ஸ்ரீ
கம்பராமாயணம்

ஆறுவது
யுத்தகாண்டம்

(முதற் பாகம்)

வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியர்
இயற்றிய உரையுடன்

குவைப் பப்ளிகேஷன்ஸ்
51, பெல்சு சாலை, திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை - 600 005
தொலைபேசி : 843933 & 845264

முகவுரை.

'மகிழ்மா றனைவழுத்து வாயென் றுனக்கு
நெகிழ்மா றனைநினைக்கு நேயம்—முகிழ்மா
முலைக்கமலை யேற்ற மொழிகாவி யத்தால்
நிலைக்கமலை வேகவரு ணீ.''

''குரைகடலை யடலம்பான் மறுக வெய்து குலைகட்டி மறுகரையை யதனாலேறி, எரிநெடுவே லரக்கரொடு மிலங்கை வேந்த னின்னுயிர் கொண் டவன்தம்பிக் கரசு மீந்து, திருமகளோ டினிதமர்ந்த செல்வன் றன்னைத் தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள், அரசமர்ந்தா னடி சூடு மரசையல்லா லரசாக வெண்ணேன்மற் றரசு தானே.''

நாம் மானுடப்பிறவி படைத்ததற்குப் பயன் கடவுளையறிந்து ஏற்ற உபாயத்தால் அப்பரம்பொருளைப் பெறுவதேயாம். அவ் வண்ணம் நற்கதிபெறுதற்கு ஏற்ற கருவியாக வேதமென்பது ஏற்பட்டுள்ளது: அந்த வேதம் கர்மகாண்டமென்றும், ஞான காண்டமென்றும் இருபகுப்பினை யுடையது. கடவுளின் ஆரா தனையைக் கூறும் கர்மகாண்டத்தினும், ஆராதித்தற்குஉரிய கடவு ளைக்கூறும் ஞானகாண்டம் சிறந்ததாம். இருபகுப்பினைக்கொண்ட அவ்வேதத்தின்பொருளை . விவரமாக உணரக் கருவியாவன, ஸ்மிருதி இதிஹாஸ புராணங்களாகும். அம்மூன்றனுள், கடவு ளின் ஆராதனையைக் கூறுவனவான கர்மகாண்டத்தின் பொருளே, ஸ்மிருதியினால் அறுதியிடப்படுகிறது. ஞானகாண்டமான உப நிஷத்துக்களின் பொருளோ, இதிஹாஸபுராணங்களால் அறுதி யிடப்படும். ஆகவே, ஞானகாண்டமே ஆன்மா ஈடேறுவதற்குச் சிறந்தகருவி நூலாகக் கொள்ளற்கு உரியது.

ஞானகாண்டத்தை விவரிப்பனவான இதிஹாஸபுராணங் களுள், ஒரு சரிதையைப் பிரதானமாகக்கொண்டு பலகிளைக்கதைக ளோடு புணர்த்துக்கூறுவது இதிஹாஸமெனப்படும். மற்றொன் றாகிய புராணமோ - சருக்கம் பிரதிசருக்கம் மங்வந்தரம் முனிவ ரரசர்களின்மரபு அவர்கள் சரித்திரம் என்னும் ஐந்து உறுப்பின: அவை - பிராமம்தொடங்கிப் பதினெட்டென்ப: இதிஹாஸ லட் சணமமைந்துள்ளன - ஸ்ரீராமாயணமும், மகாபாரதமுமென்ப. இவ்விரண்டனுள், ஸ்ரீராமாயணம் - புருடோத்தமனான ஸ்ரீராம னது சரித்தைப் பிரதானமாகக் கொண்டிருத்தலானும், பிதாமகக் கடவுள் 'நீ இயற்றும் இக்காவியத்தில் உன்வாக்குப் பொய்ம்மை யாக ஒன்றும் வராது' என்று திருவருள் புரியப் பெருந்தவசியான வான்மீகி முனிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளியதாகையானும், உல கோர் மிகவும் ஆதரிக்க மகாபாரதத்தினும் மேம்பட்டுத் துலங்கு கின்றது.

வேதோபப்பிரமண மென்னப்பெற்ற இவ்விராமாயணம் வேதத்திற் கூறப்படும் பலபொருள்களை விவரிப்பதாகும்: ஆயினும் எந்தப்பொருளைத் தலைமையாகக் கூறுவதென்றுபார்ப்போம். ஒருநூலிற் கூறுந் தலைமைப்பொருள் இன்னதுதானென்று அந்நூற்கருத்தை யறுதியிடுமிடத்து, நூலோர், *உபக்ரமம் உபசங்காரம் அப்பியாசம் முதலியவற்றைக் கருவியாகக்கொள்ப. அம்முறைபற்றி யாராயின், இவ்விராமாயணம் முதற்காண்டமான பாலகாண்டம் முதல் யுத்தகாண்டம் ஈறாகவுள்ள ஆறுகாண்டங்களிலும் பூரணமாக அடைதலே சேதநன் ஈடேறுதற்குச் சிறந்த உபாயமாகும் என்ற பொருளையே கூறுகின்றது.

எங்ஙனே யென்னில்,—பாலகாண்டத்தில் தேவர்கள் அரக்கரால் நேருந் துன்பத்தைத் தாங்கலாற்றாது திருப்பாற்கடலில் துயிலுந் திருமாலைச் சரண்புக, அப்பண்ணவன் "வருந்தல்வஞ்சகர்தந் தலையறுத்திடர் தணிப்பன்" என்று அபயமளித்தமை கூறப்பட்டது: அயோத்தியாகாண்டத்தில் இராமபிரான் தன்னை நீத்துக் கானகஞ்செல்வதையறிந்து இலட்சுமணன் அப்பிரானைக் குறையிரந்து உடன்சென்று தொண்டுபுரிதலாகிய தன்விருப்பம் நிறைவேறப்பெற்றமையைக் கூறுதலான், சரணாகதரக்ஷணம் கூறியதாயிற்று: (இங்கு ஸ்ரீவான்மீகிமுனிவர் "ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம்-நிபீட்ய ரகுநந்தந: ஸீதாமுவாசாதியஶா-ராகவஞ்ச மஹாவ்ரதம்" என்று சீதாபிராட்டியாரைப் புருஷகாரமாக முன்னிட்டுச் சரணம் புகுந்தானென்று கூறுவதை வாசகர்கள் கருதுவார்களாக.) ஆரணியகாண்டத்தில், இராமபிரான் தண்டகாரணியத்துச்சென்றபோது அங்கு உறைபவரான மகரிஷிகள் அரக்கரின் கொடுமையைத் தாங்கமாட்டாது "அருளுடைவீர! நின்னபயம் யாம்" என்று சரண்புக, "ஆரறத்தினோடன்றிநின்றாரவர், வேரறுப்பன்வெருவன்மின்நீர்" என்று அபயமளித்தமை கூறப்பட்டது. கிட்கிந்தாகாண்டத்தில், சுக்கிரீவன் "முன்னவன் பின்வந்தேனை, இருணிலைப்புறத்தின்காறுமுலகெங்குந் தொடரவிக்குன்று, அரணுடைத்தாகியுய்ந்தே னுருயிர் துறக்கலாற்றேன், சரணுனைப் புகுந்தேனென்னைத் தாங்குதல் தருமம்" என்று சரண்புக, ஸ்ரீராமன் "மேல்வந்துறுவனதீர்ப்பல்" என்று அபயமளித்தமை கூறப்பட்டது. சுந்தரகாண்டத்தில், சீதாபிராட்டி, தன்னை அநுமான் கண்டுவந்தமையை ஸ்ரீராமன் நம்புமாறு அன்னுனிடத்து அடையாளங்கள் கூறியபோது, காகாசுரன் "ஐயநின் சரணஞ்சரணென்றஞ்சி வையம் வந்துவணங்கிட வள்ளன் மகிழ்ந்து வெய்யவன்கண்போகெனவிட்டு" அவனுயிரைக் காத்தானென்றதைக் கூறிய முகத்தால், சரண்புகுவாரைக்காப்பவன் திருமாலென்ற பொருள் கூறப்பட்டது.

யுத்தகாண்டத்திலோ விபீடணனடைக்கலப்படல மென்பது, சரணாகதியின் பெருமையைத் தெரிவிப்பதற்காகவே தோன்றி

---

*உபக்ரமம்-தொடக்கம்: உபசங்காரம்-முடிவு: அப்யாசம் - பன்முறை கூறுதல்.

யுள்ளது. இந்தப் படலத்தில், சரணமடைந்தவரை ஒருகாலும் கைவிடாத தனிமுதற்கடவுளான திருமாலே "அபயமென்ற பொழுதத்தே யபயதானமீதலே கடப்பாடென்பது" என்று தன்னுடைய மதத்தை வெளியிட்டுள்ளான்: அன்றியும், சிறியதிருவடியாகிய அநுமான் ஸ்ரீராமபிரானல் இராவணவதம் முற்றியதைப் பிராட்டிக்குத் தெரிவிக்க, 'இத்துணைமகிழ்ச்சிப்பொருளைத்தெரிவித்த உனக்குப் பரிசிலாக யான் தரத்தக்கது யாது?' என்று தன்னுட்கருதிப் பிராட்டி வாளாவிருத்தலும், அநுமான் 'அன்னே! மறுமொழி தாராமைக்குக் காரணம் என்னே?' என்று வினவ, பிராட்டியும் 'நீ செய்த தகைமைக்குஏற்ப அளிக்கத்தக்க பொருள் ஏதுமின்மையே இதற்குக்காரணம்' என்ன, திருவடி 'நின்னை நலிந்த அரக்கியர் தங்களைச் சுடவேண்டும் வரம் எனக்கு அருள்' என்ன, அதுகேட்ட அரக்கியர் 'நின்பாதமே விடலம் மெய்ச்சரண்' என்று பிராட்டியைச் சரண்புகுந்து வேண்ட, 'அஞ்சன்மின்' என்று தன்னை நலிந்த அரக்கியர்க்கும் பிராட்டி அபயமளித்துத் திருவடியைநோக்கி 'இராவணன்சொற்படி செய்ததன்றி என்னதீமை இவரிழைத்துளார்? கூனியிற் கொடியாரலரே இவர்: போனவப் பொருள் போற்றலை: தீவினைதனக்குவாழிடமாகிய சழக்கியர் மனக்குநோய்செயல்: இவ்வரம், எனக்கு நீயருள்' என்றுவேண்டித் தன்னைச் சரணடைந்த அவ்வரக்கியரைப் பாதுகாத்தனளென்ற செய்தியும் இந்தக்காண்டத்து மீட்சிப்படலத்துக்கூறப் பட்டுள்ளது. இங்ஙனம் நூற்றொடக்கம்முதல் நூல்முடியும்வரையும் ஒவ்வொரு காண்டத்திலும் சரணமடைந்து உய்வதைக் கூறியமையால், மாந்தர் ஈடேற எளிதான உபாயம் கடவுளைப் புகல்புகுவது என்ற இதுவே ராமாயணத்தின் கருத்து என்பது தெற்றெனவிளங்குகின்றது.

இனி, "தூதுவராலழைக்கப்பட்டு மாமன்வீட்டிலிருந்துவந்த பரதன் தசரதசக்கரவர்த்தி பரலோகம்புக்கதையும் அண்ணனுக்குரிய இராச்சியத்தைக் கைகேயி வரத்தினுல் தான் வாங்கிவைத்ததையும் அறிந்து, தீயினுற் கவ்வப்பட்டான்போல் அலறிக்கோவென்றுகதறிப் பழித்துப் பெருவருத்தமுற்று ஒருவாறு அரிதில்தேறித் தசரதனது ஈமச்சடங்கை நிறைவேற்றுவித்துப் பின் ஐம்பெருங்குழுவோடும் மற்றுமுள்ள பரிவாரங்களோடும் நகரமாந்தரோடும் பயணப்பட்டுக் கானகஞ்சேர்ந்து இராமபிரானைச் சரண்புக்கு இராச்சியத்தைக் கைக்கொள்ளுமாறு வேண்டவும், அப்பிரான் திருவருள்புரிந்து அந்தப் பரதன் கருத்தை முற்றுவித்திலனே! அங்ஙனம்புரிந்தவன் சரணடைந்தாரைத் தவருது காப்பானென்பது எங்ஙனே?" என்று சிலர் ஐயுறக்கூடும். இவ்வினவுக்கு ஒருசார் சான்றோரின் விடைவருமாறு:—தேவர்கள் இராவணவதம் புரியுமாறு முந்துறவேண்டிக்கொண்டனராதலால் அன்னூர் வேண்டுகோளை முற்றுவித்தற்குச் சங்கற்பித்த ஸ்ரீராமபிரான் தந்தை சொல்லை நிறைவேற்றுதலென்ற ஒருவியாஜத்தை முன்னிட்டுத் திருவயோத்தியினின்று கானகத்துக்கு எழுந்தருளினுன்: அங்ஙனம் எழுந்தருளிவாழ்கையில் பரதாழ்வான் 'மீண்டு அரசைக்

கைக்கொண்டருள்க' என்று சரண்புகுந்து வேண்டினன்: இந்நிலையில் ஸ்ரீராமன் கானகத்திலுறைந்திடாமல் அப்போதே அயோத்திக்குமீண்டிடின் விண்ணவரின் வேண்டுகோளை முற்றுவிக்குமாறு சங்கற்பித்ததைக் கைவிடுவதோடு தனதுதகப்பனன தசரதனை மெய்யனுக்கக் கானகஞ்சென்று பதினன்கியாண்டு வதியுமாறு உறுதியளித்தமையினின்று பிறழவும் நேரும்: இங்ஙனம் முரண்பட்டநிலைமை நேரவே, எல்லாம் ஒருவகையில் ஒத்துப்போமாறு புரியவேண்டுவதாயிற்று: ஆகவே, ஸ்ரீபரதாழ்வானது சரணகதி சடக்கென நிறைபயனைத் தருமாறு அருள் புரிந்திலன்: ஆயினும், தாற்காலிகமாகக் கைகேயியினுல் விளைந்த மனச்சள்ளை தொலைய முந்துற மரவடியைத் தம்பி பரதாழ்வானுக்கு வான்பணயம் வைத்திட்டான்; பிரதிஜ்ஞைசெய்ததற்கு ஏற்ப வானோர்வாழச் செருவுடைய திசைக்கருமந் திருத்திவைத்துப் பின்னர் உலகாள ஒருப்பட்டு அந்தப் பரதாழ்வானது சரணகதியை நிறைபயனுடையதாக்கினு னென்பது.

இங்ஙனம் சரணகதியைப்பற்றிக் கூறுவதனுல்தான் இந்த ஸ்ரீராமாயணம் ஶரணகதிவேதம் என்று ஆன்ரோரால் கூறப்பட்டுள்ளது. (திருமாலின் திருவவதாரங்களெல்லாமும் சரணடைந்தோரைப் பாதுகாக்கும்பொருட்டே நிகழ்ந்தன என்ற பொருள், அவ்வவ்வவதாரசரிதையிற் புலனுதல் கருதத்தக்கது.)

இவ்வண்ணம் மானிடர்க்கு உறுதிபயக்குஞ் சரணகதியென்னும் பரமோபாயத்தை ஸ்ரீவான்மீகிபகவான் அருளிச்செய்த ஸ்ரீராமசரிதையை ஆசைபற்றியறையலுற்ற கம்பநாட்டாழ்வாரின் கவிச்சிறப்புப்பற்றி, யாம் விசேடித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லை: சிறிதேயுணர்ந்தோரும் இந்தக் கம்பநாடரின் பாடலைக் கேட்டமாத்திரத்தில் ஈடுபடுவதைக் கண்கூடாக் காண்கின்ரோமன்ரோ!

இங்ஙனஞ்சிறப்புவாய்ந்த இராமாயணத்து யுத்தகாண்டம் மற்றைக் காண்டங்களைவிடச் சொற்செறிவு பொருட்பொலிவு முதலியன மிக்குப்பொருந்தித் துலங்குவதை ஊன்றிப்படிப்பவர் எவருங் கண்டறியலாம். முதலைந்துகாண்டங்களைப்பாடிக் கவி பண்பட்டமையே இதற்குக் காரணமாகும். "சாதுசனங்களைப் பாதுகாக்கவும் தீயோரை நலியவும் அறத்தை நிலைநாட்டவுமே யுகங்கள் தோறும் பிறக்கின்றேன் யான்" என்ற எம்பெருமான் திருவாக்கின்படி விபீடணனைப்பாதுகாத்துத் தசக்கிரீவனைத் தடிந்து திருவயோத்திக்கு மீண்டு முடிபுனைந்து முறைபிறழாது அரசுபுரிந்தமையைக் கூறுவதால், இராமாவதாரத்தின் பரமப்ரயோஜனத்தைத் தெரிவிப்பதாகும், இந்த யுத்தகாண்டம்: சரணகதரட்சணமே எம்பெருமானுடைய நோன்பு என்பதைக் கையிலங்கு நெல்லிக்கனிபோல வெளிப்படையாக உணர்த்துவது, இந்தக் காண்டமே: கருணைருபிணியான பிராட்டி தான் சிறையிருந்தது சரணகதரான தேவமாதர்களைச் சிறைவிடுத்தற்பொருட்டே என்ற கருத்து முற்றுவதும் இந்த யுத்தகாண்டத்திலேதான்,

இங்ஙனஞ்சிறப்புற்ற இந்த யுத்தகாண்டத்தில் சிலவிடங்களில் வான்மீகத்தோடு தொடர்பற்றனபோலக் கம்பநாடரின் கவிகள் தோன்றினும் சிலவிடத்துக் கம்பநாடர் வான்மீகத்தையே மொழிபெயர்த்துள்ளாரோ? என்று கற்போர் கருதுமாறு கூறியுள்ளார். அன்றியும், வேதப்பொருளும், திவ்யப்ரபந்தம் குறள் முதலிய நூல்களின் கருத்துக்களும் பல காணப்படுகின்றன: இவற்றையெல்லாம் உரையில் இயன்றவரையிற் காட்டியுள்ளேன். படிப்புக்கு ஊக்கம்உண்டாகுமாறு சில இங்கு எடுத்துக் காட்டுவேன்.

வான்மீகத்தோடு கம்பராமாயணம் ஒத்திருக்கும் பகுதி சில வருமாறு:—"பிறப்புமாறினை" (விபீ-8)="த்வாம்து திக் குலபாம்ஸநம்": "அரக்கர் வன்மையும்...நிகழ்த்துவாய்"(இலங்கைகேள்வீ-15) "ஆக்யாஹி மமதத்வேந - ராக்ஷஸாநாம் பலாபலம்": "கருணையங்கடல் கிடந்தது கருங்கடனோக்கி" (வருணனை வழி-5)="ப்ரதிஸிஸ்யே மஹோததே:" : "பாரநீங்கிய சிலையினை னிராவணன் பறிப்பத், தாரநீங்கியதன்மையனுதலிற்றகைசால், வீரநீங்கிய மனிதனென்றிகழ்ச்சிமேல் விளைய, ஈரநீங்கிய தெறிகடலாவென விசைத்தான்" (ஷை—10)= 'க்ஷமயாஹி ஸமாயுக்தம்-மாமயம் மகராலய:—அஸமர்த்தம் விஜாநாதி-திக்க்ஷமா மீத்ருஸேஜநே": "தருதிவில்". (ஷை-15)="சாபமாநயஸௌமித்ரே": "எடுக்கலுற்றவன் மேனியையேந்துதற்கேற்ற, மிடுக்கிலாமையி னிராவணன் வெய்துயிர்ப்புற்றான்," "தகவுகொண்டதோர்நண்பெனுந் தனித் துணையதனால், அகவுகாதலால்...அனுமன்,மகவுகொண்டுபோய் மரம்புகு மந்தியை நிகர்த்தான்" (முதற்-212,213)="வாயுஸூநோஸ்ஸுஹ்ருத்த்வேநபக்த்யா பரமயாசஸ:—ஶத்ருணாமப்ரகம்ப்யோபி-லகுத்வமகமத்கபே:":"இறத்தி யானது நினைக்கிலன் தனிமைகண்டிரங்கி"(முதற்—252)="பரிஶ்ராந்த இதிவ்யவஸ்ய-நத்வா ஶரைர்ம்ருத்யுவஶம்நயாமி": "உடைப்பெருங்குலத்தினரொடு முறவொடுமுதவும், படைக்கலங்களுமற்றுநீ தேடியபலவும், அடைத்துவைத்தன திறந்து கொண்டாற்றுதியாயிற், கிடைத்தி," "இன்றுபோய்ப் போர்க்கு நாளை வாவென நல்கினான்" (முதற்—253, 256)='கச்சாநுஜாநாமிரணார்த்திதஸ் த்வம்...ப்ரவிஶ்யராத்ரிஞ்சரராஜலங்காம்-ஆஶ்வாஸ்ய நிர்யாஹி ரதீசதந்வீ" என்பவை முதலியன காண்க.

இனி வேதப்பொருள் வருமாறு:—(வருணனைவழிவேண்டு படலம்-34) "நீரையுண்பது நெருப்பெனு மப்பொருணிறுத்தான்" என்பது "ஆபஸ்தேஜஸி லீயந்தே" என்ற ஶ்ருதிவாக்கியத்தையும் (சேது-22) "சிறியவாயபுண்ணியம் புரிந்தோர்போலக், குன்றுகள்...உம்பர்நாட்டுச், சென்று...திரிந்தன" என்பது-"க்ஷீணே புண்யேமர்த்யலோகம் விஶந்தி" என்பதையும், (இராவணன் தானை-20) "இராமனெனத் தன், மேனியே யுரைக்கின்றது" என்பது-"ரூபமேவாஸ்யைதந்மஹிமாநம் வ்யாசஷ்டே" என்பதையும், (நாக-222) "மெய்யே பிறந்தேயும் பிறந்திலாதான்" என்பது-

"அஜாயமானோபஹுதாவிஜாயதே" என்பதையும், (இராவணன் வதை-84) "ஊனுடையுயிர்" என்பது-"அஹமந்நமஹமந்நம்" என்பதையும், (வருண-62) "இரக்கம்வந்ததெதிர்ந்தகாலத் துல கெலாமீன்று" என்பது, "கரணகளேபரைர்கடயிதுந் தயமாந மநா:" என்பதையும் ஒத்திருத்தல் காண்க. மற்றும் பிரகலாதன் துதி, வருணதேவன் துதி, ராமலட்சுமணர் நாகாஸ்திரத்தினாற் கட்டுண்டுகிடந்தபோது கருடபகவானது துதி, இலக்குவன் வேற் படையால்மாய்ந்தானென்று கருதி ஸ்ரீராமன் மூர்ச்சித்துநின்ற நிலையில்தேவர்களின் துதி, ராவணவதம் முற்றியதும் பிரமதேவன் வெளிப்பட்டுவந்து செய்த துதி, சீதை அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்ய அவளை யேந்திவந்த அங்கியங்கடவுளின் துதி இவைகளையெல்லாம் ஊன்றிப்படிக்கின் திவ்யப்ரபந்தங்கள் முதலியவற்றின் பொருள் எத்துணைச்செறிந்துள்ள தென்பதுதெளிவாகும்.

அனறியும், பழைய இலக்கியமான குறளின் சொற்பொருட் கருத்துக்களும் ஆங்காங்குக் காணப்படுவது வருமாறு:—"வஞ்சனை மனத்தினை...நஞ்சினையுடன்கொடு வாழ்தனன்றரோ" (விபீ-8) என்றவிடத்து "உடம்பாடிலாதவர்வாழ்க்கை குடங்கருட், பாம் போடுடனுறைந்தற்று" என்ற கருத்தும், "இராமன்ருளினைப், புல்லுதும் புல்லியிப் பிறவி போக்குதும்" (விபீ-20) என்ற விடத்து 'பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார், ரிறைவனடி சேராதார்" என்ற குறளின் கருத்தும், "நிலத்தியல்புநீரியல்பு" (கும்ப-82) என்றவிடத்து "நிலத்தியல்பானீர்திரிந்தற்றாகும்" என்ற குறட்கருத்தும், "மாரியைநோக்கிக் கைம்மாறியற்றுமோ" (நாக-271)என்றவிடத்து "கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டென்னாற்றுங் கொல்லோவுலகு" என்ற கருத்தும். "ஈசன்வேலுங், குழிப்பரிதாயமார்பைமன்மதன் கொற்றவாளி, கிழிப்புறவுயிர்ப்பு நீங்கிக் கிடந்த வாளரக்கன்" (நாக-274) என்ற விடத்து "ஒண்ணுதற்கோஒவுடைந்ததே ஞாட்பினுள், நண்ணாரு முட்குமென் பீடு" என்ற கருத்தும் காண்க. மற்றும் சங்கச்செய் யுள்களின் சொற்றொடரும் கருத்துக்களும் காணப்படும்.

இவையன்றி, இந்த யுத்தகாண்டத்தில் தொனிப்பொருளாக ஆங்காங்குப் பலநீதிகள் புலப்படும்: அவையன்றிச் செம்பொரு ளாகவும் பல உள்ளன; அவற்றுட் சில வருமாறு:—"அழிவினை யெய்துவா னறிவு நீங்கினன்" (விபீடண-6), "புகழலால் வாழ்வு வேண்டலன்" (ஷை-18), "சிற்றினத்தவரொடுஞ்செறிதல் சீரிதோ (ஷை-74), "தீர்வரும்இன்னல்தம்மைச் செய்யினுஞ் செய்ய சிந்தைப், பொருளாளர் தத்தஞ்செய்கையிற் பிழைப்பதுண்டோ" (ஷை-128), "ஒருவர்பாலொருவர், சென்றுவேண்டுவரேலவர்சிறுமையிற் றீரார்" (வருண-9), 'பொய்த்தசான்றவன் குலமெனப் பொருகணை யெரிய" (ஷை-25), "செப்பின் மேலவர் சீறினுமது சிறப்பாதல், தப்புமே" (ஷை-31), "தீயன சிறியோர் செய்தாற்பொறுப்பதே பெரியோர் செய்கை", (ஷை-73), "அறம்பிழையாதார்க்கெல்லாம், ஏய்வனநலனே யன்றி, யிறுதிவந்தடைவதுண்டோ," (ஷை - 80),

"தருமமே வலியதம்மா" (ஷை-81,) "தாமுதலோடுங் கெட்டா லொழிவரோ வண்மை தக்கோர்" (சேது-18,) "கேடுற்றாலுமுணர் வரோ வுணர்விலாதார்" (ஷை-20), "தந்நிலை நீங்கிற்றென்றால், ஆரிடைத்தோலார் மேலோரறிவிடைநோக்கி னம்மா" (ஷை-23.) "வள்ளியராயோர் செல்வ மன்னுயிர்க்குதவுமன்றே" (ஷை-24), "தொலைந்தன புண்ணியம் பொருந்தாதமுயற்சிபோல்" (ஷை-44), "இடும்பையெத்தனையும் படுத்தெய்தினும், குடும்பந்தாங்குங் குடிப்பிறந்தாரின்," (ஷை-58) "தஞ்சமென்றடைந்தோர் தம்மை, நாம்பிழைசெய்யலாமோ" (ஒற்று-28) "அருப்பமென்றுபகையை யுமாரழல், நெருப்பையும் மிகழ்ந்தாலது நீதியோ" (முதற்-92). "இறுதியே யியைவதானாலிடை யொன்றாற்றடையுண்டாமோ" (கும்ப-42), "தருமத்திற்குக் குறையுண்டாமோ" (ஷை-85), தூயவை துணிந்தபோது பழிவந்து தொடர்வதுண்டோ" (ஷை-142), "உய்திறமுடையார்க்கன்றோ வறன்வழி யொழுகுமுள்ளம்" (ஷை-170), "விதியையார் தீர்க்ககிற்பார்" (ஷை-171), "அறத் தினைப் பாவம்வெல்லா" (நாக-233), "ஆணவந்துணையாருளரா வரோ" (இராவ-வதை 38,) "சிறந்ததுதவமலாற் செயலுண்டாகு மோ" (ஷை-152) என்பன முதலியன.

அன்றியும், "கூவத்தின் சிறுபுனலைக் கடலயிர்த்தாலொவ் வாதோ" (விபீ-103), "இருப்புக்கம்மியற் கிழைநுழை யூசியொன் றியற்றி, விருப்பிற்கோடியால் விலைக்கெனும்பதடியின் (இராவ. வ-124), "எல்லுண்டாகினெருப்புண்டு" (ஷை-185), "சான்றுக் குச் சான்றிலை" (மீட்-104) என்பன முதலிய உலகத்துப் பயிலும் வழக்குக்களும் ஆங்காங்குக் காணப்படும். இவையன்றி, உவமை, உருவகம், தற்குறிப்பேற்றம், வேற்றுப்பொருள்வைப்பு, சிலேடை, முரண்விளைந்தழிவு, உலகநவிற்சி, பிறிதுமொழிதல், பிறிதின் குணம்பெறல் முதலிய பலவகை அலங்காரங்களையும் ஆங்காங்குக் காணலாம்.

இந்தக்காண்டத்து மந்திரப்படலத்துப் பலரும் தமது கொள் கைகளைப் பேசுவதும், விபீடணனடைக்கலப்படலத்தில் இரா வணன் விபீடணன்மீது குறைகூறுதலும், விபீடணன் இராவண னுக்கு இடித்து மதிகூறுதலும், இராமபிரான் விபீடணனைத் தம் முடன் கூட்டிக்கொள்வது குறித்துத் துணைவருடனுசாவித் தன் கொள்கையை வெளியிடுவதும், வருணனை வழிவேண்டுபடலத்தில் இராமபிரான் கடலைக் கடக்குமாறு சுக்கிரீவாதியருடன் ஆலோசித் தலும், கடலைச்சீறியதும், கடல்வெந்தமையும், ஒற்றுக்கேள்விப் படலத்து மாலியவான் மந்திராலோசனைச் சபையில் நன்மதி கூறு வதும், சேனாதன் முருட்டுத்தனமாக அவனைக்கண்டிப்பதும், மகுடபங்கப் படலத்துச் சுக்கிரீவனைக்காணு நவிடத்து ஸ்ரீராமன் இரங்கிக்கூறியதும், முதற்போர்புரிபடலத்து அநுமான் இரா வணன் இவர்களுடைய வீரவாதங்களும், படையாவும் ஒழிந்த இராவணனிடத்து அருள்கூர்ந்து இராமபிரான்மொழிந்ததும், கும்பகர்ணன்வதைப்படலத்துக் கும்பகர்ணவிபீடணசம்வாதமும்,

கும்பகர்ணன் தனிப்பட்டபோது இராமபிரானை வினவ அப்பிரான் கூறும் விடையும், மாயாசனகப்படலத்தில் மாயாசனகனிடத்தும் இராவணனிடத்தும் சீதாபிராட்டி கூறுவனவும், வேலேற்ற படலத்தும் பிரமாத்திரப்படலத்தும் இலக்குவனிறந்தானென்று இராமபிரான் கருதிக் கூறுவதும், இராவணன் சோகப்படலத்தில் மண்டோதரி இந்திரசித்தைக்குறித்துப்புலம்புவதும், மூலபலவதைப்படலத்து இராமபிரான் காட்டியதிறனும், இராவணன்வதைப்படலத்து இராவணனிறந்தபின்பு விபீடணனுக்கு இராமபிரான் கூறுவதும், இராவணனைப்பற்றிச்சோகித்து மண்டோதரி உயிர் நீங்கினமையும், மீட்சிப்படலத்துக் கனல் புகுந்த சீதாபிராட்டியாரை யேந்திவந்து அக்கினி தேவன் இராமபிரானிடத்துச் சமர்ப்பித்தலும் முதலியவற்றைக் கூறும்பகுதிகள் எப்படிப்பட்டவராக இருப்பினும் படிக்கப் படிக்கப் படிப்போர் மனத்தைக் கவராது இரா. இந்தக் காண்டத்து அமைந்துள்ள சிறப்புக்களை யெல்லாம் ஆராய்ந்து எழுதப்புகின், இவையே பெரிய நூலாய்விடுமாதலால், ஆங்காங்குச் சிற்சில எடுத்துக் காட்டிய வளவோடு நிறுத்திக்கொள்கின்றேன்.

கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர் இயற்றிய மற்றைக்காண்டங்கள் உரையெழுதப்பெற்றும் படிக்கப்பெற்றும் பயின்றுவருகையில் அந்தக்கம்பரின் முழுத்திறமையும் விளங்குவதும் இராமாயணத்தின் இதயத்தானமென்று பாராட்டுதற்கு ஏற்றதுமான இந்த யுத்தகாண்டம் மூலம்மாத்திரம் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. கற்றோர் தவிர மற்றையோரும் பயின்று நுகருமாறு இதுவரையும் இதற்கு உரை எவராலும் எழுதப்பட்டிலது. அச்சிட்டுள்ள மூலபாடமும் மிகவும் பிழைபொதுளியிருத்தலால், பல இடங்களிற் கற்றோர்க்கும் பொருள் விளங்குவது அரிதாகின்றது. ஆகவே, பல பிரதிகளைவைத்து ஒப்புநோக்கி உரையுடன் அச்சிடின், கற்போர்க்கு உதவுவதன்றிக் கற்றோர்க்கும் உதவுமென்ற கருத்தையும்கொண்ட அடியேன், இராமாயணத்தின் மீதுள்ள அன்பினால் என்றனக்குத்தகுதியுண்மையையும் இல்லாமையையுங் குறித்து ஆராய்தலுமின்றி இவ் யுத்தகாண்டத்தைப் பல பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து உரையும் எழுதி அச்சிடுந் துணிகரச் செய்கையை மேற்கொண்டேன்.

பல பிரதிகளை வைத்துப்பார்க்கும்போது பெரும்பாலும் எல்லாப்பாடல்களிலும் பல பாடங்கள் காணப்பட்டன. ஏட்டுப் பிரதிகள் பலவற்றில் ழகர ளகரங்கள் மாறிக்காண்பது இயல்பேயாதலால் பாடபேதங் காட்டுமிடத்து அவை காட்டப்படவில்லை: அன்றியும், வடமொழியான சொற்களில் நகரனகரங்கள் வேறுபாடின்றிக்கொள்ளத்தக்கனவாதலால், அவ்வகைவரும் அநகன்-அனகன் என்றாற்போல்வனவும் காட்டப்பட்டில. பயம்=பயன், ஐயன் = அய்யன், கொள்வன்-கொள்வென், அனைய-அன்ன, இராமனுன்-இராமனுல், எண்ணில்-எண்ணின், என்று-என, என்னு-என்னு என்றாற்போற் காணப்படுபவை அனேகமாகப்

பாடபேதமாகக் குறிக்கப்பட்டில. கிடைத்தவரையிலும் பாட பேதங்களையெல்லாம் விடாமற் பதிப்பிக்கவேணுமென்ற எண் ணத்துடனேயே ஆராய்ந்துள்ளேன். இப்பதிப்பிற் பலபாடங் களுள்ளவிடத்துச் சிறந்த பாடத்தை மூலத்திலும் மற்றைப் பாடங்களைப் பிரதிபேதமாகக் கீழ்ப்புறத்திலும் காட்டமுயன் றுள்ளேன்: ஆயினும், சில இடத்து இக்கொள்கைகள் தவறியன: இதற்குக் காரணம், அயர்வும் ஏற்றதுணையில்லாமையுமாகும். இன்னும் பல பிரதிகள்வைத்து ஒப்புநோக்கின் மிகச்சிறந்த பாடங்களும் கிடைக்கும்.

இந்த யுத்தகாண்டத்தில் மற்றைக்காண்டங்களைவிடப் புதிய பாடல்கள் மிகுதியாகக் காணப்பட்டன. அன்றியும் வசந்த னுயிர்பெறுபடலம், பூசைப்படலம் என்று படலப்பெயர் பூண்டு, சில செய்யுட்களும் காணப்பட்டன. இவ்விரண்டு படலங்களின் செய்யுட்களைப் பார்க்குமிடத்துக் கம்பருடைய வாக்கு என்பதற்கு ஏற்ற சான்றுகள் புலப்படவில்லை. மேலும், பூசைப்படலம் என்பது, ஒரு பிரதியில் மாத்திரந்தான் உள்ளது. இந்தக் கம்ப ராமாயணத்தில் வெள்ளியம்பலத்தம்பிரானென்ற ஒருவர் இடை யிடையேசில பாடல்களைப்பாடிச் சேர்த்துள்ளாரென்றும், அவை வெள்ளிப்பாட்டென்றும் சொல்லக்கேட்டுள்ளேன். அவ்வகையாக ஒருத்தர்செய்த பாடல்களே இந்த யுத்தகாண்டத்திற் சேர்ந்திருப் பனவாகத் தோன்றவில்லை: பல்திறப்பட்டோர் தமக்குத் தோன் றியவாறெல்லாம் பாடிப் புகுத்தியுள்ளாரென்று தோன்றுகின் றது; இவ்வண்ணமான பாடல் மிகுதியாகப் புகுத்தப்பெற்றிருப் பது இறுதிப்படலங்களில்தான். அவற்றையெல்லாம் ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளேன்.

முன்பு பிறர் அச்சிட்ட பிரதியிலில்லாத பாடல்களுள் ஒற் றுக்கேள்விப்படலத்து ஒரு பாடல்மாத்திரம் அவ்விடத்து இருந் தால் மிகப்பொருத்தமாயிருக்குமென்று தோன்றியதால், அதற்கு உரையெழுதியுள்ளேன்: மற்றைப்பாடல்களை மூலம் மாத்திரம் பதிப்பித்திருக்கின்றேனேயன்றி, அவற்றிற்கு உரை எழுதவில்லை. படலங்களின் பெயர் அச்சிட்ட பிரதியிலுள்ளவாறே பெரும் பாலும் கொள்ளப்பட்டன.

மந்திரப்படலமென்பது இராவணன் மந்திரப்படலமென்று ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்பட்டமையால். அயோத்தியாகாண் டத்து மந்திரப்படலத்தினும் வேறுபாடுவிளங்க ஏடுகளிற்காணப் பட்டபடி இராவணன் மந்திரப்படலமென்று பதிப்பிக்கப்பட்டது. இராவணன் தானைகாண்படலம் என்று அச்சிட்டுள்ளது, இராவ ணன் தன்னுடைய தானையைக் காண்பதைத்தெரிவிக்கின்ற படலம் என்ற பொருளோடு இராவணன்சேனையை இராமன் காண்பதைத்தெரிவிக்கின்ற படலம் என்று பொருள் கொள்ளு தற்கும் இடந்தருதலால், அங்ஙன் கொள்ளாதபடி சில ஏடுகளிற் கண்டவாறு இராவணன் வானரத்தானைகாண்படலம் என்ற பெயர் கொள்ளப்பட்டது. சீதை களங்காண்படலம் என்று சில

அச்சிட்ட பிரதியிலும் பிராட்டி களங்காண்படலம் என்று சில அச்சிட்ட பிரதியிலும் காணப்படுவதால், அவற்றுள் ஒன்ருன சீதைகளங்காண்படலம் என்பது கொள்ளப்பட்டது. சில அச்சிட்ட பிரதிகளில் களங்காண்படலம் என்று ஒன்றே யிருக்கவும், பல ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் பிந்தி அச்சிட்டுள்ளபிரதிகளிலும் வானரர் களங்காண்படலம் இராவணன் களங்காண்படலம்என்று இரண்டாகக் களங்காண்படலம் காணப்பட்டதைக் கொண்டது போலவே, ஏட்டுப்பிரதிகள் பலவற்றில் இராவணன்றேரேறு படலம் இராமன்றேரேறுபடலம் எனத் தேரேறுபடலம் இரண்டு காட்டப்பட்டிருந்ததனுல், இப்பதிப்பில் ஏட்டுப்பிரதிகளையொட்டி இரண்டு தேரேறுபடலம் கொண்டுள்ளேன்.

சில படலங்களின் தொடக்கம் அச்சிட்டபிரதிகளில் வேறு வகையாகக் காணப்பட்டுப் பொருத்தமுற்றனவாகத்தோன்றிய விடத்து ஏட்டுப்பிரதிகளிலுள்ளவாறே படலங்களின் தொடக்கம் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. உரையெழுதாத பாடல்கள் செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதியில் *இவ்வாறு உடுக்குறியிட்டுக் காட்டப் பட்டிருக்கின்றன: பிற்பகுதியினிறுதியிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ள அரும்பதவகராதி முதலியன என்றதில் உபமான உபமேயங்களைத் தெரிவிக்கவேண்டிய இடத்து × இக்குறி காட்டப்பட்டுள்ளது.

இந்தக்காண்டத்திற்கு உரைவகுக்குமிடத்து மற்றைக்காண்டங்கட்கு எழுதியிருப்பதுபோலப் பதவுரையாக எழுதின் இப்போதையினும் இன்னும் பெருகுமென்று அஞ்சிப் பொழிப்புரையாக எழுதலானேன்: இவ்வாறு பொழிப்புரையாக எழுதின் கற்போர்க்கு ஆராயுந்திறம் பெருகுமென்பது, இக்காலத்து ஆராய்ச்சியாளர் துணிபு. அங்ஙன் பொழிப்புரை யெழுதுமிடத்துக் கற்போர்க்கு ஐயந்தோன்றின் அது நீங்குமாறு அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருள் ஆங்காங்கு எழுதுவதும், ஈற்றில் அரும்பதவுரையிற் காட்டுவதும்; பிரிப்பதற்கு அரிய புணர்ச்சிகளைப் பிரிப்பதும் செய்திருக்கின்றேன். யமகம் முதலிய அமைந்த சில அருஞ்செய்யுட்குப் பதவுரையும் எழுதியுள்ளேன். சொற்களின் பொருள் தோன்றுமாறு பலவிடங்களிலும் வருவித்துக்கூறுவன இங்ஙன் () வளைத்த பகுதியிற் காட்டப்பட்டுள்ளன. !செய்யுளிற்கூறிய பொருள் விளங்குமாறு எல்லாச்செய்யுட்கும் தலைப்பு எழுதப்பட்டுள்ளது. பாலகாண்டப்பதிப்பிலும் அயோத்தியாகாண்டப் பதிப்பிலும் போலவே இப்பதிப்பிலும் பாடல்கள் சீர்பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அன்றியும், ஒவ்வொருபடலத்திற்கும் முதன்முதலிற் கதையைத் தொகுத்து எழுதியிருப்பதோடு, ஆங்காங்குப் படல விறுதிகளில் வான்மீகர் கூறும் சரிதப்போக்கும் வாசகர் உணருமாறு தொகுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீவான்மீகிமுனிவர் கூறும் சரிதத்தோடு கம்பர் கூறும் கதைப்போக்கு மிகவும்வேறுபட்டுப் பிறழ்ந்துவருமிடங்களில் இரண்டு மூன்றுபடலங்களுக்குச் சேர்ந்து ஸ்ரீவான்மீகிமுனிவர்கூறுஞ் சரிதப்போக்குக் காட்டப்பெற்றுள்ளது. விளங்காதவற்றை விளக்கியும் பல செய்யுட்கட்குக் கருத்துக்குறித்தும், ஒத்தபகுதிகட்கு மேற்கோள்காட்டியும் அரிய

இலக்கணக்குறிப்புக்களைச் சுட்டியும், அகப்பொருள் புறப்பொருள் அரியன காணப்படின் விளக்கியும், ஆங்காங்குக் காணப்படும் அரிய அணிகளை எடுத்துக்காட்டியும், ஆங்காங்குவரும் அரிய சரிதங்களை வரைந்தும், தொனிப்பொருள்களை விளக்கியும், முன்னோர்கூறிய அரியபொருள்கள் தொடர்புபட்டிருப்பின் அவற்றை ஆங்காங்குச் சுட்டியும், என் அறிவுக்கு எட்டியபடி இவ்வுரை எழுதியுள்ளேன். 'யான்கூறிய பொருளே பொருள்: வேறு ஒருவர் கூறும் பொருள் பொருளல்ல' என்ற கொள்கையுடையேனல்லேன். அடியேன் என் அறிவினாலியன்றவரை யாராய்ந்தும் ஐய நீங்காதவிடத்து நட்பினருடனுசாவியும் படிப்போர்க்கு ஒருவழி காட்டியாக உதவவேணுமென்ற கருத்தோடு இந்த உரையை ஒருவாறு எழுதிமுடித்தேன்.

என்போன்றோர்க்குக் கல்வியிற்பெரியவராய கம்பர்செய்த இராமாயணத்துக்குத் திருத்தமுற உரையெழுதுவது இயலாததாயினும் இந்நூலினிடத்துள்ள விருப்பத்தால் அடியேன் இராமபிரானுடைய திருவருளைமுன்னிட்டு இப்பெருந்தொழிலைத் தலையிட்டுநடத்துமிடத்து அடியேனுக்குத் தமிழாசிரியரும் தமையன்முறையானவரும் உரையெழுதுவதிற் கைதேர்ந்தவரும் எம்மனோருடையதீப்பேற்றால் இளம்பிராயத்திற்றானே பரமபதித்தவருமான **ஸ்ரீ உ. வே சடகோபராமாநுஜாசார்யஸ்வாமிகள்** எழுதி வெளியிட்டிருந்த இரணியன்வதைப்படலவுரையும், என்னாலெழுதப்பட்டு அன்னாரால் திருத்தப்பெற்று வெளியிடப்பெற்றிருந்த நாகபாசப் படலவுரை மீட்சிப்படலவுரைகளும் இந்தப்பதிப்பிற்கு மிகவும் உதவின.

இந்த யுத்தகாண்டத்திற்கு உரையெழுதி வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்று கருதியிருக்கையில் அப்போது எனது உத்தியோக சாலையில் தலைவராயிருந்த திருவாளர் ராவ்ஸாஹேப் S. வையாபுரிப்பிள்ளை B A., B L. அவர்கள் தாம் பல ஏட்டுப்பிரதிகளையொப்புநோக்கிப் பாடபேதங்களைக் குறித்துவைத்திருந்த தமது புத்தகத்தைத் தந்ததோடு சில ஏட்டுப்பிரதிகளையும் தந்தனர். அன்னார் புரிந்த உதவிதான் பலவகைப் பாடபேதங்களோடு இந்த யுத்த காண்டத்தை உரைகண்டு எழுதுவதற்குப் பெருங்காரணமாயிற்று. ஆதலால், அவர்கள் செய்த உதவிக்காக யானும், இப்பதிப்பாற் பயனை நுகர்வோரும் அவர்கள்திறத்து நன்றிபாராட்டக்கடமைப் பட்டுள்ளோம்.

இரண்டாம்பதிப்புப் பதிப்பிக்க நேர்ந்தபோது திருவாளர் ராவ்ஸாஹேப் வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள் G. B.V.C. இயற்றிய கம்பராமாயணசாரம் கிடைத்தது: அன்னார் அதனில் ஆராய்ந்து எழுதியவற்றுள் ஏற்பனவற்றைக் கொண்டும், முரணாகத்தோன்றுவனவற்றை மறுத்தும், முரண்படாதிருப்பினும் இன்றியமையாதன என்று மனத்துக்குப் படாதனவற்றை விட்டும், சிலச்சில மாறுதல்கள் செய்தனன். மற்றும் அடியேனுக்குத் தோன்றிய திருத்தங்களும் சேர்ந்தன.

மூன்றாம்பதிப்பில் பிழை சற்று அதிகமாகிவிட்டன.

இந்த நான்காம் பதிப்புக்கு ஒப்புநோக்குதல் அச்சுப்பிழை பார்த்தல் முதலிய வகையால் முற்றிலும் உதவியவர்கள்-விவேகாநந்தர் கல்லூரித் தலைமைத்தமிழ்ப் பேராசிரியரான வித்வான் C. ஜெகந்நாதாசாரியர் M A. L. T., அவர்களும், ஈகை. E. S. வரதாச்சார்யர் B. A. அவர்களும் ஆவர்.

பெரியோரிடத்துக் கற்றுங் கேட்டுமுள்ளவற்றில் மறப்பென்னும் பகைவன் வாரிக்கொண்டதொழிய அவன் கையிலகப்படாதபடி நெஞ்சென்னுந்துணைவன் நிறுத்த வைத்துக்கொண்டு எழுதிய இந்த உரையில் சிறப்புக்கள் காணப்படின் அவை எனது ஆசிரியர் முதலியோருடையன என்றும், குற்றங்காணப்படின் அவை என்னுடையன என்றும் கருதுக. என்னுடைய திரிபுணர்ச்சி சோர்வு அறியாமை முதலியவற்றால் இவ்வுரையிற் காணுங் குற்றங்குறைகளை அறிஞர்கள் பொறுப்பதன்றித் தாம் கண்ட அக்குறைவுகளையும், அடியேனுக்குப் புலப்படாத அரியபெரிய பொருள்களையும் எடுத்துத் தெரிவிப்பாராயின், அவர்களிடத்துப் பெருமகிழ்வோடு நன்றிபாராட்டி அவ்விஷயங்களைச் சமயம் வாய்க்கும்போது தமிழுலகிற்குப் பயன்படுமாறு பிரசுரமுஞ் செய்வேன்.

எமது உரைகளை உபயோகித்தும் உபயோகிக்குமாறு தூண்டியும் ஊக்கத்தை விளைத்துவருகிற கைம்மாறுவேண்டாக்கடப்பாளர்கள் திறத்தில் என்றும் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காப்பியச் சிரேட்டமாகிய இந்தக் கம்பராமாயணத்துக்கு உரையெழுதுமாறு சிற்றறிவுடைய சிறியேனுக்கு விருப்பத்தையுண்டாக்கி ஆறுகாண்டங்கட்கும் உரைமுற்றுமாறு தோன்றாத் துணையாய் நின்று திருவருள்புரிந்த ஸ்ரீராமபிரானது திருவடித் தாமரைகளை என்றுங் கருத்திற்கொண்டு வழுத்துவேன்.

'குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்'.

இங்ஙனம்,

வை. மு. கோபாலகிருட்டிணமாசார்யன்.

ஆறும் பதிப்பு:—இந்தப்பதிப்பு ஐந்தாம் பதிப்பையொட்டியே அமைந்துள்ளது. இந்தப்பதிப்பு அச்சாகுங்கால் அச்சுத்தாளைத் திருத்துதல் முதலியவகையால் பெரிதும் உதவியவர்—வித்வான் C. ஜெகந்நாதாசாரியர், எம்.ஏ., எல்.டி. இவருடன் துணைபுரிந்தவர் ஈகை. ஸ்ரீ. E. S. வரதாச்சாரியர், பி.ஏ., ஆவர்.

சாதாரண ஆனிமீ
16—7—1970

இங்ஙனம்

வை. மு. நரசிம்மன்.

ஸ்ரீ

கம்பராமாயணம்

ஆறுவது

யுத்தகாண்டம்.

இவ்வடமொழித்தொடர்-கதாநாயகனுன இராமபிரான் தன் பகைவனுன இராவணனைப் போரிற் கொன்று வென்றதைக் கூறும்பாக மென்று பொருள்படும். யுத்தத்தைப்பற்றிய காண்ட மென இரண்டாம்வேற்றுமை யுருபும் பயனு முடன்றெக்க தொகையாக விரிக்க; உகரத்தை முன்னர்ப் பெய்து உயுத்த காண்டம் என வழங்குவதும் உண்டு. "யவ்விற்கு உவ்வும் மொழி முதலாகி முன்வருமே."

சுந்தரகாண்டத்திற் பரம்பொருளான திருமாலிடத்திற் சேதநனைச் சேர்ப்பிப்பதற்குப்புருஷகாரபூதனுன ஆசார்யனுடைய செயல் கூறப்பட்டது: இந்தக் காண்டத்தில், அங்ஙனம் புருஷகாரஞ் செய்யப்பெற்ற சேதநனை ஸித்தோபாயமான பரம்பொருள் தான் முயன்றுபெறும் வகை கூறப்படுகின்றதென்பர்.

கடவுள் வாழ்த்து.

ஒன்றே யென்னி னொன்றேயாம் [1] பலவென் றுரைக்கிற் பலவேயாம்
அன்றே யென்னி னன்றேயா [2] மாமென் றுரைக்கி [3] னுமேயாம்
இன்றே யென்னி னின்றேயா [4] முளதென் றுரைக்கி னுளதேயாம்
நன்றே நம்பி குடிவாழ்க்கை நமக்கிங் கென்னே [5] பிழைப்பம்மா.

(இதன் பொருள்.) ஒன்றே என்னின் ஒன்றே யாகும்: பல என்று உரைக்கின் பலவே ஆகும்; (இன்னபடி) அன்று என்னின் அன்றேயாம்: இன்னபடியாகுமென்று உரைக்கின் ஆமென்பதே யாம்; இன்று என்னின் இன்றே ஆகும்: உளது என்று உரைக்கின் உளதே ஆம்; (இவ்வண்ணம் ஒருபடிப்பட்டிராமையால்), அந்தக் கடவுளது குடிவாழ்க்கை நன்றே: அம்மா! இங்கு நமக்கு (இவ்வாறுள்ள பொருளை அறிந்து) பிழைப்பது எவ்வாறே? (என்றவாறு.)

கடவுளென்பது ஒருபொருளே யாதலால், ஒன்றென்றுரைப்பதற்கும் ஏற்றதாகும்: அந்தப் பரம்பொருள் எல்லாப் பொருளிலும் எள்ளினுள் எண்ணெய் போலக் கரந்து எல்லாப் பண்டங்களின் வடிவாயு மிருத்தலின் பலவென்று சொல்லுதற்கும் ஏற்றதாகும். இக்கருத்தை "ஒன்றெனப் பலவென வறிவரும் வடிவினுள் நின்ற, நன்றெழில் நாரணன்" என்று நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்திருத்தல் காண்க. உலகத்திற் காணப்படும் ஒவ்வொரு பொருளை யிட்டு, 'கடவுள் சூரியன் போன்று இருப்பனு? சந்திரன் போன்று இருப்பனு? வாயுபோன்று இருப்பனு?' என்றுற்போல வினவினல், 'உலகத்திற் காணப்படும் எப்பொருளைப் போலவும் உள்ளதன்று அப்பொருள்' என்று உரைக்க வேண்டியிருத்தலால்,

'அன்றே யென்னி னன்றேயாம்' என்றும், அந்தச்சூரியன்முதலிய பொருள்களிடத்துள்ள பேரொளியுடைமை, குளிர்ந்திருக்கை, எங்குஞ் சென்றிடுந்தன்மை முதலிய குணங்கள் நிரம்பியிருப்பது குறித்து 'சூரியன்போல் ஒளியுள்ளவனுயிருப்பனு?' என்பது முதலியன வாகவினவின், ஆம் என்று சொல்லுதற்கும் ஏற்றிருத்தலால், 'ஆமென்றுரைக்கின் ஆமேயாம்' என்றும் கூறினுர். "படியே யிது வென்றுரைக்கலாம் படியனல்லன்" என்ற திருவாய்மொழியும், "நேதி நேதி" என்ற உபநிஷத்து வாக்கியமும் இங்குக் கருதத்தக்கன. வியாபகப்பொருள் வேறு வியாப்பியப் பொருள் வேறு ஆதலாலும், எப்பொருளிலும் இறைவன் வியாபித்துள்ளானுதலாலும் இங்ஙன் கூறியது என்பர் ஒரு சாரார்.

கடவுள் இல்லை யென்பார்க்கு அக்கடவுள் இன்று என்பதற்குக்கருத்தாவாய்த்தான்தோன்றுதலால்,'இன்றே யென்னினின்றேயாம்' என்றும், கடவுள் உளது என்னின் உளதாய்த்தோன்றுதலின், 'உளதென்ருரைக்கினுளதேயாம்' என்றும் கூறினுர்: இவ்வடிவின் கருத்தை "உளனெனிலுள னவனுருவ மிவ்வுருவுகள், உளனலனெனி லவனருவமிவ்வருவுகள், உளனென விலனென விவைகுண முடைமையி, னுளனிருதகைமையோ டொழிவிலன் பரந்தே" என்ற நம்மாழ்வார் பாசுரத்திலும் அதன் வ்யாக்யானங்களிலும் விரிவாகக் காண்க. கடவுளைக் கூறுமிடத்து இவ்வண்ணம் மாறுபட்ட தன்மைகள் ஒருங்கே யமைந்தனவாகக்கூற வேண்டியிருத்தலால், 'நன்றே நம்பி குடிவாழ்க்கை' என்று வியந்து கூறினுர். இது பற்றியன்றே "கோனை பெரிதுடைத்தெம் பெம்மானைக் கூறுதலே" என்ருர், நம்மாழ்வாரும். 'இப்படிப்பட்ட கடவுளின் தன்மையை நன்கு உணர்ந்து ஈடேறுதல், ஞானிகளுக்கு அன்றிப் புல்லறிவினராகிய நமக்கு எவ்வாறு இயலும்?' என்ற கருத்தினுல் 'நமக்கு இங்கென்னே பிழைப்பு' என்றது. இதனுல், அப்பிரான் நம்மைத் தன் தண்ணளியாற் பாதுகாப்பின் உய்யலாமே யன்றி, நாம் அறிந்து ஈடேறுவோமென்பது இயலாதென்ற கருத்து விளக்கப்பட்டது. பி-ம்:—[1]பலவே யென்னிற். [2]ஆமேயென்னின். [3]ஆமேயாய். [4]உளதென்றியம்பின், உளதென்றெண்ணின். [5]பிழையம்மா. (1)

1.-ஆவது கடல்காண் படலம்.

இராமபிரான் கடலைக் கண்டதைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள். இராமபிரான் கடலைக் கண்ணுற்கண்டதையும், அதனுல் துயருற்றதையும் இந்தப் படலம் கூறும்.

1.—கடற்கரையில் எழுபது வெள்ளஞ் சேனைதங்குதல்.

ஊழி [1]திரியுங் காலத்து மலையா [2]நிலைய வுயர்கிரியும்
வாழி வற்ரு மறிகடலு மண்ணும் வடபால் வான்ருயப்
பாழித் தெற்கு ளன[3]பொருப்பும் [4]நிலனுந் தாழப் பரந்தெழுந்த
ஏழு பத்தின் பெருவெள்ள மகர வெள்ளத் திறுத்ததால்.

(இ - ள்.) ஊழி திரியும்காலத்தும் அழியாத நிலையையுடைய உயர்கிரியும் வற்றாத (அலை) மறிகின்ற கடலும் மண்ணும் வட திசையில் வானில்தோயவும், தெற்கு உள்ளனவான பாழிப் பொருப்பும் நிலனும் தாழவும், பரந்தெழுந்த எழுபது வெள்ளம் பெருஞ்சேனை மகரவெள்ளத்துத் தங்கியது; (எ - று.)

வெள்ளம் வெள்ளத்து இறுத்தது எனச் சமத்காரங் காண்க. தென்திசைக் கடற்கரையில் எழுபது வெள்ளம் வானரப்படை தங்கியதனால் அந்தப்பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாது தென்திசை தாழ, வடதிசையிலுள்ள இமவான் போன்ற பெருமலைகளும் வடகடலும் வடதிசைப்பூமியும் வானில் தோய்வனவாயின வென்க. ஊழி திரியுங் காலம் - பிரளயத்தால் உலகம் முடியுங்காலம். வெள்ளம் - பெருந்தொகை: மிகப்பல அக்ஷௌகிணி கொண்டது; (யானை ஒன்றும் தேர் ஒன்றும் குதிரை மூன்றும் காலாள் ஐந்துங் கொண்டது - பத்தியெனப்படும்; பத்தி மூன்று கொண்டது - சேனாமுகம்; சேனாமுகம் மூன்று - குல்மம்: குல்மம் மூன்று - கணம்: கணம் மூன்று - வாகினி; வாகினி மூன்று - பிரதனை: பிரதனை மூன்று - சமூ: சமூ மூன்று - அனீகினி: அனீகினி பத்து - அக்ஷௌகிணி; அக்ஷௌகிணி எட்டுப் பங்கு கொண்டது- ஏகம்; ஏகம் எட்டு - கோடி; கோடி எட்டு-சங்கம்; சங்கம் எட்டு- விந்தம்; விந்தம் எட்டு-குமுதம்; குமுதம் எட்டு - பதுமம்; பதுமம் எட்டு-நாடு; நாடு எட்டு - சமுத்திரம்; அந்தச் சமுத்திரம் எட்டுப் பங்கு கொண்டது-வெள்ளம் என விவரம் காண்க. முதலிலுள்ள வெள்ளம் - அத்தொகையைக் கொண்ட சேனைக்கு ஆகுபெயர். இரண்டாவது வெள்ளம்-கடல்; இங்கே, கடலைச் சார்ந்த இடத்துக்கு இலக்கணை. வடபால், பால்-ஏழனுருபு; வான் - ஆகாயம். பாழி - வலிமை. இறுத்தல் - தங்குதல். வாழி - அசை; வாழ்தலை யுடைய எனினுமாம். பி - ம்:—[1]ஒத்த, உற்ற. [2]நிலையும், நிற்கும். [3]கிரியும். [4]நிலமுந் தரமுங் கிழமுந்த. (2)

2.—இராமபிரான் கடலைக் காணுதல்.

பொங்கிப் பரந்த பெருஞ்சேனை புறத்து மகத்தும் புடைசுற்றச்
சங்கிற் பொலிந்த [1]தகையாளைப் பிரிந்த பின்பு தமக்கினமாங்
கொங்கிற் பொலிந்த தாமரையின் குழுவுந் துயில்வுற் றிதழ்குவிக்குங்
கங்குற் பொழுதுந் துயிலாத கண்ணன் கடலைக் கண்ணுற்றான்.

(இ - ள்.) சங்கைப் போல விளங்குகின்ற (பரிசுத்தமான) தன்மையையுடையவளான சீதையைப் பிரிந்த பின்பு, தங்கட்கு இனமாகிய தேனோடு விளங்குகின்ற தாமரைக் கூட்ட முழுவதும் தூங்குவதை யடைந்து இதழ்களைக் குவிக்கப்பெற்ற இராப் பொழுதிலும் தூங்காத கண்களையுடையவனான ஸ்ரீராமன், மகிழ்ச்சிகொண்டு பரவியிருந்த பெரிய சேனை வெளியிலும் மனத்துள்ளும் புடைபெயர்ந்து திரிந்துகொண்டிருக்க, கடலைப் பார்த்தான்; (எ - று.)

இராமபிரானது திருக்கண்கட்குச் செந்தாமரை உவமையா மாதலால், 'தமக்கினமாந் தாமரை' என்றது. 'தாமரையின் குழுவுந்

துயில்வுற்றிதழ் குவிக்கும்' என்பது, கங்குற்பொழுதுக்கு அடைமொழி; இது கூறியது, உவமானப்பொருள் குவியவும் உவமேயப்பொருள் குவியவில்லையே யென்ற நயந்தோன்ற; விரகவேதனையால் இராமபிரான் கண்ணுறங்காறுயினனென்க. பிரிவுத் துயரால் உடம்பு வெளுத்துப்போயிருத்தல்பற்றி, சங்கிற் பொலிந்த தகையாளென்றன ரென்னலுமாம். சேனை கடற்கரையிற் சுற்றித் தங்கியிருந்ததென்பார் 'பெருஞ்சேனை புறத்துப் புடைசுற்ற' என்றும், பெருஞ் சேனைகளை எவ்வண்ணம் செலுத்திப் பகைவெல்வதென்ற சிந்தனையை மனத்திற் கொண்டுள்ளானென்பார் 'பெருஞ் சேனை அகத்துப் புடைசுற்ற' என்றும் கூறினர். குழுவும், உம்மை-முற்றும்மை யென்னலாம். பி-ம்:—[1]கையாளை. (3)

3.—கடலின் திரைப் பரப்பின் வருணனை.

சேய காலம் பிரிந்தகலத் திரிந்தான் மீண்டுஞ் சேக்கையின் [1]பால்
மாயன் வந்தா னினிவளர்வா னென்று [2]கருதி வருந்தென்றல்
தூய [3]மலர்போல் நுரைத்தொகையு முத்துஞ் சிந்திப் புடைசுருட்டிப்
[4]பாய லுதறிப் படுப்பதே யொத்த திரையின் பரப்பம்மா.

(இ - ள்.) (அக்காலத்துத்) திரையின் பரப்புவடிவாயுள்ள கடலானது,—'வெகு காலம் பிரிந்து அகலத்திரிந்தவனுகிய மாயன் படுக்கையி லின்பங்கொண்டு மீண்டும் வந்து உள்ளான்: இனிக் கண் வளர்வான்' என்று எண்ணமிட்டு, வீசுகின்ற தென்றற்காற்றினுல் தூய [வெண்மையான] மலரைப் போன்ற நுரைத் தொகுதியையும் முத்துக்களையுஞ் சிந்திய வண்ணம் (அவனது) அப்பாயலை உட்புறத்துச் சுருட்டி(ப் பின்பு) உதறிப்பரப்பியதைப் போன்றது; (எ - று.)

கடல் தென்றலால் அலையைப் பரப்பியது, திருமாலினது படுக்கையைத் தென்றலைக் கொண்டு உதறி விரிப்பதுபோலுமென்றூர்; **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** பாயை யுதறுகையில் அப்பாயலிற் சிந்தியுள்ள மலர்களும் அணிகலங்களின் முத்துக்களும் வெளியே விழுவதுபோல, அலையாகிய படுக்கையினின்று நுரைகளும் முத்துக்களுஞ் சிந்தினவென்க. திரிந்து அலுத்து வந்தவர்கட்கு இளைப்பாறுமாறு பணியாளனைக் கொண்டு பாயலை யுதறிப் பரப்புந் தன்மையைக் கடலிடத்து ஏற்றிக் கூறினூர். அந்தச் சமுத்திரம் மாமனூராதலால் உபசரித்தற்கு ஏற்றதாதல் காண்க. திரைப் பரப்பு - திரையின் பரப்பை யுடையது எனக் கடலுக்குக் காரணக்குறி. இன்பு - இன்பம். சேக்கையின்பால் - சேக்கையினிடத்து என்று உரைப்பாருமுளர்; சேக்கை-படுக்கை. பி - ம்:—[1]கண். [2]கருதா. [3]கமலப் பசுந்தேறல், மலர்போல் நுரைசிதறி. [4]பாய்தல். (4)

4.—சிதறுங் குறுந்திவலையின் வருணனை.

வழிக்குங் கண்ணீ ரழுவத்து வஞ்சி [1]யழுங்க வந் [2]தடுத்த,
பழிக்குங் காமன் [3]பூங்கணைக்கும், [4]பற்ரு நின்ருன் [5]பொற்றோளைச்,

சுழிக்குங் கொல்ல [6]னூதுலேயில் துள்ளும் பொறியிற் சுடு[7]மன்னே, கொழிக்குங் கடலி னெடுந்திரைவாய்த் தென்றல் தூற்றுங் [8]குறுந் திவலே.

(இ - ள்.) (சங்கு முதலிய பொருள்களைக்) கொழிக்கின்ற சமுத்திரத்தின் பெரிய அலேகளினின்று தென்றற்காற்ருற் சிதறப் படுங் குறுந்திவலேகள்,—பெருக்குகின்ற கண்ணீர்க் கடலிலே வஞ்சிக்கொடி போன்ற சீதை வருந்திக் கொண்டு நிற்றலால், (தனக்கு) நேர்ந்துள்ள பழிக்கும் மன்மதனது மலரம்புகளுக்கும் இலக்காகி நின்றவனுன ஸ்ரீராமனது அழகிய தோள்களே, (காற்றை) வெளிப்படுத்துகின்ற கொல்லனுடைய ஊதுகின்ற உலேக்களத்திலே மேலே யெழுகின்ற தீப்பொறிபோலச் சுடா நிற்கும்; அந்தோ; (எ - று.)

தென்றல் வீசும் திவலே, இராமபிரானது தோளிற்பட்டுத் தீப்பொறி போலச் சுடுமென்க. இராமபிரான் மகாவீரனுதலாலும், வீரத்தை 'தோள்வலிமையினுல் தோன்றுவது' என்பவாதலாலும், அத் தோளேத் திவலே சுடுமென்ருர்; வீரத்தைத் துயரம் வென்றதென்க. வந்தடுத்தபழி - தன் மனேவியை நடுக்காட்டிற் பகைவனது கையிற் காட்டிக் கொடுத்தா னென்பது. அழுவம் - கடல். அன்னே-இரக்கக்குறிப்பு. பி-ம்:—[1]அழுந்த, வருந்த. [2]அடர்ந்த, அடைந்த. [3]படுகொலேக்கும். [4]பற்ருன். [5]பொற்ருேண்மேற். [6]ஒல்லுலேயிற். [7]அந்தோ, என்னே, என்னே. [8]கொடுங். (5)

5.—தென்றலினது தன்மை.

நென்னற் கண்ட [1]திருமேனி யின்று பிறிதாய் நிலேதளர்வான்
தன்னேக் கண்டு மிரங்காது தனியே கதறுந் தடங்கடல்வாய்ப்
பின்னற் றிரைமேற் றவழ்கின்ற பிள்ளேத் தென்றல் [2]கள்ளுயிர்க்கும்
புன்னேக் குறும்பூ நறுஞ்சுண்ணம் பூசா [3]தொருகாற் போகாதே.

(இ - ள்.) நேற்றுப் பார்த்த உடம்பு இன்று [அடுத்த நாள்] (இது) வேறெருருடம்பு என்று சொல்லுமாறு ஆகி [மிகவும் இளேத்துப் போய் உடம்பின் நிலேமை] தளரப்பெற்றவனுன இராமபிரானேக்கண்டும் இரக்கங் கொள்ளாமல் தான் தனியே நின்று பேரொலிசெய்து வருத்தத்தை மிகுவிக்கின்ற பெரியகடலினிடத்து ஒன்ருேடொன்று பிணேந்தவண்ணம் தோன்றுகின்ற அலேகளின் மீது ஊர்ந்துகொண்டு வருகின்ற மெல்லிய தென்றற்காற்றுனது தேனேயுமிழ்கின்ற புன்னேயின் குறிய மலர்களினுடைய நறுமணமுள்ள மகரந்தப்பொடியை மேலே ஒருதரமாவது பூசாமற் போகாது; (எ - று.)

கடலோசை தென்றல் முதலியன ஒவ்வொன்றும் பிரிந்தார்க்கு வருத்தத்தை விளேப்பன வென்பர். இராமனது நிலேயைக் கண்டால் இரக்கங் கொண்டு கடல் ஒலியாதிருக்கலாமே; அதுவோ அங்ஙனம் ஒலியாமலிருப்பதில்லே; கடலொலித்தாலும் தென்றற்காற்ருவது இராமபிரான்மேல் வீசாதிருக்கலாமே; அதுதான் வீசட்டும், அத் தென்றல் கடலில் திரைத்திவலேயை யளேந்தவண்ணம்வந்துபுன்னே

மலர்களின் மகரந்தப்பொடியைப் பூசாமலாவது இருக்கலாமே. அவ்வண்ணம் வாளாவிராமல் திரைமேல் தவழ்ந்து வந்து புன்னை மலர்ச் சுண்ணத்தையும் இராமபிரான்மீது பூசி அப்பிரானது உயிரைமாய்க்க வருகின்றதே! அந்தோ! என்று கவி இரங்கிக் கூறியவாறு. பூசாது போகாது - இரண்டு எதிர்மறைகள் உடன் பாட்டுப் பொருளை வற்புறுத்தின: ஏகாரம் - இரக்கம். கடல் திருமகளை யளித்தவனாகி இராமபிரானுக்கு மாமனாவனாதலால், அக் கடல் இராமனைக் காணும் போது 'நின்னருமைத்தேவியை நீங்கி னையோ?' என்று வினவி உடன் அழவேண்டியதாயிருக்க, அங்ஙனஞ் செய்யாதென்று 'இரங்காது' என்ற சொற்குக் கருத்து விரித் துரைப்பர். பிள்ளைத் தென்றல்-மைத்துனப் பிள்ளையாகிய தென்றலென்றலுமுண்டு. தென்றலைப் பிள்ளை யென்றதற்கு ஏற்பத் தவழ்கின்ற என்று கூறிய நயம் பாராட்டத்தக்கது. பி - ம்:—[1] திருமேனிக்கின்று. [2] பெரிதாகப். [3] ஒருபாற். (6)

6.—கடற்கரையில் தோன்றிய கொடிப்பவள வருணனை.

சிலைமேற் கொண்ட திருநெடுந்தோட் குவமை மலையுஞ் சிறிதேய்ப்ப, நிலைமேற்கொண்டு மெலிகின்ற நெடியோன் றன்முன் படியேழும், தலைமேற் கொண்ட கற்பினாள் மணிவா [1] யென்னத் தனித் தோன்றிக், கொலைமேற் [2] கொண்டா ருயிர்குடிக்குங் [3] கூற்றங் கொல்லோ [4] கொடிப்பவளம்.

(இ - ள்.) (கடற்கரையிலே) கொடியாய்ப் படர்ந்துள்ள பவளமானது,—வில்லைத் தாங்கிய அழகிய (தனது) பெரிய தோளுக்கு உவமையாக மலையும் சிறிது ஒத்திருக்குமாறு (துயர) நிலையை மேற் கொண்டு மெலிவையடைகின்ற பெருமையையுடைய இராமன் முன்னே, ஏழுலகத்தவர்களும் சிரமீது கொண்டு கொண்டாடுகின்ற கற்பையுடையவளான சீதாபிராட்டியின் அழகிய வாய்போலத் தனியே தோன்றிக் கொல்லுதல்தொழிலை மேற்கொண்டு (இராமனது) அரிய உயிரைக் குடிக்கின்ற யமனோ? (எ - று)

இதனால், கடற்கரையில் தோன்றியுள்ள கொடிப்பவளம் சீதையின் செவ்வாய்போலத் தோன்றி இராமபிரானுக்குப் பிரிவுத் துயரை மிகுவித்தலைக் கூறுகின்றார். பிரிவுத்துயரால் மிகவும் மெலிந்திருத்தல்பற்றி, தோளுக்கு மலை இப்போது சிறிதாவது உவமையாதற்கு ஏற்றதாயிற்று: சீதையினுடன் இராமபிரான் இருந்த காலத்தோ அப்பிரானது தோள்கள் மலையும் தமக்கு உவமையாகாதவாறு ஓங்கிநிற்கு மென்னுங் கருத்துப்பட, 'திருநெடுந்தோட்குவமை மலையுஞ் சிறிதேய்ப்ப நிலைமேற்கொண்டு மெலிகின்ற நெடியோன்' என்றார். கொடிப்பவளத்தை, வருத்துந் தன்மையால் 'கூற்றங்கொல்லோ' என்றார்: **தற்குறிப்பேற்றவணி.** பிரசித்தமான உபமானமாகத் தோளுக்குக் கூறப்படும் மலையை முற்றுவமையாதற்கு ஏலாதென்றதும், வாயென்னப்பவளந் தோன்றுமென்றதும்-**எதிர்நிலையுவமையணி**யின்பாற்படும். **பி-ம்:—** [1] நினையத், எள்ளத். [2] கொண்டது. [3] கூற்றுக்கென்னே. [4] கொழும் பவளம். (7)

7.—முத்தைக்குறித்து இரங்கல்.

தூர மில்லை மயிலிருந்த சூழ லென்று மனஞ் [1]செல்ல
[2]வீர வில்லி [3]னெடுமானம் [4]வெல்ல நாளும் [5]மெலிவானை
ஈர மில்லா நிருதரோ டென்ன [6]வுறவுண் டுனக்கேழை
மூரன் முறுவற் குறிகாட்டி முத்தே [7]யுயிரை முடிப்பாயோ.

(இ - ள்.) (கடலில் தோன்றிக் கரையிலே யொதுங்கிய) முத்தே! மயில் போன்ற சாயலையுடையளான சீதை தங்கியிருக்கின்ற இடம் நெடுந் தூரத்திலில்லை யென்ற காரணத்தால் மனம் (அவளிடத்துச்) செல்லப் பார்க்கவும், வீரத்தைக் காட்டுதற்குரிய வில்லினாற் பாதுகாக்கக் கூடிய சிறந்த மானம் (பகைவனை யொழியாது அவனது இடத்திலிருப்பாளிடத்துச் செல்லலாகாது என்ற அந்த மனத்தைத்) தடுக்கவும், நாடோறும் (பிரிவுத்துயரால்) மெலிபவனான இராமபிரானை, பேதைமைக் குணமுள்ள சீதாபிராட்டியின் பல்லொளி வெளித்தெரிகின்ற புன்சிரிப்பின் நிலையைத் தோற்றுவித்து உயிரை முடிக்கக் கடவையோ? இரக்க மில்லாத அரக்கரோடு உனக்கு யாது உறவு உள்ளது? (எ - று.)

இதனால், முத்துக்கள் சீதையின் முறுவல்போல் தோன்றி இராமபிரானுக்கு வருத்தத்தை விளைவிப்பதைக்கருதிய கம்பர், தாம் பிற்காலத்து இராமபிரானது சரித்திரத்தைக் கூறவந்த கவியென்பதையும் மறந்து, நேரே சரித்திரம் அப்போது தான் நடப்பது போன்ற பாவனையைப் பெற்று, 'முத்தே! நீ இங்ஙனம் சீதையின் மூரன் முறுவலைக் காட்டி இராமபிரானது உயிரைக் கவரக் கடவையோ? உனக்கு அரக்கரோடு ஏதேனும் உறவு உண்டோ' என்று வினவுகின்றன ரென்க. இனி, இராமபிரான் முத்துக்களைக் கண்டு இங்ஙனம் இரங்கிக் கூறுகின்றானென்றலும் ஒன்று. இராவணனைச் சேர்ந்தவரான அரக்கர் இராமபிரானுக்குப் பகைவராதலால், அவர்கள் இப்பிரானுக்கு வருத்தத்தை விளைக்கலாமென்க. நிருதர்-நிருருதி யென்னுந் திக்பாலகியின் மரபில் தோன்றியவ ரென்ற காரணம் பற்றி, அரக்கர்க்குப் பெயர். மயில், ஏழை -ஆகுபெயர்கள். மூரல்-பல்: முறுவல்-புன்சிரிப்பு. **பி-ம்:—** [1]சொல்ல. [2]வீரனினைந்து, வீரநினைந்து. [3]பிரிவெண்ணி. [4]எல்லா, வெல்லா. [5]மெலிவேனை, மெலிவானுக்கு. [6]அடைவுண்டு. [7]உலகை.

8.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - கடலின் வருணனை.

இந்து [1]வன்ன நுதற்பேதை [2]யிருந்தாள் நீங்கா விடர்கொடியேன்
தந்த பாவை [3]தவப்பாவை தனிமை தகவோ வெனத்தளர்ந்து
சிந்து இன்ற நறுந்தரளக் [4]கண்ணீர் ததும்பித் [5]திரைத்தெழுந்து
[6]வந்து வள்ளல் [7]மலர்த்தாளின் வீழ்வ [8]தேய்க்கும் [9]மணியாழி.

(இ - ள்.) அழகிய சமுத்திரமானது (இராமபிரான் தாளில் தன் நீர்படும்படி அலைவீசி விழுவது),—'சந்திரன் போலும் நெற்றியையுடைய சீதையென்னும் பெண் நீங்காத இடரில் இருந்தாள்; கொடும்பாவத்தைப் புரிந்த நான் பெற்ற பாவையும் கற்புடைப்

பாவையுமான இவள் (இங்ஙனம் எதிராளியிடத்தில்) தனிமையாக இருத்தல் தகுதியோ?' என்று மனம் வருந்தி வழிகின்ற சிறந்த முத்துக்களாகிய கண்ணீர் ததும்பப்பெற்றும், திரைத்தெழுந்தும் வந்து இராமபிரானது தாமரைத்தாளில் வீழ்ந்து (அவளது அத் தனிமையை நீக்குமாறு) வேண்டுவதை யொத்திருக்கும் (எ-று.)

இலக்குமி திருப்பாற்கடலினின்று திருவவதரித்தவ ளாதலாலும், சீதை இலக்குமியின் அம்சமாதலாலும், உவர்க்கடலும் கடலென்ற ஒப்புமைபற்றிப் பாற்கடலோடு தன்னை அபேதமாகக் கொண்டு 'கொடியேன் தந்தபாவை' என்றதாகக் கூறினர். பெற்ற பெண் மாற்றான்கையி லகப்பட்டு வருந்தி நிற்கக் காணுந் தீவினையையுடைமையால் 'கொடியேன்' என்றது. இராமபிரான் கடற்கரையைச் சேர்கையில் கடலின் அலை மடங்கி வீழ்வதனை, கம்பர் இங்ஙனங் குறித்தார்; **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** இதற்கு, **தரளக் கண்ணீர் என்ற உருவகவணி** அங்கமாகி நின்றது. திரைத்து-அலைக்கையை யோங்கி மடக்கி என்பது குறிப்பு. தவம்-கற்பு: மகளிர்க்கு அதுவே சிறத்தல் காண்க. பி-ம்:—[1]வண்ணம். [2]இருந்துண்ணீங்காதிடக், இருதாணீங்காதிடர்க். [3]தன்றனிமை தகவோ வென்னத்தான். [4]கண்ணீர்த்தாகி. [5]திரைத்தோடி. [6]வந்த. [7]மணித்தாளின், மலரடிமேல். [8]போன்ற. [9]மறிகடலே. (9)

9. பள்ளி [1]யரவிற் பேருலகம் [2]பசுங்கல் லாகப் பனிக் [3]கற்றைத்
[4]துள்ளி [5]நறுமென் புனல்தெளிப்பத் தூநீர்க்குழவி முறை[6]சுழற்றி
வெள்ளி வண்ண நுரைக்கலவை வெதும்பு [7]மண்ணல் [8]திருமேனி
யள்ளி யப்பத் திரைக்கரத்தா லரைப்ப தேய்க்கு மணியாழி.

(இ-ள்.) அழகிய கடலானது,—(திருமாலின்) படுக்கையாகிய ஆதிசேஷ(னதுதலையி)ன்மீது தங்கியுள்ள பெரியஉலகமே (அரைத்தற்கு உரிய) கருங்கல்லாக [அம்மியாக], பனித் தொகுதித் துளியாகிய நறுமணமுள்ள மெல்லியநீரை (க்காற்று)த்தெளிக்க, தூய நீராகிய குழவியை (அரைக்க வேண்டிய) முறைமையாக முடக்கி மடக்கி, வெண்ணிறத்தைக் கொண்ட நுரையாகிய கலவைச்சாந்தை(ச் சீதையின் பிரிவுத்துயரால்) வெப்பமடைந்துள்ள இராமபிரானது திருமேனியிலே (அவ்வெப்பந்தணியுமாறு) அள்ளியப்பும் பொருட்டுத் திரையாகிய கையால் அரைப்பதை யொத்திருக்கும்;

கடலைச் சந்தனம் அரைப்பவனாகவும், கடலிருக்கின்ற தரையை அம்மிக்கல்லாகவும், பனிக்கற்றைத்துளியைத்தெளிநீராகவும், மடங்கிய நிலையிலுள்ள கடலின்நீரை அரைக்குங் குழவியாகவும், நுரையை வெண்சந்தனமாகவும், திரையைக் கையாகவும் உருவகஞ் செய்தார்; **உருவகவணியை** யங்கமாகக் கொண்டு வந்த **தற்குறிப்பேற்றவணி.** தாபத்தைத் தணிக்கச் சந்தனத்தை யப்புதல் இயல்பு. துள்ளி-துளியென்பதன்விரித்தல். பி-ம்:—[1]அரவப். [2]பசுங்கலாகிப், பசுங்காலாகப். [3]கற்றை. [4]துள்ளு. [5]நறுந்தெண் புனலளிப்பத், நறுமென்றேன்றுளிப்பத், நறவத்தேன் றுளிப்பத். [6]சுற்றி. [7]வள்ளல், [8]திருமேனிக்கு. (10)

10. கொங்கைக் குயிலைத் துயர் [1]நீக்க விமையோர்[2]க் குற்ற குறை [3]முற்ற, வெங்கைச் சிலையன் தூணியினன் [4]விடாத முனிவின் [5]மேற்செல்லுங், கங்கைத் திருநா டுடையானைக் கண்டு நெஞ்சங் களி[6] கூர, [7]அங்கைத் திரள்க ளெடுத்தோடி [8]யார்ப்ப தேய்க்கு மணி யாழி

(இ-ள்.) (ஆரவாரத்துடன் அலைகள் ஓங்கிய வண்ணம் இராமனுக்கு எதிர்முகமாகச் செல்லுகின்ற) அழகிய கடலானது,— கொங்கையையுடைய குயில்போன்றவளான சீதாபிராட்டியின் துயரத்தைப் போக்கவும், தேவர்கட்கு (அரக்கரால்) நேர்ந்துள்ள குறையை ஒழிக்கவும், விரும்பத்தக்க கையிலே வில்லையேந்தி நிற்பவனும் (முதுகில்) அம்பறுத்தூணியைக் கட்டிக்கொண்டிருப்பவனுமாகி நீங்காத சீற்றத்துடனே எதிரிகளின்மீது படையெடுத்துச் செல்லுகின்ற கங்கைத் திருநாட்டை யுடையவனான ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து மனத்தில் மகிழ்ச்சிமிக, (தனது) அழகிய கைவரிசைகளைத் தூக்கி ஓடியவண்ணம் ஆரவாரஞ்செய்தலையொத்திருக்கும்;

பெரியோர் விருந்தாகவருவதைச் சேய்மையிற் கண்ணுற்றவர் தமது கைகளைத் தூக்கிய வண்ணம் மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரஞ் செய்துகொண்டு விரைவோடு அன்னாரை எதிர்கொள்ளுந் தன்மை இங்குக்கடலுக்கு ஏற்றிக்கூறப்பட்டுள்ளது. கொங்கையென்ற குறிப்பினால், குயில் சீதையைக் காட்டிற்று; அடையடுத்த உவமவாகுபெயர். இராமபிரான் இராட்சச சங்காரஞ்செய்து தேவர்க்கு நேர்ந்துள்ள இடுக்கண்ணைப் போக்கவே திருவவதரித்துள்ளதனாலும், இப்போது சீதையைச் சிறைமீட்டற்காகவே தண்டெடுத்து வந்துள்ளதனாலும், 'கொங்கைக்குயிலை... திருநாடுடையான்' என்று அப்பிரானைக் கூறியது. அலைகள் பலவாதலால், 'அங்கைத் திரள்கள்' என்ன வேண்டிற்று. கோசலநாடு கங்கைவரையிற் பரவியிருந்ததென்றுவது சரயூநதி இராமகங்கை யெனப் பெயர் பெறுவதனாலாவது, ஸ்ரீராமனை, 'கங்கைத்திருநாடுடையான்' என்றது. பி-ம்:—[1]நீக்கி. [2]குறித்த. [3]தீர்ப்ப. [4]விடாது. [5]மேற்சென்ற. [6]கூர்ந்திட்டு. [7]அங்கத்திரைக்கை, அங்கத்திரையை, அங்கத்திரைகள். [8]ஆர்த்ததொத்ததணி. (11)

11.—கவிக்கூற்று: இராமபிரான் கடலையெய்தியிருந்தானாக, இனி இலங்கையின் நிகழ்ச்சியைத்தெரிவிப்போமெனல்.

இன்ன தாய கருங்கடலை யெய்தி [1]யிதனுக் கெழுமடங்கு
தன்ன தாய நெடுமானந் துயரங் காத லிவை [2]தழைப்ப
[3]என்ன தாகு மேல் [4]விளைவென் றிருந்தா னிராம னிகலிலங்கைப்
பின்ன தாய காரியமும் நிகழ்ந்த [5]பொருளும் பேசுவாம்.

(இ - ள்.) இராமன் இப்படிப்பட்டுள்ள கரியகடலை யடைந்து இந்தக்கடலைக்காட்டிலும் ஏழுமடங்குமிக்குள்ள தன்னுடையதான மிக்க மானமும் துயரமும் காதலும் ஆகிய இவை (தன்னுள்ளத்துள்ளே) மிக்குத்தோன்ற, இனி நடக்கவேண்டிய செயல் யாதாகு

மென்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தான்: (இது இங்ஙனம் நிற்க:) வலிய இலங்கையில் (அனுமான் சுட்டெரித்துத் திரும்பிச் சென்ற) பின்னர்த் தோன்றிய காரியத்தையும் நிகழ்ந்த செயலையும் (இனிச்) சொல்லுவோம்; (எ - று.)

இராமன் கடலையடைந்தபின், மானம் முதலியவை ஏழுகடலளவாகத் தன்னகத்துமிக, மேல்நடத்த வேண்டியதைப் பற்றிச் சிந்தித்தவண்ணம் இருந்தானென்க. பின்னதாய காரியம் என்றது-இலங்கையைப்புதுப்பித்ததனையும், நிகழ்ந்தபொருள் என்றது - மந்திராலோசனையையும் காட்டும். இலங்கையிலுள்ளாரின் இகலை இலங்கையின்மீது ஏற்றி,'இக லிலங்கை' என்றது.கடலையடைந்து -கடற்கரையைச் சேர்ந்து. பி-ம்:—[1]அதனுக்கு. [2]தளைப்ப. [3]என்னவாகும். [4]வினை. [5]வினையும். (12)

கடல்காண்படலம் முற்றிற்று.

---

2 - ஆவது இராவணன் மந்திரப்படலம்.

இராவணன் தன்மந்திரிமார் முதலானுரோடு மந்திராலோசனை செய்ததைக் கூறும் படலமென்பது பொருள். கீழ் அயோத்தியா காண்டத்தில் **தசரதன்மந்திரப்படலம்** என்னுமல் மந்திரப்படலமென்றே பெயர் காணப்படுவது போல, இங்கும் **மந்திரப்படலம்** என்றே சிலபிரதிகளில் இப்படலத்துக்குப் பெயர் காணப்படுகின்றது; சிலபிரதிகளில் **இராவணன்மந்திரவிசாரப்படலம்** என்று பெயர் காணப்படுகின்றது.

அநுமானல் எரியுண்டபின், தெய்வத்தச்சன் பிரமதேவனேடும் புகுந்து இலங்கையைப் புதுப்பித்தானுக, புதுப்பித்தநகரத்தை இராவணன் பார்த்து முன்னையினும் இனியதாயமைந்தது கண்டு தன்முனிவுமாறி, நான்முகக்கடவுளைப் பூசித்தும் தெய்வத் தச்சனுக்குச் சம்மானஞ்செய்தும் அனுப்பிவிட்டு, பின்பு மந்திராலோசனைமண்டபத்தில் மந்திரிமார் முதலியவரோடு வீற்றிருந்து, மக்கள் தம்பியர்போன்று அந்தரங்கரானவர்களைத் தவிர மற்றையோரைப் புறத்துப்போக்கி, வண்டொடுகாற்றையும் வரவுமாற்றி, மறவரைக் காவல்வைத்து வெளியிலிருக்கும் பறவை முதலியனவும் அஞ்சி அசைவற்றிருக்குமாறு செய்து, பின் தன்வீரம் பழியுண்டதற்கு மனம்வருந்திக்கூறினன். சேனைகாவலனும், மகோதரன் வச்சிரதந்தன் துன்முகன் மகாபார்சுவன் பிசாசன் பானுகோபன் யஞ்ஞசத்துரு தூமிராட்சன் முதலியோர்களும் தம்தம் கருத்தைக் கூற, கும்பகர்ணன் இராவணனை நோக்கி 'சீதையைக் கவர்ந்தது தீவினையேயாயினும் இப்போது அவளை விட்டிடுதலும் பழியாம். அவ்விராமனுதியரோடு பொருது ஒருகால் நாம் இறந்தோமாயினும் பழியாகாது: நாள் செல்லச்செல்ல அப்பகைஞர்க்குத் துணைவலி

மிகும். இப்போதே போர்க்கு எழுதல் நலம்' என்றான். இராவணன் அந்த முடிவை யங்கீகரித்து 'நமர் படையோடும் போருக்கு எழுக' என்றான். இந்திரசித்து தந்தையைத் தடுத்து, 'யானே சென்று பொருதுவருவேன்: விடைதருக' என்ன, அப்போது விபீடணன் இந்திரசித்தைக் கடிந்து, சானகியின் கற்பையும் நந்தி முதலியோரது சாபத்தையும் நினைப்பூட்டி இராமபிரான் பெருமையையும் உணர்த்திக் கற்பணங்காகிய சீதையை விடுதலே நலமென்று வற்புறுத்திக்கூறினன். இராவணன் தனது வரத்தின் பெருமையைக்கூறி வானரப்படையையும் இராமனையும் இகழ்ந்து விபீடணனைக் கடிந்துரைத்துப் போர்க்கு எழத்தொடங்கினன். விபீஷணன்,'தேவர்களின் வேண்டுகோளினுல் திருமாலே மானுடனுகத் தோன்றியுள்ளான்: இவ்வாறு இருக்க, போருக்குச் செல்லுதல் தகுதியல்ல: வேண்டா' என்று இராவணனது பாதங்களில் இரந்தான். இராவணன் முழுமுதற்பொருளை யிகழ்ந்து, 'அச்சந் தவிர்ந்து இந்நகரிடத்துத்தானே இனிதுவாழ்' என்ன, விபீஷணன் 'இரணியாசுரன் சரிதையைக் கேள்' என்று, அதைச் சொல்லத் தொடங்கினனென்பது இப்படலத்திற் கூறிய பொருள்.

1.—எரியுண்ட இலங்கையைத் தெய்வத்தச்சன் புதுப்பித்தல்.

[1]பூவரு மயனொடும் புகுந்து பொன்னகர்
மூவகை யுலகினு மழகு முற்றுற
[2]ஏவின வியற்றினன் கணத்தி னென்பரால்
தேவரு மருள்கொளத் தெய்வத் தச்சனே.

(இ-ள்.) தெய்வத்தன்மையுள்ள தச்சனுகிய மயன், (திருமாலினது உந்தித்) தாமரை மலரினின்று தோன்றிய பிரமதேவனோடும் அழகிய இலங்கை நகரிற் புகுந்து, (சுவர்க்கம் மத்திமம் பாதாளம் என்னும்) மூன்று உலகங்களிலுமுள்ள நகரங்களினும் அழகுநிரம்புமாறும், தேவர்களும் (அவ்விலங்காநகரத்தினழகைக்கண்டு) திகைக்குமாறும் (இலங்கையில் இராவணன்) ஏவிய இடங்களையெல்லாம் ஒருகணப்பொழுதிற் செய்து முடித்தான்; (எ-று.)— என்பர், ஆல்-அசைகள். என்பரென்பது, கர்ணபரம்பரையாகத் தாம் அறிந்ததைக் குறிப்பித்ததுமாம்.

அநுமானுல் எரியுண்ட இடங்களைத் தெய்வத்தச்சன் செப்பனிட்டு எல்லாவுலகத்திலுள்ள நகரத்தினும் அவ்விலங்கை அழகு மிக்குத் தோன்றுமாறு செய்தனனென்க. தெய்வத்தச்சன்-விசுவகருமன் என்றலுமுண்டு. தெய்வத்தச்சன் பிரமனுடன் புகுந்ததற்குக் காரணத்தை "முழுப்பெருந்தனிமுத லுலகின் முந்தையோன், எழிற்குறி காட்டி நின்றியற்றி யீந்தனன்" என்று மூன்ருஞ் செய்யுளால் விளக்குவர். அநுமானுல் இலங்கை யெரியுண்ட பின்பு அவ்விலங்கை புதுப்பிக்கப்பெற்ற விஷயம், ஸ்ரீவால்மீகத்தில் வெளிப்படையாகக் கூறப்படவில்லை. பொன்னகர்-இலங்கை.

பி-ம்:—[1]பூமிசை. [2]ஏவென, ஏவினன். (13)

2.—புதுப்பித்த இலங்கையினழகுகண்டு இராவணன் உவத்தல்.

பொன்னினு மணியினு மமைந்த பொற்புடை
நன்னகர் நோக்கினான் நாகம் [1]நோக்கினான்
முன்னையி னழகுடைத் தென்று மொய்கழல்
மன்னனு [2]முவந்துதன் முனிவு [3]மாறினான்.

(இ-ள்.) நெருங்கிய வீரக்கழலை யணிந்த (அரக்கர்) மன்னவனான இராவணன்,—பொன்னினாலும் நவமணிகளினாலும் இயற்றப்பெற்ற அழகுடைய (தனது) சிறந்த நகரத்தைக் கண்டு வானுலகத்துள்ள நகரத்தையும் பார்த்து (அந்தத் தேவலோகத்து நகரத்தினும் தெய்வத்தச்சன் திருத்திய தன்னகரம் அழகாக இருந்ததோடு எரிப்பதற்கு) முன்னே யிருந்ததைக்காட்டிலும் அழகுபெற்றுள்ளதென்று கண்டு உவப்படைந்து, தன் சீற்றம் மாறப்பெற்றான்; (எ-று.)

முன்னையினும் அழகு விஞ்சியதாகத் தோன்றியதனால், எரியுண்டதும் நல்லதே யென்ற கருத்தினால் உவப்புத்தோன்றி முனிவை மாறறிய தென்க. மன்னனும், உம்-கதைப்போக்குப் பற்றி வந்தது. பி-ம்:—[1]நோக்கினார். [2]உவந்தனன். [3]மாற்றினான்.

3.—இலங்கை எழில்பெற்றுத்தோன்றியது குறித்த கவிக்கூற்று.

முழுப்பெருந் தனிமுத லுலகின் முந்தையோன்
[1]எழிற்குறி காட்டிநின் றியற்றி யீந்தனன்
பழிப்பரு முலகங்க ளெவையும் பன்முறை
அழித்தழித் [2]தாக்குவாற் கரிதுண் டாகுமோ.

(இ-ள்.) (படைத்தற்கடவுளாதலால்) முதல் மூர்த்திகள் மூவரில் முதலிற் சொல்லத்தக்கவனாகி இவ்வுலகிற் புராணபுருஷனான பிரமதேவன் எழிலுக்கு வரைகீறிக் காட்டிநின்று (அவ்வெழில் நிரம்பப் படைக்கும்) வல்லமையையும் (தெய்வத்தச்சனுக்குக்) கொடுத்தனன்: '(அந்தப் பிரமனுக்குத் தான் அங்ஙனம் எழில்பட இயற்றுமாறு குறித்துக்காட்டும் வல்லமை எங்ஙனே யுண்டாயிற்று?' என்று ஐயுறவேண்டா;) பழிப்பற்ற உலகங்களெல்லாவற்றையும் பலமுறை அழித்து அழித்துப் படைத்துக் கைதேர்ந்தவற்கு (ச் செய்ய) அரியதும் உண்டோ? (எ-று.)

தெய்வத்தச்சன் இலங்காபுரியை வானநகரத்தினும் அழகு விஞ்ச முன்னையினும் அழகுபெறப்படைத்தது எவ்வாறெனில்,—பிரமதேவன் படைக்கவேண்டிய வழியைக்காட்டி அதற்கு ஏற்ற வல்லமையையும் அவனுக்குத் தந்ததனாலேயாமென்றவாறு. எழிற்குறிகாட்டும் வல்லமை பிரமதேவனுக்கு உண்டானதைப் பின்னிரண்டடிகளிற்கூறிய பொருள் சமர்த்தித்து நின்றது; இது தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணியாம். சிறப்புப்பொருளைப் பொதுப்

பொருள் சமர்த்தித்ததாகாதாதலால், இது,வேற்றுப்பொருள்வைப் பணியாகாது. அளித்தல் அழித்தலாகிய தொழில்கள் நிகழ்வதற்கு ஆக்கல்தொழிலே முதலில் நிகழவேண்டுமாதலால்,அத்தொழிற்கு உரியவனான பிரமதேவன் முதலிற் சொல்லத்தக்கானென்பது குறித்து,அவனை'முழுப்பெருந்தனிமுதல்' என்றார்.பிதாமகனென்ற பெயர்பற்றி 'உலகின் முந்தையோன்' என்றது. இயற்றி - வல்லமையென்னும் பொருளதாதலை ஈட்டிலும் காணலாம். இனி, காட்டி நின்று என்பதை முந்தையோன் எழிற்குறிகாட்டிநிற்க என்று எச்சத்திரிபாகக்கொண்டு, தெய்வத்தச்சன், இயற்றியீந்தனன்-இயற்றினனென வினைத்திரிசொல்லாக உரைத்தலும் தகும். சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுள் "அவ்வழி(5)" என்ற செய்யுளின்பின் காணப்படுகின்றது. பி - ம்:—[1]எழில்பெறக். [2]இயற்றுவாற்கு, இயற்றுவார்க்கு. (15)

4.—இராவணன் பிரமதேவனைப் பூசனைசெய்து அனுப்புதல்.

திருநகர் முழுவதுந் [1]திருந்த [2]நோக்கினன்
பொருகழ லிராவண னயற்குப் பூசனை
வரன்முறை யியற்றிநீ வழிக்கொள்வா[3]யென்றான்
அரியன தச்சற்கு முதவி [4]யாணையால்.

(இ - ள்.) பொருபவனென்பதைக் காட்டுகின்ற வீரக்கழலை யணிந்த இராவணன், (தெய்வத்தச்சனைக்கொண்டு பிரமதேவன் திருத்தமுற அமைத்த தனது) அழகிய நகரமுழுவதையும் செவ்வனே பார்த்து, (பின்பு), அருமையான பொருள்களை (த் தன்) கட்டளையால் அந்தத் தச்சனுக்குங் கொடுப்பித்து, பிரமதேவனுக்கு வரன்முறை தவறாது பூசனைபுரிந்து (பிரமதேவனை நோக்கி) 'நீ போய் வருவாயாக' என்று வழிவிட்டான்; (எ - று.)

சிறப்புடைப்பொருளை எடுத்துக் கிளக்கும் முறைமைபற்றிப் பிரமதேவனை வழிவிட்டதனைக் கூறினார்: இதனால், தெய்வத்தச்சனையும் வழிவிட்டமை பெறப்படும். பி - ம்:—[1]திரிந்து, தெரிய. [2]நோக்கிய, நோக்கியப். [3]என. [4]ஆணையான். (16)

5.-இராவணன் ஆலோசனைமண்டபத்தில்வந்து வீற்றிருத்தல்.

அவ்வழி யாயிர மாயிரம் [1]மவிர்
சவ்வழிச் செம்மணித் [2]தூணஞ் [3]சேர்த்திய
[4]அவ்வெழில் மண்டபத் தரிக ளேந்திய
[5]வெவ்வழி யாசனத் தினிது மேயினன்.

(இ - ள்.) அப்போது, (இராவணன்) பல்லாயிரக்கணக்காக விளங்குகின்ற அழகுதிரளுதலைக்கொண்ட பதுமராகக்கற்கள் பதித்த தூணங்கள் நாட்டப்பெற்ற அந்த எழில் பொருந்திய மண்டபத்திலே சிங்கம் தாங்குவதுபோற் செய்யப்பெற்று வெம்மை வெளிப்படுகின்ற சிங்காதனத்திலே (செய்யவேண்டுவது குறித்து ஆலோசிக்குமாறு) இனிது தங்கினன்; (எ - று.)

அவிர்தூணம், செவ்வழித்தூணம், செம்மணித்தூணம் என இயையும். செவ்வழி-செவ்விவழிகை: அழகு மிக்கிருக்கை. இராவணனைக் காணவேண்டா, அவனுடைய ஆசனமே வெவ்விதாகத் தோன்றுமென்பார், 'வெவ்வழியாசனம்' என்றார். ஆயிரம்மவிர் - விரித்தல். பி - ம்:—[1]நிரை. [2]தூண்கள். [3]சார்த்திய. [4]எவ்வமில், இவ்வழி, இவ்வெழில், அவ்வழி, எவ்வெழில். [5]வெவ்வரி, செவ்வழி.

6.—இராவணனைச் சுற்றத்தார் முதலியோர் தழுவிநிற்றல்.

[1]வரம்பெறு சுற்றமு மந்தி ரத்தொழில்
நிரம்பிய முதியருஞ் சேனை நீள்[2]கடல்
தரம்பெறு தலைவருந் தழுவத் [3]தோன்றினன்
அரம்பையர் கவரியோ டாடுந் தாரினன்.

(இ-ள்.) தேவமாதரின் சாமரையுடனே அசைகின்ற மாலையையணிந்தவனாகிய இராவணன்,—வரம்பெற்றசுற்றத்தவரும் ஆலோசனைத்தொழிலில் தேர்ச்சிமிக்குள்ள அனுபவசாலிகளும் சேனையாகிய பரந்த சமுத்திரத்திலே மேன்மைபெற்றுள்ள சேனைத்தலைவரும் சூழ்ந்துநிற்க, (அந்தச் சபாமண்டபத்திலே) விளக்கமுற்றிருந்தான்; (எ - று.)

இராவணனை யடுத்துச் சூழவிருந்தவர் சுற்றத்தார் முதலியவருள் சாமானியரல்லரென்பதைத் தெரிவித்தற்கு, சுற்றத்துக்கு 'வரம்பெறு' என்பதும், முதியர்க்கு 'மந்திரத்தொழில் நிரம்பிய' என்பதும், சேனைத் தலைவர்க்கு 'தரம்பெறு' என்பதும் அடைமொழியாக்கப்பட்டன. தழுவுதல் - சூழ்தல்; அன்பொடு அணுகி நிற்றலுமாம். அரம்பையர் இருபுறமும் இருந்து கவரிவீச அந்தக் காற்றினால் அசையப்பெற்ற மாலையினனென்பது, 'அரம்பையர் கவரியோடாடுந் தாரினன்' என்பதன் கருத்து. மகளிர் சாமரை வீசுதலும் மரபு என்பதைப் பண்டைய நூல்களால் தெளியலாம். ஈற்றடியில் கவரிக்கும் தார்க்கும் ஆடுந்தொழில் உடனிகழ்வதாக நயம்பெறக் கூறியிருப்பது, உடனவிற்சியணி. அரம்பை - ஒருதேவமாது: இப்பெயர் - இலக்கணையால், தேவமாது என்ற பொதுப்பொருளைக்காட்ட, பிறகு அச்சொல் 'அரம்பையர்' எனப் பன்மை விகுதிபெற்று தேவமாதரைப் பொதுவாகக் காட்டும். பி - ம்:—[1]வரம்பறு. [2]கழல். [3]ஏறினன். (18)

7.—இராவணன், முனிவர் முதலியோரை அப்பாற் போக்குதல்.

முனைவரும் [1]தேவரு [2]மற்று முற்றினர்
எனைவருந் [3]தவிர்கென வேய [4]வாணையான்
[5]புனைகுழல் மகளிரோ டினைஞர்ப் போக்கினன்
நினைவுற காரியம் நிகழ்த்து நெஞ்சினன்.

(இ - ள்.) நெஞ்சிலெண்ணிய காரியத்தைக்குறித்து ஆலோசனை நடத்தவேண்டுமென்ற கருத்துடையவனான இராவணன்,—

(தன் கருத்திலே மாறுபட்டவராகத் தோன்றும் முனிவர் முதலியோரை நோக்கி) 'முனிவரும் தேவர்களும் மற்றும் நிரம்பியிருந்த (வித்தியாதரர் இயக்கர் முதலியோர்) யாவரும் (இங்குநின்று) அப்பாற்செல்க' என்று கட்டளையிட்டவனாய்,(முனிவர் முதலியோரைப் போக்கியதல்லாமல்) அலங்கரிக்கப்பெற்ற கூந்தலையுடைய மகளிரோடு சிறுவர்களையும் (அந்தச் சபாமண்டபத்திலிருந்து) அப்பாற்போகச் செய்தான்; (எ - று.)

ஆலோசனைச் சபையில் அன்னியரிருத்தல் கூடாததாதலால், முனைவர் முதலியோரைப் போக்கினான். தனக்கு அனுகூலராக இருந்தும் ஆலோசனைக்குத் தகாதவரென்ற காரணத்தினால் மகளிரோடிளைஞர்ப்போக்கினான். மகளிரும் இளைஞரும் ஆலோசனைக்கு உரியவரல்லரென்பதனை "இளையோர்...மகளிரென்னுமிவர் மந்தணத்தி னெய்தப்பெறாரே" என்பதனாலும் அறிக. ஈற்றடி - எல்லோரையும் போக்கினமைக்குக் காரணத்தைப் புலப்படுத்தி நிற்றலால், கருத்துடையடைகொளியணியாம். பி - ம்:—[1]அமரரும். [2]முற்று மற்றுளோர், மற்றுமுற்றுளோர், முற்றுமுற்றினார். [3]தவிர்க்கென. [4]ஆணைபால். [5]புனைகலன். (19)

8.—மந்திரிமாரை வருகெனச் சொல்லி அவர்களுடன் இராவணனிருத்தல்.

பண்டிதர் பழையவர் கிழவர் பண்பினர்
[1]தண்டலின் [2]மந்திரத் தலைவர் சார்கெனக்
[3]கொண்டுட னிருந்தனன் கொற்ற [4]வாணையால்
வண்டொடு காலையும் [5]வரவு மாற்றினான்.

(இ-ள்.) (இராவணன், தன்னுடைய) அரசத்தன்மை தோன்றுமாறு இட்ட கட்டளையினால் வண்டுடனே காற்றும் உள்வராதபடி (அவைகளைப்) போக்கினவனாய், புலவர்களும் நெடுநாளாகப் பழகுபவரும் (தன்னோடு) உறவுமுறையுடையவரும் நற்குணங்களிற் சிறந்தவருமாகி(த் தன்னைவிட்டு) நீங்குதலில்லாத மந்திரிமார்கள் வருக என்று சொல்லி, (அவர்களின் வருகையை) ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுடன் இருந்தான்; (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளில் தேவர் முதலியோரை அப்பாற்போக்கினமையைக் கூறிய கவி, இக் கவியினால், வண்டொடுகாற்றும் உட்புகாதபடி தவிர்த்தமையைக் கூறிப் பிறகு மந்திரிகளை வருகென்று எதிர்கொண்டு உடனிருந்தனன் இராவணனென்கின்றார். பண்டிதர் முதலியசொற்களை மந்திரத் தலைவர்க்கு அடைமொழி யாக்காமல் உரைப்பாருமுளர்: அது. பொருந்தாது. கிழவர்-உறவுமுறையையுடையவர். சார்கென-தொகுத்தல். பி-ம்:—[1]தண்டின. [2]மந்திரித். [3]கொண்டன. [4]ஆணையான். [5]வரவை.

9.—மக்களும் தம்பியரும் போன்றவரல்லாரைப் புறத்துப் போக்கியமை.

ஆன்றமை கேள்விய ரெனினும் மாண்டொழிற்கு
ஏன்றவ [1]ரன்பின ரெனினும் யாரையும்
வான்றுணைச் சுற்றத்து [2]மக்கள் தம்பியர்
போன்றவ ரல்லரைப் புறத்துப் போக்கினன்.

(இ - ள்.) பரந்து அமைந்த நூற்கேள்வியை யுடையவராயினும், வீரத்தொழிலை முனைமுகத்திற்காட்டுதற்கு ஏற்றவராய் (த்தன்னிடத்து மிக்க) அன்பையுடையவராயினும், சிறந்ததுணைச் சுற்றத்தவர்களுள்ளும் மக்களும் தம்பியரும்போன்றவ ரல்லரான யாரையும் (மண்டபத்து) வெளியே யனுப்பி விட்டனன்; (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளினல் தழுவப்பட்டவர் தன்மையைக் கூறிய கவி இச்செய்யுளினல் துணைச்சுற்றத்தவரிலும் போக்கப்பட்டவர் தன்மையைக் கூறுகின்றரென்க. மக்கள்-புதல்வர். பகளிர்க்காகாது: புறத்துப்போக்கியமையால். (செ. 7). பி-ம்:—[1]நண்பினர். [2]மகனுந் தம்பியும். (21)

10.—காவலாளரை நிறுவுதல்.

திசைதொறும் [1]நிறுவின னுலகு சேரினும்
பிசைதொழில் மறவரைப் பிறிதென் [2]பேசுவ
[3]விசையுறு பறவையும் விலங்கும் வேற்றவும்
[4]அசைதொழி லஞ்சின சித்தி ரத்தினே.

(இ - ள்.) உலகெல்லாம் (ஒன்று) சேர்ந்துவந்தாலும் பிசைய வல்ல வீரத்தொழிலையுடைய வீரரை (மண்டபத்தின் வெளியே) எல்லாத்திக்குக்களிலும் (காவலாக) நிறுத்தினன்; (அதனல்) விரைவாகப் பறக்குந்தொழிலையுடைய பட்சிகளும் மிருகங்களும் இவற்றினும் வேறுபட்ட பூச்சிகளும், சித்திரத்திலெழுதப்பட்டன போல (அம்மண்டபத்தினருகே) புடைபெயர்தலாகிய தொழிலைச் செய்வதற்கும் அஞ்சி அசையாது நின்றன; வேறு சொல்ல வேண்டியது என்? (எ - று.)

அஃறிணைப்பொருளாகிய பறவைமுதலியனவும் அசையவும் அஞ்சிச் சித்திரம்போல ஆண்டு நின்றன என்று கூறிய இதனல், மானுடர் அங்குச் செல்வதற்கு அஞ்சுவ ரென்பது தானே பெறப்படுமென்பார், 'பிறிதென்பேசுவ' என்றூர். பேசுவ=பேசுவது; தொகுத்தல், வேற்ற - வேறுஎன்ற சொல்லினடியாகப் பிறந்த பலவின்பாற்பெயர்: இது மானுடங்களைக்காட்டுமெனக் கொள்வாருமுளர். பி - ம்:—[1]நிறுவினர். [2]பேசுவாம். [3]விசைதுறு. [4]திசைசெலல். (22)

11.—இராவணன் தன்வீரம் பழியுண்டதற்கு வருந்திக் கூறத்தொடங்கல்.

தாழ்ச்சியிங் கிதனின்மேல் தருவ தென்னினி
மாட்சிஓர் குரங்கினல் [1]மறுகி மாண்டதால்
ஆட்சியு [2]மரசுமென் னமைவும் நன்றெனுச்
சூழ்ச்சியின் கிழவரை நோக்கிச் [3]சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) (என்) பெருமை ஒருகுரங்கினுற் கலக்குண்டு அழிந்திட்டது; ஆதலால், இப்போது (நேர்ந்த) இந்தத்தாழ்மையைத் தருஞ் செயலுக்கு மேலாக (எனக்கு)த் தாழ்மை தருவது இனி என்ன (இருக்கின்றது)? (இவ்வண்ணம் தாழ்ச்சியடைந்த) என்னுடைய அரசாட்சியும் (அரண்முதலியவற்ருேடுகூடிய) இராச்சியமும் சேனையினமைதியும் நன்ருயிருந்தது! என்று (இகழ்ச்சி தோன்றத் தன்னுட்) கருதி, (பிறகு) மந்திரிமாரைநோக்கிக் கூறலாயினன், (இராவணன்); (எ - று.)

சூழ்ச்சி, ஆலோசனை, மந்திரம் என்பன-ஒருபொருளன. சூழ்ச்சியின் கிழவர்-மந்திரிமார். ஆட்சியும் அரசும் அமைவும் நன்று - ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். பி-ம்:—[1]அழிந்தமாநகர். [2]அமையுமென்னரசும், அமைவுமென்னரசும். [3]சொல்லினுன். (23)

12.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்—இராவணன் மந்திரி மாரிடத்துத்தன் குறையுரைத்தலைத் தெரிவிக்கும்.

சுட்டது குரங்கெரி சூறை [1]யாடிடக்
கெட்டது [2] கொடிநகர் கிளையும் நண்பரும்
[3]பட்டனர் பரிபவம் பரந்த தெங்கணும்
[4]இட்டவிவ் வரியணை யிருந்த தென்னுடல்.

நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அக்கினிதேவன் (இலங்கையைக்) கொள்ளைகொள்ளும்படி குரங்கானது (இலங்கையில்) நெருப்புவைத்திட்டது; (அதனுல்), வெற்றிக்கொடி பறக்கும் (இலங்கை) நகரம் அழிந்திட்டது; (அந்தத்தீயினுல் என்னுடைய) சுற்றத்தாரும் நண்பரும் பலர் இறந்தொழிந்தனர்; (இங்ஙன் குரங்கினுல் நேர்ந்த) பரிபவச் செய்தியோ எங்கும் பரவிவிட்டது; என்னுடல் இடப்பட்ட இந்தச் சிங்காதனத்தில் தானே கிடந்தது; (எ-று.)

'நான் உயிரோடிருக்கையில் எளியகுரங்கினுல் நேர்ந்த பரிபவத்தைக்காணுமாறு ஆயிற்றே! என்னுயிரிருந்தும் பயனில்லையே!' என்ற வருத்தந்தோன்ற, 'அரியணையிருந்ததென்னுடல்' என்கின்ருன், இராவணன். 'மாட்சியோர் குரங்கினுல் மறுகி மாண்டது' என்று தன்மனத்துக் கருதியதனை இது முதல் இராவணன் வெளிப்படையாக விரித்துக் கூறுகின்ருனென்க. குரங்கின் வாலைச்சுட எரிவைத்தோம். அதனுல் பரிபவமே உலகெங்கும் பரந்தது என்ற பொருள், 'குரங்கெரி சுட்டது: பரிபவம் பரந்த

தெங்கணும்' என்ற தொடரில் தோன்றும். எரி-அக்கினி. சூறை-கொள்ளை-பரிபவம். ஆகுபெயர். பி-ம்:—[1]ஆடின. [2]கடி. [3]பட்டது, பட்டன. [4]இட்டது. (24)

13. ஊறுகின் றனகிண றுதிர மொண்ணகர்
[1]ஆறுகின் றில[2]தழல் [3]அகிலி னாவியொத்து
[4]ஏறுமங் கையர்நறுங் கூந்த லின்[5]சூ று
[6]நாறுகின் றது[7]நுகர்ந் திருந்த நாமெலாம்.

(இ-ள்.) கிணறுகளில் (நீர்சுரப்பதற்குப் பதிலாக) இரத்தங்கள் சுரக்கின்றன; அழகிய (நமது லங்கா) புரியிலே (முன் மூண்ட) அக்கினி (இன்னுந்) தணிந்தபாடில்லை; அகிற்புகை பொருந்தப் பெற்றுச் சிறப்புற்ற மங்கைமாரின் நறியகூந்தலினின்று தீப் பற்றிய நாற்றம் (எங்கும்) வீசுகின்றது; (இது வரையில் இனிது இன்பம்) அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த (வீரர்களாகிய) நாமெல்லாரும், (எ - று.)—"மற்றிலதாயினும் மலைந்தவானரம் இற்றிலதாகிய தென்னும் வார்த்தையும் பெற்றிலம்" என்று மேல் குளகமாகச் செல்லும்.

முதலடியால், 'வந்த குரங்கால் தாக்கப்பட்டு நிலத்திலே ஊற்றுத் தோன்றுமாறு இரத்தவெள்ளம் பேராறாய்ப் பெருகியதே!' என்று இரங்கியவாறு. அகிலினாவியொத்து என்பதற்கு-அகிற் புகையைநிறுத்தாலொத்து எனினுமாம். இனி, [7]நுகர்ந் திருந்து நாம் என்ற பாடத்திற்கு-இருந்தும் எனப்பிரித்துத் தன்மைப்பன்மை யிறந்தகால வினைமுற்று எனக்கொண்டு, இருந்தோமென்று உரைப்பாரும், இருந்து என்றேபிரித்து எச்சத்திரிபு எனக்கொண்டு, நாம் எலாம் நுகர்ந்திருந்து-நாமெலாம் நுகர்ந்திருக்கையில்தானே, நமதுமங்கையரின் கூந்தலினின்று சூறு நாறுவதாயிற்று என்பாருமுளர். இருத்துநாமெலாம் என்று பாடங்கொண்டாருமுளர்: அந்தப்பாடத்திற்கு-நாமெல்லாம் உண்டு உடுத்து இன்பம் நுகர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்; இதுஎன்ன! என்க. நீர் தோன்றிய கிணற்றில் இப்போதுஉதிரநீர் தோன்றியதென்றும், நறுமணம் வீசும் கூந்தலில் இப்போது சூறு நாறுகின்றதென்றும் கூறியவாறு; முறையிற்படர்ச்சியணியாம்; ஓரிடத்தில் பலதன்மை நிகழ்ந்ததாகக் கூறுவது, இவ்வணியினிலக்கணம். இப்பாடலைக்கொண்டு, மக்கள் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய உணவு, உறக்கம், இன்பநுகர்ச்சி ஆகியவை காலமாறுபாட்டால் இராவணனுக்கு மாறுபட்டன எனக் கருத்து விரிப்பர், பண்டிதமணிகள். பி - ம்:—[1]ஆறுகின்றில. [2]அனல், எரி, கனல். [3]அகிலுநாவியும். [4]கூறுமங்கையர்நறுங், ஏறுமென்கோதையர், ஏறுகின்றனநறுங். [5]சுருள். [6]ஏறுகின்றன. உவந்திருந்த, சுமந்திருந்த. (25)

14. மற்றில தாயினு [1]மலைந்த வானரம்
[2]இற்றில தாகிய தென் னும் வார்த்தையும்
பெற்றிலம் பிறந்தில [3]மென் னும் பேரலால்
[4]முற்றுவ தென்னினிப் பழியின் மூழ்கினும்.

(இ-ள்.) வேறு விசேஷமான செயல் (நம்மாற்) செய்யப் படவில்லையென்றாலும் (பிறவிப் பயனைப்பெருமையாலே பிறங் கும்) பிறவாதவராமேனும் என்ற பேரையடைந்தோமே யன்றி, (நம்மவரோடு) போர்புரிந்த வானரமானது (தாக்குண்டு) உயிர் கெட்டு ஒழிந்திட்டதென்ற சொல்லை (யாவது பெற்றிருக்கலாம்: அதனை)யும் பெற்றோமில்லை; பழியிலே மூழ்கிவிட்டோம்; (நாம்) இப்போது செய்து முடிக்கவேண்டுவது என்னஉள்ளது? (எ - று.)—என்று வினவினன் இராவண னென்க.

"தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக" என்றபடி பிறந்ததற் குப் பயன் புகழேயாதலால் பகைஞனைக் கொன்றோமென்ற பேரையாவது பெற்றால் பிறவிப்பயனைச் சிறிதாவது பெற்றோ மாவோம்; அதனையுஞ் செய்யமுடியாமற் போயிற்றே யென்பான், 'வானரம் இற்று இலதாகியதென்னும் வார்த்தையும் பெற்றிலம், பிறந்திலமென்னும் பேரலால்' என்கின்றான். "ஆவிலா ச புரீ லங்கா-ஸர்வா ஹநுமதாக்ருதா||கிங்கரிஷ்யாமிபத்ரம்வ:- கிம்வாயுக் தமநந்தரம்||ஹிதம் புரேசஸைஸங்யேச-ஸர்வம்ஸம்மந்த்ர்ய தாம்மம" என்று ஸ்ரீ வால்மீகத்து வருவதற்கு ஏற்ப, முற்றுவது என் இனி என்பதற்கு-இனிச்செய்து முடிக்கவேண்டுவது யாது? என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது. இனி, பிறந்திலமென்னும் பேரலால் முற்றுவது என் என்றுகூட்டி-பிறந்தும் பிறவாதவரானோ மென்ற இந்தப்பேரையன்றி நாம் சாதிப்பது என் உள்ளது? என்று உரைப்பாருமுளர். வார்த்தையும் என்ற சிறப்பும்மையால், இந்தக் குரங்கை ஏவியமாற்றானுள்ள இடத்தை நாடியறிந்து அன்னனைக் கொன்றால்தான் நாம் செய்ய வேண்டிய தொழிலை முற்றச்செய்தவ ராவோ மென்ற குறிப்பும் பெறப்படும்: இக்கருத்தைப் புலப்படுத் தவே 'மற்றிலதாயினும்' என்று கூறியது. பி - ம்:—[1]வலிந்த. [2]இற்றனவாயின. [3]என்னும் பேறலால், அரசுபேறலால். முற்றிலம். (26)

15.—சேனைகாவலன் தன்கருத்தைக் கூறத்தொடங்குதல்.

என்றவ னியம்பலு மெழுந்தி றைஞ்சினன்
கன்றிய கருங்கழற் சேனை காவலன்
ஒன் றுள [1]துணர்த்துவ தொருங்கு கேளென
[2]நின் றன னிகழ்த்தினன் [3]புணர்ப்பி னெஞ்சினன்.

(இ - ள்.) என்று அவ்விராவணன் சொன்னவுடனே, மனம் வருந்திய பெருமைபெற்ற வீரக்கழலையணிந்தவனான சேனாநாயகன் எழுந்து, (அவ்விராவணனை) வணங்கி, '(உன்னிடத்து) அறிவிக்க வேண்டியதான செய்தி ஒன்று உள்ளது; (அதனை) முற்றிலும் கேட்பாயாக' என்றுசொல்லி, ஆலோசனையுள்ள நெஞ்சையுடைய வனாய் நின்று சொல்வானாயினன்; (எ - று.)—அவற்றை மேல் ஆறு கவிகளிற் காண்க.

சேனையைச்செலுத்தவேண்டுவது தன்தொழி லாகையால், முதன்முதலிற் சேனாநாயகன் விடை கூறலாயினன். இராட்சச

சேனபதியின் பெயர் ப்ரஹஸ்தனென்று ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணத்தாற் பெறப்படும். இறைஞ்சினன், நின்றனன்—முற்றெச்சம். பி - ம்:—[1]உணர்த்துவன். [2]நின்றவன். [3]எரியுநெஞ்சினன். (27)

16.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்.
சேனைநாயகன் தன்கருத்தை உணர்த்தலைத் தெரிவித்தல்.

வஞ்சனை மனிதரை யியற்றி வாள்நுதல்
[1]பஞ்சன மெல்லடி மயிலைப் பற்றுதல்
[2]அஞ்சினர் தொழிலென [3]அறிவித் தேன்அது
[4]தஞ்சென வுணர்ந்திலை யுணருந் தன்மையோய்.

(இ - ள்.) உணரவல்ல தன்மையுடையவனே! 'மனிதரை வஞ்சித்து ஒளியுள்ள நெற்றியையும் பஞ்சையொத்த மெல்லிய பாதங்களையுமுடைய மயில் போன்ற சாயலளான சீதையைக்கவர்தல் (வீரருடைய தொழிலன்று;) அஞ்சினவருடையசெயலாகும்' என்று (முன்னமே) தெரிவித்தேன்; அந்தச் சொல்லைப் பற்றுக்கோடாகுமெனத் தெரிந்தாயில்லை; (எ - று.)

'உணர்ந்திலை' என்று முடித்தால் எங்கு இராவணன் தன்மீது சினக்கின்றானோ என்றுகருதி, அவனைச் சமாதானப்படுத்த 'உணருந்தன்மையோய்' என்று புகழ்கின்றான்: இங்ஙனம் ஆராய்ச்சியுடன் பேசுவதனால் 'புணர்ப்பின் நெஞ்சினன்' என்று கீழ்க் கூறியது. ஆரணியகாண்டத்தில், இராவணன் சீதையைக் கவரச் செல்கையில், மந்திரிமாரோடு ஆலோசித்ததை அங்கு 'வந்தமந்திரியரோடு மாசற மனத்தி னெண்ணி' என்று சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளார்; சேனைநாயகன் தான் அப்போது கூறியதை இங்கு அனுவாதமுகத்தால் தெரிவிக்கின்றான். பி-ம்:—[1]பஞ்சின, பஞ்சென. [2]அஞ்சின. [3]அறிவித்தேற்கு. [4]தஞ்சமென்று. (28)

17. **கரன்முதல் [1]நிருதரைக் கொன்ற கள்வரை**
விரிகுழ லுங்கைமூக் கரிந்த வீரரைப்
பரிபவஞ் [2]செய்ஞ்ஞரைப் [3]படுத்தி லாதநீ
அரசிய லழிந்ததென் [4]றயர்தி போலுமால்.

(இ - ள்.) கரன்முதலிய (பதினாலாயிரவர்) அரக்கவீரரைக் கொன்ற கள்ளத்தனமுடையவரும், தலைவிரிகோலமாய் நிற்கிற உனது தங்கையின் மூக்கை யரிந்த வீரரும், (நமக்குப்) பழியை விளைக்குஞ்செயலைச் செய்பவருமான இராமலட்சுமணரை (இன்னும்) கொன்றிடாமலிருக்கின்ற நீ (உனது) அரசிய லழிந்ததென்று மனம் வருந்துகின்றாய்போலும்; (எ - று.)

தங்கையை மூக்கரிந்து கரன்முதலியோரைக்கொன்ற எதிரிகளைக் கொன்றொழித்துச் சீதையைச் சுவாதீனப்படுத்திக் கொள்வது வீரத்துக்குஏற்ற நேர்வழியா யிருக்க, அவரைக் கொல்லாது விட்டுச்சீதையைச் சுவாதீனப்படுத்திக்கொள்ளலாமென முயன்று, அரசிய லழிந்ததென்று மனம்வாடியிருத்தல் தகுதியன் றென்ற

வாறு. போலும் - ஒப்பில்போலி. காட்டில் எங்கேயோ பதுங்கியிருப்பதுபற்றி 'கள்வர்' என்றும், 'ஒருபெண்பிள்ளையை மூக்கரிந்து பரிபவப்படுத்தியவரும் ஒருவீரரோ?' என்னும் இகழ்ச்சிக்குறிப்புத் தோன்ற 'உங்கை மூக்கரிந்த வீரர்' என்றும் கூறினன். உங்கை = உன்தங்கை. மரூஉ. செய்ஞ்ஞர், ஞ் - பெயரிடைநிலை. பி - ம்:— [1]வீரரை. [2]செயுநரை, செருநரை, செருஞரை. [3]படுக்கலாது, படுக்கலாத, படுக்கிலாத. [4]அழியற்பாலையோ, அயர்த்திபோலுமால். (29)

18. தண்டமென் றொருபொருட் குரிய [1]தற்கரைக்
கண்டவர் பொறுப்பரோ வுலகங் [2]காவலர்
[3]வண்டுறை யலங்கலாய் வணங்கி [4]வாழ்வதோ
விண்டவ ருறுவலி யடக்கும் [5]வெம்மைதான்.

(இ - ள்.) தண்டனையென்ற ஒருபொருளுக்கு உரிய கள்ளத்தன்மையை யுடையவரைக் கண்டவரான உலகங்காக்கின்ற மன்னவரும் பொறுப்பரோ? வண்டுகள் தங்குகின்ற மாலையையணிந்தவனே! [இராவணனே!] பகைவரின் மிக்கவலிமையை யடக்கவல்ல பராக்கிரமமென்பதுதான் (அவரை) வணங்கி வாழ்வதுதானோ?

தீங்கிழைத்த இராமலட்சுமணரைப் பொறுத்திடாமல் ஒறுக்க வேண்டும்: இதுவே வீரச்செய லென்றவாறு. நமக்குப்பரிபவஞ் செய்தவரை இதுவரையில் ஒறுத்திடாமல் உயிருடனிருக்கவிட்டது வணங்கிவாழ்வதற்குச் சமானம் என்ற கருத்தால், 'விண்டவருறுவலி யடக்கும் வெம்மைதான் வணங்கிவாழ்வதோ?' என்கின்றான். தண்டமென்றதொழிலை இங்கே பொருளென்றார். சினத்தினால், 'தற்கர்' என்கிறான். தற்கர் = தற்கரர்; தஸ்கரர்: வடசொல். பி-ம்:—[1]தக்கரைக். [2]காவல்செய். [3]வண்டமர். [4]வாழ்வரோ. [5]வெம்மையோர், மேன்மைதான். (80)

19. [1]செற்றவ ரெதிரெழுந் தேவர் தானவர்
கொற்றமும் வீரமும் வலியும் கூட்டற
[2]முற்ற [3]மூன் றுலகும்நீ முதல்வ னாயது
வெற்றியோ பொறைகொலோ விளம்ப வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) மூவுலகில் எங்கும் நீ முதல்வனாய் விளங்குவது,— வெற்றியும் பராக்கிரமமும் உடல்வலிமையும் ஒருசேர அழியும்படி, மாறுபட்டவராய் எதிர்த்தெழுந்த தேவரையும் தானவரையும் வென்ற செயலாமோ? (அன்றி), பொறுமைகொண்டிருந்த செயலாலோ? (இதனை நீ) கூறவேண்டும்; (எ - று.)

தேவர்முதலியோரை வென்றதனாலேயே நீ மூவுலகுக்கும் முதல்வனானது; ஆதலால், இப்போதும் வீரங்காட்டியடர்த்தலே யல்லது பொறுமைகொண்டிருப்பது செய்யத்தக்கதன்று என்றனனென்பதாம். மன்னவராற் பொறுமைமூலமாக முதன்மைபெறலாகாதென்றபடி. மூன்றுலகுமுற்றவும் என்க. பி - ம்:—[1]செற்றனர். [2]முற்றி. [3]மூன்றுலகுக்கும், மூன்றுலகினும், மூன்றுலகமும். ()

20. விலங்கின ருயிர்கெட [1]விலக்கி [2]மீள்கலாது
இலங்கையி [3]னினிதிருந் தின்பந் [4]துய்த்துமேல்
குலங்கெழு காவல குரங்கிற் றங்குமோ
உலங்கும் நம் [5]மேல்வரி னொழிக்கற் பாலதோ.

(இ-ள்.) குலம்விளக்கவந்த அரசனே! பகைவரின் உயிரொழியும்படி (அன்னாரைக்)கொன்று மீளவேண்டியதாயிருக்க(அங்ஙனஞ் செய்யாமல்) இலங்கையிற் சுகமாகத்தங்கி இன்பத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருந்தோமானால், (நம்மவரை எதிர்ப்பதென்பது) ஒருகுரங்கு செய்ததனோடு நிற்குமோ? கொசுகும் நம்மேல் (எதிரிட்டு) வந்தால் (நம்மால்) ஒழிக்கமுடியுமோ? (எ - று.)

நமது வீரத்தை வெளிக்காட்டாது நாம் இன்னும் சும்மா இருந்தோமானால், குரங்கு நம்மூரைச்சுட்டெரித்து நம்மவரை யழித்ததனோடு நில்லாது, அற்பசந்துவும் நம்மை அவமதிக்கவருமென்கிறான். இன்னமும் இங்குத்தங்கி இன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பது தகுதியன்று; எதிரிகளுள்ள இடத்தை நாடிச் சென்று அடர்க்கவேண்டுமென்றவாறு. பி-ம்:—[1]விலங்கி, விலங்கு. [2]வீழ்த்தலால், மீள்கிலாது. [3]இருந்தினிது. [4]துய்த்தியேல், துற்றியேல், துய்த்துற. [5]மேல்வர. (32)

21. போயின குரங்கினைத் தொடர்ந்து [1]போயிவண்
[2]ஏயின ருயிர்குடித் [3]தெவ்வந் [4]தீர்கிலம்
வாயினு மனத்தினும் [5]வெறுத்து வாழ்துமேல்
ஓயும்நம் வலியென வுணரக் கூறினன்.

(இ - ள்.) (நம்முடைய ஊரைக் கொளுத்திச்) சென்ற குரங்கைத் தொடர்ந்துபோய், இந்நகரத்தின்மீது (அந்தக்குரங்கை) ஏவினவர்களின் உயிரைப்பருகி மனவருத்தம்நீங்கி (மகிழ்ந்திடாமல், (நிகழ்ந்த செய்தி குறித்து) வாயினால் வெறுத்துக்கூறியும் மனத்திற்குள்ளே நொந்தும் உயிர்வாழ்ந்திருந்தோமாயின், நமக்கு உள்ள வலி குறைந்திடும்; (அதுவன்றி வேறு நற்பயனுளதாகாது) என (இராவணனது) மனத்திற்படும்படி கூறிமுடித்தான். (எ-று.)

அயர்ந்திருத்தல்தகாது எனக் கீழ்க் கண்டித்துக் கூறிய சேனாபதி, இதனால், செய்யவேண்டுவது இன்னதெனத் தோன்றக் கூறுகின்றா னென்க. அலட்சியமாயிராமல் இலங்கையினின்று புறப்பட்டு அனுமான் முதலியோருள்ள இடத்தை நாடிப் பகையொழிக்கவேண்டுவதே நாம் இப்போதுசெய்யவேண்டிய தொழிலென்று சேனாபதி கூறினானாயிற்று. உயிர்குடித்து - மரபுவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]போயதை, போயவண். [2]ஏயென, ஏயினன். [3]எவருந். [4]தீர்ந்திலம். [5]மறுத்து, மறந்து. (33)

22.—மகோதரன் தன்கருத்தைக் கூறத்தொடங்குதல்.

மற்றவன் பின்னுற மகோத ரப்பெயர்க்
கற்றடந் தோளின னெரியுங் கண்ணினன்

முற்றுற நோக்கினன் முடிவு மன்னதால்
கொற்றவ கேளென [1]வினைய கூறினன்.

(இ - ள்.) அந்தச் சேனைகாவலனுக்குப் பின்னுக, மகோதர னென்னும் பேரையுடையவனாகி மலைபோன்ற பெரிய தோளையுடையவன் (கோபத்தாற்) சொலிக்கின்ற கண்ணினால் முழுதும் விழித்துப்பார்த்து, (இராவணனை நோக்கி), 'கொற்றவனே! தீர்மானமாகச் செய்யவேண்டுவதும் (சேனைகாவலன் கூறிய) அதுவேயாம்; (நான் சொல்வதைக்) கேள்' என்று இவ்வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; (எ - று.)—மகோதரன் கூற்றை, மேல் ஐந்து கவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—[1] விளைவு கூறுவான். (34)

23.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் -ஒருதொடர்: மகோதரன் கூறுவன.

தேவரு மடங்கின ரியக்கர் சிந்தினர்
தாவருந் தானவர் [1]தருக்குத் தாழ்ந்தனர்
யாவரு [2]மிறைவரென் றிறைஞ்சு [3]மேன்மையர்
மூவரு [4]மொடுங்கின ருனக்கு [5]மொய்ம்பினோய்.

(இ - ள்.) வலிமைபடைத்தவனே! உனக்குத் தேவர்களும் அடங்கினார்கள்; இயக்கரும் இரிந்தோடினர்; வலிமைபொருந்திய அசுரரும் (தமது) செருக்குக் குறையப்பெற்றனர்; (உலகத்தவர்) யாவரும் (முதல்மூர்த்திகளான) தலைவரென்று வணங்குகின்ற மேன்மையையுடைய (பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் என்கின்ற) மும்மூர்த்திகளும் (தமது மேன்மையை வெளிக்காட்டாது) ஒடுங்கி நின்றனர்; (எ - று.)

இதுவும் அடுத்த கவியும், இராவணனது வீரத்தைத் தெரிவிப்பன. திக்குவிசயஞ்செய்யச் சென்ற இராவணனிடத்துத் தேவர் முதலியோர் தோற்றமையை உத்தரராமாயணத்திற் காணலாம். இச்செய்யுள் "விலங்கினர்" (20) என்றதன்பின் சிலபிரதிகளில். சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுளின் மூன்றுமடி 'ஏவரு முனிவரு மேத்தி நின்றனர்' என்று காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—[1]தருக்குந்,தருக்குள். [2]இறைவன். [3]மெய்மையர். [4]அடங்கினர், ஒதுங்கினர். [5]முன்பினோய்.

24. ஏற்றமென் பிறிதினி யெவர்க்கு மின்னுயிர்
[1]மாற்றுறு முறைமைசால் வலியின் மாண்பமை
[2]கூற்றும் நீ தன்னுயிர் [3]கொள்ளுங் கூற்றெனத்
தோற்றுநின் னேவல்தன் றலையிற் சூடுமால்.

(இ - ள்.) எப்படிப்பட்ட மேன்மைப்பட்டவர்களென்றாலும் (அவர்களையும் விட்டிடாமல்)இனிய உயிரைக்கொள்கின்ற தன்மை நிரம்பிய வலிமையின் மாட்சிமை யமைந்துள்ள யமனும், 'நீ தன்னுயிரைக் கொள்ளுங் கூற்றுவனாவாய்' என்று (உனக்குக்) கீழ்ப்படிந்து உன்னுடைய கட்டளையைத் தன்தலைமீது ஏற்றுச்செய்

வான்; இனி (இதனைக்காட்டிலும்) வேறு (உனக்கு) மேன்மையைத் தருவது யாது உளது? (எ - று.)

இதனால், யமனுக்கும் நீ அஞ்சவேண்டுவதில்லையென்பது பெறப்படும். 'தோற்று' என்ற காரணச்சொல். 'கீழ்ப்படிந்து' என்ற காரியப்பொருளைத் தந்தது, உபசாரவழக்கு. பி-ம்:—[1]மாற்றரு. [2]கூற்றுவன், கூற்றினை. [3]உண்ணும். (36)

25. வெள்ளியங் கிரியினை விடையின் பாகனோடு
அள்ளிவிண் தொடவெடுத் [1]தார்த்த வாற்றலாய்
சுள்ளியி லிருந்துறை குரங்கின் தோள்வலிக்கு
எள்ளுதி போலும்நின் புயத்தை யெம்மொடும்.

(இ - ள்.) வெள்ளிமலையான கைலாசபருவதத்தை விடையேறிச் செலுத்துபவனாகிய உருத்திரமூர்த்தியோடும் ஆகாயத்திற்படும்படி இலேசாகத்தூக்கி (அந்தச்சிவபிரான் மனமுவக்குமாறு) பேரொலிபடச் சாமகானஞ்செய்த பேராற்றல்படைத்தவனே! (மரத்தின்) சிறுகிளையிலிருந்து வசிக்கின்ற ஒரு குரங்கினுடைய தோள்வலிக்கு முன்னே உன்தோள்வலிமையை எம்மொடும் குறைத்துக் கூறுவாய் போலும்; (எ - று.)

வெள்ளியங்கிரியை விடைப்பாகனோடு விண்தொடஎடுத்த தோள்வலிமையைச் சுள்ளிக்குரங்கின் தோள்வலிக்கு முன்னே எள்ளுவது தகுதியன்று என்றவாறு. பதின்மூராம்பாடலிலும் பதினான்காம்பாடலிலும் தமதுவலிமையை இராவணன் குறைத்துக் கூறியுள்ளமை காண்க. வெள்ளி...ஆற்றலாய், சுள்ளியிலிருந்துறை குரங்கு-முறையே, கருத்துடையடைகொளியும், கருத்துடையடைமொழியும். பி-ம்:—[1]ஆர்க்கும். (37)

26. மண்ணினும் வானினு [1]மற்று முற்றுநின்
[2]கண்ணினில் நீங்கினர் யாவர் கண்டனர்
[3]நண்ணரும் [4]வலத்தினர் [5]நண்ணி னாயக
[6]எண்ணுவ திவர்திறத் தெண்ண லாகுமோ.

(இ - ள்.) மண்ணுலகத்திலும் வானுலகத்திலும் மற்றுமுள்ள எல்லா வுலகங்களிலும் உன் கண்ணுக்கு அகப்படாமல் விலகினவராய்க் கிட்டுதற்கு அரிய வலிமையுடையவராய் யாவர் காணப்படுகின்றனர்? [எவருமில்லை]; நாயக! ஆலோசித்துப் பார்த்தால், (மிக்க வலியவர் பொருட்டு) ஆலோசிக்க வேண்டிய ஆலோசனையை இந்த (வலியற்ற) மானுடர் பொருட்டு எண்ணுதல் தகுதியோ? (எ - று.)

திரிலோகவீரனான உனக்குமுன்னே இந்த இராமன்முதலியோர் ஓர்கொதுகுபோல்வா ரன்றோ? மந்திராலோசனையென்று பலரைச் சேர்த்து ஆலோசிக்கவேண்டுவது இந்த மானுடர் பொருட்டா? என்றவாறு. பி - ம்:—[1]மற்றுமுற்றுநீ, மற்றைமூன்றினும், மற்றைமூன்றினுன், மற்றையொன்றினும். [2]கண்ணனி,

கண்ணினும். [3]நண்ணிரும், நண்ணினர். [4]வலத்தவர். [5]யாவர், எண்ணின், எண்ணு, நண்ணி, நாயகன். [6]எண்ணுவர்திறத்தினி லெண்ணலேயுமோ, எண்ணினர்திறத்தவரெண்ணலேயுமோ, எண்ணுறு திறத்தவர்க் கெண்ணலாவதோ, எண்ணிலரிறந்தவ ரெண்ணிலாவரோ. (38)

27. [1]இடுக்கினி [2]யியம்புவ [3]தென்னை [4]யீண்டெனை
விடுக்குவை யாமெனிற் குரங்கை வேரறுத்து
[5]ஒடுக்கரு மனிதரை யுயிருண் டுன்பகை
முடிக்குவன் யானென முடியக் கூறினான்.

(இ - ள்.) இனி (நமக்குச்) சங்கடம் (நேர்ந்ததென்று)சொல்லுவது எற்றுக்கு? இப்போது என்னை அனுப்புவாயேயானால், குரங்கினத்தை வேரோடும் போக்கி, வெல்லுதற்கு அரியரென்று நினைக்கப்படுகின்ற மனிதரை [இராமலட்சுமணரை]க் கொன்று உன் பகையை யானே முடிக்கின்றேனென்று கூறிமுடித்தான்;(எ-று.)

குரங்குகளையும் இராமலட்சுமணரையும் நாடிச்சென்றுகொல்லுவதே செய்யவேண்டிய செயலென்றும், கட்டளையிட்டால் அதனைத்தானே செய்து தீர்ப்பதாகவும் கூறிமுடித்தனன்,மகோதரனென்க. இடுக்கு - மனமிடுங்குவதற்குக் காரணமானது: துன்பம். முடியக் கூறினான் - கூறிமுடித்தான்: விகுதிபிரித்துக்கூட்டல். இனிமுடிவுபெறக் கூறினானெனினுமாம். முதலடி-முற்றுமோனை. பி-ம்:—[1]மிடுக்கிவண், இடுக்கிவண். [2]விளம்புவது. [3]என்ன, இல்லை. [4]வெய்தென, ஈண்டென. [5]ஒடுக்கிய. (39)

28.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - வச்சிரதந்தன் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

இச்சிரத் தவ [1]னுரைத் திறுக்கு [2]மெல்லையில்
வச்சிரத் [3]தெயிற்றவன் [4]வல்லை [5]கூறுவான்
அச்சிரத் தைக்கொரு பொரு [6]ளன் றென்றனன்
பச்சிரத் தம்பொழி பருதிக் கண்ணினான்.

(இ - ள்.) இந்தத் தலைமைபெற்ற மகோதரன் பேசித் தங்குமளவில், வச்சிரதந்தனென்பவன், விரைந்துகூறத்தொடங்கினவனாய்,-புதிய இரத்தத்தை வெளிக்கான்று சூரியன்போல்(சிறந்து) தோன்றுகின்ற கண்களையுடையவனாகி, 'அப்படிப்பட்ட சிரத்தை காட்ட இவர் ஒரு பொருளன்று' என்று கூறினான்; (எ - று.)

கவலைப்பட்டு ஆலோசிக்குமாறு வலியபகைவர்களல்லர் இவரென்று கூறியவாறு. பொருள்என்றசொல்நோக்கி, 'அன்று' என ஒன்றன்பால்வந்தது. அச்சிரத்தைக்கு என்பதை ஒருசொல்லாகக் கொண்டு, அவமதித்து வெறுமனே யிருத்தற்குரிய எனக் கூறுவாருமுளர். பி-ம்:—[1]உரையிறுக்கும். [2]ஏல்வையில், ஏல்வையுள். [3]எயிற்றினன். [4]வல்ல. [5]கூறினான். [6]இன்றுயினும், அன்றுயினும். ()

29. போயினி மனிதரைக் குரங்கைப் [1]பூமியில்
தேயுமின் கைகளால் தின்மி னென் [2]றெமை
ஏயினை யிருக்குவ தன்றி [3]யென்னினி
[4]ஆயுமி [5]தெம்வயி னயிர்ப்[6] புண் டாங்கொலோ.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (பின்னும் வச்சிரதந்தன் கூறுவான்:—)'இப்பொழுதே போய்ப் பூமியிலுள்ள மனிதரையும் குரங்கையும் கைவலிமையாற் கொன்றுதின்னுங்கள்' என்று எங்களை ஏவிக் கவலையற்றிருப்பதன்றி, இப்போது (என்ன செய்யலாமென்று) ஆராய்கின்ற இது என்னை? (நாங்கள் பகைவரை யழிக்கவல்லமையுடையோமோ? அல்லோமோ என்று) எங்கள்மீது ஐயமும் (உனக்கு) உண்டோ? (எ - று.)—ஆம், ஓ-அசைகள். ஐயமும் உண்டாங்கொல்-ஐயமுளதாவது தகுதியோ எனினுமாம்.

ஆலோசிக்கவேண்டுவது இப்போது அனுவசியம்: எங்களைப் பகையொழிக்குமாறு ஏவலாமெனக் கூறியவாறு. கைகள் - தோள் வலிமைக்கு இலக்கணை. கைகளால் பூமியிலே தேயுங்கள்; தின்னுங்கள் எனினுமாம். இதனாலும் அடுத்த செய்யுளினாலும், இராவணனைப் பகையழிக்குமாறு கட்டளையிடவேண்டுமென்கின்றான். பி - ம்:—[1]பூமிமேல். [2]எனை. [3]மண்ணில், எண்ணிநீ, எண்ணினை, [4]ஆயுமது. [5]எமர்வயின், என்வயின். [6]உண்டாகவோ, உண்டாய் கொலோ. (41)

30. எவ்வுலகத்துநின் னேவல் கேட்கிலாத்
தெவ்வினை [1]யறுத்துனக் கடிமை [2]செய்தயான்
[3]தவ்வின [4]பணி [5]யுள [6]தாகத் தான்கொலோ
இவ்வினை [7]யென்வயி னீகலா தென்றான்.

(இ - ள்.) எந்த உலகத்திலிருந்தாலும் உன்பணியைக்கேட்காத பகையை யொழித்து உனக்குஅடிமைசெய்தவனை யான் தவறிய கட்டளை உள்ளதாகக் கருதியோ, இந்தத்தொழிலை [பகைவரையழித்துவருவதை] என்னிடத்துத் தராமலிருப்பது? என்று கூறினான்; (எ - று.)

உடனே பகையையழித்துவருமாறு எனக்குக் கட்டளையிட வேண்டுமென்றபடி. பி-ம்:—[1]மறுத்து. [2]செய்தியான். [3]தவ்வினைப். [4]பழி. [5]உள. [6]ஆகி. [7]எம்வயின். (42)

31.—துன்முகன் கூறத்தொடங்குதல்.

[1]நின்னிலென் [2]றவன்றனை விலக்கி நீ[3]யிவண்
[4]என்முனு [5]மெளியைபோ [6]லிருத்தி யோவெனா
மன்முகம் நோக்கினன் வணங்கி வன்மையால்
துன்முக னென்பவ னினைய [7]சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) (நீ) நில்நில்என்று அந்த வச்சிரதந்தன் கூறுவதைத் தடுத்து (ப் பிறகு) துன்முகனென்பவன் 'நீ இப்போது என் முன்னும் எளியவன்போல் இருக்கக்கடவையோ?' என்று அரசனை இராவணன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லி, வணங்கி, வலிமையோடு இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லலானான்; (எ-று.)—அவற்றை அடுத்த ஆறுகவிகளிற் காண்க.

நில்நிலென்று வச்சிரதந்தனைத் துன்முகன் விலக்கியது, அந்தரங்கமென்று தம்மைநினைத்து இராவணன் ஏகாந்தமாக ஆலோசனை கேட்கையில் தம்மையயிர்த்ததாக அவ்விராவணனைப்பற்றிக் குறைகூறுவது பொருந்தாதென்ற கருத்தினாலாகும். 'என்முனும்' என்றது- தன்னைப்போன்றவரிருக்கையில் எளிமைப்படவேண்டுவதில்லையென்ற குறிப்பினாலாவது, பணியாளரிடத்துப் பெருந்தலைவன் எளிமைப்படலாகாதுஎன்ற குறிப்பினாலாவது கூறியதாம். பி-ம்:—[1]நின்மின். [2]அவனையும். [3]இவன், இவை. [4]என்னிலும், என்னினும். [5]எளியர்போல். [6]இறுத்தி, இறத்தி. [7]சொல்லினான். ()

32.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்: துன்முகன் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

திக்கயம் வலியில தேவர் மெல்லியர்
முக்கணான் கயிலையு முரணின் றுயது
மக்களுங் குரங்குமே [1]வலிய ராமெனின்
அக்கட விராவணற் [2]கமைந்த வாற்றலே.

(இ - ள்.) (உனது வலிமைக்கு முன்னே அஷ்ட) திக்கஜங்களும் வலியில்லாதனவாயின; தேவர்களும் வலியொடுங்கியவராயினார்; மூன்றுகண்களை யுடையவனான சிவபெருமானுடைய கயிலாயகிரியும்வலிமையற்றதாய்விட்டது;(அப்படிப்பெருவலிமைபடைத்த உனக்குமுன்னே) மக்களும் குரங்குகளுமே (நாம் இப்போதுஎன் செய்யலாமென்று ஆலோசிக்குமாறு) வலிமையை யுடையவரானால் இராவணனுக்குப் பொருந்திய வல்லமை வியக்கத்தக்கதே!(எ-று.)

திக்கஜங்கள் முதலியவற்றை வென்ற இராவணேசன் அற்பஜந்துக்களாகிய குரங்கையும் மனிதரையும் பெருவீரத்தினராக மதித்து ஆலோசிப்பானானால் அவனுடைய ஆற்றலின்தன்மை அதிசயிக்கத்தக்கதே யென்றனன்: மகாவீரனானவன் அற்பரான வானரரையும் நரரையுங் குறித்துச் சிந்தித்தல் தகாதென்பது கருத்து. அக்கட என்பது- அதிசயத்தைக்குறிப்பதாய்க் கன்னடத்தில் வழங்குவது தமிழில்வந்ததென்பர்: இது திசைச்சொல். பி-ம்:—[1]வலியவாமெனின், வலியராமெனும். [2]அமைந்தது. (44)

33. **பொலிவது [1]பொதுவுற வெண்ணும் புன்றொழில்**
மெலியவர் கடனமக் கிறுதி வேண்டுவோர்
வலியின ரெனிலவர்க் கொதுங்கி [2]வாழ்துமோ
ஒலிகழ லொருவ [3]நம் முயிருக் கன்பினால்.

(இ - ள்.) நடுவுநிலையுடன் பார்க்குமிடத்து, ஆலோசனைசெய்த லாகிய புல்லியதொழிலானது, வலியற்றவர்செய்யவேண்டியகடமை யாக விளங்குகின்றது; நமக்கு இறுதியை (விளைக்க) விரும்புபவரா கிய நமது பகைவர் (ஒருகால்) வலியவரென்று நம்மாலோசனையிற் பட்டால், ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த ஒப்பற்றவீரனே! (அப் போது) நம்முயிரிடத்து அன்புகொண்டு அப்பகைவர்க்கு ஒடுங்கி வாழக்கடவோமோ? (எ-று.)

பொது-நடுநிலைமை. 'போருக்குச் செல்வதா? அன்றி, ஊரி லேயே பகைவர்க்கு ஒடுங்கிவாழ்வதா? இவ்விரண்டில் எது தக்க தோ அதைச் செய்வோம்' என்று கருதுபவரல்லவோ மந்திராலோ சனை செய்யவேண்டும். அங்ஙனம் எண்ணுவது மெலியவர் கடமை யல்லவோ? வலியவராகிய நாமோ, எதிரிகளை ஒழித்தேதீர்க்க வேண்டுமென்ற உறுதியைக் கொள்ளவேண்டியவர்: ஆதலால், நமக்கு மந்திராலோசனையாற் பயனில்லையே யென்று எடுத்துக் காட்டினனென்க. 'ஒலிகழலொருவ' என்ற விளி, அஞ்சினவர் போல ஆலோசனைசெய்வது உனக்குத்தக்கதன்றென்றகருத்தைக் குறிப்பிக்கும். பி-ம்:—[1]பொலிவுற. [2]வாழுமோ. [3]முன். (45)

34. கண்ணிய [1]மந்திரங் [2]கருமங் காவல
[3]மண்ணியன் மனிதருங் குரங்கு [4]மற்றவும்
உண்ணிய வமைந்தன [5]வுணவுக் குட்குமேல்
திண்ணிய வரக்கரிற் றீரர் யாவரே.

(இ-ள்.) காவலனே! பூமியிற்பொருந்திய மனிதரும் குரங்கு களும் மற்றுமுள்ள (அவற்றின் இனமான) கரடிமுதலியனவும், (நாம்) உண்ணுமாறு அமைந்தனவாகும்; (அவ்வாறிருக்க, நாம் நம் முடைய) உணவுப்பொருளாகிய அந்த மனிதர்முதலியோரிடத்தி னின்று அஞ்சுவோமானால், வலியவரென்று பெயர்வைத்துக் கொண்டுள்ள அரக்கராகிய நம்மைக்காட்டிலும் மனத்திட்ப முடையவர் யாவர்? (அங்ஙனம் நம்முடையஉணவுப் பொருளி னிடத்தினின்று அஞ்சுமிடத்து இப்போது செய்யவேணுமென்று) கருதிய ஆலோசனையும் செய்யத்தக்கதேயாம்; (எ-று.)

உணவுப்பொருளைக்கண்டு அஞ்சுபவர் எவ்வளவுதீரரென்று பிறகுறிப்புவகையால் இகழ்ந்தான். மந்திராலோசனை யென்பது, வலியற்று மனத்திட்பம் நீங்கியவர்க்குச் செய்யத்தக்கதொழி லென்று கூறியவாறு. கருமம்-செய்யத்தக்கது. உட்கும்=உட்கு தும்: விகாரம். மண்-பூமி. பி-ம்:—மந்திரக். [2]கருதுங். [3]மண்ணிய. [4]மற்றுநாம். [5]உரையுங்கேட்டியேல். (46)

35. எரியுற [1]மடுப்பது மெதிர்ந்து ளோர்படப்
பொருதொழில் [2]யாவையும் [3]புரிந்து போவதும்
வருவதுங் [4]குரங்குநம் வாழ்க்கை யூர்கடந்து
அரிதுகொ [5]லிராக்கதர்க் காழி நீந்துதல்.

(இ-ள்.) (நம்முடையவூர்க்கு) வருவதும், (அங்ஙனம்வந்து) நெருப்பை எப்புறமும் பரவுமாறு இடுவதும் [எரிப்பதும்], (தன்னை) எதிர்த்தவர்யாவரும் இறந்திடுமாறு போர்த்தொழிலை யெல்லாஞ் செய்து (மீண்டும்நம்மூரைவிட்டுப்) போவதும் ஒரு குரங்காகும்: இராக்கதரான நமக்கு நம்வாழிடமான ஊரைவிட்டு ஆழியைநீந்தி (அந்தக்குரங்குள்ள இடத்து)ச் செல்லுதல் அரிது போலும்; (எ-று.)

வலிமைஎன்பது சிறிதும் இல்லாத அற்பக்குரங்கு ஒன்று நாம் இருக்குமிடத்தைத்தேடிவந்து ஊரில் எரியூட்டி மீண்டு எளிதிற் சென்றுவிட, பேரைச் சொன்னாலும் யாவரும்நடுங்கும்படி பெரு வலிபடைத்த அரக்கராகிய நாம் கடல்கடந்து அதனை நாடிச் சென்று கொல்வது அரிதாய் விட்டதோ? இது சிறிதும் தக்கதன் றென்றவாறு. வருவதும்-மிக்கவலிமையோடு நம்பகைவருடன் இலங்கைக்கு மீண்டுவருவதும் எனினுமாம். கொல்-வினைப் பொருளது. பி-ம்:—[1]விடுப்பதும். [2]யாவதும், ஆவது. [3]புகலலெம் மொடும், [4]குரங்கினம். [5]அரக்கருக்கு.. (47)

36. [1]வந்துநம் மிருக்கையு மரணும் வன்மையும்
வெந்தொழிற் றானையின் [2]விரிவும் வீரமும்
சிந்தையி[3] னுணர்பவர் யாவ ரேசிலர்
உய்ந்துநம் [4]முயிர்கொடிவ் வுலகத் [5]துள்ளுளார்.

(இ-ள்.) (இப்போது ஒரு குரங்கு செய்ததுபோல் நம்மூரில்) வந்து நமது இருப்பிடத்தின் அமைப்பையும் (நம்முடைய) அரண் அமைந்துள்ளவகையையும் (அதன்) உறுதிப்பாட்டையும், கொடுந் தொழிலை [கொல்லுந்தொழிலை] யுடைய (நமது) சேனையின்பரப் பையும், (அரக்கராகிய நமது) பராக்கிரமத்தையும் (தமது) மனத் தினால் ஆராய்ந்துணர்பவராய் (நம்கைக்கு அகப்படாமல்) தப்பித் தமது உயிருடன் (சென்று) இவ்வுலகத்தினுள் உள்ளவர், எந்தச் சிலர்தாம்? [எவருமில்லையென்றபடி]; (எ-று.)

நம்மிடத்திலுள்ள அச்சத்தினால் எவரும் நமது இருக்கை முதலியவற்றை மனத்தினாலுங் கருதமாட்டார்: ஒருகால் கருதின ராயின், அன்னார் நம் கையிலகப்பட்டு உயிரை யிழப்ப ரென்ற வாறு. ஆகவே, நேரே கண்ணினால் நம்மிருக்கை முதலியவற்றைக் கண்டு சென்று தனது தலைவரிடங்கூறிய வானரத்தையும், அவ் வானரத்தின்மூலமாக நமது செய்தியையெல்லாம்உணர்ந்த மானு டரையும் கொன்றொழிக்கவேண்டு மென்றபடி. இக்கருத்தை, மேற்செய்யுளிற் கூறுதல் காண்க. பி-ம்:—[1]வந்துன திருக்கையும், வந்துன திருக்கையின். [2]விதியும். [3]உணர்ந்தவர். [4]உயிரொடு,உயிர் கெட. [5]உள்ளுவார். (48)

37. ஒல்வது நினையினு முறுதி யோரினும்
வெல்வது விரும்பினும் [1]விளைவு வேண்டினும்
[2]செல்வது மவருழைச் சென்று [3]தேய்ந்தறக்
[4]கொல்வதுங் கருமமென் றுணரக் கூறினான்.

(இ-ள்.) (இப்போது) பொருத்தமானதை ஆலோசித்தாலும், (நமக்கு) உறுதியைத்தரக்கூடியதை ஆலோசித்தாலும், (நமக்கு) வெற்றியைத்தரக் கூடியதை நாடினாலும், (நமதுகாரியம் நன்கு) முடிவதை விரும்பினாலும், அந்த இராம லட்சுமணருள்ள இடத்துக்கு [சமுத்திரத்தின் அக்கரையிலே] செல்வதும், சென்று உயிரொழிந்துநீங்க (அப்பகைவரை)க் கொல்வதும் (நாம்) செய்யவேண்டிய தொழிலென்று விளக்கமாகக் கூறிமுடித்தான்; (எ - று.)

நமது பகைவர் வலிமைபெற்ற நமது இருப்பிடத்தை நணுகுதற்கு முன்னம் நாமே அவருள்ள இடந்தேடிச்சென்று அவர்களை வேரோடுஒழித்துவிடுதலே செய்யத்தக்கதொழிலென்று துன்முகன் தன் துணிபைஎடுத்துக்கூறினனென்க. பி-ம்:—[1]வினையம். [2]செல்வதங்கு. [3]தீர்ந்தற. [4]கொல்வது. (49)

38.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - மகாபார்சுவன் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

காவலன் [1]கண்ணெதி ரவனைக்[2]கைகவித்து
யாவதுண் டினிநமக் [3]கென்னச் சொல்லினன்
கோவமும் [4]வன்மையுங் [5]குரங்குக் கேயென
மாபெரும் பக்கனென் றொருவன் வன்மையான்.

(இ - ள்.) மகாபார்சுவனென்றுபேர்படைத்த வலியவனான ஓரரக்கன்,—இராவணன் கண்ணெதிரிலே அந்தத்துன்முகனை (நீ பேசியதுபோதுமென்னுங் குறிப்புத்தோன்றக்) கையைக்கவித்து அடக்கி,(ஒருகுரங்குக்காக நாம் இத்துணைக்கவலையெடுத்துக்கொண்டால்) இனிமேல் நமக்கு என்னவீரமுள்ளதாகும்? எனவும், சீற்றமென்னுங் குணமும் வலிமையென்னுங்குணமும் குரங்குக்கே (உள்ளனவாகும்) எனவும் கூறி (ப்பின்னுஞ்) சொல்பவனானான்: (எ - று.)—பின்னுங் கூறுவதை, மேல் மூன்று செய்யுள்களிற் காண்க.

பகைவர்கள் நம்மிடத்துக்கு வருவதற்குமுன்விரைந்து அப்பகைவருள்ள இடத்துக்குச்சென்று கொல்லவேணுமென்று துன்முகன் கூறியது, மகாபார்சுவனுக்குச்சம்மதமில்லை யாதலால், அவன் கூறியதைக் கைகவித்துவிலக்கி, 'நாம் இப்போது அச்சங்கொண்டு சென்று பகையை யழிக்கவேண்டு மென்பதில்லை' என்னுங் கருத்தைக் காட்டினனென்க. 'அஞ்சுதல் தகுதியன்று' என்பதை மேலிரண்டுகவிகளிலும் விளக்குதல் காண்க. மஹாபார்ஶ்வன் என்ற வடமொழிப்பெயரை 'மாபெரும்பக்கன்' என்றார். பி-ம்:—[1]தன்னெதிர். [2]கைதவிர்த்து. [3]என்றுகூறினன். [4]வெம்மையும். [5]குரங்கிற்றே. (50)

39. **[1]முந்தினர் முரணில[2] சிலவர் [3]மொய்யமர்**
நந்தினர் [2]தம்மொடு [4]நனி [5]நடந்ததோ
வந்தொரு குரங்கிடு தீயின் வன்மையால்
வெந்ததோ விலங்கையோ டரக்கர் வெம்மையும்.

இது முதல் மூன்று கவிகள் - ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) (குரங்கொன்று நம்மூர்க்குவந்தகாலத்து) முந்திய போர்க்குச் சென்றவரான வலியற்ற சில அரக்கவீரர் நெருங்கிச் செய்யும்போரில் (இறந்துபட்டனரென்றகாரணத்தால் அந்த) இறந்துபட்டவரோடு அரக்கரின் வெம்மையும் அடியோடுபோய் விட்டதோ? (அன்றி), ஒரு குரங்கு வந்து இட்ட தீயின் பலத்தினால் இலங்கை யெரியுண்டபோது அரக்கர் வெம்மையும் உடன் வெந்திட்டதோ? (எ - று.)

குரங்கொன்று நம்மூரில்வந்தபோது வலிமையற்றசிலர் அந்தக் குரங்கை எதிர்த்துப்பொருது தம்முயிரையிழந்தார்களென்ற காரணத்தினால், அரக்கர் பலமே போய்விட்டதாகக் கருதலாமோ? இலங்கையெரியுண்டதென்ற காரணத்தினால்தான் அரக்கர்பலம் எரியுண்டதென நினைக்கலாமோ? நினைத்தலாகாது. ஆகையால், குரங்கினால் ஏதோ சிறுகேடு நிகழ்ந்ததுகுறித்து இவ்வளவு அஞ்ச வேண்டுவதில்லை யென்றபடி. அரக்கர்வெம்மை என்றதொடர், 'நடந்ததோ, வெந்ததோ' என்ற ஈரிடத்துஞ் சென்றியைந்தது: கடைநிலைத்தீவகம். பி-ம்:—[1]முந்திலர், முந்துணர். [2]மொய்ம்மையர். [3]தமரொடு, நம்மொடு. [4]தனி. [5]நயந்ததோ, நயந்தோர். (51)

40. மானுட [1]ரேவுவார் குரங்கு வந்திவ்வூர்
தானெரி மடுப்பது நிருதர் [2]தானையே
ஆனவ ரதுகுறித் தழுங்கு வாரெனின்
[3]மேனிகழ் தக்கன விளம்ப வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) ('நீ சென்றுவருக' என்று குரங்கைக்) கட்டளையிட்டனுப்பியவரோ, (நாம் அலட்சியமாக எண்ணும்) மானுடர் (இருவர்); (அங்கு நின்று) இவ்வூர்க்குவந்து நெருப்புவைத்திட்டது, (அம்மானுடராலேவப்பட்ட அற்பப்பிராணியாகிய) குரங்கு: அந்தச்செயலைக்குறித்து மனக்கவலைகொள்வார் (உலகத்தாரெல்லாம் நடுங்கும் பெருவலிமைபடைத்த பெருந்திரளினரான) இராட்சத சேனைவீரராவர்; என்றால், இனிமேல் நிகழக்கூடியவற்றைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டுமோ? (எ - று.)

அற்பமானுடரிருவர் தம்மினும் அற்பப்பிராணியான ஒரு குரங்கை யேவ அந்தக்குரங்கு தன்சாதிக்குஉரிய சேஷ்டையாக இவ்வூரில் நெருப்பைப் பற்றவைத்த தென்றால், பெருந்திரளினராய்ப்பெருவீரமுள்ள அரக்கராகிய நாம் அதை இலட்சியஞ்செய்யாமலிருப்பதைவிட்டு அதற்காக ஏக்கங்கொண்டிருந்தால், எதிரிகள் நமது செய்கையைக்கண்டு தருக்குக்கொண்டு தலைக்குமேலேற மாட்டாரோ? ஆகவே, இச்சிறுசெயலைப் பெரிதாகமதிப்பது தகுதியன்று என்றவாறு. இந்த மகாபார்சுவன்பேச்சு 'இன்னும்என்னென்ன தீமைகளோ விளையப்போகின்றன' எனத் துர்நிமித்தமாக வந்த தென்னலாம். பி-ம்:—[1]ஏவலால். [2]தானவர். [3]மேனிகழ்வதற்கினி, மேனிகழ்வதற்குரை. (52)

41 நின்றுநின் றிவைசில [1]விளம்ப [2]நேர்கிலன்
[3]நன்றினி நரரொடு குரங்கை நாமறக்
[4]கொன்றுகின் றல்லதோ [5]ரெண்ணங் கூடுமோ
என்றன னிகல்குறித் தெறியுங் கண்ணினான்.

(இ - ள்.) (ஆகவே, இங்குவாளா) இருந்துகொண்டு (எதிரிக ளின் பெருமையும் நமது சிறுமையுந்தோன்றும்) இவ்வாறான சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல உடன்படேன்; (பின் என்ன செய்ய வேண்டுவதெனின், ஏக்கம் பிடித்து ஆலோசிப்பதைவிட்டிட்டு), இனி (நம்மெதிர்ப்பட்ட) மனிதருடனே குரங்கையும் பேரும்இல்லை யாம்படி கொன்று நன்றாகத்தின்பதுதவிர வேறு ஆலோசனை யென்பது கூடுமோ? என்று கூறினான்: (யாவனெனில்?—) பராக் கிரமத்தைக் குறித்துச் சினத்தீ வெளிப்படுகின்ற கண்ணையுடைய வனான அந்த மகாபார்சுவன்; (எ - று.)

துன்முகன் சொன்னமுடிவுபோலவே இவன்கூறியமுடிவும் இருப்பினும், மானுடர் முதலியோரைப் பகைவராகஎண்ணி அவர் களுள்ளவிடத்துச்சென்று கொன்றொழிக்கவேணுமென்று அன்ன வன் கூறினுகை, 'அந்தக் குரங்காவது மானுடராவது நமக்கு நேரல்லர்: நம்முடைய வலிமை முதலியனவோ மிகவும் மேம்பட் டவை: எதிர்ப்பட்ட அவர்களை நாம் எளிதிற்கொன்றொழிக்கலாம்' என்ற கருத்தோடு இந்த மகாபாரிசுவன் கூறுகின்றனனென்க. குரங்கும் மனிதரும் ஒரு பொருளல்லராதலால் அவர்கள் பேரு மிலாதவாறு கொன்றிட்டுப் பிறகே ஆலோசிக்கவேணுமென்று உரைப்பாருமுளர். நின்று நின்று என்ற அடுக்கு, வேறுதொழில் புரியாமையைக் காட்டும். பி-ம்:—[1]விளம்பி, இயம்பி. [2]நேர்கிலம், நேர்வனே. [3]நன்றென, நன்றெனின், நன்றுநீ. [4]கொன்று நின்று. [5]எண்ணும். (53)

42.—பிசாசனென்னும் இராக்கதன் தன் கருத்தைக் கூறுதல்.

திசாதிசை போதுநா மரசன் செய்வினை
உசாவின [1]னுட்கின னொழிதும் வாழ்வென்றான்
பிசாசனென் றொருபெயர் பெற்ற பெய்கழல்
[2]நிசாசர னுருப்புணர் [3]நெருப்பி [4]னீர்மையான்.

(இ-ள்.) பிசாசனென்று ஒப்பற்ற புகழைப்பெற்ற வீரக்கழலை யணிந்த நிசாசரன் நெருப்பினுருவத்தைப்பெற்ற [மிகக்கொதிக் கின்ற] தன்மையை யுடையவனாய், '(நம்முடைய) அரசன் அஞ்சின வனாய்ச் செய்யவேண்டியசெயலைக்குறித்து வினவலானான்; (ஆகை யால் இந்த மானக்கேடான செயலைக்கருதித்) திக்குக்கள் தோறும் நாம் போய் (நமது) உயிர்வாழ்தலை விட்டிடக்கடவோம்' என்று (வெறுப்பினாற்) கூறினான்; (எ - று.)

'எதற்குங் கலங்காத மனத்திண்மையையுடைய மன்னவன்கீழ் வாழ்வதே வீரர்க்கு அணி' என்னுங் கருத்தினால், இவ்வாறு கூறி னான். முதலிரண்டடிகட்கு இங்கே உயிர்வாழ்தலைவிட்டுவேற்றுத்

திசையிலோடிப்போவோமென்றுமாம். திசா என்ற சொல் அடுக்கித் திரிந்து 'திசாதிசை' என வந்தது. நிசாசரன் - இரவிற் சஞ்சரிப்பவனென்று காரணப்பொருள்படும் வடமொழி. பி-ம்:—[1]உட்கின மொழிதும். [2]நிசாசரருரு, நிசாசரரருள். [3]நெருப்பு. [4]நேர்மையான்.

43.—சூரியசத்துரு தன்கருத்தைக் கூறுதல்.

ஆரியன் றன்மையீ தாயி னுய்வுறு
காரிய மீதெனிற் கண்ட வாற்றினல்
சீரியர் மனிதரே [1]சிறியம் [2]யாமெனுச்
சூரியன் பகைஞனென் றொருவன் சொல்லினன்.

(இ - ள்.) சூரியசத்துருஎன்ற பேரையுடைய ஒருவன், '(நமக்குப்) பெரியோனாகிய இராவணன் தன்மை இங்ஙனம் அஞ்சுவதாயின், (நாம்) ஆராய்கின்ற காரியம் (ஒரு குரங்கையும் அற்ப மானுடரையும் வெல்லுகின்ற) இது ஆகுமானால், (நாம்) ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தவளவினல், மனிதரே மேம்பட்டவர்: நாம் தாழ்ந்தவர்' என்று சொல்லினன்; (எ - று.)

ஒருகுரங்கையேவிய மானுடரைவெல்லுவதுகுறித்துக் கலக்கங்கொண்டு இத்துணை ஆலோசனைசெய்வது மனத்திற்குப்பிடியாமையால் இங்ஙனங் கூறினன். சூரியசத்துரு என்னும் பெயரை 'சூரியன் பகைஞன்' என்றார். சூரியன் பகைஞன் - பானுகோபன் என்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]சிறியர், சிறுமை. [2]ஆயெனச். (55)

44.—யஜ்ஞஹா என்பவன் தன்கருத்தைக் கூறுதல்.

ஆள்வினை நிலைமையு [1]மரக்க ராற்றலும்
[2]தாழ்வினை [3]யிதனின்மேற் பகரத் தக்கதோ
சூழ்வினை மனிதராற் றோன்றிற் று[4]மெனு
வேள்வியின் பகைஞனு [5]முரைத்து வெள்கினன்.

(இ - ள்.) யஜ்ஞஹாஎன்ற அரக்கனும் '(நாம்) ஆலோசனை செய்வது மனிதரின் பொருட்டால் தோன்றியதாகும்: (ஆயின், அரக்கர் உலகத்தவரை) ஆளுந்தொழிலின் நிலையையும், அரக்கரின் வல்லமையையும் தாழ்வுறச்செய்யுந்தொழில் இதைக்காட்டிலும் மிக்கதென்று சொல்லத்தக்கது (வேறு) உள்ளதோ?' என்று சொல்லி, (தமக்குநேர்ந்த நிலையைக்குறித்து) நாணங்கொண்டான்;

மனிதரால் விளைந்ததுகுறித்துச் சூழ்தல், அரக்கராகியநமக்கு மிக்கதாழ்ச்சியைத்தருமென்றன னென்க. ஸ்ரீவால்மீகத்து 'யஜ்ஞஹா' என்று ஒருபெயர் மந்திராலோசனையில் வந்தவருள் ஒருத்தனுக்கு இருத்தலாலும், அது வேள்வியையழித்தவனென்று பொருள்கொள்ளுதற்கு ஏற்றதாதலாலும் அப்பெயரே 'வேள்வியின் பகைஞன்' என்றதாகக் கொள்ளப்பட்டது. பி-ம்:—[1]அரசன். [2]தாழ்வினி. [3]அவர்நிலை, இதனிலை. [4]எனில். [5]உணர்த்தி. (56)

45.—தூமிராட்சன் தன்கருத்தைக் கூறுதல்.

தொகை[1] நிலைக்[2] குரங்குடை மனிதர்ச்[3] சொல்லியென்
[4]சிகைநிறச் சூலிதன் றிறத்திற்[5] செல்லினும்
[6]நகையுடைத் தாமமர் செய்த னன்றெனப்
புகைநிறக் கண்ண[7] னும் புகன்று பொங்கினன்.

(இ-ள்.) தூமிராட்சனும், ('நமக்குத் தீங்கு விளைத்தா னென்று கருதி) அக்கினிச் சுவாலையின் நிறத்தைக்கொண்ட சிவ பிரான்பக்கல் (போர்புரியச்) சென்றாலும், (அதுவும் பிறர்) பரிக சிது துச்சிரித்தற்குக் காரணமாகும்: (அங்ஙனமிருக்க), கூடிநிற்றலை யுடைய [கூட்டமான] குரங்கைப் படையாகக் கொண்ட மனிதர் மீது (தீங்குசெய்தாரென்று படையெடுத்துச்) செல்லுதலைக் குறித்து நகைப்பிற்கு இடமென்று சொல்லி என்னபயன்? [சொல் லாமலே அதுவிளங்கு மென்றபடி]; (அவர் நம்மிடத்துவரின்) பொருவது நல்லதாகும்' என்றுசொல்லி, கோபம் வெளிப்பட்டுத் தோன்ற நின்றான்; (எ-று.)

மனிதர்மீதுசெல்லுதல்நகையுடைத்தாமென்பதைக் கைமுதிக நியாயம்படக் கூறியது - தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி "தழல்நிறவண்ணன்" ஆதலால் 'சிகைநிறச் சூலி' என்றார். சிகை- அக்கினியின் சுவாலை. சூலி=சூலீ: சூலாயுதத்தையுடையவன்: சிவபெருமான். புகை நிறக்கணணன் - தூம்ராக்ஷன் என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு. பி-ம்:—[1]நிறக். [2]குரங்குடன். [3]சொல்லினென், சொல்லலம். [4]திகைநிறச், திகைநிலைச். [5]சொல்லினும், சேரினும். [6]தகைநிறத்தண்ணறன் சமைதல், திகைநிறத்தெண்ணலன் சமை தல், தகைநிலத்தருஞ்சமஞ்சமைந்த. [7]என்றொருவன். (57)

46.—மற்றையோர்களும் தம்முடைய கருத்தைக் கூறுதல்.

மற்றவன் பின்னுற மற்றை யோர்களும்
[1]இற்றிது வே[2] நல[3]மெண்ண[4]மற்றிலென்று
[5]உற்றன வுற்றன[6]வுரைப்ப தாயினர்
புற்றுறை யரவெனப் புழுங்கு நெஞ்சினர்.

(இ-ள்.) அந்தத் தூமிராட்சன் கூறியதற்குப் பின்னாக, மற்றை யரக்கர்களும், புற்றிலேவசிக்கின்ற பாம்புபோல வருந்து கின்ற நெஞ்சையுடையவராய், 'இதுவே[இங்குவந்தால்பொருவோ மென்பதே] நலமாகும்: வேறு ஆலோசனையில்லை' என்று (தம் மனத்திற்) பொருந்தின யுக்திகளைச்சொல்லலானார்கள்; (எ-று.)

உற்றன உற்றன- அடுக்கு: மிகப்பல என்ற பொருளைக் காட்டும், இற்றுஇது - இவ்வாறான இச்செயலென்று பொருள். பி-ம்:—[1] இற்றதுவோ, இற்றிதுவேல், [2]உரம். [3]என்ன. [4]மற்றினி. [5]உற்றுழியுற்றுழி. [6]சொல்லி யோங்கினர். (58)

வேறு.

47.—கும்பகர்ணன் கூறத்தொடங்குதல்.

வெம்பிக லரக்கரை விலக்கி [1]வினை தேரா
நம்பிய ரிருக்கவெம் நாயகனை [2]முன்னா
[3]எம்பியென கிற்கிலுரை செய்வலித [4]மென்னாக்
கும்பகரு ணப்பெயரி னு[5]னிவை குறித்தான்.

(இ - ள்.) கும்பகர்ணனென்னும் பெயரையுடையவனான அரக்கன், செய்யவேண்டியசெயல் (இன்னதென்று) அறியாதபெரியோர் வெறுமனே யிருக்கக்கடவ ரென்றுசொல்லி, மனம்வாடுகின்ற பராக்கிரம முடையவரான அரக்கரை [அரக்கர்பேசுவதை]த் தடுத்து, இராவணனைக்கிட்டி, என்னுடைய தம்பி (இவன்)எனக் கருதுகின்ற உறுதியைக் கொண்டுள்ளாயேயானால் (உனக்கு) இத மானதைக் கூறுவேனென்று இவ்வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; (எ - று.)— அவற்றை மேல் ஒன்பதுகவிகளிற் காண்க.

குரங்கினால் தமக்கு நேர்ந்ததைக் கருதி இராவணன் அஞ்சி னான்போல இருப்பதைக்கண்டுமனவாட்டமடைந்து, தமதுஇகலைப் பெரிதாக மதித்து, எதிரிகள் இங்கேவந்தால் எதிர்ப்போம் என்ற அரக்கர்களின் சொல் தன்மனத்துக்குப் பொருத்தமானதாகத் தோன்றாமையால், அவர்கள் சொல்வதை விலக்கி, கும்பகர்ணன், இராவணனை நோக்கி, 'அண்ணா! இவன் என் தம்பி: ஆகையால், இவன் எனக்கு அநுகூலமானதைச் சொல்வானே தவிர வேறு சொல்ல மாட்டா னென்ற நம்பிக்கை என்னிடம் உனக்குத் தோன்றுமாயின், யான் இதத்தைச் சொல்கிறேன்: கேள்' என்று தன் கருத்தைக் கூறலாயின னென்க.

எனகிற்கில் - ஒருசொல்: இச்சொல்லில், 'கில்' என்ற இடை நிலை - உறுதிப்பொருளைக் காட்டும். நம்பியர் - ஆண்களிற் சிறந்த வர்: இது, பரிகாசத்தாற் கூறிய தென்னலாம். கும்பகர்ணன் - குடம் போல் தோன்றுகின்றகாதுடையவ னெனப்பொருள்படும். பி - ம்:— [1]வினையத்தோர். [2]நண்ணா. [3]உம்பி. [4]என்றான். [5]உரை. (59)

48.—ஒன்பது கவிகள்-ஒருதொடர்: கும்பகர்ணன் கூறுவன தெரிவிக்கும்.

நீயயன் முதற்குல மிதற்[1]கொருவ னின்றாய்
ஆயிர மறைப்பொரு ளுணர்ந்தறி வமைந்தாய்
[2]தீயினை நயப்புறுதல் [3]செய்வினை [4]தெரிந்தாய்
[5]ஏயின [6]வுறத்தகைய வித்துணைய வேயோ.

(இ - ள்.) நீ பிரமதேவனை முதலாகக்கொண்ட இக்குலத்திலே ஒப்பற்றவனாயிருந்தாய்; ஆயிரங்கிளைகளாக அமைந்த சாமவேதத் தின்பொருளை ஆராய்ந்து அறிந்து பெருமதியுடன் பொருந்தியுள் ளாய்; (ஆயினும்), நெருப்பை(விரும்பிக்கொண்டால் எரித்துவிடுமே

எனக்கருதாது அதன் செந்நிறத்தைப்பார்த்து) விரும்புவதைச் செய்யத்தக்க தொழிலாகக்கருதினுய்; விதியினுலேவப்பட்டனவாய் விளையக்கூடியன இம்மாத்திரந்தானே? (எ - று.)

பிரமதேவனுடைய குலத்திலேபிறந்து, பிறந்தகுலத்திற்கு ஏற்ப வேதப்பொருளைத் தெரிந்திருந்தும், பதிவிரதாசிரோமணியாகிய இராமனுடைய தேவியைக் காதலிப்பது செய்யத்தகாதகாரியமென்ற நினைப்பில்லாமல், விதிதூண்டக் காதல்கொண்டாய்; அதனுல் இத்தீங்குவிளைவதாயிற்று: இத்துடன்நிற்குமா? பின்னும் நம்முயிரையே கொண்டுபோகக்கூடிய நிலைமையும் வரக்கூடுமே யென்முன் கும்பகர்ண னென்க. தீயினை நயப்புறுதல் செய்வினை தெரிந்தாய் என்ற வாக்கியம்-கற்பினுல் தீயையொத்த சீதையைக் காதலிப்பதை நற்ருெழிலென்று தெரிந்தாயென்ற பொருளைக் காட்டியதனுல், பிரஸ்துதத்தில் அப்பிரஸ்துதத்தைத் தோற்றுவித்தலாகிய வனப்பு நிலையணியாகும்: இது வடமொழியில் லலிதாலங்காரமெனப்படும். ஆயிரம் என்ற எண்ணுப்பெயர் - ஆயிரஞ்சாகைகள் என்ற பொருளைத் தந்தது:எண்ணலளவையாகுபெயர். சாமவேதம் ஆயிரஞ்சாகைகளை யுடையதென்பர். பி-ம்:— [1]உருவின். [2]தீவினை,தீயென. [3]செய்தனை. [4]நயந்தாய், தெரிந்தால். [5]ஏயன. [6]முதற்ருேகைய, முதற்றகையை, முறைத்தகைய, அணைத்தகைய, உறத்தகையை. (60)

49. ஓவிய மமைந்தநகர் [1]தீயுண வுளைந்தாய்
கோவிய லழிந்ததென வேருெரு குலத்தான்
தேவியை நயந்துசிறை வைத்த [2]செயல் நன்ருே
பாவிய ருறும்பழி யிதிற்பழியு முண்டே.

(இ - ள்.) சித்திரம்போல (மிக அழகாக) அமைந்திருந்த இலங்காநகரத்தை நெருப்பு எரித்திட, 'அரசியல் அழிந்திட்டதே!' என்று மனம்வருந்தினுய்; (நமது அரக்கர்குலத்தினும்) வேருனதொரு சூரியகுலத்திலே பிறந்தவனுன இராமனது பத்தினியைக் காதலித்துச் சிறையிலேவைத்த இச்செய்கை நல்லதோ? (பிறர் மனைவியை விரும்புவதாகிய பெரும்) பாவத்தைச் செய்தோர் அடையக்கூடிய இப்பழியைக்காட்டிலும் பழிக்கப்பட்டசெயல் (வேறு ஏதேனும்) உண்டோ? (எ - று.)

பாதகங்களுள் பிறர்மனைவியை நயப்பதுபோற் பெரும்பழியை விளைப்பது எதுவும் இல்லையென்க. பழிபாவங்களைவிளைக்குஞ் செயலைச் செய்திட்டுத் தீப்பயன் நேரும்போது வருந்துவது தகுதியல்ல: "தீமைசெய்தால் தீமைவிளையும்" என்ற பழமொழிக்கு நீ இலக்காயினை யென்றவாறு. பழி - பழிக்கப்பட்ட செயல். பி-ம்:— [1]தீயுற. [2]செயலன்ருே. (61)

50. நன்னக ரழிந்ததென நாணினை [1]நயத்தால்
உன்னுயி ரெனத்தகைய தேவியர்க ளுன்மேல்
[2]ஒண்ணகை தரத்தர வொருத்தன்[3]மனை யுற்ருள்
பொன்னடி தொழத்தொழ மறுந்தல்புகழ் போலாம்.

(இ - ள்.) அழகிய நகரம் அழிந்திட்டதேயென்று வெட்கங் கொண்டுள்ளாய்; முறைமைப்படி உனது உயிரென்று சொல்லத் தக்க [உன்னிடத்துப் பேரன்பையுடைய] தேவிமார்கள் உன்மீது அழகிய சிரிப்பைச் செய்துகொண்டேயிருக்கையில் [உன்னை இனிது வரவேற்கையில்] (அவர்களை அலட்சியஞ்செய்திட்டு) வேறொருத்தனுடைய மனைவியாகப்பொருந்தியவளின் அழகிய அடிகளிலே (நீ) பலமுறை வணங்கவும் அவள் மறுத்துக் கூறு தலைக் கேட்டிருத்தல் (உனக்குப்) புகழைத்தருவதோ? (எ - று.)

பிறனொருத்தன் மனைவி பராமுகஞ் செய்யவும் அவள்பாதத் திற் பலமுறை விழுந்து இரத்தல், உனக்கு வெட்கந்தரவேண்டா வோ? அதைப்புகழாகக்கருதுகின்றாயே! இது தகுமோ? அப்படிப் பட்ட தீச்செயலைப் புரிந்த நீ அத்தீச்செயலின் பயனாக நகரமழிந்த தென்று நாணுகின்றாயே! என்று ஏசியவாறு. புகழ்போலாம் என்பது - புகழல்ல என்ற கருத்தைக் காட்டும். 'தேவியர்களுன் மேல் ஒண்ணகை தரத்தர' - உன்மனைவியர் ஏளனம்புரியுமாறு எனினுமாம். பி - ம்:—[1]நயந்தாய். [2]இன்னகை, உண்ணகை. [3]மனையிற்றாழ். (62)

51. என்றொருவ னில்லுறை தவத்தியை [1]யிரங்காய்
வன்றொழிலி னாய்மறை [2]துறந்துசிறை வைத்தாய்
அன்[3]றொழிவ [4]தாயின வரக்கர்புக ழைய
புன்[5]றொழிலி னா [6]ரிசை [7]பொறுத்தல் [8]புலமைத்தோ.

(இ - ள்.) என்றைத்தினம் வேதநெறிக்குமாறாகப் பிறனொருத் தனுடைய மனையில் வசிக்கின்ற கற்புடையாளை இரக்கமின்றிக் கடுந்தொழிலையுடையவனாய் [அவள்கதறவும் வலியத்தூக்கிவந்து] சிறைவைத்திட்டாயோ, அன்றைக்கே அரக்கர் புகழெல்லாம் அழிந்திட்டன; ஐயனே! அற்பத் தொழிலைச் செய்திட்டவர் புகழைத்தாங்குவரென்பது, அறிவுடைமையோ? (எ - று.)

"பிறன்றார, நச்சுவார்ச்சேரும்பகைபழிபாவமென், றச்சத்தோ டிந்நாற்பொருள்" என்ற நாலடியார் இங்குக் கருதத்தக்கது. அரக் கர்தலைவனான நீ வேதநெறிவழுவிப் பிறன்மனைவியை இரக்க மின்றி வலியப்பிடித்துச் சிறை வைத்திட்டபோதே உன் புகழ் ஒழிந்திட்டதென்ற சிறப்புப்பொருளை, 'புன்றொழிலினா ரிசை பொறுத்தல் புலமைத்தோ' என்ற பொதுப்பொருள் சமர்த்தித்து நின்றது - வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. 'நீயயன்' (48) என்று தொடங்குங் கவிமுதல் நான்குகவிகளால், கும்பகர்ணன், உனது செயல் குலத்துக்கும் அறிவுக்கும் ஏற்றதன்றென்றும் பழிபாவங் களை விளைப்பதென்றும் கூறி, அத்தீச்செயலின்பயனாகவே இந்த நிலைமை நமக்கு நேர்ந்துள்ளதென இராவணன் மனத்திற்படும்படி இனிக் கூறுகின்றான். தவம் - கற்பு: அதனையுடையவள் - தவத்தி. பி - ம்:—[1]இறங்கா. [2]திறம்பி. [3]அழிவது. [4]ஏசில. [5]தொழிலினால். [6]நசை. [7]பொருந்தல். [8]புலமைத்தே. (63)

52. ஆசில்பர தார[1]மவை யஞ்[2]சிறை யடைப்பேம்
மாசில்புகழ் காத[3]லுறு வேம்வளமை கூரப்
பேசுவது [4]மானமிடை பேணுவது [5]காமம்
கூசுவது மானுடரை நன்றுநம கொற்றம்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத பரதாரத்தை அழகிய சிறையிலடைப்போம்; குற்றமற்றபுகழை விரும்புவோம்; வளம்படப் பேசுவதுவோ மானம்: நம்மிடத்து ஆதரித்துக்கொள்வதுவோ காமம்; பின்வாங்குவதோ மானுடரை (க் கருதியாம்); (மனிதர்க்கே அஞ்சுகின்ற) நமது வெற்றி நன்றாயிருந்தது; (எ - று.)

பரதாரத்தைச் சிறையிலடைப்பதும் புகழைவிரும்புவதும் ஒன்றற்கு ஒன்று மறுதலையானதாகும்;அவ்வண்ணமே பேசுவதோ தம் நிலையினின்று தாழாமையாகிய மானம்: ஆதரிப்பதோ மானக்கேடான காமம்: இவ்வண்ணம் மாறுபட்ட குணங்களை மேற்கொள்வதனால், மானுடர்க்குக் கூசவேண்டுவதாக இப்போது நேரிட்டது. இங்ஙனமானபோது நமக்கு வெற்றி எப்படிக் கிடைக்குமென்றனனென்க. நன்று நமகொற்றம் என்பது, பிற குறிப்பால் இகழ்ச்சிப் பொருளைத்தரும்: கொற்றம் - வீரமுமாம்: கொற்றம் வீரமாதலை 'பெரும்படைக்கொற்றப்பீடழிந்து' என்ற இடத்துங் காண்க. கீழ்ச் செய்யுள்களில் இராவணனதுதீச்செயலை யெடுத்துக்கூறிய கும்பகர்ணன், இச்செய்யுளினால், இராவணனது செயலை ஏளனஞ்செய்கின்றான். தாரமென்ற வடசொல்-அந்த மொழியிற் பன்மையாகவே நிற்குமாதலால், பரதாரமவை என்று பன்மையாற் கூறினான்போலும்; பொதுவாகப் பேசுவதுபற்றிப் பன்மையாற் கூறினனுமாம். "வம்புலாங்கடிகாவிற்சிறை" என்ப ஆதலால், 'அஞ்சிறை' என்றார். பி-ம்:—[1]அடையச், அமையச். [2]சிறையில்வைத்தாய், சிறையடைத்தாய், சிறையடைத்தோம். [3]உறுவாய். [4]வீரம். [5]மானம். (64)

53. சிட்டர்செயல் செய்திலை குலச்சிறுமை செய்தாய்
மட்டவிழ் மலர்க்குழலி ளையினி மன்னா
விட்டிடுது மே[1]லெளிய [2]மாதுமவர் வெல்லப்
பட்டிடுது மேலதுவு [3]நன்று [4]பழி யன்றால்.

(இ - ள்.) பெரியோர்செய்கின்ற செயலைச் செய்தாயில்லை; குலத்திற்குத் தாழ்ச்சியைவிளைக்கக்கூடிய செயலைச் செய்தாய்; (இவ்வளவு தூரம் நடந்தபின்), மன்னவனே! தேன் பெருகப்பெற்ற மலரையணிந்த கூந்தலையுடையவளான சீதையை இப்பொழுது விட்டிடுவோமென்றால், (யாவரும் நம்மை அலட்சியஞ்செய்யுமாறு) எளிமையை யுடையவராவோம்; (சீதையை விட்டிடாமையால்) அந்தமானுடர் நம்மைப் போரில் வென்றிட (நாம்) இறந்தோமென்றாலும் அதுவும் நல்லதே; (அவ்வாறு இறப்பதனால்) பழியுமுண்டாகாது; (எ-று.)

இவ்வளவுதூரம் கண்டித்துக்கூறிய கும்பகர்ணன், சீதையை விட்டிடலாமா? என்பதை ஆராய்ந்து, 'பிறன்மனைவியைக்

கவர்ந்து வந்துசிறைவைத்தது அடாதசெய்கையேயாயினும், இப்போது நாம் செய்யத்தக்கது போரே: சீதையை விட்டிடுதலன்று. சீதையை விட்டிட்டால் பலரும் எளனஞ்செய்யும் நிலைமை நமக்குநேருவது திண்ணம்: ஆதலால், போர்புரிந்து பார்ப்போம். வென்றால் சரி: வெல்லாதுதோற்று நம்முயிரை யிழக்கநேர்ந்தாலும் அது சுத்த வீரர்க்குப் பழிப்பையுண்டாக்காது' எனத் தன்கருத்தைத் தெரிவிக்கலாயினன்; இக்கருத்தை மேல் மூன்று கவிகளால் விவரித்துக் கூறுவன். இனி-நம்பகைவர் நம்மூர்க்கு ஆளனுப்பி ஊரையெரிப்பித்து நமதுநிலைமையையெல்லாம் உணர்ந்து போருக்குவர ஆயத்தமான பின்பு என்றபடி. பகைவரால் பட்டிடுவதிற் பழியின்மையாகிய குணத்தைக் கண்டு அதுவே நன்று என்ற இதில், **வேண்டலணி** தோன்றுதல் காண்க. சிட்டர் =சிஷ்டர்: தமது நன்னடத்தையால் உலகத்தாரை நல்வழியிற் படுத்தும் பெரியோர். பி - ம்:—[1] இனியம், எளிமை. [2]ஆமவரை, ஆகும், யாதும். [3]அன்றி. [4]பழியாமால். (65)

54 **மரன்[1] படர் வனத்தொருவ னேசிலை [2]வலத்தால்**
கரன்படை படுத்துஅவனை வென்றுகளை [3]கட்டான்
நிரம்பிடுவ தன் [4]றதுவும் [5]நின்றதினி நம்பால்
உரம்படுவ [6]தேயிதனின் மேலுறுதி யுண்டோ.

(இ - ள்.) மரங்கள் மிக்குள்ள வனத்திலே (இராமனென்பவன்) தானொருத்தனாகவே (தன்)வில்லின்வன்மையால் கரனுடைய (பதினாலாயிரஞ்) சேனைகளையும் நீறாக்கி அந்தக்கரனையும் செயித்து (த் தன்) பகையைக் களைந்தான்; அந்தச்செயலும் முடிந்திட்டதன்று; இனி, நம்மிடத்தில் செய்யவேண்டியதாக நின்ற தொழில், (நாம்) வலிமையைக் காட்டவேண்டியதென்பதே; இதைக்காட்டிலும் (நமக்கு) உற்றது (இப்போது) வேறுண்டோ? (எ - று)

வனத்திலே பதினாலாயிரஞ்சேனையோடுவந்து பொருத கரனைக்கொன்று இராமன் பகைகளைந்திட்டான். அதோடு நம் செயல் முடிந்திட்டதென்பதில்லை; இன்னும் அன்னான் தன் வலியைக் காட்ட நாம் செய்யவேண்டுவது நமது வலிமையைக் காட்டுதலே: இதுவே, நமக்குஉற்றசெய லென்றானென்க. உரம் படுவது - வலிமையொழிவது என்ற பொருளுந் தோன்றநின்றது. பி-ம்:—[1]பட. [2]வளைத்தான். [3]கட்டால், கட்டார். [4]இதுவும். [5]நின்ற தனி நம்மால். [6]ஏயதனின். (66)

55. **வென்றிடுவர் மானுடவ ரேனுமவர் தம்மேல்**
நின்றிடை விடாதுநெறி சென்றுற நெருக்கித்
[1]தின்றிடுதல் செய்கில [2]மெனிற் செறுந ரோடும்
ஒன்றிடுவர் தேவருல கேழுமுட [3]னென்றாம்.

(இ - ள்.) (இறுதியில்) மானுடரே வெல்வாரென்றாலும், அவருள்ள இடத்துப்போய் அவர்மீது இடைவிடாது எதிர்த்து நின்று மிகவும்நெருக்கி இமிசித்தலைச்செய்யாது விட்டிடுவோமென்

ருல், அந்தப்பகைவரான மானுடருடனே தேவரும் ஒன்றுசேர்வர்; ஏழுலகங்களும் அவரோடு ஒன்றாய்விடும்; (எ - று.)—அதனால், விரைவில்தானே நமக்குத் தீங்கு விளையுமென்பது, குறிப்பெச்சம்.

நாம் வெல்வது திண்ணமன்று என்றாலும், விரைவில்தானே இவ்வுலகங்களிலுள்ள எல்லாப்பிராணிகளாலும் விளையக்கூடிய பொல்லாங்கை நீக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டு அந்தமானுடரை எதிர்க்கவேண்டுவது நாம் செய்யவேண்டிய தொழி லென்றனனென்க. தின்றிடுதலென்பது - இங்கு இலக்கணையால், இமிசித்த லென்ற பொருளைத் தந்தது. பெரும்பாலும் நாம் தோற்போம்; மானுடரே வெல்வரென்று கும்பகர்ணன் கருதியிருந்தானென்பது முதலடியில் விளங்குவதால், தின்றிடுதலென்பதற்கு-இலக்கணைப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. இனி, வென்றிடுவர் மானுடவரேனும் என்பதற்கு - மானுடர் வெல்லுதலை முயன்றபோதிலும் எனக் கருத்துக்கொண்டு, தின்றிடுதல் என்பதற்குச் செம்பொருளைக் கொள்ளுதலும் ஒன்று. பி - ம்:—[1]தின்றிடுவ. [2]செய்திலம். [3]ஒன்றாய். (67)

56. ஊறுபடை யூறுவதன் முன்னமொரு நாளே
ஏறுகட லேறிநரர் வானரரை யெல்லாம்
வேறுபெய ராத[1]வகை வேரொடு மடங்க
நூறுவது வேகரும மென்பது நுவன்றான்.

(இ-ள்.) மேன்மேற்பெருகிவருகின்ற சேனை நிரம்புவதற்கு முன்னம் (இன்று) ஒரு நாளில் அலையேறுகின்ற கடலைக் கடந்து, நரர்வானரர்எல்லாரையும் வேற்றிடத்துச் செல்லாதபடி (மடக்கி) வேரோடும் ஒருசேர நீறாக்குவதே (நாம்) செய்யவேண்டிய தொழி லென்று (தன் கருத்தைக் கும்பகர்ணன்) கூறி முடித்தான்; (எ - று.)

இதெல்லாம் தாம் வெல்வது அருமை யென்னுங் கருத்துப் படக்கூறிய கும்பகர்ணன், இதனால் 'இன்னும் நம்பகைவர்கட்குத் துணைவலிமை முற்றிலும் உண்டாகாமையால் இப்பொழுதே சென்றால் ஒருகால் வென்றிடுதல்கூடும்' என்னுங்கருத்தை வெளிப் படுத்துகின்றானென்க. "இளைதாக முண்மரங்கொல்க களையுநர், கைகொல்லுங் காழ்த்தவிடத்து" என்ற திருக்குறளின்கருத்து இங்குக் காணத்தக்கது. வேரொடும் மடங்க எனவும் பிரிக்கலாம். பி - ம்:—[1]படி. (68)

57.—கும்பகர்ணன் முடிவாகக் கூறியதற்கு இசைந்து, இராவணன் 'நமர் போருக்கு எழுக' என்றல்.

நன்றுரைசெய் தாய்குமர[1]நாணிது நினைந்தேன்
ஒன்றுமினி[2]யாதல்பழு தொன்னலரை யெல்லாம்
கொன்றுபெயர் வோம்[3]நமர் கொடிப்படையை யெல்லாம்
இன்[4]றெழுத[5]னன்றென விராவண னிசைத்தான்.

(இ-ள்.) பிள்ளாய்! நன்ருகக் கூறினுய்: நான் (நீ கூறிய) இதனையே எண்ணமிட்டேன்: இனி வேருென்று ஆராய்வதும் பழுதான செயலாம்; பகைவர்களையெல்லாம் கொன்று மீளக்கடவோம்; நம்மவர் வெற்றிக்கொடியை யுயரவெடுத்த சேனையெல்லாவற்றையும் (உடன் கொண்டு போருக்கு) இன்று புறப்படுதல் நல்லது என்று இராவணன் கூறினுன்; (எ-று.)

அன்பு தோன்ற, 'குமர' என்ருன். ஒன்னலர்-மரூஉ. பி-ம்:—[1]நானது. [2]எண்ணல். [3]நம. [4]எழுக. [5]என்றனன். (69)

58.—இந்திரசித்து தந்தையின்செயலைத்தடுத்து ஒன்றுகூறத் தொடங்குதல்.

என்றவ [1]னியம்பியுறு மெல்லையினில் வல்லே
சென்றுபடை யோடுசிறு மானுடர் சினப்போர்
வென்றுபெயர் வாயரச நீகொ[2]லெம வீரம்
நன்றுபெரி தென்றுமகன் நக்கிவை நவின்ருன்.

(இ-ள்.) என்று அந்த இராவணன் சொன்னபோது, (அவனது) மகனுன இந்திரசித்து (தந்தையை நோக்கி), 'அரசனே! (நாங்கள் பலர் பகைவெல்லத்தக்கவரா யிருக்கையில்) நீ, விரைந்து படையோடும்போய் அற்ப மானுடருடனே சினங்கொண்டு செய்யப்படும் போரில் வென்று மீளக்கடவையோ? (தலைவனுக்கு உதவாமல் விட்டுக்கொடுக்கின்ற) எங்களுடைய வீரம் மிகவும் நன்ருயிருந்தது' என்று சிரித்து, இவ்வார்த்தைகளை (ப் பின்னுங்) கூறலானுன்; (எ-று.)—இந்திரசித்து கூறுவதனை, மேல் ஆறுகவிகளிற் காண்க.

சொன்னசொல்லைச் சிரமீது கொண்டுபகைவெல்லும் வல்லமை படைத்த பலரிருக்கையில் அரசன் தானே போர்க்குச் செல்வது அவனுக்கு எளிமையை விளைக்குமென்பதுபற்றி இவ்வாறு கூறினுன். பி-ம்:—[1]இயம்பியிடும், இயம்பியிறும். [2]என. (70)

59.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்-இந்திரசித்து கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

ஈசனருள் செய்தனவு மேடவிழ் மலர்ப்பே
[1]ராசன [2]முவந்தவ னளித்தனவு [3]மாயப்
பாசமுதல் வெம்படை சுமந்துபலர் நின்ருர்
ஏசவுழல் வேறெருவன் யானுமுளெ [4]னன்ரே.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் அருள்செய்து கொடுத்தனவும், இதழ் அவிழப்பெற்றதாமரைமலரைச் சிறந்தஆசனமாக உவப்புடன்

கொண்ட பிரமதேவன் அருள்செய்து கொடுத்தனவுமாகிய விசித்திரத்தன்மையுள்ள பாசம் முதலிய கொடியபடைகளைத்தாங்கிப் பலர் இருக்கின்றார்கள்; ஏசுமாறு அலைபவனாகிய யானொருவனும் உள்ளேனன்றோ? (எ-று.)

சிவன், பிரமன் அளித்த படைக்கலமேந்திய வீரர் பலரிருத்தலால், எங்களை யேவாது நீ படையுடன் சிறுமானுடரையெதிர்க்கச் செல்லுதல் உன் பெருமைக்குத் தகாதென்றவாறும். அநுமானைத் திரும்பிச்செல்லுமாறு விட்டிட்டது குறித்து, இந்திரசித்து, தன்னை 'ஏசவுழல்வேன்' என்று வெறுத்துக் கூறுகின்றானென்னலாம்: இனி, தன்னைத் தாழ்த்துச் சொல்லவேணுமென்ற கருத்தினால் இங்ஙனங்கூறுகின்றானுமாம். பி - ம்:—[1] ஆசனன். [2]மகிழ்ந்தவன். [3]மாயாப், மாயம். [4]என்றான். (71)

60. முற்று [1]முள தாமுலக மூன்றுமெதிர் தோன்றிச்
[2]செற்றமுத லாரொடு [3]செறுத்ததொர் திறத்தும்
வெற்றி[4]யுன தாகவிளை யா[5]தொழியி னென்னைப்
பெற்று[6]மிலை [7]யான்நெறி பிறந்து[8]மில னென்றான்.

(இ-ள்.) முற்றவும் உளதான உலகம் ஒருமூன்றும் சினங்கொண்ட முதற்கடவுளருடனே எதிராக [பகையாக]த் தோன்றி நெருக்கிய ஒரு கூறுபாட்டிலும் [நெருக்கினாலும்] வெற்றி உன்னதாகச்செய்யாவிடின், என்னைப் (பெற்றும்)பெறாதவனாவாய்; யான் முறைமையாகப் பிறந்தவனுமாகே னென்று கூறினான், (இந்திரசித்து;) (எ - று.)

இதனால், நான் இராவணனாகிய உனக்கு முறையாகப் பிறந்தவனென்றால், எல்லாவுலகங்களும் திரிமூர்த்திகளோடு எதிர்வந்து பொருதுநெருக்கினாலும் உனக்கு வெற்றியுண்டாகச்செய்வேனென்று வீரவாதமாக இந்திரசித்து கூறுகின்றான். என்னைப்பெற்றதற்குப் பயன் உனக்கு வெற்றிவிளைத்தலே யென்றவாறு. மேல் கீழ் நடு என்று மூன்றுதிறத்தில் எல்லாவுலகங்களும் அடங்குவதுபற்றி, 'முற்றுமுளதா முலகமூன்றும்' என்றது. செற்றம் - சினம். செறுத்தது-நெருக்கியது. பி-ம்:—[1]முதலாய், முதலாம், உளவாய். [2]செற்றி. [3]செறித்தெதிர்திறத்தும். [4]உளதாக, எனதாக. [5]ஒழிவன், ஒழுகில். [6]இலன். [7]யானுமிற், யானினிப் [8]இலனன்றோ.

61. குரங்குபட மேதினி குறைத்தலை [1]நடிப்போர்
அரங்குபட [2]மானுட ரலந்தலை படப்பார்
இரங்குபடர் சீதைபட இன்றிருவர் [3]நின்றார்
[4]சிரங்[5]குவ டெனக்கொணர்தல் காணுதி சினத்தோய்.

இதுமுதல் ஐந்து கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கோபம்மிக்கவனே! குரங்குகளெல்லாம் அழிந்திடவும் பூமி கவந்தம் நடித்தலைக்கொண்டவரின் அரங்கு ஆகவும்

(பொருது), மானுடர் துன்பத்தையடையவும் உலகத்திலுள்ளோர் இரக்கமடைவதற்குக் காரணமான துன்பத்தைச் சீதை படவும், இன்று (நமக்கு எதிராக) நின்றவரான (இராமலட்சுமண ரென்ற) இருவரின் தலைகளை மலைச்சிகரம்போலக் கொண்டு வருவதைக் காண்பாய்; (எ - று.)

நீ இங்குத்தானே யிரு;நான் உன்பகைவரையெல்லாம்கொன்று பிரதானரான இராமலட்சுமணரின் சிரங்களை உன்திருவடியிற் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பிக்கின்றே னென்கின்றான், இந்திரசித்து. பெருவீரரென்று தாம் மதிக்கின்ற இராமலட்சுமணர் படுவதால், மானுடர் அலந்தலைப்படுவரென்க. குறைத்தலை கூத்தாடுவ்தால், 'மேதினிநடிப்போரரங்கு' எனப்பட்டது. குறைத்தலை - தலை குறைந்த உடல். பார்-ஆகுபெயர். பி-ம்:—[1]படப்போர்,நடப்போர். [2]மானிடவர்வந்தலைபட. [3]என்றார். [4]கரம். [5]கடிதினில். (73)

62. சொல்லிடை [1]கிழிக்கில சுருங்கிய குரங்கென்
கல்லிடை [2]கிழிக்குமுரு மிற்[3]கடுமை காணும்
வில்லிடை [4]கிழித்தமிடல் [5]வாளிவெரு வித்தம்
[6]பல்லிடை கிழித்திரிவ கண்டுபய னுய்ப்பாய்

(இ - ள்.) (முகஞ்) சுருங்குதலையுடைய குரங்குகள், மலையிடத்தையும் பிளக்கச்செய்யும் இடியைக்காட்டிலும் கொடுமைகொண்டுள்ள வில்லினிடத்தினின்று வெளிப்பட்ட வலிமையையுடைய என் அம்புகட்கு அஞ்சித் தம் பல்லிடை (தெரிய வாயுதடுகளைக்) கிழித்துக்கொண்டு, ஒருசொற்சொல்லும் நேரமும் தாமதியாதன வாய் [வெகுவிரைவில்] ஓடுவதைக்கண்டு, (பகைவென்றதாகிய) நற்பயனை நுகர்வாய்; (எ - று.)

'நான் அம்புகளைவிடத்தொடங்குகையில், வானரங்கள் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு வாயிதழ்களைத்திறந்தவண்ணம் ஓடப் போகின்றனகாண்' என்று தன்திறமையை வீரவாதமாகக் கூறுகின்றனன், இந்திரசித்தென்க. குரங்குகள் அச்சம்நேர்கையில் சத்தமிட்டுப் பல்லைக்கடித்தவண்ணம் வாயை யிளித்துக்கொண்டு ஓடுதல், இயல்பு. முகஞ்சுருங்குதலுடைமைபற்றி வானரங்கட்கு 'வலீமுகம்' என ஒரு பெயரிருத்தலுங் காண்க. இனி, சுருங்கிய குரங்கு என்பதற்கு - பெருமையற்ற [அற்பமான] வானரங்கள் என்று உரைப்பாருமுளர். கடுமைகாணும் வாளி என இயையும். உடலின் மேல் விழும் வாளிகட்கு,மலையில்வீழும் இடி யுவமை.கல் -மலைக்கு, இலக்கணை. பி - ம்:—[1]கழிக்கிலை, கழித்திலை. [2]கழித்த, குழிக்கும். [3]கடிது, கொடுமை. [4]கழித்த. [5]வானரிவெரீஇத்தம். [6]பல்லிடை களிற்றிரிவ. (74)

63. யானையிலர் தேர்புரவி [1]யாதுமில [2]ரேவுந்
தானையிலர் நின்றதவ மொன்றுமிலர் [3]தாமோ
[4]கூனமுது கின்சிறுகு ரங்குகொடு வெல்வார்
ஆனவரு [5]மானுடர்ந மாண்மை [6]யழ [7]கன்றோ.

(இ - ள்.) யானைப்படையில்லாதவரும், தேர் குதிரையொன்றும் இல்லாதவரும், (நம்மேற்) செலுத்தக்கூடிய பதாதிப்படையுமில்லாதவரும், (சதுரங்கப்படைகளுடன் இராச்சியத்தைப்பெற்று வாழ்வதற்கு) முற்பிறப்பிற்செய்துள்ள நல்வினை சிறிதும் இல்லாதவருமான (நம்) பகைவரா, கூனைக்கொண்ட முதுகினையுடைய அற்பக்குரங்குகளைக்கொண்டு {நம்மை) வெல்லப் போகின்றார்? அவர்களும் (தேவர் முதலியோரல்லர்), மனிதர்கள்: (அவர்களைக் கண்டு கலக்கங்கொள்ளும்) நம்முடைய ஆண்மை அழகாயுள்ளதன்றோ! (எ - று.)

கீழிரண்டுசெய்யுள்களினால், தான் செய்யப்போகின்ற வீரத்தைக் கூறி, இதனால், மாற்றாருடைய வலியின்மையை விளக்கி, அவர்கட்கு அஞ்சுவது நமதுவீரத்துக்கு ஏற்றதன்று என்கிறான், இந்திரசித்து. தாமோவெல்வார் - ஓகாரம், இகழ்ச்சியோடுஎதிர்மறை. அழகன்றோ - பிறகுறிப்பு. பி-ம்:—[1]யாவும். [2]எய்யும், ஏயும். [3]தாமோர், தாமே. [4]கூனல், கூனை. [5]மானுடவர். [6]இனிது. [7]அன்றால். (75)

64 நீரும்நில னும்நெடிய கா லும்நிமிர் வா னும்
[1]பேருலகில் யாவுமொரு [2]நாள்புடை [3]பெயர்த்தே
யாரு[4]மொழி யாமைநரர் [5]வானரரை யெல்லாம்
வேருமொழி யாதவகை [6]வென்றலது மீளேன்.

(இ - ள்.) அப்பும் பிருதிவியும் நீண்ட [எங்குஞ்செல்லுதலையுடைய] வாயுவும் ஓங்கியுள்ள வானமுமாகிய இந்தப்பெரியஉலகிலுள்ள எல்லாவற்றையும் ஒருநாளில் நிலைபெயரச்செய்து, நரர் வானரர்என்ற சாதியைச்சேர்ந்தவர் எவரும் மிஞ்சாதபடி எல்லாரையும் வேரும் மிச்சமாகாதவாறு வென்றல்லது(நான்)திரும்பேன்;

கீழ் மாற்றாருடைய வலியின்மையையெடுத்துக்காட்டியஇந்திரசித்து, இதனால்,தான் செய்யப்போவது இன்னதென்றுபிரதிஜ்ஞை செய்து தன்பேச்சை முடிக்கின்றானென்க. நான்குபூதங்களைக் கூறியது, அக்கினிக்கும் உபலட்சணம். யாருமொழியாமையென்பதை விளக்க 'வேருமொழியாதவகை' என்றது:கருவும் இல்லாது நரர் வானரர்களை யொழிப்பேனென்றவாறு. பி-ம்:—[1]பேருமுலகு பேருலகு. [2]நாளிடை. [3]பெயர்ந்தே. [4]அறியாமல். [5]வானரர்களென்பார். [6]கொன்றலது. (76)

65.—இவ்வாறு சொல்லி இந்திரசித்து இராவணனை வணங்கி விடைவேண்ட, விபீஷணன் கூறத்தொடங்குதல்.

என்றடி யிறைஞ்சின னெழுந்துவிடை யீமோ
வன்[1]றிறலி னுயெனலும் வாளெயிறு வாயில்
தின்றனன் [2]முனிந்துநனி தீவினையை யெல்லாம்
[3]வென்றவரி னன்றுணரும் வீடணன் விளம்பும்.

(இ-ள்.) என்றுசொல்லி (இராவணனது) பாதங்களில்வணங்கி யெழுந்து, 'மிக்கவலிமைபடைத்தவனே! (பகைவென்றுவருமாறு) விடைதருக' என்று (அவ்விந்திரசித்து) வேண்டியவளவிலே,— மிக்க தீவினையையெல்லாம் வென்ற தத்துவஞானிகள்போல நல்லுணர்வைப்பெற்றவனான விபீடணன், (இந்திரசித்து கூறியதிற்) கோபங்கொண்டு, ஒளியுள்ள பற்கள் வாயிலேஊன்றுமாறு உதட்டைக் கடித்தவனாகி(ப் பின்வருமாறு) சொல்பவனானான்; (எ-று.)— அதனை, மேல் ஏழுகவிகளிற் காண்க.

வாளெயிறு-வாயிற்றின்னுதல்-முனிவின் குறி. ஈமோ, மோ- முன்னிலையசை. பி-ம்:—[1]தொழிலி ைெயனவும். [2]முனிந்தனன் முன். [3]வென்றவருணன்று, வென்றவனினின்று. (77)

வேறு.

66.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - இந்திரசித்து சொல்லியதை விபீஷணன் கண்டித்துக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

நூலினு னுணங்கிய வறிவு [1]நோக்கினை
போலுமா [2]லுறுபொருள் [3]புகலும் [4]பூட்சியோய்
[5]காலமேல் விளைபொரு [6]ளுணருங் கற்பிலாப்
[7]பாலனீ யினையன பகரற் பாலையோ.

ஏழுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (இக்காலத்துக்கு) ஏற்ற விஷயத்தைக் கூறவேணுமென்று கொண்ட கொள்கையையுடையவனே! சாஸ்திரங்களினால் நுணுக்கமாக்க் கூறப்பட்டுள்ளவற்றை (உன்னுடைய கூர்மையான) அறிவினால் நுணுகியறிந்தாய்போற் பேசுகிறாய்; காலத்தையும் மேல்விளையப்போகும் விஷயத்தையும் உணர்தற்கு ஏற்ற கல்வியறிவில்லாத பாலனாயுள்ள நீ, இவ்வாறான சொற்களைச் சொல்லக்கடவையோ? (எ - று.)

பாலன்-அறிவுமுதிரப்பெறாதவன். விபீஷணன் இந்திரசித்து கூறியதனை முதலில் கண்டித்துப் பிறகு இராவணனுக்கு நற்புத்தி கூறத்தொடங்குகின்றான். பி-ம்:—[1]நோக்கினர். [2]ஒருபொருள். [3]புகலப், உணரும். [4]பூட்சியோ, பூட்சியோர். [5]காலமே. [6]உணரக். [7]பாலநீ. (78)

67. கருத்திலான் கண்ணிலா னொருவன் கைக்கொடு
திருத்துவான் சித்திர மனைய செப்புவாய்
[1]விருத்தர்மே [2]தகையவர் [3]வினைஞர் மந்திரத்து
இருத்தியோ இளமையான் முறைமை [4]யெண்ணிலாய்.

(இ-ள்.) பாலியத்தினாற் செய்யவேண்டிய முறைமையை யறியாதவனே! ஆலோசிக்குந் திறமையில்லாதவனும் கண்ணில்லாதவனுமாகிய ஒருவன் கைக்கொண்டு திருத்தமுற அமைப்பவ

னுடைய சித்திரத்லைத யொத்தனவான பேச்சுக்களைப் பேசுபவனு கின்றாய்: வயசுமுதிர்ந்தவரும் மேன்மையான குணங்களையுடைய வரும் செய்தொழில்வல்லவருமான பெரியோர் செய்கின்ற மந்திரா லோசனைச் சபையிலே (நீ) இருத்தற்கு உரியையோ? (எ-று.)

நீ சிறுவனுதலால், அநுபவம் முதலியன வாய்ந்த பெரியோர் கூட வேண்டிய மந்திராலோசனைச்சபையிலே இருத்தற்கும் உரி யையல்லை; இப்படிப்பட்ட உன்னை மந்திராலோசனைச் சபையில் இருக்கவைத்ததனுல், ஆலோசிக்குந் திறனோடு கண்ணையுமிழந்த குருடன் சித்திரமெழுதுகோலைக் கைக்கொண்டு சித்திரத்தை யமைக்கத் தொடங்குவதுபோல, உணர்ந்தோர் ஏளனஞ்செய்யு மாறு பொருத்தமறப் பேசுகின்று யென்பதாம். மந்திரம்-இலக் கணையால், ஆலோசனைச்சபையை யுணர்த்திற்று. அனைய-பெயர். பி-ம்:—[1]விருத்தமே. [2]தகையிவர். [3]வினையர், வினையம். [4]எண்ணலாய். (79)

68. தூயவர் முறைமையே தொடங்குந் தொன்மைய
ராயவா நிற்கமற் றவுண[1]ராதியர்
தீயவர் [2]முறைமையாற் றேவ ராயது
மாயமோ வஞ்சமோ வன்மை யேகொலோ.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமானகுணத்தை மேற்கொண்டவராய் நியாயமான செயலையே செய்பவரான பழமையான பெரியோர் [தேவர்கள்] இருக்கட்டும்: அவர்களினும் வேறான அவுணர் முதலியோரான தீயவர்கள் நல்லொழுக்கத்தால் தேவரைப்போல் மேன்மையடைந்தது பொய்யோ? (அல்லது) வஞ்சனையோ? (அல்லது) வலத்தினுலோ? (எ-று.)

அவுணராதியர் தேவரைப்போல் மேன்மைபெற்றுச் சில காலம் விளங்குவது, தாம் புரிந்த அறச்செய்கையினுலேயேயன்றி வலிமை முதலியவற்றுலன்று; ஆதலால், வலிமையைமதியாது அறத்தையே மேற்கொள்ளவேணுமென்றவாறு. பி-ம்:—[1]ஆதி யாங். [2]அறத்தினுல், தவத்தினுல், திறத்தினுல் (80)

69 அறந்துறந் தமரரை வென்ற வாண்டொழில்
திறந்[1]தெரிந் திடினது தானுஞ் செய்தவ
நிறந்திறம் பாவகை [2]யியற்றும் [3]நீதியால்
[4]மறந்துறந் தவர்தரும் வரத்தின் வன்மையால்.

(இ-ள்.) அறத்தைக் கைவிட்டுத் தேவர்களை வெல்லுமாறு (உனக்கு) அமைந்த(உனது) பராக்கிரமத்தின் கூறுபாட்டை யாராய்ந்து பார்த்தால், அதுவும், செய்தற்கு உரிய தவச்செயலைச் செய்ய வேண்டிய கிரமம் கெடாதவாறு (நீ) இயற்றிய முறைமை யைக்கண்டு பாவச்செயலை நீங்கிய தேவர் (உவந்து) தந்த வரத்தின் வன்மையினுலேயே (யாகும்); (எ-று.)

தேவர்களையும் வெல்லுமாறு உனக்கு அமைந்த வலிமையும் நீ முன்பு செய்த தவத்தின் பயனே யாதலால், எப்போதும் அறந் திறம்பிய தொழிலைச் செய்யாது அவ்வறத்துறையிலேயே நடக்க வேண்டுமென்றபடி. கீழ்ப்பொதுவாக அசுரர்க்குச் சிற்சிலகாலம் மேன்மைநேர்ந்ததும் அறத்தின் பயனே யென்று கூறிய விபீஷணன், இதனால், இந்திரசித்தெனப் பேர்பெறும்படி தேவேந்திரனையு முள்பட நீ வென்றதும், நீ செய்த தவத்தின் பயனேயென்று எடுத்துக்காட்டுகின்றான். பி - ம்:—[1]தெரிந்திடல், தெரிந்திட. [2]இயற்றி. [3]நீர்மையால். [4]மறந்திருந்து, மறந்திறந்து, (81)

70 மூவரை வென்றுமூன் றுலகு முற்றுறக்
காவலி னின்று[1] தங் களிப்புக் கைம்மிக
[2]வீவது முடிவென [3]வீந்த தல்லது
தேவரை வென்றவர் யாவர் [4]தீமையோர்

(இ-ள்.) தீத்தொழிலை இயற்கையாகவுடையவர்,—திரிமூர்த்திகளையும் அடக்கி மூவுலகுமுழுதையும் அரசுசெய்யுந்தொழிலை மேற்கொண்டு நின்று தங்களுடையசெருக்கு விஞ்ச (நல்லோர்பலர்க்குத் தீமைசெய்து) அழிந்தொழிவதே (தமது) முடிவுஎன்று (பிறருணருமாறு தாங்கள்) அழிந்ததல்லது, தேவரை வென்று (மேம்பட்டே தமதுவாழ்நாள் முழுதும்) இருந்தவர் யாவர்? (எ - று.)

காவலென்பது-ஆட்சிபுரிதலென்ற பொருளைத் தந்தது; இலக்கணையால். 'அறப்பயனாற் பேராற்றலுண்டாவதாயினும், பிறகு தீத்தொழிலைக் கொண்டவர் அமரர்களை வென்று மேம்பட்டதில்லையோ? ஆகையால், தீத்தொழிலை மேற்கொள்ளலாகாதோ?' என்று எழுகின்ற வினாவிற்கு, இதனால் விடையிறுக்கின்றனன் விபீஷணனென்க. தீத்தொழிலைக் கொண்டவர் தேவரைவென்று என்றும் அவரைக் கீழ்மைப்படுத்தியே வைத்திருக்கிறார்களென்பதில்லாமல், தமது தீப்பயனால் விரைவில் அழிந்திடுவதைக் கண்கூடாகக் காண்பதால், அறத்தையே கைக்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியவாறு. பி-ம்:—[1]நம். [2]ஆவன, வீவன. [3]இயைந்த. [4]சீரியோர், தீமையோய். (82)

71. வினைகளை வென்றுமேல் வீடு கண்டவர்
எனைவரென் [1]றியம்புகே [2]னவர்தமி கையான்
முனைவரு மமரரு முன்னும் பின்னரும்
[3]அனையவர் திறத்துளார் யாவ ராற்றினர்.

(இ - ள்.) முற்காலத்திலும் பிற்காலத்திலுமிருந்த முனிவர்களும் அமரர்களும் தீவினைகளைநீங்கித் தம்முடைய தியாகத்தினால் மேலேயுள்ள மோட்சலோகத்தை யடைந்தவர்எத்தனைபேரென்று (நான்) சொல்லுவேன்? [இத்தனைபேரென்று கணக்கிட்டுச்சொல்ல என்னாலாகாது]; அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களில் யாவர் (தீத்தொழிலைச்) செய்தவர்? (எ - று.)

முற்காலத்திலும் இக்காலத்திலும் இருடியரிலும் தேவர்களிலும் எத்தனையோ பேர் தாம் குற்றம் நீங்கிய செயலைச் செய்ததன் பயனாக மோட்சத்தை யடைந்தார்களென்று சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றோம்; அங்ஙனம் நற்கதிபெற்றவர்களில் தீத்தொழில் செய்தவரொருவரேனு முண்டோ? என்பதாம். ஈகை - தியாகம். தீமை செய்யாதவரே நற்கதிபெறுவரென்பது, இதனால் கூறப்பட்டது. பி-ம்:—[1] இயம்புதும், இயம்புவம், என்புதும், இயம்புவாம். [2] எவ்வந் தீர்க்கையால், அவரதீகையான், ஈகையானவர், யாவர்தீமையான். [3] அனையவற்றிறம்பினர், அனையவர்பிறருளர், அனையவர்திறத்துள.

72.—விபீஷணன் இவ்வண்ணம் இந்திரசித்தை அதட்டிக் கூறி, இராவணனை நோக்கிக் கூறத் தொடங்குதல்.

பிள்ளைமை விளம்பினை பேதை நீயென
வொள்ளிய புதல்வனை யுரப்பி [1] யென்னுரை
எள்ளலை யாமெனி னியம்ப லாற்றுவன்
தெள்ளிய பொருளென அரசற் செப்பினான்.

(இ - ள்.) அறிவில்லாதவனாகிய நீ சிறுபிள்ளைத்தன்மையினால் (இவ்வாறு) சொன்னை யென்று வலிமையுள்ள புதல்வனை (இந்திரசித்தை) அதட்டிக்கூறி, (பிறகு விபீஷணன், இராவணனை நோக்கி) 'என் பேச்சை இகழாதிருப்பாயாயின் (யான்) தெளிந்து கண்ட பொருளைக் கூறுவேன்' என்று சொல்லி அரக்கர் தலைவனைக் குறித்துச் சொல்வானாயினான்; (எ - று.)

பேதை-ஆகுபெயர். இனி, பிள்ளைமை விளம்பினை பேதை நீ- 'நீ சிறுபிள்ளைத்தனத்தாலும் பேதைமையினாலும் (இவ்வாறு) கூறினாய்' என்றுமாம். பி - ம்:—[1] என்றுரை. (84)

73.—விபீஷணன் தான் சொல்வதற்குக் காரணங் கூறுதல்.

எந்தைநீ யாயுநீ [1] யெம்மு னீதவ
வந்தனைத் [2] தெய்வம்நீ மற்று [3] முற்றுநீ
இந்திரப் பெரும்பத மிழக்கின் றாயென
நொந்தன னாதலின் நுவல்வ தாயினேன்.

(இ - ள்.) எனக்குத் தந்தை நீயே; தாயும் நீயே; தமையனும் நீயே; தவத்தினாற்கண்டு வணங்குதற்குஉரிய தெய்வமும் நீயே; மற்றும் (உலகத்தில் மேற்பட்டனவாகக் கருதப்படுகின்ற) எல்லாப்பொருளும் (எனக்கு) நீதான்; தேவேந்திரபோகத்தை நுகரும் பெரும்பதவியை யிழக்கின்றாயே யென்று (மனம்) நொந்தேன்: ஆகையால், (நான் இது) சொல்வதாயினேன்; (எ - று.)

இதுமுதல் இருபத்தேழுகவிகள்-விபீஷணன் இராவணனை நோக்கிக் கூறுவன. 'எள்ளலையாமெனினியம்பலாற்றுவன்' என்ற விபீஷணன், 'நான் எள்ளுவேனோ? என்ற ஐயத்துக்கு இடமான சொல்லை ஏன் சொல்லவேண்டும்'' என்று ஒருகால் இராவணன்

விரைவப்போகின்ருனே யென்று,அதற்கு இதனுல் விடைகூறுகின்ருன். இராவணனைத் தன்வழிப்படுத்தவேண்டுமென்ற விருப்பினனுதலாலும், உண்மையில் மூத்தோனிடத்து அன்புகொண்டவனுதலாலும் விபீஷணன் இராவணனை 'எந்தை நீ' முதலியனவாகப் பாராட்டிக் கூறுகின்ருன். இந்திரப் பெரும்பதம்-இந்திரனது பதவிபோன்ற பெரும்பதவி. இழக்கின்ருய்-தெளிவினுல் வந்த காலவழுவமைதி. பி-ம்:—[1]தவமுநீதனி. [2]தெய்வமும். [3]மற்றுநீ. (85)

74.—இடையிற் சினங்கொள்ளாது யான் சொல்லுவதை முழுதும் கேட்கவேணுமென விபீஷணன் வேண்டுதல்.

கற்றுறு மாட்சியென் கண்ணின் ருயினும்
உற்றுறு பொருள்தெரிந் [1]துணர்த லோயினும்
சொற்றுறு சூழ்ச்சியின் றுணிவு சோரினும்
முற்றுறக் கேட்டபின் முனிதி [2]மொய்ம்பினேய்.

(இ-ள்.) வலியோனே! கற்றதனுற்பொருந்திய பெருமை என்னிடத்து இல்லை யென்ருலும், (இப்போது) நேர்ந்துள்ள பெருவிஷயத்தை முற்றுற ஆராய்ந்தறிந்துசொல்லவல்ல அறிவு (எனக்கு) இல்லாவிட்டாலும், (பலவாகச்) சொல்லியுள்ள மந்திராலோசனையின் துணிவை யறிவதில் (நான்) சோர்வுபட்டவனுயிருந்தாலும் (என் வார்த்தையை) முழுதுங்கேட்டபின்(நான் தகாத சொல்லைக் கூறினேனென்று தோன்றின்) கோபித்துக்கொள்வாய்; (எ-று.)

என்னுடையபேச்சிற் பலவகைக்குறைகளிருக்கலாம்;ஆயினும் இடையிலேயே சினங்கொள்ளாமல் முற்றவும்கேட்பாய்: நான் சொல்வது தவருயிருந்தால், வேணுமானுற் பிறகு கோபித்துக்கொள்; நான் சொல்லும்போதே இடையிற்ருனே சினங்கொண்டு என்னைப்பேசவொட்டாது தவிர்க்க வேண்டா என்று வேண்டியவாறு. பி-ம்:—[1]உணர்த்தல். [2]முன்பினேய். (86)

75.—இதுமுதல் இருபத்தைந்துகவிகள் - விபீடணன் இராவணனை நோக்கிக் கூறியவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

கோநகர் முழுவதும் [1]நினது கொற்றமும்
சானகி யெனும்பெய ருலகின் [2]றம்மனை
யானவள் கற்பினுல் வெந்த தல்லதுஓர்
வானரஞ் சுட்டதென் [3]றுணர்தல் மாட்சியோ.

(இ-ள்.) சானகியென்று பெயர்கொண்ட லோகமாதாவின் கற்புத்தழலினுல் இலங்காநகரம்முழுவதும் உனதுவெற்றியும் வெந்திட்டனவே யன்றி ஒருவானரஞ் சுட்டுவிட்டதென்று நினைப்பது நல்லறிவாமோ? (எ-று.)

அற்பமான ஒரு குரங்கினுல் இலங்காநகரமும் உனதுவெற்றியும் சுட்டெரிக்கமுடியுமோ? முடியாதன்ருே? ஆகையால், சானகியின் கற்புத்தழலால்தான் இலங்கையும் உன்வெற்றியும் அழிந்தன

என்று கருதுதலே பேரறிவாவது என்றவாறு: வானரஞ்சுட்டதென்பது, வியாஜம்: சானகியின் கற்புத்தீயே கொளுத்திற்றென்று எடுத்துக்காட்டியபடி. வெந்தது என்ற தொழிலுக்கு ஏற்ப கற்பைத் தீயாகக் கொள்க. வானரம் வைத்த தீயினிடத்துச் சுடுதற்றன்மையையொழித்துச் சானகியின் கற்பினிடத்து அதனையேற்றிக் கூறியது - அபநுதியணியின்பாற்படும். குரங்கின்வாலிற் கொளுவிய தீ அந்தவாலைச்சுடாது இலங்கையூரைச் சுட்டது கற்பின்மகிமையேயாதலை யறிக. அருவப்பொருளான வெற்றியை உருவப்பொருளைப்போல, சுட்டது என்ற நயம் பாராட்டற்குரியது. கோநகர் முழுவதும் கொற்றமும் வெந்தது - ஒருமைப் பன்மைமயக்கம். பி-ம்:—[1] நின்று. [2] தாயெனும், தாயவள், தம்முனை. [3] உரைத்தல். (87)

76. எண்பொருட் [1]டொன்றிநின் றெவரு மெண்ணினும்
விண்பொருட் [2]டொன்றிய [3]வுயர்வு மீட்சியும்
பெண்பொருட் [4]டன்றியும் பிறி[5]துண் டாமெனின்
மண்பொருட் [4]டன்றியும் வரவும் [6]வல்லதோ.

(இ - ள்.) எண்ணும்பொருட்டு (மனம் வேற்றிடத்துச் செல்லாமல் ஆலோசிக்குஞ்செயலிலேயே) பதியநிற்க எவர் ஆலோசித்துப் பார்த்தாலும், ஆகாயத்தையளாவவுயர்ந்த தலைமை (ஒருவரைவிட்டு) நீங்கிவிடுவதும், பெண்(ணை விரும்பியதனுலாம்: அந்தப்பெண்) பொருட்டினுலல்லாமல் வேறுவகையாக உண்டாமெனின் மண்பொருட்டினுல் (வருவதாகும்; இவ்விருவகையினுலும்) அல்லாமல் (வேறுவகையால்) வரும் வகையுமுள்ளதோ?

நன்கு ஆலோசித்துப்பார்த்தோமாயின், ஒருவனுடையமிகவும் மேம்பட்ட அரசச்செல்வம் பெண்ணாசையாலழியவேணும்;அன்றி, மண்ணாசையாலழிய வேணும்; இவ்விரண்டுவகையா லன்றிப் பிறவகையால், அழிவுநேராதென்றவாறு. நீ பெண்காதல் கொண்டிருத்தலால், பெரும்பதம் உன்னைவிட்டு நீங்குமென்பது, குறிப்பு. பொதுப்பொருளால், சிறப்புப்பொருளை விளக்கினுன்; பெண்ணாசையால் மன்னர்க்குக் கேடு விளைவதை விளக்குவான், மண்ணாசையாற் கேடுவருவதையும் இனம்பற்றிக் கூறினுன். மீட்சியும், உம்மை-இசைநிறை. பி - ம்:—[1] ஒன்றநின்று. [2] ஆகிய, அன்றிய. [3] அயர்வும்வீழ்ச்சியும். [4] அன்றியே. [5] உண்டோவுயிர். [6] வல்லவோ, அல்லதோ, அல்லவோ. (88)

77. மீனுடை நெடுங்கட லிலங்கை [1]வேந்தென்பான்
தானுடை நெடுந்தவம் தளர்ந்து [2]சாய்வதோர்
[3]மானுட மடந்தையா லென்னும் வாய்மொழி
தேனுடை யலங்கலா யின்று தீர்ந்ததோ.

(இ - ள்.) தேனைக்கொண்ட மலராலாகிய வெற்றிமாலையைச் சூடியவனே! மீனுக்கு இருப்பிடமாகவுள்ள பெரியகடலாற் சூழப்பெற்ற இலங்கைக்கு மன்னவன் (முன்பு) தான் செய்த மிக்க தவப்

பயன் குறைந்தொழியப்பெறுவது ஒருமானுட மடந்தையாலாகு மென்று (உலகத்திற்) சொல்லப்படுஞ் சொல் இன்று நிறைவேறப் போகின்றதோ? (எ - று.)

உனக்குத் தீயபுத்தி தோன்றியுள்ளதனால், உலகத்தார்சொல் பயன் விளைக்குங்காலம் இதுவோதான் என அஞ்சுகின்றேனென்பதாம். மூன்று பாடல்களினால், நீ சீதையைக் காதலித்து இங்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பது தக்கதன்றென்று குறித்தவாறு. இன்று தீர்ந்தது - காலவழுவமைதி. என்பான்- முதல்வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. பி - ம்:—[1]வேந்தன்முன், வேந்தனின், வேந்தநின், வேந்துநின். [2]சாய்வது, சாய்ந்தது. [3]மானுடர். (89)

78. ஏறிய நெடுந்தவ மிழைத்த வெல்லைநாள்
ஆறிய பெருங்குணத் தறிவ னாணையால்
கூறிய மனிதர்பாற் கொற்றங் கொள்ளலை
வேறினி [1]யவர்வயின் வென்றி [2]யாவதோ.

(இ - ள்.) மிக்க பெருந்தவத்தை (நீ) செய்தகாலமாகிய நாளில் சாந்தமான பெருங்குணத்தையுடைய சருவஜ்ஞனான கடவுளின் கட்டளையால், (வலியுள்ளவராக இப்போது) கூறப்படுகின்ற மனிதரை வெல்வதை வரம்வேண்டாதுவிட்டாய்; (இனி) அவரிடத்து (த் தோற்பதற்கு)மாறான வென்றி எங்ஙனம் உண்டாகும்?(எ-று.)

கீழ்ச் சீதையால் உனக்குக் கேடுவிளையுமென்ற விபீஷணன் 'ஒருபெண்ணால் எனக்கு எவ்வாறு கேடு விளைக்கமுடியும்?' என்று வினவக்கூடிய ஐயத்தை மேற்கொண்டு, சீதையின் கணவனான இராமபிரானாற் கேடுவிளையுமென்பதைத் தெரிவித்தற்காக, 'வரம் பெறுங்காலத்தில் மனிதரைவெல்லுமாறு வரம் கேளாதொழிந்தாயாதலால், அவர்மூலமாகவே உனக்குக் கேடுவரலாம்' என்கின்றான். பி - ம்:—[1]எவர்வயின். [2]யாவையோ. (90)

79. ஏயது பிறிதுணர்ந் [1]தியம்ப வேண்டுமோ
நீயொரு தனியுல கேழும் [2]நீந்தினாய்
ஆயிரந் தோளவற் காற்றல் தோற்றனை
[3]மேயினை [4]யாமெனின் விளம்ப வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) (மனிதரால் தீமைநேருமாறு) பொருந்தியதைப் பற்றி வேறேயாராய்ந்து கூறவேண்டுவது உண்டோ? நீ தன்னந்தனியே ஏழுலகங்களையும் வென்றாய்: (அப்படியிருந்தும்), ஆயிரந் தோள்களை யுடையவனான கார்த்தவீரியார்ச்சுனனுக்குமுன்னே (பொரச்சென்று உன்) வலிமையை யிழந்தவனாய்ப் பொருந்தினாயென்னின், (மேலே) கூறவேண்டுவது உண்டோ? (எ - று.)

'மனிதராவது என்னைவெல்லவாவது' என்று நினைக்க வேண்டா; மனிதனான கார்த்தவீரியன் முன்பு உன்னை வெல்லவில்லையோ? என்கின்றான், விபீஷணன். கார்த்தவீரியனால் இராவணன் வெல்லப்பட்ட சரிதையை உத்தரகாண்டத்துக் காணலாம். [3]மேயலையாமெனின் என்றபாடத்திற்கு—தோற்றனை - தோற்றவ

ருகி, மேயலை-(அங்கே) நிற்கவும் மாட்டாமற்போனாய் என்று உரைக்க. பி-ம்:—[1]எண்ண. [2]நீந்துவாய். [4]ஆமினி, ஆயினி. (91)

80. மேலுயர் கயிலையை [1]யெடுத்த மேலைநாள்
நாலுதோள் நந்திதான் நவின்ற சாபத்தால்
கூலவான் குரங்கினாற் குறுகுங் கோளது
வாலிபாற் [2]கண்டனம் வரம்பி லாற்றலாய்.

(இ-ள்.) எல்லையில்லாத வல்லமையுடையவனே! வானம் வரையோங்கிய கயிலாயமலையை (நீ) பெயர்த்தெடுத்த முற்காலத்தில், நாலு தோள்களையுடைய நந்தி தான் கூறிய சாபத்தினால் வாலைப்படைத்த பெரியகுரங்குகளினால் (உனக்குக்) கேடு குறுகும் (என்பது பெறப்பட்டது): அதனை வாலியினிடம் [வாலி உன்னை வென்றதனால்] கண்டறிந்தோம்; (எ-று.)

குரங்குகளினால் கேடு நேரக்கூடுமென்பதை நிரூபிக்க, நந்தி சாபத்தை நினைப்பூட்டி, ஏற்கவே வாலியால் தீங்குநேர்ந்ததையும் காட்டுகின்றான். வானரத்துணைகொண்ட இராமன் உன்னை வெல்லுதல்கூடுமென்பதை இராவணனுக்கு உணர்த்தியவாறு. கூலம்-லாங்கூலம்: வால். கோள்-தீமை, கெடுதி. பி-ம்:—[1]வென்ற. [2]கண்டனை. (92)

81. தீயிடைக் குளித்தவத் தெய்வக் கற்பினாள்
வாயிடை மொழிந்தசொல் மறுக்க வல்லமோ
நோயுனக் [1]கியானென நுவன்று ளாளவள்
ஆயவள் [2]சீதையண் டமிர்திற் றோன்றினாள்.

(இ-ள்.) நெருப்பிலே தன்னுயிரைவிட்ட அந்தத் தெய்வத் தன்மையுள்ள கற்பையுடையவளான வேதவதி வாயினாற்சொன்ன சொல்லை [பிரதிஜ்ஞையை] (வரவொட்டாமல்) தடுக்கவல்லமையுடையோமோ? 'உனக்கு நான் துன்பத்தைவிளைப்பவளாவேன்' என்று அவள் கூறியுள்ளாள்; அவளே முன் பாற்கடலில் தோன்றிய இலக்குமியினமிசமான சீதையாவாள்; (எ-று.)

மற்றும் சீதையை இலங்கையிற் சிறைவைத்தலாற் கேடுஉண்டாகுமென்பதை இராவணனது மனத்திற் படுமாறு செய்யும் பொருட்டு, விபீஷணன் 'முன்பு வேதவதியென்பாளொருத்தி தவஞ் செய்கையில் நீ அவளை வலிய மணக்க நினைக்க, அவள் 'உன்னைக் கருவறுக்கும்படி பிறக்கப்போகின்றேன்' என்று சொல்லி அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்தாளன்றோ? அவளே இப்போது சீதையாகப் பிறந்திருக்கின்றாள்; அவளைச் சிறைகொண்டிருப்பின், அவள் சொன்னசொல் தவறாது நிறைவேறுமன்றோ?' என்கின்றான். அமிர்து-பாற்கடல்.

வேதவதி யென்பவள் குசத்துவசமகாமுனிவருடைய புதல்வி; அம்முனிவர் வேதமோதுகையில் அந்த வேதசொரூபத்தினின்று

தோன்றியதனால் வேதவதியென்ற இப்பெயரைப்பெற்றாள்: இவளைத் தேவர்கள் முதலியோர் மணம்புரிய விரும்பி இவளது தந்தையை வினவ, 'இவள், ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவைத் தவிர எவரையும் மணப்பதில்லை' என்று மறுத்துவிட்டாள்: அவர்களில் சர்பு என்ற அரக்கன் இவளது பிதாவை இரவிற்கொன்று சென்றானாக, அதனை யுணர்ந்த தாய் மிகவும் வருந்தி அக்கினிப் பிரவேசஞ் செய்து உயிர்நீத்தாள்: பிறகு வேதவதியென்ற இவள் யவனமென்ற காட்டில் தன் கருத்து ஈடேறத் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தாள். அப்போது கைலாசத்தைப் பெயர்த்துச் சிவபெருமானருளால் விடுதலையடைந்து மீண்ட இராவணன் இவ்வேதவதியைக் கண்டு காதல்கொண்டு தன்னை மணக்குமாறுசொல்லி வலியப் பிடித்திழுக்க, இவள் 'பிரமனளித்தவரத்தாற் செருக்குக்கொண்டு, தகாதனசொல்லிக் கூசாது தீண்டினாய்: ஆகலால், இலங்கைக்கும் உனக்கும் உன்கிளைக்கும் கேடு உண்டாகத் தோன்றுவேன்' என்று சினத்தோடு சொல்லித் தீக்குதித்து உயிர்துறந்து பிறகு சீதையாய்த் தோன்றினா ளென்பதை, உத்தரகாண்டத்துத் திக்குவிசயப்படலத்தாலறிக. பி-ம்:-[1]யானெனும். [2]சீதையென்று.

வேறு.

82\. சம்பரப் பெயருடைத் தானவர்க் கிறைவனைத் தனுவலத்தால்
அம்பரத் [1]தூடுபுக் கமரிடைத் தலைதுமித் தமரருய்ய
உம்பருக் கிறைவனுக் கரசளித் துதவினா னொருவனேமி
இம்பரிற் பணிசெயத் தசரதப் பெயரினா னிசை [2]வளர்த்தான்.

(இ - ள்.) தசரதனென்னும் பெயரையடையவனாகிக் கீர்த்தி பெற்றவனான ஒப்பற்ற வீரன் (தனது) ஆஜ்ஞாசக்கரம் இவ்வுலகத்தில் நடைபெற, சம்பரனென்னும் பெயரையுடைய அசுரேசனை ஆகாயத்தின்மேலிடத்திலே புகுந்து போரிலே வில்லின் வன்மையால் தலைதுணித்து, அமரர் (அசுரக்கொடுமை நீங்கி) உய்வுபெறத் தேவேந்திரனுக்கு அரசைக்கொடுத்துதவினான்; (எ - று.)

சீதாநாயகனான இராமபிரானது வல்லமையை இராவணனுக்கு எடுத்துக்கூறக் கருதிய விபீஷணன், அவனது தந்தையான தசரதசக்கரவர்த்தியினது பெருமையைக் கூறுகின்றான். அவற்றுள் இதனால் தசரதனது வலிமைச்சிறப்புக் கூறியவாறு. தசரதன் தான் இவ்வுலகத்திலிராது போர்செய்யுமாறு சுவர்க்கத்திற்குச் சென்றிருக்கையிலும், அவனது கட்டளை இவ்வுலகத்துத் தட்டற நடந்ததென்பான், 'நேமி இம்பரிற் பணிசெய' என்றான். தசரதப் பெயரினான் ஒருவன் என்க. தண்டகாரணியத்தில் வைஜயந்தமென்ற நகரத்திலிருந்து அரசாண்டு வந்தவனும் திமித்துவசனென்று மறுபேருள்ளவனும் பற்பலமாயைகளில் தேர்ந்தவனுமான சம்பரனென்ற அசுரன் பல அசுரர்களையும் அரக்கர்களையும் உடன்கொண்டு சென்று தேவர்களுடன் பெரும்போர் செய்து அவர்களைப் பலவாறு வருத்தித் தேவேந்திரனையுமுளப்படவென்று அவனது பொன்னுலகத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு துரத்திவிட,

அங்ஙனம் அரசிழந்த தேவேந்திரன் தசரதசக்கரவர்த்தியை யடுத்துச் சரணமடைந்து தன் குறையைக் கூறித் தனக்கு உதவி செய்யுமாறு பிரார்த்திக்க, அவனது அங்கிலேயை நோக்கி இரக்கங் கொண்ட தசரதன் அவ்வேண்டுகோட்கு இணங்கிக் கைகேயியை யும் உடனழைத்துக்கொண்டு இந்திரனுக்கு உதவியாகத் தேவாசுர யுத்தத்தில் தலையிட்டுச் சம்பரனுடன் எதிர்த்துக் கடும்போர் புரிய, அந்தக் கடும்போர்க்கு ஆற்றமாட்டாத அசுரன் மாயையால் மறைந்து ஓட்டங்காட்டவே, அவன் சென்ற சென்ற திசைகளி லெல்லாம் தசரதன் விடாது தொடர்ந்துசென்று பொருது அவனைச் சுற்றத்துடன் கொன்று முன்பு அவனுற்கவரப்பட்ட அரசாட்சி தனக்கு உரியதாகப் பெற்றவனாய் மீண்டு, உடனே அவ் வரசாட்சியை இந்திரனுக்குக் கொடுத்தனனென்பது, இங்குக் கூறிய வரலாறு. பி - ம்:—[1]உம்பர்புக்கு. [2]வளத்தான். (94)

83. மிடல்படைத் தொருவனை யமரர்கோன் [1]விடையதா வெரி நின் [2]மேலாய், [3]உடல்படைத் தவுணரா யினரெலா மடியவா ளுருவி னுனும், அடல்படைத் தவனியைப் பெருவளந் தருகவென் றருளினு னும், கடல்[4]படைத் தவரொடுங் கங்கைதந் தவன்வழிக் கடவுள் [5]மன்னன்.

இரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) வலிமைபெற்று (த் தான்) ஒருவனாய், அமரர்தலைவ னை இந்திரன் இடபரூபங்கொண்டுவர (அவனது) முதுகின் மேலேறி அவுணரென்று உடல்படைத்தவர் யாவரையும் இறந் தொழியும்படி வாளுருவி வீசின ககுத்தமகாராசனும், (தான்) வலிமைபெற்று, பூமியை 'பெருவளஞ் சுரப்பாயாக' என்று சொல் லி(ப் பெருவளத்தைப் பெற்று இவ்வுலகத்தார்க்குத்) தந்தருளின பிருதுசக்கரவர்த்தியும், கடலை யுண்டாக்கிய சகரபுத்திரரும், கங்கையை (இவ்வுலகத்திற்) கொணர்ந்திட்ட பகிரதசக்கரவர்த்தி யும் ஆகிய இவர்களின் வமிசத்திலேதோன்றிய தெய்விக அரச னை தசரதன்,—(எ - று.)—வீடுபெற்றான் என மேலே முடியும்.

தசரதனது பெருமையைக்கூறியகவி மற்றும் குலமுன்னோரின் பெருமையை இதனாற் கூறுகின்றான். முன்னிரண்டடிகளிற் குறித்த வரலாறு வருமாறு:—முன்னொருகாலத்தில் கொடிய மிகுவலியின ரான அசுரர்களாலே தேவர்கள் வெல்லப்பட்டவராய் ஆபத் சகாயரான ஸ்ரீமந்நாராயணனை யாராதிக்க, அவ்வெம்பெருமான் பிரசன்னனாகி அவர்களை நோக்கி 'நான் பூமியிற் புரஞ்சயனென் னும் புரவலனது உருவத்திற் பிரவேசித்து அசுரரைச் சங்கரிப் பேன்; நீவிர் அவ்வரசனைத் துணைக்கொண்மின்' என்று நியமித் தார்; தேவர்கள் இட்சுவாகுவின் மகனான சசாதனனென்பவனது புத்திரனாகிய அந்தப் புரஞ்சயனிடம் வந்துவேண்ட, அவன், 'எனக்குத் தேவேந்திரன் வாகனமாய்நிற்பின் அவன் மீதேறிச் சென்று போர் செய்து பகைவரை யொழிப்பேன்' என்ன, தேவ ராசன் தடைசொல்லாது உடனே விருஷபரூபியாகி நின்றான்.

அப்புரஞ்சயன் அவ்வெருத்தின் முசுப்பின்மேலேறி வீற்றிருந்து அசுரர்யாவரையும் எளிதிற் சங்கரித்தான்; இந்திரனை வாகனமாகக் கொண்டதனால் இந்திரவாகனனென்றும், எருது வடிவமான இந்திரனது ககுத்தில் [முசுப்பின்மேல்] ஏறியிருந்ததனால் ககுத்ஸ்தனென்றும் இவனுக்குப் பெயருண்டாயிற்றென்பதாம். (இவன் இங்ஙனம் சிறப்புப்பெற்றதனால் இராமபிரான் காகுத்ஸ்தனெனப்படுவன்.)

மூன்றாமடியிற் குறித்த வரலாறு:—வேனனென்னு மரசன் துஷ்டசுவபாவனாய் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை நிந்தித்து, யாகம் தானம் முதலிய சற்காரியங்களைச் செய்யவொட்டாது தகைந்து, முனிவர்கள் எவ்வளவு நற்புத்திகூறியதையுங் கொள்ளாமலிருந்தான்: அவர்கள் அவனைக் குசைத்தருப்பைகளினாலே அடித்துக் கொன்று அவனுடைய வமிச விருத்திக்காக அவனிடம் ஒரு புத்திரனையுண்டாக்கவேண்டுமென்று ஆலோசித்து அவனது வலக்கையைக் கடைந்து அக்கினியுண்டாக்கி அதிற் பிரமனைக்குறித்து யாகஞ்செய்ய, அவ்வேள்வியிற் பிருதுவென்பவன் நாராயணாமிசமுடையவனாகியுதித்தான்; வேனன் இறந்துபோனதனாற் சிலகாலம் அராஜகமாயிருந்த பூமியிலுள்ள ஜனங்கள் யாவரும், இந்தப்பிருது மகாராஜன் பிரமதேவனாற் பட்டாபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டுப் பூமண்டலமுழுவதையும் அரசாளத் தொடங்கினபொழுது இவனிடம் வந்து, 'ஓ் மகாராசனே! நீ இராச்சியாபிஷேகஞ் செய்துகொள்வதற்கு முன்னே பூமி அராஜகமாகிச்சகலஓஷதிவருக்கங்களையும் தனக்குள்ளே இழுத்துக்கொண்டது; ஆனதனால், இப்போது ஆஹாரங்களில்லாமல் நாங்கள் பசித்துன்பத்தாலே நாசமடைகின்றோம். பசியினால்வருந்துகின்ற எங்கட்குப்பிழைக்குமாறு ஓஷதிகளையுண்டாக்கி அன்னபானாதிகளைக்கொடுத்துக் காத்தருளவேண்டும்' என்று முறையிட்டனர்: அதனைக் கேட்டு அம்மன்னவன் 'அவ்வாறே யாகுக' எனச் சொல்லித் தான் பிறந்தபொழுது தன்னுடனே ஆகாசத்திலிருந்து விழுந்த அஜகவமென்ற வில்லையும் திவ்வியமான பாணங்களையும் கவசத்தையுந் தரித்தவனாய்ச் சினம்மூண்டு பூமியை எதிர்த்தான்; அப்பொழுது பூமிதேவி பசுரூபத்தை யெடுத்து அஞ்சியோடினாள்; அவனும் விடாமற் பின் தொடர்ந்துபோனான்: பின்பு அந்தப்பூமி சகலலோகங்களிலும் ஓடிப்பார்த்தும் எங்குஞ் சரணங்காணாமல் அவ்வரசனையே யடைந்து 'உலகத்திலுண்டான ஓஷதிவருக்கங்கள் யாவும் என்னிடத்திற் பாலின்வடிவாக இருக்கின்றன; தகுந்த ஒருகன்றை யுண்டாக்கிக் கொடுத்தால், அதனிடத்து அன்பினால் அவற்றைச் சுரந்துகொடுக்கிறேன்: நான் கொடுக்கும்பால் பூமி முழுவதும் பரவும்பொருட்டு மேடு பள்ளமாயிருக்கிற பூமி சமமாகும்படி மலைகளை விலக்கி நிரவவேண்டும்' என்று கூறினாள். அரசன் அவ்வாறே மலைகளையெல்லாம் தன் வில்லின் நுனியால் அப்பால்தள்ளிப் பூ மண்டலத்தைச்சமனாகச் செய்து சுவாயம்புவமனுவைக் கன்றாகவைத்துத் தன் கையைப் பாத்திரமாகச் செய்து பசுவடிவங்கொண்ட பூமியினிடத்திருந்து சகல ஓஷதிகளையுங்

கறந்து பெய்து பூமிமுழுவதும் பரவச்செய்தான்; அதனைப் பிரஜைகள் சந்தோஷமடைந்து அவனுண்டாக்கின ஆகாரத்தினாலே வலிமைபெற்று ஜீவித்து வரலானார்களென்பதாம். (இவனாற் சீர்திருத்தப்பட்டமைபற்றிப் பூமிக்குப் பிருதிவி யென்று பெயருண்டாயிற்று).

நான்காமடியின் வரலாறு வருமாறு:—சகரசக்ரவர்த்தி அசுவமேதயாகஞ் செய்யத்தொடங்கித் தனது பேரனும் அஸபஞ்சனது புத்திரனுமான அம்சுமானைப் பாதுகாப்பவனாகவைத்துப் பூமிப்பிரதட்சிணத்தின்பொருட்டு வேள்விக்குதிரையை விடுத்தான்; அதனையுணர்ந்த இந்திரன் தன் மாயையால் அந்தக்குதிரையைக் கவர்ந்துபோய், பாதாளலோகத்திலே பெருந்தவஞ்செய்பவனும் தவஞ்செய்கையில் தான் விழித்துப்பார்த்தால் முதற்பார்வையில் எதிர்நின்றவர் எரிந்திறந்திடும்படி சங்கற்பித்துள்ளவனும் இவ்வரலாற்றை யுணர்ந்தவரெவராலும் தன் தவத்துக்கு இடையூறுஇயற்றப் பெறுதவனும் திருமாலினமிசாவதாரமாகவுள்ளவனுமாகிய கபிலனென்னும் முனிவனது பின்புறத்திலுள்ளதொரு மரத்தடியிற் கட்டிச்சென்றான். வேள்விக்குதிரை காணமற்போனதை அம்சுமான் சகரனுக்கு உணர்த்த, அவன் தன் மக்கள் அறுபதினாயிரவர்க்கு அதனைத் தெரிவிக்க, மகாபலவான்களான அவர்கள் கடுஞ்சினங்கொண்டு பூமிமுழுவதும் தேடிப்பார்த்தும் அக்குதிரை அகப்படாமையாற் பாதாளலோகத்திலும் தேடுமாறு பூமியின் வடகீழ்திசையிலே நூறுயோசனையகலமும் ஆழமும் பொருந்துமாறு தோண்டி அவ்வழியாகப் பாதாளலோகத்திற் சென்று அங்குத் தவஞ்செய்திருந்த கபிலமுனிவனதுபின்னே குதிரையைக் கண்டனர். 'இவனே குதிரையைக் கவர்ந்த கள்வன்' என்று அனுமானங்கொண்டு சினந்து அம்முனிவனது தவத்திற்கு இடையூறு இயற்றி அவனது கோபத்தீக்கு இலக்காய் அன்னவர் யாவரும் சாம்பராய்விட்டனர். அம்சுமான் பாட்டனது வேண்டுகோளின்படி வேள்விக்குதிரையை மீட்டுக்கொணர்ந்து யாகத்தைப் பூர்த்திசெய்வித்தான்: அங்ஙனம் சகரபுத்திரர் தோண்டினபள்ளமே பின்பு கங்கைமுதலிய நீர்களால் நிறைந்து கடலாயிற்றென்க. அம்சுமானது பௌத்திரனாகப் பிறந்த பகீரதனென்பவன் கபிலமுனிவரது கோபத்தீக்கு இலக்காய் நற்கதியிழந்த தன் முதாதையரான சகரபுத்திரரறுபதினாயிரவரையும் நற்கதிபெறுவிக்கும்பொருட்டு நெடுங்காலந் தவஞ்செய்து கங்காநதியை மேலுலகிலிருந்து கீழுலகத்துக்குக் கொணர்ந்தான்: கொணர்கையில் அதனது வெகுவிசையாகப்பெருகிவரும் வெள்ளப்பெருக்கைத் தாங்கும் வல்லமை பூமிக்கு இல்லாமைபற்றிச் சிவபிரானைப் பிரார்த்திக்க, அப்பகீரதனது வேண்டுகோளின்படி பரமசிவன் அந்த நதியைத் தனது முடியிலேற்றுச் சிறிது சிறிதாகப் பூமியில் விட்டருளினனென்பதாம். பி - ம்:—[1]விடைதர, விடையதாய். [3]மேலால். [3]உடல் பதைத்து. [4]படைத்தவனெடுங், படைத்தவனெடுங். [5]மன்னர். (95)

84. பொய்யுரைத் [1]துலகினிற் சினவினர் குலமறப் பொருது தன் வேல், நெய்யுரைத் துறையிலிட் டறம்வளர்த் தொருவனய் நெறியினின்றன், மையுரைத் துலவுகண் மனைவிபால் வரமளித் தவை[2]மருதே, மெய்யுரைத் துயிர்கொடுத் தமரரும் பெறுகலா வீடு பெற்றன்.

(இ - ள்.) பொய்யாக (வீரத்தைச்) சொல்லிக்கொண்டு உலகிலே மாறுபட்டு வந்தவரான பகைஞர்களையெல்லாம் குலத்தோடு நாசமாகும்படி போர்புரிந்து, தன் (கை) வேலுக்கு நெய்பூசி உறையிலேயிட்டுவைத்துத் தருமத்தை வளர்த்து ஒப்பற்ற நீதிமுறையில் நின்றவனான அந்தத்தசரதன், மைதீற்றப்பெற்றுச் சஞ்சலத் தன்மையைக்கொண்ட கண்களையுடையவளான (தன்) மனைவி கைகேயிக்கு இருவரங்கள் கொடுத்து அவற்றை மறுக்கமாட்டாமையால் மெய்யையேயுரைத்து உயிரைவிட்டு (அந்தச்சத்தியத்தைக் காத்ததன் பொருட்டு)த் தேவர்களாலும் பெறுதற்கு முடியாத மோட்சலோகத்தைப் பெற்றன்; (எ - று.)

இதனல், தசரதனது வாய்மைச்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. துருப்பிடியாமலிருக்கும்பொருட்டு உறையிலிடும்போது வேலுக்கு நெய்பூசுதல், இயல்பு. பி-ம்:—[1]உலகினை. [2]பொருது, மருது. (96)

85. **அனையவன் சிறுவரெம் பெருமவுன் பகைஞரா லவரை யம்மா**
இனையரென் றுணர்தியே லிருவரும் மொருவரு [1]மெதிரி லாதார்
முனைவரு மமரரும் முழுதுணர்ந் தவர்களும் முற்று மற்றும்
[2]நினைவருந் தகையர் நம் வினையினல் மனிதரா [3]யெளிது நின்றர்.

(இ - ள்.) எமது பெருமையுள்ள தலைவனே! அப்படிப்பட்ட சிறப்புடைய தசரதனது புதல்வர், உன்பகைவர்; அவரை யாரென்று உணரவிரும்பினயானல், அவ்விருவரும் எவரையும் ஒப்பாகப்பெறுதவர்கள்; இருடியரும் தேவர்களும் முற்றுமுணர்ந்த ஞானியரும் மற்றுமுள்ள பொருள்களும் அறிவதற்கு அரிய தன்மையுடையவர்: [பரம்பொருளினமிசமானவ ரென்றபடி]: (அப்படிப்பட்டவர்கள்), நமது வினைப்பயனல் மனிதவடிவந்தாங்கி எளிமையுடனே [சௌலப்பியகுணத்தை மேற்கொண்டு] நின்றர்கள்; (எ-று.)—அம்மா - வியப்பு: பகைஞராயமைந்தவரின் தன்மையை வியந்தவாறு.

உடல்வலிமை, உயர்குடிப்பிறப்பு, வாய்மையில்நிற்றல் என்ற குணங்கள் அந்த இராமலட்சுமணர்க்கு முன்னேர்வழியாக வந்தவை யென்பதை விளக்குமாறு தசரதனுக்கு அம்மேன்மையிருந்தமையை விளக்கி, இதனல், அந்தக் குணங்களோடு தெய்வாமிசம் பெற்றவர் அந்தராமலட்சுமணர்களென்பதைத் தெரிவிக்கின்றன், விபீஷணனென்க. மற்றும்முற்றும் என்று மாற்றுக. பி - ம்:— [1]எதிர்கிலாதார். எதிர்கலாத. [2]வினைவரும். [3]எளிதினின்றர், வெளியினின்றர். (97)

86. கோசிகப் பெயருடைக் குலமுனித் தலைவனக் குளிர்மலர்ப்பேர்,ஆசனத் தவனொடெவ் வுலகமுந் தருவனென் றமைய னூற்றூன்,ஈசனிற் பெறுபடைக் கலமிமைப் பளவிலெவ் [1] வுலகில் யாவும், நாசமுற் றிடநடப் பனகொடுத் தனபிடித் [2] துடையர் நம்ப.

(இ - ள்.) தலைவனே! 'அந்தக் குளிர்ந்த தாமரைமலராகிய பெரிய ஆசனத்திலே யிருப்பவனான பிரமதேவனோடு எல்லாவுலகங்களையும் படைப்பேன்' என்று (அந்தப்படைப்புத் தொழிலைச்) செய்யப் பொருந்தியவனான கௌசிகனென்னும் பெயரையுடைய சிறந்த முனிச்சிரேஷ்டன், இமைப்பொழுதில் எல்லாவுலகங்களிலுமுள்ள எல்லாப்பிராணிகளும் நாசமாகும்படி செல்வனவாகிச் சிவபெருமானிடத்திற் பெற்ற படைக்கலங்களைக்கொடுக்க அவற்றைக்(கையிற்) கொண்டுள்ளார்கள்,(அந்த இராமலட்சுமணர்கள்);

கௌசிகமுனிவன் இராமபிரானுக்குப் படைக்கலமருளியது, தாடகைவதத்திற்குப்பின் வேள்விதொடங்குமுன் ஆகும். அந்தப் படைக்கலங்கள் சிவபெருமானிடத்தினின்று கௌசிகமுனிவன் பெற்றனவென்க. அஸ்திரத்தை இராமலட்சுமணர்கட்கு உபதேசித்ததைக் கூறுமிடத்து ஸ்ரீ வால்மீகத்தில் பிரசாசுவமுனிவனிடத்தினின்று விசுவாமித்திரன் தான் அஸ்திரங்களையெல்லாம் உணர்ந்திருந்தனனென்று கூறியிருப்பினும், அந்தவால்மீகத்திலேயே க்ஷத்திரியனாயிருக்கையில் விசுவாமித்திரன் வசிட்டமகரிஷிக்கு எதிராகப் போர்புரிந்து களைத்துச் சிவபெருமானைநோக்கித் தவம்புரிந்து தநுர் வேதத்தையும் பலவகை அஸ்திரங்களையும் அப்பிரான் அநுக்கிரகிக்கப்பெற்றா னென்று கூறியிருத்தலாலும், அது நிகழ்ந்த வெகுகாலத்திற்குப்பின்னரே இராமாதிகள் ஜநநமாகி விசுவாமித்திரனிடத்தினின்று அஸ்திரங்களைப் பெற்றதனாலும், கமபர் 'ஈசனிற் பெறுபடைக்கலம் கொடுத்தன பிடித்துடையர்' என்றார்.

முன்னிரண்டடிகளிற் குறித்த வரலாறு:—திரிசங்கு மன்னவன், தன் குலகுருவாகிய வசிட்டமுனிவனைக் கிட்டி இந்தச் சரீரத்தோடு சுவர்க்கஞ் செல்லும் வேள்வியைச் செய்யவேண்டுமென்று வேண்ட, வசிட்டமுனிவன் மறுக்க, திரிசங்கு 'வேறு புரோகிதனை நாடி யாகம் புரிவேன்' என்ன, வசிட்டன் 'குருவை விட்டிடுவேனென்றமையால் நீ சண்டாளனாகக்கடவை' என்று சபிக்க, மன்னவன் முனிவனுடைய சாபத்தின்படி சண்டாளனாகி ஊர் சேர்தலும், யாவரும் சீசீ யென்று இகழ, அன்னான் திகைப்புக்கொண்டு காடு சேர்ந்தானாய் ஒருநாள் விசுவாமித்திர னிருக்குமிடஞ் சார்ந்து தன் செய்தியைத் தெரிவித்தான். விசுவாமித்திரமுனிவன் 'இவ்வுடலோடு சுவர்க்கஞ் சேருமாறு வேட்பிப்பேன்' என்று கூறி முனிவர்களை வரவழைக்க,வசிட்டகுமாரர்கள் மறுக்க,விசுவாமித்திரன் அவர்களைச் சபித்திட்டு வேள்விதொடங்கித் தேவர்களை அவிசைப் பெற்றுப் போமாறு அழைத்தான். வானவர் அவிர்ப்பாகத்தைப்

பெறுவதற்கு வராமலிருக்க, ஏனிவன் தன் தவமகிமையால் திரிசங்குவை வானத்திலேற்ற, தேவர்கள் அவனைத் தள்ள, வானத்தினின்று கீழ்விழுகின்ற அந்தத் திரிசங்குவை விசுவாமித்திரன் அவ் வாகாசத்தினிடையில் நிற்குமாறு தன் தவமகிமையாற் செய்து, தேவர்களின்மீது சினத்தினாற் பிரதிசிருஷ்டி செய்யத் தொடங்கினான். அப்போது பிரமன் சிவன் முதலிய தேவரெல்லாந் திரண்டு வந்து விசுவாமித்திரனைக் கிட்டிப் பொறுத்தருளுமாறு வேண்டி அவனது சினத்தைச் சாந்தப்படுத்தின ரென்பதாம். பி-ம்:—[1]உலகில் யாரும். [2]உடையநம்பர், உடையநண்பர். (98)

87. எறுழ்வலிப் பொருவிறோ ளவுணரோ டமரர்பண் டிகல்செய் காலத்து, உறுதிறற் [1]கலுழன்மே லொருவனின் றமர்செய்தானுடைய வில்லும், தெறுசினத் தவர்கள்முப் புரம்நெருப் புறவுருத் [2]தெய்த வம்பும், குறுமுனிப் பெயரினா னிறைதவர்க் கிறைதரக் கொண்டு நின்றார்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்), மிக்க வலிமையைக்கொண்ட ஒப்பற்ற தோள்களையுடைய அவுணரோடு தேவர்கள் முன்பு இகல்செய்த காலத்து மிக்க வல்லமையுடைய கருடன்மேலேறித் தானொருவனாகவேநின்று போர்செய்தவனான திருமாலின் வில்லையும், (பகைவரை) அழிக்கவல்ல சினத்தையுடையவரான அசுரர்களின் திரிபுரத்தை நெருப்புப்பற்றியெரியக்கோபித்து எய்த (சிவபெருமானுடைய) அம்பையும், குறுகிய வடிவமுள்ள முனிவனென்று பிரசித்திபெற்றவனாகிய நிறைந்த தவத்தையுடைய முனிவர்க்குட் சிறந்த அகத்தியமுனிவன் தரப் பெற்றுநின்றார்; (எ - று.)

அகத்தியமுனிவன் இராமபிரானுக்கு விஷ்ணுவின் வில்லையும் முப்புரமெரித்தகணையையும் ஈந்தனனென்பதை,கீழ் ஆரணிய காண்டத்தில் அகத்தியப்படலத்து 54, 56-ஆஞ் செய்யுளிற் கூறியதுகொண்டு உணர்க. குறுகியவடிவமுடையவனாதல் குறித்து, அகத்தியமுனிவனை 'குறுமுனி' என்று வழங்குவதுபற்றி, 'குறுமுனிப்பெயரினான்' என்றார். பி-ம்:—[1]கலுழன்மீது. [2]எய்வது. (99)

88. நாவினா லுலகை [1]நக்கிடுவதிக் [2]களவிடற் குரிய நாளும்
[3]மேவுதீ விடமுயிர்ப் பனவெயிற் பொழியெயிற் [4]றனவ வீரர்
[5]ஆவமா மரியபுற் றுறைவமுற் [6]றறிவருக் கழிவு செய்யும்
பாவகா ரியருயிர்ப் பதமலா விரைபெறா பகழி நாகம்.

(இ - ள்.) (அந்த இராமபிரானது) அம்புகளாகிய நாகங்கள், (தமது) நாவினால் உலகை நக்குபவை; திக்குகளையெல்லாம் அளவிடுதற்குரியவை; நாடோறும் பொருந்திய கொடிய விஷத்தை வெளியுமிழ்பவை; ஒளியையுமிழ்கின்ற எயிறுகளையுடையவை; அந்த வீரருடைய அம்புப்புட்டிலாகிய அரியபுற்றிலே வாழ்பவை; நன்குணர்ந்த அறிஞரான பெரியோர்க்குக் கேடுபுரிகின்றபாவகாரிகளின் உயிராகிய உணவேயல்லாமல் வேறோரிரையைப் பெறாதவை.

இது, அந்த இராமபிரானது அம்புச் சிறப்புக் கூறுவது. பகழி -பாணம். ஆவம்-அம்புப்புட்டில். பதம்-உணவு. பகழியை நாகமாக உருவகஞ்செய்ததற்கு ஏற்ப, அதற்கு நா விஷம்எயிறு புற்று பதம் என்பன கூறினர். வில்லினின்று வெளிப்படும் நிலையில் பகழிகளின் கூரியமுனையை நாவாகவும், எதிரிகளின்மீது பொத்தி உயிரை வாங்கும் உறுப்பை எயிருகவும் கருதுக; முற்றுருவகவணி. இராமபிரானது அம்புகள் திக்குகளினெல்லைவரையும்போய்ப் பாயுந்தன்மையன என்பது 'திக்களவிடற்குரிய' என்பதன் பொருள். அ வீரர் - தொகுத்தல். பி - ம்:—[1]நக்கிடுவதொத்து, நக்கிடுவதற்கு. [2]அரியவாய் நாமநாளும். [3]வேவுதீ. [4]அனைய. [5]வாம மாம். [6]அறிவனுக்கு, அறிவினுக்கு. (100)

89. பேருமோ வொருவரா [1]லவர்களா [2]லல்லதிஃ பெரிய வேனும்
நாருமூ ரியுமரு நம்முடைச் சிலைகள்போ [3]னலிவ வாமோ
தாருவோ வேணுவோ தாணுவா [4]யுலகினைத் தழுவி நிற்கும்
மேருவோ மால்வரைக் குலமெலா மல்லவோ வில்லு [5]மன்னே.

(இ - ள்.) (அவர்கள் கைக்கொண்டிருக்கும்) விற்கள், அந்த இராமலட்சுமணராலன்றி வேறொருவரால் அசைக்கத்தான் முடியுமோ? (அவைகள்) நம்முடைய விற்களைப்போல நாணியும் வலிமையும் (எப்போதும்) நீங்கமாட்டா; இந்த (நம்முடைய) விற்கள் பெரியவையேயாயினும், (அவர்களின் விற்களை) ஒடிக்க வல்லமையுடையனவாகுமோ? (அவ்விற்கள்), கற்பகமரமோ, மூங்கிலோ, திரமாய்ப் பூமத்தியில்நின்று உலகினைத்தாங்கும் மேருவோ? (இவை எவையுமல்ல;) பெரிய மலைகளெல்லாம் சேர்ந்து இயைந்தனவன்றோ? (எ - று.)—மன்னே - ஈற்றசை.

கீழ் இராமலட்சுமணர்களின் அம்புச்சிறப்பைக் கூறிய கவி, இதனால் அந்த அம்புகளை வெளியுமிழும் விற்களின் சிறப்பைக் கூறுகின்றார். மேற்பாடலால் அம்புக்கு இலக்கானவரின் தொகுதி கூறப்படும். இவ்+பெரிய=இஃபெரிய: சுட்டுவகரம் வலிவர ஆய்த மாயிற்று. தாரு-தரு என்பதன் நீட்டல்; தாரு என்றே வடசொல் லுமாம். பி-ம்:—[1] இருவரால். [2]அளவிடப். [3]நலியலாமோ, நலிய லாகா, நலியவாகும். [4]உலகெலாம். [5]மன்னு. (101)

90. உரமொருங் கியதுநீர் கடையும்வா லியதுமார் புலகை மூடும், மரமொருங் கியகரா தியர்விரா தனதுமால் வரைகள் மானும், சிரமொருங் கியவினிச் செரு[1]வொருங் கியதெனிற் [2]றெவ்வ ரென் பார், பரமொருங் குவதலாற் பிறிதொருங் காததோர் [3]பகையு முண்டோ.

(இ - ள்.) (அந்த இராமனெய்த அம்புகளால்),—பாற்கடலைக் கடந்த வாலியின் மார்பு உரம் ஒடுங்கிற்று; உலகைமூடியிருந்த [கவிந்திருந்த] (ஏழு) மராமரங்கள் ஒடுங்கின; கரன் முதலானோர் விராதன் இவர்களின் பெரிய மலைகளையொத்த தலைகள் அறுந்தொழிந்தன; இனிப் போர் நெருங்கி நேர்ந்ததாயின், அவர்களுடைய

பகைவரென்னப்படுவோரின் சுமை [தொகுதி] ஒடுங்குவதல்லாமல் மாறாக ஒடுங்காமலிருக்கவல்ல ஓர் பகையும் உண்டோ? (எ - று.)

இராமபிரானது அம்புகள் இதுவரையிற் செய்த வீரச்செயல்களைப் பார்த்தால், போரில் அந்த இராமபாணத்தால் பகையாவும் ஒழிவது திண்ணமென்று தோன்றுகின்றதென்கின்றான், விபீஷணனென்க. நீர் - நீர்த்தன்மையயுடைய பாலைக்காட்டிற்று. பி-ம்:—[1] ஒருங்குவதெனில், ஒருங்கினதொழில், ஒருங்குளதெனில். [2] தேவர். [3] வகையும். (102)

91. சொல்வரம் பெரியமா முனிவ[1]ரென் பவர்கள்தந் துணையிலாதார், [2] எல்வரம் [3] பெரியதோ ளிருவரே [4] தமரொடு முலகம் யாவும், வெல்வரென் பதுதெரிந் தெண்ணினர் நிருதர்வேர் முதலும் வீயக், கொல்வரென் றுணர்தலா லவரைவந் [5] தணைவதோ [6] ரியைபு கொண்டார்.

(இ - ள்.) (சிறப்பித்துச்) சொல்லப்படுவதற்குஉரிய வரங்களைப் பெற்றுத் தமக்கு ஒப்பு இல்லாதவரான மிகச்சிறந்த முனிவர்களென்பவர்கள், 'ஒளிக்கு வரம்பாய்ப் பெரிய தோள்களைக் கொண்ட இராமலட்சுமணரென்ற இருவரே, தம்மைச்சார்ந்தவருடனே உலகம் எல்லாவற்றையும் வெல்வர்' என்பதை நன்கு ஆராய்ந்தவர்களாய், (அவ்விருவர்) அரக்கரை அடிவேரோடும் ஒழியக் கொல்வார்களென்று உணர்வதனால் அவரை (ஆங்காங்கு) வந்து சேர்தலாகிய ஒரு தன்மையைப் பூண்டனர்; (எ - று.)

இதனால், இருடியர் ஆங்காங்குவந்து அவ்விராமலட்சுமணரிடத்து அன்பு பூண்டமையை யெடுத்துச் சொல்லுகிறான். துணையிலாதாரான முனிவரென்க. பெரியமா - மீமிசைச்சொல்: தெரிந்தெண்ணுதல் என்பதும் அது. வரம்பு பெரிய என்பன, வரம்பெரிய என்று விகாரப்பட்டன. இனி, எல்வரம்பு எரிய என்று பிரித்து, எரிய-குறிப்புப்பெயரெச்சமென்பாருமுளர். [1] என்பவர்கடந்திணையிலாதார் என்ற பாடத்திற்கு, பெரிய மாமுனிவர் என்பவர்கள், இணையிலாதாரான இருவரே வெல்வரென்பது எண்ணித் தெரிந்தவர்களாய், (அவர்கட்குச்) சொல்லப்படுகின்ற வரம் தந்து அவரை வந்தணைவதோர் இயைபுபூண்டாரென்க. பி - ம்:—[2] ஒல்வரம். [3] பரியமாணிருவரே, பெரியதோளிருவரும். [4] அமரரொடு. [5] அமைவதோர், இனியதோர். [6] இசைவு, உறவு. (103)

92. [1] துஞ்சுகின் றிலர்களா லிரவுநன் பகலும்நிற் சொல்லவொல்கி, நெஞ்சுநின் றயரு[2] மிந் நிருதர்[3] பேர் சனகியாம் [4] நெடியதாய, [5] நஞ்சுதின் றனர்கடாம் நண்ணுவார் நரகமென் றெண்ணி நம்மை, அஞ்சுகின் றிலர்க[6] ணம் [7] மருளலாற் சரணிலா [8] வமரரம்மா.

(இ - ள்.) (சானகிப்பிராட்டி இங்குச் சிறைப்பட்டிருத்தலால் நம் நாட்டுக்கே தீங்குநேருமென்ற கருத்தினால்), மனத்தில் வீசாரங்கொண்டு வருந்துகின்ற இந்த அரக்கர்கள், உன்னிடத்து (த்தம்

கருத்தை)ச் சொல்லப் பின்வாங்கி, இரவிலும் நல்பகலிலும் தூக்கமின்றிக் கிடக்கின்றனர்: நம்முடைய தண்ணளியே அன்றி (வேறொன்றைச்) சரணமாகக் கொள்ளாத தேவர்களோ,'பெருமை பெற்ற சானகியாகிய நீண்டதான நஞ்சை யுட்கொண்டவர்கள் [சீதையைத் தம் நகரத்திலே கொணர்ந்து சேர்த்துக்கொண்டவர்களான அரக்கர்கள்] துன்பத்தை யடைவார்கள்' என்று கருதி நம்மை அஞ்சாதிருக்கின்றனர்;—அம்மா-ஆச்சரியம். (எ - று.)

முன்பு நம்முடைய அருளையே சரணமென்று எண்ணியிருந்த தேவர் இப்போது நம்மை அலட்சியஞ்செய்து நம்மிடத்து அச்சமின்றித் திரிவதுபற்றியும், துன்பமென்பது இன்னதென்று அறியாது செருக்கித்திரிந்த நிருதர் நெஞ்சயர்ந்து துயில் நீங்கியமை பற்றியும் வியந்தவாறு. 'பேர்சனகியாம்...நரக மென்றெண்ணி' என்ற தொடர் - **மத்திமதீபமாக,** நிருதர் அமரர் என்ற இரண்டு இடத்தும் இயையலாம். நரகம்-இலக்கணையால், துன்பத்தை யுணர்த்தும். சரண் - சரணம்: பற்றுக்கோடு. **பி-ம்:—**[1]துஞ்சுகின்றிலரினி. [2]நின். [3]பேரசனியாய். [4]நெடிதுகாலம். [5]எஞ்சுகின்றிலர்கடாம், நஞ்சுதின்றவர்கடாம். [6]நின். [7]சரணலாதரணிலா. [8]அமரரையா. (104)

93. **புகல்மதித் துணர்கிலா மையினமக் கெளிமைசால் [1]பொறைமை கூர, [2]நகல் [3]மதிக் கிலமறுப் பொலியவா ளொளி யிழந் [4]துய்தல் நண்ணும், பகல்மதிக் குவமை[5]யா யின வெலா [6]மிரவுகால் பருவ நாளின், அகல்மதிக் குவமையா யின[7]கொலோ வமரர்தம் வதன மம்மா.**

(இ - ள்.) (தமக்குப்) புகலை எண்ணி(யும்) பெருமையால் நம்மிடத்து எளிமைமிக்குப் பொறுமைக்குணத்தை மிகக்காட்ட, (அதனால்) நகுவதைக் கொள்ளாதனவாய்க் களங்கம் (தன்னிடத்துப்) பொருந்த மிக்க வொளியை யிழந்து (அழியாமல்) உய்தலை மாத்திரம் பொருந்திய பகற்காலத்துத்தோன்றுஞ் சந்திரனுக்கு உவமையாதற்குப் பொருந்தின தேவர்களின் முகங்களெல்லாம், (இப்போது) பருவகாலத்து இரவில் தோன்றுகின்ற பூரணசந்திரனுக்கு உவமையாயின; (எ - று.)

முந்தியெல்லாம் நாம் செய்துவந்த கொடுமைகளையெல்லாம் தேவர்கள் பொறுத்துக்கொண்டு எளிமைமிக்கு, களங்கம்மிக்க பகற்காலத்துச் சந்திரன்போல முகப்பொலிவு குன்றி நிற்பார்கள்; இப்போதோ அரக்கர்கள் அழிவது திண்ணமென்ற கருத்தினால் முன்னைய நிலைமாறிச் சரற்காலத்துப் பூர்ணசந்திரன் போலத் தமது முகம் விளங்கப்பெற்றிருக்கின்றனரென்பதாம். இராமபிரான் திருவவதரித்து வருமளவும் தமது இடுக்கணைப் போக்குதற்குரிய புகலைப்பெறுமையால் ஒளியிழந்த அமரரின் வதனம், இப்போது புகலைப்பெற்றமையால் பருவநாளில் பூர்ணமதிக்கு உவமையாயின என்க. இனி, அமரரின் வதனம் பருவநாளில் அகல்மதிக்கு உவமையாதற்குக் காரணம், (அரக்கர்) புகல்மதித் துணர்கிலாமை

என்று உரைப்பாருமுளர். கொல் - அசை: ஓ - வியப்பு; இரண்டும் வியப்புப்பொருளைத் தருமெனினுமாம்; இடைச்சொற்கள் பல்வகைப் பொருளைக் குறிக்கும் ஆற்றலுடையன என்பது, இங்குக் கருதத்தக்கது. இச்செய்யுள் "உரமொருங்கியது (90)" என்பதன் பின் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. பி - ம்:—[1]புன்மை, பொறுமை. [2]நகை. [3]மதித்தனி, மதிக்கிளர். [4]உதயம். [5]ஆம்விபுதரம், ஆயினமுகம், ஆம்விபுதர்கார், ஆமழகுதேர், ஆயினரெலாம். [6]விபுதர்சால், வீவுகால். [7]தபோதனருளார், தராபதியுளார்.(105)

94. **சிந்துமுந் துலகினுக் கிறுதிபுக் குருவொளித் [1]துலைதல் [2]செய்வார், இந்துவின் திருமுகத் திறைவிநம் முறையுளா ளென்னலோடும், அந்தகன் முதலினோ ரமரரும் முனிவரும் பிறருமஞ்சார், வந்துநம் [3]நகரமும் வாழ்வையும் கண்டுகண் டகல்வர் மன்னோ**

(இ-ள்.) கடலினால் முந்தப்பெற்ற [சூழப்பெற்ற] இவ்வுலகினுக்கு அப்பாற்போய்(த் தம்) உருவத்தை மறைத்துக்கொண்டு வருந்துபவராகிய யமன் முதலினோரான தேவர்களும் முனிவர்களும் மற்றுமுள்ள யட்சர் கின்னரர்முதலிய தேவகணத்தாரும், சந்திரனைப் போன்ற அழகியமுகத்தையுடைய தலைவி [சீதை] நம் வாழிடத்திலே [இலங்கையிலே] (சிறைப்பட்டு) உள்ளாளென்பதைக் கேள்விப்பட்டவுடனே, அச்சமற்றவராய், (இங்கு) வந்து நமது நகரத்தையும் வாழ்க்கையையும் அடிக்கடி கண்டுகொண்டு போகுபவராயுள்ளார்; (எ - று.)

"சொல்வரம்பெரிய" (91) என்று தொடங்கும் பாடல் முதல் நான்கு பாடல்களால், முன்பு நம்மிடத்து அச்சங்கொண்டு நடுங்கிக் கொண்டிருந்த தேவர் முதலியோர் இப்போது அச்சம் நீங்கி மனவெழுச்சிகொண்டு நம் நகருக்கும் வாழ்க்கைக்கும் தீங்கு நேரப் போகின்ற காலத்தை யெதிர்பார்த்தவண்ணம் நிற்கின்றனர்: இங்ஙனமிருப்பதும் நமக்குத் தீமைவிளையுமென்பதைக் குறிப்பிக்குமென்று கூறியவாறு. பி - ம்:—[1]உழறல், உறழல். [2]செய்யார், செல்லா. [3]உலகமும் வானமும். (106)

95. **சொலத்தகாத் துன்னிமித் தங்க[1]ளெங் கணும்வரத் [2]தொடர்வ வொன்னார், [3]வெலத்தகா வமரரு மவுணருஞ் செருவில்விட் டனவி டாத, குலத்தகால் வயநெடுங் [4]குதிரையு [5]மதிர்மதக் குன்று [6]மின்று,வலத்தகால் முந்துறத் தந்துநம் மனையிடைப் [7]புகுவமன்னோ.**

(இ - ள்.) சொல்லுதற்குமுடியாத [மிகப்பல] துர்நிமித்தங்கள் எங்கும் தொடர்ந்துவருவனவாயின; (அன்றியும், நமக்குப்) பகைவராய் (நம்மை) வெல்லமுடியாத அமரரும் அசுரரும் (நம்மோடு பொருத) போரில் விட்டுச்சென்றனவான நீங்காத சிறந்த கால் வலிமையையுடைய வலிய நீண்ட குதிரைகளும், பிளிறுந் தன்மையுள்ள மதம்பெருகப்பெற்ற மலைபோன்ற யானைகளும், இப்போது (தம்முடைய) வலக்காலை முந்துறவைத்து நம் வீடுகளிற் புகுவனவாகின்றன; (எ - று.)

பல நிமித்தங்கள் தோன்றுகின்றன என்று முன்னிரண்டடி களிற் கூறி, பின்னிரண்டடிகளினாலும் அடுத்த செய்யுளினாலும் அவற்றுட் சிலவற்றை யெடுத்துக் காட்டுகின்றான், விபீஷண னென்க. தமக்கு உரிய வீட்டில் வலக்காலைவைத்துப் புகுதல், மரபு. பி-ம்:—[1]உம்வரவர. [2]தொடர்வது .[3]செலத்தகா, கொலத் தகா. [4]குதிரைதேர். [5]அதிர்குரல். [6]இன்றும், என்றும். [7]புகுதும்.

96. வாயினும் பல்லினும் புனல்வறந் [1]துலறினார் நிருதர் வைகும், பேயினும் [2]பெரிதுபேர் நரிகளும் [3]புரிதரும் [4]பிறிது மெண் ணில், கோயிலும் [5]நகரமும் மடநலார் குழலுநங் குஞ்சி யோடும், தீயின் [6]வெந் தனவினித் [7]துன்னிமித் தம்பெறுந் திறனுமுண்டோ.

(இ-ள்.) அரக்கர்கள், (தமது) வாயிலும் பல்லிலும் புனல்வற் றிப் போக(நா) வறளப்பெற்றார்கள்; தங்குகின்ற பேய்களைக் காட்டிலும் மிகப்பெருந்தோற்றமுள்ள நரிகளும் விரும்பி (நம் நகரிடத்துச்) சஞ்சரியாநிற்கும்! மற்றும் ஆலோசித்துப் பார்க்கு மிடத்து,அரண்மனையிலும்(நம்) நகரத்திலுமுள்ள மடப்பக்குணத் தைக்கொண்ட மகளிருடைய கூந்தலும் (ஆடவராகிய) நமது மயிர்முடியும் (காரணமின்றித்) தீயினால் வெந்துவிடுகின்றன;இனி, (இவற்றைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட) துன்னிமித்தம் பெறும் வகையு முளதோ? [இல்லை யென்றபடி]; (எ-று.)

குஞ்சி-ஆண்மயிர். தீயின் வெந்தன என்பதற்கு-இலக்கணை யினால் தீயினால் வெந்தனபோலச் சுறுநாற்றம் நாறுகின்றன எனினுமாம். பி - ம்:—[1]உரறினார், உலறியே. [2]பெரியபேய், பெரிதுபேய். [3]திரிதரும். [4]பிறரும், பிறவும், பெரிதும். [5]தாமமும். [6]வெந்தனலினும், வெந்ததனினிற், வெந்திடுமலால், வெந்திடுத லால். [7]ஒருநிமித்தம். (108)

97. சிந்தமா நாகரைச் [1]செருமுருக் கியகரன் திரிசி ரத்தோன்
முந்தமா னயினான் வாலியே முதலினோர் முடிவு கண்டால்
அந்தமா னிடவனோ டாழிமா வலவனும் [2]பிறரு மையா
இந்தமா னிடவரா மிருவரோ டெண்ணலா மொருவர் யாரே.

(இ-ள்.) (வலி) கெடும்படிபெருமைபெற்ற தேவரைப் போரில் அழித்தொழித்த கரன் திரிசிரசு முன்பு மானாகிய மாரீசன் வாலி முதலான பெருவீரர் (இராமனால்)இறந்துபட்டமையை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அந்த மானை இடக்கையிற்கொண்ட சிவபிரானும் (சுதரிசனமென்ற) பெரிய சக்கரத்தை வலக்கையிற்கொண்டவ னாகிய திருமாலும் (பிரமன் முதலிய)மற்றுமுள்ள தேவரும் என்ற இவர்களில் ஐயனே! இந்த மானுடவடிவம் படைத்துள்ள (இராம லட்சுமணரென்ற) இருவரோடு (உவமையாக) எண்ணத்தக்க ஒருவர் யாவர்? [எவருமில்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

ஒத்த வலிமை முதலியன படைத்த இருவர் ஒருசேரக் கூறு மாறு தேவர்களில் இல்லை யாதலால், 'இருவரோடெண்ணலா

மொருவர் யாரே' எனக் கூறினுருமாம். இனி இந்தமானிடவராம் இருவரோடு சிவனும் ஆழிமாவலவனும்அவர்களைப்போற் பெருமை பெற்ற பிரமன் இந்திரனுமே உவமையாவர்; வேறே உவமை யாகத்தக்க ஒருவர் யாரே? என்று உரை கூறுவாருமுளர். நாகர் - தேவலோகவாசிகள். மூன்றும் அடியில், மான் இடவன் - மானை இடக்கையிலேந்தியவனுன சிவன். பி - ம்:—[1]சிரம், செக. [2]அவனு மையா. (109)

98. இன்னமொன் றுரை[1]செய்கே னினிதுகே ளெம்பிரானிருவ ராய
[2]அன்னவர் தம்மொடும் வானரத் தலைவரா [3]யணுகி நின்ருர்
[4]மன்னுநம் பகைஞராம் வானுளோ ரவரொடும் மாறு கோடல்
[5]கன்மமன்[6]றிதுநமக் குறுதியென்[7]றுணர்தலுங்[8]கரும மன்ருல்.

(இ-ள்.) எமது பிரபுவே! இன்னமொன்று சொல்லப்போகின் றேன்; (அதனைச்) செவிகொடுத்துக் கேட்பாய்; இருவராக வுள்ள அந்த இராமலட்சுமணருடனே வானரத்தலைவராகி நெருங்கியிருப் பவர் நிலைநின்ற நமது பகைவராகிய தேவர்கள்; (ஆகையால்), அவர் களோடும் மாறுபடுதல், நாம் செய்யத்தக்கதன்று; (நம்மைப் பகைத்து வந்தோரை எதிரிடுகின்ற) இத்தொழிலே நமக்குஉறுதி யான செயலெனக் கருதுவதும் (நாம் இப்போது) செய்தற்கு உரிய காரியமன்று; (எ - று.)

வானவர் தம் இயற்கைவடிவோடு நம்மை எதிர்த்து வெல்ல முடியாதபடி வரம் வேண்டினுய்; அங்ஙனம் வேண்டுகையில் அலட் சியஞ்செய்து விட்டிட்ட வானரவடிவத்தைக் கொண்டு, அந்தத் தேவர் உன்னை வெல்லும்பொருட்டே நரவடிவங்கொண்டுள்ள இராமலட்சுமணரோடு அணுகி நிற்கின்றனர்; அதனுல், அவர்க ளோடு மாறுபடுதல் தக்கதன்று என்கின்ருன், விபீஷணன். பி-ம்:—[1]செய்வான், செய்தால். [2]அன்னவன் றன்னெடும். [3]அருகு நின்ருர், அணுகுகின்ருர். [4]மன்னநம், மன்னனின். [5]கன்னம். [6]அவர்களைக் கோறலென்று, இருவரைக் குறுகவென்று. [7]அணை தரும், உணர்தியேல். [8]கருமமென்ருன். (110)

வேறு.

99. இசையுஞ் [1]செல்வமு முயர்குலத் தியற்கையு மெஞ்ச
வசையுங் கீழ்மையும் மீக்கொளக் கிளையொடு [2]மடியாது
அசைவில் [3]கற்பினவ் வணங்கைவிட் டருளுதி [4]யதன்மேல்
விசைய மில்லெனச் சொல்லின [5]னறிஞரின் மிக்கான்.

(இ-ள்.) (உனது) கீர்த்தியும் செல்வவாழ்க்கையும் உயர்குடிப் பிறப்பிற்கு உரிய ஒழுக்கமும் ஒழியவும், பழிப்பும் தாழ்மையும் மிகவும், சுற்றத்தாருடனே அழிந்திடாது, நீங்காத கற்பையுடைய அந்தத் தெய்வமகளை [சீதையை] விட்டிடுவாய்; அதைக்காட்டி லும் (உனக்கு) வெற்றியைத் தரக்கூடிய செயல் வேறென்றில்லை என்றுசொல்லி முடித்தான்;(யாவனெனில்),—அறிஞரிற் சிறந்தோ னுகிய விபீஷணன்; (எ - று.)

தான் இத்துணை தூரம் சொல்லிக்கொண்டுவந்தது இன்னது செய்தற்காக என்பதனை விளக்க, 'சீதையை விட்டிடாவிட்டால் இசைமுதலியன குன்றும்: விட்டால், கிளையுடன் விசயமுற வாழலாம்' என்று இதனால் விபீஷணன் தெரிவித்துத் தன்பேச்சை முடித்தானென்க. பி - ம்:—[1] செய்கையும். [2] முடியா. [3] கற்பினள். [4] இதன்மேல், இனிமேல். [5] அறிவினால். (111)

100.—அதுகேட்ட இராவணன் சினங்கொண்டு கூறத் தொடங்குதல்.

கேட்ட வாண்டகை கரத்தொடு [1] கரதலங் [2] கிடைப்பப்
[3] பூட்டி வாய்தொறும் [4] பிறைக்குலம் வெண்ணிலாப் பொழிய
[5] நாட்டந் தீயெழ நலந்திக ழாரமு மார்பும்
தோட் [6] டடங்களுங் குலுங்கநக் [7] கிவையிவை [8] சொன்னான்.

(இ - ள்.) (விபீஷணன் சொல்லியவற்றையெல்லாம்) கேட்ட ஆண்மைக்குணத்தையுடையவனான இராவணன், கையோடு கை பொருந்த அறைந்து, பத்துவாய்களிலும் பிறைச்சந்திரன்போன்ற வக்கிரதந்தம் வெண்ணிறக்காந்தியைப்பொழியவும், கண்களினின்று நெருப்புப்பொறி புறப்படவும், அழகுவிளங்குகின்ற முத்துமாலையும் அதனையணிந்தமார்பும் தோளிடங்களும் குலுங்கச்சிரித்து இவ்வார்த்தைகளையெல்லாம் சொல்பவனானான்;(எ - று.)—அவற்றை மேல் ஒன்பது கவிகளிற் காண்க. பி - ம்:—[1] கைத். [2] கிடைக்கப். [3] பூட்ட. [4] எயிற்றிளம் பிறைக்குலம். [5] வாட்டடங் திகழாரமும் வயங்கொளி, வாட்டடங் திங்களாரமும் வளங்கொளி. [6] தலங்களும். [7] இனையன. [8] சொல்வான். (112)

101.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள்-விபீடணன் கூறியவற்றை இராவணன் கண்டித்துப்பேசுதலைத் தெரிவிக்கும்.

இச்சை [1] நல்லன வுறுதிக ளிசைக்குவ னென்றாய்
பிச்சர் சொல்லுவ சொல்லினை யென்பெரு விறலைக்
கொச்சை மானுடர் வெல்குவ [2] ரென்றனை குறித்தது
அச்ச மோவவர்க் கன்பினோ [3] யாவதோ வையா.

பத்துக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) விருப்பத்திற்குரியனவும் நல்லனவுமான உறுதிமொழிகளைச் சொல்லுவனென்று பேசத்தொடங்கினவனாய்,பித்தர் கூறும் பேச்சுக்களைப் பேசினாய்: என்னுடைய பெருவலிமையை அற்பமனிதர் வென்றிடுவரென்றாய்; ஐயா! (இங்ஙனம் நீ) கூறியது (அந்தமானுடரிடத்துள்ள) அச்சத்தினாலா? (அன்றி), அவர்களிடத்துள்ள அன்பினாலா? என்னகாரணத்தினால்? (எ - று.)

உன்சொற்கள் அச்சத்தினாலோ, அந்த மானுடரிடமுள்ள அன்பினாலோ வந்திருக்கவேண்டும் என்றனன், இராவணனென்க. பி - ம்:—[1] அல்லன. [2] என்பது, என்றெனைக், என்றிது. [3] யாதினோ.

102. ஈங்கு மானுடப் [1]பசுக்களுக் [2]கிலைவர [3]மென்றாய்
தீங்கு சொல்லினை திசைகளை யுலகொடுஞ் செருக்கால்
தாங்கும் யானையைத் தள்ளியத் தழல்நிறத் தவனை
ஓங்க [4]லொன்றொடு [5]மெடுக்கமுன் வரங்கொண்ட துண்டோ.

(இ - ள்.) (நீ வரங்கேட்ட) இதனில் மானுடப்பசுக்களைவெல்லுமாறு வரம்பெற்றிலை யென்று (என்மீது) குறைசொன்னாய்; உலகுடனே (எட்டுத்) திசைகளையும் செருக்கோடு தாங்குகின்ற யானைகளை [திக்கஜங்களை] வலியழித்து அந்தத்தழல்போலுஞ் செந்நிறத்தவனை சிவபெருமானை ஒப்பற்ற கயிலாயமலையுடனே தூக்க முன்னே வரம்பெற்றது உண்டோ? (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளால் விபீஷணன் கூற்றைமொத்தமாகக்கண்டிக்குங் குறிப்புத்தோன்றக் கூறிய இராவணன், இதுமுதல் தனித்தனி கண்டித்துப் பேசுகின்றானென்க. [1]சிவபெருமானைக் கைலாயத்தோடு தூக்குமாறு வரம்பெற்றேனோ? ஒவ்வொரு செயலுக்கும் வரம்பெறவேணுமென்பது உண்டோ? ஆகவே, மானுடரை வெல்லுமாறு வரங்கேளாமையாற் குறை யொன்றுமில்லை' என்று விபீஷணன்கூற்றைக் கண்டித்தவாறு. மானுடர் இலட்சியம்பண்ணத்தக்கவ ரல்லரென்ற குறிப்புத்தோன்ற, 'மானுடப்பசுக்கள்' என்றது. மானுடர் - காசியபமுனிவரின் மனைவியருள் மநுவின் சந்ததியார். ஓங்கல்-உயர்ந்து நிற்பது: மலைக்குக் காரணக்குறி. பி-ம்:—[1]புழுக்களுக்கு. [2]இல். [3]என்றேய், என்றால். [4]தன்னொடும். [5]எடுக்கவும். (114)

103. மனக்கொ டன்றியும் வறியன வழங்கினை வானோர்
சினக்கொடும்படை செருக்களத் தென்னையென் செய்த
எனக்கு நிற்கமற் [1]றென்னொடிங் கொருவயிற் றுதித்த
உனக்கு மானுடர் வலியராந் [2]தகைமையு முளதோ.

(இ - ள்.) மனத்தில் ஆலோசித்தலைக்கொள்ளாமலே பயனில்லாதசொற்களைச் சொன்னாய்: வானவர்களின் சினத்தைக்கொண்ட கொடியபடைகள் போர்க்களத்தில் என்னை என்செய்தன? என்னைப்பற்றி யிருக்கட்டும்: என்னோடு இங்கே ஒருவயிற்றிலே பிறந்த உனக்குத்தான் மானுடர் வலியராகிய தன்மையும் உளதோ?

நீ என்னோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்க, மிகத்தாழ்ந்த வலிமையுள்ளவன்: அப்படிப்பட்ட உன்னையே மனிதரால் வெல்லமுடியாதே: அங்ஙனமிருக்க, தேவர்களின் படைக்கலங்களாலும் ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாத வலியஎன்னை, மானுடர், நம்மிடத்துத்தோற்ற தேவர்களின் படைகளைக்கொண்டு வெல்வரென்பது ஆலோசியாது கூறிய வீண்வார்த்தையே யென்றவாறு. கொடு=கொண்டு. பி - ம்:—[1]ஒருவயிற் றென்னொடும். [2]தன்மையும். (115)

104. சொல்லு மாற்றங்கள் தெரிந்திலை பலமுறை [1]தோற்று
வெல்லு மாற்றலு மொருமுறை [2]பெறவிலை விண்ணைக்
கல்லு மாற்றலேன் [3]கிளையையு மென்னையுங் களத்தில்
கொல்லு மாற்றல ருளரெனக் கோடலுங் [4]கோளே.

(இ - ள்.) சொல்லத்தக்க வார்த்தைகள் (இன்னவையென்றும்) உணர்கின்றாயில்லை; (வானவர்கள் என்னிடத்துப்) பலமுறை தோற்றுவிட்டு ஒரு முறையேனும் வெல்லும்வல்லமையைப் பெற வில்லை; (நானே அவ்வானவர் வாழ்கின்ற) விண்ணையும் பேர்த் தெடுக்கவல்ல வல்லமையுடையேன்: (ஆகையால், என்) சுற்றத் தாரையும் என்னையும் போர்க்களத்திலே கொல்லவல்ல பகைஞர் உள்ளாரென்று கருதலும் கொள்கையாமோ? (எ - று.)

ஒருமுறையாவது வானவர் வென்றிருந்தால் அவரைக் குறித் துச் சற்று அஞ்சினாலும் அஞ்சலாம்: அங்ஙன்கருதவும் இடமிராத அந்த விண்ணவரையும் பகைவராக எண்ணவோ என்றான். பி-ம்:—[1]தோற்றும். [2]பொறுத்தனன், பெறுகதாம். பெறுகதான். [3]கலையையும். [4]கொண்டாய், கொளலோ, கொள்ளே. (116)

105. தேவ ரிற்பெற்ற [1]வரத்தின தென்பெருஞ் செருக்கேல்
மூவ ரிற்பெற்ற முடையவன் [2]றன்னொடு முழுதும்
காவ லிற்பெற்ற திகிரியான் [2]றன்னொடுங் கடந்தது
[3]யாவ ரிற்பெற்ற வரத்தினா லியம்புதி யிளையோய்.

(இ - ள்.) இளையவனே! தேவரிடத்தினின்று அடைந்த வரத் தினாலாயது என்னுடைய மிக்கசெருக்கு என்பாயானால், திரி மூர்த்திகளுள்ளே எருத்தைவாகனமாகவுடைய சிவனோடும் முழு மையுங் காத்தல்தொழிலைமேற்கொண்டதனாற் கொண்டுள்ள சக்க ராயுதத்தையுடையவனான திருமாலோடும் வென்றது, யாவரிடத் தினின்று பெற்ற வரத்தினாலாகும்? (இதனைச்) சொல்வாய்;(எ-று.)

தேவர்களின் சாபமாவது வரமாவது தனக்கு யாதொருபயனை யும் விளைக்காது என்பதைக் கூறுவான், முதன்முதலில் தனக்குத் தேவர்களின் வரத்தினால் யாதொருநன்மையும் விளையவில்லை யென்றுநிரூபிக்கிறான். தேவர்கள் தந்த வரத்தினாலேயேயாவரையும் வெல்லலாமென்ற செருக்குஎனக்குத் தோன்றியுள்ள தென்பாயா யின், அந்தத்தேவர்களுள் முதன்மைபெற்ற ருத்திரனையும் விஷ் ணுவையும் வென்றேனே: இது யாவர் தந்த வரத்தின்பயன்? ருத் திரவிஷ்ணுக்களை வென்ற வண்ணமே மற்றைத் தேவர்களையும் வென்றேனேதவிர ஒருவர்தந்த வரத்தின்பயனாக நான் வெல்ல வில்லை யெனக் கூறியவாறும். 'வரத்தினால்வென்றால் வரங்கொடுத் தவரையும் வென்றிருப்பேனோ? வரங்கொடுத்தஅவரையும் வென்ற தனால், வென்றது வரத்தின்பயன் அன்று' என்று காட்டியவாறு. பிரமன் பிதாமகனாதலால், அந்த உறவுமுறைமை பற்றி, அக்கட வுளோடு எதிரிடவில்லை இராவணனென்க. பெற்றம்-இங்கே, எருது. இளையோய்-அறிவுநிரம்பப் பெறாதவனே! என்ற குறிப்பு. பி-ம்:-[1]வரத்தினிற் பெருஞ்செருக்கென்னின். [2]தன்னையும். [3]ஏவரிற்.

106. நந்தி சாபத்தி னமையடுங் குரங்கெனின் நம்பால்
வந்த சாபங்க ளனைப்பல வவைசெய்த [1]வலியென்
[2]இந்தி ராதியர் சித்தர்க ளியக்கர்நம் மிறுதி
சிந்தி யாதவர் [3]யாரவர் தன்மையென் [4]செய்தார்.

(இ - ள்.) நந்தியின் சாபத்தினால் நம்மைக் குரங்கு கொன்று விடுமென்பாயாயின், நம்மிடத்துவந்துள்ள சாபங்கள் எத்தனையோ பல: அச்சாபங்கள் நம்மை என்னசெய்தன? இந்திராதியர் சித்தர்கள் இயக்கர்கள் இவர்களுள் நமதுமரணத்தை யெண்ணுதவர் யார்? [ஒருவருமிலர்]; அவர்கள் நம்மை என்னசெய்து விட்டார்கள்? (எ - று.)

எவருடைய சாபமும் நம்மை ஒன்றும் செய்யமாட்டாதுஎன்று பொதுவாகக்கூறி, அதனை, தேவேந்திராதியர்மீது ஏறிட்டுக் காட்டுகின்றான். பரிபவப்பட்டவர்கள் வாய்க்குவந்தபடி கூறுவது இயல்பே; அந்தச்சாபமெல்லாம் பயன் விளைக்கா வென்றவாறு. இராவணன் குபேரனோடு பொருது அவனது புஷ்பகவிமானத்தைப் பறித்துக்கொண்டு கயிலாயமலைக்கு நேராகவர, அப்போது விமானம் தடைப்பட்டதாக, இராவணன். விமானம் தடைப்பட்ட காரணத்தை ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கையில், நந்திதேவர் வந்து 'கயிலாயமலையின் பெருமை இது;விமானத்தை அப்புறப் படுத்திச்செல்' என்ன, இராவணன் அந்த நந்திதேவரைப்பலபடி பழித்து அவரது முகத்தை இகழ, நந்திதேவர் 'முகத்தைப்பற்றி எனை இகழ்ந்த உன் இலங்கைநகரிலே குரங்குகள் புகுந்து நின் குலனைக் கொன்றிடுக' என்று சபித்த வரலாற்றை உத்தரகாண்டத்து வரையெடுத்த படலத்துக் காணலாம். பி-ம்:—[1]வலியேது. [2]இந்திராதியர் சித்தர் வித்தியாதரர் இயக்கர், இந்தியாதிகளவித்தவர் தேவர்நம் இயக்கர், இந்திராதியர் சித்தர்கடேவர்நம் இயக்கர். [3]ஆரவை, யாரவை. [4]செய்த. (118)

107. அரங்கி லாடுவார்க் கன்பு[1] பூண் டுடைவர [2]மறியேன்
இரங்கி [3]யானிற்ப என்வலி யவன்வயி [4]னெய்த
வரங்கொள் [5]வாலிபாற் றோற்றனன் மற்றும் வேறுள்ள
குரங்கெ லாமெனை வெல்லுமென் றெங்ஙனங் கோடி.

(இ - ள்.) (கனக) சபையில் நர்த்தனஞ்செய்பவனான சிவபெருமானிடத்து அன்புபூண்டு (அதனால் வாலியென்பவன்) பெற்றுள்ள வரத்தை யறிந்தேனில்லை: (ஆகவே), யான் வருந்திநிற்க, என் வலிமை அந்தவாலியினிடஞ் சேர்ந்தமையால், வரம்பெற்ற அவ்வாலியினிடத்துத் தோற்றேன்; (இம்மாத்திரத்தைக்கொண்டு) மற்றும்வேறாகவுள்ள குரங்குகளெல்லாம் என்னை வெல்லுமென்று எங்ஙனங்கொள்கிறாய்? (எ - று.)

"கூலவான்குரங்கினாற் குறுகுங் கோளது, வாலிபாற்கண்டனம்" என்றதை மறுத்துக் கூறுகின்றான், இராவணன். தன்னை யெதிர்ந்தார் வலியிற் பாதி தனக்குவந்திடும்படி வாலியென்பவன் சிவபெருமானிடத்து வரம் பெற்றுள்ளானென்பதை யறியாமையாற் பொரச்சென்று, என்னுடைய பலத்திற்பாதியும் அவனிடத்துப் போய்ச்சேர, நான் இளைத்து அந்தவாலிக்குத் தோற்றேன்; இம்மாத்திரத்தாற் குரங்குகள் நம்மை வெல்லுமென்று கொண்டிடலாமோ? என்க. பி-ம்:—[1]கொண்டு. [2]அறியேம். [3]யானிற்ப. [4]எய்தி. [5]வாலியால். (119)

108. நீல கண்டனும் நேமியும் [1]நேர்நின்று [2]பொரினும்
[3]ஏலு மன்னவ ருடைவலி யவன்வயி னெய்தும்
[4]சால வன்னது நினைந்தவ னெதிர்செலல் தவிர்ந்து
வாலி [5]தன்னையம் மனிதனு [6]மறைந்துநின் றெய்தான்.

(இ-ள்.) (வாலிக்கு) எதிர்நின்று, நீலகண்டத்தையுடையவனை சிவபெருமானும் சக்கரபாணியாகிய திருமாலும் போர்புரிந்தாலும், எதிர்க்கின்ற அவர்களுடைய (வலிமையிலும் பாதி) வலிமை அவனைச்சாரும்; அவ்விஷயத்தை நன்கு ஆராய்ந்தே அந்த மனிதனும் [இராமனும்] (பொருமாறு) அந்த வாலிக்கு எதிரே செல்வதைவிட்டு மறைந்து நின்று அந்த வாலியை அம்புகளால் வீழ்த்தினன்; (எ - று.)

'வரங்கொள்வாலி' என்று கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறியதை முன்னிரண்டடிகளில் விவரித்துக்கூறி நீ கொண்டாடுகின்ற இராமனும் அந்த வாலியுடன் நேர்நின்று போர்செய்யாமையைக் கொண்டு அவ்வரமுண்மையை நிரூபித்துக்காணலாமென்கின்றான், இராவணனென்க. பி - ம்:—[1]எதிர்நின்று, நேர்சென்று. [2]நேரின். [3]ஆலம், மாலும். [4]சாலுநல்வரம், சால்பினல்லவர், சாலநல்லயாம், சாலவன்னவை. [5]தன்னையும். [6]மறைய. (120)

109. ஊன வில்லிறுத் தோட்டைமா மரத்துளம் போட்டிக்
கூனி சூழ்ச்சியா லர[1]சிழந் துயர்வனங் குறுகி
யா[2]னி ழைத்திட இல்லிழந் [3]தின்னுயிர் சுமக்கும்
மானு டன்வலி நீயலா லாருளர் [4]மதித்தார்.

(இ - ள்.) (ஏற்கவே) ஊனமான [முறிந்திருந்த] (சிவனது) வில்லையொடித்து, ஓட்டையாய்விட்ட பெரிய மராமரத்தினுள்ளே அம்பைச்செலுத்திக் கூனியின் ஆலோசனையால் இராச்சியத்தையிழந்து பெரியவனத்தை யடைந்து, யான் ஓர்சூழ்ச்சி செய்ய மனைவியை யிழந்து (தொலையமாட்டாத) இன்னுயிரைச் சுமந்து கொண்டிருக்கின்ற மானுடனான இராமனுடைய வலியை நீ யல்லாமல் மதித்துக்கூறுபவர் யாவருளர்? (எ - று.)

"ஒருங்காததோர் பகையு முண்டோ" என்று இராமனது தோள்வலிமையை விபீஷணன் கூறியதைக் கண்டித்து, இராமனுக்கு நேர்ந்துள்ள தாழ்ந்த நிலையை யெடுத்துக்காட்டுகின்றான், இராவணன். இச்செய்யுளிற் குறித்துள்ள வில்லிறுத்தல், மராமரங்களை அம்பெய்து தொளைத்தல், அரசிழத்தல், வனங்குறுகுதல், இல்லிழத்தல் என்ற ஐந்துநிகழ்ச்சிகளுள் ஈற்றன மூன்றுமே இராமனுக்கு ஒருவாறு இழிவைத் தரத்தக்கன. வில்லிறுத்தல் மரந்துளைத்தல் என்ற இரண்டும் பெருமை தரத்தக்கன. இராமன் செயல்களை யிழிவுபடுத்தற்காகவே கூறுவதால் தொழில் நிகழ்ந்த முறையிற் கூறாது உயர்வு விளக்கும் இரு செயல்களை முன்னர்க் கூறி, பெருமைதரத்தக்க அவ்விரண்டையுங்கூடக் குறைவுபடுத்த, 'ஊன வில்லிறுத் தோட்டைமாமரத்துளம்போட்டி' என்றான்; ஆகவே, ஊனவில், ஓட்டை மாமரம் என்பன - கருத்துடையடை

மொழிகள். ஒரு பெண்ணின் சூழ்ச்சியையுந் தப்பமுடியாதவனென்பது, 'கூனிசூழ்ச்சியாலரசிழந்து' என்பதனாற் குறிப்பித்தபடி. சூழ்ச்சி - தந்திரமுமாம். தான் மணந்த மனைவியையும் காக்க வலிமையிலாதவனென்பது, 'யானிழைத்திட இல்லிழந்து' என்ற தன் கருத்து. இப்படிப்பட்ட இராமனுக்கு அவனுயிரே ஒருசுமை; அவ்வாறு தன்னுயிரையே பாரமாக நினைத்திருப்பவன், நம்மை என்ன செய்யமாட்டுவான்? அவனுடையவலியும் புகழத்தக்கதோ? என்று ஈற்றடியாற் கூறியவாறு. பி - ம்:—[1]அழிந்து. [2]நினைத்திட. [3]உயிர்சுமந்திருந்த. [4]மதிப்பார். (121)

110.—இவ்வாறு சொல்லி, 'பொர எழுவோம்' என்ற இராவணனைக் கிட்டி, விபீஷணன் பின்னுங் கூறத் தொடங்குதல்.

என்று [1]தானுரை மொழிந்துநீ யுணர்விலி யென்று
நன்று [2]போதுநா மெழுகெனு மரக்கனை நணுகி
ஒன்று [3]கேளின முறுதியென் றன்பின [4]னொழியான்
துன்று தாரவன் பின்னரு மினையன [5]சொன்னான்.

(இ - ள்.) என்று (இவ்வாறான) வார்த்தைகளைத் தான் [இராவணன்] சொல்லி, நீ (இவைகளையெல்லாம் ஆராய்தற்கு ஏற்ற) அறிவு இல்லாதவனென்று சொல்லிவிட்டு, 'நல்லது: நாம்(போருக்குப்) புறப்படுவோம்: (யாவரும் என்னுடன்) எழுக' என்கின்ற இராவணனை நெருங்கி, இன்னம் ஒருறுதிச்சொல் கூறுகின்றேன், கேட்பாய் என்று அன்புடையனாகி, நெருங்கியமாலையையணிந்த விபீஷணன், பேசாதிருக்க மனந்தாளாமல், பின்னும் இவ்வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; (எ-று.)—அதனை மேற்கவியிற் காண்க.

நன்று - ஒருசொல் விழுக்காடு. பி-ம்:—[1]தன்னுரை யிழித்துநீ, தானுரைத்தன னுரைத்து நீ. [2]போதுதி, போதநீ. [3]யானுரைக்குவன். [4]என்னாத், ஒழியாத், ஒளியான். [5]சொல்வான். (122)

111.—பின்னரும் விபீஷணன் இராவணனுக்குக் கூறும் உறுதிமொழி.

தன்னின் முன்னிய பொருளிலா வொருதனித் தலைவன்
அன்ன [1]மானுட னாகிவந் தவதரித் தமைந்தான்
சொன்ன நம்பொருட் டும்பர்தஞ் சூழ்ச்சியின் துணிவால்
இன்ன [2]மேகுதி மேலுமென் றடிதொழு திரந்தான்.

(இ - ள்.) 'தன்னைக்காட்டிலும் முற்பட்ட பொருளில்லாத ஒப்பற்ற தனித்தலைவனான கடவுள், தேவர்களின் ஆலோசனை வன்மையால் (யாவராலும்) பழிக்கப்படுகின்ற நம்மைக் கொல்லுதலின் பொருட்டே அந்த மனிதனாகி [இராமனாகி] வந்து அவதரித்துள்ளான்; (இப்படியாகவும்), இன்னும் (அவனோடு) பொரச்

செல்வாய் போலும் [செல்வது தக்கதன்று]' என்று (அந்த இராவணனது) பாதங்களில்வீழ்ந்து வணங்கி (போருக்குச் செல்லாதிருக்குமாறு) வேண்டிக்கொண்டான்; (எ-று.) பி-ம்:—[1]மானுடர். [2]தேர்குதி. (123)

112.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்-இராவணன் விடை கூறியன.

அச்சொற் கேட்டுஅவ னாழியா னென்றனை யாயின்
கொச்சைத் துன்மதி [1]யெத்தனை போரிடைக் குறைந்தான்
இச்சைக்[2]கேற்றன யான்[3]செய்த வித்தனை காலம்
மூச்சற் றுன்கொலம் முழுமுத லோனென[4]முனிந்தான்.

(இ-ள்.) (விபீஷணன் கூறிய) அந்தப் பேச்சைக் கேட்டு, அந்த இராவணன், '(வந்துள்ள இராமன்) சக்கராயுதத்தைக் கொண்ட திருமாலே என்று கூறினாய்: அவ்வாறாயின், வலிமை நிரம்பாத துர்ப்புத்தியையுடைய அந்த விஷ்ணு எத்தனைமுறை போரில் தோற்றான்? [மிகப்பலமுறை தோற்றானென்றபடி;] யான் இத்தனை காலஞ்செய்த செயல்களோ என்னிச்சையின்படியானவையே; (இங்ஙன் யான் தொழில் செய்கையில்) அந்த முழுமுதற்கடவுள் [விஷ்ணு] மூச்சற்றுக்கிடந்தானோ?' என்று முனிந்து கூறினான்; (எ - று.)

இராமனைத் திருமாலென்றும் அவனைவெல்லுதல் முடியாது என்றும் சொல்லியதைக் கண்டித்தவாறு. விஷ்ணு மூச்சோடு இருப்பின், நான் அவன் மனைவியைக்கவர்தல் முதலியன செய்கையிலும், என்செயலைத் தடுக்கமாட்டாமல் வாளாகிடப்பனோ? இனித் தடுக்காமைக்குக் காரணம் தன்னால் ஒன்றுஞ் செய்யமுடியாமையல்லவோ? என்றவாறு. மூச்சு=மூச்சு: குறுக்கல். முதலடியில் கேட்டவனென்றே யெடுப்பினுமாம். பி - ம்:—[1]எத்தனையோர். [2]ஒத்தன. [3]செய. [4]மொழிந்தான். (124)

113. இந்தி ரன்றனை யிருஞ்சிறை [1]யிட்டநா [2]ளிமையோர்
தந்தி கோ[3]டிறத் [4]தகர்த்தநாள் தன்னையான் முன்னம்
வந்த போர்தொறுந் [5]துரந்தநாள் வானவ [6]ருலகைச்
சிந்த வென்றநாள் சிறியன்கொல் நீசொன்ன தேவன்.

இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) இந்திரனைப் பெரிய சிறையிலே இட்டபோதும், தேவர்களின் (திக்)கஜங்கள் தந்தம் முறிந்திடும்படி முறித்தகாலத்திலும், அந்தத் திருமாலை யான் முன்பு எதிர்த்துவந்த போர்தோறும் துரத்திய காலத்திலும், தேவலோகத்தவரின் உலகை (அவ்வானவர்) சிதறுண்டுபோம்படி வென்றகாலத்திலும் நீ சொன்ன தேவன் சிறியவனாயிருந்தானோ? (எ - று.)

'இச்சைக்கு ஏற்றன யான்செய்த இத்தனைகாலம்' என்று மேற்பொதுவாகக் கூறியவற்றை, இச்செய்யுளால் விவரித்துக்

கூறுகின்றான். இப்பொழுது பெருமையுடையவனைப் பாராட்டி விபீஷணன் கூறியதனால், இந்திரனைச் சிறைவைத்தது முதலிய செய்த காலங்களில் நீ சொன்ன தேவன் எதிரிடாதிருந்தது, தான் சிறியவனாயிருந்ததனாற் போலுமென இராவணன் ஏளனமாகக் கூறியவாறு. பி - ம்:—[1]வைத்த. [2]இமையாத். [3]அறத். [4]தகர்ந்த. [5]மலைந்த. [6]உலகம். (125)

114. சிவனும் நான்முகத் தொருவனுந் [1]திருநெடு மாலாம்
அவனு மற்றுள வமரரு முடனுறைந் [2]தடங்கப்
புவன மூன்றும்[3]யா னாண்டுள [4]தாண்டவப் பொருவில்
[5]உவனி லாமையி னோ[6]வலி யொதுங்கியோ வுரையாய்.

(இ - ள்.) சிவனும் நான்குமுகத்தையுடைய ஒப்பற்ற பிரமதேவனும் திருநெடுமாலாகிய அந்தக்கடவுளும் மற்றுமுள்ள தேவரும் ஒருசேர அடங்கி வசிக்குமாறு மூன்று உலகங்களையும் யான் ஆண்டுள்ள செயல் (யாவரையும்) ஆளும்வன்மையுடைய உவமையற்ற அந்தத்திருமால் இல்லாமையினாலா? அல்லது அவன் வலியொடுங்கியிருந்ததனாலா? சொல்வாய்; (எ - று.)

அந்தத்திருமாலாம் கடவுள் இருக்கும்போதே நான் யாவரையும் அடக்கி மூவுலகத்தையும் ஆள்வதனால், அவன் என் வலிக்குஒடுங்கியிருக்கின்றானென்பது பெறப்படுமென்றவாறு. உவன் - சுட்டுப்பெயர். உறைந்தடங்க=அடங்கியுறைய. பி - ம்:—[1]தேவர்க்குந்தெரியா. [2]அடங்காப், அடங்கும். [3]நான், தான். [4]ஆண்டவப் பொதுவேல், ஆண்டவர் பொருவேல், ஆண்டவப் பொருள்வேல். [5]உவனியாமையினோ. [6]அவரொதுங்கினர், வலியோங்கவோ, அவரொதுங்கவோ, வலியொதுங்கியது. (126)

115. ஆயி ரம்[1]பெருந் தோள்களு மத்துணைத் தலையும்
மாயி ரும்புவி யுள்ளடி [2]யடக்குறும் [3]வடிவம்
தீய சாலவுஞ் சிறிதென நினைந்து [4]நாம் [5]தின்னும்
ஓயு மானுட [6]வுருவு [7]கொண் டனன்கொலா [8]முரவோன்.

(இ - ள்.) வலிமையுள்ளவனாகிய திருமால், (தன்னுடைய விசுவரூபத்திற்கு உரிய) ஆயிரம் பெருந்தோள்களையும் அத்துணையான [ஆயிரஞ்] சிரசுகளையுங் கொண்டு மிகப்பெரிய பூமியையும் உள்ளடிக்குள் அடக்கும் (பெரு) வடிவத்தை '(இது)தீயது:மிகவும் சிறுமையையுடையது' என நினைத்து, நாம் தின்கின்ற வலிமை குன்றிய மனிதவடிவத்தைக் கொண்டானோ? (எ - று.)

விசுவரூபமுள்ளபோதே திருமாலுக்கு நம்மை வெல்லமுடியாமற் போனால், அத்திருமால் நம்மை வெல்ல, அதனினும் பெரிய வடிவத்தை யல்லவா கொள்ளவேண்டும்? நாம் தின்னுதற்கு உரிய மானுடவடிவத்தைக் கொண்டானென்றல் பொருந்துமோ? என்று விபீஷணன் கூறியதைப் பரிகசித்தவாறு. தீய=தீயது; விகாரம்.

பி - ம்:—[1] தடந். [2] அடங்கிய. [3] வலியும். [4] நான், யாம். [5] தின்ன. [6] வடிவு, வடிவும். [7] கொண்டான்கொலோ, கொண்டென்கொலோ, கொண்டன்னதோர். [8] ஒருவன். (127)

116\. பித்த னாகிய[1] விசனு மரியுமென் [2] பெயர்கேட்டு
எய்த்த சிந்தைய ரேகுழி யேகுழி யெல்லாம்
கைத்த வேற்றினும் கடவிய புள்ளினு முதுகில்
தைத்த வாளிக [3] ணின்றுள குன்றின்வீழ் தடித்தின்.

(இ-ள்.) பித்தனென்று கூறப்படுபவனாகிய சிவபெருமானும் திருமாலும் என்பெயரைக் கேட்டுவாடிய மனத்தையுடையவராய், (தாம்) செல்லுகின்ற இடங்களிலெல்லாம் (தாம்) ஏறிச்செலுத்திய இடபத்திலும் (ஏறி) நடத்துகின்ற கருடப்பறவையிலும் முதுகிலே பொத்திய அம்புகள் மலையின்மீது விழுகின்ற இடிபோல இப்போதும் தங்கியுள்ளன; (எ - று.)

சிவனும் திருமாலும் தாம் ஏறிவந்த வாகனத்தோடு என்னெதிர் நிற்கமாட்டாமல் ஓடிச்செல்கையில், யான் எய்த அம்புகள் அந்த இடபம் கருடன் ஆகிய இவற்றின் முதுகிற்பாய்ந்தவை அங்குத் தானே தங்கிநிற்கின்றனவே; ஆகையால், நம்மைவெல்லத் திருமால் வந்துள்ளானென்பது பொருந்துமோ? என்றவாறு. கைத்தல் = உகைத்தல். பி - ம்:—[1] சிவனுமாலயனும், ஈசனுமாலுமென், ஈசனுமயனுமென். [2] பேர். [3] நின்றன, ஊன்றின, ஊன்றினன், உண்டின்ன. (128)

117\. வெஞ்சி னந்தரு [1] போரினெம் முடனெழ வேண்டா
இஞ்சி மாநக [2] ரிடமுடைத் தீண்டினி திருத்தி
அஞ்ச லஞ்சலென் [3] றருகிருந் தவர்முகம் நோக்கி
நஞ்சின் வெய்யவன் கையெறிந் துருமென நக்கான்.

(இ - ள்.) கொடிய கோபத்தினால் விளைகின்ற போரில் (நீ) எம்முடன் வரவேண்டா; மதில் சூழ்ந்த (இந்தப்) பெரிய நகரம் விசாலமான இடமுடையது: இங்குத்தானே இனிது தங்கியிருப்பாய்: அஞ்சவேண்டா, அஞ்சவேண்டா என்று (விபீஷணனுக்குச்) சொல்லிவிட்டு, அருகேயிருந்தவர்களின் முகத்தைப் பார்த்து, நஞ்சுபோற் கொடியவனாகிய இராவணன் கைதட்டி இடியிடிப்பது போல(ப் பேரொலி தோன்றுமாறு) சிரித்தான்; (எ - று.)

பொருவதில் அச்சங்கொண்டு மானுடவரை மேம்படுத்திக் கூறியதனால் போர்செய்யாமல் இந்நகரில்தானே இனிதிருக்கலாமென இராவணன் விபீஷணனைச் சமாதானப்படுத்தியவாறு. பி-ம்:-[1] போரினம், போரினென். [2] இடையுறைந்து, அரணுடைத்து. [3] அயல். (129)

118.—விபீடணன் இராவணனுக்குப் பின்னும் மதிகூறி இரணியன் சரித்திரம் கூறத்தொடங்குதல்.

பின்னும் வீடண [1]னையநின் [2]தரமலாப் [3]பெரியோர்
முன்னை [4]நாளிவன் முனிந்திடக் கிளையொடு [5]முடிந்தார்
இன்ன முண்டியான் இயம்புவ திரணிய னென்பான்
தன்னை யுள்ளவா கேட்டியென் றுரைசெயச் சமைந்தான்.

(இ - ள்.) பின்னையும் விபீடணன், (இராவணனை நோக்கி), 'ஐயனே! நின்வலிமையைக் காட்டிலும் மேம்பட்ட வலிமை படைத்தவரான பெரியோர் முன்னைநாளில் இந்தத் திருமால்சினங் கொள்ள(த் தமது) சுற்றத்தாருடனே இறந்திட்டனர்: (அனது பற்றி), நான் இன்னும் (உன்னிடம்) கூறவேண்டியது உள்ளது: இரணியனென்பவனைப் பற்றி நிகழ்ந்துள்ளவகையைக் கேட்பாய்' என்று (அவனுடைய சரித்திரத்தைக்) கூறத்தொடங்கினன்;

இதனால், மேல் இரணியன்வதைப்படலம் கூறுவதற்குக் கவி தாம் தோற்றுவாய் செய்தவாறு. சில பிரதிகளில் இச்செய்யுளி லிருந்து அடுத்த படலம் தொடங்குகின்றது. பி - ம்:—[1]பேசுவான், நின்னினும். [2]தரமல, தரமலன், தரமலர். [3]பெரியோன். [4]நாள வன். [5]முடிந்தான். (130)

இராவணன் இலங்கையிலே அநுமான் செய்துபோன செயல் களுக்குச் சிந்தையுற்று, மந்திரிமாரைக் கூட்டி, பகைஞர் படை யெடுத்துவருவதன்முன் செய்யவேண்டியவற்றைக்குறித்து ஆலோ சனை கேட்டான்: மந்திரிமார்கள் பகைஞரின் வலிமையறியாமல் இராவணனுடைய வீரம் முதலியவற்றைப் புகழ்ந்து கூறி அவனை மகிழ்வித்தனர். பிரகஸ்தன் முதலிய மந்திரிமார் தாம் ஒருத்தரே சென்று இராமனை வென்றுவருவோமென்று தனித்தனி கூறினர். பிறகு நிகும்பன் முதலியோர் படைக்கலங்களோடும் புறப்பட, விபீஷணன் அவ்வரக்கர்களெல்லோரையும் நிறுத்தி, பலவகை நியாயங்களை யெடுத்துக் காட்டி இராமனிடத்துச் சீதையைக் கொடுத்துவிடுமாறு இராவணனுக்குக் கூறினன்.

இராவணன், விபீஷணன் சொன்னதைக் கேட்டுச்சபையோர் களையனுப்பிவிட்டுத் தன்னில்லஞ் சேர்ந்தான்: மறுநாள் விபீஷ ணன் இராவணன் வீட்டிற்குப்போய்ச் சீதையை இலங்கைக்குக் கொண்டு வந்தது முதல் அவ்விலங்கையில் தோன்றும் பலவகைத் தீநிமித்தங்களை யெடுத்துக்காட்டிச் சீதையை இராமனுக்குக் கொடுக்கும்படி போதிக்க, இராவணன் அதற்கு உடன்படாது இராமனைப்பற்றி அலட்சியமாகச் சொல்லி அவ்விபீஷணனுக்கு விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டான்.

மனக்கலக்கமுற்ற இராவணன், பின்னும் ஆலோசனைச் சபைக்குச் சென்று அரக்கர்களை வரவழைத்து ஆலோசிக்கத் தொடங்கிச் சீதையை இராமனுக்குக் கொடுக்க விருப்பமில்லாமை

யையும் தெரிவித்துத் தன்வலிமையைப் பாராட்டிப் பேச, கும்பகர்ணன் 'முன்னமே ஆலோசித்துச் செய்யாமற் சீதையைக் கொணர்ந்தது சரியல்ல' என்று இராவணன் செய்கையைக் கண்டித்து, பிறகுதான் அந்தப்பிழையைத் திருத்தி இராமனை வென்று வருவதாகக் கூறினான்; பின்பு மஹாபார்சுவன் சீதையை வலியக் கைப்பற்றுமாறு கூற, இராவணன் பிரமசாபத்தைத் தெரிவித்தான். பின்னர் விபீஷணன் 'ஸ்ரீராமன் எவராலும் வெல்லுதற்கு அரியன்: அவனிடத்துச் சீதையைத் திருப்பித் தருவதே யாவர்க்கும் நன்மை பயக்கும்' என்றான். இந்திரசித்து விபீஷணனுடைய கொள்கையைக் கண்டிக்க, விபீஷணன் அவ்விந்திரசித்தினுடைய துர்ப்புத்தியைத் தூஷித்து 'இராமனிடத்துச் சீதையைத் தந்திட்டு வருத்தம் நீங்கி இனிதிருக்க' என்றானென்பது, இந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீவால்மீகத்திற் கூறிய விஷயம்.

இராவணன் மந்திரப்படலம் முற்றிற்று.

3-ஆவது இரணியன் வதைப்படலம்.

இரணியனது வதையைப்பற்றிக் கூறும் பாக மென்பது பொருள். தொக்க ஆறனுருபு, செயப்படுபொருளது. **இரணியன் கதைப்படலம்** என்று சிலபிரதியில் இப்படலத்திற்குப் பெயர் காண்கின்றது. இரணியன் = ஹிரண்யன்: பொன்னிறமானவனென்பது பொருள்; இவன் பிரமனது குமாரனாகிய மரீசிபிரஜாபதியின் மகனான காசியபமுனிவருடைய மனைவியர்களுள் திதியென்பவளிடம் பிறந்தவன்; திருமாலால் வராகாவதாரத்திற் கொல்லப்பட்ட இரணியாட்சனது தமையன். (திருமாலின் வாயில் காவலரான ஜயவிஜயரே சாபத்தால் இரணிய இரணியாட்சராகத் தோன்றினர்.)

தேவர் மனிதர் விலங்கு முதலிய பிராணிகளாலும் ஐம்பெரும் பூதங்களாலும் ஆயுதங்களாலும் தனக்கு மரணமில்லாதபடி அளவற்ற வரங்களைப் பெற்றுத் தேவர் முதலிய யாவர்க்கும் கொடுமையியற்றித் தன்னையே கடவுளாக வணங்கச்செய்துவந்தான் இரணியன். அவன், தன்புத்திரனும் மகாவிஷ்ணுபக்தனுமான பிரகலாதன் தன் நாமஞ்சொல்லிக் கல்விகற்காமல் நாராயண நாமஞ்சொல்லி வரவே, அவனைக் கொல்லுதற்குப் பல உபாயங்கள் செய்தான். அவன் பகவானருளால் இறந்திலனாக, அவ்விரணியன் தன் மகனை நோக்கி 'நீ சொல்லும் நாராயணனென்பான் எங்கு உளன்? காட்டாய்' என்றான்: அப்பிள்ளை 'எங்கும் உளன்' என்றான்: 'இங்கு இல்லையால்' என்று எதிரிலிருந்ததொரு தூணைப்

புடைத்தான் இரணியன்: அப்பொழுது திருமால் நரசிங்கப்பிரானு கத்தோன்றித் தன் கைந்நகங்களால் அவன் மார்பைப் பிளந்து அழித்திட்டன னென்பது, இப்படலத்துக் கூறும் பொருள்.

இந்தப்படலத்தைக் குறித்துக் கர்ணபரம்பரையாக வழங்குவ தொரு விவரம் வருமாறு:—கம்பர் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆயிரக்கால்மண்ட பத்தில் நாதமுனிகளின் திருவோலக்கத்தில் தமது இராமாய ணத்தை யரங்கேற்றி வருகையில் **இரணியன்வதைப்படலம்** வாசித்தபொழுது அங்கிருந்த சில வித்துவான்கள் 'ஆதிகாவிய மாகிய ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணத்தில் இரணியன்வதை சொல்லப்பட வில்லையே: இது என்ன நவீனமாக இருக்கிறதே? ஏதேனும் தெய் வீகம் காட்டினுல்தான் இது ஒப்புக்கொள்ளப்படும்' என்ருர் களாக, கம்பர் பகவற்சங்கற்பத்தின்படியாகிறதென்று துணிந்து இப்படலத்தை மேட்டழகிய சிங்கர் சந்நிதியில் வாசிக்க, அப் பொழுது, அப்பெருமான் தம்திருக்கரங்களை நீட்டித் திருமுடியைத் துளக்கி வாய்திறந்து பெருஞ்சிரிப்புச் சிரித்து ஆரவாரித்தனன். அதுகண்டு எல்லோரும் அதிசயித்து, 'திருச்சித்திரகூடத்திற் பாம்புகடித்து இறந்த தில்லை மூவாயிரவர் பிள்ளையொன்று இக் கம்பராமாயணத்து நாகபாசப்படலத்துச் சில கவிகளை வாசித்த வளவிற் பிழைத்தெழுந்தது: இங்கே இரணியன்வதைப்படலத்தை வாசித்தவளவில் அர்ச்சாவிக்கிரக ரூபமா யெழுந்தருளியிருக்கிற மேட்டழகிய சிங்கப்பெருமான் திருவுள்ளமுவந்து அவ்வுவப்பு யாவர்க்கும் புலனுகும்படி சிரக்கம்பத்தோடு அட்டகாசமுஞ் செய் தனர். ஆதலால், இப்பெருங்காப்பியம் தெய்வத்தன்மையுடையது' என்று இந்நூலை மிகவும் மெச்சிக்கொண்டாடினுர்களென்பது.

1.—இதுமுதற் பதினெட்டுக்கவிகள்-இரணியனது தன்மையைக் கூறும்.

வேதங் கண்ணிய [1]பொருளெலாம் விரிஞ்சனே யீந்தான்
போதங் கண்ணிய வர[2]மெலாந் தரக்கொண்டு போந்தான்
காதுங் [3]கண்ணுதல் மாலயன் [4]கடைமுறை காணுப்
பூதங் கண்ணிய [5]வலியெலா மொருதனி பொறுத்தான்.

(இ - ள்.) வேதங்களிற்குறித்த விஷயங்களையெல்லாம் பிரம தேவனே (அந்த இரணியனுக்குக் கற்பித்துக்) கொடுத்தான்: (மற் றும் அவ்விரணியன் தன்) அறிவினுற் குறித்த வரங்களையெல்லாம் (அப்பிரமன் தனக்குக்) கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டு வந்தான்; (எல்லாப் பொருள்களையும்)அழிக்கின்ற நெற்றிக்கண்ணனை சிவ னும் திருமாலும் பிரமனும் முடிவு காணவொண்ணுதனவும்(பஞ்ச) பூதங்களினிடத்துப் பொருந்தியனவுமான வலிமைகளை யெல்லாம் (அவ்விரணியன்) தானொருவனே (ஒருசேரத்) தாங்குபவனுனன்;

பிரமனே குருவாகி இவ்விரணியனுக்கு வேதப்பொருளைக் கற் பித்தானென்பது, முதலடியிற்கூறிய பொருள். இரணியாசுரன், அரும்பெருந்தவம் புரிகையில் மனமுவந்து பிரமன் பிரதியட்ச

மாகத் தன் மனத்தின் அறிவுக்குத் தோன்றியபடியெல்லாம் வரம் வேண்டிப் பெற்றபின்பே தான் முயன்ற தவத்தினின்று மீண்டானென்பது இரண்டாமடிக்குப் பொருள். 'கண்ணுதன் மாலயன் கடைமுறை காணுவலி' என்றது - அதிசயோக்தியணி : பஞ்ச பூதங்களுக்கும் தனித்தனி எவ்வளவு வலியுண்டோ அவ்வளவு வலிமை இவனொருவனுக்கே உண்டென்பது, ஈற்றடியின் பொருள். கடைமுறை-முடிவெல்லை. போந்தான் பொறுத்தான் என்ற முற்றுக்களுக்கு, இரணியனென்று எழுவாய் வருவிக்க: மேற்செய்யுளிலும் இங்ஙனமே. பி - ம்:—[1] தவம், வரம். [2] அவன், அயன். [3] கண்ணுதலோனயன், கண்ணுதன் மலரயன். [4] கடைமுதல்காணுப், கடன்முறைகாணுப், இமையவர்முதலாப். [5] உரம்.

2. எற்றை நாளினு முளனெனு மிறைவனு மயனும்
கற்றை யஞ்சடைக் கடவுளுங் காத்தளித் தழிக்கும்
ஒற்றை யண்டத்தி [1]னளவினோ [2]அதன்புறத் [3]துலவா
மற்றை யண்டத்துந் தன் [4]பெயரேசொல வாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அவ்விரணியன்),—எக்காலத்தும் (அழியாமல் நித்தியமாய்) இருக்கிறானென்று (வேதங்களாற்) சொல்லப்படுகின்ற தலைவனை திருமாலும் பிரமனும் தொகுதியான அழகிய சடையையுடைய சிவனும் முறையே காத்துப் படைத்து அழிக்கும் (இந்த) ஓரண்டகோளத்தில் மாத்திரமோ, இதற்குவெளியிலுள்ள கணக்கிடவொண்ணாத மற்றையண்டகோளங்களிலும் எல்லோரும் தன் பெயரையே சொல்லித் துதிக்க வாழ்ந்திருந்தான்; (எ - று.)

இவ்வண்டத்திலன்றி மற்றையண்டங்களிலும் அவ்விரணியன் பெயர் துதித்துக்கூறப்படுமென்பதாம். முதலிரண்டடிகள் - ஒற்றையண்டத்தின் என்பதற்கு மாத்திரமன்றி, மற்றையண்டத்தும் என்பதற்கு அடைமொழியாகத்தக்கன. எற்றைநாளினும் உளன் எனும் இறைவன்-மற்றையிருமூர்த்திகள் அழியும்போதும் தான் அழியாது எஞ்சிநிற்பவன். தன்பெயரே சொல - வேறு தேவர்களின் பெயரைச் சொல்லாமலென்றபடி. பி - ம்:—[1] அளவினும். [2] இதன். [3] உம்பர். உறவாழ். [4] புகழேசெல. (132)

3. பாழி வன்றடந் திசைசுமந் தோங்கிய [1]பணைக்கைப்
[2]பூழை [3]வன்கரி [4]யிரண்டிரு [5]கைக்கொடு பொருத்தும்
ஆழங் [6]காணுதற் கரியவா யகன்ற [7]பேராழி
ஏழுந் தன் [8]னிரு தாளள வெனக்கடந் தேறும்.

(இ - ள்.) விசாலமான வலி பெரிய திக்குக்களைத் (தூண்போலத்) தாங்கிக்கொண்டு உயர்ந்துள்ளனவும் பருத்தஉள்தொளையுள்ள துதிக்கையையுடையனவுமான வலிய (அஷ்டதிக்கஜங்களுள்) இரண்டுயானைகளை(த் தன்) இரண்டுகைகளாலிழுத்து முட்டவிடுவான்; ஆழங்கண்டறியமுடியாதனவாகிப் பரந்தபெரிய

சமுத்திரங்களேழையும் தனது இரண்டுகால்களின் அளவேயாகத் தாண்டி அப்பாற்செல்வான்; (எ-று.)—பணை பூழைக் கை வன்கரி என்க.

திக்கஜங்களுள் இரண்டை ஆட்டுக்கடாப்போலப்பிடித்து இழுத்துச் சண்டைக்குவிட்டு வேடிக்கைபார்ப்பானென்ற முதலிரண்டடிகளினால் அவ்விரணியனது பெருவலிமையையும், கடலைத் தாண்டி அப்பாற்செல்வானென்ற பின்னிரண்டடிகளினால் அவனது வடிவின் நீட்சியையும் விளக்கியபடி. "ஆசையுங்கரிகடம்மை யங்கைகொண் டொன்றோடொன்று, பூசல்செய்விக்கும்," "பெரும் புறக் கடலைக் குளப்படிநீரெனக் கருதும்" என்பன, ஒப்புநோக்கத் தக்கன. ஆழியங்கர னணுகுதற் கரியவாய்க் கிடந்த, ஆழி யேழுந் தன் காலிரண்டாற்கடந் தேறும் என்று சில பிரதியிற் பின்னிரண்டடிகள் காணப்படுகின்றன. பி-ம்:—[1]பணைக்கை. [2]பூழி. [3]வன்கிரி, வான்கிரி. [4]இரண்டொரு. [5]கையொடு. [6]காண்பதற்கரியவாய்க் கிடந்த. [7]ஓராழி. [8]பெருந். (133)

4. வண்டற் றெண்டிரை யாற்றுநீர் [1]சிலவென்று மருவான்
கொண்டல் [2]கொண்டநீர் [3]குளிர்ப்பில [4]வென்றவை [5]குடை
பண்டைத் தெண்டிரைப் பரவைநீ [6]ருவரென்று படியான் [யான்
அண்டத் தைப்பொதுத் தப்புறத் தப்பினா லாடும்.

(இ - ள்.) வண்டலிட்டோடுகின்ற (மேலே) தெளிவான அலைகளையுடைய நதியின் நீர்கள்சிறியஎன்று (நீராடுவதற்கு அவற்றின்) அருகிலுஞ் செல்லான்; காளமேகத்தினின்றுசொரியும்நீரை (த் தனக்கு)க் குளிர்ச்சி செய்வதற்குப்போதா என்று கருதி அந்நீரிலும் முழுகான்; பழைமையாகிய தெளிவாகிய அலைகளையுடைய கடலின் நீரை உப்புஎன்று (அங்கும்) நீராடான்; (பின்னை அவன் எப்படி நீராடுவானென்றால்),-அண்டகோளத்தை (ஒருபக்கத்திற்) பொத்தல்செய்து (அதற்கு) அப்பாலுள்ள பெரும்புறக்கடலின்நீர் (அத்துளைவழியாக அவ்வண்டத்தினுள்ளே விழ) அதனைக்கொண்டு நீராடுவான்; (எ - று.)

இதனால் இரணியாசுரனது உடலின்வளர்ச்சியும் வெம்மையும் சுகானுபவமும் வலிமையும் விளங்கும். யாறுங் கொண்டலும் பலவாதலின் அவற்றின்நீரை, 'சில, இல அவை' என்று பன்மைச் சொல்லாற் கூறினார். பி - ம்:—[1]செலு. [2]கொண்டி. [3]குளிப்பில. [4]என்றதிற், என்றவன். [5]குளியான். [6]உவரியிற். (134)

5. மரபின் மாப்பெரும் புறக்கடல் மஞ்சனம் மருவி
அரவி னாட்டிடை[1]மகளிரோ டின்னமு தருந்திப்
[2]பரவு மிந்திரன் பதியிடைப் பகற்பொழு [3]தகற்றி
இரவி னேலக்கம் நான்முக[4] னுலகத்து ளிருக்கும்.

(இ - ள்.) கீழ்க்கூறியவிதமாக மகத்தான பெரும்புறக்கடலின் நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து நாகலோகத்திலே (சென்று அங்குள்ள) நாககன்னிகையருடனே (இருந்து) இனிய அமிருதம்

போன்ற உணவை யுண்டு, (யாவராலும்) துதிக்கப்படுகின்ற தேவேந்திரலோகத்திலே பகற்காலத்தைக் கழித்து இராத்திரியிலே பிரமலோகத்திற் கொலுவீற்றிருப்பான்; (எ-று.)

பெரும்புறக்கடல் - அண்டத்தினுள்ளேயுள்ள ஏழுகடல்களினும் பெரியதும், அதன்வெளியிலுள்ளதுமான கடல். இச்செய்யுள், பலபிரதிகளில் "காவல்காட்டுதல்" (9) என்பதன்பின் உள்ளது. பி - ம்:—[1] மக்களோடு. [2] பரவ. [3] ஆற்றி. [4] உலகின் வீற்றிருக்கும், ஓலக்கமிருக்கும். (135)

6. [1] சாரு மானத்திற் சந்திரன் றனிப்பதஞ் சரிக்கும்
தேரின் [2] மேலினின் றிரவிதன் பெரும்பதஞ் செலுத்தும்
[3] பேர்வி லெண்டிசைக் காவலர் [4] கருமமும் பிடிக்கும்
மேரு மால்வரை [5] யுச்சிமே லரசுவீற் றிருக்கும்.

(இ - ள்.) (சந்திரன்) ஏறிச்செல்லும் விமானத்தில்(தான் ஏறி, சந்திரனது)ஒப்பில்லாத அப்பதவியிலே (இருந்து)சஞ்சரித்து அவனது அதிகாரத்தை (த் தான்) செலுத்துவான்; (சூரியனது) தேரின் மேலேநின்றுகொண்டு அச்சூரியனது பெரியபதவியின் அதிகாரத்தை(த்தான்) செலுத்துவான்; (நிலை) மாறுதலில்லாத அஷ்டதிக்பாலகர்களுடைய (இடங்களிலிருந்து அவர்களின்) தொழில்களையெல்லாம் கைக்கொண்டுநடத்துவான்; பெரிய மேருமலையின் சிகரத்தில் (பிரமன்போல்) அரசைக்கொண்டு மிக்க சிறப்புடன் இருப்பான்; (எ - று.)

சந்திரன் விமானத்திலேறிச் சஞ்சரித்தலும், சூரியன் தேரிலேறிச் சஞ்சரித்தலுமாகிய இயற்கை இங்குக் கருதத்தக்கது. மூன்றடிகளிற் சந்திரன் முதலியோர் கூறப்பட்டதற்கு ஏற்ப, ஈற்றடியிற் பிரமனென்பது, வருவிக்கப்பட்டது. எண்திசைக்குக் காவலர்—கிழக்குக்கு இந்திரன், தென்கிழக்குக்கு அக்கினி, தெற்குக்கு யமன், தென்மேற்குக்கு நிருருதி, மேற்குக்கு வருணன், வடமேற்குக்கு வாயு, வடக்குக்குக் குபேரன்,வடகிழக்குக்கு ஈசானன் எனக் காண்க. பி - ம்:—[1] சார்விமானத்தில், சாரும்வானத்தில். [2] மேலும், மீது. [3] பேரில். [4] பெரும்பதம். [5] உச்சியின். (136)

7. நிலனும் நீரும்வெங் கனலொடு காலுமாய் [1] நிமிர்ந்த
[2] தலனு ணீடிய வவற்றினத் தலைவரை மாற்றி
உலவுங் காற்றொடு கடவுளர் [3] பிறருமா யுலகின்
[4] வலியுஞ் செய்கையும் வருணன்றன் [5] கருமமு [6] மாற்றும்.

(இ - ள்.) பூமியும் நீரும் வெவ்வியநெருப்பும் காற்றுமாகி விளங்குகின்றனவும் உலகத்தில் நெடுங்காலமாக உள்ளனவுமான அந்தப் பூதங்களின் அந்தத்தேவதைகளை (அந்தப்பதவியிலிருந்து) ஒழித்து, (தானே) இடைவிடாது உலாவுகிற காற்றும் மற்றைத் தேவர்களுமாகி, உலகத்து (எல்லாப்பூதங்களின்) வலிமையையும் செய்கையையும் வருணனது தொழிலையும் செய்வான்; (எ-று.)

நான்குபூதங்களைக் கூறினது, ஆகாயத்திற்கும் உபலட்சணம். கருமமும் மாற்றும் என்று பிரிக்கலாம். மாற்றி என்பதற்கு ஒருவர் பதவிக்கு மற்றொருவரை மாறச்செய்து என்றுமாம். 'ஆதவமுதலவன் றன்னையவிர்மதிப்பதத்திலோச்சும், சீதள மதியைவெய்யோன் சென்னெறிப்படுத்திச் செல்லும்'' என்பது முதலியன காண்க. வருணன்கருமம் என்றது, மழை பொழிவதை. பி-ம்:-[1]நிமிரும், நிமிர்ந்து. [2]தலமும். [3]பிறிதும். [4]வலியின். [5]செய்கையும். [6]முற்றும். (137)

8. தாம ரை[1]த்தடங் கண்ணினன் [2]பேரவை [3]தவிர
நாமந் தன்னதே யுலகங்கள் யாவையும் [4]நவிலத்
தூம வெங்கன லந்தணர் முதலினர் சொரிந்த
ஓம வேள்வியு [5]னிமையவர் பேறெலா முண்ணும்.

(இ - ள்.) செந்தாமரை மலர்போலும் பெரிய திருக்கண்களையுடையவனான திருமாலினது அத்திருநாமங்கள் நீங்கத் தனது பெயரையே எல்லாவுலகங்களிலும் சொல்ல(ச் செய்து), யாகங்களிலே புகையையுடைய வெவ்விய அக்கினியிலே முனிவர்முதலியோர் ஓமஞ்செய்தனவும் தேவர்களுக்குச் சேர்தற்குரியனவுமான அவிர்ப்பாகங்களை யெல்லாம் (தானேபெற்று) உண்பான்; (எ-று.)

உலகங்களில் எல்லாவிடத்திலும் யாவரும் எப்போதும் தன்னிடத்து அச்சத்தால் திருமாலினது நாமதேயங்களைக் கூறும் வழக்கத்தைத் தவிர்ந்து தன்பெயரையே கூறும்படி செய்ததன்றி, தேவர்களையுத்தேசித்துத் தீயிலிடும் அவிசுகளையெல்லாம் தானே கைக்கொண்டு உண்பவனென்பதாம். ஆயிரந்திருநாமங்கள் உள்ளதனால், பேர்அவை என்றது. தாமரைத்தடங்கண்ணினன் பேர் அவை - ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்தில் திருமாமணிமண்டபத்தி லுள்ள சிறந்த திருவோலக்க மெனினுமாம். பி - ம்:—[1]கண்ணன்றழற்கணன். [2]பேரிவை. [3]தவிர்த்து, தவிர்ந்து. [4]நடுங்க. [5]இறையவர்.

9. காவல் காட்டுதல் துடைத்தலென் றித்[1]தொழில் கடவ
மூவ ரும்மவை முடிக்கிலர் பிடிக்கிலர் [2]முறைமை
ஏவர் மற்றவர் யோகிய ருறுபத மிழந்தார்
தேவ ரும்மவன் தாளலா லருச்சனை செய்யார்.

(இ - ள்.) (எல்லாவற்றையும்) பாதுகாத்தலும் படைத்தலும் அழித்தலுமென்ற இத்தொழில்களுக்குஉரிய திரிமூர்த்திகளும் அத்தொழில்களைச் செய்து முடிக்கமாட்டாதவர்களாய்(த் தங்களுடைய) உரிமையைக்கைக்கொள்ளாது விடுவாராயினர்; (இவர்களே இப்படி ஆயினரென்றால் தம்தமக்குரிய தொழிலை மேற்கொண்டு முடிக்கவல்லவர்), வேறு எவர்தாம் (உளர்)? யோகப்யிற்பசியில் தேர்ந்தவர்களும் (தம் யோகபலத்தாற்) பெறும் பதவிகளை இழந்துவிட்டார்கள்; (அன்றியும், அதுவரையிற் பலரால் வணங்கப்பட்டு வந்த) தேவர்களும் அவ்விரணியனது பாதங்களையன்றி வேறொன்றைப் பூசியாதவராயினர்; (எ-று.)

இதனால், இரணியனிடத்து அனைவரும் அஞ்சி நிற்கும் தன்மையை விளக்கியவாறு. "கலைமகள் கொம்மை முலைபொரு திணிதோட் கடவுள்தன் படைப்பினை மாற்றி, மலர்தலையுலக முழுவதுந் தானேவருத்தறவெளிதினிற்படைக்கும், சிலைவிழுங் குயாதோள் மாயனை யகற்றிச் சிறப்புடனுலகெலாமளிக்கும், மலைமகள் பாகன் சிறிது கையாற வாருயிர் துடைப்பினுந்துடைக்கும்" என்றது காண்க. பி-ம்:—[1]தொழிற்குரிய, தொழில்கடவா, தொழில்கருதும். [3]முறையின். (139)

10. மருக்கொள் தாமரை நான்முக [1]னைம்முகன் முதலோர்
குருக்க ளோடுகற்[2] றோதுவ தவன்பெருங் கொற்றம் [ருது
[3]சுருக்கில் நான்மறை தொன்றுதொட்[4]டுரைதொறுந்[5]தோன்
இருக்குந் தெய்வமு[6] மிரணிய னேநம வென்னும்.

(இ - ள்.) வாசனையைக்கொண்ட (திருமாலின் நாபீ)கமலத்தில் தோன்றிய பிரமனும் சிவனும் முதலோரான தேவர்கள் (அவ்விரணியனது) புரோகிதரிடத்துப்படித்தறிந்து (எப்போதும்) சொல்வது, அவ்விரணியனது சிறந்த வெற்றியையேயாகும்:சுருக்கமாகக் கூறுவோமானால் நான்குவேதங்களும், 'அநாதியாக(த்தமது) சொற்களிலெல்லாம் வெளிப்படாது மறைந்து இருக்கிற தெய்வமும் இரணியனே: அவனுக்கு நமஸ்காரம்'என்று சொல்லித் துதிக்கும்; (எ - று.)

சிவபிரானது ஐம்முகங்கள் - அகோரம் ஈசாநம் சத்தியோசாதம் தத்புருஷம் வாமனம் எனப்படும். குருக்களோடு - உருபு மயக்கம்: வேதங்களும் சாரமாகப்பார்க்குமிடத்துப் பரம்பொருள் இரணியனே என்று சொல்லி அவனைவணங்கியது, அவனிடத்துள்ள பேரச்சத்தினால்: இது, கம்பரின் அதிசயோக்தி. சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுள் "மண்டலந்தரு" (12) என்ற பாடலின்பின் உள்ளது. பி-ம்:—[1]முதலியமறையோர்,முதலிய வானோர்.[2]ஓதுவன். [3]சுருக்கி, சுருக்க. [4]உயிர். [5]தோன்று. [6]இரணியவே. (140)

11. பண்டு வானவர் தானவர் யாவரும்[1] பற்றித்
தெண்டி ரைக்கடல் கடைதர வலியது தேடிக்
கொண்ட மத்தினைக்[2] கொற்றத்தன்[3] குவவுத்தோட் கமைந்த
தண்டெ னக்கொள லுற்றுஅது நொய்தெனத் தவிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்திலே தேவர்களும் அசுரர்களுமாகிய எல்லோரும் தெளிவான அலைகளையுடைய பாற்கடலைக் கடையும்பொருட்டு வலியுள்ளதாகத்தேடி எடுத்துக்கொண்டு வந்த மத்தாகிய மந்தரகிரியை (இரணியன்) வெற்றியையுடைய தன் திரண்ட தோள்களின் வலிமைக்கு ஏற்ற தண்டாயுதமாக எடுத்துக்கொள்ளத் தொடங்கி, (பின்பு) அம்மலையும் அற்பமானது என்று எண்ணி நீக்கிவிட்டான்; (எ - று)

இதனால், அவ்விரணியனது மிக்க தோள்வலிமையும் செருக்கும் விளங்கும். பற்றிக்கொண்ட எனக்கூட்டுக. இழந்த செல்வத்தைப்பெறத் தேவர்கள் கடல்கடைந்தவிவரம், பாலகாண்டத்துக் கூறப்பட்டது. பி - ம்:—[1]பயிற்றித். [2]கொற்றவக், கொற்றத்தின். [3]குலவுத்தோள். (141)

12. மண்ட லந்தரு கதிரவன் வந்துபோய் மறையும்
எண்ட லநதொடற் கரியன தடவரை யிரண்டும்
கண்ட லம்பசும்[1]பொன்னவன் முன்னவன் [5]காதில்
குண்ட லங்கள்மற்[3]றென்னினிப் பெரு[4]வலி [5]கூறல்.

(இ - ள்.) மண்டிலவடிவம்பொருந்திய சூரியன் உதித்தும் அஸ்தமித்தும் போகின்றனவாய் மனத்தினால் எட்டுதற்கும் அரியவையான (உதயம் அஸ்தம் என்னும்) இரண்டு பெரியமலைகளும், இரணியாட்சனுக்குத் தமையனான இரணியனுக்குக் காதுகளிலிடுங் குண்டலங்களாகும்; இனி, (அவ்விரணியனுடைய) மிக்கவலிமையைக்குறித்துக் கூறவேண்டியது வேறுஎன்ன? (எ - று.)

'ஹிரண்யாக்ஷன்' என்ற பெயரை மொழிபெயர்த்து, 'கண்தலம் பசும் பொன்னவன்' என்றார். எண்தலம்-மனமாகிய இடம். பி-ம்:—[1]பொன்னிறத்தவற்கிளங், பொன்னிறத்தவற்கிரு. [2]காளை. [3]என்னெனப். [4]விறல். [5]கூறின். (142)

13. [1]மயர்வின்[2]மன்னவன் சேவடி[3]மண்ணிடை வைப்பின்
அயரும் வாளெயிற் றுயிர[4]நனந்தலை யனந்தன்
உயரு மேலண்ட முகடுதன்[5]முடியுற வுயரும்
பெயரு மேனெடும் பூதங்களுந்தொடும் பெயரும்.

(இ - ள்.) சோர்தலில்லாத மன்னவனான இரணியன், சிவந்த (தனது) பாதங்களைப் பூமியில் (ஊன்ற) வைப்பானானால், கூரியபற்களையும் அகன்ற ஆயிரந்தலைகளையுமுடைய ஆதிசேஷனும்(அந்தப் பாரமிகுதியைத் தாங்கமாட்டாமல்) தளர்வான்; (அன்றியும் அவ்விரணியன்) எழுந்துநிற்பானானால், அண்டகோளத்தின் மேல் முகடு தனது தலையிற்படும்படி உயர்வான்; இடம்விட்டுச் சஞ்சரிப்பானானால், (தனது வலியவிசையால்) பஞ்சமகாபூதங்களு(ம்தன்னொடு கூடவே நிலைபெயர்ந்துவர அவற்று)டனே நடப்பான்;

மூன்றாமடிக்கு - அவன் உயர்வானானால் அவனதுமுடி தாக்குதலால் அண்டமுகடு அப்பால்உயர்ந்துபோகுமென்றும், நான்காமடிக்கு - அவன் நிலைபெயர்வானானால் பெரியபஞ்சபூதங்களும் அவனுடனே நிலைபெயருமென்றும் பதவுரைகொள்ளலாம். மயர்வின்-அறியாமையையுடைய என்று கவிக்கூற்றாக உரைப்பாருமுளர். [1]மயரும் என்றபாடத்திற்கு - (மண்) குழி டும் என்று உரைப்பர். பி - ம்:—[1]மயரின். [2]மன்னெடுஞ். [3]மண்ணுற. [4]பணந்தலை, தலையுள. [5]முடிவுற. (143)

14. பெண்ணிற் பேரெழி லாணினி லலியினிற் [1]பிறிதும்
உண்ணிற் கும்முயி ருள்ளதி லில்லதி லுலவான்
கண்ணிற் [2]காண்பன கருதுவ [3]யாவினும் கழியான்
மண்ணிற் சாகிலன் வானிலுஞ் சாகிலன் வரத்தால்.

(இ - ள்.) (தான்பெற்ற) வரத்தினால், பெண்ணாலும் மிக்க வளர்ச்சியையுடைய ஆணாலும் அலியாலும் மற்றும், உடம்பினுள் நிற்கின்ற உயிரையுடைய பிராணியாலும் உயிரில்லாததனாலும் இறக்கமாட்டான்: கண்களாற் காணப்படும் பொருள்களும் (மனத்தால்)கருதப்படும் பொருள்களுமாகிய எல்லாவற்றாலும் இறவான்: பூமியிலுஞ் சாகமாட்டான்; ஆகாயத்திலுஞ் சாகமாட்டான்;

பெண், ஆண், அலி, உயிருள்ளது, இல்லது - சாதியொருமைப்பெயர்கள். இல்லது - உயிரில்லாதது, அசேதனப்பொருள். எழிலாவது-வளர்ந்தமைந்தபருவத்தும் இதுவளர்ந்துமாறியதன்றி இன்னும் வளருமென்பதுபோன்றுகாட்டுதல் என்பர். பி - ம்:— [1]பிறிதில். [2]காண்பதென்றே துவ, காண்பது கருதுவது. [3]யாதினும்.

15. [1]தேவ ராயின [2]ரேவருஞ் [3]சேணிடைத் திரியும்
யாவ [4]ரேயுமற் [5]றெண்ணுதற் கரியரா யியன்ற
[6]கோவை மாலயன் [7]மானிடன் யாவருங் கொல்ல
ஆவி தீர்கில னாற்றலுந் தீர்கில னனையான்.

(இ - ள்.) அந்த இரணியன், தேவராயினர்எல்லாரும் வானத்தில்திரியும் யாவரும்எண்ணுதற்கு அரியராய்ப் பொருந்திய தொடர்ச்சியாய்க் கூறப்படுகிற திருமால் பிரமன் சிவன் என்ற திரிமூர்த்திகளும் மற்றும் எல்லோரும் (தன்னைக்) கொல்ல உயிர்நீங்கான்; (அன்றியும்), வலிமையும் (சிறிதும்) ஒடுங்கான்; (எ - று.)

திருமால் பின்பு நரசிங்கமூர்த்தியாய் இவ்விரணியனைக்கொன்றாலும், தானான தன்மையில் அவனைக் கொல்லமுடியாமையால், 'மால் கொல்ல ஆவி தீர்கிலன்' என்றது. தாருகவனத்து முனிவரேவிய மானை இடக்கையி லுடைமையால், சிவபிரானை'மானிடன்' என்றான்: மான்+இடன் என்க. கோவை - திரிமூர்த்திகளென்ற வரிசை. எண்ணுதல் - தியானித்தல். பி-ம்:—[1]தேவராதியர், தேவராயினும். [2]தேவரும், எவரினும். [3]திரிதருமியக்கர். [4]ஆயினும், ஆனுமற்று, ஆயுமற்று. [5]எண்ணவு நினைக்கவும், எண்ணவு நினைவுழி. [6]கோவம். [7]மானுடர். (145)

16. நீரிற் [1]சாகில னெருப்பினுஞ் சாகிலன் நிமிர்ந்த
[2]மாருதத்தினு மண்ணின்மே லெவற்றினும் மாளான்
ஓருந் தேவரு முனிவரும் பிறர்களு [3]முரைப்பர்
சாருஞ் சாபமு மனையவன் றனைச்சென்று சாரா.

(இ - ள்.) (அவன்) ஜலத்திலுஞ் சாகமாட்டான்: நெருப்பிலும் சாகமாட்டான்: வீசியெழுகின்ற காற்றிலும் மண்ணுலகத்துக்கு

மேலுள்ள (புவர்லோகம் முதலிய)எல்லாவிடங்களிலும் சாகமாட்டான்: (முக்கால வரலாறுகளையும்) அறியவல்ல தேவர்களும் முனிவர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் இடுவதனால்வருகின்ற சாபங்களும் அவ்விரணியனைச் சென்றுகிட்டா; (எ - று.)

பதினான்காம்பாடலில் பஞ்சபூதங்களில் மண்ணும் வானமும் கூறப்பட்டனவாதலால், மற்றைமூன்றும் இங்குககூறப்பட்டன. மண்ணின்மேலெவற்றினும் என்பதற்கு பூமியின்மீதுள்ள மலை முதலிய எல்லாவிடங்களிலும் என்று உரைத்தலுமாம். சாபமும் அவனையணுகா என்று பினனிரண்டடியிற் கூறினார். பி - ம்:—[1]சாவிலன். [2]மாருதத்தின்மண்ணின், மாருததநினு மற்று. [3]உரைக்குஞ். (146)

17. [1]உள்ளுஞ் [2]சாகிலன் புறத்தினு முலக்கில னுலவாக்
கொள்ளைத் [3]தெய்வவான் படைக்கலம் [4]யாவையுங் கொல்லா
[5]நள்ளிற் சாகிலன் பகலிடைச் சாகிலன் நமனர்
கொள்ளச் சாகிலன் ஆரினி யவனுயிர் கொள்வார்.

(இ - ள்.) (வீட்டின்) உள்ளேயுஞ் சாகமாட்டான்,வெளியிலேயுஞ் சாகமாட்டான்: அழிவில்லாத மிகுதியாகிய தெய்வத்தன்மையுடைய சிறந்த ஆயுதங்களெவையும் (அவனைக்) கொல்லமாட்டா; இரவினுஞ் சாகமாட்டான்; பகலினுஞ் சாகமாட்டான்; (பிராணிகளினுயிரைக் கவர்ந்துபோக ஏற்பட்டுள்ள) யமன் (தன்னுயிரைக்) கவர்ந்துகொள்ளச் சாகமாட்டான்: இனி, அவனுயிரைககொண்டு போகுபவர் யார்? (எ - று.)—பி - ம்:—[1]உள்ளிற். [2]சாவிலன். [3]தேவர்தம். [4]யாதினுங்குறையான். [5]நள்ளிராவிடைப். (147)

18. பூத [1]மைந்தொடும் பொருந்திய[2] புதவினுற்[3] புரளான்
வேதம் நான்கினும்[4] விளம்பிய பொருள்களால்[5] விளியான்
தாதை[6] வந்துதான் தனிக்கொலை சூழினும் [7]சாகான்
ஈதவன்னிலை யெவ்வுல கங்குட்கு மிறைவன்

(இ - ள்.) பஞ்சபூதங்களினாலியன்ற வஸ்துக்களாலும் அழியான்; நான்குவேதங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்களாலும் சாகமாட்டான்; (தனது) தந்தை தானேவந்து தனியே [இரகசியமாக] (தன்னைக்) கொல்ல முயன்றாலும் சாகான்; எவ்வுலகங்கட்கும் இறைவன் அவன்: அவனுடைய நிலைமை, இத்தன்மையது;

புரு - பொருள். கீழே 14, 16-ஆம் பாடல்களில் பூதங்களுள் ஒவ்வொன்றனாற் சாவில்லாமையைக் கூறியவன், இங்கு அந்த ஐந்துபூதங்களும் ஒன்றுசேர்ந்த பொருள்களாற் சாவில்லாமையைக் கூறுகின்றானென்க. வேத மந்திரங்களைக்கொண்டு அபிசாரவோமம் மந்திரப்பிரயோகம் முதலியனசெய்து கொல்லமுடியாமையை இரண்டாமடி கூறும். பெற்ற தந்தை கொல்லமுயன்றால் அவனை விலக்கவல்லாரில்லை யன்றோ? அத்தன்மையனான தந்தையாலும் கொல்லமுடியாதென்பது,மூன்றாமடியிற் கூறிய பொருள்.

பி - ம்:—[1] ஐந்தினும். [2] உணர்வினிற். [3] சாகான், புணரும், புணரா, புணர. [4] விளங்கிய. [5] வீயான். [6] தான்வந்து, தன்னைத்தரன். [7] சலியான். (148)

19.—இரணியன் மகனான பிரகலாதனது தன்மை.

ஆய வன்றனக் கருமக [1]னறிஞரி னறிஞன்
தூய ரென்பவர் யாரினு மறையினுந் தூயான்
நாய கன்[2]றனி [3]ஞானி[4]நல் லறத்துக்கு நாதன்
தாயின் மன்னுயிர்க் கன்பின னுளனொரு தக்கோன்.

(இ - ள்.) அத்தன்மையனாகிய இரணியனுக்கு அருமையாகப் பிறந்த புத்திரன்,—அறிவுடையோர்களினும் அறிவுடையவனும், பரிசுத்தரென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுபவர் யாவரினும்வேதங்களினும் பரிசுத்தியையுடையவனும், சருவேசுவரன்விஷயமான ஒப்பற்ற ஞானமுடையவனும், (அவ்வறிவிற்கு ஏற்பத்) தருமவொழுக்கத்துக்குத் தலைவனும், (உலகத்து) நிலைபெற்ற பிராணிகளிடத்துத் தாயைக்காட்டிலும் அன்புடையவனும், ஒருதக்கோனுமாகி இருந்தான்; (எ - று.)—[1] அறிஞருக்கு. [2] திரு. [3] ஞானம். [4] மற்றறிஞர்க்கு. (149)

20.—இரணியன் தன்மகனை வேதமோதச் சொல்லுதல்.

வாழி [1]யானவன் றனைக்கண்டு மன[2]மகிழ்ந் துருகி
[3]ஆழி யையநீ யறிதியால் மறையென வறைந்தான்
ஊழி யுங்கடந் [4]துயர்கின்ற ஆயுளா னுலகம்
ஏழு மேழும்வந் தடிதொழ வரசுவீற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) கற்பகாலத்தையும கடந்து மேற்செல்லுகின்ற ஆயுளையுடையவனும் மேலேழ் கீழேழ் என்ற பதினான்கு லோகங்களிலுள்ளாரும் வந்து (தனது) பாதங்களை வணங்க மிக்கசிறப்போடு அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருந்தவனுமாகிய வாழ்ச்சியையுடைய அவ்விரணியன், அந்தக்குமாரனைப் பார்த்து மனம்மகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, (என்னுடைய) ஆஜ்ஞாசக்கரத்துக்குஉரிய மகனே! நீ வேதங்களை யறிவாயென்று கட்டளை கூறினான்; (எ - று)— ஊழி-பிரமனாயுள். பி-ம்:—[1] வானவன். [2] உவந்து [3] ஆளி. [4] உய்கின்ற.

21.—ஓரந்தணன் பிரகலாதனுக்கு வேதமோதுவிக்கத் தொடங்குதல்.

என்றொ ரந்தண னெல்லையி லறிஞனை [1]யேவி
[2]நன் று நீயிவற் [3]குதவுதி மறையென [4]நவின்றான்
சென் று மற்றவன் றன்னொடு மொருசிறை சேர்ந்தான்
அன் று நான்மறை முதலிய வோதுவா னமைந்தான்.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லி, (இரணியன்), ஒருபிராமணன்வசத்திலே அறிவுடையனான பிரகலாதனை யொப்புவித்து, (அக்குருவை நோக்கி), 'நீ இந்த மகனுக்கு வேதங்களை நன்றாகச்சொல்லிக்

கொடுப்பாய்' என்று சொன்னான்; பின்பு (அவ்வாறே அக்குரு) அப்பொழுது அந்தக்குமாரனுடனே போய் ஒருபக்கத்தையடைந்து, நான்கு வேதங்கள் முதலியவற்றை (அவனுக்குக்) கற்பிக்கத் தொடங்கினான்; (எ - று.)

ஓதுவித்தற்கு அமைந்த குரு சுக்கிராசாரியனென்பர்: அவன் மகனாகிய சண்டமார்க்கனென்றலும் உண்டு. முதலிய என்றது- வேதங்கட்கு அங்கமாகிய சிட்சை வியாகரணம் சந்தசு முதலியவற்றைக் காட்டும். மற்று-அசையென்பாருமுளர். பி-ம்:—[1]மேவி. [2]நின்றுநீயிதற்கு. [3]உதவிசெய். [4]அறைந்தான். (151)

22.—குரு 'இரணியாய நம:' என்று கூறச்சொல்ல, சிறுவன் 'நாராயணாய நம:' எனல்.

ஓதப் புக்கவ னுந்தைபே ருரையென லோடும்
போதத் தன்செவித் தொளையிரு [1]கைகளாற் [2]பொத்தி
[3]மூதக் கோயிது[4] நற்றவ [5]மன்றென மொழியா
வேதத் துச்சியின் மெய்ப்பொருட் [6]பெயரினை [7]விரித்தான்.

(இ-ள்.) இங்ஙனம் கற்பிக்கத் தொடங்கிய ஆசிரியன், (பிரகலாதனைநோக்கி), 'உனது தந்தையின்பேரை (முதலிற்)சொல்' என்று கூறியவுடனே, (பிரகலாதன்), தனது இரண்டு காது துவாரங்களையும் இருகைகளாலும் நன்றாக மூடிக்கொண்டு, 'மூத்த பெரியோனே! நீ சொன்னபடி சொல்வது நல்லொழுக்கமன்று' என்று சொல்லி (மறுத்து), வேதத்தினுச்சியாகிய உபநிஷத்துக்களிற் கூறப்படுகிற உண்மைக் கடவுளின் திருநாமத்தை வெளியிட்டுக் கூறினான்; (எ - று.)

"வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை விட்டுசித்தன் விரித்தனனே" என்றாற்போல, 'வேதத்துச்சியின் மெய்ப்பொருட் பெயரினை விரித்தான்' என்றார். பி-ம்:—[1]கைகொடு, கையினும். [2]புதையா. [3]மாதக்கோயிதன், மாதக்கோயிதுன். [4]நற்றமென், தவமென, மறமென. [5]முன்பினுமலையா, முன்பினுமிலையா. [6]பெரியனை. [7]விதித்தான். ([redacted]52)

23.—பிரகலாதன் விஷ்ணுபக்தியை வெளியிடக்கண்டு குரு அஞ்சுதல்.

ஓநமோநரா யணாயவென் றுரைத்[1]துள முருகித்
தானமைந்திரு [2]தடக்கையுந் தலைமிசைத் தாங்கிப்
பூநிறக் கண்கள் புனலுக மயிர்ப்[3]புறம் பொடிப்ப
ஞான நாயக னிருந்தன னந்தண [4]னடுங்க.

(இ-ள்.) தத்துவஞானத்துக்குத் தலைவனான பிரகலாதன், திருவஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தைச் சொல்லி மனங்கரைந்து தான் அடங்கி அசைவற்று நின்று, (தனது) இரண்டு பெரியகைகளை

யும் தலைமேல் வைத்துக் கூப்பி [அஞ்சலிசெய்து], தாமரைமலர் போன்ற கண்களினின்று நீர் சிந்தவும் மயிர்கள் உடம்பின்மீது சிலிர்த்தெழவும் அந்தக்குரு நடுங்குமாறு இருந்தனன்; (எ - று.)

உளம் உருகுதல் முதலிய, அன்பின் நிகழ்ந்த மெய்ப்பாடுகள். திருவஷ்டாக்ஷரத்தின் பொருள்—'அகாரார்த்தமான திருமாலுக்கு உரிய ஞானஸ்வரூபியான ஆன்மாவான நான் நாராயணனுக்கே எல்லாவடிமையும் செய்யப்பெறுவேனாக: எனக்கு உரியனல்லேன்' என்பது. நராயணா=நாராயணா: குறுக்கல்: கம்பர் கவித்துவச் சலுகையால் கூறியதுகுறித்தே 'நாராயணனை நராயண னென்றே கம்பன், ஓராதுசொன்ன வுறுதியால்...நான்' என்று காளமேகப்புலவர் வேடிக்கையாகக் கூறியுள்ளார். பி - ம்.—[1]உணர்வு. [2]சுடர். [3]குலம். [4]நடுங்கி, (153)

24.—குரு பிரகலாதனை வெறுத்துப் பேசுதல்.

கெடுத்தொ ழிந்தனை யென்னையு முன்னையுங் கெடுவாய்
படுத்தொ ழிந்தனை பாவி [1]யெத் தேவரும் பகர்தற்கு
அடுத்த தன்றியே யயலொன் று பகரநின் னறிவில்
எடுத்த தென்னிது [2]வென்செய்த வண்ணம்[3] நீ யென்றான்.

(இ - ள்.) 'அழிந்துபோகுபவனே! பாவீ! (குருவாகிய) என்னையுங் கெடுத்து விட்டாய்: (மாணாக்கனாகிய) உன்னையும் அழித்துக் கொண்டாய்;எந்தத் தேவர்களும் சொல்லுதற்கு அடாததாயுள்ள வேறாகிய ஒருவார்த்தையைச் சொல்லும்படி உன்னறிவிற்கொண்டது என்ன ஆச்சரியம்! இங்ஙனம் நீ என்னகாரியஞ்செய்து விட்டாய்' என்று சொன்னான்; (எ - று.)

மனவருத்தம் மிக்கதனால்,'என்னைக் கெடுத்தொழிந்தனை கெடுவாய்' என்றதனோடு அமையாது 'உன்னையும் படுத்தொழிந்தனை' என்றும் கூறினான். பி - ம்:—[1]அத்தேவரும், அத்தேவரை, அத்தேவனை. [2]என்செய வெண்ணினை. [3]ஈதென்றான். (154)

25.—பிரகலாதன் அதற்கு ஏற்ற சமாதானங் கூறுதல்.

என்னை யுய்வித்தே னெந்தையை [1]யுய்வித்தே [2]னினைய
உன்னை யுய்வித்திவ் [3]வுலகையு [4]முய்விப்பா னமைந்து
முன்னை [5]மூலத்தின் [6]முதற்பெயர் [7]மொழிவது [8]மொழிந்தேன்
என்னை குற்றம்நா [9]னியற்றிய தியம்புதி யென்றான்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டுப் பிரகலாதன் குருவைநோக்கி, நாராயண நாமத்தைச் சொன்னதனால்), என்னை (நான்) ஈடேறச்செய்தேன்: எனது தந்தையை ஈடேற்றினேன்; இத்தன்மையனான [எனக்குக் குருவாயமைந்த] உன்னையும் ஈடேற்றி இந்த உலகத்திலுள்ள எல்லாவுயிர்களையும் ஈடேற்றத் தொடங்கிப் பழமையான வேதத்தின் முதற்சொல்லான பிரணவம் முதலிற் கூறும் பொருளான நாராயணனைச் சொன்னேன்: நான் செய்தது என்ன குற்றம்? சொல் என்றான்; (எ - று)

முன்னை மூலம் - அநாதியான வேதம். வேதத்தின் முதலிற் கூறும் பெயர் - பிரணவம்; அது பகவானைக் கூறுவதென்பதை "ப்ரணவோ பக்வத் வாசி" என்றதனாலும் அறிக. நாராயணனென்னும் நாமம் பலவகைப்பயனும் தருமென்பதை "குலந்தரும்' என்ற பாசுரத்தில் திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்திருத்தல் காண்க. திருவஷ்டாக்ஷரத்தில் பிரணவத்திலுள்ள அகாரத்தின் விவரணமாக நாராயணாய என்பது அமைந்திருத்தலால்,முதற்பெயர் மொழிவது நாராயணனை யாகும். பி - ம்:—[1]உய்வித்தேற்கு. [2]இயைய, இனிமற்று, இனிதும். [3]உலகெலாம். [4]உய்விக்கவுரைத்தேன். [5]வேதத்தின். [6]மூலத்தின். [7]முறைப்பெயா, மூதற்பெயர். [8]உரைத்தேன். [9]இயம்பியது, இயம்பினது. (155)

26.—குரு பிரகலாதனுக்கு அறிவு கூறுதல்.

முந்தை வானவர் யாவர்க்கு மூதல்வர்க்கு முதலோன்
உந்தை மற்றவன் திருப்பெய ருரைசெயற் குரிய
[1] அந்த ணாளனே [2]னென்னினு மறிதியோ வைய
எந்தை யிப்பெய ருரைத்தெனைக் கெடுத்திட லென்றான்.

(இ - ள்.) 'உன் தந்தை, பழமையான தேவர்களெல்லார்க்கும், திரிமூர்த்திகளுக்கும் தலைவன்: அவனது திருப்பெயரைச் சொல்லுதற்கு உரிய பிராமணனாகிய என்னைக்காட்டிலும் (நீ) அறிவாயோ? ஐயனே! எந்தையே! இந்த (நாராயணனென்னும்) பெயரை (மறுபடியுஞ்) சொல்லி என்னைக்கெடுக்காதே' என்றான், (குரு);

பிரகலாதன் சொன்ன நாராயணநாமத்தைத் தன் வாயால் அநுவதித்துக் கூறுதற்கும் அஞ்சி 'இப்பெயருரைத்து' என்றும், நாராயணநாமத்தை மாணக்கன் கூறினால், குருதான் சொல்லிக் கொடுத்தானென்பான் என்று கருதி,'எனைக் கெடுத்திடல்'என்றும் கூறுகின்றான். பி-ம்:—[1]அந்தணாளனன், அந்தணாளவன். [2]என்னுமது. [3]இந்த. (156)

27.—பிரகலாதன் குரு சொல்லை மறுத்து மற்றுங் கூறத்தொடங்குதல்.

வேத [2]பாரக [2]னவ்வுரை [3]கூறலும் விமலன்
ஆதி நாயகன் பெயரன்றி யான்பிறி தறியேன்
ஓத வேண்டுவ தில்லையென் [4]னுணர்வினுக் கொன்றும்
போதி யாதது மில்லையென் றிவையிவை [5]புகன்றான்.

(இ - ள்.) வேதங்களினெல்லையை யறிந்தவனான அந்தக் குரு அந்த வார்த்தையைச் சொன்னவளவிலே, குற்றமற்றவனான பிரகலாதன் '(எல்லாவற்றுக்கும்) முதல் தலைவனாகிய கடவுளினது திருநாமத்தையேயல்லாமல் மற்றொன்றை நான் சொல்ல அறியேன்; (எனக்கு இது குறித்துக்) கற்கவேண்டுவது (யாதொன்றும்)இல்லை;

என்னறிவினுக்கு எட்டாமல் சொல்லித்தரத்தக்கதும் இல்லை' என்று சொல்லி(ப் பின்வரும்) இந்தஇந்த வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த ஆறுகவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—1நாயகன். 2அலைதுரை. 3விளம்பலும், செய்தலும். 4அறிவினுக்கு. 5புகலும். (157)

28.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்: பிரகலாதன் குருவுக்குக் கூறும் வார்த்தையைத் தெரிவிக்கும்.

தொல்லை நான்மறை [1]வரன்முறைத் துணிபொருட் கெல்லாம்
எல்லை [2]கண்டவ னகம்புகுந் [3]திடங்கொண்ட [4]தென்னுள்
இல்லை வேறினிப் [5]பெரும்பதம் யானறி யாத
[6]வல்லை யேலினி [7]ஓதுவி நீதியின் வழாத.

(இ - ள்.) என் மனமானது,—பழமையான நான்கு வேதங்கள் மரபு வழுவாமல் அறுதியிட்டுச் சொல்லியிருக்கிற எல்லாப் பொருள்கட்கும் முடிவெல்லையாகக் காணப்பட்டவனான ஸ்ரீமந் நாராயணனால் உள்ளே புகுந்து (தனக்கு உரிய) இடமாகக் கொள்ளப்பெற்றது; இனி, (அந்த எம்பெருமானது திருநாமத்தைக் காட்டிலும்) பெருமைபெற்ற சொல் வேறுஇல்லை; யான் அறியாதவையும் நீதியினின்று தவறாதவையுமான பொருள்களை (நீ) அறிந்து கூறவல்லாயாயின் இனிக் கற்பிப்பாயாக; (எ - று.)

திருமால் வந்து என்நெஞ்சிற்புகுந்துள்ளானாகலின், இதற்கு முன் கூறினாற்போல நீதிக்கு முரணானதைக் கூறுவாயாயின்,யான் கேளேன்: நீதிக்கு முரணாது எனக்குத் தெரியாதன கற்பிக்கவல்லையாயின் கற்பிப்பா யென்றனன், பிரகலாதனென்க. பி - ம்:—1யாவையும். 2கொண்டவன். 3மனம். 4என்னில். 5பெறும்பதம், பெறும்பயன். 6வல்லையேயெனில். 7ஓதுதி, ஓதிவை, ஓதுநீ. (158)

29. **ஆரைச் சொல்லுவ தந்தண ரருமறை [1]யறிந்தோர்**
ஓரச் சொல்லுவ [2]தெப்பொரு ளுபநிட தங்கள்
தீரச் [3]செய்வினை [4]தேவரும் முனிவருஞ் செப்பும்
பேரைச் சொல்லுவ தல்லது [5]பிறிதுமொன் றுளதோ.

(இ - ள்.) (அறிதற்கு) அரிய வேதங்களை யுணர்ந்தவரான அந்தணர்கள் (ஆராய்ந்து தெய்வமாகச்) சொல்லுவது எந்தக்கடவுளையோ, உபநிடதங்கள் (அனைவரும்) அறியும்படி சொல்லுவது எந்தப் பரம்பொருளையோ, (தம்) செய்வினை தீரும்படி தேவர்களும் முனிவர்களும் சொல்லுகின்ற (அந்தப் பரம்பொருளின்) திருநாமத்தையே (நான்) கூறுவதல்லாமல் (சொல்லத்தக்க) வேறொரு சிறந்த பெயரும் உள்ளதோ? [இல்லையென்றபடி]; (எ - று.)— பி-ம்:—1அறைந்தோர். 2உண்டுகொல், ஒருபொருள். 3சொல்லுவ, சொல்பொருள். 4முனிவருமமரரும். 5பிறிதொன்று முளதோ, பிறிதுபேருளதோ. (159)

30. வேதத் தானும்நல் வேள்வியி னானுமெய் [1]யுணர்ந்த
போதத் தானுமப் புறத்துள [2]வெப்பொரு ளானும்
சாதிப் பார்பெறும் [3]பெரும்பதந்[4]தலைக்கொண்டு சமைந்தேன்
[5]ஓதிக் [6]கேட்பது பரம்பொரு ளின்னமொன் றுளதோ.

(இ - ள்.) வேதங்களைக் கொண்டும் சிறந்த யாகங்களை கொண்டும் தத்துவஞானத்தைக் கொண்டும் மற்றுமுள்ள (தவம் பூசனை முதலிய) எல்லாச்சாதனங்களைக்கொண்டும் (அரிய பதவி யாகிய முத்தி முதலாகிய சித்திகளை) முயன்று பெறும் பெரியோர் (தாம் ஜபித்தற்கு உரியதாகப்) பெற்ற பெருமையுள்ள சொல்லை ஏற்றுக்கூறினேன்: நீ ஓதிக்கேட்பதாகிய பரம்பொருள் (நான் கூறுவதனினும் வேறாக) இன்னமும் ஒன்று உள்ளதோ? (எ - று.)

சாதிப்பார் பெறும்பதம்- பரமபதமெனக் கொண்டு, எனக்குப் பரமபதம் கிடைப்பது நிச்சயமெனப் பிரகலாதன் கூறியதாகக் கொள்ளலும் ஒன்று. பி-ம்:—[1]உணர்ந்தோர். [2]அப். [3]பதங்களைக். [4]கைக்கொண்டு. [5]ஓதக். [6]கேட்பதும். (160)

31. காடு பற்றியுங் கனவரை பற்றியுங் [1]கலைத்தோல்
[2]மூடி முற்றியும் முண்டித்தும் [3]நீட்டியு [4]முறையால்
வீடு பெற்றவர் பெற்றநின் [5]விழுமிய தியன்ற
மாடு பெற்றனன் மற்றினி யென்பெற வருந்தி.

(இ-ள்.) வனத்தை வசிக்குமிடமாகக்கொண்டும் மேகந்தங்கு கின்ற மலையை வசிக்குமிடமாகக்கொண்டும் மிருகத்தோலா லியன்ற ஆடைகளைக் கொண்டு உடலைமறைத்தும் தலையை மொட்டையடித்துக்கொண்டும் (தலைமயிரைச்) சடையாகத் திரித்துக்கொண்டும் (பல) வகையால் (மிக முயன்று) மோட்ச மடைந்தவர் (தாங்கள்) கையாண்டதான உபாயத்தைக் காட்டிலும் சிறப்புப்பெற்றதாய்ப் பொருந்திய செல்வத்தைப் பெற்றேன்: மற்றும் நான் வருந்திப்பெறத் (தக்கது) யாது (உளது)? (எ-று.)

காட்டிலும் மலையிலும் வசித்துத் தவவேடம்பூண்டு வெகு சிரமப்பட்டுச் சில சாதனங்களைச் செய்து அவற்றின் பயனாக முத்திநிலையைப் பெறும் யோகிகள் முதலியோர் தாம் கைக் கொண்ட உபாயத்திலும் மேலான உபாயமென்று கூறும் சிறந்த உபாயமாவது-பிரபத்தியே: அது கைகூடப் பெற்றேன்: எனக்கு வருந்திப் பெறவேண்டுவது யாதொன்றுமில்லை யென்றவாறு. எம்பெருமானே சரணமென்று அநுசந்தித்து அவனருளுக்கு இலக்காகி முக்திபெறுதல், எளியவழியாதல் காண்க. நீட்டுதல்- தலைமயிரைச்சடையாக்கி நீளத்தொங்குமாறு விடுதல். "மழித் தலு நீட்டலும் வேண்டா" என்ற குறள் இங்கு நினைவிற்கு வரு கின்றது. கனம் - பெருமையுமாம். மூடி - உடலைமூடுவது என ஆடைக்குக் காரணக்குறி. பி-ம்:—[1]கறை. [2]மூடுபற்றியும். [3]நீட் டித்தும். [4]முறைசால். [5]விழுமிய தமைந்தேன், விழுமிதென் றுரைக்கும். (161)

32. செவிக ளாற்பல [1]கேட்டில ராயினுந் [2]தேவர்
அவிகொள் நான்மறை யகப்பொருள் புறப்பொரு ளறிவார்
கவிக ளாகுவர் [3]காண்குவர் [4]மெய்ப்பொருள் [5]காலால்
[6]புவிகொள் நாயகற் கடியவர்க் கடிமையிற் புக்கார்.

(இ-ள்.) (தன்) திருவடியாற் பூமியையளந்த தலைவனாகிய திருமாலின் அடியவர்க்கு அடிமைசெய்யப்புகுந்த பக்தர்கள்,—பல நூற்பொருள்களை (ப் பெரியோர் கூறத் தமது) காதுகளாற்கேட்டிலராயினும், தேவர்கட்கு அவிர்ப்பாகங்களைக் கொடுக்கிற (மந்திரபூர்வமாக உபயோகப்படுகிற)நான்கு வேதங்களின் உள்ளுறைபொருளையும் வெளிப்படைப்பொருளையும் (தாமே) அறிவார்கள்: பாடல் செய்யவல்ல புலவராவார்கள்: தத்துவார்த்தங்களை (த் தாமே) பிரதியட்சமாக உணர்வார்கள்; (எ - று.)

இது, திருமாலினடியார்க்கு அடிமைப்படுவதாலாகும் பயனை எடுத்துக் காட்டியது. திருமாலடியார்க்குத் தொண்டுபூண்டவர் ஒரு குருவினிடத்து உபதேசம்பெறாமலே சகலவேதங்களின் புறப்பொருளையேயன்று உட்பொருளையும் அறிவார்: கல்வி கேள்விகளில்லாமலே செஞ்சொற்கவிஞரும் முத்திதரும்முதற்பொருளை உணர்பவருமாவரென்பதாம். திரிவிக்கிரமவரலாற்றினால், எல்லாவுயிர்களும் திருமாலுக்கு அடிமைப்பட்டன என்பது, நன்கு விளங்குதல் காண்க. பி - ம்:—[1]கேட்கிலர். [2]தேவர்க்கு. [3]காண்குறும், மெய்ப்பொருள். [4]அல்லது, மேற்பொருள். [5]கல்லார். [6]புவிகள். ()

33. எனக்கும் நான்முகத் தொருவற்கும் யாரினு [1]முயர்ந்த
தனக்குந் [2]தன்னிலை யறிவரு மொருதனித் [3]தலைவன்
மனக்கு [4]வந்தனன் [5]வந்தன யாவையு மறையோய்
உனக்கு மின்னதி னல்லதொன் [6]றில்லென வுரைத்தான்.

(இ - ள்.) வேதம் வல்லோனே! (சிற்றறிவினனான) எனக்கும் (நான்கு வேதங்களையும் இடைவிடாது ஓதும்படி) நான்குமுகங்களைப் படைத்த ஒப்பற்ற (படைத்தற்கடவுளான) பிரமதேவனுக்கும் எல்லாரினும் மேம்பட்ட (ஸர்வஜ்ஞனான) தனக்கும் தனதுநிலை அறியவொண்ணாதபடியுள்ள ஒப்பற்ற ஏகநாயகனான ஸ்ரீமந்நாராயணன், (என்) மனத்து வந்துசேர்ந்துள்ளான்; (ஆதலால்), எல்லாப்பொருள்களும்(எனக்கு அறியுமாறு) வந்திட்டன; உனக்கும் இந்தப் பரம்பொருளைக் காட்டிலும் சிறந்தபொருள் வேறு இல்லை என்று கூறிமுடித்தான், (அந்தப்பிரகலாதன்);

'எப்படிப்பட்டோர்க்கும் உணர்தற்குஅரிய நிலையையுடைய ஒருதனிப்பட்டவனான பரமாத்துமா என்மனத்திலெழுந்தருளியிருத்தலால் யான் எல்லாவற்றையும் ஓதாமலேயுணர்ந்தேன்: நீயோ வேதம்முதலியஓதியும் உண்மைப்பொருளையே உணரமாட்டாமலுள்ளாய். போனது போகட்டும்: இனி எம்பெருமானது திருநாமத்தையே சொல்லி உய்ந்துபோ' என்று பிரகலாதன் குருவுக்கு உபதேசித்தானென்க. இரண்டாமடி, "தனக்குந்தன் றன்மையறி

வரியானை'' என்ற நம்மாழ்வார்வாக்கின் சொற்பொருளைக் கொண்டது. தன்னிலையறிவருமொருத்தன் என்று கூறினால் கடவுள் முற்றுமுணர்ந்தவரென்று கூறுவதனோடுமாறுபடாதோ? எனின், —வரம்பு அற்றுள்ளவற்றை வரம்புஅற்றன என்று உள்ளபடியுணர்வதே முற்றறிவு ஆகுமாதலால், யாதொருமாறுபாடும் இல்லை யென்ப. பி - ம்:—[1]உயர்ந்தோர் தமக்கும். [2]வேறுளசராசரமனைத்திற்கும். [3]கடவுள். [4]வந்தன. [5]சொல்லுவன், வந்தனை. [6]யாதென. (163)

34.—நடந்தசெய்தியைக் குரு இரணியனிடம் தெரிவிக்கச் செல்லல்.

மாற்றம் யாதொன்று முரைத்திலன் மறையவன் மறுகி
ஏற்ற மென்னெனச் சிறுதிவந் தெய்திய தென்று
ஊற்ற மில்லவ னோடினன் கனகனை யுற்றான்
தோற்ற வந்ததோர் கனவு[1]கண் டனனெனச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) (பிரகலாதன் சொன்ன இந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டவளவிலே)—அந்த அந்தணன் [குரு] யாதொருமறுமொழியுங் கூறமாட்டாதவனாய் மனங்கலங்கி, '(யான்) ஈடேறும்வழிஎன்ன? எனக்கு அழிவுநேர்ந்திட்டது' என்று சிந்தித்து, தைரியஞ்சிறிதும் இல்லாதவனாய் ஓடி இரணியனையடைந்து வந்துதோன்றியதான ஒருகனவைக் கண்டான்போலக் கூறுபவனானான்; (எ - று.)—கூறின வகையை அடுத்த கவியிற் காண்க.

மாணாக்கனாகிய பிரகலாதனுடைய குற்றம் தனது கவனக்குறைவால் வந்ததென்றுகருதி இரணியன் தண்டிக்கப்போகின்றானே யென்ற அச்சத்தினால் 'யான்ஈடேறும்வழிஎன்?' என்றும், 'எனக்கு அழிவுவந்து நேர்ந்ததே!' என்றுஞ் சிந்தித்துச் சஞ்சலப்பட்டு ஒருவகையாகக் கூறலாயினனென்க. இதுவரையில் இப்படிப்பட்டசெய்தி இரணியனுடைய அரசாட்சியில் நனவில்நிகழ்ந்ததில்லை யென்பதைக்காட்ட 'கனவுகண்டனனெனச்சொன்னான்' என்றார். கேட்பவர் நம்பிக்கைகொள்ள இடந்தராதது அந்நிகழ்ச்சியென்க. இரணியனென்ற பெயருக்குப் பரியாயமாக 'கனகன்' என்றார். பி - ம்:—[1]கண்டேன், கண்டால். (164)

35.—குரு இரணியனிடம் செய்தி கூறல்.

எந்தை கேளெனக் கிம்மைக்கு மறுமைக்கு மியம்பச்
சிந்தை யா[1]லிறை [2]நினைத்தற்கு [3]மடாதன செப்பி
[4]எந்தை யை[5]நினைந் தென்பொருள் முற்றுமென் [6]றுரைத்துன்
மைந்த னேநிலன வேத[7]மென் றுரைத்தனன் வணங்கி.

(இ-ள்.) 'எனது எசமானனே! கேள்: உனதுமகன் எனக்கு இம்மைமறுமைப்பயன்களைக்கருதிச் சொல்லுதற்கும் (மனத்தாற்)

சிறிது நினைப்பதற்கும் தகுதியல்லாதவார்த்தைகளை (த் தானே) சொல்லிக்கொண்டு, 'எனது தந்தையை நினைந்தால் என்னகாரியம் முடியும்?' என்றுஞ் சொல்லிவிட்டு, வேதங்களையும் ஓதவில்லை' என்று (குரு இரணியனிடம்) வணக்கத்தோடு (செய்தி) கூறினன்;

மூன்றுமடி - பிரகலாதன் 'இரணியாய நம' என்றுசொல்லு வதற்கு மறுத்ததைக் காட்டும். பி-ம்:—[1] அதை. [2] நினை தற்கும். [3] அடாதெனச். [4] முந்தையே. [5] உணர்ந்தென், நினைந்துன். [6] உரைத் தான், உரைத்தென், உரைத்து. [7] ஒன்றுரைத்திலன். (165)

36.—இரணியன் குருவைநோக்கி, 'அவன்சொன்ன சொல்லைச் சொல்' எனல்.

அன்ன கேட்டவ னந்தண [1] நந்தமக் கடாத
முன்னர் யாவரு [2] மொழிதரு முறைமையிற் படாத
[3] தன்ன துள்ளுற முணர்ச்சியாற் [4] புதுவது [5] தந்தது
என்ன சொல்லவ னியம்பிய தியம்புதி யென்றான்.

(இ - ள்.) அந்தச்சொற்களைக்கேட்டு அவ்விரணியன்,(குருவை நோக்கி), 'வேதியனே! நமக்குத்தகாததும் முன்பு எவரும் சொல்லும் முறைமைக்குச் சேராததும் தனதுமனத்துத்தோன்றிய அறிவினாற் புதிதாகத்தானே கொணர்ந்ததுமாக அம்மைந்தன் கூறியது என்னசொல்? சொல்வாய்' என்று வினவினான்;(எ - று.) அடாத, படாத=அடாதது, படாதது: விகாரம். பி-ம்:—[1] அந்த ணர்க்கு. [2] ஓதரு. [3] புன்மையுள்ளுடை, தன்னதுள்ளுடை. [4] புகு வது. [5] சமைந்தது. (166)

37.—குரு, அது சொல்லத் தகுதியற்றதெனல்.

அரச [1] னஃதுரை செய்தலு [2] மறையவ னஞ்சிச்
சிரத லங்கரஞ் [3] சேர்ந்திடச் செவித்தொளை சேர்ந்த
உரக மன்னசொல் [4] யானுனக் குரைசெயி னுரவோய்
நரக [5] மெய்துவ னாவும் [6] வெந் துகுமென நவின்றான்.

(இ-ள்.) அசுரராசனான இரணியன் அச்சொல்லைக் கூறின வளவிலே, அந்தஅந்தணன் [குரு] அஞ்சி, (தன்) கை தலையி னிடத்துச்சேர்ந்திட [தலைமேற் கைகுவிய] (நின்று),'வலியோனே! (எனது) இரண்டுகாதுகளின் துவாரத்திலே நுழைந்த பாம்பு போலக் கொடிய (அச்)சொல்லை நான் உனக்குச்சொன்னால் (அத் தீவினையினால்) நரகத்தையடைவேன்; (எனது) நாவும் வெந்தொழி யும்' என்று சொன்னான்; (எ - று.)

உரகம்-மார்பினாற்செல்வது;பாம்பு;வடசொல்.செவித்தொளை -(உன்)காதுகளின் துளையெனினுமாம்.பி-ம்:-[1] அன்னவையுரைசெய். [2] அந்தணன். [3] சேர்ந்திரு. [4] உனக்குநான். [5] எய்தமென். [6] வெந்திடும்.

38.-பின்பு இரணியனேவலாற் பிரகலாதன் வந்து தொழுதல்.

[1]கொணர்க மைந்தனை வல்விரைந் தென்றனன் கொடியோன்
[2]உணர்வில் நெஞ்சின [3]னேவலர் கடிதினி னோடிக்
கணனி னெய்தினர் [4]பணியெனத் தாதையைக் கண்டான்
துணையி லான்றனைத் துணையென [5]வுடையவன் தொழுதான்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டுக்) கொடுமையுடையவனான இரணியன் 'புத்திரனை வெகுவிரைவாக அழைத்துக்கொண்டுவருக' என்று ஏவலாளர்க்குக் கட்டளையிட்டான்; நல்லறிவில்லாதமனத்தை யுடைய அவ்விரணியனது ஏவலாளர் விரைவாகச்சென்று ஒரு கணப்பொழுதிற்குள் (பிரகலாதனை) அடைந்து, '(உன் தந்தையின்) கட்டளை (நீ வரவேண்டுமென்பது)' என்றுதெரிவிக்க, தன்னொப்பா ரில்லப்பனாகியதிருமாலைத் துணையாகவுடைய அந்தப் பிரகலாதன் (சென்று) தாதையைக்கண்டு வணங்கினான்; (எ - று.)

ஐம்பெருங்குரவரில்ஒருவ னாதலால், தாதையைக் கண்டவள விற் பிரகலாதன் தொழுதன னென்க. பி - ம்:—[1]கொணர்கென், கொணர்தி. [2]உணருநெஞ்சுடை, உணர்வினெஞ்சினர். [3]பணி யெனக், ஏவலாற். [4]அருளெனத். [5]உடையவத்தூயோன். (168)

39.—'நீ குருவின்முன் சொன்ன சொல் யாது?' என்று மைந்தனை இரணியன் வினவுதல்.

தொழுத மைந்தனைச் சுடர்மணி மார்பிடைச் சுண்ணம்
எழுத வன்பினி னிறுகுறத் தழுவிமா டிருத்தி
முழுது நோக்கிநீ வேதியன் [1]கேட்கிலன் முனியப்
பழுது [2]சொல்லிய [3]தென்னது பகருதி யென்றான்.

(இ-ள்.) (தன்னை) வணங்கின மகனான பிரகலாதனை, ஒளியை யுடைய அழகிய (தனது) மார்பிலே பூசப்பட்டுள்ள சுகந்தப்பொடி (அம்மைந்தனுடைய உடம்பிலே) படியும்படி அன்போடு இறுக அணைத்துக்கொண்டும்(தன்) பக்கத்திலே யுட்காரவைத்து, (அவனை) நன்றாகப்பார்த்து, 'நீ உனது குரு கேட்கமாட்டாமல் வெறுக்கும் படி தவறாகச்சொன்ன சொல் யாது? சொல்வாய்' என்று வினாவினன்; (எ - று.)

பழுது - பயனின்மைகுறிக்கும்உரிச்சொல்லுமாம்; "பழுதுபய மின்றே" என்பது,தொல்காப்பியம்.பி-ம்:—[1]கேட்கலின்.[2]சொன்ன சொல். [3]அன்னது, என்னசொல். (169)

40.—பிரகலாதன் தந்தைக்குத் தான் சொல்லிய சொல்லின் மகிமையைக் கூறல்.

சுருதி [1]யாதியில் தொடங்குறு [2]மெல்லையிற் [3]சொல்லும்
ஒருவன் யாவர்க்கும் நாயகன் திருப்பெய [4]ருணரக்
கருதக் கேட்டிடக் கட்டுரைத் திடர்க்கடல் கடக்க
உரிய [5]மற்றிதின் நல்லதொன் [6]றில்லென வுரைத்தான்.

(இ - ள்.) 'வேதம் ஓதத்தொடங்குகையில், முதலிற் கூறும் (பிரணவத்தின் சொரூபமாகி) எல்லோர்க்கும் ஒப்பற்ற தனிநாயகனை கடவுளினது திருநாமமே(யான் கூறியது); (யாவரும்) அறிதற்கும் தியானித்தற்கும் (உபதேசமாகக்) கேட்டற்கும் உறுதியாகக் கூறிப் பிறவித்துன்பங்களைக் கடத்தற்கும் உரியதான இந்தத் திருப்பெயரினும் சிறந்தபெயர் வேறொன்றுமில்லை' என்று சொன்னான்; (பிரகலாதன்); (எ - று.)

திருப்பெயர் என்ற எழுவாய்க்கு, 'யான் கூறியது' என ஏற்ற பயனிலை வருவிக்கப்பட்டது. சுருதியாதியில் தொடங்குறு மொருவன், எல்லையிற் சொல்லும் ஒருவன் எனக் கூட்டி,வேதந்தொடங்கும்போதும் முடிக்கும்போதும் 'ஹரி:ஓம்' என்று கூறுவதுபற்றி இவ்வாறு கூறிய தென்றலும் ஒன்று. பி - ம்:—[1]ஆதிய, ஓதிய, யாவையும். ஆயது.[2]வேலையைச், வேலையிற்.[3]சொன்னேன்[4]உரைக்க, உரைத்தேன். [5]மற்றிது. [6]என்றனனுரவோன். (170)

41.—இரணியன் அச்சொல் இன்னதென்று குறித்துக்கூறு எனல்.

தேவர் [1]செய்கைய னங்ஙன முரை[2]செயத் தீயோன்
தாவில் வேதியன் தக்கதே யுரைசெயத் [3]தக்கான்
ஆவ [4]தாகுக வன்றெனி [5]னறிகுவ [6]மென்றெ
[7]ஏவ தவ்வுரை [8]விளம்புதி[9]விளம்புதி யென்றான்.

(இ - ள்.) (அசுரகுலத்துப் பிறந்திருந்தும்) தேவர்க்கு உரிய சாத்துவிக குணத்தையுடைய அந்தப்பிரகலாதன் அவ்வாறு சொல்லவே, கொடியோனாகிய இரணியன், 'குற்றமற்ற அந்தணனாகிய குரு தகுதியானதையே கூறத்தக்கவன்; ஆகிறது ஆகட்டும்: (மகன் கூறியது தகுதி) அல்லாதாயின் (அதன்மேற் செய்ய வேண்டுவதை) ஆலோசிப்போம்' என்று எண்ணி, (மகனை நோக்கி, நீ சொன்ன) அச்சொல் என்ன சொல்? சொல்லுவாய், சொல்லுவாய்' என்றான்.

பிரகலாதன் தன் விடையில் 'வேதம் தொடங்குமளவிற் சொல்லுஞ் சருவேசுவரனது திருநாமமே யான் சொன்னது'என்று பொதுவாகக்கூறவே, இரணியன், குருவின் வார்த்தையிலுள்ள நம்பிக்கையினால், 'புத்திரன்மீது குரு கூறிய குற்றம் விளக்கமாகத் தெரியுமாயின் பின் அதற்குப்பரிகாரத்தை ஆய்வோம்' என்று கருதி, மெல்லத் தன் மைந்தனைப்பார்த்து'நீ சொன்ன அச்சொல்லை விளக்கமாகக் கூறுவாய்' என்றனனென்க. தக்கதே யுரைசெயத் தக்கான் என்ற தொடர் - இரட்டுறமொழிதலால், 'தொடக்கத்தில் தக்கதையே சொல்லச்சொல்லியிருப்பானேயன்றி வேறல்லன்' என்றும்,'அவன் நமது மகன்மீது சொன்ன குற்றம் தகுதியற்றதாயிராது' என்றும் இருவகையாகப் பொருள்படும். பி-ம்:—[1]செய்கையது. [2]என. [3]தகுவன். [4]ஆகுவது. [5]அறிகுவது, அறிகுவன். [6]அன்றே. [7]யாவது. [8]இயம்புதி. [9]இயம்புதி, விரைவினின். (171)

42.—ஐந்துகவிகள்-ஒருதொடர்: தான் சொன்னது நாராயண நாமமென்பதையும் அதன்மகிமையையும் எடுத்துக்கூறலைத் தெரிக்கும்.

காமம் யாவையுந் தருவது மப்பதங் கடந்தால்
சேம வீடுறச் செய்வதுஞ் செந்தழல் [1]முகந்த
ஓம வேள்வியி [2]னுறுபத [3]முய்ப்பதும் ஒருவன்
நாம [4]மன்னது கேள்நமோ நாராய ணாய.

(இ - ள்.) விரும்பிய புருஷார்த்தங்களை யெல்லாம் கொடுப்பதும், அந்தத் திரிவர்க்கத்தின் நிலையைக் கடந்துவிட்டால் அழிவில்லாத (அபவர்க்கமாகிய) மோட்சத்தை அடையச்செய்வதும், செந்நிறமுள்ள அக்கினியிலே (நெய் முதலியவற்றை) மொண்டுசொரியும் ஓமத்தையுடைய யாகங்களினால் அடையப்படும் சுவர்க்கம் முதலிய போகஸ்தானங்களினால் அடைவிப்பதும், ஒப்பற்ற எம்பெருமானது திருநாமமாம்: அத்திருநாமத்தை (இன்னதென்று சொல்ல)க் கேட்பாயாக: அது நமோநாராயணாய என்பது; (எ-று.)

மகாமந்திரமாதலின், அஷ்டாக்ஷரத்தில் பிரணவத்தை நீக்கிக் கூறினார். காமம் - அறம்பொருளின்பம். வேள்வியினுறுபதம் - சுவர்க்காதி மேலுலகங்கள். "மூன்றும் விட்டதே பேரின்பவீடு" என்றாற்போல,'அப்பதங்கடந்தாற் சேமவீடுறச்செய்வது'என்றார். நாமமே பிரர்தனமாதலால், அந்த மந்திரத்தை நாமமென்றே கூறினார். "நடந்தநம்பிநாமஞ் சொல்லின் நமோ நாராயணமே" என்ற திருமங்கை மன்னன் திருமொழியை யொட்டி'நமோ நாராயணாய' என்றது. நமோஎன்பது சேர்ந்திருப்பினும் நாராயண என்பது வருதலால் நாமம் அன்னது கேள் என்கிறான். பி-ம்:—[1]அழுந்த, முகத்த, முகத்தின். [2]உருபயன். [3]துய்ப்பதும், உகப்பதும். [4]கேட்டியோநமோ. (172)

43. **மண்ணி னின்றுமேல் மலரய னுலகுற வாழும்**
எண்ணில் பூதங்கள் நிற்பன திரிவன விவற்றின்
உண் [1]ணிறைந்துள [2]கரணத்தி னூங்குள [3]வுணர்வும்
எண்ணு கின்றதிவ் வெட்டெழுத் தேபிறி தில்லை.

(இ-ள்.) பூலோகம்முதல் (எல்லாவுலகங்களுக்கும்) மேலுள்ளதாகிய தாமரைமலரில் வாழும்பிரமதேவனது சத்தியலோகமளவும் (எல்லாவுலகங்களிலும்) பொருந்தவாழ்கின்ற அளவில்லாத சரம் அசரம் எனப்படும்பொருள்களின் உள்ளேபொருந்திய மனத்தினிடத்திலேயுள்ள அறிவும் நினைக்கின்றது, இவ்வஷ்டாக்ஷரமேயாம்: (இப்படிப்பட்டது), வேறு இல்லை; (எ - று.)

எல்லாவுலகங்களிலுமுள்ள சராசரப்பொருள்கள் அனைத்தின் உணர்ச்சியும் செல்லுதற்கு இடமாவது, திருவெட்டெழுத்தே யென்பதாம். மண் என்றது - அதன்கீழுள்ள ஏழுலகங்களையும் அடக்கி நின்றது. நிற்பனதிரிவனபூதங்கள் இவற்றின்உள் நிறைந்

துள கரணம் என்க. பி - ம்:—[1] நிறைந்தன, நிறைந்துளன், நிறைந்துறை. [2] கருமத்தின். [3] உணர்வின், உணர்வால். (173)

44. முக்கட் டேவனும் நான்முகத் தொருவனும் [1] முதலா
மக்கட் காறுமிம் மந்திர [2] மறந்தவ ரிறந்தார்
புக்குக் காட்டுவ [3] தரிதிது [4] பொதுவுறக் [5] கண்டார்
ஒக்க [6] நோக்கின ரல்லவ [7] ரிதனிலை யுணரார்.

(இ - ள்.) மூன்றுகண்களையுடைய மகாதேவனும் நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவனும் முதலாகச் சாதாரணமனிதர்களளவும் இந்தத் திருமந்திரத்தை மறந்தவர்கள் இறந்தவரேயாவர்: இதன் மகிமை (பிறர்க்கு) விவரித்துக் காட்டுதற்கு அருமையானது; (மத வேறுபாடுகளைப்பற்றிய பட்சபாதமில்லாமல்) நடுவுநிலைமை பொருந்தப்பார்க்குந் தன்மையுள்ள ஞானிகள், (இதன்மகிமையைத்) தகுதியாகக் கண்டுள்ளார்: ஞானிகளில்லாத பிறர் இதன்நிலைமையை யறியமாட்டார்; (எ - று.)

திரிணேத்திரன் சதுர்முகன் முதலிய சிறந்ததேவர்கள் முதலாகச்சாதாரணசனங்கள் ஈருக எல்லோரும் உயிர்த்துவாழ்வது இந்த மந்திரத்தைஜபித்தலின் பயனுகவேயென்பது, முன்னிரண்டடியின் கருத்து. [2] மறந்தவர் மறந்தார் என்ற பாடத்துக்கு-இந்த மகாமந்திரத்தை மறந்தவர்கள் எல்லாவுணர்ச்சிகளையும் இழந்தவரே யாவரென்றும், அப்படிப்பட்டவர் அனைவராலும் மறக்கத்தக்கவரே யென்றும் பொருளாம். பி - ம்:—[1] முதலோர். [2] மறந்திலர் வாழ்வார். [3] அரிதென, [3] அரிதது. [4] பொதுவறக். [5] காண்பார். [6] நோக்கிடு நல்லவர். [7] அதனிலை, தன்னிலை. (174)

45. தோற்ற மென்னுமத் தொல்வினைத் [1] தொடுகடற் சுழிநின்று
ஏற்று நன்கல [2] னருங்கலன் யாவர்க்கு மினிய
[3] மாற்ற மங்கல [4] மாதவர் வேதத்தின் [5] வரம்பின்
[6] தேற்ற [7] மெய்ப்பொருள் [8] தெரிந்தமற் றிதினில்லை சிறந்த.

(இ-ள்.) பிறவியென்கின்ற ஆழ்ந்தகடலினது அப்படிப்பட்ட பழவினையாகிய சுழியினின்று (உயிர்களை மோட்சமாகிய அக்கரையிலே) சேர்க்கின்ற சிறந்தமரக்கலமாயுள்ளதும்,யாவர்க்கும்(பெறுதற்கு) அரிய ஆபரணம்போல விளக்கத்தைச்செய்வதும், இனிய மங்கலச் சொல்லாகவுள்ளதும் பெருந்தவசிகளாற் பாராட்டப்படுகின்ற வேதங்களின் எல்லையாகிய உபநிஷத்துக்களின் சித்தாந்தமான தத்துவப்பொருளுமாக அறியப்பட்ட இந்தத்திருமந்திரத்தைக் காட்டிலும் சிறந்தவை வேறுஇல்லை; (எ - று.)

தோற்றமென்னும்தொடுகடல் அத்தொல்வினைச்சுழிஎன்றும் இனிய மங்கலமாற்றம் என்றும் மொழிமாற்றுக. முதலடி-உருவகவணி. கலத்திற்கு நன்மை - அபாயமின்மை. திருமந்திரத்தை மரக்கலம் முதலியவாகப் பலபடியாக்கூறியது - **பலபடப்புனைவணி.** பி - ம்:—[1] சுடுகடல். [2] அருங்குலம். [3] மாற்று. [4] மாதவ. [5] மரபிற், வைப்பிற். [6] தேற்றி, தேற்றும். [7] அப்பொருள். [8] திருந்த. (175)

46. உன்னு யிர்க்குமென் னுயிர்க்குமிவ் வுலகத்தி லுள்ள
மன்னு யிர்க்குமீ துறுதி [1]யென் றுணர்வுற [2]மதித்துச்
[3]சொன்ன திப்[4]பெய ரென்றன னறிஞரிற் றூயோன்
மின்னு யிர்க்குவே லிரணியன் [5]றழலெழ விழித்தான்.

(இ - ள்.) இந்தத்திருநாமம்,—உனதுஉயிருக்கும் எனதுஉயிருக்கும் இந்தவுலகத்திலேயுள்ள நிலைபெற்ற எல்லாவுயிர்கட்கும் இதுவேமேலானஉறுதியைவிளைப்பதென்று (செவ்வையாக) அறிவிலேபொருந்த ஆலோசித்துச் சொல்லியதாகும் என்று சொல்லினன், அறிவுடையாரிற் பரிசுத்தனாகிய பிரகலாதன்: (அங்ஙனஞ் சொன்னவளவிலே) மின்னல்போன்ற ஒளியை வெளிவீசுகின்ற வேலாயுதத்தையுடைய இரணியன், (கண்களிலிருந்து) நெருப்புப் பொறிபறக்க(ப்பெருஞ்சினத்தோடு) விழித்துப்பார்த்தான்;

உறுதிதருவதனை உறுதியென்றது, இலக்கணை. தான் ஆராய்ந்தே கூறியதென்பான் 'உணர்வுறமதித்துச்சொன்னதிப்பெயர்' என்றான். பி-ம்:—[1]என்பதை. [2]மதித்தேன். [3]சொன்ன. [4]பொருள். [5]அழல். (176)

47.—இதுமுதற்பத்துக்கவிகள்-இரணியன் பிரகலாதனைச் சினந்துகூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

[1]இற்றை [2]நாள்வரை யானுள நாள் [3]முத [4]லிப்பேர்
சொற்ற [5]வாயையுங் கருதிய மனத்தையுஞ் சுடுமென்
ஒற்றை யாணைமற் றியாருனக் கிப்பெய ருரைத்தார்
கற்ற தாரொடு சொல்லுதி விரைந் [6]தெனக் கனன்றான்.

(இ-ள்.) யான் உண்டானநாள்முதல் இன்றைத்தினமளவும் (நீ குறித்த) இந்தப்பெயரைச் சொன்ன வாயையும்(இப்பெயரைச்) சிந்தித்த மனத்தையும் என்னுடைய ஒப்பற்ற ஆஜ்ஞை எரித்திடும்; (அங்ஙனமிருக்க), இந்தப் பெயரை உனக்குச்சொன்னவர் யாவர்? (நீ இதனைக்) கற்றுக்கொண்டது யாவரிடத்தில்? விரைவாகச்சொல்லுவாயென்று கோபித்தான்; (எ-று.)

பிரகலாதன்கூறியபெயரைத் தன்வாயாற் கூறுவதற்கும் மனமில்லாமையால், 'இப்பெயர்' என்றது. ஆரொடு-வேற்றுமை மயக்கம். மற்று-வினைமாற்று. பி-ம்:—[1]அற்றை. [2]நாண்முதல். [3]வரை. [4]அப். [5]நாவை. [6]எனக்கென்றான். (177)

48. [1]முனைவர் வானவர் முதலினர் [2]மூன்றுல கத்தும்
[3]எனைவ ருள்ளவர் யாவரு மென்னிரு கழலே
நினைவ [4]தோதுவ தென்பெயர் நினக்கிது [5]நேர
அனைய ரஞ்சுவர் [6]மைந்தநீ யாரிடை யறிந்தாய்.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (மற்றையனைவர்க்கும்) முந்தினவர்களாகிய திரிமூர்த்திகளும் மற்றையதேவர்களும் முதலாக மூவுலகங்களிலும் (இத்தன்மையரான) எவ்வகைப்பட்டவராயுள்ளவரெல்லோரும்,

(எப்போதும்) தியானிப்பது எனது உபயபாதமே; (துதித்துக்) கூறுவது என் பெயரே; (ஆதலின்), அவர்களெல்லோரும் உனக்கு இந்தப்புதிய பெயரைக் கூறுதற்கு அஞ்சுவார்கள்; (ஆகவே), பிள்ளாய்! (இதனை) நீ (வேறு) யாரிடத்து உணர்ந்தாய்? (எ-று.)

முனைவர்-முன்னைய்வரான திரிமூர்த்திகள்; இதற்குப் பழமையரானமுனிவரெனப் பொருள் கூறலும் ஒன்று. பி-ம்:—[1]முனிவர். [2]முற்று. [3]அனையர், இனையர். [4]ஏத்துவது. [5]நேர்வார். [6]அஞ்சல்நீ.

49. மறங்கொள் வெஞ்செரு மலைகுவான் பன்முறை வந்தான்
கறங்கு வெஞ்சிறைக் கலுழன்றன் கடுமையிற் [1]கரந்தான்
பிறங்கு தெண்டிரைப் பெருங்கடல் [2]புக்கனம் பெயராது
உறங்கு வான்பெய [3]ருறுதியென் றுருனக் குரைத்தார்.

(இ-ள்.) வலிமைகொண்ட கொடிய போரை (என்னோடு)செய்யும் பொருட்டுப் பலதரம் (எதிர்த்து)வந்து, ஒலிசெய்கிற கொடிய சிறகையுடைய (தன் வாகனமாகிய)கருடனுடைய வேகத்தால் (தப்பியோடி) மறைந்து, ஒலிக்கிற தெளிவான அலைகளையுடைய பெரியபாற்கடலிலே புகுந்து இன்னும்(அவ்விடத்தைவிட்டு) அப்பால்வராமல் தூங்கிக்கிடப்பவனுன விஷ்ணுவினுடைய பெயரை உறுதி தருவதென்று உனக்கு எவர் உபதேசித்தார்? (எ-று.)

திருமால் திருப்பாற்கடலிற்பள்ளிகொண்டு அறிதுயில்புரிவதனை, அப்பெருமான் தனக்குஅஞ்சிக் கடலிலொளிந்துகொண்டு உறங்கிக்கிடப்பதாக இரணியன் கற்பித்துக் கூறுகின்றான். கறங்குசிறை-காற்றாடிபோலச்சுழல்கின்ற சிறையுமாம். கலுழன் = கருடன். பி-ம்:—[1]கழிந்தான். [2]புக்கபின். [3]ஆருனக்குறுதியென்று. ()

50. பரவை நுண்மண லெண்ணினு மெண்ணரும் பரப்பிற்
குரவர் [1]நங்குலத் துள்ளவ ரவன்கொலக் குழைந்தார்
அரவி னாமத்தை யெலியிருந் தோதினா லதற்கு
விரவு நன்மையென் துன்மதி விளம்பென வெகுண்டான்.

(இ-ள்.) கடலினுடைய நுண்ணியமணலை எண்ணி வரையறை செய்ய முடிந்தாலும் எண்ணிவரையறைசெய்யமுடியாத பெருந்தொகையையுடைய நமது குலத்தில் தோன்றிய பெரியோர்(பலர்) அந்த விஷ்ணு கொல்ல அதனால் இறந்தார்கள்; (தன் இனத்துப் பகையாகிய) பாம்பின்பெயரை எலி இடைவிடாதுசொன்னால் அவ்வெலிக்கு (அதனால்) வரும் நன்மை யாது? துர்ப்புத்தி யுடையவனே! (நீ) சொல் என்று சினந்து கூறினான், (இரணியன்);(எ-று.)

"ஒலித்தக்காலென்னும் உவரி எலிப்பகை, நாகமுயிர்ப்பக் கெடும்" என்றபடி மிகப்பல எலிகள் திரண்டு ஆரவாரித்தாலும் அவற்றை மிக எளிதில் அழிக்கவல்ல பிறவிப்பகையான பாம்பின் பெயரை ஓரெலி கூறியதனால் அதற்கு என்ன நற்பயன்? என்ற இந்த உபமானவாக்கியம்-அசுரர்களை அழிக்கும் இயற்பகையான விஷ்ணுவின் திருநாமத்தை நீ ஓதுவதால் உனக்கு யாதொரு நன்

மையும்நேராது என்ற உபமேயக்கருத்தைத் தெரிவித்தலால், பிறிது மொழிதலணியாம். "நினைப்பான்புகில்" என்ற நம்மாழ்வார் பாசுரம் இங்கு நினைவுக்கு வரும். பி-ம்:—[1] எம், என். (180)

51. வயிற்றி னுள்ளுல கேழினே டேழையும் வைக்கும்
[2] அயிர்ப்பி லாற்றலென் [2] னனுசனை யேனமொன் றாகி
எயிற்றி னூலெறிந் தின்னுயி ருண்டவ னூமம்
பயிற்ற வோ[3] நினைப் [4] பயந்தது நானெனப் பகர்ந்தான்.

(இ-ள்.) பதினான்கு லோகங்களையும் (தன்) வயிற்றினுள்ளே வைக்கவல்லவனாகிச் சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாத வல்லமையுள்ள எனது தம்பியான இரணியாட்சனை ஒரு பன்றிவடிவமாகிக் கோர தந்தத்தினாற்குத்தி (அவனுடைய) இனிய உயிரைக்கொண்டவனை விஷ்ணுவினுடைய பெயரைப் பழக்குதற்காகவோ நான் உன்னைப் பெற்றது? என்று கூறி(ப் பின்னும்) கூறினான்; (எ-று)

ஒருகாலத்திற் பூமியைப் பாயாகச்சுருட்டி எடுத்துக்கொண்டு கடலில் மூழ்கிப்போன இரணியாட்சனைத் திருமால் தேவர் முனிவர் முதலியோரது வேண்டுகோளினால் மகாவராகரூபமாகத் திருவவதரித்துக் கொன்று பூமியைக் கோட்டாற் குத்தியெடுத்துக் கொண்டு வந்து பழையபடி விரித்தருளினனென்பது, இதிற் குறித்த கதை. பி-ம்:—[1] அயர்ப்பு. [3] அண்ணலை, அண்ணனை. [3] உனைப். [4] வளர்த்தது. (181)

52. ஒருவன் யாவர்க்கு [1] மெவற்றிற்கும் [2] மிவ்வுலகிற்கும் [3] முதல்வன்
தருதல் [4] காக்குதல். [5] தவிர்த்தலென் றிவைசெயத் தக்கான்
கருமத் தாலன்றிக் [6] காரணத் தாலுள்ள காட்சி
திருவி லீமற்றிதெம் மறைப் [7] பொருளெனத் [8] தெரிந்தாய்.

(இ-ள்.) வாழ்வற்றவனே! உயர்திணைப்பொருளெல்லாவற்றிற்கும் அஃறிணைப்பொருள் எல்லாவற்றிற்கும் (இவ்விருவகைப் பொருட்கும் ஆதாரமான) இந்த உலகங்களெல்லாவற்றிற்கும் தலைவனாகுபவனும், (எல்லாப் பொருளையும்) படைத்தல் பாது காத்தல் அழித்தல் என்ற இந்த முத்தொழில்களையும் செய்யத் தக்கவனும் (நான்) ஒருவனே: (இங்ஙனம் நடக்கும்) தொழிலால் அறிவதன்றி, காரணப்பொருளைப்பற்றி வேறாகக்காணும் இக் காட்சி எந்த வேதத்தின் சித்தாந்தமென்று உணர்ந்துள்ளாய்? (எ-று.)—மற்று - அசை.

எல்லாவுலகங்கட்கும் அங்குள்ள உயர்திணை அஃறிணைப் பொருள்கட்கும் நானே தலைவனாகவும் படைத்தல் முதலிய தொழிலைச் செய்யத்தக்கவனாகவு மிருக்கக் காண்கின்ற இந்தப்பிரதியட்ச பிரமாணத்தைக்கொண்டு என்னையே கடவுளென்று துணிவதை விட்டு, புகையைக்கண்டு நெருப்பை அனுமானிப்பதுபோல, பிரபஞ்சத்தைக்கொண்டு வேறே கடவுளுண்டென்று ஊகித்தறிவது

சிறவாதென்றவாறு. பி - ம்:—[1] எவர்க்கும், எவர்க்குமேல். [2] முதல்வர்க்கும். [3] இறைவன். [4] காத்தல். [5] அழித்தல். [6] காரணத்துளனென்னும், காரணனுளனெனும். [7] துணிவென. [8] தெளிந்தாய், திரிந்தாய்.

53. ஆதி யந்தங்க [1]ளிதனின்மற் றில்லை [2]பேருலகின்
வேத மெங்கன மங்கன மவைசொன்ன விதியாற்
கோதி னல்வினை செய்தவ ருயர்குவர் [3]குறித்துத்
தீது செய்தவர் [4]தாழ்குவ ரிதுமெய்ம்மை தெரியின்.

(இ - ள்.) வேதங்கள் எவ்வாறு கூறியுள்ளனவோ அங்ஙனம் அவை சொல்லிய முறைதவறாமல் குற்றமில்லாத (தவம் முதலிய) நல்லதொழில்களைச் செய்தவர் மேம்படுவார்கள்: கொடியசெயலை யெண்ணிச் செய்தவரோ தாழ்ச்சியடைவார்கள்; ஆலோசிக்குமிடத்து, இது உண்மையே: பெரிய உலகத்தில் இதைக்காட்டிலும் (வேறாக) [இங்ஙனமின்றி] (இயற்கையில்) முதலாயுள்ள பொருளும் கடையாயுள்ள பொருளும் வேறு இல்லை; (எ - று.)

வேதசாஸ்திர விதிப்படி நல்வினைசெய்வார்மேம்படுவர்; தீவினை செய்வார் கீழ்மைப்படுவர்: இதுவே யொழிய உலகத்திலே இயற்கையாகவே உயர்வான பொருளும் தாழ்வான பொருளும் வேறு இல்லை; ஆகவே, பெருந்தவம் இயற்றிய யான் மேம்படுதல் தக்கதே யென்றவாறும். பி - ம்:—[1] இல்லையெவ்வுலகில், இல்லையவ்வுலகில். [2] பேருணரின். [3] குறித்த. [4] ஆழ்குவர். (183)

54. செய்த மாதவ முடைமையி னரியயன் சிவனென்று
எய்தி னூர்பத மிழந்தனர் யான்றவ மியற்றிப்
பொய்யி னாயகம் [1]பூண்டலி [2]னினியது புரிதல்
[3]நொய்ய தாகுமென் [4]றுருமென் காவலி [5]னுழைந்தார்.

(இ - ள்.) (ஆதிகாலத்தில்) செய்த பெருந்தவம் இருந்ததனால் அரி அயன் சிவன் என்ற பதவியைப் பெற்றவர், யான்(அவரினும்) பெருந்தவமியற்றிப் பொய்ம்மையில்லாத தலைமையை மேற்கொண்டதனால் (அந்தத் தமது) நிலைமையை யிழந்தார்களாய், இனி (படைப்பு அளிப்பு அழிப்பு என்றுதாம் செய்து வந்த) அந்தத் தொழிலைச்செய்வது (பெருந்தவனான இந்த இரணியனுக்குமுன்னே நமக்கு) எளிமைதருவதா மென்று (அத்தொழிலை விட்டு) அவர்கள் யாவரும் என்காவலுக்குள் நுழைந்திட்டனர்; (எ - று.)

அது புரிதல் நொய்யதாகும் என்பதற்கு - இரணியனை என் காவலில் நுழைந்திருத்தல் சுலபமான செயலென்று உரைப்பாருமுளர். தனது நாயகத்தைப் பொய்யில்நாயகமென்றதனால்,திரிமூர்த்திகளின் நாயகம் பொய்ம்மைப்பட்ட நாயகமென்பது பெறப்படும். நான்காமடி 'நொய்தினுவதென்றேருமென் காலிதுநுவல்வார்' என்று சிலபிரதிகள். பி - ம்:—[1] பூண்டபின், பூண்டனன். [2] இனியவைசெய்தல், இனியெதிர்பொருதல். [3] நொய்தல். [4] எவருமேவலின். [5] நுழைவார், உழல்வார். (184)

55. வேள்வி [1]யாதிய புண்ணியந் தவத்தொடும் விலக்கிக்
கேள்வி யாவையுந் தவிர்த்தன னிவைகிளர் பகையைத்
தாழ்வி யாதன செய்யுமென் [2]றனையவர் தம்பால்
[3]வாழ்வி யாதய லெவ்வழிப் புறங்கொண்டு வாழ்வார்.

(இ-ள்.) 'இந்தயாகம் தவம் முதலிய செயல்கள், ஊக்கமுள்ள பகைவர்களைத் தாழ்வியாத மேன்மைகளை யுண்டாக்கும்' என்று கருதி, (அந்த) யாகம் முதலிய நற்கருமங்களையும் தவத்தையும், (செய்யவொட்டாமல்) தடுத்து, சாஸ்திர விசாரம் முழுவதையும் தடுத்துவிட்டேன்; (ஆகவே), அந்தத்திரிமூர்த்திகள் தம்மை வாழ்வுறச் செய்யாது அயலாரை எப்படிப் பாதுகாத்து வாழ்வார்?

யாகம் முதலியனசெய்தலால் என்னினும்மேம்படவொட்டாமல் நான் அந்தத் திரிமூர்த்திகளையே அடக்கிவைத்திருக்கின்றேன்: அவ்வாறிருக்க, அந்தத் திரிமூர்த்திகள் எப்படி உன்னைப் பாதுகாத்துவாழ்வரென்பதாம். திரிமூர்த்திகள் ஒன்று சேர்ந்தாலும் செய்யமுடியாத நன்மை ஒருமூர்த்தியான விஷ்ணுவால் உனக்கு எப்படி உண்டாகுமென்றுபிரகலாதன்செயலைக்கண்டித்தவாறு. தம்பால் = தம்மை. இவை யென்பது - வேள்வி முதலிய நற்கருமங்களையும், பகையென்பது - அரிமுதலியோரையுங் காட்டும். பி - ம்:—[1] ஆகிய. [2] எனையவர், எளியவர். [3] வாழ்வியாதவர். (185)

56. பேதைப் பிள்ளைநீ [1]பிழைத்தது பொறுத்தனென் [2]பெயர்த்தும்
[3]ஏதில் வார்த்தைக [4]ளினையன விளம்பலை முனிவன்
யாது [5]சொல்லின னவை[6]யவை யிதமென வெண்ணி
[7]ஓதி போதியென் றுரைத்தன [8]னுலகெலா முயர்ந்தோன்.

(இ-ள்.) அறியாமையையுடைய பிள்ளாய்! நீ தவறுசெய்ததை (இப்போது) பொறுத்தேன்; மீண்டும் இவ்வாறான யாதொரு பயனுமில்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லாதே: குரு எதைச் சொல்லுகின்றானோ, அந்தந்த வார்த்தைகள் நன்மை தருவதென்றுஎண்ணி, ஓதுவாய்; போ என்று சொன்னான்: (யாவனெனில்),—உலகமுழுவதும் உயர்வு பெற்றவனான இரணியன்; (எ - று.)

ஏதில் வார்த்தைகள் - யாதோரியைபு மில்லாத வார்த்தைகளென்று பொருள்கொள்ளினுமாம். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் இல்லை. பி - ம்:—[1] உரைத்தது. [2] பிழைத்தும். [3] மேதை. [4] இனியன. [5] உரைத்தனன். [6] இவை. [7] ஓதுபோவென. [8] உலகினுள். [7] ஓதிபோதியென்று எனவும் படிக்கலாம். (186)

வேறு.

57.—இதுமுதல் இருபத்திரண்டுகவிகள்-இரணியனுக்குப் பிரகலாதன் அறிவுறுத்துவன கூறும்.

உரையுள துணர்த்துவ துணர்ந்து கோடியேல்
விரை[1]யுள வலங்கலாய் வேத [2]வேள்வியின்

கரை[3]யுள தியாவருங் [4]கற்குங் கல்வியின்
பிரையுள தென்பது மைந்தன் [5]பேசினான்.

(இ - ள்.) நறுமணமுள்ள பூமாலையைத் தரித்தவனே! (நான் உனக்கு) அறிவிக்கவேண்டிய வார்த்தை இருக்கிறது: (அதனை எத் தன்மையதென்று) அறிந்துகொள்வாயேயானால், (அது), வேதங் கட்கும் யாகங்கட்கும் முடிவெல்லையாக உள்ளது: (அன்றியும்), யாவரும் கற்குங் கல்விக்குப் பிரையாகவுள்ளது என்பதை எடுத்துச் சொன்னான், பிரகலாதன்; (எ - று.)

'வேதவேள்வியின்கரையுளது' என்பதற்கு-வேதாந்தங்களிற் கூறப்படுவதென்றும், வேதங்களுக்கு எட்டாமல் அப்பாலுள்ளதென்றும், யாகங்கள் சென்றுசேரும் இடமாகவுள்ள தென்றும் கருத்து. பிரை - பாலைத் தயிராக்கும் பொருட்டு அதிற் குத்தப் படும் சிறு மோர்த்துளி: அது தான் சிறிதாயினும் பால் முழுவதையும் திரித்துத் தன்மயமாக்குவதுபோல, யான் சொல்லும் வார்த்தை சுருக்கமுடையதாயினும் பிறரது சாதாரணகல்வி ஞானம் முழுவதையும் தன் வசமாக்கவல்லது என்பான் 'யாவருங் கற்குங்கல்வியின் பிரையுளது' என்றான். பிரையென்றதற்கு ஏற்பக் கல்வியைப் பாலாகக் கொள்க. பி-ம்:—[1]உளர். [2]வேலையும், வேலையின். [3]உளயாவையும். [4]கறங்கும். [5]பேசுவான். (187)

58. வித்தின்றி விளைவதொன் றில்லை வேந்தநின்
பித்தின்றி யுணர்தியே லளவைப் [1]பெய்குவன்
உய்த்தொன்று மொழிவின்றி [2]யுணர்தற் [3]பாற்றெனக்
[4]கைத்துன றுநெல்லியங் கனியிற் காண்டியால்.

(இ - ள்.) அரசனே! விதையில்லாமல் முளைப்பதொரு விருட்சவர்க்கம் இல்லையன்றோ! உன்னுடைய விபரீத ஞானத்தைவிட்டு (உண்மையை) அறியத்தொடங்கினால், (தத்துவப்பொருளை) அறியும் வகையைக் கூறுவேன்: (நான் கூறுவது), சிறிதும் விடாமல் ஊன்றியறியத் தக்கதென்று எண்ணி, கையினிடத்துப் பொருந்திய நெல்லிப்பழத்தைப்போல (அதனை உள்ளபடி) விளங்க வுணர்வாய்;

வித்தின்றி விளைவதில்லையென்ற வாக்கியம் - மூலக்காரணப் பொருளாகிய கடவுளொருவரில்லாமல் இந்தப் பிரபஞ்சம் தோன்றாது என்ற உபமேயக் கருத்தைக் காட்டியது. பிறிதுமொழிதலணியாம். பித்து- விபரீதஞானம். கைம்மாறுகருதாமற் கூறுவேனென்பான் 'பெய்குவன்' என்கின்றான். கையிலுள்ள நெல்லிக்கனியை யுணர்வது போலத் தத்துவப்பொருளை என் சொல்லால் ஐயந்திரிபு அற உணர்வாயென்பது, ஈற்றடியிற் கூறிய விஷயம். பி - ம்:—[1]செய்தனன், பெய்தன, பெய்தனன். [2]உணர்த்தல். [3]பாற்றன. [4]கைத்தொன்று. (188)

59. தன்னுளே யுலகங்க ளெவையுந் [1]தந்தவை
தன்னுளே நின்றுதா [2]னவற்றுட் டங்குவான்
பின்னிலன் முன்னில [3]னொருவன் [4]பேர்கிலன்
தொன்னிலை யொருவராற் றுணியற் [5]பாலதோ.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற முதற்கடவுள்,—தன்னுளிருந்து எல்லா வுலகங்களையும் உண்டாக்கி, அவற்றுக்குள்ளே தான் (பலவடிவ மெடுத்து) நின்று (அம்மட்டோடு நில்லாமல் தான் எள்ளினுள் எண்ணெய்போல) அவற்றினுள் தங்குவான்; பின்னும் முன்னும் இல்லாதவன்: (நிலை) மாறுபடாதவன்: (அப்பெருமானுடைய) பழமையான நிலைமை (இத்தன்மையதென்று) ஒருவரால் துணிந்து சொல்லக்கூடியதோ? (எ - று.)

ஆதிகாலத்தில் உலகங்களையெல்லாம் படைத்து, படைத்த உலகங்களுள்ளே இராமன் கிருஷ்ணன் என்றாற்போலத் திருவவதரிப்பதும் அந்தர்யாமியாய் அவ்வுலகங்களினுட்புறத்திலெல்லாம் நீங்காதுவாழ்தலுமுடையவன், அந்த ஒப்பற்றகடவுளென்றவாறு. தன்னுளேநின்று என்ற இடத்துள்ள 'நின்று' என்பதைப் பிறவினைப்பொருளில் வந்த தன்வினை யெனக்கொண்டு—'பிரளய காலத்திலே தான் படைத்த உலகங்களைத் தன்னிடத்தில் தானே லயிக்கச் செய்கிறான்' என்ற நூற்கொள்கை காண்க. பி - ம்:—[1]தந்தவன். [2]தவத்துள். [3]பெயர்வன். [4]போகலன். [5]பாலனோ. (189)

60. [1]சாங்கியம் யோகமென் றிரண்டு [2]தன்மைய
வீங்கிய பொருளெலாம் வேறு காண்பன
ஆங்கவை [3]யுணர்ந்தவர்க் கன்றி யன்னவன்
ஓங்கிய [4]தனிநிலை யுணரற் பாலதோ.

(இ-ள்.) மிகப்பரந்துள்ள எல்லாப்பொருள்களையும் வெவ்வேறாகப் பகுத்து நோக்குகின்றனவாகிய சாங்கியம் யோகம் என்று இரண்டுவகைவழிகள் (உள்ளன): அவற்றைஉள்ளவாறு அறிந்தவர்க்கு அல்லாமல் (மற்றவர்க்கு), அந்த முதற்கடவுளினுடைய எல்லாவற்றினும்மேம்பட்ட சிறந்தநிலை அறியக்கூடியதோ?

தன் மாத்திரைகள்ஐந்து, பூதங்கள்ஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, கருமேந்திரியங்கள்ஐந்து, மஹாந், அஹங்காரம், மனம், மூலபிரகிருதி, புருஷன் என்னும் இருபத்தைந்துதத்துவங்களின் தன்மையை உள்ளபடி விவரித்துக்கூறுவது சாங்கியமார்க்கம்: உலகத்தைப்பகவானுடைய சொரூபமாகநினைத்து, இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணயாமம், பிரத்யாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்ற எட்டு அங்கங்களும் வழுவாதபடி நின்று மனத்தை மற்றை விஷயங்களினின்று மீட்டுப் பரம்பொருளினிடத்து நிறுத்துவது யோகமார்க்கம்: இவற்றை விரிப்பிற் பெருகும். (யோகமென்பது - கடவுளைப் பெறும்உபாயம் என்ற பொருளது ஆதலால், கர்ம யோகத்தோடு, ஞானம் பக்தி பிரபத்தி என்பவற்றையும் காட்ட வல்லது.) இது "மூவகையுலகுமாய்" (63) என்பதன்பின் சிலபிரதி

யில். பி-ம்:—[1] தாங்கியவுலகமென்று, தாங்கியயோகமொன்று.[2] தங்கிய. [3] அறிந்தவர். [4] தன்னிலே, தவநிலே. (190)

61. சித்தென வருமறைச் சிரத்திற் [1]றேறிய
தத்துவ [2]மவனது தம்மைத் தாமுணர்
வித்தக [3]ரறிகுவர் வேறு [4]வேறுணர்
பித்தரு முளர்சிலர் வீடு [5]பேறிலார்.

(இ - ள்.) ஞானசொரூபமென்று (அறிதற்கு) அரியவேதாந்தங்களிற் சித்தாந்தப்படுத்திய பரதத்துவமாவன், அக்கடவுள்: அத்தன்மையை, தமது உண்மைநிலையைத் தாம் அறிந்த ஞானிகளே அறிவார்கள்;(அன்றி),வெவ்வேறுவகையாகமாறுபடஅறிகிற விபரீதஞானிகளும் சிலர்உளர்: (அம்மயக்கறிவாளர்), மோட்சத்தைப்பெறுர்; (எ - று.) பி - ம்:—[1] தேற்றிய. [2] ஆனது. [3] அறிகுநர், அறிந்தவர். [4] வேறுள, உணர்கிலர். [5] பெற்றிலார். (191)

62. அளவையா [1]னளப்பரி [2]தறிவி னப்புறத்து
உளவையா வுபநிட தங்க [3]ளோதுறு
[4]கிளவியார் பொருள்களாற் [5]கிளக்கு ருதவன்
களவையா ரறிகுவார் மெய்ம்மை கண்டிலார்.

(இ - ள்.) (அந்தக்கடவுளின்நிலே, பிரதியட்சம்முதலிய) பிரமாணங்களைக் கொண்டு அளந்திடமுடியாதது; அறிவுக்கும் எட்டாமல் அப்புறத்ததாயுள்ளது; ஐயனே! உபநிடதங்கள் கூறுகின்ற சொற்களிற்பொருந்திய பொருள்களினுற் கூறமுடியாதவனுன அக்கடவுளின் (பிறராற்காணவொண்ணுத) மாயத்தன்மையை யாவர் அறியவல்லவர்? அம்மெய்ம்மையை (எவரும்) கண்டாரிலர்;

அளவை யான் அளப்பு அரிது என்று பிரித்து - அப்பரம்பொருளின் நிலேயளவை யான் அறிந்துசொல்லமுடியாது எனினுமாம். பி - ம்:—[1] அளவறிந்து. [2] அவையின், அறிவன், அளவின். [3] ஓதுவ. [4] கிளவியால். [5] கிளத்துருவவன், கிளத்துருதவன், கிளக்குருனவன். கிளக்கினன்னவன். (192)

63. மூவகை [1]யுலகுமாய்க் குணங்கள் மூன்றுமாய்
[2]யாவையு [3]மெவருமா [4]யெண்ணில் வேறுபட்டு
[5]ஓவலி லொருநிலே யொருவன் செய்விணே
தேவரு முனிவரு முணரத் தேயுமோ.

(இ - ள்.) (சுவர்க்கம் பூமி பாதாளம் என்ற) மூவகைப்பட்ட உலகங்களின் சொரூபமாகியும் (சத்துவம் இரசசு தமசுஎன்ற) முக்குணங்களின்சொரூபமாகியும், (பிரபஞ்சத்திலுள்ள உயர்திணைப்பொருள் அஃறிணைப்பொருளென்ற) எல்லாமுமாகியும், (மற்றும் இவ்வாறு) எண்ணிக்கையில்லாமல்வெவ்வேறுபல பேதப்பட்டும், நீங்குதலிலலாத ஒப்பற்ற [தனித்த] நிலேயையுடையஒருவனுன [இரண்டற்றவனுன] முதற்கடவுள் செய்தருளுகிற தொழில் தேவர்களும் முனிவர்களும் அறியுமாறு குறைபெறுமோ?

சகல பிரபஞ்சவடிவமாகப் பரிணமித்துப் பலவேறுவகையாகத்தோன்றினாலும், தன்தனிநிலைமை மாறுபடாமலேயுள்ள கடவுளின் தன்மை எப்படிப்பட்டவராலும் அறியும்படி ஓரளவிற் பட்டதன்றென்றபடி. ஓவல்=ஒருவல்: நீங்குதல். பி-ம்:—[1]உலகமும். [2]யாவரும். [3]எவையுமாய். [4]எண்ணி. [5]ஒய்வலி. (193)

64. **கருமமுங் கருமத்தின் பயனு [1]மப்பயன்**
தருமுதற் றலைவனுந் தானு [2]மானவன்
அருமையும் பெருமையும் [3]அறிய வல்லவர்
இருமையென் றுரைசெயுங் [4]கடனின் றேறுவார்.

(இ - ள்.) (வேள்விமுதலிய) கிரியைகளும், அந்தக்கிரியைகளை யநுட்டிப்பதனால் விளையும் பயனும், அப்பயனைக் கொடுத்தருள்கிற முதற்கடவுளும், (அப்பயன்களைப் பெறுஞ்) சீவனுமான அந்தப் பரம்பொருளின் அருமைபெருமைகளை யறியவல்லவரே, இம்மைமறுமை யெனப்படுகின்ற கடலிலிருந்து (மோட்சமாகிய அக்கரையிலே) ஏறப் பெறுவார்கள்: (எ - று.)

இருமை - இரண்டென்றபொருளைத் தந்தது. "கருமங் கருமபலனுமாகிய காரணன் றன்னை" என்பது, நம்மாழ்வார் பாசுரம். மறுமை- சுவர்க்காதிகள். பி-ம்:—[1]கண்ணிய. [2]தானவன். [3]அறிவரேலவர், அறிவராலிவர். [4]கடலின். (194)

65. **மந்திர மாதவ மென்னு [1]மாலைய**
தந்துறு பயனிவை முறையிற் சாற்றிய
நந்தலில் தெய்வமாய் நல்கும் நான்மறை
[2]அந்தமில் வேள்விமாட் [3]டவிசு மாமவன்.

(இ - ள்.) மந்திரமும் சிறந்ததவமும் என்னும் இயல்பையுடையவையும், (இவைகள்) தருகின்ற பயன்களும், (இவற்றிற்கு உரியதாகி) முறைப்படி சொல்லப்படுகின்ற அழிவில்லாத தெய்வமுமாய், நான்கு வேதங்களின் விதிப்படி அழிவில்லாதயாகங்களிலே (தேவர்களையுத்தேசித்து இடப்படுகிற) அவிசினுடைய சொரூபமுமானவன், அந்தப் பரமன்; (எ - று.)

தேவதா தியானத்தோடு மந்திரங்களைப் பன்முறைஜபித்தும் தவஞ்செய்தும் மனத்துக்கருதியபயனைப்பெறுதல், மரபு. நான்மறையந்தமில் வேள்விமாட்டவிசுமாமவன் என்பதற்கு-முடிவற்ற [அநந்தங்களான] நால்வகைவேத மந்திரங்களாலும் வேள்வியிலிடப்படும் அவிசும் ஆவன் அவன் என்று உரைத்தலும் உண்டு. பி - ம்:—[1]ஆற்றலைத், மாலயம், மாதவன். மாலவன். [2]அந்தணர். [3]அவியதாமவன், இன்பமாவன, அவிற்பமாவன. (195)

66. **முற்[1]படப் பயன்தரு [2]முன்னில் [3]நின்றவை**
பிற்[1]படப் பயன்றரும் பின்பு [4]போதுவ
[5]தற்பயன் தான்[6]திரி தரும [7]மில்லையே
அற்புத மாயையா லறிகி லார் [8]பலர்.

(இ - ள்.) (அப்பரம்பொருள்), முதலிற்செய்யப்பட்டுகின்ற கருமங்கட்கு முந்திப் பயனைக் கொடுத்தருள்வான்: பின்புசெய்யப் படுகின்ற கருமங்கட்குப் பிந்திப் பயனைக்கொடுப்பான்; (இங்ஙன மன்றி வேண்டியபடி) தனதுபயன் தானே முன்பின்னாக முறை பிறழப் பெறுவது ஒருவினையும் இல்லை; அந்த அற்புதத்தை (அப் பிரானது) மாயையாற் பலரும் அறியமாட்டார்; (எ - று.)

ஒருயிர்செய்த இருவினைப்பயன் அவ்வுயிரையே மீண்டுசென்று அடையும்போது முன்செய்தமுறைதவறா தென்பது, முன்னிரண் டடிகளிற் கூறப்பட்ட விஷயம்: இதனை "முறைபிறழ்ந்துவாரா... சிறுகாலைப்பட்டபொறியும்" என்று பிறமதத்தவரும் கூறியுள ளார். இத்தன்மையை இங்கே பிரகலாதன் எடுத்துக்கூறியது - இரணியனை நோக்கி, 'நீ முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினையின்பயனால் இப்பொழுது பெருஞ்செல்வவாழ்வு பெற்றிருக்கிறாய்; அந்நல்வினை முற்றியபின் தீப்பயனையடைவாய்' என்று குறிப்பித்தற்கு. செய்த வினைக்குஏற்றபடி பகவான் முறைமைப்படப் பயனளிக்கின்றா னென்ற இவ்வுண்மையையுணராமல் வினைப்பயன் தானேவிளை கின்றதென்று விரைந்து துணிபவர் பலராதலால், 'அற்புதமாயை யாலறிகிலார்பலர்' என்றான். பீ-ம்:—[1]பயப், பயம். [2]முன்னி. [3]நின்றவர். [4]போல்வன, போலவன். [5]தற்பயத்தான், தற்பரன் தான். [6]தெரி. [7]இல்லையஃது, இல்லையது, இல்லையேல். [8]பிறர். ()

67. ஒருவினை யொருபய [1]னன்றி யுய்க்குமோ
இருவினை யென்பவை [2]யியற்றி யிட்டவை
கருதின கருதின [3]காட்டு கின்றது
தரு[4]பர னருளினிச் [5]சான்று வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) (உயிர்கள்) செய்திட்டனவான இருவகைவினை களுள் ஒவ்வொருவினை ஒருபயனையன்றி (அதற்குமேல்) தரக் கூடியதோ? [அன்று]; (எல்லாவற்றையும்) உண்டாக்குகின்ற பரம்பொருளின் கருணையோ (அங்ஙனமின்றி) நினைந்தநினைத்த பயனையெல்லாம் அளிக்கின்றது: (அவ்வெம்பெருமான்பெருமையை யுணர்த்துதற்கு) இதனினும் வேறுசாட்சி வேண்டுமோ? [வேண் டாம்]; (எ - று.)

தவறாத மிக்கவலிமையையுடையது ஊழ்வினையென்பர்; அந்த ஊழ்வினையினும் மிகமேலானது, பகவற்சங்கற்பம். எங்ஙன மெனின்,—செய்தவினை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருபயனையே தர வல்லது: பகவற் சங்கற்பமோ அவ்வெம்பெருமான் திருவுளம் பற்றினபடி பலவகைப்பயன்களையும் ஒருங்கே அளிக்கவல்ல ஆற்ற லுடையதென்பதாம். யாகமுந்தவமுமாகிய நல்வினைகளைச்செய்து அவற்றின்பயனால் யான் இப்பெருவாழ்வு பெற்றேனென்று இரணியன் பெருமிதம் பாராட்டியதனை மறுப்பவனாய், பிரக லாதன், அப்படிப்பட்ட வினையினும் பலமடங்கு அதிகமான பயனைக் கடவுளினருளாற் பெறலாமென்றற்கு இது கூறினன். முதலடி 'ஒருவினை பெருமையினுரைக்குந் தன்மைபோல்' என்று

சிலபிரதிகளிற் காண்கின்றது. பி-ம்:—[1] இன்றி. [2] இயற்றுமீட்டவை. [3] காட்டுகின்றன. [4] பயனருளினிற், பயனருளினிச், பயன் பெறினிதிற். [5] சான்றும்வேண்டுமே. (197)

68. [1] ஓராவுதி [2] கடைமுறை வேள்வி யோம்புவோர்
அராவணை யமலனுக் களிப்ப [3] ராலது
சராசர மனைத்தினுஞ் சாரு மென்பது
பராவரு மறைப்பொருள் பயனு [4] மன்னதால்.

(இ-ள்.) யாகத்தை விதிமுறைதவறாது செய்பவர்கள் (அவ்வேள்வியின்) முடிவில் ஆதிசேஷசயனத்திற் பள்ளிகொண்டருள்பவனான ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவுக்கு ஓராகுதியைக் கொடுப்பார்கள்; அந்த ஆகுதியானது, சகல சராசரப்பொருள்களினிடத்தும் சேர்ந்திடுமென்பது, துதித்தற்குஅரிய [அளவற்ற சிறப்புடைய]வேதத்திற் கூறப்பட்ட பொருளாம்: (அன்றியும், அதன்) பயனும் அத்தன்மைத்தே; (எ-று.)

ஓமத்தின் முடிவில் மிச்சமாயிருக்கின்ற நெய்முதலிய ஓமப்பொருள் முழுவதையும் 'ஸ்ரீவிஷ்ணவே ஸ்வாஹா' என்று சொல்லி ஒரே ஆகுதியாய் ஓமஞ்செய்கிற தன்மை, முதலிரண்டடிகளிற் கூறப்பட்டது. பற்பலதேவர்களை யுத்தேசித்துச் செய்யும் ஓமங்களின் முடிவில் அத்தேவர்கட்கெல்லாந் தலைவனான திருமாலைக் குறித்து ஓராகுதி செய்தலும், அந்த ஆகுதி சகலசராசரத்துக்கும் திருப்தி தருதலுமாகிய தன்மையை நோக்கி,அவ்வெம்பெருமானது உண்மையை யறியலாமென்றவாறு. [2] கடன்முறை...அளிப்பரேல் என்ற பாடத்துக்கு - விதிமுறைப்படி யாகஞ்செய்பவர் முடிவில் ஓராகுதி மூலமாய் அந்தயாகத்தைத் திருமாலுக்கு ஸமர்ப்பிப்பாராயின் அது அவ்வெம்பெருமானுக்கு உரியதாகி அவனுக்குச் சரீரமாகவுள்ள சராசரங்களிலெல்லாஞ் சார்ந்திடுமென்றுபொருள் காண்க. 'பயனுமன்னதால்' என்ற இப்பொருள் ஏட்டுச்சுவடிக்கு யாகாது அநுட்டானத்திற் கண்டதென்றவாறு. பி-ம்:—[1] ஓராகுதி. [3] ஏயது, ஆவது. [4] அல்லதால். (198)

69. பகுதியி னுட்பயன் [1] பயந்த தன்னதின்
[2] விகுதியின் [3] மிகுதிக [4] ளெவையு [5] மேலவர்
வகுதியின் [6] வயத்தன வரவு [7] போக்கது
[8] புகுதியில் லாதவர் [9] புலத்திற் ருகுமோ.

(இ-ள்.) (அந்தப் பரப்ரஹ்மம்) மூலப்பிரகிருதியினின்று காரியரூபமான பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கியது; மேலோர் (நூல்களிற் கூறிய) வகுப்புக்களில் அடங்கியவையான பொருள்களெல்லாம், அந்த மூலப்பிரகிருதி தந்த விகாரத்தாலுண்டான தொகுதிகளே; (மற்றும் அப்பரப்ரஹ்மம், கருமசம்பந்தத்தால் இப்பிரபஞ்சத்தினுள்) வருதல் [பிறப்பு] இல்லாதது; (அந்த பரப்பிரம சொரூபம்), தத்துவஞானமில்லாதவருடைய உணர்வுக்கு விஷயமாகுமோ? (எ-று.)

மேலவர் வகுதியின்வயத்தனஎவையும் அன்னதின்விகுதியின் மிகுதிகள் என இயையும். நித்தியமாய் அளவிலாததாய்த் திரிகுணாத்மகமாய் ஜகத்துக்குக்காரணமாய்த் தனக்கு ஒருகாரணம் உற்பத்தி விநாசம் இல்லாததாயிருக்கிற மூலப்பிரகிருதியென்பது பரமாத்மாவின் கிரியாசாதநரூபமென்றும், நித்தியமான ஆத்மாவும் அத்தன்மையதே யென்றும், ஸ்ருஷ்டிகாரியத்தில் விருப்பங்கொண்ட பரமாத்மாவினது இச்சையாகிய சங்கல்பத்தாற் சலனப்பட்ட மூலப்பிரகிருதியினின்று மகத்தத்துவமும், அதினின்று அகங்காரமும், அதினின்று சப்தமும், சப்தத்தினின்று ஆகாசமும், ஆகாசத்தினின்று ஸ்பர்சமும், ஸ்பர்சத்தினின்று வாயுவும், வாயுவினின்று ரூபமும், ரூபத்தினின்று அக்கினியும், அக்கினியினின்று ரஸமும், ரஸத்தினின்று ஜலமும், ஜலத்தினின்று கந்தமும், கந்தத்தினின்று பூமியும் உண்டாயின வென்றும், சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸ கந்தமென்னும் பஞ்சதந்மாத்திரைகளும் பூமி ஜலம் அக்கினி வாயு ஆகாசம் என்னும் பஞ்சபூதங்களும் ஸாத்விகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்னும் மூவகைப்பட்ட அகங்காரத்தில் தாமஸ அகங்காரத்தின் காரியமென்றும், மனம் ஸாத்விக அகங்காரத்தினின்று உண்டானதென்றும், மெய் வாய் கண் மூக்குச்செவி யென்னும் பஞ்ச ஞானேந்திரியங்களும், வாக் பாணி பாதபாயுர் உபத்தம் என்னும் பஞ்ச கருமேந்திரியங்களும், ராஜஸ அகங்காரத்தில் தோன்றியவை யென்றும் கூறப்படும்.

பகுதி, விகுதி, வயம் - ப்ரக்ருதி, விக்ருதி, வஶம்: வடசொற்கள். மேலவர் - அறிவில் மேம்பட்டவர். வகுதி=வகுப்பு. வயத்தன - அடங்கியவை யென்ற பொருளைக் காட்டிற்று. மேலவர் வகுதியின் வயத்தன எவையும் - பஞ்சதந்மாத்திரைகளும் பஞ்ச ஞானேந்திரியங்களும் பஞ்சகருமேந்திரியங்களும் பஞ்சபூதங்களும் மனம் அகங்காரம் மகத் என்னும் மூன்றும், மூலபிரகிருதியொன்றுமாக நூல்களில் ஆன்றோரால் வகுத்துக் கூறப்பட்ட தத்துவங்களின் மயமான பிரபஞ்சம்முழுதும் என்றபடி. வரவுபோக்கது - வரவினது போதலையுடையது. எம்பெருமான் இவ்வுலகத்திற் கொண்ட திருவவதாரரூபங்களெல்லாம் ஜீவாத்மாக்களின் பிறப்புக்கள்போலக்கருமசம்பந்தத்தாலாகியவையல்லவென்றும்,விருப்பமாத்திரத்தாலுண்டானவை யென்றும் அறிக. புகுதி - அறிதல்.

பி-ம்:—[1]பயனுமன்னதின். [2]மிகுதியின். [3]விரதிகள். [4]எவையின். [5]மேலவாம். [6]வைத்தது, வசத்தன, வயத்தது, வயத்தன. [7]போக்கறு. [8]புகுதியின் மாதவர். [9]புலத்திற்றங்குமோ. (199)

70. எழுத்தியல் [1]நாளத்தி [2]னெண்ணி லாவகை
முழுத்தனி [3]நான்முகன் முதல [4]முற்றுயிர்
வழுத்தரும் பொகுட்ட [5]தோர் புரையின் வைகுமால்
[6]விழுத்தனிப் [7]பல்லிதழ் [8]விரையி லாமுகிழ்.

(இ - ள்.) அளவற்ற பகுப்புக்களையுடைய பெரிய ஒப்பற்ற பிரமன் முதலிய உயிர்களெல்லாம்,—சித்திரம்போன்ற [மிக்க

அழகு அமைந்த] நாளத்தோடு கூடியதும், சிறந்த ஒப்பற்ற பல இதழ்களையுடையதும், வாசனைக்கு இருப்பிடமுமான (அத்திருமாலினது நாபித்தாமரை) மலரின் துதிக்கவொண்ணாத [மிக்க சிறப்பையுடைய] கொட்டையினது ஒருபகுதியிலே தங்கும்;

நான்முகன்முதல முற்றுயிர், விரை இல் ஆம்முகிழின் பொகுட்டதோர் புரையின் வைகுமென்க. "அண்டப்பெருங்கோயிற்கெல்லாம்,...புண்டரீக மொட்டின் பொகுட்டே புரையம்மா" என்ற ஆரணியகாண்டச் செய்யுளோடு இச் செய்யுளை ஒப்பிடுக. எழுத்து - எழுதப்படுவது: சித்திரம். நாளம்-உள்தொளையுள்ள பூந்தண்டு. முகிழ் - இங்கே, மலர். பி - ம்:—[1]நாணித்தி. [2]எண்ணலாமன்ற. [3]நாயகன்மூலம். [4]முற்றியல், மற்றுயிர். [5]ஒரொளியின். [6]விழுத்தன. [7]பலவிதழ், அல்லிதன். [8]விரையுலா. (200)

71\. கண்ணினுங் கரந்துளன் [1]கண்டு காட்டுவார்
உண்ணிறைந் திடு [2]முணர் வாகி [3]யுண்மையால்
மண்ணினும் வானினு மற்றை மூன்றினும்
எண்ணினும் [4]நெடியவ னொருவ னெண்ணிலான்.

(இ - ள்.) (தன்னைக்குறித்து எண்ணுவாருடைய) எண்ணத்துக்கு எட்டாமற் கடந்துள்ளவனும், ஒப்பற்றவனும், (குணஞ் செயல்களினால்) வரையறைப்படாதவனுமான அத்திருமால்,— (காண்பவர்களுடைய) கண்களிலும் மறைந்துள்ளான்; ஞான சொரூபியாயிருத்தலால், (தனது சொரூபத்தைத்) தரிசித்து(ப் பிறர்க்கு) எடுத்துக் காட்டுபவரான ஞானிகளுடைய மனத்தில் நிறைந்துள்ளான்; பூமியிலும் (நீர் நெருப்பு காற்று என்னும்) மற்றை மூன்று பூதங்களிலும்(அந்தர்யாமியாய் மறைந்துள்ளான் ;

[1]கண்டு காட்டுவான் என்ற பாடத்துக்கு - தான் எல்லாப் பொருள்களையுங் கண்டு பிறர்க்குக் காட்டுந் தன்மையன் என்று பொருள்காண்க. மண்ணினும் வானினும் மற்றைமூன்றினும் நெடியவன் என இயைத்து - பஞ்சபூதங்களினும் பெரியவன் என்று பொருள்கொள்ளினுமாம். பி-ம்:-[1]கரந்துகாட்டுவான். [2]முனியாகி, மதியாகி. [3]ஆகியான், ஒண்மையால். [4]நெடியனென்றொருவன். ()

72\. சிந்தையிற் செய்கையிற் சொல்லிற் [1]சேர்ந்துளன்
[2]இந்தியந் தொறுமுள னுற்ற [3]தெண்ணினால்
முந்தையோ ரெழுத்தென வந்து மும்முறைச்
சந்தியும் பதமுமாய்த் [4]தழைத்த தன்மையான்.

(இ - ள்.) (அத்திருமாலினுடைய) நிலைமையை ஆலோசிக்குமிடத்து, (அவன் பிராணிகளுடைய) நினைப்பிலும் செய்கையிலும் சொல்லிலும் பொருந்தியிருக்கிறான்; (அவற்றின்) பஞ்சேந்திரியங்களிலும் பொருந்தியுள்ளான்; (வேதங்களின்) முதலிற் கூறப்படுகிற ஏகாக்ஷரமாகிய 'ஓம்' என்னும் பிரணவத்தின் வடிவமாய் நின்று, (அப்பிரணவமந்திரத்துள்ள) அகாரம் உகாரம் மகாரம் என்னும்

ஓரெழுத்துச்சொற்கள் மூன்றும் (அவற்றின் சேர்க்கையி லமைந்த இரண்டு) சந்தியுமாகி (ப் பொருளினுற்) செழித்த இயல்பினன்;

பிரணவத்தின் பொருள் - அகாரவாச்யனை திருமாலுக்கு மகாரவாச்யனை ஜீவன் அடிமை என்பது. இவ்வாறு பொருளாயினும்,உயிர்களையெல்லாம் அடிமையாகவுடையவன் திருமாலென்று, இந்தப்ரணவம் கருத்துப் பொருள்பட்டுப் பரமான்மாவை யுணர்த்தும். மனம் மொழி மெய் என்னும் முறை பிறழக்கூறப்பட்டது, செய்யுளாதலின். முந்தை - பழமையான என்றுங் கொள்ளலாம். மும்முறைப்பதமும் சந்தியுமாய் என்க. பி - ம்:—[1] தீர்ந்தளன். [2] இந்தியந்தனினுள னிற்றது. [3] எண்ணிலான். [4] தோன்றும்,தழைக்கும், கிளைத்த. (202)

73. காமமும் வெகுளியும் [1] முதல கண்ணிய
தீமையும் வன்மையுந் [2] தீர்க்குஞ் [3] செய்கையான்
நாமமு [4] மவன்பிற [5] நலிகொ டாநெடுஞ்
சேமமும் பிறர்களாற் [6] செப்பற் பாலவோ.

(இ - ள்.) காமமும் கோபமும் முதலியனவாகக் கருதப்பட்ட தீக்குணங்களையும் (அவற்றின்) வலிமையையும் (தன்னைச் சரணமடைந்தவர்களுக்கு) ஒழிக்கின்ற திருவருட்செயலையுடையவனை அத்திருமாலினது திருநாமங்களின் மகிமையும், அப்பெருமானுடைய பிறவுயிர்களுக்கு வருத்தந்தராத மிக்க பாதுகாத்தல் தொழிலும், எவராலேனும் சொல்லி முடிக்கவல்ல தன்மையுடையனவோ? [அல்ல]; (எ - று.)

திருமாலினுடைய திருநாமத்தின் பிரபாவமும், ஸர்வரக்ஷகத்வமும், பிறர்களா லறிந்து செப்பற்பாலனவல்ல வென்றவாறு. "மேல்மற்றோர், நோயுஞ் சார்வுகொடான் நெஞ்சமே சொன்னேன், தாயுந் தந்தையுமாயிவ் வுலகினில், வாயுமீசன்மணிவண்ணனெந்தையே" என்ற திருவாய்மொழி, இச்செய்யுளின்பின்னிரண்டடியிற் காணத்தக்கது. பி - ம்:—[1] களிப்பும். [2] தீய்க்குஞ். [3] செய்கையன், செய்கையால், செம்மையன். [4] வினைபெற, பிறர்கொள, பெருமையும். [5] நவிலனன்றது, நவிலினன்னது. [6] செப்பலாகுமோ.

74. காலமுங் கருவியு மிடனு மாய்க்கடைப்
[1] பாலமை பயனுமாய்ப் பயன்றுய்ப் பானுமாய்ச்
சீலமு மவைதருந் திருவு மாயுளன்
ஆலமும் வித்துமொத் [2] தடங்கு மாண்மையான்.

(இ - ள்.) (பெரிய) ஆலமரமும் (அம்மரம் உள்ளடங்கப்பெற்ற, அதன் சிறிய) விதையும் போன்று (தனது சூட்சுமமான உருவத்தில்) அடங்கிய மிக்கவிபவத்தை யுடையவனை அத்திருமால்,—(ஒருதொழிலைச் செய்தற்குஏற்ற) காலமும் (அத்தொழில் செய்தற்கு ஏற்ற) கருவியும் (அத்தொழில் செய்தற்கு உரிய) இடமும் (அத்தொழிலினால்) முடிவில் நேர்கிற பயனும் அப்பயனை

அனுபவிக்கிற ஜீவனுமாகி) நல்லொழுக்கங்களும் அவ்வொழுக்கங்கள் (இம்மை மறுமை வீடுகளில்) விளைக்கிற ஐசுவரியமுமாயுள்ளான்; (எ - று.)

எம்பெருமானது சொரூபமும் அதீனமுமே யாவும் என்பது கருத்து. "கருமமும் கருமபலனுமாகிய காரணன்" என்றார், சடகோபரும். மாண்மை - விபவம்; ஆண்மையென எடுத்தலுமாம். பி - ம்:—[1]பாலமைப், பாலவை, பால்வரு. [2]அணைந்த, அமைந்த. ()

75. உள்ளுற [1]வுணர்வினி [2]துணர்ந்த வோசையோர்
[3]தெள்விளி [4]யாழிடைத் [5]தெரியுஞ் [6]செய்கையான்
உள்ளுளன் புறத்துள[7]னொன் றும் நண்ணலான்
[8]தள்ளரு மறைகளு மருளுந் தன்மையான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்றதெளிவான இசையையுடைய வீணையினின்று எழுவதும் மனப்பூர்வமாக அறிவினால் இனியதென்று அறியப்படுவதுமான ஓசைபோல (இனிதாக) விளங்குகின்ற தன்மையையுடையவனான அத்திருமால், (எல்லாப்பொருள்களிலும்) உள்ளிலும் உளான்; புறத்திலும் உள்ளான்; (ஆயினும், அவற்றின் குணதோஷங்களில்) யாதொன்றும் (தன்னிடம்) தொடரப்பெறான்; (மற்றும் அவன்), விலக்கவொண்ணாத [சிறந்த பிரமாணமென்று பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிற] வேதங்களும் (உள்ளபடி யுணரமாட்டாது) மயங்கும்படியான சொரூபத்தை யுடையவன்; (எ - று.)

"முன்நல்யாழ்பயில்நூல் நரம்பின் முதிர் சுவையே," "நுடங்கு கேள்வியிசை யென்கோ", "பண்ணினைப் பண்ணில் நின்றதோர் பான்மையை" என்று ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்தபடி எம்பெருமானது இனிமைக்கு, இசை, ஏற்ற உவமையாதல் காண்க. மறைகளும் அருளும் எனப்பிரித்து -வேதங்களையெல்லாம் (பிரமனுக்கு) உபதேசித்தருளிய, தன்மையான் என உரைப்பினுமாம். பி - ம்:— [1]உணர்வினின், உணரினும், உணர்வினும். [2]உணர்ந்தவோதிய, உணர்ந்த வோசையான். [3]தெள்ளிய, தெள்ளுறு. [4]விழியிடை, மனமிடை. [5]தெரிக்கும். [6]செய்கையின், செய்கைபோல். [7]ஒன்றுந் தானலன். [8]தள்ளுறு. (205)

76. ஓமெனு மோரெழுத் ததனி னுள்ளுயிர்
ஆமவன் அறிவினுக் கறிவு [1]மாயினான்
தாம[2]மூ வுலகமுந் [3]தழுவிச் [4]சார்தலால்
[5]தூமமுங் [6]கனலும்போற் றொடர்ந்த தோற்றத்தான்.

(இ-ள்.) ஏகாக்ஷரமான 'ஓம்' என்னும் பிரணவத்தின்உள்ளே (அ உ ம் என்னும்) ஓரெழுத்துப்பதம்மூன்றினுள், பிரதானமான அகாரமென்னும் உயிரெழுத்தின் பொருளாகிய அத்திருமால், (ஸ்வயம்பிரகாசமான) ஞானத்துக்கும் ஒருஞானமாகவுள்ளான்; இடம்பரந்தமூவகையுலகங்களையும் எங்கும்வியாபித்துப்பொருந்து

தலால் புகையும் நெருப்பும்போல ஒருங்கே பலவிடங்களிற் பரவுந் தன்மையை யுடையான்; (எ - று.)

"ஓமித்யேகாக்ஷரம்" என்று சுருதி கூறுதலால், 'ஓமெனும் ஓரெழுத்து' என்றார். அதற்குள் இருக்கும் உயிர் - அகாரமென்க. அறிவினுக்கு அறிவுமாயினான் என்பதற்கு - ஆன்மாவுக்கும் ஆன்மாவாக இருப்பவனென்னலுமாம்: "உயிர்க்குயிராகி நின்ற" என்றார் பெரியாரும். அறிவுமயமான ஆன்மாவை அறிவு என்றே கூறினார்: "ஒருவனையேநோக்குமுணர்வு" என்றாற்போல; "தத்குண ஸாரத்வாத் தத்வ்யபதேஸ:" என்றனர், ஸ்ரீவ்யாஸமஹர்ஷி. பி-ம்:—[1]ஆகுவான். [2]மூன்றுலகமும், முன்னுலகமும், உம்மூலகமும். [3]தானுஞ், ஆழுஞ், தாமுஞ். [4]சாற்றலால். [5]தூமவெங். [6]புகையும்.

77. காலையி னறுமல [1]ரொன்றக் [2]கட்டிய
மாலையின் மலர்[3]புரை சமய [4]வாதியர்
சூலையின் [5]திருக்கலாற் சொல்லு வார்க்கெலாம்
வேலையுந் திரையும்போல் வேறு பாடிலான்.

(இ - ள்.) காலத்தில்மலர்ந்த நன்மணம்வீசும் மலர்களை ஒருசேரத் தொடுத்த மாலையிலுள்ள (அம்) மலர்களை யொத்த (ஒன்றுக்கு ஒன்று நெருக்கமுடையனவாய் மிகப்பலவான) மதங்கட்கு உரிய விவாதங்களைச் செய்பவர்களுடைய குடைதலினாலுண்டான மாறுபாடேயல்லாமல், (ஏகபாவனையாய்ச்) சொல்லுகின்றவர் எல்லோர்க்கும் கடலும் (அதிற்காணப்படும்) அலையும்போல(த் தன்னில்) வேறுபாடு ஒன்றுமில்லாதவன், (அப்பெருமான்);(எ - று.)

கடலின் அலைகள் பலவாக எழுந்து காணப்படினும் அவையெல்லாம் அக்கடலில் அடங்குதல்போல, அந்தச் சமயவாதிகள் கூறும் பொருள்களெல்லாம் எம்பெருமான்பக்கலிலே அடங்கும். ஒரு மாலையிற் பலவகை நிறமுள்ள மலர்கள் அமைதல்போல ஒரு பரம்பொருள்திறத்துப் பல மதங்கள் அமைகின்றன என்க. சூலை - 'ஐ' விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர்;சூல்-பகுதி; சூலுதல்-குடைதல்; என்றது - இங்கு, பல வேறுவகைப்பட்ட மதங்களிலுள்ளார் தம்தமது கொள்கைக்கு இணங்க நலிந்து கூறும் பொருள்களை. பி - ம்:—[1]ஒன்றிற். [2]காட்டிய. [3]பொருள், புனை. [4]வாதிகள். [5]திருகலால். (207)

78. இன்னதோர் [1]தன்மைய னிகழ்வுற் றெய்திய
நன்னெடுஞ் செல்வமும் நாளு [2]நாமற
மன்னுயி ரிழந்தியென் [3]றிறைஞ்சி வாழ்த்தினேன்
சொன்னவ னுமமென் றுணரச் சொல்லினான்.

(இ-ள்.) 'இப்படிப்பட்ட ஒப்பற்ற தன்மையையுடையவனான ஸ்ரீமந்நாராயணனை (நீ) இகழ்ந்து பெற்றுள்ள சிறந்த மிக்க செல்வங்களும் ஆயுளும் பெயரோடு அழிய நிலைபெற்ற உயிரை இழக்கின்றனையே!' என்று இரங்கி, கீழ்ச்சொன்ன அப்பெருமானுடைய

திருநாமத்தைத் துதித்து (அவனை) வாழ்த்தினேனென்று விளக்கமாக (இரணியனுக்கு)க் கூறினான், (பிரகலாதன்); (எ - று.)

சொன்னவன் இறைஞ்சி நாமம் வாழ்த்தினேன் - அப்பெருமாளைவணங்கி அவன் திருநாமத்தை வாழ்த்தினேனென்றுமாம். நாமற என்பதில், நாமம் என்பது நாம் என விகாரப்பட்டது. பி-ம்:—[1] தன்மையின். [2] நாமுற, நாமறத்து. [3] அஞ்சி. (208)

வேறு.

79.—இனி, 38 - கவிகள், இரணியன் கட்டளைப்படி பிரகலாதனைப் பலவாறு வருத்துதலையும் அன்னான் பகவந்நாம மகிமையால் அவனது பரிஜனங்கள் அத்துயரத்தினின்று மீளுதலையும் கூறும்.

[1] எதிரில் நின்றவ [2] னிவையுரைத் திடுதலு [3] மெவ்வுல கமு [4] மஞ்ச
முதிரும் வெங்கத மொழி [5] கொடு மூண்டது [6] முதுகடற் கடுவேய்ப்பக்
கதிரும் வானமுஞ் சுழன்றன நெடுநிலங் கம்பித்த கனகன் கண்
உதிரங் கான்றன தோன்றின புகைக்கொடி யுமிழ்ந்தது கொடுந்தீயே.

(இ - ள்.) எதிரிலே நின்றவனான பிரகலாதன் இவ்வார்த்தைகளைச் சொன்னவுடனே, எல்லா வுலகங்களும் அஞ்சும்படி மிக்க கொடுங்கோபம், (தனக்கு உரிய) சொற்களையும் உடன்கொண்டு, பழமையான பாற்கடலினின்று தோன்றிய (ஆலகாலமென்னும்) விஷத்தைப்போல (இரணியனுக்கு) மிக்கு எழுந்தது; (அதன் உக்கிரத்தால், சூரியன்முதலிய) சோதிகளும் மேலுலகமும் சுழலலாயின; பெரிய பூமியினிடங்கள் அசையலாயின; அவ்விரணியனுடைய கண்கள், இரத்தத்தைச் சொரிந்தன; (நெருப்புக்குக்) கொடியெனத்தக்க புகைகள் (அக்கண்களினின்று) வெளியே காணப்பட்டன; கொடிய அக்கினி (அக்கண்களினாற்) சொரியப்பட்டது; (எ - று.)

கனகம் இரணியம் என்பன, பொன்னின் பெயர்கள்; இரணியனென்பது-பொன்னிறமுடையோன் என்னும் பொருளது: பி-ம்:—[1] எதிர. [2] அவ்வுரை. [3] எவ்வுலகங்களும். [4] எஞ்ச. [5] கண்டு, கொண்டு. [6] முதிர்தரும். (209)

இச்செய்யுளின்பின் ஒருபிரதியில் காணுஞ்செய்யுள் வருமாறு:-

வையமேலினிவரும்பகையுளவெனின்வருவதொன்றென்றாலும், உய்யவுள்ளுளேயொருவனையுணர்ந்தனனென்றென்முனுரைசெய்தாய், செய்யவேண்டுவதென்னினிநின்னுயிர்செகுக்குவன்சிறப்பில்லாப், பொய்யிலாளனைப்பொருந்தியபெரும்பகைபோயபின் புகழைபா,

80. **[1] வேறு மென்றெடு தரும்பகை பிறிதினி [2] வேண்டலென் வினையத்தால், ஊறி யென்னுளே யுதித்தது [3] குறிப்பினி யுணர்குவ**

துள [4]தன்றால், ஈறி லென் பெரும் பகைஞனுக்கு கன்புசா [5]லடி யென்யா னென்கின்றான், [6]கோறி ரென்றன னென்றலும் பற்றினர் கூற்றினுங் கொலை வல்லார்.

(இ - ள்.) 'இனி [இதனைக்காட்டிலும்] வேருகஎன்னோடு விளைக்கும் பகைமை மற்றொன்றை வேண்டுவேனல்லேன்; வஞ்சனையாக என்குடலிலே ஊறியிருந்து (இப்படிப்பட்ட பகையொன்று) உண்டாயிற்று; இன்னமும் (இப்பிள்ளையின்) எண்ணத்தை அறிய வேண்டுவது இல்லை; அழிவில்லாத எனது தொன்று தொட்ட பகைவனான திருமாலுக்கு அன்புமிக்க தொண்டன்யான் என்று கூறுகின்றான்: (ஆதலால்), (இவனைக்) கொன்றிடுங்கள்' என்று (இரணியன் தனது பரிஜனங்களை நோக்கிக்) கூறினான்; என்று சொன்னவுடனே, கொல்லுதற்றொழிலில் யமனினும் வல்லவரான பல அசுரர்கள், (வந்து பிரகலாதனைப்) பிடித்துக்கொண்டார்கள்;

இரணியன் தன் புதல்வனான பிரகலாதனைக் கொல்லுங்களென்ன, கொலைஞர் அவனைப் பற்றிக்கொண்டன ரென்பதாம். புறப்பகை கோடியினும் அகப்பகையொன்று மிகக்கொடிது என்பது, முதல்வாக்கியத்தின் கருத்து. வினையத்தால் - தீவினையினால் எனினுமாம். குறிப்பு என்பதற்கு - (இவனைக்கொல்லுகிற விஷயத்தில்) என்குறிப்பை என்றும் உரைக்கலாம்; 'கோபம்மிக்க நிலையிலே இவன் சொன்னவார்த்தையைக்கொண்டு இவன் பிள்ளையை யாம் கொல்லலாமோ?' என்று நீங்கள் சங்கிக்கவேண்டா என்றபடி. பி - ம்:—[1]வேறுவேறுனதரும்பகை பிறிதெனின். [2]வேண்டலன். [3]குறிப்பினில், குறிப்பினன். [4]என்றால். [5]அடியனென்கின்றானைக். [6]கோறியென்றன னென்றலும்பற்றினர், கோறி ரென்றலும் பற்றினர் சுற்றினர். (210)

81. குன்று போன்மணி வாயிலின் [1]பெரும்புறத் துய்த்தனர் [2]மழுக்கூர்வாள், ஒன்று போல்வன வாயிர மீதெடுத் தோச்சின ருயிரோடும், தின்று [3]தீர்குது மென்குந ருருமெனத் [4]தெழித்தனர் சினவேழக், [5]கன்று புல்லிய கோளரிக் குழுவெனக் [6]கனல்கின்ற [7]தறுகண்ணர்.

(இ - ள்.) (கோபாக்கினி) சொலிக்கின்ற அஞ்சாத நோக்கையுடையவர்களாகிய அவ்வசுரர்கள்,—கோபத்தையுடைய ஒரு யானைக்குட்டியை வந்துசூழ்ந்த வலிய ஆண்சிங்கங்களின் கூட்டம் போல (அப்பிரகலாதனைச் சூழ்ந்து கொண்டு) மலைபோன்ற[உயர்ந்துள்ள] இரத்தினமயமான அரண்மனைவாயிலின் பெருவெளியிலே (அவனைக்) கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து, 'உயிருடனே (இவனுடலைத்) தின்றுவிடுவோம்' என்று சொல்லுகிறவர்களாய், இடிபோலப் (பயங்கரமாக) அதட்டி, ஒன்றுபோலவுள்ள ஆயிரக்கணக்கான மழுக்களையும் கூரியவாளாயுதங்களையும் உயரவெடுத்து (அவன் மேல்) வீசினார்கள்; (எ - று.)

மழு-எரியிரும்புப்படை; கோடாலியுமாம். மழுவையும் வாளை யும் கூறினது, மற்றைப்படைகட்கும் உபலக்ஷணம். தெழித்தல் - கொக்கரித்தலுமாம்.கோள்-வலிமை. கொன்று பிறகு தின்பதின்றி என்பது 'உயிரோடுந்தின்று' என்பதன் கருத்து. பி - ம்:—[1]நெடும். [2]மழுக்கறைவாள். [3]தீர்த்தும்யாம், தீர்க்குதும். [4]தெழிக்குநர். [5]குன்று. [6]கனலுகு. [7]குறுங். (211)

82. தாயின் மன்னுயிர்க் கன்பினன் றன்னையத் தவமெனுந் தக வில்லோர், ஏயெ னுந்துணை மாத்திரத் [1]தெய்தின [2]ரெறிந்தன வெறி தோறும், [3]தூய வன்றனைத் துணையென வுடையவவ் வொருவனைத் துன்னுதார், வாயின் வைதன வொத்தன [4]வத்துணை [5]மழுவொடு [6]கொலைவாளும்.

(இ - ள்.) நல்வினையென்கிற தகுதி யில்லாதவர்களான [பாவி களான] அவ்வசுரர்கள், ஏயென்று ஒருமுறைசொல்லுங் காலவள வினுள் [வெகுவிரைவாக] (உலகத்திற்) பொருந்திய பிராணிக ளிடத்திற் (பெற்ற)தாயினும் அன்புடையவனான அப்பிரகலாதனை வந்தடைந்து (அவன்மேல் வீசி) எறிந்தனவான மழுவும் கொல்லு தலில்வல்ல வாளும்முதலிய ஆயுதங்களெல்லாம், (அங்ஙனம்) எறியுந்தோறும் பரிசுத்தமூர்த்தியான எம்பெருமானைத் துணை யாகக்கொண்ட அந்த ஒப்பற்றஞானியை,வேண்டாதார் வாயினால் வைத வசைச்சொற்களைப்போன்றன [யாதோர் ஊறும் செய்ய மாட்டாவாயின என்றபடி]; (எ - று.)

தவமெனுந் தகவில்லோரென்ற தொடர், துன்னுதார்க்கு அடைமொழியாகவும் இயையத்தக்கது. தவமில்லாதபகைஞரின் வசைச்சொல் யாதோரிடையூற்றையும் செய்ய வல்லமையுடையன வல்லவாதல்போல, அந்தக் கொலைஞரான அசுரர்எறிந்தபடைக் கலங்கள் அந்தப் பிரகலாதனை ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாவாயின வென்க. உயிர்க்கு—உருபுமயக்கம். ஏயெனுந் துணை மாத்திரத்து - விரைவுக்குறிப்பு. ஒத்தன அத்துணை என எடுத்து, ஒத்தன அவ்வளவே என்றுமாம். பி - ம்:—[1]எய்தனர், எய்தன. [2]எறி தொறும், எய்தன.[3]தூயவல்வினை தீயெனத் துணிவிலா, தூயவன் றனைத்தீயவன் றுணிவிலா, தூயவன்வினை தீயன துணிவிலா.[4]வரும் வரும். [5]மழுவெழுக, மழுவொடும். [6]கொல், வல். (212)

83. எறிந்த வெய்தன வெற்றின குத்தின [1]வீர்த்தன படையா வும், [2]முறிந்து நுண்பொடி [3]யாயின[4]முடிந்தன[5]முனிவிலான் முழு மேனி, சொறிந்த தன்மையுஞ் [6]செய்தில [7]வாயின தூயவன் [8]துணி வொன்று, [9]அறிந்த நாயகன் சேவடி மறந்தில [10]னயர்த்தில னவ னுமம்.

(இ - ள்.) எறியப்பட்டனவும் எய்யப்பட்டனவும் தாக்குந் தன்மையனவும் குத்துந்தன்மையனவும் பிளக்குந்தன்மையனவு மாகிய ஆயுதங்களெல்லாம், (அவனுடம்பிற்பட்டவளவில் தாம்) முறிந்து நுண்ணிய துகள்களாய் ஒழிந்து, கோபமில்லாத அப்

பிரகலாதனுடைய உடம்புமுழுவதிலும் தினவுசொறிதல்போன்ற தன்மையையும் செய்யாவாயின; (அங்ஙனமாக), பரிசுத்தகுண முடையனான அப்பிரகலாதன், சித்தாந்தமான ஒரு பொருளாக(த் தன்னால்) அறியப்பட்ட தலைவனான திருமாலினது சிவந்ததிருவடிகளை மறந்தானில்லை; அப்பெருமானுடைய திருநாமத்தையும் உச்சரியாது சோரவிட்டானில்லை; (எ - று.)

வேல் வில் வாள் ஈட்டி முதலியபலவகைப்படைக்கலங்களும் பிரகலாதன் மேனியில் தாக்கி நுண்ணிய தவிடுபொடியாக ஆகித் தாம் தகர்ந்தனவேயன்றி அந்தப்பிரகலாதன் தோள்மேற் சொறிந்தாலுண்டாகும் அடையாளமும் செய்யமாட்டாவாயின: பிரகலாதன், திருமாலின் திருநாமத்தைச் செபித்தலும் அவனது திருவடிகளைத் தியானித்தலுமே செய்துகொண்டிருந்தனனேயன்றி வேறு படைக்கலங்கொண்டு எதிர்த்தானில்லையென்பதாம். எறிந்த முதலியன - பெயர். துணிவு ஒன்று என்றதற்கு - துணிவு ஒன்றி என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1] ஈர்ந்தன. [2] முறிந்த. [3] வாயின. [4] முடிவிலன். [5] முடிவிலான். [6] செய்கில. [7] தன்மனப், வாயது, வாயன, தானது. [8] துணிவோடும், துணிவொன்றால், துணிவொன்றாய். [9] அறிந்து. [10] அயர்ந்திலன். (213)

84. **உள்ள [1] வான்பெரும் படைக்கலம் யாவையு [2] முக்கன வுரவோய்நின், பிள்ளை மேனிக்கொ ரானிவந் [3] திலதினிச் செயலென்கொல் பிறிதென்னக், கள்ள வுள்ளத்தன் [4] கட்டினன் கருவிகள் கதுமெனக் [5] கனல்பொத்தித், தள்ளு மின்னென வுரைத்தனன் வயவரு மத்தொழில் தலைநின்றார்.**

(இ - ள்.) (பின்பு அவ்வசுரர்கள் இரணியனிடஞ் சென்று), 'வலிமையையுடையவனே! (எங்களிடம்) உள்ள சிறந்த பெரிய ஆயுதங்களெல்லாம் பொடியாய்விட்டன; (அவற்றால்), உன்பிள்ளையின் உடம்புக்குச் சிறிது தீங்கும் உண்டாகவில்லை; இனி(யாங்கள்) செய்யவேண்டிய வேறுசெயல் யாதோ?' என்றுவினவ,—(அது கேட்ட இரணியன்), 'மாயைவல்ல மனமுடையனாதலால் (அப்பிரகலாதன்) ஆயுதங்களை (அம்மாயைவலிமைகொண்டு) கட்டிவிட்டான்போலும்; (இனி), விரைவாக நெருப்பைமூட்டி நிறைத்து (அதில் அவனைத்) தள்ளுங்கள்' என்று சொன்னான்; அவ்வசுர வீரர்களும் அந்நெருப்பு மூட்டுந் தொழிலிலே முயன்றுநின்றார்கள்;

படைக்கலம் பிரகலாதனை யாதோருறுஞ் செய்யமாட்டாமையை அசுரர் தெரிவிக்க, இரணியன் பிரகலாதனைக் கனலில் தள்ளுமாறு கூறினனென்பதாம். கட்டுதல் - யாதொருதீங்கும் செய்யவொட்டாது தடுத்தல்; இதனை 'பாம்பின்வாயைக் கட்டினான்' என்றாற்போலக் கொள்க. தள்ளுமின்னென - விரித்தல். ஆனி = ஹாநி. பி - ம:—[1] வான்படையுலப்பில. [2] உதிர்ந்தன. [3] இலதென. [4] கருவிக்கட்டதுவலன். [5] தழல்போற்றித், கனன்மீது.(214)

85. குழியி லிந்தன மடுக்கினர் [1]குன்றெனக் குடந்தொறுங் [2]கொணர்ந் தெண்ணெய், இழுது நெய்சொரிந் திட்டனர் நெருப் [3]பெழுந் தெரிந்தது விசும்பெட்ட, அழுது நின்றவ [4]ரயர்வுற வையனைப் [5]பெய்தன ரரியென்று, தொழுது [6]நின்றனன் நாயகன் றுளிணை குளிர்ந்தது சுடுதீயே.

(இ - ள்.) (அவ்வசுரர்கள்), ஒருபெருங்குழியிலே விறகுகளை மலைபோல உயரமாக அடுக்கி, குடங்களில் எண்ணெயையும் வெண்ணெயையும் நெய்யையும் கொண்டுவந்து சொரிந்தார்கள்; (அங்ஙனஞ் செய்த முயற்சியால்), தீ வானத்தையளாவ எழுந்து சொலித்தது; (இரணியன்செய்த உபத்திரவங்களால்) அழுது கொண்டுநின்றவரான தேவர்கள் (இதனைக்கண்டு) இரக்கம் மிகும்படி பிரகலாதனை (அசுரர்கள் அந்நெருப்பிற்) போகட்டார்கள்; (அப்பொழுது அப்பிரகலாதன்), 'ஹரி' என்று திருமாலின் திருநாமத்தை உச்சரித்து அப்பெருமானுடைய உபயதிருவடியை வணங்கிநின்றான்; (அந்தப் பிரபாவத்தால்), சுடும் இயல்பினதான தீ, குளிர்ச்சி யடைந்துவிட்டது; (எ - று.)

அசுரர் கனலில்தள்ளவும் அது பிரகலாதனுக்குக் குளிர்ந்திருந்ததென்க. பி - ம்:—[1] ஆயிரங். [2]கொணரெண்ணெய். [3]எழுந்திட்டது. [4]அவாவுற, வாவுற. [5]இட்டரிகரி. [6]நாயகன் றுளிணை நினைத்தலும். (215)

86. கால வெங்கனல் கதுவிய காலையிற் கற்புடை யவள் சொற்ற, சீல நல்லுரை [1]சீதமிக் கடுத்தலிற் கிழியொடு நெய் தீற்றி, ஆல[2]மன்னவர் கரங்களால் வயங்கெரி [4]மடுத்தவி னனுமன்றன், கூல மாமென [5]வென்புறக் [6]குளிர்ந்ததக் குருமணித் திருமேனி.

(இ - ள்.) விஷம்போலக் கொடியவரான ராக்ஷசர்கள் (இராவணன் கட்டளையாலே தங்கள்)கைகளால் (அனுமானுடையவாலில்) துணிசுற்றி (அதன்மேல்) நெய்யை ஊற்றி விளங்குகிற நெருப்பைப் பற்றவைத்ததனால் பிரளயகாலாக்கினிபோன்ற கொடிய அக்கினி (அதில்) மூண்டுஎழுந்த சமயத்தில், பதிவிரதாதருமத்தையுடைய சீதாபிராட்டி சொன்ன ஒழுக்கத்தை விளக்கும் நல்ல வார்த்தையினாற் குளிர்ச்சிமிகுதியாக உண்டானதால் (அந்த) அனுமானுடைய வால் (குளிர்ச்சியடைந்தது) போல, நிறமுள்ள இரத்தினம் போன்ற அந்த(ப் பிரகலாதனது அருமைத்) திருமேனி (எம்பிரானது திருப்பெயரைக் கூறிய மகிமையால்) எலும்பளவும் குளிர்ச்சியடைந்தது; (எ - று.)

இங்குக்கூறிய உபமானம் உபமேயத்துக்குப் பிற்காலத்ததாயினும் தாம் அறிந்த பொருளாதலாற் கூறினரென்ப. அனுமான் இராமதூதனாய்க் கடலைத் தாண்டி இலங்கைபுக்குப் பிராட்டியைக் கண்டு பேசியபின் இராவணனுக்குத் தன் வரவைத் தெரிவித்து அவனைத் தான் நேரிற் கண்டுபேசக் கருதி, அசோகவனத்தை யழித்தான். அது காரணமாக வந்து எதிர்த்த இராக்கத

வீரர் பலரையும் இராவணகுமாரனை அக்ஷனையும் நாசப்படுத்தினன். பின்பு, இராவணன் மகனை இந்திரசித்து வந்து எதிர்த்து அனுமானைப் பிரமாஸ்திரத்தாற் கட்டிக்கொண்டு சென்றான். அப்போது, விபீஷணன் பேச்சால் அநுமனைக் கொல்லாது இராவணன் தன்பணியாளரால் வாலிற் கிழிசுற்றி நெருப்பு மூட்டினன். அதனை யறிந்த பிராட்டியின் கற்புமகிமையால் அக்கினி குளிர்ந்து அனுமானைச் சுடாதொழிய, அவ்வனல்கொண்டு அனுமான் இலங்கையை யெரித்தனனென்க. தீற்றி - 'தின்' என்பதன் பிறவினையான தீற்று என்பதன் வினையெச்சம்.

அஞ்சனாதேவியிடம் வாயுதேவனது அநுக்கிரகத்தாற்பிறந்த வானரசிசு இளமையிற் சூரியமண்டலத்தைக் கனியென்றுகருதி எழுந்து தாவிக் கவரத் தொடங்கியபோது இராகுவினாற் செய்தியறிந்த இந்திரன் சினங்கொண்டு வந்து வச்சிராயுதத்தால் மெல்லப் புடைக்க, அக்குரங்கு இடக்கன்னத்தில் அடிபட்டு அக்கன்னம் சிதையப்பெற்றதனால், அதற்கு அநுமான் என்ற பெயர் இந்திரனால் வைக்கப்பட்டது; ஹநுமான் - கன்னத்தில் விசேஷமுடையவனென்று பொருள்படும்: அது இங்கு அனுமன் என விகாரப்பட்டது. மூன்றாமடி 'ஆலமன்னவர் வயங்கெரி மடுத்தபோதனுமன்றன் வாலென்னும்' என்று சிலபிரதியிற் காணப்படுகிறது. பி-ம்:—[1]சீதளமடுத்தலிற். [2]அன்னவவ்வரக்கர்கள், அன்னநம்மரக்கர்கள். [3]பயங்தெரி. [4]மடுத்தபோத, அடுத்தலில். [5]எழுந்தது. [6]குளிர்ந்தன, குளிர்ந்தது. (216)

87. சுட்ட தில்லைநின் றோன்றலைச் [1]சுடர்க்கனல் [2]சுழிபட ரழுவத்துள், இட்டபோதிலு மென்னினிச் செயத்தக்க தென்றன ரிகல் [4]வெய்யோர், கட்டித்தீயையும் கடுஞ்சிறை [5]யிடுமினக் [6]கள்வனைக் கவர்ந்துண்ண, எட்டுப் பாம்பையும் விடுமின்க ளென்றன [7]னெரியெழு தறுகண்ணான்.

(இ - ள்.) (அதுகண்ட) வலிய கொடிய அசுரர்கள் 'சுழன்று எரிகின்ற நெருப்புமிக்க பெருங்குழியிற் போகட்ட பொழுதும், சுவாலையையுடைய (அந்த) அக்கினி உன்பிள்ளையை எரிக்கவில்லை; இனி (மற்றும் நாங்கள்) செய்யத்தக்கது யாது?' என்று (இரணியனிடஞ் சென்று) சொன்னார்கள்; (அதுகேட்டு), சினத்தீபொங்கியெழுகின்ற அஞ்சாத நோக்கையுடையவனான இரணியன்,— ('இங்ஙனம் என்கட்டளைக்கு இணங்கி நடவாத) அக்கினிதேவனையும் கட்டிக் கொடியசிறையில் வைத்திடுங்கள்; வஞ்சகனான அப்பிரகலாதனைப் பிடுங்கித் தின்னுமாறு அஷ்டமகாநாகங்களையும் (அவன்மேல்) ஏவுங்கள்' என்றான்; (எ - று.)

நெருப்புப் பிரகலாதனை எரிக்காமையை யறிவிக்க,இரணியன் அக்கினியைக் கட்டிச் சிறையிலிடுமாறும், அஷ்டமகாநாகங்களை அந்தப் பிரகலாதன்மீது கடிக்க விடுமாறுங் கட்டளையிட்டானென்க. அழுவம் - குழி. சுழி - சுழித்தெரிவது: தீக்குக் காரணக்குறி. எட்டுப் பாம்புகள் - அநந்தன், கார்க்கோடகன், குளிகன்,

சங்கபாலன், தக்ஷகன், பதுமன், மகாபதுமன், வாசுகி என்பன. பி-ம்:—[1]சுடர்கின்ற. [2]சுழிப்பட. [3]செய்தக்கது. [4]செய்வோர்,வெய்யோன். [5]இடுமின்கள். [6]அவன்றனை. [7]எரிகின்ற. (217)

88. **அனந்தனேமுத லாகிய நாகங்க ளருளென்கோ லென [1]வன்னுன், நினைந்த மாத்திரத் [2]தெய்தின நொய்தினில் நெருப்[3]புகு பகு வாயால், வனைந்த [4]தாமன்ன மேனியி னுன்றன்மேல் வாளெயிறுறவூன்றிச், [5]சினந்தம் மீக்கொளக் [6]கடித்தன துடித்திலன் றிருப்பெயர் மறவாதான்.**

(இ - ள்.) அனந்தன் முதலான அஷ்டமகாநாகங்கள் அவ்விரணியன் (தம்மைப்பற்றி) நினைத்தமாத்திரத்தில் (அவனது) கட்டளை யாதோ என்று எண்ணி (அங்கு) வந்து சேர்ந்து, விரைவாக விஷாக்கினி வெளிப்படுந்தன்மையுள்ள திறந்த (தம்) வாய்களால் கருத்தொடு அழகியதாகச் செய்யப்பட்டதான சித்திரப் பாவையைப் போன்ற [மிக்க அழகையுடைய] உடம்பையுடைய அப்பிரகலாதன் மேல் வாள்போற் கூரிய (தம்) விஷப்பற்கள் அழுந்தச் சினம் தம்மை விஞ்சி மிக ஊன்றிக் கடித்தன; (அங்ஙனம் கடிக்கவும்),ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருநாமத்தை மறவாதவனான அப்பிரகலாதன் (அக்காரணத்தாற்) சிறிதும் வருந்தினானில்லை;

'திருப்பெயர்மறவாதான்' என்ற விசேடியம், இங்கே அந்தத் திருப்பெயர் மறவாததன்மையாலான மகிமையால் துடித்திலனென்ற கருத்தையுடைமையால், **கருத்துடையடைகொளியணி.** தெய்வநாகங்களாதலால் அவன் நினைத்தமாத்திரத்தில் அதனையுணர்ந்து எய்தினவென்க. அநந்தன் என்ற பெயர் - (பிரளயத்திலும்) அழிவில்லாதவனென்று பொருள்படும். 'அனந்தசாயிதனன்பெனும் [or அருளுடை] அடியவனருள் பெறற்றிருமேனி' என்று சிலபிரதிகளில் மூன்றாமடி காணப்படுகிறது. பி - ம்:— [1]உன்னு, என்னு. [2]எய்தினர்நேர்ந்தனர், எய்தினநேர்ந்த. [3]உகப். [4]தாரவன். [5]சினந்துமீக்கொள, சினந்தலைக்கொள. [6]கடித்தது. ()

89. **பக்க [1]நின்றவை [2]பயத்தினிற் [3]புயற்கறைப் பசும்புனல் [4]பகுவாயிற், கக்க வெஞ்சிறைக் கலுழனு [5]நடுக்குறக் கவ்விய காலத்துள், செக்கர் மேகத்துச் சிறுபிறை நுழைந்தன செய்கைய [6]வலிசிந்தி, உக்க பற்[7]குல மொழுகின எயிற்றிரும் [8]புரைதொறுமமிழ்துறி.**

(இ - ள்.) அருகில் நின்ற பிராணிகளெல்லாம் அச்சத்தால் திறந்த (தம் தம்) வாயினின்று மேகம் (மழைபொழிவது) போலப் புதிய இரத்தநீரைக் கக்கவும், (பாம்புகளுக்கு வைரியாகிய) வெவ்விய சிறகுகளையுடைய கருடனும் நடுக்கமடையவும், (அஷ்ட மகாநாகங்கள் பிரகலாதனைக்) கடித்துப் பிடுங்கிய பொழுதில்,-சிவந்த மேகத்தினுள்ளே சிறிய பிறைச்சந்திரன் நுழைந்தாற்போன்ற செய்கையையுடையனவான பற்களின்கூட்டங்கள், வலிமையொழி

ந்து, ஒடிந்து உதிர்ந்தன; (அங்ஙனம் ஊன்றிய) பற்களின் பெரிய துளைகளிலிருந்தெல்லாம் அமிழ்தத் துளிகள் ஊறி யொழுகின;

ஒருமுறை கடித்தபோது அவனுடம்பில் நன்றாகத்தைத்து அழுந்திப் பதியாத நாகங்களின் பற்கள் மீளவும் கடித்தற்பொருட்டுக் கோபத்தால் எடுக்கத்தொடங்கியபோது எடுக்கமுடியாது வலியுற்று ஒடிந்து உதிர்ந்தன என்க. கறைப்புனல்-இரத்தநீர். பசுமை - புதுமையின் மேலது. கலுழன் சிறைக்கு வெம்மை - பாம்புகட்கு அச்சந்தருதலும், வேகமுடைமையும். வளைந்த வடிவத்தோடு வெண்ணிறமாய் விளங்கும் பற்கள் பொன்னிறமான பிரகலாதனுடம்பில் ஊன்றி யழுந்தியதற்கு உவமை கூறுவார்,'செக்கர் மேகத்துச் சிறுபிறைநுழைந்தன செய்கைய' என்றார். சிறுபிறை - இளம்பிறை. புயற்கறைப்புனல் - உவமைத்தொகை. பி-ம்:—[1] நின்றிவை, நின்றவர். [2] பயத்தினர் [3] பற்கறை, புயற்றகை. [4] பகுவாயால். [7] நடுங்குற. [6] பலசிந்தி. [7] குவை. [8] புழை. (219)

வேறு.

90. சூழப் பற்றின [1] சுற்றுமெயிற்றில்
போழக் கிற்கில வென்றுபுகன்றார்
வாழித் திக்கின் [2] மயக்கின் மதந்தாழ்
வேழத் துக்கிடு [3] மின்னென விட்டான்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனமாக அசுரர்கள் இரணியனிடஞ் சென்று, 'பிரகலாதனுடம்பைச்) சூழ்ந்து பற்றிக்கொண்டவையான நாகங்கள் (தம்நச்சுப்) பற்களால் (அவனுடம்பை) எங்கும் பிளந்து வடுப்படுத்த மாட்டவில்லை' என்று சொன்னார்கள்; (அதுகேட்டு இரணியன்), 'மதமிகுதலாலாகிய களிப்பையுடைய திசையானைகளிற் சிறந்ததாகிய ஐராவதத்துக்கு (இவனை இலக்காக) இடுங்கள்' என்று சொல்லி ஏவி யனுப்பினான்; (எ - று.)—வாழி - அசை; வலிமிக்கது, செய்யுளோசையின் பொருட்டு.

'ஐராவதத்தைக் கொண்டு இவனைக் கொல்ல விடுங்கள்' என்பது,இரணியன் கட்டளை. திக்கின் வேழத்துக்கு எனப் பொதுவாக இருப்பினும், ஐராவதத்துக்கு இட்டதாக மேல் வருதலால் இங்ஙனம் கொள்ளப்பட்டது. சுற்றும் என்பதற்கு-எங்கும் எனக் கருத்துப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தாழ்தல் - மிகுதல். மயக்கு - களிப்பு. இடுமின்னென - விரித்தல். பி - ம்:—[1] குற்றெயிற்றன. [2] மதக்கைக்கழுந்தான், மயக்கிமதந்தாழ். [4] என்னென. (220)

91. பசையில் [1] தங்கலில் சிந்தையர் பல்லோர்
திசையிற் சென்றனர் [2] செப்பினனென்னும்
இசையில் [3] தந்தன னிந்திரனென்பான்
[4] விசையிற் றிண்பணை வெஞ்சின வேழம்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டவுடன்), அன்போடு பொருந்துதலில்லாத மனத்தையுடையரான பல அசுரர்கள் (கிழக்குத்) திக்கிற்சென்று '(இவ்வாறு இரணியன் கட்டளை) கூறினன்' என்று

சொன்ன சொல்லைக் கேட்டமாத்திரத்தில், (அக்கிழக்குத் திக்குப் பாலகனான) இந்திரனென்னுந் தேவராசன், வலிய (நான்கு)தந்தங்களையும் (இயற்கையான) கொடிய கோபத்தையுமுடைய (தனது ஐராவதமென்னும்) யானையை (இரணியன்பக்கல் அச்சத்தால்) விரைவாகக் கொடுத்தான்; (எ - று.)—பசை - இரக்கம். என்னும் இசையில் - என்றசொல்லைக் கேட்டமாத்திரத்தில். பணை - தந்தம். பி-ம்:—[1] தங்கில. [2] செப்பினர். [3] சென்றனன். [4] விசையத். (221)

92. கையிற் கால்களின் மார்பு கழுத்தில்
தெய்வப் பாச முறப்பிணி செய்தார்
[1] மையற் காய்கரி முன்னுற வைத்தார்
பொய்யற் றானு [2] மிதொன்று புகன்றான்.

(இ-ள்.) (அசுரர்கள் பிரகலாதனுடைய) கைகளிலும் கால்களிலும் மார்பிலும் கழுத்திலும் தெய்வத்தன்மையுள்ள (மந்திரவலிமை பெற்ற) கயிறுகளால் இறுகக்கட்டி, (அவனை), மதமயக்கத்தையுடையதும் (அதனால் அனைவரையும்) கோபிப்பதுமான அந்த யானையின் எதிரிலே பொருந்தப் போகட்டார்கள்; (அப்பொழுது), பொய்மை யில்லாதவனான பிரகலாதனும் (அந்த யானையை நோக்கி) இந்த ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னான்; (எ-று.)—அதனை அடுத்த கவியிற் காண்க.

பிரகலாதனைக் கட்டி ஐராவதத்தின் முன்னிட, அவன் அதனை நோக்கிப் பின் வருமாறு கூறலாயினனென்க. பொய்யற்றான்-மெய்ப்பொருளாகிய பரதத்துவத்தை உள்ளபடியுணர்ந்து உரைப்பவன். (222)

93. எந்தாய் பண்டொ ரிடங்கர் விழுங்க
[1] முந்தாய் நின்ற முதற்பொரு ளேயென்று
[2] உந்தாய் தந்தை யினத்தவ னேத
வந்தா [3] னென்றன் மனத்தின னென்றான்.

(இ-ள்.) 'உனது தாய்தந்தையரின் இனத்தானான கஜேந்திரராழ்வான் முன்பு ஒரு முதலை (தன்னை) விழுங்கத்தொடங்கிய பொழுது, 'எமது தலைவனே! (எல்லாப்பொருளுக்கும்) மூலகாரணமாய்நின்ற முதன்மையான பொருளே!' என்று சொல்லியழைக்க, (உடனே அங்கு) வந்து (முதலையைக்கொன்று அக்கஜேந்திரனுடைய) இடரைத் தீர்த்தவனான திருமால், எனது மனத்திலேயுள்ளான்' என்று சொன்னான்; (எ - று.)

உனது இனத்தானுக்கு ஆபத்துக்காலத்தில் வந்து உதவினவனை யான் மனத்திற் கொண்டுள்ளதனால், நீ எனக்கு இடர் செய்யமாட்டாயென்பது, உட்கோள். முந்து ஆய் நின்ற முதற்பொருளே-ஆதிமூலமே! உம் தாய் தந்தை இனத்தவன்-யானையினத்திற் சேர்ந்தவன். உம்-உயர்வுப்பன்மை. 'இனத்தவன்' என

யானையை உயர்திணையாகக்கூறினது, மானிடம்போல அறிவு சிறந்திருந்த உயர்வுபற்றிவந்த திணைவழுவமைதி.

இதிற் குறித்த கதை—இந்திரத்யும்நனென்னும் அரசன் மிக்க விஷ்ணுபக்தியையுடையவனாய் ஒருநாள் விட்டுணுபூசை செய்கையில், அகத்தியமகாமுனிவன் அவனிடம் எழுந்தருள, அப்பொழுது அவன் தன் கருத்து முழுவதையும் திருமாலைப் பூசிப்பதிற் செலுத்தியிருந்ததனால் அவ்விருடியின் வருகையை யறிந்திடானாய் அவனுக்கு உபசாரமொன்றும் செய்யாதிருக்க, அம்முனிவன் தன்னை அரசன் அலட்சியஞ்செய்தா னென்று கருதிக் கோபித்து, 'நீ யானை போலச் செருக்குற்றிருந்ததனால் யானையாகக் கடவை' என்று சபிக்க, அங்ஙனமே அவன் ஒருகாட்டில் ஒரு யானையாகத் தோன்றினனாயினும், முன் செய்த விஷ்ணுபக்தியின் மகிமையால் அப்பொழுதும் விடாமல் நாள்தோறும் ஆயிரந்தாமரைமலர்களைக் கொண்டு திருமாலை அருச்சித்துப் பூசித்து வருகையில் ஒருநாள் பெரியதொரு தாமரைத்தடாகத்தில் அருச்சனைக்காகப் பூப்பறித்தற்குப் போய் இறங்கினபொழுது, அங்கேமுன்பு நீர்நிலையில்நின்று தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த தேவலனென்னும் முனிவனது காலைப் பற்றி யிழுத்து அதனாற் கோபங்கொண்ட அவனது சாபத்தால் பெரிய முதலையாய்க் கிடந்த ஹூஹூ என்னும் கந்தருவன் அவ் யானையின் காலைக் கவ்விக்கொள்ள, அதனை விடுவித்துக்கொள்ள முடியாமல் கஜேந்திரன் ஆதிமூலமேயென்று கூவியழைக்க, உடனே திருமால் கருடாரூடனாய் அங்கு எழுந்தருளித் தனது சக்கரத்தை ஏவி முதலையைத் துணித்து யானையை அதன்வாயினின்று விடுவித்து இறுதியில் அதற்கு முத்தியை அருள்செய்தன னென்பதாம். இவ்வரலாற்றில், திருமாலே பரம்பொருளாந் தன்மை வெளியாம். பி-ம்:—[1] முந்தா. [2] உந்தாய் தந்தை யினத்திபமோத, உய்ந்தாயுந்தனினத்தவனோத, உந்தாய்தந்தை யெனத்தவனோத. [3] வந்தெதன், இன்றென். (223)

94. என்னு முன்ன [1] மிருங்களி [2] றுந்தன்
பொன்னு ரோடை பொருந்த நிலத்தின்
அன்னு னைத்தொழு தஞ்சி யகன்றது
[3] ஒன்னு [4] ரத்திற [5] மெய்தி யுரைத்தார்.

(இ-ள்.) என்று (பிரகலாதன்) சொன்னவுடனே பெரிய அந்த யானையும் தனது பொன்னிலைமைந்த நெற்றிப்பட்டம் தரையிற் படும்படி அப்பிரகலாதனை நமஸ்கரித்து, (அவனுக்கு) அஞ்சி விலகிற்று: அத்தன்மையைப் பகைவர்களான அசுரர்கள் (இரணியனிடம்) போய்ச் சொன்னார்கள்; (எ-று.)—ஒன்னார்-ஒன்றார் என்பதன் மரூஉ; பொருந்ாதவர் என்று பொருள். பி-ம்:—[1] இதற் களிறு, மதக்கரி. [2] அஞ்சி. [3] ஒன்னன். [4] இத்திறம். [5] எய்த வுணர்ந்தான். (224)

95. வல்லி ரைத்துயில் வானை மதித்தென்
நல்வி ரத்தை [1] யழித்தது [2] தண்ணுற்று

ஒல்வீ ரோற்றை யுரக்கரி தன்னைக்
கொல்வீ ரென்றன [3]னெஞ்சு [4]கொதிப்பான்.

(இ-ள்.) (அதுகேட்டு) மனம்கொதிப்பவனான இரணியன்,— (அவ்வசுரர்களை நோக்கி, இந்தயானை) வலிய கடலிலே உறங்கிக் கிடப்பவனான திருமாலை (நன்கு) மதித்து எனது சிறந்த வீரத்தைச் சிதைத்தது; (ஆதலால்), வல்லமையையுடையவர்களே! (நீங்கள்) சென்று, ஒப்பற்ற வலிமையையுடைய அவ்யானையைக் கொல்லுங்கள்' என்று சொன்னான்; (எ-று.)

நான் எல்லா வுலகத்துக்கும் தலைமை பூண்டதனால் உலகங்களில் எங்கும் தனக்குத் தங்க இடங்கிடையாமல் எனக்கு அஞ்சியோடிக் கடலை வலிய அரணாகக்கொண்டு அதிற்சேர்ந்து யாதொன்றுஞ் செய்ய இயலாமல் தூங்கிக் கிடப்பவனைப் பெரிய பொருளாக மதித்து அதனால் எனது சிறந்த வீரத்தைப் பொருள் செய்யாது சிதைவுபடுத்தியது இந்தக்கரி என்பது, முதல்வாக்கியத்தின் கருத்து. ஒல்வீர்-ஒல்வார் என்பதன் விளி. வல் வீரை-வலிய கடல். பி-ம்:—[1]ஒழித்தது. [2]காமத்தொல்வீரத்த துணைக்கரி. [3]நின்று. [4]கொதித்தான். (225)

96. தன்னைக் கொல்லுநர் சாருத லோடும்
பொன்னைக் கொல்லு [1]மொளிப்புகழ் பொய்யா
மன்னைக் கொல்லிய வந்தது [2]வாரா
மின்னைக் கொல்லும் [3]வெயிற்றி னெயிற்றால்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்ட அசுரர்கள் உடனே) தன்னைக் கொல்பவர்களாய் நெருங்கிய அளவிலே, (அந்த யானை மேகத்தினின்று) நீங்காத மின்னலையழிக்கும் வெயில்போன்ற ஒளியையுடையதான (தனது) தந்தத்தால், பொன்னை யழிக்கும் (உடம்பின்) ஒளியையுடைய புகழழியாத பெரியோனான அப்பிரகலாதனைக் கொல்ல வந்தது; (எ - று.)

இரண்டாமடியிலும் நான்காமடியிலும்'கொல்லும்' என்றது, கீழ்ப்படுத்துமென்றபடி; உவமையுருபுமாம். ஒளி - மன்னுக்கு அடைமொழி. கொல்லிய - எதிர்காலவினையெச்சம். வெயிற்று — வெயிலையுடையது; ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர். எயிற்றால் மன்னைக்கொல்லிய வந்தது: வாரா - (அங்ஙனம்) வந்து என மேற்பாட்டோடு குளகமாகவுமாம். பி-ம்:—[1]மொழிப்புகல், மொழிப்புகழ். [2]வாரி. [3]எயிற்றினியற்றால். (226)

97. வீரன் திண்டிறன் மார்பினில் [1]வெண்கோடு
ஆரக் குத்தி [2]யழுத்திய நாகம்
வாரத் [3]தண்குலை வாழை [4]மடல்சூழ்
ஈரந் தண்டென விற்றன வெல்லாம்.

(இ - ள்.) மிகவும் அதிகமான வலிமையையுடைய அப்பிரகலாதனது மார்பிலே நன்றாகக் குத்தியழுத்தியவையான அந்த யானையின் வெண்ணிறமான தந்தங்கள் (நான்கும்), விரும்பப்படுகிற

குளிர்ந்த [செழிப்பான]குலையையுடைய வாழைமரத்தின் பட்டை சூழ்ந்த குளிர்ந்த தண்டுபோல (எளிதில்) ஒடிந்தன; (எ - று.)

உவமையணி. மார்பினிலழுத்திய நாக வெண்கோடு எல்லாம் இற்றன என்றவாறு. வாரம்- அன்பு. பி-ம்:—[1]வெங்கோடு.[2]அழுத்தியதாக, அழுத்தியதாகம். [3]தண்டலை. [4]மடற்குள். (227)

98. வெண்கோ டிற்றன [1]மேவலர் செய்யும்
கண்கோ டற்பொறி யிற்கடி தேகி
[2]எண்கோ டற்கரி தென்ன வெகுண்டான்
திண்கோ டைக்கதி ரிற்றெறு கண்ணன்.

(இ - ள்.) (அதுகண்டு), பகைவர்களான அசுரர்கள், கண் இமைத்தல் செய்யும் அளவிலே விரைவாக (இரணியனிடஞ்) சென்று, '(ஐராவதத்தின்) வெண்மையான தந்தங்கள் (ஒடிந்துவிட்டன; (நின்பிள்ளையின்) வலிமை [உயிர்] கவர்தற்கு அரியது' என்று சொல்ல, (அதுகேட்டு இரணியன்) முதிர்ந்த கோடைக் காலத்துச் சூரியனினும் உக்கிரமான கண்களையுடையவனாய்க் கோபித்தான்; (எ - று.)

கண் கோடல்செய்யும் பொறியில் என இயையும். பொறி - அளவு: இமைப்பொழுதிலென்க. எண்-வலிமை. தெறுதல்-சுடுதல். பி-ம்:—[1]மெய்யிலர். [2]வெண்கோடிற் கிரியென்ன. (228)

இப்பாடலையடுத்து

இவனை யெண்ணிலை மாளிகை யும்பர்மே லேற்றிப்
புவனந் தன்னிலே நூக்குமென் றவுணர்கோன் புகலப்
புவன முண்டவன் கழலிணைப் புண்ணியன் றன்னைப்
பவனன் றன்னிலும் வெய்யவர் பற்றியே யெடுத்தார்.

உற்றெ ழுந்தனர் மாளிகை யும்பர்மேற் கொண்டு
கற்ற றிந்தவர்க் கரசனைக் கடுந்திற லவுணர்
பற்றி நூக்கலும் பார்மகள் பரிவுடன் னரரார்
நற்ற வற்கொரு தீங்கிலை யெனவவ ணயந்தாள்.

என்று இரண்டுபாடல்கள் சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றன.

99. தள்ளத் தக்கில் பெருஞ்சயி லத்தோடு
[1]எள்ளக் கட்டி [2]யெடுத்து [3]விசித்துக்
கள்ளத் திங்கிவ னைக்கரை காணா
[4]வெள்ளத் துய்த்து விடீரென விட்டான்.

(இ-ள்.) (அங்ஙனம் கோபித்த இரணியன் அசுரர்களைநோக்கி, (எவ்வகையாலும் கொல்லமுடியாத)வஞ்சனையையுடைய இப்பிரகலாதனை,இப்பொழுது (யாவரும்) இகழும்படி(யாவராலும்)அசைக்க முடியாத பெரிய மலையுடனே இறுக்கிக்கட்டி எடுத்துக் கொண்டு போய், கரைகாணவொண்ணாத கடல்வெள்ளத்திலே தள்ளிவிடுங்கள்' என்று ஏவினான்; (எ - று.)

தக்குஇல் - தகுதலில்லாத. கள்ளத்து இவனை இங்கு விசித்துக்கட்டி எடுத்து என்க. பி - ம்:—[1] அள்ளக். [2] இறுக்கி, அடக்கி, அடித்து. [3] விசித்தீர், விசித்தே. [3] வெள்ளத் துக்கிடுமின், வெள்ளத் துய்த்திடுவீர், வெள்ளத்துய்த்திடுமின். (229)

100. ஒட்டிக் கொல்ல வுணர்ந்து [1] வெகுண்டான்
விட்டிட் டானல னென்று விரைந்தார்
கட்டிக் கல்லொடு கால்விசை யிற்போய்
[2] இட்டிட் டார்கட லின் [3] னடு வெந்தாய்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டு அவ்வசுரர்கள்,—'இன்னும் இவனை இரணியன்) விட்டானில்லை; பிரதிஜ்ஞைசெய்து [தவறாது] கொல்ல நிச்சயித்துக் கோபங்கொண்டான்' என்று அறிந்து விரைவுகொண்டு, (அவனைப் பெரியதொரு) மலையுடனே கட்டி வாயுவேகமாகச் சென்று கடலின் நடுவிலே போகட்டார்கள்; (எ-று.)— எந்தாய் - எமது தலைவனே! என்றது, கதை கூறிவருகிற விபீஷணன் இராவணனை நோக்கி விளித்தது.

கால் - காற்று. கால்விசை - கால்களின் வேகமுமாம். பி-ம்:—[1] வெகுண்டார். [2] விட்டிட்டார். [3] நடுவேதான். (230)

101. நடுவொக் குந்தனி நாயக னுமம்
விடுகிற் கின்றில னாகலின் வேலை
மடுவொத் [1] தங்கதின் வங்கமு [2] மன்றாய்க்
[3] குடுவைத் [4] தன்மைய தாயது குன்றம்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது பிரகலாதன்),—நடுவுநிலைமை தவறாதுள்ள ஏகநாயகனான திருமாலின் திருநாமத்தை (உச்சரிப்பதை)ச் சோரவிடாதிருந்தா னாதலால் கடல் மடுப்போன்றிருக்க, அக்கடல் வெள்ளத்திலே (பிரகலாதனைச் சார்த்திக்கட்டிய) மலை (பெரிய) மரக்கலம்போலவுமாகாமல் (சிறிய) சுரைக்குடுவையின் தன்மையதாயிற்று; (எ - று.)

மிதக்கும் இயல்பினதான சுரைக்குடுவையை நீந்துவார், தமக்கு உதவியாக இடையிற் கட்டிக்கொள்ளும் இயல்பை இங்கு உணர்க. அக்குடுவை தான் மிதத்தலோடு தன்னைச்சார்த்திக் கட்டியவர் நீரில் அமிழாது மிதத்தற்குங் கருவியாதல்போல, அம்மலை தான் மிதந்துகொண்டு தன்னைச்சார்த்திக் கட்டிய பிரகலாதன் நீரில் அமிழாதபடி அவனை மேல் நிறுத்துவதுமாயிற்றென்க. இங்ஙனம் மலை மிதவையானதற்குக் காரணம் - பகவந்நாமோச்சாரண மகிமையென்பதை, முன்னிரண்டடியில் விளக்கினார். [4] உடுபத்தன்மையதாயது என்று பாடமோதி - தெப்பத்தின் தன்மையதாயிற்று என்று உரைத்தலுமொன்று; உடுபம்-தெப்பம்: வடசொல். அங்கதின் வங்கமு மன்றாய் என்பதற்கு - அக்கடலில் அலைகளு மில்லையாக என்று உரைப்பினும் அமையும்; அவ்வுரைக்கு, வங்கம் - பங்கம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம். பி-ம்:- [1] ஆர்கலி. [2] அன்றால், ஒன்றாய்க். [3] குடுபத். [4] தன்மையுமாயது. (231)

102. தலையிற் கொண்ட தடக்கையி னன்றன்
நிலையிற் [1] றீர்வின் மனத்தி னினைந்தான்
சிலையிற் [2] றிண்புன லிற் [3] சினை யாலின்
இலையிற் பிள்ளை யெனப்பொலி கின்றான்.

(இ-ள்.) வலிய பிரளயவெள்ளத்திலே கிளைகளையுடையதோர் ஆலமரத்தினது இலையின்மேல் சிறுகுழந்தைவடிவத்தோடு பள்ளி கொண்டருளிய திருமால்போல (வலிய கடல்வெள்ளத்திலே) மலையின்மீது (பள்ளிகொண்டு யாதோர் அபாயமுமின்றி) விளங்குகின்றவனான அப்பிரகலாதன்,—தலைமேற் (கூப்பிவைத்துக்) கொண்ட பெரிய கைகளையுடையவனாய், (தனது) உறுதிநிலையினின்று நீங்குதலில்லா மனத்துடன் (திருமாலைத்) தியானிப்பவனானான்; (எ - று.)

எல்லாம் அழியும் ஊழிக்காலத்தில் கடல்பொங்கி உலகங்களை மூடிக்கொள்ள, எங்கும் ஒரே நீரான அப்பிரளயப் பெருங்கடலிலே ஓர் ஆலிலையின்மீது எம்பெருமான் ஒருவனே சராசரங்களையெல்லாம் ஊறுபடாமல் தனது திருவயிற்றிலடக்கி வைத்துக் கொண்டு ஒருசிறுகுழந்தைவடிவமாய்ப் படுத்து யோகநித்திரை செய்தருளுகின்றனனென்பது நூற்கொள்கை. இச்செய்யுள் "மோதுற்றார்" (103) என்பதன்பின் பலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. பி - ம்:—[1] தீர்வன். [2] தண். [3] சிலைமேற்றன. (232)

103. மோதுற் றார்திரை வேலையின் [1] மூழ்கான்
மீதுற் றார்சிலை மீது கிடந்தான்
ஆதிப் பண்ணவ னாயிர நாமம்
ஓதுற் றான்மறை யொல்லை யுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வேதங்களை விரைவிலே யறிந்தவனான அப்பிரகலாதன்,—மோதிக்கொண்டு நிறைகிற அலைகளையுடைய கடலிலே அமிழாமல் (மிதந்து) மேலே பொருந்தியுள்ள மலையின்மீது படுத்தபடியிருந்தவனாய், ஆதிதேவனான திருமாலினது ஆயிரந்திருநாமங்களைச் சொல்லலானான்; (எ - று.)

பண்-பெருமை; அதனையுடையவன்-பண்ணவன். ஒல்லை-குருவினிடம் ஓதுதற்கு முன்னமே என்றபடி; பிரகலாதன், தாயின் கருப்பத்தி லிருக்கும் பொழுதே நாரதமகாமுனிவன் அவன் செவியிற்செய்த உபதேசத்தால்அனைத்தையும் அறிந்தனனென அறிக. பி - ம்:—[1] மூழ்கா. (233)

வேறு.

104. அடியா ரடியே னெனுமார் வமலால்
ஒடியா [1] வலியா னுடையே னுளனோ
கொடியாய் குறியாய் குணமே துமிலாய்
நெடியா யடியே னிலை [3] நேர் குதியோ.

(இ-ள்.) (துஷ்டர்களை யழிப்பதில்) கொடுமையை யுடைய வனே! (எவர்க்கும்) வரையறுத்து அறியமுடியாதவனே! (தீக்) குணம் ஒன்றுமில்லாதவனே! பெருமையை யுடையவனே; 'யான் (உனது) அடியார்களுக்கு அடியவனாவேன்' என்னும் விருப்பமுடை யவனே யல்லாமல், அழியாத அகங்காரத்தை யுடையவனாயிருக் கிறேனோ? [இல்லையேஎன்றபடி]; அடியனான எனது நிலைமைக்கு (நீ) இணங்கி அருள்செய்வாயோ? (எ-று.)—பிரகலாதன் எம்பெரு மானைத் துதித்தவகை, இதுமுதல் 10—கவிகளில் கூறப்படும்.

அடியா ரடியேனெனு மார்வமலால் என இவ்வாறு இவ்விருத் தங்களைச் சிந்தடி நான்குகொண்ட வஞ்சிவிருத்தமாகவும் அலகிட லாம். நெடியாய் - விசுவரூபமுடையவனே! எனினுமாம். குறியாய்- (மனமொழி மெய்களாற்) குறித்தற்கு அரியாய்! பி-ம்:—[1]வலியென். [2]நோக்குதியோ. (234)

105. **கள்ளந் [1]திரிவா ரவர் [2]கைதவன் நீ**
உள்ளந்[3]தெரியா தவுனக்[4]குளவோ
துள்ளும்[5]பொறியின் னிலைசோ தனைதான்
வெள்ளந் தருமின் னமுதே விதியோ.

(இ-ள்.) வஞ்சகமாக நடக்கின்றவர்களுக்கு வஞ்சகமாக நடக்கின்றவன்நீ; (அத்தன்மையனான உனக்குப் பிராணிகளுடைய) உள்ளக் கருத்துக்கள் தெரியாதவை யுண்டோ? பாற்கடலினால் தரப்பட்ட இனிய அமிருதம்போல மிக இனியனாக வுள்ளவனே! சஞ்சலப்படும் இயல்பினதான (எனது) மனத்தின் நிலையை நீ (இவ்வாறு) சோதித்தல் முறையாமோ? (எ - று.)—பி-ம்:—[1] திரி வானன. [2]கைதவநீ. [3]தெரியாதது. [4]உளதோ. [5]பொறியேனிலை சோர்தலைதான். (235)

106. **வருநான்[1]முகனைம் முகன்வா னவர்[2]கோன்**
திருநான் மறையின்[3]நெறியே திரிவார்
பெருநாள் தெரிகின் றிலர்பே தைமையேன்
[4]ஒருநா ளுனையெங் ஙன[5] முன் னுவெனே.

(இ - ள்.) (உனது திருநாபிக் கமலத்தினின்று) தோன்றிய நான்குமுகங்களையுடையவனான பிரமனும் ஐந்துமுகங்களை யுடைய வனான சிவனும் தேவராசனான இந்திரனும் (ஆகிய தலைமைத் தேவர்கள்) சிறந்த நான்குவேதங்களிற்கூறப்பட்ட நெறியிலேயே நடக்கின்றார்கள்: (அங்ஙனம் நடக்கின்ற அவர்களும்) வெகுகால மாக (உனது உண்மை நிலையை) அறிகின்றார்களில்லை; (அங்ஙன மாக), அறியாமையையுடையவனான நான் ஒரு நாளில் [சொற்ப காலத்தில்] உன்னை எவ்வாறு தியானிக்கமாட்டுவேன்? (எ - று.) —பி-ம்:—[1]முகனே முதல். [2]தான். [3]முறையே. [4]ஒருநான். [5]முன் னுவனே. (236)

107. **செய்யா தனவோ விலைதீ வினைதான்**
[1]பொய்யா தனவந்து[2] புணர்ந் திடுமால்

மெய்யே[3] யுயிர்தீர் வதொர்மேல் வினைநீ
ஐயா வொருநா ளுமயர்த் தனையோ.

(இ - ள்.) (நான்) செய்யாத தீய செயல்களோ இல்லை; (அங்ஙனம் யான், செய்த எல்லாத்தீச்செயல்களாலுமாகிய) பாவங்கள் தாம் தவறாதனவாய் வந்து (எனக்கு) நேரும்; (இது) உண்மையே; ஐயா! (அக்கருமம் என்) உயிரை விட்டு நீங்கும்படியான ஒப்பற்ற மேலான அருட்செயலை நீ ஒருபொழுதேனும் மறந்தாயோ? (எ-று.)

தலைவனுன நீ அடியவனுன என்பக்கல் ஒருபொழுதும் மறவாமல் திருவருள் செய்தலால், யான் முன்பு செய்த தீச்செயல்களாகிய பாவகருமங்கள் என்னிடம் வந்து நெருங்குவதற்கு அஞ்சி விலகுகின்றன என்பதாம். முதலடியில், ஓ - தெரிநிலை. சில பிரதிகளில் "ஆயப்பெறு" (108) என்பதன்பின் இச்செய்யுள் உள்ளது. 'மெய்யாயின தீர்வதென மேல்வினைமை' என்று சில பிரதியில் மூன்ருமடி காண்கிறது. பி - ம்:—[1]பொய்யாதெனவந்து, பொய்யாதன வாய்மை. [3]புணர்த்திடும். [2]இடர். (237)

108. ஆயப் [1]பெறுநன் னெறிதம்[2] மறிவென்று
ஏயப் பெறுமீ சர்களெண் ணிலரால்
நீயப்[3]புறநிற் கநினைக் கிலர்நின்
மாயப் பொறிபுக் குமயங் குவரால்.

(இ - ள்.) ஆராய்ந்து அடையத்தக்க நல்ல உபாயமாவது தமது அறிவேயென்று எண்ணி, (அப்படிப்பட்ட சிறப்புள்ள தத்துவஞானம்) பொருந்தப் பெற்ற தலைவர்கள் [பெரியோர்] அளவிறந்தவர்: நீ (அவர்களுடைய உண்மையறிவுக்கும் எட்டாமல் அதனைக்கடந்து) அப்பால் நிற்றலால். (அவர்களெல்லோரும் உனது சொரூபத்தை முழுவதும்) சிந்திக்கத் திறமையற்றவர்களாய் உனது மாயையாகிய வலையிலே அகப்பட்டு மயங்குவார்கள்;

மகாஞானியரும் உன்னைத் தம்மறிவாற்காணும் வல்லமையுள்ளவரல்ல ரென்றபடி. ஈசர்கள் என்றது - வல்லமையற்றவ ரென்ற குறிப்பினதுமாம். பொறி - யந்திரம். என்று என்பதை என்ன என்னும் எச்சத்தின் திரிபு எனக்கொண்டு, என்று பிறர் கொண்டாடும்படி எனினுமாம். பி - ம்:—[1]பெருமன். [2]அறிவன். [3]புறமேனிகரொக்கிலர். (238)

109. தாமே தனி[1]நா யகரா யெவையும்
போமே பொருளென் றபுரா தனர்தாம்
யாமேபர[2] மென் றனர்[3] ரென் றவர்க்கு
[4]ஆமே [5]பிறர் [6]நின் னலதா ருளரே.

(இ-ள்.) தாமே ஒப்பற்ற முதன்மைத் தலைவராய் (உலகத்தில் விளங்கி) எல்லாப் பொருள்களும் அழிந்துவிடுமென்று சொன்ன பழைய பெரியோர் சிலர், யாமே பரம்பொருள் என்று சொன்னுர்கள்; என்றுசொன்ன அவர்களுக்கு (சொன்னபடி) ஆகுமோ?

[ஆகாதென்றபடி]: (உண்மையிற் பரம்பொருளாவார்) உன்னை யன்றி வேறு யாவர் உளர்? (எ - று.)

பொருள் எவையும் போமே என்ற என்பதற்கு - எல்லாப் பொருள்களும் தமக்குஉள்ளபடி தெரியுமென்றுகொண்ட என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். சிவபிரான் முதலிய தேவர்கள், ஆடம்பரத்தால் தாமே தனிநாயகர்போலப் பாவித்துத் தாம் ஸர்வஜ்ஞரென்பது தோன்ற எல்லாப்பொருள்களின் அறிவையும் எடுத்துக் காட்டித் தாமே பரதத்துவமென்று கூறினாலும், அவர்கட்கு அத்தன்மை சித்தியாது; உண்மையிற் பரதத்துவம் நீயே என்பதாம். இனி, கடவுள் நானேஎன்று கூறும் அத்வைதமதத்தவரைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளவுமாம். இச்செய்யுள் ஒருபிரதியில் இல்லை. பி - ம்:—[1]நாயகம். [2]என்றவர். [3]என்கவவற்கு, என்னவவர்க்கு. [4]தாமே. [5]பிறன். [6]நின்னலதானுளதோ. (239)

110. ஆதிப் பரமா [1]மெனிலன் [2]றெனலாம்
ஓதப் பெருநூல் களுலப் பிலவால்
[3]பேதிப் பன நீ[4]யவைபேர் கிலையால்
வேதப் பொருளே விளையா டுதியோ.

(இ - ள்.) (ஒருதெய்வத்தை) முதன்மைப்பரம்பொருளாகுமென்று (ஒருவர்) சொன்னால், (அதனை மறுத்து மற்றொருவர்) அங்ஙனமன்றுஎன்று கூறலாம்: (இங்ஙனம் தம்மில் மாறுபாடாகச்) சொல்லுவதற்கு (ஆதாரமாக)ப் பெரியசமய நூல்கள் அளவில்லாமல் இருக்கின்றன; (அவை ஒன்றோடொன்று) மாறுபடுகின்றனவாம்; நீயோ (உண்மையிற் பரம்பொருளாயிருக்கும் நிலைமையினின்று) வேறுபடுகின்றாயில்லை; வேதத்திற் கூறப்பட்டுள்ள பொருளாயிருப்பவனே! (நீ) இங்ஙனம் கபடநாடகம் நடிக்கின்றாயோ? (எ - று.)

ஆதிப்பரமாமெனிலன்றெனலாம் - "ஒன்றேபொருளெனின் வேறென்ப வேறெனின், அன்றென்ப ஆறுசமயத்தார்": ஓதப் பெருநூல்களுலப்பில-"தெய்வம்பல வவர்நூலும்பல அவைதேர் பொழுதில், பொய்வம்பலவென்று தோன்றும் புல்லோர்கட்கு": பேதிப்பனஅவைநீபேர்கிலை - வணங்கும்துறைகள் பலபல ஆக்கி மதிவிகற்பாற், பிணங்குஞ்சமயம் பலபலஆக்கி அவையவைதோறு, அணங்கும் பலபலஆக்கி நின்மூர்த்தி பரப்பிவைத்தாய்" என்பன காண்க. பி-ம்:-[1] எனல். [2]எனலாய். [3]போதிப்பன. [4]இவைபோதில வால், அவை போகலையால். (240)

111. [1]அம்போ ருகனும் மரனும் மறியார்
எம்போ லிய[2]ரெண் ணிடினென் [3]பலவாக்
கொம்போ டடைபூக் கனிகா [4]யெனினும்
வம்போ மர[5]மொன் றெனும்வா சகமே.

(இ - ள்.) எல்லாம் நீயாயிருக்கின்ற உனது மகிமையை) அறியாதவரான எம்மைப்போன்றவர்கள்(ஒரு தன்மையாக உன்னையே

குறியாமல்) பிரமனென்றும் சிவனென்றும் (இங்ஙனம் வெவ்வேறு) பல பொருள்களாகக் குறித்தால், (அது) எவ்வாறு பொருந்தும்? கொம்பும் இலையும் பூவும் கனியும் காயும் என்றுசொல்லும்படி (வெவ்வேறு பலபொருளா) யிருந்தாலும், மரமென்பது ஒன்றேயா மென்கிறசொல் புதியதோ? (எ-று.)

கொம்பு முதலியன வெவ்வேறு பொருளாயிருந்தாலும் முதற் பொருளாகிய மரமொன்றில் அவை சினைப்பொருள்களாய் அடங்குதல்போல, பிரமன் முதலியோர் அனைவரும் உனது சொரூபத்தில் அடங்கியவர்களே; அங்ஙனம் நினக்கு அங்கமாய் அடங்குகிற அவர்களைத் தனிமுதற்பொருள்போல வைத்துக்கூறுவது அறி வின்மையேயாகுமென்பதாம்: **எடுத்துக்காட்டுவமையணி.** இனி, பிரமதேவனும் சிவபிரானுமே (உனது உண்மைநிலையை) அறியார்: (அவ்வாருனல்), எம்போன்ருர் (உனது உண்மை நிலையை) எண்ணிடின் என்னபயன்? மரமென்பதில் கொம்பு முதலியன அடங்குதல்போல, அறியாத எம்போலியர் எவ்வாறுகூறினும் பரம்பொருளாகிய உன்னமிசத்து அவர் அடங்குவரெனினுமாம். அம்போருகன் - தாமரை மலரில் வாழ்பவன்; அம்போருஹம் - நீரில் முளைப்பதெனக் காரணப்பொருள்படும் வடசொல். **பி-ம்:—** [1]அம்போருகனுரரனுர், அம்போருகனுன்முகனே, அம்போருகனும் மறியான். [2]என்னிலெனப், எண்ணிடிலென், எண்ணினிலென். [3]பலவாம். [4]எனவும், எனலும், கொளினும். [5]என்பதோர். (241)

112. நின்னிற் பிறிதாய் நிலையிற் [1]றிரியாத்
தன்னிற் [2]பிறிதா யினதா மெனினும்
உன்னிற் பிறி[4]தா யினவோ வுலகம்
பொன்னிற் பிறி[4]தா கிலபொற் கலனே.

(இ-ள்.) உலகங்கள் தாம் உன்னிடத்திலிருந்து வெளிப் பட்டு நிலைமைமாறி [விகாரமாய்]த் தமக்குள்ளே பலவேறுவகைப் பட்டன வானுலும், உன்னினின்றும் வேறுபட்டனவாகுமோ? [ஆகா என்றபடி]: பொன்னினுலாகிய ஆபரணங்கள் அந்தப் பொன்னினின்றும் வேருகின்றனவில்லையே; (எ - று.)

பொன்னினுலாகிய ஆபரணங்கள் அப்பொன்னின் பரிணும மேயாய் அதனினின்று வேறுபடாதவாறுபோல, உன்னிடத்தி னின்று வெளிப்பட்ட உலகங்கள் உனது பரிணுமமேயாய் உன்னி னின்று வேறுபடா என்றபடி: **எடுத்துக்காட்டுவமையணி.** சூட்சு மங்களான சித்து அசித்து என்ற இவற்றுடன் கூடிய பரப்பிரமமே ஸ்தூல சித்து அசித்துக்களைக்கொண்ட பரப்பிரமமாகத் தோன்று கின்றன என்க. பிறிதாயின,பிறிதாகில-ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். **பி-ம்:—** [1]திரிவார், பிறியா, பிரியாத். [2]பிறிதாயினதானினமும், பிறிதாயின தான்றவமும், பிறிவாயின தானறமும், பிறியாதன பேரமுதாய், [3]பிறிதாயினதோ, பிறிதாயுளதோ. [4]ஆகிய. (242)

113. தாய்தந் தையெனுந் [1]தகைவந் தனைதான்
நீ [2]தந் தனை நீ யுறு[3]நெஞ் சினன் நான்
நோய்தந் தவனே [4]நுவல்தீர் வுமெனா
வாய்தந் தனசொல் லிவணங் கினனால்.

(இ - ள்.) தாயும் தந்தையும் என்று சொல்லப்படுகின்ற (அன்பின்) தகுதியுடனே வந்து நீயே (என்னைப்)படைத்தருளினாய்; நீ எழுந்தருளியிருக்கின்ற நெஞ்சத்தையுடையேன் யான்: (எனக்குப்) பிறவி நோயைத்தந்த நீயே (அந்நோய்க்குச்) சொல்லப்படும் பரிகாரமும்(ஆவாய்) என்று (இங்ஙனம் தனது) வாயில்வந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லித் துதித்து (எம்பெருமானைத்) தொழுதான், (அந்தப் பிரகலாதன்); (எ - று.)—தான் - அசை.

வாய்தந்தனசொல்லி - பக்திபரவசனாய்ப் பலவாறுசொல்லி யென்றபடி. நீ தந்தனை-நீ (எனக்கு இத்துயரைத்) தந்தாய் எனினுமாம். பி-ம்:—[1]தகைதந்தனை, தகைவன்றனை. [2]தந்தன. [3]நெஞ்சினெழ. நெஞ்சினனால். [4]நுவறீருமெனா. (243)

114. அத்தன் மையறிந் தவருந் திறலோன்
உய்த்துய்ம் மினென்முன் னென[1]வுய்த் தனரால்
[2]பித்துண் டதுபேர் வுறுமா பெறுதும்
[3]கைத்துங் [4]கடுநஞ் சினெனக் [5]கனல்வான்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையை [மலையொடுகட்டிக் கடலிற்போகட்டும் பிரகலாதன் இறவாதிருத்தலை] (அசுரர்கள் வந்து சொல்ல) அறிந்த (அழித்தற்கு) அரியவலிமையுடையவனான இரணியன், '(அவனைக்) கொண்டுவந்து என்முன்னே விடுங்கள்' என்று சொல்ல, (அசுரர்கள் அங்ஙனமே அவனைக்) கொண்டு வந்து (அவனெதிரில்) விட்டார்கள்; (உடனே இரணியன், 'இவன்) கொண்ட பைத்தியம் நீங்கும்படியான உபாயத்தைச் செய்யப்பெறுவோம்; (எங்ஙனமெனின்),—கொடியவிஷத்தினாற் கொல்வோம்' என்று கொதித்துக் கூறுபவனானான்; (எ - று.)—இரணியன் பிரகலாதனை விஷத்தினாற் கொல்ல நினைத்ததைத் தெரிவிப்பது இது.

பித்துண்டது என்றது,திருமாலுக்கு அடிமைபூண்ட செயலை. ஆ = ஆறு: விகாரம். கைத்தல்-வெறுத்தல், கோபித்தல்: கொல்லுதலென்ற பொருளில் கைத்தல் என்றது, காரியத்தைக் காரணத்தாற் கூறிய உபசாரவழக்கு. பி - ம்:—[1]உய்த்துளரால். [2]மத்துண்டனை, மத்துண்டது. [3]கைக்கும். [4]கடுநெஞ்சின், [4]கனகன், கனலா. (244)

115. இட்டார் கடு[1]வல் விட[2]மெண் ணுடையான்
[3]தொட்டா னுகரா வொருசோர் விலனால்
கட்டார் கடுமத் திகைகண் [4]கொடியோன்
[5]விட்டா னவன்மே [6]லவர்வீ சினரால்.

(இ-ள்.) (அந்த இரணியனது கட்டளைப்படி அசுரர்கள் பிரகலாதனுக்கு) மிகக்கொடியவிஷத்தை ஊட்டினார்கள்: (நாராயணத்) தியானத்தையுடையவனான அப்பிரகலாதாழ்வான், (அவ்விஷத்தை) வாங்கியுண்டு சிறிது மயக்கமுமில்லாமலிருந்தான்: அதன் பின்பு), கொடிய கண்களையுடைய இரணியன், கட்டுக்களமைந்த கொடிய குதிரைச்சம்மட்டிகளால் (அடித்துக்கொல்லும்படி) ஏவினான்; (அங்ஙனமே), அப்பிரகலாதன்மேல் அவ்வசுரர்கள் (குதிரைச்சம்மட்டிகளால்) வீசியடித்தார்கள்; (எ - று.)—அசுரர்கள் இரணியனேவலாற் பிரகலாதனுக்கு விஷங்கொடுத்தலும் அவனைச் சம்மட்டிகளாலடித்தலும் இதனாற் கூறப்பட்டன.

கட்டு-முடிச்சு. விடுதல்-ஏவுதல். கொடியோன் கண்விட்டான்-இரணியன் கண்ணின்நோக்கினாற் குறிப்பாக ஏவினான் எனினுமாம். [5]தொட்டானுகரத் தொகைவன்கசையின் என்ற பாடத்துக்கு,தொகைவல் கசையின்-தொகுதியான வலியமுறுக்குக் கம்பிகள் போன்ற, கடுமத்திகை என்க. கைத்துண் கடுமத்திகை கண்கொடியான் என்று சிலபிரதியில் மூன்றாமடி. பி-ம்:—[1]வெவ். [2]என்னுடையான். [3]தொட்டார்நுகராதிகழத்தொகைவான், தொட்டானுகராதிகழ் கோதையவன். [4]கொடியார். [5]விட்டாரவர் மேல். [6]உற, வர. (245)

116. வெய்யார் முடிவில் லவர்வீ சியபோது
உய்யா னெனும்[1]வே லையினுள் [2]ளுறைவோன்
கையா யிர[3]மல் லகணக் கிலவென்று
எய்யா வுலகியா வையு[4]மெண் ணினனால்.

(இ-ள்.) எண்ணிறந்தபலரான கொடிய அவ்வசுரர்கள் (சம்மட்டிகளால்) வீசியடித்தபோது (காண்பவர்அனைவரும் இனி இவன்) பிழையானென்று சொல்லும் அச்சமயத்தில், (அப்பிரகலாதன், 'எனது) மனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனான எம்பெருமானுக்குக் கைகள் ஆயிரமென்னும் அளவிற்பட்டன வல்ல: அளவிறந்தனவாம்' என்று அனைத்துலகங்களின் வடிவான எம்பெருமானது சொரூபத்தை மறவாமல் தியானித்துக்கொண்டிருந்தான்.

பிரகலாதன் மனங்கலங்காமல் விராட்சொரூபத்தைத் தியானித்திருந்தானென்க, எய்த்தல்-சோரவிடுதல். பி-ம்:—[1]அன்னவனுள். [2]உறைவார். [3]இல்லை. [4]எண்ணினவாய், எண்ணினவால்.()

117.-இரணியன் தானேஉயிரைக்கவர பிரகலாதனருகில்வரல்.

ஊனே டுயிர்வே றுபடா வுபயம்
தானே யுடையன் றனி[1]மா யையினால்
யானே யுயிருண் பலெனக் [2]கனலா
வானேன் ழுநடுங் கிடவந் தனனால்.

(இ - ள்.) (என்னசெய்தும் பிரகலாதன் இறவாததைக்கண்ட இரணியன், 'அசுரர்கட்குஉரிய) ஒப்பற்ற மாயையினால் (இப்பிரக

லாதன்) உடம்பை விட்டு உயிர் நீங்காமைக்கு உரியஉபாயத்தை இயல்பிலே உடையவனாயிருக்கிறான்; (ஆதலால், இனி இவனுடைய) உயிரை யானே கவர்வேன் என்று சொல்லிக்கோபித்து, (இடியின் கொடுமையுடைய) ஏழுமேகங்களும் அஞ்சும்படி (பிரகலாதனருகில்) வந்தான்; (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

உபயம்=உபாயம்: குறுக்கல். பிரகலாதன் பகவத்தியானத்தால் இங்ஙனம் எவ்வாற்றானும் இறவாது பிழைத்திருக்கிறானென்கிற உண்மையை இரணியன் உட்கொள்ளாமை, இரண்டாம் அடியால் வெளியாம். ஏழுமேகம்-சம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம், சங்கிருதம், துரோணம், காளமுகி, நீலவர்ணம் என்பன. பி-ம்:—[1] மாயையினான். [2] கனகன். (247)

118.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள்-பிரகலாதனுக்கும் இரணியனுக்கும் நடந்த சம்பாஷணையைத்தெரிவிக்கும்.

வந்தா னைவணங் கி[1] யென்மன் னுயிர்தான்
எந்தாய் [2] கொளவெண் ணினையே லிதுதான்
[3] உந்தா ரியதன் றுல[4] கியா வுமுடன்
தந்தார் கொளநின் றதுதா னெனலும்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம் கோபித்துக்கொல்ல) வந்த (தந்தையான) இரணியனை (மைந்தனான பிரகலாதன்) வணங்கி, 'என் தந்தையே! எனது நிலைபெற்ற உயிரை (நீர்) கவர்ந்துகொள்ள நினைத்தீராயின், இவ்வுயிர்தான் உமது வசத்திலுள்ளதன்றே: சகலலோகங்களையும் ஒருங்குபடைத்தருளியவரான ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியே கொள்ளும்படி யுள்ளது' என்றுசொன்னவுடனே,—(எ-று.)—'என்றான்' என அடுத்த கவியில் முடிபு காண்க.

உலகுதந்தானுக்கு அன்றி உனக்குக் கொள்ளும்படி என்னுயிர் எளிதன்றென்று பிரகலாதன் கூறினனென்க. தாரியது-தரத்திலுள்ளது; அன்றி, வழிப்பட்டது எனினுமாம்; தாரி-வழி: திசைச்சொல். பி-ம்:—[1] எம். [2] தொழ. [3] உந்தாவரிதென்று, உந்தாவினிதன்று. [4] ஏழுமுடன். (248)

வேறு.

119. [1] **ஏவரே [2] யுலகந் தந்தா ரென்பெய ரேத்தி வாழும், [3] மூவரே யல்ல [4] ராகின் [5] முனிவரே முழுதுந் தோற்ற, [6] தேவரே பிறரே யாரே செப்புதி தெரிய [7] வென்றான்,கோவமூண் [8] டெழுந்துங் கொல்லான் காட்டுமேற் காட்சி கொள்வான்.**

(இ-ள்.) (இரணியன், 'நீ சொன்னபடி) உலகங்களையுண்டாக்கினவர் எவர்தாம்? என்பெயரைத் துதித்துக்கொண்டு வாழ்கிற திரிமூர்த்திகளா? அவர்களல்லராயின், (என்பெயரைத் துதித்து வாழ்கிற) முனிவர்களா? (அன்றித் தங்களுடைமைகளை) முழுவதும் (எனக்குத்) தோற்றிழந்த தேவர்களா? (அல்லது) வேறே

யாவரா? விளங்கச் சொல்வாய்' என்று வினவினன்: (அப்படிப் பட்ட ஒருவன் உண்டாயிருந்து அவனைப் பிரகலாதன்) காண்பிப் பானுனாற் காணலாமென்ற எண்ணத்தைக்கொண்டானாதலால், (அவ்விரணியன்) சினம்மிக மூண்டும் (பிரகலாதனைக்) கொல்லத் தொடங்கினனில்லை; (எ - று.)

உலகுதந்தார் யாவரெனப் பிரகலாதனை இரணியன் வினவினு னென்க. பி-ம்:—[1]ஏவரோ. [2]உலகத்தார்மற்று. [3]மூவரோ. [4]ஆன. [5]முனிவரோ. [6]தேவரோ பிறரோ யாரோ. [7]என்று. [8]எழுந்து கொள்வான். (249)

120. உலகுதந் தானும் பல்வே றுயிர்கள் தந் தானு முள்ளுற்று
[1]உலைவிலா வுயிர்க டோறு மங்கங்கே யுறைகின் றானும்
[2]மலரினின் மணமு மெள்ளி லெண்ணெயும் [3]போல வெங்கும்
அலகில்[4] பல் [5]பொருளும் பற்றி முற்றிய வரிகா [6]ணத்தா.

(இ - ள்.) தந்தையே! உலகங்களைப் படைத்தவனும் (அவ்வவ் வுலகங்களிலுள்ள)பல வேறு வகைப்பட்ட பிராணிகளைப் படைத் தவனும் அவ்வுலகங்களிலேயுள்ள எல்லையில்லாத பிராணிவர்க்கங் களிலெல்லாம் உள்ளே பொருந்தி [அந்தர்யாமியாய்] வசிக்கின்ற வனும் (யாவனெனில்), பூவில் வாசனையும் எள்ளில்எண்ணெயும் போல எங்குமுள்ள அளவில்லாத பல பொருள்களிலும் கலந்து நிறைந்திருக்கின்ற திருமாலேயாவன்; (எ - று.)

உலகு தந்தவன் அரியே என்று விடையிறுத்தவாறு. 'மலரு நல்வெறியுமெள்ளுமெண்ணெயுமவற்றுட்டங்கும்' என்று சில பிரதியில் மூன்றமடி. பி-ம்:—[1]அலகிலா. [2]மலருள்நல்வெறியும். [3]மற்றுட்டங்கும், மருட்டுங்கோளாய், மற்றுங்கேளாய், மற்றுங் கோளாய். [4]எப், தொல். [5]புகழும். [6]அத்தன். (250)

121. என்கணா னேக்கிக்[1]காண்டற் கெங்கணு முளன்கா ணெந்தை, உன்கணா னன்பிற் [2]சொன்னா லுறுதியென் [3]றென்றுங் கொள்ளாய், நின்கணா னோக்கிக் காண்டற் [4]கெளியனோ நினக்குப் [4]பின்னோன், [5]பொன்கணா னுவி யுண்ட புண்டரீ கக்[6]க ணம்மான்.

(இ-ள்.) எனது தலைவனான அப்பெருமான் (அவனது அடியவ னான யான்) என்கண்களாற் குறித்துப்பார்க்குமாறு எவ்விடத் திலும் இருக்கின்றான் காண்! (அவ்வுண்மையை) உன்னிடத்தில் அன்போடு நான் சொன்னால் (அதனை) நிச்சயமானதென்று (நீ) சிறிதும்எண்ணுகின்றாயில்லை; (இங்ஙனம் நீ நம்பிக்கை கொள் ளாததனால்) உனக்குப் பின்பிறந்தவனான இரணியாட்சனுடைய உயிரைக்கவர்ந்த செந்தாமரைமலர் போலுந் திருக்கண்களை யுடைய அத்திருமால் உனது கண்களாற் குறித்துக் காண்பதற்கு எளியவனாவனோ? (எ-று.)

"பத்துடை யடியவர்க் கெளியவன் பிறர்களுக் கரிய, வித்த கன்" ஆதலால், பக்தனான எனக்கு எங்கும் விளங்குகின்றவன்

பகைவனுன உனக்கு எங்கும் விளங்காநென்கின்ருன், பிரக லாதன். உலகுதந்தானேக்காணும் ஆறு, இதனுற்கூறப்பட்டது. பொன்கணுன்-ஹிரண்யாக்ஷன் என்ற வடமொழிப்பெயரின் மொழிபெயர்ப்பு. ஆவியுண்ட-மரபுவழுவமைதி. புண்டரீகக்கண் அம்மான்-புண்டரீகாட்சன். பி-ம்:—[1]காணுப், காணுன், காணு. [2]சொன்னவுறுதியென்று, சொன்னேனுறுதி யென்று, சோறலுறு கோளென்று. [3]உணரகில்லாய், ஒன்றுங்கேளாய். [4]மூத்த. [5]புன் கணுன். [6]கணுனே, கணுனே. (251)

122. மூன்றவன் [1]குணங்கள் செய்கை மூன்றவ னுருவ மூன்று
[2]மூன்றுகண் சுடர்கொள் [3]சோதி [4]மூன்றவ [5]னுலக மூன்று
தோன்றலு மிடையு மீறுந்[6]தொடங்கிய பொருள்கட் கெல்லாம்
சான்றவ [7]னிதுவே வேத [8]முடிவிது சரத மென்ருன்.

(இ-ள்.) (சாத்துவிகம் ராசசம் தாமசம் என்னும்) முக்குணங் களும் அப்பெருமானுடையன; (படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும்) முத்தொழில்களும் அவனுடையன; (பிரம விஷ்ணு ருத்திரர் என்னும்) திரிமூர்த்திசொரூபம் அவனுடையன; ஒளியைக் கொண்டு (சூரியன் சந்திரன் அக்கினி என்னும்) மூன்று சுடர்களும் அவனுடைய கண்களாம்; (சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதாளம் என் னும்) மூன்று உலகங்களும் அவனுடையன; முதலும் நடுவும் முடி வும் ஆகிய மூன்று நிலைமையுமுண்டான எல்லாப் பொருள்கட்கும் சாட்சியாவான் அவனே; இதுவே வேதத்தின் சித்தாந்தம்; இது சத்தியம் என்று சொன்னுன், (பிரகலாதன்); (எ - று.) சர்வவியா பியான அரியினுடையதன்மை இன்னபடி யென்பது கூறப்பட்டது. பி-ம்:—[1]குணமே. [2]மூன்றுவண், மூன்றவண். [3]செந்தீ. [4]மூன்ற தன், மூன்றுதன். [5]உருவம். [7]துடக்கிய. [7]அவனே, அதுவே. [8]முடிவவன், முடிவது. (252)

123. என்றலு மவுணர் வேந்த [1]னெயிற்றரும் பிலங்க நக் கான், [2]ஒன்றலில் [3]பொருள்க ளெல்லா மொருவன்புக் [4]குறைவ னென்ருய், நன்றது [5]கண்டு பின்னர் [6]நல்லவா [7]புரிதுந் தூணில், [8]நின்றுள னென்னிற் [9]கள்வ [10]னிரப்புதி நிலைமை யென்ருன்.

(இ-ள்.) என்று (பிரகலாதன்) சொன்னவுடனே, அசுரராச னை இரணியன், அரும்புபோன்ற (தனது) பற்கள் வெளியேதெரி யும்படி சிரித்து, ('நீ சொல்லும்)ஒருவன் ஒன்றுபடுதலில்லாத [பற் பலவகைப்பட்ட] பொருள்களெல்லாவற்றினும் உட்புகுந்து வசிக் கின்ருனென்று சொன்னுய்; அத்தன்மையை நன்ருகச் சோதித்துப் பார்த்துப் பின் (அதற்கு) ஏற்றகாரியத்தைச் செய்வோம்: (நீ சொன்ன அத்) திருடன் இந்தத்தூணினுள்ளே மறைந்துநின்றுள் ளானுயின், (அவனுடைய) அந்நிலைமையைத் திருஷ்டாந்தப்படுத்து வாய்' என்று சொன்னுன்; (எ - று.)

அரி எங்குமுளனுயின், இந்தத்தூணிற் காட்டுவாயென்றனன் இரணியனென்க. இங்கே நகை, இகழ்ச்சிகாரணமாக உண்டானது.

'நின்ற தூணகத்துமுன்கோ னிருக்குமோ நிரப்புகென்றான்' என்று நான்காமடி சிலபிரதியில். பி-ம்:— [1]எயிற்றிணே. [2]ஒன்றல. [3]பொருள் கட்கெல்லாம். [4]உறையும். [5]காண்டும், கண்ட. [6]நல்லவற். [7]செய்து மன்றே, செய்துந்தூணில், புரிதுதூணில், [8]நின்றுளது. [9]கள்வம், [10]நிரப்புவுன். (253)

124. சாணிலு முள[1]னோர் தண்மை யணுவினைச் சத[2]கூறிட்ட
கோணிலு முளன்மா மேருக் குன்றிலு முள[3]னிந் நின்ற
தூணிலு முள[4]னீசொன்ன சொல்லிலு முளனித் தன்மை
காணுதி விரைவி னென்றா னன்றெனக் கனகன் [5]சொன்னான்.

(இ-ள்.) (அதற்குப் பிரகலாதன், 'யான் சொன்ன அந்த எம்பெருமான்) சாணிலும் இருக்கின்றான்; எளிய ஓர் அணுவை நூறு கூறாகப்பகிர்ந்த பகுப்பிலும் இருக்கின்றான்; மகாமேருமலையிலும் இருக்கிறான்; இவ்விடத்திலுள்ள இத்தூணிலும் இருக்கிறான்; நீ(அவனைக்குறித்து இகழ்ச்சியாகச்)சொன்ன சொற்களிலும் இருக்கிறான்; இந்த உண்மைத்தன்மையை விரைவில் சோதித்து அறிவாய்' என்று சொன்னான்; (அதுகேட்டு), இரணியன், நல்லதென்று உடன்பட்டு மற்றுஞ்சொல்லலானான்; (எ-று.)— அதனை மேற்கவியிற் காண்க.

[1]ஓர் தன்மை என்ற பாடத்துக்கு - ஒரு தன்மையாகவே எங்கு முள்ளான் என்க. தண்மை - எளிமை. அணு - மிகச்சிறு பொருள். 'பூணினுமுளனினுள்ளப் பொகுட்டினுமுளனென் பொய்மை' என்று ஒருபிரதியில் மூன்றாமடி காண்கின்றது. பி-ம்:—[2]கூறிட்டுக். [3]முன்னின்ற. நீபூண்ட, உண்ணின்ற. [4]முன். [5]நக்கான், சென்றான். (254)

125. உம்பர்க்கு [1]முனக்கு மொத்திவ் [2]வுலகெங்கும் [3]பரந்துளானைக், கம்பத்தின் வழியே காணக் காட்டுதி [4]காட்டி டாயேல், [5]கும்பத்தின் கரியைக் கோண்மாக் கொன்றென நின்னைக்[6]கொன்றுன், செம்பொத்த குருதி தேக்கி [7]யுடலையுந் தின்பெ னென்றான்.

(இ-ள்.) 'தேவர்களுக்கும் உனக்கும் அநுகூலனாய் இந்த உலகம் முழுவதிலும் வியாபித்துள்ளவனை அத்திருமாலை, இந்தத்தூணினிடத்திலே (யான்) காணுமாறு (நீ) காட்டுவாய்; (அங்ஙனம்) காட்டாமற் போவாயானால் மத்தகத்தையுடைய யானையை வலியசிங்கம் கொல்லுதல்போல உன்னை யான் எளிதிற் கொன்று, (நினது) தாமிரம்போன்ற செந்நிறத்தையுடைய இரத்தத்தைக் குடித்து (நினது) உடம்பையும் தின்பேன்' என்று சொன்னான். (இரணியன்); (எ-று.)

கும்பம் - இரண்டுகுடம் கவிழ்த்தாற்போல யானைத்தலையிற் காணப்படும் உறுப்பு. பி-ம்:—[1]எனக்கும். [2]உலகெலாம். [3]போந்துளானை. [4]காட்டாயாகில். [5]கும்பத்திண். [6]கொன்று. [7]உயிரையும். (255)

126. என்னுயிர் நின்னாற் கோறற் கெளியதொன் றன்றி யான்முன், சொன்னவன் றொட்ட தொட்ட விடந்தொறுந் தோன்றா னாயின், [1]என்னுயிர் யானே [2]மாய்ப்பல் பின்னும்வாழ் வுகப்ப லென்னின், அன்னவற் [3]கடியே னல்லே னென்றனன் [4]னறிவின் மிக்கான்.

(இ - ள்.) அறிவிற்சிறந்தவனான பிரகலாதன், (இரணியனை நோக்கி) 'எனது உயிர் உன்னாற் கொல்லப்படுதற்கு எளியது ஒன்றன்று; என்னால் முன்பு சொல்லப்பட்டவனான அத்திருமால் (நீ) தொட்டதொட்ட இடங்களிலெல்லாம்வெளிப்பட்டுக் காணப் படாமற் போவானானால், எனது உயிரை நானே மாய்த்துக் கொள்வேன்; (அங்ஙனஞ் செய்யாமல்), பின்னும் இவ்வுலகவாழ்க் கையை விரும்பி ஜீவித்திருப்பேனானால், அப்பெருமானுக்கு நான் அடியவன் அல்லேன்' என்று பிரதிஜ்ஞை செய்தான்; (எ - று.)— அன்று+யான் = அன்றியான் - குற்றியலிகரம். பி - ம்:—[1]இன்னுயிர். மன்னுயிர். [2]நீப்பன். [3]அடிமை. [4]அறிவு. (256)

127.—இரணியன் தூணையறைய அதனுள் நரசிங்கமூர்த்தி சிரித்தல்.

நசைதிறந் [1]திலங்கப் பொங்கி நன்றுநன் றென்ன [2]நக்கு
[3]விசைதிறந் துருமு வீழ்ந்த [4]தென்னவே தூணின் வென்றி
இசை [5]திறந் [6]துயர்ந்த கையா லெற்றின னெற்ற லோடும்
திசைதிறந் தண்டங் [7]கீறிச் [8]சிரித்தது செங்கட் சீயம்.

(இ-ள்.) (அதுகேட்டு இரணியன், தன்மனத்திலுள்ள) பரிகாசக்கருத்து வெளிப்பட்டு விளங்கும்படி கிளர்ந்து 'நல்லது நல்லது' என்று சொல்லிச் சிரித்து (க்கோபித்து), வேகமாக வெளிப்பட்டு இடி விழுந்தாற்போல (எதிரிலுள்ள) தூணிலே வெற்றியையும் புகழையும் பரவச்செய்து சிறப்புற்ற (தன்) கையினா லறைந்தான்; (அங்ஙனம்) அறைந்தவளவிலே, சிவந்த கண்களையுடையதொரு சிங்கமானது (தனது ஆரவாரத்தால்) திக்குக்களைக் கிழித்து அண்டகோளத்தைப் பீறிக்கொண்டு சிரித்தது; (எ - று.)

நசை - இலக்கணையாற் பரிகாசக்கருத்து என்ற பொருளது. நசை-பிரகலாதன் பேச்சைச் சோதிக்கும் விருப்பம். திறந்து இலங்க-மிக்குவிளங்க என்று உரைப்பாரு முளர். திசையென்பது திகையென மாறிவருதல்போல, 'நகை' என்பது, 'நசை' எனக் ககரம் சகரமாக மாறிவந்த தெனினுமாம். சீயம் = ஸிம்ஹம். பி-ம்:—[1]என்னப். [2]நக்கான். [3]விசைபிறந்து, இசைதிறந்து. [4]என்னவோர். [5]பிறந்து. [6]அமர்ந்த, அமைந்த. [7]போக, கீறச். [8]சிரித்ததச். (257)

128.—சிரிப்பொலி கேட்ட பிரகலாதனது பெருங்களிப்புச் செயல்.

நாடிநான் தருவே [1]னென்ற நல்லறி வாளன் நாளும்
தேடிநான் முகனுங் காணாச் [2]சேயவன் சிரித்த லோடும்
ஆடினு னழுதான் பாடி யரற்றினன் [3]சிரத்திற் செங்கை
சூடினுன் தொழுதா னேடி யுலகெலாந் துகைத்தான் துள்ளி.

(இ - ள்.) சருவகாலமும்தேடிப் பிரமனுலும் காண இயலாத சேய்மையிலுள்ளவனுன திருமால் (அங்ஙனம் சிங்கவடிவத்தோடு தூணினுள்ளே) சிரித்தவுடனே, 'நான் (உனக்கு அப்பெருமானைக் காட்டிக்கொடுப்பேன்' என்று (இரணியனுக்கு உறுதியாகச்) சொன்ன மகாஞானியாகிய பிரகலாதன், (மிக்க ஆனந்தமடைந்து, எழுந்து) கூத்தாடினன்: (ஆனந்தக்கண்ணீர் விட்டு) அழுதான்; கீதம்பாடி ஆரவாரித்தான்; சிவந்த (தனது) கைகளைக்கூப்பித் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டான்; (கீழ்விழுந்து) நமஸ்கரித்தான்; துள்ளித்துள்ளி எழுந்து உலகமுழுவதும் ஓடித்துகைத்தான்;(எ - று.)

சேயவன் - (காண்டற்கு அரியனுய்த்) தூரத்தி லுள்ளவன். பி-ம்:—[1]என்று. [2]சேவகன், செய்யவன். [3]அரற்றிச்.

இங்கே சில பிரதியிற் காணப்படும் பாடல் வருமாறு:—

நாணிநின் னெதிரே யாண்டு நடுவதா யினதோர் செம்பொற்
றூணில்நின் றனனே யன்றித் தோன்றிய திலதென் றென்ற
வேணுதண் டுடையோன் வெய்ய வெள்ளியே விளம்ப வெள்ளி
காண வந்தனைய சீயங் கணத்திடைக் கதிர்த்த தம்மா. (258)

129.—இரணியன் அச்சிங்கத்தை வெளிப்படச் சொல்லல்.

ஆரடா சிரித்தாய் சொன்ன [1]அரிகொலோ அஞ்சிப் புக்க
நீரடா போதா தென்று நெடுந்தறி [2]நேடி னுயோ
போரடா[3]பொருதி யாயிற் புறப்படு புறப்ப டென்றான்
[4]பேரடா நின்ற தாளோ டுலகெலாம் பெயரப் போவான்.

(இ - ள்.) (எங்கும் தன்) பெயர் அடுத்து [பொருந்தி] நிற்றற்குக் காரணமான வலிமையுடனே எல்லா வுலகங்களிலும் (தான் செல்லும்போது தோன்றும் அதிர்ச்சியால் அவை) நிலைபெயரும்படி செல்பவனுன இரணியன்,—(அச்சிரிப்பொலிகேட்டு), 'சிரித்த நீ ஆரடா? (இவன்) சொன்ன திருமாலோ (நீ? நீ முன்பு எனக்கு) அஞ்சிப்புக்குஒளித்துக்கொண்டிருந்த கடலினிடம்போதாதென்று நீண்ட இத்தூணைத் தேடி இதனுள்ளும் ஒளித்தாயோ அடா? '(என்னோடுநீ)போர்செய்யவல்லையானுல் வெளிப்புறப்படு புறப்படு அடா!' என்று சொன்னான்; (எ - று.)

பேர் அடாநின்ற தாளோடு உலகெலாம் பெயரப்போவான் என்பதற்கு - புகழ்பொருந்திய கண்டோரதிசயத்துப் புகழும்படியுள்ள ஊக்கத்தோடு உலகங்களெல்லாம் நிலைபெயரும்படி திக்கு

விசயஞ் செய்யப்போகின்றவன் [இரணியன்] என்பாரும் உளர். அரி=ஹரி. (அடியார் துயரை) அழிப்பவன். அடுக்கு - விரைவும் வெகுளியும் பற்றியது. நான்காம் அடியில், அடா - அடு என்னும் பகுதியின்மேற் பிறந்த உடன்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம்: நின்ற என்ற பெயரெச்சம், இங்குக் காரியப்பொருளது. தாள் - வலிமை.'அடா'என்ற சொல்லை எங்குப் பிரயோகஞ்செய்யவேண்டு மென்பதைக் கம்பனது இப்பாடல் கொண்டு இக்காலத்தார் தெளிதல் வேண்டும். பி-ம்:—[1] அரிகொலாம். [2] நீட்டினையோ, தேடினையோ. [3] பொருவை. [4] பேரிடா. (259)

130.—நரசிங்கமூர்த்தி அத்தூணைப் பிளந்து வெளிப்பட்டு விசுவரூபங் கொள்ளல்.

பிளந்தது தூணு மாங்கே பிறந்தது சீயம் பின்னை
வளர்ந்தது திசைக [1]ளெட்டும் பகிரண்ட முதல மற்றும்
அளந்ததப் புறத்துச் [2]செய்கை யாரறிந் [3]துறைய கிற்பார்
கிளர்ந்தது ககன [4]முட்டை கிழிந்தது கீழும் மேலும்.

(இ - ள்.) (இங்ஙனம் இரணியன் கூறியவுடனே அந்தத்) தூணும் பிளவுபட்டது; அவ்விடத்தினின்று சிங்கமூர்த்தி வெளித் தோன்றிற்று; (அத்திருவுருவம்) உடனே எட்டுத்திக்குக்களையும் அளாவி வளர்ந்தது; (இவ்வண்டத்துக்கு) வெளியிலுள்ள வேறு அண்டம் முதலியவற்றையும் அளாவிற்று; (இவ்வண்டத்துக்கு) அப்பால் நடந்த செய்கையை யறிந்து சொல்லவல்லவர் யார்? அண்டகடாகம் கீழும் மேலும் பீறிப் பிளந்தது; (எ - று.)

ஆகாயம் உலகவுருண்டை என்ற இரண்டு பொருளுள்ள அண்டம் என்ற சொல் - ஆகாயத்தின் பரியாயநாமமான ககனம் என்ற சொல்லால் இங்கு உலகவுருண்டையைக் குறித்தது; இது ஆகுபெயரில் அடக்கப்படும்; இதனை வடநூலார் லக்ஷிதலக்ஷணை யென்பர். இங்கு முட்டையென்றது-அண்டகோளத்தின் ஓட்டைக் குறித்தது. பகிரண்டம்-வடமொழித்தொடர். ஈண்டு, பெரியார் பாசுரமும் அதன் வியாக்யாநமும் நினைவுக்கு வருகின்றன: வருமாறு:—"அவன் வீயத்தோன்றிய"—'தன் தோற்றரவிலே, அவன்பிணமாம்படி தோற்றினான்; அதிர்த்துக் கொண்டு புறப் பட்டபோதே அட்டஹாசமும், நாமடிக் கொண்ட உதடும், நெற் றியது கண்ணும், உச்சியது புருவமுமாய்க்கொண்டு தோற்றின போது பொசுக்கினபன்றிபோலே யுருகினானாயிற்று பொன்னனு கையாலே' என்பன அவை. பி-ம்:—[1] அண்டம். [2] செய்த தாரறிந்து. [3] ஆற்ற, அறிய, அமைய. [4] முட்டக். (260)

131.—இது முதல் ஆறுகவிகள் - விசுவரூபத்தின் வருணனை.

மன்றலந் துளப மாலை மானுட மடங்கல் [1]வானில்
சென்றது தெரிதல் [2]தேற்றுஞ் சேவடி படிவில் [3]தீண்ட
நின்றதோர் [4]பொழுதி னண்ட நெடுமுகட் [5]டிருந்த [6]முன்னோன்
அன்றவ னுந்தி வந்தா னெனத் தோன்றி னானல்.

(இ - ள்.) பரிமளமுள்ள அழகிய திருத்துழாய்மாலையைத் தரித்த அந்த நரசிங்கமூர்த்தி வானத்திலூடுருவிச்சென்ற எல்லையை (யாம்) அறியமாட்டோம்; (அந்நரசிங்கமூர்த்தி) சிவந்த (தனது) திருவடிகள் பூமியிற்படும்படி நின்ற சமயத்தில் அண்டத்தின் உயர்ந்தமேன்முகட்டில் [சத்தியலோகத்தில்] இருந்த பிரமன் அப்பொழுதே அச்சிங்கப்பிரானுடைய திருநாபியில் தோன்றியவன்போல விளங்கினன்; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

மேலேழுலகங்களுள்ளும் மேலுலகமான சத்தியலோகத்திலிருந்த படைத்தற்கடவுளான பிரமன் அந்நரசிங்கமூர்த்தி எழுந்து நின்றுவளர்ந்து வரும்பொழுது அத்திருவுருவத்தின் நாபியின் அளவிலே நின்றனன் என்றால், அப்பெருமான் மேலோங்கிச் சென்ற எல்லையின் வரையறை அறியமுடியுமோ? என்பதாம். அங்ஙனம் திருமாலின் நாபியளவில் நின்ற பிரமனை அப்பொழுதே அத்திருநாபிக்கமலத்தினின்று தோன்றியவன்போன்றனன் என்றது, **தற்குறிப்பேற்றவணி.** திருத்துழாய்மாலை, திருமாலுக்கு உரியது. மானுட மடங்கல் - மனிதவடிவங்கலந்த சிங்கவடிவம்: முகமும் நகங்களும் சிங்கத்தினுடையனபோல அமைய மற்றை யுருவம் மனிதவடிவம் போல்வது. தேவர் மனிதர் விலங்கு முதலிய பிராணிகளால் தனித்தனி சாவில்லை என்றுவரம்பெற்ற இரணியனை அவ்வரம் பழுதுபடாதபடி கொல்லுதற்பொருட்டு, திருமால் இங்ஙனம் விலங்குவடிவங்கலந்த மனிதவடிவ மாயினன். மடங்கல் - (பிடரிமயிர்) மடங்குதலையுடையது: ஆண்சிங்கம். **பி - ம்:—** [1]மானிச். [2]தேற்றுச், தேற்றார். [3]திண்டி. [4]பொழுதின்கண்ணே. [5]இருந்து. [6]மன்னே. (261)

132. **[1]எத்துணை [2]போதுங் கையென் [3]றியப்பினு லெண்ணற் கேற்ற**
வித்தக ருளரே [4]அந்தத் தானவர் விரிந்த சேனை
பத்துநூ றமைந்த கோடி வெள்ளத்தாற் பகுதி செய்த
[5]அத்தனை கடலு மாளத் தனித்தனி யள்ளிக் [6]கொண்ட.

(இ - ள்.) (அந்நரசிங்கமூர்த்திக்குக்) கைகள் எத்தனையுள்ளன என்று சொல்லி வினவினால், (அக்கைகளையெல்லாம்) எண்ணி (இத்தனையென்று) கணக்கிடவல்ல திறமையுடையவர் (உலகத்தில் எவரேனும்) இருக்கின்றனரோ? ஆயிரங்கோடிவெள்ளமென்னுந் தொகையால் அளவிட்டு வகுக்கப்பட்ட அந்த அசுரர்களுடைய பரந்த சேனைகளாகிற கடல்கள்யாவும் அழியும்படி (அந்த நரசிங்கமூர்த்தியின் கைகள் அவ்வசுரர்களையெல்லாம்) தனித்தனி பற்றிக் கொண்டன; (எ - று.)

நரசிங்கமூர்த்தி தன்னெதிர்ப்பட்ட அசுரசேனையிலுள்ள ஆயிரங்கோடிவெள்ளம்பேரில் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொரு கையால் அள்ளிக்கொண்டனனாதலால், அப்பெருமானுக்கு அத்தொகையினும்மிக்க கைகள் இருந்தனவென்க. ஈண்டு, பரிபாடல், செய். 3, வரிகள் - 33.43 நோக்குக. வில்லிபாரதம், உத்தியோக பருவம், கிருட்டிணன்தூது சருக்கம் பாடல்கள் 203-207 ஞாபகத்து வரு

கின்றன. பி - ம்:—[1] எத்தனை, இத்துணை. [2] உளது. [3] எண்ணினு லியம்பற்கொத்த, இயம்பினுலெண்ணத்தக்க. [4] வேந்தர். [5] அத்தனைவரையும். [6] கொண்டான். (202)

133. ஆயிரங் கோடி வெள்ளத் தயிலெயிற் றவுணர்க்கு அங் கங்கு,ஏயின வொருவர்க் கோரோர் திருமுகம் இரட்டிப் பொற்றோள், தீயெனக் கனலுஞ் செங்கண் [1]சிரந்தொறும் [2]மூன்றுந் [3]தெய்வ, [4]வாயினிற் கடல்க ளேழு மலைகளு மற்றும் முற்றும்.

(இ - ள்.) ஆயிரங்கோடி வெள்ளமென்னுந் தொகையுள்ள கூரிய பற்களையுடைய அசுரர்களில் ஒவ்வொருவர்க்கும் எதிராக ஒவ்வொரு திருமுகமும், இவ்விரண்டு திருக்கைகளும், (அந்த ஒவ் வொரு) திருமுகத்திலும் நெருப்புப் போலக் கோபத்தாற் சொலிக் கின்ற சிவந்த மூன்று திருக்கண்களும் (அந் நரசிங்கரூபத்தில்) அங் கங்கே தோன்றிக் காணப்பட்டன; அத்திவ்விய சொரூபத்தினது (பெரிய பகு) வாயிலே ஏழு கடல்களும் மலைகளும் மற்றும் எல் லாப் பொருள்களும் அடங்கிநிற்கும்; (எ - று.)

எதிர்ப்பட்ட அசுரசேனையிலுள்ள ஆயிரங்கோடி வெள்ள மென்னுந் தொகையுடைய பேரில் ஒவ்வொருவர்க்கும் எதிராக ஒவ்வொரு திருமுகமும் இவ்விரண்டு திருக்கைகளும் அம்முகங்களி லெல்லாம் மும்மூன்று திருக்கண்களுமாக அப்பொழுது எம்பெரு மான் கொண்ட நரசிங்கவிசுவரூபத்தில் அளவிறந்த முகம் கை கண் முதலிய உறுப்புக்கள் காணப்பட்டன வென்பது, முதல் வாக்கியத்தின் கருத்து. இரண்டாம்வாக்கியத்தின் கருத்து - அம் மூர்த்தியினது வாய் ஏழுகடல்களும் மலைகளும் மற்றும் எல்லாப் பொருள்களும் கொள்ளும்படி மிகப்பெரியதென்பது. உக்கிர மூர்த்தியாதலால், உருத்திரமூர்த்திக்குப்போல முகந்தோறும் மூன்று கண்கள் தோன்றினவென்க. முற்றும்-செய்யுமென்முற்று. பி-ம்:—[1] முகந்தொறு, சிரந்தொரு. [2] மூன்று. [3] தோன்ற. [4] வாயின.

134. மூடங்கு[1]வா ருளையவ் வண்ட முழுவது முடிவி லுண் ணும், கடங்கொள்வெங் காலச் செந்தீ யதனைவந் [2]தழிக்கும் [3]கால, மடங்கலி [4]னுயிர்ப்பும் மற்றக் காற்றினை மாற்றும் ஆனல், அடங்க லும் பகுவா யாக்கை யப்புறத் தகத்த தம்மா.

(இ - ள்.) (அச்சிங்கவடிவத்தினது) மடங்கியநீண்டபிடரிமயிர் (த் தொகுதி) அண்டகோள முழுவதையும் இறுதியிலே யுட்கொள் ளுங் கடமையைக்கொண்ட கொடிய அந்த யுகாந்தகாலத்துச் சிவந்ததீயைக் கீழ்ப்படுத்தும்; அச்சிங்கமூர்த்தியினது சுவாசமும், அந்த யுகாந்தகாலத்துப் பெருங்காற்றை யடக்கும்; ஆனல், (பிடரி மயிர்த்தொகுதி உயிர்ப்பு என்ற) அவ்விரண்டும் திறந்த வாயை யுடைய அச்சிங்கவடிவத்தினது மேலிடத்திலும் உள்ளிடத்திலுமே உள்ளன: ஆச்சரியம்! (எ - று.)—மற்று - அசை.

அச்சிங்கவடிவத்தின் பிடரியில் எழுந்து வளைந்து தொங்கு கின்ற நீண்டமயிர்த்தொகுதி, தனது செந்நிற மிகுதியாலும் உக்

கிரத்தன்மையாலும் சர்வசங்காரகாலத்தில் உலகமுழுவதையும் அழிக்குந்தொழிலை மேற்கொண்ட பிரளயகாலாக்கினியைவென்றடக்கும்; அச்சிங்கமூர்த்தியின் உள்நின்று வெளிப்படுகிற சுவாசக்காற்று அங்ஙனமே வேகத்தாலும் வலிமை கொடுமைகளாலும் அந்த ஊழிக்காலத்தில் உலகங்களையழித்தற்கு எழுந்து வீசும் பிரசண்டமாருதத்தை வென்றடக்கும்; இங்ஙனமுள்ள பிடரிமயிரும் உயிர்ப்பும் அவ்வூழித்தீயும் காற்றும்போல எங்குமுள்ளனவாகாமல் அத்தூணினின்று வெளிப்பட்டசிங்கத்தின் உடம்பின் மேலும் உடம்பினுள்ளுமே உள்ளன; இது ஆச்சரியம்! என்பதாம். கடம் - கடமை. வாயாக்கை - தனிக்குறிலைச் சாராத யகரம் யகரம் வரக் கெட்டது. பி-ம்:—[1]வானுளையின், வாலணையின், வாலுளைய. [2]அவிக்கும். [3]காலான், கையான். [4]உயிர்ப்பின். (264)

135. குயிற்றிய வண்டம் [1]குஞ்சை யிட்டிலா [2]முட்டை முட்டப், பயிற்றிய பருவ மொத்த காலத்துள் [3]அமுது பல்கும், எயிற்றுவன் [4]பகுவா யுள்புக் [5]கிருக்குந விருக்கை யெய்தி, வயிற்றின்வந் தந்நா ளிந்நாள் வாழுமன் னுயிர்கண் மன்னோ.

(இ - ள்.) (திருமாலினாற்) படைக்கப்பட்ட அண்டகோளங்கள் குஞ்சு பொரிக்காதநிலையிலுள்ள முட்டைகள்(போன்றிருக்க, அந்த முட்டைகளை அவற்றை யீன்ற பறவை முதலியன வயிற்றோடு) அணைத்து அடைகாக்கின்ற காலம்போன்ற (அத்திருமால் அவ்வண்டகோளங்களை வயிற்றில் வைத்துப்பாதுகாக்கின்ற) பிரளயகாலத்தில் (அத்திருமாலினது) திருவயிற்றினுள்ளே யிருத்தலையடைந்து, (பின்பு அந்தப்பிரளயம் நீங்கின) அந்நாளிலே (அத்திருவயிற்றினின்று) வெளிவந்து இக்காலத்திலும் வாழ்ந்து வருகிற நிலைபெற்ற உயிர்களெல்லாம்,—அமிருதம் ஊறுகின்ற பற்களையுடைய வலியதிறந்த (அச்சிங்கமூர்த்தியின்) திருவாயினுள்ளே புக்கு (அங்கு) இருப்பனவாயின; (எ - று.)

பிரளயகாலத்தில் திருமாலினது திருவயிற்றிலடங்கியிருந்த அண்டங்களும் சராசரங்களுமாகிய அனைத்தும் போலவே, இப்பொழுது விசுவரூபங்கொண்ட நரசிங்கமூர்த்தியான திருமாலின் திருவயிற்றினுள்ளே அவைஅடங்கியிருந்தன என்பதாம். அங்ஙனம் அவ்வுயிர்கள் அச்சிங்கத்தின் வாய்வழியாக வயிற்றினுட்புகும் போது அதன்பற்களுள் படுதலால் அபாயமடையாவோ என்று எழுகின்ற ஐயத்துக்கு விடைதோன்ற அப்பற்களுக்கு 'அமுது பல்கும்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது; என்றது - அத்திருமால் எல்லாவுயிர்களிடத்தும் இயல்பாகக்கொண்டுள்ள பேரருளையும், அப்பெருமான் அவ்வுயிர்களையெல்லாம் குறிக்கொண்டு பாதுகாக்குந் தன்மையையும் விளக்கும். பி - ம்:—[1]குஞ்சிக்கிடமிலா, குஞ்சியிடைநிலை, குஞ்சியிட்டிலா. [2]முட்டைகுட்டி, முட்டைகுட்டம், முட்டைக்குட்டம். [3]அமுது மூறும், அமுதுபாயும். [4]பகுவாயூற், பகுவாயூர். [5]இன்னருளிருக்க,இரிக்குநரிருக்கை. [6]வயிற்றினை யந்நாள், வயிற்றினவந்நாள். (265)

136. நன்மையிற் றொடர்ந்தார்க் குண்டோ கேடுநான் முகத் தோனாதி, தொன்மையிற் றொடர்ந்த வாய்மை யறத்தொடுந் [1]தொ டர்ந்திலோரை, [2]அன்வயித் தோருந் தீய வவுணரல் லாரை யந் நாள், [3]தன்வயிற் றகத்து வைத்துத் [4]தந்ததச் சீயந் [5]தாயின்.

(இ - ள்.) நற்குண நற்செய்கைகளில் நீங்காது உரிமை பூண் டுள்ள சாதுக்களுக்கு (எப்பொழுதேனும்) கெடுதி உண்டாமோ? பிரமன்முதலாகத் தொன்றுதொட்டுவருகிற சத்தியமான தரும மார்க்கத்தோடு தொடர்பில்லாத கொடிய அசுரர்கள் மாத்திரமே யன்றி அவ்வசுரர்களைச் சார்ந்தவர்களும் அழியாநிற்கையில், அவ் வசுரர்களல்லாதவர்களையெல்லாம் அந்தச்சிங்கவடிவம், அப்பொ ழுது தனது வயிற்றினிடத்திலே வைத்துத் தாய்போலப் பாது காத்தது; (எ - று.)

நல்லோரைக்காக்கவும் அல்லோரைக்கடியவும் திருவவதரித்த அந்நரசிங்கப்பிரான், அநாதியாகவருகிற உண்மையான அற நெறியை யனுசரியாத கொடிய வலிய அசுரர்களையும் அவர்களைச் சார்ந்த தீயோரையும் அழிப்பவனாகி, அவர்கள் போலாது தரும மார்க்கத்தை விடாது கைக்கொண்டுள்ள சாதுக்களையெல்லாம் அப்பொழுது தன் வயிற்றினுள் வைத்துத் தாய்போலப் பாதுகாத் தருள்பவனாயினனென்பதாம். 'நன்மையிற்றொடர்ந்தார்க் குண்டோ கேடு' என்ற பொதுப்பொருளைக்கொண்டு, பிந்தின வாக்கியத்திற் கூறும் சிறப்புப்பொருளை விளங்க வைத்தது, **வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.** தருதல் - புறந்தருதல்; காத்தல். **பி - ம்:—**[1]துறக்கி லோரை, துறந்திலோரை. [2]அனுவயத்தோடும். [3]தன்வயிற்றந்து. [4]வந்தது. [5]தானே. (266)

137.—இனி ஏழுகவிகள்-அந்த நரசிங்கமூர்த்தி அசுரர்களை யழித்தல் கூறும்.

[1]பேருடை யவுணர் தம்மை[2]ப் பிறை [3]யெயிற் றடக்கும் பேராப்
பாரிடைத் தேய்க்கும் [4]மீளப் பகிரண்டத் [5]தடிக்கும் பற்றி
மேருவிற் புடைக்கும் [6]மாள விரல்களிற் பிசையும் [7]வேலை
நீரிடைக் குமிழி யூட்டும் நெருப்பிடைச் [8]சுரிக்க நீட்டும்.

(இ - ள்.) (அச்சிங்கமூர்த்தி, கொடுமையிற்) பெயர்பெற்ற அசுரர்களிற் பலரைப் பிறைச்சந்திரன் போன்ற (தனது) வக்கிர தந்தங்களில் அடக்கிக் கொள்ளும் [கடித்துஉட்கொள்ளும்என்ற படி]; (மற்றும்பலரை அவர்களுள்ள இடத்தினின்று) எடுத்துப் பூமியிலே தேய்க்கும்; மற்றும் (பலரை), (இவ்வண்டத்துக்குப்) புறத்தேயுள்ள அண்டங்களிலே மோதும்; (மற்றும்பலரைப்) பிடித்து மகாமேருமலையில் தாக்கும்; (மற்றும்பலரை) இறக்கும் படி விரல்களாற் பிசையும்; (மற்றும்பலரை), கடலின்நீரினுள்ளே (ஆழஅமுக்கி) மேலே குமிழியெழும்படி செய்யும்; (மற்றும்பல ரைப்) படபாமுகாக்கினியிலே இட்டு வாட்டும்; (எ - று)

ஊட்டும் - உண்டாக்கும். சுரிக்க - எரிந்து சுருளும்படி, நீட்டும் - கைநீட்டிப் பிடிக்கும். 'வேலைநீர்' என்பதை அடுத்து வந்ததனால், நெருப்பு - அக்கடலிடையுள்ள வடவாநலமெனக் கொள்ளப்பட்டது. பி-ம்:—[1]வேருடை. [2]வீடி. [3]உகிர்த்தடக்கை பேரப். [4]அள்ளி, மீதில். [5]அடைக்கும். [6]வாரி, மற்றை. [7]பல்கால். [8]சுருக்கி, சுரிப்ப. (267)

138. வகிர்ப்[1]படத் துணிக்கும் [2]பற்றி வாய்களைப் பிளக்கு வன்[3]றோல், [4]துகிற்படுத் [5]துரிக்கும் [6]செந்தீக் [7]கண்களைச் [8]சூலும் சுற்றிப், பகிர்ப்படக் குடரைக் கொய்யும் பசையறப் பிசையும் பல்கால், உகிர்ப்[9]புரைப் புக்கோர் தம்மை யுகிர்களா லுறக்கு மூன்றி.

(இ - ள்.) (அந்நரசிங்கமூர்த்தி பற்பல அசுரர்களை) இரண்டு பிளவாம்படி துண்டிக்கும்; வாய்களைப் பிடித்துக் கிழிக்கும்; வலியதோலைத் துணியைக் கிழிக்குமாறுபோல உரித்தெடுக்கும்; சிவந்த கோபாக்கினியையுமிழ்கிற கண்களைத் தோண்டியெடுக்கும்; குடலை(க் கைகளாற்) சுற்றித் துண்டுபடுமாறு அறுத்திடும்; உதிரப் பசையும் அற்றுப் போம்படி பலதரம் பிசைந்து விடும்; (தனது) கைந்நகச் சந்துகளிலே பதுங்கிய அசுரர்களை மற்றைநகங்களால் அழுத்திக் கிண்டெடுறியும்; (எ - று.)

வாய்கள் - மேல்வாயும், கீழ்வாயும். துகில் படுத்து-துணிக்குச் சமமாக்கி. உறத்தல் - கிளறுதலாதலை, "உறக்குந்துணையதோராலம்வித்து" என நாலடியாரிலுங் காண்க. பி - ம்:—[1]படுத்துதிர்க்கும், படுத்துரிக்கும். [2]பீறி. [3]தான். [4]உகிர்ப்படுத்து. [5]உதிர்க்கும். [6]வெந்தீ. [7]கணத்தொடும். [8]தோண்டுந்தீக்கும். [9]பெரும்புரைபுக்கோரை. (268)

139. யானையுந் தேரு மாவும் யாவையு [1]முயிரி ராமை, ஊனொடுந் தின்னும் பின்னை யொலி[2]திரைப் பரவை [3]யேழும், மீனொடுங் குடிக்கும் [4]மேகத் துருமொடும் விழுங்கும் விண்ணில், தானொடுங் காதென் றஞ்சித் தருமமுஞ் சலித்த தம்மா.

(இ - ள்.) (மற்றும் அந்நரசிங்கமூர்த்தி, அவ்வசுரர்கட்கு வாகனமாகிய) யானைகளையும் தேர்களையும் குதிரைகளையும் மற்றவற்றையும் உயிரில்லாதபடி உடம்புமுழுவதையும் கடித்துத் தின்னும்; பின்பு, ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய ஏழுகடல்களையும் (அவற்றிலுள்ள) மீனினங்களுடனே குடிக்கும்; வானத்திலுள்ள மேகங்களை இடிகளுடனே உட்கொள்ளும்; (அந்த உக்கிரத்தைக் கண்டு), தருமதேவதையும், இந்தச் சிங்கமூர்த்தி எவ்வாற்றானும் கோபந்தணியாதென்று பயந்துநடுங்கிற்று; ஆச்சரியம்! (எ - று.)

ஏற்புழிக்கோடல் என்னும் உத்தியால்,'உயிரிராமை','ஊனொடும்' என்றவற்றைத் தேரொழிந்த மற்றவற்றிற்குக் கொள்க. ஊனொடும் - உடம்பு பின்னப்படாமல் என்றபடி. பி-ம்:—[1]உயிருறுமல். [2]கடல். [3]பின்னும். [4]மேகமுருமொடும், வேகமுகமொடும், மேகமுதலொடும். (269)

140. ஆழி [1]மால் வரையோ டெற்றுஞ் சிலவரை அண்ட கோளச், சூழிருஞ் சுவரில் தேய்க்குஞ் சிலவரைத் [2]துளக்கில் குன்றம், ஏழினே டெற்றிக் கொல்லுஞ் சிலவரை எட்டுத் திக்கும், [3]தாழிருட் பிழம்பிற் றேய்க்குஞ் சிலவரைத் [4]தடக்கை[5]தாக்கி.

(இ - ள்.) (மற்றும் அச்சிங்கமூர்த்தி, அவ்வசுரர்களிற்) சில வரை (உலகங்களைச்சூழ்ந்துள்ள) பெரிய சக்கரவாளகிரியோடு மோதும்; சிலவரை அண்டகோளத்தின்சுற்றிலுமுள்ள பெரிய சுவரிலே தேய்க்கும்; சிலவரை அசைதலில்லாத ஏழுகுலபருவதங்க ளுடனே மோதியடித்துக் கொல்லும்; சிலவரைப் பெரியகைகளால் எட்டுத்திக்குகளிலும் நிறைந்த இருட்டொகுதியிலே கொண்டு போய்த் தாக்கித் தேய்த்தொழிக்கும்; (எ - று.)

ஏழுதீவுகளையுஞ் சூழ்ந்துள்ள ஏழுகடல்களுக்கும் அப்பாற் கோட்டை மதில்போலச் சூழ்ந்திருப்பது சக்கரவாளகிரி யென்பதும், அதனைச்சூழ்ந்துள்ள புறக்கடலையடுத்துச் சூழ்ந்துள்ளது மகாந்தகார மென்பதும் சிலநூற்கொள்கை. குலகிரியேழு- கைலை, இமயம், மந்தரம், விந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலம். இச்செய்யுள் "மலைகளிற் புரண்டு" (141) என்றதன்பின் ஒருபிரதியிலுள்ளது. பி - ம்:—[1]மாவரையில். [2]சொன்னக், சொன்ன. [3]தாழிரும். [4]கடக்கித். [5]தாங்க. (270)

141. மலைகளிற் புரண்டு வீழ [1]வள்ளுகிர் நுதியால் வாங்கித், தலைகளைக் கிள்ளும் அள்ளித் [2]தழலெழப் பிசையும் [3]தக்க, கொலைகளிற் கொல்லும் வாங்கி யுயிர்களைக் குடிக்கும் [4]வான, நிலைகளிற் [5]பரக்க வேலை [6]நீரினில் [7]நிரம்பத் தூர்க்கும்.

(இ - ள்.) (மற்றும் அச்சிங்கமூர்த்தி சில அசுரர்களை) இழுத்து, (அவர்களுடம்பு) மலைகள்போல வீழ்ந்துஉருளும்படி கூரிய நகங்களின் நுனியால் (அவர்களின்) தலைகளைக் கிள்ளியெடுக்கும்; (சில அசுரர்களைப்பிடித்து) நெருப்புக்கிளம்பும்படி பிசைந்திடும்; (சில அசுரர்களை அவர்கள் கொடுமைக்கு) ஏற்ற கொலைவகைகளாற் கொன்றிடும்; (சில அசுரர்களுடைய உடம்புகளினின்று) உயிர்களைப் பறித்துப் பானம் பண்ணும்; கடல் (நீர்) ஆகாயத்தினிடங்களில் தாவி மிகும்படி அந்நீரிலே (சில அசுரர்களைப் பிடித்து) நிறையத் தூர்த்துவிடும்; (எ - று.)

தக்கொலைகளிற் கொல்லும்-சின்னபின்னப்படுத்தி வதைக்கும் என்றபடி. 'உயிர்களை வாங்கிக்குடிக்கும்' என்றது, கவிகள் கூறும் மரபுவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]உகிர்க்கையால். [2]தழலென. [3]தத்தங், தாக்கிக். [4]யானை. [5]பாம்பும். [6]நீர்களை. [7]நிரப்பத். (271)

142. முப்புறத் துலகத் துள்ளும் [1]ஒழிவற முற்றும் பற்றித்
[2]தப்புத லின்றிக் [3]கொன்று தையலார் கருவுந் தள்ளி
இப்புறத் [4]தண்டத் தியாரு மவுணரில் லாமை [5]யெற்றி
அப்புறத் தண்டத் தோறுந் தடவின சிலகை யம்மா.

(இ - ள்.) (சுவர்க்க மத்திய பாதாளமென்னும்) மூன்றுவகை யுலகங்களிலும் மிச்சமில்லாதபடி, அசுரர்களெல்லோரையும் பிடித்துத் தவறுமறக்கொன்று அவ்வசுரப்பெண்டிருடையகருப்பங் களையும் புறத்தேதள்ளியொழித்து, (அதன்பின்பு) இந்த அண்டத் திலே அசுரர்கள் எவரும் இல்லாததனால், (அந்நரசிங்கமூர்த்தியின்) கைகளிற் சில, பகிரண்டங்களிலும் எட்டி (அசுரர்களை)த் தடவித் தேடின; ஆச்சரியம்! (எ - று.)—பி - ம்:—[1]மொழியற. [2]தப்புறல். [3]கொண்டு. [4]அண்டந்தோறும், கண்டத்தியாரும். [5]எய்தி. (272)

143. கனகனும் அவனில் வந்த வானவர் [1]களைக ணான
அனகனும் ஒழியப் பல்வே றவுணரா னவரை யெல்லாம்
நினைவதன் முன்னங் கொன்று [2]நின்றதந் நெடுங்கட் சீயம்
வனைகழ லவனும் [3]மற்றம் மடங்கலின் [4]வரவு நோக்கி.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) பெரிய கண்களையுடைய அந்நரசிங்கமூர்த்தி,—இரணியனும் அவனிடத்தினின்று தோன்றிய [அவனது புதல்வனான] தேவர்களைப் பாதுகாப்பவனான பிரகலாதாழ்வானும்தவிர, பல வேறுவகைப்பட்ட அசுரர்களையெல்லாம் நினைக்கும் முன்னே [வெகுவிரைவிலே] கொன்று (வாளா) நின்றது: பின்பு, தரித்த வீரக்கழலையுடைய இரணியனும், அந்நரசிங்கத்தின் வருகையைப் பார்த்து, (எ - று.)—'வாங்கி...நின்றான்'' என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

தேவர்கட்குப் பகைவர்களான அசுரர்களைக் கொன்று தேவர் களைக்காக்குமாறு திருமால் வெளிப்பட்டது பிரகலாதன்பொருட் டாதலால், அத்தன்மையை பிரகலாதன் மேலேற்றி 'வானவர் களைகணான அனகன்' என்றார். அநகன் - குற்றமில்லாதவன். **பி - ம்:**—[1]கண்களான. [2]நின்றவந். [3]மற்றை. [4]வரவை, வாழ்வு. ()

144.—இரணியன் வாளும் கேடகமும் ஏந்திப் போருக்கு நிற்றல்.

வயிரவா ளுறையின் வாங்கி வானக[1]மறைக்கும்[2]வட்டச்
செயிரறு கிடுகும் பற்றி வானவ ருள்ளந் தீய
அயிர்[3]படர் வேலை யேழும் மலைகளு மஞ்ச வார்த்து அங்கு
உயிருடை மேரு[4]வென்ன வாய்மடித் துருத்து நின்றான்.

(இ - ள்.) வச்சிராயுதம்போன்ற [மிகக்கூரிய வலிய] வாளா யுதத்தை உறையினின்று எடுத்து(வலக்கையிற்கொண்டு) ஆகாயம் முழுவதையும் மறைக்கும் வட்டவடிவமுள்ள குற்றமற்ற கேடகப் படையையும் (இடக்கையிற்) கொண்டு, (காண்கின்ற) தேவர்க ளுடைய மனம் கருகவும் நுண்மணல் பரந்த ஏழுகடல்களும் மலை களும் அஞ்சவும் ஆரவாரித்து, உயிருள்ளதொரு மகாமேருகிரி போல (க் கம்பீரமாய்) உதட்டை மடித்துக் கடித்துக்கொண்டு

கோபித்து (அச்சிங்கமூர்த்தியோடு பொருமாறு) அங்கே (சலியாது) நின்றான்; (எ - று.)

கேடகம் - எதிரிகள் பிரயோகிக்கும் படைக்கலங்களைத் தன் மேற் பட வொட்டாது தடுக்குங் கருவி; அதற்குச் செயிரறுதல் - தன்தொழிற் குறைவுபடாமை. உயிருள்ளமேரு வென்றது, இல் பொருளுவமை. பி - ம்:—[1]மறையும். [2]வட்டம்...கிடுகு. [3]படு,பட. [4]அன்னவாய் மடுத்துகுத்து. (274)

145.—அச்சமயத்திற் பிரகலாதன் தந்தைக்குஅறிவு கூறல்.

நின்றவன் றன்னை நோக்கி நிலையிது [1]கண்டு[2] நீயும்
[3]ஒன்றுமுன் னுள்ளத் தியாது முணர்ந்திலை போலு [4]மன்றே
வன்றொழி [5]லாழி வேந்தை வணங்குதி வணங்க வேஉன்
புன்றொழில் பொறுக்கு மென்றான் உலகெலாம் புகழநின்றான்.

(இ - ள்.) எல்லாவுலகங்களும் புகழும்படிநின்றவனான பிரகலாதன், அங்ஙனம்நின்ற இரணியனைநோக்கி, 'இந்த (நரசிங்க மூர்த்தியின்) நிலைமையைப் பார்த்தும் நீ (கொடுமை) பொருந்திய உன் மனத்தில் சிறிதும் நல்லறிவு கொண்டனையில்லைபோலும்; (பகையழித்தலாகிய) வலியதொழிலில் தேர்ந்த சக்கராயுதத்தை யுடைய எம்பெருமானை (நீ) நமஸ்கரிப்பாய்; (அங்ஙனம்) நமஸ் கரித்தமாத்திரத்திலே (அப்பெருமான்) நீசெய்த இழிந்ததொழில் களை யெல்லாம் பொறுத்தருள்வான்' என்று சொன்னான்; (எ-று.) —அன்றே - தேற்றம். 'கண்டு நீயும்' என்பது - கண்டும் நீ யென உம்மை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. பி - ம்;—[1]காண்டி. [2]நீச, கேனில், கேழில். [3]என்றுநின். [4]ஒன்றே. [5]ஒழியவெந்தாய். (275)

146.—அதற்கு இரணியன் கூறியவிடை.

கேளிது நீயுங் காணக் கிளர்ந்த[1]கோ ளரியின் கேழில்
தோளொடு [1]தாளும் நீக்கி நின்னையுந் [3]துணித்துப் பின்னென்
வாளினைத் தொழுவ தல்லால் வணங்குதல் மகளி ரூடல்
நாளினு முளதோ வென்னு அண்டங்க ணடுங்க நக்கான்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டவுடனே இரணியன் பிரகலாதனை நோக்கி, யான் சொல்லும்) இவ்வார்த்தையைக் கேட்பாயாக; (இங்ஙனம் சொல்லுகிற பக்தனான) நீயும் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, எழுந்தோங்கிய வலிய (இச்) சிங்கத்தினது ஒப்பற்ற கைகளையும் கால்களையும் வெட்டித்தள்ளி உன்னையும் துண்டித்து, பின்பு (அங்ஙனம் வெற்றிதந்ததான)எனது வாட்படையை(யான்) வணங் குவதே யல்லாமல் (பிறரை) வணங்குவதென்பது, (எனக்குஉரிய) மகளிர் ஊடல் கொண்டபொழுதும் (என்பக்கம்) உளதாமோ?' என்று சொல்லி அண்டங்கள் நடுங்கும்படி சிரித்தான்; (எ - று.)

இது, வீரத்துஎழுந்த வெகுளிநகை. ஊடலாவது - ஆடவரும் ளிரும் இன்பநிலையில் அவ்வின்பத்தை மிகுவிக்கும்பொருட்டு

ஒருவரோடொருவர் சினத்தல்; இது பிரணயகலக மெனப்படும். இன்சொல் முதலிய வேறு உபாயங்களால் தணிக்கக்கூடிய நிலையைக்கடந்து வணங்குதலாகிய ஒருபாயத்தினாலன்றித் தணிக்கக்கூடாத நிலையை யடைந்த ஊடல்முதிர்ச்சியில் இயல்பாக ஆடவர் மகளிரிடத்துக்கொள்ளும் வணக்கத்தையும் யான் கொள்ளும் இயல்பினன் அல்லே னென்று தனது வணக்கமின்மையை விளக்கியவாறு; ஆரணியகாண்டத்தில் இராவணனுடைய கிரீடங்களை "மாதர் வலிய நெடும்புலவியினும்வணங்காத மகுடநிரை" என்றதுங்காண்க. பி - ம்:—[1]கோளரியையின்று, கோளரியின்கோளார். [2]தோளும். [3]துணித்த. (276)

147.—நரசிங்கப்பிரான் இரணியனைப் பற்றி மார்பைப் பிளந்து கொன்றவிவரத்தை இதுமுதல் ஏழுகவிகளிற் கூறுகின்றார்.

நகைசெயா வாயுங் [1]கையும் வாளொடு நடந்த தாளும், புகை [2]செயா நெருந்தீப் பொங்க [3]உருத்தெதிர் பொருந்தப் புக்கான், [4]தொகைசெய்வார்க் கரிய தோளாற் றாள்களாற் [5]சுற்றிச் சூழ்ந்தான், மிகைசெய்வார் [6]வினைகட் கெல்லாம் மேற்செயும் வினையம் வல்லான்.

(இ - ள்.) (இரணியன், இவ்வாறுசொல்லிச்) சிரித்து, (அங்ஙனம் சிரித்த) வாயிலும் கையிலும் (கையிலேந்திய) வாளாயுதத்திலும் நடக்கின்ற கால்களிலும் (உக்கிரமிகுதியாற்) புகைசெய்து கொண்டு மிக்க நெருப்புக் கிளர்ந்துஎரியச் சினந்து, (அந்நரசிங்கமூர்த்தியை) எதிர்த்தற்கு நெருங்கினான்; (அப்பொழுது உலகத்துக்கு) மிக்க துன்பஞ்செய்பவர்களான (அசுரர்முதலிய) தீயோருடைய வஞ்சனைச் செயல்கட்கெல்லாம் மேலாகச் செய்யும் தந்திரச் செய்கையில் வல்லவனான அத்திருமால், கணக்கிடவல்ல கணித சாஸ்திர பண்டிதர்களுக்கும் (கணக்கிட்டு இவ்வளவென்றுதொகை சொல்லுதற்கு) அரிய [மிகப்பலவான] (தனது) கைகளினாலும் கால்களினாலும் (அந்த இரணியனைச்) சூழ்ந்துகட்டிப்பிடித்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]கண்ணும். [2]செய. [3]உரத்தெதிர்பொங்க. [4]தொகைசெயற்கு. [5]சுழற்றி. [6]மிகைகட்கு. (277)

148. இருவரும் பொருந்தப் பற்றி யெவ்வுல குக்கும் [1]மேலாய், ஒருவருங் காணு வண்ண முயர்ந்ததற் குவமை [2]கூறின், வொருவருந் தோற்றத்தஞ்சா வெஞ்சின வவுணன் மேரு, அருவரை யொத்தான் [3]அண்ண லல்லவை யெல்லா மொத்தான்.

(இ - ள்.) இருவரும் (இங்ஙனம் ஒருவரையொருவர்) கட்டிப்பிடித்து எல்லாவுலகங்களுக்கும் மேலாக எவரும் காணவொண்ணாதபடி உயர்ந்துநின்ற தன்மைக்கு ஒப்புமைகூறுமிடத்து,—(யாவரும்) அஞ்சும்படியான தோற்றத்தையுடையவனும் (எதற்கும்) அஞ்சாதவனும் கொடிய கோபத்தையுடையவனுமான (பொன்னிறமுள்ள) இரணியாசுரன், (பூமியின்நடுவிலுள்ள அழித்

தற்கு) அரிய (பொன்மயமான) மகாமேருகிரியைப் போன்றான்: (அவனை அணைத்துப்பற்றிய) நரசிங்கப்பிரான் மற்றமலைகளை போன்றான் [அம் மேருமலைக்குச் சுற்றிலுமுள்ள குலபருவதங்களும் சக்கரவாளகிரியுமாகிய அனைத்தையும் போன்றான்];

தற்குறிப்பேற்றவுவமையணி. பொன்னிறமான இரணியாசுரனுக்கு மேருமலைஉவமை. தோற்றம் - ஆகாரம். அல்லவை - மேருவைச் சூழ்ந்த இந்தப்பிரபஞ்சமெல்லாம் என்றலும் உண்டு. **பி - ம்:—**[1] எல்லாம். [2] வேண்டின். [3] மாயன். (278)

149. **ஆர்ப்பொலி [1] முழக்கின் வெவ்வாய் வள்ளுகிர்[2] ப் பாரமான்ற, [3] ஏற்றருங் [4] கரத்திற் பல்வே றெறிதிரைப் [5] பரப்பி னுற்ற, பாற்கடல் பரந்து பொங்கிப் பங்கயத் தொருவ னுட்டின், மேற் [6] சென்றதொத்தான் மாயன் கனகனும் [7] மேரு வொத்தான்.**

(இ - ள்.) பயங்கரமான வாயினாற்செய்யும் கர்ச்சனையொலியின் ஆரவாரத்தாலும் கூரியநகங்களின் மிகுதிபொருந்திய பெறுதற்கு அரிய [மிகப்பலவான] கைகளினாலும், (நரசிங்கமூர்த்தியான) திருமால், பலவேறு வகைப்பட்ட வீசுகின்ற அலைகளின் மிகுதியோடு கூடிய திருப்பாற்கடல் (உலகமெங்கும்) பரவிப் பொங்கிக்கிளர்ந்து பிரமலோகத்துமேலும் சென்றதைப் போன்றான்; (அந்நரசிங்கமூர்த்தியின் கைகளினிடையே அகப்பட்டுக் கொண்ட) இரணியனும் (அக்கடலினிடையே அகப்பட்ட) மேருமலையைப்போன்றான்; (எ - று.)

முந்திய செய்யுளில் வந்த முதலிரண்டடியை இச்செய்யுளின் முன்னும் எடுத்துக்கூட்டுக. கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறிய ஒப்போடு மனநிறைவுறாமல் இச்செய்யுளில் இவ்விடயத்துக்கே மற்றும் வேறோரொப்புக் கூறினார். நரசிங்கத்தின்கர்ச்சனைக்குக் கடலின் முழக்கமும், அப்பெருமானது கைகளின் தொகுதிக்குக் கடலின் அலைப்பரப்பும் - ஒப்பு. **தற்குறிப்பேற்றவுவமையணி.** பங்கயத் தொருவன் நாட்டின்மேல்- தாமரைமலரில் தோன்றிய ஒருமூர்த்தியான பிரமனது சத்தியலோகத்துக்கு மேலும். ஆன்ற - அமைந்த. வெவ்வாய் - பயங்கரமான வாய். **பி-ம்:—**[1] முழக்கி, முழக்கம். [2] மகரமாற்றை. [3] ஏற்பொலி, [4] கரங்கள். [5] பரப்பிற்றோன்ற. [6] செல்வது. [7] வெயிலை. (279)

150. **வாளொடு தோளுங் கையும் மகுடமும் மலரோன் [1] வைத்த, நீளிருங் [2] கனக முட்டை நெடுஞ்சுவர் தேய்ப்ப நேமி, கோளொடுந் திரிவ [3] தென்னக் [3] குலமணிக் [4] கொடும்பூண் மின்னத், தாளிணை யிரண்டும் பற்றிச் சுழற்றினன் றடக்கை யொன்றால்.**

(இ - ள்.) (இரணியனுடைய) வாட்படையும் தோள்களும் கைகளும் கிரீடமும் பிரமன் படைத்த உயர்ந்த பெரிய பொன்மயமான அண்டகோளத்தினது உயர்ந்த மேற்சுவரில் உராயும்படியும், சோதிச்சக்கரம் [சோதிமண்டலம்] கிரகங்களுடனே சுழல்வதுபோலச் சிறந்தசாதியிரத்தினங்கள் பதித்துச்செய்யப்பட்ட கொடிய ஆபரணங்கள் (சுற்றிலும்) ஒளி வீசும்படியும்,—

ஒருவரோடொருவர் சினத்தல்; இது பிரணயகலக மெனப்படும். இன்சொல் முதலிய வேறு உபாயங்களால் தணிக்கக்கூடிய நிலையைக்கடந்து வணங்குதலாகிய ஒருபாயத்தினலன்றித் தணிக்கக்கூடாத நிலையை யடைந்த ஊடல்முதிர்ச்சியில் இயல்பாக ஆடவர் மகளிரிடத்துக்கொள்ளும் வணக்கத்தையும் யான் கொள்ளும் இயல்பினன் அல்லே னென்று தனது வணக்க மின்மையை விளக்கியவாறு; ஆரணியகாண்டத்தில் இராவணனுடைய கிரீடங்களை "மாதர் வலிய நெடும்புலவியினும்வணங்காத மகுடநிரை" என்றதுங்காண்க. பி - ம்:—[1]கோளரியையின்று, கோளரியின்கோளார். [2]தோளும். [3]துணித்த. (276)

147.—நரசிங்கப்பிரான் இரணியனைப் பற்றி மார்பைப் பிளந்து கொன்றவிவரத்தை இதுமுதல் ஏழுகவிகளிற் கூறுகின்றூர்.

நகைசெயா வாயுங் [1]கையும் வாளொடு நடந்த தாளும், புகை [2]செயா நெடுந்தீப் பொங்க [3]உருத்தெதிர் பொருந்தப் புக்கான், [4]தொகைசெய்வார்க் கரிய தோளாற் றாள்களாற் [5]சுற்றிச் சூழ்ந்தான், மிகைசெய்வார் [6]வினைகட் கெல்லாம் மேற்செயும் வினையம் வல்லான்.

(இ - ள்.) (இரணியன், இவ்வாறுசொல்லிச்) சிரித்து, (அங்ஙனம் சிரித்த) வாயிலும் கையிலும் (கையிலேந்திய) வாளாயுதத்திலும் நடக்கின்ற கால்களிலும் (உக்கிரமிகுதியாற்) புகைசெய்துகொண்டு மிக்க நெருப்புக் கிளர்ந்துஎரியச் சினந்து, (அந்நரசிங்கமூர்த்தியை) எதிர்த்தற்கு நெருங்கினன்; (அப்பொழுது உலகத்துக்கு) மிக்க துன்பஞ்செய்பவர்களான (அசுரர்முதலிய) தீயோருடைய வஞ்சனைச் செயல்கட்கெல்லாம் மேலாகச் செய்யும் தந்திரச் செய்கையில் வல்லவனான அத்திருமால், கணக்கிடவல்ல கணித சாஸ்திர பண்டிதர்களுக்குக் (கணக்கிட்டு இவ்வளவென்றுதொகை சொல்லுதற்கு) அரிய [மிகப்பலவான] (தனது) கைகளினாலும் கால்களினாலும் (அந்த இரணியனைச்) சூழ்ந்துகட்டிப்பிடித்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]கண்ணும். [2]செய. [3]உரத்தெதிர்பொங்க. [4]தொகைசெயற்கு. [5]சுழற்றி. [6]மிகைகட்கு. (277)

148. இருவரும் பொருந்தப் பற்றி யெவ்வுல குக்கும் [1]மேலாய், ஒருவருங் காணு வண்ண முயர்ந்ததற் குவமை [2]கூறின், வொருவருந் தோற்றத்தஞ்சா வெஞ்சின வவுணன் மேரு, அருவரை யொத்தான் [3]அண்ண லல்லவை யெல்லா மொத்தான்.

(இ - ள்.) இருவரும் (இங்ஙனம் ஒருவரையொருவர்) கட்டிப்பிடித்து எல்லாவுலகங்களுக்கும் மேலாக எவரும் காணவொண்ணுதபடி உயர்ந்துநின்ற தன்மைக்கு ஒப்புமைகூறுமிடத்து,—(யாவரும்) அஞ்சும்படியான தோற்றத்தையுடையவனும் (எதற்கும்) அஞ்சாதவனும் கொடிய கோபத்தையுடையவனுமான (பொன்னிறமுள்ள) இரணியாசுரன், (பூமியின்நடுவிலுள்ள அழித்

தற்கு) அரிய (பொன்மயமான) மகாமேருகிரியைப் போன்றான்: (அவனை அணைத்துப்பற்றிய) நரசிங்கப்பிரான் மற்றமலைகளை போன்றான் [அம் மேருமலைக்குச் சுற்றிலுமுள்ள குலபருவதங்கள் தங்களும் சக்கரவாளகிரியுமாகிய அனைத்தையும் போன்றான்];

தற்குறிப்பேற்றவுவமையணி. பொன்னிறமான இரணியாசுரனுக்கு மேருமலைஉவமை. தோற்றம் - ஆகாரம். அல்லவை - மேருவைச் சூழ்ந்த இந்தப்பிரபஞ்சமெல்லாம் என்றலும் உண்டு. பி - ம்:—[1] எல்லாம். [2] வேண்டின். [3] மாயன். (278)

149. ஆர்ப்பொலி [1] முழக்கின் வெவ்வாய் வள்ளுகிர் [2] ப் பாரமான்ற, [3] ஏற்றருங் [4] கரத்திற் பல்வே றெறிதிரைப் [5] பரப்பி னுற்ற, பாற்கடல் பரந்து பொங்கிப் பங்கயத் தொருவ னாட்டின், மேற் [6] சென்றதொத்தான் மாயன் கனகனும் [7] மேரு வொத்தான்.

(இ - ள்.) பயங்கரமான வாயினாற்செய்யும் கர்ச்சனையொலியின் ஆரவாரத்தாலும் கூரியநகங்களின் மிகுதிபொருந்திய பெறுதற்கு அரிய [மிகப்பலவான] கைகளினாலும், (நரசிங்கமூர்த்தியான) திருமால், பலவேறு வகைப்பட்ட வீசுகின்ற அலைகளின் மிகுதியோடு கூடிய திருப்பாற்கடல் (உலகமெங்கும்) பரவிப் பொங்கிக்கிளர்ந்து பிரமலோகத்துமேலும் சென்றதைப் போன்றான்; (அந்நரசிங்கமூர்த்தியின் கைகளினிடையே அகப்பட்டுக் கொண்ட) இரணியனும் (அக்கடலினிடையே அகப்பட்ட) மேருமலையைப்போன்றான்; (எ - று.)

முந்திய செய்யுளில் வந்த முதலிரண்டடியை இச்செய்யுளின் முன்னும் எடுத்துக்கூட்டுக. கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறிய ஒப்போடு மனநிறைவுறாமல் இச்செய்யுளில் இவ்விடயத்துக்கே மற்றும் வேறோரொப்புக் கூறினார். நரசிங்கத்தின்கர்ச்சனைக்குக் கடலின் முழக்கமும், அப்பெருமானது கைகளின் தொகுதிக்குக் கடலின் அலைப்பரப்பும் - ஒப்பு. தற்குறிப்பேற்றவுவமையணி. பங்கயத்தொருவன் நாட்டின்மேல்- தாமரைமலரில் தோன்றிய ஒருமூர்த்தியான பிரமனது சத்தியலோகத்துக்கு மேலும். ஆன்ற - அமைந்த. வெவ்வாய் - பயங்கரமான வாய். பி-ம்:—[1] முழக்கி, முழக்கம். [2] மகரமாற்றை. [3] ஏற்பொலி, [4] கரங்கள். [5] பரப்பிற்றோன்ற. [6] செல்வது. [7] வெயிலை. (279)

150. வாளொடு தோளுங் கையும் மகுடமும் மலரோன் [1] வைத்த, நீளிருங் [2] கனக முட்டை நெடுஞ்சுவர் தேய்ப்ப நேமி, கோளொடுந் திரிவ [3] தென்னக் [3] குலமணிக் [4] கொடும்பூண் மின்னத், தாளிணை யிரண்டும் பற்றிச் சுழற்றினன் றடக்கை யொன்றால்.

(இ - ள்.) (இரணியனுடைய) வாட்படையும் தோள்களும் கைகளும் கிரீடமும் பிரமன் படைத்த உயர்ந்த பெரிய பொன்மயமான அண்டகோளத்தினது உயர்ந்த மேற்சுவரில் உராயும்படியும், சோதிச்சக்கரம் [சோதிமண்டலம்] கிரகங்களுடனே சுழல்வதுபோலச் சிறந்தசாதியிரத்தினங்கள் பதித்துச்செய்யப்பட்ட கொடிய ஆபரணங்கள் (சுற்றிலும்) ஒளி வீசும்படியும்,—

(நரசிங்கப்பிரான்), (தனது) பெரிய கைகளிலொன்றினால் (வேறு ஒப்புமையில்லாமல்) ஒன்றோடொன்று ஒத்த (அவ்விரணியனது) கால்களிரண்டையும் ஒருசேரப் பிடித்து (அவ்விரணியனை)ச் சுழற்றினான்; (எ - று.)

நேமி கோளொடுந் திரிவதென்ன என்பதற்கு - சூரியன் தன்னைச் சூழ்ந்த பரிவேடத்துடனே சுற்றித் திரிவதுபோல என்று உரைத்தலும் ஒன்று. பரிவேடம் - ஊர்கோள், வட்டம். நேமி - வட்டவடிவமான சூரியமண்டலத்தின் மேல் நின்றது. பூண்பவனது கொடுமையைப் பூணின்மேல் ஏற்றி 'கொடும்பூண்' என்றது: ஒருவகை உபசாரவழக்கு. "பகவான் ஆதியில் நீரைப் படைத்துத் தனது வீரியத்தை அதில்விட அது பொன்மயமான அண்டமாயிற்று" என்று ஸ்மிருதி கூறுதலால், உலகவுருண்டை 'கனகமுட்டை' எனப்பட்டது. பி - ம்:—[1] தந்த. [2] ககன. [3] குருமணிக். [4] குழையும். (280)

151. சுழற்றிய காலத் [1] திற்ற தூங்குகுண் டலங்க ணீங்கிக்
கிழக்கொடு [2] மேற்கு மோடி விழுந்தன கிடந்த [3] இன்றும்
அழல்தரு கதிரோன் [4] றோன்று முதயத்தோ டத்தமான
[5] நிழல்தரும் காலை மாலை நெடுமணிச் [6] சுடரி னீத்தம்.

(இ - ள்.) (இரணியன் காதுகளில்) தொங்கிக்கொண்டிருந்த இரண்டு குண்டலங்களும், (சிங்கப்பிரான் அவ்விரணியனைப் பிடித்து விசையோடு) சுழற்றியபொழுது சிதறினவையாய் (த்தனித்தனி) பிரிந்து கிழக்கிலும் மேற்கிலும் நெடுந்தூரத்திற்கு அப்பாற்சென்று விழுந்துகிடந்தவை தாமே, இந்நாளிலும் வெப்பத்தைச் செய்கின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியன் விளங்குகிற உதயகிரியும் அஸ்தகிரியும் ஆயின; (அக்குண்டலங்களிற் பதித்த) பெரிய [சிறந்த] மாணிக்கங்களின் ஒளிப்பெருக்கே, காலைப் பொழுதிலும் மாலைப்பொழுதிலும் (முறையே அக்கிழக்குமேற்குகளில் செவ்வானமென்று) ஒளியைச் செய்யும்; (எ - று.)

நீத்தம் - வெள்ளம்; இங்கு, இலக்கணை. அவநுதியணி. உதய அத்தமன பருவதங்களிடத்து பருவதத்தன்மைகளையும் செவ்வானத்தினிடத்து அத்தன்மையையும் மறுத்து, இரணியனது குண்டலத்தன்மையையும், மணிநிழற்றன்மையையும் ஏற்றிக்கூறியிருத்தல் காண்க. 'இன்றும்' என்பதை 'நிழல்தரும்' என்பதனோடும் கூட்டுக. பி - ம்:—[1] அற்ற. [2] மேற்கினோடி, மேற்கினாடு. [3] விண்ணின். [4] வைகும். [5] நிழற்றுறு, நிழற்றுவ. [6] சுவறில். (281)

152. [1] போன்றன [2] இனைய தன்மை [3] பொருவியது இனைய தென்று
தான் [4] றனி யொருவன் றன்னை யுரைசெயுந் [5] தரத்தன் நானோ
வான்றரு வள்ளல் வெள்ளை வள்ளுகிர் வயிர மார்பின்
ஊன்றலும் உதிர வெள்ளம் பரந்துளது உலக மெங்கும்.

(இ - ள்.) இவைபோன்றனவான தன்மைகள் பொருந்தியதனால் (தன்னைப் போன்றவர் ஒருவருமில்லாமையால்) தான்

தனிப்பட்ட ஏகமூர்த்தியான அந்நரசிங்கப்பிரானது நிலைமையைக் குறித்து, இத்தன்மையதென்று சொல்லும் வல்லமையுடையேன் யாரோ? (தமது அடியார்களெல்லோருக்கும்) வீட்டுலகத்தைக் கொடுத்தருள்கிற வள்ளன்மையுடையவனான அச்சிங்கப்பிரான் வெண்ணிறமான கூரிய(தனது) கைந்நகங்களை வச்சிரரத்தினம்போலுறுதியான (அவ்விரணியனது) மார்பில் ஊன்றியவளவில் இரத்த வெள்ளம் எழுந்து உலகமுழுவதும் பரவிற்று; (எ - று.)

பொருவியது - போர்செய்த தென்று பொருள்கொள்ளினுமாம். பி-ம்:—[1]போன்றனன். [2]அனையதன்மை. [3]பொருவியதேனை வென்று. [4]தனை. [5]தரத்தினேனே. (282)

153. ஆயவன் றன்னை மாயன் அந்தியின் அவன்பொற் கோயில்
வாயி[1]லின் மணிக்க வான்மேல் வயிரவா ளுகிரின்[2]வாயின்
[3]மீயெழு குருதி பொங்க வெயில்விரி வயிர [4]மார்பு
தீயெழப் பிளந்து நீக்கித் [5]தேவர்த மிடுக்கண் தீர்த்தான்.

(இ - ள்.) மாயவனான அத்திருமால்,—அவ்விரணியனை, சாயங்காலத்திலே, அவனுடைய அழகிய அரண்மனையின் வெளிவாசற்படியில், அழகிய (தனது) தொடையின்மேல் (வைத்துக்கொண்டு) வெயில் போன்ற ஒளியைவீசுகிற வச்சிரரத்தினம்போலுறுதியான (அவனுடைய) மார்பை, வச்சிராயுதம்போன்ற கூரிய (தனது) கைந்நகங்களின் நுனியால் மேற்கிளம்புகிற இரத்தவெள்ளம் கிளர்ந்தெழவும் நெருப்புப்பொறி பறக்கவும் பிளந்து ஒழித்து, தேவர்களுக்கு (அவனால்) நேர்ந்திருந்த துன்பத்தை நீக்கியருளினான்; (எ - று.)

அவ்விரணியன் பகலிலும் இரவிலும் சாவாதபடி வரம்பெற்றிருந்ததனால், எம்பெருமான், அவனைப்பகலுமாகாது இரவுமாகாது அவ்விரண்டுக்கும் இடைப்பொழுதான அந்திமாலைநேரத்திலே கொன்றிட்டான். இங்ஙனமே, தனது வீட்டின் உள்ளிலும் அதன் வெளியிலும், சாவாவரம்பெற்றமைபற்றி வீட்டினது அகமும் புறமுமாகாத வாயிற்படியின்மேலும்,—பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் சாவாத வரம்பெற்றதனால் அவ்விரண்டுமல்லாத தன் மடியின்மேலும் கொண்டு,—ஆயுதங்களினாற் சாவதில்லையென்று வரம்பெற்றதனால் நகங்களினாற் பிளந்தும் கொன்றிட்டான். அன்றியும் ஈரமுள்ள பொருள்களாலும் ஈரமில்லாத பொருள்களாலும் சாவாதவரம்பெற்ற அவனை அவ்விரண்டின்பாற்படாத நகத்தினாலும் கொன்றான். இன்னும் இவைபோல அவன் பெற்றிருந்த வரங்கட்கெல்லாம் பழுது நேராதவண்ணம் தந்திரமாக அவனைத் தொலைத்த திவ்விய சக்தியை வியந்து, 'மாயன்' என்றார். பி-ம்:—[1]நன்மாணிக்கவயிரவள்ளுகிரால். [2]வாளின். [3]மீயிருங். [4]மார்பும். [5]தேவர்கள். (283)

154.—முன்பு இரணியனுக்கு அஞ்சி ஓடியொளித்த தேவர்கள் முதலியோர் அவன் தொலைந்தவுடன் அச்சமின்றி அங்குவருதல்.

முக்கணு னெண்க ணுனும் முளரியா யிரங்க ணுனும்
திக்கணுந் [1]தேவ ரோடு முனிவரும் பிறருந் தேடிப்
புக்கநா டறிகு ருமற் றிரிகின்றூர் புகுந்து மொய்த்தார்
எக்கணுற் [2]காண்டு மெந்தை யுருவமென் [3]றிரங்கி நின்றூர்.

(இ - ள்.) (தாம்தாம்) சென்ற இடத்தை (எவரும்) தேடியறிய வொண்ணுதபடி (இரணியனுக்கு அஞ்சி) ஓடி யுழல்கின்றவர்களான மூன்று கண்களையுடையனுன சிவபிரானும் எட்டுக்கண்களையுடையனுன பிரமனும் தாமரைமலர்போன்ற ஆயிரங்கண்களையுடையனுன இந்திரனும் எட்டுத்திக்குக்களிற் பொருந்திய தேவர்களும் இருடிகளும் மற்றையோரும்,—(அவ்விரணியன் தொலைந்தவுடனே) அங்குவந்து நெருங்கினவர்களாய் எம்பெருமானுடைய அந்நரசிங்கவடிவத்தை எந்தக்கண்ணினுற் காண்போமென்று இரக்கமுற்று நின்றூர்கள்; (எ - று.)

அந்நரசிங்கவடிவம் எவர்க்கும் இனிது காணவொண்ணுதபடி பயங்கரமாயிருந்த தென்பதாம். 'எக்கணுற் காண்டும்' என்றது, தங்கள்கண்கள் கர்ணக் கூசுதலால். எண்கணுன் = நான்முகன். திக்கு அணும் தேவர் - அஷ்டதிக்பாலகர். அணும்-அணவும் என்பதன் விகாரம். திக்கண் ஆம் என்று பதம்பிரித்து, திக்குக்களிலுள்ள எனினுமாம்: திக் - வடசொல்: கண் - ஏழனுருபு. புக்கநாடறிகுருமல் தேடித்திரிகின்றூர்என்று இயைத்து - எம்பெருமான் உள்ளவிடத்தை யறியாமையால் தேடி யலைகின்றவர்களானஎனப் பொருள்கொள்வாருமுளர். பி - ம்:—[1]முனிவரோடு தேவரும் பிறருஞ் சிந்தி. [2]காண்போம், காட்டும். [3]இரங்குகின்றூர், இரந்து நின்றூர். (284)

155.—தேவர்கள் முதலியோர் நரசிங்கத்தைக் கண்டு அஞ்சுதல்.

நோக்கினூர் நோக்கி னூர்முன் நோக்குறு முகமுங் கையும்
ஆக்கையுந் [1]தாளு [2]மாகி யெங்கணுந் தானே யாகி
வாக்கினுன் [3]மனத்தி னுன்மற் றறிவினு லளக்க வாரா
மேக்குயர் சீயந் தன்னைக் [4]கண்டனர் வெருவு கின்றூர்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம் வந்துசூழ்ந்து) பார்த்த பார்த்த அவர்களுடைய முன்னெல்லாம் காணப்படுகிற முகங்களும் கைகளும் உடம்பும் கால்களும் (பல) உடையனுய் எல்லாவிடத்தும் தானே நிறைந்து, சொல்லினுலும் கருத்தினுலும் அறிவினுலும் வரையறுக்கமுடியாத மேலோங்கிவளர்ந்துள்ள அச்சிங்கத்தைப் பார்த்து, (அம் முக்கண்ணுன் முதலியோர்) அஞ்சுகின்றவர்களானூர்கள்; (எ - று.)—மற்று - அசை. பி - ம்:—[1]தோளும். [2]ஆக. [3]மனத்தினுலும். [4]கண்டவர். (285(

156.—அப்பெருமானைப் பிரமன் துதிக்கத் தொடங்கல்.

பல்லொடு பல்லுக் கெல்லை யாயிரக் [1]காதப் பத்தி
சொல்லிய வதனங் கோடி கோடிமேல் விளங்கித் தோன்ற
எல்லையி [2]லுருவிற் றாகி யிருந்ததை [3]யெதிர நோக்கி
அல்லியங் கமலத் தண்ண லவன்புகழ் விரிப்ப தானான்.

(இ - ள்.) பல்லுக்குப் பல் இடைவெளி ஆயிரங்காததூரமாக, சொல்லப்பட்ட முகங்கள் பலகோடியென்னும் தொகையினும் மிக ஒளிகொண்டுகாணப்பட, எல்லையில்லாத பெருவடிவமுடைய தாயிருந்த அந்நரசிங்கத்தை எதிர்படத் தரிசித்து, அகவிதழ்களை யுடைய அழகிய தாமரை மலரில் தோன்றியவனான பிரமதேவன் அப்பெருமானுடைய கீர்த்தியை எடுத்துச்சொல்லத்தொடங்கி னான்; (எ - று.)

பல்லொடுபல்லுக்கு எல்லை - ஒருபல்லோடும் மற்றொரு பல் லுக்கு நடுவிலுள்ள இடம். பத்தி - தூரம். எதிர - எதிரதாக விருக்க: எதிரில் என்றபடி: செயவெனெச்சம். வதநம்-வடசொல். கோடி கோடி - கோடியினாற்பெருக்கிய கோடி. பி - ம்:—[1]காதம் பற்றி. [2]உருவத்தாகி. [3]எய்தினின்றான், எதிர்ந்துநோக்கி. (286)

வேறு.

157.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - பிரமன் நரசிங்கமூர்த்தி யைத் துதித்தலைக் கூறும்.

தன்னைப் படைத்ததுவுந் தானே யெனுந்தன்மை
பின்னைப் படைத்ததுவே காட்டும் பெரும்[1]பெருமை
உன்னைப் படைத்தாய்நீ யென்றா லுயிர் படைப்பான்
என்னைப் படைத்தாய்நீ யெனுமிதுவு [2]மேதாமோ.

ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (முதலில்) உன்னைப்படைத்தவனும் நீயே யென்ற உண்மையைப் பின்பு [இப்பொழுது] (நீ உன்னை இத்தூணினிடத் தில் அழகியசிங்கமாகப்) படைத்துக்கொண்டதே நன்கு விளக்கும்; (இவ்வாறு) மிக்க மகிமையையுடைய உன்னை நீயே படைத்துக் கொண்டாயென்றால், பிராணிவர்க்கத்தைப் படைத்தற்காகஎன்னை நீ படைத்தாயென்னு மிது எத்தன்மைத்தாம்? (எ - று.)

இன்னபொருளுக்கு இன்னபொருள் காரணமென்று ஒன்றன் மேலொன்றாகக் காரியகாரணவிசாரணை செய்துகொண்டே செல்லு மிடத்து எல்லாவற்றுக்கும் மூலகாரணம் ஸ்ரீமந்நாராயணனென் றும், அந்தப்பரப்பிரம்மத்துக்குக்காரணமான பொருள் ஒன்று மில்லையென்றும் தெரிதலால், அப்பரம்பொருள் ஆதியில் தன்னைத் தானே படைத்துக்கொண்டதென்று வேதம் முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன; அதன்கருத்து - அப்பரம்பொருள் தான் ஒரு

பொருளினின்று உண்டானதன் றென்பது. அங்ஙனம் பரப்பிரம்ம மாகிய நீயே உன்னைப் படைத்துக்கொள்ளுதல் சாத்தியமோ என்று சங்கிக்கு மிடத்து, இப்பொழுது பலருங் காண வேறொரு காரணமுமின்றி நீயே உன்னை நரசிங்கமூர்த்தியாக இத்தூணி னின்று தோற்றுவித்ததே அந்தச் சங்கையை யொழித்தற்கு ஏற்ற சாட்சியாம். மகாவிபவத்தையுடைய உன்னையேபடைக்கத் தக்க அற்புதமான திவ்வியசக்தியை யுடையவனு யிருக்கிற உனக்குஇந்தச்சராசரங்களாகிய உயிர்களைப் படைக்கிற சக்திதான் இல்லாமற்போயிற்றோ? இவைகளைப்படைத்தற்காக என்னை நீபடைத்தாயென்பது யாதாகும்? உனது திருவிளையாடலேயா மென்றவாறு. இதுவும், உம்-இசைநிறை: இனி, இறந்தது தழுவிய எச்ச மெனினுமாம்.பி - ம்:—[1]பெரும. [2]ஏத்தாமோ. (287)

158. [1]பல்லா யிரகோடி யண்டம் பனிக்கடலுள்
நில்லாத [2]மொக்குளெனத் தோன்றுமால் நின்னுழையே
எல்லா [3]வுருவமுமாய் நின்றக்கா லிவ்வுருவம்
வல்லே [4]படைத்தால் [5]வரம்பின்மை வாராதோ.

(இ - ள்.) பல ஆயிரங்கோடி அண்டங்களும் குளிர்ச்சியான கடலிலே தோன்றியழியும் நீர்க்குமிழிகள்போல உன்னிடத்தில் உற்பவிக்கும்; (ஆதலால்), எல்லாவுருவங்களும் நீயேயாயிருக்க (அவற்றை யெல்லாம் அழிக்கக் கூடிய பயங்கரமான) இந்த நரசிங்க ரூபத்தை (நீயே) விரைவாக வகித்துக்கொண்டால் வரம் பில்லாமை யென்னுங் குற்றம் (உனக்கு) வரமாட்டாதோ? (எ-று.)

உனது இச் சிங்கவடிவம் நினது சொரூபமேயான உலகங்களை வரம்பு கடந்து அழித்திடாதபடி இதனை அடக்கிக்கொள்ளவேண் டும்; அல்லது, சீற்றம் தணிந்தருளல்வேண்டும் என்று வேண்டிய படி. வரம்பின்மை-அநவஸ்தா தோஷம்: அதாவது-இங்கு, உனது சொரூபமாக உள்ளவற்றை உனது சொரூபமொன்றே அழித்தல். இனி, உலகத்துக்காணும் எல்லாப் பொருளுமாகியிருக்கையில் மீண்டும் புதுப்புது மாதிரியாகப் படைப்பாயானுல் உன்படைப் புக்கு ஒருவரம்பு ஏற்படாதேயென்றவாறு. பி - ம்—[1]பல்லுயிர். [2]மொக்குளினில், மொக்குளில். [3]உருவமுநீ. [4]குறித்தால். [5]வரம் புண்மை. (288)

159. பேரை யொருபொருட்கே பல்வகையாற் பேர்த்தெண்ணும்
தாரை நிலையை [1]தமியை பிறரில்லை
யாரைப் படைக்கின்ற தியாரை யளிக்கின்றது
ஆரைத் துடைக்கின்ற தையா வறியேமால்.

(இ-ள்.) (நீயாகிய) ஒருபொருளுக்கே பலவகையால் வேறு படுத்து வெவ்வேறுபெயர் குறிக்கப்படுகிற ஒழுங்கானநிலைமையை யுடையாய்; தனிமுதற்பொருளாகவுள்ளாய் (நீயே); (இவ்வாறு நீ யன்றிப்) பிறர் இல்லை; (பிரபஞ்சமுழுதும் நீயேயாயிருக்க), சுவாமி! (நீ) சிருஷ்டிக்கிறது எவரை? (நீ) காக்கின்றது எவரை?(நீ) அழிக்கின்றது எவரை? அறிகிறோமில்லை; (எ - று.)

பிரமவிஷ்ணுருத்திர ரென்னும் பேர்களை வகித்து நின்றுற் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் செய்யப்படுகின்ற பிரபஞ்சமுழுவதும் நினதுசொரூபமே: நின்னினும் வேறான பொருள் யாதுமில்லை யென்பதாம். உலகத்தில் வழங்குகிற பொருட்பெயர் யாவும் கடவுட்கே நிலைவேறுபாட்டில் உரியனவாகின்றன வென்க. தாரா - வடசொல்: ஒழுங்கு. பி - ம்:—[1] தனியை, தம்மிற். (289)

160\. நின்னுளே யென்னை [1] நிருமித்தாய் [2] நின்னருளால்
என்னுளே யெப்பொருளும் யாவரையும் யானீன்றேன்
பின்னிலேன் முன்னிலே னெந்தை பெருமானே [றேன்.
பொன்னுளே [3] தோன்றியதோர் [4] பொற்கலனே போல்கின்

(இ-ள்.) (நீ) உன்னிடத்திலே என்னை உண்டாக்கினாய்; நினது கருணையினாலேயே என்னிடத்தில் எல்லா அஃறிணைப்பொருள்களையும் எல்லா உயர்திணைப்பொருள்களையும் யான் படைத்தேன்; எனக்குத் தந்தையும் தலைவனுமாகவுள்ளவனே! (உன்னையன்றி எனக்கு) ஒரு காரணமுமில்லேன், காரியமுமில்லேன் (யான்); (உன்னினின்று உண்டான யான்) பொன்னினின்று உண்டானதொரு பொன்னணியையே ஒக்கின்றேன்; (எ - று.)

என்னைப்படைத்தவன் நீயே யாதலால், உன்னையன்றி எனக்கு ஒருகாரணமில்லேன்: என்னுற் படைக்கப்பட்டபொருள் யாவும் நினது சொரூபமே யாதலால், உன்னையன்றி ஒருகாரியமுமில்லேன்: யானும் நினது சொரூபமே யாதலால், பொன்னினாகிய அணிகலம் போல்கின்றேன் என்றனன். கடவுளுக்குச் சேதநாசேதநங்களெல்லாம் சரீரமாமாதலாலும், சரீரத்தையிட்டு "நான் மனிதன், நான் தேவன்" என்று வழங்குவது மரபு ஆதலாலும், சரீரமாகிய நான் என்பது கடவுளைக்காட்டுமாதலால், 'என்னுளே யெப்பொருளும் யாவரையும் யானீன்றேன்" என்றது: "மத்தஸ் ஸர்வம் அஹம் ஸர்வம் [என்னிடத்தினின்று யாவும்: நானே யாவும்]" என்பது முதலியனவும் இங்ஙனமேவந்தனவாம். முன் - காரணம்: பின் - காரியம். பி - ம்:—[1] நிருமித்தால். [2] நீயலாது, நீயல்லாய். [3] தோற்றிய, தோன்றும். [4] பூணொக்கும் பூட்சியாய். ()

161.—பிரமன்முதலியோர் துதித்துவணங்க, சிங்கப்பிரான் சீற்றந் தணிதல்.

என்றுங் [1] கியம்பி யிமையாத [2] வெண்கணனும்
வன்றுண் [3] மழுவோனும் [4] யாரும் வணங்கினராய்
நின்று ரிருமருங்கும் நேமிப் பெருமானும்
[5] ஒன்றாத சீற்றத்தை யுள்ளே யொடுக்கினான்.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லித் துதித்து, இமைத்தலில்லாத எட்டுக்கண்களை யுடையவனான பிரமனும் வலியபோர்முயற்சியை யுடைய மழுவென்னும் படைக்கலத்தையுடையவனான சிவனும் மற்றை(த் தேவர்களும் முதலிய) எல்லோரும் நமஸ்கரித்தவர்களாய், (அருகில் அணுகமாட்டாமல்) இரண்டுபக்கங்களிலும்

விலகிநின்றார்கள்; அப்போது, சக்கராயுதத்தையேந்திய தலைவனான நரசிங்கப்பிரானும் அடங்குதற்கு அரிய (தனது) சினத்தை உள்ளே அடக்கியருளினான்; (எ - று.)

கண்ணிமையாமை, தேவர்க்கு இயல்பு. வல் தாள் மழு-வலிய காம்பையுடைய கோடாலிப்படையுமாம். ஆங்கு-அப்போது. ஒன்றாத - (தனது பேரருளுடைமைக்குப்) பொருந்தாத எனினுமாம். பி-ம்:—[1] இயம்ப. [2] முக்கண்ணின். [3] தருவிறையும், மலரோனும். [4] தானும் வழுத்தினான், வந்துவணங்குகின்றான், வந்துவணங்கினார், வந்துவணங்கினான், யாரும்வணங்கினார். [5] ஒன்றான, ஒன்றாகச். ()

162.—சிங்கப்பிரான் தேவர்கட்கு அபயமளித்தல்.

எஞ்சு முலகனைத்து [1]மிப்பொழுதே யென்றென்று
நெஞ்சு [2]நடுங்கு நெடுந்தே வரை நோக்கி
அஞ்சன்மி னென்னு வருள்[3]சுரந்த நோக்கினால்
கஞ்ச மலர்ப்பழிக்குங் கையபயங் காட்டினான்.

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாம் இப்பொழுதே அழிந்துவிடுமென்று இடைவிடாது சிந்தித்து (அச்சத்தால்) உள்ளம்நடுங்குகிற பெரியதேவர்களைநோக்கி, (சிங்கப்பிரான்), பயப்படாதேயுங்களென்று சொல்லி, திருவருள்பொழிகின்ற இனியபார்வையுடன் (அழகிய) தாமரைமலரைக் கீழ்ப்படுத்தும்படியான (தனது)கையில் அபயமுத்திரையையும் காட்டினான்; (எ - று.)

அபயமுத்திரையாவது - உள்ளங்கை வெளித்தோன்றுமாறு கையை மலர்த்தி ஐந்துவிரல்களையும் மேல்நோக்கும்படி வைக்கும் நிலை; அது அஞ்சாதேயுங்களென அபயமளித்தற்கு அடையாளமாம். பி-ம்:—[1] எப்பொழுதோ. [2] நடுங்கி. [3] சுரந்துநோக்கினான். ()

163.—பிரமன்முதலியோர் அனைவரும் பெரியபிராட்டியாரை, அச்சிங்கப்பிரானருகிற் செல்லும்படி பிரார்த்தித்து அனுப்புதல்.

பூவிற் றிருவை ய[1]ழகின் புனைகலத்தை
யாவர்க்குஞ் செல்வத்தை [2]வீடயு [3]மின்பத்தை
ஆவித் துணையை யமுதிற் பிறந்தாளைத்
தேவர்க்குந் தம்மோயை [4]யேவினார் பாற்செல்ல.

(இ-ள்.) அழகுக்கு ஓர் ஆபரணமாகவுள்ளவளும் எல்லோர்க்கும் (அவரவர் விரும்பும்) ஐசுவரியமாகவுள்ளவளும் வீட்டுலகத்தைத் தரவல்ல பேரின்பத்தின்மயமானவளும் (எல்லா) உயிர்க்கும் உற்றதுணையாகின்றவளும் அமிருதத்துடனே (திருப்பாற்கடலினின்று) தோன்றியவளும் தேவர்களுக்கும் பெற்றுவளர்க்குந் தாய் போன்றவளுமாகிய செந்தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மியை, அந்நரசிங்கப்பிரானருகில் எழுந்தருளுமாறு (பிரமன் முதலிய தேவர்கள்) பிரார்த்தித்து அனுப்பினார்கள்; (எ - று.)

சிங்கப்பிரான் தன்சீற்றத்தை உள்ளேயொடுக்கி அருள்சுரந்த நோக்கோடு 'அஞ்சன்மின்' என்று கையினால் அபயங்காட்டிய பின்பும், தேவர்கள் அச்சந்தணியாது அருகிற்செல்லத்துணிவின்றித் திருமகளை அப்பெருமான்பக்கல் முந்திச்செல்லுமாறு வேண்டினரென்க. அழகுக்கு அழகானவளென்பது, 'அழகின்புனைகலம்' என்பதன்கருத்து. அடியார்கள் முத்தியுலகத்து நிரதிசயப்பேரின்பத்தையடைதற்குத் திருமகள் திருமாலிடம் புருஷகாரமாக நிற்றல்பற்றி, 'வீடியுமின்பம்' என்றது. பி - ம்:—[1] இன்புறுநலத்தை. [2] வீடென்றும். [3] அப்பதத்தை. [4] ஏவினான். (293)

164.—சிங்கப்பிரான் தன் அருகில் வந்த திருமகளை அருளோடு நோக்குதல்.

செந்தா மரை[1]ப்பொகுட்டிற் செம்மாந்து வீற்றிருக்கும்
நந்தா [2]விளக்கை [3]நறுந்தா ழிளங்கொழுந்தை
[4]முந்தா வுலகு முயிரு முறைமுறையே
தந்தாளை நோக்கினான் தன்னொப்பொன் றில்லாதான்.

(இ - ள்.) தனக்குஒப்பு ஒருபொருளுமில்லாதவனான அத்திருமால், செந்தாமரைமலரின் நடுவிலுள்ள கொட்டையின்மீது மிக்க களிப்போடு எழுந்தருளியிருக்கின்ற தூண்டாவிளக்குப்போன்றவளும், பரிமளம்தங்கிய இளையகொழுந்துபோன்றவளும், உலகங்களையும் உயிர்களையும் ஒழுங்காக ஆதியிற்பெற்றருளியவளுமான திருமகளை(க் குளிர)க் கடாட்சித் தருளினான்; (எ - று.)

நந்தாவிளக்கு - சுயம்பிரகாசமான சோதிச்சொரூபமுடையாளென்றபடி. தாழ்தல் - தங்குதல். உத்தமஸ்திரீலக்ஷணமான இயற்கை நறுமணமுடைமையோடு என்றும்மாறாத இளமையுடைமையும், 'நறுந்தாழிளங்கொழுந்து' என்பதில்விளங்கும். 'லோகஸ்ருஷ்டியில் திருமகளுக்குத் தொடர்புஉண்டோ?' என்று வினவிய நடாதூர் அம்மாளை நோக்கி, இவ்வர்த்தத்தில் ஸந்தேகமுண்டோ? ஆவாப்யாம் கர்மாணி கர்த்தவ்யாநி: ப்ரஜாஶ்ச உத்பாதிதவ்யா: [நாம் இருவரும்தொழில் நடத்துவோம்:மக்கட்பேறு பெறுவோம்] என்று ப்ரமாணஞ் சொல்லுகையாலே ஸஹதர்மசாரிணியாக இவட்கும் அந்வயம் உண்டு' என்று பிள்ளான் அருளிச் செய்தாராம். திருமகள் திருமாலின்சக்தி சொரூபியாதலால், உலகும் உயிரும்தந்தாளாவளென்பாருமுளர். பி-ம்:—[1] மலர்மேற். [2] மணிவிளக்கை. [3] நறுந்தார். [4] முந்தாம். (294)

165.—பின்பு சிங்கப்பிரான் பிரகலாதனைக் கடாட்சித்தல்.

[1] தீதிலா வாக வுலகீன்ற [2] தெய்வத்தைக்
காதலா னோக்கினான் கண்ட முனிக்கணங்கள்
ஓதினார் சீர்த்தி யுயர்ந்த பரஞ்[3]சுடரும்
நோதலாங் கில்லாத வன்பனையே நோக்கினான்.

(இ - ள்.) சிறந்தபரஞ்சோதிச் சொரூபியான அச்சிங்கப்பிரானும்,—தீமைகளில்லாதனவாம்படி [இனிதாக] உலகங்களைப் படைத்தற்கு உதவிய தெய்வமான திருமகளை அன்போடு பார்த்தருளினன்; (அதனைப்) பார்த்தஇருடிவர்க்கத்தார் (அப்பெருமானது) பெரும்புகழை எடுத்துச்சொல்லித் துதித்தார்கள்; அப்பொழுது (தனது தந்தையிறந்ததற்காகச் சிறிதும்) வருந்துதலில்லாதபக்தனானபிரகலாதாழ்வானையே கடாக்ஷித்தான்,(அப்பிரான்);

தீதிலாவாக நோக்கினன் என இயைப்பினுமாம். பிரகலாதன் நோதலில்லாமைக்குக் காரணம்,எம்பெருமானிடம்வைத்த அன்பேயாதலால், 'நோதலில்லாத அன்பன்' என்றார். பி - ம்:—[1] தீதிலாவந்த, தீதில்வரவாக, தீதிலவந்த. [2] செல்வத்தை. [3] சுடரான். (295)

166.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்-சிங்கப்பிரான் பிரகலாதனை நோக்கிச் சொல்லும் உபசாரவார்த்தை.

உந்தையை யுன்[1] முன் [2] கொன்றுடலைப் பிளந்தளையச்
சிந்தை [3] தளரா தறம்பிழையாச் செய்கையாய்
[4] அந்தமிலா வன்பென்மேல் [5] வைத்தா யளியத்தாய்
எந்தை யினி[6] யிதற்குக் [7] கைம்மா றியாதென்றான்.

(இ - ள்.) உனது தந்தையை உனது முன்னிலையிலே (யான் கைந்நகங்களால்) உடம்பைப்பிளந்து அளைந்து கொல்லவும் மனந் தளராமல் தருமநெறிதவறாத செயலையுடையையாய் எல்லையில்லாத அன்பை என்னிடத்தில் வைத்தாய் (நீ); அருள்செய்யத்தக்கவனே! அப்பா! இப்பொழுது (நீ என்னிடம் வைத்த) இப்பேரன்புக்கு ஈடாக (நான் உனக்கு)ச் செய்யும் எதிருதவி யாது? என்று (சிங்கப்பிரான்) பிரகலாதனைநோக்கிச் சொல்லியருளினன்;(எ-று.)

"உன்னடியார்க்கு என்செய்வனென்றே யிருத்திநீ" என்பது, நம்மாழ்வார்பாசுரம். சிங்கப்பிரான் பிரகலாதனை 'எந்தை'என்றது, அன்புபற்றிய மரபுவழுவமைதி. பி - ம்:—[1] முன்னே, எதிரே. [2] கொன்றியானுயிர்களைய, கொன்றுடலையானளைய, யான்கொன்றுயிருண்ண. [3] தளராய். [4] அந்தமில்பேர், அந்தமில். [5] வைத்தயலளித்தாய், வைத்தாயளித்தாயேல். [6] செய்யும். [7] கைம்மாறிங்கு, ()

167. அயிரா விமைப்பினை[1] யோ ராயிரங் கூறிட்ட
[2] செயிரி னொருபொழுதி [3] னுந்தையை [4] யாஞ்சீறி
உயிர்[5] தேடு வேம்போ லுடலளையக் [6] கண்டும்
செயிர்சேரா வுள்ளத்தாய்க் கென்னினி [7] யாஞ்செய்கேம்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) ஒருமாத்திரைப்பொழுதை நுண்மையாக ஆயிரங் கூறாகப்பகிர்ந்த (பகுப்புகளுள்) ஒருபகுப்பான சிறிதுபொழுதிலே, உனது தந்தையை, (அவன்செய்த) குற்றங்காரணமாக யாம் கோபித்து, (அவனது) உயிரைத்தேடுவேம்போல அவனுடம்பை(க் கைந்நகங்களாற் பிளந்து) அளைய) (அதனைக், கண்ணெதிரே) கண்டும்

துன்பஞ்சேராத மனநிலையை யுடையஉனக்கு யாம் இப்பொழுது என்ன கைம்மாறு செய்வோம்? (எ - று.)

அயிர்-நுண்மை. செயிர்-குற்றம், துன்பம். பி-ம்:—[1] ஆயிரம். [2] செயிரான். [3] முந்தையை [4] யான். [5] தேடுவேன், தேடுவான். [6] தான் கண்டும். [7] யான்செய்கேனோ. (297)

168. [1] கொல்லே [2] மினியுன் குலத்தோரைக் குற்றங்கள்
எல்லை யிலாதன செய்நாரே [3] யென்றாலும்
நல்லே முனக் [4] கெம்மை நாணுமல் நாஞ்செய்வது
ஒல்லை யுளதே லியம்புதியா லென்றுரைத்தான்.

(இ - ள்.) இனி எல்லையில்லாத குற்றங்களைச் செய்தனராயினும், உனது குலத்திற்பிறந்த அசுரர்களை (யாம்) கொல்லமாட்டோம்; உனக்கு எப்பிறப்பிலும் (யாம்) நல்லவராக இருப்போம்; நாம் (உனக்குச் செய்யவேண்டிய உதவி (ஏதேனும்) உளதாயின், கூச்சங்கொள்ளாமல் விரைவிற்சொல்வாய் என்று (சிங்கப்பெருமான் பிரகலாதனை நோக்கிக்) கூறியருளினான்; (எ - று.)

இனி இப்பிரகலாதனுடைய பௌத்திரனாகும் பலிச்சக்கரவர்த்தி மூவுலகத்தரசாட்சியைக் கைப்பற்றித் தேவர்களுக்கெல்லாம் துன்பஞ்செய்தபோதும் அவனைத் திருமால் கொல்லாமல் அடக்கியருளுதலும், அவன்மகனான நமுசியென்பவன் அத் திரிவிக்கிரமாவதார காலத்தில் "என் இதுமாயா? என் அப்பன் அறிந்திலன், முன்னையவண்ணமே கொண்டுஅளவாய்" என்றபோதும் அவனைக் கொல்லாமல் வானிற்சுழற்றியமாத்திரத்தோடு விடுதலும், அவனதுபௌத்திரனான பாணாசுரன் கண்ணபிரானை எதிர்த்துப் பெரும்போர் செய்தவிடத்தும் அவனைக்கொல்லாமற் கைகளைப் பெரும்பாலுந் துணித்த மாத்திரத்தோடு விட்டருளுதலும் முதலியன, இச்சமயத்தில் திருமால் பிரகலாதனுக்கு வரங்கொடுத்த உறுதிமொழி தவறாது நிகழ்த்திய நிகழ்ச்சிகளென அறிக. எம்மை - எப்பிறப்பும், எனது அவதாரங்களிலெல்லாம் என்றபடி. பி - ம்:—[1] கொல்லேன்...நல்லேன்...என்னை...நான். [2] நனி. [3] ஆனாலும். [4] என்றும். (298)

169.—பிரகலாதன் வரம் வேண்டுதல்.

முன்பு பெறப்பெற்ற [1] பேறோ முடிவில்லை
பின்பு பெறும்பேறு [2] முண்டோ பெறுகுவெனேல்
என்பு பெறாத விழிபிறவி [3] யெய்தினும் நின்
[4] அன்பு பெறுகை யரும்பே றெனக்கென்றான்.

(இ - ள்.) (உனதுதிருவருளால்) இதுவரையில் (யான்) அடையப்பெற்ற நன்மைகளோ எல்லையில்லாதன; இன்னும் (யான்) பெறவேண்டியநன்மையும் உளதோ? (இன்னும் ஏதேனும்) பெறவேண்டுவனாயின், எலும்பில்லாத இழிந்த பிறப்பாகிய புழுவின் சன்மத்தை (யான்) பெற்றாலும் நின்பக்கல்

பக்தியைப் பெறுதலே எனக்கு அருமையான வரமாமென்று (பிரகலாதன் சிங்கப்பிரானை நோக்கி) விண்ணப்பஞ்செய்தான்; (எ-று.)

'முன்பு பெறப்பெற்ற பேறே முடிவில்லை' என்றது, இரணியனாலும் அவன் பரிவாரங்களாலும் எவற்றானுங் கொல்லமுடியாமலிருந்தமை முதலியவற்றை: அதனை "நம்பெருமானெட்டெழுத்தின் பெருமை நவிலுமதோ" "சம்பரன்மாயம் புரோகிதர்சூழ்வினை தாரணிவாள், வெம்படை மாசுணம் மாமதவேழம் விடந்தழல் கால், அம்பரமே முதலானவை பாலனுக்கு அஞ்சினவே" எனக் காண்க. திருவரங்கக்கலம்பகத்தில் "நின்மாட்டொன்றை, அடியேன் வேண்டுவது அஃது நீமறுக்கேல், மூவுலகளந்த நின்சேவடி வாழ்த்தித், தொழுதகைத் தொண்டர்தந் தொண்டருட் சேர்க்காது, எழுவகைத்தோற்றத் தின்னுப்பிறப்பின், என்பொழியாக் கையுட் சேர்ப்பினும் அவர்பால், அன்பொழியாமை அருள்மதி யெனக்கே" என்றதனோடு பின்னிரண்டடிகளை ஒப்பிடுக. பெறுகுவென். கு - சாரியை. பி-ம்:—[1]பேறே. [2]உண்டுபெறுவேனேல். [3]எய்திடினும். [4]அன்புபெறும் பேறடியேற்கருளென்றான். (299)

170.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்-சிங்கப்பிரான் பிரகலாதனுக்கு வரம் தருதலைத் தெரிவிக்கும்.

அன்னானை நோக்கி யருள்சுரந்த நெஞ்சினனாய்
என்னானை [1]வல்ல னென மகிழ்ந்த பேரீசன்
முன்னான பூதங்கள் [2]யாவையும் [3]முற்றிடினும்
[4]எந்நாளு முலவாய்நீ யென்போ லுளையென்றான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்சொல்லி வரம்வேண்டின பிரகலாதனைப் பார்த்துக் கருணைசுரந்த திருவுள்ளத்தை யுடையவனாய், 'எனது அன்பன் (மெய்யுணர்வு) வல்லன்' என்று உகந்தருளின பெருமையையுடைய எம்பெருமான்,—'பழமையான பஞ்சபூதங்களெல்லாம் அழிந்தாலும் அழியாமல்நீ என்னைப்போல எக்காலத்திலும் உள்ளவனாவாய்' என்று சொல்லியருளினான்; (எ - று.)

'என் ஆனை' என்றது-அருமைபாராட்டிக் கூறுவதோர் சொல் விழுக்காடாம்; "என்னானை யென்னப்பன்" எனத் திருவாய்மொழியிலுங் காண்க. முன் ஆன என்பதற்கு - தலைமைபெற்றஎன்றும், பூதங்கள் என்பதற்கு - பிராணிவர்க்கங்கள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். 'என்போல எந்நாளு முளை'—நெடுங்காலம்வாழ்வையென்றபடி. பி - ம்:—[1]வல்லையெனவளித்த. [2]யாவையுமே. [3]முறபடினும். [4]உன்னாளுலவாய். (300)

171. *மின்னைத் தொழுவனைத்த [1]தென்ன மிளி[2]ரொளியாய்*
முன்னைத் [3]தொழும்புனக்கே யாமன்றே [4]மூவுலகும்
என்னைத் தொழுதேத்தி யெய்தும் பயனெய்தி
உன்னைத் தொழுதேத்தி யுய்க [5]வுலகெல்லாம்.

இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (நிலைநில்லாது தோன்றி மறையுந்தன்மையதான) மின்னலை (அங்ஙனம் மறைந்துபோகவொட்டாமல்) தொழுமரத்திலே பிடித்து அகப்படுத்திவைத்தாற்போல [மின்னலை நிலைநிறுத்தினாற்போல] விளங்குகிற தேககாந்தியையுடையவனே! மூன்று உலகங்களும் உனக்கே பழமையான அடிமையா மன்றோ? அவ்வுலகங்களினுள்ள உயிர்களனைத்தும், என்னை வணங்கித் துதித்தலால் அடையும் பயனை உன்னை வணங்கித் துதித்தலால் பெற்று வாழக்கடவன; (எ - று.)—அன்றோ-தேற்றம்.

இரணியன் பிரகலாதனைக்கொல்லுமாறு ஏவின யாவும் அச்செயலைச் செய்யமாட்டாது அந்தப்பிரகலாதனுக்கு அடங்கிநடந்ததனால், பிரகலாதனுக்கு மூவுலகும் தொழும்பான்மை பெறப்படும். பி - ம்:—[1] அன்ன. [2] ஒளியே. [3] தொழும்புக்கே. [4] மூன்றுலகும். [5] உயிரெல்லாம். (301)

172. [1] ஏனவர்க்கு [2] வேண்டி [3] னெளிதொன்றோ வெற்கன்பர்
[4] ஆனவர்க்க மெல்லா நினைக்கன்ப ராயினர்
தானவர்க்கு [5] வேந்தனீ யென்னுந் தரத்தாயோ
[6] வானவர்க்கு நீயே [7] யிறைதொன் மறைவல்லோய்.

(இ - ள்.) பழமையான வேதங்களில்வல்லவனே! எனக்கு அடியவரான எல்லாவகையாரும் உனக்கு அடியவர்களானார்கள்; (ஆகவே), நீ அசுரர்கட்கு மாத்திரம் அரசனென்று சொல்லப்படும் நிலைமையுடையாயோ? தேவர்கட்கும் நீயே அரசனாகிறாய்; (இம்மாட்சி உன்னையன்றி) மற்றையோர்க்குப்பெறவிரும்பினால் (பெறுதற்கு) எளியதொருபொருளாகுமோ? [ஆகாது என்றபடி]; (எ - று.)—பி - ம்:—[1] ஏனையர்க்கும். [2] வேண்ட. [3] எளிதன்றே. [4] ஆனவர்களெல்லாம். [5] வேந்தனே. [6] மானவர்க்கும். [7] இறைவன் முறைவல்லோய், இறைமறைநாவல்லோய். (302)

173. நல்லறமும் [1] மெய்ம்மையும் நான்மறையும் நல்லருளும்
[2] எல்லையின் ஞானமு மீறிலா வெப்பொருளும்
தொல்லைசா [3] லெண் குணனும் நின்சொல் தொழில்செய்க
[4] வல்ல வுரு [5] வொளியாய் [6] நானு வளர்க நீ.

(இ - ள்.) சிறந்த உடலொளியை யுடையவனே! சிறந்ததான தருமமும் சத்தியமும், நான்குவேதங்களும், சிறந்த கருணையும், எல்லையில்லாத [மிகப்பரந்த] தத்துவஞானமும், முடிவில்லாத எல்லாப்பொருள்களும், பழமை மிக்க எட்டுக்குணங்களும், உனது சொற்படி தொழில்செய்யக்கடவன; நீ என்னைப்போலவே சிறப்புற்று வாழ்வாயாக; (எ - று.)

இனி எனக்கும் உனக்கும் ஒருபேதமுமில்லை யென்று எம்பெருமான் வரங்கொடுத்தவாறும். எண் குணங்களாவன-அபஹத பாப்மத்வம் [தீவினையின்மை], விஜரத்வம் [மூப்பின்மை], விம்ருத்

யுத்வம் [மரணமின்மை], விசோகத்வம் [துயரமின்மை], விஜிகத்ஸ்த்வம் [பசியின்மை], அபிபாஸத்வம் [தாகமின்மை], ஸத்யகாமத்வம் [மெய்ம்மையில் விருப்புடைமை], ஸத்யஸங்கல்பத்வம் [எண்ணம் தவறாது பலிக்குந் தன்மையுடைமை] என்பன; இனி, வாத்ஸல்யம், ஸ்வாமித்வம், ஸௌசீல்யம், ஸௌலப்யம், ஞானம், சக்தி, ப்ராப்தி, பூர்த்திஎன்றும்; தன்வயத்தனாதல், தாயஉடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை என்றும் கொள்ளினுமாம். பி-ம்:—[1]மேன்மையு நாமமறைநான்கும். [3]எல்லையிலா. [3]எண்கணனும். [4]கல்லவரு, மல்லலுரு. [5]ஒழிய. [6]நாளும்வளர்கநீ, எந்நாளும் வாழ்கநீ. (303)

174.—சிங்கப்பிரான் தேவர்களைநோக்கிப் பிரகலாதனுக்கு முடிசூட்டுதற்கு ஏற்ற செயலைச் செய்க எனல்.

என்று வரமருளி யெவ்வுலகுங் கைகூப்ப
முன்றின் முரச முழங்க [1]முடிசூட்ட
நின்ற [2]வமர ரனைவீரு [3]நேர்ந்திவ னுக்கு
ஒன்று பெருமை யுரிமை புரி[4]கெனறான்.

(இ - ள்.) (சிங்கப்பிரான்) இவ்வாறுசொல்லி வரங்கொடுத்து, 'எல்லாவுலகத்தவர்களும் கைகூப்பிவணங்கவும் வாயிலிலே முரசவாத்தியங்கள் முழங்கவும், (இவனுக்கு) இராச்சியபட்டாபிஷேகஞ் செய்தற்காக, இங்குநின்ற தேவர்களனைவீரும் மனமிணங்கி, பொருந்திய சிறப்புற்ற உரிய செயல்களைச் செய்வீராக' என்று கட்டளையிட்டான்: (எ - று.)—பி-ம்:—[1]முடிசூட்டி. [2]அமரரையும் நீர்விரும்பி, அமரரனைவரும். [3]வந்திவனுக்கு, நேராக. [4]என்றூர். ()

175.—பிரகலாதன் மூவுலகத்து அரசாட்சியை வகித்தல்.

[1]தேம னுரிமை புரியத் திசைமுகத்தோன்
ஓம மியற்ற வுடையான் முடி[2]சூட்டக்
[3]கோமன் னவனுகி மூவுலகுங் கைக்கொண்டான்
நாம [4]மறையோதா தோதி நனி [5]யுயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) (அப்பெருமானுடைய கட்டளைப்படியே) தேவர்களும் (அத்தேவர்கட்கு) அரசனான இந்திரனும் உரியகுற்றேவல்களைச் செய்யவும், பிரமன் ஓமம்வளர்த்தி வைதிகச்சடங்குசெய்யவும், (எல்லாப்பொருள்களையும் அடிமையாக) உடையவனான சிங்கப்பிரான் பட்டாபிஷேகஞ்செய்ய,—பிரசித்தி பெற்ற வேதங்களை (எந்த ஆசிரிரியடத்தும்) பயிலாமலே உணர்ந்து மிகச்சிறப்புற்றவனான பிரகலாதாழ்வான்,—சிறந்த அரசனாய் மூன்றுஉலகங்களையும் தன்வசத்திற் கொண்டான்: (எ - று.)

தே - தேவ என்னும் வடசொல்லின் விகாரம்; மன்-மன்னன்; பண்பாகுபெயர். உரிமை புரிய - பட்டாபிஷேகத்துக்குவேண்டிய

தொழில்களைச் செய்ய. பி-ம்:—[1]தேவர். [2]சூடிக், சூட்டிக். [3]கோமானவனுகி. [4]அருமறைநூலோதி. [5]உணர்ந்தான். (305)

176.—விபீஷணன் இராவணனுக்குச்சொல்லிய வரலாற்றை முடித்தல்.

ஈதாகு முன்னிகழ்ந்த தெம்பெருமா [1]னென்மாற்றம்
யாதானு மாக நினையா திகழ்தியேல்
தீதாய் [2]விளைதல்நனி திண்ணமெனச் செப்பினுன்
மேதாவி கட்கெல்லா மேலான [3]மேன்மையான்.

(இ-ள்.) எங்கள் தலைவனே! முன்பு நடந்தவரலாறு இதுவாம்; என்வார்த்தையைச் சிறிதும்பொருள்செய்யாது இகழ்வாயானுல், தீமையுண்டாகி வளர்தல் மிகநிச்சயமென்று, அறிவுடையார் யாவரினும் மேம்பட்டமேன்மையையுடையவனுன விபீஷணன் (இராவணனுக்குச்) சொல்லிமுடித்தான்; (எ - று.)

'எம்பெருமான்' என்றது, அரசனுன தமையனை அடிமையான தம்பி விளித்தமுறை யாதானுமாக நினையாது - சிறிது கவனிக்கத் தக்கது இவன் பேச்சு என்றுகூடக் கருதாமல். மேதாவி-வடசொல்; மேதா - அறிவு: அதனையுடையோன். பி - ம்:—[1]என்னுரையை. [2]வருதல் திடமென்று. [3]மெய்ம்மையான். (306)

இரணியன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

---

4 - ஆவது விபீடணனடைக்கலப்படலம்.

விபீஷணுழ்வான் ஸ்ரீராமபிரானைச் சரணமடைந்ததைக்கூறும் பாகம். விபீஷணன் என்ற வடசொல்லுக்கு - (பகைவர்க்குப்) பலவாறு பயங்கரனுகவுள்ளவனென்று பொருள்; இனி, பயங்கரனல்லாதவனென்று உரைத்தலுமொன்று. இவன் இராவணனது இறுதித்தம்பி; ஏழுசிரஞ்சீவியரில் ஒருவன்: இது, விபீடணப்படலம் எனவும் வழங்கப்படும்.

இரணியனது சரித்திரமூலமாக விபீஷணன் பலவாறு நன்மதி கூறியும் இராவணன் அவன்மதியை யேற்றுக்கொள்ளாமல் அவ்விபீஷணனைச்சினந்து 'என்முன்நில்லாது அப்பாற் செல்க' என்று கடிந்துகூற, அவ்விபீஷணன் அனலன்முதலிய நான்கு அமைச்சர்களுடனே விண்மீது எழுந்துநின்று பின்னும் நன்மதிகூறி, இலங்கையைவிடுத்து, பின்செய்யவேண்டுவதை அந்த மந்திரிமாரோடு ஆலோசித்துக் கடல்கடந்து,சேய்மையிலிருந்து வானரசேனைகளைக் கண்டு வியந்து, அப்போது இரவுஆகையால் அங்குச்செல்லாது பொழுது புலர்ந்ததும் 'கொற்றவ சரணம்' என்று சொல்லிக்

கொண்டு வானரசேனையுள்ள இடத்தை வந்து சேர்ந்தானாக, பகைப்புலத்தார் நம்மிடத்துவந்தாரென்று அந்த விபீஷணன் முதலியோரை வானரவீரர் கொல்லமுயல, அப்போது ஸ்ரீராமபிரானது கட்டளைப்படி அநுமானேவலால் மயிந்தது விவிதர்வந்துவிசாரித்து, அனலன் பேச்சினால் உண்மையுணர்ந்து ஸ்ரீராமனுக்குத் தெரிவிக்க, அப்போது அப்பிரான் வினவ, சுக்கிரீவன் முதலிய பலரும் 'பகைப்புலத்தானைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாகாது' என்று ஒருமுகமாகக்கூற, இறுதியில் அநுமான் தனது அநுபவம்முதலியவற்றைக்கூறி 'விபீஷணனைக் கொள்ளுவது தக்கதே' என்று தெரிவிக்க, பிறகு ஸ்ரீராமன் சில உயர்ந்ததருமங்களை எடுத்துக்கூறி 'சரணமடைந்தவர்களைக் கைவிடலாகாது' என்று வற்புறுத்திச் சுக்கிரீவனைக்கொண்டே வீபீஷணனைத்தம்மிடம் அழைப்பிக்க, விபீஷணன் ஸ்ரீராமனைச்சேர்ந்து ஆனந்தபரவசனாக, ஸ்ரீராமன் அவ்விபீஷணனுக்கு இலங்காராச்சியமளித்து அவன் வேண்டுகோளின்படி தமது திருவடிநிலையை மகுடஞ்சூடடித் தேவர் முதலியயாவரும் கொண்டாட வானரசேனையுள்ள இடத்தைச் சுற்றி ஊர்வலமுஞ் செய்வித்தமை இப்படலத்திற்கூறப்படுகின்றது.

வேறு.

1.—இராவணன் விபீஷணன்மீது கோபங்கொள்ளுதல்.

கேட்டன [1]னிருந்துமக் கேள்வி [2]தேர்கலாக்
கோட்டிய [3]சிந்தையா னுறுதி [4]கொண்டிலன்
மூட்டிய தீயென [5]முடுகிப் பொங்கினான்
ஊட்டரக் கூட்டிய வனைய வொண்கணான்.

(இ - ள்.) (இராவணன் தன் தம்பியான விபீஷணன் கூறியதைக்) கேட்டிருந்தும், அந்தக்கேட்டபொருளை (த் தனக்குநன்மை தருவது என்று) ஆராய்ந்தறியமாட்டாமல் உறுதிப்பொருளைக்கைக்கொள்ளாதவனாய், மாறுபட்ட எண்ணத்தையுடையவனும் ஊட்டுதற்கு உரிய அரக்கைஊட்டியவற்றைப்போன்ற ஒள்ளிய [செந்நிறமாக விளங்குகின்ற] கண்களையுடையவனுமாகி, மூளுமாறு செய்த தீப்போலக் கிளர்ந்து சினம்மூண்டான்; (எ - று.)

விபீஷணன் கூறியது உறுதிபயப்பதாயிருந்தும் அதனினுள்ள நன்மையையாராய்ந்தறிய மாட்டாமையால் அவ்வீடணன்மீது பெருஞ்சினங்கொண்டான் இராவணனென்பதாம். சினத்தாற் கண்கள் சிவத்தல், இயல்பு. கைகால் உதடு முதலிய உறுப்புக்களுக்குச் செந்நிறமுண்டாதற்காக அரக்குஊட்டுதல் மரபு: அவ்வரக்கைஊட்டினாற்போலக் கண்களிருந்தன என்றது - தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றம். அரக்கு - லாக்ஷா: வடசொல். தேர்கலாச்சிந்தையான், கோட்டிய சிந்தையான் எனமுடிப்பாருமுளர். ஊட்டிய - பெயர். பி-ம்:—[1]இருந்துமி, இருந்தவக். [2]தேர்விலாக், தேவியார், தேவியிற். [3]சிந்தையால். [4]சிந்தியா. [5]முருங்கிப். (307)

2.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள்-ஒருதொடர்; இராமனிடத்து அன்பு வைத்திருப்பதற்காகத் தன்தம்பியைத்திட்டி 'நீ என்னைவிட்டுப் போய் விடுவாய்' என்று இராவணன் துரத்தி விட்டதைத் தெரிவிக்கும்.

இரணிய னென்பவ [1]னெம்ம ரேனரினும்
முரணியன் [2]அவன்றனை முருக்கி முற்றினன்
[3]அரணிய னென்றவற் கன்பு பூண்டனை
மரணமென் றொருபொருண் மாற்றும் [4]வன்மையோய்.

(இ - ள்.) மரணமென்ற ஒருபொருளைப் போக்கவல்ல தவவலிமையையுடையவனே! 'இரணியனென்பவன் எம்மைப்போன்றவர்களைக்காட்டிலும் வலிமையையுடையவன்: சரணமடைந்தவரைப் பாதுகாப்பவனான திருமால் அந்த இரணியனையழித்து வெற்றிபெற்றான்' என்றுநினைத்து, அந்தத்திருமாலினிடத்து அன்புகொண்டுள்ளாய்; (எ - று.)

இரணியாசுரன் எங்களைக்காட்டிலும் வலிமையையுடையவனாக இருந்தும் அவனைத் திருமால் அழித்தானென்றும், அத்திருமாலே இராமனாகவந்துள்ளானாதலால் என்னை அவன் அழிப்பது திண்ணமென்றும் கருதி அவனிடம் அன்புபூண்டிருக்கின்றாயென்று விபீஷணன்மீது குறைகூறுகின்றனன் இராவணனென்க. மரணமென்றொருபொருள் மாற்றும்வன்மையோய் - சிரஞ்சீவியே. என்னைக்கொன்று நெடுங்காலம் வாழப்பார்க்கின்றாயென்பது, குறிப்பு. அரணியன் = ஹரண்யன்: இனி அரண் என்பதனடியாகப் பிறந்ததென்றாலும், அரண் என்ற சொல் சரணமென்பதன் விகாரமென்ப. பி - ம்:—[1]என்முன்னோரினும், எம்மைநேரினும். [2]அவனையே. [3]அரணிவன். [4]வன்மையோ. (308)

3. ஆயவன் [1]வளர்த்ததன் றாதை [2]யாகத்தை
மாயவன் [3]கல்லிய மகிழ்ந்த மைந்தனும்
[4]ஏயுநம் பகைஞனுக் கினிய [5]நண்புசெய்
நீயுமே நிகர்பிறர் [6]நிகர்க்க நேர்வரோ.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்டவனாகிய வளர்த்த தன்னுடைய தந்தையின் மார்பை மாயையையுடையவனாகிய திருமால்கல்லியதனால் மகிழ்ச்சியடைந்த அந்த இரணியனுடைய புத்திரனும், பொருந்திய நம்முடைய பகைவனிடத்து இனிய நண்புபூண்ட நீயுமே (ஒருவர்க்கொருவர்) ஒத்தவராவீர்; மற்றையோர் (உங்கட்குச்) சமானராக ஒத்துவருவாரோ? (எ - று.)

அந்தப்பிரகலாதன் தன்னுடைய தாதையைக்கொன்ற திருமாலினிடம் மகிழ்ச்சிபூண்டதுபோலவே நீயும் என்பகைவனிடத்து நண்புபூண்டாய்: ஆகவே, நீவிரிருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் ஒப்பாவதன்றி, உங்கட்குச்சமானராக வேறொருவருளரோ? இல்லையென்றவாறு. ஆயவனாகியதாதை என்க. கல்லிய - வினையெச்சம். நிகர் -

நிகர்ப்பீர் என்பதன் விகாரம். பி - ம்:—[1] வளர்த்த, பயந்த. [2] யாக்கையை. [3] பிளந்திட. [4] ஏயவெம், ஏயவென், ஆயவெம். [5] அன்பு. [6] நிகர, இதற்கு, நினக்கு. (309)

4. பாழிசா லிரணியன் புதல்வன் பண்பெனச்
சூழ்வினை முற்றியா னவர்க்குத் தோற்றபின்
ஏழைநீ யென்பெருஞ் செல்வ[1] மெய்திப்பின்
வாழ்வோ [2] கருத்துஅது [3] வரவற் றுருமோ.

(இ - ள்.) வலிமைநிறைந்த இரணியாசுரனுடைய புத்திரனை பிரகலாதனது தன்மைபோல (நீ) ஆலோசிக்கின்றசெயல் முடிந்து, நான் அந்த இராமலட்சுமணருக்குத்தோற்றால் ஏழைமையையுடைய நீ என்னுடைய மிக்க செல்வத்தையடைந்து பிறகு வாழ்வதாகவா (உன்) எண்ணம்? அந்த எண்ணம் நிறைவேறக்கூடியது ஆகுமோ? [ஆகாது]; (எ - று.)

பிரகலாதன் தன்தந்தை இறந்தபின்பு அவன்செல்வத்தையடைந்து வாழ்ந்தாற்போல, இராமலட்சுமணர்கட்கு நான் தோற்று இறந்துபட என்செல்வத்தைப் பெறவேண்டுமென்று தான் நீயும் கருதுகின்றாய்; அதுஒருபோதும்கைகூடாதென்பதாம். ஏழை என்றசொல் - அறிவில்லாதவனென்ற பொருளோடு செல்வமில்லாதவனென்ற பொருளையும் காட்டும். மற்று - (நிறைவேறும்) வன்மையையுடையது, பி - ம்:—[1] எய்தினை. [2] கருத்திது. [3] வரமற்று. (310)

5. முன்புற வனையர்பால் [1] அன்பு முற்றினை
வன்பகை [2] மனிதரின் [3] வைத்த [4] வன்பினை
என்புற வுருகுதி யழுதி யேத்துதி
உன்புக லவர்பிறி துரைக்க வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) முன்னதாக அந்தஇராமலட்சுமணரிடத்தில் அன்பு முதிர்ந்துள்ளாய்; (இப்போது) கொடியபகையராகிய (அந்த இராமலட்சுமணரென்கின்ற) மனிதரைப்போல, (அரக்கரிடத்துக்) கொண்டுள்ள பகைமையையுடையாய்; (அன்றியும் நீ அந்த இராமலட்சுமணர்விஷயத்தில்), எலும்பும்மிகுதியாக உருகப்பெறுகின்றாய்; மகிழ்ச்சிக்கண்ணீர் சொரிகின்றாய்; துதிக்கின்றாய்; அந்த மனிதர், உனக்குச் சரணமாவர்; (இனி, உன்னைப்பற்றி) வேறொன்று சொல்ல வேண்டுமோ? (எ-று.)

புதிதாகவந்துகொண்டிருப்பவரிடத்து அன்பும் அரக்கரிடத்துப் பகைமையும்காட்டி, அந்தமனிதரிடத்தில் மனவுருக்கம் முதலியனகொண்டிருப்பதுகண்டால், நீ அவர்களைச்சரணமாக அடைபவனாகக் காண்கின்றாய்; உன்னைப்பற்றி இவ்வளவே கூறத்தக்கதென்றனன் இராவணனென்க. முன்புற அனையர்பால் நண்பு முற்றினை என்றது-'அவர்கள்நம்மிடத்து அன்புவைப்பரோ மாட்டாரோ?' என்பதையும் ஆலோசியாது அவர்கள்நிறத்து அன்பு பூண்டுள்ளாயென்ற பொருளைக்காட்டும். இனி, முன்புஉறவு

அனையர்பால்நண்புமுற்றினை என்றுஎடுத்து-முன்னமே(உன்னோடு) உறவைக் கொண்டனர் போன்றவரான அந்தமனிதரிடத்துநண்பு முற்றினை என்று உரைகூறுவாருமுளர். இனி, வைத்த அன்பினை என்றே பிரித்து, இரண்டாமடிக்கு-கொடும்பகை பாராட்டவேண்டிய அந்த மனிசரிடத்து வைத்துள்ள அன்பையுடையவனாயிருக்கின்றாயென்று உரைத்தாருமுளர். பி-ம்:—[1]நண்பு. [2]மனிதர்பால்; மனிதரை. [3]வதித்த, மதித்த. [4]சிந்தையை, அன்பினோய். (311)

6. [1]நண்ணின [2]மனிதர்பால் நண்பு பூண்டனை
எண்ணினை செய்வினை யென்னை [3]வெல்லுமாறு
[4]உன்னினை யரசின்மே லாசை யூன்றினை
திண்ணிதுன் [5]செயல்பிறர் [6]செறுநர் [7]வேண்டுமோ.

(இ-ள்.) (எனக்குப்பகையாகக்) கிட்டிய மனிதரிடத்துச் சிநேகத்தைக் கொண்டாய்; (நீ) செய்யவேண்டிய காரியத்தை (த் தனியே) ஆலோசித்துவிட்டாய்; என்னைவெல்லுதற்குரிய உபாயத்தைநினைத்துள்ளாய்; இலங்காராச்சியத்தின்மீது ஆசை பதிந்துள்ளாய்; உன் செயல் மிக்கவன்மையுடையது; (எனக்கு உன்னைக்காட்டிலும்) வேறொருபகைவர் வேண்டுமோ? (எ-று.)

உன்செயலால், அந்த இராமலட்சுமணரைவிட நீயே பெரும்பகைவனென்பது பெறப்படுகின்றதென்கின்றான், இராவணன். பி-ம்:—[1]நண்ணினை. [2]மனிதரை. [3]வெல்லுவது. [4]உன்னினைவு. [5]செயலது, செயலின்மேற். [6]செறுக்க. [7]தியரோ. (312)

வேறு.

7. அன்று வானரம் [1]வந்துநஞ் சோலையை யழிக்கக்
[2]கொன்று தின்றிடு மின்னென தூதரைக் கோறல்
வென்றி யன்றென விலக்கினை [3]மேல்விளை வெண்ணித்
துன்று தாரவன் றுணையெனக் கோடலே துணிந்தாய்.

(இ-ள்.) அன்றைக்கு [சிலநாளைக்குமுன்பு] ஒருகுரங்கு வந்து நம்முடைய (அசோகவனிகையென்ற) சோலையை யழிக்கையில், '(இதனைக்) கொன்று தின்றுவிடுங்கள்' என்று (யான்) சொல்ல,'(நீ) தூதுவரைக்கொல்லுதல் வெற்றியைத்தருவதாகாது' என்றுசொல்லி, மேலேவிளையவேண்டியதை ஆலோசித்து [செய்தியறிந்து பகைவன் இலங்கையை முற்றுகைசெய்ய வேண்டுமெனக் கருதி] (வந்ததூதுவனைக் கொல்லாதபடி) தடுத்தாய். (அச்செயலுக்கு ஏற்பவே, மலர்கள்) நெருங்கியமாலையை யணிந்தவனாகிய இராமனைத் துணையாகக்கொள்வதையே உறுதியாகக் கொண்டுள்ளாய்; (எ - று.)

அன்றுவந்ததூதுவனைக் கொல்லாதிருக்கும்படிநீ விலக்கியது, என்னுடையபகைவர் செய்தியுணர்ந்துவந்து பொரவேணுமென்று கருதியதனாலேயாம்: அதற்குஏற்பவே அவரைத்துணையாகக் கொள்ள இப்பொழுது கருதுகின்றாயென்றன னென்பதாம். இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியிலில்லை. பீ-ம்:—[1]மணிமலர்க்காவினை, மணி

மலர்ச்சோலையை. [2]கொன்றுமென்றியான் கூறிட, கொன்றுமின்றெனக் கூறலாம். [3]வரும்வினை, வினைவிளைவு, விளைவினை. (313)

வேறு.

8. அஞ்சினை யாதலி னமர்க்கு மாளலை
தஞ்சென மனிதர்பால் வைத்த சார்பினை
வஞ்சனை மனத்தினை பிறப்பு [1]மாறினை
நஞ்சினை யுடன்கொடு வாழ்தல் [2]நன்றரோ.

(இ - ள்.) (பகைவரிடத்து) அச்சங்கொண்டுள்ளாயாதலால் போர்செய்வதற்குஉளற்ற வீரனாகமாட்டாய்: (நமக்குப்) புகலிடமென்று மனிதர்களிடத்தில் வைத்துள்ள பற்றுதலையுடையாய்; வஞ்சனையைக்கொண்ட மனத்தினையுடையாய்: (நீ பிறந்த) பிறவியை [அரக்கப்பிறவிக்குரிய ஒழுக்கத்தை] மாறிவிட்டாய்;(உன்னை உடன் வைத்துக்கொண்டு வாழ்வதைக்காட்டிலும்) விஷத்தைக் கூடவைத்துக்கொண்டு வாழ்தல் நல்லது; (எ - று.)

நீ எனக்கு உதவியாயிருந்து போர்புரியப் போகின்றுயென்பதற்கு, நீயோ பயங்கொள்ளியாயிருக்கிருய்:மேலும் மனிதரிடத்துப் பற்றுக்கொண்டு அவர்களே தஞ்சமென்றகருத்தோடு என்னிடத்து வஞ்சகஞ்செய்யவும் கருதுகின்ருய்: அரக்கர்க்குஉரிய ஒழுக்கமும் மாறிவிட்டாய்: உட்பகைகொண்ட உன்னை உடன்வைத்துக்கொண்டிருத்தலினும், விஷத்தை யுடன்கொண்டு வாழலாமென்றவாறு. உட்பகை வெளித்தோற்றத்தில் தெரியாமலே தீங்குசெய்தலால், தீங்கு விளைக்கு மென்பதை வெளிப்படையாகத்தெரிவிக்கின்ற நஞ்சே அவ்வுட்பகையினும் நல்லதாகுமென்க. பிறப்புமாறினை - அரக்கர்க்குரிய கொலைமுதலிய பாவச்செயலை விரும்பாமல் பிறவுயிர்களிடத்து அன்பு முதலியவற்றைக் கொண்டிருக்கின்ருயென்றபடி. பி - ம்:—[1]மாற்றினை. [2]நன்மையோ, வாழ்க்கையோ.

9. [1]பழியினை யுணர்ந்தியான் படுக்கி லேனுனை
[2]ஒழிகிலை புகலுத லொல்லை [3]நீங்குதி
விழியெதிர் நிற்றியேல் [4]விளிதி யென்றனன்
அழிவினை [5]யெய்துவா [6]னறிவு நீங்கினுன்.

(இ - ள்.) (உடன்பிறந்தவனைக் கொன்ருனென்ற) பழிவருமேயென்று கருதி, யான் உன்னைக்கொல்லாதுவிட்டேன்; (வாய்க்கு வந்தபடி) சொல்லுதலை நீங்குகின்ருயில்லை; (ஆகையால் நீ), விரைவில் (என்னை) விட்டுப்போ; (என்) கண்ணெதிரில் நிற்பாயானுல், (என் கையால்தானே) இறந்திடுவா யென்றுகூறினன்: (யாவனெனில்),—அழிந்துபோவதையடையும்பொருட்டு விவேகம் நீங்கப்பெற்றவனுகிய இராவணன்; (எ - று.)

தன் தம்பி விபீஷணன் உறுதியான பொருளைத் தனக்கு இடித்துக்கூறவும் விநாசகாலம்கிட்டியதனுல் அதனை விபரீதமாகக் கருதினன் இராவணனென்பார், அவனுக்கு 'அழிவினை

யெய்துவா னறிவுநீங்கினன்' என்று ஒரு பெயர் கொடுத்தார். பி - ம்:—[1]பழவினையுழந்தியான். [2]ஒழிசில. [3]ஏகுதி. [4]விளிதியே யென. [5]ஓதுவான். [6]அனையகூறினன். (315)

10.—விபீஷணன் துணைவருடன் வானத்து எழுந்து நின்று, பின்னும் பற்பல உறுதிமொழிகளை அவ்விராவணனுக்குக் கூறுதல்.

என்றலு மிளவலு மெழுந்து வானிடைச்
சென்றனன் றுணைவருந் தானுஞ் [1]சிந்தியா
நின்றனன் [2]பின்னரும் நீதி [3]சான்றன
[4]ஒன்றல பலப்பல வுறுதி யோதினன்.

(இ-ள்.) என்று (இராவணன் கடிந்து) கூறியவுடனே,—(அவ் விராவணனுடைய) இளையசகோதரனை விபீஷணனும், (இனி என்செய்யவேண்டுவதென்று) எண்ணமிட்டுத் துணைவருடனே தானும் எழுந்து வானத்தினிடத்து நின்றவனாய், பின்னும், நீதிமிக் கனவாய் ஒன்று அல்லாத பலப்பல உறுதிச் சொற்களை (இராவண னுக்குச்) சொல்பவனானான்; (எ - று.)—அதனை மேல் இரண்டுகவி களிற் காண்க.

சிந்தித்து 'இலங்கையிலிருப்பு இனிநமக்குத்தகாது' என்று தீர்மானித்த விபீஷணன், தன் துணைவரான நால்வரோடு வானத்தி லெழுந்து, 'என்னண்ணன் வீணே கேட்டுக்குப் பாத்திரமாகின் றானே! இன்னும் உறுதிமொழிகளை உரைத்துப்பார்ப்போம். ஒரு கால் திருந்துவானோ?' என்ற எண்ணத்தினாற் பின்னும் பலப்பல உறுதிமொழிகளை இராவணனுக்குக் கூறலாயினனென்க. இவ் வாறு கூறுவது - விபீஷணன்தான் இராவணனைவிட்டுச்செல்வது இராச்சியத்தில் விருப்பினாலன்றி இவனுடைய தீக்குணம் தனக் குப் பிடியாமையினாலேயே யென்பதைத் தெரிவிக்கும். பி - ம்:— [1]சிந்தியான். [2]பின்னொரு. [3]சான்றென, சார்ந்தன. [4]ஒன்றின.(316)

11.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-இராவணனுக்கு விபீஷணன் இடித்துக் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

வாழியாய் [1]கேட்டியால் [3]வாழ்வு கைம்மிக
வூழிகாண் [3]குறுநின துயிரை [4]யோர்கிலாய்
கீழ்மையோர் சொற்கொடு [5]கெடுத னேர்தியோ
[6]வாழ்மைதா னறம்[7]பிழைத் தவர்க்கு வாய்க்குமோ.

(இ - ள்.) வாழவேண்டுமென்று விரும்புபவனே! (யான் சொல்வதைக்) கேட்பாய்; செல்வவாழ்க்கை மேற்பட்டுநிற்கப் பல காலம் காண்பதற்குஉரிய [பலநாள் வாழ்வதற்கு உரிய] உன் னுயிரைப்பற்றி ஆராய்ச்சியில்லாதவனாய், கீழானவரின் சொல்லைக் கொண்டு அழிதற்கு உடன்பட்டுள்ளாயோ? தருமத்தினின்று தவறியவர்க்கும் நல்வாழ்க்கை உண்டாகுமோ? (எ - று.)

வாழ்மைதான் அறம்பிழைத்தவர்க்குவாய்க்குமோ - "கேடு வரும் பின்னே மதிகெட்டுவரும்முன்னே," "விநாசகாலே விபரீத புத்தி:". பி-ம்:—[1]கேட்டியே. [2]வாழிய.[3]குறுகினதுயிரை, குறுகின வுறுதி. [4]ஓர்கிலே. [5]கெடுக்கவோர்தியோ, கெடுதியோர்தியோ, கெடுதலோர்தியோ. [6]ஆண்மை, வாழ்வு. [7]பிழைத்திருப்பதாக்குமோ, பிழைத்தவர்க்குமாகுமோ. (317)

12. புத்திரர் குருக்கள் [1]நின் [2]பொருவில் கேண்மையர்
மித்திர ரடைந்துளோர் மெலியர் [3]வன்மையோர்
இத்துணை பேரையு மிராமன் வெஞ்சரம்
சித்திர வதைசெயக் கண்டு [4]தீர்தியோ.

(இ - ள்.) உன்னுடைய புத்திரர்களும் (பாட்டன்மார் முதலிய) பெரியோர்களும் ஒப்பற்ற பந்துக்களும் சிநேகிதரும் (உன்னைப்புகலிடமாகச்) சார்ந்துள்ளவர்களும் பலவீனரும் வலிமை பெற்றவருமாகிய இத்தனைபேரையும் இராமபிரானுடைய கொடிய அம்பானது, சித்திரவதம்செய்யப் பார்த்து(ப் பிறகு உனதுஉயிர்) நீங்கப்போகின்றாயோ? (எ - று.)

அக்கிரமஞ்செய்த நீ அப்பிரானைச்சேர்ந்து அவன் பாதங்களில் விழுந்து அபராதக்ஷாமணஞ்செய்துகொள்ளாவிட்டால், அப்பிரானுடைய அம்பு, புத்திரர்முதலானாரோடு உன்னைச் சித்திரவதஞ் செய்யு மென்றன னென்பதாம். சித்திரவதமாவது-கைவேறு கால் வேறு என இவ்வாறு உறுப்புக்களைத் தனித்தனியறுத்துத் துடிக்கச்செய்து பிறகுகொல்லுதல். பி - ம்:—[1]இன். [2]பொருவுகேண்மையர், பொருவில்கேள்வியர். [3]வாண்மையோர். [4]தேர்தியோ. ()

13.—விபீடணன் இராவணனிடம் அபராதக்ஷாமணஞ் செய்துகொண்டு இலங்கையைவிட்டுச் செல்லுதல்.

எத்துணை [1]வகையினு முறுதி [2]யெய்தின
ஒத்தன வுணர்த்தினே [3]னுணர கிற்றிலை
[4]அத்தவென் பிழைபொறுத் [5]தருளு வாயென
உத்தம னந்தக ரொழியப் போயினான்.

(இ - ள்.) எல்லாவகையினாலும் உறுதிபொருந்தியனவும் (நீதி நூற்குப்) பொருந்தியனவுமானவற்றை யறிவுறுத்தினேன்: (நீ அவற்றை) அறியும்வல்லமையற்றவனானாய்; தலைவனே! என்னுடைய குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்வாய் என்று சொல்லிவிட்டு, சிறந்த குணங்களையுடையவனான விபீஷணன் அந்த லங்காநகரத்தை விட்டுச்செல்லலானான்; (எ - று.)

விபீடணன் கூறியவை - அர்த்தசாஸ்திரம் காமசாஸ்திரம் தருமசாஸ்திரம் முதலிய எல்லாநூல்களின் கொள்கைக்கும் ஏற்றனவும் உறுதியைத்தருவனவுமாக இருத்தல்காண்க. இராவணனை விட்டுத் தான் செல்வதனால், அபுத்திபூர்வகமாகத் தான் ஏதேனும் பிழை செய்திருப்பின் அதனைப்பொறுப்பாயென்று வேண்டிக்

கொள்கின்ருன். பி - ம்:—[1]வகையெனும். [2]ஏய்ந்தன. [3]உணர்கிற்றில்லேயேல். [4]ஒத்தென. [5]அருடியால். (319)

14.—அனலன் முதலிய நால்வர் விபீடணனோடும் உடன் சென்றமை.

அனலனு மனிலனு மரன்சம் பாதியும்
[1]வினையவர் நால்வரும் விரைவின் [2]வந்தனர்
கனைகழற் காலினர் கருமச் [3]சூழ்ச்சியர்
[4]இனைவரும் வீடண னோடு [5]மேயினர்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்றவீரக்கழலையணிந்த பாதங்களையுடையவரும் செய்யவேண்டிய காரியத்தை ஆராயுந்தன்மையுள்ளவருமான அனலன் அனிலன் அரன் சம்பாதி என்கிற நல்வினையுள்ள இந்நால்வரும் விரைவாகவந்தவராய், வருந்துகின்ற விபீடணனுடனே பொருந்தியிருந்தனர்; (எ - று.)

விபீடணனுக்கு இனைவு இராவணன் திருந்தாமையாலானது. கருமச் சூழ்ச்சியர் - விபீடணனுக்குச் செய்யவேண்டியகாரியங்களில் உடனிருந்து ஆலோசனை கூறுபவர். 'விபீடணன் துணைவருந் தானுமாக வானத்திடைச் சென்றனன்' என்று கீழ்வந்ததனுல் அங்ஙன் உடன்சென்றவர் 'இன்னார், இத் துணைவர்' என்பது இதனுற் கூறப்பட்ட தென்க. பி - ம்:—[1]இனையவர். [2]எய்தினர். [3]சூழ்ச்சியான். [4]அனைவரும், அனையரவ், அனையவர். [5]ஏகினர், ஆயினர். (320)

15.—கடற்கரையில் வானரசேனையுடன் இராமன் வந்துள்ளானென்றதும் விபீடணாதியர் அங்குப்போதல்.

அரக்கனு [1]மாங்கவே ரமைச்சர் நால்வரும்
[2]குரக்கினத் தவரொடு மனிதர் கொள்ளை நீர்க்
கரைக்கண்வந் திறுத்தன ரென்ற காலையில்
பொருக்கென [3]வெழுதுமென் றெண்ணிப் போயினர்.

(இ - ள்.) அப்போது விபீடணனும் (அனலன் முதலிய) நான்கு மந்திரிமாரும், 'குரங்குக்கூட்டத்திற்கு உரிய சுக்கிரீவன் முதலியோருடனே இராமலட்சுமணர் பெருநீராகியகடலின் கரையிலேவந்து தங்கியுள்ளார்' என்ற சமயத்தில், 'விரைவாக(அங்குப்) போவோம்' என்று ஆலோசனைசெய்து (கடலின் அக்கரைக்குப்) போயினர்; (எ - று.)

அரக்கனும் அமைச்சர்நால்வரும் போயினர் என்க. அமைச்சர் - (அரசனுக்கு) அருகிலிருந்து ஆலோசனையுரைப்பவரெனப் பொருள்படும். குரக்கினத்தவர் - வானரசேனையைக்கொண்டவர்: சுக்கிரீவன் அங்கதன் அநுமான் சாம்பவான் முதலியோர்,வானத்திலெழுந்த விபீடணாதியர்க்குக் கடற்கரையிற்றங்கியது தெரியுமென்க. கொள்ளை நீர் - கடல். பி - ம்:—[1]அங்ஙன். [2]குரக்கினக் கடலொடு. [3]எழுந்துவேறென்னப். (321)

16.—விபீடணன் வானரசேனையைக் காணுதல்.

அளக்கரைக் கடந்துமே [1]லறிந்து நம்பியும்
விளக்கொளி [2]பரத்தலிற் பாலின் [3]வெண்கடல்
[4]வளத்தடந் தாமரை மலர்ந்த தாமெனக்
[5]களப்பெருந் தானையைக் [6]கண்ணில் [7]நோக்கினான்.

(இ - ள்.) விபீடணனும், மேலும் செய்யவேண்டுபவற்றை ஆராய்ந்து உணர்ந்து சமுத்திரத்தைத் தாண்டி [அக்கரையைச் சார்ந்து], விளக்குக்களின் ஒளிபரவுதலினால் வெண்ணிறமுள்ள பாற்கடலானது (தன்னிடத்து) வளமுள்ள பெருமைபெற்ற தாமரைமலர்கள் மலரப்பெற்றதுபோலும் என்று தோன்ற, முனை முகத்துச் செல்லும் (அந்தப்) பெரிய வானரசேனையைக் கண்களாற் பார்த்தான்; (எ - று.)

வானரப்பெருஞ்சேனையில் விளக்கொளிவிளங்கியது - பாற்கடலில் தாமரைமலர் விளங்குவது போலத் தென்பட்டதென்க: **தற்குறிப்பேற்றவணி.** குரங்குகளின்நிறம் வெண்ணிறமாதலால், அச்சேனைசமுத்திரத்திற்குப் பாற்கடல் உவமைகூறப்பட்டும். 'கண்ணில்' என வேண்டாதுகூறியது, விபீடணனுக்கு அதனைக் காண்பதில் அதிசயந்தோன்றியமையை விளக்குதற்பொருட்டாம். **பி-ம்:—**[1]அறிந்த. [2]யாத்தலின். [3]வேலையின். [4]வளத்தன. [5]அளக்கரும். [6]கண்டு. [7]கண்டனன். (322)

17.—வானரத்திரளைக்கண்ட விபீடணனது அதிசயவுரை.

ஊனுடை [1]யுடம்பின் வுயிர்கள் யாவையும்
ஏனைய [2]ஒருதலை நிறுத்தி யெண்ணினால்
வானரம் பெரிதெனா [3]மறுவில் சிந்தையான்
தூநிறச் [4]சுடுபடைத் துணைவர்ச் சொல்லினான்.

(இ - ள்.) 'மாமிசத்தைக்கொண்ட உடம்பையுடையனவான பிராணிகளையெல்லாம் (ஒருபுறத்திலும்) மற்றையவான வானரங்களை ஒருபுறத்திலும் நிற்கவைத்தெண்ணினால், வானரசாதியே (அளவினால்) மேம்பட்டது' என்று குற்றமற்றமனத்தையுடையவனான விபீடணன், மாமிசம்படியப்பெற்று ஒளிபடைத்துக் கொல்லுந் தன்மை வாய்ந்த படைக்கலங்களையுடைய மந்திரியாரை நோக்கிச் சொல்லினான்; (எ - று.)

விபீடணன் துணைவரைநோக்கிச் சொல்லியதில், வானரசேனையின் மிகுதியை விளக்கவந்த தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி காண்க. 'ஒருதலை' என்பதை,உயிர்கள்யாவையும் என்றதனோடும் இயைக்க. **பி-ம்:—**[1]உடம்புடை, உடம்பினின். [2]ஒருவகை. [3]மறுகும். [4]சிறுபடைத்துணவன். (323)

18.—விபீடணன், செய்யத்தக்கது குறித்து மந்திரிமாரை வினவுதல்.

அறந்தலை [1]நின்றவற் கன்பு பூண்டனன்
மறந்தும்நன் புகழலால் வாழ்வு வேண்டலன்
பிறந்த[2]வென் னுறுதிநீ பிடிக்க லாயெனத்
துறந்தன னினிச்செயல் சொல்லு வீரென்றான்.

(இ - ள்.) 'தருமத்தை முக்கியமாகக்கொண்டு நின்றவனாகிய இராமனிடத்தில் அன்புகொண்டுள்ளேன்; அபுத்திபூர்வமாகவும், சிறந்த புகழைத்தரும் வழியினாலல்லாமல் (வேறு பழியைத் தரும் வழியால் வரும்) வாழ்ச்சியை விரும்புவேனல்லேன்; (இதுபற்றி) 'உடன்பிறந்துள்ள என்னுடைய தீர்மானமான கருத்தை நீ கைக்கொள்ளாமலிருக்கின்றாய்' என்று (இராவணன் என்னைக் கடிந்து) துறக்க, (யான் அவனை) விட்டிட்டேன்: இந்நிலையில், (யான்) செய்யத்தக்கதைச் சொல்லும்' என்று, (மந்திரிமாரை) வினவினான், (விபீடணன்); (எ - று.)

என் தன்மைகள் என்னுடைய அண்ணரான இராவணர்க்குப் பிடிக்கவில்லை. அவர் 'உடன்பிறந்த என்னுடைய உறுதியைக் கைப்பற்றாத நீ எனக்கு உடன்பிறந்தவனெனப் பேர்வைத்துக் கொண்டு இங்கு இருக்கத்தக்கவனல்லை; ஒழிந்திடு' என்றுசொல்லி என்னைத்துரத்திவிட்டார். நான் அவ்விராவணனை விட்டிடும்படியாயிற்று: இப்போது யான் செய்வதற்கு உரிய செயலைச் சொல்ல வேண்டுமென்று மந்திரிமாரை வினவினன் விபீடணனென்க. இனி, தருமமார்க்கத்தில் நிற்கின்றார்களென்ற காரணத்தினால் இராமலட்சுமணர்களிடத்தில் அன்புபூண்டேன்: ஆயினும், அவர்களைச் சேர்வது இராச்சியத்திலாசை கொண்டு பகைவருடன் சேர்ந்திட்டானென்ற வசைச்சொற்கு இடமாகுமாயின், அவ்வாறு பழிப்பு உண்டாகுமாறு வாழ விரும்புகின்றிலேன். இனி, மீண்டு இராவணனிடத்துச் சார்ந்திருக்கலாமென்றாலோ அவன் என்னுறவைத் துறந்து அப்பாற்படுத்தி விட்டான்; இந்த நிலையில் யான் செய்யத்தக்கது இன்னது என்பதை நீவிர் ஆராய்ந்துசொல்ல வேணுமென்று கூறினான் என்று இச்செய்யுட்கு உரை கூறுவர் ஒருசாரார். மூன்று நான்காம் அடிகட்கு - உடன்பிறந்த நான் கூறும் உறுதியை நீ ஏற்றுக்கொள்ளாது விட்டாயென்று சொல்லி (நான் இராவணனை)த் துறந்தேன் என்று உரைத்தல் சிறவாது.

பி - ம்:—[1]நின்றவர்க்கு. [2]நல். (324)

19.—இராமபிரானைக் காணுமாறு மந்திரிமார் கூறல்.

மாட்சியி னமைந்தது [1]வேறு மற்றிலை
தாழ்ச்சியிற் [2]பொருடருந் தரும மூர்த்தியைக்
காட்சியே யினிக்கட னென்று கல்விசால்
சூழ்ச்சியின் [3]கிழவர்கள் துணிந்து சொல்லினார்.

(இ - ள்.) '(தன்னைவந்து) வணங்குகையில் (வணங்குபவர் வேண்டுகின்ற) புருஷார்த்தத்தைக் கொடுக்கும் தருமமே வடிவெடுத்துவந்தாற் போன்ற ஸ்ரீராமனைத் தரிசித்தலே இப்போது செய்யவேண்டிய தொழில்: பெருமையுடன் பொருந்தியது, வேறொன்று இல்லை' என்று கல்வியறிவு மிகுந்த ஆலோசனைக்கு உரியவரான அந்த மந்திரிமார், (தம்முடைய ஆராய்ச்சியினால்) தீர்மானித்துச் சொல்லினர்; (எ - று.)

'தருமத்திற் கருத்தாயிருப்பவர்க்குத் தருமமூர்த்தியைச் சேர்வதாற் புகழுண்டாகுமேயன்றிப் பழிப்புண்டாகாது; ஆதலால், இராமனைச்சென்றுசேர்வதே மாண்பையுடையது: பிறிதொருசெயலும் மாண்புடையதல்ல' என்று மந்திரிமார் விபீஷணனைநோக்கிக் கூறினரென்க. பி - ம்:—[1] மற்றும்வேறிலை. [2] பெரும்படைத். [3] கிழவரும். (325)

20.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்-ஒருதொடர்: மந்திரிமார் கூறியதை உடன்பட்டு விபீடணன் மகிழ்ந்து கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

நல்லது சொல்லினீர் நாமும் வேறினி
அல்லது [1]செய்துமே லரக்க [2]ராதுமால்
எல்லையில் பெருங்குணத் திராமன் றாளிணை
புல்லுதும் [3]புல்லியிப் பிறவி [4]போக்குவோம்.

(இ - ள்.) நன்மை தருவதையே (நீங்கள்) சொன்னீர்கள்: இப்போது (நீங்கள் சொல்லியது) அல்லாததாகிய வேறொருசெயலைச் செய்வோமானால், நாமும் ராக்ஷஸசாதிக்கு உரிய செயலைச் செய்தவராவோம்; (ஆதலால்), எல்லையில்லாத மிக்க குணத்தைக்கொண்ட இராமபிரானுடைய உபயபாதங்களைப் போய்த்தழுவுவோம்; தழுவி (அவனுடைய அங்கீகாரத்தைப்பெற்று) இந்த அரக்கச்சன்மத்தைப் போக்கிக்கொள்வோம்; (எ - று.)

தருமமூர்த்தியாகிய இராமபிரானைச் சேர்தலென்பது அரக்கர்க்கு உரிய செயலன்றாதலால், அப்பிரானது திருவடிகளைப் புல்லவே நமக்கு ராக்ஷஸரென்ற பேர்போய் இராமபக்தர்என்றே பேர்கிடைக்குமென்றனன் விபீடணனென்க. இந்தச்சமயத்தில் இராமபிரானைச் சேராவிடின் அரக்கரென்ற பேர் ஒழிவதற்கு வழியில்லையென்கின்றான். சேஷபூதர் [அடியவர்] இழியவேண்டிய துறைசேஷியினுடைய [தலைவனுடைய] தாளிணையேயாதல்காண்க. பி-ம்:—[1] நினைதுமேல். [2] ஆகுதும். [3] புல்லிய, புல்லிற். [4] போக்குதும், போகவோ, போகுமால். (326)

21. *முன்புறக் கண்டிலன் கேள்வி [1]முன்பிலன்*
அன்புறக் காரண மறிய [2]கிற்றிலேன்
என்புறக் குளிரும் [3]நெஞ் சுருகு மேலவன்
[2]புன்புலப் பிறவியின் பகைஞன் போலுமால்.

(இ - ள்.) (இதற்கு) முன்னாக (அவ்விராமனை ஒருபோதும்)தரிசித்ததில்லை: முன்பு (அப்பிரானைப்பற்றி விசேஷமாகக்) கேள்விப்பட்டதும் இல்லை; (இங்ஙனம் இருக்கவும் அப்பிரானிடத்து) அன்பு பொருந்தக்காரணத்தை அறிந்துகொள்ளும்வல்லமையுடையேனல்லேன்; (அவனை நினைக்கையில் தானே என்னுடைய) உடலெலும்புகள்மிகவும் குளிர்ச்சியடையும்: மனமும் உருகாநிற்கும்: (இவ்வாறு காரணமில்லாமல் என்புகுளிர்தல் முதலியன நிகழும்) ஆயின், அந்த இராமன் அற்பமான ஞானத்தையுடைய [அறிவைப் புல்லியதாக்குகின்ற] இந்தப் பிறவிக்குப் பகைவனுவான்போலத் தோன்றுகின்றது; (எ - று.)

இராமபிரானது தாளிணையைப் புல்லுவதாகத்தீர்மானித்த விபீடணன், இந்தச்செய்யுளில் அவன் பரம்பொருளின் அமிசமானவனென்பதை ஊகையினுற் கூறுகின்றுன். ஒருபொருளினிடத்து அன்பு உண்டாவதற்கு அப்பொருளை நேரிற்காணவேண்டும்: காண நேர்படாவிட்டால் அதைப்பற்றி மிகவும் கேள்விப்பட்டாவது இருக்கவேண்டும்; இராமனென்பவனையோ இதற்கு முன் கண்டதுமில்லை; கேட்டதுமில்லை: அப்படியிருக்க, அவனைப் பற்றி அன்புதோன்றி அவனை நினைக்கும்போதே எலும்பும்குளிர மனமு முருகுகின்றதே! இதற்குக் காரணம் யாதோ? அந்த இராமன் பிறவியைப் போக்குகின்ற சாட்சாத் பரமாத்துமாவின் வடிவமாகவேயிருக்கவேணுமென்று தோன்றுகின்ற தென்றனன் விபீடணனென்க. ஒருநாளும் காணப்படாவிட்டாலும் ஆனந்தமயனான பரம்பொருளைக்கிட்டும்போது தன்னையும் அறியாமல் மனம்பரவசப்பட்டு நெஞ்சுஉருகுதல் என்புகுளிர்தல் முதலியன நிகழ்தல் இயற்கையேயாதலால் இவ்வாறு ஊகித்தான்;"பித்யதே ஹ்ருதயக்ரந்தி:......தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே" என்றது, இங்கு ஒருசார்ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. ஆன்மா இயற்கையாகமுற்றுணர்வு அமைந்ததாயினும் இந்தப்பிரகிருதியின் சம்பந்தத்தால் அந்த ஆன்மாவின் ஜ்ஞானத்துக்கு மழுங்குதலேற்படுகின்றதென்பதும், பிரகிருதிஸம்பந்தம் நீங்கிய மோட்ச தசையில் அந்த முற்றுணர்வு உண்டாய்விடுமென்பதும், பிரகிருதி ஸம்பந்தம் நீங்குவது பரம்பொருளின் பரம கருணையினுலென்பதும், நூற்கொள்கை. இந்தச் செய்யுளில் என்புகுளிர்தல் நெஞ்சுருகுதல் என்ற அடையாளங்களைக்கொண்டு இராமனைப் பரம்பொருளென ஊகித்தது - அநுமானலங்காரத்தின்பாற்படும். பி - ம்:—[1]மூளவே. [2]கிற்கிலேன், [3]நெஞ்சுருக்கும். [4]எற்கவன், என்னவன். [5]புன்புறப், புன்புலைப்.()

22. ஆதியம் பரமனுக் கன்பு நல்லறம்
நீதியின் [1]வழாமையு [2]முயிர்க்கு நேயமும்
[3]வேதிய ரருளும்நான் [4]விரும்பிப் [5]பெற்றனன்
போ[6]துறு கிழவனைத் தவமுன் பூண்டநாள்.

(இ - ள்.) (எல்லாப்பொருட்கும்) முதன்மையான அழகிய பரமான்மாவினிடத்துப் பக்தியும் அறநெறியில் நடக்கையும் நீதி

யிலிருந்து தவறுமையும் எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் அன்பும் பிராமணர்களின் கருணையும் (ஆகிய இவற்றை), திருமாலின் நாபீ கமலத்தில் தங்கியுள்ள பிதாமகனாகிய பிரமனைக்குறித்துத் தவம் புரிந்த முற்காலத்தில் நான் விரும்பி வரமாக அடைந்தேன்;(எ-று.

பரம்பொருளினிடத்துப் பக்திமுதலியவற்றைப் பிரமதேவனிடம் தான் வரமாகப்பெற்றமையைக் கூறுகின்றான், விபீடணன். இங்கு இது கூறியது, பரம்பொருளிடத்துப் பக்தி தோன்றுமாறு பிரமதேவ னருளியுள்ளமையால், இவ்விராமபிரானிடத்துப் பக்தி எனக்குத் தோன்றியதும், இவ்விராமன் பரம்பொருளென்பதை மெய்ப்பிக்குமென்று காட்டுதற்காகும். 'புராணமுநி, பிதாமஹன்' என்று இவ்வாறாகப் பிரமதேவனைக் கூறுவதற்கு ஏற்ப, 'கிழவன்' என்றாரென்னலாம். விபீடணன் ஆதிப்பரமனிடத்தன்பு முதலியன வரமாகப் பெற்றமையை உத்தரராமாயணத்துக் காண்க. பி-ம்:—[1]வழாமலும். [2]அவர்க்கு. [3]வேதியர்க்கு. [4]வேண்டிப். [5]பெற்றதும், பெற்றது. [6]உறை. (328)

23. **ஆயது பயப்பதோ [1]ரமைதி [2]யாயது**
தூயது [3]நினைந்தது தொல்லை யாவர்க்கும்
நாயகன் மலர்க்[4]கழல் [5]நணுகி நம்[6]மனத்து
ஏயது முடித்துமென் [7]றினிது [8]மேவினான்.

(இ - ள்.) அந்த (ப்பிரமதேவனுடைய) வரமானது பயனையளிப்பதாகிய ஒருதகுதியானகாலம் (நமக்கு) உண்டாகியுள்ளது; (மந்திரிமாராகிய நீங்கள்) ஆராய்ந்துசொல்லியது குற்றமற்றதேயாகும்; எல்லார்க்கும் பழமையான தலைவனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களைக் கிட்டி, நமது மனத்திலுள்ளதை நிறைவேற்றுவோமென்று (மனக்கவலை நீங்கி) இனிதாகப் பொருந்தியிருந்தான், (விபீடணன்); (எ - று.)

இழ் 'செய்திறன் இன்னது' என்பதைப்பற்றிச் சஞ்சலமுற்ற விபீடணன், மந்திரிமாரும் தக்க ஆலோசனை கூறவே, ஸ்ரீராமனையே சரணமாக அடைவது என்று உறுதிக்கொண்டு, அந்த மனச்சஞ்சலம் நீங்கி இனிதாக இருந்தனனென்பதாம். மனத்து ஏயது-ஆதியம்பரமனுக்கு அன்பு என்னலாம். பி - ம்:—[1]அவதி [2]யாவதும், ஆவது. [3]நினைந்தனம், நினைத்தது, நினைத்தனை. [4]சரண். [5]அணுகி. [6]மனம்மேயது. [7]எண்ணி. [8]போயினான், மேயினார், மேவினார், (329)

24.—'இரவில் இராமபிரானையடைதல் தக்கதன்று' என்று அவர்கள் சோலையில் தங்க, சூரியன் உதயமாதல்.

[1]இருளிடை யெய்துவ [2]தியல்பன் றாமெனப்
பொருளுற [3]வுணர்ந்தவப் [4]புலன்கொள் புந்தியர்
மருளுறு [5]சோலையின் மறைந்து வைகினர்
உருளுறு தேரவ னுதய [6]மெய்தினான்.

(இ - ள்.) 'இருட்டுப் பொருந்தியிருக்கையில் [இரவினில்] (நாம் அந்த இராமபிரானை) அடைவது, இயற்கைச் செயலன்ருகி விடும்' என்று, செய்யவேண்டியசெயல்களை நன்கறிந்த அந்த விவேகமமைந்த புத்திமான்களான விபீடணனும் அவனுடைய துணைவரும், மருட்சியையுண்டாக்குகின்றசோலையில் மறைந்து தங்கினார்கள்; (அப்பால்), ஒற்றைச் சக்கரமமைந்ததேரையுடைய வணங்கிய சூரியன் உதயமலையை யடைந்தான் [உதித்தான்]; (எ - று.)

இராத்திரியிற் புதியவர் வந்தால் மருளுதல் இயற்கை யாதலால், நாம் அங்ஙனம், ஐயமுண்டாகும்படி இரவிற்சேர்தல் நல்லதன்றென்று விவேகிகளான விபீடணன் முதலியோர் ஆராய்ந்து அங்குத்தானே ஓர்சோலையில் மறைந்திருந்தனரென்பதாம்: என்றது - அவ்வானரர்களின் கண்ணுக்கு எட்டாத தூரத்திலிருந்தன ரென்றவாறு. சூரியன் சம்வற்சரரூபமான ஒற்றைச்சக்கரங் கொண்ட தேரையுடையவனென நூல்கள் கூறுவதால் 'உருளுறு தேரவன்' எனப்பட்டான். பி-ம்:—[1] இருளுற. [2] இயல். [3] எண்ணிய. [4] பொலன்கொள்தோளினர், புலன்கொள் கேள்வியார். [5] சூழலின். [6] ஆயினன். (330)

25.—இராமபிரான் கரைமருங்கு வருதல்.

அப்புறத் [1] திராமனவ் வலங்கு வேலையைக்
குப்புறக் கருதுவான் குவளை நோக்கிதன்
துப்புறச் சிவந்தவாய் நினைந்து சோர்குவான்
இப்புறத் திருங்கரை மருங்கி னெய்தினன்.

(இ - ள்.) இராமன்,—அலைவீசுந்தன்மையுள்ள அந்தக்கடலை அக்கரை சேருமாறுகடப்பதற்குச் சிந்திப்பவனாகி. கருங் குவளை மலர்போன்ற கண்களையுடையவளான சீதாபிராட்டியின் பவழத்தையொப்பச் சிவந்துள்ள வாயை நினைந்து மனந்தளர்பவனாய், இந்தப்பக்கத்துக் கடலின் பெரியகரையோரத்தில் வந்துசேர்ந்தான்; (எ - று.)—அக்கரைசேர உபாயங் கருதுபவன், குவளை நோக்கி தன்வாய் நினைந்து சோர்பவனாயினனென்க. இப்புறத் திருங்கரை என வந்ததனால், அப்புறத்து என்பது - அக்கரையைக் காட்டிற்று. பி-ம்:—[1] இராமனுமலங்கல். (331)

26.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்-இராமன் ஆங்குள்ள கானல் முதலியவற்றை நோக்குதலைத் தெரிவிக்கும்.

கானலுங் கழிகளும் மணலுங் [1] கண்டலும்
பானலுங் குவளையும் பரந்த புன்னையும்
மேனிறை யன்னமும் [2] பெடையும் வேட்கைகூர்
[3] பூநிறை [4] சோலையும் புரிந்து நோக்கினன்.

(இ - ள்.) கடற்கரைச் சோலைகளும் உப்பங்கழிகளும் மணற் பரப்புக்களும் (அங்கு முளைத்துள்ள) தாழைகளும் (ஆங்குள்ள நீர்நிலைகளில் தோன்றிய) கருநெய்தல்களும், கருங்குவளைகளும்

(மணலில் முளைத்துள்ள கிளைகளினாற்) பரவியுள்ள புன்னை மரங்களும் வானத்தின்மேல் நிறைந்து காணப்படும் ஆணன்னப்பறவைகளும் பெண்ணன்னப்பறவைகளும், ஆசைமிகுதற்குக் காரணமான மலர்கள் நிரம்பிய சோலைகளும் (ஆகிய இவற்றை) விரும்பி நோக்கினன்; (எ - று.)

கடலைக்கடக்கச் சிந்திக்க வந்த இராமன், தான் வந்த செயலை மறந்து, கானல் முதலிய பொருளைக் காணலாயினனென்க. நோக்கினன் என்ற வினைமுற்றுக்குக் கீழ்ச்செய்யுளிலுள்ள 'இராமன்' என்பதே, எழுவாய்: மேலும் இங்ஙனமே கொள்க. இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியிற் காணப்படவில்லை. பி - ம்:—[1]காண்டலும். [2]அடம்பும். [3]பூநிறச், பூநறச். [4]சூழலும். (332)

27. தரளமும் பவளமுந் தரங்க [1]மீட்டிய
திரண்மணிக் குப்பையுங் கனக தீரமும்
மருளுமென் பொதும்பரும் [2]மணலின் குன்றமும்
[3]புரள்நெடுந் திரைகளும் புரிந்து நோக்கினன்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்), முத்துக்களும், பவழங்களும், அலைகள் கொழித்துக்கொணர்ந்து (கரையிற்) குவித்த திரண்டுள்ள இரத்தினக் குவியல்களும், பொன்போல் விரும்பத்தக்க கரைகளும், மருளுதற்குக்காரணமான மெல்லியசோலைகளும், மணல் மேடுகளும், புரளுகின்ற நெடிய அலைகளும் (ஆகிய இவைகளை) விரும்பி நோக்கினன், (ஸ்ரீராமன்); (எ - று.)

மரங்கள் அடர்ந்து இருப்பதனால் இருண்டு உள்புகுபவர் மருளும்படி உள்ளது பொதும்பரென்க. இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் "மின்னகு (28)" என்ற பாடலின்பின். பி - ம்:—[1]மீட்டிட. [2]அமிழ்தின். [3]புரி. (333)

28. மின்னகு மணி[1]விரல் தேய வீழ்கணீர்
துன்னரும் பெருஞ்சுழி யழிப்பச் சோர்வினோடு
இன்னகை துளைச்சிய ரீழைக்கு மாழிசால்
[2]புன்னையம் பொதும்பரும் புக்கு நோக்கினன்.

(இ - ள்.) (கணவனோடு கூடியிருந்தகாலத்தில்) இனிய சிரிப்போடுகூடியவரான பரவமடந்தையர் (பிரிவுநேர்ந்த காலத்தில்) மின்னல்போல விளங்குகின்ற அரதனவணியான மோதிரம் அணிந்த (தம்) கைவிரல்கள் தேயவும், கண்களினின்று வீழ்கின்ற கண்ணீர்சேர்தற்கு அரிய பெரிய சுழியை அழித்துக் கொண்டிருக்கவும், மனத்தளர்ச்சியுடனே தரையிற்கீறுகின்ற கூடற்சுழி மிக்கிருந்துள்ள புன்னைமரங்கள் நிரம்பிய அழகியசோலைகளையும் போய்ப்பார்த்தான், (அவ்விராமன்); (எ - று.) பொதும்பர் - மரச்செறிவு: சோலை.

அந்தக்கடற்கரையில் மீன்பிடித்தல்முதலிய தொழில்நிமித்தமாகச் சென்ற தமதுகணவரைப்பிரிந்த நுளைச்சியர் திரும்பிவர வேண்டிய நேரமாகியும் வராமையால் பெருந்துயரங் கொண்டு 'தம்கணவர் சௌக்கியமாக வந்து சேர்வாரா, மாட்டாரா?' என்று அறியவிரும்பித் தமது விரல்தேயப் புன்னைப்பொதும்பரிலிருந்து மணலிற்கூடற்சுழி இழைப்பர்: அங்ஙனம் இழைக்கும்போதே அந்தக்கூடற்சுழியை அவரது பிரிவுத்துயர்க்கண்ணீர் அழித்து விடும்: அவ்வாறுள்ள இடத்தை 'நம்மைப்போல் இவர்களும் வருந்துகின்றனரே! சீதையும் இவர்களைப்போல் நமதுபிரிவினால் கூடலிழைத்துவருந்துவாளன்றோ!' என்ற குறிப்போடு ஸ்ரீராமன் சென்று பார்க்கலாயின னென்க. **கூடலிழைத்தலாவது** - கூடல் தெய்வத்தை வாழ்த்தி 'என் கணவன் இப்போது கூடுவானாயின் நீ கூடு' என்று மணலிற்சுழியிழைத்தல். பிரிந்தமகளிர் கண்களை மூடிக்கொண்டு சுழிக்கிற அது பிளவுபடாமல் இருநுனியும் சேர்ந்திடுமாயின் கணவர் கூடுவரென்றும் சேராவிடின் கூடாரென்றும் இங்ஙன் நிமித்தம் உணரப்படுமென்பர். இனி, வட்டமாகக் கோட்டைக்கீறி அதனுள்ளே சுழிசுழியாகச் சுற்றுஞ் சுழித்துக் கணக்கிட்டுப் பார்க்குமிடத்து இரட்டைப்பட்டால் கணவர் கூடுவரென்றும், ஒற்றைப் பட்டால் கூடாரென்றும் நிமித்தமறிகை என்று கூறுவதுமுண்டு: கடலைக்கடக்கச் சிந்திக்கவந்த இராமபிரானது கருத்தைப் பலவகைக்கடற்கரைக் காட்சிகள் கவர்ந்தமை கூறி, அக்காட்சியின்பத்தினின்று அம்மனத்தை மாற்றுமாறு பொதும்பரிற்காட்சி யமைந்தமையை இங்குக் காட்டுகின்றார்: இங்ஙன் ஒரு சுவையினின்று மற்றொரு சுவைக்கு மாறும் நெறியை இந்தக் கவிச்சக்கரவர்த்தி அமைத்துள்ள முறை பாராட்டய தக்கது. பி-ம்:—[1]இனம்விழக்கண்கள். [2]புன்னையும். (334)

29.—நான்குகவிகள்-உயிர்ப்புவீங்குதல் முதலிய இராமன் செயலைத் தெரிவிக்கும்.

கூதிர்நுண் குறும்[1]பனித் திவலைக் [2]கோவை[3]கான்
[4]மோதிவெண் டிரை[5]வர மூடவெண் டாழைமேற்
பாதியஞ் [6] சிறையிடைப் பெடையைப் பாடணைத்து
ஓதிமந் துயில்வகண் டுயிர்ப்பு வீங்கினான்.

(இ - ள்.) வெண்ணிறமுள்ள அலை தாக்கிக்கொண்டுவர, (அத்திரைகள் தாக்காதபடி) கூதிர்க்காலத்து நுண்ணிய குறிய பனித்திவலையின் திரளைக் கானுகின்ற [பனிநீரைச் சொட்டுச் சொட்டாகக் கோவையாய்ச்சொட்டுகின்ற] வளைந்த வெண்ணிறத் தாழையின் மேலிருந்து (தம்) பெடையைத் (தமது) அழகிய சிறையின்பாதியிடத்துப் பக்கத்திலே யணைத்துக்கொண்டு ஆணன்னங்கள் துயில்வன கண்டு பெருமூச்சுமிகப்பெற்றான், (இராமபிரான்); (எ - று.)

கூதிர்க்காலத்துப்பெடையைச் சிறையினாலணைத்தவண்ணம் இனிது அமர்ந்த சேவலன்னத்தைக் காணவே, இராமபிரானுக்குச்

சீதையையணைக்கப்பெறாத வருத்தத்தினால் உயிர்ப்புவீங்கிற்றென்க. இராமபிரான் போருக்கு எழுந்தகாலம் கூதிர்ப்பருவமென்பது, இங்கு விளங்கும். பி-ம்:—[1] துளி. [2] கொள்ளை. [3] சான், சார். [4] மோது. [5] பொரு. [6] சிறகிடை. (335)

30. அருந்துதற் [1] கினியமீன் கொணர அன்பினால்
பெருந்தடங் [2] கொம்பிடைப் பிரிந்த சேவலை
வருந்திசை நோக்கியோர் மழலை வெண்குருகு
இருந்தது [3] கண்டுநின் றிரக்க மெய்தினான்.

(இ - ள்.) உண்ணுதற்கு இன்சுவையான மீனைக் கொண்டு வருமாறு அன்போடு மிகப்பெரிய மரக்கிளையிலிருந்து பிரிந்து சென்ற (தன்) ஆண்பறவையை, (அது) வருகின்ற திக்கை நோக்கிக் கொண்டு இன்குரலையுடைய வெண்ணிறமுள்ள பெண்நாரை ஒன்று தங்கியிருந்ததைக் கண்டு நின்று இரக்கங்கொண்டான், (ஸ்ரீராமன்); (எ - று.)

தன்னுடைய ஆண் வருந் திசையை நோக்கியவண்ணம் பிரிந்த பெண்குருகு இருந்ததைக் கண்டபோது, ஸ்ரீராமனுக்கு, "இந்தக் குருகுபோலவே நாம் வருந் திசையைச் சீதை பார்த்தவண்ணமாய் இருப்பாளன்றோ?" என்ற கருத்துத் தோன்றியதனால், இரக்கமுண்டாயிற்றென்க. அருந்துதற்கு இனியமீன்-வாய்க்கு அடங்கிய மீனுமாம். 'புள்ளுப் பிள்ளைக்கிரை தேடும் புள்ளம்பூதங்குடி தானே' என்ற விடத்துப் பட்டர் அருளிச்செய்தது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. பி - ம்:—[1] அரிய. [2] கொம்பரிற். [3] நோக்கி. (336)

31. ஒருதனிப் [1] பேடைமே லுள்ள மோடலால்
[2] பெருவலி வயக்குரு கிரண்டும் [3] பேர்கில
திருகுவெஞ் சினத்தன [4] தறுகட் டீயன
[5] பொருவன கண்டுதன் புருவங் கோட்டினான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற தனித்துள்ள பேடைக்குருகின் மேல் (தம்) மனஞ் செல்லுதலினால், மிக்கவலிமையையுடைய இரண்டு பெரிய குருகுகள் பின் வாங்காமல் மாறுபடுகின்ற கொடிய கோபத்தைக் கொண்டனவும், அஞ்சாமை தோன்றுங் கண்களிலிருந்து தீப்பொறி பறக்கப்பெற்றனவுமாகிப் போர்செய்வனவற்றைப்பார்த்துத் தன் புருவத்தை(ச் சினந்தோன்ற) வளைத்தான்; (எ - று.)

ஒருபேடையை இரண்டு ஆண்குருகுகள் காதலித்தல் தக்கதன்றென்ற குறிப்புத்தோன்ற, ஸ்ரீராமன் புருவத்தை வளைத்தானென்க. இன்னோரன்ன அறத்தினன் சூர்ப்பணகையைக் காமுற்றான் எனச் சிலர் ஆய்ந்ததுபோலப் பிதற்றல் கவியுள்ளத்திற்கும் ஆராய்ச்சி முறைக்கும் ஏற்குமா? தெளிக. தன்காதலியை நீசனாகிய இராவணன் காதலிப்பதை நினைப்பூட்டுதலால், இந்தக் குருகுகளின் செயல் இராமபிரானுக்குச் சினத்தை மூட்டியதென்

னலாம். "வயவலியாகும்" என்பது, தொல்காப்பியம். வலிவய - ஒருபொருட்பன்மொழி. பி - ம்:—[1]பெடையின்மேல். [2]பொரு. [3]போகில. [4]தெறு. [5]பொருவது. (337)

32. உண்ணிறை யூடலில் தோற்ற வோதிமம்
[1]கண்ணுறு [2]கலவியால் வெல்லக் கண்டவன்
தண்ணிறப் பவளவா யிதழைத் தற்பொதி
வெண்ணிற[3] முத்தினு லதுக்கி விம்மினுன்.

(இ - ள்.) உள்ளே நிறைந்த ஊடலிலே தோற்றுப்போன பெடையன்னம் காட்சிக்குப்புலனுகின்ற கலவியிலே வெல்லுதலைக் கண்டவனுன ஸ்ரீராமன்,—இனிய நிறத்தையுடைய பவழம் போன்ற வாயிதழைத் தன்னுல் மறைக்கப்படுகின்ற வெண்ணிற முத்துப்போன்ற பற்களினுல் அதுக்கிப்பொருமினுன்; (எ - று.)

ஊடலில் தோற்றலாவது-ஊடலால் தன்சேவலைத் தனக்குக் கீழ்ப்படியும்படி செய்யமுடியாமை. ஊடலில்தோற்றபெடை, கலவியில் தான் ஆண் அன்னத்தை விஞ்சியதென்க. இனி, ஊடற்குத் தோற்றது சேவலன்னமெனக் கொள்ளுதலு மொன்று. வெளியெழுகின்ற துயரத்தை அடக்கும்படி ஸ்ரீராமன் வாயினிதழைப் பற்களிற் கடித்தவண்ணம் மனத்துக்குள்ளாகவே விம்மலாயினனென்க. வாயிதழைக் கடித்தல், கவலைக்குறி. முத்து - உவமவாகு பெயர். கவிச்சக்கரவர்த்தியின் மனத்தத்துவ நிபுணத்துவம் பெறப்படுதல் காண்க. பி - ம்;—[1]கண்ணுறை, கண்ணிறை. [2]கலவியல். [3]முகத்தினுல். (338)

33.—சுக்கிரீவன்முதலியோரின் சொற்களால் இராமபிரான் மெலிவுநீங்கி அவ்விடத்தைவிட்டுத் தன்னிருப்பிடத்திற்குப் போதல்.

இத்திற [1]மெய்திய காலை [2]யெய்துறும்
வித்தகர் சொற்களான் மெலிவு [3]நீங்கினுன்
ஒத்தன னிராமனு முணர்வு தோன்றிய
பித்தரி னொருவகை பெயர்ந்து போயினுன்.

(இ - ள்.) இந்நிலையை அடைந்தபோது, ஸ்ரீராமன், (அங்கு) வந்த அறிவாளிகளான சுக்கிரீவன் அநுமான் அங்கதன் ஜாம்பவான் முதலியோரின் (தேற்றரவு) மொழிகளினுல் ஒருவகையாக மனத்துயரம் தணியப்பெற்றவன் போன்றவனுய்,—நல்லறிவுவரப் பெற்ற பித்தர்போன்று அவ்விடத்தைவிட்டு ஒருவாறுக(த் தன்னிடம்) சென்றுன்; (எ-று.)

சுக்கிரீவாதியர் சொற்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுத் துயர்நீங்கினுன் போன்று இருந்தானேயன்றி, உண்மையில் ஸ்ரீராமன் மனத் துயரம் நீங்கப்பெற்றில னென்பதை யுணர்த்த, 'ஒருவகை மெலிவு நீங்கினு னொத்தனன்' என்றுர்: ஆனதுபற்றியே உணர்வு தாற்காலிகமாகத் தோன்றிய பித்தரை ஸ்ரீராமனுக்கு உவமை கூறி

ணர். இராமனும், உம்மை - கதைப்போக்கைப்பற்றியது. பி - ம்:—[1]மேவிய, நிகழ்வறு. [2]எய்திய. [3]நீங்கினர். (339)

34.—விபீடணன் வானரசேனையின்பக்கத்தைச் சார்தல்.

உறைவிட மெய்தினா னெருங்கு கேள்வியின்
துறையறி துணைவரோ டிருந்த சூழலின்
முறைபடு தானையின் மருங்கு முற்றினான்
அறைகழல் வீடண னயிர்ப்பில் சிந்தையான்.

(இ - ள்.) (தன்) வாழிடத்தை யடைந்தவனான ஸ்ரீராமன், கேட்கவேண்டிய நூற்பொருளின்வழிகளை யெல்லாம் அறிந்த (தன்) சினேகிதரோடு ஒருசேர இருந்த எல்லையில், (போர்க்கு உரிய) முறைப்படியே நடக்கின்ற வானரசேனையின் பக்கத்திலே, ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த விபீடணன் சந்தேகிக்கத்தக்க மனமில்லாதவனாய் வந்துசேர்ந்தான்; (எ - று.)

சுக்கிரீவன் முதலாயினாரோடு ஸ்ரீராமனிருக்கையில், வானர சேனையின் பக்கத்து விபீடணன் வந்துசேர்ந்தனனென்க. விபீடணன்வந்து சேர்ந்தபோது இன்னது சொல்லிக்கொண்டுவந்தானென்பதை, மேற்செய்யுளில் அநுவாதமாகக் கூறுவர். அயிர்ப்பு இல் சிந்தையான் - மனக்களங்கமில்லாதவனென்றபடி; தான் செய்யவேண்டியதுஇன்னது என்பதில் ஐயமற்ற சிந்தையான் என்றலுமாம். அயிர்ப்பு - இராமபிரான் தன்னைச்சேர்த்துக் கொள்வனோ, மாட்டானோ என்ற சந்தேகமுமாம். (340)

35.—'கொற்றவா! சரண்' என்ற சொல் செவிப்பட, ஸ்ரீராமன் துணைவரின் முகத்தை நோக்குதல்.

மற்றொரு பொருளுள தென்நின் மாறிலாக்
கொற்றவ சரணெனக் [1]கூய தோருரை
உற்றது செவித்தலத் தைய [2]னெல்லையின்
நற்றுணை வரைமுகம் நயந்து [3]நோக்குறா.

இதுவும், அடுத்தகவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) 'உன்னைக்காட்டிலும் (மேம்பட்டு) உள்ளதாகிய மற்று ஒருபொருள் என்? [உன்னிலும்மேம்பட்ட வேறொருபொருளும் இல்லை;] ஒப்பில்லாத வெற்றியையுடையோனே! (நீயே எம்மை இரட்சிக்கும்) புகல்' என்று உரத்துச்சொன்னதாகிய ஒப்பற்றவார்த்தை (ஸ்ரீராமனுடைய) காதுகளில் கேட்டது; ஸ்ரீராமன் விரைவாகத் (தனது) சிறந்ததோழன்மார்களின் முகத்தை விரும்பிப் பார்த்து,—(எ - று.)—'சாற்றுமின்னென' என்று அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

இச்செய்யுளும் அடுத்தசெய்யுளும் பலபிரதிகளிலில்லை: சில பிரதிகளில் "முற்றிய" (37) என்னும் பாடலுக்குப் பின் உள்ளது. மாறு - ஒப்பு. சரணடைந்தோரை ஏற்பதில் விருப்பந்தோன்ற நயந்து நோக்கினன். பி-ம்:—[1]கூயினான். [2]ஒல்லெலன. [3]நோக்கினான்.

36.—ஸ்ரீராமன் சரணம் வேண்டியவரைக்குறித்து வினவுகையில் வானரசேனையின் முன்னணியில் நிகழ்ந்ததைக் கூறுவோமெனல்.

எந்தையே யிராகவ சரண மென்றசொல்
[1]தந்தவ ரெனவரோ சாற்று மின்னென
[2]மந்தண முற்றுழீ இ [3]வயவெஞ் சேனையின்
[4]முந்தினர்க் [5]குற்றதை மொழிகு வாமரோ.

(இ - ள்.) 'எந்தையே! இராகவா! சரணம்' என்ற சொல்லைக் கூறியவர் எப்படிப்பட்டவரோ? சொல்லுங்கள் என்று வினவி ஆலோசனையைக் கொண்டபோது, வெற்றிபொருந்திய கொடிய சேனையிலே முன்னணியிலிருந்தவர்க்கு உற்றதைமொழிகுவாம்;

'இராகவா! நீ சரண்' என்று கூவிய சொல் செவிப்பட்ட போது, 'இதனைக் கூறியவர் எப்படிப்பட்டவரோ? சொல்லுக' என்று வினவி அதனையறியவேணுமென்கின்ற எண்ணத்தோடு ஸ்ரீராமன் இருக்கையில், சேனையின் முன்னிடத்துள்ளார்க்குள் நிகழ்ந்ததைக் கூறுவோமென்று கவி கூறுகின்றாரென்க. இச்செய்யுளில் 'வயவெஞ்சேனையின்......மொழிகுவாமரோ' என்பது—கவிக்கூற்று. மந்தணம் - மந்த்ரணம்: ஆலோசனை. மூன்றாமடி 'வந்தனர் முடிவிலாவயங்கு தானையின்' என்று சிலபிரதியில். அரோ - ஈற்றசை. பீ-ம்:—[1]தந்தனர். [2]மந்திர முற்றுழி, வந்தன ருற்றிழி. [3]வயங்கு. [4]முந்தவர்க்கு. [5]உற்றது. (342)

37.—வந்தவிபீடணனைக்கண்டு சேனையில் முன்புறம்நின்ற வானரங்கள் அதட்டிப் பலபடி கூறியவற்றை இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் கூறும்.

முற்றிய [1]குரிசிலை முழங்கு [2]தானையின்
[3]உற்றனர் நிருதர்வந் தென்ன வொன்றினார்
எற்றுதிர் பற்றுதி [4]ரெறிதி ரென்றிடை
சுற்றின ருருமெனத் [5]தெழிக்குஞ் சொல்லினார்.

(இ - ள்.) வந்துசேர்ந்த ஆண்களிற்சிறந்தவனான விபீடணனை (க் கண்டு), 'ஒலிக்கின்ற சேனையிலே அரக்கர் வந்துசேர்ந்துள்ளார்' என்று (யாவரும்) ஒன்றுகூடியவராய்,—'(வந்த இந்த அரக்கர்களைப்) பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்: மோதுங்கள்: (ஆயுதங்களை மேலே) வீசியெறியுங்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டு, இடிபோலப் பேரொலி தோன்ற அதட்டுகின்ற சொல்லையுடையவர்களாய், அவ்விடத்தில் (அவர்களைச்) சூழ்ந்து கொண்டார்கள்; (எ - று.)

'நிருதர்' என்று பன்மை வந்ததனால், விபீடணனைக் கூறியது அவனது துணைவர்க்கும் உபலட்சணமென்பது பெறப்படும். அரக்கர்கள் வந்தமையாற் கலங்கிய வானரவீரர் திரண்டு அதட்டிய வண்ணம் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டனரென்க. பீ-ம்:—[1]குருசிலும். [2]தானையுள், தானையர். [3]உற்றுளர். [4]எறிமின். [5]தொனிக்கும்.

38. தந்தது [1]தருமமே கொணர்ந்து [2]தானிவன்
வெந்தொழில் தீவினை [3]பயந்த [4]மெய்ம்மையான்
வந்தன னிலங்கையர் [5]மன்ன ளுகுநஞ்
சிந்தனை [6]முடிந்தன வென்னுஞ் [7]சிந்தையார்.

(இ - ள்.) 'தருமதேவதையே (இவனை இங்குக்) கொண்டு கொடுத்தது; இவன் (தன்னுடைய) கொடுந்தொழிலான பாவம் விளைத்த உண்மையான பயனால் வந்தவனாகிய இலங்கைமன்னவனா வான்: (ஆதலால்), நமது கருத்துக்கள் முடிந்திட்டன' என்றுகருது கின்ற எண்ணமுடையராயினர், (அவ்வானரசேனையிற் சிலர்);

தருமதேவதை பிடித்துக்கொண்டு வந்துவிட, மகாபாவியாகிய இராவணன் நாம்உள்ள இடத்திற்கு வலுவில் தானே வந்திட்டான்; இனி நாம் கருதியபடி இவனை முடித்துவிடலாமென்று வானரரிற் சிலர் கருதினரென்க. சிந்தனை - கவலைகள் என்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]கருமமே. [2]தானெனு. [3]உந்த. [4]மேன்மையால், வெம்மையால். [5]மன்னனுதலின், மன்னனுமென. [6]முடிந்தனன். [7]செய்கையார், செய்கையான். (344)

39. இருபது கரந்தலை யீரைந் [1]தென்னுமத்
திருவிலிக் கன்னவை [2]சிதைந்த வோவென்பார்
பொருதொழி [3]லெம்மொடும் [4]பொருதி [5]போரென்பார்
ஒருவரி னொருவர்[6]சென் றுறுக்கி யூன்றுவார்.

(இ - ள்.) 'இருபதுகைகளும் பத்துத்தலைகளும் (பெற்றவன்) என்கின்ற அந்தப்பாக்கியவீனனுக்கு அந்தப்பத்துத்தலைகளும் இருபது கைகளும் அழிந்தனவோ?' என்று சொல்லுபவர்களும் 'போர்த் தொழிலையுடைய எம்முடனே போர் செய்வாய்' என்றுசொல்லுபவர்களுமாகி, ஒருத்தரினும் ஒருத்தர் முற்பட்டுச்சென்று கோபித்து (ச்சிலர்) எதிர்ப்பாரானார்கள்; (எ - று.)

'இருபது கரந்தலையீரைந்தென்னு மத்திருவிலி' என்றதொடர், திருவவதாரப்படலத்திலும் வந்துள்ளது. வந்தவனை இராவணனென்று கருதியவர் 'இருபது......சிதைந்தவோ' என்றனர். பி-ம்:—[1]என்பரித், என்பரத். [2]சிறந்தவோ. [3]என்னொடும். [4]பொருதிர். [5]போந்தன. [6]முன். (345)

40. [1]பற்றினஞ் [2]சிறையிடை வைத்துப் பாருடைக்
கொற்றவர்க் [3]குணர்த்துது மென்று கூறுவார்
எற்றுவ தன்றியே யிவனைக் கண்டிறை
[4]நிற்றலென் பிறிதென [5]நெருக்கி [6]நேர்குவார்.

(இ - ள்.) (மற்றுஞ் சிலர், 'இவனைப்) பிடித்துச் சிறையிலே வைத்து, உலகத்திற்கெல்லாம் தலைவராகிய வெற்றிபொருந்திய ஸ்ரீராமர்க்கு அறிவிப்போம்' என்று கூறுவார்; 'மோதவேண்டுமேயல்லாது (செய்யவேண்டியசெயலுக்கு) வேறாக, இவனைப்பார்த்துக் கொண்டு தாமதத்துடன் நிற்பது எதற்காக?' என்று சொல்லி

நெருக்கி எதிர்ப்பார்கள்; (எ-று.)—எற்றுவது-காலாலுதைப்பது என்பாருமுளர். பி-ம்:—[1]பற்றிநம், பற்றிநாம். [2]சிறையிட. [3]உணர்த்துவது. [4]சிற்றிரென். [5]நெருங்கி. [6]நோக்குவார், நேர்வரால். ()

41. இமைப்பதன் [1]முன்விசும் பெழுந்து [2]போயபின்
அமைப்பதென் பிறிதிவ ரரக்க ரல்லரோ
சமைப்பது கொலை[3]யலால் தக்கது யாவதோ
குமைப்பது நலனென [4]முடுகிக் கூறினர்.

(இ - ள்.) (மற்றுஞ்சிலர்),—'இமைக்கும்பொழுதிற்குள்வானத் தெழுந்து இவர் போனபிறகு வேறாகச் செய்வது யாது உளது? இவர் அரக்கரன்றோ? நாம்இவரிடத்துச் செய்யத்தக்கது கொலையே யல்லாமல், தக்கசெயல் யாதோ? (இவரை) உருத்தெரியாமற் சிதைப்பது நலம்' என்று விரைந்து கூறினர்; (எ - று.)

இவர் ஓடிவிடுவதற்குமுன் இவரைப்பற்றிக் குமைத்துக் கொன்றிடவேணுமென்று சிலர் கூறினரென்பதாம். 'அரக்கரல்லரோ' என்ற தொடர், இமைப்பதன்முன்***அமைப்பதென் என்ற தொடரைச் சமர்த்திக்கும்: தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணி. பி-ம்:—[1]முனம். [2]போமிவர், போமவர். [3]எனத்தருவது. [4]முடுக்கிக் கூறுவார். (347)

42.—பிறகு காவலாளரான மயிந்த துவிவிதர் அனுமனேவலால் முன்னணிக்கு வருதல்.

[1]இயைந்தன [2]வியைந்தன இனைய கூறலும்
மயிந்தனும் [3]துமிந்தனு மென்னும் மாண்பினர்
அயிந்திர [4]நிறைந்தவ னுணை [5]யேவலால்
நயந்தெரி காவல [6]ரிருவர் நண்ணினர்.

(இ - ள்.) (முன்னணி வானரர் தம்) மனத்துப் பொருந்தினவான இவ்வாறான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகையில் நீதிமுறையறிந்த காவலாளிகளான மயிந்ததுவிவிதர்என்ற மாட்சியுடைய இருவர் அனுமானுடைய ஏவுதலைக்கொண்ட கட்டளையுடனே அங்கு வந்துசேர்ந்தனர்; (எ - று.)

அநுமான், அசுவினிதேவர்களின் புதல்வர்களான மயிந்ததுவிவிதரைநோக்கி, வந்தவர்களை நம்மவர் ஒன்றுஞ்செய்யாதபடி விலக்கி, வந்தவர் நிலையைக் கண்டுவரச்சொன்னாக, அதற்கு ஏற்ப அந்த மயிந்ததுவிவிதர் நண்ணினரென்க. ஐந்திரம்-இந்திரனாற் செய்யப்பட்டதென்று பொருள்படும். தெய்வத்தன்மைவாய்ந்தவராதலால், உயர்திணையாற் கூறப்படுகின்றனர் வானரர். பி-ம்:—[1]இயைந்தனர். [2]இசைந்தனர், இயைந்தனர். [3]துவிந்தனும். [4]இயைந்திவர். [5]ஏவலார். [6]நால்வர். (348)

43.—மயிந்ததுவிவிதர் விபீடணுதியரின் அருகே சேர்தல்.

விலக்கினர் படைஞரை வேத நீதிநூல்
இலக்கண நோக்கிய [1]வியல்ப ரெய்தினர்
சலக்குறி யிலரென [2]வருகு சார்ந்தனர்
புலக்குறி [3]யறநெறி பொருந்த நோக்கினர்.

(இ - ள்.) வேதநூல்களிலும் நீதிநூல்களிலும் (இன்னார் இன்னபடியிருப்பரென்று கூறிய) இலக்கணங்களை யறிந்த தன்மையை யுடையவராகி வந்தவர்களான அந்த மயிந்ததுவிவிதர், படையிலுள்ள வானரவீரரை விலக்கி, விவேகத்தினால் உணரத்தக்க அறநெறி (அந்த விபீடணுதியாரிடத்தப்) பொருந்துதலைக் கண்டவர்களாய் (இவ்வரக்கர்) வஞ்சனைக்குறியை(த் தம்மிடத்து) உடையவரல்லரென்று அன்னவருடைய அருகே சேர்ந்தார்கள்;

நூல் முறைப்படி ஆய்ந்து 'இன்னார் இன்னபடியார்' என்று பகுத்தறியும் அறிவினரான அந்த மயிந்ததுவிவிதர், வந்துள்ள விபீடணுதியரிடத்துத் தருமம்பொருந்தியுள்ளதைக் குறிப்பினுலுணர்ந்து அவ்வரக்கரை வருத்துமாறு முயலும் வானரரை விலக்கி அன்னவரருகே சார்ந்தன ரென்பதாம். அங்கங்களினமைப்பிலிருந்து எவருடைய குணநிசயங்களையும் அறியலா மென்பது நூற்கொள்கை. பி - ம்:—[1]இயல்பின், வியவர். [2]மருங்கு. [3]ஒருநெறி, உண்மையிற். (349)

44.—மயிந்தன் அவ்வரக்கர்களை விசாரித்தல்.

யா[1]ரிவ ணெய்திய கருமம் யாவது
[2]போரது புரிதிரோ புறத்தொ ரெண்ணமோ
சார்வுற[3] நின்றநீர் சமைந்த வாறெலாம்
சோர்விலீர் [4]மெய்ம்முறை சொல்லு வீரென்ருன்.

(இ - ள்.) (மயிந்தனென்ற வானரன் வந்த விபீடணுதியரை நோக்கி),—'(நீவிர்) யார்? நீங்கள் இங்குவந்த செயல் எதுபற்றி? எங்களுடன் போர்செய்யப்போகின்றீர்களோ? (போர்புரிவதனினும்) வேருகச் சமாதானஞ் செய்து கொள்ள எண்ணமோ? நாங்கள் சார்ந்துள்ள இடத்தில் பொருந்துகின்ற நீர்எண்ணியுள்ள வகைகளையெல்லாம் ஒளிப்பதில்லாமல் உண்மையாகச் சொல்லுக' என்று வினவினான்; (எ - று.)—"மயிந்தனு மவ்வுரை" (49) என வருவதனல், வினவியறிந்தவன், மயிந்தன் என்பது பெறப்படும். சமைந்த - மனத்திலமைந்துள்ளவற்றை பி - ம்:—[1]இவன், இவர். [2]போர்புரிதொழிலதோ. [3]எண்ணி. [4]மெய்ம்மையே. (350)

45.— இனி, நான்கு கவிகள் - ஒருதொடர்: அனலனென்ற விபீடணனது துணைவன் விடையளித்ததைத் தெரிவிக்கும்.

பகலவன் வழிமுதல் பாரி ஞயகன்
[1]புகல்அவன் கழலடைந் துய்யப் போந்தனன்

தகவுறு சித்தையன் தரும நீதியன்
மகன்மகன் மைந்தன் நான் முகற்கு [2]வாய்மையான்.

(இ - ள்.) நற்குணம் நிறைந்த நெஞ்சத்தையுடையவனும் தருமவழி தவறாத ஒழுக்கமுடையவனும் உண்மையையுடையவனும் பிரமதேவனுக்குப் பேரனுடைய புதல்வனுமான விபீடணன், —சூரிய வமிசத்தில் முதன்மை பெற்றவனும் பூமிக்குத் தலைவனுமான அந்த ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருவடிகளைச் சரணமாக அடைந்து ஈடேறும் பொருட்டு வந்துள்ளான்; (எ - று.)

இச்செய்யுள்கள் - அனலனென்ற மந்திரியின் மொழியென்பது.48 ஆங் கவியில் விளங்கும். பிரமனுடைய மகன்-புலத்தியன்: அவனுடைய மகன் - விசிரவசு: விசிரவசின் மைந்தன்-விபீடணன். முதல் - முதன்மைபெற்றவனுக்கு, ஆகுபெயர். புகலவன் என்று எடுத்து - சரணமாக இருப்பவ னென்றுமாம். பி - ம்:—[1]புகல் வரும். [2]வாய்மையால். (351)

46. அறநிலை[1]வழாமையு மாதி மூர்த்திபால்
நிறை[2]வரு நேயமு நின்ற வாய்மையும்
மறையவர்க் கன்புமென் றினைய [3]மாமலர்
இறையவன் தரநெடுந் தவத்தி னெய்தினான்.

(இ - ள்.) தரும மார்க்கத்திலிருந்து தவறாமையும் முதற்கடவுளாகிய திருமாலினிடத்து நிறைந்துள்ள பக்தியும், சத்தியந்தவறாமையும், பிராமணர்களிடத்து விசுவாசமும் என்ற இவைகளை, (தனது) பெருந்தவத்தின் பயனாகச் சிறந்த தாமரையிலே தங்கி நிற்குங் கடவுளாகிய பிரமதேவன் (வரமாகத்) தந்ததனால், (இவன்) அடைந்தான்; (எ - று.)—அரக்கர் குலத்துப்பிறந்தும், விபீடணனுக்கு நற்குணங்கள் அமைந்ததற்குக் காரணங் காட்டியவாறு. என்றினைய - தொகுத்தல். பி - ம்:—[1]வழாமலும். [2]பெரு, தரு. [3]யாவையும். (352)

47. சுடுதியைத் துகிலிடைப் [1]பொதிந்து துன்மதி
இடுதியே சிறையிடை [2]யிறைவன் றேவியை
விடுதியே லுய்குதி விடாது [3]வேட்டியேல்
படுதி யென்று [4]உறுதிகள் பலவும் [5]பன்னினான்.

(இ - ள்.) 'துர்ப்புத்தியுடையவனே! சுடுகின்ற தீயை ஆடைக்குள் மூடிவைத்து (யாவர்க்குந்)தலைவனான ஸ்ரீராமனுடைய மனைவியைச் சிறையிலே வைத்திருக்கின்றாயே! (இப்போது சீதையைச் சிறையினின்று) விட்டிடுவாயானால், பிழைத்திடுவாய்;விட்டிடாமல் (அவளை) விரும்புவாயானால், இறந்தொழிவாய்' என்று நன்மை தரக்கூடிய பலசொற்களையும் (இராவணனுக்கு) விரிவாகச் சொன்னான்; (இவன்), (எ - று.)

இச்செய்யுளினால், விபீடணன் இராவணனுக்கு உறுதிமொழி கூறியதைத் தெரிவிக்கின்றான்; அங்ஙனம் கூறியபோதே இராவணன்

இவ்விபீடணனைத் துறத்தற்குக்காரணமென்று மேலே கூறுவன். சீதையைச் சிறையிடை வைத்தது துகிலிடைத்தீயைப் பொதிந்து வைத்ததனோடொக்கு மென்ற கருத்தை, உபமான உபமேயங்கட்கு ஐக்கியம்பட 'துகிலிடைத்தீயைப் பொதிந்து சீதையைச் சிறையிடையிடுதி' என்றது காட்சியணியாம். முதலடியில் தியை - தீயை, விகாரம். பி - ம்:—[1]பொதியும், பொதிந்த. [2]இராமன். [3]வைத்தியேல். [4]இவைநனி, உறுபொருள். [4]சொல்லினன். (353)

48\. மறந்தரு [1]சிந்தையன் மதியி னீங்கினன்
பிறந்தனை [2]பின்பதிற் பிழைத்தி [3]போகுதி
இறந்தனை நிற்றியே [4]லென்ன [5]வின்னவன்
துறந்தன னெனவிரித் தனலன் சொல்லினன்.

(இ - ள்.) அதருமத்தைக்கொண்ட நெஞ்சத்தை யுடையவனும் நல்லறிவு நீங்கப்பெற்றவனுமான இராவணன், (இந்தவிபீடணன்கூறிய உறுதிமொழிகேட்டு),—'(எனக்குத்) தம்பியாகப் பிறந்திட்டாய்; அதனால், பிழைத்திருக்கிறாய்; (என்னிடத்தை) விட்டுப்போவாய்; (இங்கு) நிற்பாயானால், செத்தாய்' என்று சொல்லிவிடவே,—இந்த விபீடணன் (அவ்விராவணனை) விட்டுத் துறந்தானென்று விவரித்து அந்த அனலன் விடைகூறினான்;

'என் தம்பியென்று உன்னைக் கொல்லாது விட்டேன்: அப்பாற் போய் விடு; இனி இங்குத்தானே நிற்பாயாயின் தம்பியென்று பாராது உன்னைக் கொன்றுவிடுவேன்' என்று இராவணன் கூறிவிட்டதனால், அவனைத் துறக்கவேண்டியதாயிற்றென்று, இராவணனை விபீடணன் துறந்த காரணத்தைக் கூறினனென்க. இறந்தனை - காலவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]சிந்தையே. [2]இன்பதில், இன்பத்தில். [3]போகுதி, போதிநீ. [4]என்று. [5]மன்னவன், இராவணன். (354)

49.—பகைஞர்க்கு இடங்கொடாமலிருக்கும்படி சொல்லி, மயிந்தன் இராமனுக்குச் செய்தி தெரிவிக்கச் செல்லுதல்.

மயிந்தனு மவ்வுரை மனத்து [1]வைத்துநீ
[2]இயைந்தது நாயகற் [3]கியம்பு வேனெனப்
பெயர்ந்தனன் [4]றம்பியும் பெயர்வில் சேனையும்
[5]அயர்ந்திலீர் [6]காமினென் றமைவ தாக்கியே.

(இ - ள்.) மயிந்தனும், அந்த (அனலன் கூறிய) வார்த்தைகளை(த் தன்) மனத்திற் கொண்டு, '(என்) தம்பியும், நிலைபெயர்தலில்லாத [அஞ்சாது உறுதியாயிருக்கின்ற] சேனையும் சோர்விலாதவர்களாய்ப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருங்கள்' என்று சொல்லி (அவ்வானரசேனைகளை யெல்லாம்) அமர்ந்திருக்கும்படி செய்து,—(அனலனை நோக்கி) 'நீ மனமொத்துச் சொல்லியதைத் தலைவனாகிய இராமபிரானுக்குச் சொல்லுவேன்' என்று சொல்லி (இராமபிரானுள்ள இடம்நோக்கி)ப் புறப்பட்டான்; (எ - று.)—தம்பியும்

சேனையும் காமின் - இடவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]வைத்திவை,வைத்தினி. [2]இயைந்தன. [3]இயம்புவாயெனப். [4]துமிந்தனும். [5]அயர்ந்திடல், இயைந்துடன், மயங்கலில். [5]காவலினமைதி, காவலென்றமைவது, காவனின்றியைவது. (355)

50.—மயிந்தன் இராமபிரானைச்சேர்ந்து அடி வணங்குதல்.

தருமமும் ஞானமும் தவமும் வேலியாய்
[1]மருவரும் பெருமையும் பொறையும் வாயிலாய்க்
கருணையங் கோயிலு ளிருந்த கண்ணனை
அருணெறி யெய்திச்சென் றடிவ ணங்கினான்.

(இ - ள்.) தருமம் ஞானம் தவம் இவை வேலியாகவும்,பொருந்திய பெருமையும் பொறுமையும் வாயிலாகவும் (அமைய), கருணையாகிய கோயிலுக்குள்ளேயிருந்த கண்ணழகுடையவனை, அருளிப்பாட்டை முறைமையாற் பெற்றுக் கிட்டிச்சென்று, (அப்பிரானது) திருவடியில் விழுந்து நமஸ்கரித்தான், (மயிந்தன்); (எ - று.)

இராமபிரான் கருணாமூர்த்தி யென்பதும், 'அப்பிரானிடத்துத் தருமம் முதலியன விஞ்சியிருப்பது எப்போதும் அப்பிரானைக் கருணைக்குள் நிற்குமாறு செய்வதென்பதும், பெருமை பொறை என்கின்ற குணங்களை முன்னிட்டே அப்பிரானுடைய கருணை வெளிப்படுகின்றதென்பதும் விளங்க, தருமம் முதலியவற்றை வேலி முதலியனவாக உருவகஞ் செய்தார்; உருவகவணி. இராமபிரான் கருணாமூர்த்தியென்பதை இங்குக் கவி விளக்கிய நயம் பாராட்டத்தக்கது. "கண்ணாவானென்றும் மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு" என்று நம்மாழ்வாரது அருளிச்செயலுக்கு ஏற்ப, 'கண்ணன்' என்பதற்கு - யாவருக்கும் கண்ணாயிருப்பவ னென்று உரைப்பினுமாம். பெரியோர் தம்முடைய சந்நிதானத்தில் வரலாமென்று நியமித்தலை அருளிப்பாடு என்று வழங்குதல், ஒரு மரபு. பி - ம்:—[1]பொருவருங் கேள்வியும். (356)

51.—மயிந்தன் 'ஒன்று சொல்ல வேண்டும்' என்ன, ஸ்ரீராமன் சொல்லுமாறு அனுமதி தருதல்.

உண்டுரை யுணர்த்துவது ஊழியாயெனப்
புண்டரீ கத்தடம் [1]புரையும் பூட்சியான்
மண்டிலச் சடைமுடி [2]துளக்கி [3]வாய்மையாய்
கண்டதுங் கேட்டதுங் [4]கழறு வாயென்றான்.

(இ - ள்.) 'யுகாந்த காலத்திலும் அழியாதிருப்பவனே! அறிவிக்க வேண்டியதான வார்த்தையொன்று உண்டு' என்று (மயிந்தன்) சொல்ல, தாமரைத்தடாகம்போன்ற திருமேனியைப் படைத்தவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், வட்டமாகிய சடையையுடைய தலையை (உடன்பாடு தோன்ற) அசைத்து, 'உண்மையுடையோனே! (நேரிற்) கண்டதையும் கேள்வியுற்றதையும் சொல்வாய்' என்று வினாவினான்; (எ - று.)

மயிந்த துவிவிதரை நிகழ்ந்ததை யுணர்ந்து வருமாறு அனுமான் ஏவியதை யறிந்துள்ளா ஞதலால், இராமபிரான், 'கண்டதும் கேட்டதும் கழறுவாய்' என்ருன். திருமாலின் திருமேனி தாமரைத் தடாகம்போலு மென்பதை "மாயக்கூத்தா வாமனு வினையேன் கண்ணு கண் கைகால், தூய செய்ய மலர்களாச் சோதிச் செவ்வாய் முகிழதாச், சாயச் சாமத்திருமேனி தண்பாசடையாத் தாமரைநீள், வாசத்தடம் போல் வருவானே யொரு நாள் காணவாராயே" என்று ஆழ்வார்பாசுரத்திலும் காண்க. ஊழியாய் - நீதிநூல் முறைக்கு வழுவாது நடப்பவனே! எனினுமாம். பூட்சி - திருமேனி. பி-ம்:—[1]புரைகட்புங்கவன். [2]துளக்க, [3]வாய்மையால். [4]கழறன்மேயினுன். (357)

52.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்-ஒரு தொடர். மயிந்தன் தான் கண்டதனையும் கேட்டதனையும் தெரிவித்தலைக் கூறும்.

[1]விளைவினை [2]யறிந்திலம் [3]வீட ணப்பெயர்
[4]நளிர்[5]மலர்க் கையினன் நால்வ ரோடுடன்
[6]களவியல் வஞ்சனை யிலங்கைக் காவலற்கு
[7]இளவல்நஞ் சேனையி னடுவ ணெய்தினுன்.

(இ - ள்.) (முடிவில்) என்ன விளையுமோ அஃது எனக்குத் தெரியாது; உடன்பிறந்த களவுத்தொழிலோடு பொருந்திய வஞ்சனைக் குணத்தையுடைய இலங்கைக்கு அரசனுகிய இராவணனுக்குத் தம்பியான விபீடணனென்று பெயர்பூண்ட குளிர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற கைகளையுடையவன் நமது சேனையின் நடுவிலே (தனது மந்திரிமார்) நால்வருடனே வந்து சேர்ந்தான்; (எ - று.)

இதுவும் அடுத்த கவியும், மயிந்தன் தான் நேரே கண்டதைக் கூறுவன. 'களவியல் வஞ்சனை யிலங்கைக் காவலற்கு இளவல்' என்று விபீடணனைக் கூறுவதனுல், அந்த விபீடணன் தேறுதற்கு உரியனே? அன்றே?' என்று தனக்கு ஐயம் உள்ளதைப் புலப்படுத்தியவாறு; இது பற்றியே, 'விளைவினையறிந்திலம்' என்றதும். அறிந்திலம் என்ற பன்மை, துவிவிதனையும் உளப்படுத்தியதென்க. பி - ம்:—[1]விளைவினி. [2]அறிந்திலன். [3]வீடணன். [4]நளி. [5]மலையாக்கையன், மலையாக்கையர், புனையாக்கையன், மலரரக்கர்கள். [6]களவுசெய். [7]இளையவன். (358)

53. கொல்லுமின் பற்றுமி [1]னென்னுங் கொள்கையான்
பல்பெருந் தானைசென் றடர்க்கப் பார்த்தி [2]யான்
நில்லுமி னென்று[3] நீர் யாவிர் [4] நுந்நிலை
[5]சொல்லுமி னென்னவோர் துணைவன் சொல்லினுன்.

(இ - ள்.) 'கொல்லுங்கள்; கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்' என்கிற கொள்கையோடு பலவான பெரியசேனை (வந்துஅவர்களைக்) கிட்டி நெருக்கப்புக, (அப்போது) யான்பார்த்து, விலகியிருங்களென்று சொல்லி (அடர்க்கப் புகுந்த சேனையை விலக்கி),

நீர் யாவீர்? உம் நிலைமையைச் சொல்லுங்கள்' என்று வினவ, (அந்த விபீடணனது) துணைவர்களுள் ஒருத்தன், (பின்வருமாறு) சொல்லலானான்; (எ - று.)—விபீடணனுடைய துணைவன் சொன்னதை, மேல் (நான்கு கவிகளில்) மயிந்தன் அநுவதித்துக் கூறுவது காண்க. இச்செய்யுள் ஒருபிரதியி லில்லை. பி - ம்:—[1] என்ற. [2] யாம். [3] நீயாரை, நீயாவன். [4] நின்னிலை, இன்னிலை. [5] சொல்லுதி. (359)

54. முரண்[1] புகு தீவினை முடித்த [2] முன்னவன்
கரண்புகு சூழ[3]லை [3] சூழக் [4] காண்பதோர்
அரண்பிறி தில்லென வருளின் [5] வேலையைச்
சரண்[6] புகுந் தனனென முன்னஞ் சாற்றினன்.

(இ - ள்.) '(விபீடணனென்ற இவன்), மாறுபாடு பொருந்திய தீத்தொழிலைச் செய்து தீர்த்த (தன்) தமையனான இராவணன் (தன்) மனம்சென்ற வழியே சென்றதனால், (தான்) கண்டு அடைதற்குரிய ஒப்பற்ற பாதுகாவலான இடம் (இராமபிரானுடைய திருவடிகளைக் காட்டிலும்) வேறொன்று இல்லை என்ற காரணத்தால், கருணைக்கடலான இந்த ஸ்ரீராமபிரானைச் சரண் புகுந்தனன்' என முன்னம் கூறினான்; (எ - று.)

இதனால், தான் செய்தி விசாரித்ததில், சேனையினிடம் வந்துள்ள காரணம் இன்னதென்று அந்த விபீடணனுடைய துணைவன் முதன்முதலிற் கூறியதைத் தெரிவிக்கின்றான் மயிந்தனென்பவனென்க. கரண் - கரணம்; அந்தக்கரணம். 'இராவணன் தன் மனத்தின்படி நடப்பின் இவ்விபீடணன் இங்கே வருவானேன்?' என்று தோன்றும் வினாவுக்கு அத்துணைவன் பின்னர் விடையிறுத்தது, மேல் மூன்று கவிகளால் அநுவதிக்கப்படும். பி-ம்:—[1] புகும். [2] முன்னவற்கரன், முன்னவன்கரன். [3] புகுதல், காணக், காணும். [4] காப்பதோர். [5] செல்வனை. [6] புகுந்தேன், புகுந்தான். (360)

55. ஆயவன் றருமமு மாதி [1] மூர்த்திபால்
மேயதோர் சிந்தையும் [2] மெய்யும் வேதியர்
நாயகன் [3] றரநெடுந் தவத்தின் [4] நண்ணினன்
தூயவ னென்பதோர் பொருளுஞ் சொல்லினன்.

(இ - ள்.) 'மிகப்பரிசுத்தனான அந்த விபீஷணன், அறத்தின் வழியே நடத்தலையும், முதல்மூர்த்தியாகிய திருமாலினிடத்திற் பொருந்திய சிந்தனையையும், சத்தியத்தையே பேசுவதையும், (தான் செய்த) பெருந்தவத்தின் பயனாக, அந்தணர்க்கெல்லாந் தலைவனான பிரமதேவன் (வரமாகக்) கொடுக்கப்பெற்றுள்ளான்' என்பதான ஒரு விஷயத்தையும் சொல்லினன்; (எ - று.)

இதனால், அரக்கர் குலத்துப்பிறந்தும் அவ்விபீஷணனுக்கு நல்ல குணம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் காட்டியவாறாயிற்று. தூயவன் ஆயவன் என்று இயைக்க. பி - ம்:—[1] மூர்த்தியான். [2] மெய்ம்மை. [3] தருநெடுவரத்து. [4] எய்தினன். (361)

56. கற்புடைத் தேவியை விடாது காத்தியேல்
எற்புடைக் [1]குன்றமா மிலங்கை ஏழைநின்
பொற்புடை முடித்தலை புரளும் என்றொரு
நற்பொரு ளுணர்த்தின னென்று நாட்டினன்.

(இ - ள்.) (அந்த விபீடணன் இராவணனை நோக்கி), 'கற்புடைய தேவியை (ஸ்ரீராமபிரானிடம்) விடாமற் சிறையிலேவைத் திருப்பாயேயானால், இந்த இலங்கா நகரமானது (அரக்கர்களின்) எலும்பினாலியன்ற மலையாக ஆய்விடும்; (அன்றியும்), அறிவில்லாதவனே! உன்னுடைய அழகையுடைய கிரீடத்தைக்கொண்ட தலையும் (பூமியிலே) புரளும்' என்று ஒரு நல்ல உபதேசத்தை யுணர்த்தினானென்பதையும் (அந்த விபீடணனுடைய துணைவன் என்னிடம்) தெரிவித்தான்; (எ - று.)—இதனால் இராவணன் மனத்துக்குப் பிடியாத நல்லுபதேசத்தை விபீடணன் செய்ததைக் காட்டியவாறு. பி - ம்—[1]குன்றும். (362)

57. [1]ஏந்தெழி லிராவண னினைய [2]சொன்னநீ
சாந்தொழிற் குரியையென் சார்பு [3]நிற்றியேல்
[4]ஆந்தினைப் [5]பொழுதினி லகறி யாலெனப்
போந்தன னென்றனன் புகுந்தநீ தென்றான்.

(இ - ள்.) பொருந்திய செயற்கையழகையுடைய இராவணன், (அதுகேட்டு விபீடணனை நோக்கி), 'இவ்வாறு (எனக்கு) மாறான வார்த்தைகளைச் சொன்னநீ என்னுடைய இடத்தில் நிற்பாயேயானால் இறப்பதற்கு உரியவனாவாய்; பொருந்திய தினையளவு காலத்திற்குள்ளே (என்னுடைய இடத்தைவிட்டு) அப்பாற் செல்வாய்' என்று துரத்தினானாக, (அவ்விடத்தை விட்டு இங்கு அவ்விபீடணன்) வந்துள்ளான் என்று (அந்த அனலன்) தெரிவித்தான்; நிகழ்ந்தது ஈது என்று (தான் கண்டதும் கேட்டதுமாகிய விஷயங்களை மயிந்தனென்ற வானரன் இராமபிரானிடம்) தெரிவித்தான்; (எ - று.)

இதனால், இராவணன் விபீடணனைத் துரத்தினமையால் அவன் புகலாக வந்தமையைத் தெரிவித்தவாறு. இங்ஙனம் தான் கண்டதையும், வந்தவர் முகமாகக் கேட்டதையும் ஸ்ரீராமனிடம் மயிந்தன் தெரிவித்தா னென்க. பி - ம்:—[1]ஏந்தொழில. [2]சொல்லி. [3]நின்றினி. [4]ஆய்ந்திமைப், ஆந்தனைப். [5]பொழுதினீயகறியாம். ()

58.—ஸ்ரீராமன் தன் நண்பரை நோக்கி 'வந்தவரைச் சேர்த்துக் கொள்வதா? விட்டுவிடுவதா? நும் கருத்து உரைமின்' எனல்.

அப்பொழு திராமனும் [1]அருகில் நண்பரை
இப்பொருள் கேட்ட நீ [2]ரியம்பு வீரிவன்
கைப்புகற் பாலனோ கழியற் பாலனோ
ஒப்புற [3]நோக்கி நும் முணர்வி னொலென்றான்.

(இ - ள்.) (மயிந்தன் வார்த்தையைக்கேட்ட) அப்போது, இராமனும்,—(தன்) சமீபத்திலிருந்த சிநேகிதரை நோக்கி, 'இப்போது நிகழ்ந்த செய்தியை (இந்த மயிந்தன் கூறுகையிற்)கேட்டுக்கொண்டிருந்த நீர், 'இந்த விபீடணன் நம்மிடத்துச் சேர்தற்கு உரியனோ? (நம்மிடத்தைவிட்டு) அப்பாற் சென்றிடுதற்கு உரியனோ? உமது அறிவினால் (மனத்திற்) பொருந்துதல்பெற நன்கு ஆராய்ந்து (நும்கருத்தில் தோன்றுவதைக்) கூறுங்கள்' என்றான்;

ஆலோசனை கூறுமாறு ஸ்ரீராமன் சுக்கிரீவன் முதலிய நண்பரைக் கேட்டனனென்க. பி - ம்:—[1] அறிவினன்பரை, அருகுநண்பரை,அமருநண்பரை.[2] இயம்புவீரெனக். [3] நோக்குவீர்,நோக்குறும்.

59.—கவிக்கூற்று: சுக்கிரீவன் கூறத் தொடங்கினனெனல்.

தடமலர்க் கண்ணனைத் தடக்கை [1] கூப்பிநின்று
இடனிது காலமீ தென்ன வெண்ணுவான்
கடனறி[2] காவலன் கழறி னனரோ
சுடர்நெடு மணிமுடிச் சுக்கிரீபனே.

(இ - ள்.) பெரிய தாமரை மலரைப்போன்ற கண்களையுடையவனை ஸ்ரீராமனை நோக்கி(த் தன்னுடைய) பெரிய கைகளைக் குவித்தவண்ணமிருந்து (தன்) கடமையறிந்த வானராதிபதியாகிய ஒளி பொருந்தியநெடிய இரத்தின கிரீடந்தரித்த சுக்கிரீவன், 'இடன் இது, காலம் இது' என்று எண்ணுபவனாய்க் கூறலானான்; (எ - று.)—சுக்கிரீவன் கழறுவதை மேலிற் பத்துக்கவிகளிற் காண்க.

அரசர்க்குக்காலமறிதலும் இடனறிதலும் முக்கியமாதலால், இராவணன் தம்பியான விபீடணன் தம்மைச்சார்ந்தகாலமும் வந்துசேர்ந்துள்ள இடமும் தக்கனவல்ல என்று தோன்றுவதால், வானரர் தலைவனான சுக்கிரீவன் அவைபற்றித் தன் மனத்துப்பட்ட ஆலோசனையைக் கூறலானானென்க. இடம் - தம்முடைய இடமல்லாமல் மாற்றான் நகரையணுகிய இடம். காலம் - குணங்களை ஆராய்ந்து கொள்ளுதற்கு இடனில்லாமல் நெருக்கடியாயுள்ள காலம்: பகைவர் பலவகைச் சூழ்ச்சியால்முயன்று எப்படியாவது நம்மை வெல்லவேணுமென்று பார்க்கும் காலம் என இவ்வாறெல்லாம் எண்ணினன் சுக்கிரீவனென்க. கடனறி காவலன் - காவலர் கடமையை யுணர்ந்தவனென்றபடி. 'இங்கு வருபவர் யாவரும் பெண்ணாய்விடுக' என்ற பார்வதி சாபத்தினாற் பெண் வடிவமடைந்த ருக்ஷரஜஸ்என்ற வானரராசனது கழுத்தினழகைக் கண்டு காமுற்ற சூரியபகவானது அருளாற்பிறந்தவன் சுக்கிரீவன். சுக்கிரீவன் எனபது - அழகிய கழுத்தை யுடையவனென்று காரணப்பொருள்படும். பி - ம்:—[1] கூப்பினான். [2] காதலன், சூழ்ச்சியின். (365)

60.—சுக்கிரீவன் தன்கருத்தைக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

நனிமுதல் வேதங்க [1]ளான்கும் நாமநூல்
மனுமுதல் யாவையும் வரம்பு கண்டநீ
[2]இனையன [3]கேட்கவோ வெம்மனோர்களை
வினவிய காரணம் [4]விதிக்கு மேலுளாய்.

(இ - ள்.) விதிக்கும் மேம்பட்டிருப்பவனே! மிக்க முதன்மை பெற்றுள்ள நான்குவேதங்களையும் பிரசித்தநூல்களாகிய மனு முதலிய எல்லாச்சாத்திரங்களையும் எல்லைகண்டுள்ள நீ எம் போலியரை வினவியகாரணம் இவ்விடயங்களைக் கேட்டறிவதற் காகவோ; (எ - று.)

பிறரைக்கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுவது சாமானிய மானவர்க்கு ஏற்கும்:வேதசாத்திரங்களையெல்லாம் கரைகண்டுள்ள உன்போலியர்க்கு வினவி அறியவேண்டிய பொருள் இல்லை: ஆதலால் நீஎங்களை வினவியது இவர்கள் மனநிலை எவ்வாறு உள்ளது என்று, பரிசோதித்தற்கேயாகுமென்றபடி. நாமம்-புகழ். விதிக்குமேலுளாய் - உன்விருப்பின்படி எதையும் நடப்பிக்க வல்லவன் நீ என்றபடி. பி - ம்:—[1]நாலும். [2]இனியன. [3]கேட்டி கொல். [4]விதியின். (366)

61. ஆயினும் விளம்புவ னருளி [1]னாழியாய்
[2]ஏயின [3]தாதலி னறிவிற் [4]கேற்றவா
[5]தூயவன் றென்னினுந் [6]துணிவென் றெண்ணினும்
மேயது [7]கேட்டியால் விளைவு [8]நோக்குவாய்.

(இ - ள்.) (எம்மைக்கேட்டுத்தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது உனக்குஇல்லை:) ஆனாலும், (நீ) ஏவினதாதலால் (என்னுடைய) அறிவிற்கு எட்டியவாறு சொல்லுவேன்: கருணைக்குக்கடல் போன்றவனே! (யான் கூறுவது), தூயது [மிகச்சிறந்த ஆலோசனை] அன்று என்று கருதினாலும்சரி, துணியத்தகுந்ததென்று கருதினாலும்சரி, (நான்) கருதுவதைக் கேட்பாய்; (கேட்டபின்பு) விளையக்கூடிய பயனைக்குறித்து (நீயே) ஆராய்ந்து கொள்வாய்;

எம்மைக்கேட்டுத் துணியவேண்டியது, எல்லாமுணர்ந்த உனக்கு இல்லை: அதனால் நான்சொல்லுவது அவசியமன்று: ஆயி னும், பெரியோனான நீ இன்னதுசெய்யவேணுமென்று பணித்தால் அதனைத் தட்டுதல் முறையன்று ஆதலால், என்மனத்திற்குப் பட்டதைச் சொல்கிறேன்: நான் கூறுவது குற்றமோ? குணமோ? என்று ஆராய்ந்து, பயனைநோக்கி உன்விருப்பின்படிசெய் என்று பூர்வபீடிகையாகச் சுக்கிரீவன் அடக்கங்கூறியவாறு. பின் 'மேயது' என வருவதனால், தூய - தூயது என்பதன் விகாரம். பி - ம்:— [1]ஆழிநீ. [2]ஏயெனக், ஏயின. [3]காதலின், ஆதலென். [4]ஏற்றன. [5]தூயவென்றெண்ணினும். [6]துணிவன்றெண்ணினும், துணிவன் றெள்ளினும். [7]கேட்டபின், கோடியால், கோடுவாய். [8]நோக் கென்றான். (367)

62. வெம்முனை [1]விளைதலி னன்று வேறொரு
சும்மையா னுயிர்கொளத் துணித லா[2]லன்று
தம்முனைத் துறந்தது தரும [3]நீதியோ
[4]செம்மையி லரக்கரில் யாவர் சீரியோர்.

(இ - ள்.) (இந்த விபீடணன்) தனது தமையனான இராவணனை (இப்போது) விட்டுவந்தது, (தமையனோடு தனக்குக்) கொடும்போர் விளைந்ததனாலன்று; வேறொருபழிக்கத்தக்க செயலால் தன்னுயிரையே கொள்வதற்குத் துணிந்தமையாலும் அன்று; (ஆகையால் இவன் செயல்), தரும சாஸ்திரத்தின் ஒழுங்குக்கு ஏற்றதாகுமோ? நேர்மைக்குணமில்லாத அரக்கரில் சீரியோர் யாவர்? (எ - று.)

'இவ்விபீடணன் தமையனை விட்டிட்டுவந்தானென்பது, ஒரு குற்றமாகாது: நீ தமையனான வாலியை விட்டிட்டுச் சேர்ந்தாயல்லவா?' என்று என்னைக்குறித்துக் கருதலாம்; யான் விட்டு வந்ததற்கும் இவன்விட்டுவந்ததற்கும் மிக்கவேறுபாடு உண்டு. நான் எவ்வளவோ பணிந்தும் வாலியென்பவன் என்னைத் துரத்தித் துரத்தியடித்துப் போர்புரியலானான்; அன்றியும், என்னுடைய மனைவியைக்கவர்ந்துகொண்டு என்னையே கொல்லப்பார்த்திட்டான். இவ்விபீடணனுக்கோ அவ்வாறு ஒன்றுமில்லை. ஆதலால், இவன்வந்தது கள்ளத்தனமாக இருக்கலாகுமென்றே கருதுகிறேன்; அரக்கரில் நற்குணமுடையாரெவரையும் கண்டிராமையால் அரக்கர்க்குள்ள குணத்திற்கு மாறான குணமுடையவனென்று இவனைக் கொள்ளமுடியாதென்றவாறு. வேறொருசும்மையான்-வேறொரு பெருந்தவறான காரியத்தைச் செய்ததனால் எனினுமாம்; என்றது - மகிஷாசுரனுடன் பொருமாறு பாதாளலோகத்திற்கு வாலி சென்றிருந்தபோது அன்னான் அசுரனைக் கொன்ற குருதி பிலத்துவாரத்தின் வழியாய் வெளிப்பட, 'வாலி கொல்லப்பட்டானாதலால் அந்தமகிஷாசுரன் ஒருகால் எம்மையும் கொல்வானோ?' என்று கருதிப் பிலத்துவாரத்தை மலைகொண்டு அடைத்தமையாற் கொல்லுமாறு பகைகொண்டமை போன்றதைக் குறிக்குமென்னலாம்; வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. பி - ம்:—
[1]விளைத்தலாலன்று, விளைத்தலினன்று. [2]அன்றே. [3]நீதியோய்.
[4]செம்மையால். (368)

63. [1]தகையுறு தம்முனைத் தாயைத் தந்தையை
[2]மிகையுறு குரவரை யுலகின் [3]வேந்தனைப்
பகையுற வருதலுந் துறந்த பண்[4]பிது
நகையுற [5]லன்றியும் நயக்கற் பாலதோ.

(இ - ள்.) பெருமைபொருந்திய தமையனையும், தாயையும், தந்தையையும், மேம்பாடுபொருந்திய ஆசிரியன்மாரையும், உலகிற்குத் தலைவனாகிய அரசனையும், (அவர்கட்குப்) பகையாயினர் நெருங்கவந்தவுடனே விடுதலென்கின்ற இந்தக்குணமானது,—

(தகாத செயலென்று) ஏளனஞ்செய்யத்தக்கதல்லாமலும் விரும்பி யேற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாகுமோ? (எ - று.)

தகாத செயலைச்செய்தவனை ஏற்றுக்கொள்ளலாகா தென்பது கருத்து. முன்னிரண்டடிகளிற் கூறப்பட்டவர் - ஐங்குரவரெனப் படுவர். பொதுப்பொருளால் சிறப்புப்பொருளைத் தோற்றுவித்த பிறிதுமொழிதல். பி - ம்:—[1] தகைவுறும். [2] மிகையறு. [3] வேந்தரை. [4] அது. [5] அன்றியே. (369)

64. [1] வேண்டுழி [2] யினியன [3] விளம்பி வெம்முனை
பூண்டுழி யஞ்சி[4] யே செருவிற் புக்குடன்
[5] மாண்டொழி வன்றிநம் மருங்கு வந்தவன்
ஆண்டொழி லுலகினுக் காணி யா[6] மன்றே.

(இ - ள்.) (அண்ணலே தனக்குக் காரியம்) ஆகவேண்டிய காலத்தில் இனியவார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டுக் கொடும்போர் நேர்ந்தபோது போரிற்புக்கு உடன்மாண்டு ஒழிதலை மேற்கொள் ளாமல் அஞ்சி நம்பக்கத்து வந்தவனுடைய ஆண்மைத்தொழில் உலகத்துக்கு ஆணிபோலச் சிறக்குமன்றோ? (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளில், விபீடணன் கபடமாகவந்தவனென்று தன் கருத்தைக் கூறின சுக்கிரீவன், இங்கு அவன் வஞ்சகனாகவராமல் அஞ்சிவந்து அடைக்கலம்புகுந்தா னென்றாலும் கொள்ளத்தக்கவ னல்ல னென்று கூறுகின்றான். போருக்கு அஞ்சிவந்தவன் போர் செய்து ஆண்தொழிலைக்காட்டவேண்டிய நமக்கு உதவானாதலால் இவனைக்கைக்கொள்வதிற் பயனில்லை யென்றவாறு. "ஆண்டொழில் உலகத்தில் ஆணித்தரமாய்த் தோன்று மன்றோ?" என்றது - பிறகுறிப்பு. அஞ்சிவந்தவன் ஆண்டொழிலைப்பூண்டநமக்கு ஆணித் தரமாகத் தோன்றுவனல்லவா எனினுமாம். பி - ம்:—[1] வேண்டொழி. [2] இனையன. [3] விரும்பி. [4] வெம். [5] மாண்டுழியன்றி, மாண் டொழிலன்றி, யாண்டொழிலஞ்சி. [6] அன்றோ, என்றான். (370)

65. [1] மிகைப்புலந் தருமமே [2] வேட்ட [3] போதவர்
[4] தகைப்புலந் துறந்துபோய்ச் [5] சாத லன்றியே
நகைப்புலம் [6] பொதுவுற [7] நடந்து [8] நாயக
பகைப்புலஞ் [9] சார்தலே [10] பழியி னீங்குமோ.

(இ - ள்.) நாயகனே! (தன்) மேம்பட்டஅறிவு தருமத்தையே விரும்புமானால் (மாறான) அவருடைய (நல்நெறியைத்) தடுத்தலைக் கொண்ட இடத்தைவிட்டுச்சென்று சாதலைமேற்கொள்வதல் லாமல்,(யாவரும்)பொதுவாக நகைத்தலைப்பொருந்த அவ்விடத்தை விட்டு வந்து பகைவரிடத்தைச்சார்தல் தக்கதோ? (அது), பழியி னின்று நீங்கிய செயலாகுமோ? (எ - று.)

தன்மனம் தருமத்தையே விரும்புகையில், தன்னைச்சேர்ந்தவர் தருமத்திற்குத் தடைநிகழ்த்துவராயின் தான் அவர்களை விட்டுச் சென்று சாதலென்பது செய்யத்தக்கதே யன்றி, யாவரும் இகழ்ச்சி

செய்யப்பகைவரிடத்தைச்சேர்தலென்பது செய்யத்தக்கசெயலன்று: அதுபுகழையுண்டாக்காது பழியையே விளைக்குமென்பதாம். விபீடணன் அச்சத்தினால் தமையனை விட்டிடாமல் தருமத்திற்குமாறாகத் தமையன்நடப்பதனால் அவனை விட்டிட்டான் என்றாலும் அவன் பகைவரைச்சேர்ந்தது சரியன்று என்கின்றான். பி - ம்:— [1]மிகப். [2]கேட்ட. [3]போதுதன், போதிவன். [4]தொகைக்குலம். [5]துறத்தலின்றியே, சார்தலின்றியே. [6]பொதுவற. [7]கடந்த. [8]நாயகன். [9]சார்தலோர், சார்வதோர், சார்வது. [10]பழியதாகுமால், பகையுமாகுமால், பகையினீங்குமோ. (371)

66. [1]வார்க்குறு வனைகழல் தம்முன் [2]வாழ்ந்தநாள்
சீர்க்குற [3]வாயிடைச் செறுநர் [4]சீறிய
போர்க்குற வன்றியே [5]போந்த போதிவன்
ஆர்க்குற [6]வாகுவன் அருளி னாழியாய்.

(இ - ள்.) கருணைக்கடலே! வார்த்துச்செய்யப்பட்ட வீரக்கழலை அலங்காரமாகப் பூண்ட தனது அண்ணன் [இராவணன்] வாழ்ந்த காலத்தில் (அவனது) செல்வத்தையனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய உறவுபூண்டுவிட்டு இவ்வேளையில் பகைவர் சீறிச்செய்கின்றபோருக்கு (உற்ற) உறவினனாகவிராமல் (அவனை) விட்டு வந்தானென்றால், இந்த விபீடணன், யாருக்குத்தான் உறவாக இருப்பான்; (எ - று.)

தன்னண்ணன் செல்வச்சிறப்போடு இருந்தகாலத்து அவனுக்குத் தம்பியென்று உறவுகொண்டாடிச் செல்வத்தாற்பெறலாகுஞ் சுகத்தையெல்லாம் நுகர்ந்து அவ்வண்ணனுக்குக் கேடுவிளையக்கூடிய கடும்போர் நிகழ்ந்ததென்று இப்போது கைவிட்டானாதலால், ஆபத்துக்காலத்தில் இவன் எவர்க்கும்ஒருபோதும் உதவுபவனல்லனென்பது, பெறப்படும்: ஆதலால், இவனைக் கைக்கொள்வதுதகாதென்றவாறு. இவன் வந்தது எப்படியிருந்தாலும், தக்க காலத்திற் கைவிடுந்தன்மையனான இவனைக்கொள்வதிற் பயனில்லையென்றவாறு. இங்கு 'அருளினாழியாய்' என்று இராமபிரானை விளித்தது - நீ கருணைக்கடலாதலால், உனக்கு யாவர் விஷயத்திலும் கருணைதோன்றுவது இயல்பேயாதலால், இவனிடத்துங் கருணைதோன்றுவது திண்ணம்: ஆயினும், இவனைக்கைக்கொள்ளலாகாது என்று குறிப்பித்தற்காக; கருத்துடையடைகொளியணி. "அற்ற குளத்தில்" என்ற பாடலை நினைவு கூர்க. பி - ம்:—[1]வார்க்குற. [2]வாழுநாள். [3]ஆகியே. [3]சீறுநாள். [5]புகுந்த. [6]ஆகுங்கொல். (372)

67. ஒட்டிய கனகமா னுருவ மாகிய
[1]சிட்டனு மருமக னிழைத்த தீவினை
கிட்டிய [2]போதினில் தவமுங் கேள்வியும்
விட்டது கண்டுதாம் விடாது [3]வேட்டுமோ.

(இ - ள்.) ஏறிட்டுக்கொண்ட பொன்மானின் வடிவமாகிய பெரியோனான மாரீசனும் மருமகனான இராவணன் போதித்த தீச்செயலைச் செய்யநேர்ந்த சமயத்தில், தவத்தையும் கேள்வியையும் கைவிட்டது கண்டும் நாம் (இவனைக்) கைவிடாமல் விரும்பக் கடவோமோ? (எ - று.)

மாரீசனென்பவன் சுகேதுவென்னும் யட்சனதுமகளாகிய தாடகையின் குமாரன்; இவனது தந்தையான சுந்தனென்ற யட்சன் அகத்தியமுனிவனது கோபத்திற்கு இலக்காய்ச் சாம்பராய்விட, கணவனையிழந்த தாடகை தனது இருபுதல்வரோடு அம்முனிவனை யெதிர்க்க, அவனதுசாபத்தால் மூவரும் அரக்கராயினர். பின்பு சுபாகுமாரீசர் இராவணனது மாதாமகனை யடுத்து 'நாங்கள் உனக்கு மக்கள் முறையாவோம்' என்றுஉறவு பூண்டு அதனால் இராவணனோடு மாமன்முறைபெற்றுச் செருக்குக் கொண்டு முனிவர்கட்குத் தீங்கு செய்தவண்ணம் திரியலாயினர். இப்படியிருக்கையில் விசுவாமித்திரமுனிவன் இராமலட்சுமணரைத் துணையாகக்கொண்டு வேள்விதொடங்க, அவ்வேள்விக்கு இடையூறுசெய்யத் தொடங்கி இராமபாணத்தால் சுபாகு இறந்தானாக, மாரீசன் வாயவ்யாஸ்திரத்தினாற் கடலில் தள்ளப்பட்டான். அங்ஙனம் உயிர்தப்பிய மாரீசன் சிலகாலம் கடற்கரையில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்து இராமன் தண்டகாரணியம் புகுந்தபோது பழைய வைரத்தால் வேறு இரண்டு அரக்கருடன் மான் வேடம்பூண்டு இராமபிரானைத் தன்கொம்புகளால் முட்டிக்கொல்லக்கருதி நெருங்குகையில், இராமனெய்த அம்புகளாற் கூடவந்த அரக்கர் இறக்க, இவன் தான்மாத்திரம் தப்பியோடியுய்ந்து இலங்கைசேர்ந்து தவவேடம் பூண்டிருந்தானென்பதறிக.

இவ்வாறு இராவணனுக்கு மாமன் முறையான மாரீசன் தான் தவமும் கேள்வியுமுடையவனாயிருந்தும், மருமகனான இராவணன் செய்த துர்ப்போதனையால் தன்னுடைய தவம் முதலாயினவற்றை விட்டு மாயமான் வடிவமாயினதைக் கண்டோமன்றோ. ஆகவே, இராட்சசர்கள் தவம்முதலியன உடையவராயினும், சமயத்தில் நல்லொழுக்கத்தைக் கைவிட்டுத் தீவினைக்குஉடன்படுவாரென்பது தெற்றெனவிளங்குதலால், இந்த விபீடணன் இப்போது நல்லொழுக்க முடையனாயிருந்தானானாலும் இவனை விரும்பிநேசித்தல் செய்யலாகாதென்றனனென்க. சிட்டன் - சிஷ்டன்: பெரியோன். தவம்முதலியன உடையவனாயிருந்ததுபற்றி மாரீசனை 'சிட்டனும்' என்றது. பி-ம்:—[1]சிட்டனன். [2]போதவன், பொழுதுநல். [3]வேட்குமோ, வேண்டுமோ. (373)

௬௯. கூற்றுவன் றன்னோ[1]டிவ் [2]வுலகங் கூடி[3]வந்து
ஏற்றன [4]வென்னினும் வெல்ல [5]வேற்றுளேம்
மாற்றவன் றம்பிநம் மருங்கு [6]வந்திவண்
[7]தோற்றுமோ அன்னவன் [8]றுணைவ [9]னுகுமோ.

(இ - ள்.) யமனுடனே இந்த உலகமெல்லாம் திரண்டுவந்து எதிர்த்தனவானாலும் (அவற்றையும்) வெல்லுமாறு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றோம், (நாம் இவ்வாறிருப்பதனால்), இங்கு நம்முடைய பக்கத்திலே (நமது) மாற்றானாகிய இராவணனுடைய தம்பிவந்து தோற்றுவானோ? அந்த மாற்றான் தம்பியான விபீடணன், துணை செய்பவனாவனோ? (எ - று.)

யமன் இவ்வுலகத்தையெல்லாம் திரட்டிக்கொண்டு வந்தாலும் எல்லாவற்றையும் எதிர்க்க ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற நமக்குப் பகைவனான இராவணனுடைய தம்பியின் துணை வேண்டுவதில்லை: இவன் இங்குவருதலே தகாதென்றவாறு. கீழ்ச்செய்யுளிலே வந்தவன் சமயத்தில் ஏமாற்றிவிடக்கூடுமென்ற சுக்கிரீவன், இதனால் இவன் துணை வேண்டுவதன்றென்கின்றான். பி-ம்:—[1]எவ். [2]உலகு. [3]வந்தேற்றினார், வந்தேற்றளவு. [4]எண்ணினும். [5]ஏற்றுளான், ஏற்றுள. [6]வந்தவன். [7]தோறிற்மே. [8]துணையும். [9]ஆவனே. (374)

69. அரக்கரை யாசறக் கொன்று நல்லறம்
புரக்க[1]வந் தனமெனும் பெருமை பூண்டநாம்
இரக்கமி[2]லவரையே துணைக்கொண் [3]டேறலால்
சுருக்கமுண் டவர்வலிக் கென்று தோன்றுமால்.

(இ - ள்.) 'இராட்சசர்களை யெல்லாம் விரைவில் அடியோடு அழியக்கொன்று சிறந்ததருமத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு வந்துள்ளோம்' என்கின்ற பெருமையை மேற்கொண்டுள்ள நாம் இரக்கமில்லாத அந்த அரக்கரையே துணையாகக்கொண்டு (போருக்குச்) செல்லுதலால், 'அந்த இராமலட்சுமணரது வலிமைக்குக் குறைவுள்ளது' என்று (வெளிக்குத்) தோன்றும்: (எ - று.)

அரக்கரை யறத்தொலைத்துத் தருமத்தை நிலைநாட்ட வந்துள்ளோமென்று பெருமைபூண்டுள்ள நாம் அதற்குமாறாக அரக்கரிற் சிலரைத் துணையாகக்கொள்வது தகாது; அன்றியும், நாம் அவர்களைத் துணைக்கொண்டு பொருதலால், ''நாம் தனியாக இருந்து அரக்கரைவெல்லமுடியாது; உளவு சொல்பவராய் அவ்வரக்கரிற் சிலர் நமக்கு உதவிபுரிந்தால்தான் வெல்லமுடியும்' என்று வெளியிற்பார்ப்பவர்க்குத் தோன்றும்: ஆதலால்,நம்முடைய வலிமை இழிவுபட்டதாக மதிக்கப்படும்; இக்காரணங்களினாலும் வந்த இவர்களைக் கொள்ளலாகாதென்பதாம்.நம்முடைய தன்மைக்கும் அரக்கரைக் கொள்வது தகாதென்றவாறு. ஆசு-பற்றுக்கோடுமாம். பி - ம்:—[1]வந்தனர். [2]அரக்கரைத். [3]ஏற்றுற, ஏற்றுமேல், ஏறமேல், ஏறுமேல், ஏறுற. (375)

70. விண்டுழி யொருநிலை நிற்பர் மெய்ம்முகம்
கண்டுழி யொருநிலை நிற்பர் கைப்பொருள்
கொண்டுழி யொருநிலை நிற்பர் கூழுடன்
உண்டுழி யொருநிலை நிற்ப ருற்றவர்.

(இ - ள்.) பொருந்திய உறவினரென்பார்,—பிரிந்த காலத்திலும் ஒருநிலையில்தானே நிற்பர்; நேர்முகத்தைக் கண்டபோதும் (முன்புநின்ற) அந்த ஒருநிலையிலேயே நிற்பர்; கையிலுள்ள பொருளை(ப் பிறர்) கவர்ந்துகொண்டுவிட்டாலும் [ஏழையாய் விட்டாலும் அந்த] ஒருநிலையிலேயே நிற்பர்; உணவுகளை உடன் உண்டபோதும் ஒரு நிலையிலேயே நிற்பர்; (எ - று.)

'சூழ்' என்பது - நுகர்தற்குஉரிய பொருள்கட்கெல்லாம் உபலட்சணமென்னலாம். மறைவாக இருக்கும்போதும் நேரே இருக்கும்போதும் கைப்பொருளை யிழந்திட்டகாலத்திலும், கைப்பொருளோடு பலவகை நுகர்ச்சிகளை நுகருங்காலத்திலும் எக்காலத்திலும் ஒருநிலையில் நிற்பவரே உற்ற உறவினராவர்: இங்ஙன் கூறிய இந்தப்பொதுப் பொருளில், இந்த விபீடணனோ இனிது நுகருங் காலத்துத் தமையனோடு இனிது இருந்து இன்னாமைநேர்ந்த காலத்து அவனை விட்டுப் பிரிந்திட்டானாதலால், உற்றானதற்கு ஏலாதவன் என்ற சிறப்புப்பொருள் பெறப்படும்: பிறிதுமொழிதலணி. 'ஒருநிலைநிற்பர்' என்பது ஒரு பொருளில்தானே பலமுறை வந்தது - சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. உற்றவர் - கடைநிலைத் தீவகம். கீழ் 66 - ஆஞ்செய்யுளிற் கூறியதை வற்புறுத்துதற்காக, இங்கு வேறுவகையாகக் கூறினனென்க. (376)

71. வஞ்சனை [1]யியற்றிட வந்த வாறலால்
தஞ்சென நம்வயிற் சார்ந்து ளானலன்
[2]நஞ்செனக் [3]கொடியனை நயந்து [4]கோடியோ
அஞ்சன வண்ணவென் றறியக் கூறினான்.

(இ - ள்.) (இவன்) வந்தவகை கபடச்செய்கையைச் செய்வதற்காகவே யல்லாமல் தஞ்சமென்று நம்மிடத்துச் சேர்ந்துள்ளானல்லன்: மைபோன்ற திருநிறத்தையுடையவனே! விஷம்போற் கொடியவனான இவனை விரும்பிக் கொள்ளக்கடவாயோ? என்று (தன்கருத்து) விளங்கும்படி சொல்லிமுடித்தான், (சுக்கிரீவன்);

இவன் நம்மை ஏமாற்றுதற்காகவந்த வேஷக்காரன்: ஆதலால் அங்கீகரிக்கத்தக்கவனல்லன் என்று, தான் துணிந்ததைக் கூறி முடித்தனன் சுக்கிரீவனென்க. தஞ்சு - தஞ்சமென்பதன் விகாரம். கோடியோ, ஓகாரம் - தகுதியின்மை குறிப்பது. பி - ம்:—[1]இயற்றிய. [2]நஞ்சினிற். [3]கொடிதென, கொடியனே, கொடுமென. [4]கோடுமேல், கோடியால். (377)

72.—ஸ்ரீராமன் சாம்பவானை 'உன்கருத்து யாது?' என வினவுதல்.

அன்னவன் பின்னுற வலகில் [1]கேள்வியில்
தன்னிகர் [2]பிறரிலாத் தகைய சாம்பனை
என்னையுன் கருத்தென வினவி னாயினான்
[3]தொன்முறை நெறிதெரிந் தவனுஞ் [4]சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) அந்தச் சுக்கிரீவன் கூறிமுடித்த பிறகாக, அளவில்லாத நூற்கேள்வியில் தன்னையொத்த பிறரில்லாத தன்மையையுடைய சாம்பவானைநோக்கி, தலைவனாகிய ஸ்ரீராமன், '(விபீடணனைக் கைக்கொள்வதில்) உன்னுடைய கருத்து யாது?' என்று வினவினான்; பழமையான முறையிலுள்ள வழியினால் ஆராய்ந்து அந்தச்சாம்பவானும் கூறலானான்; (எ - று.)—சாம்பவான் கூறுவதை மேல் ஐந்துகவிகளிற் காண்க.

சாம்பன் = ஜாம்பவாந்: கரடிகட்கு அரசன்: காலங்கண்டவன். நான்காமடி-'தொன்முறைதெரிந்தவன் சொல்லினனரோ'என்றும், 'சொன்னவன்வரன்முறை தெரியச்சொல்லுவான்' என்றும் சிலபிரதிகள். பி - ம்:—[1]கேள்வியால். [2]பிறனலாத், பிறிதிலாத். [3]சொல். [4]சொல்லினான். (378)

73.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் ஒரு தொடர்: சாம்பவான் கூறும் விடையைத் தெரிவிக்கும்.

[1]அறிஞரே யாயினு மரிய [2]தெவ்வரைச்
[3]செறிஞரே [4]யாவரேற் கெடுதல் திண்ணம் [5]மால்
நெறி[6]தனை [7]நோக்கினும் நிருதர் நிற்பதோர்
[8]குறிநனி யுளதென வுலகங் கொள்ளுமோ.

(இ - ள்.) எவ்வளவு அறிவாளிகளாயிருந்தாலும் (ஒழித்தற்கு) அரிய பகைவரை நெருங்கிச் சேர்ந்தவராவராயின், (அவர்கள்) அழிவது திண்ணம்: (இவர்கள் இப்போது) நன்னெறியில் நிற்கின்றார்களென்பதொன்றையே (நாம்) பார்த்தோமானாலும், அரக்கர்கட்கு (வஞ்சனையினால்வெவ்வேறாக) இருப்பதாகிய ஒருபழக்கம் மிகவுமுள்ளது என்றிருக்கையில், உலகத்தவர் (நாம் அரக்கரையேற்றுக் கொள்வதைச் சரியென்று) உடன்படுவார்களோ? (எ - று.)

எத்துணையறிவாளிகளும் கொடுந்தெவ்வரைச் சேர்தலாகாது: சேர்ந்தால் கெடுவது திண்ணம்: 'இங்கு வந்துள்ளவன் பகைமையையொழித்து வந்திட்டதனால் இவனைச்சேர்த்துக் கொள்வதனால் தெவ்வரைச் சேர்த்துக்கொண்டவராகமாட்டோம்'என்று எண்ணவேண்டா; இப்போது நன்னெறியில் நிற்பவன்போலத்தோன்றினாலும், அரக்கர்கட்குச் சமயத்திற்கு ஏற்றவாறு வேஷம்பூண்கின்ற ஒரு தன்மை மிகவுமுள்ளதனால் இவனை யேற்றுக்கொள்வதை உலகத்தார் சரியென்றுகொள்ளமாட்டார்களென்பதாம். பகைவரைச் சேர்த்துக்கொள்வதால் தீமைவிளையுமென்பதற்கு 'கோட்டானும் காகமும்' என்ற பஞ்சதந்திரக்கதை மேற்கோளாம். இனி, ஈற்றடிக்கு - மாற்றாராய் வந்தடைந்த இவர்களிடத்தில் வெளித்தோற்றத்தில் நற்குறியுள்ளதென்ற காரணத்தினால் இவர்களை யேற்றுக்கொள்வதை உலகத்தவர் நல்லதென்று கொள்ளுவார்களோ? என்றலுமாம். 'அறிஞரேயாயினும்' என்பதற்கு - (பகைவர்) அறிவுடையராயிருந்தாலும் என்று கூறுதலும் ஒன்று.

பி - ம்:—[1] அறிநரே. [2] தேவரை. [3] செறுநரே. [4] ஆமெனில். [5] ஆம். [6] நனி. [7] நோக்குறின். [8] குறிஞநீ, குறுநனி. (379)

74. வெற்றியுந் [1] தருகுவர் [2] வினையம் வேண்டுவர்
முற்றுவ ருறு[3] குறை [4] முடிப்பர் [5] முன்பினுல்
[6] உற்றுறு நெடும்பகை யுடைய [7] ரல்லதூஉம்
சிற்றினத் தவரொடுஞ் செறிதல் [8] சீரிதோ.

(இ-ள்.) ஊன்றிய நெடிய பகைமையையுடைய சத்துருக்கள், —வஞ்சனையை விரும்புவார்: (ஆதலால், அவர்கள் நம்மை ஏமாற்றுவதற்காகமுதலில் நமக்குச்) செயத்தையும் தருவார்கள்: வலிமையோடு (நமக்கு) நேர்ந்துள்ள குறையையும் (ஏற்றதொழில்) செய்து நீக்குவார்கள்: (சமயம்வாய்த்தபோது நம்மையே) சூழ்ந்து தீமை விளைப்பார்கள்: அல்லாமலும் சிற்றினத்தாரோடும் நெருங்குதல் சிறப்பைத் தருவதாகுமோ? (எ - று.)

பகைவர் முதலில் நமக்கு வெற்றிதருதல் முதலியன செய்து நமக்கு அனுகூலர்போலத்தோன்றி, நாம் நம்பியிருக்கும் நிலையில் அறத்தொலைக்கப் பார்ப்பார்கள்: ஆதலால், பகைவரோடு உறவாடுதல் ஆபத்துக்கே இடனும்: அன்றியும், இப்பகைவர் சிற்றினத்தைச் சேர்ந்தவ ராதலால், அந்தச் சிற்றினத்தாரோடுசேர்தல் நம் பெருமைக்கு இழுக்கை விளைக்குமாதலாலும் இவருடன் சேரலாகாதென்பதாம். குறைமுடித்தல் - குறையைப்போக்குதல். வினையம் என்பதற்கு - தொழில்செய்து முடிக்கும்உபாயம் என்றும், முற்றுவர் என்பதற்கு - (விடாமல் நம்மைச்) சூழ்ந்துகொண்டேயிருப்ப ரென்றும் கொள்வாருமுளர். பி - ம்:—[1] தருவர்நல். [2] வினையும். [3] முறை. [4] முடிய. [5] முன்பினர், மொய்ம்பினுல். [6] உற்றுறின், உற்றது. [7] அல்லரே, அல்லரேல், அல்லரோ. [8] திண்மையோ. (380)

75. வேதமும் வேள்வியு [1] மயக்கி வேதியர்க்கு
ஏதமு [2] மிமையவர்க் கிடரு மீட்டிய
பாதகர் நம்வயிற் படர்வ ராமெனில்
[3] தீதில ராய்நமக் [4] கன்பு [5] செய்வரோ.

(இ - ள்.) வேதங்களையும் (வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள) யாகங்களையும் கெடுத்து, வேதம்வல்லவரான பிராமணர்கட்குத் தீமையையும் தேவர்கட்குத் துன்பத்தையும் வலிதிற்செய்கின்ற பாவிகளாகிய இராக்கதர் நம்மிடத்து வந்துசேர்வாரானுல், (அவர்கள்), தீக்குணமில்லாதவராய் நம்மிடத்து அன்புசெய்வார்களோ? (எ - று.)

சாதியின்குணம் போகாதாதலால், அவ்வரக்கரைக் கைக்கொண்டோமானுலும், தீமையேபுரிவ ரென்றவாறு. வேதத்தை மயக்குதல் - வேதத்திற் கூறியன நிகழவொட்டாது செய்தல்: அதற்கு ஒரு திருஷ்டாந்தமாக வேள்வியை மயக்குதல் கூறப்

பட்டதென்னலாம். இமையவர் - இமையில் (மூடாமையாகிய) விசேடமுடையவரென்றும், இமயமலையில்வாழ்பவ ரென்றும் காரணப்பொருள்படும். பி - ம்:—[1]விலக்கி. [2]தேவருக்கு. [3]தீதில ராயவர்க்கு, தீதலாலவர்க்கு, தீதிலரவரவர்க்கு. [4]அருள். [5]செய் துமோ. (381)

76. கைப்புகுந் [1]துறுசர [2]ணருளிக் காத்துமேல்
[3]பொய்க்கொடு வஞ்சனை [4]புணர்த்த போதினும்
[5]மெய்க்கொள [6]விளியினும் [7]விடுது [8]மென்னினும்
[9]திக்குறும் நெடும்பழி யறமுஞ் சீறுமால்.

(இ - ள்.) (நம்மிடத்துப்) புகலாகப்புகுந்தாரென்றகாரணம் பற்றி ஏற்ற அபயந்தந்து (இவர்களைக்)காக்கத்தொடங்கிவிட்டோ மானால், (இவர்கள்) பொய்மையைக்கொண்டு வஞ்சனைச்செய்கை யைச்செய்தபோதிலும், (இவர்களால் நம்முடைய) உடலையே பிறர்கொள்ளும்படி (நமக்குச்) சாவு நேரிடினும் (அப்போதும் இவர்களைக்) கைவிட்டோமானாலும், திக்குகளில் மிக்க பழிப்பா னது மிகும்: (அன்றியும்), தருமதேவதையும் சினக்கும்; (எ - று.)

நாம் இப்போது இவர்களைக் கைக்கொண்டுவிட்டால், இவர்க ளிடத்துத் தீமையைக் கண்டபோது கைவிட்டிடுவோ மென்பதற் கும் இல்லை: நம்மாற் கையடையாகக் கொள்ளப்பட்டோர் நமக்கு மரணத்தையே ஒருகால் விளைத்தாலும் அப்போதும் அவர்களைக் கைவிடலாகாது: கைவிட்டாலோ பழியுண்டாவதன்றித் தருமத் திற்கும் மாறாகு மென்றவாறு. புகுந்து - இறந்தகால வினையெச் சம், காரணப்பொருளது. உறும்-மிகும்: பி-ம்:—[1]ஒரு, [2]அளித்துக். [3]பொய்க்கொரு, பொய்கொடு. [4]புணர்ந்த. [5]மெய்க்கொடு. [6]இழியி னும். [7]விருத்தம். [8]என்னெனில், என்னினி. [9]திக்கொடு. (382)

77. [1]மேனனி விளைவது விளம்ப வேண்டுமோ
கானகத் [2]திறைவியோ [3]டுறையுங் காலையின்
மானென வந்தவன் வரவை மானுமிவ்
வேனையன் வரவுமென் [4]றினைய கூறினன்.

(இ - ள்.) (முதலில் அறிந்திடாதிருக்கப் பின் அரக்கரால் தீமைவிளைவதைக் கண்கூடாகக் கண்டிருக்கின்றோமன்றோ?) இனி மிகவும் விளையப்போவதைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமோ? காட் டிலே தலைவியாகிய சீதாபிராட்டியோடு (நீர்) வசிக்கின்ற நாளில் (வேற்றுருக்கொண்டு) பொன்மானென்று வந்தவனை மாரீச னுடைய வரவை இந்தமாற்றான் வருகையும் ஒக்குமென்று இவ் வாறான வார்த்தைகளைச் சொல்லினன், (சாம்பவான்); (எ - று.)

'மேல்விளைவு இன்னதென்பதை மாரீசன்செய்கையால்உணர்ந் துள்ளோமாதலால், இவனாலும் அவ்வாறே தீமைநேருமென்பது எடுத்துச்சொல்ல வேண்டுவதொன்றோ?' என்று தன்சொல்லை முடித்தனன் சாம்பவானென்க. பி - ம்:—[1]மேனக. [2]இறைவனீ. [3]உறைந்த. [4]இனிது. (383)

78.—'உன்கருத்துயாது?' என்று நீலனை ஸ்ரீராமன் வினவ அவன் கூறல்.

பால்[1]வரு பனுவலின் துணிவு பற்றிய
[2]சால்பெருங் [3]கேள்வியன் தானை நாயகன்
நீலனை நின்கருத் தியம்பு நீயென
[4]மேலவன் விளம்பலும் விளம்பன் மேயினன்.

(இ - ள்.) பலபகுப்புப்பொருந்திய நூல்கள் துணிந்துகூறிய பொருளைப் பற்றிச் சிறப்புள்ளபெருங்கேள்வியையுடையனான சேனைபதியாகிய நீலனை நோக்கி, மேலோனாகிய ஸ்ரீராமன், 'உன் கருத்தைக்கூறுவாய்' என்று சொன்னவுடனே சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—நீலன் கூறுவதை, மேல் ஆறுகவிகளிற் காண்க. பி - ம்:—[1]வரும். [2]சால்வருங். [3]கேள்வியின். [4]ஏலவனினைத்தன வினைய கூறினான், ஏல்வயினினைந்தனனினைய கூறினான். (384)

79.—நீலன் தன்னுரையைக் கேட்கவேணு மெனல்.

[1]பகைவரைத் துணையெனப் பற்றற் பால[2]வாம்
[3]வகையுள வன்னவை வரம்பில் கேள்வியாய்
தொகையுறக் [4]கூறுவன் குரங்கின் சொல்லென
நகையுற[5]லின்றியே நயந்து [6]கேட்டியால்.

ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பகைவரைத் துணையாகக்கொள்ளுதற்குஉரிய வகையுள்ளன: எல்லையில்லாத நூற்கேள்வியையுடையவனே! அவற்றைத் தொகுத்தல் பொருந்த [சுருக்கமாக]க் கூறுவேன்;குரங்கின் சொல்லென்று இகழ்ச்சிசெய்யாமல் விரும்பிக்கேட்பாய்; (எ - று.) —பி - ம்:—[1]பகையுரை. [2]ஆல். [3]வகையலது. [4]கூறுவ. [5]தக்கன, தக்கல. [6]கோடியால். (385)

80.—இனி, ஐந்துகவிகள்-நீலன் தன்னுள்ளக்கருத்தைக் கூறலைத் தெரிவிக்கும்.

தங்குலக் கிளைஞரைத் [1]தருக்கும் போரிடைப்
[2]பொங்குநர் [3]கொன்றவர்க் [4]கெளியர் போந்தவர்
மங்கையர் திறத்தினில் [5]வயிர்த்த சிந்தையர்
சிங்கலில் பெரும்பொரு ளிழந்து சீறினோர்.

(இ - ள்.) தமதுகுலத்தவரான சுற்றத்தாரைச் செருக்கிச்செய்யும்போரிலே சீற்றம்பொங்கினராய்க் கொன்றவரான மாற்றார்க்கு எளிமைப்பட்டுவந்தவர்களும், மங்கைமார் பொருட்டாக (மாற்றாரோடு) பகைமைகொண்ட சிந்தையையுடையவர்களும், குறைதலில்லாத மிக்கபொருளை யிழக்கும்படி (பிறரால்) சீறப்பட்டவர்களும்,— (எ - று.)

போந்தவர்முதலியன, 82-ஆம் பாடலிலுள்ள 'உடற்கொளத் தகையர்' என்பதனோடு முடியும்: மேற்செய்யுளிலும் இங்ஙனமே.

இங்கு மூன்றுகவிகளால், பகைப்புலத்தினின்று வந்தாராயினும் இன்னின்னாரைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாமென்கின்றான். தம்சுற்றத்தாரைக்கொன்ற பகைவரை எதிர்க்கவலியின்றி எளிமைப்பட்டு வந்தவர், தமக்குரிய மாதரைக் கெடுத்தது காரணமாக வயிரங்கொண்ட மனத்தினர், பெரும்பொருளை யிழக்கச்செய்ததனால் சீற்றங்கொண்டவர் என்ற இவ்வாறானோர் பகைப்புலத்தினின்று வந்தாராயினும் கொள்ளத்தக்கவ ரென்றவாறு. [2]பொங்குநர்க் கொன்றவர்க்கு என்ற பாடத்திற்கு - பொங்குநர் கொன்று அவர்க்கு என்றுஎடுத்து - பொங்கின மாற்றார்பக்கத்தாரைக் கொன்று இறுதியாக அம்மாற்றார்க்கு எளிமைப்பட்டவ ரென்றும், ஈற்றடிக்கு - பொருளையிழந்ததனால் (தம்மாற்றார்மீது) சீறினவ ரென்றும் கூறலும் ஒன்று. பி - ம்:—[1]தருக்கிப். [2]பொங்கினர், பொங்கவர். [3]கொற்றவர்க்கு. [4]இளைஞர். [5]வலிந்த, வயிரச்.()

81. பேரபி மானங்க ளுற்ற பெற்றியோர்
[1]போரிடைப் புறங்கொடுத் தஞ்சிப் போந்தவர்
நேர்வரு தாயத்து [2]நிரப்பி னோர்பிறர்
[3]சீரிய கிளைஞரை மடியச் செற்றுளோர்.

(இ - ள்.) மிக்க அபிமானத்துடனேபொருந்திய தன்மையையுடையவரும், போரிலே முதுகுகொடுத்து அஞ்சி வந்தடைந்தவரும், நேரான தாயத்தினால் [பங்காளியால்] வறுமையுற்றவரும், பிறருடைய சிறப்புப்பெற்ற கிளைஞரை மடியுமாறு அழித்தவரும், —(எ - று.)—முதலடிக்கு-அவமானமடைந்தவரென்பது,பொருள். பேரபிமானமுற்ற பெற்றியோர் முதலானவரும் உடற்கொள்ளத்தக்கவரென்க. பி - ம்:—[1]போரினில். [2]நிரம்பினோர்கள்தம், நிரம்பினோர்பிறர். [3]சீறிய. (387)

82. அடுத்தநாட் டர[1]சிய லுடைய வாணையால்
படுத்தவர் [2]பட்டவர் [3]பகைஞ ரோடொரு
மடக்கொடி [4]பயந்தவர் மைந்த ராயினும்
உடற்[5]கொளத் தகையர்நம் முழைவந்[6]தொன்றினால்.

(இ - ள்.) (தன்னாட்டுக்கு) அடுத்த நாட்டிலுள்ள அரசாங்கத்தின் கட்டளையால் நசுக்கப்பெற்றவராய்க் கேடடைந்தவரும் (ஆகிய இவர்கள்),—பகைஞருடனே ஒப்பற்ற மடக்கொடியினாற் பெறப்பட்டவரான புதல்வராயினும் [பகைவருடைய சகோதரரேயானாலும்], நம்மிடத்துவந்து சேர்ந்தால் நம்முடனிருக்குமாறு அங்கிகரித்தற்கு உரியர்; (எ - று.)

கிளைஞரைக்கொன்ற பகைவரிடத்து எளிமைப்பட்டு வந்தவர் முதலியோர் பகைவரின் சகோதரராக இருந்தாலும், நம்மைச்சரணமாகவந்து அடைந்தால் கைக்கொள்ளத் தக்கவரேயென்று நீலன் கூறினானென்க. பகைவருடைய ஒப்பற்றமடக்கொடியால் [மனைவியினால்] பெறப்பட்ட மைந்தராயிருப்பினும் என்று கொள்ளுதலு

முண்டு. ஆயினும் என்பதை 80-ஆம் பாடலில்தொடங்கிய 'தங் குலக்கிளைஞரை...போந்தவர்' என்பது முதலிய தொடர்களோடு இயைத்து-போந்தவராயினும் சிந்தையராயினும்...மைந்தராயினும் உடற்கொளத்தகையர் என்று கூறுவாருமுளர். அங்ஙனங் கூறு பவர் பகைஞரோடு ஒருமடக்கொடி பயந்த மைந்தர் ஆயினும் என்பதற்கு - பகைஞர்க்கு உரிய பலமகளிருள் ஒருமடக்கொடி பயந்தவரான மைந்தராயிருந்தாலும் என உரைப்பர். பி - ம்:—[1]இயல்பு. [2]நட்டவர். [3]பகைவரோடரு, பகைவர்மற்றெரு. [4]திறத் திடைவைத்த சிந்தையர், திறத்தினுல் வாஞ்சைவைத்தவர், திறத் திடைவயத்தசிந்தையோடு. [5]கொல. [6]ஒன்றினர். (388)

83. [1]தாமுற வெளிவருந் தகைமை யாரலர்
நாமுற வல்லவர் நம்மை [2]நண்ணிஞல்
[3]தோமுற [4]நீங்குதல் [5]துணிவ ராதலின்
யாமிவன் [6]வரவிவற் றென்னென் றுன்னுவாம்.

(இ - ள்.) தாமே (பிறரை) வந்துசேரும்படி எளிமைப்பட்ட தன்மையுடையரல்லாதவரும் (கண்டவர்) அச்சங்கொள்ளும்படி வல்லமைபெற்றவருமாகியவர் நம்மை நண்ணினராயின், (அவர்கள்) குற்றமுண்டாக (ச்சமயத்து) நீங்கிச் செல்லுதற்குத் துணிவராத லால், நாம் இவ்விபீடணன் வருகையைக்குறித்துக் கீழ்க்கூறிய வகையில் எந்தவகையினது என்று எண்ணுவோமாக; (எ - று.)

முதலடியில் வெளிவரும் என்றும் பிரிக்கலாம். 'தங்குலக்கிளை ஞரைத் தருக்கும் போரிடைப் பொங்குநர்கொன்றவர்க்கு எளியர் போந்தவர்' என்பது முதலாக, அடுத்தநாட்டு அரசியலினுணையாற் பட்டவர் இறுதியாகக் கூறிய வகையில் எந்தவகையிலும் எண் ணத்தக்கவனல்லன், இந்தவிபீடணன்; தானுற எளிவருந் தன்மையானலன்: நாம் [அச்சம்] உற வல்லவன்: தோமுற நீங்கு தல் துணிவன்: ஆகவே, இவனைக் கைக்கொள்ளலாகாதென்ற வாறு. பி - ம்:—[1]தாமவர்க்கு, தாமவற்கு. [2]நண்ணினர். [3]ஆமுறை, தோமுறு, தோன்முறை. [4]நீங்குவர். [5]அழிவர். [6]வரவினை, வரவினி, வரவிதற்கு. (389)

84. காலமே நோக்கினுங் கற்ற நூல்களின்
மூலமே நோக்கினும் முனிந்து போந்தவன்
சீலமே [1]நோக்கியாந் [2]தெளிந்து தேறுதற்கு
ஏலுமே யென்[3]றெடுத் தினைய கூறினன்.

(இ - ள்.) இவன் (வந்த) காலத்தை யாராய்ந்து பார்த்தாலும் கற்றுள்ள நூல்களின்மூலமாக எண்ணிப்பார்த்தாலும் (தன் அண் ணனை) வெறுத்து வந்தவனது நல்லொழுக்கத்தையே பார்த்து நாம் மனந்தெளிந்து நம்புதற்கு முடியுமோ? என்று இவ்வாறுன வார்த்தைகளையெடுத்துக்கூறி முடித்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]நோக்கினும், நோக்கியான். [2]தெரிந்து. [3]உரைத்து, உணர்ந்து. ()

85.—மற்றவரும் வந்தவனை ஏற்றுக்கொள்ளலாகாதென ஒருமுகமாகக் கூறுதல்.

மற்றுள [1]மந்திரக் கிழவர் [2]வாய்மையால்
குற்றமில் [3]கேள்விய [4]ரன்பு கூர்ந்தவர்
பற்றுதல் பழுதெனப் [5]பழுது ரூவொரு
பெற்றியி னுணர்வினர் முடியப் பேசினர்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத கேள்வியையுடையவர்களும் அன்பு மிக்கவர்களுமான மற்றுமுள்ள ஆலோசனைக்குஉரிய மந்திரிமார், பழுதுபடாத ஒருபடிப்பட்ட தன்மையையுடையஉணர்வையுடைய வராய், உண்மையாக [மனப்பூர்வமாக] ('எதிரியைக்) கொள்வது குற்றமாம்' என்று தீர்மானமாகக்கூறினர்; (எ - று.)

அந்த மந்திரக்கிழவர்யாவரும் குற்றமில்லாதகேள்வியராயி னும், இராமபிரானிடத்து அன்புகூர்ந்தவராதலால்,ஒருபடிப்படத் தீர்மானமாக எதிரியைக்கைக்கொள்வது பழுதேயாம் என்று கூறினரென்பதாம். "காய்தலுவத்தலகற்றியொருபொருட்கண் ஆய்தல்" வேண்டுமாதலால், இராமபிரானிடத்துப்பொங்கும்பரி வுடைய அந்த வானரர்கள் தீர்மானமாகக்கூறியமுடிவு தவறிவிட் டதுஎன்ற கருத்துதோன்ற, 'அன்புகூர்ந்தவர் பற்றுதல்பழுதென முடியப்பேசினர்' என்றார். பி - ம்:—[1]மந்திரிக்கிழமை, மந்திரிக் கிழவர். [2]வாய்மைபால். [3]கேள்வியான். [4]நண்பு. [5]பகையுருவொரு, பகையுருவகை. (391)

86.—ஸ்ரீராமன் அநுமானை நோக்கி 'உன்கருத்தைக் கூறு' எனல்.

உறுபொருள் [1]யாவரு [2]மொன்றக் கூறினர்
செறி[3]பெருங் [4]கேள்வியாய் கருத்தென் செப்பென
நெறிதரு மாருதி யெண்ணும் நேரிலா
அறிவனை [5]நோக்கினு [6]னறிவின் மேலுளான்.

(இ - ள்.) சாதாரண அறிவினால் அறியமுடியாதபடி அப்பாற் பட்ட பரம்பொருளின்சொரூபமான இராமபிரான்,-நீதிநெறியைக் காட்டவல்ல மாருதியென்றுசொல்லப்படுகின்ற (தனக்கு) ஒப் பாரை இல்லாத அறிவாளியை 'மிக்க கேள்விசெறிந்துள்ளவனே! செய்யத்தக்க காரியத்தைப்பற்றி யாவரும் ஒருபடிப்படச் சொல்லி னர்: (இந்த விபீடணனைச் சேர்த்துக்கொள்வதில் உன்) எண்ணம் யாது? சொல்லுவாய்' என்ற கருத்துத்தோன்றப்பார்த்தான்;

எல்லாருடைய சொல்லும் பூர்வபட்சமாக இருக்க அநுமா னுடையபேச்சு சித்தாந்தமாகு மென்ற கருத்தினால், இறுதியில் இவ்வநுமானை ஸ்ரீராமன் வினவினனென்க. அநுமான் குறிப்பறி யும் நுண்ணுணர்வினனென்று ஸ்ரீராமன் கருதியிருந்தா னென்பது இங்குப்புலனாம். பி - ம்:—[1]யாவையும். [2]ஒன்று. [3]பொருட். [4]கேள் வியர். [5]வினவினன். [6]அறிவினையுளான். (392)

87.—அநுமான் கூறத்தொடங்குதல்.

இணங்கின [1]ரறிவில ரெனினு [2]மெண்ணுங்கால்
கணங்[3]கொள்கை நும்மனோர் [4]கடன்மை காணென
வணங்கிய சென்னியன் [5]மறைந்த வாயினன்
நுணங்கிய கேள்வியா னுவல்வ தாயினான்.

(இ - ள்.) 'ஆலோசிக்குமிடத்து(த் தம்மைச்) சேர்ந்தவர்கள் அறிவில்லாதவராயினும் (தம்முடைய) இனமாகக்கொண்டு மேம்படுத்துவது நும்மைப் போன்றவரின் முறைமையாம்' என்று சொல்லி,—சூட்சுமமாகக் கேட்டறிந்த கேள்வியையுடையவனான அநுமான்,—வணக்கந்தோன்றுகின்ற தலையையுடையவனும் மறைத்துக்கொண்ட வாயையுடையவனுமாகிச் சொல்லத் தொடங்கினான்; (எ - று.)

'நும்மைப்போன்ற அறிவாளிகட்கு அற்பப்புத்தியையுடைய எங்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்கவேண்டிய அவசியமில்லை: ஆயினும், எம்மைப்போன்ற வானரங்களையும் இனம்போலக் கொண்டு ஆலோசனை கேட்பது நும்மனோர் கடன்மை' என்று தம்முடைய இழிவு தோன்றக் கூறிவிட்டு, நுண்ணிய கேள்வியையுடைய அநுமான், பிறகு தலைவணங்கி வாய்பொத்திக்கொண்டு பின்வருமாறு கூறலாயின னென்க. தலையைவணங்கவைத்தல் வணக்கத்தைத் தோற்றுவிப்பதாம். பெரியோரிடத்துப் பேசும்போது கையால் வாயைப்பொத்திக்கொண்டு பேசுதல், மரபாதலறிக. "நுணங்கிய கேல்வியரல்லார் வணங்கிய, வாயினராதலரிது" என்ற குறள் இச்செய்யுளின் பின்னிரண்டடிகளிற் காணத்தக்கது. பி - ம்:—[1] அறிவினர். [2] எண்ணுவ, எண்ணினும். [3] கொள்வதுமன்னர். [4] கடமை. [5] மறைத்தவாயினும், மறைந்து வாயின. (393)

88.—இனி, 18 - கவிகள் - ஒருதொடர்: அநுமான் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

எத்தனை [1]யுளர்[2]தெரிந் தெண்ண வேய்ந்தவர்
அத்தனை வரு[3]மொரு பொருளை [4]யன்றென
[5]உத்தம ரதுதெரிந் துணர வோதினர்
வித்தக வினிச்[6]சில விளம்ப வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) ஆராய்ந்துஎண்ணுவதற்குப் பொருந்தியவரான எத்தனைபேர் இருக்கின்றார்களோ உத்தமரான அத்தனைபேரும், ஒருபொருளைப்பற்றி ஆராய்ந்து 'அது செய்யத்தக்கதன்று' என்று உணரும்படி [தெளிவாகச்] சொல்லிவிட்டார்கள்; அறிஞனே! இவ்வாறுகூறியபின்பு, (யான்) சிலவற்றைச் சொல்லவேண்டுமோ?

நீரே நன்குணர்ந்தவர்:வேறொருத்தர் உமக்குச் சொல்லவேணுமென்பதுஇல்லை: மேலும் இந்தச் சேனையிலுள்ள அறிவாளரெல்

லாம் ஆராய்ந்து ஒருபடியாகத் தீர்மானமானகருத்தையும் தெரிவித்தாயிற்று; இங்கிலேயில் யான்சொல்லவேண்டுவதில்லை யென்றனன், அநுமானென்க. பி - ம்:—[1]உள [2]தெரிந்தென்ன. [3]பொருளைய. [4]நன்றெனை, நன்றெனில். [5]உத்தமவென்பதென்புணர. [6]பிற. (394)

89. தூயவர் துணிதிறன் நன்று [1]தூயதே
ஆயினு மொருபொரு ளுரைப்ப னுழியாய்
தீயனென் றிவனையா [2]னயிர்த்தல் செய்கிலேன்
மேயின சிலபொருள் [3]விளம்ப வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தகுணமுடையவரான (இந்த) மந்திரிமார்கள் துணிந்து கூறியவிஷயம் மிகவும் தூய்மையானதே: சக்கராயுதத்தையுடையவனே! ஆயினும் ஒருபொருள் சொல்லுவேன்; (அது என்னவெனில்), இவனை யான் (இங்குள்ளார் நினைப்பதுபோலத்) தீக்குணமுடையவனென்று அயிர்க்கின்றேனில்லை: (அதற்கு) ஏற்பன சில (நான்) சொல்லவேண்டும்; (எ - று.)

ஆழியாய் - பாற்கடலில் கண்துயில்பவனே! என்றும், பிரளயசாகரத்தில் ஆலிலையிற் பள்ளிகொள்பவனே! என்றும், இன்னும் பலவாறுகவும்பொருள் கூறப்படும். "நன்றுபெரிதாகும்". பி-ம்:—[1]தீயதே. [2]சிரத்தல், வரைதல். [3]விளம்பக்கேட்டியால், விளம்பமேயினேன், விளம்பவேண்டுமோ, சொல்லிமேவினுன். (395)

90. [1]வண்டுள ரலங்கலாய் வஞ்சர் வாண்முகம்
கண்டதோர் [2]பொழுதினில் தெரியுங் கைதவம்
உண்டெனி னஃதவர்க் கொளிக்க வொண்ணுமோ
விண்டவர் [3]நம்புகல் மருவி வீழ்வரோ.

(இ - ள்.) வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெற்ற மாலையையணிந்தவனே! வஞ்சனைக்குணமுடையோருடைய ஒளியுள்ள முகத்தைப்பார்த்த காலத்தில்தானே (அவர்மனத்திருப்பது) தெரிந்துவிடும்; (ஒருவரிடத்து) வஞ்சனைக்குணம் இருக்குமாயின் அஃது அந்தவஞ்சகரால் ஒளிக்கமுடியுமோ? (அன்றியும்) பகைவர் நம்மை அடைக்கலமாகப் பொருந்திவந்து விரும்பிச் சேர்வரோ? (எ - று.)

"அகத்தினழகு முகத்தில்தெரியும்" ஆதலால், இவர் வஞ்சனையில்லாதவரென்பது முகத்தில்தானே தெரிகின்றது. மேலும் பகைவர்கள் பலவகை மாயைகள்செய்து ஏமாற்றலாம்:நம்மைப் புகலாக வந்துசேர்தலென்பதோ நிகழாது; இதனாலும், இவர்கள் உண்மையானவரென்றே தெளியலாமென்றவாறு. கைதவம் - தற்சமவடசொல். இச்செய்யுள் முதல் ஆறுசெய்யுள்கள் சிலபிரதியில் "அன்னவன் (101)" என்றுதொடங்கும் பாடலுக்குப்பின் உள்ளன. பி - ம்:—[1]வண்டுழாய். [2]பொழுதிலே. [3]பல்பகல். (396)

91. *உள்ளத்தி னுள்ளதை யுரையின் முந்துற
[1]மெள்ளத்தம் முகங்களே விளம்பு மாதலால்
கள்ளத்தின் விளைவெலாங் [2]கருத்தி லாமிருள்
பள்ளத்தி னன்றியே வெளியிற் பல்குமோ.

(இ - ள்.) இருட்டானது பள்ளமான இடத்திலல்லாமல் (வெளிச்சம் விழும்) வெளியிடத்தில் மிக்குத்தோன்றுமோ? [தோன்ருதன்ரே?] ஆதலால் திருட்டுத்தனத்திஞல் விளைவன யாவும் (ஒருத்தருடைய) மனத்தில் தானே தங்கியிருக்கும்; அங்ஙன் மனத்தில் மறைந்திருக்கின்ற வஞ்சனையை (அவரவர்களுடைய) வாயினின்று பேச்சு வருவதற்கும் முன்பாக, மெள்ளத் தம்முடைய முகங்கள் தானே சொல்லிவிடும்; (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளில் முகம் கண்டபோதுபொழுதில் அவரிடத்துள்ள கைதவம் தெரியுமென்றுகூறி, இச்செய்யுளில் இருள் பள்ளத்தில் தங்குவதுபோலக் கள்ளமென்பது மனத்திலிருப்பதால் தான் முகம் கண்ணுடிபோல அதனைவிளக்கிக்காட்டு மென்கின்ருன். "அடுத்தது காட்டும்பளிங்குபோனெஞ்சங், கடுத்ததுகாட்டும்முகம்," "முன்னம், முகம்போலமுன்னுரைப்பதில்" என்பவை, இங்குக் காணத்தக்கன. "மனத்திலுள்ளது வாயில்வரும்" என்பது நூற்கொள்கை: அந்தப்பேச்சுக்கும் முந்தியே மனத்திலுள்ள கள்ளம் முகத்தில் பிரதிபலிக்குமென்க. இரண்டுபாடல்களால் விபீடணனை இங்கிதத்தால் குற்றமற்றவனென்று விளக்கியவாறு.
பி - ம்:—[1]எள்ள...இயம்பும். [2]கருத்திலாவிருள். (397)

92. †வாலிவிண் பெறவர சிளைய வன்பெறக்
கோலிய [1]வரிசிலை வலியுங் கொற்றமும்
சீலமு முணர்ந்துநிற் சேர்ந்து தெள்ளிதின்
மேலர செய்துவான் விருப்பி மேயினுன்.

(இ-ள்.) வாலியானவன் விண்ணுலகத்தைச் சார (அவனுடைய இராச்சியத்தை (அவனது) தம்பியாகிய சுக்கிரீவன் அடையும்படி முயன்ற (உமது) கட்டமைந்தவில்லின் வலிமையும் வெற்றியும் சீல குணமும் அறிந்து, (பிறகு), உம்மைச்சேர்ந்து தெளிவாக மேல் அரசைப்பெறும்பொருட்டு விரும்பி வந்தான், (இந்தவிபீடணன்.)

ஆபத்துக்காலத்திற் கைவிட்டுவந்தானென்பதனுல் காலமல்லாக்காலத்தில் வந்தானென்று, கீழ் மந்திரிமார்கள் விபீடணன்

---

* "ஆகார: சாத்யமாநோபி-நஸக்யோவிநிகூஹிதும் | பலாத்தி விவ்ருணோத்யேவ - பாவமந்தர்கதம்ந்ருணாம்" என்ற ஸ்ரீராமாயண சுலோகம் இந்தச் செய்யுளுக்கு மூலம்.

† "புருஷாத்புருஷம்ப்ராப்ய - தத்ரதோஷஞுணவபி | தௌராத்ம்யம் ராவணே த்ருஷ்ட்வா - விக்ரமஞ்ச ததாத்வயி|| யுக்தமாகமநம்தஸ்ய - ஸத்ருசம் தஸ்ய புத்தித:" என்ற ஸ்ரீராமாயண சுலோகம் இதற்கு மூலம்.

மீது குற்றஞ்சுமத்தியதை அநுமான் இதனால் நீக்குகின்றானென்க. 'தன் அண்ணனால் அலக்கணுற்றாற்கு அபயமளித்து நல்வாழ்வு அளித்தவன் இராமன்' என்பதைக் கேள்வியுற்ற விபீடணன், தன் அண்ணனால் துரத்தப்பட்டு அலக்கணுற்று, தருமமூர்த்தியாகிய இராமபிரானைப் புகலடைந்து அலக்கணீங்கி இராச்சியமும் பெறலாம் என்று வந்தானாதலால், இவன் வந்தது தக்கதேயென்று சமர்த்தித்தவாறாயிற்று. வாலி—வாலி: நீண்டவாலையுடையவனென்று காரணப்பொருள்படும். இவன் சுக்கிரீவனது அண்ணன். சீலம்—தாழ்ந்தோருடன் பெரியோர் வேறுபாடில்லாமற் கலந்திருக்குங் குணம்: ஸ்ரீராமன் வானரர்களுடன் வேறுபாடு இன்றிக் கலந்து நிற்பது, அப்பிரானுக்குக் குணமாகும். மேனோக்கிற் கேட்பவர்க்கு விபீடணன் இராச்சியத்திலாசையால்வந்துள்ளானென்று கூறிய இதில், ஊன்றிநோக்குமிடத்து, மேலரசு - மோட்ச சாமிராச்சியத்தை, எய்துவான் விரும்பிமேயினான் என்று உட்பொருள் தோன்றக் கூறியுள்ளமை காணத்தக்கது. பி-ம்:—[1]வரு. (398)

93. செறிகழ லரக்கர்த [1]மரசு [2]சீரியோர்
[3]நெறியல தாதலி [4]னிலைக்க லாமையும்
எறிகட லுலகெலா மிளவற் கீந்ததோர்
பிறிவருங் கருணையும் [4]மெய்யும் பேணினான்.

(இ - ள்.) வீரக்கழலைக்கட்டிய அரக்கர்களுடைய அரசு நற்குணமுடையோரின் முறைமையுடையதன்று: ஆதலால், (அதன்) நிலைக்கமாட்டாத தன்மையையும், (அலை) வீசுகின்ற உலகம் முழுவதையும் தம்பியாகிய பரதனுக்குக் கொடுத்திட்டதாகிய ஒப்பற்ற நீங்குதலில்லாத (இராமபிரானது) அருளையும் உண்மைக்குப் பாடுபடுந்தன்மையையும் (கண்டு) விரும்பிவந்தான், (இந்த விபீடணன்); (எ - று.)

நீதிநெறி தவறிய அரக்கர்கட்கு இராச்சியம் நிலையில்லாதென்பதையும், தம்பியர்திறத்திற் கருணைவைக்குந் தன்மையோடு சத்தியத்திற்குப் பாடுபடுந் தன்மை இராமபிரானிடத்து இருப்பதையும் கண்டு விபீடணன் விரும்பி வந்தடைந்தானென்க. இராமபிரான் பரதனுக்கு இராச்சியத்தைக்கொடுத்தது, அவனிடத்துத் தான் கருணைவைத்தமையோடு தன் பிதாவைச் சத்தியசந்தனாக்கவேணுமென்ற கருத்தினாலுமாதல் காண்க. உலகெலாம் இளவற்கீந்ததோர் கருணையைப் பேணியது - தன்னையும் தம்பியாகப் பாவித்துக் கருணை செய்வனென்று கருதியதனாலாகும்: இனி, தனக்கு இராமபிரான் அரசு தருவனென்று விரும்பியதனாலென்பாருமுளர். "இளையவர்கட்கருளுடையாய்" என்றார், குலசேகரரும். பி - ம்:—[1]அரசும். [2]சீரியோய். [3]நெறியல்லாமையால், நெறியலதாமையும். [4]நினைக்கிலாமையும். [5]அன்பும். (399)

94. காலமன் றிவன்[1]வரு கால [1]மென்பரேல்
வாலிதன் [2]னுறுபகை [4]வலிதொ லைத்தலால்

[5]ஏழுமிங் கிவற்கினி யிறுதி யென்றுணை
மூல[6]மென் றுணர்வரப் பிரிவு முற்றினான்.

(இ - ள்.) 'இந்தவிபீடணன் (தன் தமையனைவிட்டு நம்மை) வந்தடைந்த காலம்) தக்ககாலமன்று' என்பார்களானால், (அதுவே, சரியன்று): வாலியென்கின்ற தனதுபெரும்பகைவனின் வலியை (இராமன்) தொலைத்தலால் [கொன்றதனால்], இனி இவ்விடத்து இந்த இராவணனுக்கு நாசம்பொருந்துமென்று கருதி, உன்னைப் பற்றி மூலப்பொருளாகுவையென்ற உணர்ச்சிதோன்ற (தன்தமையனைப்) பிரிதலை முடிவாகச்செய்தான் [பிரிந்தான் என்றபடி];

நெருக்கடியான வேளையில் தமையனைப் பிரிந்த இவன் கள்ளத்தினால் ஏமாற்றுவதற்கே வந்தானாகுமென்று சிலர்கருதக்கூடும்: அது தக்கதாக எனக்குப்படவில்லை: இராவணனுடைய முறையற்றசெயல் தன்மனத்திற்குப்பட்டபோதிலும் உம்முடைய நிலை இப்படிப்பட்டதென்று அந்த விபீடணனுக்குத் தெரியாதிருந்தது: அதனால், சீதையைக் கவர்ந்த நாள்முதல் இராவணனுக்கு நல்லுபதேசஞ் செய்வதோடு விபீடணன் நின்றிட்டான்: இப்போது வாலியைக்கொன்று வானரங்களை எல்லாம் பரிவாரமாகக் கொண்டு இராவணனோடு போர்புரிவ தென்று நீர் வந்திட்டீர்: உம்முடைய வலிமையையாராய்ந்து, வாலியின்வலியைக் குலைப்பது பரம்பொருட்கு அன்றி மற்று எவர்க்கும் இயலாதாதலால் அத்தொழிலைச்செய்த நீர் மூலப்பொருளென்று தெரிந்து, இப்போது தமையனைவிட்டு உம்மையடைந்திட்டான்: ஆகவே, இவன் வந்த காலம் ஏற்றகாலமேயென்று தெரிவித்தான் அநுமானென்க. 'காலனன்றிவன் வருங்காலனென்றிடும், வாலி தன்னுறுவலி தொலைத்ததாதலால்' என்று முன்னிரண்டடிகள் சிலபிரதியில். "ஸஏஷதேஶ: காலஶ்ச என்கையாலே இதுக்கு [சரணமாக அடைவதற்கு] தேசகாலநியமமில்லை" என்ற ஸ்ரீவசன பூஷணமும், 'மஹாராஜர் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தபட்சத்தைத் தூஷிக்கிற திருவடி, இராவணனாலே அவமானிதனாய் ஸ்வநிகர்ஷத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு சரணமென்றுவந்த ஸ்ரீவிபீடணாழ்வான் அதேசத்திலே அகாலத்திலே வந்தானென்றுதேவரீருடைய மந்திரிகளாலே யாதொன்றுசொல்லப்பட்டது, இந்தப்பக்ஷத்தில் விசேஷித்து எனக்கு இந்தவிவக்ஷை யுண்டாகாநின்றது: இவன் வருகிறவளவில் யாதொருதேசத்திலே யாதொருகாலத்திலே வந்தான். அவன்வரவுக்கு அந்த இதுவே தேசமும் அந்த இதுவே காலமுமாம். யாதொருபடி அப்படிப்பட்ட விவக்ஷையை நான் அறிந்தவளவும் விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டருளவேணும்: எங்ஙனேயென்னில்,—தம:ப்ரக்ருதி யாகையாலே பரஹிம்ஸையே யாத்ரையான ராவணனிற்காட்டில், ஸத்வோத்தர ராகையாலே பரரக்ஷணமே யாத்ரையாயிருக்கிற தேவரீரை ப்ராப்யராக புத்தி பண்ணி, அப்படியே ராவணனை விட்டுப் போராதொழிந்தால் அவனுடைய அக்ருத்யத்துக்கு ஸஹகாரியாய் அந்தப்ராதிகூல்யத்தோடே முடிந்துபோகையாகிற தோஷத்தையும், தார்மிகரான

தேவரீருடனே கூடப்பெற்றால் தத்பலமான தேவரீர்திருவடிகளிற் கைங்கர்யத்தை லபித்து வாழ்கை யாகிற நன்மையையும் புத்திபண்ணி, அப்படியே தேவரீர் திருவுள்ளத்திலே புண்படும்படி குற்றத்தைத் தீரக்கழியச் செய்துநிற்கிற ராவணன் தௌராத்ம்யத்தையும் துராத்மாக்களை அநாயாஸேந அழிக்கவல்ல தேவரீரின் ஆண்பிள்ளைத்தனத்தையுங் கண்டால், விசேஷஜ்ஞனான அவனுக்கு இவ்வரவு ப்ராப்தம்: ந்யாயத்திலே ஸஞ்சரிக்குமவனுடையபுத்திக்கும் இது ஸத்ருசமென்றாரிறே: ஆக இப்படி பாவசுத்தியையுடையனான ஸ்ரீவிபீடணாழ்வான் சரணமென்று வந்த தேசகாலங்களிற்குறைபார்க்கக்கடவதல்ல: அவன் வந்ததுவே தேசமும் காலமுமென்று சரணாகதிதர்மஜ்ஞனான திருவடி நிர்ணயிக்கையாலே ப்ரபத்திக்கு தேசகாலநியமமில்லையென்க" என்று அதன் வ்யாக்யானமும் உணரத்தக்கன. பி-ம்:—[1]வரும். [2]என்றது. [3]துறு. [4]வலியதேறியது, வலிய தெய்தியது. [5]ஏலுமிங்கிவற்கினியிறுதியென்னலால், ஆலினியங்கிவற்கிறுதியாவதால். [6]என்றுணர்தலால், என்றுணைவரை. (400)

95. தீத்தொழி லரக்கர்தம் மாயச் செய்வினை
[1]வாய்த்துளர் அன்னவை யுணரு [2]மாண்பினால்
[3]காய்த்தவ ரவர்களே [4]கையுற்றார் நமக்கு
[5]ஏத்தரு முறுதியு [6]மெளிதி னெய்துமால்.

(இ-ள்.) கொடுந்தொழிலையுடைய அரக்கரின் மாயத்தைச் செய்கின்ற தொழில்பொருந்தியிருக்கப் பெற்றவரும் [அரக்கர் செய்யும் மாயமெல்லாம் தாம் செய்யவல்லவரும்] அப்படிப்பட்ட மாயச்செயல்களை யறியும்வகையில் தேர்ந்தவருமான அவர்களே (தாமே வலியவந்து) நமக்கு வசமாயினர்: (இதனால்), கொண்டாடுவதற்கு அருமையான நன்மையும் (நமக்கு) எளிதிற் கிடைக்கும்;

கீழ்ச்செய்யுளினால், விபீடணன் வந்தது சரியான காலமே என்றும், மாயத்தினால் நம்மை ஏமாற்றவந்தானென்று சொல்வதற்கில்லையென்றும் எடுத்துக்காட்டிய அநுமான், இதனால், வந்த அரக்கர் மாயத்தையறிந்தவராயிருப்பது நமக்குநன்மையே தருமென்கின்றானென்க. 'பாம்பின் கால் பாம்பறியும்' என்றபடி விபீடணாதியர் அரக்கச்சாதியிற்பிறந்தவராதலால், அரக்கர் ஏதேனும் மாயம் செய்தால் அதனையறிந்து கூறுவர்: அன்றியும், ஏதாவது அவர்செய்வதற்குமாறாக மாயஞ்செய்யவேணுமென்றாலும் செய்வர்: இவ்வழியால் நன்மையே நமக்கு விளையுமென்பதாம். ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாமைக்குக் காரணமாகக்கீழ்க்கூறிய மாயமுணர்ந்தமையே அநுமான் ஏற்றுக்கொள்ளுதலால் நன்மையுண்டாகுமென்பதற்குக் காரணமாகக்கூறியது—**மற்றதற்காக்கலென்னும்அணி**: இது வடமொழியில் வ்யாகாதாலங்காரமெனப்படும். ஏத்தரும் - தொகுத்தல். இனி, ஏ தரும் உறுதிஉம் - (உமது) அம்பு தருகின்ற உறுதிப்பொருளாகிய வெற்றியும், எளிதின் எய்தும் என்றுமாம். பி - ம்:—[1]வாய்த்துளான், வாய்த்தன. [2]மாண்பினர். [3]காத்தவர். [4]கையுற்றால். [5]ஏற்றதோர். [6]எளிதும். (401)

96. [1]தெளிவுற லரிதிவர் [2]மனத்தின் றீமைநாம்
[3]விளிவது செய்குவ ரென்ன வேண்டுதல்
[4]ஒளியுற வுயர்ந்தவ [5]ரொப்ப [6]வெண்ணலார்
எளியவர் திறத்திவை [7]யெண்ண லேயுமோ.

(இ - ள்.) 'இந்த அரக்கருடைய மனத்திலுள்ள தீமையைத் தெளிதலைப் பொருந்துதல் [செவ்வனேயறிதல்] அருமையானது: (இவர்) நாம் இறக்கக்கூடிய செயலைச்செய்வர்' என்று கருதுதலை(ச் சிலர் செய்யக்கூடும்:) மேம்பாடுபொருந்த உயர்ந்தவரான பகைவரை யொப்ப எளிமைப்பட்டுவந்துள்ள இவர்கள்விஷயத்தில் இவ்வாறான செயலை எண்ணுவது பொருந்துமோ? (எ - று.)

வலியபகைவரிடத்துச் சங்கிப்பதுபோல, 'இவரால் தீமை விளையுமோ?' என்று எளியவரான இவரிடத்துச் சங்கிக்க இடமில்லையென்பதை, இதனால் அநுமான் எடுத்துக்காட்டுகின்றான். எளியவரென்பது - உற்றோரால் துரத்தப்பட்டுத் தங்கஇடமில்லாது தவிப்பவராதலால். இரண்டாம் அடியில் வினைமுற்று வருவிக்கப்பட்டது. எண்ணலார் - பகைவர். இனி, ஒளியுற உயர்ந்தவரையொப்ப (இவரைத்) தெளிவுறலரிது...என்னவேண்டுதலை, (அறிஞர்) எண்ணலார் என உரைப்பினுமாம். பி - ம்:—[1]தெளிவுற வறிதவர். [2]மனத்துத் தீமைகள், மனத்தின் தீமையும். [3]இளிவகை. விளிவகை. [4]ஒளியற. [5]உள்ளத்து. [6]எண்ணலால், எண்ணிலா. [7]எண்ணில். (402)

97. கொல்லுமி னிவனை யென் றரக்கன் [1]கூறிய
எல்லையில் தூதரை யெறித லென்பது
புல்லிது பழியொடும் புணரும் போர்த்தொழில்
[2]வெல்லலம் [3]பின்னரென் றிடைவி லக்கினான்.

(இ - ள்.) (நான் சீதையைக்காண முந்தி இலங்கையைச் சேர்ந்து இராவணனைக்கிட்ட), 'இவனைக்கொல்லுமின்' என்று இராவணன் சொன்னபோது, 'தூதுவரை வெட்டுதலென்பது இழிவைத் தருவது: (அச்செயல்) பழியுடனும் பொருந்தும்: பின்னும், (நம்பகைவர்வந்து பொர அவருடன்) போர்செய்தலாகிய தொழிலில் வெற்றி பெறுதற்கு இடையூறுவிளைத்துக்கொண்டவராவோம்' என்று (தந்திரமாகச்) சொல்லித் தக்கவேளையில் தடுத்தான், (இந்த விபீடணன்): (எ - று.)

'ஒருகால் தீமைசெய்வாரோ? என்று எளியவரான இவர் திறத்துச் சிலர் ஐயுறுதல் வேண்டுவதன்று' எனக்காட்டிய அநுமான், விபீடணன் நல்லெண்ணமுள்ளவனென்பதை மெய்ப்பிக்க அவனுடைய செயலில் ஒன்றை எடுத்துக்காட்டுகின்றா னென்க. பி - ம்:—[1]கூறிட. [2]வெல்லுவாய், வெல்லலாம். [3]பின்னை. (403)

98. மாதரைக் கோறலு [1]மறந்து நீங்கிய
ஆதரைக் கோறலு மழிவு செய்யினும்
தூதரைக் கோறலுந் தூய்தன் றுமென
ஏதுவிற் சிறந்தன வெடுத்துக் காட்டினான்.

(இ - ள்.) 'மகளிரைக் கொல்லுதலும், வீரத்தினின்று நீங்கிய இழிந்தோரைக் கொல்லுதலும், (நமக்குக்) கேட்டைச்செய்தாலும் தூதுவரைக் கொல்லுதலும், குற்றமற்றசெயலன்றும்' என்று (அதற்கு ஏற்றனவான) சிறந்த ஏதுக்களை (அந்தவிபீடணன் இராவணனுக்கு) எடுத்து அறிவித்தான்; (எ - று.)

கீழ்ச்சொல்லியதையே வேறுவகையாக விவரித்துக்கூறுகின்றனன், அநுமான், இவ்வாறு விபீடணன் உபதேசித்து சீதாபிராட்டியை இராவணன் கொல்லாமைக்கு ஏதுவாதலால், கூறினனென்க, ஆதர் - பசுப்போன்றவர். மாதரைக் கோறலும் முதலிய மூன்றும், தூய்தன்று என்றதொடரோடு தனித்தனியியையும். பி - ம்:—[1]மறத்துள், மனத்து. (404)

99. [1]எல்லியி னுனிவ [2]னிரண மாளிகை
செல்லிய போதினுந் [3]திரிந்த போதினும்
நல்லன நிமித்தங்கள் நனி[4]நயந்துள
அல்லது முண்டுநா னறிந்த தாழியாய்.

(இ - ள்.) ஆழியாய்! இராப்போதில், யான், இந்த விபீடணனுடைய பொன்மயமான மாளிகையிலே (முதன்முறை) சென்ற காலத்திலும் (பிறகு அந்த மனைப்பக்கமாகத்) திரிந்தகாலத்திலும், நன்மையைத்தருவனவான சகுனங்கள் மிகவும் விரும்புமாறு தோன்றியுள்ளன: அதுவல்லாமலும், நான் (இவ்விபீடணனைப் பற்றி) அறிந்துள்ளது, உண்டு; (எ - று.)—'அல்லதும் நான் அறிந்தது உண்டு' என்றதை, மேற்செய்யுளில் விவரிப்பன்.

விபீடணன் நல்லகுணமுள்ளவனென்பதைத் தெரிந்த அநுமான், இதனால், அவ்விபீடணனால் நமக்குநன்மையேயுண்டாகுமென்பதைக் குறிப்பிக்க, இலங்கையில் தான் அவன் மாளிகையைச் சார்கையில் நல்லநிமித்தங்கள்தோன்றியதைக் கூறுகின்றான். இரணம்- ஹிரணம்: வடசொல்: பொன்என்பது, பொருள். பி - ம்:—[1]எல்லையில்யான். [2]இரத. [3]திரண்ட. [4]நிகழ்ந்தன. (405)

100. நிந்தனை நறவமும் நெறியி லூன்களும்
[2]தந்தன [2]கண்டிலேன் [3]தரும தானமும்
வந்தனை நீதியும் பிறவும் [4]மாண்பமைந்து
அந்தண [5]ரில்லெனப் பொலிந்த [6]தாமரோ.

(இ - ள்.) பழிக்கத்தக்க கள்ளும் நன்னெறியுடையோர்க்குத் தகாத இறைச்சிகளும் (இவ்விபீடணன் மனையில்) கொணர்ந்து வைத்திருப்பனவற்றைப் பார்த்தேனில்லை: (அவன் மனையானது), —தருமத்தோடுகூடிய தானமும் (கடவுள் பெரியோர் இவர்களின்) வழிபாடும் தருமத்திற்குக் கட்டுப்பட்டிருக்குந்தன்மையும் மற்றுமுள்ள நன்மைகளும் சிறப்போடுபொருந்திப் பிராமணருடைய வீடுபோல விளங்கிற்று; (எ - று.)

இதனால், இந்தவீடணன் நல்லவன்போல நடிப்பவனன்று: உண்மையாகவே நற்குணமுடையனென்பதைக் கண்கூடாகக்கண்டுள்ளேனென்கின்றான், அநுமான். பி - ம்:—[1] தந்தில. [2] கண்டிலம். [3] தருமம். [6] மாண்டவை, [4] மாண்பமை. [5] மனையென. [6] ஆழியாய்.(406)

101. [1] அன்னவன் [2] றனிமக [3] ளலரின் மேலயன்
சொன்னதோர் சாபமுண்டு [4] உன்னைத் துன்மதி
நன்னுதல் தீண்டுமேல் [5] நணுகுங் கூற்றென
என்னுடை யிறைவிக்கு [6] மினிது கூறினாள்.

(இ - ள்.) அந்த விபீடணனுடைய ஒப்பற்ற மகளும்,—(சீதை மிகவும் வருந்தியநிலையில்),—'அழகிய நெற்றியையுடையவளே! (திருமாலின் திருநாபீ) கமலத்தின்மேல் வீற்றிருப்பவனாகிய பிரமதேவன் சொல்லியுள்ளதாகிய ஒருசாப முள்ளது: (ஆதலால்) கெடுமதியையுடைய இராவணன் உன்னைத் தொடுவானானால், (உடனே) யமன் (அவனைச்) சேர்வான் [இறந்திடுவான்]' என்று என் தலைவியாகிய சீதாபிராட்டிக்கு நல்லவார்த்தைசொல்லித் தேற்றுவித்தாள்; (எ - று.)

இதனால், விபீடணனேயன்றி அவனைச் சார்ந்தாரும் நற்குணமுடையரென்று எடுத்துக்காட்டுகின்றான், அநுமான். "தக்கார் தகவிலரென்பது அவரவ ரெச்சத்தாற் காணப்படும்" என்ற குறளை நினைக்கவும். விபீடணனைச்சேர்ந்தவர் நற்குணமுடையவரென்பது பிரதியட்சமாகப் பார்க்கப்பட்டதனாலும், 'இவ்விபீடணன் நல்லவன்போல் வேஷம்போட்டுக்கொண்டு வந்தவனோ?' என்று ஐயுறற்கு இடமில்லையென்று காட்டியவாறு. உம்மை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது.

அயன்சொன்ன சாபம் வருமாறு:— முன்னொருகாலத்தில் பிரமனை வந்தனஞ்செய்ய அவனது இருப்பிடம்குறித்துச் சென்றுகொண்டிருந்த புஞ்சிகஸ்தலையென்னும் அப்ஸரஸ்ஸ்திரீயை வானநெறியிற் கண்ணுற்ற இராவணன் அவளைக் காதலித்து வலியக் கற்பழிக்க, அங்ஙனம் கலங்கினநிலையோடு பிரமனிருக்கையைச் சார்ந்த அவளை நோக்கின நான்முகக்கடவுள் நிகழ்ந்ததையுணர்ந்து 'இனி நீ அயல்மாதை வலியக்கற்பழிப்பாயாயின், அப்பொழுதே உன்தலை நூறாகப்பிளந்து அழிக' என்று இராவணனைச் சபித்திட்டானென்பது. பி - ம்:—[1] மன்னிவன், மன்னவன். [2] தன். [3] மலரின். [4] என்னத். [5] நண்ணும். [6] இனிய. (407)

வேறு.

102. பெற்றுடைய பெருவரமும் பிறந்துடைய வஞ்சனையும் பிறவு முன்கை, விற்றொடையின் விடுகணையால் வெந்[1]தொழியுமெனக்கருதி [2] விரைவின் வந்தான், உற்றுடைய [3] பெருவரமு[4]முகத்துடைய தண்ணளியும்[5]முணர்வும் நோக்கின், மற்றுடையர் தாமுளரோ [6] வாளரக்க னன்றியே [7] தவத்தின் மிக்கார்.

(இ - ள்.) '(தன் தமையன்) அடைந்துள்ள பெரியவரங்களும் பிறவிதொட்டு இயற்கையாக அமைந்துள்ள மாயச்செயலும் மற்றுமுள்ள தீச்செயல்களும் உன்கையிலேயுள்ள வில்லிலிருந்து வரிசையாகவிடுகின்ற அம்புகளால் எரிந்துதீர்ந்துபோம்' என்று நினைத்து, (இந்தவிபீடணன்) விரைவுகொண்டு வந்துள்ளான்: ஆராய்ந்துபார்த்தால், தவத்தினால்மிக்கவரான அரக்கருள், கொடிய அரக்கர்பிறவியையுடையவனான இந்த விபீடணனேயல்லாமல் அடைந்துள்ள பெரிய வரங்களும் மனமுவந்து கைக்கொண்டுள்ள குளிர்ந்த கருணையும் தத்துவ ஞானமும் ஆகிய இவைகளைப் பெற்றிருக்கின்றவர் வேறும் உள்ளாரோ? [இல்லை என்றபடி]; (எ - று.)

இந்த விபீடணன் தனக்குப் பற்றுக்கோடாகவிருந்த இராவணனது வரம்முதலியன உன்கைவில்தொடையால் மாறுமென்று உன்னைப் புகலாக அடைந்தான்: இவன் பெருவரங்கள் பெற்றிருத்தலோடு கருணையும் தத்துவஞானமும் வாய்க்கப்பெற்றிருத்தலால் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கானென்றவாறு. பெற்றுடையபெருவரம் - தேவர்கள் முதலியோராற் கொல்லப்படாமை முதலியன. கேட்போர் யாவருக்கும் தான் கூறியவை மனத்தில் நன்குபடிய வேணுமென்ற கருத்தினால், அநுமான் முன்னர்க்கூறியவற்றையே வேறுவகையாக எடுத்துக்கூறுகின்றான். அரக்கரில் இவனைப் போல வரம்முதலியனபெற்றிருப்பார் வேறில்லையென்க. அரக்கர்க்கு இயற்கையாகக்கொடுக்கும் அடைமொழியாக 'வாளரக்கன்' என்றான்: இனி, வாள் - வாளாயுதமேந்திய என்றும், எதிரிகட்கு வாள்போற்கொடிய என்றும் உரைத்தலுமாம். ஒருபிரதியில் முன்னிரண்டடிகள் பின்னிரண்டடிகளாயுள்ளன. 'பெற்றுடைய பெருவரமும் பிறந்துடைய பெருந்தவமும் பிறவும்நோக்கின்' என்று சிலபிரதியிலும், 'பெற்றுடையமனவலியு மூக்கமிகு பெருந்தொழிலு முணர்ந்து நோக்கின்' என்று சிலபிரதியிலும் மூன்றுமடி காண்கின்றது. [7] தவத்தின் வாய்த்தார்என்ற பாடத்திற்கு - தவத்திற் சித்தியடைந்தவருள்என்க. பி-ம்:—[1] அழியும். [2] மேவினால், மேற்சொல்லோடும், மேற்கோளோடும். [3] மனவலியும். [4] பிறந்துடைய பெருந்தவமும், பிறந்துடைய வஞ்சனையும். [5] பிறவும், உணர்ந்து. [6] வாளரக்கர். (408)

103. தேவர்க்குந் தானவர்க்குந் [1] திசைமுகனே முதலாய [2] தேவதேவர், மூவர்க்கு [3] முடிப்பரிய காரியத்தை [4] முற்றுவிப்பான் மூண்டு [5] நின்றாய், ஆவத்தின் வந்தபய மென்றானை யயிர்த்தகல [6] விடுதி யாயின், கூவத்தின் சிறுபுனலைக் கட [7] லயிர்த்த தொவ்வாதோ கொற்ற வேந்தே.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய அரசே! (நீ) தேவர்க்கும் அசுரர்கட்கும் பிரமதேவன்முதலான முதல்தேவர்மூவர்க்கும் நிறைவேற்றுவதற்கரிய செயலை [இராவணசங்காரத்தை] முடித்துவைக்கும்பொருட்டு மூண்டிருக்கின்றாய்: ஆபத்துக்காலத்தில் (நம்மிடத்து) வந்து அபயமென்று சொல்லிக்கொண்டுநின்ற

இவனை அயிர்த்து(க் கைக்கொள்ளாமல்) அகலவிட்டிடுவாயானல் '(பெரு நீரையுடைய) சமுத்திரமானது கிணற்றிலுள்ள சொற்பமானநீரைக் குறித்து (நம்மையடித்துக்கொண்டு போய்விடுமோ?' என்று) ஐயுறுவதை ஒத்திராதோ? (எ - று.)

நீர்ஒருத்தரே சகலராட்சசர்களையும் அழிக்குந் திறமைவாய்ந்தவர். அப்படிப்பட்ட நீர் 'எளிமைப்பட்ட இவனால் என்ன நேருமோ?' என்றுஐயுறற்கு இடனுண்டோ? கடலின்நீரைக் கிணறு கொள்ளாதவாறுபோல, இவனால் உமக்கு ஒருதீங்குஞ்செய்ய முடியாதென்பது, திண்ணம்: எவர்க்கும் செய்யமுடியாத இராவண சங்காரத்திற் குத் துணையாயுதவ விரும்பி ஆபத்துக்காலத்தில் அபயம்வேண்டுகிற இவனைச் சந்தேகிக்காமல் கைக்கொள்ளுதலே தக்கதென்றவாறு. 'கடலினீரைக் கிணறுகொள்ளாது' என்ற பழமொழி, உபமானமாய் இங்கு அமைக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. ஆவத்து = ஆபத்: அபயம் - பயமில்லாதபடி காக்கவேண்டிய பொருள். பி - ம்:—[1] திசைமுகற்கும். [2] தேவர்தேவர், தேவதேவே. [3] முற்றுது. [4] முற்றுவிப்பாய். [5] நின்றே. [6] விடுதுமென்ருல், விடுதியென்ருல். [7] அயிர்த்தால். (409)

104. பகைப்புலத்தோர் துணை [1]யல்லரென் [2]றிவனைப் பற்ரேமே லறிஞர் பார்க்கின், நகைப் [3]புலத்த தாமன்றே நற்ருய [4]முளதாய [5]பற்ருன் மிக்க, தகைப் [6]புலத்தோர் தந்தையர்க டம்பியர்க டமையரிவர்தாமே [7]யன்ரே, [8]மிகைப்புலத்து [9]விளைகின்றதொரு பொருளைக் காதலிக்கின் விளிஞ ராவார்.

(இ-ள்.) 'பகையிடத்தைச்சேர்ந்தவர் துணை அல்லர் [பகையே யாவர்]' எனச்சொல்லி இந்தவிபீடணனை ஏற்றுக்கொள்ளாதுவிட்டிட்டோமாஞல், (அது, அரசநீதிநூலை) அறிந்தவர் பார்ப்பாராயின் பரிகசித்துச்சிரிப்பதற்கு விஷயமாக ஆய்விடுமன்ருே? சிறந்த புங்காளிபாத்தியதையைக்கொண்டுள்ள (ஒருவர்க்கொருவர்) அன்புமிகுந்த தகுதியையுடையரான தந்தையார் தம்பிமார் தமையன்மார் என்ற இவர்களேயல்லவா, மேம்பாட்டுக்கு விஷயமாய்விளைந்துள்ளதொருவஸ்துவை விரும்பினல் கொல்லத்தக்கவரென்னுமாறு (ஒருத்தரோடு ஒருத்தர்) பகைவராவர்; (எ - று.)

தமையனல் துரத்தப்பட்டுத் தனக்குக்கவலையற்றுத் தங்கக்கூடிய இடமில்லாமற் கவலைப்பட்டு இவன் வந்தடைந்தபோது 'இவன் பகைவரைச் சேர்ந்தவன்; இவனை நம்பி அங்கீகரிக்கலாகாது' என்று சொல்வது கேட்பின், இராசநீதியுணர்ந்தோர் சிரிப்பர்: ஒருவர்க்கொருவர் பங்காளிகளாய் அன்புபூண்டவரான தந்தையார் தமையனர் தம்பிமார்என்ற இவர்களே பொருள்நிமித்தம் மாறுபாடுபூண்டு ஒருவரையொருவர் கொல்லப்பார்ப்பதைக் கண்கூடாகக்காணவில்லையோ? இது இயல்பேயன்ருே? என்றனனென்பதாம். துணையாதற்கோ, துணையல்லராவதற்கோ, பகைப்புலத்தவரென்பதையோ, தகைப்புலத்தவரென்பதையோ முக்கிய ஏதுவாகக்கருதுவதை அரசநீதியுணர்ந்தோர் ஏற்கா ரென்க. நற்

ருயம்என்றது - செத்தாலும் பிள்ளை பெற்றாலும் திட்டுக்காக்கும் படியுள்ள பங்காளித்தன்மை. ஒருத்தர்க்கொருத்தர் நம்மைச் சேர்ந்தவரென்று அன்புவைத்தற்கு எவ்வாறு உரியரோ, அங்ஙனமே பகைமை மிகுதியாகக் கொள்ளுதற்கும் உரியவர் இவரென்பது, விளக்கப்பட்டது. பி-ம்:—[1] அல்ல. [2] இவரை. [3] புலத்தாரென்றென்றே. [4] முதலாய, உளதாகப், உளதாகிற். [5] பற்றார்வாரார். [6] புலத்த தந்தைதாய்தம்பியர்கடனயரிவர், புலத்தர் தங்குலத்தர் தம்பியர்கடனயரிவர். [7] அன்றே. [8] மிகப்புலத்தின். [9] விளைகின்ற மெய்ப். (410)

105. ஆதலா லிவன்வரவு நல்வரவே [1]யென[2]வுணர்ந்தே [3]னடியே னுன்றன், வேதநூ லெனத்தகைய[4] திருவுளத்தின் குறிப்பறியே னென்று விட்டான், காதல்நான் முகனாலுங்[5] கணிப்பரிய கலையனைத்துங் கதிரோன் முன்சென்று,ஓதினானேதநீர் கடந்துபகை [6]கடிந்துலகை யுய்யச் [7]செய்தான்.

(இ - ள்.) 'இவ்வாறு இருத்தலால் இந்த விபீடணனுடைய வருகை நல்ல எண்ணத்துடன்வந்த வருகையே' என்று (உனக்கு) அடியனான யான், அறிந்துள்ளேன்: உம்முடையவேதசாஸ்திரமென்று சொல்லத்தகுந்த [பழுதுபடாததான] மனத்திலுள்ள எண்ணத்தை அறியமாட்டேனென்று சொல்லி முடித்தான்; (யாவனெனில்), அன்புசெய்யப்படுகின்ற பிரமதேவனாலும் எண்ணுதற்குமுடியாத சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் சூரியனுக்கு முன்னே நடந்துசென்றவண்ணம் அப்பியசித்தவனும் வெள்ளநீராகிய கடலைக்கடந்து (அந்த இலங்கையிலுள்ள) பகைவர்களைவென்று உலகத்தை உய்யுமாறு செய்தவனுமாகிய அனுமான்; (எ - று.)

சூரியனிடத்துச் சகலசாஸ்திரங்களையும் அனுமான் ஓதியவனென்பதறிக. உலகுக்கெல்லாம் உயிராகிய இராமபிரானுக்குச் சீதையின் செய்தியை யறிவித்து அப்பிரானை உயிர்ப்புடனிருக்குமாறு செய்ததனால், அநுமான் உலகைஉய்யக்கொண்டவனாயினான். காதல்நான்முகன் - சாஸ்திரங்களில் விருப்புடைய பிரமன் எனினுமாம். இனி, நான்முகனாலும் கணிப்பரிய கலையனைத்தும், காதல் - காதலால், ஓதினான் எனினுமாம். பி-ம்:—[1]என்று. [2]அயிர்த்தேன். [3]அடியனேனுன். [4]திருமனத்தின். [5]அளப்பரிய. [6]கடந்து. [7]கொண்டான். (411)

வேறு.

106.—அனுமான் கூறியதைக்கேட்டு, இராமன் கூறத் தொடங்குதல்.

மாருதி [1]வினய வார்த்தை செவிமடுத் [2]தமிழ்தின் மாந்திப்
பேரறி வாள நன்று நன்றெனப் பிறரை நோக்கிச்
சீரிது [3]மேலிம் [4]மாற்றம் [5]தெளிவுறந் [6]தேர்மி னென்னா
ஆரிய னுரைப்ப தானு னனைவரு மதனைக் கேட்டார்.

(இ - ள்.) பெரியோனாகிய இராமபிரான்,—அனுமானுடைய வணக்கத்தோடு கூடிய வார்த்தையைக் கேட்டு அமுதத்தை யுண்டதுபோல மனமகிழ்ந்து (அவ்வனுமானைநோக்கி), 'பேர் அறிவுஆள! (உனதுவார்த்தை) மிகவும்நன்றாயிருந்தது!' என்று கொண்டாடிக்கூறி, (சுக்கிரீவன் முதலிய) மற்றையோரைப் பார்த்து, '(இவ்வனுமான் கூறியது) மிகவுஞ் சிறப்புடையது; இனிமேல் (யான் கூறுகின்ற) இந்த வார்த்தையைத் தெளிவாக (நீங்கள்) ஆலோசியுங்கள்' என்றுகூறி (த் தன்கருத்தை)ச் சொல்லத்தொடங்கினான்: (அங்குள்ள) எல்லோரும் அதனைக் கேட்கலானார்; (எ - று.)

அனுமான் 'விபீடணனையங்கீகரிக்கலாம்' என்று காரணங் காட்டி வணக்கத்தோடுகூறிய வார்த்தையைக் கேட்ட இராம பிரான் அவ்வனுமான் கூறியது யுக்திக்குஏற்றதாயிருந்ததுபற்றி மிகமகிழ்ந்து அவ்வசனத்தைக் கொண்டாடிக்கூறி, பிறகு தான் அனுமான் கூறியதையே ஏற்றுக்கொள்ளுதற்கு ஏற்ற காரணத்தை அங்குள்ளார் அனைவரும் கேட்டறியும்படி எடுத்துக் கூறத் தொடங்க, அனைவரும் கேட்கலாயினரென்பதாம். "தெரிந்த வினத்தோடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்கு, அரும்பொருள் யாதொன்றுமில்" என்றபடி மந்திரிமுதலிய இனத்தோடுகூடி ஆலோசித்துத் துணிந்தபிறகே அரசன் தொழில்செய்யவேண்டு மென்பது அரசநீதியாதலால், இராமபிரான் இவ்வாறு ஆலோசிக் கின்றனன். வாயினால் உட்கொள்ளப்படுகிற அமிழ்தத்தினால் உண்டாகும் களிப்பு, செவியின்மூலமாகக்கேட்ட அநுமனது வார்த்தையினா லுண்டாயிற்றென்பது 'செவிமடுத்தமிழ்தின் மாந்தி' என்பதன் கருத்து. இராமபிரான் அநுமானை 'பேரறிவாள' என்று விளித்தது - அவன் கூறியவையாவும் அரசநீதிக்கு ஒத் திருந்ததனாலென்க. விநயம் - வணக்கம்; வடசொல். விநயம் வார்த்தை - மிக்க நீதியையுடைய வார்த்தையெனினுமாம்: நயம் - நீதி. நன்றுநன்று, அடுக்கு - உவகைபற்றியது. பி-ம்:—[1] வினைய, அமுத. [2] இனிது. [3] மேலிவ், மேய. [4] வார்த்தை. [5] தெளிவறத். [6] தெரிமினென்ன. (412)

107 —இனி, பதினான்குகவிகள்-இராமன் விபீடணனைக் கைவிடலாகாமைக்குக் காரணங்காட்டிக் கூறலைத் தெரிவிக்கும்.

கருத்துற நோக்கிப் போந்த [1] காலமும் நன்று காதல்
[2] அருத்தியு மரசின் மேற்றே யறிவினுக் கவதி யில்லை
[3] பெருத்துயர் [4] தவத்தினாலும் பிழைப் [5] பில னென்னும் பெற்றி
[6] திருத்திய தாகு மன்றே நம்வயிற் சேர்ந்த செய்கை.

நான்குகவிகள்—ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) '(விபீடணன் தன்) மனத்தினால் நன்றாக ஆராய்ந்து வந்து சேர்ந்த காலமும் தக்கதேயாம்: (இவனது) மனப்பூர்வமான

விருப்பமும், இராச்சியத்தின்மீது உள்ளதாகும்: (இவனது ஆராய்ச்சிசெய்யும் வல்லமையுள்ள) புத்திக்கு, ஒரெல்லை யில்லையாம்; (இவன்) நம்மிடத்தில் (அடைக்கலமாக) அடைந்த ஒரு செயலும் 'மிகுதியாகச் சிறந்துள்ள தவத்தையுடைய இந்த விபீடணன் ஒரு தவறும் இல்லாதவன்' என்னும் தன்மையைச் செவ்வனே விளக்குமன்றோ? (எ - று.)

"இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்துபோய்ப் பலநாள்களாயும் அப்போதெல்லாம் நம்மிடம் வந்து சேராமல், இந்தவிபீடணன், நாம் எதிரியோடு போர்தொடங்கும் இச்சமயத்தில் வந்திருத்தலால், நம்முடன் கலந்தவன்போன்றிருந்து நம்முடைய அந்தரங்கங்களையெல்லாம் தெரிந்துகொண்டு நம்மை வஞ்சனையாற் கொல்லுதற்காகத்தான் வந்தானோ?' என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்; அவ்வாறு கருதுதற்கு இடமில்லை; நன்மதிகூறி எப்படியாவது தமையனைத்திருத்தலாமென்று இத்துணைநாள் பலபடிமுயன்று பார்த்தும் அதுபலியாமல், அவ்விராவணன் தன்னைக்கடிந்து துரத்தவே, மனம்பொறுமல், இவன், 'இனி இராவணனை வழிப்படுத்த முடியாது; இப்போது நாம் மனத்திருப்தியின்றி இவனோடிருந்தாலும் இவனது கொடுஞ்செயலுக்கெல்லாம் உதவியாயிருந்துநாமும் அழியநேரிடும்; இவனைவிட்டு இராமனிடம் சேர்ந்தால் தார்மிகரோடு சேர்ந்தபயனும் கிடைக்கும்; இராமன் வாலியைக்கொன்று, சுக்கிரீவனுக்கு இராச்சியமளித்தவனாதலால் ராக்ஷஸராஜ்யமும் நமக்குக் கிடைக்கும்: இந்தச்சமயம் தப்பினால் இனிச் சமயம் வாய்க்காது என்று இவ்வளவு ஆலோசனையோடு இராவணனைப் பற்றற விட்டிட்டு இங்கே வந்திருக்கிறான்: ஆகையால் இவன் சரியான காலத்தில் வரவில்லையென்றாவது, ஆலோசனையில் தவறுள்ளவனென்றாவது குறைகூற இடமில்லை' என்று இராமபிரான் கூறினனென்க. தக்ககாலத்தில் வரவில்லையென்றாவது, நல்லெண்ணத்தோடு வரவில்லையென்றாவது அடைத்கலம்புகுந்த இவ்விபீடணனைக் கைவிடலாகாதென்பது, கூறப்பட்டது. "ராஜ்யகாங்க்ஷீச ராக்ஷஸ: [இவ்வரக்கன் இராச்சியத்தில் விருப்பமுமுள்ளவன்]; "பண்டிதா ஹிபவிஷ்யந்தி [அரக்கரிலும் ஆலோசனையுள்ளவர்கள் உளர்]" என்று ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் கூறியிருப்பது இங்கே அறியத்தக்கது. விபீடணன் தருமத்திலேயே விருப்பமுள்ளவனாதலாலும் இராவணன் தருமவிரோதமாகிய தகுதியில்செயலைச் செய்ததனாலும், இவ்விபீடணன் இராவணனைவிட்டு வந்தானென்பதே இராமபிரானது உட்கோள்: ஆயினும், வாலியின் அரசைக் கைக்கொண்டு ஆள்கின்ற சுக்கிரீவன் விபீடணனை அங்கீகரிப்பதில் எவ்வாற்றாலும் குறைசொல்லாதிருத்தற் பொருட்டு "காதல் அருத்தியும் அரசின்மேற்றே" என்று அவன் மனங்கொள்ளுமாறு இதனை ஒரு காரணமாக எடுத்துக் கூறுகின்றனனென்க. "ஸ்ரீவிபீடணாழ்வானுக்குபலம் ராமப்ராப்தி" என்று லோகாசார்யர் அருளிச்செய்திருத்தலும் காண்க. எதிரியோடு போர்செய்யவேண்டிய இப்போது இவ்விபீடணன் நம்மை வந்தடைந்திருத்தலால்,

இவனைக்கொண்டு நாம் பகைவருடைய அந்தரங்கங்களையெல்லாம் அறிதல் எளிதிற் கூடுமாதலால், 'போந்தகாலமும் நன்று' என்றுனுமாம். அரசர்க்குக் காலம் பார்த்துத் தொழில் செய்வது இன்றியமையாதென்பதை "ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங், கருதி யிடத்தாற் செயின்," "அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற், கால மறிந்து செயின்" என்ற திருக்குறளிலுங் காண்க. விபீடணனை 'பெருத்து உயர்தவத்தினன்' என்று குறித்தது, அவனை வஞ்சனையில்லாதவனென்று தெரிவித்தற்காக. "ஆதியம்பரமனுக் கன்பு நல்லறம், நீதியின் வழாமையு முயிர்க்கு நேயமும், வேதிய ருளும் நான் விரும்பிப்பெற்றனன், போதுறுகிழவனைத் தவமுன் பூண்டநாள்." "நல்லாயறத்தைக் கைவிட்டு நடுங்குமிடும்பைவரி னும் நான், பொல்லாதன செய்யாதொழிக" என்பவற்றால் இவன் வரம்வேண்டிப் பெற்றமைகாண்க. 'தவத்தினன்' என்பதை மூன்றனுருபுஏற்ற பெயராகக்கொண்டு, அறிவினாலன்றித் தவத்தை யுடைமையாலும் தான் பெறக்கருதிய இலட்சியத்தைப் பெறுதலில் தவறுதலில்லாதவனென்று உரைப்பினுமாம்.

காதல் அருத்தி - ஒருபொருட்பன்மொழி. அருத்தி—அர்த்தீ: யாசிப்பவன் என்று பொருளுள்ள இவ்வடசொல், விருப்பமென்ற பொருளில் தமிழில் வந்தது. அவதி-எல்லையென்னும் பொருளுணர்த்தும் வடசொல். பி-ம்:—[1]காலத்து. [2]அருத்தியின் னரசுமேற்றே, அருத்தியுமரசுவேறே. [3]பெருத்துறை. [4]தவத்தினாலும், அரசினாலும். [5]இலது. [6]தெரித்தனன், தெரித்தனம். (413)

108. மற்றினி யுரைப்ப[1]தென்னே மாருதி வடித்துச் சொன்ன
பெற்றியே பெற்றி [2]யன்ன தன்றெனிற் பிறிதொன் றானும்
வெற்றியே பெறுக தோற்க [3]வீக வீயாது வாழ்க
[4]பற்றுத லன்றி யுண்டோ [5]வடைக்கலம் பகர்கின் றானை.

(இ-ள்.) இப்போது வேறுவகையாகச்சொல்வது எதற்காக? அநுமான் ஆராய்ந்துகூறியவகையே (நாம் செய்வதற்குத்தக்க) ஆலோசனையாம்; அவன் சொன்னது தகுதியற்றதென்று (நீங்கள்) எண்ணினால், வேறுஒருவகையினால் (நாம்) வெற்றிபெற்றாலுஞ் சரி, இறவாமலிருந்து நல்வாழ்க்கை பெறுவதாயிருந்தாலும் சரி, (அது எனக்கு உடன்பாடன்று; அடைக்கலமாக அடைந்த இவனைக் கைக்கொள்வதனால், நமக்கு வெற்றியுண்டாகாமல்) தோல்வி நேர்ந்தாலுஞ் சரி, (அல்லது நமது) உயிருக்கே கேடு நேர்ந்தாலுஞ்சரி, (அது எனக்குச் சம்மதமே: எம்மையே சரணமென்று) அடைக்கலமாக வேண்டிச் சொல்லுகிற இந்த விபீடணனை அங்கீகரிப்பது அல்லாமல் (வேறு செய்யத்தக்க செயல் ஒன்று) உளதோ? [இல்லை]; (எ - று.)

அநுமான் ஆராய்ந்துசொன்னது இச்சமயத்துக்குமிகவும் தகுதியா யிருத்தலால், அதற்கு மாறாகச் சொல்லவேண்டியது வேறொன்றுமில்லை: அடைக்கலம்புகுந்த இவனை, அங்கீகரியாமற் கைவிட்டால்தான் நல்வாழ்வும்பெற்றியு முண்டாகுமென்று

ஏற்பட்டாலும், அது எனக்கு உடன்பாடன்று: நம்மைச் சரணம் வேண்டிய இவனை அங்கீகரிப்பதனால் நமக்குத் தோல்வியே உண்டாவதானாலும் அதற்குமேல் மரணமே நேர்வதானாலும் அதுவே எனக்கு உடன்பாடாகுமென்று இராமபிரான் கூறுகின்றனனென்க. விளையும்பயனைக் கருதாமற் சரணமடைந்தோரைக் காக்கவேண்டுமென்பதே துணிபு என்று இதனாற் கூறப்பட்டது. பி - ம்:—[1] என்னை, இல்லை. [2] என்னதன்றியே. [3] வீய, வீய்க. [4] பற்றுவது. [5] புகலெமைப். (414)

109. இன்றுவந்தானென் றுண்டோவெந்தையை யாயை [1] முன்னைக்
கொன்றுவந் தானென் றுண்டோ [2] வடைக்கலங் [3] கூறு கின்ற
[4] தொன்றுவந் தன்பு [5] செய்யுந் துணைவனு மவனே பின்னைப் [ன்
[6] பின்றுமென் றாலும் நம்பாற் புகழன்றிப் [7] பிறிதுண் டாமோ.

(இ - ள்.) '(நான்) அடைக்கலம்' என்ற சொல்லைச் சொல்லிக் கொண்டு வருகின்றவன், (இதற்குமுன் பழக்கமில்லாமல்) இன்றைக்குத்தான் வந்தவனென்று கூறித்தள்ளிவிடுவதற்கு இடமுண்டோ? தந்தையையும், தாயையும், தமையனையும் கொலை செய்துவிட்டுச் சரணமடைந்தானென்று கூறித் தள்ளி விடுவதற்குத்தான் இடமுண்டோ? பலநாளாகப் பழகி அன்பைப் பாராட்டுதற்கு உரிய நண்பனும் அவன் தான்; (புகலென வந்தடைந்து பின்பு அவன் தனது கடமையில்) மாறுபட்டு நடப்பானென்றாலும், (அதனால் அவனுக்குப் பழியும் பாவமும் உண்டாகுமே யன்றிப் புகல்புக்கவரைப் போற்றும்) நம்மிடத்திற் புகழுண்டாவதல்லாமல் வேறாகிய பழி உண்டாகுமோ? (எ - று.)

இப்பொழுதுதான் புதியவனாக வந்தானென்றாவது மகாபாதகனென்றாவது சரணமடைந்தவனைப்பற்றிக் குறைகூறி அங்கீகரியாமல் தள்ளிவிட இடமில்லை; அவன் எப்படிப்பட்டவனாயிருந்தாலும், எப்போது வந்தவனாயிருந்தாலும், சரணமென்று அடைந்தமாத்திரத்தில் வேறொன்றையும் கருதாது நெடுநாளைப்பழக்கமுள்ள நண்பன்போல் உடனே அன்புசெய்தற்குரியவன்: ஒருகால், அங்கீகரிக்கப்பட்ட அவன் நமக்குத் தீங்குவிளைத்தானானாலும், அதனால் சரணமடைந்தவன் திறத்து அபயமளித்த நமக்குப் பெரும்புகழுண்டாக, துரோகியான அவனுக்கே பழிபாவங்களுண்டாகுமென்பதாம். இதனால், சரணமடைந்தவனைப்பற்றிப் பழக்கமில்லாதவனென்றாவது, தீவினையுடையவனென்றாவது பார்த்தல் வேண்டா வென்பதும், அவனால் நமக்குத் தீங்கு நேர்ந்தாலும் நமக்குப் புகழேயென்பதும் கூறப்பட்டன. பழக்கமில்லாதவனென்ற காரணம்பற்றியாவது, தமையனை ஆபத்துக்காலத்திற் கைவிட்டு வந்தானென்ற காரணம் பற்றியாவது அடைக்கலமடைந்த இந்தவிபீடணனைக் கைவிடுதல் கூடாது; இவன் நமக்கு உற்ற நண்பன்; ஒருகால் இவன் நம்மை வஞ்சிப்பதற்கே நல்லவன் போல வேடம் பூண்டுவந்தவனாகிப் பிறகு இவனால் நமக்குத் தீமை விளையுமானாலும் நமக்குப்புகழேயென்று இராமபிரான் கருதினனென்பது இங்கு வெளியாம்.

எந்தையென்பது, தந்தையென்ற மாத்திரமாய் நின்றது. இனி, எனதுதந்தை யென்று கொண்டு, எனக்குத் தந்தை முறையாகிய ஜடாயுவைக் கொன்ற இராவணனேயானாலும் சரணமடைந்தால் அக்குற்றத்தையும் அவனிடத்திற் பாராமல் அவனையும் அங்கீகரிப்பதே முறையென்று கருத்துக்கூற இடமுண்டு; (ஸ்ரீவால்மீகிபகவானும் "யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம்" [இராவணனே யானுஞ்சரி] என்று கூறியது காண்க.) 'என்று' - என்பது எனப் பொருள்பட்டு, 'உண்டோ' என்பதற்கு எழுவாயாக நின்றது. முன் - முன்பிறந்தவனுக்கு, ஆகுபெயர். பி-ம்:—[1]முன்பு,முன்பே, முன்னங், முந்திக். [2]புகலது. [3]புகுகின்றானை. [4]துன்றிவந்தன்பு, வென்றுவந்தன்பு. [5]பேணும். [6]பொன்றும். [7]பிறிதுமுண்டோ, இறுதியுண்டோ. (415)

110. பிறந்தநாட் டொடங்கி யாரும் துலைபுக்க பெரியோன் பெற்றி
மறந்தநா ளுண்டோ என்னைச் சரணென வாழ்கின் றானைத்
துறந்த[1]நாட் கின்று வந்து துன்னினான் சூழ்ச்சி யாலே
இறந்தநா [2]ளன்றோ [3]என்று மிருந்த [4]நா ளாவ [5]தென்றான்.

(இ - ள்.) (சரணமடைந்த புறாவினுயிரைக் காக்கும்பொருட்டுத்) தராசு தட்டிலேறிய (எமதுகுலத்து) முன்னோனாகிய சிபிசக்கரவர்த்தியினது வரலாற்றை எவரேனும் (அறிவு) தோன்றிய நாள் முதற்கொண்டு மறந்துபோன நாள் உளதோ? (அப்படியிருத்தலால்), என்னை அடைக்கலமாகவந்தடைந்து (தான்) வாழ்வுபெற விருக்கிற இவ்விபீடணனை ('என் உயிருக்கு ஆபத்துவருமோ? என்று அஞ்சிக் கைவிடுவேனானால் அவ்வாறு) கைவிடுகின்ற நாளைக்காட்டிலும், இன்றைக்குவந்து சேர்ந்தவனாகிய இவ் விபீடணனுடைய தந்திரத்தினால் (எனக்கு மரணமே நேருமானால் அவ்வாறு) மரணமடைந்த தினமல்லவா என்றைக்கும் (நான்) அழியாது நிற்கிற நாளாவது! என்று (இராமபிரான்) கூறினான்;

எனதுகுலத்து முன்னோனாகிய சிபிசக்கரவர்த்தி தன்னைச் சரணமடைந்த ஒருபுறாவைக் காப்பதன் பொருட்டுத் தனது உயிரையே தருமாறு துலையிலேஏறியிருக்க, அதனையுணர்ந்திருந்தும் அவ்வமிசத்திலேயே பிறந்திருக்கிற யான் இப்போது உங்களாலோசனையைக்கேட்டுச் சரணமடைந்த இந்தவிபீடணனைக் கைவிடுதல் தகுதியோ? தகுதியன்று; பெரியோர்கள் நடந்து காட்டியபடி அடைக்கலமடைந்த இவனை ஆதரித்ததனால் நாம் இறப்பதானால் அது விசேடமா? அன்றி, நம்முயிரைப் பாதுகாப்பதையே பெரிதாக எண்ணி, ஒருகால் நம்மை இவன் கொல்வனோ? என்று அஞ்சி அடைக்கலமடைந்தவனைக் கைவிடுவது விசேடமா? புகழ்பயத்தலால் அடைக்கலமடைந்தோனைக் காப்பதே சிறந்தது என்று எனக்குத் தோன்றுகின்றது: ஏனெனில், ஒருவன் மரணம் நேரிடுமேயென்று அதனால் அடைக்கலமடைந்தோனைப்பாதுகாவாமற் கைவிட்டு 'அடைக்கலமடைந்தோனைக் கைவிட்டவன்' என்ற பழியையும் பாவத்தையும் பூண்டு பூமிக்குப் பொறையாய்

நெட்டுயிர்ப்போடுற்ற பிணமாகி இவ்வுலகத்திற் சொற்பநாள் வாழ்வதைக் காட்டிலும் அடைக்கலமடைந்தோனை ஆதரித்து இறந்தாலும் அதனால் என்றும் அழியாத புகழுடம்பைப்பெற்று நீடூழிகாலம் வாழலாமன்றோ? என்று இராமபிரான் கூறினனென்பதாம். "ஒப்புரவினால் வருங் கேடெனினஃதொருவன், விற்றுக் கோட்டக்கதுடைத்து" என்ற திருக்குறள், இங்குஊன்றி நோக்கத்தக்கது. "வீந்தவரென்பவர் வீந்தவரேனும், ஈந்தவரல்லதிருந்தவர் யாரே" என்ற பாலகாண்டம், இங்கு ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. இதனால், தன்னுயிரையும் பாராது சரணமடைந்தோரைப் பாதுகாப்பதற்கு மேலோர் செய்துகாட்டிய ஒழுக்கம் இவ்வாறென்பதும், சரணமடைந்தோரைப் பாதுகாப்பதனால்நேரும் கேடு கேடாகாது என்றும் அழியாத பெருவாழ்வேயாமென்பதும் கூறப்பட்டன. 'யாரும் துலைபுக்க பெரியோன் பெற்றி மறந்த நாளுண்டோ' என்றது—சிபிசக்கரவர்த்தியின் வரலாறு உலகபிரசித்தமென்று கூறியவாறு. 'வந்து துன்னினன் சூழ்ச்சியாலே இறந்த நாளன்றோ என்றும் இருந்த நாளாவது' என்ற பகுதி, பாரியென்ற வள்ளலின் வரலாற்றை நினைப்பூட்டுகிற தென்ப. பிறந்தநாள் - அறிவு பிறந்தநாள்: "அன்றுநான் பிறந்திலேன்" என்ற பாசுரப் பகுதி, கருதத்தக்கது.

'துலைபுக்க பெரியோன்' என்பதிலடங்கிய சரிதை—சிபிசக்கரவர்த்தி அரசாளுகையில் அவனது மேன்மைக்குணத்தைப் பரிசோதிக்கும்பொருட்டு இந்திரன் பெரும்பருந்தாகவும், யமன் சிறுபுறாவாகவும் வடிவெடுத்து அப்புறாவைப் பருந்து துரத்திவர, அது சக்கரவர்த்தியைச் சரணமடைய, அன்னான் அதற்கு அபயமளிக்க, பின்னே வந்த பருந்து 'என் இரையைக்கொடுத்துவிடு' என்று கேட்க, மன்னவன் 'அடைக்கலம்புகுந்தவரை ஆதரியாதுவிடுதல் அதிபாதகமாதலால், இதையன்றி எதைக்கேட்டாலும் கொடுப்பேன்' என்ன, பருந்து, 'இந்தப்புறாவின் எடையளவுதசையை உன் உடம்பினின்று அரிந்துகொடு' என்ன, வேந்தன் சம்மதித்து, உடனே தனது உடம்பிலுள்ள உறுப்புக்களையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக அறுத்துவைத்தும் எடை குறைந்தமையால் தானே தராசுதட்டில் ஏறி எடையை நிறைக்க, உடனே அத்தேவர்கள் பிரதியட்சமாகிச் சக்கரவர்த்தியை மிகக்கொண்டாடி அவனுடம்பு முன்போல நிறைவுறும்படி வரமளித்துப் போயினரென்பதாம்.

பி - ம்:—[1]நாளிறந்த நாளாம், நாளகன்ற நாளாம், நாட்கன்று வந்து, நாளன்றுவந்து. [2]அன்றே. [3]வென்றியிருந்த. [4]நாளாயது. [5]என்பார். (416)

111. இடைந்தவர்க் கபயம் யாமென் [1]றிரந்தவர்க் கெறிநீர் வேலை
கடைந்தவர்க் [2]காகி யால முண்டவற் கண்டி லீரோ
உடைந்தவர்க்[3]குதவா னாயி னுள்ளதொன் றீயா னாயின்
அடைந்தவர்க் கருளா னாயி[4]ன றமென்னா மாண்மை யென்னும்.

இதுமுதல் பத்துக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (கொடிய ஆலாகலவிஷந்தோன்றியதுகண்டு) 'அஞ்சினவரும், 'நாம் பயமில்லாமற் பாதுகாக்கவேண்டிய பொருளாவோம்' என்று சொல்லி இரந்தவருமான (அலைகளை) வீசுகின்ற பாற்கடலைக் கடைந்த தேவாசுரர்களைக் காப்பதற்காக, (அப்பாற்கடலினின்று தோன்றிய) ஹாலாஹலவிஷத்தை உட்கொண்ட சிவபிரானைப்பற்றிக் கேட்டறிந்துள்ளீரில்லையோ? (ஒருவன்), வலியொடுங்கினவர்க்கு உதவிசெய்யாதவனானாலும், (வந்து இரந்தவர்க்குத் தன்னிடம்) உள்ளதொரு பொருளைக்கொடாமல் ஒளித்தானானாலும், (தன்னைச் சரணமாகவந்து) அடைந்தவருக்கு அருள்செய்து அங்கீகரியாதவனானாலும், (அப்படிப்பட்டவனுக்குத்) தருமம் யாது பயன்படும்? பராக்கிரமந்தான் என்ன பயன்படும்?

சிவபெருமான் தன்னை அடைக்கலமடைந்தவரைக் கைவிடலாகாதென்ற கருத்தினாலல்லவோ, பாற்கடலினின்று பயங்கரமாகத் தோன்றிய ஆலகாலமென்ற நஞ்சைக்கண்டு அஞ்சிச்சரணமடைந்த தேவாசுரர்களைக் காப்பாற்ற அந்த நஞ்சையுண்டார்; நாமும் அவ்வகையாகவே புகல் புகுந்தோரைப் போற்றுதல் முறைமையாகுமல்லவோ; சரணமடைந்தவரைக் காப்பாற்றாதவர்க்கு அறம் இருந்தும் ஆண்மை இருந்தும் பயனில்லையென்பதாம். கீழ் அடைக்கலமடைந்தவரைக் காப்பதே முறையென்பதையும், அதற்கு இன்னான் இனையானென்று பார்த்தலும் வேண்டாவென்பதையும், அதனால் தீங்குவிளைந்தாலும் புகழேயென்பதையும், முன்னோர் அவ்வாறு அடைக்கலமடைந்தோரைத் தம்முயிரைக் கொடுத்தும் பாதுகாத்திருக்கின்றாரென்பதையும் எடுத்துக் கூறிய இராமபிரான், இனி அடைக்கலமடைந்தோரை முன்னோர் ஆதரித்திருப்பதற்கு வேறுபல உதாரணங் காட்டுகின்றனனென்று அறிக. அடைந்தவர்க்கு அருளுதலைக் கூறவேண்டிய இந்தச்சந்தர்ப்பத்தில், உடைந்தவர்க்கு உதவுதலையும் இரந்தவர்க்கு ஒன்று ஈதலையும் உடன்கூட்டிக் கூறுகின்றான்: இவ்வாறு கூறுவது - **விளக்கணியின்**பாற் படும். நீர் - பாலுக்கு இலக்கணையுமாம். ஆலம் - வடசொல். உண்டவற்கண்டிலீரோ—காணுதல் - இங்கே செவியாலுணர்தல்: மனத்தாற்காணுதலுமாம். **பி - ம்:**—[1] இத்திரையெழுநீர்வேலை. [2] ஆதி. [3] இரங்கானெனில். [4] அரசென்னும். (417)

112. **பேடையைப் [1]பிடித்துத் தன்னைப் [2]பிடிக்கவந் தடைந்த பேதை, வேடனுக் [3]குதவி செய்வான் விறகிடை வெந்தீ மூட்டிப், பாடுறு பசியை நோக்கித் தன்னுடல் [4]கொடுத்த பைம்புள், வீடுபெற் றுயர்ந்த வார்த்தை வேதத்தின் விழுமி [5]தன்றோ.**

(இ - ள்.) (தனது) பெண்பறவையைப் பிடித்துக்கொண்டு, தன்னைப் பிடிக்கவந்து அடைந்த அறிவில்லாத வேடனொருவனுக்கு(க் குளிர்காயுமாறு) உதவும் பொருட்டு விறகினிடத்தில் வெப்பமுள்ள நெருப்பைப் பற்றவைத்து, (பிறகு அவ்வேடனது) வருத்துகின்ற பசியைப்பார்த்து (அதைப்போக்கும்படி தான்

நெருப்பில் விழுந்து) தனது உடல்தசையை (அவ்வேடன் உண்ணும்படி) கொடுத்த சிறிய ஆண்புரு (தனது தியாக குணத்தினால்) நற்கதியடைந்து சிறப்புப்பெற்ற வரலாறு, வேதத்திற் கூறிய விஷயத்தைப்போலவே சிறந்ததாகப் பாராட்டப்படுவதன்றே;

ஒரு வனத்தில் ஒருவேடன் கண்ணி முதலிய வேட்டைக்கருவிகளைக் கொண்டு திரியும்போது அசதியிற் பெருமழை வந்து இருட்டிக்கொள்ள, அப்போது அவ்வேடன் நடுக்கலெடுத்து, ஒரு மரத்தின் சார்பில் வந்துநிற்க, அச்சமயத்தில் அம்மரத்தின்மேலுள்ள ஆண்புரு தனதுபேடை வாராமையைக் குறித்துப் புலம்புவதைக் கேட்டு அவ்வேடனது கைக்கூட்டிலகப்பட்டிருந்தபெண்புரு துக்கித்து, 'முற்பிறவியின் தீவினைப்பயனாக எனக்கு நேர்ந்த சிறையைக்குறித்து நீ வருந்தாமல், நமது வீட்டுக்கு வந்த இவ்வேடனுக்குக் குளிர்முதலாகிய துன்பத்தை நீக்கி உதவிசெய்ய வேணும்' என்று கூற, அதுகேட்ட ஆண்புரு வேடனை நோக்கி 'நீ சங்கையில்லாமல் உன்வீடுபோல நினைத்து வேண்டுவதைக் கேள்' என்ன, அவன் 'எனதுகுளிரைப்போக்கடிக்கவேணும்' என்று கேட்க, புரு கொள்ளியொன்றை எடுத்துவந்து சரகுகளின்மேல் வைத்து மூட்டி, வேடனைக் குளிர்காயுமாறு சொல்லி, பின்பு அவன் பசியால்வருந்துவதைப் பார்த்து, 'நான் பறவையாயிருப்பதனால் என்னண்டை உன் பசிக்கு ஏற்ற பதார்த்தம் இல்லை: துன்பத்திற்கு இடமாய் எதற்கும் உதவாமலிருக்கிற இந்தச் சரீரத்தைக் கொண்டு உன் ஆத்மாவைத் திருப்திசெய்' என்று சொல்லிக்கொண்டே மூண்டெரிகிற நெருப்பில் ஆனந்தத்தோடு விழுந்து இறந்து நற்கதியடைந்ததென்பது, வரலாறு.

ஓரற்பப்பிராணியாகிய புருவே தன்னிடத்து அடைந்தது காரணமாகத் தன்மனைவியைச் சிறைபிடித்துக்கொண்டிருப்பதையும் பாராட்டாமல் தன்னையும் பிடிக்கக்கூடிய வேடனொருவனுக்கு உதவி செய்ததென்றால், பேரறிவுள்ளவரென்று பேர்வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நாம், நமக்கு யாதொரு தீங்குஞ் செய்யாமல் நம்மைச்சரணமென்று அடைந்துள்ள இவனை 'ஒருகால் நமது உயிர்க்குஏதேனும் தீங்குநேருமோ?' என்று அஞ்சிக் காவாது கைவிடுதல் தகுதியோ? தகாது: சரணமடைந்தவனை எப்படியிருந்தாலும் காத்தலேமுறையாகுமென்று இராமபிரான் கூறினனென்பதாம். வேதத்தின் விழுமிதன்றே - "ஶ்ரூயதேஹி" என்ற ஸ்ரீ வால்மீகமும், 'ஸ்மர்யதேயென்னாதே ஶ்ரூயதே யென்கிறது - வேதம்போலே கேட்டுப்போருவதொன்று' என்று அதற்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியாநமருளியதும் காணத்தக்கன. இதிற்கூறிய சரித்திரம் 'கபோதோபாக்யாநம்' என்று வழங்கப்பெறும்.

பைம்புள்—பசுமை - இங்கே, சிறுமையின் மேலது: இளமையின்மேலதெனினுமாம். வீடு - இவ்வுலகத்தை விட்டு அடையப்படுமிடம் என, நற்கதிக்குத் தொழிலாகுபெயர். வேதம்-நல்லது இன்னது தீயதுஇன்னது என அறிவிப்பதென்றுபொருள்படும் வடசொல். இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் "சீதையை" (118) என்ப

தன் பின் சிலபிரதியில் உள்ளன. பி - ம்:—[1]படுத்து. [2]பிடித்திய வந்த. [3]அபயநல்கி, உதவிசெய்து. [4]துறந்த. [5]என்றான். (418)

113. போதக மொன்று கன்றி யிடங்கர்மாப் பொருத போரின்
ஆதியம் [1]பரமே யானுன் னபயமென் றழைத்த வந்நாள்
வேதமு [2]முடிவு காணா மெய்ப்பொருள் வெளிவந் தெய்தி
மாதுயர் துடைத்த வார்த்தை மறப்பரோ [3]மறப்பி லாதார்.

(இ - ள்.) கஜேந்திராழ்வான் சினங்கொண்டு முதலையாகிய விலங்கு செய்த போரிலே (வலி குறைந்து), 'அழகிய ஆதிமூலமே! யான் உனக்கு அடைக்கலம்' என்று கூக்குரலிட்ட அக்காலத்து, வேதத்தினாலும் (இப்படிப்பட்டவனென்று) வரைந்து காணமுடியாத உண்மைப் பரம்பொருளான திருமால் பிரதியட்சமாக வந்து சேர்ந்து (அவ்யானையின்) மிக்கதுயரத்தை நீக்கின வரலாற்றை, மறதியில்லாத அறிஞர் மறந்து விடுவார்களோ? (எ - று.)

இந்திரத்யும்நனென்னும் அரசன் மிக்கவிஷ்ணுபக்தியுடையவனாய் ஒரு நாள் விஷ்ணுபூஜைசெய்கையில், அகத்தியமகாமுனிவன் அவனிடம் எழுந்தருள, அப்பொழுதும் அவன் தன் கருத்து முழுவதையும் திருமாலைப் பூஜிப்பதிற்செலுத்தியிருந்ததனால் அவ்விருடியின் வருகையை அறிந்திடானாய் அவனுக்கு உபசாரமொன்றுஞ் செய்யாதிருக்க, அம்முனிவன் தன்னை அரசன் அலட்சியஞ் செய்தானென்று கருதிக் கோபித்து 'நீ யானை போலச்செருக்குற்றிருந்ததனால், யானையாகக்கடவை' என்று சபித்தான். அங்ஙனமே அவன் ஒருகாட்டில் யானையாகத்தோன்றினானாயினும், முன்னையவிஷ்ணுபக்தியின்மகிமையினால் அப்பொழுதும் விடாமல் நாள்தோறும் ஆயிரந்தாமரைமலர்களைக்கொண்டு திருமாலையருச்சித்துப் பூசித்து வருகையில், ஒருநாள் பெரியதொரு தாமரைத்தடாகத்தில் அருச்சனைக்காகப் பூப்பறிப்பதற்குப் போயிறங்கினபொழுது அங்கே முன்பு நீர்நிலையில் நின்று தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த தேவலனென்னும் முனிவனது காலைப்பற்றியிழுத்து அதனாற்கோபங்கொண்ட அவனது சாபத்தால் பெரிய முதலையாய்க் கிடந்த ஹூஹூ என்னுங் கந்தர்வன் அவ்யானையின் காலைக் கௌவிக்கொள்ள, அதனை விடுவித்துக்கொள்ள முடியாமல் கஜேந்திரன் ஆதிமூலமேயென்று கூவியழைக்க, உடனே திருமால் கருடாரூடனாய் அங்கு எழுந்தருளித் தனது சக்கரத்தைப் பிரயோகித்து முதலையைத்துணித்து யானையை அதன்வாயினின்று விடுவித்து இறுதியில் அதற்கு முத்தியளித்தனன் என்பது, வரலாறு. வேதத்துக்கும் எட்டாத திருமால் 'நீயேசரண்' என்று சொன்னதுவே காரணமாக, 'இது ஒரு சாமானியமான விலங்கு' என்றும் பாராமல், யானையிருந்த இடத்திற்குத் தான்நேரே அரைகுலையத் தலைகுலைய ஓடிவந்து சரணாகதரக்ஷணம் பண்ணினானென்றால், நம்மைப்போல் அறிவுபடைத்த ஒருவன் நம் மெதிரே வந்து நம்மைச் சரணமென்று சொல்லவும் அவனை நாம் உபேட்சிப்பது தகுதியோ? என்று இராமபிரான் கூறினானென்க. போதகம் -

யானையின் இளமைப்பெயர். வடசொல். பி-ம்:—[1] பரனே [2] முடியும். [3] பிறப்பிலாதார். (419)

114. மன்னுயி ரெல்லாந் தானே [1] வருவித்து வளர்க்கும் மாயன்
[2] தன்னன வுலக மெல்லாந் [3] தருமமு மெவையுந் தானே
என்னினும் அடைந்தோர் தம்மை யேமுற வினிதி [4] னோம்பிப்
பின்னும்வீ டளிக்கு மென்றாற் [5] பிறிதொரு சான்று முண்டோ.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற எல்லாப்பிராணிகளையும், தானே படைத்து (அவற்றைப்) பாதுகாக்கின்ற திருமால்,—எல்லாவுலகங்களும் தன்னுடையனவே என்றாலும், (அவ்வுலகத்தில் வழங்குகின்ற) தருமங்களும் (அவற்றினால்விளையும்) எப்பயன்களும் தானே என்றாலும், (தன்னைச்) சரணமடைந்தவரை மாத்திரம் க்ஷேமமடையும்படி நன்றாகப் பாதுகாத்து, மேலும் மோக்ஷத்தையும் தந்தருள்வானென்றால், (அடைக்கலமடைந்தவரைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசிய மென்பதை மெய்ப்படுத்த) வேறொருதாரணமும் (சொல்லவேண்டியது) உண்டோ? (எ - று.)

திருமால் பிரமனுக்கு அந்தராத்மாவாயிருந்து படைப்பதும், தானான நிலையிலிருந்து அளிப்பதுஞ் செய்வ னென்பது, நூற்கொள்கை. கடவுளது மனத்திற்கு விருப்பமானது, எதுவோ அதுவே தரும மெனப் படுதலாலும், அந்தத்தருமங்களினால் விளையக்கூடிய பயனைத் தருபவன் அக்கடவுளே யாதலாலும், 'தருமமும் எவையுந் தானே' என்றான். "ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்" என்றபடி திருமால் அந்தர்யாமியாக எல்லாப் பொருள்களிலும் இருத்தலால், 'எவையுந்தானே' என்று கூறியதாகக் கொள்ளினுமாம். மாயன் - மாயையுடையவன்: மாயையாவது - கூடாததையும் கூட்டுவிக்குந் திறம். பி - ம்:—[1] அறிவித்து. [2] தன்னது. [3] தருமமேலவையும். [4] நம்பிப். [5] என்னினிப்பிறிது பேசில். (420)

115. நஞ்சினை மிடற்று வைத்த நகைமழு வாளன் [1] நாளும்
தஞ்சென முன்னந் தானே தாதைபாற் [2] கொடுத்துச் [3] சாதல்
அஞ்சினே னபய மென்ற [4] வந்தணற் காகி யந்நாள்
வெஞ்சினக்கூற்றை [5] மாற்றும் மேன்மையின் மேன்மை யுண் [டோ.

(இ - ள்.) விடத்தைக் கண்டத்திலே நிறுத்திய விளங்குதலையுடைய மழுப்படையையுடையவனான சிவபிரான் '(இவனுடைய) வாழ்நாளும் எளிமைப்பட்டது [குறைவானது]' என்று சொல்லி முன்னம் தந்தைக்கு (மார்க்கண்டேயனென்ற புத்திரனை)க் கொடுத்திட்டு, பின்பு 'சாதற்கு அஞ்சினேன்: (உன்) அபயம்' என்று அடைக்கலம் புகுந்த (அந்தமார்க்கண்டேயனென்ற) அந்தணனுக்காக அந்தக்காலத்திலே கொடுஞ்சீற்றத்தையுடைய யமனை உதைத்துத்தள்ளிய மேன்மையைக்காட்டிலும் மேன்மை யுள்ளதோ?

சிவபெருமான் 'உன்புத்திரன் பதினாறுபிராயமேயுள்ளவன்' என்றுமார்க்கண்டேய முனிவனது தந்தைக்கு வரமளித்தும் மார்க்கண்டேயமுனிவன் சரணமடைந்தபின் தான் முன்புவரங்

கொடுத்ததற்கும் மாறுதலுண்டாகக் கூற்றத்தை உதைத்துத்தள்ளியது சரணாகதனைக்காக்கவேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தினாலல்லவோ? இதைக்காட்டிலும் சரணமடைந்தவனைக்காக்கவேண்டுமென்பதற்குச்சிறந்த உதாரணம் வேறுவேண்டுமோ? வேண்டுவதில்லையன்றோ? என்றவாறு. "தஞ்சக்கிளவி யெண்மைப்பொருட்டே" என்ற தொல்காப்பியத்தின்படி எளிமைப்பொருளுள்ள தஞ்சமென்பதன் திரிபாகிய 'தஞ்சு' என்பது, சொற்பமென்ற பொருளைத் தந்தது. இச்செய்யுள் சிலபிரதியிலில்லை: சிலபிரதியில் "சரணெனக்கு" (116) என்று பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. பி-ம்:— [1]நாடும். [2]கொடுத்த. [3]சார்தல். [4]அந்தணற்காகவன்றான், [5]வென்ற, கொன்ற.

இச்செய்யுளிற் குறித்த வரலாறு:—மிருகண்டு முனிவன் பிள்ளையில்லாத குறையால் தவஞ்செய்தபோது சிவபிரான் பிரதியட்சமாகி 'அறிவின்மையும் உறுப்புக்குறையும் பெரும்பிணியும் தீக்குணமுமுடையவனாய் நூறுபிராயம் உயிர் வாழும் புதல்வன் வேண்டுமோ? கூரிய அறிவும் அழகியவடிவமும் நோயின்மையும் நற்குணமுமுடையவனாய்ப் பதினாறுபிராயமேவாழுங் குமாரன் வேண்டுமோ? இவ்விரண்டில் நீ விரும்புவது யாது?' என்று வினவ, முனிவன் 'ஆயுள்சிறிதேனும் அறிவும் அழகும் குணமுஞ் சிறந்து, பிணியிலனாகுஞ் சற்புத்திரனையே வேண்டுகிறேன்' என்று தன்கருத்தை விண்ணப்பிக்க, சிவபிரானும் அவ்வாறே அனுக்கிரகித்தனன்; அங்ஙனம் ஊழ்வினையாற் பதினாறு பிராயம் பெற்றுப் பிறந்தவனான மார்க்கண்டேயன் தனது அற்பாயுசைக் குறித்துத் தாய்தந்தையர் வருந்துவதுகண்டு தேற்றித் தான் விதியைக் கடந்து வருவதாகச்சொல்லித் தீர்க்காயுசு பெறுதற்பொருட்டுத் தினந்தோறும் சிவபூசை செய்துவருகையில் பதினாறு பிராயம் பூர்த்தியாகவே, யமன் தூதரை யனுப்ப, அவர்கள் மார்க்கண்டேயனது தவக்கனலால் அவனையணுகமாட்டாது அவன் செய்யுஞ் சிவபூசைச் சிறப்பைக் கண்டு அஞ்சிவெருண்டோடி யமனிடஞ்சென்றுசொல்ல, யமனும் கோபித்துத் தனதுமந்திரியான காலனையேவ, அவன்வந்துநயபயங்களால் அழைக்க, அம்மார்க்கண்டேயன் வரமாட்டே னென்று சொல்லிவிட, பிறகு யமன் மிகக் கோதித்துத் தானே நேரில் வந்து மார்க்கண்டேயனைக் காலபாசத்தாற் கட்டியிழுக்கத் தொடங்குகையில் அம்முனிகுமாரன் சிவலிங்கத்தைத் தழுவிக்கொள்ள, யமன் சிவலிங்கமுமுட்பட வலித்திழுக்கும்போது அளவிலாற்றலுடையவனான சிவபிரான் கோபானுக்கிரகங்களுடன் அங்குநின்று வெளிப்பட்டு யமனைக் காலாலுதைத்துத் தள்ளி முனிமகனுக்கு என்றும் பதினாறுபிராயமாகவே அனேககற்பகாலம் இனிதுவாழும்படி தீர்க்காயுசுகொடுத்தருளினனென்பதாம். (421)

116. **சரணெனக் கியார்கொ லென்று சானகி யழுது சாம்ப, அரணுனக் காவன் வஞ்சி யஞ்சலென் றருளி னெய்தி, முரணுடைக் கொடியோன் கொல்ல மொய்யமர்[1] முடித்துத் தெய்வ, [2]மரண மென் றுதைபெற்ற தென்வயின் வழக்கன் றாமோ.**

(இ - ள்.) (இராவணன் தூக்கிக்கொண்டு செல்லும்போது) ஜநகமகாராசனது புதல்வியாகிய சீதாபிராட்டி 'எனக்கு (இந்த ஆபத்துக்காலத்தில்) இரட்சகராவார் யார்தான்?' என்று புலம்பிய வண்ணம்வாட, (அப்பொழுது) எனது தந்தைமுறையான ஜடாயு வானவர், (சீதையைநோக்கி) 'வஞ்சிக் கொடிபோன்றவளே! அஞ்சல்: (நான்)உனக்கு இரட்சகனாவேன்'என்று கூறிக்கொண்டே (அவளிடத்துக்) கருணையோடு (அவ்விடத்துக்கு) வந்து, (தருமத்திற்கு) மாறான அதருமகுணத்தையுடையகொடிய இராவணன் (தன்னை) மிகவும்வருத்தவும் (தன்னால் இயன்றவரையிலும் நெருங்கிய) பெரும்போரை (அவனோடுஞ்) செய்துவிட்டு மிக்க பெருமை வாய்ந்தசாவையடைந்தது எனக்கு முறைமையான செயலாகாது போமோ? [யான் முறைமையானதாக எண்ணி நடக்கவேண்டிய செய்கையாகாதோ]? (எ - று.)

இராவணன் துறவிவேடம்பூண்டு சீதை தனித்திருக்குஞ் சமயம்பார்த்து அவளைத்தூக்கிச்செல்லுகையில், அவள் சரணென்று கூக்குரலிட, அதனைக்கேட்டு ஜடாயு ஓடிவந்து அபயந் தந்து அவ்விராவணனோடு பெரும்போர் செய்து அவனெறிந்த வாளினால் தன் சிறை துணிப்புண்டுவிழுந்து குற்றுயிராகிப் பிறகு அச்செய்தியை எனக்கு அறிவித்துத் தனது உயிரை விட்டானன்றோ? இவ்வாறு எனக்குத் தந்தைமுறையாயிருந்த ஜடாயு பிறர்க்கு அபயமளித்து அதற்காகவே தனதுஉயிரைவிட்டு அவ்வழியாலே செய்யவேண்டிய முறைமையை எனக்குத் தெரிவித்திருந்தும், நான் உயிருள்ளவரையிலும் சரணென்றோரைக் கைவிடாதுகாத்தலாகிய அவ்வழியைக் கைக்கொள்ளாது விட்டிடுவது அழகாகுமோ? என்று இராமபிரான் கூறினனென்க. சூரிய சாரதியான அருணனது புத்திரனும் சம்பாதியினது தம்பியுமாகிய ஜடாயுவென்பவன் தசரதசக்கரவர்த்திக்குப் பலவுதவிகள்செய்து உயிர்த்தோழனாயிருந்து, பின்பு அத்தசரதகுமாரரான இராமலக்குமணர்களைத் தனது புத்திரரைப்போலப் பாவித்து அன்பு பாராட்ட, அவர்களும் தசரதனைவிட வயதுமுதிர்ந்த இவனைத் தமது பெரியதந்தையாராகப்பாவித்துவந்தார்களாதலால்,இராமன் ஜடாயுவை 'என்தாதை' என்று குறிக்கின்றானென்க. இதுபற்றி, இந்த ஜடாயுவை 'பெரியவுடையார்' என்று வழங்குவது, வைஷ்ணவசம்பிரதாயம். பிறர்க்கு உதவியதனால் நேர்ந்த மரணமாதலால், 'தெய்வமரணம்' எனப்பட்டது. முரண் - முரட்டுக்குணமுமாம். "மரணமாம் பெரியோன்பெற்ற மேன்மையுமார்க்கென்றாமோ" என்று நான்காமடி ஒருபிரதியில். பி - ம்:—[1]முடித்த தெந்தை, முடிந்தவெந்தை. [2]மரணமப்பெரியோன். (422)

117. [1]உய்யநிற் கபய மென்றோ னுயிரைத்தன் னுயிரி னோம்பாக்
கையனு மொருவன் செய்த வுதவியிற் கருத்தி லோனும்
[2]மையற [3]நெறியி னோக்கி [4]மாமறை நெறியில் நின்ற
மெய்யினைப் பொய்யென் றானும் மீள்கிலா நரகில் வீழ்வார்.

(இ - ள்.) (தான்) பிழைக்கும்படி 'உனக்கு (யான்) அபயம்' என்று சரணமடைந்தவனுடைய உயிரைத் தனது உயிரைப்போல நினைத்துப் பாதுகாவாத வஞ்சகனும்,—(தனக்குப்) பிறனொருவன் செய்த உபகாரத்தில் (இவன் நமக்கு உதவிசெய்தானென்ற) எண்ணமில்லாத செய்ந்நன்றி மறந்தவனும், குற்றம் நீங்கும்படி செவ்வையாக ஆலோசித்துப்பார்த்தும் சிறந்த வேதமார்க்கத்தி லுள்ள தத்துவப்பொருளாகிய கடவுளைப் பொய்யென்று சாதிக்கும் நாஸ்திகனும் (ஆகிய இவர்கள்), என்றும் மீளுதலில்லாத நரகத்திலே வீழ்வர்; (எ - று)

ஒருவன் செய்த நன்றியை மறந்தபாவியும், வேதத்திற் கூறப் படுகின்ற உண்மைப் பரம்பொருளான கடவுளை இல்லையென்று சாதிக்கின்ற நாத்திகனும் போலவே, தன்னைச்சரணமடைந் தாரைத் தன்னுயிர்போல எண்ணிப் பாதுகாவாதவனும் என்றும் நரகத்தில் வீழ்ந்துவருந்துவா னென்பதாம். கீழ் ஏழுகவிகளில் சரணமடைந்தோரைப் பாதுகாத்தற்குப் பல உதாரணங்கள் காட்டிய இராமபிரான், சரணமடைந்தாரைக் கைவிட்டார்க்கு உண்டாகுந்தீப்பயன் இன்னதென்று இதனாற் கூறுகின்றன னென்க. மறைநெறியின் நின்றமெய் - கடவுளும் இருவினைப் பயனும் இம்மை மறுமையும் உள்ளன என்னுந் தத்துவம் எனினு மாம். மெய் - உள்ளபொருள். பொய் - இல்லாதபொருள். வஞ்சகனைக் கையனென்பது - திசைச்சொல். பி - ம்:—[1]உய்யலுற்று. [2]மையறு, மையுறு. [3]முறையின். [4]அருமறை வழக்கில். (423)

118. சீதையைக் குறித்த தேயோ தேவரைத் தீமை செய்த
பேதையைக் [1]கொல்வே னென்று பேணிய [2]விரதப் பெற்றி
வேதிய ரபய [3]மென்றூர்க் கன்றுநான் விரித்துச் சொன்ன
காதையைக் குறித்து [4]நின்ற வவ்வுரை கடக்க லாமோ.

(இ - ள்.) 'தேவர்கட்குத் தீங்குசெய்து கொண்டிருக்கும் அறிவீனனாகிய இராவணனைக் கொல்வேன்' என்று (நான்) விரும்பிக்கூறிய சபதத்தின் தன்மை, சீதையை (அவன் எடுத்துக் கொண்டு போவான்: அதனால் அவனைக்கொல்லவேண்டும் என்று) நினைத்துச் சொன்னதோ? [அன்று]: ('நீயே சரணம்' என்றுகூறி) அபயம்வேண்டிய (தண்டகாரணியவாசிகளான) முனிவர்கட்காக அக்காலத்தில் நான் விரித்துச்சொன்ன செய்தியைக் குறித்துக் காட்டுகின்ற அவ்வார்த்தையை [சரணமடைந்தவரை எவ்வகை யாலும் காப்பேன் என்றபொருளை] (இப்போது நானே) தவறுதல் தகுமோ? (எ - று.)

லோககண்டகரான இராவணாதியரைக் கொல்வதாகத் தேவர் கட்கு நான் அபயமளித்தது, இராவணன் சீதையை இனிக்கவர்ந்து செல்வானென்பதை முன்னமே யறிந்தன்று: நம்மைச் சரணமடைந் தவரைக்காப்பதே நமது கடமை யென்ற கருத்தினாலேயேயாகும். 'தண்டகாரணியவாசிகளான முனிவர்களிடத்து அடைக்கல மடைந்தவரைப் பாதுகாப்பதே எனதுகடமை' என்று அப்போது

சொல்லிவிட்டு, இப்போது அதற்குமாறாக, அபயம்வேண்டிவந்த இவ்விபீடணனைக் கைவிடுவது எனக்குத் தகுதியாமோ? என்று இராமபிரான் அபயம் வேண்டிவந்தவரைக் கைவிடுதல் தக்கதன்றென்று எடுத்துக் காட்டினனென்க. "ஐயிருதலையினோனனுசராதியாம், மெய்வலியரக்கரால்**உய்திறமில்லை" என்று தேவர் ஓலமிட, "வஞ்சகர்தம் தலையறுத் திடர்துணிப்பன்" என்று திருமால் அபயமளித்ததும்; தண்டகாரணியவாசிகளான முனிவர்கள் "உருளுடை நேமியா னுலகையோம்பிய, பொருளுடை மன்னவன் புதல்வ போக்கிலா, இருளுடைவைகலேம் இரவி தோன்றினய், அருளுடைவீர நின்னபயம்" என்று அடைக்கலம் புக, "புகல்புகுந்திலரேற்புறத்தண்டத்தின், அகல்வரேனுமென் னம்பொடும் வீழ்வரால், தகலில்துன்பம் தவிருதிர் நீர்," "சூரறுத் தவனுஞ் சுடர்நேமியும், ஊரறுத்த வொருவனுமோம்பினும், ஆர் அறத்தி னுடன்றிநின்றார் அவர், வேரறுப்பன்வெருவன்மின்நீர்" என்று இராமபிரான் அபயமளித்ததுங் காண்க.

வேதியர் என்றார்க்கு - என்றார் வேதியர்க்கு என உருபு பிரித்துக்கூட்டுக. காதை=காதா: பாடல்: வடசொல்: இங்கே செய்திக்கு - இலக்கணை. பி - ம்:—[1]கொல்லவென்று. [2]விரதம். [3]என்றார். [4]சொன்ன, நின்றது. (424)

119. காரிய மாக [1]அன்றே யாகுக [2]கருணை யோர்க்குச்
சீரிய தன்மை நோக்கி [3]னிதனின்மேற் சிறந்த துண்டோ
பூரிய [4]ரேயுந் தம்மைப் புகல்[5]புகுந் தோர்க்குப் பொன்றா
ஆருயிர் கொடுத்துக் [6]காத்தா ரெண்ணிலா வரச ரம்மா.

(இ - ள்.) நினைத்ததொழில் நிறைவேறட்டும், (அல்லது) நிறைவேறாமற் போகட்டும்: ஆராய்ந்துபார்த்தால் அருளுடையவர்கட்கு மேன்மையுண்டாக்கக்கூடிய குணம், (சரணமடைந்தோரைக்காக்கின்ற) இந்தச்செயலைக்காட்டிலும் சிறந்தது உண்டோ? அற்பர்களாயிருந்தாலும், (ஒருவர்) தம்மைச் சரணமாக அடைந்தால் அவர்கட்காக, கணக்கில்லாத [மிகப்பலரான] அரசர், அழியாத (தமது) அருமையான உயிரைக்கொடுத்தாவது பாதுகாத்துள்ளார்: ஆச்சரியம்!! (எ - று.)—'கேள்' என்ற பொருளுள்ள 'அம்ம' என்பது, அம்மா என விகாரப்பட்டுவந்ததுமாம்.

தம்மைச் சரணமடைந்தவர் புல்லியராயிருந்தாலும் அவர் பொருட்டும் தம்முயிரைக் கொடுத்துப் பாதுகாத்துள்ளார், முன்னோரான பல அரசர்களும்: ஆகவே, 'நாம் நமது காரியம் நிறைவேறும், நிறைவேறாது' என்பதைப் பாராமலே சரணமடைந்த இவ்விபீடணனைக் காப்பதே கடமையென்று தனதுதிடமான கருத்தை இராமபிரான் கூறினனென்க. இங்ஙனம் இராமபிரான் பல காரணங்களால் அடைக்கலமடைந்தோரைக் காத்தலே முறைமையென்றும், ஆண்மையுடையார் தமக்கு ஏதேனும் தீங்கு வருமென்று அஞ்சிக்கருணையின்றிக் கைவிடாரென்றும் தனது மனக்கருத்தை வெளியிட்டமை காண்க. ஆக, ஆகுக - வியங்

கோள் முற்றுக்கள். பி-ம்:—[1] இன்றே, என்றே, வென்றே. [2] கருணையோர்க்கும். [3] அதனின், ஈதின். [4] ஏனும். [5] புரிந்தோர்க்கு. [6] காத்தற் கெண்ணிலா வரசர்க்கென்னும், காத்தாரெண்ணிலா வரசரென்ருன். (425)

மோதிவந் தடருஞ் சீய முனிவினுக் [1] குடைந்து வேடன்
மீதொரு மரத்திற் சேர வேண்டுரை யரிக்குச்[2] சொல்லிப்
பேதமற் றிருந்து மன்னன் பிரிந்தவஞ் சகத்தை யோர்ந்தும்
காதலிற் கனிகாய் நல்கிக் [3] காத்ததுங் கவிய தன்றே.

என்ற ஒருபாடல் இங்கே சிலபிரதியிற் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—[1] உடைந்த. [2] நல்கா. [3] காத்ததுங்கவிகளன்றே.

120. * ஆதலா னபய மென்ற பொழுதத்தே யபய தானம்
ஈதலே [1] கடப்பா டென்ப தியம்பினீ ரென்பால் வைத்த
காதலா னினிவே றெண்ணக் கடவதென் கதிரோன் மைந்த
[2] கோதிலா தவனை நீயே யென்வயிற் கொணர்தி யென்ருன்.

(இ-ள்.) ஆதலால், (ஒருவன்) 'அபயம்' என்று (எம்மை) வந்தடைந்தபொழுதே அபயதானம்ஈதலே (எமது) கடமையாகும்: என்னிடத்து (நீங்கள்) வைத்துள்ள பேரன்பினுல், (இவனை அங்கிகரிப்பது சிறிதும் தகுதியன்று) என்று சொன்னீர்கள்; இனிமேல் (இவ்விபீடணனைக் கைக்கொள்ளுந்திறத்தில்) வேறு ஆலோசிக்க வேண்டியது என்ன இருக்கிறது? சூரியனது குமாரனை சுக்கிரீவனே! ஒரு குற்றமும் இல்லாதவனை இவ்விபீடணனை நீயே என்னிடம் அழைத்துவருவாயென்று (இராமபிரான்) கூறிமுடித்தான்; (எ-று.)

சரணமடைந்தோரைக் கைவிடுதல் தகாதென்பது,கீழ்க்கூறிய நியாயங்களாற் செவ்வையாக ஏற்படுவதுபற்றி, ஒருத்தன் நம்மிடத்து அடைக்கலமாக அடைந்தால், அவனுக்கு அப்போதே அபயம் அளித்தல் எமது நோன்பு: இதெல்லாம் உமக்குத் தெரியாததல்ல; ஆயினும், நீங்கள் இவனை அங்கீகரிப்பதில் ஆட்சேபங் கூறியது என்னிடம் கொண்ட பேரன்பின் செயலாகும் என்று தன்கருத்தை வற்புறுத்துக் கூறிய ஸ்ரீராமன், இறுதியாக 'இனி வேறு ஆலோசனையின்றி வானரராசனை நீயே இவனைக்கைக் கொள்வதில் உடன்படுகின்ருயென்பது தோன்றுமாறு அவ்விபீடணனை இங்கு அழைத்து வா' என்று கூறினனென்க. இராமனை யடையுமாறு வந்த ஸ்ரீவிபீடணுழ்வான் வானரப்படையைமுன்னிட்டே வந்தடைந்தானுதலால், அவ்வானரர்கட்கெல்லாந் தலைவனை சுக்கிரீவனது புருஷகாரத்தாலேயே ஸ்ரீராமன் விபீடணனை யங்கீகரித்தா னென்பர்: "இவனை முன்னிடுமவர்களை அவன்

* "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய - தவாஸ்மீதி ச யாசதே | அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ - ததாம்யேதத்வ்ரதம்மம || ஆநயைநம்ஹரிச்ரேஷ்ட - தத்தமஸ்யாபயம் மயா".

முன்னிடுமென்னுமிடம் அபயப்ரதாநத்திலுங் காணலாம்" என்ற ஸ்ரீவசனபூஷணவாக்கியமும், 'இச்சேதநன் தான் ஆசிரயிக்கும் போது புருஷகாரமாக முன்னிடுமவர்களை அவனும் அங்கீகரிக்கும் போது முன்னிடுமென்னுமிடம் திருவடியையும் குஹப்பெருமாளை யும் அங்கீகரித்தஸ்தலங்களில் மாத்திரமன்றிக்கே ஸ்ரீவிபீடணாழ் வானை யங்கீகரித்த ஸ்தலத்திலும் காணலாமென்கை. ஸோஹம் பருஷிதஸ்தேந - தாஸவச்சாவமாநித: | த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச - ராகவம் ஶரணம் கத: || ஸர்வலோக ஶரண்யாய - ராகவாயமஹாத்மநே | நிவேதயதமாம்க்ஷிப்ரம், விபீஷணமுபஸ்தி தம்" என்று நின்ற ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை அபயப்ரதாந பூர்வமாக அங்கீகரித்தஇடத்தில்...முதலிகளுக்கெல்லாம் மூலபூதனான மஹா ராஜரை முன்னிட்டே யங்கீகரித்தது. திருவடியையும் ஸ்ரீவிபீட ணாழ்வானையும் அங்கீகரிக்கிறவிடத்தில் பிராட்டிஸந்நிஹிதை யல்லாமையாலே அவளை முன்னிட்டமை தோற்றிற்றில்லையே யாகிலும் பிராட்டி லங்கைக்கெழுந்தருளுகிறபோது திருவடியும் மஹாராஜரும் நிற்கிறவிடத்திலே திருவாபரணங்களைப் போகட் டுக்கடாட்சித்துப் போகையாலும், லங்கையிலேயெழுந்தருளின பின்பு ஸ்ரீவிபீடணாழ்வானைப் பெருமாள் திருவடிகளிலே வரும்படி கடாட்சித்தருளுகையாலும் பெருமாள் இருவரையும் அங்கீகரிக்கு மிடத்திற் பிராட்டியை முன்னிட்டேயங்கீகரித்தா ரென்று கொள்ளவேணும், பரதந்த்ரையானவளுக்கு இத்தலையில் ப்ரவ் ருத்தியொழியத் தனித்தொருப்ரவ்ருத்திகூடாதிறே. ஆகையாலே யிறே பரகதஸ்வீகாரம் சொல்லுகிற இடத்திலே ஸ்ரீவிபீடணாழ் வானை அங்கீகரித்ததையும் இவர் ஸஹபடித்தது' என்ற வ்யாக்யா நமும் அறியத்தக்கன. பி - ம்:—[1]கடமைநீருமியம்பினீரென்மேல்' [2]கோதிலாதானை. (426)

121.—சுக்கிரீவன் விபீடணனை யழைத்துவருமாறு செல்லுதல்.

ஐயுற வெல்லாந் [1]தீரு மளவையா [2]யமைந்த தன்றே
தெய்வ[3]நா யகன துள்ளந் தேறிய [4]வடைவே தேறிக்
[5]கைபுகற் கமைவ தானுன் [6]கடிதினிற் கொணர்வ லென்னா
மெய்யினுக் [7]குறையு ளான வொருவன்பால் விரைவிற்[8]சென்றான்.

(இ-ள்.) (சுக்கிரீவனுடைய மனத்தில் விபீடணனைக் கைக் கொள்வதைப் பற்றித்தோன்றிய) ஐயம்முழுவதும் (இராமபிரான் இதுவரையிலும் எடுத்துச்சொன்ன வார்த்தையினால்) நீங்கும் நிலைமையையுடையதாகப் பொருந்திற்று; அப்பொழுதே, தேவாதி தேவனான இராமபிரானது மனம் தெளிந்து (சரணமடைந்தோ ரைக் காப்பதே முறையென்று) நிச்சயித்ததுபோலவே (சுக்கிரீவன் தானும்) தெளிந்து, இராமபிரானிடம் (விபீடணன்) வந்துசேர் தற்கு உடன்பட்டவனாகி, '(விபீடணனை) விரைவில் அழைத்து வருவேன்' என்று கூறி உண்மைக்கு இருப்பிடமான ஒப் பற்ற அந்தவிபீடணனிடத்தில் விரைவிற் சென்றான்; (எ - று.)

இராமபிரானது வார்த்தைமுழுவதையும் கேட்டவுடனே விபீடணனை அங்கீகரிப்பதிலிருந்த ஐயம்முழுதும்நீங்கவே தன்மனம் தெளிவடைய, சுக்கிரீவன் அவ்விபீடணனை அங்கீகரிப்பதற்கு உடன்பட்டு, இராமபிரான் மொழிப்படியே அவனையழைத்து வருமாறு சென்றனனென்பதாம். இனி, தெய்வநாயகனது உள்ளம் தேறிய அடைவினால் (என்மனம்) தேறப்பெற்றதனால், ஐயுறவெல்லாம் தீருமளவையாயமைந்ததன்றே: ஆகவே, நம்மோடு ஒருங்குபுகுதற்கு ஏற்றதன்மையை அந்தவிபீடணன் பொருந்தியவனானான்: அதனால் கடிதினிற் கொணர்வலென்னாச்சென்றான் என்று உரைப்பினுமாம். ஐயுறவெல்லாம் அமைந்தது-ஒருமைப் பன்மைமயக்கம். கைபுகுதல்-அருகிற்சேர்தல்: கை-தமிழுபசருக்கம். பி - ம்:—1 நீக்குமளவையுள், நீங்கியளவையால். 2 அமைந்த. 3 நாயகன்றன். 4 அளவே, தெளிவே. 5 கையற. 6 கடிதினிக். 7 உறையுளான்முன். 8 போனான். (427)

122.—சுக்கிரீவன்வருகையைத் துவிவிதனுணர்த்த, விபீடணன் அச்சுக்கிரீவன்முன்னே வருதல்.

வருகின்ற கவியின் வேந்தை மயிந்தனுக் [1]கிளையான் வள்ளல்
தருகென்றா [2]னாதலால் நின்னை யெதிர்[3]கொளற் கருக்கன் றந்த
இருகுன்ற மனைய தோளா னெய்தின [4]னென்ன லோடும்
[5]திரிகின்ற வுள்ளத் தானு[6]மக[7]மலர்ந் தவன்முன் சென்றான்.

(இ - ள்.) (விபீஷணனையழைத்துச் செல்லும்படி) வருகின்ற வானரராசனான சுக்கிரீவனை மைந்தனென்னும்வானரவீரனது தம்பியான துவிவிதன் (அவ்விபீடணனுக்குச் சுட்டிக்காட்டி), 'வரையாதருளுந்தன்மையுடையவனான இராமபிரான், உன்னை அழைத்து வருக என்று சொன்னான்; அதனால் சூரியன்பெற்ற மலைபோன்ற இரண்டு தோள்களையுடையவனாகிய சுக்கிரீவன் உன்னை அழைத்துச் செல்வதற்காக வந்தான்' என்று கூறியவுடனே, (முடிவில் என்ன சொல்வாரோ? என்று) அலைபாய்கின்ற மனமுடைய விபீடணனும் மனங்களித்து அந்தச் சுக்கிரீவனெதிரிற் போனான்;

சுக்கிரீவன் வருகின்றதைத் துவிவிதனென்னும் வானர வீரன் விபீடணனுக்குச் சுட்டிக்காட்டி 'இராமனது கட்டளையால் உன்னை யழைத்துவருமாறு எமது அரசர் வருகிறார்' என்று உணர்த்த, விபீடணன் கலக்கம் நீங்கி மகிழ்ந்து சுக்கிரீவனெதிரிற் சென்றானென்க. பி - ம்:—1 இளைய, இளையோன். 2 அண்ணல், ஆதி. 3 கொள. 4 எய்தலோடும். 5 தெரிகின்ற. 6 மனம், முகம். 7 மகிழ்ந்து. (428)

123.—சுக்கிரீவனும் விபீடணனும் ஒருவரையொருவர் தழுவுதல்.

[1]தொல்பெருங் கால மெல்லாம் பழகினுந் தூய ரல்லார்
புல்லல ருள்ளந் தூயார் [2]பொருந்துவ ரெதிர்ந்த ஞான்றே,

ஒல்லைவந் துணர்வு மொன்ற விருவரு மொருநா ளுற்ற
எல்லியும் பகலும் [3]போலத் தழுவின ரெழுவிற் றோளார்.

(இ - ள்.) பழைய நீண்ட (தமது) காலம் முழுவதும் பழகினுலும் பரிசுத்த குணமுடையவரல்லாத கீழோர் மனம்பொருந்தார்; பரிசுத்தகுணமுடைய பெரியோர் எதிரிற் பார்த்தபோதே மனங் கலந்த நட்பாவர்; (இவ்வாறு இருத்தலால்), விரைவிலேபோய் (இருவருடைய) மனமும் ஒருசேரக் கலக்க, (அத்தன்மை யாவர்க்கும் விளங்குமாறு), இரும்புத்தூண்போன்ற தோள்களையுடையவரான (சுக்கிரீவன் விபீடணன் என்ற) அவ்விருவரும், ஒரு தினத்திற் பொருந்தியிருக்கிற இரவும் பகலும்போலத் தழுவிக் கொண்டார்கள்; (எ - று.)

புன்மையோருடைய நட்புப் பலநாள் பழகினுலும் பயன் படாது: மனந்தூயரான பெரியோரது நட்போ கண்டமாத்திரத்திலேயே உண்டாகின்றது: ஆதலால், சுக்கிரீவனுக்கும் விபீடணனுக்கும் இதற்கு முன்பு பழக்கமில்லாதிருந்தும் கண்டமாத்திரத்திலேயே மனம் ஒத்துப்போகப் பெரும்பழக்க முள்ளவர் போன்று ஒருவரை யொருவர் தழுவிக்கொண்டனரென்பதாம். கருநிற முள்ள விபீடணனும் விளக்கமுள்ள சுக்கிரீவனும் ஒருவரை யொருவர் தழுவிக்கொண்டதற்கு-ஒருதினத்திற் கலக்கும் இரவு பகல்களை உவமை கூறினுர். 'உள்ளந் தூயார் பொருந்துவ ரெதிர்ந்த ஞான்றே' என்ற பொதுப்பொருளைப் பின்னிரண்டடியிற் கூறிய சிறப்புப்பொருளால் விளக்கினுர்; இவ்வாறு விளக்குவது-வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியின் பாற்படும். சிறியோர் நட்பு நிலைத்து நிற்காதென்பதை "நூற்றுண்டுபழகினும் மூர்க்கர்கேண்மை, நீர்க்குட்பாசி போல் வேர்க்கொள்ளாதே," "பெருகுவதுபோலத் தோன்றிவைத்தீப்போல், ஒருபொழுதுஞ்செல்லாதே நந்தும்" என்ற இடங்களிலும்: பெரியோர்நட்புக் கண்டமாத்திரத்தில் நிலைத்துண்டாகுமென்பதை "ஒருநாள்பழகினும் பெரியோர்கேண்மை, யிருநிலம்பிளக்க வேர்வீழ்க்கும்மே," 'செல்வுழிக் கண்ணொரு நாட் காணினுஞ் சான்றவர், தொல்வழிக்கேண்மையிற் றோன்றப் புரிந்தியாப்பர்" என்ற இடங்களிலுங் காண்க. உணர்வொன்றத் தழுவினர்—"புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதான், நட்பாங்கிழைதரும்". பி - ம்:—[1]கொல்லருந், தொல்லருக். [2]புல்லுவர். [3]என்னத். **(429)**

124.— இராமபிரான் அபயமளித்ததனுல் அவனது பாதத்தைத் தொழலாமென்று சுக்கிரீவன் விபீடணனுக்குக் கூறுதல்.

தழுவினர் நின்ற காலைத் தாமரைக் கண்ணன் [1]தங்கள்
முழுமுதற் குலத்திற் கேற்ற முறைமையா லுவகை[2]மூள
[3]வழுவவி லபய [4]முன்பால் வழங்கின [5]னவன்பொற் பாதம்
தொழுதியால் விரைவி [6]னென்னுக் கதிரவன் சிறுவன் சொன்னுன்.

(இ - ள்.) (அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர்) தழுவிக்கொண்டு நின்றபோது, சூரியன்மகனாகிய சுக்கிரீவன் (விபீடணனை நோக்கி) 'செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடைய இராமபிரான், தங்களது மிகச்சிறந்த சூரியகுலத்துக்குஏற்ற முறைப்படியே மகிழ்ச்சி மிகத் தவறுதலில்லாத அபயத்தை உன்னிடத்துக் கொடுத்தருளினான்; (ஆதலால்), அப்பிரானது பொற்கழலையணிந்த திருவடிகளை விரைவில் வணங்குவாய்' என்று சொன்னான்;

அப்போது சுக்கிரீவன், விபீடணனைநோக்கி, 'ஸ்ரீராமபிரான் தமதுகுல முறைப்படியே அடைக்கலமடைந்த உனக்கு அபயமளித்துவிட்டார்: ஆகையால், இனி நீ விரைவிற் சென்று அப்பிரானது திருவடிகளை வணங்குவாய்' என்று கூறினனென்பதாம். பொற்பாதம்- பொன்போல் அருமையான திருவடி யெனினுமாம். பி-ம்:—[1] தன்கண். [2]முற்ற. [3]வழுவலன். [4]நின்பால். [5]மலர். [6]என்று. (430)

125.—அதுகேட்ட விபீடணனது மகிழ்ச்சி.

சிங்கவே றனையான் சொன்ன வாசகஞ் செவிபு காமுன்
கங்குலி னிறத்தி னான்றன் [1]கண்மழைத் தாரை கான்ற
அங்கமு மனமு மென்னக் [2]குளிர்ந்ததவ் வகத்தை மீக்குப்
[3]பொங்கிய வுவகை [4]யென்னப் [5]பொடித்தன வுரோமப்[6]புள்ளி.

(இ - ள்.) ஆண்சிங்கத்தையொத்தவனாகிய சுக்கிரீவன் சொன்ன வார்த்தை (தன்) காதில் நுழைவதற்குமுன்னே, இருள்போலக் கருநிறமுடையவனாகிய விபீடணனது கண்கள் (ஆனந்த) நீர்ப் பெருக்கைக்கக்கின; (அவனது) உடம்பும் (அவனுடைய) மனம் போலவே குளிர்ந்தது; அந்தமனத்தைக்காட்டிலும் மிகுதியாய்க் களிப்புப் பெருகப்பெற்றதென்று (கண்டோர்) கூறும்படி, மயிர்க்கூச்செறிதலாலான புள்ளிகள் (அவனது உடம்புமுழுதும்) நிறைந்தன; (எ - று.)

இராமபிரான் ஏற்றுக்கொண்டதைச்சுக்கிரீவன் கூறக்கேட்டவுடனே,விபீடணன் தனதுகண்களில் தாரைதாரையாக ஆனந்தக் கண்ணீர்பெருகவும் உடம்பும் உள்ளமும் ஒருசேரக்குளிரவும், களிப்பு உள்ளடங்காமல் வெளியே பெருகினாற்போல உடம்பெங்கும் மயிர்க்கூச்செறியவும் நின்றனனென்பதாம்.சிங்கம்=ஸிம்ஹம்; பிராணிகளை ஹிம்ஸிப்பது என்று பொருள்படும் வடசொல். பி - ம்:—[1]கண்கணீர். [2]குளிர்ந்தன, அகங்குளிர்ந்து. [3]பொங்கின. [4]வெள்ளம். [5]பொடித்ததவ். [6]புள்ளின். (431)

126.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்-இராமபிரான் தன்னையங்கீகரித்ததைக் குறித்து விபீடணன் கொண்டாடிக்கூறுதல்.

பஞ்செனச் [1]சிவக்கு மென்காற் றேவியைப்[2]பிரித்த பாவி
வஞ்சனுக் கிளைய வென்னை வருகவென் றருள்செய் தானோ
தஞ்செனக் கருதி னானோ தாழ்சடைக் கடவு ளுண்ட
நஞ்செனத் [3]தகைய னன்றோ நாயக[4]னருளி னாயேன்.

(இ-ள்.) (தோழிமார்) செம்பஞ்சுக்குழம்பு(ஊட்டவேணும்) என்று சொன்னாலும் (அதனையும் பொறுமற்) சிவந்துபோகுந் தன்மையுள்ள மென்மையான திருவடிகளையுடைய சீதாபிராட்டியை (த் தான் கவர்ந்து இராமபிரானைவிட்டு)ப் பிரியச்செய்த பாதகனாகியவஞ்சனைக்குணமுடைய இராவணனுக்குப் பின்பிறந்த தம்பியாகியஎன்னையும்வரலாமென்று (இராமபிரான்) கருணை செய்தானோ? (என்னையும்) அடைக்கலப்பொருளாகத் திருவுளம்பற்றினனோ? லோகநாயகனாகிய இராமபிரானது திருவருளினால் நாய்போற் கடைப்பட்டயானும், தொங்குகின்றசடையையுடைய சிவபெருமான் உட்கொண்டவிஷம்போல் தகுதியை [பெருமையை] யடைந்தேனன்றோ? (எ - று.)

தனக்குத்தேவியான சீதையைப்பிரித்தலாகிற பெரும்பிழையைச்செய்து பகைஞனான இராவணனது தம்பியான எனக்கும் தன்னைப்புகலாக அடைந்ததே காரணமாகத்தனதுபேரருளினால்அபயதானஞ்செய்து தன்னிடம் வருமாறு இராபிரான் அருள்புரிந்தானே; இவ்வாறு அப்பரமன்அருள்புரிந்ததனால், சிவபிரான் உட்கொண்டதனாற் சிறப்படைந்த விஷம்போல மிகவும் நீசனாகிய யானும் உயர்வுபெற்றேனென்று விபீடணன் தன்னை இராமபிரான் அங்கீகரித்ததைப் பாராட்டிக்கூறுகின்றனனென்க.

"அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்" என்றவாறு மாதர்பாதம் பஞ்சுபட்டாலும் பொறாது சிவக்கும் என்ப; அவ்வுயர்வுநவிற்சியணிக்கும் மேலாகச் சீதாபிராட்டியின் சுகுமாரத்தன்மையை விளக்குதற்பொருட்டு 'பஞ்செனச்சிவக்கும் மென்கால்' என்றார். இங்கு "நெருப்பென்றால் நாவேமோ?" என்ற பழமொழிக்கு மாறாக, சீதையின்பாதம் பஞ்சென்றாலும் சிவக்குமென்று அப்பாதத்திற்கு ஊற்றுணர்ச்சியோடு ஒலியுணர்ச்சியுமுள்ளதுபோலக் கூறியநயம் பாராட்டி மகிழ்வதற்கு உரியது. சீதைக்கு இந்த அடைமொழி கொடுத்தது- அவள் இராமபிரானைப்பிரிந்து ஆறியிருக்குந் தன்மையளல்லளென்பதைக் குறிப்பிக்கும்: அவ்வாறு மிக்க சுகுமாரியான சீதையை வஞ்சனையாற் பிரித்ததனால், இராவணனை, 'தேவியைப் பிரித்தபாவி வஞ்சன்' என்றான். 'பாவிவஞ்சனுக்கிளைய என்னை' என்றது - அப்படிப்பட்டவனுடைய தீக்குணங்களெல்லாம் படியும்படி அவன் வாசஞ்செய்த வயிற்றிற் பத்துமாதம்வசித்துப் பிறந்தவனென்று குறித்தற்கு. விபீடணன் தன்னை இராமபிரான் அங்கீகரியாததற்குத் தக்க காரணமிருந்தும் அதனைச் சிறிதும் பாராட்டாமல் உடன்கொண்டானே! என்று இராமபிரானது பேரருளில் ஈடுபட்டுக் கூறுகின்றனனென்க. விபீடணன் தனக்கு நஞ்சைஉவமை கூறிக்கொண்டது - தான் அதுபோலவே கொடுந்தன்மையுடையவனென்பதை விளக்குதற்காக. சரணம்புகுபவர் தம்முடைய குற்றத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே சரண்புக வேண்டுமென்ற முறை, இங்கு வெளியாகும். கொடிய நஞ்சையே சிவபெருமான் கண்டத்துக்கு நல்லணியாக்கிக் கொண்டதுபோல ஸ்ரீராமன்

கொடிய என்னையும் நன்மையுடையான்போல் ஏற்றுக்கொண்டா னென்ற கருத்து உவமையாற் பெறலாகும். பி - ம்:—[1]சிவந்த. [2]பிரிவுசெய்த, பிரித்தபாவ. [3]கருதினானே, சிறந்தேனன்றோ. [4]நாயி னேனை, அருளநாயேன். (432)

127. மருளுறு [1]மனத்தி னானென் வாய்மொழி[2]மறுத்தான் வானத்து
உருளுறு தேரி னானு மிலங்கைமீ தோடு மன்றோ
தெருளுறு சிந்தை வந்த தேற்றமீ தாகிற் செய்யும்
அருளிது வாயிற் கெட்டேன் பிழைப்பரோ வரக்க [3]ரானோர்.

(இ - ள்.) (இராமபிரானது) தெளிவுபொருந்திய திருவுள்ளத் திலுண்டான உறுதியான எண்ணம் (அடைக்கல மடைந்தோரைக் காப்பதென்ற) இதுவேயானால், (அப்பிரான் என்னிடத்திற்) செய் கின்ற) கருணை (குற்றம் பாராமல் தன்னிடத்து வருமாறு கொள் கின்ற) இதுவேயானால் (இராவணனும் இப்பிரானைச் சரண மடைந்து உய்யலாமே; அவ்வாறு செய்யாமல்) அறியாமைக்குணம் நிரம்பிய மனத்தையுடைய இராவணன் என்னுடைய இதமான வார்த்தையைக் கேளாது மறுத்துவிட்டான்; கெட்டேன்! இராட் சசராயுள்ளவர்கள் இனிமேல் பிழைத்திருக்க வகையுண்டோ? வானநெறியில் உருண்டு செல்லுந்தன்மையுள்ள தேரையுடைய சூதிரவனும் (இனி இராவணனைப் பற்றிய அச்சமில்லாமல்) இலங்காநகரத்துக்கு நேர் மேலே செல்லுவானல்லவோ? (எ-று.)

இராமபிரான் எவ்வகைப் பிழை செய்தோராயினும் அடைக் கலமடைந்தோரைக் காப்பதே நோன்பு ஆகக்கொண்டு பெருங் குற்றவாளியான என்னையும் கொண்டான்; இராவணன் நான் சொன்ன நன்மொழியைக்கேட்டுச் சீதாபிராட்டியைக் கொடுத்து விட்டுச் சரணம் புகுந்திருந்தால், அப்பிரான் அவனையும் குற்றத் தைப் பொறுத்துப் பாதுகாத்திருப்பனே; அப்போது அரக்கரெ வரும்யாதொரு குறைவுமின்றி வாழ்ந்திருப்பரே; இராவணன் என் வார்த்தையைக் கேளாததனாலன்றோ அரக்கரெல்லோரும் அழிந்து போகும்படி நேர்ந்திட்டது என்று, இராவணன் தன் இதவசனத் தைக் கேளாததுபற்றி விளையும் தீங்கை நினைந்து வீபீடணன் இரங்கிக் கூறுகின்றனனென்க. "கெட்டேன் என்றது - அரக்கரது அழிவை நினைந்து இரங்கிக்கூறிய மொழி. "கெட்டேன் வாழ் வில்லை" என்ற பெரியார் பாசுரத்திற்போல; அங்கு, 'கெட்டேன் என்றது', விஷாதாதிசயத்தாலே [துக்கத்தின் மிகுதியாலே] இரங்கிச் சொல்லுகிற வார்த்தை என்று வியாக்கியானமிட்டிருத் தல் காண்க. இராமபிரான் அவ்விராவணனைக் கொல்வானாதலால், "இருள் நன்காசறவெழுகதிரவன் நிற்க என்றும் அருணன் கண்களும் கண்டிலாவிலங்கை" என்றபடி இராவணனிடத்து அச்சத்தால், சூரியன் சென்றறியாத இலங்கையிலே இனிச்சூரியன் இராவணபயமொழிந்து தனது சஞ்சாரரீதியின்படி நடையின்றி இனிது செல்ல நேரிடுமென்பது, இரண்டாமடியின் கருத்து. "இலங்கையி லாதவன் போகக் கண்டான்" என்றார், பிள்ளைப்

பெருமாளையங்காரும். பி - ம்:—[1]மனத்தாலென்றன், மனத்தானென்றன். [2]மறுத்து. [3]அம்மா. (433)

128. தீர்வரு [1]மின்ன றம்மைச் செய்யினுஞ் [2]செய்ய சிந்தைப்
[3]பேரரு ளாளர் தத்தஞ் [4]செய்கையிற் பிழைப்ப துண்டோ
கார்வரை நிறுவித் தன்னைக் கனலெழக் கலக்கக் கண்டும்
ஆர்கலி யமர ருய்ய வமிழ்துபண் [5]டளித்த தன்றே.

(இ-ள்.) கருநிறமுள்ள மந்தரமலையைநாட்டித் தன்னை நெருப்புப்பொறி பறக்கும்படி கலக்கக்கண்டும் கடலானது, (என்றும் இறவாமல்) தேவர்கள் பிழைத்திருக்கும்படி அமிழ்தத்தை முன்னர்க் கொடுத்ததல்லவோ? (ஆகவே), நீக்கமுடியாத தீங்குகளை(ப் பிறர் தமக்கு)ச் செய்தாலும் நல்ல எண்ணத்தையுடைய மிக்க அருளையுடைய பெரியோர்கள் தமது இயற்கையான அருள்செய்வதாகிய குணத்தினின்று தவறுவது உண்டோ? (எ - று.)

முன்னிரண்டடியாற்கூறிய பொதுப்பொருளைப் பின்னிரண்டடிகளிற் கூறிய சிறப்புப்பொருள் சாதித்துநிற்பது - **வேற்றுப் பொருள்வைப்பணியாம்:** 'பிறர் தமக்குப் பெருந்தீங்கு செய்தவராயினும் பெரியோர்கள் அவரிடத்தும் தமது இயற்கையான நற்குணத்தால் நன்மையே செய்வார்' என்ற பொதுப்பொருளுள்ள முதலிரண்டடி, இராமபிரான் தன்னைச்சரணமடைந்த நான் குற்றஞ்செய்த இராவணனுக்குத் தம்பியாய் அவனோடு ஒன்றுபட்டவனாயினும் என்னையும் பொறுத்துக் கருணைசெய்தானென்ற சிறப்புப்பொருளைப் பிறிதுமொழிதலென்ற அணிவகையா லுணர்த்தும்; இங்ஙனம் இராமபிரான் அருள்செய்வதற்கு - பாற்கடல் தன்னைக்கடைந்த அமரர்க்கும் அமுதமளித்ததனைத் திருஷ்டாந்தமாக எடுத்துக் காட்டினான். செய்யசிந்தை யில்லாதவர் இன்னல் செய்தோர்க்குத் தீமையேயிழைப்பரென்பதும் முன்னிரண்டடியிற் பெறப்படும். இதற்கு மந்தரமலையைக் கடைகயிறாகச் சுற்றிக் கடைந்த வாசுகி எடுத்துக்காட்டாம் என்ப. பி - ம்:—[1]இன்ன தீமை, அன்னதீமை. [2]செய்யப்பெற்ற. [3]பேரறிவாளர். [4]பெருமையிற். [5]உதவிற்று. (434)

129. துறவியி [1]னுறவு பூண்ட தூயவர் துணைவ னென்னை
உறவு[2]வந் தருளி மீளா வடைக்கல [3]முதவி னானே
[4]மறவினை நீக்க லில்லா மாயமும் மாய வாழ்க்கைப்
[5]பிறவியும்[6]பெயர்த்தேன்[7]பின்னும்[8]நரகினிற் பிழைப்ப தா [னேன்.

(இ-ள்.) துறப்பதிலுறவுபூண்ட தூய்மைக்குணமுடையார்க்கு நண்பனான இராமபிரான், (அரக்கர்வேந்தனது தம்பியான) என்னையும் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு அருள்புரிந்து என்றும் கைவிடுதலில்லாத அடைக்கலத்தை உதவினானே! (இது என்ன வியப்பு!! இனி இதனால்), மறச் செயலைத் தவிர்தலில்லாத மாயத்தையும் மாயவாழ்க்கையோடு கூடிய அரக்கப்பிறப்பையும் விட்டொழித்

தேன்; மேலும் நரகத்தையடைவதிலிருந்து தப்பி ஈடேறினவனு மானேன்; (எ - று.)

'துறந்துவந்தோரிடத்து அன்புகொள்ளுந் தன்மையுடைய தூயமூர்த்தி தீக்குணம்நிறைந்த என்னையும் மகிழ்ந்து அங்கீகரித் தானன்றோ? நான் அரக்கவேடத்தையுடையவனு யிருந்தாலும், இனி அவனுடைய திருவருள்நோக்கத்தால், அரக்கனல்லேன்: நற் கதியே கிடைக்குமாதலால், நரக வேதனையும் எனக்கு நேராது' என்று இராமபிரான் அங்கீகரித்ததை விபீடணன் பாராட்டிக் கூறுகின்றனனென்க. துறவியினுறவுபூண்ட தூயவர் - அகங்கார மமகாரங்களாகிய இருவகைப் பற்றுகளையுமொழித்துக் கடவு ளிடத்து அன்புகொண்ட பரிசுத்தர்; கருமம் ஞானம் முதலிய எல்லா உபாயங்களையும்விட்டு எம்பெருமானையே உபாயமாகப் பற்றியவர் எனினுமாம்: 'அரக்கப்பிறவியும் பெயர்த்தேன்' என் றது - சாக்கடைநீர் கங்கைப்பெருக்கிற் கலத்தலால் தூயதாதல் போல இராமபிரானுடைய நண்பினால் கொடுமைக்குணமெல்லா மொழிந்து தூயனான எனக்குச் சாந்த குணமே மேலிடு மென்ற வாறு. உறவுஉவந்தருளி என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம்: தன்தம்பி யரில் ஒருவனாக இவ்விபீடணனைப் பாவித்தானன்றோ! 'என்னை' என்ற சொல்லினீற்றில் இழிவுசிறப்பும்மை, விகாரத்தால் தொக் கது. பி-ம்:—[1] உணர்வு. [2] தந்தருளி. [3] உதவினனேல். [4] அறவினை யிறையுமில்லா வறிவிலாவரக்கனென்னும். [5] பிறவியில்,பிறவியை. [6] பெயர்ந்தேன், பிழைத்தேன். [7] மீண்டு. [8] நரகினும். (435)

130.—இராமபிரானிடம் விரைவில் வருமாறு சுக்கிரீவன் விபீடணனிடங் கூறுதல்.

திருத்திய [1] வுணர்வு மிக்க செங்கதிர்ச் செல்வன் செம்மல்
[2] ஒருத்தரை நலனுந் தீங்குந் தேரினும் உயிரி னேம்பும்
கருத்தின னன்றே [3] தன்னைக் கழலடைந் தோரைக் காணும்
அருத்திய னமலன் தாழா தேகுதி யறிஞ வென்றான்.

(இ - ள்.) (இராமபிரானது மொழியால்) சீர்திருத்தப்பெற்ற நல்லறிவு சிறந்துள்ளவனாகிச் சிவந்த கிரணங்களையே செல்வமாக வுடைய சூரியனது புதல்வனான சுக்கிரீவன்,—(விபீடணனை நோக்கி), அறிஞனே! குற்றமற்ற இராமபிரான், ஒருவரிடத் துள்ள நற்குணத்தையும் தீக்குணத்தையும் ஆராய்ந்து அறிபவனு யிருந்தாலும் (அவற்றைக் கருதாமல் தன்னைச் சரணமடைந்த அவரைத்) தன்னுயிரைப்போலப் பாதுகாக்கின்ற எண்ணமுடைய வன்; தனது திருவடிகளை நாடியடைபவரை அப்போதே காண வேணுமென்ற விருப்பமுள்ளவன்; (ஆதலால்), தாமதியாமல் (இராமனிடஞ்) செல்வாய் என்றான்; (எ - று.)

இராமபிரான் தன்னை யடைந்தோரிடத்துள்ள நன்மைதிமை களைப்பாராது அவர்களைத் தன்னுயிரைப்போலப் பாதுகாக்குந் தன்மையோடு இப்படிப்பட்டவரை எப்போது காணப்போகின்றோ மென்ற ஆவலும் கொண்டிருப்பவனாதலால், நீ தாமதியாது

உடனே அப்பிரானைச் சென்று சேர்வாயென்று சுக்கிரீவன் விபீடணனிடத்துக்கூறினனென்க. இராவணனது தம்பியாய்ப் பிறந்திருந்தும் அவ்விராவணனுக்கே நன்மதி கூறவும், அவன் கேளாது சினந்தபோது அவனைவிட்டு இராமபிரானைச் சரணமாக அடையவும் ஏற்ற நல்லறிவு பெற்றுள்ளானாதலால், விபீடணனை 'அறிஞ' என்று விளித்தான். முதலில் விபீடணனை அங்கீகரிப்பதில் மாறுபட்ட சுக்கிரீவன் இராம வசனத்தால் பிறகு உடன்பட்டானாதலால், 'திருத்தியவுணர்வு மிக்க செங்கதிர்ச்செல்வன் செம்மல்' எனப்பட்டான். செங்கதிர் - பண்புத்தொகையன்மொழியாய்ச் சூரியனையுணர்த்துமெனக்கொண்டு, செங்கதிர்ச்செல்வன் - சூரியபுத்திரனான சுக்ரீவனானவன் என உரைத்து, செம்மல் - ஸ்ரீராமன், அருத்தியன்: அமலன் எனவுமாம். 'அன்றே' என்பதைத் தேற்றப்பொருளதாக்கி, கருத்தினனன்றே. அருத்தியனன்றேயென்று கூட்டிமுடிப்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]உணர்வின். [2]ஒருத்தரு..., ஒருத்தரை நலனுந்தீங்குமுணர்வனோ, உரைத்த நன்னலனுந தேரினு ணரினும். [3]தன்பொற். (436)

131.—இராமபிரானிருந்த இடத்திற்குச் சுக்கிரீவனும் விபீடணனும் வருதல்.

மொய்தவழ் கிரிகண் [1]மற்றும் [2]பலவுடன் முடுகிச் [3]செல்ல
மைதவழ் கிரியும் மேருக் குன்றமும் வருவ தென்னச்
செய்தவம் பயந்த [4]வீரர் திரண்மர மேழுந் [5]தீய
எய்தவ னிருந்த சூழ லிருவரு மெய்தச் சென்றார்.

(இ - ள்.) (மேகம்) நெருங்கித் தவழப்பெற்ற மலைகள் வேறு பல உடனாகவே விரைந்துவரக் கருமைநிறம் பொருந்திய அஞ்சன மலையும் (பொன்மயமான) மேரு பர்வதமும் ஒருசேர வருவது போல, (முற்பிறப்பிற்) செய்த நல்வினைப்பயன் கைகூடப்பெற்ற வீரர்களாகிய விபீடணன் சுக்கிரீவன் என்ற இருவரும், ஒருசேரத்திரண்ட மராமரங்களேழும் தீய்ந்துபோகும்படி அம்பு எய்தவனாகிய இராமபிரான் தங்கியிருந்த இடத்தில் நெருங்கச் சேர்ந்தார்கள்; (எ - று.)

அஞ்சனமலையும் மேருமலையும் பலமலைகள் தம்மோடுவரச் செல்வது போல, விபீடணனும் சுக்கிரீவனும் துணைவரான நான்கு அரக்கரும் பலவானரவீரர்களும் தம்முடனே வர, இராமபிரானிருக்குமிடத்தை நெருங்கிச் சேர்ந்தார்களென்றவாறு. மைம்மலை - விபீடணனுக்கும், மேருமலை - சுக்கிரீவனுக்கும், மற்றைப் பல மலைகள் - மற்றைவீரர்க்கும் உவமையாம். உவமையால் அரக்கரும் வானரர்களும் உடன்வந்தமையைத் தெரிவித்தார். 'மொய்' என்ற பகுதி, மொய்த்து என வினையெச்சப்பொருளில் வந்தது. மொய் தவழ்கிரி - யானைகள் தவழப்பெற்ற மலையென்றலுமொன்று. புண்ணியமூர்த்தியாகிய இராமபிரானைச் சேரும் பெரும்பாக்கியம் வாய்க்கப்பெற்றமையால், 'செய்தவம் பயந்த வீரர்' என்றார்.

மரமேழுந் தீய எய்த வரலாறு: இராவணனாற் கவரப்பெற்ற சீதையைத் தேடிக்கொண்டு சென்ற ராமலக்ஷ்மணரை அநுமான் மூலமாகச் சிநேகித்த பிறகு, சுக்கிரீவன் தனதுபகைவனும் பலசாலியுமான வாலியைக் கொல்லும் வல்லமை இராமபிரானுக்கு உண்டோ இல்லையோ? என்று ஐயமுற்று, தன் சந்தேகந் தீரும்படி 'எதிரிலுள்ள ஏழுமராமரங்களையும் ஏககாலத்தில்தொளைபடும்படி எய்யவேண்டும்' என்று சொல்ல, உடனே இராமபிரான் ஓரம்பு தொடுத்து அந்த ஏழு மராமரங்களையும் ஒருங்கே தொளைபடுத்தினனென்பதாம். பி - ம்:—[1]முற்றும். [2]பரிவுடன். [3]செல்வன். [4]வீரன். [5]தீர. (437)

132.—விபீடணன் இராமபிரானைக்காணுதல்.

மார்க்கடஞ் சூழ்ந்த வைப்பி [1]னிளையவன் மருங்கு காப்ப
நாற்கட லுடுத்த பாரி னாயகன் புதல்வ [2]னாமப்
பாற்கடல் சுற்ற விற்கை வடவரை [3]பாங்கு நிற்பக்
கார்க்கடல் கமலம் பூத்த தெனப்பொலி வானைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) வானரக் கூட்டம் சூழ்ந்துள்ள இடத்தில் வில்லைக் கையிலே பிடித்த இளையபெருமாள பக்கத்திலிருந்து பாதுகாக்க, பிரசித்திபெற்ற பாற்கடல் சூழ்ந்து நிற்கவும் வடக்குமலையாகிய மகாமேரு பக்கத்திலே நிற்கவும் தாமரைமலர்கள் பூக்கப்பெற்றதொரு கருநிறமுள்ள கடல் (விளங்குவது) போல விளங்குபவனாகி, (நான்குதிசையிலுள்ள) நான்குகடலினாலுஞ் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்துக்குத் தலைவனான தசரதசக்கரவர்த்தியினது புத்திரனாகிய இராமபிரானை (விபீடணன்) தரிசித்தான்; (எ - று.)

(விற்பிடித்த)மகாமேருமலை யொன்று பக்கத்தில் நிற்கப் பாற்கடலின் நடுவே தாமரைமலர்கள் மலரப்பெற்ற கருங்கடலொன்று இருப்பதுபோல, செந்நிறமாகிய கண் கை கால் முதலிய அவயவங்களையுடைய சாமளமூர்த்தியான இராமபிரான் வெண்ணிறமான வானரசேனைகளுக்கு நடுவே இளையபெருமாள் வில்லுங்கையுமாய்ப் பக்கத்திலேயிருக்க விளங்கினனென்பதாம்: பின்னிரண்டடி - இராமபிரானுக்கு இல்பொருளுவமை. பாற்கடலுக்கு- மார்க்கடமும், வில்லை யேந்திப் பக்கத்துநிற்கும் இளையபெருமாளுக்கு - விற்கை வடவரையும், அவயவசோபையுடைய கருநிறத்தவனான இராமபிரானுக்குக் கமலம்பூத்த கார்க்கடலும் உவமையாகும். 'விற்கை' என்பதை இளையவனென்பதனோடும் இயைக்க. இனி, விற்கைவடவரைபாங்கு நிற்ப என்று உபமானத்திற் கூறியதனால், 'இலக்குமணன் வில்லுங்கையுமாய்ப் பக்கத்தில்நிற்க' என்று உபமேயத்தில் வருவித்து உரைத்தலுமொன்று. [1]அங்கதன் என்ற பாடத்துக்கு, வானர சேனையை இளவரசனான அங்கதன் மருங்கிற் காக்கின்றனனென்க. ஆனால், "வெள்ளமான வானரவர்க்க-நடுவே தம்பி, மேருமலை போலே நிற்க" என்று அருணாசலக்கவி கம்பன்போக்கை அநுசரித்தே பாடியிருத்தலால், 'இளையவன்' என்றபாடமே கொள்ளத்தக்கது. புதல்வன் ஆம் அக்

கமலம் பூத்தது கார்க்கடல் எனப்பொலிவானை என உரைத்தலும் ஒன்று.

மார்க்கடம்-மர்க்கடத்தின் தொகுதி: (மர்க்கடம்-வானரம்.) நாமம்-வடசொல்: தமிழ்மொழியாகக் கொண்டு, அச்சத்தை தரு கின்ற என்று பொருளுரைத்தால், 'நாம்' என்ற உரிச்சொல் அம் முச்சாரியைபெற்றதென்க. பி-ம்:—[2] ஆகும். [3] மருங்கு. (438)

133.-இதுமுதல் நான்கு கவிகள்—இராமபிரானது வருணனை.

அள்ளிமீ துலகை வீசு மரிக்குலச் சேனை நாப்பண்
[1] தெள்ளுதண் டிரையிற் ருகிப் பிறிதொரு [2] திறனுஞ் சாரா
[3] வெள்ளிய கடலின் மேனாள் விண்ணவர் தொழுது வேண்டப்
பள்ளிதீர்ந் திருந்தா னென்னப் பொலிதரு பண்பி னானை.

ஐந்து கவிகள் - ஒரு தொடர்.

(இ-ள்.) நிலவுலகத்தைக் கையாலெடுத்து வானத்தில் எறிய வல்ல [வலிமையமைந்த] கூட்டமாகிய வானரசேனைக்குநடுவே, தெளிந்த குளிர்ந்த அலைகளையுடையதாகி வேறொருதன்மையுஞ் சேராத [பால்மயமாகிய] வெண்ணிறமுடைய பாற்கடலிலே முற் காலத்தில் தேவர்கள் வணங்கி (அரக்கர்தம்மை நலியாமற் பாது காக்குமாறு) வேண்ட, (தனது நாகணையிற்) பள்ளிகொள்வதை விட்டு வீற்றிருந்தது போல விளங்குகின்ற தன்மையுடைய வனும்,— (எ - று.)—காப்பண் பொலிதரு என்க.

இது முதல் நான்குகவிகளிலுள்ள 'பண்பினானை' முதலிய இரண்டனுருபேற்ற பெயர்கள், மேல் நூற்றுமுப்பத்தேழாங்கவியி லுள்ள 'வீரனை' என்பதற்கு அடைமொழிகளாக இயையும். இனி, கீழ்ச்செய்யுளிலுள்ள, 'பொலிவானை' என்பதனோடு இயைத்து உரைத்தலும் ஒன்று. வெண்ணிறமுள்ள வானர சேனையி னிடை யில் இராமபிரான் இருத்தற்கு, தேவர்கள் இராவணனாதி அரக்கரது பொல்லாங்கைப் பொறுக்கமாட்டாமல் போக்கவேண்டுமென்று வேண்டியபோது திருப்பாற்கடலின் நடுவில் நாகணைப்பள்ளியை விட்டுத் தனியே வீற்றிருந்த திருமாலை உவமை கூறினர். படுக்கை யான இலக்குவனும் அருகேயிருக்கின்றானென்க. திருமால் பாற் கடலிற் பள்ளிகொண்டிருக்கின்றநிலை 'வ்யூஹம்' எனப் பெயர் பெறும்: அவதாரங்கள் 'விபவம்' எனப் பெயர்பெறும். பி - ம்:— [1] தள்ளுறுந், தெள்ளுதெண். [2] திறனுஞ்சார. [3] வெள்ளிவெண். (439)

134. **கோணுதற் [1] கமைந்த கோலப் புருவம்போல் திரையுங் கூடப்**
பூணுதற் [2] கினிய முத்தின் பொலி [3] மணல் பரந்த வைப்பில்
காணுதற் கினிய [4] நீள வெண்மையிற் கருமை காட்டி
வாணுதற் கமைந்த கண்ணின் மணியென வயங்கு வானை.

(இ - ள்.) வளையுந் தன்மை பொருந்திய (சீதாபிராட்டியினது) அழகிய புருவத்தைப்போல அலைகளும் பொருந்த அணிந்துகொள்வ தற்கு ஏற்ற முத்துக்கள்போல விளங்குகின்ற மணற்கூட்டம்

பரந்த (கடற்கரையின்) இடத்திலே, காண்பதற்கு இனிமையாகத் தோன்றுகின்ற நீண்ட வெண்ணிறத்திலே கருநிறத்தைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டு, ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய சீதாபிராட்டிக்குப் பொருந்திய கண்ணின் கருவிழிபோல விளங்குபவனும்,—(எ - று.)

அலைகள் வளைந்து மடிகின்ற கடற்கரையின் வெண்மையான மணற்பரப்பிலே கருநிறத் திருமேனியுள்ள இராமபிரான், சீதாபிராட்டியினது வளைந்து முறியுந் தன்மையுள்ள புருவத்தின் பக்கத்திற் சுற்றிலும் வெண்ணிறமாய் நீண்டகண்ணின் மத்தியிலுள்ள கருமணிபோல விளங்குகின்றானென்க. இதனால் இராமபிரான் சீதாபிராட்டிக்குக் கண்போல் அருமையானவனென்பது, தொனிக்கும்.புருவத்திற்கு-அலை உவமையாம். 'கூட' என்ற வினையெச்சம், 'பரந்த' என்றதனோடும் இயையும். வைப்பில் வயங்குவானை என்க. பி-ம்:—[1]அரிய. [2]அரிய, உரிய. [3]மணற் கானல். [4]நீல. (440)

135. படர்மழை சுமந்த [1]காலைப் [2]பகர்வரு மமரர் கோமான்
[3]அடர்சிலை துறந்த தென்ன வாரந்தீர் மார்பி னானைக்
கடர்கடை [4]மத்திற் பாம்பு கழற்றிய தென்னக் [5]காசின்
சுடரொளி வலயந் தீர்ந்த சுந்தரத் தோளி னானை.

(இ - ள்.) (வானத்திற்) செல்லுந்தன்மையுள்ள மேகமானது (நீரை) மிகுதியாகக் கொண்டு (ஆகாயமெங்கும்) நிறைந்த காலத்தில் [சூரியகிரணமென்பதே எங்குந்தோன்றாது அடைமழையாயிருந்தகாலத்தில்] சொல்லுதற்கு அரிய [மிக்கபெருமைபெற்ற] தேவேந்திரனது நெருங்கிய வில்லை [வானவில்லை] (அம்மழை) விட்டிருந்தாற்போல நவரத்தின ஹாரத்தை அணியாதிருக்கிற திருமார்பை யுடையனும்,—பாற்கடலைக் கடைந்த மத்தாகிய மந்தரபருவதத்திலிருந்து (கடைகயிறாகச்சுற்றியவாசுகியென்னும்) பாம்பு கழற்றப் பெற்றதுபோல இரத்தினங்களினாலே விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய வாகுவலயத்தை நீங்கிய அழகிய திருத்தோள்களையுடையவனும்,—(எ - று.)

இராமபிரானது நவரத்தினஹாரம் நீங்கிய திருமார்புக்கு-பன்னிறத்த இந்திரதனுசுநீங்கிய பரந்த காளமேகமும், வாகுவலயம் நீங்கிய திருத்தோள்களுக்கு-வாசுகியென்னுங் கடைகயிறு நீங்கிய மந்தரமலையும் தற்குறிப்பு ஏற்ற உவமையாம்.கடர்=கடல்: போலி. பி - ம்:—[1]காயம், காலப். [2]பருவவான். [3]அடல். [4]மத்துந்தாம்பும், மத்துத்தாம்பு. [5]காய்பொற். (441)

136. கற்றைவெண் ணிலவு [1]நீங்கக் கருணையா மமிழ்தங் காலும்
முற்றுறு கலையிற் றூய முழுமதி முகத்தி னானைப்
பெற்றவ னளித்த மோலி யிளையவன் [2]பெறத்தான் பெற்ற
சிற்றவை [3]பணித்த மோலி [4]பொலிகின்ற சென்னி யானை.

(இ - ள்.) தொகுதியாகிய வெண்ணிறமுள்ள நிலாச்சொரிவது நீங்கக் கருணையாகிய அமிருதத்தைக்கக்குகின்ற நிறைந்தகலைகளையுடைய பூர்ணசந்திரன்போன்ற முகத்தையுடையவனும்,—(தன்னைப்) பெற்ற தந்தையாகிய தசரதன் கொடுத்தருளிய (அரசுக்கு உரிய) கிரீடத்தைத் (தனது) தம்பியாகிய பரதன் அடைய, தான் அடைந்த (தனது) சிறியதாயாகிய கைகேயி நியமித்த ஜடாமகுடம் விளங்கப்பெற்ற சிரசையுடையவனுமாகிய;—

பிரிந்தார்க்குத் துன்பத்தையும் சேர்ந்திருப்பவர்க்கு இன்பத்தையும் தருவதாகிக் குறைதலும் வளர்தலும் மாறிமாறி வரப்பெற்ற சந்திரன் உவமையாதற்கு ஏலாதென்று கருதி ஸ்ரீராமனது திருமுகத்துக்கு யாவர்க்கும் இன்பத்தையே செய்வதாகி என்றும் முழுது ஆகவேயிருக்கும் ஓர் மதியுண்டேல் அது உவமையாமென்பது தோன்ற, 'கற்றை வெண்......முழுமதி முகத்தினனை' என்றார். நிலாப்பொழிவதைவிட்டுக் கருணமிருதத்தைச் சொரிகின்ற பூர்ணசந்திரன்போன்று இராமனது திருமுகமண்டலம் விளங்குமென்க. தசரதன் இராமபிரானுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்யுமாறு நிச்சயிக்க, கைகேயி, தான்பெற்றுள்ள இரண்டுவரங்களுள் ஒன்றினால் தன்மகன் பரதன் முடிசூடுமாறும், மற்றொன்றினால் இராமபிரான் ஜடாமகுடதாரியாய் மரவுரியுடுத்து முனிவன் போலக் காட்டிற் சஞ்சரிக்குமாறும் நேர்ந்ததைப் பின்னிரண்டடியாற் கூறினர். பார்க்கும்போதே இராமபிரான் தனது சிற்றன்னை பணித்த மொழியைத் தனது சென்னியால் தாங்குபவனென்பது விளங்கு மென்பார், 'சிற்றவை பணித்த மோலி பொலிகின்ற சென்னியான்' என்றார்.

மோலி - மௌலி: இச்சொல், இங்கு, அதிலணியுங் கிரீடத்துக்கு இடவாகுபெயர். சிறு+அவை=சிற்றவை. ஈற்றடியில், மோலி - ஜடாமகுடம். பி - ம்:—[1]நீக்கி. [2]பெறவேபெற்ற. [3]பணியால். [4]சடைபொரு. (442)

137.—இராமபிரானைக்கண்ட விபீடணனது ஈடுபாடு.

வீரனை நோக்கி [3]யங்கம் [2]மென்மயிர் சிலிர்ப்பக் கண்ணீர்
வார[3]நெஞ் சுருகிச் செங்கண் அஞ்சன [4]மலையன் றுகில்
கார்முகில் கமலம் [5]பூத்த தன்றிவன் கண்ணன் கொல்லாம்
ஆருஞ் சுரக்கு நீதி யறநிறங் கரிதோ வென்றான்.

(இ - ள்.) வீரனை இராமபிரானைத் தரிசித்து (அதனால் தனது) உடம்பு முழுவதிலும் மெல்லியமயிர் சிலிர்க்கவும் (ஆனந்தத்தினால்) கண்களிலிருந்து நீர் பெருகவும் மனம் கசிந்து,—(விபீடணன் 'இம்மூர்த்தி) சிவந்த கண்களைப்படைத்த அஞ்சனகிரியோ? அன்றுஆகில், செந்தாமரை மலர்கள் (தன்னிடத்து) மலரப்பெற்றதாகிய காளமேகமோ? (இவ்விரண்டும்) அன்று; இவன், (தருமசொரூபியாகிய) ஸ்ரீ திருமாலே போலும், நிறைந்த கருணையைச்

சுரக்கின்ற தன்மையுடைய அந்தத் தருமமூர்த்தியின் நிறம், கரிதோ?' என்று (மனங்கசிந்து) கூறினான்; (எ - று.)

விபீடணன் இராமனைத் தரிசித்தமாத்திரத்தில் உடம்பெல்லாம் மயிர்க்கூச்சு எறிய, கண்களில் உவகைக்கண்ணீர் பெருக, மனமுருகி 'இந்தமூர்த்தி செங்கண்படைத்ததொரு அஞ்சனமலையோ? அன்றி, செந்தாமரைமலர்கள் மலரப்பெற்ற காளமேகமோ? இவ்விரண்டு மன்று; இம்மூர்த்தி சாட்சாத் தருமமாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியாகவே இருக்கவேண்டும். கருணைமழை பொழிகின்ற அந்தத் தருமமூர்த்திக்கு நிறம் கருமையானதேபோலும்' என்று ஈடுபட்டுக்கூறினனென்க. இராமபிரானுடைய சௌலப்பியம் [எளிமை], கருணை, எல்லையில்லாவழகுமுதலிய குணங்களிலீடுபட்ட கவிச்சக்கரவர்த்தி விபீடணன் பேச்சால் அவற்றை இங்கு ஒரு சித்திரம்போல் வரைந்து காட்டியமை, மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. அஞ்சனமலை - மையைப்போலக் கருநிறமான மலை. மலை, முகில் என்பவற்றின்பின் வினவை யுணர்த்தும் ஓகாரங்கள் விகாரத்தால் தொக்கன. பி - ம்:—[1]அங்கண். [2]மெய். [3]நெஞ்சுருக. [4]மலையின்முகில், மலையிற்முகி. [5]பூத்ததாமிவன். (443)

138.—தனக்கு இப்போது நேர்ந்த பேற்றுக்குத் தன் தமையனே காரணமென்று விபீடணன் மகிழ்தல்.

மின்மினி யொளியின் மாயும் பிறவியை [1]வேரின் [2]வாங்கச்
செம்மணி மகுட நீக்கித் திருவடி புனைந்த செல்வன்
[3]தன் முனார் கமலத் தண்ணல் தாதையார் சரணந் தாழ
[4]என்முன [5]ரெனக்குச் செய்த வுதவியென் றேம்ப லுற்றான்.

(இ-ள்.) 'மின்மினிப்பூச்சியின் ஒளிபோலத் (தோன்றிஉடனே) மறையுந்தன்மையுள்ள (தனது) ஜந்மத்தை அடியோடு ஒழிக்கும்படி செந்நிறமுள்ள இரத்தினமயமான ராஜகிரீடம் (தனக்குத் தாய்மூலமாகக்கிடைத்திருக்கவும் அதனைவேண்டாளென்று)ஒழித்துவிட்டு (இராமபிரானது) திருவடிநிலைகளை [பாதுகைகளை] (த் தனது முடிக்கு அலங்காரமாகத்) தரித்த பாக்கியவானான பரதாழ்வானது தமையனும் தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற பிரமதேவனது தந்தையுமாகிய இராமபிரானது திருவடிகளில் (நான்வந்து) வணங்கும்படி எனது தமையனான இராவணன் எனக்குச் செய்த உதவி (இருந்தபடி என்னே!)' என்று வியந்துசொல்லிக் களிப்புக்கொண்டான், (விபீடணன்); (எ - று.)

"பழியினையுணர்ந்து யான் படுக்கிலே னுனை, ஒழிசிலபுகலுதல் ஒல்லை நீங்குதி, விழியெதிர்நிற்றியேல் விளிதி' என்று இராவணன் தன்னைக் கடிந்து கூறியதுவே தான் இராமபிரானது திருவடிகளைப் பற்றுதற்குக் காரணமானதனால், தன் தமையன் தன்னைக் கடிந்து அப்பாற்படுத்தியதே தனக்குப் பேருதவியாயிற்றென்று விபீடணன் அகமகிழ்ந்தனனென்க. பரதனைப்போலவே தானும் இராமபிரானது திருவடிமகுடத்தைச் சூடவேண்டுமென்று மேல்

வேண்டப்போகின்ற விபீடணன், இராமபிரானை 'திருவடிபுனைந்த செல்வன் தன்முனர்' என்றான்.

பிறவியென்பது-இங்குப் பிறக்கின்ற உடம்பிற்கு இலக்கணை. பிறவியின் நிலையில்லாமையை விளக்க 'மின்மினியொளியின் மாயும்பிறவி' என்றார்; "மின்னின் நிலையில மன்னுயிராக்கைகள்" என்பது பெரியார் பாசுரம். இறைவனடி சேர்ந்தார்க்கே பிறவித் துன்பம் ஒழியுமென்பதை விளக்க, அவதார மூர்த்தமான ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கும் பிறவியுள்ளதுபோல வைத்து 'பிறவியை வேரின்வாங்கத் திருவடிபுனைந்த செல்வன்' என்றது. விபீடணன் இராமபிரானைத் திருமாலின் திருவவதாரமென்று உணர்ந்தவனாதலால், 'கமலத்தண்ணல் தாதை' என்று கூறினான். பி - ம்:—[1]விரைவின். [2]வாங்கிச். [3]தம்முனர். [4]எம்முனர். [5]எமக்குத்தந்த.()

139.—துஷ்டர்களாயிருந்தும் அரக்கர்க்கு இராமபிரானது திருக்கையாற் கொலையுண்ணும் பாக்கியம் நேர்ந்ததை விபீடணன் பாராட்டுதல்.

பெருந்தவ மியற்றி னோர்க்கும் [1]பேர்வரும் பிறவி நோய்க்கு
மருந்தென [2]நின்றான் றானே வடிக்கணை தொடுத்துக் கொல்வான்
இருந்தன [3]னென்ற போதென் இயம்புவ தில்லை தீர்ந்த
அருந்தவ முடைய ரம்மா வரக்கரென் றகத்துட் கொண்டான்.

(இ - ள்.) 'மிக்க தவஞ்செய்தவர்கட்கும் போக்குதற்கு முடியாத பிறவியாகிற நோயைப் போக்குதற்கு மருந்துபோல நின்றவனாகிய இராமபிரான் தானே (தனது வில்லிலே) கூர்மையான பாணங்களைச் சேர்த்துப் பிரயோகித்து (அரக்கர்களை)க் கொல்வதற்குச் சித்தனாயிருந்தானெனில் (இனி நாம் பேசும்படியாக) நிற்பது என்ன உள்ளது? (நாம்) சொல்வதற்கு (ஒன்றும்) இல்லை; இராட்சசர்கள் முற்றிய பெருந்தவமுடையவர்; இது வியப்போ' என்று (தன்) மனத்தில் நினைத்தான், (விபீடணன்); (எ - று.)—அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்: அரக்கர்களின் தவப்பயனை வியந்தவாறு.

மிக்கபெருந்தவஞ்செய்தோர்க்கும் ஒழித்தற்கு அரியதான பிறவித்துன்பங்களைத் தனது பார்வைமாத்திரத்தால் வேரோடழிக்கவல்ல இராமபிரான், தானே எதிர்நின்று அம்புதொடுத்து அழிக்குமாறு நேர்ந்துள்ளதனால், இவ்வரக்கர்கள் எம்பெருமானுக்கு அனுகூலராக இருந்து உய்வுபெறுவிடினும், பிரதிகூலராக இருந்தாவது அப்பிரானது கண்ணோக்குக்கு இலக்காய் அதன் மூலமாக இருடியர்க்கும் போக்குதற்குஅரிய தமது பிறவித்துயரம் ஒழியப் பெறலாவார்கள்; இவர்களதுபேற்றைக்குறித்து இதற்கு மேல் நம்மால் யாதுகூறமுடியுமென்று விபீடணன் அரக்கர்களுக்கு நேரவிருக்கிற பாக்யத்தை வியக்கின்றனனென்க மருந்தினாற் பிணிதீர்தல்போலக் கடவுளாற் பிறவியொழியு மாதலால், 'பிறவிநோய்க்கு மருந்தென நின்றான்' என்றார். கொல்வான் - பெயர்; வினையெச்சமாக உரைப்பினுமாம். தீர்தல் - முதிர்தல்;

செய்துதீர்தல் என்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]பொருவரும். [2]நின்ற. [3]நின்றதென்னே, நின்றதென்னும். (445)

140.—விபீடணன் இராமபிரானது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்குதல்.

கரங்கண்மீச் சுமந்து செல்லுங் கதிர்மணி முடியன் கல்லும்
மரங்களு முருக நோக்குங் காதலன் கருணை வள்ளல்
இரங்கின னேக்குந் தோறு மிருநிலத் திறைஞ்சு கின்ருன்
வரங்களின் வாரி [1]யன்ன தாளிணை வந்து வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) (தனது) ஒளியுள்ள இரத்தினங்கள் பதித்துச்செய்த கிரீடத்தின்மீது தாங்கிக்கொண்டு செல்கின்ற [கூப்பின] கைகளையுடையவனும், கற்களும் மரங்களும் கரைந்து உருகும்படி காண்கின்ற பக்தியையுடைவனும், கிருபாமூர்த்தியாகிய இராமபிரான் அருளுடையவனாய்ப் பார்க்கும்பொழுதெல்லாம் பெரியநிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்குபவனுமாகிய விபீடணன், வேண்டிய வரங்களைத் தரவல்ல சமுத்திரம்போன்ற (இராமபிரானது) இரண்டு திருவடிகளைச் சேர்ந்து வணங்கினான்; (எ - று.)

கதிர்மணி முடிமீச் சுமந்து செல்லும் கரங்கள் அன் என இயையும். விபீடணன் தலைமேற்கூப்பியகையனாய் இராமபிரான் அருட்பார்வை கொண்டு பார்க்கும்போதெல்லாம் அப்பிரானை வணங்கிக்கொண்டேவந்து அப்பிரானைக்கிட்டி அவனது திருவடிகளில் தனதுபாரிப்புத்தோன்ற வீழ்ந்து சேவித்தனனென்பதாம். விபீடணனது பக்தி மிகுதியை விளக்க 'கல்லும் மரங்களும் உருக நோக்கும் காதலன்' என்றார். தனது பகைவனைச்சார்ந்த விபீடணன்மீதும் பெருங்கருணை காட்டியதனால், இராமபிரானை 'கருணை வள்ளல்' என்றார். திருப்பாதங்களைப்பற்றியவரது விருப்பமெல்லாம் நிறைவேறுமாதலின் 'வரங்களின் வாரியன்னதாளிணை' எனப்பட்டது. வாரி - கடலுக்கு, இலக்கணை. இங்கு இராமபிரானிடத்துப் பேரன்புபூண்ட விபீடணனது நிலையைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி ஓர் ஓவியத்துப்போலக் காட்டுகின்றார். பி - ம்:— [1]அன்னான். (446)

141.—இராமபிரான் விபீடணனுக்கு இருக்கையீதல்.

அழிந்தது பிறவி [1]யென்னு மகத்தியன் முகத்துக் காட்ட
வழிந்த[2]கண் ணீரின் மண்ணின் மார்புற வணங்கி னானைப்
பொழிந்ததோர் கருணை தன்னாற் புல்லின [3]னென்று தோன்ற
எழுந்தினி திருத்தி யென்னு மலர்க்கையா லிருக்கை யீந்தான்.

(இ - ள்.) (தனது) பிறவித்துன்பம் ஒழிந்து போயிற்று என்கின்ற மனத்தினுவகையெண்ணம் முகத்தில் விளங்குமாறு பெருகிவழிகிற கண்ணீரொடு தரையிலே மார்பு நன்குபடியும்படி தண்டனிட்டுக்கிடக்கின்ற விபீடணனை, (இராமபிரான்), சுரந்துவழிகின்றகருணையோடு (மானசமாகத்) தழுவினானென்பதுதோன்ற,

எழுந்து இனிதாகஇருக்க என்று சொல்லித் தாமரைமலர்போன்ற (தனது) கையினால் இருப்பிடத்தைக் கொடுத்தான்; (எ - று.)

"அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சங், கடுத்ததுகாட்டும்முகம்", 'அகத்தினழகு முகத்தில் தெரியும்' என்றபடி தனது பிறவியொழிந்ததென்ற மகிழ்ச்சி முகத்தில்விளங்குமாறு உவகைக்கண்ணீரோடு விபீடணன் எட்டு உறுப்பும் படியத் தாள்களில் வீழ்ந்துகிடக்க, அப்போது இராமபிரான் அவனிடத்துத் தான் அருள்செய்தமை தோன்ற அவனை எழுந்தினிதிருக்குமாறு கூறி இருப்பிடத்தைக் கையாற்காட்டி நியமித்தனனென்பதாம். அழிந்தது-காலவழுவமைதி. பி-ம்:—[1]என்ன, என்னு. [2]கண்ணீரன். [3]உருகியன்போடு, என்னநோக்கி. (447)

142.—இலங்கையரசை இராமபிரான் விபீடணனுக்கு அளித்தல்.

ஆழியா னவனை நோக்கி யருள்சுரந் துவகை [1]கூர்ந்தே
ஏழினோ டேழாய் நின்ற வுலகும் என்பெயரும் எந்நாள்
வாழு[2]நாள் அன்று காறும் [3]வாளெயிற் றரக்கர் [4]வைகும்
தாழ்கட லிலங்கைச் செல்வம் [5]நின்னதே தந்தே னென்றான்.

(இ - ள்.) சக்கரப்படையையுடையதிருமாலின் அமிசமாகிய இராமபிரான் அந்த விபீடணனிடத்துத் திருவருள் மேன்மேலுண்டாவதனால் மகிழ்ச்சிமிக்கு அவனைப்பார்த்து 'பதினான்காக இருக்கின்ற லோகங்களும் என்பெயரும் எத்துணைநாள்வரையில் நிலைநிற்குமோ அந்நாள்வரையிலும், வாள்போற்கூரியபற்களையுடைய அரக்கர்கள் வசிக்கின்ற ஆழ்ந்தகடலின் நடுவிலுள்ள இலங்கையரசச்செல்வம் உன்னுடையதேயாம்; கொடுத்தேன்' என்றான்;

இராமபிரான் விபீடணனிடத்து அருள்சுரந்து 'இந்த உலகம் அழியுமளவும் சிரஞ்சீவியாயிருந்து இந்த உலகத்து என்பேரிருக்குமளவும் இலங்காதிபதியாய் ஐசுவரியத்தையனுபவிப்பாய்' என்று உவகைமிக அனுக்கிரகித்தனனென்பதாம். "மின்னிலங்குபூண்ட விபீடணநம்பிக்கு என்னிலங்குநாமத்தளவுஅரசு என்ற, மின்னலங்காரன்" என்று இராமபிரான் அருள் சுரந்ததைப் பெரியார் பாராட்டிக் கூடியிருத்தலுங்காண்க. இராமபிரானருளே விபீடணனுக்கு வேண்டுவது: லங்காதிபத்தியமோ வந்தேறியானதென்பர். இராமபிரான் இவ்வாறே வானரராச்சியத்தைச் சுக்கிரீவனுக்கு முந்துற அளித்தது, இங்கு நோக்கத்தக்கது. தொல்காப்பியத்தில் வேற்றேன்மதிலை முற்றுகை செய்கையும் அதனைப் பாதுகாத்தலுமாகிய உழிஞைத்திணையின் துறைகளை விவரிக்குமிடத்து "கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றமும்" என்று கூறிய இடத்திற்கு 'பகைவர் நாட்டினைத் தான் கொள்வதற்கு முன்னேயும் கொண்டாற்போல வேண்டியோர்க்குக் கொடுத்தலைக் குறித்த வெற்றியும்' என்று பதப்பொருள் கூறி 'இராமன் இலங்கைகொள்வதன்முன் வீடணற்குக் கொடுத்த துறையும்அது' என்று விசேட

வுரை கூறியதை அறிக. பி - ம்:—[1] கூர, தூண்ட. [2] அந்நாள்களெல் லாம். [3] வளை. [4] வேட்கும். [5] இன்னதே. (448)

143.—சராசரங்கள்யாவும் மகிழ்ந்து ஆரவாரித்தல்.

[1] தீர்த்தன் நல் லருளை நோக்கிச் [2] செய்ததோ சிறப்புப் பெற்றான்
கூர்த்தநல் லறத்தை நோக்கிக்[3] குறித்தோ யாது கொல்லோ
வார்த்தையஃ துரைத்த லோடுந் தனித்தனி [4] வாழ்ந்தே மென்ன
ஆர்த்தன வுலகி லுள்ள சராசர [5] மனைத்து மம்மா.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்), அவ்வார்த்தையைக்கூறினவுடனே, இவ்வுலகத்திலிருக்கின்ற சரம் அசரம் அனைத்தும், (மகிழ்ச்சியால்) 'வாழ்ந்தேம்' என்னத் தனித்தனி ஆரவாரஞ்செய்தன; அம்மா! (இவ்வாறு அவை ஆரவாரித்தது),—பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய இராம பிரானது சிறந்தகருணையைப் பார்த்து வியந்ததனாலாகியதோ? (அன்றி, இராமபிரானுடைய) திருவருட்சிறப்பைப் பெற்ற விபீட ணனது மிக்க நல்ல தருமகுணத்தைப் பார்த்து வியந்ததனா லாகியதோ? வேறு என்ன காரணத்தினாலாகியதோ? (எ - று.)

இராமபிரான் விபீடணனுக்கு இலங்காராச்சியத்தைக் கொடுத்ததாகச் சொன்னவுடனே, 'இனித் தீயோனாகிய இராவணன் ஒழிவான்' என்ற மனக்கிளர்ச்சியினால் உலகத்துச் சராசரங்கள் யாவும் ஆரவாரித்தன: அதனை, கம்பர் இராமபிரானது கருணையை வியந்து செய்த ஆரவாரமோ? அன்றி, அரக்கனாயிருந்தும் விபீட ணன் நற்குணமுடையவனாய் இராவணனுக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்யுந் தன்மையைப்பெற்று அவன் செவிக்கொள்ளாது வெருட் டியபோதும் தருமத்தினின்று தவறலாகாதென்ற கருத்தினால் இராமபிரானைச் சரணமடைந்தானாதலால், அவனது அத்தகைய தருமகுணத்தை வியந்துசெய்த ஆரவாரமோ? என்று ஐயத்தற் குறிப்பேற்றவணிவகையாற் கூறினரென்க. தீர்த்தன் - தான் பரிசுத்தனாயிருப்பதோடு தன்னையடைந்தாரையும் பரிசுத்தராக்க வல்லவன்.இராமபிரானது திருவருளைப்பெற்றமையைப்பாராட்டி, விபீடணனுக்கு 'சிறப்புப்பெற்றான்,' என்று ஒருபெயர் கூறினார். பி-ம்:—[1] சீர்த்தனகருணை, தீர்த்தனதருளை. [2] செய்தவோ, செய்தார். [3] குறித்தவோ. [4] வாழ்ந்தோமென்னா, வாழ்ந்தமென்னா. [5] எவையும்.

144.—விபீடணனுக்கு முடிசூட்டுமாறு இராமபிரான் இலக்குமணனுக்குக் கட்டளையிடுதல்.

உய்ஞ்சன னடிய னேனென் றாழ்முறை வணங்கி நின்ற
அஞ்சன மேனி யானை யழகனு மருளி னோக்கித்
[1] தஞ்சநற் றுணைவ னான [2] தவறிலாப் புகழான் றன்னைத்
துஞ்சலி னயனத் தைய [3] சூட்டுதி மகுட மென்றான்.

(இ - ள்.) சுந்தரமூர்த்தியான இராமபிரானும்,—'அடியனேன் உய்ந்தேன்' என்று முறைதவறாது (தன்னை) வணங்கிநின்ற மைபோற்கறுத்த உடம்பின் நிறத்தையுடையவனான விபீஷணனைக்

கருணையோடுகடாக்ஷித்து (இலக்குமணனை நோக்கி), 'தூங்குத லில்லாத கண்களையுடைய ஐயனே! (நமது) அடைக்கலமாகிச் சிறந்தநண்பனான குற்றமில்லாத புகழையுடையவனான விபீடண னுக்கு, (இலங்கைநகர்க்கு அரசனென்பதைத் தெரிவித்தற்குரிய) கிரீடத்தைச்சூட்டுவாய்' என்று கூறினான்; (எ - று.)

அப்போது இராமபிரான், தன்னருளைப் பெற்றதனால் மன நிறைவோடு தன்னை வணங்கிநிற்கின்ற விபீடணனுக்குக் கிரீடஞ் சூட்டுமாறு இளையபெருமாளுக்குநியமித்தனனென்பதாம். அழகன்-சர்வாங்கசுந்தரன். வனவாசகாலத்தில் இலக்குமணன் உறங்காது விழித்தபடியே அல்லும்பகலும் ஒருநொடிப்போதும் தாழாது இராமனுக்கும் சீதைக்கும் பாதுகாவலாயிருந்தனனாதலால், அவ் வருமையைப்பாராட்டி 'துஞ்சலில் நயனத்தைய," என்று விளித் தான். அடியனேன் என்றது - இரட்டுறமொழிதலாக அடிமைப் பட்டவனென்றும், திருவடிகளை யடைந்தவனென்றும் பொருள் படும். பி - ம்:—[1] தஞ்சமென்றுணைவனாய், தஞ்செனத்துணைவனாய். [2] நின்பெருந்தமையன்றன்னை, தகைவிலாப்புகழோன்றன்னை. [3] சூட்டுதும். (450)

145.—திருவடிநிலைகளைச் சூட்டுமாறு விபீடணன் ஸ்ரீராமனை வேண்டுதல்.

விளைவினை யறியு [1]மேன்மை விபீடணன் என்றும் வீயா
[2]அளவறு பெருமைச் செல்வ மளித்தனை யாயி னைய
களவிய லரக்கன் பின்னே தோன்றிய [3]கடன்மை தீர
[4]இளையவற் கவித்த மோலி யென்னையுங் கவித்தி யென்றான்.

(இ-ள்.) காரியத்தின்பயனை ஆராய்ந்தறியவல்ல மேன்மையை யுடைய விபீடணன்,—(இராமபிரானைநோக்கி), 'ஐய! எப்போதும் அழியாததும் எல்லையில்லாத பெருமையுடையதுமாகிய செல் வத்தை (அடியேனுக்கு)த் தரும்படி கருணைபுரிந்தாயேயானால், வஞ்சனைத் தன்மையையுடையராக்ஷஸராஜனான இராவணனுக்குத் தம்பியாகிப்பிறந்த தொடர்பு (அடியேனுக்கு) ஒழியும்படி, தம்பி யாகிய பரதாழ்வானுக்குச் சூட்டிய கிரீடத்தை [திருவடிநிலையை] எனக்குஞ் சூட்டுவாய்' என்றான்; (எ - று.)

விபீடணன் இராமபிரானை நோக்கி 'எனக்கு என்றும் அழி யாததாய்ப் பெருமைபெற்ற செல்வத்தை யளிக்குமாறு விரும்பினா யானால், இராவணனுக்குத் தம்பியாய்ப்பிறந்த எனது குற்றம் திரும்படி தேவரீரது பாதுகைகளை அடியேனது முடிக்கு அணி யாகச் சூட்டியருளவேண்டும்'என்று வேண்டினனென்க. இதனால், விபீடணன் இலங்காராச்சியத்தை விரும்பியவனல்லனென்றும், மோட்சசாமிராச்சியத்தையே விரும்பியிருப்பவனென்றும் விளங்கு தல் காண்க. ஆகவே, இராமபிரான் திருவுள்ளத்தின்படி நடக்க வேணுமென்றே விபீடணன் இலங்காராச்சியத்தை ஒப்புக்கொண் டமை பெறப்படும். இராமபிரானோடு பகைத்தல் வேரோடு அழி

தற்குக் காரணமாமென்பதை விபீடணன் தனது நுண்ணறிவால் முன்னமேயுணர்ந்து இராவணனுக்கும் உபதேசித்தானாதலால், அவனை 'விளைவினையறியுமேன்மை வீடணன்' என்றார். கடன்மை-முறை; தொடர்பு. என்னையும், உம்மை - இழிவுசிறப்பு. பி - ம்:—[1]வென்றி. [2]அளவரும். [3]கடமை, கட்டைத். [4]இளையவன் கவித்த.

146.-இராமபிரான் விபீடணனைத் தன் தம்பியாகக்கொண்டு கூறுதல்.

குகனொடு மைவ ரானோ முன்புபின் குன்று சூழ்வான்
மகனொடு மறுவ ரானோ [1]மெம்முழை யன்பின் வந்த
அகனமர் காத லைய நின்னொடு மெழுவ ரானோம்
புகலருங் கானந் தந்து [2]புதல்வராற் பொலிந்தா னுந்தை.

(இ - ள்.) எம்மிடத்து அன்போடு வந்திட்ட மனத்துப் பொருந்திய விருப்பத்தைக்கொண்ட ஐயனே! முதலில் குகனோடும் ஐவர் ஆனோம்; பின் மேருமலையைச் சுற்றிவருபவனாகிய சூரியனுடைய புதல்வனாகிய சுக்கிரீவனுடனே அறுவர் ஆனோம்: (இப்போது) நின்னொடும் (சேர்ந்து) எழுவர் ஆனோம்: உனது தந்தையாகிய தசரதசக்கரவர்த்தி புகுதற்கு அரிய காட்டை (எனக்குக்) கொடுத்து (மிக்க) புதல்வரால் விளங்கலானான், (என்று கூறினன், ஸ்ரீராமன்); (எ - று.)

தசரதசக்கரவர்த்திக்கு நகரிலே நாங்கள் நால்வரே புத்திரராகப் பிறந்தோம்: நாட்டைவிட்டுக் காட்டுக்குவந்தபின் குகன் தம்பிமாரைப்போல் அன்புபாராட்ட ஐவராய் விட்டோம். பிறகு, மலையிற் பெற்ற நண்பனான சுக்கிரீவன் அவ்வாறுஅன்பு பாராட்ட அறுவரானோம்: விபீடணா! இப்போது கடற்கரையிலேவந்தடைந்த நீ ஒருத்தனும் 'தம்பியைச் சூட்டிய மௌலிசூட்டுக' என்று வேண்டியதனால், நீயும் எனது தம்பிமாரைப்போல் ஒருத்தனாக இருக்க வேணுமென்று விரும்புவதாகத் தோன்றுகின்றது: உன்னையும் தம்பியாகச் சேர்த்துக்கொள்ள, நாங்கள் எழுவராய்விட்டோம். கானகத்திற்கு என்னை அனுப்பியதனால், உன்னுடைய தந்தையாகிய தசரதன் பலபுத்திரர்களை யடைந்தவனாய் விளங்கலுறுகின்றானென்று ஸ்ரீராமன் தான் தம்பிமாரிடத்துப்போல விபீடணனிடத்து அன்பு வைத்தமையை வெளிப்படையாகக் கூறுகின்றானென்க. தான் தம்பியாக விபீடணனை அங்கீகரித்தமையை வற்புறுத்த, தசரதனை எந்தை யென்னாது 'உந்தை' என்றனன் ஸ்ரீராமன். "விபீடணனை ராவணன் 'குலபாம்ஸநம்' என்றான்: பெருமாள் இக்ஷ்வாகுவம்சயராக நினைத்து வார்த்தையருளிச் செய்தார்" என்ற ஸ்ரீவசனபூஷணமூலமும், "அபக்ருஷ்ட ஜாதீயரானவர்கள் அந்த சரீரத்தோடே ஸஜாதீயவ்யாவ்ருத்தராய் உத்க்ருஷ்டதமராவார்களென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸ்திரீகரிக்கைக்காக, ராவணானுஜனைக்குறித்துப் பெருமாளருளிச்செய்த வார்த்தையை யருளிச்செய்கிறார் 'விபீடணனை' என்று தொடங்கி

"ப்ரதியதாம் தாஶரதாய மைதிலீ என்று தனக்கு ஹிதத்தைச் சொன்ன தர்மாத்மாவான ஸ்ரீவிபீடணாழ்வானைப் பாபிஷ்டனான ராவணன் குடிதனாய் "த்வாம்து திக்குலபாம்ஸநம்" என்று இக் குலத்துக்கு இழுக்காகப் பிறந்தஉன்னை 'வேண்டேனென்று பருஷித்துத் தள்ளிவிட்டான்: இக்ஷ்வாகுகுலநாதரான பெருமாள் இவனை ஆதரபூர்வகமாக அங்கீகரித்த அநந்தரம் 'ஆக்யாஹி மம தத்த்வேந ராக்ஷஸாநாம் பலாபலம்' என்று ராக்ஷஸருடைய பலாபலமிருக்கும்படி நமக்குச் சொல்லுமென்கையாலே திருத்தம்பிமாரோபாதியாக அபிமானித்து வார்த்தையருளிச்செய்தாரென்கை. இவ்வாக்கியத்திலே இராவணன் பரித்யஜித்தமையும் பெருமாள் பரிக்ரஹித்தமையும் சொல்லுகையாலே, பகவதாநுகூல்யம் உண்டாகவே ப்ராக்ருதர் 'இவன் நமக்கு உடலல்லன்' என்று கைவிடுவார்களென்னுமிடமும் பகவான் மேல்விழுந்து பரிக்ரஹிக்குமென்னுமிடமும் சொல்லுகிறது" என்ற அதன் வ்யாக்யானமும் காணத்தக்கன. அகனமர்ந்த காதல் - மனமார்ந்தநேயம். பி - ம்:—[1]எம்முனை. [2]புதல்வரிற், புதல்வராய். (452)

147.—விபீடணன் முகமன்கூறிக் கழல்மௌலியைச் சென்னியிற் சூடுதல்.

[1]நடுவினிப் பகர்வ தென்னே [2]நாயக நாயி னேனை
உடனுதித் தவர்க ளோடு மொருவனென் றுரையா [3]நின்றாய்
அடிமையிற் சிறந்தே [4]னென்னு [5]வயிர்ப்பொடு மச்ச நீங்கித்
தொடுகழற் செம்பொன் மோலி சென்னியிற் சூட்டிக்[6]கொண்டான்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்ட விபீடணன் ஸ்ரீராமனை நோக்கி),— 'தலைவனே! நாய்போற் கடைப்பட்ட என்னை உன்னுடன் பிறந்தவர்களோடு ஒருத்த னென்று சொல்லுகின்றாய்: (இவ்வாறு நீ என்திறத்து அன்புசெய்திருக்க), இப்போது நடுவே (நான்) சொல்லவேண்டியது என்ன உள்ளது? (உன்னுடைய) அடிமையினால் மேம்பட்டவனானேன்' என்று சொல்லி, சந்தேகத்தோடு அச்சமும் நீங்கி பூண்ட வீரக்கழலையுடைய திருவடியாலாகிய செம்பொற் கிரீடத்தை(த் தன்) சிரசிற் சூட்டிக்கொண்டான்; (எ - று.)

தன்னை யடிமைகொண்டபேரன்பையும் பெருந்தன்மையையும் உவந்து பாராட்டிக்கூறி, விபீடணன், ஸ்ரீராமனது திருவடிநிலைகளாகிய செம்பொற்கிரீடத்தைப் பூண்டனனென்க. அயிர்ப்பு - ஸ்ரீராமன் அங்கீகரிப்பனோ மாட்டானோ என்ற ஐயம்: அச்சம் - இவ்வானரர்கள் என்ன செய்வார்களோ என்ற பயம். தொடுகழல் என்றதொடர் - அன்மொழித்தொகையாய், திருவடியைக் காட்டி, பின் அவ்வடியினைத் தாங்கும் பாதுகைக்கு ஆயிற்று. பி - ம்:—[1]நடுவினில். [2]நாயகன். [3]நின்றான். [4]என்னோ. [5]வயிர்ப்பெனும். [6]சூடி. (453)

148.—அதுகண்டு அங்குள்ளார் மகிழ்கையில் வானவர் பூமழை பொழிதல்.

திருவடி [1]முடியிற் சூட்டிச் செங்கதி ருச்சி [2]சேர்ந்த
அருவரை யென்ன நின்ற வரக்கர்த மரசை நோக்கி
இருவரு [3]முவகை கூர்ந்தார் யாவரு மின்ப முற்றார்
பொருவரு மமரர் வாழ்த்திப் பூமழை பொழிவ தானார்.

(இ - ள்.) (ஸ்ரீராமனது) திருவடிநிலைகளை(த் தனது) சிரசிலே சூட்டிச் செந்நிறமுள்ள கிரணங்களையுடையவனான சூரியன் தன்னுச்சியிலே சேரப்பெற்ற பெரிய மலைபோல நின்ற இராட்சசராசனான விபீடணனைப்பார்த்து (இராமலட்சுமணர் என்ற) இருவரும் மகிழ்ச்சிமிகுந்தார்: (மற்றுமுள்ளார்) யாவரும் இன்பமடைந்தார்கள்: ஒப்பில்லாத தேவர்கள் வாழ்த்துக்கூறி மலர்மாரி பொழியலானார்; (எ - று.)

இருவரென்பது - விபீடணனை அங்கீகரிக்கவேணுமென்று ஆலோசனை கூறிய அநுமானையும், இராமபிரானது கட்டளையினால் அந்த விபீடணனை அழைத்துவந்த சுக்கிரீவனையும் காட்டுமென்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]தலையிற்சேர, தலைமேற்சூடி, நிலையிற்சூடி, நிலையைச்சூடி. [2]நேர்ந்த. [3]இன்பமுற்றார். (454)

149.—அப்போது தோன்றிய ஆரவாரம்.

ஆர்த்தன பரவை யேழு [1]மார்த்தன [2]மேக மார்த்த
வார்த்தொழில் புணருந் தெய்வ மங்கல முரசுஞ் சங்கும்
தூர்த்தன கனக மாரி சொரிந்தன நறுமென் சுண்ணம்
[3]போர்த்தது [4]வானத் தன்றங் கெழுந்தது துழனிப் பொம்மல்.

(இ - ள்.) ஏழுசமுத்திரங்களும் ஆரவாரஞ்செய்தன; (ஏழு) மேகங்களும் ஆரவாரித்தன: வாராற் கட்டுதல்தொழிலமைந்த தெய்வத்தன்மை பொருந்தியமங்கலமுரசமும் [தேவதுந்துபியும்] மங்கலச்சங்கங்களும் ஆரவாரித்தன: (வானத்திலுள்ளார் பொழிந்த)பொன்மழை, (நிலவுலகத்தை எங்கும்) நிரப்பின; நறிய வழுவழுப்பான வாசனைச்சுண்ணத்தையும் (அவ்வானத்திலுள்ள தேவதைகள்) சொரிந்தன: அன்று அங்குத் 'தோன்றிய'தாகிய பேரொளியின் மிகுதி ஆகாயத்தினிடமெங்கும் கவிந்துகொண்டது; (எ - று.)

பரவைமுதலியனவும் இராவணசங்காரத்திற்குச் சுபசூசகமாக ஆரவாரித்தன என்க. பரவை யேழுமார்த்தன- இயல்பாக முழங்குவதனினும் மிக்கு முழங்கின என்றவாறு. மேகமார்த்தலும் கனகமாரி தூர்த்தலும் மேலிடத்தினின்று நிகழ்ந்தன என்றும், முரசமுஞ்சங்குமார்த்தலும் நறுமென்சுண்ணம் தூர்த்தலும் கீழுலகத்து வானரர்பால் நிகழ்ந்தவை யென்றும் கொள்ளலும் ஒன்று. பி - ம்:—[1]அவனியும், வேதமும். [2]அமரர்காடும். [3]போர்த்தன. [4]வானத்தொன்ற. (455)

150.—பிரமதேவனும் அறக்கடவுளும் மகிழ்தல்.

மொழிந்தசொல் லமிழ்த மன்னாள் [1]திறத்தினின் முறைமை நீங்கி
[2]இழிந்தவென் மரபு [3]மின்றே யுயர்ந்ததென் [4]றிடரில் தீர்ந்தான்
செழுந்தனி மலரோன் [5]பின்னை யிராவணன் றீமைச் செல்வம்
அழிந்ததென் றறனுந் தன்வா யாவலங் கொட்டிற் றன்றே.

(இ - ள்.) செழிப்பான ஒப்பற்ற நாபீகமலத்தில் வாழ்பவனை பிரமதேவன்,—'பேசுகின்ற சொல்லினினிமையால் அமிருதத்தை யொத்திருக்கப் பெற்றவளான சீதாபிராட்டிதிறத்தில் (இராவணன்) நியாயம் நீங்கியதனால் இழிந்த என்மரபும்(அவ்விராவணனுடைய தம்பியான விபீடணன் இராமனனுக்கிரகத்தைப் பெற்றதனால்), இன்றே (தாழ்வு நீங்கி) மேன்மை பெற்றது'என்று (தான் கொண்டிருந்த) துன்பத்தினின்றும் தீர்ந்தான்; இனி, இராவணனுடைய பொல்லாத்தன்மையையுடைய செல்வமானது அழிந்ததென்று தருமதேவதையும் தன்வாயினால் ஆரவாரஞ் செய்து புடைத்துக்கொண்டது; (எ - று,)

'தன்னுடையகொள்பேரனான இராவணனால் தன்மரபு இழிவடைந்தது குறித்து வருந்திய பிரமன் அந்தப்பழிப்பு மறையும்படி விபீடணன் இராமபிரானை அடைக்கலமாக அடைந்தானாதலால் அத்துயரொழிந்தானாக, தருமதேவதையும் இனி இராவணனது கொடுமையொழியுமென்று மகிழ்ச்சிக்குறியாக ஆரவாரித்துத் தன்வாய்கொட்டிற்றென்க. ஆவலங்கொட்டுதல் - மகிழ்ச்சிச் செயல். பி - ம்:—[1]திறத்தினால். [2]அழிந்த, அழிந்தது. [3]நின்றே. [4]ஏம்பலுற்றான். [5]நல்கும். (456)

151.-இராமபிரான் இலங்கைச்செல்வம் பெற்ற விடபீணனைப் பாடிவீட்டை வலஞ்செய்விக்க இலட்சுமணனுக்குக் கட்டளையிடல்.

[1]இன்னதோர் [2]செவ்வித் தாக [3]விராமனு மிலங்கை வேந்தன்
தன்னெடுஞ் செல்வந் தானே பெற்றமை பலருங் [4]கேட்பப்
பன்னெடுந் தானை சூழப் பகலவன் சேயும் [5]நீயும
[6]மன்னெடுங் குமர பாடி வீட்டினை வலஞ்செய் கென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறான நிலைமை நேர்ந்ததாக,—(அப்போது) இராமனும்,—(இலட்சுமணனை நோக்கி), 'பெருமைபெற்ற ராஜகுமாரனே! சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவனும் நீயும் இலங்கைக்கு அதிபதியாகிய இராவணனுடைய பெருஞ்செல்வத்தை இந்த விபீடணனே அடைந்தமையைப் பலரும் கேட்டறியுமாறு (இராசமரியாதையாகப்) பலவான பெருஞ்சேனைசூழாநிற்க இந்தப்படைவீட்டை ஊர்வலம் செய்விக்க' என்று கட்டளையிட்டான்; (எ - று.)

இவ்வாறு ஊர்வலஞ்செய்விப்பது - தன்னால் அங்கீகரிக்கப் பட்டவரிடத்தில் பரிவாரங்கட்கு நன்மதிப்பு உண்டாவதற்காகவும், தன்னால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்க்கும் தாம் மேற்கொண்ட

தொழிலில் ஊக்கம் மிகுவதற்காகவும் என்னலாம். செய்கென்றான் - தொகுத்தல். செய்க - தன்வினைப்பொருளில் வந்த பிறவினை. மன்னெடுங்குமர என்றது - அங்கதனைக் குறித்தவிளியுமாம். பி-ம்:—[1] இன்னதோ. [2] காலமாக. [3] இன்னதோர். [4] காணப். [5] வாலி. [6] நல். (457)

152.—இராமபிரான்கட்டளைப்படியே விபீடணனைப் பாடிவீட்டை வலஞ் செய்வித்தல்.

அந்தமில் குணத்தி னானை யடியிணை முடியி னோடும்
சந்தன விமான மேற்றி வானரத் தலைவர் தாங்க
இந்திரற்[1] குரிய செல்வ மெய்தினா னிவனென் [2] றேத்தி
மந்தரத் தடந்தோள் வீரர் வலஞ்செய்தார் [3] தானை வைப்பை.

(இ-ள்.) மந்தரமலைபோன்ற விசாலமான தோள்களையுடைய இலட்சுமணனும் சுக்கிரீவனும் எல்லையில்லாத குணத்தையுடையவனான விபீடணனை (இராமபிரானது) திருவடியிணைகளாலாகிய கிரீடத்துடனே தேர்போல்தோன்றுகிற விமானத்தின்மீது ஏறச்செய்து, வானரத்தலைவர்கள் தாங்கிநிற்க 'இவன், தேவேந்திரசம்பத்தையடைந்தான்' எனச் சொல்லிக் கொண்டாடி(த் தம்முடைய) சேனை தங்கியுள்ள படைவீட்டை ஊர்வலஞ் செய்வித்தார்;

பெருநிதியம் படைத்தவனை "இந்திரத்திருவன்" என்றுகூறுப வாதலால், 'இந்திரற்குரிய செல்வமெய்தினான்' என்றார். சந்து - அழகிய, அன - அப்படிப்பட்ட விமானமுமாம். பி - ம்:—[1] அரிய. [2] ஏத்த. [3] பாடிவைப்பை. (458)

153. **தேடுவார் தேடநின்ற [1] சேவடி தானுந் தேடி**
நாடுவா னன்று கண்ட நான்முகன் [2] கழீஇய நன்னீர்
ஆடுவார் பாவ [3] மைந்தும் நீங்கிமே லமர ராவார்
சூடுவா ரெய்துந் தன்மை சொல்லுவார் யாவர் [4] சொல்லீர்.

(இ - ள்.) (கடவுளை) ஆராய்ந்தறிய வேணுமென்று முயல்கின்றவரான ஞானிகள் தேடுமாறுள்ள சேவடிகளைத் தானும் நாடுபவனாகி, அன்று [திரிவிக்கிரமாவதாரகாலத்திற்] கண்டவனாகிய பிரமதேவன் கழுவியதனாற்போந்த (நதியாகிய கங்கையின்) நல்லநன்னீரில் மூழ்குபவரே பஞ்சமகாபாதகங்களிலிருந்து நீங்கி மேன்மைபெற்றுத் தேவர்களாவர்: (இங்ஙனமாயின், அந்தத் திருவடிகளையே) சூடுபவர் அடையக்கூடிய பெருமையை யறிந்து சொல்பவர் யாவர்தாம்? சொல்வீர்கள்! (எ - று.)

திருமால் திருவடியின் பரிசமாத்திரம்பெற்ற ஜலமே பஞ்சமகாபாதகங்களைப் போக்குமென்றால், அந்தத் திருவடியை நேரே சூடுபவரின் பெருமையை யறிந்து சொல்லமுடியுமோ? முடியாதென்றவாறு. ஐந்துபாவங்கள்—கொலை, களவு, பொய்மொழிதல், கள்ளருந்தல், குருநிந்தை என்னப்படுகிற பஞ்சமாபாதகங்கள். திருவடிக்கும் அத்திருவடியைத் தாங்கும் திருவடிநிலைக்குமுள்ள

ஒற்றுமைபற்றி, திருவடிநிலைகளைத் திருவடியாகவே கொண்டு கூறினர். கீழும் இங்ஙனமே கூறியது காண்க. பி - ம்:—[1] திருவடி. [2] கழிய. [3] அஞ்சும். [4] கண்டீர். (459)

154.—பெரியோர்களின் கொண்டாட்டம்.

இற்றைநா ளளவும் யாரு மிருடிக ளிமையோர் ஞானம்
முற்றின ரன்பு பூண்டார் வேள்விகண் முடித்து நின்றார்
மற்றுமா தவரு மெல்லாம் வாளெயிற் றிலங்கை வேந்தன்
பெற்றதார் பெற்றா ரென்று [1]வியந்தனர் பெரியோ ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) பெரியவர் யாவரும்,—'ரிஷிகள்யாவரும் தேவர்களும் ஞானம்நிரம்பியவரும் [ஞானிகளும்] பக்தியைப் பூண்டவர்களும் யாகங்களை நிறைவேற்றியவர்களும் மற்றுமுள்ள பெருந்தவசியரும் ஆகிய எல்லாரிலும், வாள்போற் கூரிய பற்களுடைய இலங்கைக்கு அரசனான இந்த விபீடணன் அடைந்த சிறப்பை இன்றைவரையிலும் வேறுயாவர் அடைந்தார்?' என்று கொண்டாடினர்; (எ - று.)

பரம்பொருளைக் கண்ணுற்கண்டு அடைக்கலம்புகுந்துபேரருள் செய்யப்பெற்று அப்பிரானது திருவடியிணையை முடிக்கு அணியாகக் கொண்டு இம்மையிற் பேரரசுபெற்ற பேறு எவர்க்கும் இல்லையாதலால், விபீடணனுக்கு நேர்ந்த சிறப்பை இருடியர் முதலிய யாவரும் பெறவில்லையென்று பெரியோரெல்லோரும் வியந்தாரென்க. பி - ம்:—[1] பெயர்ந்தனர். (460)

வேறு.

155.—இராமபிரான் விபீடணனுக்கு உறையுள்தந்து அனுப்புவதும் சூரியன் அததமிப்பதும்.

வந்தடி வணங்கிய நிருதர் மன்னவற்கு
[1]அந்தமி லாததோ ருறையு ளவ்வழித்
தந்தனன் விடுத்தபி னிரவி தன்கதிர்
[2]சிந்தின வெய்யவென றெண்ணித் தீர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) இராமபிரான், (ஊர்வலம்) வந்து (தன்) திருவடிகளில் வணங்கி நின்ற அரக்கர்தலைவனாகிய விபீடணனுக்கு, (சௌக்கியத்தில்) எல்லையற்றதான ஒரு வாழிடத்தை ஆங்குத் தந்து அனுப்பியபின்,—சூரியன், தான் சிந்திய கிரணங்கள் வெப்பமுள்ளன என்று கருதி(த் தான்) நீங்கினன்; (எ - று.)

தானைவைப்பை வலம்வந்து நின்ற விபீடணனுக்கு அந்தச் சேனை தங்கிய இடத்தில்தானே இராமபிரான ஒருறையுள் அமைப்பித்து விடைதரச்சென்றான் என்பதுவரையில் விபீடணனது வரலாறு கூறப்பட்டது. அப்போது சூரியன் இயல்பாக அத்தமித்ததற்கு 'என்னுடைய கிரணங்களை இன்னும் வெளிவிடின் இராமன் முதலியோர் வெப்பத்தினால் வருந்தக்கூடுமென்று

கருதித்தான் அத்தமித்தானென்று கவி ஒருகாரணங்கற்பித்துக் கூறினர்; இது, ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணியாம்.

அச்சிட்ட பிரதிகளிலும் பலஏட்டுப்பிரதிகளிலும் இந்தப் பாடல் முதற்கொண்டே அடுத்த படலமாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ள தாயினும், எமக்குக்கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகளுளொன்றில் அவ்வா றில்லாமையாலும், தன்னையடைக்கலமாக அடைந்த விபீடண னுக்கு அபயதானஞ் செய்து உறையுளுமளித்தான் ஸ்ரீராமன் என்று படலத்தை முடித்தலே ஏற்றிருத்தலாலும் இச்செய்யுள் விபீடணனடைக்கலப் படலத்து இறுதிச்செய்யுளாகப் பதிப் பிக்கப்பட்டது. பி-ம்:—[1] அந்தமிறிறத்தது. [2]சிந்துதல், சிந்தினன், சிந்தனை. (461)

இராவணன் இதமொழிகூறிய விபீடணனை மிகப்பழித்து, 'நீ இவ்விலங்கையில் நில்லாதே; அப்பாற்போ' என்ன, விபீடணன், கதாயுதத்தைக் கையிலேந்தியவண்ணம் நான்குராட்சசர்களோடு வானத்துக்கிளம்பி மீண்டும் இராவணனைப்பார்த்து 'நீ அண்ணு கையால் உனக்கு நன்மையுண்டாகவேணு மென்று வெகுவாகச் சொல்லினேன். யமன்வயப்பட்ட உனக்கு அதுஏறவில்லை; உன் மேன்மையைக்கருதி, நான் சொன்னதையெல்லாம் பொறுத்துக் கொள்வாயாக; உனக்குச் சுபமுண்டாகுக; நான் போய் வருகின் றேன்' என்றுசொல்லி, லக்ஷ்மணனோடு இராமபிரான் இருக்கு மிடத்து வரலாயினன். அங்ஙனம் வரும் விபீடணன் ஆகாயத்தில் எழும்போதே, அவனை வானரர் கண்டனர். வானத்தில் அரக்கர் நால்வருடனே வருகிற அந்த விபீடணனைப்பார்த்துச் சுக்கிரீவன் மற்றைவானரர்களை நோக்கி 'இவன் நம்மைத் தாக்குவதற்காகவே படைக்கலத்தோடும் பரிவாரத்தோடும் வருகின்றான்' என்ன, வானரர்கள் உடனே தம்கையில் மரங்களையும் மலைகளையும் ஏந்திக் கொண்டு அந்த அரக்கர்களைக்கொல்ல அநுமதி தருமாறு சுக்கிரீ வனை வேண்டினர். இவ்வண்ணம் வானரர்கூறியவை தன்செவி யில் விழுந்தும், விபீடணன் மனங்கலங்காது வானத்துநின்ற படியே தான் இன்னானென்பதையும் தான்வந்தவகையையும் வந்த காரியத்தையும் சொல்லி, இராமபிரானிடத்தில் தன் வருகையைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டான். 'ராமனைச் சரணம் புகுந் தேன்' என்றுசொன்ன வார்த்தையைக் கேட்ட சுக்கிரீவன், விரை வாக இராமபிரானிடஞ்சென்று விபீடணன் நான்கு அரக்கரோடு புகல்புக்கவனாக வந்துள்ளமையைத் தெரிவித்து, 'இவன் வேஷக் காரன்: நம்மை வஞ்சிப்பதற்காகப் பகைவரிடத்தினின்று வந் துள்ளானாதலால் கொல்லுதற்கு உரியன்' என்றுதன்கொள்கையை விவரித்துச்சொன்னான். அதனைச்செவியுற்ற ஸ்ரீராமன் மற்றை வானரர்களைநோக்கி 'உங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுங் கள்' என்ன, அங்கதன்முதலியோர், 'விபீடணனுடைய குண தோஷங்களை ஆராய்ந்து பார்த்துக் குணம்மிக்கிருந்தால் அங்கி கரித்தல், ஒற்றனை விபீடணனிடம் அனுப்பிக் குணதோஷங்களைப் பரீட்சித்துப் பின்பு தக்கபடிசெய்தல், அதேச காலங்களில் வந்த

மையாற் கொள்ளத்தகாமை, சமர்த்தனுனபுருஷனை யனுப்பி விபீடணனோடு அவனைப்பேசச்செய்து அவனுடைய குணதோஷங்களைப் பேச்சினலறிந்து பிறகுயுக்தப்படி செய்கை என்பவை முதலிய கொள்கைகளைக் கூறினர். பிறகு அனுமான் அவர்கள் கூறிய மதங்களைக்கண்டித்து, 'முகமலர்ச்சி முதலியவை இவனுடைய தன்மையைப் புலப்படுத்துவதாலும், இவன் இராவணனுக்கு எவ்வளவோ புத்திமதிகள் சொல்லிப்பார்த்தும் அவன் கேளாதிருந்ததல்லாமல் வெருட்டிவிடுதலையும் செய்தமையால் எல்லாவற்றையுந்துறந்து வந்துள்ளதனுலும், எல்லாப்படியாலும் அங்கீகரிக்கத்தக்கவனே' என்று தன்கொள்கையைத் தெரிவித்தான். பின்பு ஸ்ரீராமன் மனந்தெளிந்து 'ஒருகால் இவன் குற்றமுள்ளவனுயினும் சரணமென்றுவந்தவனைக் கைவிடமாட்டேன்' என்று தன்கொள்கையைத் தெரிவித்தனன். தெரிவித்ததும் சுக்கிரீவன் இராமனிடத்திலுள்ள அன்பின்மிகுதியால், 'ஆபத்துக்காலத்தில் அண்ணனைக்கைவிட்டுவந்த இவன் நமக்கு ஆபத்துக்கு உதவுவானோ? இவனையங்கீகரிப்பதில் யாது பயன்?' என்றனன். ஸ்ரீராமன் 'இவன் அண்ணனைவிட்டுவந்ததில் ராஜதர்மம் உள்ளது: இவன் ஞாதிதானே: இராவணன் ஐயுற்று வெருட்ட அவனுல் துரத்தப்பட்ட இவன் அவனுக்கு அஞ்சி இராச்சியத்தைத் தான் பெறலாமென்று வந்துள்ளான்: அஞ்சிவந்துள்ளதனுல் இவனையங்கீகரிக்கலாம்' என்றனன். அதுகேட்ட சுக்கிரீவன் இலட்சுமணனுடனே எழுந்து ஸ்ரீராமனுடைய தாள்களில் விழுந்து 'இவன் இராவணனுல் தூண்டப்பட்டு நமக்குத்தீமைபுரியவே வேஷம்போட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கின்றுன்: இவனைக் கொல்வதே தகுதி: இவன் இராவணனுடைய தம்பியாகையால் நம்பத்தக்கவனல்லன்' என்று மீண்டும்கூறினுன். ஸ்ரீராமன் அதுகேட்டு, 'வானரோத்தமா! இந்த ராட்சசாதியேயன்று; க்ரூர ஜாதிகளான பிசாசர் முதலிய யாவரும்திரண்டு எதிராக வரட்டும்; நான் விரும்பினுல் ஒரு விரலின் முனையால் எல்லாரையும் கொல்லவல்லேன்: இனி, கபோதமும் வேடன் தன்னிடத்துக்கு வந்ததனுல் தன்னுயிரைக் கொடுத்ததே: பெரியோர்களெல்லாம் சரணுகதனைக் கைவிடலாகாதென்று கூறியுள்ளனரே: ஆகவே, சரணுகதனை எவ்விடத்திலும் கைவிடமாட்டேன். சுக்கிரீவனே! நீயே அந்த விபீடணனை யழைத்துக் கொண்டுவா' என்றனன். அதுகேட்டுச் சுக்கிரீவன் மனந்தெளிந்து இராமனுடைய செயலை மிகவும் மெச்சிப் புகழ்ந்துகூறிப் பின்னர் அவ்விபீடணனை யழைத்துக் கொண்டு வந்தானுக, விபீடணன் முகமலர்ச்சியுடனே ஸ்ரீராமனைக்கிட்டினுனென்பது, இங்கு ஸ்ரீ வால்மீகத்திற் கூறிய கதாசந்தர்ப்பம்.

விபீடணனடைக்கலப்படலம் முற்றிற்று.

———

5-வது இலங்கைகேள்விப்படலம்.

(இராமபிரான் கடல்கடந்து இராவணனுடன் பொருமாறு புகுமுன், இராவணனுக்குத் தம்பியான விபீடணன் மூலமாக அந்த) இலங்கையின் நிலைமையைக் கேட்டறிந்ததைத் தெரிவிக்கும் படலமென்க. இலங்கை - இலங்கையின் நிலைமை: ஆகுபெயர். இலங்கையின் நிலைமை—மதிளரண் நீரரண் படையரண் முதலிய காவல்களைப் பெற்றிருக்கை. **இலங்கையளவறிபடலம்** என்று சில பிரதியிலும், **ஒன்னார்வலியறிபடலம்** என்று சிலபிரதியிலும் இந்தப் படலத்துக்குப் பெயர் காணப்படுகின்றது.

சூரியன் அத்தமிக்கும் பொழுதாகுகையில் இராமபிரான் சந்தியாவந்தனஞ்செய்துவிட்டுச் சீதையைப் பிரிந்திருப்பதற்கு மிகவும் வருந்தினனாக, அப்போது சுக்கிரீவன் இராமபிரானைத்தேற்றி 'மேற்செய்யவேண்டியதை விபீடணனோடும் ஆலோசித்தலே தக்கது' என்ன, இராமபிரான் சற்றுத் தெளிந்து விபீடணனை வரவழைத்து 'இலங்கையின் அரணையும் இராவணன் வலிமையையும் அவனது சேனையினளவையும் அங்கு ஆஞ்சனேயர்செய்த பராக்கிரமத்தின் தன்மையையும் சொல்லுவாய்' என்ன, விபீடணன் அவற்றையெல்லாங் கூறினன். ஸ்ரீராமன் கேட்டு, அனுமான் புரிந்த ஆற்றலுக்கு அகமகிழ்ந்து அவ்வனுமானைப்புகழ்ந்து அவனுக்கு வரமுமளித்தமை இப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது.

1.—அந்திக்காலம் வருதல்.

சந்திவந் தனைத்தொழின் முடித்துத் [1]தன்னுடைப்
புந்திநொந் திராமனு [2]முயிர்ப்பப் பூங்கணை
சிந்திவந் திறுத்தனன் [3]மதனன் தீநிறத்து
அந்திவந் திறுத்தது கறுத்த தண்டமே.

(இ - ள்.) (சூரியன் அத்தமிக்குந் தருணத்துச்) சந்தியாகாலத்திற் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்துமுடித்தபின் இராமனும் தன் மனம் வருந்திப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருக்குமாறு மன்மதன் (தன்) மலரம்புகளைப் பொழிந்துகொண்டு வந்துதங்கினன்; (அப்போது) தீப்போலுஞ் செந்நிறத்தைக்கொண்ட அந்திக்காலமும் வந்து தங்கிற்று; (பின்பு) வானம் இருளடையத்தொடங்கிற்று; (எ - று.)

மனைவியைப்பிரிந்துள்ள காரணத்தினால், ஸ்ரீராமனை மன்மதன் வருத்தலாயினனென்க. மதநன் என்ற வடசொல் - ஆசைப்பெருக்கத்தையுண்டாக்குபவனென்று காரணப்பொருள்படும். செவ்வானம் தோன்றுதலால், 'தீநிறத்து அந்தி' எனப்பட்டது: அந்தி = சந்தி: வடசொல். அண்டம் - வானம்: உலகமென்றலும் உண்டு.
பி-ம்:— [1]தன்னொடும், தன்னுளே. [2]இருப்ப. [3]அநங்கன். (462)

2.-உலகெங்கும் இருள்பரத்தலும், வானத்து நட்சத்திரம் விளங்கலும்.

மாத்தடந் திசைதொறு [1]மலர்ந்த வல்லிருள்
கோத்தது கருங்கடல் கொள்ளை கொண்டென
[2]நீத்தநீர்ப் பொய்கையி னிறைந்த நாண்மலர்
[3]பூத்தபோன் [4]மீன்களாற் பொலிந்த தண்டமே.

(இ - ள்.) விரிந்து தோன்றிய வலிய இருளானது, கரியகடல் நீர் கொள்ளைகொண்டாற்போல பெரிய விசாலமான திக்குக்களி லெல்லாம் பரவிற்று; பெருக்கானநீரைக்கொண்ட பொய்கையிலே நிறைந்த புதியமலர்கள் அலர்ந்தாற்போல, வானம் நட்சத்திரக் கூட்டத்தால் விளங்கிற்று; (எ - று.)

இருள் பரவியதை 'கடல்கொள்ளை கொண்டென' என்று தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணியால் வருணித்தார். வானத்து நட்சத்திரம் ஒளிர்தலை 'பொய்கையில்மலர்பூத்தபோல' என்றது? உவமையணி. அண்டம் - வானம். பி - ம்:—[1]மறைந்த, வளைத்த. [2]நீர்த்த. [3]பூத்தென. [4]மீன்குலம். (463)

3.—மல்லிகை மலர்தலின் வருணனை.

[1]சில்லியல் கோதையை நினைந்து தேம்பிய
வில்லியைத் திருமனம் வெதுப்பும்[2]வேட்கையால்
எல்லியைக் காண்டலு மலர்ந்த வீட்டினுல்
மல்லிகைக் கானமும் வான மொத்ததே.

(இ - ள்.) சிலவகைகளாகவகுத்து அலங்கரிக்கப்படுகிற கூந்தலையுடைய சீதாபிராட்டியை நினைந்து வருந்துகின்ற வில்வீரனை இராமபிரானது அழகிய மனத்தை வாட்டவேணுமென்னும் விருப்பத்தைக்கொண்டு, இரவைக்கண்டதும் மலர்ந்ததன்மையினுல் மல்லிகைமலர்களைக் கொண்ட வனமும் வானத்தை யொத்திருந்தது.

இரவுவந்ததும் இயல்பாகமலர்ந்த மல்லிகைக்கானமானது, இராமபிரானை வருத்துதற்கேற்ற இராக்காலமாகிய துணைவலிமையைப் பெற்றதனுல் முகமலர்ச்சியடைந்ததுபோல அரும்புகள் மலரப்பெற்று, நட்சத்திரத்துடன் விளங்கும் ஆகாயத்தை யொத்த தென்றவாறு: மல்லிகை இயற்கையாக மலர்தலை, இராமனை வருத்தவேணுமென்னும் விருப்புக்கொண்டு தான் அச்செயலைச் செய்தற்கு ஏற்ற துணைவலிமைபெற்றதனுல் மல்லிகை அலர்ந்தது போலுமென்றது - ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. மலரைப்பெற்ற மல்லிகைத் தொகுதியைக்கொண்ட திரண்டநிலம் நட்சத்திரத்துடன் விளங்கும் வானத்தைப்போலுமென்றது - உவமையணி. உயர்நிலையையடைந்தவன் தன்னிலை குன்றித் தாழ்ச்சியுறும்போது பாமரா அவனை ஏளனஞ் செய்து வருத்துதல் உலகவியற்கை; இங்கு அஃறிணைப் பொருளாகிய மல்லிகைக்கானத்தினிடத்து உயர்திணைக்குரிய வெதுப்பும் வேட்கையை யேற்றிக் கூறிய கவி

நயம் பாராட்டற்கு உரியது. சில்லியல்கோதை - அன்மொழித்தொகை: முடி கொண்டை சுருள் குழல் பனிச்சை என ஐம்பாலாகக் கூந்தல் புனையப்படுதல்பற்றி, 'சில்லியல்கோதை' எனப்பட்டது: இனி, குளிர்ச்சிபொருந்திய கூந்தலாளென்றும், மென்மைத் தன்மைபொருந்திய கூந்தலா ளென்றுமாம்: சில் - ஒருவகையாபரணமென்றுங் கூறுவர். தேம்பிய - இயல்பினுல் வந்த காலவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]சில்லியற். [2]வெம்மையால். (464)

4.—சந்திரோதய வருணனை.

[1]ஒன்று[2]முட் கறுப்பினோ [3]டொளியின் வாளுரீஇத்
தன்[4]றனி முகத்தினு லென்னைத் [5]தாழ்த்தற
வென்றவள் துணைவனை யின்று வெல்குவேன்
என்றது போலவந் தெழுந்த திந்துவே.

(இ - ள்.) 'தனது தனிமையான முகத்தினுல் என்னை மிகவும் தாழ்மைப்படுத்தி வென்றவளின் கணவனை இன்று வெல்வேன்' என்று கருதியதுபோல, இந்துவானது பொருந்திய உட்கறுப்புடனே ஒளியாகிய வாளை யுருவிக்கொண்டுவந்து (கீழ்திசையில்) தோன்றிற்று; (எ - று.)

தன் முகத்தினுல் தன்னை வென்றவளாகிய சீதையை வெல்ல வல்லமையற்ற சந்திரன், அந்தப்பகைமையை யுட்கொண்டு அச்சீதையைச் சேர்ந்தவனுன இவ்விராமபிரானையாவது வெல்வோம் என்று கருதி யுதித்ததுபோல வெழுந்தானென்று வருணித்தவாறு. வலியபகைவனைவெல்லமாட்டாதவன் அவனைச்சார்ந்தார் திறத்துத தன்வல்லமையைக் காட்டுவதாகக் கூறுதல்-விறல்கோளணியாம்: வடநூலார் ப்ரத்யநீகாலங்காரமென்பர். இவ்வணியுடன் பயன்தற்குறிப்பேற்றவணி பிரிக்கமுடியாமல்நீரு ம்பாலும்போற் கலந்து வந்தது-கலவையணி. உட்கறுப்பு-மனத்திலுள்ளகோபம், சந்திரனிடையிலுள்ளகளங்கம் என்ற இருபொருளைச் சிலேடையால தெரிவிக்கும்: இந்தச் சிலேடையும் ஒளியின்வாள் என்ற உருவகமும் தற்குறிப்பேற்றத்திற்கு அங்கமாகிவந்தன. பி - ம்:—[1]ஒன்றி. [2]உட்கறுவினேடு. [3]ஒளியும். [4]திரு. [5]தாழ்ந்தற, தானற. (465)

5.—நிலாப்பரவுதலின் வருணனை.

[1]கண்ணினை யப்புறங் கரந்து போகினும்
பெண்ணிற முண்டெனிற்[2]பிடிப்ப னீண்டெனு
உண்ணிறை நெடுங்கட லுலக மெங்கணும்
வெண்ணிற நிலவெனும் வலையை வீசினுன்.

(இ - ள்.) கண்ணுக்குப்புலனுகாமல் (சீதை) அப்பாற்பட்டு மறைந்திருப்பினும் (அப்) பெண்ணின் நிறம் எங்கேனும் இருப்பின் இப்போதே பிடிப்பேனென்றுகருதி, உள்ளே நிரம்பிய நெடுங்

கடலையுடைய இவ்வுலகமுழுவதும் வெண்ணிறம்பொருந்தியநிலா வென்கிறவலையைவீசியெறிந்தான், (சந்திரன்); (எ-று.)

சீதையின்வடிவம் காணப்படாததுகொண்டு இராமபிரான் மிகவும் வருந்துவதனால் அத்துயரம்நீங்க அப்பெண்வடிவத்தைப் பிடித்துத் தரலாமென்று கருதினான்போல நிலவை வீசிக்கொண்டு தோன்றினான் சந்திரனென்றார்: **தற்குறிப்பேற்றவணி:** உலகத்தை வலைவிரிக்கும் இடனாகவும், நிலவை வலையாகவும் கூறிய உருவக வணியை யுடன்பெற்றுவந்தது. இச் செய்யுளின்பின் "மேலுலகத்" (7), "கரத்தொடும்" (9), "புடைக்கை" (6), "மன்றல்வாய்" (8) என்ற முறையில் சில பிரதியில் செய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன. **பி-ம்:**—[1]கண்ணனை வருத்துவான். [2]பிணிப்பனீண்டென, பிடிப்பலின்றென, பிடிப்பனென்னன. (466)

6.—அலைக்கிளர்ச்சியின் வருணனை.

[1]புடைக்கைவன் றிரையெடுத் தார்க்கும் போர்க்கடல்
உடைக்கருந் [2]தனிநிற மொளித்துக் கொண்டவன்
அடைக்கவந் தா[3]னெனை யரியின் றானையால்
[4]கிடைக்கவந் தானெனக் கிளர்ந்த [5]தொத்ததே.

(இ-ள்.) மோதுதலைக்கொண்ட வலிய திரைக்கையை மேலெடுத்து ஆரவாரிக்குந்தன்மையைக்கொண்டபோரில் விருப்புள்ள கடலானது - 'என்னுடைய ஒப்பற்ற கருநிறத்தை ஒளித்துக்கைக் கொண்டவனாகிய இராமன் வானரசேனையைக்கொண்டு என்மீது அணைகட்டுமாறு வந்துள்ளானாக்கிக் கைக்கு எட்ட வந்திருக்கிறான்' என்று கருதிக்கிளர்ச்சிசெய்வதையொத்தது; (எ-று.)

சந்திரன் உதயமாகவே சமுத்திரமானது பொங்கி அலைதிரைக் கையை யெடுத்துப் பேராரவாரஞ் செய்து இராமனிருந்த கரை நோக்கிக் கிளர்ந்து செல்வது—முந்தியே என்நிறத்தைக்கைக் கொண்ட இராமன் அம்மாத்திரத்தோடு நில்லாமல் இப்போது என்மீது அணை கட்டி என்னைத்தூர்க்குமாறு வந்துள்ளானாதலால் இவன் என்னிடத்துக்கிட்டியிருக்கும்போது இவனை அடர்ப்பேனென்று கருதிச்சினந்து கிளர்ச்சி செய்வதுபோல் தோன்றிற்றென்றவாறு: **தற்குறிப்பேற்றவணி.** ¦ஒளித்து-எனக்குத் தெரியாமலே யென்றபடி. **பி-ம்:**—[1]புடைக்க. [2]கனி, தன். [3]என or மறித் தரியின், எனவன்றியின்றுயில். [4]கிடக்க. [5]ஒத்தவே. (467)

7.—வெண்மணற்பரப்பில் நிலாவீழ்தலின் வருணனை.

மேலுகத் தொகுதியான் மூதிர்ந்த மெய்யெலாம்
தோலுகுத் தாலென [4]வரவத் தொல்கடல்
[1]வாலுகத் தாலிடைப் பரந்த வைப்பெலாம்
பாலுகுத் தாலென நிலவு[3] பாய்ந்ததால்.

(இ-ள்.) பழமையான அரவக்கடலானது முன்னர் (ப்பல) யுகத்தொகுதி கழிந்தமையினாலே முதிர்ந்துவிட்ட உடம்பையெல்

லாம் தோலையுரித்தாற்போல் தோன்றுகின்ற வெண்மணலி னிடையே பரவியுள்ள இடம்முழுவதும் பாலைச் சொரிந்ததுபோல நிலவு பரவலாயிற்று; (எ - று.)

அரவக்கடல் - அரவத்தை [பேரொலியை] யுடைய கடலென்றும் அரவமாகிய கடலென்றும், சிலேடைவகையால் இருபொருள்படும். நாள் சென்றதாயின் பாம்பு தோலையுரித்தல், இயல்பு. அனேகயுகங்கழியப்பெற்ற கடலாகிய அரவத்தின் உரித்த உடற்சட்டைபோலும் வாலுகமென்றது-தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. வாலுகம் வெண் மணல். அங்கு நிலாவைச் சந்திரன் பொழிந்தது பாலையுகுத்தது போலும் என்றார்; இதுவும் - அவ்வணியே. பாம்புள்ள இடத்துப் பாலை யூற்றும் மரபு, இங்குக் கருதத்தக்கது. பி-ம்:—[1]வாத்த. [2]வாலுகத்தரவுடை. [3]பாய்ந்ததே. (468)

8.—தென்றலின் வருணனை.

மன்றல்வாய் மல்லிகை [1]யெயிறு [2]வண்டினம்
கன்றிய [3]நிறத்தது [4]நறவின் கண்ணது
குன்றின்வாய் [5]முழையினின் றுலாய கொட்பது
தென்றலென் றொருபுலி யுயிர்த்துச் சென்றதால்.

(இ - ள்.) நறுமணம்பொருந்திய மல்லிகையாகிய நச்சுப்பற்களுடனே வண்டினமாகியகருநிறக்கோட்டையுடையதும், நறவாகிய (செந்நிறக்) கண்களையுடையதும், மலையின்முழைஞ்சினின்று உலாவுகின்ற தன்மையையுடையதுமாகிய தென்றலென்ற ஒரு புலி(சினந் தோன்றப்)பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு(விரகிகளாகிய, இரையைத்தேடி) வரலாயிற்று; (எ - று.)

இராமபிரானது உயிரைக்கொள்வதுபோன்று தோன்றுதலினால், தென்றலைப் புலியாக உருவகஞ் செய்தார்; இந்தத் தென்றலாகிய புலிக்கு இலையின் சலசலப்பை உறுமுதலாகக் கொள்ளலாம். மன்றல்வாய் என்ற இடத்திலுள்ள வாய்என்பது ஐம்பொறியினுள் ஒன்றாகிய வாய் என்ற ஒருபொருளும் தோன்ற நின்றது. என்றொரு - தொகுத்தல். பி - ம்:—[1]எயிற்றின். [2]வண்டுண, வண்டென. [3]நீர்த்தது, விடத்தது. [4]நிலவின். [5]முழையினிற்குலாய, நுழையினின்றுலாய. (469)

9.—மன்மதபாணமும் சந்திரிகையும் இராமனை வருத்துதல்.

கரத்தொடும் பாழிமாக் கடல்க டைந்துளான்
உரத்தொடுங் [1]கரனெடு [2]முருவ வோங்கிய
மரத்தொடுந் தொளைத்தவன் மார்பின் மன்மதன்
சரத்தொடும் [3]பாய்ந்தது நிலவின் தாரைவாள்.

(இ - ள்.) (தன்) கையினால் வலியபெரிய கடலைக்கடைந்தவனாகிய வாலியினது மார்புடனே கரனென்னும் அரக்கனையும், (வானத்தை) அளாவவோங்கிய மராமரங்களேழையும் (தன்கணை யால்) தொளைத்தவனாகிய ஸ்ரீராமனது மார்பிலே மன்மதனுடைய

சரத்துடனே நிலவாகிய கூரிய நுனியையுடைய வாளாயுதமும் பாய்ந்தது; (எ - று.)

மகாவீரனாகிய இராமபிரானை மன்மதபாணமும் நிலவும் வருத்தலாயின வென்றவாறு. தாரை - தாரா: கூர்நுனி யெனப் பொருள்படும் வடசொல். தேவர்கள் அசுரர்களைத் துணைக்கொண்டு மந்தரகிரியை மத்தாகவும் வாசுகியைக கடைகயிறாகவும் சந்திரனை யடைதூணாகவும் அமைத்துத் திருப்பாற்கடலைக் கடைகையில் இளைக்க, அப்போது வாலி தன்கையால் அப் பாற்கடலில் அமுதெழுமளவுங் கடைந்தானென்பதை "மந்தரநெடுவரைமத்து வாசுகி, யந்தமில்கடைகயி றடைகலாழியான், சந்திரன் தூணெதிர் தருக்கின்வாங்குந, ரிந்திரன் முதலியவமரரேனையோர்," "பெயர்வுறவலிக்கவு மிடுக்கில்பெற்றியா, ரயர்வுறலுற்றதை நோக்கி யானது, தயிரெனக்கடைந்தவர்க் கமுதந்தந்தது" என வாலி வதைப்படலத்துவந்தது கொண்டும் உணர்க. பி - ம்:—[1]கானொடு, கானிடை. [2]உயர. [3]பட்டனநிலவின்றாரைவாள், நிலவினின்றாரை வாளினான். (470)

10.—அப்போது இராமபிரானுக்கு நேர்ந்துள்ள நிலை.

உடலினை நோக்கு[1]மின் னுயிரை நோக்கு[2]மால்
இடரினை நோக்குமற் றியாது [3]நோக்கலன
கடலினை நோக்குமக் கள்வன் வைகுறும்
திடரினை நோக்குந்தன் சிலையை நோக்குமால்.

(இ - ள்.) (அப்போது இராமபிரான், நிலா தென்றல் முதலியன வீசுதலால் மிகவும் வாட்டமுறுகின்ற தன்) உடம்பைப் பார்ப்பான்; (இவ்வண்ணம் தன்மேனிவாட்டமுறுதற்குக் காரணமான தன்) இன்னுயிருக்கு ஒப்பான சீதையை மனத்தினாலெண்ணமிடுவான்; (தனக்குநேர்ந்துள்ள) துன்ப நிலையைக் கருதிச் சிந்தை கொள்வான்; வேறொன்றையும் நோக்காது, (உடனே செல்ல முடியாது குறுக்கேகிடக்கின்ற) கடலினைப் பார்ப்பான்; (தன் மனைவியைக் கவர்ந்துபோன) கள்வனான அந்த இராவணன் தங்கியிருக்கின்ற இலங்கையாகிய திட்டை நோக்குவான்; தன்வில்லினைப் பார்ப்பான்; (எ - று.)

இன்னுயிரை நோக்கினது, தன்னுடலினது வாட்டத்தைப் போக்குதற்கு மருந்து அவளே யாதலால். உடனே அவளைக் கிட்ட முடியாமையால் இடர்ப்படவேண்டியதாயிற்றேயென்று சிந்தை கொள்வானென்பது 'இடரினை நோக்கும்' என்பதன்பொருள். பின்னர்க் கடலினையும் கள்வன்வைகுறுந்திடரினையும் தன் சிலையையும் நோக்கியது - 'கடலினை எப்படியாவது கடந்து தன்மனைவியைக் கவர்ந்த கள்வனை இராவணனைத் தன்பாணத்தாற் கொன்று வீழ்த்தவேணும்' என்ற கருத்தினாலாம். பி - ம்:—[1]பின். [2]மான். [3]நோக்குமுன். (471)

11.—ஸ்ரீராமன் சீதையை நினைந்து வருந்துவது தக்கதேயெனல்.

பணிபழுத் தமைந்தபூ [1]ணலத்திற் பண்பினல்
பிணிபழுத் தமைந்ததோர் பித்தி னுள்ளத்தான்
அணிபழுத்[2] தமைந்தமுத் தரும்பு செம்மணி
மணி[3] பழுத் தமைந்த[4]வாய் மறக்க வல்லனே.

(இ - ள்.) வேலைப்பாடு நிரம்பப்பெற்ற ஆபரணம்போல் அழகினைச் செய்கின்ற (சீதாபிராட்டியின்) குணங்களை நினைப்பதனல் காமநோய்க்குப் பொருந்தி (அதனுல்) அமைந்ததாகிய ஓர் பித்துக்கொண்ட மனத்தையுடையவனுகிய இராமன், அழகு மிக்கமைந்த முத்துக்கள் (தன்னில்) தோன்றப்பெற்ற செம்மணிபோன்று அழகு நிரம்பப்பெற்ற (அச்சீதையின்) வாயை மறக்கவல்லனே; (எ - று.) சீதையின் வாயழகு மறக்கத்தக்கதன்றென்றபடி. பழுத்தமைதல் - மிக்குப்பொருந்துதல். மணி - அழகு. அணி...வாய் - தற்குறிப்பேற்றம். பி-ம்:—[1]அல்குல். [2]அழகமைந்தமுதசும்புதேன், அழகமைந்தசும்பிதென்றென. [3]பழுத் தனைய. [4]மாமாயன். (472)

12.—அப்போது சுக்கிரீவன் மேல்நடத்தவேண்டியதை விபீடணனேடு ஆலோசித்துச் செய்யவேண்டுமெனல்.

ஆயதோ ரளவையி னருக்கன் மைந்தன்[1] நீ
[2]தேய்வதென் காரியம் [3]நிரப்புஞ் [4]சிந்தையை
மேயவன் றன்னொடு மெண்ணி மேலினித்
தூயது [5]நினைக்கிலை யென்னச் சொல்லினன்.

(இ - ள்.) (கடலோசை இருள் நிலவு தென்றல் என்பவற்றைத் துணையாகக்கொண்டு மன்மதன் சீதைபிரிந்த துன்பத்தை மிகுவிக்க), அங்ஙனம் இராமபிரான் வருத்தப்படும் நிலையினில் சூரியனது புத்திரனுகிய சுக்கிரீவன் (இராமபிரானை நோக்கி), 'நீ, செய்யவேண்டிய தொழிலை நிரப்பவல்ல கருத்தைக் கொண்டவன்; (அப்படிப்பட்ட நீ) வருந்துவது என்ன? (இப்போது நம்மைச்) சார்ந்தவனுகிய வீபீடணனேடும் ஆராய்ந்து இனிமேல் செய்தற்குரிய குற்றமற்ற செயலை நினையாமல் வருந்துகின்றுயே (இது தக்கதன்று)' என்று சொல்லினன்; (எ - று.)

'நீ செய்யத்தக்க தூயசெயலை விபீடணனேடு ஆராயவேண்டும்: வருந்தலாகாது' எனச் சுக்கிரீவன் இராமபிரானைத் தெளிவித்தவாறு. கடலிடைத்தீவில் வாழ்பவனுகையால், விபீடணனுக்கு அதன் விடயம் தெரியுமென்று அவனேடு ஆலோசித்து, செய்யவேண்டிய தொழிலைச் செய்யவேண்டுமென்றனன் சுக்கிரீவனென்க. பி - ம்:—[1]நீர். [2]தேய்வதே. [3]முடிக்குஞ். [4]சிந்தையாய். [5]நினைத்திலை. (473)

13.—இராமபிரான் சிறிதுதெளிந்து விபீடணனை அழைத்து வரச்சொல்ல, விபீடணன் இராமனிடம் வந்து சேர்தல்.

அவ்வழி [1]யுணர்வுவந் தயர்வு நீங்கினன்
செவ்வழி யறிஞனைக் [2]கொணர்மின் சென்றென
இவ்வழி வருதியென் றியம்ப வெய்தினன்
வெவ்வழி [3]விலங்கிநன் னெறியை [4]மேவினன்.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்) அப்போது தன்னுணர்வுவரப் பெற்று மனம் வருந்துதலொழிந்து, 'நல்வழியிற்செல்லும் அறிஞனாகிய விபீடணனைப் போய் அழைத்துவம்மின்' என்று (வானரர்களை நோக்கிச் சொல்ல, (பணியாளரான வானரர்களும் விபீடணனையடைந்து) 'இவ்விடம் [இராமபிரானுள்ள விடத்துக்கு] வருக' என்று சொல்ல, தீநெறியினின்று விலகி நன்னெறியிற் செல்பவனாகிய அந்த விபீடணன்,(இராமபிரானுள்ள விடத்துக்கு) வந்து சேர்ந்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]நினைவு. [2]கொணர்தி. [3]விலங்கினன். [4]மேயினன். (474)

14.—விபீடணன் இராமனை வணங்கி அவனதுகட்டளையால் இருத்தல்.

மருக்கிளர் தாமரை வாச நாண்மலர்
நெருக்கிடு தடமென விருந்த நீதியான்
திருக்கிளர் தாமரை பணிந்த செம்மலை
இருக்கவீண் டெழுந்தென விருந்த காலையில்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) நறுமணம் வீசுகின்ற தாமரையின் வாசனையுள்ள அன்று மலர்ந்த மலர்கள் நெருங்கியிருக்கப்பெற்ற தடாகம்போலத் தோன்றுகின்ற நிலைமையுடையவனான ஸ்ரீராமன், (தனது) அழகு விளங்குகின்ற தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கின பெருமைபெற்றவனாகிய விபீடணனை 'எழுந்து இங்கேயிருக்க' எனச்சொல்ல, (அவ்வண்ணமே அந்த விபீடணன்) தங்கிய அப்போது,—(எ - று.) 'நிகழ்த்துவா யென்றான்' என மேலிற்கவியோடு முடியும்.

'மாயக்கூத்தாவாமனா வினையேன்கண்ணா கண்கைகால், தூய செய்ய மலர்களாச்சோதிச்செவ்வாய் முகிழதாச், சாயல்சாமத் திருமேனித்தண்பாசடையாத்தாமரைநீள், வாசத்தடம்போல்வருவானே!' என்ற நம்மாழ்வார் அருளிச்செயல், முன்னிரண்டடிகளில் கருதத்தக்கது. மூன்றாமடியில், தாமரை- உவமவாகுபெயர். 'எழுந்தருள்க' என்றாற்போல, எழுந்திருக்க என்றதெனினுமாம், இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளி லில்லை. (475)

15.—இலங்கையின் அரண் முதலியவற்றைக் கூறுமாறு, இராமபிரான் விபீடணனை வினவுதல்.

ஆர்கலி யிலங்கையி னரணு மவ்வழி
வார்கெழு [1]கனைகழ [2]லரக்கர் வன்மையும்
தார்கெழு தானையி னளவுந் [3]தன்மையும்
நீர்கெழு தன்மையாய் [4]நிகழ்த்துவா யென்றான்.

(இ - ள்.) நற்குணம் விளங்குகின்ற இயல்பையுடையவனே! கடலினாற் சூழப்பட்ட இலங்கையின் அரணமைப்பையும், அவ்விலங்கையிலுள்ள நீட்சிபொருந்திய ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்துள்ள (துணைவரான) அரக்கரது வலிமையையும், (வெற்றி) மாலையோடு விளங்குகின்ற சேனையின் அளவையும், (அநுமான் அங்குச் செய்துகாட்டிய பராக்கிரமச்செயலின்) தன்மையையும் சொல்லுவாயென்று வினவினான், (இராமபிரான்), (எ - று.)

இராமபிரான் வினவிய வினாக்களுக்குவிடையிறுக்கத்தொடங்கிய விபீடணன் இறுதியில் ஆஞ்சநேயர்செய்த பராக்கிரமச்செயலைத் தெரிவித்தலால், தன்மை என்பதற்கு -அநுமானின் பராக்கிரமச்செயலின் தன்மை என்று கூறப்பட்டது: இனி, தன்மை-சேனைகளின் தன்மை யெனக்கொள்வாருமுளர். அநுமான் திறத்தைப் பற்றி, இங்கு முதனூலிற் கூறப்படவில்லை. பி-ம்:—[1]வனை. [2]அரக்கன். [3]தன்னையும். [4]நிரப்புநீ. (476)

16.—கூப்பியகையனாய் விபீடணன் 'இராமபிரானது வினாக்கட்கு உத்தரஞ் சொல்லத் தொடங்குதல்.

எழுதலு மிருத்தியென் றிராம னேயினான்
முழுதுணர் [1]புலவனை முளரிக் கண்ணினான்
பழுதற வினவிய பொருளைப் [2]பண்புறத்
தொழுதுயர் கையினான் தெரியச் சொல்லினான்.

(இ - ள்.) (இராமபிரானுடைய வினாக்கட்கு விடையிறுக்குமாறு விபீடணன்) எழுந்தபின்றவளவில், தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவனான ஸ்ரீராமன், முழுதுணர்ந்த அறிஞனாகிய அந்த விபீடணனை, இருந்தேசொல்வாயென்று ஏவினனாக,—(அவ் விபீடணன்),—தொழுவதனால் மேம்பாடமைந்த கையையுடையவனாய் (இராமபிரான்) வினவிய பொருள்கட்கெல்லாம் தக்கபடி குற்றமற விளக்கமாக மறுமொழிகூறலானான்; (எ - று.)—விபீடணன் கூறுமவற்றை மேலிற்கவிகளிற் காண்க. பி - ம்:—[1]புலவர் முன். [2]பண்பினால். (477)

17.—இலங்கையினுற்பத்தி.

நிலையுடை வடவரை குலைய [1]நேர்ந்ததன்
தலையென விளங்கிய தமனி யப்பொரு
மலையினை மும்முடி [2]வாங்கி யோங்குநீர்
அலைகட லிட்டன னநுமன் றாதையே.

(இ-ள்.) அநுமனது தந்தையாகியவாயுபகவான், (அழியாது) நிலைத்திருத்தலையுடையமேருமலையின் சிகரத்தைக் குலைப்பதாகப் பிரதிஜ்ஞைசெய்து, அந்த மலையின் சிகரமாக விளங்கிய மூன்று முடியை யொருங்கே கொண்ட பொன்மயமானபெரியமலையைப் பறித்து மிக்கநீரைக்கொண்ட அலையுந்தன்மையையுடைய கடலி விட்டனன்; (எ-று.)—இதுமுதல் அறுபத்தெட்டாங்கவிவரையில் 51 - கவிகள் விபீடணன்கூறும் உத்தரத்தைத் தெரிவிப்பன.

நேர்ந்து அதன்தலை எனப்பிரிக்க. "வடமேருக்குலைய மோதியதன்றிகழ் முத்தலையார் சிகரந்தனைமுறித்து," "முறிந்தசிகரமுக் குடுமிக் கோலவரையாங்கது" என்று உத்தரகாண்டத்தில்வருவன, இச்செய்யுளிற் காணத்தக்கன. அந்தத்திரிகூடமலையில் தானே இலங்கையமைந்திருத்தல்பற்றி, திரிகூடாசலம் கடலிடையே இங்கு வந்ததற்குக்காரணத்தை இதனால் தெரிவித்தனன்.

அநுமன் தாதையால் வடவரைகுலைய நேர்ந்த கதை:—முன்னொரு காலத்தில் வாயுதேவனுக்கும் ஆதிசேடனுக்கும் தமக்குள் யார் பலசாலியென்று விவாதமுண்டாக, அதனைப்பரீட்சித்தறியும் பொருட்டு வாயுதேவன் மேருமலையின்சிகரத்தைப்பெயர்த்துத் தள்ளுவதென்றும் ஆதிசேஷன் அதனைப் பெயரவொட்டாமற்காத்துக்கொள்வதென்றும் கோட்பாடு உண்டாகி, அங்ஙனமே இருவரும் தேவர்முதலியோரது முன்னிலையில் தம்தம் வலிமையைக் காட்டத்தொடங்கியபோது, ஆதிசேடன் தனது பெரிய உடம்பினால் மேருவை வளைந்து தனது ஆயிரந்தலைகளாலும் மேருமலையின் ஆயிரஞ்சிகரங்களையும் கவிந்துகொண்டுபெயரவொட்டாமல்வெகு நேரங்காத்திருக்கையில், வாயுதேவன் தன்வலிமையால் அம்மலைச் சிகரங்களில் மூன்றைப் பெயர்த்துக்கொண்டுபோய்த் தென்திசையில் தள்ளிவிட்டனனென்பது. பி - ம்:—[1]நேர்ந்தனன். [2]வலியின்.

18.—இலங்கையினுடைய மதிலின் வருணனை.

ஏழு[1] நூ றியோசனை யகல [2]மிட்ட கீழ்
ஆழ[1] நூ றியோசனை [3]யாழி மால்வரை
[4]வாழியா யுலகினை [5]வளைந்த வண்ணமே
சூழுமா மதிலது சுடர்க்கும் மேலதால்.

(இ - ள்.) (அந்த இலங்கைமதிலின்) விஸ்தாரம் ஏழுநூறு யோசனையாகும்: கீழேபொருந்திய ஆழம் நூறுயோசனையாகும்; வாழ்ச்சிபெற்றவனே! சக்கரவாளமலையானது இவ்வுலகினை எவ்வண்ணம் வளைந்துள்ளதோ அவ்வண்ணமே பெரியமதில் (அந்த நகரத்தினைச்) சூழ்ந்துள்ளது; அதன் உயரமோ சூரியசந்திரர் முதலிய சுடர்கள் சஞ்சரிக்குமிடத்தினும் மேலாகவுள்ளது;

முன்னிரண்டடிகள் - அந்த இலங்கையைச்சூழ்ந்துள்ள மதிலின் விஸ்தீர்ணத்தையும், ஆழ்ந்த தன்மையையும் காட்டும். "ஏழுநூறோசனை சூழ்ந்தெயில் கிடந்ததிவ்விலங்கை" என்றார், ஊர்தேடுபடலத்தும். இனி, ஏழுநூறுயோசனை யகலம் என்பதற்கு -

அவ்விலங்கை ஏழுநூறுயோசனை விஸ்தீர்ணமுள்ளதெனக் கூறுவதுமுண்டு; 'உட்புலனெழு நூறென்பரோசனை' என்று கடருவு படலத்து வந்ததுகாண்க: இலங்கை ஏழுநூறியோசனையுட்புலத்ததாதலால், இலங்கையின் மதிலின் விஸ்தீர்ணமும் ஏழுநூறியோசனையாயிற்று. ஏழுதீவுகளாகவுள்ள இந்தஉலகத்தைச் சக்கரவாளகிரியென்ற மலையொன்று வட்டவடிவாகச்சூழ்ந்துகொண்டுள்ளதென்பது, புராணக்கொள்கை. பி - ம்:—[1] நூறுரோசனை. [2] ஈட்ட அல்லது மீட்ட. [3] ஆகி. [4] வாழிய. [5] வளைத்த. (479)

19.—இலங்கைமதிளின் யந்திரம் முதலியன.

மருங்குடை வினையமும் பொறியின் மாட்சியும்
[1] இருங்கடி யரணமும் [2] பிறவு மெண்ணினுல்
சுருங்கிடு [3] மென்பல [4] சொல்லிச் சுற்றிய
கருங்கட லகழது [5] நீருங் காண்டிரால்.

(இ - ள்.) அந்தமதிலினிடத்திலுள்ள வேலைப்பாடும் (நூற்றுவரைக் கொல்லிமுதலிய) யந்திரங்களின் மேம்பாடும் மிக்ககாவலாகவுள்ள அரண்களும் மற்றுமுள்ளவும் எண்ணினுல் (எண்ணமுடியாதவாறு மனமே) சுருங்கி விடும்; பலசொல்லியென்? (அந்த இலங்கையின் மதில் தன்னைச்) சூழ்ந்துள்ள கரியகடலையே அகழாகக்கொண்டது; இதனை நீருங் காணலாம்; (எ - று.)

பிறவும்என்றது - பகைவர் முற்றுகையால் அடைமதிற்பட்டபோது தன்னுள்ளிருப்பார்க்கு வேண்டும் உணவு முதலியன சேமிக்க இடமுவதைக் காட்டுமென்னலாம். நாட்டிற்கு உறுப்பாக ஓதப்பெற்ற அரண்—நீரரண் நிலவரண் மலையரண் காட்டரண் என நால்வகைப்படும். மதிலுக்குவேண்டிய பலவும் அமைந்திருத்தலை முதல் மூன்றடிகளிற்கூறி, முக்கியமாக நீரரண் அமைந்திருத்தலை இறுதியடியிற் காட்டினார். சுருங்கிடும் என்பதற்கு - எண்ணுபவர்களின் ஆயுள்நாள் சுருங்குவதல்லது, விஷயம் சொல்லித்தொலையா எனினுமாம். பி - ம்:—[1] அருங். [2] அவையும். [3] எனை. [4] சொல்லில். [5] நீளங்காண்டியால். (480)

20.—இலங்கையின் வடதிசைவாயில்வீரர்.

வடதிசை வயங்கொளி வாயில் [1] வைகுவோர்
இடையில ரெண்ணிரு கோடி யென்பரால்
கடையுக முடிவினிற் கால னென்பதென்
விடைவரு பாகனைப் பொருவும் [2] மேன்மையோர்.

(இ - ள்.) (அந்த மதிளின்) விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய வடதிசைவாயிலில் (காவலாகத்) தங்கியிருப்பவர், (எப்படிப்பட்ட நிலையிலும்) இடைதல் [பின்வாங்குதல்] இல்லாதவரான எண்ணத்தக்க இருகோடியென்னுந் தொகையினராவர்; (அவர்களை) யுகாந்தகாலத்தில் (எல்லாவுயிர்களையும் நாசஞ்செய்கின்ற) யமனென்றுதான் சொல்வது எப்படி? (அந்தயமனையும் அடக்கிய)

விடையின்மேலேறிச் சஞ்சரிப்பவனான உருத்திரனையே ஒப்பாகப் பெற்ற மேன்மையுடையவர்; (அவர்கள்); (எ - று.)—இடை - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். எண்ணிருகோடி - பதினாறுகோடியுமாம். பி-ம்:—[1]காப்பவர். [2]வெம்மையார். (481)

21.—மேற்றிசைவாயில் வீரர்.

மேற்றிசை வாயிலின் வைகும் [1]வெய்யவர்க்கு
[2]ஏற்றமு [3]முளவவர்க் கிரண்டு கோடிமேல்
கூற்றையுங் கட்பொறி குறுகக் காண்பரேல்
[4]ஊற்றுறு குருதியோ டுயிரு முண்குவார்.

(இ - ள்.) மேற்றிசைவாயிலில் தங்குகின்ற வெய்யவரின் தொகைக்குக் கீழ்க்கூறியவர்களின் தொகையினும் மேலாக இரண்டுகோடி அதிகமாதலும் உள்ளன: (அவர்கள்), கொல்லுந் தொழிலில் மேம்பட்டவனான யமனையும் (தமது) கண்ணாகிய பொறியினால்நெருங்கக் காண்பராயின், மேன்மேற் சுரந்து வருதலையுடைய இரத்தத்தோடு (அக்கூற்றுவனது) உயிரையும் உண்பார்கள்; (எ - று.)

மேற்றிசைவீரர் கூற்றுவனுக்குங் கூற்றுவராவரென்றபடி. முன்னிரண்டடிக்கு—மேற்றிசைவாயிலிலே வைகுகின்ற வெய்யவர்க்கு (வலத்தினால்) மேம்பட்டதன்மையுமுண்டு; அவர்க்குத் தொகை இரண்டுகோடி எனினுமாம். பி-ம்:—[1]வெய்யவர். [2]ஏற்றமில். [3]எண்ணிருகோடியென்பரால்,...கோடியால். [4]ஊற்றுரு. ()

22.—தென்றிசைவாயில் வீரர்.

தென்றிசை வாயிலின் வைகுந் தீயவர்
என்றவ ரெண்ணிரு கோடி யென்பரால்
[1]குன்றுறழ் நெடியவர் கொடுமை கூறியென்
வன்றிறல் [2]யமனையு [3]மரசு மாற்றுவார்.

(இ - ள்.) தெற்குத்திக்கு வாயிலிலே (காவலாகத்) தங்குகின்ற தீயவரென்று பிரசித்திபெற்றவர் எண்ணிருகோடியென்பர்: மலையையொத்த நெடியவரான அன்னாரது கொடுமையை யெடுத்துககூறி என்னபயன்? (அன்னார்) மிக்கவலிமையையுடைய யமனையும் (அவனது) ஆட்சியை மாற்றுதற்குவல்லவர்; (எ - று)—தென்திசைவீரர் யமடனித்தும் அதிகாரஞ்செலுத்துவரென்றவாறு. பி-ம்:—[1]குன்றுறு...கொடுமை, கொன்றுயிர்கொள்பவர் வன்மை. [2]நமனையும். [3]வரவுமாற்றினார். (483)

23.—கீழ்த்திசைவாயில் வீரர்.

கீட்டிசை வாயிலின் வைகுங் கீழவர்
ஈட்டமு மெண்ணிரு கோடி யென்பரால்
கோட்டிருந் திசைதிகைக் [1]கும்பக் குன்றையும்
தாட்டுணை [2]பிடித்தகன் தரையி னெற்றுவார்.

(இ - ள்.) கிழக்குத்திக்குவாயிலிலே தங்குகின்ற கிழவரின் கூட்டமும் எண்ணிருகோடியென்பர்; (அவர்கள்), விசாலமான (எட்டுத்) திக்கிலும் நிற்றலையுடைய தந்தங்களையும் மத்தகங்களையுங்கொண்ட குன்றுபோன்ற யானைகளையும் இரண்டுபாதங்களைப் பிடித்துப் பரந்த தரையிலே மோதுதற்கு உரியவர்; (எ - று.)—கோடு - தந்தம். இருந்திசை - விசாலமானதிக்கு. குன்று-உவமையாகுபெயர். பி - ம்:—[1] கோரக். [2] சுழற்றியே, பிடித்தவை. (484)

24.—மேலிடத்தும் கீழிடத்தும் காவலரான வீரர்.

விண்ணிடை விழித்தனர் நிற்கும் வெய்யவர்
எண்ணிரு கோடியி னிரட்டி யென்பரால்
மண்ணிடை வானவர் [1] வருவ ரென்றவர்
[2] கண்ணிலர் கரையிலர் கரந்து போயினர்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தில்தானே (எதிரிகளைத்தடுக்குமாறு) கண் விழித்தவராய்நிற்கின்ற கொடியவர் எண்ணிருகோடியின் இரட்டித்தவளவினராவர் [முப்பத்திரண்டுகோடியவர்]; பூமியிலே (பகைவரான) வானவர் வரக்கூடுமென்றுபாதுகாப்பவர், இரக்கமற்றவராய் எல்லையற்றவர் மறைந்துள்ளார்கள்; (எ - று.)—கண் - இரக்கம். பி-ம்:—[1] வருதலின்றியே. [2] கண்ணிலிகரையிலி. (485)

25.—மதிலின் முன்னும் பின்னும் பாதுகாப்பவர்.

பிறங்கிய நெடுமதிற் பின்னு முன்னரும்
உறங்கல [1] ருண்பத [2] முலவை யாதலால்
கறங்கெனத் திரிபவர் கணக்கு வேண்டுமேல்
[3] அறைந்துள தையிரு நூறு கோடியால்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற நீண்ட மதிலின் பின்புறமும் முன்புறமும் . கண்மூடாதுபாதுகாப்பவரும் உண்ணுகின்றஉணவு காற்று ஆதலால் காற்றாடிபோலச் சுற்றுபவருமானவரின் தொகை அறிய வேண்டுமானால் பத்துநூறுகோடியென்று சொல்லப்பெற்றுள்ளது; (எ - று.)—உணவுக்கேற்றசெயல்ரென்பார். 'உண்பத முலவை யாதலாற் கறங்கெனத் திரிபவர்' என்றார். உலவை - காற்று. பி - ம்:—[1] உண்பதும். [2] உலவையாமென, உலாவியாதலின். [3] அறைந்தனர். (486)

26.—மதில்களும் நகர்காப்பாளரும்.

இப்படி மதிலொரு [1] மூன்று [2] வேறினி
ஒப்பரும [3] பெருமையு முரைக்க [4] வேண்டுமோ
[5] மெய்ப்பபெருந் திருநகர் காக்கும் வெய்யவர்
முப்பது கோடியின் மும்மை முற்றினர்.

(இ - ள்.) கீழ்க்கூறியவாறு காவலமைந்த மதிள் அந்நகர்க்கு மூன்று (உள்ளன); இனி, வேறாக (அந்நகர்க்கு அமைந்த) ஒப்பற்ற (பாதுகாவலின்) சிறப்பையும் சொல்லவேண்டுமோ? உண்மையான

பெருமைபெற்ற அந்தத்திருநகரைககாக்கின்ற வெய்யவர், முப்பது கோடியின்மும்மடங்கு [தொண்ணூறுகோடியளவு] மிக்கவர்;

கீழ்க்கூறியவாறு அமைந்த மதில் ஒன்றுதான் இலங்கைக்கு உண்டு என்று கருதற்க; அங்ஙனுள்ள புறமதிலோடு இடை மதில் அகமதில் என்ற இவையுஞ்சேர்ந்து இலங்கைக்கு மூன்று மதில்களுள்ளன என்பார் 'இப்படி மதிலொரு மூன்று' என்றார். "மும்மதிளிலங்கை" என்றார், திருவெழுகூற்றிருக்கையில், திருமங்கையாழ்வாரும். அகமதில்இடைமதில்புறமதில்என நகர்க்குமூன்று மதில்கள் கூறப்படுவதைப் பண்டைத்தமிழ்நூல்களிற் காணலாம். ஒருமதிளுக்கு முப்பதுகோடிவீதம் மூன்று மதிள்களுக்குத் தொண்ணூறுகோடி வீரரென்க. பி - ம்:—[1] மூன்றும். [2] எண்ணி னில், எண்ணினி. [3] பெருமையை. [4] ஒண்ணுமோ. [5] வெப்பெழுந். ()

27.—சேமப்படை.

சிறப்பவன் செய்திடச் செல்வ மெய்தினர்
அறப்பெரும் பகைஞர்க [1] ளளவி லாற்றலர்
உறப்[2] பெரும் பகைவரி னுதவு முண்மையர்
இறப்பில ரெண் [3] ணிரு நூறு கோடியே.

(இ - ள்.) (இவர்களல்லாமல்) அந்த இராவணன் சம்மானங் களைச் செய்திட (அதனால்) மிக்கவளம் பெற்றவர்களும், அறத்திற் குப் பெரும்பகைஞர்களும் அளவிடமுடியாதவல்லமைபெற்றவர்க ளும், பெரும்பகை எதிரிட வருமாயின் உண்மையாக [மனப்பூர்வ மாக] உதவுபவர்களும், (மன்னவனுணையைக்) கடவாதவர்களு மான வீரர் பதினாறுநூறுகோடியென்னும் அளவினர் (அந்நகரத் திற் சேமப்படையாக உள்ளனர்); (எ - று.)—இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியிற் காணப்படவில்லை. பி-ம்:—[1] அளவின். [2] தெறும், தரும். [3] அவர்க்கேழுவெள்ளமே, இவர்க்கேழு வெள்ளமால். (488)

28.—கோயிலின் வாயில்காவலர்.

விட[1] மல விழியெனும் வெகுளிக் [2] கண்ணினர்
கடனல [3] விமைத்தலு மென்னுங் காவலர்
வட[4] வரை [5] புரைவன கோயில் வாயிலின்
இடம்வலம் வருபவ [6] ரெண்ணெண் கோடியால்.

(இ-ள்) '(இது) விடமல்ல, கண்விழியே' என்று சொல்லு மாறு வெகுளிதோன்ற (உக்கிரமாக விழிக்கும்) கண்களையுடைய வர்களாகி, கண்கொட்டுதலும் (தாம் மேற்கொண்டுள்ள காவற் றொழிற்கு) முறையல என்று கருதுகின்ற காவல்வீரர் மேரு மலையை ஒப்பனவாகிய அரண்மனையின்வாயிலிலே இடம்வலமாக உலாவியவண்ணம் (தம் காத்தல்தொழிலைச் செய்து) வருபவர், அறுபத்துநான்கு கோடியளவினராவர்; (எ - று)—எண்ணெண் கோடி-எண்ணத்தக்க எட்டுக்கோடியுமாம். பி-ம்:—[1] அளவிழி யினர்வெகுளிக், அலவிழியெனவெருளும் அலவிழிப்பனவென்

னும். [2]சிந்தையர். [3]இமைப்பன. [4]மலே. [5]புரையுயர், புரைவதன், புரைபவர். [6]எழெண்வெள்ளமால். (489)

29.—இராவணனதுபடையின் மொத்தமான சங்கியை.

[1]பேயனே னென்பல பிதற்றிப் [2]பேர்த்தவன்
மாயிரு ஞாலத்து [3]வைத்த மாப்படை
[4]தேயினு நா[5]ளெலாந் தேய்க்க வேண்டுவது
[6]ஆயிர வெள்ளமென் [7]றறிந்த தாழியாய்.

(இ-ள்.) ஆழியாய்! பேய்போன்ற யான் மறுபடியும் மறுபடியும் பலவகையாக (அவனது படையளவை)ப் பிதற்றுவதால் யாது (பயன்)? அந்த இராவணன் மிகப்பெரிய இப்பூமியிலே வைத்துள்ள பெரியசேனே, உலகுள்ள நாள் அழியினும் (தான்ஒழியாமல்) அழிக்க வேண்டியவை, ஆயிரம்வெள்ளமென்று அறியப்பட்டுள்ளது; (எ-று.)—இச்செய்யுள் "அன்றியும்" (30) என்றதன் பின் சிலபிரதிகளிலுள்ளது. ஒருபிரதியில் "அன்றியும்" என்ற பாடல் காணப்படவில்லை. பிம்:—[1]பேயனன். [2]பேர்வுரு. [3]வாழுமன்னுயிர். [4]தேய்வுறு. [5]எல்லாந்தேய. [6]ஆயிரம். [7]அறைந்து, அறிவன். (490)

30.—அரண்மனே முன்றிலிலுள்ள வீரர்.

அன்றியு மவனகன் கோயி[1]லாய்மணி
[2]முன்றிலின் வைகுவார் முறைமை கூறிடின்
[3]ஒன்றிய வுலகையு மெடுக்கு மூற்றத்தார்
குன்றினும் [4]வலியவர் கோடி [5]கோடியால்.

(இ-ள்.) அன்றியும், அந்த இராவணனது அகன்ற அரண்மனையிலே ஆய்ந்தமணிகளாலியன்ற முன்றிலிலே தங்கியவீரர்களின் நிலைமையைக் கூறின், ஒருங்குசேர்ந்த உலகத்தையெல்லாம் பெயர்த்தெடுக்கவல்ல வலிமையையுடையவர், மலையினும் திண்மையுள்ளவர்; (அவர்களின் தொகை) கோடிகோடியாகும்; (எ-று)—பி-ம்:—[1]வாயணி, வாய்மனே. [2]முன்றிலுண்மாறினர் முறையின்வைகுவார். [3]ஒன்றிடில். [4]நெடியவர். [5]கோடியே. (491)

31.—இராவணனது தேர்முதலியன.

தேர்[1]பதி னுயிரம் பதுமஞ் செம்முகக்
[2]கார்வரை யவற்றினுக் கிரட்டி கால்வயத்
தூர்பரி [3]யவற்றினுக் கிரட்டி யொட்டகந்
[4]தார்வரு புரவியி [5]னிரட்டி சாலுமே.

(இ-ள்.) (அந்த இராவணனுக்குத்) தேர்கள், பதினுயிரம்பதுமமாகும்; செம்புள்ளிசேர்ந்தமுகத்தைக்கொண்ட கரியமலைபோலும் யானைகள், அந்தத் தேர்களின் தொகையினும் இரட்டித்த தொகையினவாம்; கால்வலிமையையுடைய [வருந்தாது விரைந்தோடுந்தன்மைபெற்ற] மேலேறிச்செல்ல [சவாரிசெய்ய]க்கூடிய

குதிரைகள், அந்தயானைகளின் தொகையினும் இரட்டித்ததொகையினவாம்; ஒட்டகங்கள், கிண்கிணிமாலைபூண்ட குதிரைகளினும் இரட்டித்து நிரம்பியிருக்கும்; (எ-று.)—பதுமம் என்பது, ஒரு பேரெண். பி ம்:—[1]பதினாயிரகோடி, பதினாயிரம்பத்து. [2]காரவை. [3]உரைத்தவற்று. [4]ஏர்வரும். [5]பாகஞ்சாலுமால், இரட்டியென்பரால், இரட்டிவெள்ளமால். (492)

32.—கீழ்க்கூறியவற்றின் தொகுப்பும் அவ்விராவணனது துணைவரும்.

இலங்கையி னரணிது படையி னெண்ணிது
வலங்கையில் வாள்சிவன் கொடுக்க வாங்கிய
அலங்கலந் தோளவன் றுணைவ ரந்தமில்
[1]வலங்களும் வரங்களுந் தவத்தின் வாய்த்தவர்.

(இ - ள்.) இலங்காநகரத்தின் அரண் (கீழ்க்கூறிய) இன்ன தன்மையது; அவனதுசேனையின் அளவும், (கீழ்க்கூறிய) இந்தத் தன்மையது: சிவபெருமான் (அருள்கொண்டு) வாளைக் கொடுக்க (வலக்கையால் அதனை) வாங்கிக்கொண்டுள்ள வெற்றிமாலைசூடிய அழகிய தோள்களையுடைய இராவணனுக்குத் துணையாய்நிற்பவர், எல்லையில்லாதவலிமைகளையும் வரங்களையும் (தான் புரிந்த) தவத்தின்பயனாகப் பெற்றவராவர்; (எ - று.)—முதல்வினா மூன்றும் வினாக்கட்கு விடையிறுத்தமையை முதலடியிற்காட்டினான். இனி, "அரக்கர்வன்மையும்" (15) என்றமையால், அவன் துணைவர்வன்மையைக் கூறிப் பின் அவன் வன்மையைக்கூறுகிறான். மேல் துணைவர் தன்மையை விவரிப்பன், பி - ம்:—[1]பெலங்களும்..,தவத்திற்பெற்றுளார். (493)

வேறு.

கீழ் 'அந்தமில்வலங்களும் வரங்களும் தவத்தின்வாய்ந்தவர்' என்று கூறியவரை இதுமுதல் விளக்குகின்றான்: அவர்களுள்

33.—அகம்பன்.

உகம்பல் காலமுந் தவஞ்செய்து பெருவர முடையான்
சுகம்பல் போரலால் வேறிலன் [1]பொருபடைத் தொகையான்
நகம்ப லென்றிவை [2]யில்லதோர் நரசிங்க மனையான்
அகம்ப னென்றுள னலைகடல் [3]பருகவு [4]மமைவான்.

(இ - ள்.) பலயுககாலந் தவம்புரிந்து பெருவரம்பெற்றவனும், பலபோர்த்தொழிலேயன்றி இன்பந்தருந்தொழிலாக வேறு எதனையுங் கொள்ளாதவனும், போர்செய்யவல்ல படைத்தொகுதியையுடையவனும், நகம் பல் என்ற இவைகளைப் பெற்றிராததோர் நரசிங்கமூர்த்தியையொத்தவனுமாகிய அகம்பனென்று ஒருவன் உளன்; (அவன்) அலைகின்றகடலைப் பருகவேண்டுமென்றாலும்

பருகவும் வல்லவன்; (எ-று.) மூன்றும் அடியால் சிங்கமுகம் சிங்கப் பல் என்ற இரண்டு மில்லையேதவிர, மற்றைப்படி நரசிங்கத்தை யொத்தவன் என்றபடி. பி-ம்:—[1]பெரும் படை. [2]இலாததோர். [3]குடிக்கவும். [4]வல்லான், ஆவான். (494)

34.—நிகும்பன்.

பொருப்பை மீதிடும் [1]புரவியும் பூட்கையுந் தேரும்
உருப்ப விற்படை யென்பது கோடியு முடையான்
[2]செருப்பெய் வானிடைச் சினக்[3]கிடாய் கடாய்வந்து செறுத்த
நெருப்பை வென்றவ னிகும்பனென் றுளனொரு நெடியோன்.

(இ-ள்.) (அன்றியும்) மலையையும் மேலிட்டுச்செல்லும் (கடக்கும்) குதிரைப்படையும், யானைப்படையும், தேர்ப்படையும் கோபத்தைவெளிப்படுத்துகிற வில்லையேந்திய பதாதிப்படையும் சேர்ந்து ஒன்பதுகோடியளவுடையவனும், போர்புரிகின்ற சினத்தைக்கொண்ட ஆட்டுக்கிடாயைக் கடாவிவந்து வானத்திலே எதிரிட்ட அக்கினிதேவனை வென்றவனுமான நிகும்பனென்று பேர்பூண்டபெருமைபெற்ற வீரனொருவனுளன்; (எ-று.)

கும்பநிகும்பரென்பவர் - கும்பகர்ணனது புதல்வரென்று ஸ்ரீ வான்மீகத்தால் தெரிகின்றது. நிகும்பனென்று வேறொரு அரக்கனும் உண்டு என்றும் இராவணனுக்கு மாமன்முறையாகுபவனென்றும் கூறுகின்றனர். பூட்கை=புழைக்கை: தொளையுள்ள கையையுடையதென யானைக்குக் காரணக்குறி. கிடாய் - யாட்டுக்கடா. உருப்பம் - கோபம். இனி, உருப்ப - எப்போதும் சினத்தை வெளிப்படுத்தாநிற்க, புரவியும் விற்படையும் உடையான் எனினுமாம். புரவிப்படைமுதலிய ஒவ்வொன்றும் ஒன்பதுகோடி யெனக் கொள்ளினுமாம். பி-ம்:—[1]பூட்கையும்புரவியும், புழைக்கையும் புரவியும். [2]செருப்பை. [3]கடாய். (495)

35.—கும்பன்.

தும்பி யீட்டமு [1]மிரதமும் புரவியுந் தொடர்ந்த
[2]அம்பொன் [3]மாப்படை யையிரு கோடிகொண் டமைந்தான்
செம்பொ [4]னாட்டுள [5]சித்தரைச் சிறையிடை வைத்தான்
கும்ப னென்றுள னூழிவெங் [6]கதிரினுங் கொடியான்.

(இ-ள்.) (அல்லாமலும்), யானைக்கூட்டமும் இரதமும் குதிரையும் சேர்ந்த அழகிய பொன்போலருமையான சிறந்த சைனியங்கள் பத்துக்கோடிகொண்டு பொருந்தியிருப்பவனும், செம்பொன்நாடாகிய தேவலோகத்திலுள்ள சித்தரென்னுந் தேவசாதியரைச் சிறையிலே வைத்தவனுமாகிய கும்பனென்று ஒரு துணைவன் உள்ளான்: (அவன்) யுகாந்தகாலத்துத் தோன்றுகின்ற உஷ்ணகிரணனை சூரியனைக்காட்டிலும் கொடியவன்; (எ-று.) —இச்செய்யுள் அச்சிட்ட பிரதிகளிலும் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலும்

"உகம்பல்" (33) என்ற செய்யுளின் முன்உள்ளது. பி-ம்:—[1]புரவி யுமிரதமும். [2]வன். [3]வாட்படை. [4]நாட்டிடை, நாட்டுளர். [5]சித்திரச்சிறையினில். [6]காற்றினும். (496)

36.—மகோதரன்.

பேயை யாளியை யானையைக் கழுதையைப் [1]பிணித்த
ஆய தேர்ப்படை யையிரு கோடிகொண் [2]டமைந்தான்
தாயை யாயினுங் [3]சலித்திடு வஞ்சனை [4]தவிரா
மாயை யானுளன் மகோதர னென்றொரு மறவோன்.

(இ - ள்.) (மற்றும்), பேயையும் யாளியையும் யானையையும் (கோவேறு) கழுதையையும் பூட்டினவாகிய தேர்ச்சேனை பத்துக்கோடி பொருந்தியிருக்கப்பெற்றவனும், தாயானாலும் அவளையும் கலங்கச்செய்யவல்ல வஞ்சனைத்தன்மை நீங்காத மாயையையுடையவனுமாகி, மகோதரனென்று பேர்பூண்ட பராக்கிரமசாலி யொருவனுளன்; (எ - று.)—தாயையாயினுஞ் சலித்திடு வஞ்சனைதவிரா மாயையான்—"தாயினும் பழகினாருந் தன்னிலைதெரிக்கலாகா, மாயவல் லுருவத்தான்", "மாயமும் வஞ்சமும்... தாயினும் பழகினார் தமக்குந் தேர்வொணு, தாயவர்வளர்வுழி" என்பன, ஒருசார் ஒப்புநோக்கத்தக்கன. யாளியென்பது - சிங்கம்போன்ற முகமும் யானைபோல் துதிக்கையுமுடைய மிருகவிசேடம். பி-ம்:—[1]பிணித்தது. [2]அமைந்த. [3]சலித்திடின், சலித்தினில். [4]தவிரான். (497)

37.—யஜ்ஞஹா.

[1]குன்றில் வாழ்பவர் கோடிநா லைந்தினுக் கிறைவன்
இன்று ளார்[2]பினை நாளையி லாரென வெயிற்றால்
தின்று ளான்நெடும் [3]பன்முறை தேவரைச் செருவின்
வென்று ளானுளன் வேள்வியின் பகைஞனோர் வெய்யோன்.

(இ - ள்.) (மேலும்), குன்றிலேவாழ்பவரான இருபது கோடி வீரர்க்குத் தலைவனும், இன்றைக்கு உள்ளவர் பின்னர் நாளைக்கு இல்லையென்ற வசனம் வழங்குமாறு (தன்) பற்களினால் (தன்கண்ணெதிரிற்பட்ட பிராணிகளைத்) தின்பவனும், மிக்கபலதடவைகளிலே தேவர்களைப் போரில் வென்றுள்ளவனுமான யஜ்ஞஹா என்னும்பேர்பூண்ட ஒருகொடியவன் உள்ளான்; (எ - று.)

இன்றைக்கு இருப்பவர் நாளைக்குஇல்லை யென்ற பழமொழி, இவனுடைய செய்கையால் நாடோறும் கண்கூடாகக் காணும்படியாயிற்றென்க. பழமொழியை யமைத்துக்கூறியது - உலகவழக்கு நவிற்சியணியாம். பி-ம்:—[1]குன்றின்வாழ்பவன. [2]தமை, தம்மை. [3]தேவரைப்பன்முறைச். (498)

38.—சூரியசத்துரு.

மண்ணு ளாரையும் [1]வானிலுள் ளாரையும் வகுத்தால்
உண்ணு நாளொரு[2] நாளினென் றொளிர்படைத் தானை
எண்ணி னாலிரு [3]கோடிய னெரியஞ்ச [4]விழிக்கும்
[5]கண்ணி னானுளன் சூரியன் பகை[6]யென்றோர் கழலான்.

(இ - ள்.) (மற்றும்), இவ்வுலகிலுள்ளாரையும் வானிலுள்ளாரையும் வகைப்படுத்தி வகுத்தால் (அவ் வெல்லோரையும்) உண்ணுகின்ற நாள் ஒரு நாளிலேயாகுமென்று சொல்லுமாறு விளங்குகின்ற படைக்கலத்தோடுகூடிய சேனையைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்குமிடத்து, இரண்டுகோடிகளைக்கொண்டவனும் நெருப்பும் அஞ்சும்படி (உக்கிரமாக) விழித்துப்பார்க்கின்ற கண்ணுள்ளவனுமான, சூரியசத்துரு என்னும்பெயர்பூண்ட வீரக்கழலையணிந்தவனொருத்தன் இருக்கின்றான்; (எ - று.)—எண்ணின் நாலிரு கோடி என்றும்பிரிக்கலாம். பி-ம்:—[1]வானுளார்தம்மையும். [2]நாளினின்றுழறருபசியன், நாளெனவுழறரும்பசியான். [3]கோடிய. [4]எரியும். [5]கண்ணுளான். [6]என்ற. (499)

39.—மகாபார்சுவன்.

தேவருந் தக்க முனிவருந் திசைமுகன் முதலா
மூவரும் பக்க[1]நோக்கிய மொழிதர முனிவான்
தாவரும் பக்க மெண்ணிரு [2]கோடியின் றலைவன்
மாபெரும் பக்க னெனவொருளன் [3]குன்றினும் வலியான்.

(இ - ள்.) (பின்னும்), தேவர்களும் தகுதிபெற்றமுனிவரும் பிரமன் முதலாகிய திரிமூர்த்திகளும் பக்கம்பார்த்துப்பேசுமாறு பெருங்கோபங்கொள்பவனும், தாவிவருகின்ற தன்பக்கத்தைச் சார்ந்த சேனை எண்ணிருகோடிக்குத் தலைவனுமான குன்றினும் வலிமைபெற்ற மகாபார்சுவனென்று ஒருத்தன் உள்ளான்; (எ - று.)

பக்கம்-பக்கத்தைச் சார்ந்தவரான சேனைவீரரைக் காட்டிற்று: இலக்கணை. திரிமூர்த்திகள் இந்தமகாபார்சுவனைப்பற்றிப் பேசக் கருதினாராயின் "இவன் எங்கே வந்துவிடுகிறானோ?" என்று அஞ்சிப் பக்கம்பார்த்துப் பேசுமாறு கோபம்மிக்கிருக்கப்பெற்றவனென்பது, 'திசைமுகன்முதலாமூவரும் பக்கநோக்கியேமொழிதர முனிவான்' என்பதன் கருத்து. பி - ம்:—[1]நோக்கியோர். [2]கோடியென். [3]வாளரியனையான். (500)

40.—வச்சிரதம்ஷ்ட்ரன்.

[1]உச்சிரத்தெரி கதிரென வுருத்தெரி முகத்தன்
நச்சிரப்படை நாலிரு கோடிக்கு நாதன்
மூச்சிரத்தயில் தலைவற்கும் [2]வெலற்கரு [3]மொய்ம்பன்
வச்சிரத்தெயிற் றவ[4]னுளன் கூற்றுவன் மாற்றான்.

(இ - ள்.) (மற்றும்), தலையின்மேற்புறத்திலே ஒளிவிளங்குகின்ற சூரியன்போன்று சினந்து சுவாலிக்கின்ற முகத்தையுடையவனும், மிகவும் மேன்மைபெற்ற எட்டுக்கோடிச் சேனைக்குத் தலைவனும், மூன்று தலையையுடைய சூலப்படையையேந்திய தலைவனான சிவபெருமானுக்கும் வெல்லுதற்குமுடியாத வலிமையையுடையவனுமாகி, யமனுக்குப் பகையாயிருப்பவனான வச்சிரதம்ஷ்டிர னென்று ஒருவனுளன்; (எ - று.)

உச்சிரம் - தலையின் மேற்புறம்: உகரச்சுட்டு மேலிடத்தையும் குறிக்குமாதலால், உச்சிரத்து என்பதற்கு - இவ்வாறு பொருள் கொள்ளப்பட்டது. ந - உயர்வுப்பொருள் குறிப்பதோரிடைச்சொலென்பர் நச்சினார்க்கினியர்: சிரமென்றசொல்லும்-இலக்கணையால், உயர்வுப்பொருளைத்தரும்: ஆகவே, நச்சிரம் என்றதொடர் - மிக்க மேம்பாடுஎன்ற பொருளைக் காட்டிற்று. முகத்தன அச்சிரப்படையெனப் பிரிப்பது, மோனைத்தொடைக்கு ஏலாது. பி-ம்:—[1]உச்சிரத்தெறி, உச்சிரத்தது. [2]விலக்கரு. [3]முனைவன். [4]என்றோர்கூற்றிற்கும்வலியான், உளன்...கூற்றுக்குமாற்றா. (501)

41.—பிசாசன்.

அசஞ்சலப்படை யையிருகோடிய[1]னமரின்
வசஞ்[2]செயாதவன் [3]தானன்றிப் பிறரிலா வலியான்
[4]இசைந்த வெஞ்சமத் தியக்கரை வேரொடு முன்னாள்
[5]பிசைந்து [6]மோந்தவன் பிசாசனென் றுளனொரு பித்தன்.

(இ - ள்.) (மேலும்), (போரிற்) சஞ்சலத்தையடையாத [பின்வாங்காது பொருகின்ற] பத்துக்கோடிச்சேனைக்குத்தலைவனும், போரில் (எவராலுஞ்) வசஞ்செய்ய [வெல்ல]ப்பெறாதவனும், தான் அன்றி [வலியாரென்று சொல்ல]ப்பிறரைப் பெறாத (பெரு) வலிமை படைத்தவனும், நேர்ந்த கொடும்போரில் இயக்கரை வேரோடும் முன்னாளிற் பிசைந்துமோந்தவனுமான பிசாசனென்னும் பேரைக்கொண்டு (பொருதொழிலிற்) பித்துக்கொண்டவன், ஒருவன் உள்ளான்; (எ - று.)—வலியவரைக்கணக்கிடும்போது இவனொருவனை வலியவனென்று கணக்கிட்டாற் பிறகு இரண்டாமவனாக மற்றொரு வலியவனைக்கணக்கிட இவனைப்போன்ற வலியவரில்லையென்பது, 'தானன்றிப்பிறரிலாவலியான்' என்பதன் பொருள். பி-ம்:—[1]மலரின். [2]செயாதவர். [3]தானன்றிப்பிறிதிலா, தளர்ந்திடவளர்ந்திடும். [4]இசைஞ்ச. [5]பிசைஞ்சு. [6]போந்தவன். ( )

42.—துர்முகன்.

சில்லி மாப்பெருந் [1]தேரொடுங் கரிபரி [2]சிறந்த
வில்லின் மாப்படை யேழிரு கோடிக்கு வேந்தன்
[3]கல்லின் மாப்படி கலக்குவான் [4]கனலெனக் காந்திச்
சொல்லு [5]மாற்றத்தன் றுன்முக னென்றறந் துறந்தோன்.

(இ - ள்.) (பின்னரும்), சக்கரங்களைக்கொண்ட பெரிய இரதங்களுடனே யானைகளும் குதிரைகளும் சிறந்த வில்வீரப்படைகளுமாகிய ஏழிருகோடிச் சேனைக்குத்தலைவனும், மலையோடுகூடிய பெரியபூமியை நிலைகுலையச்செய்பவனும், (சினத்தினால்) கனல்போலக்காந்திப்பேசுகின்ற பேச்சையுடையவனுமாகிய அறத்தைக் கைவிட்ட துன்முகனென்பவன் (ஒருவனுளன்); (எ - று.)—பி - ம்:—[1]தேர்கரிபரியொடும். [2]செறிந்த. [3]கல்லி, கல்லு. [4]கடலென, கடலிணை. [5]மாற்றிலன், ஆற்றலின், ஆற்றலன். (503)

43.—விருபாட்சன்.

இலங்கை [1]நாட்டன்ன வெறிகடல் தீவிடை யுறையும்
[2]அலங்கல் வேற்படை யையிரு கோடிக்கு மரசன் [தான்
[3]வலங்கொள் வாட்டொழில் விஞ்சையர் பெரும்புகழ் மறைத்
விலங்கு [4]நாட்டவ னென்றுளன் வெயிலுக விழிப்பான்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்,) அந்த அலைமோதுகின்ற கடலிடையிலுள்ள தீவாகிய இலங்கைநாட்டிலே வாழ்கின்ற (வெற்றி) மாலைசூடிய வேலாயுத மேந்திய சேனைகள் பத்துக்கோடிக்குத் தலைவனும், வெற்றியைக்கொண்ட வாட்போர்த்தொழிலில்வல்ல வித்தியாதரரைவென்று அவருடையமிக்க புகழை மறைத்தவனும், வெயில்போன்ற ஒளி வெளிப்படுமாறு (உக்கிரமாக) விழிப்பவனுமான விரூபாட்சனென்று ஒருவன் உள்ளான்; (எ - று.)—விலங்குதல் - இயற்கையுருவம் மாறுபடுதல்: ஆகவே, விலங்குநாட்டவனென்றது - விரூபாட்சனைக் காட்டிற்று. இலங்கைநாட்டன்ன வெறிகடல் தீவிடைஎன்பதற்கு - இலங்கைநாட்டையொத்த எறிகடலினிடையிலேயுள்ள தீவில்என்றுமாம். பி - ம்:—[1]நாட்டினன். [2]அலங்கை. [3]வலங்கள்வாட்பொர. [4]நாடடத்தன். (504)

44.—தூமிராட்சன்.

நாம நாட்டிய [1]சவமெனி [2]னுளென்று மொருவர்
ஈம நாட்டிடை [3]யிடாமல்தன் னெயிற்றிடை யிடுவான்
தாம நாட்டிய கொடிப்படைப் பதுமத்தின் றலைவன்
தூம [4]நாட்டத்த னென்றுளன் தேவரைத் [5]துரந்தான்.

(இ - ள்.) (மேலும்), எல்லாநாளிலும் சவமென்றுபேரிடப்பட்டபொருள் என்றால் (அந்தப்பொருளை யெல்லாம்) ஒருவர் மயான பூமியிலே இடாமல் தன் பற்களினிடையே இடுபவனும், வெற்றிமாலைநாட்டிய துவசமேந்திய பதுமமென்ற எண்ணைக்கொண்ட சேனைக்குத்தலைவனுமாகித் தூமிராட்சனென்று பேர் பெற்று (ஒருவன்) உள்ளான்: (அவன்) தேவர்களை யோட்டியவன்; (எ - று)—பிணம்பிடுங்கி என்று கருணையற்றவனைச் சொல்லும் வழக்கு, முதலடியில் அறியத்தக்கது. ஆச்சசப்புள், ஒருபிரதியில் 'போரின்மதந்துனும்' (45) என்றதன்பின். பி - ம்:—[1]சவமெலாம், சவமெரி. [2]நாட்டாறும். [3]இடாவணம். [4]நாட்டவன். [5]தொலைத்தான். (505)

45.—ரணமஸ்தன்முதலியோர்.

[1]போரின் [2]மத்தனும் [3]பொருவய மத்தனும் [4]புலவர்
[5]நீரின் [6]மத்தன்ன [7]பெருமையர் [8]நெடுங்கடற் படையார்
ஆரு மத்தனை வலியுடை யாரிலை [9]யமரில்
பேரு மத்தனை [10]யெத்தனை யுலகமும் பெரியோய்

(இ - ள்.) (மற்றும்) ரணமத்தனும் போர்செய்யவல்ல வய மத்தனும் தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடையுமாறுநேர்ந்த மந்தரமலையென்ற மத்துப் போன்ற பெருமைபொருந்தியவர்; பரந்த கடல் போன்ற சேனையையுடையவர்; பெரியோனே! போரில் அவரவ்வளவு வலியுடையார் எவரும் இல்லை; (அவ்வீரரால்) எத்தனை உலகம் உண்டோ அத்தனையுலகமும் நிலைகுலையும்; (எ - று.)— வய - வலியுமாம். நீர் - இலக்கணையால், கடலை யுணர்த்திற்று. பி-ம்:—[1]போருள். [2]மத்தெனும். [3]போருக்கு, பொருவரு. [4]இருவர், உலவா. புலவா. [5]நேரின். [6]மத்தெனும், மத்தனும். [7]பெருமையன். [8]நெடும்படைத் தலைவர். [9]அவரால். [10]எத்தனையுலகெலாம், உலகமும்வானமும். (506)

46.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்: இராவணனுடைய சேனாபதியான பிரகத்தனைப்பற்றிக் கூறும்.

இன்ன தன்மைய ரெத்தனை [1]யாயிர ரென்கேன்
அன்ன வன்பெருந் துணைவரா யமர்த்தொழிற் கமைந்தார்
சொன்ன [2]சொன்னவர் படைத்[3]துணை யிரட்டியின் தொகை
[4]பின்னை [5]யெண்ணுவான் பிரகத்த னென்றொரு பித்தன். [யான்

(இ-ள்.) அந்த இராவணனுக்குப் பெருந்துணைவராகிப் போர்த் தொழிலிலமைந்தவர் இப்படிப்பட்ட தன்மையுடையவர் எத்தனையாயிரவரென்று கணக்கிட்டுச் சொல்லவல்லேன்? [மிகப்பலரென்ற படி]; (இவர்க்குப்) பின்னும்மதிப்புடன் கூறத்தக்கவன், கீழ்மிகுதியாகச் சொல்லப்பட்டவாறுகவுள்ள அந்தப் படைத் துணையின் இரட்டிப்பான படைத்தொகையையுடையவனாகிப் பிரகத்தனென்று சொல்லப்படுகின்ற போர்ப்பித்துக்கொண்டவன்; (எ - று.)—'சேனை காவலன்' என அடுத்த செய்யுளில் முடியும். [2]சொன்னவா என்றும் படிக்கலாம். பி - ம்:—[1]ஆயிரம். [3]துணைக்கிரட்டி, தொகைக்கிரட்டி. [4]பின்னர். [5]எண்ணுவர். (507)

47\. சேனை காவல னிந்திரன் சிந்துரச் சென்னி
யானை கால்குலைந் தாழியோ ரேழும்விட் டகல
ஏனை வானவ ரிருக்கைவிட் [1]டிரியலுற் றலையச்
சோனை மாரியிற் சுடுகணை பலமுறை [2]தூரந்தான்.

(இ - ள்.) (அந்த இராவணனது) சேனைத்தலைவன்; (அவன்), சிந்தூரமப்பிய மத்தகத்தையுடைய இந்திரனது ஐராவதமென்னும் யானை வலிகுலைந்து ஏழுசமுத்திரத்தையுடைய இவ்வகலிடத்தை விட்டு அப்பாற்செல்லவும், மற்றுமுள்ள வானவர் தம்மிருப்

பிடத்தைவிட்டு நிலைகுலைந்து அலையவும், விடாப் பெருமழை போலச் சுடுந்தன்மையுள்ள அம்புகளைப் பலமுறை எய்தான்; (எ - று.)—யானைச்சென்னியில் அலங்காரமாகச் சிந்துரம் அப்புவ ரென்க. பி - ம்:—[1]உலைதலுற்றிரிய, இரியல்போயுலைய. [2]சொரிந் தான். (508)

48.—கும்பகர்ணன்.

தம்பி முற்பகற் சத்திரர் நால்வரிற் றயங்கும்
[1]கும்ப [2]மாக்கிரிக் கோடிரு கைகளாற் [3]கழற்றிச்
செம்பொன் மால்வரை மதம்பட்ட தாமெனத் திரிந்தான்
கும்ப கன்னனென் றுளன்பண்டு தேவரைக் குமைத்தான்.

(இ - ள்.) மத்தகத்தைக்கொண்ட பெரிய (ஐராவதமென்னும்) யானையின் சந்திரர்நால்வர்க்கு ஒப்பாக விளங்குகின்ற தந்தங்களை இரண்டுகையாலும் (வேரோடு) முன்னேபிடுங்கி(ப் பின்) செம் பொன்மயமான பெரியமலையொன்று மதம்பொருந்தித் திரிவது போலுமெனச் சொல்லுமாறு (செருக்குடன்) திரிந்தவனாய், முன்பு தேவரைக் குமைத்தவனான கும்பகர்ணனென்று (இராவணனுக் குத்) தம்பியொருவன் உளன்; (எ - று.)—"முற்பகல் செய்தான் பிறன்கேடு" என்ற இடத்திற்போல, 'பகல்' என்பது - பகற் காலத்தைக் குறியாது, பொழுது என்ற பொருளது. முற்பகல் என்றதொடர் - முன்பின்னாகத் தொக்குவந்த இலக்கணப்போலி. பி - ம்:—[1]கம்பம். [2]யால். [3]வாங்கி. (509)

49.—இந்திரசித்து.

கோளி ரண்டையுங் கொடுஞ்சிறை வைத்தவக் குமரன்
மூளும் வெஞ்சினத் திந்திர சித்தென [1]மொழிவர்
ஆளு மிந்திரற் கன்னவன பிணித்ததற் பின்னைத்
[2]தாளு மார்பினுந் தோளினு முள[3]இனந் தழும்பு.

(இ - ள.) (சூரியன் சந்திரன் என்ற) இரண்டுகிரகங்களையும் கடுஞ்சிறையில்வைத்த (அந்த இராவணனது) குமாரனை, மேன் மேல் தோன்றுகின்ற வெவ்விய சீற்றத்தையுடைய இந்திரசித் தென்றுசொல்வார்; அவ்விந்திரசித்து (அவ்விந்திரனைச் சிறையி லிடுமாறு) கட்டியபிறகு, (மூவுலகத்தையும்) ஆட்சி புரிகின்ற அவ் விந்திரனுக்குப் பாதங்களிலும் மார்பிலும் தோள்களிலும் கட்டிய தழும்பு இன்னும் உள்ளன; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]மொழிவான். [2]தாளினும்முள. [3]இனும். (510)

50.—அதிகாயன்.

தன்னை யுந்தெறுந் [1]தருமமென் றிறைமனந் [2]தாழான்
[3]முன்ன வன்றரப் பெற்றதோர் முழுவலிச் சிலையான்
அன்ன வன்றனக் கிளையவ னப்பெய [4]ரொழித்தான்
பினனொ ரிந்திர னிலாமையின் பேரதி காயன்.

(இ - ள்.) (தான் தருமத்துக்குமாறாக நடந்தால்) தன்னையும் அந்த அறக்கடவுள் அழிக்குமென்று சிறிதும் மனமிரங்காதவனும் [கூசாது அறத்திற்கு மாறான தொழிலைச்செய்பவனும்], பிதாமகக் கடவுள் தரப்பெற்றதாகிய நிறைந்த வலிமையையுடைய வில்லைக் கொண்டவனும், அந்த இந்திரசித்துக்கு இளையவனும், பின்னும் ஓர் இந்திரன் இல்லாமையினாலே (இந்திரசித்தென்ற) அப்பெயரை(த் தான் பெறாது) நீங்கப்பெற்றவனுமானவன், அதிகாயனென்பவன்; (எ - று.)

இந்திரசித்துப்போல இந்திரனைச்சயிக்கும் பேராற்றல்படைத்தவன், அவனது தம்பியாகிய இந்த அதிகாயனுமென்பது-'பின்னொரிந்திரனிலாமையினப்பெயரொழித்தான்' என்பதன் கருத்து; சொல்லவேண்டிய பொருளை நேரே சொல்லாமல் வேறுவகையாகச் சொன்னது, பிறிதினவிற்சியணி. பி - ம்:—[1] தருமமன்று. [2] தாழின். [3] முன்னரன். [4] ஒழிந்தான். (511)

51.-தேவாந்தக நராந்தக திரிசிராக்களென்னும் இராவணன் புதல்வர்.

> தேவ ராந்தகன் நராந்தகன் திரிசிராவென்னும்
> மூவ ராந்தகை முதல்வராந் தலைவரு மூனையிற்
> போவ ராந்தகை யழிவ ராமெனத் தனிப்பொருவார்
> ஆவ ராந்தகை யிராவணற் கரும்பெறற் புதல்வர்.

(இ - ள்.) தேவராந்தகன் நராந்தகன் திரிசிராவென்னும் மூவர், 'பெருமை பெற்ற திரிமூர்த்தியரும் போரிலெதிரிட்டுப் போவாராயின் (தமது) வலிமைக்குணம் அழிபவராகுவர்' என்று சொல்லுமாறு தனித்தனிப்பொருபவராவர்; (அன்னார்), பெருமைக்குணமுடையவனான இராவணனுக்குப் பெறுதற்கு அரிய புதல்வர்

இரண்டாமடியின் முதலிலுள்ள ஆம்-அசை: பொருந்திய எனினுமாம். போவராம் அழிவராம்என்பன-ஊகித்தற்பொருளைக் குறிக்கும். தேவராந்தகனென்ற சொல்லின்பொருள் - தேவர்க்கு அந்தகன் என்பதென விளங்குமாறு, தேவர் அந்தகன் எனப் பிரித்துக்கூறவந்த ஆசிரியர், நீட்டல்விகாரமாக, 'தேவராந்தகன்' என்றார். (512)

52.—விபீடணன் இங்ஙனம் துணைவர்வலியைக் கூறியபின் இராவணன்நிலையை ஏழுகவிகளாற் கூறுகின்றான்,

> இனைய தன்மையர் வலி[1]யிஃதிராவண னென்னும்
> அனைய வன்றிறம் யா[2]னறி யளவெலா மறைவன்
> தனைய னான்முகன் றகைமகன் [3]சிறுவற்குத் தவத்தால்
> [4]முனைவர் கோன்வர முக்கணான் வரத்தொடு முயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய துணைவரின் வலி, இவ்வாறானது; இராவணனென்ற அவனது திறத்தை யான் அறிந்தவளவினால் முழுதும் கூறுவேன்; நான்முகனது நற்குணம்

வாய்ந்த புதல்வனான புலத்தியனது புத்திரனான விசிரவமுனிவனுக்குப் புதல்வன்: தான் செய்த தவத்தினால் அந்தணர் கலைவனை பிரமதேவனது வரத்தோடு த்ரிணேத்ரனான சிவபெருமானது வரமும்பெற்று மேம்பட்டான்; (எ - று.)

நான்முகன் தகைமகன் சிறுவற்குத் தனையனென்க தவத்தினாற்பிரமதேவனிடமும் வரம்பெற்றவன் இராவணனென்றவாறு. தனையன் = தநயன். பி - ம்:—[1]இவை. [2]அறிவன. [3]சிறுவன்முன்றவத்தான். [4]முனைவர்கோனவன், முனைவகேளவன். (513)

53. எள்ளி லைபெரும் [1]பூதமும் யாவையு [2]முடைய
புள்ளி [3]மானுரி யாடைய னுமையொடும் [4]புணர்ந்த
வெள்ளி யம்[5]பெருந் தடங்கிரி வேரொடும் வாங்கி
அள்ளி விண்டொட வெடுத்தன னுலகெலா மனுங்க.

(இ - ள்.) எள்ளுதலில்லாதனவான ஐந்து பெரிய பூதங்களையும் மற்றுமுள்ள பொருள்களையும் சுவாதீனமாகவுடையவனும் புள்ளிமானுரிவையை ஆடையாகவுடையவனுமான சிவன் பார்வதிதேவியுடனே சேர்ந்துள்ள வெள்ளிமயமான அழகிய பெரிய மலையைவேரோடும் அள்ளிப்பிடுங்கி உலகெலாம்வருந்த வானத்திற்படும்படி எடுத்தான்; (எ - று.)

இதனால், இராவணன் வெள்ளிமலையெடுத்த சிறப்பைக் கூறுகின்றான். இனி, பூதபிரேதபிசாசங்களென உலகத்து இழித்துக் கூறப்படுபவனபோலல்லாமல், சிவனது பூதகணங்கள் பெருமைபெற்றன என்பார் 'எள்ளிலைம்பெரும்பூதம்' என்றாரென்றலுமொன்று. ஐ - அழகு. அப்போது தோன்றிய அதிர்ச்சியால் உலகெலாம் அனுங்கின வென்க. பி - ம்:—[1]பூதங்கள். [2]சூழ்ந்த, சூழப். [3]மாவுரி. [4]பொருந்தும். [5]பெருங்கிரியினை. (514)

54. ஆன்ற வெண்டிசை யுலகெலாஞ் சுமக்கின்ற யானை
[1]ஊன்று கோ[2]டிறத் [3]திரள்புயத் [4]தழுத்திய [5]வொண்மை
தோன்று மென்னவே துணுக்கமுற் [6]றிரிவர்அத் தொகுதி
மூன்று கோடியின் மேலொரு முப்பத்து மூவர்.

(இ - ள.) அந்தத் தொகுதியான முப்பத்துமுக்கோடிக்கணக்கான தேவர்,—பரந்த எண்திசைகளிலுமிருந்து உலகமுழுவதையுஞ்சுமக்கின்ற அஷ்ட திக்கஜங்களின் ஊன்றிய தந்தங்கள் முறிந்திடும்படி திரண்ட புயத்திலே பதியவைத்த விளக்கமான வன்மை தோன்றும் என்றபோதே [திக்கஜங்களின் தந்தம்முறிந்தநிலையில் அவ்விராவணனது வலிமை காணப்பட்டதாக அப்போதே] அச்சமுற்றுநிலைகெட்டு ஓடுபவராயினர்; (எ - று.)

முப்பத்துமுக்கோடித்தேவர்கள் நிலையழிந்தொழிந்தமையை இதனாற் கூறுகின்றான். திக்குவிசயஞ்செய்ய வந்தபோது இந்த இராவணனதுமேலே முட்டுமாறு திக்கஜங்கள் தம் தந்தங்களையழுத்த, ஊன்றிய அத்தந்தங்கள் அவன்புயத்தில் ஊடுருவிப்பாய

மாட்டாது முறிந்ததனால், அந்தஇராவணனது வலிமை விளக்கமாகத் தமக்குத்தெரிய, பொருமாறுசென்றிருந்த முப்பத்துமுக்கோடித்தேவர்களும் அப்போதே நிலையழிந் தொழிந்தன ரென்றவாறு. முப்பத்துமுக்கோடித்தேவர் - அஷ்டவசுக்கள், ஏகாதசருத்திரர், துவாதசாதித்தர், இரட்டையரான அசுவினிதேவர்கள் என்ற இந்த முப்பத்துமூவரைத் தலைவராகக்கொண்டவர். கிழக்குத்திக்குப் பாலகனாகிய தேவேந்திரன் வெல்லப்பட்டமை 49 - ஆஞ் செய்யுளிற் கூறப்பட்டமையால், இங்கு அவனது பரிவாரங்களான முப்பத்துமுக்கோடித்தேவர் வெல்லப் பெற்றமை கூறப்பட்டது. பி - ம்:—[1]ஊன்ற. [2]உற. [3]மணிப். [4]அழுந்திய. [5]உண்மை, உரவோன். [6]அறிவரத், இரிதரத், இரிவன. (515)

55. குலங்க ளோடுந்[1]தங் குலமணி முடியொடுங் [2]குறைய
[3]அலங்கல் வாள்கொடு காலகே யரைக் [4]கொன்ற வதற்பின்
இலங்கை வேந்தனென் றுரைத்தலும் இடியுண்ட வரவின்
கலங்கு மாலினம் தானவர் தேவியர் கருப்பம்.

(இ - ள்.) (தமது) குலங்களோடும் தமது சிறந்தமணிகளழுத்திச்செய்யப்பட்ட கிரீடங்களையணிந்த சிரசுகளோடும் ஒழியும்படி காலகேயரென்பவரை வெற்றிமாலைபுனைந்த வாளைக்கொண்டு (இராவணன்) கொன்றபிறகு, இலங்கைவேந்தனென்றபேச்சை (எவரேனும்) சொன்னாலும் அம்மாத்திரத்திலும் இடியொலிகேட்ட அரவுபோல இப்போதும் தானவரின் மனைவிமாருடையகருப்பம் கலங்கும்; (எ - று.)—ஆல் - தேற்றம். இது, காலகேயர் தோற்றமைகூறியது. உலகவழக்குநவிற்சியணியாக 'தானவர்தேவியர் கருப்பம்கலங்கும்' என்றார். பி - ம்:—[1]தன். [2]குன்றை. [3]அலங்கு. [4]கொன்றதற்பின். (516)

56. குரண்ட மாடு[1]நீ ரளகையி னொளித்துறை குபேரன்
[2]ரண்ட மாடுந்தன் [3]திருவொடு நிதியமு மிழந்து
புரண்டு மான்திரள் புலிகண்ட தாமெனப் போனான்
இரண்டு மானமு மிலங்கைமா நகரமு மிழந்து.

(இ-ள்.) குரண்டமென்னும்பறவை மூழ்குகின்ற நீரையுடைய அளகாபுரியிலே ஒளித்துவாழ்கின்ற குபேரன், மான்திரள் புலியைக்கண்டதையொப்ப(த் திக்குவிசயஞ்செய்யுமாறுவந்த இராவணனைக்கண்டு அச்சத்தாற் கீழ்வீழ்ந்து) புரண்டு, (தனது) திரண்ட செல்வத்தையும் தனது வெற்றிக்குரியமகளுடனே நவநிதிகளையும் இழந்து, இரண்டுவகைப்பட்ட மானத்தையும் இலங்கைமாநகரத்தையும் இழந்து சென்றான்; (எ - று.)—வடதிசைப்பாலகனாகிய குபேரன் தோற்றமை கூறியது.

இராவணன் தவஞ்செய்துவரம்பெற்றபின் தாய்ப்பாட்டனான சுமாலி 'பூர்விகராட்சசர்களின் வாழிடமான இலங்கையைக் கைப்பற்றுவாய்' என்று இராவணனுக்கு உபதேசிக்க, அவ்விராவணனும்அச்சொற்படியே இலங்கையைவிட்டிடுமாறுஅவ்விலங்கையில்

வாழ்ந்திருந்த குபேரனிடத்து ஒருதூதுவனையனுப்ப, குபேரனும் இலங்கையை இராவணனுக்கு விட்டு, அளகாபுரியை யடைந்தான்; அங்ஙனம் அளகையிற் குபேரன் வாழுநாளில், திக்குவிசயஞ் செய்யப்புறப்பட்ட இராவணன் குபேரனோடுபொருது அவனது செல்வங்களையும் புஷ்பகமென்னும் விமானத்தையும் கவர்ந்திட்டா னென்பது, வரலாறு. மானம் - பெருமை விமானம் என்ற இரு பொருளையுடையது; தம்பியுடன்பொரமாட்டாத தோற்றதனால் குபேரன் மானத்தையிழந்தவனானான்; புஷ்பகத்தையும் அப்போரிற் பறிகொடுத்தது பற்றி, 'இரண்டு மானமுமிழந்து' என்றார். குரண்டம் - ஒரு நீர்ப்பறவை: கொக்கின் சாதியைச் சேர்ந்த தென்பர். இலங்கைமாநகரைக் குபேரனிழந்தது, இராவணன் வரம்பெற்றதும் தாய்ப்பாட்டனான சுமாலியின் சொற்படியே முன்னரே நிகழ்ந்த தாதலால், இங்கு 'இலங்கை மாநகரமுமிழந்து' என வந்தது. முன்னர் இலங்கையையிழந்தது போலவே இப்போது இருவகை மானத்தையும் இழந்தானென உவமைக்காக எனக் கொள்ளலாம்: அன்றி, உம்மையைச் சிறப்பும்மையாகக்கொண்டு, இலங்கைமா நகரத்தையு மிழந்து அளகையினொளித்துறை குபேரன், இரண்டு மானமும் திரண்ட மாடும் திருவொடுநிதியமு மிழந்துபோனான் என்று கூட்டியுரைப்பினுமாம். திரு - வெற்றித் திரு. பி-ம்:—[1]பேர். [2]இரண்டு. [3]நிதியமும் திருவொடும். (517)

57. **புண்ணுஞ் செய்தது முதுகெனப் புறங்கொடுத் தோடி**
உண்ணுஞ்[1] செய்கையைத் தசமுமகக் கூற்றந்[2] தன்னுயிர்மேல்
நண்ணுஞ் செய்கைய தெனக்கொடு நாடொறுந் தன்னுள்
எண்ணுஞ் செய்கைய னந்தகன் றன்பத மிழந்தான்.

(இ - ள்.) 'உயிரைக்கொள்ளுந்தன்மையோடுகூடிய அந்தத் தசமுகனாகிய கூற்றமானது, முதுகையும் புண்செய்திட்டது' என்று புறங்காட்டியபடியே யோடித் தன்பதவியை யிழந்தவனாய், யமன், தன்னுயிரின்மேலும் வருகின்ற செய்கையது என்று கொண்டு நாடோறும் தன்வாழ்நாளைக் குறித்து எண்ண மிடுஞ் செய்கையனானான்; (எ - று.)—தென்திசைப் பாலகனாகிய யமன் தோற்றமை கூறியது.

இவ்விராவணனது படையால் புண்பட்டு முதுகுகொடுத்து ஓடித் தன் பதவியையிழந்த யமன், 'எங்கே நம்முடைய உயிரையும் இந்த இராவணனென்னும் கூற்றம் கொள்ளவருகின்றதோ?' என்று தன்வாழ்நாளைக்குறித்து எண்ணமிடுபவனாயுள்ளா னென்றவாறு. முதுகும் புண்செய்தது என உம்மையை மாற்றி யுரைக்க. புறப்புண்படுதல் வீரத்திற்கு இழுக்காதலால்,'புண்ணுஞ் செய்தது முதுகு' என்று யமன் புறங்கொடுத்தோடும்போது வருந் திக்கூறலாயினன். இராவணனை அந்தகனுக்கும் அந்தகன் என்ற நயத்தினைக் காண்க. பி-ம்:—[1]செய்கையில். [2]தன்னுயிரை. (518)

58. **இருணன் காசற வெழுகதி ரவன்நிற்க [1]என்றும்**
அருணன் கண்களும் [2]கண்டிலா விலங்கைபண் டமரில்

பருணன் றன்பெரும் பாசமும் பறிப்புண்டு [3]பயத்தால்
வருண னுய்ந்தனன் மகரநீர் வெள்ளத்து [4]மறைந்து.

(இ - ள்.) விரைவாக இருள் நன்ருக ஒழியும்படி உதயமாகின்ற சூரியன் கிடக்கட்டும்; எப்போதும் (அந்தச்சூரியனது சாரதியான) அருணனுடைய கணகளும் கண்டிராததாகும் அந்த இலங்கை: போரில் தேர்ந்தவனுன வருணன், முற்காலத்து அவ்விலங்கைமன்னவனுகிய இராவணன் புரிந்தபோரில்) தன்னுடைய பெருமைவாய்ந்த பாசமென்னும்படையும் (அவ்விராவணனுல்) பறித்துக்கொள்ளப்பெற்று அச்சத்தாற் கடல்வெள்ளத்தே மறைந்து உயிர்தப்பினுன்; (எ - று.)—இது, மேற்றிசைப்பாலகன் வருணன் தோற்றமை கூறியது.

பிரதானங்களான நான்குதிசைகளின் பாலகரை வென்றமையையெடுத்துக்கூறி, கோணத்திசைப்பாலகரை வென்றமையை உபலட்சணத்தாற் பெறவைத்தார். பாசம்-கயிற்றுவடிவான ஆயுதம். பருணன் = பரிணிதன்: விகாரம்: இனி, பரணன் என்பதன் திரிபு எனக்கொண்டு, நிர்வகிப்பவன் என உரைப்பாரும் உளர். ஆசு-விரைவு. பி - ம்:—[1]இன்றும். [2]கண்டில. [3]புயத்தால். [4]மறைந்தே.()

59.—அவ்விராவணன் உன்னுல்தான் ஒழித்தற்கு உரியவனெனல்.

என்று லப்புறச் சொல்லுகேன் இராவண [1]னென்னும்
குன்று லப்பினு [2]முலப்பிலாத் தோளினுன் கொற்றம்
இன்று லப்பினும் நாளையே யுலப்பினுஞ் சிலநாள்
சென்று லப்பினும் நினக்கலறிப் [3]பிறர்கென்றுந் [4]தீரான்.

(இ-ள்.) இராவணனென்று பேரைக்கொண்டவனும் மலைகள் அழிந்தாலும் அழிதலில்லாத தோள்வலிமையையுடையவனுமான மகாவீரனது கொற்றத்தை என்றைக்கு முழுவதும்சொல்லுவேன்? [எத்தனைநாள் சொன்னுலும் அவ்விராவணனதுவெற்றி சொல்லிமுடிக்கமுடியாதபடி மிகுதியானதென்றபடி]; (அவ்விராவணன்], இன்றைக்கேயழிவதானுலும் நாளைக்கே யழிவதானுலும் சிலநாள் கழிந்து அழிவதானுலும் உன்னுலன்றிப் பிறரால் என்றைக்கும் ஒழியான்; (எ - று)—இங்ஙனம் வெற்றிபெற்ற இராவணன் உன்னுல்தான் வென்றொழித்தற்குஉரியவனென்றவாறு. பி-ம்:—[1]பேருக். [2]உலப்பருத். [3]பிறர்க்கொன்றும். [4]தீரா. (520)

60.—அநுமான்திறம் இனி ஏழுசெய்யுள்களாற் கூறப்படும்.

ஈடு பட்டவ ரெண்ணிலர் தோரணத் தெழுவால்
பாடு பட்டது படுகடன் மணலினும் பலரால்
ஆடு [1]பட்டது [2]கொடிநகர் அடிபுலி யூரந்த
ஆடு [3]பட்டது [4]பட்டன ரனுமனு லரக்கர்.

(இ - ள்.) அநுமனால் (அசோகவனிகையின்) கட்டுவாயிலி லிருந்த இருப்புத்தடியால் (தமது) வலியொடுங்கிய அரக்கர், எண் ணிலாதவராவர்; (அடிபட்டு) அழிந்தொழிந்தவரோ முழங்குகின்ற கடலின் மணலினும் பலராவர்; (மிச்சமான) அரக்கரும் கொல்லுந் தன்மையுள்ள புலியினால் துரத்தப்பட்ட ஆடுகள் அடைந்துள்ள நிலைமையையே யடைந்துள்ளார்; கொடியினால் அலங்கரிக்கப்பெற் றுள்ள இலங்காநகரமானது, எரியுண்டது; (எ - று.)

சீதையுள்ளவிடத்தைத் தேடியறிந்து வருமாறு அனுப்பப் பட்ட அனுமான் கடல்கடந்து இலங்கையிற் சீதாபிராட்டியாரைக் கண்டு செய்திசொல்லி, தான் கண்டமைக்கு அறிகுறியாகக் கணை யாழி பெற்றுக்கொண்டு தான் வந்த செய்தியை இராவணனுக்குத் தெரிவிக்குமாறு அசோகவனிகையை முறித்தான். பின் தோரணத் தின்மீது இவர்ந்து, போருக்குவந்தவர்களோடெல்லாம் பொருது வென்று, பஞ்சசேனாபதிகள் முதலியோரை வதைத்தல் அட்ச குமாரனைத் தரையில்தேய்த்தல் முதலியனவாகச்செய்த வீரச் செய்கையை விபீடணன் எடுத்துக் கூறுகின்றானென்க. கொடி நகர்சூடுபட்டது என்பது, அனுமானுடைய வாலின் தீயாலெரி யுண்டமையை: இனி, சூடுபட்டது என்பது, முதன்முறையாக அனுமானால் பங்கப்படுத்தப்பட்டமையை இலக்கணையாற் குறிக்கு மென்றலும் ஒன்று. அநுமானுடைய வீரத்திற்கு இலக்காகாத மற்றுமுள்ள அரக்கரும் மனத்துத்திகில்கொண்டுள்ளார் என்பது, ஈற்றடியிற் கூறிய பொருள். தோரணம் - அசோகவனிகையின் வெளியிலமைந்திருந்த கட்டுவாயில். எழு - இருப்புத்தடி: அத் தோரணவாயிலின் குறுக்கே பாய்ச்சப்பட்டிருந்த இருப்புஉழலைமர மென்னலாம். எழு-இருப்புத்தூண் என்பாருமுளர். பாடுபட்டவர் - அழிதொழிலைப் பொருந்தினவர்; பாடு - துன்பமென்பாருமுளர். படுகடல் - ஆழமான கடலுமாம். சூடு - முதனிலைதிரிந்த தொழிற் பெயர். துரந்த - துரத்திய: பிறவினைப்பொருளது. பி - ம்:—[1]பட் டவர். [2]தொன்னகர். [3]பட்டதே. [4]பட்டதன்று. (521)

61. காய்த்த வக்கணத் தரக்கர்த முடலுகு கறைத்தோல்
நீத்த வெக்கரின் [1]நிறைந்துள கருங்கடல் நெருப்பின்
வாய்த்த அக்கனை வரிசிலை மலையொடும் வாங்கித்
தேய்த்த வக்குழம் புலர்ந்தில [2]விலங்கையின் [3]தெருவில்.

(இ - ள்.) (அநுமான்) சினங்கொண்ட அந்தக்கணத்திலே அரக்கருடைய உடலினின்று சிந்திய இரத்தக்கறையோடுகூடிய தோல்கள், தொகுதியான மணற்குன்றுகள்போலக் கருங்கடலில் நிறைந்துள்ளன; நெருப்புப்போல உக்கிரங்கொண்ட வனை அட்ச குமாரனை மலைபோன்ற கட்டமைந்த வில்லுடனே கையாலெடுத்து (இவ்வநுமான் பூமியிலே கறகறவெனத்) தேய்த்ததனாலான அந்தக் குழம்பு இலங்கையின் தெருவில் (இன்னும்) உலர்ந்தபாடில்லை;

அக்ஷன் - அக்கன். நீத்தம் - இலக்கணையால், தொகுதியென்ற பொருளைத்தந்தது. எக்கர் - மணற்குன்று. கருங்கடல் நெருப்பின்

வாய்த்த அக்கன் எனஎடுத்து-கருநிறமாகத்தோன்றுகின்ற கடலினிடையேயுள்ள வடவைக்கனல்போன்ற அக்கன் எனினுமாம்.ஒரு பிரதியில் "வெம்புமாக்கடல்" (64), "எங்குலத்தவர்" (63), "சேனைக்காவலர்" (62), "காய்த்தவக்கணத்து" (61) என்ற முறையிலும், மற்றொருபிரதியில் "எங்குலத்தவர்", "வெம்புமாக்கடல்," "சேனைக்காவலர்", "காய்த்தவக் கணத்து" என்ற முறையிலும் பாடல்கள் உள்ளன. பி-ம்:—[1]நிறைந்துகு. [2]இன்னமும். [3]தெருவும்.

62. சேனைக் காவல ரோரைவ ருளர்பண்டு தேவர்
வானைக் காவலு [1]மானமு மாற்றிய மறவர்
தானைக் [2]கார்க்கருங் [3]கடலொடுந் தமரொடுந் [4]தாமும்
யானைக் காற்பட்ட செல்லென [5]வொல்லையி னவிந்தார்.

(இ - ள்.) முற்காலத்திலே தேவருடைய சுவர்க்கலோகத்தைக் காவலும் மானமும்போகுமாறுசெய்த பெருவீரரான சேனாபதிகள் ஓர்ஐவர் உளர்; (அன்னார், தமது) சேனையாகிய கருநிறம்பொருந்திய பெருங்கடலோடும் தம்முடைய சுற்றத்தாரோடும் தாமும், யானையின்பாதத்தின் கீழ் அகப்பட்ட செல்லுப்புற்றுப்போல விரைவில் அழிந்தார்கள்; (எ - று.)—சேனைக்காவலர் ஐவரின் பெயர் - விரூபாட்சன், யூபாட்சன், துர்த்தர்ஷன், ப்ரஹஸன், பாஸகர்ணன் என்பன. கருங்கடல் - பெருங்கடல். பி - ம்:—[1]அரணமும். [2]கார்வரும். [3]கடலொடுதமரொடு. [4]தவிர. [5]ஒல்லென. ()

63. எங்கு லத்தவ ரெண்பதி னாயிர [1]விறைவர்
கிங்க ரப்[2]பெயர்க் கிரியன்ன தோற்றத்தர் கிளர்ந்தார்
வெங்க ரத்தினுங் [3]காலினும் வாலினும் [4]விலங்கிச்
சங்க ரற்கழி [5]முப்புரத் தவரெனச் சமைந்தார்.

(இ - ள்.) எமதுகுலத்திலேதானே பிறந்தவரும் (தொகையினால்) எண்பதினாயிரவராகவுள்ள தலைவருமான கிங்கரரென்று பெயரைக்கொண்டு மலைபோன்ற தோற்றமுள்ளவரான வீரர் (போர) உற்சாகங்கொண்டு எழுந்தனர்; (அவர்கள், அனுமானால்) வேகமமைந்த கைகளினாலும் கால்களினாலும் வாலினாலும் உயிர் நீங்கிச் சங்கரனுக்கு அழிந்த முப்புரத்து அசுரர்கள்போல் அழிந்தார்கள்; (எ - று.) 'கிங்கரரென்று இவ்வீரர்கள் வழங்கப்பெறுவது பற்றி, இவர்கள் அரக்கரல்லரோ? என்று சங்கிக்கவேண்டா' என்பான் 'எங்குலத்தவர்' என்றான். சிவபெருமானது அமிசமான அனுமானுக்குக் கிங்கரர் எளிதிலழிந்தமைக்கு, சிவபிரானுக்குத் திரிபுரத்தவரழிந்தமை உவமையாதற்கு ஏற்கும்.பி-ம்:—[1]இறைவ. [2]பெருங். [3]மழுவினு மெழுவினும். [5]வீக்கிச், வீக்கச். [5]திரிபுரத்தவர். (524)

64. வெம்பு [1]மாக்கடற் சேனைகொண் டெதிர்பொர [2]வெகுண்டான்
அம்பு [3]மாயிரத் தாயிர மிவன் [4]புரத் தழந்தி
உம்பர் வானகத் தொருதனி [5]நாமனைச் சென் றுற்றான்
சம்பு மாலியும் [6]வில்லிற் சுருக்குண்டு தலைவ.

(இ - ள்.) தலைவனே! சம்புமாலியென்பவனும் கோபித்துச் செய்கின்ற பெரியகடல்போல்பரந்த சேனையைக்கொண்டு எதிரே பொருமாறு வெகுண்டவனாகி, பலவாயிரக்கணக்கான அம்புகளை இந்த அநுமானது புயத்திலே பதியுமாறுஎய்து,(பின்பு தன்) வில்லினாலே சுருக்கிடப்பெற்று ஒப்பற்ற தனித்த யமனையடைந்து [உயிர் கொள்ளப்பட்டு] மேலிடத்துள்ள வீரசுவர்க்கத்தைச் சென்றுசேர்ந்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1] மாகடல். [2] கண்டு. [3] ஆயிரமாயிரம். [4] சிரத்து. [5] யமனைச். [6] வாலினால். (525)

65. சொன்ன மாமதி லிலங்கையின் [1] பரப்பினில் [2] துகைத்துச்
சின்ன மானவர் [3] கணக்கிலர் [4] யாவரே தெரிப்பார்
இன்ன மாருளர் வீரர்மற் றிவன்சுட வெரிந்த
அன்ன மாநக ரவிந்ததக் குருதியா [5] லகன்று.

(இ - ள்.) சொர்ணமயமான பெரிய மதிளாற் சூழப்பெற்ற இலங்காபுரியின்பரப்பில் (அநுமானால்) துகைப்புண்டு அறுபட்டவர் கணக்கில்லாதவராவர்: (அவரை) யாவரே அளவிட்டுச் சொல்லவல்லவர்? இவ்வனுமான் கொளுத்தியதனால் எரிந்துபோன அந்தப்பெரிய இலங்காநகரமானது, (இவனாற் கொல்லப்பட்ட அந்த அரக்கரது) இரத்தத்தால் அன்று (தீ) அவியப் பெற்றது: (இங்ஙனமாயின் இவனைப்பார்க்கிலும் மேம்பட்ட) வீரர் இனி யார் உள்ளார்? (எ - று.) இனி, வீரர் எஞ்சியிருப்பின், அன்னவரால் எரி அவிக்கப்பட்டிருக்கும்: அவிக்கப்படாமையால் வேறு வீரரில்லை யென்றும் கூறலாம். சொன்னம்=சொர்ணம்: ஸ்வர்ணம். இனி, சொன்ன—"ஏழுநூறியோசனை......சூழுமாமதில்" என்று சொல்லப்பட்ட எனினுமாம். பி-ம்:—[1] பரப்பிது. [2] தொலைந்து. [3] கணக்கினை. [4] நீர்களேதெரிதிர், நீர்களேதெரிமின். [5] அன்று, அரக்கர். (526)

66. [1] விலங்கல் [2] வெந்தவா வேறினி [3] விளம்புவ தெவனோ
அலங்கல் மாலையுஞ் சாந்தமு மன்றுதா னணிந்த
கலங்க ளோடுமச் சாத்திய துகிலொடுங் கதிர்வாள்
இலங்கை வேந்தனு மேழுநாள் விசும்பிடை யிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய வாட்படையையுடைய இலங்கை வேந்தனான இராவணனும், அன்று தான் அணிந்த அலங்கலெனப்படுகிற மாலையும் சந்தனமும் ஆபரணங்களும் அந்தச்சாத்திய ஆடையும் ஆகிய இவற்றுடனே (இலங்கையில் புகவும்முடியாமல்) ஏழுநாள் ஆகாயத்திலேயே இருந்தான் (என்றால்), திரிகூடாசலமானது வெந்தவகையை வேறாக இனிச் சொல்லுவது ஏதுக்காக? பி - ம்:—[1] இலங்கை. [2] வெந்தது. [3] விளம்புமாறெவனோ. (527)

67.—அநுமானால்எரிந்த இலங்கையைப் பிரமன் மீண்டும் இயற்றியமை.

[1] தொழுமல் திண்டிற [2] லரக்கன [3] திலங்கையை நுவன்றேன்
அழுமற் றவ்வழி யரணமும் பெருமையு மறைந்தேன்

இதுமற் [4]றெய்திய திராவண னென்பவ னேவப்
பதுமத் தண்ணலே பண்டுபோ லந்நகர் படைத்தான்.

(இ - ள்.) மிக்கவலிமைபடைத்த இராவணனது இலங்கையி னுற்பத்தியைச் சொன்னேன்: அதுக்குமேலே மற்றும் அவ்விலங் கையின் அரணமைப்பையும் பெருமையையும் பட்சபாதமில்லாமற் சொன்னேன்; இந்த இலங்காதகனமானது அவ்விடத்து நேர்ந்தது; (பின்பு), இராவண னேவலினுல் பதுமத்திலிருப்பவனுன பெருமை பெற்ற நான்முகக்கடவுளே முன்புபோல எரியுண்ட அந்நகரைப் படைத்தான்; (எ - று.)

அநுமானுல் எரியுண்ட இலங்கையைத் தெய்வத் தச்சனைக் கொண்டு பிரமன்படைத்தானென்று கீழ்இராவணன் மந்திரப்பட லத்துக் கூறியமை காண்க. இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில் "காந்து மானையில்" (68) என்பதன்பின் உள்ளது. பி-ம்:—[1]நொதுமத்திண். [2]அரக்கரது. [3]இயற்கையும். [4]இவ்வழியெய்தியதிராவணன், இவ் வயினெய்தியதிராவணன், அவ்வழியெய்தியதிராவணன். (528)

68.—விபீடணன் தான் வந்துசேர்ந்தமைக்கும் அநுமான் வீரச்செயலே காரணமெனல்.

காந்து [1]மானையிற் கரன்முதல் வீரருங் கவியின்
வேந்து [2]மென்றிவர் விளிந்தவா கேட்டன் [3]றவ்விலங்கை
தீந்த வாகண்டு மரக்கரைச் [4]செருவிடை முருக்கிப்
போந்த வாகண்டும் நானிங்குப் புகுந்தது புகழோய்.

(இ-ள்.) புகழ்பெற்றோனே! சினக்கின்ற களிறுபோன்ற கரன் முதலிய வீரரும் குரங்குக்கு அரசனுன வாலியும் என்ற இவர்கள்(உம்மால்) இறந்தொழிந்தமையைக் கேட்டதனுலன்று (நான் இங்கு வந்தது: இவ்வநுமானுல்) அவ்விலங்கை யெரியுண் டதைக் கண்டதனுலும், (இவன்)அரக்கர்களைப் போரிலேயழித்து வந்தது கண்டதனுலுமே நான் இங்கே வந்தது; (எ-று.)—மகாவீர னுன இவ்வநுமானை அடியனுகவுடையவன் புருஷோத்தமனுக இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தினுலேயே நான் உம்மை யடைந்தேனென்றனன் விபீடணன். பி-ம்:—[1]மானையும், வாளி யின். [2]அன்னவர். [3]விலங்கல். [4]இவன்செருமுருக்கி. (529)

69.—இராமபிரான் அநுமானைப்பார்த்துச் சொல்லத் தொடங்குதல்.

கேள்கொண் [1]மேலையான் கிளத்திய பொருளெலாங் கேட்டான்
வாள்கொள் நோக்கியைப் பாக்கியம் பழுத்தன்ன மயிலை
நாள்கள் சாலவு [2]நீங்கலி னலங்கெட [3]மெலிந்த
தோள்கள் வீங்கித்தன் தூதனைப் பார்த்திவை சொன்னுன்.

(இ-ள்.) (தன்னிடத்து) நட்பைக்கொண்ட மேலோனுகிய விபீ ஷணன் சொன்ன விஷயங்களையெல்லாங் கேட்டவனுய், (இராம

(இ - ள்.) என்று (இராமபிரான்) கூறியவுடனே, வணக்கங் கொண்டுள்ள வலியவனாகிய அநுமான் எழுந்து, பெரியபூமியில் உடம்புபடியும்படி வணங்கி ஒன்றும்பேசாமல் நாணங்கொண்டிருந் தான்; அங்கிருந்த வானரத்தலைவரும் (அவர்கட்குத்) தலைவனாகிய சுக்கிரீவனும், அந்தப்பெரியோனது வெற்றிச் செய்தியைக் கேட்ட வுடனே மோட்சத்தையடைந்தவர்போலப் பரமானந்தத்தினால் மூழ்கினார்கள்; (எ - று.)

அநுமான் தன்னன்றியறிவைத் தெரிவிக்குமாறு வணங்கி னான்: தன் வீரச்செயல் புகழ்ந்து கூறப்பெற்றமைக்கு நாணினான். ஏனைய வானரர்க்குத் 'தான் தன்வென்றியை யுரைப்பவெள்கியது' ஈண்டு நினைவுக்கு வருகிறது. மாருதியின் சீரியபண்பு என்னே! பி - ம்:—[1] என்ற போழ்தினில். [2] நிலத்துற. [3] நாணினான்வணங்கி னன். [4] கேட்டனர். (534)

இப்படலத்தின் பெயர் இலங்கைக்கேள்விப்படலம் என்று வலிமிக்கிருப்பின் நலம். இலங்கைகேள்விப்படலம் என்று அச்சிட்டபிரதியிற் காண்கின்றது.

இராமபிரானால் அபயமளிக்கப்பெற்ற விபீடணன் மெல்ல வானத்தினின்று இழிந்து சகலபாரங்களையும் இராமபிரானது அதீனமென்று பரந்யாஸஞ் செய்துநிற்க, இராமபிரான் அபய மென்று சொன்னபோதே உடனே அங்கீகரியாத குற்றத்தைப் பொறுக்குமாறு இன்னுரைகூறி இராட்சசரின் பலாபலங்களைத் தெரிவிக்குமாறுவினவ, விபீடணனும் தெரிவிக்க, ஸ்ரீராமன் 'ராட்சசராஜனைச் சேனையோடும் கொன்று உன்னை இலங்கைக்கு அரசனாக்குவேன்' என்று பிரதிஜ்ஞைசெய்ய, விபீடணன் 'நீர் அரக்கரைக் கொல்லும்பொழுது என்னாலியன்ற உதவிபுரிவேன்' என்ன, இங்ஙனம்கூறிய விபீடணனை மகிழ்ந்துதழுவி, ஸ்ரீராமன் 'பேரறிவாளனாகிய விபீடணனை அவன் விரும்பாமற்போனாலும் அரசனாக்க வேணுமென்று நான் விரும்புவதனால், அபிஷேகஞ் செய்வாயாக' என்றுசொல்ல, இலட்சுமணன் வானரர்களிடை யிலே விபீடணனை ராட்சசராஜனாக அபிஷேகஞ்செய்தானென் பது, இங்கு ஸ்ரீவால்மீகத்திற் கூறியவகையாகும்.

இலங்கைகேள்விப்படலம் முற்றிற்று.

6-ஆவது வருணனை வழிவேண்டுபடலம்.

(இராமபிரான் கடலை வானரசேனைகளோடுங் கடக்குமாறு கடற்கு அரசனான) வருணபகவானை வழிவேண்டியதைத் தெரிவிக்கும் படலமென்பது, பொருள். சிலபிரதிகளில் முதல் 93 - பாடல் **கடல்சீறியபடல**மென்றும், அதற்குமேலே படலம் முடிவுவரையிலுமுள்ள பாடல்கள் **வருணனடைக்கலப்படல**மென்றும் உள்ளன. கீழ்ப்படலத்துக்கு '**ஒன்னார்வலியறிபடலம்**' என்று பேரெழுதிய பிரதியொன்றில் "நன்றிலங்கையர் நாயகன்" (3) என்ற பாடலில் அப்படலம் முடிவுபெற, "கொழுங்கதிர்ப்பகை" (4) என்பதுமுதல் **கடல்சீறியபடலம்** தொடங்குகிறது. வேறுசிலபிரதியில் "கொழுங்கதிர்ப்பகை (4)" என்றதனோடு இலங்கைகேள்விப்படலம் முற்றுப்பெற, "தருணமங்கை" (5) என்றபாடல்முதல் வருணனடைக்கலப்படலம் தொடங்குகின்றது. கடல்சீறுபடலமென்பது - சிலபிரதியில் **கடலைச்சீறியபடல**மென்றும், மற்றுஞ் சிலபிரதியில் **கடல்சீறியருள்படலம்** என்றும் உள்ளது.

இந்தப்படலத்திற் கூறப்படுகின்ற பொருள்:—ஸ்ரீராமன் 'கடலைக் கடக்கும் உபாயம் என்?' என்று விபீடணனைக் கேட்க, அவ்விபீடணன் 'வருணனைச் சரணமடைந்து அவனருளைப் பெறுவதே கடலைக் கடக்குமுபாயம்' என்று தெரிவிக்க, ஸ்ரீராமன் ஏழுநாள் தருப்பசயனத்திற் படுத்து வருணமந்திரத்தைஜபிக்கவும் அக்கடவுள் பிரதியட்சமாகாதிருக்க, பின்பு அவ்விராமபிரான் இலக்குமணனை வில்லைக்கொண்டுவரச்சொல்லிப் பல பாணங்களைத் தொடுத்தானாக, அப்போதும் அவன் வாராமையால் மிகச்சினந்து பிரமாத்திரத்தைப்பூட்ட, உடனே இராமபிரானது கருத்தை யறிந்து வருணன் நடுங்கிக் காணிக்கையோடும் அடிவீழ்ந்து துதித்து அபயம் வேண்ட, ஸ்ரீராமன் அபயமளித்து அவ்வருணன்காட்டிய இலக்கிற் பிரமாத்திரத்தை விடுத்துப் பின் வழிவேண்ட, அவ்வருணதேவன் தன்மீது சேதுகட்டினால் தான் தாங்குவதாகச்சொல்லி இராமபிரானருளைப் பெற்றுச்சென்றானென்பது.

1.—இராமபிரான் சமுத்திரத்தைக்கடக்கும் உபாயத்தை ஆலோசித்துச்சொல்லுமாறு விபீடணனை வினவல்.

[1]தொடக்கு [2]மென்னினிவ் வுலகொரு மூன்றையுந் தோளால்
அடக்கும் வண்ணமு மழித்தலு மொருபொரு ளன்றால்
கிடக்கும் வண்ணவெங் கடலினைக் கிளர்பெருஞ் சேனை
கடக்கும் வண்ணமு மெண்ணுதி [3]யெண்ணுநூல் கற்றாய்.

(இ - ள்.) மதிப்பைப்பெற்ற நூல்களையெல்லாம் கற்றவனே! (இந்தக்கடல்) கட்டுக்குஉட்படுமேயெனில், (இலங்கையேயன்றி) இந்தமூவுலகங்களையும் தோள்வலியால் அடக்குந்தன்மையும் (எதிரிட்டவரை) அழித்தலும் (நமக்கு) ஒருபெரியகாரியமன்றாம்; (ஆதலால் நாம் நேரே செல்லமுடியாது வழியிடையே) கிடக்கின்ற அழகிய கொடியகடலை உற்சாகங்கொண்டுள்ள (நமது) பெரிய

சேனை கடக்கவேண்டியவகையையும் எண்ணிச்சொல்வாய் (என்று அப்போது விபீடணனை நோக்கி இராமபிரான் வினவினன்);

கடலைக்கட்டுப்படுத்திக் கடந்துவிட்டோமேயாயின், நமது காரியங்கைகூடுதல் எளிதாதலால், இராவணனைவெல்ல அவனுடையவலிமை முதலியவற்றையறியுமாறு கூறியதுபோலக் கடலைக் கடக்கும் வண்ணத்தையும் ஆலோசித்துக் கூறுவாயென்று வினவினன் விபீடணனை இராமபிரான். இனி இச்செய்யுளை, அடுத்த செய்யுளோடு ஒருதொடராக்கி, இராமனைநோக்கி விபீடணன் 'உமக்குமூவுலகையும்வெல்லுதல் ஒருபொருளன்று: ஆனால், இப்போது இந்தக்கடலைக்கடப்பதற்குஉரிய உபாயத்தை ஆலோசிக்க வேண்டும்: ஆகையால், படைசெல்ல வழியை இப்பரவையை இரந்துவேண்டுதி' என்றான் என உரைப்பாருமுளர். தொடக்கும் =தொடங்கப்படும்: கட்டப்படும்; செயப்பாட்டுவினைப்பொருளில் வந்த செய்வினை: இனி, தொடக்குதும் என்பது தொடக்கும் என வந்ததாகக்கொண்டு - கட்டுப்படுத்துவோமெனினுமாம்' அன்றி, தொடக்கும்=தொடங்கும்: தொடக்கும் என்னில் - போர் தொடங்குமாறுலென்றேனும், முயன்றுதொழில்செய்கிற என்றுலென்றேனும் பொருளுரைப்பினுமாம். பி - ம்:—[1] துடைக்கும். [2] என்னின்னுலகு. [3] எண்ணி, எண்ண. (535)

2.-விபீடணன் கடலைச் சரண்புகுந்து வழிவேண்டுவாயெனல்.

கரந்து நின்றநின் [1] தன்மையை யது [2] செலக் கருதும்
[3] பரந்த துன்திருக் குலமுதற் [4] றலைவராற் [4] பரிவாய்
வரந்த ரும்மீந்த மாக்கடல் படைசெல வழிவேறு
இரந்து வேண்டுதி யெறிதிரைப் பரவையை யென்றான்.

(இ - ள்.) அந்தக்கடலானது,—மறைந்துள்ள உனது தன்மையைச்செல்ல [முழுவதும்] ஆராய்ந்தறியும்: (மேலும்) உன்திருக்குலத்தில்தோன்றிய தலைமைபெற்றவரால் [சாகரரால்] (தோண்டப்பெற்றுப்) பரவத்தோன்றியதாகும்: (ஆனால்), இந்தப்பெரிய கடலானது அன்புகொண்டு (நீ வேண்டும்) வரத்தைத் தரும்; வீசுகின்ற அலைகளையுடைய இந்தக்கடலை (நமது) படைசெல்லுமாறு வேருக இரந்து வழியை வேண்டுவாயென்றனன், (விபீடணன்);

இந்தச் சமுத்திரமானது உமது முன்னோரால் தோண்டப்பட்டுப் பரவியதாகையாலும், நீர்க்கடவுள் உமது மறைந்துள்ள பெருமையையுணர்வானுதலாலும், நீர் இதனைச் சரண்புகுந்து இரந்துவேண்டுவீராஞல் உம்மிடத்துப் பேரன்புபொருந்தி உமது வேண்டுகோளைத் தவருதுசெய்யும்: இதுவே, இப்போது செய்ய வேண்டிய காரியமென்றனன் விபீடணனென்க. இராமபிரானைச் சரண்புகுந்து அப்பிரானது திருவருளை ஸ்ரீவிபீடணுழ்வான் பெற்றவனுதலால், பிறரருளைப் பெறுதற்குச் சரணுகதியே சிறந்த உபாயமென்று அன்னுன் கூறினன். அநுமானும் சுக்கிரீவனும் விபீடணனை ஏகாந்தத்தில் நோக்கி, 'சைனியங்களோடு நாம் இந்தக்கடலைத் தாண்டுவது எப்படி? இதற்குஉபாயங்கூறுக'

என்ன, 'இராமபிரான் கடலைச்சரண் புகுவதே செய்யத்தக்கது' என்று அன்னன் கூற, பிறகு அதனை விபீடணன் வார்த்தையாக ஸ்ரீராமனுக்கு அன்னர் தெரிவித்தனரென்று முதனூலிலுள்ளது. இச்செய்யுளில் 'என்ருன்' என்பதற்கு எழுவாய் விபீடணனென்பது, அடுத்த செய்யுளால் விளங்கும். கரந்துநின்றதன்மை-பரம்பொருளானதன்மை. பி - ம்:—[1]தன்மையது. [2]சொலிற்கருத்திற், சொல்லிக்கருதும். [3]பரந்துநின்றநின். [4]தலைவர்போல். [5]பரிவால், பாரில். (536)

3.—இராமபிரான் விபீடணன்மொழிக்குஇசைந்து கடற்கரைசேர்கையில் சூரியோதயமாதல்.

நன்றி லங்கையர் நாயகன் மொழியென நயந்தான்
[1]ஒன்று தன் [2]பெருந் துணைவரும் புடைசெல வுரவோன்
சென்று வேலையைச் சேர்தலும் விசும்பிடைச் சிவந்த
குன்றின் மேனின்று [3]குதித்தன பகலவன் குதிரை.

(இ - ள்.) பேரறிவினனாகிய இராமபிரான், 'இலங்கைத்தலைவனாகிய விபீடணனதுமொழி நன்ருயுள்ளது' என்றுவிரும்பிக் கொண்டாடினவனாய், பொருந்திய தனது சிறந்ததுணைவராகிய சுக்கிரீவன் விபீடணன் அனுமான் முதலியோர் பக்கத்தில்வரச் சென்று கடற்கரையைச்சேர்தலும், சூரியனுடைய குதிரைகள் சிவந்துள்ள குன்ருகிய உதயகிரியின்மேலிருந்து (ஆகாயத்தினிடத்தில்தாவிக்) குதித்தன; (எ - று.)—வேலை=வேலா: கடற்கரையென்று பொருள்படும் வடசொல். பி - ம்:—[1]ஒன்றும், [2]பெருஞ்சேனையும்புடைசெல, பெரும்படைஞரும்புடைவர. [3]குதித்தது. ()

4.—உலகத்து இருள்நீங்குதலின் வருணனை.

[1]கொழுங்க திர்பகைக் [2]கோளிருள் நீங்கிய [3]கொள்கை
செழுஞ்சு டர்ப்பனிக் கலையெலா நிரம்பிய திங்கள்
புழுங்கு வெஞ்சினத் [4]தஞ்சனப் பொறிவரி யரவம்
[5]விழுங்கி நீங்கிய தொத்தது வேலைசூழ் ஞாலம்.

(இ - ள்.) கடலாற் சூழப்பட்ட இந்தவுலகமானது,—செழிப்பான கிரணங்களையுடைய சூரியனாலே பகையாயிருந்தவலிய இருள் நீங்கப்பெற்ற தன்மையினால்,—செழிப்பான ஒளியைக்கொண்ட குளிர்ந்த பதினாறுகலைகளும் நிரம்பிய திங்கள் வெம்புகின்ற கொடுங்கோபத்தையும் கருநிறத்தையும் படப்புள்ளிகளையும் உடல்வரியையுமுடைய இராகுவினால் விழுங்கப்பெற்று (ப் பின்) வெளிப்பட்டதை யொத்தது; (எ - று.)

இருளால் மூடப்பட்ட உலகம்- இராகுவாற்கொள்ளப்பெற்ற சந்திரனையும், மூடிய அவ்விருள் சூரியனால் நீங்கியஉலகம் - அந்தப் பாம்பின் வாயினின்று வெளிப்பட்டுத்தோன்றுஞ் சந்திரனையும் போலு மெனக்கூறினார். தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—[1]கொழுந்திருட். [2]கோளெலாம். [3]செய்கை. [4]அஞ்சிய. [5]விழுங்கு.()

5.—இராமன் கடற்கடவுளைவேண்டித் தருப்பசயனத்தில் அமர்தல்.

தருண மங்கையை மீட்பதோர் நெறிதரு கென்னும்
பொருண யந்து [1]நன் னூல்நெறி யடுக்கிய புல்லில்
கருணை யங்கடல் [2]கிடந்தது கருங்கட னோக்கி
வருண மந்திர மெண்ணினன் விதிமுறை வணங்கி.

(இ - ள்.) இளம்பருவத்தையுடைய பெண்ணாகிய சீதையை(ச் சிறை) மீட்பதற்காக, '(வானரப்படையுடன் செல்லுதற்குஏற்ப) ஒருவழியைத் தருவாயாக' என்று இரந்துகேட்கின்ற ஒருவிஷயத்தை விரும்பி, கருணைக்கடலாகிய இராமபிரான், சிறந்த சாஸ்திரங்களிற் கூறியபடியே அடுக்கிய (தருப்பைப்) புல்லில் விதிமுறையே கரியகடலை நோக்கி வருணமந்திரத்தை ஜபித்தவண்ணம் வணங்கிப்படுத்தான்; (எ - று.)

"ப்ரதிஶிஶ்யேமஹோததே" என்று ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் அருளிச்செய்ததன் விவரணமாக "கருணையங்கடல்கிடந்தது கருங்கடனோக்கி" என்றனர், மகாகவியாகிய கம்பர். "கடல், தன்னைப் போர அளவுடைத்தாக நினைந்திருக்குமாயிற்று; அதுக்காக ஒரு கடல்ஒரு கடலோடே ஸ்பர்தித்து [மாறுபட்டு]க் கிடந்தாற் போலேயிருக்கை; "கருணையங்கடல்கருங்கடல்நோக்கிக்கிடந்தது" என்னும்படியிறே" என்று (திருவாய்மொழி 6-9-3 இன்) ஈட்டில் அருளிச்செய்திருப்பது காண்க. "இவ்விடத்திலே வேல்வெட்டிப் பிள்ளைக்குப் பிள்ளையருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது" என்ற ஸ்ரீவசனபூஷணமும், "வேல்வெட்டிப்பிள்ளை 'பெருமாள் கடலை ஶரணம்புகுகிற இடத்தில் ப்ராங்முகத்வாதி நியமோபேதராய் ஶரணம்புகுகையாலே, இதரோபாயங்களோபாதி ப்ரபத்திக்கும் சிலநியமங்களுண்டோ?' என்று நம்பிள்ளையைக்கேட்க, பெருமாள்பக்கல் கண்ட நியமம் இவ்வுபாயத்துக்கு உடன்வந்தியாயிருப்பதொன்றன்று: உபாயபரிக்ரஹம் பண்ணினவருடைய ஸ்வபாவத்காலே வந்ததித்தனை: பெருமாள் தனக்கு...உபதேசித்தான் ஸ்ரீவிபீடணாழ்வானிறே: அவன் தான் பெருமாளை ஶரணம்புகுகிற இடத்தில் கடலிலே ஒரு முழுக்கிட்டுவந்தானென்றில்லையே; இத்தால் சொல்லிற்றாயற்றது - பெருமாள் இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யராய் ஆசாரப்ரதானராயிருக்கையாலே தம்முடைய நியமங்களோடே ஶரணம்புக்கார்; இவன் [விபீடணன்] ராக்ஷஸஜாதியனாகையாலே நின்றநிலையிலேயே ஶரணம்புக்கான்: ஆகையால், யோக்யனுக்கு அயோக்யதையும், அயோக்யனுக்கு யோக்யதையும் ஸம்பாதிக்க வேண்டா: நின்றநிலையிலே அதிகாரியாமித்தனையென்னுமது என்று அருளிச்செய்த வார்த்தை' என்ற அதன் வ்யாக்யானமும் இங்கே அறியத்தக்கன. கருணைக்கடலென்றது - வற்றச்செய்யும் திறனிருந்தும் வரங்கிடந்தமை பற்றி. பி - ம்:—[1] நுண்ணூன் முறை. [2] துயின்றனன், கிடந்தனன். (539)

6.—இராமபிரான் இவ்வண்ணம் ஏழுநாள் கிடக்கவும் வருணன் பிரதியட்சமாகாது இருத்தல்.

பூழி சென்றுதன் திருவுருப் பொருந்தவும் [1]பொறைதீர்
வாழி வெங்கதிர் [2]மணிமுகம் வருடவும் வளர்ந்தான்
ஊழி சென்றன வொப்பென வொருபகல் அவையோர்
ஏழு சென்றன வந்தில னெறிகடற் கிறைவன்.

(இ-ள்.) (இராமபிரான்), புழுதியானது வந்து தனது திருவுருவத்திலேபடியவும், பொறுமைதீர்ந்த வெப்பமான வெயில் அழகிய முகத்திலேவிழவும், (ஜபித்தலினிமித்தம்) கண்வளர்ந்தவன்போன்றிருந்தான்; ஒருபகல் பல ஊழிக்காலம் சென்றனபோலத்தோன்ற இவ்வண்ணம் ஏழுபகல்கள் கழிந்தன; அலையெறிகின்ற கடலுக்கு உரியதெய்வமாகிய வருணன் (அப்போதும்) வெளிப்பட்டுவந்தானில்லை; (எ - று.)

மூன்றுநாள்களே ஸ்ரீராமன் விரதங்கிடந்தானென்று முதனூல்கூறும். அருமைத்திருமேனியில் புழுதியும் வெயிலும்படும்படியாயிற்றே! என்ற உருக்கந்தோன்ற, முன்னிரண்டடிகள் கூறப்பட்டன. வாழி - அசை. பி - ம்:—[1]புரை. [2]மதி. (540)

7.—இராமபிரான் சினத்தைக் கொள்ளுதல்.

ஊற்ற மீக்கொண்ட வேலையா னுண்டிலை யென்னும்
மாற்ற [1]மீக்கவும் [2]பெற்றிலம் யாமெனும் மனத்தால்
ஏற்ற மீக்கொண்ட புனலிடை யெரிமுளைத் தென்னச்
சீற்ற [3]மீக்கொண்டு சிவந்தன தாமரைச் செங்கண்.

(இ - ள்.) 'வலிமைமிகக்கொண்டவனாகிய கடற்கிறைவன் [வருணன்] உண்டு இல்லை என்ற மொழியைச் சொல்லவும்பெற்றிலோம் யாம்' என்ற எண்ணத்தினால், பொங்குதலை மிகுதியாகக் கொண்ட (பெரும்) புனலிலே நெருப்புத்தோன்றியதுபோல (இராமபிரான் தனதுகுளிர்ந்த திருவுள்ளத்திலே) சீற்றத்தை மிகுதியாகக் கொண்டதனால், (அப்பிரானது) தாமரைச் செங்கண்கள் மிக்குச்சிவந்தன; (எ - று.)

இதனால், இராமபிரான் குளிர்ந்த தன் திருவுள்ளத்திலே கொடுங்கோபத்தைச் செயற்கையாக வரவழைத்துக்கொண்டமை கூறப்பட்டது. "கோபமாஹாரயத் தீவ்ரம்" என்றார், ஸ்ரீவால்மீகியும். குளிர்ந்த திருவுள்ளத்திற் கடுஞ்சினந்தோன்றியதற்கு உலகத்துப்பொருள்களில் உபமானம் கிடையாமையால், இல்பொருளுவமையாக 'ஏற்றமீக்கொண்ட புனலிடை யெரிமுளைத்தென்ன' என்றார். நீரிலே நெருப்புக்கிளருமாபோலே என்பதும் வழக்கு; முதலிரண்டடியில் உலக வழக்குங் காண்க. ஊற்றம் - வலிமை. உண்டு - உனது வேண்டுகோள் செய்யப்படுமென்பது; இலை - உனது வேண்டுகோள் செய்யமுடியாதென்பது. மாற்றம் - உத்தரம். ஈகக

வும் = ஈகவும்: விரித்தல். பி - ம்:—[1] ஈயவும், நீக்கவும். [2] பெற்றில னும், பெற்றிலமால். [3] மீக்கொளச். (541)

8.—இராமபிரான் சீற்றந்திறற் புருவத்தை நெரித்தல்.

மாண்ட வில்லிழந் [1] தயருநாள் வழிதனை [2] வணங்கி
வேண்ட வில்லையென் [3] றொளித்ததா மெனமனம் [4] வெதும்பி
நீண்ட [5] வில்லுடை [6] நெடுங்கன லுயிர்ப்பொடு [7] நெடுநாண்
பூண்ட வில்லெனக் [8] குனிந்தன கொழுங்கடைப் புருவம்.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்ற மனைவியை (மாற்றான்கொள்ள) இழந்து வருந்துகின்ற நான் வழியை வணங்கிவேண்டவும் (இந்தக் கடற்றெய்வம் 'என் வேண்டுகோளைச்) செய்யமுடியாது' என்னுங் குறிப்புத்தோன்ற மறைந்திருப்பதாகுமெனக்கருதி மனத்திற் சினந்து, நீண்ட ஒளியையுடைய நெருப்புப்போன்ற பெருமூச் சுடனே நெடுநாணைப்பூட்டிய வில்லைப்போல் (அப்பிரானது) கொழு விய புருவத்தின் ஓரங்கள் வளையப்பெற்றன; (எ - று.)

இராமபிரான் வெப்பமான நெட்டுயிர்ப்புடனே புருவத்தின் கடையைக் குனித்தன னென்றவாறு. இல் - மனைவி: இலக்கணை. வில்-ஒளியும், தனுசும். நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சு. கடைப்புருவம்- இலக்கணப்போலி. பி-ம்:—[1] அயருநாள், அயருவான். [2] தருகென்ன, தருகென்று. [3] ஒளித்ததாலென. [4] வெதும்ப. [5] வில்லிடை. [6] நெக்க னல். [7] நிறைநாண். [8] குனித்தன. (542)

9.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்-இராமபிரான்சினங்கொண்டு வருணன் செயலைக் கண்டித்துப் பலபடி கூறியவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

[1] ஒன்றும் வேண்டல ராயினு [2] மொருவர்பா லொருவர்
சென்று வேண்டுவ ரேலவர் சிறுமையிற் றீரார்
[3] இன்று வேண்டிய தெறிகடல் [4] நெறிதனை [5] மறுத்தான்
நன்று நன்றென நகையொடும் [6] பகையுக நக்கான்.

(இ - ள்.) ஒருவர் ஒரு பொருளையும் வேண்டாதவராயினும் [எல்லாப் பொருளினாலும் நிரம்பியவராயினும்] ஒருவரிடத்துச் சென்று ஏதேனும் ஒன்றை வேண்டுவராயின், (வேண்டப்படு கின்ற) அவர் (தமது) அற்பகுணத்தினின்று நீங்கார்: (அதற்கு ஏற்பவே), இன்று வேண்டியதாகிய நெறியை அலையெறிகடல் மறுத்தான்; (இது), மிகவும் நன்றாயிருந்ததெனை வெகுளிநகை யுடனே புகைதோன்றச் சிரித்தான்; (எ - று.)

'எவரிடத்திலும் ஒன்றையும்வேண்டாத குறைவற்ற பெரி யோர் ஏதேனும் ஒருதவியை வேண்டி வந்தாலும், அற்பர், தம் அற்பத்தன்மையையே காட்டுவரென்பதற்குஏற்ப, இந்தக்கடலி னிடத்து அற்பத்தன்மையைக்கண்டோம்: இது சாலநன்று' என்று தனக்குக் கடற்கிறைவன் இரங்காமையைக்குறித்து இராம

பிரான் கூறினனென்க. நன்றுநன்று - பிறகுறிப்பு. அவர் என்பதற்கு - எதையும் வேண்டாதிருந்து இப்போது ஒன்றைவேண்டிய பெரியோர் என்று உரைத்து,'தாம் சிறுமையை யடைவதிற் றீரார்' என்றலும் ஒன்று. 'என்று கொண்டதிவ் வெறிகட லென்னுடை யிரக்கோள்' என்று ஒருபிரதியில் மூன்றுமடி. பி - ம்:—[1] ஒன்றி. [2] ஒருவர்போல். [3] என்றுவேண்டுவது. [4] நெறியிது. [5] மறுத்தல், மறுத்தால். [6] புகையெழ. (543)

10. பார நீங்கிய சிலையின னிராவணன் [1] பறிப்பத்
தார நீங்கிய தன்மைய னுதலின் தகைசால்
வீர [2] நீங்கிய மனிதனென் றிகழ்ச்சிமேல் விளைய
ஈர நீங்கிய தெறி [3] கட லாமென விசைத்தான்.

(இ - ள்.) (நான்) இராவணன் கவர்ந்துகொண்டுசெல்ல மனைவியை யிழந்ததன்மையையுடையேனாதலினால், அலைவீசுகின்ற இந்தக் கடலானது, (என்னை),'பெருமைமிக்க வீரம்நீங்கியமனிதன்: பெருமைநீங்கிய[அற்பமான]வில்லையுடையவன்,' என்று இகழ்ச்சி மிகுதியாகத்தோன்ற இரக்கமற்றதாகுமென்று (பின்னுங்) கூறினான், (இராமன்); (எ - று.)

"க்ஷமயா ஹி ஸமாயுக்தம் - மாமயம் மகராலய:—அஸமர்த்தம் விஜாநாதி-திக்க்ஷமாமீத்ருஶேஜநே' என்றார், ஸ்ரீவால்மீகிபகவான். பி - ம்:—[1] பறித்த. [2] நீங்கினன். [3] கடற்கின்று. (544)

11. புரந்து கோடலும் [1] புகழொடு கோடலும் பொருது
துரந்து கோடலு மென்றிவை [2] தொன்மையிற் றொடர்ந்த
இரந்து [3] கோடலு ளியற்கையுந் தருமமு [4] மெஞ்சக்
கரந்து கோடலே நன்றினி நின்றதென் கழறி.

இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (பிறருக்கு) உதவிசெய்து (பிறகு தான் வேண்டின பொருளை அவரிடத்தினின்று) பெறுதலும், (தம் மேன்மையைக்கருதிப் பிறர்காணிக்கைதரப்) புகழ்பெற (அப்பொருளை)ப் பெறுதலும், போர் புரிந்து (பகைவரைத்) துரத்திவிட்டு (அவரிடத்திலுள்ள பொருளை)க் கவர்ந்துகொள்ளுதலும் என்ற இவை, தொன்றுதொட்டு நடந்து வருவனவாம்; (நாம் அவ்வழியிலொன்றாற் பெறப்பாராமல்) இரந்துகொள்வதைக் கைக்கொண்டபோது (தனது) நற்குணமும் தருமமும் குறைவுறும்படி (இந்தக் கடல் தெய்வம்) மறைந்துகொண்டிருத்தல் மிகவும் நன்றாயிருந்தது; இனிச்சொல்லி (நாம்பெறுமாறு) உள்ளது என்? [சொல்லுவதிற் பயனில்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

உலகத்தில் ஒன்றைப்பெறுதற்குப் புரந்துகோடல் முதலிய வழிகளிருக்கின்றன: நாம் அவற்றையெல்லாம்விட்டு இரந்துகொள்வதென வந்ததனால், இந்தக்கடல் இவ்வாறு அவமதித்தது;இதைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதிற் பயனில்லை யென்றனன், இராமபிரா

னென்க. என்றிவை - தொகுத்தல். ஒருவர் ஒன்றை வேண்டி நிற்கையில் உபேட்சித்திருப்பது நற்குணமாகாமையோடு, தன்னைச் சரணமடைந்தோரை உபேட்சிப்பதனாலானபாவமும் விளையுமாதலால் 'இயற்கையுந் தருமமு மெஞ்சக் கரந்துகோடல்' என்றான். '[க்ஷத்திரியர்க்குஉரிய புரந்துகோடல் முதலியவற்றைவிட்டு] என்வீரத்தன்மையும் க்ஷத்திரிய தருமமுங் குறைய இரந்துகோடலை (நான்] மேற்கொண்ட இடத்துக் கரந்துகோடலே நன்று' என்று பின்னிரண்டடிகட்கு உரைகூறுவாருமுளர்: சரணாகதி யென்பது எல்லார்க்கும் உரியதாதலால், இராமபிரான் தான் க்ஷத்திரிய தருமத்திற்கு விரோதமாக இரத்தலை முதலில் மேற்கொண்டுவிட்டுப் பிறகு தருமத்திற்கு விரோதமாகச் செய்தேனென்று கூறினானென்கின்ற அவ்வுரை பொருந்தாது. நன்று - பிறகுறிப்பு. பி - ம்:—[1] புகமொடுங். [2] தொன்மையதொடர்ந்தும். [3] கோடலின். [4] அஞ்ச. (545)

12. கானி டைப்புகுந் திருங்கனி காயொடு [1] நுகர்ந்த
ஊனு டைப்பொறை யுடம்பின னென்றுகொண் டுணர்ந்த
மீனு டைக்கடற் பெருமையும் வில்லொடு நின்ற
மானு டச்சிறு தன்மையுங் காண்பரால் வானோர்.

(இ - ள்.) காட்டிலேபுகுந்து பெருமைபெற்ற கனிகளையும் காய்களையும் உண்ட மாமிசத்தினாலியன்ற பாரமாகிய உடம்பை யுடையவன் (நான்) என்று கருதுகின்ற மீன்களைக்கொண்ட கடலின் பெருமையையும் வில்லோடு மிருந்த (எனது) சிறுமைப் பட்ட மானுடத் தன்மையையும் வானிடத்தவரான தேவர் காணக் கடவர்; (எ - று.)

'நான் பெரியவனோ, கடல் பெருமைபெற்றதோ?' என்ற இவ் விஷயத்தைத் தேவர்கள் கண்கூடாகக் காணுமாறு என் வில்வலிமையாற் காட்டுவேனென்றவாறு. ஊனுடைப்பொறையுடம்பினன்-மாமிசபிண்டமாகிய தன் தேகத்தைப் போற்றுதலே பெரும் பாரமாக நினைப்பவன்: இவனால் நம்மை என்செய்ய இயலுமென் பது, சமுத்திரத்தினுட்கோள். பி - ம்:—[1] கவர்ந்த. (546)

13. ஏத மஞ்சிநா [1] னிரந்ததே யெளிதென [2] விகழ்ந்த
ஓத மஞ்சினோ டிரண்டும்வெந் தொருபொடி யாகப்
பூத மஞ்சும்வந் தஞ்சலித் துயிர் [3] கொண்டு பொருமப்
பாத மஞ்சலர் [4] செஞ்செவே [5] படர்வரென் படைஞர்.

(இ-ள்.) (சமுத்திரத்தைக் கணைகொண்டு வற்றடிப்பது)குற்றமாமென்று அஞ்சி நான் இரந்ததுகொண்டு '(இவன்செயல்) எளிமைப்பட்டது' எனக்கருதி அலட்சியஞ்செய்த கடல் ஏழும் வெந்து தூளியாய்விடவும், பஞ்சபூதங்களும் வந்துகைகுவித்து அழுது (தமது) உயிரைக் கொண்டுசெல்லவும், என்படைஞராகிய வானரர் அஞ்சாமல் (தமது) பாதங்களால் நேராக இலங்கையை நோக்கி (இனி) நடப்பார்; (எ - று.)

யான் அம்புகளைத்தொடுத்துச் சமுத்திரத்தை வற்றடித்து விடுவதால், வானரவீரர் கால்களினால் இலங்கைக்கு நடந்துசெல் லும்படியாகுமென்றனன் இராமபிரானென்க. உயிர்கொண்டு பொரும் - பொருமியுயிர்கொள்ள: விகுதி பிரித்துக்கூட்டல். பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் என்னும் பஞ்சபூதங்களும் நடுங்கி அஞ்சலிசெய்து அழுது தமதுபிராணனுக்கு அபயதா னத்தை நம்மிடத்துவேண்டிப் பெற்றுச்செல்லுமென்பது, மூன்று மடியின் கருத்து. முதலிலேயே கடலை வில்லைக்கொண்டு வற்றவடி யாமல் தன்பெருமைக்கு இழுக்கு உண்டாகவும் ஸ்ரீராமன் தான் இந்தக்கடலை யிரந்தது - அதனிலுள்ள பிராணிகட்கும் அந்தக் கடற்றெய்வத்திற்கும் இமிசை நேரிடுமேயென்ற கருணையினா லேயே யென்பதை 'ஏதமஞ்சி' என்பதனால் விளக்கினான். 'ஸாகரம் ஸோஷயிஷ்யாமி - பத்ப்யாம்யாந்து ப்லவங்கமா:'' என்றார், ஸ்ரீ வால்மீகிபகவான். பி-ம்:—[1] இருந்ததையெளிவென, இருந்ததென் னெளிவென. [2] இகந்த, நினைந்த. [3] கொடுபோற்ற. [4] அஞ்சியே. பணிவரென்பகைவர். (547)

14. மறுமை கண்டமெய்ஞ் ஞானியர் ஞாலத்து வரினும்
வெறுமை கண்டபின் [1]யாவரும் யாரென விரும்பார்
குறுமை கண்டவர் கொழுங்கன லென்னினுங் கூசார்
சிறுமை கண்டவர் பெருமைகண் டல்லது தேறார்.

(இ - ள்.) மோட்சத்தைப்பெற்ற தத்துவஞானிகளும் (மீண் டும்) இந்த உலகத்து வந்தாலும் (இவ்வுலகத்தவர் அவரிடத்து) விசேடத்தன்மை யாதுமில்லாமையே அறியப்படுதலால் யாவரும் (இவர்) யாரென்று (அறிதற்கும்) விருப்பங்கொள்ளார்: குறியவ ராகக்காணப்பட்டவர் (தமது ஒழுக்கத்தால்) கொழுவிய நெருப்பே யாயினும் (அவரிடத்தும் தம் பணிவுதோன்றக்) கூசிநடக்க மாட்டார்; சிறுமையை (த் தம் கண்களாற்) கண்ட இவ்வுலகத் தார், குணப்பெருமையைக் கண்கூடாகக் கண்டாலல்லாமல் உணர்வடையமாட்டார்; (எ - று.)—என்று தன் சினந்தோன்ற ஸ்ரீராமன் கூறினன்.

இவ்வுலகத்தவரின் தன்மை, காணப்படுந் தோற்றமாத்திரத் தைக்கொண்டு எளியவரென்று கருதுவது: அத்தன்மையே இந்த வருணனுக்கும் என்திறத்தில் உண்டாயது: காட்டில் வாழ்ந்து காயிலை தின்று இல்லாளை யிழந்த என்னை ஒன்றும் அறியாதவ னென்றும் வலிமையற்ற சிறுவனென்றும் கருதி, இந்தக்கடல் அவமதிக்கின்றதென்றனனென்க. சாமானியப்பொருள் விசேடப் பொருளைக் காட்டிற்று; இது பிறிதுமொழிதலணி. குறுமையுடன் காணப்பட்டவர் நீறுபூத்த நெருப்புப்போல மகிமை உள்ளடங்கப் பெற்றவராயினும் இவ்வுலகோர் அவரது மகிமையைக்கண்கூடாகக் கண்டறியாமையால் அவரிடத்தும் அஞ்சிநடவாரென்பது மூன்று மடிக்குப்பொருள். இனி, (உலகமுழுவதையும் எரித்தழிக்கவல்ல) நெருப்பேயானாலும் அது அசட்டைசெய்யும்படியான அளவு

சிறிதாயிருப்பதைத் தெரிந்தவர் அதைக் காலால் தேய்த்தோ கையாற் கசக்கியோ அணைத்தொழித்தற்கு அஞ்சார்கள் [சிறிதான நெருப்புவளர்ந்து தன் பெருமையைக் காட்டினாலன்றி அதன் வலிமையை யுணரமாட்டார்கள் என்றபடி]: என்று மூன்றுமடிக்கு உரை கூறப்படுவதும் உண்டு. பி - ம்:—[1] யாவரும் யாவையும், யாவரும் யாவதும், யாரையும் யாவையும். (548)

15.—கடலின்மீது அம்புசெலுத்துமாறு இராமன் 'வில்லைத்தருக' என, இலட்சுமணன் கொடுத்தல்.

திருதி யென்பதோன் [1] றழிதர வூழியிற் சினவும்
பருதி மண்டில மெனப்பொலி முகத்தினன் பலகால்
தருதி வில்லெனு மளவையில் தம்பியும் வெம்பிக்
குருதி வெங்கன லுமிழ்கின்ற கண்ணினன் கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) (பிறகு), மனவடக்கமென்பதாகிய ஒன்று (தன்னை விட்டு) நீங்க, ஊழிக்காலத்திற் சீறுகின்ற சூரியமண்டிலம்போல உக்கிரத்தன்மை விளங்குகின்ற முகத்தை யுடையவனாய், 'வில்லைத் தருவாய்' என்று (ஸ்ரீராமன்) பலமுறை சொல்லுமளவிலே, தம்பியான இலக்குமணனும், குருதியுடனே வெங்கனலையுமிழ்கின்ற கண்களையுடையவனாய் மனம்வருந்தி (அவன் கேட்ட வில்லையும் அந்தவில்லிற் பூட்டுதற்கு உரிய அம்புகளையும்) கொடுத்தான்;

"கடலைநோக்கி வரங்கிடந்த பெருமாள், ஜடப்ரக்ருதியான அந்தக்கடல் வந்து முகங்காட்டாமையாலே அந்த ஆழியைச் சீறி, 'மீன்படுகுட்டமான இது, நம்மை மதிக்கிறதில்லை; குணஹீநனாய் இறுமாப்பையுடைய இந்தக்கடல் கட்டுக்குலைந்து புல்லைக் கவ்வும்படி குண [குணம்-நாணும், நல்லியல்பும்] வத்தாகிக் கட்டுடைய வில்லைக் கொண்டு வருக' என்னவும், இளையபெருமாள் தாம் படுக்கையானபடியாலே 'படுக்கைப்பற்றைப் படைப்பற்றாக்கவொண்ணாது' என்ற கருத்தாலே தயங்கிநிற்க, 'உனதுதாய் சொன்னபடி செய்யவேண்டாவோ? தமையன் சொல்லை மீறலாமோ? நம்மைப் பண்ணின பரிபவம் உனக்கு இல்லையோ? வில்லைத் தருக, வில்லைத்தருக' என்று பலமுறை கூறவே, இலட்சுமணன் அஞ்சி அவ்வாறே வில்லைத் தந்தனன்" என்று இதன்கருத்தை விரித்துரைப்பர். வில்லைக்கூறியது - வில்லில் வைத்து எய்யப்படும் அம்புகளையும் உபலட்சணத்தாற் காட்டும். குருதி வெங்கன லுமிழ்கின்றகண் - சினத்தைக்காட்டுங் கண். த்ருதி என்ற வடசொல் - சாந்தநிலையென்ற பொருளைக் காட்டிற்று. பி-ம்:—[1] இழிதர. (549)

16.—இராமபிரான் வில்லில் நாணேற்றி ஒலியெழுப்புதல்.

வாங்கி [1] வெஞ்சிலை [2] வாளியின் மற்றொரு வேலை
வீங்கு [3] தோள்வலம் [4] வீக்கினன் [5] கோதையை விரலால்
தாங்கி நாணினைத் தாக்கினன் தாக்கிய தமரம்
[6] ஓங்கு முக்கணான் தேவியைத் தீர்த்துள தூடல்.

(இ - ள்.) கொடியவில்லை அம்புகளுடனே (இலக்குமணனிடத்தினின்று) வாங்கி, (வில்லின் ஒருபுறத்துத் துவக்கியுள்ள நாணியை மற்றொருமுனையில் மிக்க (தன்) தோள்வலிமையாற் கட்டி, விரலினால் உறையைத் தாங்கி அந்நாணியைத் தாக்கினன்: தாக்கியதனாலெழுந்த ஒலியானது, உயர்ச்சிபெற்ற த்ரிணேத்ரனான சிவபெருமானது தேவியின் ஊடலைப் போக்கியது; (எ - று.)

கணவனோடு ஊடிப்பிரிந்திருந்த பார்வதீதேவி வில்லின் நாணொலியைக்கேட்டு அஞ்சி ஊடலைவிட்டுக் கணவனைப்புல்லினளென்பது, இறுதியடியின் கருத்து: இதனால் நாணினின்று எழுந்த பேரொலியின் கடுமை தொனிக்கும். நாணொலியாலான அதிர்ச்சியால் கயிலைமலை யதிர, பார்வதி அஞ்சி ஊடல் நீங்கினளென்றலும் உண்டு, வரம்பு என்ற பொருளுள்ள வேலா என்ற வடசொல்லின் திரிபான வேலையென்பது - இங்கு, (வில்லின்) முனையென்ற பொருளைத் தந்தது. கோதை - கோதா: வடசொல்: உடும்புத்தோல்: அதனாலியன்ற விரற்சட்டையைக் காட்டும். பி - ம்:—[1]வார். [2]வாளிபெய்புட்டிலுமலைபோல். [3]தோளயல், தோளியல். [4]வீக்கிலன். [5]கோதையின். [6]ஓங்கல். (550)

17.—இதுவும் அடுத்த கவியும்—இராமபிரான் அம்புகளை எய்தமையைத் தெரிவிக்கும்.

[1]மாரி யின்பெருந் துளியினும் வரம்பில வடித்த
சீரி தென்[2]றவை யெவற்றினுஞ் சீரிய தெரிந்து
பாரி யங்கிரும் புனலெலா [3]முடிவினிற் பருகும
சூரி யன்கதி ரனையன சுடுசரந் [4]துரந்தான்.

(இ - ள்.) மழையின் பெருத்த தாரைகளிலும் வரம்பு இல்லாதனவும் [மிகப்பல ஆயினவும்], காய்ச்சியடித்துக் கூராக்கப்பட்டனவும், சிறப்புள்ளவையென்று சொல்லப்படுபவை யெவற்றினும் சிறப்புடையனவும், பூமியிற் பொருந்திய மிக்க நீரையெல்லாம் உலகமழியுங்காலத்திற் பருகுகின்ற சூரியனுடைய கிரணங்களை யொப்பனவுமான எரிக்குந்தன்மையுள்ள அம்புகளை ஆராய்ந்தெடுத்து (இராமபிரான் அப்போது) செலுத்தினன்; (எ-று.)

"ஓரம்பே அமைந்திருக்கப் பல அம்பு வேண்டுவான் என்? என்னில்,—இக்கடலோடு துவக்கான ஏழுகடலையும் அழிக்கையிலுண்டான திருவுள்ளத்தாலே, மராமரமேழும் மலையேழும் கீழ்மேலுலகமுமாகமூவேழிருபத்தொன்றையும் ஓரம்பாலே துளையுருவப்பண்ணினவருக்கு ஒரேழுக்குப் பல அம்புகள் வேணுமோ? என்னில்,—யானை தன்வலிமையை யறியாதவாறுபோலக் கோபத்தின் மிகுதியாலே தம்முடைய மிடுக்கைமறந்து...செய்தார்" என்று பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தது இங்குக் காணத்தக்கது. பிம்:—[1]மாரியில். [2]இவை. [3]முடிவுறப். [4]சொரிந்தான். (551)

18\. பெரிய மால்வரை யேழினும் பெருவலி [1]பெற்ற
வரிகொள் வெஞ்சிலை வளர்பிறை யாமென வாங்கித்
திரிவ நிற்பன யாவையு முடிவினில் நீக்கும்
[2]எரியின் மும்மடி கொடியன சுடுசர மெய்தான்.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்ற ஏழுகுலமலைகளினும் பெருவலிமை படைத்த கட்டமைந்த கொடியவில்லை வளர்பிறைச்சந்திரன்போல வளைத்து, திரிவனவும் நிற்பனவுமாகிய எல்லாப்பொருளையும் [சராசரங்களையெல்லாம்] ஊழிக்காலத்து எரிக்கவல்ல ஊழித் தீயினும் மும்மடங்கு கொடுமை வாய்ந்தனவான சுடுசரத்தை யெய்தான்; (எ - று.)

கீழ்க்கூறிய பொருளையே இங்கு வேறுவகையாகக்கூறினார்: இவ்வாறு கூறுவது, பெருங்கவிகட்கு இயற்கை. இவ்வாறு கூறுவதில் வைசித்திரியம் ஏற்படுவதால், கூறியதுகூறலென்னுங் குற்றத்திற்கு இடமில்லை. ஏழுகுல மலைகளாவன-கைலை, இமயம், மந்தரம், விந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலகிரி என்பன. பி - ம்:—[1]படைத்த, பெற்று. [2]எரியும். (552)

19.—அப்போது கடலடைந்த நிலையின் வருணனை.

மீனும் நாகமும் [1]விண்டொடு மலைகளும் விறகாய்
ஏனை நிற்பன யாவையும் மேலெரி யெய்தப்
பேன நீர்நெடு நெய்யெனப் [2]பெய்கணை [3]நெருப்பால்
கூனை யங்கியின் குண்டமொத் ததுகடற் குட்டம்.

(இ - ள்.) (கடலிலுள்ள) மீன்களும்நாகங்களும் விண்ணை யளாவியோங்கியுள்ள மலைகளும் விறகாக அமைய, மற்றுமுள்ளவையாவும் (வெந்து) மேலே எரியோங்க, நுரையோடுகூடிய கடலின்நீர் மிக்க நெய்யாக, (இராமபிரான்) எய்த கணையினின்று தோன்றியநெருப்பினாலே கடற்குட்டமானது வளைந்த அக்கினி குண்டம் போன்றது; (எ - று.)

அக்கினிகுண்டத்தில் விறகிட்டு மேலெரியோங்க நெய்யூற்றி ஓமம் வளர்த்தல், இயல்பு: கடலினிடத்து அவ்வக்கினி குண்டத்தின் தன்மையை யேற்றிக்கூறினார்: 'உருவகத்தையங்கமாகக் கொண்ட தற்குறிப்பேற்றவணி. கூனை, ஐ - சாரியை: ஐ - அழகிய எனினுமாம். பேநம் - நுரை: வடசொல். குட்டம் - ஆழ்ந்துயர்ந்த இடம். விறகு - சமிதை. பி - ம்:—[1]விண்டொடர். [2]பெருங்கடல். [3]கொருப்பாய். (553)

20.—அம்புகளின்செயல் முதலியன, இதுமுதல் முப்பதுதொன்பது கவிகளிற் கூறப்படுகின்றன.

பாழி வன்னெடுங் கொடுஞ்சிலை வழங்கிய பகழி
ஏழு வேலையு மெரியொடு புகை[1]மடுத் தேகி
ஊழி வெங்கனற் கொழுந்துக [2]ளுருத்தெழுந் தோடி
ஆழி மால்[3]வரைக் கப்புறத் திருளையு மவித்த.

(இ - ள்.) (இராமபிரானுடைய) மிக்கவலிமையுள்ள நீண்டு வளைந்த வில் வெளிப்படுத்திய கணைகள்,—ஏழுகடல்களையும் நெருப்புடனே புகையையும் நிரப்பிப் புறப்பட்டு, ஊழிக்காலத்துக் கொடிய அக்கினிச்சுவாலைகள்போற் சினங்கொழுந்துஓடி, சக்கர வாளமலைக்கு அப்புறத்துள்ள இருளையும் போக்கின; (எ - று.)

ஏழுகடல்களுக்கு அப்பால் சக்கரவாளகிரி சூழ்ந்திருக்கின்ற தென்பதும், அதற்கு அப்பால் சூரியனதுவெயிலே படாது இருள் சூழ்ந்த இடம் உள்ளதென்பதும் புராணங்களின் கொள்கை. பி - ம்:—[1] மடுத்தென்ன, மடுத்தெரிய. [2] உருத்தென. [3] வரையப் புறத்து. (554)

21. மருமம [1] தாரையி னெரியுண்ட மகரங்கள் மயங்கிச்
செருமின வானிடைக் கற்பக மரங்களுந் தீய
திருமி யாவிட்ட நெடுங்கணை [2] பாய்தலின் நெருப்போடு
உருமு வீழ்ந்தெனச் சென்றன கடற்றுளி யும்பர்.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்) தொடுத்துவிட்ட நீண்ட அம்புகள் பாய்தலினால், நெருப்புடனே இடி விழுந்தாற்போல, மருமஸ்தானங்களில் எரிபட்ட சுறுமீன்கள் மயங்கிநெருங்கவும், வானுலகத்துள்ள கற்பகமரங்களும் தீய்ந்துபோகவும் கடலின் நீர்த்துளிகள் வானத்துச்சென்றன; (எ - று.)

அப்போது இராமசரம்பாய்தலினால் உருமுவீழ்ந்தாற்போல் வானிடைக்கற்பகமரங்கள் தீயக் கடற்றுளி உம்பர்ச்சென்றன: கடல்நீர் கொதித்தலால் மருமதாரையி னெரியுண்ட மகரங்கள் மயங்கிச் செருமின என்க. மருமம்=மர்மம்: உயிர்நிலை: தாரை= தாரா: ஒழுங்கு: வடசொல். பி - ம்:—[1] தாரையினெறியுண்ட. [2] படுதலின். (555)

22. கூடும் வெம்பொறிக் [1] கொடுங்கனல் [2] தொடர்ந்தன [3] கொளுத்த
ஓடு மேகங்கள் பொரிந்திடை யுதிர்ந்தன வும்பர்
ஆடு மங்கையர் கருங்குழல் [4] விளர்த்தன அளக்கர்க்
கோடு [5] தீந்தெழக் [6] கொழும்புகைப் பிழம்பு [7] மீக் கொள்ள.

(இ - ள்.) (நெடுங்கணைபாய்தலின்) கடலின் வரம்பு தீய்ந்து போம்படியும், கொழுவிய புகைப்பிழம்பு மேலெழவும், திரண்ட வெவ்விய பொறியைக் கொண்ட கொடிய நெருப்புச்சுவாலைகள் தொடர்ந்தனவாய் எரித்ததனால், (வானத்திற்) சஞ்சரிக்கின்ற மேகங்களும் (அந்தவெப்பத்தாற்) பொரிந்துபோய் (ப்பொடிப் பொடியாய்)க் கீழே யுதிர்ந்திட்டன: வானுலகத்தில் நர்த்தனஞ் செய்கின்ற (அரம்பைமுதலிய) தேவமகளிரின் கருங்குழல்களும் வெளுத்திட்டன; (எ - று.)—அளக்கர் - அளப்பதற்கு அருமை யானது எனக் கடலுக்குக் காரணக்குறி. பி - ம்:—[1] கொழுங்கனல், கொடுங்கணை. [2] தொடர்ந்திட. [3] கொளுந்த. [4] வெளுத்தன. [5] நீர்த் தெழு. [6] கொடும். [7] போய்க். (556)

23. நிமிர்ந்த [1]செஞ்சரம் நிறந்தோறும் [2]படுதலும் நெய்த்தோர்
உமிழ்ந்[3]து லந்தன மகரங்க [4]ளுலப்பில வுருவத்
துமிந்த துண்டமும் பலபடத் [5]துரந்தன [6]தொடர்ந்து
திமிங்கி லங்களுந் [7]திமிங்கில கிலங்களுஞ் சிதறி.

(இ - ள்.) எழுந்த செந்நிறமுள்ள கணைகள் (தமது) மார்புகள் தோறும் படுதலும், மகரங்கள் இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு அழிந்தவை, கணக்கில்லாதன; விரையச்செலுத்தப்பெற்றனவான அந்த அம்புகள் தொடர்ந்து ஊடுருவியதனால், திமிங்கிலங்களும் திமிங்கிலகிலங்களும் சிதறுண்டு பல துண்டங்களாகித் துணி பட்டன; (எ - று.)—துரந்தன-பெயர். திமிங்கிலம்-திமியென்னும் மீனை விழுங்கவல்ல நீர்வாழ்பிராணி: அந்தத் திமிங்கிலத்தையும் விழுங்கவல்லது, திமிங்கிலகிலம் எனப்படும். பி - ம்:—[1]வெஞ். [2]படுந்தொறு, தைத்தலும், மன்னலும். [3]உலர்ந்தன. [4]சிரங்களு முருவ, சிகரங்களுருவி. [5]தொடர்ந்தன. [6]தொலைந்து, தொலைந்த. [7]திமிகளுமுதிர்ந்தன. (557)

24. நீறு மீச்செல [1]நெருப்பெழப் பொருப்பெலா [2]மெரிய
நூறு மாயிர கோடியுங் கடுங்கணை நுழைய
ஆறு கீழ்ப்பட அளறுபட் டழுந்திய அளக்கர்
சேறு தீய்ந்தெழக் [3]காந்தின சேடன்றன் சிரங்கள்.

(இ - ள்.) நீறு மேலேபறக்குமாறு நெருப்புத்தோன்றியதனால் மலைகளெல்லாம் எரிந்துபோக நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிர கோடிக்கணக்காகவும் கொடியஅம்புகள் (தன்னுட்) புகுந்ததனால், (முதலில் தன்னிடத்து வீழுகின்ற) யாறுகளெல்லாம் கீழ்மைப் படும்படி சேறாகி அழுந்துந்தன்மையைப்பெற்ற கடல் (பின்பு) அச்சேறும் தீய்ந்துபொடியாயெழுவதனால், (பாதாளலோகத்தி லுள்ள) ஆதிசேடனது சிரங்கள் விளங்கித்தோன்றின; (எ - று.) —இது-தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. பி-ம்:—[1]பொருப்பெலாநெருப் பெழுந்து. [2]எரிய. [3]காய்ந்தன. (558)

25. மொய்த்த மீன்குலம் முதலற முருங்கின மொழியின்
பொய்த்த சான்றவன் குலமெனப் பொருகணை [1]யெரிய
உய்த்த [2]கூம்புடை நெடுங்கல [3]மோடுவ கடுப்பத்
தைத்த வம்பொடுந் திரிந்தன [4]தாலமீன் [5]சாலம்.

(இ - ள்.) போர்செய்கின்ற அம்புகள் எரிவதனால், பொய்ச் சாட்சி கூறியவன் குலம்போல் நெருங்கிய மீன் குலங்கள் அடியோடு அழிந்தன; செலுத்தப்பட்ட கூம்பைக்கொண்ட பெரியமரக்கலங்கள் ஓடுவனவற்றை யொத்திருக்குமாறு, தாலமீன் கூட்டங்கள், தைத்த அம்போடும் திரிந்தன; (எ - று.)

உவமையால், பொய்ச்சாட்சி கூறுவதன் கொடுமையைத் தெரி வித்தார். மொழியின் - சொல்லுமிடத்து எனினுமாம். சான்று - சாட்சி. மேல்முகமாகத் தைத்த கணைகள் கூம்பையும், தாலமீன்கள்

மரக்கலத்தையும் போலு மென்க. தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—[1]அரிய. [2]கூம்பொடு. [3]ஒடுவதொப்ப. [4]சாலமீன். [5]சால. ()

26 சிந்தி யோடிய குருதிவெங் [1]கனலொடு செறிய
அந்தி வானகங் [2]கடுத்தத வளப்பரு மளக்கர்
பந்தி பந்திக ளாய்நெடுங் [3]கடுங்கணை படர
வெந்து [4]தீந்தன கரிந்தன பொரிந்தன சிலமீன்.

(இ-ள்.) வரிசைவரிசையாக நெடியகொடிய அம்புகள் பாய்ந்து வருதலினால், சிலமீன்கள், வெந்து தீந்து கரிந்து பொரிந்துவிட்டன; (அந்தமீன்களினின்று) வெளிப்பட்டு ஓடிய இரத்தம் வெவ்விய அம்புக்கனலோடு நெருங்குவதனால், அளத்தற்கு அருமையான அந்தச்சமுத்திரமானது அந்திவானத்தை யொத்தது; (எ-று.) —முன்னிரண்டடி - தற்குறிப்பேற்றவுவமையணி. பி-ம்:—[1]கனலொடும், கனல்களே. [2]ஒத்தன. [3]சரங்களும்பருக, கணையெரிபடர. [4]வீந்தன, வீழ்ந்தன. (560)

27. வைய நாயகன் வடிக்கணை குடித்திட வற்றி
[1]ஐய நீருடைத் [2]தாய்மருங் கருங்கனன் மண்டக்
கைக லந்தெரி கருங்கடல் காரகல் க்டுப்ப
வெய்ய நெய்யிடை வேவன வொத்தன சிலமீன்.

(இ-ள்.) உலகிற்கெல்லாந்தலைவனாகிய இராமபிரானது கூரிய அம்புகள் பருகியதனால் வற்றிப்போய், 'நீர்உள்ளதோ, இல்லையோ?' என்ற ஐயத்திற்கு இடனாகித் தன்னிடமெங்கும் கொடியநெருப்புமண்டியதனால் எல்லாப்பக்கமும் ஒருசேர எரியப்பெற்ற கரியகடலானது கரியஅகலையொத்திருக்க, சிலமீன்கள் காய்ந்த நெய்யிலே வேகின்றவற்றை யொத்தன; (எ-று.)

கடலே வாணலியாகவும் கடல்நீரே நெய்யாகவும் இருக்க, அந்நெய்யில் வேகும் பண்டங்களைப்போன்றன அக்கடலிடைப்பட்ட மீன்களென்க. உருவகத்தையங்கமாகக் கொண்டுவந்த தற்குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—[1]மையநீர். [2]ஆயபேரருங்கனன்மண்டி, ஆய்வருங்கடுங்கனன்மண்டி. (561)

28. குணிப்ப ருங்[1]கொடும் பகழிகள் குருதிவாய் [2]மடுப்பக்
கணிப்ப ரும்புனல் [3]கடையுறக் குடித்தலிற் காந்து
மணிப்[4]ப ருந்[5]தடங் குப்பைகள் மறிகடல் வெந்து
தணிப்ப ருந்தழல் சொரிந்தன போன்றன தயங்கி.

(இ-ள்.) எண்ணுவதற்குமுடியாத கொடிய (இராம) பாணங்கள் (தனது) இரத்தம்படிந்த வாயினால் உட்செல்லும்படி எண்ணுதற்குமுடியாத [மிக்க] (கடலின்) நீரை முழுதும் பருகியதனால், (அந்தக்கடலிலே) ஒளிவிடுந்தன்மையுள்ள இரத்தினங்களின் மிகப்பெரிய குவியல்கள் விளங்கித்தோன்றி, அலை மடக்குந்தன்மையுள்ள கடல் வெந்துபோய்த் தணித்தற்கு முடியாத தணலைச் சொரிந்தன போன்றன; (எ-று.)

எரிந்தவிறகுகளினின்று தணலுண்டாதல் இயல்பு; அத்தன்மை கடலிடையேவிளங்கித்தோன்றும் மணிகளிடத்து அமைத்துக் கூறப்பட்டது: தற்குறிப்பேற்றவணி தயங்குதல்-ஒளிவிடுதல். பி-ம்:—[1]பெரும். [2]படுத்து. [3]கடையறக். [4]பெருந். [5]தடக். (563)

29. எங்கும் வெள்ளிடை [1]மடுத்தலி [2]னிழுதுடை யினமீன்
சங்க முங்கறி கிழங்கென விடையிடை [3]தழுவி
அங்கம் வெந்து[4]பே ரளற்றிடை யடுக்கிய கிடந்த
பொங்கு [5]நன்னெடும் [6]புனலறப் [7]பொரித்தன போன்ற.

(இ-ள்.) எங்கும் வெற்றிடமாம்படி (நீரை இராமபாணங்கள்) பருகியதனால் நிணத்தைக் கொண்ட மீனின் திரள்களும் சங்குகளும் கறியும் கிழங்கும் போல இடையிடையே பொருந்தி,(தமது) உடல்வெந்துபோய், மிக்க (கடற்) சேற்றிலே யடுக்கினவாய்க் கிடந்தவைகள்,—பொங்குந்தன்மையுள்ள நல்ல மிக்கபுனல் அடியோடு அறும்படி பொரிக்கப்பட்ட பொரியலை யொத்திருந்தன;

எரிந்துபொரிந்து நிணத்துடன் அடுக்காய்த்தோன்றும் மீன்குலங்களும் சங்குகளும்-பொரியலான கறி கிழங்குவர்க்கம்போலத் தோன்றினவென்க; தற்குறிப்பேற்றவணி. இனமீன் கறி, சங்கம் கிழங்கு என இயைவது-முறைநிரனிறைப்பொருள்கோள். இனமீன் சங்கம் - பலவகைப்பட்ட மீனின்திரள் என்பாருமுளர். பொங்கு புனல் - கடலின்நீர். பி - ம்:—[1]படுதலின், படுத்தலின். [2]இனிதுடை. [3]தழுவ. [4]வெஞ்சேற்றிடையடுக்கியவயங்க, பேராற்றிடை யடுக்கினகிடந்த. [5]நன்கறி. [6]பொடித்தமீன். [7]பொடிப்பன.

30. அதிரும் வெங்கணை யொன்றையொன் றடர்ந்தெரி [1]யுய்ப்ப
வெதிரின் [2]வன்னெடுங் கானென [3]வெந்தன மீனம்
பொதுவின் மன்னுயிர்க் குலங்களுந் துணிந்தன பொழிந்த
உதிர முங்கடல் திரைகளும் [4]பொருவன வொருபால்.

(இ - ள்.) ஒலித்துவருந்தன்மையுள்ள கொடிய அம்புகள் ஒன்றையொன்றுமோதி மூங்கிலின் வலியநெடிய காட்டைப்போல் நெருப்பையுண்டாக்க, (அதனால், ஒருபக்கத்திலே) மீன்கள் வெந்தன; சாதாரணமான நிலைபெற்ற பிராணிவர்க்கங்களும் துணிப்புண்டனவாய் வெளிக்கக்கிய இரத்தமும் கடற்றிரைகளும் ஒரு பக்கத்திலே (தம்மில்) ஒத்துத்தோன்றின; (எ - று.)

உயிர்க்குலங்களும்-இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை. பொதுவின் மன்னுயிர்க்குலம் என்றது கடலில் வாழ்தலுடையனவாகாத பிராணிவர்க்கம் என்றவாறு. திரைகளும், உம்மை - உயர்வுசிறப்பு எனக்கொண்டு, உதிரமும் கடல் திரைகளும்பொருவன என்பதற்கு - உதிரமும் கடலலைகளையொப்பன என்றும், உதிரமும் திரைகளோடு மாறுகொண்டன என்றும் கூறுவர். பி-ம்:—[1]அடர, மடுப்ப. [2]நன்னெடுங், வெங்கடுங். [3]வெந்தது. [4]பொருதன. (564)

31. அண்ணல் வெங்கணை யறுத்திடத் தெறித்தெழுந் தளக்கர்ப்
பண்ணை [1]வெம்புனல் படப்பட நெருப்பொடும் பற்றி
மண்ணில் [2]வேருறப் [3]பற்றிய நெடுமரம் [4]மற்றும்
எண்ணெய் [5]தோய்ந்தென வெரிந்தன கிரிக்குல மெல்லாம்.

(இ - ள்,) கிரிக்குலங்களிலெல்லாமுள்ள மண்ணில் வேர் நன்ருகவூன்றிய நீண்ட மரங்கள்,—இராமபிரானது கொடியகணைகள் அறுத்திட்டதனுல் துண்டுபட்டு நெருப்பினுலும் பற்றப்பட்டு,கடலாகிய நீர்நிலையின் வெவ்விய நீர் மேலெழுந்து (தம்மீது) படுந்தோறும் பின்னும் எண்ணெயில்தோய்ந்தாற் போல எரியலாயின;

பண்ணை-வயலுமாம். கடலின்நீர் இராமபாணத்தினுற் கொதியுண்டு வற்றிப் பண்ணைநீர்போலச் சிறிதாகத் தோன்றிப் பட்டமாத்திரத்தினுல் வீழ்ந்த மரங்களை எண்ணெய் சேர்ந்தாற்போலப் பின்னும் எரியச்செய்த தென்க. கிரிக்குலம்-கடலிலிருந்தவையென்னலாம். தெறித்தல்-துண்டுபடுத்தல். பி-ம்:—[1]வெம்புலப். [2]வேரற. [3]முற்றிய, வற்றிய. [4]முற்றும். [5]தோய்ந்தன. (565)

32. தெய்வ நாயகன் தெரிகணை திசைமுகத் தொருவன்
[1]வைவி தாமெனப் பிழைப்பில மனத்தினும் கடுக
[2]வெய்ய வன்னெருப் பிடையிடை [3]பொறித்தெழ [4]வெறிநீர்ப்
பொய்கை தாமரை பூத்தெனப் [5]பொலிந்தது புணரி.

(இ - ள்) தேவாதிதேவனுன இராமபிரான் ஆராய்ந்தெடுத்து எய்த அம்புகள் 'நான்குதிசையும்நோக்கிய நான்குமுகங்களையுடையனுன பிரமதேவனது சாபம்போலும் இது' என்னுமாறு தவருதனவாய் மனத்தினும் விரைந்துசெல்லவே, (அந்தக்கணையால் தோன்றிய) கொடிய வலிய நெருப்பானது இடையிடையே பொறியைச்சிதறியவண்ணம் மேலெழுதலால், கடலானது,—நறுமணமுள்ள நீர்ப்பொய்கை தாமரைமலர்களைப்பூத்தாற்போல விளங்கிற்று; (எ - று.)

கடலின் நீரில் இடையிடையே நெருப்புச்சுவாலையெழுந்து தோன்றுவதால், அக்கடல் தாமரைபூத்த நீர்ப்பொய்கைபோலுமென்றுர்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. வைவு என்பதற்கு-அஸ்த்ர மென்பாருமுளர். பி-ம்:—[1]வைததாம். [2]எய்கையால்,வெய்யவான், வெய்யதாய். [3]பொடித்தெழு. [4]விரிந்த. [5]பொலிந்ததப். ()

33. செப்பின் மேலவர் சீறினு மது[1]சிறப் பாதல்
தப்பு மேஅது கண்டனம் உவரியில் தணியா
உப்பு வேலையென் றுலகுறு பெரும்பழி [2]நீங்கி
அப்பு வேலையாய் நிறைந்தது குறைந்ததோ வளக்கர்.

(இ - ள்.) சொல்லுமிடத்து,மேலோர் சீற்றங்கொண்டாலும் அது சிறப்பேயாகுதல் தவறுமோ? [தவருது]; அவ்விஷயத்தை உப்புக்கடலில் (பிரதியட்சமாகக்) கண்டோம்; (எங்ஙனமெனின்),-கடலானது, தணியாத உப்பையுடையது என்று உலகிற்பொருந்

திய பெரும்பழி நீங்கப்பெற்று அம்புவேலையாய் நிறைந்தது; கடல் குறையுற்றதோ? (எ - று.)

இராமபிரான் சீற்றத்தால் அப்போது உவரிக்கு உப்புவேலை யென்ற பேர் நீங்கி அப்புவேலையென்ற பேர் நேரிட்டதனால், பெரியோர்சீறினால் மேன்மையேநிகழு மென்பதைக் கண்ணாரக்கண்டோ மென்றவாறு. ஒருசெய்கையால் பிறருக்கு நல்பொருளையோ தீயபொருளையோ தெரிவிப்பதாகிய **காட்சியணி** இச்செய்யுளிற் காண்க. அம்புவேலையென்ற தொடர், அம்பையுடைய வேலை யென்று விரியும்: **அம்புவேலைஎன்பது** - நன்னீர்க்கடல் அம்பைக் கொண்ட கடல் என்று **சிலேடைவகையால்,** இருபொருளை யுணர்த்தும்: மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம் வன்றொடர்க்குற்றியலுகரமாயிற்று: அம்பு-நன்னீரும், கணையும். **பி-ம்:—**[1]சிறப்பான். [2]ஒழிய. ()

34. தாரை யுண்டபே ரண்டங்க [1]ளடங்கலுந் தானே
வாரி யுண்டருள் செய்தவற் [2]கிதுவொரு வலியோ
பாரை [3]யுண்பது படர்புன லப்பெரும் பரவை
நீரை [3]யுண்பது நெருப்பெனு மப்பொருள் [4]நிறுத்தான்.

(இ - ள்.) (யுகாந்தகாலத்தில்) உலகத்தை யழிப்பது, பரவிய (கடற்) புனல்: அந்தப் பெருங்கடலின்நீரை நெருப்பு உண்ணு மென்று (வேதத்திற்) கூறிய அந்தப்பொருளை (த் தன்செயலால்) நிலைநாட்டினான்; (ஒன்றன்மேலொன்றாக) ஒழுங்காக இருக்கின்ற பெரிய அண்டங்களையெல்லாம் தானொருவனே வாரியுண்டு அருள் செய்தவனாகிய திருமாலின் அமிசாவதாரமான இராமபிரானுக்கு இந்தக்கடல்நீரை அம்பினாலுண்பது ஒரு பெரிய காரியமாமோ?

அக்கினியிலிருந்துநீரும் நீரிலிருந்துபூமியும் தோன்றியது போலக் காரியங்கள் தமக்குக்காரணமானபொருள்களிலே இலயமடையும்: இம்முறைமைக்கு ஏற்ப, பூமியானது நீரிலும் நீரானது நெருப்பிலும் இலயமடையுமென்று வேதம் கூறுகின்றது: அவ் விஷயத்தை உலகத்தோர் கண்ணாற்காணும்படி, பாரையுண்ட கடலின் நீரைக் கணையினால்தோன்றிய நெருப்பினால் வற்றுவித்தான். உலகத்தையெல்லாம் வாரியுட்கொண்ட பெருமானுக்கு இச் செயல் ஒரு பெருங்காரியமன் றென்றவாறு. அண்டங்களையெல் லாம் உண்டருள்பவனுக்கு ஓரண்டத்தின் ஏகதேசத்திலடங்கி யிருக்கும் பொருளை யுண்ணச்செய்வதில் அருமைப்பாடு சிறிது மில்லையென்பார், 'இது ஒருவலியோ' என்றார். இச்செய்யுளில் **தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி** காண்க. தாரை - தாரா என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. 'தாரையுண்டபேரண்டங்க ளாழையின் கனியைத், தேரையுண்டெனவுண்டவற்கிதுவொரு வலியோ' என்று முதலிரண்டடிகள் சிலபிரதியிற் காண்கின்றன. **பி - ம்:—** [1]அடங்கவும். [2]ஈதொரு. [3]உண்டது. [4]நிறைத்தான். (568)

வேறு.

35. மங்கலம் பொருந்திய [1]தவத்து மாதவர்
கங்குலும் பகலுமக் [2]கடலுள் வைகுவார்
அங்கம்வெந் திலரவ னடிக ளெண்ணலால்
பொங்குவெங் கனலெனும் புனலிற் போயினர்.

(இ - ள்.) இரவும் பகலும் அந்தக்கடலுள் தங்குபவராகிய மங்கலம்பொருந்திய தவத்தையுடைய பெருந்தவசியர்,—அந்தக் கடவுளின்பாதங்களைத் தியானித்துக்கொண்டிருத்தலால், தம் முடல் வேவப்பெறாமல் மிகக்கொடிய அக்கினியென்று சொல்லத் தக்க (அந்தக்கடலின்) நீரில்தானே போனார்கள்; (எ - று.)

மாதவர்க்கு நெருப்பிலிருந்தும் உடல்வேதலாகிய காரியம் தோன்றாமையைக் கூறியதனால், இது - சிறப்புநவிற்சியணி: இதனை வடநூலார் விஶேஷோக்தி யென்பர். இங்ஙனம் உடல்வேவப் பெறாமல் அவர்கள் இனிதுசென்றுகொண்டிருந்ததுபற்றி, 'கன லெனும் புனல்' என்றது. வேண்டுவார் வேண்டியன எய்தலால், 'மங்கலம் பொருந்திய தவம்' என்றார். பி - ம்:—[1]தவத்தின். [2]கடலின். (569)

36. தென்றிசை [1]குடதிசை முதல திக்கெலாம்
துன்றிய பெரும்புகைப் [2]படலஞ் சுற்றலால்
கன்றிய நிறத்தன கதிர வன்பரி
[3]நின்றன சென்றில நெறியி னீங்கின.

(இ - ள்.) தென்றிசை மேற்றிசை முதலிய திக்குகளிலெல் லாம் நெருங்கிய மிக்க புகைத்தொகுதி சூழ்ந்துகொண்டதனால், சூரியன் குதிரைகள்,—(தம்முடைய இயற்கையான பச்சைநிறம் நீங்கிக்) கன்றியநிறத்தையடைந்தனவாய் வழிதவறிப்போய் மேல் செல்லமாட்டாமல் நின்றன; (எ - று.)—பரிநிறம் மாறுபட்டன என்றது - பிறிதின்குணம்பெறலணியும், நெறியின்நீங்கின சென்றில நின்றன என்றது - தொடர்புயர்வுநவிற்சியணியுமாம். பி - ம்:— [1]குணதிசை. [2]படலே. [3]நின்றது. (570)

37. [1]பிறிந்தவர்க் குறு[2]துய ரென்னும் பெற்றியை
அறிந்திருந் தறிந்தில ரனைய ராமெனச்
செறிந்ததம் பெடைகளைத் தேடித் [2]தீக்கொள
மறிந்தன கரிந்தன வானப் புள்ளெலாம்.

(இ - ள்.) வானத்திற்சஞ்சரிக்குந் தன்மையுள்ள பறவைக ளெல்லாம்,—(தம்மோடு) நெருங்கிப்பழகுகின்ற தம்முடைய பெண்பறவைகளைத் தேடுகையில் (இராமபிரானெய்த அம்புகளி னால்தோன்றிய) தீக்கொள்ளவே, '(இராமபிரான்) பிரிந்தவர்க்கு மிக்கதுயரம் (விளையும்)என்ற தன்மையையறிந்திருந்தும் அறியாத வரைப்போன்றார்', எனச்சொல்லி, (அத்தீயில்) உயிர்மடங்கிக் கரிந்திட்டன; (எ - று.)

இனி, தமது பேடையைத்தேடி அவைதீக்கொண்டதையறிந்த ஆண்பறவைகள், 'இராமபிரான் தான்சீதையைப்பிரிந்து, 'பிரிந்தார்க்கு உறுந்துயர் இத்தன்மையது என்பதை உணர்ந்திருந்தும், பிறபிராணிகட்கு நமதுசெயலால் அவ்வாறான துயர் நேருமோ? என்று அஞ்சியல்லவோ தொழிலைச்செய்யவேண்டும்: அங்ஙனம் ஆராயாதுசெய்து எமதுபேடையைத் தமது அம்புத்தீக்கொள்ளச் செய்தாராதலால், இவர் பிரிந்தார்க்கு உறுந்துயரை அறிந்திருந்தும் அறியாதவர் போன்றார்' என்றுசொல்லித் தாமும் அத்தீயில் உயிரொழிந்து கரிந்தன வென்றுமாம். இனி, இச்செய்யுளில், 'பிறந்தவற்கு' என்ற பாடத்தைக்கொண்டு, (மோட்சலோகத்திலிருப்பவர்) 'இவ்வுலகத்துப்பிறந்தார்க்கு மிக்க துயர்விளையும்'என்பதையறிந்திருந்தும் இவர் அறியாதவர்போல்வாரென்னுமாறு இவ்வுலகத்தவரின் துயரைநீக்கும் பொருட்டுப் பிறப்புறுதல்போல, அனலினின்று தப்பியுய்ந்தசேவல் புகையினின்றுவெளிவராத தம்பேடைகளைத்தேடித் தீக்கொள்ளவே மறியுண்டு இறந்தன என்று கூறினாருமுளர். ஆம் - அசை. பி - ம்:—[1]பிறந்தவற்கு. [2]பொருளுணரும்பெற்றியார், துயரெண்ணும்பெற்றியை. [3]தீச்செல.

38\. [1]கமையறு கருங்[2]கடல் கனலி கைபரந்து
[3]அமைவனம் ஒத்தபோ தறைய வேண்டுமோ
சுமையுறு பெரும்புகைப் [4]படலஞ் சுற்றலால்
இமையவ [5]ரிமைத்தனர் [6]வியர்ப்பு மெய்தினர்.

(இ - ள்.) (இராமபிரான் தான்) பொறுமையுறுதற்குக் காரணமாயிருந்த அந்தக்கரியகடலானது (அப்பிரானது கணையின்) நெருப்புத்தன்னிடம் முழுதும் பரவப்பெற்று மூங்கிற்காட்டையொத்த போது (அதனால் நேர்ந்த கொடுமையைச்) சொல்லவேண்டுமோ? சுமையாகப்பொருந்திய பெரும் புகைக்கூட்டம் சுற்றிக்கொண்டதனால், (இமையாக்கண்ணரான) தேவரும் கண்ணிமைத்து (அச்சத்தால்உடலில்) வியர்வையும் உண்டாகப்பெற்றனர்; (எ - று.)— தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. பி - ம்:—[1]கமையுறு. [2]கடற். [3]அமைவனவொத்த. [4]படலை. [5]இமைத்தன. [6]வெயர்ப்பும். (572)

39\. பூச்[1]செலா தவள்நடை [2]போல்கி லாமையால்
[3]ஏச்செலா மெய்திய [4]எகினம் யாவையும்
தீச்செலா நெறிபிறி தின்மை யால்திசை
[5]மீச்செலா புனலவன் புகழின் வீந்தவால்.

(இ - ள்.) பூவிலும் அடிவைத்துச்செல்லமாட்டாத [மிக்க மென்மையையுடைய]வளான சீதாபிராட்டியின் நடையைப் போன்று (அழகாக) நடக்கமாட்டாமையால் பழிப்பை மிகுதியாக அடைந்த அன்னப்பறவைகளெல்லாம்,—நெருப்புச் செல்லாதவழி வேறுஇல்லாமையால் திக்கின்மீது செல்லமாட்டாதனவாய், வருண பகவான் புகழ்போல அழிந்தன; (எ - று.)

புனலவன்புகழ்வீந்தமை - வரங்கிடந்த இராமபிரானுக்கு அருளாமையாலானது. புகழை வெண்ணிறமுடையதாகக்கூறுதல் கவிமரபு ஆதலால், வெண்ணிறமுடைய அன்னப்பறவை வீந்தமையை வருணனுடையபுகழே உடலம்படைத்து அழிந்ததுபோலுமென்று குறித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. 'பூச்செலாதவன்' என்பது, சீதையின் மென்மையைக் குறிக்கும். ஏச்சுடன் உலகில் வாழ்வதனினும் இறத்தல் நலமென்ற எண்ணத்தால் அன்னங்கள் வீந்தன என்ற கருத்தும் இதிற் பெறப்படும். பி - ம்:—[1]செலாதவண்பெடை, செலாதவப்பெடை. [2]போகலாமையில், போகிலாமையால். [3]ஏச்செலாவெய்திய. [4]அன்னம். [5]மீச்செலாப்புரவலன், மீச்செலப்புல்லலன்றன். (573)

40. பம்புறு நெடுங்கடற் [1]பறவை யாவையும்
உம்பரிற் செல்லலுற் றுருகி [2]வீழ்ந்தன
[3]அம்பர மம்பரத் தேக [4]லாற்றல
இம்பரி [5]னுதிர்ந்தன எரியு மெய்யன.

(இ - ள்.) பரவுதல்பொருந்திய பெரியகடலிலேவாழ்கின்ற பறவைகளெல்லாம் வானத்திற் (பறந்து) செல்லத்தொடங்கி (அங்கும்அனற்சுவாலை வீசுவதனால்) உருகி வீழ்ந்திட்டன; மேகங்களும், எரிகின்ற உடலையுடையனவாய் ஆகாயத்திற் செல்லமாட்டாதனவாகிஇவ்வுலகிற் சிந்தின; (எ - று.)—அம்பரம் அம்பரத்திற் செல்லமாட்டாதனவாயின என்று கூறியநயம், பாராட்டற்குரியது அம்பரம்-மேகமும், வானமும் பி-ம்:—[1]பரவை. [2]வீய்ந்தன. [3]வம்பரும். [4]ஆற்றிலர். [5]மறிந்துபோயெரிந்துவீழ்ந்தவே. (574)

41. பட்டன படப்படப் படாத புட்குலம்
சுட்டுவந் [1]தெரிக்குலப் படலஞ் சுற்றலால்
இட்டுழி யறிகில இரியல் [2]போவன
முட்டையென் றெடுத்தன [3]வெளுத்த மூத்தெலாம்.

(இ - ள்.) சுட்டுக்கொண்டேவந்து அக்கினிச்சுவாலைகளின் தொகுதி சூழ்ந்துகொண்டதனால் இறந்தபறவைகள் இறந்திறந்து போயினவாக, இறவாத பறவைகளெல்லாம் ஓடத்தொடங்கி, (தாம் முட்டையை) இட்டஇடத்தையறியாமல் வெளுத்தமுத்துக்களையெல்லாம் (தமது) முட்டைகளென்று கருதியெடுத்தன;—புட்குலம் வெளுத்தமுத்தை முட்டையென்று கருதியெடுத்தனவெனக் கூறியது-மயக்கவணி. தீப்பட்டுவேகும்நிலையிலும் பறவைகட்குத் தாம்இட்ட முட்டையினிடத்திலுள்ள அன்பு விளங்குதல் காண்க. பி-ம்:—[1]எரிக்கனல், எரிகனல். [2]போயின. [3]கடலுள், கடுத்த. (575)

42. வள்ளலைப் [1]பாவியேம் மனித னென்றுகொண்டு
எள்ளலுற் [2]றறைந்தன [3]மெண்ணி லாமென
வெள்ளிவெண் பற்களைக் கிழித்து விண்ணுறத்
துள்ளலுற் றிரிந்தன [4]குரங்கு சூழ்ந்தில.

(இ - ள்.) (நீர்க்) குரங்குகள்,—திரண்டிருக்கமுடியாமையால், 'பாவிகளாகிய நாங்கள் உதாரகுணமுடையவனான ஸ்ரீராமபிரானைச் சாதாரணமனிதனே யென்றுஎண்ணிப் பரிகசித்தலைச்செய்து (ஏளனமாய்ச்) சொன்னோம்; ஆராய்ச்சியில்லாமற் போனோம்' என்று சொல்லி, வெள்ளிபோல் வெண்ணிறமான (தம்) பற்களை யிளித்த வண்ணம் ஆகாயத்தையளாவத்துள்ளி நிலைகெட்டு ஓடின; (எ-று.)

'எண் இலாம்' என்றது-'இராமன் மனிசனல்லன்: கடவுளின் அமிசமானவன்' என்ற எண்ணம் அவனது இந்தஅற்புதமானசெயலைக்காண்பதற்கு முன்னமே தோன்றியிருப்பின், அவனையெள்ளாமல் மற்றைவானரங்கள்போலவே அப்பரமனை யடைந்து நற்கதியைப் பெற்றிருக்கலாமென்ற உட்கோளினாலாகும். பொருளுரைக்கும்போது சூழ்ந்திலஎன்பதை முன்னேகூட்டாமல்இறுதியிலேயே கொண்டு, அதற்கு - குரங்குகள் இரிந்தனவாதலாற் கணையின் நெருப்பினாற் சூழப்பெறுதனவாயின என்றுஉரைப்பாருமுளர். இனி, முதலிரண்டடிகள் "வள்ளலைப்பாவிதான் மனிதனென்றுடன், எள்ளலுற்றெதிர்ந்திலனேமுநாளென" என்று சிலபிரதியிற் காண்கின்றன: அந்தப்பாடம், அக்குரங்குகள் வருணனைப் பழித்தனவாகப் பொருள்படும். பி - ம்:—[1]பாவிகாள், பாவிதான், பாவியேன். [2]இகழ்ந்தனம். [3]எண்ணிலோம். [4]குரங்கின்சூழலே. ()

43 [1]தாநெடுந் தீமைக ளுடைய தன்மையார்
[2]மாநெடுங் கடலிடை [3]மறைந்து வைகுவார்
[4]தூநெடுங் குருதிவே லவுணர் துஞ்சினர்
[5]மீன்நெடுங் குலமென மிதந்து வீங்கினர்.

(இ - ள்.) (பிறருக்கு) வருத்தஞ்செய்கின்ற மிக்க தீமைகளைக் கொண்ட தன்மையையுடையவரும் மிக்கபெருங்கடலிடையே மறைந்து தங்குபவருமான மாமிசத்துடன் மிக்க இரத்தம்பரந்தவேற்படை யையுடைய அவுணர்கள், (கணைகளால்தோன்றிய நெருப்பினாலெரிக்கப்பட்டு) இறந்தவராய், பெருமீன்கள்போலப் பெருந்தோற்றத்துடன் மிதந்தார்கள்; (எ - று.)—'வீங்கி மிதந்தார்' என மாறுக. முதலடியில், தா-வருத்தம்: தாம் என்றும் பிரிக்கலாம். பி-ம்:—[1]தானெடுங். [2]மானெடுங். [3]மறந்து. [4]தூனெடுங். [5]மீநெடுங்கிரி. (577)

44. தசும்பிடை விரிந்தன வென்னுத் [1]தாரைய
பசும்பொனின் [2]மானங்க [3]ளுருகிப் பாய்ந்தன
அசும்பற வறந்தன [4]வான வாறெலாம்
விசும்பிடை [5]விளங்கிய மீனும் [6]வெந்தவே.

(இ - ள்.) (கணைத்தீயால்), பசும்பொன்னாலியன்ற விமானங்கள்,—(முதலிற் பொற்)குடம் இடையேவிரிந்தனவென்று சொல்லத்தக்க ஒழுங்கையுடையனவாய், (பிறகு) உருகிப்பாயலாயின; (அதனால்) ஆகாயத்திலுள்ள கங்கையின் நீரெல்லாம், நீர்த்திவலை

யும் அறும்படி வரண்டுபோயின; ஆகாயத்தில் விளங்கிய நட்சத்திரங்களும் வெந்தன; (எ - று.)—மானம்-முதற்குறை. வானவாறு- ஆகாயகங்கை: ஆகாயவழியுமாம். முதலடி 'தசும் பொடு விளங்கியே யொளிருந் தானத்த' என்று ஒருபிரதியில். பி - ம்:—[1] தாரையப். [2] விமானங்கள், விமானமும். [3] உருக்கி. [4] வானயாறெலாம், வானயாறுகள். [5] இயங்கின. [6] வெந்தவால். வெந்ததால். (578)

45. [1] செறிவுறு செம்மைய தீயை யோம்புவ
நெறியுறு செலவின தவத்தி [2] னீண்டன
உறுசின முறப்பல வுறவு [3] கொண்டன
குறுமுனி யெனக்கடல் குடித்த கூர்ங்கணை.

(இ-ள்.) (இராமபிரானுடைய) கூரிய அம்புகள்,——குறுகிய வடிவமுள்ள அகத்தியரைப்போல், நெருங்கிய செம்மையையுடையனவும், தீயையோம்புவனவும், நெறியிற்செல்லுகின்ற செலவினை யுடையனவும், தவத்தினீண்டனவும், மிக்க சினம்பொருந்துவ தாற் பலவுருவங்களைக் கொண்டனவுமாகிக் கடல் நீரைக் குடித்தன; (எ - று.)

கணைக்கு, செம்மை-செந்நிறமுடைமை, தீயையோம்புதல்-தீயை மேன்மேல் தோன்றச்செய்து வளர்த்தல், நெறியுறு செலவு -நேரே செல்லுதல், தவத்தின் நீளுதல்-இராமபிரானது சங்கற் பத்தால் வளர்வனவாதல், உறுசினமுறப்பலவுருவுகொள்ளுதல்-இராமனது சினத்தினால் ஒன்று நூறாக ஆதல், கடல் குடித்தல்-கடல்நீரை வற்றச்செய்தல். குறுமுனிக்கு, செம்மை-நற்குண முடைமை, தீயையோம்புதல்-அக்கினிகாரியஞ்செய்தல், நெறியுறு செலவு-சன்மார்க்கத்தில் நடக்கை, தவத்தின் நீளுதல்-தவத்தை மிகுதியாகக் கொள்ளுதல், உறுசின முறப்பலவுருவுகொள்ளுதல்-மிக்க சினந் தோன்ற (அச்சினத்திற்கு) ஏற்பப் பலவுருவத்தை யடைதல், கடல் குடித்தல்-கடல்நீரை ஆசமனஞ் செய்தல்: இவ் வாறு இராமனதுகணைக்கும் குறுமுனிக்கும் செம்மொழிச்சிலேடை மூலமாக ஒப்புமை கூறியது-சிலேடையையுறுப்பாக்கொண்ட உவமையணியாகும். பி-ம்:—[1] செறியுறுசெம்மையில். [2] நீண்டென. [3] கொள்வன. (579)

46. மோதலங் கனைகடன் [1] முருக்குந் தீயினால்
பூதலங் காவொடு [2] மெரிந்த பொன்மதில்
[3] வேதனு மிலங்கையும் மீளப் போயின
தூதன்வந் தானெனத் துணுக்கங் [4] கொண்டதால்.

(இ-ள்.) மோதுதலையுடைய அழகியஒலிக்கின்றகடலில்(இராம பிரானெய்த அம்புகளினால் தோன்றிய) அழிக்குந்தன்மையுள்ள தீயினால் (இலங்கையின்) பொன்மதில் வேதலும், இலங்கைப் பூதலம் காவொடும் எரிந்தன: (அங்ஙன் பூதலம் காவோடும்) எரி யவே, இலங்கைநகரத்திலுள்ளாரும் சென்ற (இராம) தூதனாகிய

அநுமான் மீளவும் வந்திட்டானென்று கருதி மனத்திலச்சங் கொண்டனர்; (எ - று.)

இலங்கை-இலங்கையிலுள்ளார்க்கு, ஆகுபெயர். இராமபிரானெய்தகணையினால் கடலில்தோன்றிய நெருப்பு இலங்கைப்பூதலத்தைக் காவோடும் எரியச் செய்ததன்மூலம் மதிலைவேவச்செய்ய 'முன்னர்ச்சோலையுடனே பூதலத்தை யெரித்திட்ட அனுமான் மீளவும் வந்து நெருப்புவைத்திட்டானோ?' என்று இலங்கையிலுள்ளார் அச்சங்கொண்டனரென்பதாம்: ஐயவணி. [2]எரிந்துஎன்ற பாடத்துக்கு-பூதலமும் காவும்எரிந்து பொன்மதிலும் வேகவே, இலங்கையும் துணுக்கங்கொண்டது என யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாக உரைக்க. பி-ம்:—[1]முழுங்கு, முழங்கத். [2]மேய்தலும். [3]உற்றதே. (580)

47\. அருக்கனி லொளி [1]விடு மாட கக்கிரி
உருக்கென வுருகின உதிரந் தோய்ந்தன
முருக்கெனச் சிவந்தன [2]முரிய வெந்தன
கரிக்குவை நிகர்த்தன பவளக் காடெலாம்.

(இ-ள்.) சூரியனைப்போல ஒளிவிடுகின்ற பொன்மலையான திரிகூடாசலம் பொன்னுருக்குப்போல உருகி இரத்தம்படியப்பெற்றுற்போன்றனவாகிப் பலாசம்பூப்போலச் சிவந்துதோன்றின; பவளக்காடெல்லாம் நிறம்முரியும்படி வெந்தனவாகிக் கரிக்குவியலையொத்தன;(எ-று.)—ஆடகக்கிரியென்றது-திரிகூடாசலத்தை: அதற்குச்சிகரங்கள் மூன்று இருத்தலால், பன்மை கூறப்பட்டது. கணை நெருப்பாற் செந்நிறத்தனவானமையால், உதிரந்தோய்ந்தன்னவாயின என்றார். பி-ம்:—[1]விளங்கு. [2]முதிர. (581)

48\. [1]பேருடைக் கிரியெனப் [2]பெருத்த [3]மீன்களும்
ஓரிடத் துயிர்தரித் [4]தொதுங்க கிற்றில
நீரிடைப் [5]புகுஞ்சில [6]நெருப்பும் நன்றெனப்
பாரிடைக் குதித்தன பதைக்கு மெய்யன.

(இ-ள்.) பெருமையையுடைய மலைபோலப் பெருத்த மீன்களும் ஓரிடத்தில் உயிரைத் தாங்கி ஒதுங்கிநிற்கமுடியாதனவாகி, நீரிடையிற்புகுந்த சில, நெருப்பும் இந்தக்கடல்நீரின் நன்று என்று சொல்லி(க் கடல் நீரை நீத்து)ப்பூமியிற்குதித்துத் துடிதுடிக்கின்ற உடம்பையுடையனவாயின; (எ-று.)—கடல்நீர் உடம்பில் இழிசிக்கொண்டு உடலை வேகச்செய்தலால், இந் நீரினும் நெருப்பே நன்றுமென்றன வென்க. மீன்கள் திரிகூடாசல நீர்நிலையில் வாழ்வன என்னலாம். நீரைவிட்டுப் பாரில்வரவே மீன்கள் பதைத்தன. பி-ம்:—[1]வேருடை. [2]பெரிய. [3]மீன்குலம். [4]ஓங்க. [5]புகுமதில். [6]நெருப்பில். (582)

49\. சுருள்[1]கடல் திரைகளைத் தொலைய [2]வுண்டனல்
பருகிடப் புனலில பகழி [3]பாரிடம்
மருள்[4]கொளப் [5]படர்வன நாகர் வைப்பையும்
இருள்கெடச் [6]சென்றன விரவி [7]போல்வன.

(இ-ள்.) (இராம) பாணங்கள்,—சுருளுந்தன்மையுள்ள கடலின் அலைநீரை வற்றும்படி பருகி(ப் பின்னும் தம்மிடத்துள்ள) அனல் பருகுதற்கு நீர் இல்லாமையால் பாரிடத்தவர் திகைப்பு அடையும்படி செல்லத்தொடங்கினவாய், நாகரின் வாழிடமான பாதாளலோகத்தையும் இருள்கெடச் சென்றனவாகிச் சூரியனை நிகர்த்தன; (எ - று.)—இருள்கெடுத்தலாற் பகழிக்குச் சூரியன் உவமை. பி-ம்:—[1] கெடத். [2] உண்டன, உண்டெனப். [3] பாரிடை. [4] கெட. [5] படநெடு மகரவைப்பெலாம். [6] சென்றுள. [7] போன்றன, ஒப்பன. (583)

50. கரும்புறக் கடல்களோ டுலகங் [1] காய்ச்சிய
இரும்புறச் செல்வன விழிவ கீழுற
அரும்புறத் [2] தண்டத்தை யுருவி [3] யப்புறம்
பெரும்புறக் கடலையுந் தொடர்ந்து பின் [4] செல்வ.

(இ - ள்.) (இராமபாணங்கள்),—கறுத்துத்தோன்றுகின்ற மேற்புறத்தைக்கொண்ட கடல்களுடனே உலகங்களையும் எரித்தனவாய்இரும்பின் தன்மை பொருந்தச் செல்வனவும் கீழுற இழிவனவுமாகி, (துளைத்தற்கு) அரிய இடத்தைக்கொண்ட அண்டத்தை ஊடுருவிச்சென்று பின் அப்புறமுள்ள பெரும்புறக்கடலையும் தொடர்ந்து செல்வனவாயின; (எ - று.)—திண்மையுடனிருத்தல்பற்றி 'இரும்புறச்செல்வன' என்றார். தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. பி-ம்:—[1] காட்சிய. [2] அண்டமும். [3] அப்புறப். [4] செலும். (584)

51. திடல் [1] திறந் துகுமணித் திரள்கள் சேணிலம்
உடல்திறந் துதிரம்வந் துகுவ போன்றன
கடல் [2] திறந் தெங்கணும் வற்ற வக்கடல்
[3] குடல்திறந் தனவெனக் கிடந்த கோளரா.

(இ - ள்.) (நீர்வற்றினமையால் கடலிடையே) திட்டுக்கள் திறக்கப்பெற்று (அங்கு)ச் சிந்திக்கிடந்த இரத்தினத்தொகுதிகள், பரந்தநிலம் உடல்திறக்கப்பெற்று இரத்தம் வந்து உகுவன வற்றைப் போன்றன; கடலானது திறக்கப்பெற்று எங்கும் நீர் வற்றினமையால் (அதனிடையே தோன்றுகின்ற) வலிய கடற்பாம்புகள், அந்தக்கடல் குடல்திறந்தவற்றைப் போன்றன; (எ - று.)—தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணிகள். பி - ம்:—[1] சிறந்து. [2] இறந்து. [3] குடர். (585)

52. ஆழியிற் புனலற மணிக [1] ளட்டிய
பேழையிற் பொலிந்தன பரவை [2] பேறுறப்
[3] பூழையிற் பொருகணை [4] யுருவப் புக்கன
மூழையிற் பொலிந்தன முரலும் வெள்வளை.

(இ - ள்.) கடலின் நீர் வற்றுதலினாலே (ரத்நாகரமான) சமுத்திரங்கள், பாக்கியந்தோன்றி மணிகள்நிரம்பவைத்த பெட்டிபோல விளங்கின; ஒலிக்குந்தன்மையுள்ள வெண்ணிறச்சங்குகள், (தம்மிடத்துள்ள) துவாரத்திலே (இராமபிரானுடைய) பொருகணை ஊடு

ருவப்பெற்றனவாகி அகப்பைபோலத்தோன்றின; (எ - று.)— நீர்வற்றிய கடல்கள் மணிகள்வைத்துள்ள பெட்டியையும், கணை பொத்திய சங்குகள் மூழையையும், போலுமென்றவை- **தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணிகளாம்.** பி-ம்:—[1]எட்டிய. [2]பேர்வறப், பெட்புடை. [3]பூழியிற். [4]உருவிப். (586)

53. **நின்றுநூ றுயிரம் பகழி நீட்டலால்**
குன்று [1] நூறுயிரங் கோடி யாயின
சென்றுதேய் [2]வுறுவரோ புலவர் [3]சிறினும்
ஒன்றுநூ றுயின வுவரி முத்தெலாம்.

(இ - ள்.) (இராமபிரான் தனது) வில்லினின்று நூறுயிரம் பகழியைச்செலுத்தலால், குன்றுகள் நூறுயிரங்கோடித்துண்டுகளாயின; (அன்றியும், அவ்வாறே), உவரியிலுள்ள முத்துக்களெல்லாம் ஒன்றுநூறுக ஆயின; (இங்ஙனம் ஒன்று பலவானது தகுதியே): புலவராயினோர் சீறினல் (சீறப்பட்டவர்) போய்க் குறைவுறுவரோ? [குறைவுறுர்]; (எ - று.)

புலவர்சீறினும் குறைவு வராதாகையால்,குன்றுகளும்முத்துக்களும் இராமபிரான் சீற்றத்தினலெய்த கணைக்கு இலக்காயும் குறைவுறுமல் ஒன்று மிகப்பலவாயின வென்க; பொதுப்பொருள் சிறப்புப்பொருளைச் சமர்த்தித்துநின்ற **வேற்றுப்பொருள்வைப் பணி.** குன்றும் முத்தும் பலவாகச்சிதைவுற்றன என்ற பொருளை, அவை குறைவுறவில்லை யென்று கூறிய நயம், அறிஞரை இன்புறுத்தும். சென்று - சொல்விழுக்காடு: தம்முன்னைய நிலைமை நீங்கி எனினுமாம். பி - ம்:—[1]நூறுயிரக்கோடி. [2]உறுவரே. [3]சிறினல். (587)

54. **சூடுபெற் [1]றையனே தொலைக்கு மன்னுயிர்**
வீடுபெற் றன[2]விடை மிடைந்த வேணுவின்
காடுபற்றிய [3]பெருங் கனலி கைபரந்து
ஓடியுற் றதுநெருப் புவரி நீரெலாம்.

(இ - ள்.) தலைவனுகிய இராமபிரானல் தானே [இராமபிரானது அம்பினல்] சுடப்பட்டு உயிர்தொலைக்கப்பெற்ற மன்னுயிர்கள், மோட்சலோகத்தைப் பெற்றன; கடலினிடையே நெருங்கிய மூங்கிலின் காடுகளிற் பற்றிய சுடுந்தன்மையுள்ள பெருநெருப்பு, எங்கும்பரவுவதால், அந்நெருப்பு உவரிநீர் முழுவதும் ஓடிப் பொருந்திற்று; (எ - று.)—திருமாலாகிய இராமபிரானது திருக்கைகளால் மாண்டவை வீடுபெற்றன என்க. இதனல், வேணுவிற் பற்றிய கனலாலெரிந்த கடல்நீருக்கு கதிமோட்ச முண்டாக வில்லை என்பது பெறப்படும். பி-ம்:—[1]ஐயமேதொலைத்துமினுயிர். [2]அடை, புடை. [3]நெடுங். (588)

55. காலவான் கடு[1]ங்கணை சுற்றுங் கவ்வலால்
நீலவான் துகிலினை நீக்கிப் பூநிறக்
கோலவான் [2]கழிநெடுங் கூறை சுற்றினன்
போலமா நிலமகள் பொலிந்து தோன்றினள்.

(இ - ள்.) யமன்போன்ற நீண்ட கொடிய (இராம) பாணங்கள் சுற்றிலும் கவ்விக்கொண்டதனால், மாநிலமகள் (தான்பூண்ட) நீலநிறமுள்ள சிறந்த துகிலினைக் களைந்திட்டுச் செம்பூவின் நிறத்தைக்கொண்ட அழகிய சிறந்தமிக்க நீண்ட ஆடையை அரையிலணிந்து கொண்டவள்போல விளங்கிக்காணப்பட்டாள்; (எ - று.)

பூமிதேவியாகியபெண்ணுக்குக் கடலைஆடையாகக் கூறுவர்: கறுத்துத் தோன்றுங்கடல் முன்னெல்லாம் நீலவஸ்திரம்போலத் தோன்றிக்கொண்டிருக்க, இராமபாணத்தாற் கொளுந்துண்ட இப்போதுஅக்கடல் செந்நிறமாகக்காணப்படுவதனால், பூமிதேவி நீலவஸ்திரத்தைக் களைந்திட்டுச் செந்நிறமுள்ள ஆடையையணிந்தாள்போலத்தோன்றினளென வருணித்தார்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—[1]கனல். [2]தனி, தளி. (589)

56. கற்றவர் கற்றவ [1]ருணர்வு [2]காண்கிலர்
கொற்றவன் [3]படைக்கலங் [4]குடித்த வேலைவிட்டு
உற்றுயிர் [5]படைத்தெழுந் [6]தோட லுற்றதால்
மற்றொரு கடற்புக வடவைத் தீயரோ.

(இ - ள்.) படித்தவர் மற்றொருபடித்தவருடைய உணர்வைக் கண்டு சகிக்கமாட்டார்: (அதற்குஏற்பவே), வடவைத்தீயானது கொற்றவனை இராமபிரானது கணை குடித்த கடலை விட்டிடு தலைப்பொருந்தி, வலிமையடைந்து மற்றொருகடலிற் (சென்று) புகுமாறு எழுந்தோடத்தொடங்கிற்று; (எ - று.)

'தான் நீரைப்பருகுவதுபோலவே இராமபிரானது அம்புகளும் நீர் பருகுவதைக்கண்டு பொறாமைகொண்டமையால் தான்வேற்றுக் கடலிற் புகலாமென்றுகருதி இந்தக் கருங்கடலை விட்டுச்சென்றது' என்று கண்டவர் கருதுமாறு, வடவைத்தீயானது, அக்கடலை விட்டு எழுந்தோடலாயிற்றென்றார்: முதலடியிற்கூறிய பொதுப்பொருள் மற்றையடிகளிற்கூறிய சிறப்புப்பொருளைச்சமர்த்தித்தது, **வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி**யாம். கடல்நீர்சுட்டதனால் வடவை அக்கடலினீரைவிட்டுச் சென்றதாகக்கூறியது - அம்பின் கடுமையை விளக்கவந்த **தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி**யாகும். முதலடியில் 'கற்றவருணர்வு காண்கிலாக்கொற்றவன்' என்ற பாடத்தைக்கொண்டு- மிகக்கற்றவருடைய அறிவினாலும் காணமுடியாதவனை இராமபிரான் என்று உரைகூறுவாருமுண்டு. உயிர்படைத்தல்-வலிமைமிகுதல். பி-ம்:—[1]உணர்வில். [2]காண்கிலாக். [3]படைத்ததிக், புடைத்ததிக். [4]குடிக்க, குதித்த. [5]பதைத்து. [6]ஓடி. (590)

[illegible]

[illegible]

பி - ம்.— [1] எனைய. [2] எண்ணி, எண்ண. [illegible]

53.—இராமபிரான் பிரமாத்திரத்தைத் தொடுக்கத் தொடங்குதல்.

[illegible]

[illegible] இராமபிரான், பிரமாத்திரத்தை அபிமந்திரித்தான்: (அதுகண்டு) தேவர்களும் அச்சமடைந்தனர்.

தான் கணை தொடுக்கும்போதும் வருணன் வெளிப்பட்டுவாராமையால், 'அந்தவருணனை அடுக்குவேன்' என்று இராமபிரான் அந்தக்கணையிற் பிரமாத்திரத்தை யபிமந்திரித்துவிடலானு மென்க. மூன்றுநாள் வேண்டிக்கிடந்திருந்தும் வருணபகவான் பிரத்யக்ஷமாகாமற்போகவே, இராமபிரான் கொடிய பாணங்களைக் கடலின்மீதுவிட அப்போதும் அந்தக்கடற்றெய்வன் வாராதிருக்க, பின்னுஞ்சினந்து இலட்சுமணன் தடுக்கவும் பிரமாத்திரத்தை விடமுயல அலைகளினிடையிலிருந்து அந்தவருணன் வெளிப்பட்டானென்று முதனூல் கூறும். வி - ம்—[1] என்னுமவ தென்னையெனின், இசைப்புவென்னையல்வழி. [2] மூண்டதோர், முண்டெழிர். [3] வெகுளியால். (593)

60.—பிரமாத்திரத்தை இராமபிரான் விடத்தொடங்குகையில் பலவிடத்தும்நேர்ந்த நிகழ்ச்சிகள் நான்குகவிகளாற் கூறப்படும்.

மழைக்குலங் கதறின வருணன் வா[1]யுலர்ந்து
அழைத்தன [2]வுலகினி லடைந்த வாறெலாம்
இழைத்தன [3]நெடுந்திசை யாதும் யாவரும்
[4]பிழைப்பில ரென்பதோர் பெருமப யத்தினால்.

(இ - ள்.) (அப்போது) மேகக்கூட்டங்கள் பேரொலி செய்தன: வருணன் வாயுலர்ந்துபோய்க் கதறலாயினன்; உலகத்தின் யாறுகளெல்லாம் தூர்ந்திட்டன: நீண்டதிக்குக்களெல்லாம் (தம்மிடத்து வாழ்கின்ற) அஃறிணைப்பொருளும் உயர்திணைப்பொருளும் எல்லாம் பிழைத்தலிலராவரென்பதான ஒருபேரச்சத்தினாலே ஆலோசனையைக் கொண்டன; (எ - று.)— அடைந்த - இல்லையாயின என்றபடி. இழைத்தல் - ஆலோசனைகொள்ளுதல். யாதும் யாவரும் பிழைப்பிலர்-உயர்திணையும் அஃறிணையும் தொடர்ந்து சிறப்பினால் உயர்திணை முடிபைப்பெற்ற வழுவமைதி. வி - ம:— [1]புலர்ந்து. [2]உலகமுமடைந்த. [3]தாறெலாம்யாரும்யாதினிப், நெடுந்திசையாதும்யாரினிப். [4]பிழைப்பரிது. (594)

வேறு.

61. [1]அண்டமூ லத்துக் கப்பா லாழியுங் [2]கொதித்த தேழு
தெண்டிரைக் கடலின் செய்கை செப்பியென் தேவன் சென்னிப்
பண்டைநா ளிருந்த கங்கை நங்கையும் பதைத்தாள் பார்ப் [பான்
குண்டிகை யிருந்த நீருங் [3]குளுகுளு கொதித்த வன்றே.

(இ - ள்.) (அப்போது), அண்டத்தின் அடிக்கு அப்பாலுள்ள ஆவரணக்கடலும் கொதித்திட்டது; ஏழாயுள்ள தெளிந்த அலைநீரைக்கொண்ட கடலின் செய்கையைப்பற்றிச் சொல்லி யாது பயன்? சிவபெருமானுடைய முடியிலே முன்னாள்தொட்டு வசித்திருக்கும் கங்காதேவியும் (வெப்பந்தாங்காது) துடிக்கலானாள்; பிரமதேவனது கமண்டலத்திலிருந்த நீரும் குளுகுளுவென்று கொதித்தது; (எ - று.)— அன்றே - தேற்றம்.

புனற்கிறையான வருணன்மீது இராமபிரான் பிரமாத்திரத்தைவிடத் தொடங்கியபோது ஜலதத்துவமென்றகாரணத்திஞல்புறக்கடலும்கங்கையும் கொதித்ததோடும் கங்கைக்குக்காரணமான பிரமனது குண்டிகையிலிருந்தநீரும் கொதித்ததென்ருல், இந்தஉவரிக்கடலுக்கு இனமான மற்றைக்கடல்கள் கொதித்தன என்பதைப்பற்றிச் சொல்லவேணுமோ? என்றவாறு: ஒருபொருளைக்கூறி, அதுகொண்டு மற்ருருபொருளை எளிதிற் சித்திக்கச்செய்தது - தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி. கடற்கினமானதஞல் அண்டமூலத்துக்கு அப்பாலாழியும் கொதித்தது; கடலிற்பாய்வதால் கங்கை கடலோடு தொடர்புடையது; பிரமனதுகமண்டலநீரே கங்கையாகப்பாய்ந்ததாதலால் 'அந்தக்கங்கையோடு கமண்டலநீரும் தொடர்புடையதாயிற்று: ஆதலால், அவையும் வெந்தனஎன்ருரென்றலுமொன்று. இது, அப்போதுதோன்றிய உக்கிரத்தன்மையை விளக்கவந்த **தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி.** பி - ம்:—[1] அண்டமுமுலகத்தப்பால். [2] கொதித்த. [3] கொளுகொளு, கொளகொள. (595)

62. இரக்கம்வந் [1] தெதிர்ந்த காலத் துலகெலா மீன்று மீளக்
கரக்குநா யகனைத் தானு [2] முணர்ந்திலன் சீற்றங் கண்டும்
வரக்கரு தாது தாழ்த்த வருணனின் மாறு [3] கொண்டார்
அரக்கரே [4] யல்ல ரென்னு அறிஞரு மலக்க ணுற்ருர்.

(இ - ள்.) '(தன் திருவுள்ளத்திலே) கருணைவந்து தோன்றிய காலத்தில் உலகெல்லாவற்றையும் படைத்து மீண்டும் (தன்னிடத்திலே அவ்வுலகங்களை) இலயிக்கச்செய்யுந் தலைவனை திருமாலினது அமிசமான இராமபிரானையும் (இந்தவருணன்) உணர்ந்தானில்லை; (அப்பிரானது) சீற்றத்தைக் கண்டும் வர எண்ணங்கொள்ளாமல் தாமதித்த வருணனைக்காட்டிலும் மாறுபாடுகொண்டவர் அரக்கராவரோ? அல்லர்' என்றுசொல்லி அறிஞரும் வருந்தலானுர்; (எ - று.)

*நித்யசூரிகளைப்போலவே தன்கைங்கர்யத்தைச் செய்து பரமானந்தத்தைப்பெறுதற்கு ஏற்றனவாயிருந்தும் பிரளயகாலத்திலே கை கால் முதலிய உறுப்புஅற்று உரைமெழுக்கிற்பொன்போல மூலபிரகிருதியிலழுந்தியிருக்கிற ஆன்மாக்களைக் கண்டு, திருமாலான சருவேசுவரன் பேரருள்தோன்றப்பெற்றுத் தன்னையடைந்துஉய்யுமாறு அவற்றிற்குக் கரசரணுதி அவயவங்களைப் படைத்தருளுவா னென்ற நூற்கொள்கைபற்றி, 'இரக்கம்வந்தெதிர்ந்த காலத்துலகெலாமீன்று' என்ருர். 'உலகெலாமீன்று மீளக்கரக்கு நாயகனைத் தானும் உணர்ந்திலன்' என்ற தொடர் - இந்தவருணனது அறியாமை யிருந்தபடியென்னே! என்ற பொருளைக்குறிப்பிக்கும். பகைவரென்று பேர்படைத்து மாறுபடுகின்ரு

* நித்யசூரிகள் - உலகிலிருந்து விடுபட்டுச்சென்றவரன்றி, எப்போதும் விண்ணுலகத்தவராய் வாழ்கின்ற அநந்தன் கருடன் முதலியோர்.

ராதலால், அரக்கர்க்கு அது தரும்; வருணனே அநுகூலனென்று பேரிட்டுக்கொண்டு மாறுபடுதலால், இது அவனுக்குத் தகாது என்பது, 'வருணனின் மாறுகொண்டார் அரக்கரே? அல்லர்' என்றதன் கருத்து. பி - ம்:—[1]உற்ற. [5]உணர்ந்திவன். [3]கொண்ட. [4]நல்லரென்னுவறிஞரும், அறிஞரென்னுவமரரும். (596)

63. உற்றொரு தனியே தானே தன்கணே யுலக [1]மெல்லாம்
பெற்றவன் முனியப்[2]புக்கான் [3]நடுவினிப் பிழைப்ப[4]தெங்ஙன்
குற்றமொன் [5]றிலாதோர் மேலும் கோள்வரக் குறுகு மென்று
[6]மற்றைய பூத மெல்லாம் வருணனை வைத மாதோ.

(இ - ள்.) 'தானே தன்னந்தனியே எண்ணமிட்டுத் தன்னுள்ளே உலகங்களை யெல்லாம் தந்தவனான பரம்பொருள் சினங்கொள்ளலானான்; இனி இவ்விடையில் பிழைப்பது எவ்வாறு? (குற்றஞ்செய்பவரின்மேல் மாத்திரமேயன்றிக்) குற்றமொன்றுஞ் செய்யாதவர்மேலும் தீங்குவந்து நேர்படும்' என்று சொல்லி, மற்றையபூதங்கள்யாவும் வருணனைத் திட்டலாயின; (எ - று.)

'இவனுடைய நடத்தையால் நிலம் தீ காற்று ஆகாயமென்ற பூதங்களாகிய நமக்கும் கேடு வருமே!' என்றுகருதி, அந்தப்பூதங்கள் ஜலமென்றபூதத்திற்கு உரியதெய்வமாகிய வருணனை வைதன வென்க. திருமாலுக்குச் சராசரங்களான உலகமெல்லாம் சரீரமென்றும், அன்னான் சரீரியென்றும், பிரளயகாலத்திலே அப்பரமனது சரீரமான சராசரங்களெல்லாம் மூலபிரகிருதியிலே இலயித்து அந்தப்பரமனோடு ஒன்றாய்விடுகின்றனவென்றும், படைப்புக்காலம் வந்தவாறே தன்னிடத்து இலயித்த பொருள்களை யெல்லாம் ஸ்தூலமாகத்தெரியும்படி தன்னிடத்தினின்றே அப்பிரான் படைப்பனென்றும் அறிக: "தன்னுளே திரைத்தெழுந் தரங்க வெண்தடங்கடல், தன்னுளே திரைத்தெழுந் தடங்குகின்றதன்மை போல், நின்னுளேபிறந்திறந்து நிற்பவுந்திரிபவும், நின்னுளே யடங்குகின்ற நீர்மை நின்கணின்றதே" என்ற பாசுரத்தின் பொருள் இங்கு ஆராயத்தக்கது. சிலபிரதியில் கடல்சீறியபடலம் இச்செய்யுளோடுமுடிய, இனி, வருணனடைக்கலப்படலம் என்று காண்கின்றது. பி - ம்:—[1]யாவும். [2]பெற்றால். [3]நடுவினிற். [4]உணடோ, எங்கே. [5]இல்லார். [6]மற்றையப். (597)

64.—வருணன் தோன்றுதல்.

எழுசுடர்ப் படலை யோடு மிரும்புகை [1]யெழும்பி யெங்கும்
வழிதெரி [2]வறிவி லாத நோக்கினன் வருண னென்பான்
அழுதழி கண்ண னன்பா லுருகிய நெஞ்ச னஞ்சித்
[3]தொழுதெழு கைய னெய்திற் றேன்றினன் வழுத்துஞ் சொல்லான்.

(இ - ள்.) மேன்மேலோங்குகின்ற சுவாலையின் தொகுதியோடு மிக்கபுகை எழுந்து எங்கும் வழியைக்காணமுடியாத கண்களையுடையவனாய், வருணன்,—அழுவதனால் அழிந்த கண்களையுடையவனும் அன்பால் உருகுகின்ற நெஞ்சத்தையுடையவனு

மாகி, அச்சத்தோடு தொழுதெழுகின்ற கையையும் துதிக்குஞ் சொல்லையும்பெற்றவனாய், (இராமபிரானுக்குமுன்னே அப்போது) விரைவிற் காணப்பட்டான்; (எ - று.)—எழுசுடர்ப்படலை-இராமபாணத்தினாலாகியது. எங்கும் புகையெழும்பிச் சூழ்ந்திடவே கண்களாற்பார்த்து வழிதெரிந்துகொள்ள முடியாது கண்மூடியாய்த் தட்டுத்தடுமாறிய நடையுடனே இராமன்முன் வருணன்வந்து தோன்றினனென்க. பி - ம்:—[1]கிரம்பி, நெருங்கி. [2]அறிகிலாதான், அறிகிலாத. [3]தொழுதுயர். (598)

65.—வருணபகவான் தான் தாமதித்த காரணத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே இராமபிரானிடம் நடத்தல்.

[1]நீயெனை நினைந்த தன்மை நெடுங்கடன் முடிவில் [2]நின்றேன்
ஆயினே னறிந்தி லேனென் றண்ணலுக் கயிர்ப்பு நீங்கக்
காயெரிப் [3]படலை சூழ்ந்த கருங்கடல் தரங்கத் தூடே
தீயிடை [4]நடப்பான் போலச் செறிபுனற் கிறைவன் சென்றான்.

(இ - ள்.) '(யான்), நெடுங்கடலின்கோடியிலே நின்றேனானேன்: (ஆதலால்), நீ என்னை நினைந்த செயலை அறிந்திலேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு, நெருங்கிய நீர்க்குரிய கடவுளாகிய வருணன், இராமபிரானுக்கு(த் தன்னிடத்துத் தோன்றியுள்ள) சந்தேகம் நீங்கும்படி, தீயிடையே நடப்பான்போலக் காயுந்தன்மையுள்ள நெருப்புத்தொகுதி சூழ்ந்த கருங்கடலின் அலையின் வழியாக நடந்துவந்தான்; (எ - று.)

ஒருவிஷயத்தை மெய்ப்பிக்க வேணுமென்று கருதுபவர் தீயிடைநடத்தலும் மரபு: அத்தன்மையை, எரிகின்ற தரங்கத்தினிடையே நடந்துவந்த வருணபகவானுக்கு ஏற்றிக்கூறினார்; பற்றியெரிதலினால் அத்தீயிடையே வரவேண்டியதாயிருக்க, அயிர்ப்புநீங்கத் தீயிடையேவந்தானென்று காரணமல்லாததைக் காரணமாக்கிச் சொன்னதனால், இது-ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. இச்செய்யுளில் முதலிரண்டடிகளிற்கூறியதன் விவரத்தை 76-ஆம் பாடலிற் காண்க. [2]நின்றேனாயினேன் என்பதை, நின்றேன் நாயினேன் எனவும் பிரிக்கலாம்: ஆனால், மோனைக்குச் சிறவாது. பி - ம்:—[1]நீயென. [2]நின்றேதாயினேன். [3]படலஞ். [4]நடப்பானென்னச். (599)

66.—வருணன் இராமபிரானிடம் வந்து சேர்தல்.

வந்தன னென்ப மன்னோ மறிகடற் கிறைவன் வாயிற்
சிந்திய மொழியன் தீந்த சென்னியன் [1]திகைத்த நெஞ்சன்
வெந்தழிந் துருகு மெய்யன் விழுப்புகைப் படலம் விம்ம
அந்தரி [2]னலமந் தஞ்சித் துயருழந் தலக்க ணுற்றான்.

(இ-ள்.) (அலை) மடங்குகின்ற கடற்குத்தலைவனாகிய வருணன், வாயிலிருந்துவெளிப்படுகின்ற மொழிகளையுடையவனும், தீந்துபோன தலையையுடையவனும், திகைப்படைந்தநெஞ்சையுடையவ

னும், வெந்து அழிந்து கரைந்துபோன உடலையுடையவனுமாகி, மிக்கபுகைத்தொகுதி கம்மியதனால் குருடரைப்போலத் தடுமாறிக் கொண்டு அஞ்சி, (மனத்) துயரத்துடனே (தன்) துயரத்தைவெளிப் படையாகக் காட்டுபவனாய்வந்தான்; (எ - று.)—என்ப, மன்னோ- அசைகள். வாயில்சிந்தியமொழி - தன் பிழையைப் பொறுக்க வேண்டுமென்பது. பி - ம்:—[1] தீய்ந்த. [2] வலம்வந்து. (600)

67.—இதுமுதல் ஏழுகவிகள் - வருணன் தன் பிழை பொறுக்குமாறுவேண்டி இராமனைத்துதித்து அப்பிரானது திருவடிகளில் வீழ்ந்தமை தெரிவிக்கும்.

நவையறு முலகிற் கெல்லாந் [1] நாயக நீயே சீறின்
[2] கவயம்நின் சரண மல்லாற் பிறிதொன்று கண்ட துண்டோ
இவையுனக் கரிய வோதா னெனக்கென வலிவே றுண்டோ
அவயம்நின் னவய மென்னு [3] வடுத்தடுத் தரற்று கின்றான்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற உலகிற்கெல்லாந் தலைவனே! நீயே கோபித்தாயானால், உன்னுடையதிருவடியேயல்லாமல் இரட்சக மாக வேறொன்றுகண்டது உள்ளதோ? இவ்வுலகமெல்லாம் உனக்கு அருமையான பொருளோ? எனக்கென்று (உன்னை எதிரிடு மாறு) வலிமையுண்டோ? [இல்லையே]; 'அபயம், நான் உனக்கு அபயம்' என்று அடுத்தடுத்துக் கதறலானான்; (எ - று.)

இவையுனக்கரியவோ - இவ்வுலகமெல்லாம் உனக்குக் கீழடங் கினவே யென்றபடி: இனி, இவ்வாறு உலகத்தைத் தடுமாறச் செய்தல் உனக்கு ஒரு பெருங்காரியமோ? எனினுமாம். கவச மென்ற வடசொல்லின் திரிபாகிய கவய மென்பது இலக்கணை யால், இரட்சையென்றபொருளை யுணர்த்திற்று. சரணம்-திருவடி. அவயம் = அபயம்: பயமின்றிக் காக்கவேண்டியபொருளென்ற வாறு. பி ம்:—[1] நாயகன். [2] கவையன். [3] எடுத்தெடுத்து. (601)

68. **ஆழிநீ யனலு நீயே [1] யல்லவை யெல்லாம் நீயே**
ஊழிநீ யுலகு நீயே யவற்றுறை யுயிரும் நீயே
வாழியா யடியே னின்னை மறப்பனோ [2] வயங்கு [3] செந்தீச்
சூழுற [4] வுலைந்து போனேன் காத்தருள் சுருதி மூர்த்தீ.

இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) வேதங்களாற் பரம்பொருளாகக் கூறப்படுகின்ற சுவாமி! கடலும் நீ; கனலும் நீயே; மற்றையெல்லாப்பூதங்களும் நீயே; (உலகத்தையழிக்கும) ஊழிக்காலமும் உன்னால் தோன்று வதே; உலகத்தின் வடிவானவனும் நீயே; அவ்வுலகங்களில் வசிக் கின்ற உயிரும் நீயே; (எப்போதும்) வாழ்ச்சி பெற்றிருப்பவனே! அடியேன் உன்னை மறப்பனோ? விளங்குகின்ற செந்நிறத்தீயானது (என்னைச்) சூழ்ந்துவிட வருந்தினேன்; (என்னைக்) காத்தருள் வாய்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1] அல்லவும். [2] வயங்கும். [3] வெவ். [4] தொலைந்து. (602)

69. காட்டுவா யுலகங் காட்டிக் [1]காத்தவை கடையிற் செந்தீ
ஊட்டுவா யுண்பாய் நீயே யுனக்குமொண் ணுத துண்டோ
தீட்டுவான் பகழி யொன்ற [2]னுலகங்க ளவையுந் தீய
வீட்டுவாய் [3]நினையின் நாயேற் கித்தனை வேணு மோதான்.

(இ - ள்.) உலகத்தையெல்லாம் படைப்பவனே! அவ்வுலகங்களைப்படைத்துப் பாதுகாத்து முடிவிற் செந்தியுண்ணும்படி யழிப்பவனே! இவ்வுலகங்களை உண்டு வயிற்றிற்கொள்பவன் நீயே; உனக்குச்செய்யமுடியாத செயலும் உண்டோ? தீட்டப்பட்ட [கூரிய] பெரிய பாணமொன்றால் [பிரமாத்திரத்தினால்] உலகங்களெல்லாந் தீய்ந்துபோக அழியாநின்றாய்; ஆலோசிக்குமிடத்து, என்பொருட்டு (உலகங்களையழிக்கும்படி நினைப்பதாகிய) இத்தனைச்சிரமம் எடுத்துக்கொள்ளவேணுமோ? (எ - று.) உனக்கு ஒண்ணாததும் என்று மாறுக. பி - ம்:—[1]கரந்தவை [2]உலகங்கண் மூன்றுந். [3]நீயுநாயேற்கு. (603)

70. சண்டவான் கிரண வாளால் தயங்கிருட் காடு [1]சாய்க்கும்
மண்டலத் துறையுஞ் சோதி வள்ளலே மறையின் வாழ்வே
பண்டைநான் முகனே யாதி சராசரத் [2]துள்ள பள்ளப்
புண்டரீ கத்து வைகும் புராதனு போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) வெப்பமான நீண்ட கிரணங்களாகிய வாளினாலே திகைத்தற்குக்காரணமான இருட்காட்டை வெட்டித்தள்ளுகின்ற சூரியமண்டலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற பரஞ்சோதியாகிய வள்ளலே! வேதத்தின் வாழ்ச்சிக்குக் காரணமானவனே! பழைய நான்முகன் முதலிய சராசரப்பொருளுடன் கூடிய ஆழ்ந்தநாபீ கமலத்துடனே தங்கியிருக்கின்ற புராண புருஷனே! போற்றி, போற்றி; (எ - று.)—போற்றி - வியங்கோள்: வாழ்கஎன்றவாறு. மண்டலத்துறையும் வள்ளலை வெட்டுபவனென்னுமையால் ஏகதேசவுருவகவணி. பி-ம்:—[1]சீய்க்கும். [2]உள்ளப்பள்ளப். (604)

71. [1]கள்ளமா யுலகங் கொள்ளுங் [2]கருணையாய்[3]மறையிற் கூறும்
எள்ளலா காத மூலத்து [4]யாதுக்கு [5]முதலா யுள்ள
வள்ளலே காத்தி யென்ற [6]மாகரி வருத்தந் தீரப்
புள்ளின்மேல் வந்து தோன்றும் புராதனு போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) ஒருவருக்குந்தெரியாதவாறு உலகங்களையெல்லாம் மறைத்துவைக்கிற கிருபாமூர்த்தியே! 'வேதத்தினாற் கூறப்படுகின்ற பழிக்கமுடியாத மூலப்பொருள் எதுக்கும் மூலமாயுள்ள வள்ளலே! காப்பாய்' என்றுவேண்டிய பெரிய யானையின் வருத்தந் தீரும்படி கருடன்மேல்வந்து தோன்றிய பழமையோனே! போற்றி, போற்றி; (எ - று.)

நீ என்னைக் கணைகளால் வருத்தியதும் கிருபாகாரியமே யென்பான் 'கள்ளமாயுலகங்கொள்ளுங் கருணையாய்' என்று விளித்தான். யானையின் துயரத்தைத் தீர்த்தாற்போலவே, எனக்கு இப்போது நேர்ந்துள்ள துயரத்தையும் போக்கவேணுமென்றான்;

மாகரி...புராதனு-கருத் துடையடைகொளியணி. பி - ம்:—[1] கொள்ளையா. [2] கருணையான். [3] மழையிற். [4] யாவர்க்கும். [5] முதலாயீறில். [6] மத. (605)

72. அன்னை நீ யத்த னீயே யல்லவை யெல்லா நீயே
பின்னும்நீ முன்னும் நீயே பேறுநீ [1] யிகழ்வு நீயே
என்னை நீ [2] யிகழ்ந்த தென்ற தெங்ஙனே யீசனுய
[3] உன்னை நீ [4] யுணராய் நாயேன் எங்ஙன முணர்வே [5] னுன்னை.

(இ - ள்.) (எனக்குத்) தாயும் நீ, தந்தையும் நீயே; மற்றும் (எனக்கு வேண்டிய) எல்லாப்பொருளும் நீயே; அந்தமும் நீ, ஆதியும் நீயே; மோட்சம் நீ, நரகமும் நீயே; என்னை நோக்கி இகழ்ந்தாயென்று நீ கூறுவது எங்ஙனம் பொருந்தும்? கடவுளாகிய உன்னை நீயே யுணரமாட்டாய்; நாய்போற் கடைப்பட்டவனுன யான் உன்னை எவ்வாறு உணரமாட்டுவேன்? (எ - று.)

"தனக்குந் தன்றன்மையறிவரியான்" என்னுமாறு உன் தன்மையை நீயே யுணராதவனுக இருக்கும்போது, நான் உணராதது முறையேயன்றே? அது என்மீது தவறுமோ? என்றவாறு. பேறு-வேண்டிப்பெறப்படும் உத்தமபுருஷார்த்தம்: அதாவது-மோட்சம். பேற்றுக்கு மறுதலையாக வந்ததனுல், 'இகழ்வு' என்பது - இகழப்படும் நரகமென்று கூறப்பட்டது. "பிதா மாதா ப்ராதா [உடன் பிறந்தோன்] பார்யை புத்ரன் நண்பன் முதலியோர் ஒவ்வொரு வகையாக உதவுவர்: அவர்கள் ஆபத்துவந்தவாறே நழுவவிடுவர். மேலும் பிதா ஹிதத்தைச் செய்யப்பார்ப்பான்: மாதாவோ ப்ரியத்தைச்செய்யப்பார்ப்பாள்; இங்ஙனம் ஒவ்வொருத்தர் ஒவ்வொன்றையே உபகரிக்கப் பார்ப்பவராக, ஸர்வேஶ்வரனே ஒருபோதும் கைவிடாது எல்லாவிதபந்துக்கள் செய்வதையும் செய்துபோவன்" என்பது, முதலடியினபொருள்: "அத்தனுகி யன்னையாகியாளுமெம்பிரானுமாய்," "பெற்றதாய்நீயே பிறப்பித்த தந்தைநீ, மற்றையாராவாரும்நீ பேசில் - எற்றேயோ......நீ அம்மா! காட்டும்நெறி," "மாதா பிதா ப்ராதா ஸுஹ்ருத் கதிர் நாராயண:" என்பன காண்க. பின்னும்நீ முன்னும்நீயே- பின்னேயிருப்பவனும் நீ, முன்னேயிருப்பவனும்நீ என்று உரைத்தலுமுண்டு. பி - ம்:—[1] இழவுநீயே. [2] இகழ்ந்தாயென்றதெங்ஙனம். [3] நின்னை நீ,நின்னையே. [4] உணரா. [5] நின்னை. (606)

73. பாயிருள் சீய்க்குந் தெய்வப் பருதியைப் பழிக்கு மாலை
மாயிருங் கரத்தான் மண்மே லடியுறை யாக வைத்துத்
[1] தீயன சிறியோர் செய்தாற் [2] பொறுப்பதே [3] பெரியோர் செய்
ஆயிர நாமத் தையா [4] சரணமென் றடியில் வீழ்ந்தான். [கை

(இ - ள்.) பரவிய இருளை யொழிக்கவல்ல கடவுட்சூரியனையும் (தன்னொளியாற்) பழிப்படையச்செய்கிற [பேரொளிபடைத்த] ஆரமொன்றை மிக்க பெரிய (தனது) கைகளால் (ஏந்திவந்து) பூமியின்மேற் காணிக்கைப்பொருளாக வைத்து, 'சிறியோர் தீயனவற்

றைச்செய்தால் பொறுப்பதே பெரியோரின்செயலாகும்; ஸஹஸ்ர நாமங்களையுடைய தலைவனே! (நீயே எனக்குச்) சரணம்' என்று சொல்லி (வருணபகவான் இராமபிரானது) திருவடிகளில் வீழ்ந் தான் [தண்டனிட்டான்]; (எ - று.)—அடியுறை - பாதங்களில் உறுவது [பொருந்துவது]: காணிக்கைப்பொருள். ஶரணம் என்ற வடசொல் - இரட்சிப்பவனென்றபொருளைக் காட்டும். பி - ம்:— [1]தீயவை. [2]பொறுப்பது. [3]பெரியோர்மேற்றே. [4]சரணென. (607)

74.—வருணன் அபயம்வேண்டியதுகேட்டு, ஸ்ரீராமபிரான் சினந்தணிதல்.

பருப்பதம் வேவ தென்னப் [1]படரொளி படரா நின்ற
உருப்பெறக் காட்டி [2]நின்றி யானுனக் கபய மென்ன
[3]அருப்பறப் பிறந்த கோப [4]மாறினா னரு வாற்றல்
நெருப்புறப் பொங்கும் வெம்பால் நீருற்ற [5]தன்ன நீரான்.

(இ - ள்.) ஒருபெருமலை எரிகின்றதென்று (கண்டோர்) கருது மாறு பரவுகின்ற ஒளியையுடைய நெருப்புப் பரவுகின்ற (தன்) வடிவத்தை நன்றாகக்காட்டிநின்று, 'நான் உனக்கு அபயம்' என்று (வருணன்) வேண்ட, தணியாதவல்லமையையுடைய நெருப்பு மிகுதியாக எரித்ததனால் பொங்குந்தன்மைவாய்ந்த சுடுகின்ற பாலில் நீர் பொருந்தியதையொத்த தன்மையுடையவனாய், (இராம பிரான்) மிகுதியாகத் தோன்றிய கோபம் மாறினான்; (எ - று.)

அபயம்வேண்டிய வருணனதுமொழியால், இராமபிரானது கோபந்தணிந்ததற்கு, பொங்கும்பாலில் நீர்உற்றதால் அப்பொங் குந்தன்மைநீங்கி யடங்குவதை உவமைகூறினார். நின்றியான் - குற்றியலிகரம். அல்பம் என்றவடசொல், அருப்பம்எனத் திரிந்து, பின்பு அருப்பு என்றாயிற்று: விகாரம். அருப்புஅற - அல்பமாக வல்லாமல், மிகுதியாக என்றபடி: இனி, அருப்புஅற - பின்னும் அரும்புதலில்லாயல் எனினுமாம். பி - ம்:—[1]படரெரிபடரநின்ற. [2]வந்துநானுனக்கடிமை. [3]அருப்பிறப். [4]மாற்றினான். [5]அனைய. ()

75.—இராமபிரான் வருணனுக்கு அபயமளித்து 'நாம் இரந்தபோது வராமல் சீறியபோது வரக் காரணம்என்?' என வினவல்.

[1]ஆறினா மஞ்ச லுன்பா லளித்தன மபய மன்பால்
ஈறிலா வணக்கஞ் செய்தி[2]யா மிரந்திட [3]எய்தி டாதே
சீறுமா கண்டு வந்த திறத்தினைத் [4]தெரிவ தாகக்
[5]கூறுநீ யறிய என்றான் வருணனுந் தொழுது கூறும்.

(இ - ள்.) '(நாம்) கோபம் தணிந்தோம்: அஞ்சாதே: உனக்கு அபயம் கொடுத்தோம்: பக்தியோடுமுடிதலில்லாத [ஓரேகிடையா யிருக்கின்ற] வணக்கத்தைச்செய்து நாம் இரந்திடவும் (நீ) வராம லிருந்தும் (நாம்) சீறும்வகையைக்கண்டு வந்தகாரணத்தை யாவரும் உணரும்படி விளங்க நீ சொல்லுவாய்' என்று (இராமன்) வினவி

னன்; வருணனும் தொழுதுகூறுபவனானான்; (எ - று.)—அதனை மேலிற்காண்க. அன்பால் அபயமளித்தன மெனினுமாம். பி-ம்:—[1] ஆறினன், ஆறினீ. [2] யான். [3] எய்தாதே. [4] தெரியும்வண்ணம். [5] கூறுவாய் தெரிய. (609)

76.—வருணன் தான் வாராமைக்குக் காரணங்கூறுதல்.

[1] பார்த்தனிற் பொறையின் மிக்க பத்தினிக் குற்ற [2] பண்பு
வார்த்தையி னறிந்த தல்லால் தேவர்பால் [3] வந்தி லேனால்
தீர்த்தநின் னாணை யேழாஞ் [4] செறிதிரைக் கடலின் மீனின்
போர்த்தொழில் விலக்கப் போனே னறிந்திலேன் புகுந்த தொன் [றும்.

இரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பூமிதேவியைக்காட்டிலும் பொறுமையில்மிக்க (உனது) பத்தினிக்கு நேர்ந்துள்ள நிலையை (உனது) வார்த்தையா லறிந்தேனே யன்றித் தேவர்களிடத்தில் (இச்சங்கதியை வாயிலே) வரக்கேட்டேனில்லை; [சீதையைச் சிறைகொண்டதைத் தேவர்கள் எனக்குத்தெரிவித்திலர்:] பரிசுத்தமூர்த்தியே;(எனக்கு) நேர்ந்துள்ள உனது கட்டளையை, ஏழாவதாகிய நெருங்கியதிரைகளைக்கொண்ட கடலிலே மீன்களின் போர்த்தொழிலை விலக்கப் போனேனாதலால் சிறிதும் அறிந்திலேன்; (எ - று.)

அகழ்வாரைத் தாங்குவ தாதலால், நிலம்பொறுமையில் உவமையாக எடுத்துக்காட்டப்படும். ஓசையின்பம் நோக்கி 'பார்த்தனில்' என வந்தது. தேவர்பால்வந்திலேன் - தேவர்களிடத்தில் வந்தேனில்லையென்று கூறி, தேவர்களிடத்து வந்திருந்தாற் செய்தி தெரிந்திருக்கு மெனினுமாம். பிரமாத்திரத்தைப் பிரயோகிக்கத் தொடங்கியவுடன் வருணன் வந்து அபயம் வேண்டி, பின்பு '[6] ஆழ்ந்திருக்குந்தன்மை இயற்கையாதலால் அதனைத் தவிர்வது எனக்கு இயலாதே; இதனை எவ்வாறு சொல்வது? என்ற எண்ணத்தினாலேயே வாராதிருந்தேன்: என்னாலியன்ற உதவிபுரிவேன்' என்று தானே கூறியதாக முதனூலி லுள்ளது. பி - ம்:—[1] பார்த்தனைப். [2] பண்பும். [3] வந்திலேன். [4] திரைநெடுங். (610)

77.—இராமன் 'இப்பகழிக்கு இலக்குஎன்?' என்ன, வருணன் கூறலுறுதல்.

என்றலு மிரங்கி யைய னித்திற நிற்க [1] விந்தப்
பொன்றலில் பகழிக் கப்பா [2] லிலக்கமென் புகறி [3] யென்ன
நன்றென வருணன் [4] யானு முலகமு நலிவு தீர்ந்தாம்
[5] குன்றென வுயர்ந்த தோளாய் கூறுவ லென்று கூறும்.

(இ - ள்.) என்று (வருணன்) கூறியவுடனே, இராமபிரான் (அவ்வருணன்மீது) கருணைகொண்டு, 'இந்தச்செய்தி இருக்கட்டும்: இலக்கில் தவறுதுஎய்யவேண்டிய இந்த அம்புக்கு இனி இலக்காக (நீ) காட்டுவது என்ன? சொல்வாய்' என்ன, வருணன் 'நல்லது'

என்றுசொல்லி, 'குன்றுபோலுயர்ந்ததோளையுடையவனே! நானும் உலகமும் துயரந்தீர்ந்தோம்; (இலக்குக்) கூறுவேன்' என்றுசொல்லிக் கூறலானன்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

வருணன்மீது அம்பையெய்யாமல் தீமைபுரியும் அவுணரை இலக்காகக் குறிக்கப்போவதால், வருணனுடனே உலகமும் நலிவு தீர்வது ஆகுமென்க. இப்போது அபிமந்திரித்திருப்பது பிரமாத்திரமாதலால், அதற்கு இலக்காக ஏதேனும் ஒன்றைக் கொடுத்தே தீரவேண்டுமென்பான் 'பொன்றலில்பகழிக்கு இலக்கமென்' என்றான். பி-ம்:—[1] என்னைப். [2] இலக்குநீ. [3] என்றான். [4] தானுமுலகத்து நலிவுதீரக். [5] குன்றினும். (611)

78.—வருணன் இராமபாணத்துக்கு இலக்குக் குறித்தல்.

மன்னவ மருகாந் தார மென்பதோர் தீவின் வாழ்வார்
அன்னவர் சதகோ டிக்கு [1]மே லுளா ரவுண ராயோர்
தின்னவே யுலக மெல்லாந் [2] தீந்தன வெனக்குந் தீயார்
மின்னுமிழ் கணையை வெய்யோர் மேற்செல விடுதி யென்றான்.

(இ - ள்.) 'மன்னவனே! மருகாந்தாரமென்று சொல்லப்படுவதாகிய ஒருதீவிலே வாழ்பவரான அவுணரான அவர்கள் நூறுகோடியென்னுந் தொகையினும் மேம்பட்டுள்ளார்; (அவர்கள்) தின்பதால் உலகத்துள்ள பிராணிவர்க்கம் ஒழிந்தன; (அன்னார்) எனக்குந் தீமைபுரிகின்றார்; ஒளியை வெளிவீசுகின்ற (உனது) அம்பைக் கொடிய அந்த அவுணர்களின்மீது விடுவாயாக' என்று கூறினான்; (எ - று.)

'த்ருமகுல்யமென்ற இடத்தில் பாபிஷ்டர்கள்வாழ்வதால் அங்கு இந்தப்பகழியை யெய்வாய்' என்று வருணன் சொல்ல, அங்கு இராமபிரான் தன் பகழியைவிட்டதனால் அவ்விடம் நீரு நிழலுமற்ற மருகாந்தாரமாயிற்றென்பது, முதனூலால்விளங்கும். பி - ம்:—[1] அளப்பருமவுணர்தாங்கள். [2] தேய்ந்தன, தீர்ந்துள. (612)

79.—இராமபிரான் வருணனுரைப்படியே பகழியை யெய்ய, ஆங்குள்ள அவுணரைக்கொன்று அப்பகழி மீளுதல்.

[1]நெடிநூல் [2]தெரிந்து ளோர்க்கு முணர்விற்கு நிமிர நின்றான்
கோடிநா றுய தீய வவுணரைக் [3]குலங்க ளோடும்
ஓடிநா [4]றென்று விட்டா னோரிமை யொடுங்கா முன்னம்
பாடிநா றுக நூறி மீண்டதப் பகழித் [5]தெய்வம்.

(இ - ள்.) ஆராய்ந்து (மிகப்பலவான) நூலைஅறிந்துளோருடைய அறிவிற்கும் அப்பாற்பட்டு நிற்பவனான இராமன், 'நூறுகோடியினரான கொடியஅவுணரைக் குலங்களோடும் விரைந்து சென்று அழிப்பாய்' என்றுசொல்லி (த் தன்பகழியை) விட்டான்; அந்தத் தெய்வத்தன்மையுள்ள பாணமானது ஒருமுறை கண்மூடித்திறக்குங் காலத்திற்குள்ளே பாடியவண்ணம் நீறாகும்படி

(அவர்களை) அழித்திட்டுத் திரும்பிவந்திட்டது; (எ - று.)—ஓசை செய்துகொண்டு பகழிசென்றதை 'பாடி' என்றார். பாடி - இருப்பிடமுமாம். பி - ம்:—[1]தேடி. [2]தெரிந்துளோர்தாமுணர்வுக்குந் தெரிய. [3]குலத்தினோடும். [4]என்ன. [5]புத்தேள். (613)

80.—வருணன்மேல்வந்த இராமபிரானது சீற்றம் மாறி அவுணர்மேல் ஆனமை.

ஆய்வினை யுடைய ராகி யறப்பிழை யாதார்க் [1]கெல்லாம்
[2]ஏய்வன நலனே யன்றி யிறுதிவந் [3]தடைவ துண்டோ
மாய்வினை [4]யியற்றி முற்றும் வருணன்மேல் [5]வந்த சீற்றம்
தீவினை யுடையார் மாட்டே தீங்கினைச் செய்த தன்றே.

(இ - ள்.) ஆராய்தலையுடையவராகித் தருமம் தவறாதவர்க்கெல்லாம் பொருந்துவன நன்மையேயன்றிக் கேடுவந்து அடைவது உண்டோ? [இல்லை]; மாய்தலை இயற்றிமுடிக்கவல்ல வருணன் மேல்வந்த (இராமபிரானது) சீற்றம் (அறத்தையுடைய வருணனுக்குத் தீமைசெய்யாமல்) தீவினையுடைய அவுணரிடத்திலே கேட்டை விளைத்ததன்றோ? (எ - று.)

இங்கு, ஸர்வேஶ்வரன் தன்னைப்பற்றினவருடைய குற்றங்களைப் பொறுப்பதனோடு அவருடைய பகைவரின்மேலே அக்குற்றப்பயனை விளைவிப்பானென்று வேதாந்தங்களிற் கூறுகின்ற பொருள் தொனிக்குமென்பர். "கடலுக்குத் தொடுத்த அம்பை, அவன்நாலடிவர நின்றவாறே அநந்தரத்தே உன்விரோதிகளைச் சொல்லாயென்றானிறே. இவ்விடத்திலே பட்டர் இதிஹாசம் அருளிச்செய்வர்; "பண்டு தலையில்மயிரின்றிக்கேயிருப்பானொருவன்நெற்பரிமாறாநின்றானாய் அங்கேயொருவன்சென்று 'மயிரைப் பேணாதே நீர் தனியேநின்று பரிமாறுநின்றீர்?' என்ன, 'ஆகில், ஒருமொட்டையைக் கொண்டுபோகலாகாதோ?' என்று எடுத்துவிட, அவன் அத்தைக்கொண்டுவாரா நிற்கச்செய்தே எதிரேயொருவன்வந்து, 'இது எங்கே பெற்றது?' என்ன, 'உன்தனை மொட்டைத்தலைவன் தந்தான்' என்றானாய், அவன் அத்தைச் சென்று அங்கே 'இன்னான் உம்மை வைது போகாநின்றான்!' என்ன, அடா! என்நெல்லையுங்கொண்டு என்னையும் வைது போவதே!' என்றுதொடர்ந்து வந்தானாக, அவன்புரிந்துபார்த்து, 'என்தான்? குழல்கள் அலையஅலைய ஓடிவராநின்றதி!' என்ன, 'ஒன்றுமில்லை; இன்னம்ஒருகோட்டை கொண்டுபோகச் சொல்ல வந்தேன்' என்றானும்: அப்படியே, கடலை முகங்காட்டுவித்துக் கொள்ளுகைக்காகக் காலைப்பிடிப்பது கோலைத்தொடுப்பதாகா நிற்க, அவன் வந்து முகங்காட்டினவாறே 'உனக்கு அம்புதொடுத்தோம்' என்ன லஜ்ஜித்து, "உன்விரோதிகளைச்சொல்லு நாம் இதைவிட' என்றானிறே" என்ற (3-3-6) ஈடு, இங்கே காணத்தக்கது. முன்னிரண்டடியிற்கூறிய பொதுப்பொருளைப் பின்னடிகள் சமர்த்தித்தது - **வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.** பி - ம்:—[1]என்றும். [2]ஏயவனருளே. [3]இயைவது. [4]இயற்றவேண்டி. [5]எழுந்த. (614)

81.—இதுவும் அது.

பாபமே யியற்றி னாரைப் பன்னெடுங் காத மோடித்
தூபமே பெருகும் வண்ண மெரியெழச் [1]சுட்ட தன்றே
தீபமே யனைய ஞானத் திருமறை [2]முனிவன் செப்பும்
சாபமே [3]யொத்த தம்பு தருமமே [4]வலிய தம்மா.

(இ - ள்.) (இராமபாணமானது), பலநீண்டகாததூரம் விரைந்துசென்று, புகைமிகும்படி நெருப்பெழப் பாவத்தொழிலையே யியற்றினவரைச் சுட்டதல்லவா? அந்தஅம்பு (எதை ஒக்குமெனில்), தீபத்தைப்போல் விளங்குகின்ற தத்துவஞானத்தோடு கூடிய சிறந்தவேதம்வல்ல முனிவர் சபிக்கின்ற சாபத்தையொத்தது: (இதனால் விளங்குவது), தருமமே வலியதாகும் (என்பது);

இராமபாணமானது அருகேயிருந்த வருணனைச் சுடாது எங்கேயோ கிடந்த அவுணரைச் சுட்டொழித்ததனால், தருமமேவலியதென்பது பெறப்படுமென்றவாறு: எங்கேயோயிருந்தவரைப் பகழியறுத்ததுபற்றி, அப்பகழிக்கு முனிவர்சாபத்தை உவமைகூறினார். உவமையணியோடு சேர்ந்துவந்த தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணி. அஞ்ஞானவிருளைப் போக்குதலாலும் உண்மைப்பொருளை விளக்குவதாலும் 'தீபமேயனைய ஞானம்' என்றது. தூபம் = தூமம்: விகாரம். பி - ம்:—[1]சுட்டதாகி. [2]முனிவர். [3]ஒத்ததம்ம. [4]பெரியதம்மா. (615)

82.—ஸ்ரீராமன் வருணனை வழிவேண்டுதல்.

மொழி[1]யுனக் கபய மென்று யாதலான் முனிவு தீர்ந்தேன்
பழி[2]யெனக் காகு மென்று [3]பாதகர் பரவை யென்னும்
குழியினைக் கருதிச் செய்த குமண்டையைக் [4]குறித்து [5]நீங்க
வழியினைத் தருதி யென்றான் வருணனை நோக்கி வள்ளல்.

(இ - ள்.) உதாரகுணம் வாய்ந்த இராமபிரான், வருணனை நோக்கி, 'மொழியினாலே [வாயைத்திறந்து] உனக்கு அபயமென்றுயாதலால், (கொண்ட) சீற்றம் மாறினேன்; (நான் பாதகரைக் கொல்லாவிட்டால்) எனக்குப்பழிப்புண்டாகுமென்ற காரணத்தினால் பாவிகளாகிய அரக்கர் பரவையென்கின்ற சிறுகுழியை(த் தமக்கு அரணாக) எண்ணிச் செய்துவருகின்ற மகிழ்ச்சிக்கூத்தை விட்டொழியும்படி வழியினைத் தருவாய்' என்று வேண்டினான்: (எ - று.)

'சமுத்திரம் ஒன்று இருப்பதனால் நம்முடையமாற்றானால் வரமுடியாது' என்றுகருதி, இராவணாதியர், மகிழ்ச்சிக்கூத்து ஆடுகின்றார்: அச்செயலொழியும்படி யாம் சேனையோடு இலங்கை சேருமாறு வழிதருக' என்று வேண்டினன், இராமபிரானென்க. குமண்டை - ஒருவகை மகிழ்ச்சிக்கூத்து; செருக்கு மேலிட்டுச் செய்யுஞ்செயலெனினுமமையும்: "தக்கனார்கொண்ட வேள்விக்

குமண்டையதுகெட" என்ற தேவாரம். இங்குக் காணத்தக்கது. பி - ம்:—[1]எனக்கு. [2]எனக்காக. [3]பாதகப். [4]குறைத்து. [5]நீக்கி, நீக்க. (616)

83.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்: வருணன் 'நம்மீது சேதுகட்டின் நாம் தாங்குவேம்' என்றுசொல்லுதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஆழமு மகலந் தானு மளப்பரி தெனக்கு மைய
[1]ஏழென வடுக்கி நின்ற வுலகுக்கு மெல்லை யில்லை
வாழியாய் [2]வற்றி நீங்கில் [2]வரம்பில காலமெல்லாம்
தாழும்நின் சேனை யுள்ளந் தளர்வுறுந் தவத்தின் மிக்காய்.

(இ - ள்.) ஐய! தவத்தின்மிக்கோனே! ஏழாக அடுக்கிநின்ற உலகின்பரப்புக்கும் எல்லையில்லை: (அதுபோலவே, என்னுடைய) ஆழமும் அகலமும் எனக்கும் அளவிடமுடியா; வாழ்ச்சிபெற்றவனே! நான் நீர் வற்றி நீங்குவதானால் வரம்பில்லாத காலமெல்லாம் செல்லும்; (அத்துணைக்காலம் தாழ்த்திருப்பதற்கு) உனது சேனையின்மனமும் சலிப்படையும்; (எ - று.)—ஏழெனவடுக்கி நின்றவுலகு என்பதற்கு - ஏழுதீவுகளைக் கொண்டதான இந்தப் பூமிப்பரப்பு எனினுமாம். பி - ம்:—[1]ஏழுவை. [2]வற்றநீக்கில். [3]வரம்பறு. (617)

84. [1]கல்லென வலித்து நிற்பிற் [2]கணக்கில வுயிர்க ளெல்லாம்
ஒல்லையி [3]னுலந்து வீயு மிட்டதொன் றொழுகா வண்ணம்
எல்லையில் கால மெல்லா மேந்துவ [4]னெளிதி னெந்தாய்
செல்லுதி சேது வென்றான் [5]றியற்றியென் சிரத்தின் மேலாய்.

(இ - ள்.) என் தந்தைபோன்றவனே! (வற்றாமல்) கல்லுப்போல (நீர்) இறுகி நிற்கப்பெறுவேனானால் கணக்கில்லாமல் என்னிடத்து வாழ்கின்ற பிராணிகளெல்லாம் விரைவில் உயிரொழிந்தழியும்; (என்மீது) இட்டது ஒன்றும் சென்றிடாதபடி எல்லையில்லாத காலமெல்லாம் இலேசாக ஏந்திநிற்பேன்; சேது என்ற ஒன்றை என்சிரம்மீது இயற்றிச் செல்லுவாய்; (எ - று.)—என்று கூறிநின்றான் வருணன் என்று வருவித்துமுடிக்க. பி - ம்:—[1]கல்லெனவடுக்கி நிற்கிற், கல்லினிற்றார்த்துமென்னிற். [2]கணக்கிலா. [3]உலைந்து, உலர்ந்து. [4]இனிதின். [5]இயற்றவென். (618)

85.—'வருணன்மொழிப்படியே சேதுவைக் கட்டுங்கள்' என்றுசொல்லி ஸ்ரீராமன் இருக்கைசெல்ல வருணனும் தன்னிருப்பிடஞ் சேர்தல்.

நன்றிது புரிது [1]மன்றே [2]நளிர்கடற் பெருமை [3]நம்மால்
இன்றிது தீரு மென்னி லெளிவரும் பூத மெல்லாம்
குன்று [4]கொண் டடுக்கிச் [5]சேது குயிற்றுதி ரென்று கூறிச்
சென்றன னிருக்கை நோக்கி வருணனு மருளிற் சென்றான்.

(இ - ள்.) (சேதுவைக் கட்டுவதாகிய) இச்சிற்செயலைப் புரிவோம்; (வற்றச் செய்வதால்) குளிர்ந்தகடலின் (ஆழ்ந்திருக்கின்ற) இந்தப்பெருமையானது நம்மால் இன்று நீங்குமெனின், மற்றை நான்குபூதங்களும் எளிமைப்படும்; (ஆகவே), மலையைக்கொண்டு அடுக்கிச் சேதுவைக்கட்டுங்கள் என்றுசொல்லி, ஸ்ரீராமன் தன்னிருக்கை சேர்ந்தான்; (இராமனது) அருளினோடும் வருணனும் தன்னிருக்கைநோக்கிச் சென்றான்; (எ - று.)

'ஆழ்ந்திருக்கையாகிய தன் தன்மையினின்று இந்தக்கடல் நம்மால் மாறுமாயின், மற்றைப்பூதங்களுக்கும் எளிமையுண்டாகுமாதலால், இது வற்ற வேண்டியதில்லை; இதன்மீது சேதுகட்டுங்கள்' என்றுசொல்லி ஸ்ரீராமன் தன்னிருக்கைக்குச் செல்ல, அப்பிரானது திருவருளைப்பெற்று வருணன் தன்னிருக்கை நோக்கிச்சென்றனனென்க. அப்பு என்றபூதத்தை வற்றச்செய்து ஒழிப்போமாயின், மற்றைப்பூதங்கள் 'நமக்கு இவ்விராமனால் என்ன நேருமோ!' என்று எளிமைப்பட்டிருக்குமென்றனனென்க. அன்றே-ஈற்றசை. சிலபிரதிகளில் இந்தப்பாடல்முதல் சேதுப்படலம் என்று காணப்படுகின்றது. பி - ம்:—[1]என்றே, என்னை. [2]நளி. [3]நம்பால். [4]கொடு. [5]சேதுக். (619)

வருணனைவழிவேண்டுபடலம் முற்றிற்று.

7-ஆவது சேதுபந்தனப்படலம்.

(தன்படைகளோடு இலங்கை சேருமாறு ஸ்ரீராமன் கடலிற்) சேதுவைக் கட்டினமையைத் தெரிவிக்கும் படலமென்பது, பொருள். சிலபிரதிகளில் **சேதுப்படலம்** என்று இந்தப்படலத்திற்குப் பெயர் காண்கின்றது.

வருணபகவான் சென்றபிறகு, விபீடணன் வானரத்தலைவர்கள் முதலினோரோடிருந்து சுக்கிரீவன் ஆலோசித்து வானரத்தச்சனாகிய நளனை வரவழைத்துச் சேதுவைக் கட்டுமாறு கட்டளையிட, நளன் வானரர்களை யுதவி செய்யுமாறு வேண்ட, வானரர்கள் மரங்களையும் மலைகளையும் கொணர்ந்து உதவ, நளன் சேதுவை மூன்றுதினங்களிற் கட்டிமுடித்தானாக, சுக்கிரீவன் விபீடணன் முதலியோர் ஸ்ரீராமனுக்குச் சேதுகட்டிமுடிந்தமையைத் தெரிவித்தனரென்பது இந்தப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது.

வேறு.

1.—விபீடணனும் மற்றையோரும் உடனிருக்க ஆலோசித்து, சுக்கிரீவன் நளனை வருக என்று அழைத்தல்.

[1]அளவறு [2]மறிஞரோ டரக்கர் கோமகற்கு
இளவலு மினிதுட னிருக்க [3]வெண்ணினன்

விளைவன [4]விதிமுறை முடிக்க வேண்டுவான்
நளன்வரு கென்றனன் கவிக்கு நாயகன்.

(இ - ள்.) வானரர்கட்கெல்லாந் தலைவனாகிய சுக்கிரீவன், அளவற்ற அறிஞருடனே அரக்கர் தலைவனான இராவணனது தம்பியாகிய விபீடணனும் உடனிருக்க, இனிதாக ஆலோசித்தவனாய், மேல்செய்யவேண்டியவற்றை முறைப்படி நிறைவேற்றுதற்கு நளன் வரட்டும் என்றான்; (எ - று.)

'விளைவன' என்ற சொல், மத்திமதீபமாகி, 'எண்ணினான்' என்பதனோடும் 'விதிமுறை முடிக்கவேண்டுவான்' என்பவற்றோடும் இயைதற்கு உரியது. தன்மீது அணைகட்டினால் தாங்குவேனென்று கூறியபிறகு, சமுத்திரராஜன் விசுவகர்மனது மகனான நளனென்னும் வானரன் சேதுவைக்கட்டுவதற்கு உரிய வல்லமையுடையவனென்றுந் தெரிவிக்க, இராமன் உணர்ந்தானாக, அப்பால் நளனும் 'சமுத்திரராஜன் சொல்லியது உண்மையே' என்று உடன்பட்டுச் சேதுவைக் கட்டுதற்கு வானரர்களை உதவுமாறு சொல்லி அத்தொழிலைச் செய்யலானானென்று முதனூல் கூறும். பி - ம்:—[1]அளவரும். [2]அரக்கனோடரசர்கோமகன். [3]எண்ணியே. [4]செய்வினை. (620)

2.—வந்த நளனைச் சேதுகட்டுமாறு சுக்கிரீவன்ஏவ, அவன் உடன்படுதல்.

வந்தனன் வானரத் தச்சன் மன்னநின்
சிந்தனை யென்னெனச் செறிதி ரைக்கடற்
பந்தனை செய்குதல் பணிந மக்கென
நிந்தனை [1]யிலாதவன் [2]செய்ய [3]நேர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) வானரச்சிற்பியான நளன் வந்து, (சுக்கிரீவனை நோக்கி), 'மன்னவனே! (என்னையழைக்குமாறு) உன் ஆலோசனை யென்?' என்று வினவ, 'நெருங்கிய அலைகளையுடைய கடலைப் பந்தனஞ்செய்வது நாம் செய்யவேண்டியதொழில்' என்று (சுக்கிரீவன்) விடைகூற,—பழிப்பற்ற அந்த நளன் (அப்பணியைச்) செய்ய உடன்பட்டான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]இல்லவன். [2]இயற்ற. [3]நோக்கினன். (621)

3.—சுக்கிரீவனிடத்து நளன் 'சேதுபந்தனஞ்செய்ய மலைமுதலியன கொணரச்செய்க' எனல்.

காரியங் [1]கடலினை யடைத்துக் [2]கட்டலே
சூரியன் [3]காதல சொல்லி யென்பல
மேருவு மணுவுமோர் வேறு ருவகைச்
[4]சேர்வுற வியற்றுவன் [5]கொணரச் செப்பென்றான்.

(இ - ள்.) சூரியகுமாரனே! கடலினையடைத்து அணைகட்டுவதே (நான்) செய்யவேண்டிய காரியம்; (ஆயின்), பலசொல்லி

என்னபயன்? மேருமலையும் அணுவும் வேறாகத்தெரியாது சேர்ந்திடும்படி [சமனாகுமாறு] (அணையை) 'இயற்றுவேன்: (அதற்கு ஏற்ப மலை முதலியவற்றைக்) கொணரச்செய்வாயென்றான்;(எ-று.) -—[5]கொணர்தியென்றனன் என்ற பாடத்துக்கு, கொணர்தி - பிறவினைப்பொருளில்வந்த தன்வினையென்க. பி - ம்:—[1]கடறணை. [2]காட்டலே, காட்டுவேன், காட்டுதல். [3]காதலே, காதலன். [4]ஏருற. [5]கொணர்தியென்னவே, கொணர்கவென்றனன். (622)

4.—கடலடைக்கச் சேனை வருமாறு சாம்பவான் பறைசாற்றுதல்.

இளவலு மிறைவனு மிலங்கை வேந்தனும்
அளவறு நங்குலத் தரசு மல்லவர்
[1]வளைதருங் கருங்கட லடைக்க வம்மெனத்
தளமலி சேனையைச் சாம்பன் சாற்றினான்.

(இ - ள்.) 'இளையபெருமாளும் ஸ்ரீராமனும் இலங்காதிபதியான அரசனும் [விபீடணனும்] எல்லையற்ற [பெருந்திரளாகவுள்ள] நமது வானரகுலத்துக்கு அரசனான சுக்கிரீவனும் தவிர மற்றையோர் வளைந்துள்ள கருங்கடலையடைக்க வாருங்கள்' என்று (சுக்கிரீவனாணையால்) கூட்டம்மிகுந்த சேனையை நோக்கிச் சாம்பவான் (பறையறைந்து) தெரிவித்தான்; (எ - று.)

'நளன் தானே வானரர்களைத் துணையாகக்கொண்டு சேதுவைக் கட்டலானான்: அப்போது வானரர்கள் பலவகைமரங்களை வேருடனும் வேரில்லாமலும் கொணர்ந்தார்கள்: அன்றியும், அவ்வானரர்கள் பலவகைமலைகளைப் பண்டிமுதலிய யந்திரங்களிலிட்டுக்கொணர்ந்து சேர்த்து உடனிருந்துஉதவ, நூல்பிடித்தல் முதலியனசெய்து நளனால் கடலில் அணைகட்டப்படுவதாயிற்று' என்று இவ்வாறான விவரம் முதனூலிலுள்ளது. சாம்பவான் பறையறைந்து தெரிவித்தல் முதலிய விவரங்கள் அங்குஇல்லை. சாம்பன்—ஜாம்பவாந். வம்—வாரும்: விகாரம். அல்லவர்வாரும்- ஓரிடம் பிறவிடந்தழுவிய இடவழுவமைதி. வளை தரும் - சங்குகளைத்தருகின்ற எனினுமாம். பி - ம்:—[1]வளைதரு. (623)

5.—மலைகளையேந்திக்கொண்டு வானரங்கள் வருதலை, இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் தெரிவிக்கும்.

கருவரை காதங்கள் கணக்கி லாதன
இருகையில் [1]தோள்களிற் சென்னி யேந்தின
ஒருகட லடைக்கமற் றொழிந்த வேலைகள்
வருவன வாமென வந்த வானரம்.

(இ - ள்.) கணக்கில்லாத காதங்கள் (அகன்றனவான) கருவரைகளை இரண்டுகைகளிலும் (இரு) தோள்களிலும் சிரசிலும் தாங்கியனவாய், ஒரு கடலை யடைப்பதற்கு ஒழிந்த மற்றைச் சமுத்திரங்கள் வருவனபோல வானரங்கள் வந்தன; (எ - று.)

கடலையடைக்கப் பெருந்திரளான வானரங்கள் மலைமுதலிய வற்றைச் சுமந்துகொண்டுவருதல், உவர்ப்புள்ள இவ்வொருகடலை யடைக்க மற்றை ஆறுகடல்களும் வருவனபோலுமென்றார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—[1]தோளினில். (624)

6. பேர்த்தன மலைசில பேர்க்கப் [1]பேர்க்கநின்று
ஈர்த்தன சிலசில சென்னி யேந்தின
தூர்த்தன சிலசில [2]தூர்க்கத் தூர்க்கநின்று
ஆர்த்தன சிலசில வாடிப் பாடின.

(இ - ள்.) சிலவானரங்கள் மலைகளைப் பேர்த்துத்தள்ளின; (அங்ஙன்) பேர்த்துத்தள்ளுந்தோறும் சிலவானரங்கள் (அம்மலை களை) உறுதியாகநின்று கைகளினால் இழுத்துக்கொண்டுவந்தன வாக, சிலவானரங்கள் தம் சிரசில் தாங்கிக்கொணர்ந்தன: சில வானரங்கள் (அவற்றைவாங்கிக் கடலிலிட்டுத்) தூர்த்தன: சில வானரங்கள் தூர்க்குந்தோறும் மகிழ்ச்சியா லாரவாரித்தனவாக, சிலசில வானரங்கள் ஆடிக்கொண்டு பாடின; (எ - று.)—பி-ம்:— [1]பேர்க்கச்சென்று. [2]சீர்க்கத். (625)

7. காலிடை யொருமலை யுருட்டிக் கைகளின்
[1]மேலுடை [2]மலையினை [3]வாங்கி விண்டொடும்
[4]சூலுடை மழைமுகில் சூழ்ந்து [5]சுற்றிய
வாலிடை யொருமலை யீர்த்து [6]வந்தவால்.

(இ - ள்.) (சிலவானரங்கள், பேர்த்துத் தள்ளிய) ஒரு மலை யைக்காலினால் உருட்டியும், கைகளின்மேலே (பாரம்) உள்ள மலையையேந்தியும், வானத்தையளாவிக் கருக்கொண்ட மழை பெய்யவல்லமேகங்கள் கவிந்து சுற்றப்பெற்ற ஒருமலையைவாலி னால் இழுத்தும் வந்தன; (எ - று.)—கைகளின் மேலுடைமலையினை வாங்கி என்பதற்கு - வேறொருவானரத்தின் கைகளின் மேலுள்ள மலையைத் தாம் வாங்கி எனினுமாம். பி - ம்:—[1]மேலிடை. [2]ஒரு மலை, இருமலை. [3]ஏந்தி. [4]சூலிடை. [5]சுற்றுற. [6]வந்தன. (626)

8.—நளன் மலைகளைவாங்கிச் சேதுகட்டுதல்.

முடுக்கினன் தருகென மூன்று கோடியர்
[1]எடுக்கினு மம்மலை யொருகை யேந்தியிட்டு
அடுக்கினன் தன்வலி காட்டி யாழியை
நடுக்கினன் நளனெனும் [2]நவையி னீங்கினன்.

(இ - ள்.) குற்றத்தினின்று நீங்கிய நளனென்கிற வானரன், —மூன்றுகோடி வீரர் எடுத்துவந்தாலும், கொணர்ந்துதருக என்றுசொல்லி (அவர்களை) விரைவுபடுத்தியவண்ணம் அம்மலை களைத் தன்கையினாலேந்தியிட்டு வரிசையாகக் கடலில்வைத்து (இவ்வாறு) தன்வலிமையைக்காட்டிக் கடலை நடுங்கச்செய்தனன்;

(எ - று.)—மூன்றுகோடிவீரர்சேர்ந்து தூக்கிவந்த மலையையும் தருக என்று ஒருகையால்வாங்கி நளன் தன்வலிமையைக் காட்டினு னென்க. பி-ம்:—[1]எடுப்பினும். [2]நவையுள். (627)

9. மஞ்சினில் திகழ்தரும் [1]மலையை மாக்குரங்கு
[2]எஞ்சுறக் [3]கடிதெடுத் தெறிய வேநளன்
விஞ்சையில் தாங்கினன் சடையன் வெண்ணெயில்
தஞ்சமென் றோர்களைத் தாங்குந் தன்மைபோல்.

(இ - ள்.) (உலகில் மலைகள்) குறைந்திடும்படி மேகத்தோடு விளங்குகின்ற மலைகளைப் பெரியகுரங்குகள் விரைவாக எடுத்து வந்து வீச, வெண்ணைநல் லூரிலே சடையன் 'நீயே தஞ்சம்' என்று சொல்லி(த் தன்னை) யடைந்தவர்களைத் தாங்குந்தன்மைபோல, நளன் (அம்மலைகளையெல்லாம் தன்) தொழில் வல்லமையாலே தாங்கினன்; (எ - று.)—இந்தச்செய்யுள் ஒருபிரதியில் "சயக்கவி" (10) என்றதன்பின் உள்ளது; ஒரு பிரதியில் - "தழுவி" (47) என்றதன் பின் உள்ளது. "மஞ்செனத்திகழ்தருவெற்பைமாருதி" என்று ஒரு பிரதியில் முதலடி. தம்மையாதரித்து இந்த இராமா யணத்தைப் பாடுதற்குக்காரணமாயிருந்த பிரபுவாதலால் சடை யனை உவமையாக அமைத்தனர்: "அபிமானதுங்கன் செல்வனைப் போலத் திருமாலே நானும் உனக்குப்பழவடியேன்" என்றார் பெரியாழ்வாரும். 'வெண்ணெய்' என்னவேண்டியதைக் கம்பன் 'வெண்ணை' என உபயோகித்திருத்தலை அறிஞர் கூர்ந்தறிக. பி - ம்:—[1]வெம்மை. [2]எஞ்சலில். [3]கிரி. (628)

10.—சேது கட்டும்போது நிகழ்ந்த பலவகைநிகழ்ச்சிகள் இதுமுதல் இருபத்தேழு பாடல்களால் வருணிக்கப்படும்.

சயக்கவிப் பெரும்படைத் தலைவர் [1]தாள்களால்
முயற்கறை மதிதவழ் முன்றிற் குன்றுகள்
[2]அயக்கலின் முகிற்குல மலறி யோடின
இயக்கரு மகளிரு மிரியல் போயினர்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய வானரங்களின் பெருஞ்சேனைத் தலைவர் (தமது) தாள்களால், முயற்கறையைக்கொண்ட சந்திரன் தவழும் முன்னிடத்தைக்கொண்ட குன்றுகளை (வேரொடுபறித் தெடுக்க) அசக்குவதனால், (அம்மலையிலிருந்த) முகிற்குலங்கள் அலறியோடின; (அக்குன்றுகளில் வாழும்) இயக்கரும் (அவரது) மனைவிமாரும் நிலைகெட்டு ஓடலானார்கள்; (எ - று.)—தங்கியிருந்த முகிற்குலத்துக்குச் சேதனப்பொருட்குப்போல அலறியோடி னமைகூறியது, பாராட்டற்குரியது. தாள்களால் அயக்கலின் என இயையும். தாள் - பாதம், முயற்சியெனினும் ஆம். அயக்கல்= அசக்கல்: சகரயகரப் போலி. பி - ம்:—[1]தாங்கின. [2]அயற்கலி, அயற்கலின். (629)

11. [1]வேருடை [2]நெடுங்கிரி தலைவர் வீசின
ஓரிடத் தொன்றின்மே லொன்று [3]சென்றுற
நீரிடை நிமிர்பொறி பிறக்க [4]நீண்டஈது
ஆருடை நெருப்பென வருண னஞ்சினான்.

(இ-ள்.) வேரோடு பறிக்கப்பட்டுள்ள பெருமலைகள் வானரத் தலைவர்களால் வீசியெறியப்பெற்றனவாய் ஓரிடத்திலே ஒன்றின் மேலொன்று சென்று தாக்க, (அவ்வண்ணம் மலைகள் ஒன்றோடொன்று தாக்கியதனால்) நீரிலே மேலோங்கிய வண்ணம் அனற் பொறிதோன்ற, (முன்பு இராமன் கணையாலெரியுண்ட) வருணன் 'நீண்டு தோன்றுகிற இது யாருடையநெருப்போ?' என்று அஞ்சினான்; (எ - று.)—[4]நீண்டவி, தாருடை நெருப்பென என்ற பாடத்துக்கு, நீண்டு அவி தார்உடை நெருப்பு என என்று பிரித்து —வெகுதூரம் பரவியிருந்து அவிந்த மாலைபோலொழுங்கான (கணையின்) நெருப்பு (மிச்சமிருந்து மீண்டும் பற்றிற்றோ) என்று கருதி எனவும் உரைப்பர்: அது மோனைத்தொடைக்குச் சிறவாது. பி - ம்:—[1]வேரொடு. [2]கிரி தலைவாங்கி. [3]சென்றுக. (630)

12. ஆனிறக் கண்ணனென் றொருவ னங்கையால்
[1]கானிற மலைகொணர்ந் தெறியக் கார்க்கடல்
தூநிற முத்தினந் துவலை யோடும்போய்
[2]வானிறை மீனொடு மாறு [3]கொண்டவே.

(இ - ள்.) கவாட்சனென்றுபேர்பூண்ட ஒருவானரவீரன், (தனது) அங்கையினால் காடொழியும்படி மலையைக்கொணர்ந்து எறிந்திட, (எறிந்தவிசையினால்) கரியகடலிலுள்ள வெண்ணிற முள்ள முத்தினம் (கடலின்) நீர்த்திவலைகளோடு (வானத்திற்) சென்று (இவை நீர்த்திவலைகள், இவை முத்தினம், இவை நட்சத்திரங்கள் என்று உணரமுடியாதபடி) வானத்தில் நிறைந்துள்ள நட்சத்திரங்களோடு மாறுபட்டுவிளங்கின; (எ - று)—ஒற்றுமை பற்றிப் பேதந்தெரிய முடியாதிருத்தலைக்கூறியது-மறைவணியின் பாற்படும். கான் இற - காடுஒழிய என்க.

கவாக்ஷனென்ற வடசொல் - பசுவின் கண்ணைப்போன்ற கண்ணுடையவனென்று பொருள்படுமாதலால், அச்சொல்லை மொழிபெயர்த்து, 'ஆனிறக்கண்ணன்' என்றார். மலையைக்கொணர்ந்து கடலில்வீசுவதனால் அதனிலுள்ள கான் இறுவதாயிற்று. இனி, கான் நிறம் மலை என்று பிரித்து - கானையும் நிறத்தையுமுடைய மலையென்பாருமுளர். பி ம்:—[1]கானிறை, கானிமிர். [2]வானிடை, வானுள. [3]கொண்டதே. (631)

13. சிந்துரத் தடவரை யெறியச் சேணிடை
முந்துறத் தெறித்தெழ முத்தந் [1]தொத்தலால்
அந்தரத் தெழுமுகி [2]லாடை யாஅகன்
பந்தரொத் ததுநெடும் பருதி வானமே.

(இ - ள்.) யானைகளைக்கொண்ட பெரியமலைகளை (க்கடலில் வானரங்கள்) எறியும்போது (அந்தக்கடலிலிருந்து) முற்பட்டுத் தெறித்தெழுந்த முத்தங்கள் வானத்திடையில் தொத்திக்கொண்டதனால் ஆகாயத்தில் தோன்றுகின்ற முகில் (பந்தலிற்கட்டும்) ஆடைபோலத்தோன்ற, சூரியன் செல்லும் நீண்ட ஆகாயமானது (தான்) அகன்ற பந்தரையொத்தது; (எ-று.)—வானம்பந்தரையும், அதில் எழுமுகில் பந்தருக்குக் கட்டுஞ் சீலையையும் அங்குத் தொத்திய முத்தம் சீலையில் தொங்கவிடும் முத்துச்சரத்தையும் போன்றன என்றவாறு: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பெருமலை என்பதைக் குறிப்பிக்க, 'சிந்துரத்தடவரை' என்றார். சேண் - வானம். பி - ம்:—[1]தோற்றலால். [2]ஆடையாய். (632)

14. வேணுவி னெடுவரை வீசி மீமிசைச்
சேணுறு திவலையாள் [1]நனைந்த செந்துகில்
பூணுறு மல்குலிற் [2]பொருந்திப் போதலால்
நாணினர் [3]வானவர் நாட்டு நங்கைமார்.

(இ - ள்.) மூங்கிலைக்கொண்ட நீண்ட மலைகளை வானரங்கள் கடலில் வீசியெறிய, (அந்தவிசையால்) மிக்கமேலிடமான ஆகாயத்திலேயுற்ற நீர்த்திவலைகளால் நனையப்பெற்ற (தாம் உடுத்த) செந்நிறத்துகில் (மேகலையணியைப்) பூணுதலைப்பொருந்திய அல்குலில் ஒட்டிக்கொள்ளுதலால், (தமது உறுப்புவெளித்தெரிவதுபற்றி) வானவர்நாட்டுநங்கைமார் நாணினர்; (எ - று.)

மலையை வானரங்கள் வீசியெறிந்தபோது கடலின் நீர்த்திவலைகள் வானத்துச்சென்று சுவர்க்கலோகத்துமகளிரின் செந்துகிலை நனைப்பதாயின என்றது - தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. "துடுப்பு வீசும் திவலைகண் மகளிர்மென்றா, சுயல்வுறுபரவையல்குலொளி புறத்தளிப்ப" என்றது, இங்கு நினைவிற்கு வருகின்றது. பி-ம்:—[1]நனைந்து. [2]பொருந்தி. [3]வானநாடுடைய, வானநாட்டுறையும். ()

15. [1]தேனிவர் தடவரை திரைக்க ருங்கடல்
தானிமிர் தரளிடை [2]குவியத் [3]தள்ளுநீர்
மேனிமிர் திவலைமீச் சென்று மீடலால்
வானவர் நாட்டினு மழை[4]பொ ழிந்தவால்.

(இ - ள்.) திரையையுடைய கருங்கடல் மேலோங்குமாறு தேனுலாவப்பெற்ற தடவரைகள் இடையே (வீசப்பட்டுத்) திரளாநிற்கையில் (கடலிலிருந்து) வெளிப்பட்டு மேலேசென்ற நீர்த்திவலைகள், வெகுதூரம் மேலே சென்று மீளுவதனால் தேவலோகத்திலும் மழைபொழிந்தனபோன்றன; (எ - று.)—தொடர்புயர்வு நவிற்சியணிபற்றி லந்த தற்குறிப்பேற்றவணி. இதில், ஆல் - தற்குறிப்பேற்றவுருபு. தள்ளும் மேல்நிமிர் நீர்த்திவலை என்க. பி-ம்:—[1]தேனிமிர். [2]குவிப்பத், குவிப்பது. [3]அள்ளி. [4]பொழிந்தவே, பொழிந்ததால். (634)

வேறு.

16. [1]மையுறு மலைக ளோடு மறிகடல் வந்து வீழ்ந்த
[2]வெய்யவாய் மகரம் பற்ற [3]வெருவின விளிப்ப மேனுள்
பொய்கையி னிடங்கர் கவ்வப் புராதன போற்றி யென்று
கையெடுத் தழைத்த யானை போன்றன களிநல் யானை.

(இ - ள்.) மதக்களிப்புக்கொண்ட அழகிய (மலைகளில் தங்கிய) யானைகள், மேகங்கள் தங்கிய மலைகளுடனே (அலை) மடங்குகின்ற கடலிலே வந்து வீழ்ந்தனவாய் கொடியவாயையுடைய முதலை பற்றிக்கொள்ள அஞ்சிக்கதறினவை,—முன்னொருகால் தாமரைப் பொய்கையிலே முதலை கௌவிக்கொள்ள, 'புராதனனே எம்மைக் காப்பாற்றுக' என்று கையெடுத்துக்கூப்பிட்ட கஜேந்திரனைப் போன்றன; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]மையறு. [2]வெய்யவாம். [3]வெருவியேயுளைந்து, வெருவினவிரிப்ப, வெருவினவிளைப்ப. (635)

17. அசும்புபாய் [1]தேனும் பூவு மாரமு மகிலு மற்றும் [மத்
விசும்பெலா முலவுந் தெய்வ [2]வெறியின் மிடைந்து [3]விம்
[4]தசும்பினில் வாச மூட்டிச் [5]சார்த்திய தண்ணி [6]ரென்னப்
பசும்புலால் நாறும் வேலை பரிமளங் கமழ்ந்த தன்றே.

(இ - ள்.) ஊற்றுகப்பாய்கின்ற தேனும் மலர்களும் சந்தனமும் அகிலும் மற்றுமுள்ள வாசனைப் பண்டங்களும் ஆகாயமெல்லாம் பரவுகின்ற தெய்வமணத்துடனே நெருங்கி மிகுதலால்,புதுப் புலால்நாற்றங்கமழுங் கடல் (அப்புலால்நாற்றம் நீங்கிக்) குடத்தில் வாசனைப் பொருள்களையிட்டுவைத்துள்ள தண்ணீர்போல், நறுமணங் கமழலாயிற்று; (எ - று.)

நறுமணமுள்ள தேன்முதலியனமிக்குச் சேர்ந்ததனால் கருங்கடல்நீர் தனதுபுலால்நாற்றம் நீங்கி வாசனைப்பண்டஞ்சேர்ந்த தண்ணீர்க்குடங்களிலுள்ள நீர்போல வானத்திலெல்லாம் திவ்விய மணம்பரவுமாறு நறுமணங்கமழ்வதாயிற்றென்றவாறு; இதில் தேன் முதலியவற்றின் மிகுதி பெறப்படுவது, வீறுகோளணியாம்: கடல் தனது புலால் நாற்றம்நீங்கி வேற்று மணம் கமழப்பெற்றதென்றது-பிறிதின்குணம்பெறலணி. பி - ம்:—[1]தேனும்போதும், மலருந்தேனும். [2]வெறியின. [3]வீழ. [4]தசும்பெலாம். [5]சேர்த்திய, சாரித்த. [6]போலப். (636)

18. தேமுதற் கனியுங் காயுந் தேனிறா லுந் தெய்வப்
பூமுத லாய வெல்லாம் மீன்கொளப் [1]பொலிந்த வன்றே
மாமுதல் தருவோ [2]டொக்கும் வானுயர் மானக் குன்றம்
தாமுத லோடுங் கெட்டா லொழிவரோ வண்மை தக்கோர்.

(இ - ள்.) பெரியோர்கள் தாம் அடியோடு அழிந்தாலும் (தமது) வண்மைக் குணத்தையொழிவரோ? [ஒழியமாட்டார்களன்றோ?] (அதற்குஏற்பவே), மா முதலிய மரங்களோடு பொருந்திய வானுறவுயர்ந்த பெருமைபெற்ற மலைகள், (தாம் கடலில்

வீழ்ந்தொழிந்தாலும்) இனிமையைத்தம்மிடத்தே கொண்ட பழமும் காயும் தேனினுடனே ஊனும் தெய்வத்திற்கு அருச்சிக்கக்கூடிய பூமுதலிய எல்லாமும் மீன் உட்கொள்ளும்படி பொலிந்தன; (எ - று.)—அன்றே-தேற்றம். தேம் - இனிமை. பொதுப்பொருள் சிறப்புப்பொருளைச் சமர்த்தித்து வந்த வேற்றுபபொருள்வைப் பணி. ஊன் - மிருகங்களினுடையன. பி - ம்:—[1]பொலிந்தது. [2]ஓங்கும். (637)

19. [1]மண்ணுறச் சேற்றுட் புக்குச் [2]சுரிகின்ற [3]மாலைக் குன்றம்
கண்ணிறை [4]போதுங் காயுங் கனிகளும் பிறவுங் [5]கவ்வி
[6]வெண்ணிற மீன்க ளெல்லாம் வறியவ ரென்ன [7]மென்மேல்
உண்ணிறை செல்வ நல்கா [8]தொளிக்கின்ற வுலோப ரொத்த.

(இ - ள்.) (கடலில்வீழ்கின்ற) கண்ணுக்கு நிறைந்துதோன்றுகின்ற மலர்களையும் காய்களையும் கனிகளையும் பிறஉணவுப்பொருள்களையும் கவ்வி வெண்ணிறமீன்களெல்லாம் வறியவர்போன்றிருக்க, மண் (தம்மீது)படியச் சேற்றினுட்புகுந்து புதைகின்ற வரிசையான குன்றங்கள், தம்மிடத்து நிறைந்தசெல்வத்தை(ப் பிறர்க்கு மேன்மேல்) தராது ஒளிக்கின்ற உலோபிகளையொத்தன; (எ-று.)

மீன்கள் கடலில்வீழ்ந்த மலைகளிலுள்ள போதுமுதலியவற்றைக்கவ்வுவது - வறிஞர் பிறரிடத்தினின்று பொருள்களை வருத்திக்கைக்கொள்வது போன்றிருக்க, தம்மிடத்துள்ள போது முதலிய பொருள்களைப் பலபிராணிகட்கும் உதவாது சேற்றினுள் மறைகின்ற அம்மலைகள் - தம்மிடத்துள்ள செல்வத்தைப் பிறர்க்குக்கொடுக்க மனமில்லாமல் ஒளித்துக்கொள்கின்ற உலோபிகளைப்போலு மென்று வருணித்தார்: உவமையணி. பி - ம்:—[1]மண்ணிறைசேற்றுப். [2]சுரிக்கின்ற. [3]மானக். [4]பூவும். [5]கவ்வா, கவ்வ. [6]எண்ணிறை, எண்ணுற. [7]செல்ல. [8]ஒளிகின்றலோபர். (638)

20. கறங்கெனத் திரியும் வேகக் கவிக்குலங் [1]கையின் வாங்கிப்
பிறங்கிருங் கடலிற் பெய்த [2]போழ்தத்தும் பெரிய பாந்தள்
மறங்கிளர் மான யானை வயிற்றின வாக வாய்[3]சோர்ந்து
உறங்கின கேடுற் றாலு முணர்வரோ வுணர்வி லாதார்.

(இ - ள்.) காற்றாடிபோலத் திரிகின்ற மேகத்தையுடைய வானரக்கூட்டம் (தமது) கையினால் (மலைகளைப்) பேர்த்துஎடுத்து விளங்குகின்ற பெரிய கடலிலே இட்டபோழ்தும், (அம்மலைகளிலுள்ள) பெரும்பாம்புகள்,— வலிமையோடு விளங்குகின்ற ரோஷத்தைக் கொண்டயானைகள் தம்வயிற்றிலுள்ளனவாக வாய் திறந்தவண்ணம் உறங்கிக்கிடந்தன; உணர்விலாதார் கேடுற்றாலும் உணர்ச்சியடைவரோ? (எ - று.)

சிறப்புப்பொருளைப் பொதுப்பொருள் சமர்த்தித்துநின்ற வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. 'கண்கூடாப்பட்டது கேடெனினும் கீழ் மக்கட்கு, உண்டோவுணர்ச்சி மற்றில்லாகும்-மண்டெரி, தான்வாய்மடுப்பினும் மாசுணங்கண்டுயில்வ, பேராபெருமூச்

செறிந்து" என்றசெய்யுள் இச்செய்யுளை யடியொற்றியது. மலைப் பாம்புகள் யானைகளை விழுங்கியதனால் தம்வயிற்றிடைக் கொண்டனவாயின. பி-ம்:—[1] கடிதின், கதுவ. [2] பேர்வரைப். [3] சேர்ந்து. ()

21. இழையெனத் தகைய மின்னி னெயிற்றின முழக்க மெய்தப், புழையுடைத் தடக்கை யொன்றொன் றொன்றிடை பொருந்தச் சுற்றிக், கழையுடைக் குன்றின் முன்றி லுருமொடு கலந்த காலை, மழையெனப் பொருத வேலை மகரமும் மத்த மாவும்.

(இ - ள்.) புழையுள்ள பெரிய கை ஒன்றினிடத்து மற்றொன்று பொருந்த (ஒன்றையொன்று) சுற்றிக்கொண்டு ஆபரணமென்னும் தன்மையையுடைய விளங்குகின்ற எயிற்றையுடையனவான மதம்பிடித்தயானையும் வேலையிலுள்ள மகரமும், மூங்கிலைக் கொண்ட மலையின்மேலிடத்துத் தங்குகின்ற இடியொடுபொருந்திய யுகாந்தகால மழைபோலப் பேரொலி தோன்றப்பொருதன; (எ-று.)—தாம் தனியேநிற்பின் மகரங்களை வெல்லமுடியாதென்று கருதி மத்தமாக்களபல தம்மில்கையையொன்றோடொன்றுசுற்றிய வண்ணம் நின்று மகரங்களோடு பொருதன என்க. எயிறு - தந்தமும், கோரப்பல்லும். இழையெனத்தகைய எயிறு என்க. (640)

22. [1]பொன்றின சிறிய வாய புண்ணியம் புரிந்தோர் போலக்
குன்றுகள் [2]குரக்கு வீரர் [3]குவித்தன நெருப்புக் கோப்ப
ஒன்றின்மே லொன்று வீழ [4]வுகைத்தெழுந் தும்பர் [5]நாட்டுச்
சென்று[6]மே லிடம்பெ றாது திரிந்தன சிகரச் சில்லி.

(இ - ள்.) குரக்குவீரர் குவித்தனவான குன்றுகள் (பிறகு) நெருப்புத்தோன்ற ஒன்றின்மேலொன்று வீழுமாறு செலுத்தப்பெற்றுக் குன்றத்துண்டுகளாகி எழுந்து, வானுலகஞ்சென்று, ஒழிந்துபோன சிறியவாய புண்ணியம் புரிந்தோர்போல மேலே இடம்பெறாது மீண்டன; (எ - று.)

*அற்பமான புண்ணியம்புரிந்தோர் வானுலகத்துச்சென்று அப்புண்ணியம் கழிந்துவிட அவ்வானிலிருக்க இடம்பெறாது மண்ணுலகத்துப் புகுவரென்பது, நூற்கொள்கை. வானினமேற் சென்று மீண்ட சிகரச்சில்லிக்குப் புண்ணியந்தேய்ந்தவரை உவமை கூறினார். பி-ம்:—[1] பொன்றினர். [2] துரக்கும். [3] குவித்தனர். [4] உதைத்து. [5] நாடச், நாடு, காட்டிற். [6] மேனிலை. (641)

23. கூருடை யெயிற்றுக் கோண்மாச் சுறவினை யெறிந்து கொல்லப்
[1]போருடை யரியும் வெய்ய புலிகளும யாளிய போத்தும
நீரிடைத் தோற்ற வன்றே [2]தந்நிலை [3]நீங்கிற் றென்றால்
[4]ஆரிடை யழிவு வாரா தறிவிடை நோக்கி னையா.

(இ - ள்.) கூர்மையைக்கொண்ட பற்களினாற் பற்றிக்கொள்ளுந் தன்மையையுடைய விலங்காகிய சுறவினம் எறிந்து கொன்றதனால், போர்செய்யுந் தன்மையுள்ள சிங்கமும் கொடியபுலிகளும்

* 'க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விசந்தி' என்பது காண்க.

யாளிக்குட்டிகளும் நீரிலேதோற்றுவிட்டன: ஆச்சரியம்: அறிவினால் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, தம்மிருப்பிடம் நீங்கிற்றானால், எவரிடத்தில் தான் தோல்வி நேராது? [எத்துணை வலிமைபெற்றிருந்தாலும் அழிவு நேர்ந்தே தீரும்; (எ - று.)

சிறப்புப்பொருளைப் பொதுப்பொருள் சமர்த்தித்துநின்ற வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. "அடும்புனலுள்வெல்லுமுதலை யதுநீங்கின், வெல்லு மதனைப்பிற" என்ற திருக்குறள் இங்குக் காணத்தக்கது. பி - ம்:—[1]போரிடை. [2]தன்னிலை. [3]நீங்கிற்பின்னை, நீங்கிச்சென்றால். [4]ஆரிடைத்தோலார் மேலோர், ஆரிடைத்தோலார் தங்கள். (642)

24. ஒள்ளிய வுணர்வு கூட வுதவல ரெனினும் ஒன்றோ
வள்ளுய [1]ராயோர் [2]செல்வம் மன்னுயிர்க் குதவு மன்றே
துள்ளின குதித்த [3]வானத் துயர்வரைக் குவட்டில் தங்குங்
கள்ளினை நிறைய மாந்திக் கவியெனக் களித்த மீன்கள்.

(இ - ள்.) விளக்கத்தையுடைய அறிவு கூட [புத்திபூர்வமாக] உதவலரேயானாலும், வண்மையுடையோரின் செல்வமானது அம்மட்டோடு நிற்குமோ? (திண்ணமாக) உலகத்துள்ள பிராணிகட்கு உதவுமன்றோ? மீன்கள் துள்ளிக்குதித்தனவாய் வானத்தையளாவ ஓங்கியமலைகளின் உச்சியிலே தொங்குகின்ற (தேன்கூண்டிலுள்ள) தேனை நிறையப்பருகி, வானரங்கள்போலக் களித்தன; (எ - று)—பொதுப்பொருளைச் சிறப்புப்பொருள் சமர்த்தித்து நின்ற **வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.** வானத்தையளாவ ஓங்கிய வரைகள் கடலில் வீழ்த்தப்பட்டபோது தம்நினைவின்றியிலே மீன்களுக்குத் தேனையுதவியமை காண்க. பி - ம்:—[1]ஆனோர். [2]செய்கை. [3]மானத்தும்பர்தங், வானத்துயர்முறைக், மானத்துயர்வரைக். (643)

25. மூசெரி பிறக்க மீக்கொண் டிறக்கிய முடுக்கந் தன்னால்
[1]கோய்சொரி நறவ மென்னத் [2]தண்புன லுகுக்குங் குன்றின்
[3]வேய்சொரி முத்துக் கம்மா விருந்துசெய் [4]திருந்த ஈண்ட
வாய்சொரி யிப்பி யோடும் வலம்புரி யுமிழ்ந்த முத்தம்.

(இ - ள்.) மொய்க்கின்ற அக்கினியுண்டாகுமாறு உயரத்திலிருந்து கீழிறக்கிய விசையினாலே கள்முகக்கும் பாத்திரத்திலிருந்து சொரிகின்ற கள்ளைப்போலக் குளிர்ந்த நீரை வெளிச்சிந்துகின்ற குன்றங்களிலுள்ள மூங்கில்கள் சொரிந்த முத்துக்களுக்கு, இப்பிகள் தம்வாயிலிருந்து சொரிந்த முத்துக்களும், வலம்புரிச்சங்கம் சொரிந்த முத்துக்களும் விரைந்து விருந்துசெய்திருந்தன; (எ - று.)

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல். வேய்சொரிமுத்துக்கு நேர்ந்த நிலைகுறித்து வியந்தவாறு. மலையை வீசி யெறிகையில் இப்பிமுத்தும் சங்கு முத்தும் தாம் எதிர்வந்து வேய்முத்துக்களுக்கு இடங்கொடுத்தலால், 'விருந்து செய்திருந்த' என்றார். இனி, இப்பியும்

சங்கும் முத்துக்களைச்சொரிந்தது, வேய்முத்துக்கட்கு, விருந்து செய்தது போலுமென்றுருமாம். கோய் - கள்முகக்கும் பாத்திரம். "ஓரிற்கோயிற்றேருமா னின்னே" என்ற புறநானூற்றையுங் காண்க. பி - ம்:—[1]கோசொரி, பூசொரி. [2]சுனைப். [3]வேசொரி. [4]இருந்தபோலும், இருந்தவிண்ட. (644)

வேறு.

26. விண்ட லந்தொடு மால்வரை வேரொடும்
[1]கொண்ட லங்கொள வீரர் குவித்தலால்
திண்ட லங்கட லானது நீர்செல
மண்ட லங்[2]கட லாகி [3]மறைந்ததே.

(இ - ள்.) (வானர) வீரர்கள் ஆகாயத்தலத்தைத் தொடுகின்ற பெரியமலைகளை வேரொடும் பேர்த்துவந்து சிரமமுண்டாகக் (கடலிற்) குவித்ததனால், கடலானது,—நீர் அப்பாற்சென்றுவிட வலிய பூமியாயிற்று; (கடலிலுள்ள) நீர் பாய்ந்ததனால் பூமியும் கடலாகி மறைந்தது: (எ - று.)

பூமியின் தன்மையைக் கடலும், கடலின் தன்மையைப் பூமியும் அடைந்தன எனக் கூறியதில் மாற்றலணி தோன்றுதல் காண்க. அலங்கொள-தேகச்சிரமத்தையடைய. நீர்செல·இரட்டுற மொழிதலான மத்திமதீபம். பி-ம்:—[1]கொண்டலங்கொளி. [2]கெட லாகி. [3]மறைந்தவே, மலிந்ததே. (645)

27. ஐயன் வேண்டி னதுவிது வா[1]மன்றே
வெய்ய சீயமும் [2]யாளியும் வேங்கையும்
மொய்கொள் [3]குன்றின் [4]முதலின மொய்த்தலால்
நெய்தல் [5]வேலி குறிஞ்சி நிகர்த்ததால்.

(இ-ள்.) நெருங்குதலைக்கொண்ட குன்றினிடத்துள்ளனவான கொடிய சிங்கமும் யாளியும் வேங்கையும் நெருங்கியதனால், நெய்தலி னெல்லையானது குறிஞ்சியையொத்தது; யாவர்க்குந்தலைவனான கடவுள் வேணுமென்று நினைத்தால், ஒன்று வேறொன்ருக ஆகுமன்றோ? (எ - று.)

கடலும் கடல்சார்ந்த இடமும்- நெய்தல்நிலம்; அது குறிஞ்சி நிலப்பொருளாகிய சிங்கம்முதலியன நிரம்பினதால், குறிஞ்சியை யொத்ததென்றார்: மலையும் மலைசார்ந்தஇடமும் குறிஞ்சி. ஒன்று வேண்டியமற்றொன்ருகுமென்று குறிப்பிக்க, 'அது இதுவாம்' என்றார்: பொதுப்பொருளைச் சிறப்புப்பொருளைக்கொண்டு சமர்த்தித்த வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி குன்றின்முதல்-குன்றினிடம். முதலின - குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். பி - ம்:—[1]அழல். [2]வேங்கையும்வேழமும். [3]குன்று, குன்றம். [4]முதலினமொத்தலால். [5]வேலை. (646)

28. யானு ளாதன [1]னிங்கிவை [2]யென்னவே
தீனு ளாதன வென்னி து [3]செய்யுமே
[4]தானு ளாத திரைக்கடல் [5]தாழ்தரு
மீனு ளாதன வில்லை விலங்கரோ.

(இ - ள்.) 'யான் உண்ணுதவை இந்தக்கடலிலுள்ள இவை' என்றுசொல்லி (மலையில்வாழ) விலங்குகள் தீனியை யுண்ணுதன வாயின; இந்தவிலங்குச்சாதி (இதைத்தவிர்த்து) என்னசெய் யுமோ? (இவ்வாறு) விலங்குகளால் உண்ணப்பெருத திரைக்கட லில்வாழ்கின்ற மீன்களால் உண்ணப்பெருத விலங்குகளோ இல்லை; (எ - று.)

தீன் - தின்னப்படுவது: தீனிஎன்பது, செயப்படுபொருள் விகுதி கெட்டுவந்தது. பி - ம்:—[1] ஈங்கிவை. [2] என்னவோர். [3] செய் யுமோ. [4] மாணுகை, காணுகர். [5] வாழ்தரு. (647)

29. [1] வெளவி லங்கு வளர்த்தவர் மாட்டருள்
செவ்வி லங்கலில் [2] சிந்தையிற் றீருமோ
இவ்வி லங்கல் விடேமினி யென்பபோல்
எவ்வி லங்கும்வந் [3] தெய்தின வேலையே.

(இ - ள்.) (பிறவுயிர்களைக்) கவ்விக்கொள்ளுந் தன்மையை யுடைய மிருகத்துக்கும் (தபமை) வளாததவரிடத்தில் செம்மை விலங்குதலில்லாத சிந்தையினின்று அருள் நீங்குமோ? [நீங்காது]; (ஆகலால்), இனி (எமதுவாழிடமான) இம்மலையைவிட்டுவாரோ மென்று சொல்வனபோல எல்லாவிலங்குகளும் (மலைகளுடனே) கடலைவந்து சேர்ந்தன; (எ - று.)—பொதுப்பொருளைச் சிறப்புப் பொருள் சமர்த்தித்துநின்ற வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. நான் காம் அடியிலுள்ள விலங்கு என்றசொல் மலைமுழும் விலங்கு களைக்காட்டுவதால், சிறப்புப்பொருளாம். வெள்விலங்கு - வினைத் தொகை: விலங்கு என்பதன்பின், இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத் தால் தொக்கது. பி - ம்:—[1] வல். [2] சிந்தையதாமென, சிந்தையர் தீர்வரோ. [3] எய்திய. (618)

30. கனிந ரும்நெடுங் காய்தரும் நாடொறும்
இனிந ருந்தவ நொய்தி னியற்றலால்
பனிந ருங்கிரி தம்மனம் [1] பற்றறு
முனிவ ரும்முனி யார்முடி வுன்னுவார்.

(இ - ள்.) இனிதான அரியதவத்தை இலேசாக வியற்ற இடமாயிருத்தலால், நாடோறும் கனிதருவதும் நெடுங்காய் தருவதுமான குளிர்ச்சிபொருந்திய மலையைத் தம்மனத்துப்பற்றற் றவரான முனிவரும் வெறுத்துவிடாமல் (தாம்) முடிந்துவிடக் கருதுவார்; (எ - று.)—பற்றற்றமுனிவரும், இருப்பிடத்தில் விருப் பால், கடலில்வீசியெறிந்த மலைகளிலிருந்தபடியே முடியவும் கரு தினரென்க. கனிதரும் கிரி என இயையும். பி - ம்:—[1] பற்றறு. ()

31. புலையின் வாழ்க்கை யரக்கர் [1] பொருப்புளார்
தலையின் மேல்வைத்த கையினர் சாற்றுவார்
மலையி லேமற்று மாறினி வாழ்வதோர்
நிலையி லேமென் றிலங்கை [2] நெருங்கினர்.

(இ - ள்) மாமிசத்தால் உயிர்வாழ்தலைக்கொண்ட (கடலில் வீசிய அம்) மலைகளிலிருப்பவரான அரக்கர்கள், தலையின்மேற் கைவைத்தவராய், இனி வாழ்வதற்கு வேறுஓர் இருப்பிடம் இல்லாதவரானோ மென்றுசொல்லி இலங்கையை நெருங்கலுற்றனர்; (எ - று.)—பொருப்பில்வாழ்ந்த அரக்கர் தம்மிருக்கையையிழந்ததனால், இலங்கையில் நெருங்குவாராயினரென்க. பி-ம்:—[1]பொருப்பினர். [2]நெருக்குவார். (650)

32. [1]முழுக்க நீரிற் புகா [2]முழு கிச்செலா
குழுக்க ளோடணை கோளரி யாளிகள்
இழுக்கில் பேரணை யின்னிரு பக்கமும்
ஒழுக்கின் மாலை வகுத்தன [3]வொத்தவே.

(இ - ள்.) (கடலின் நீர் தம்மை) முழுத்திவிட (அக்கடலின்) நீரிலேயே புக்கிடாதனவும், (தாம் நீரிற் பாதி) முழுகி (அவ்விடத்தைவிட்டு)ச் செல்லாதனவுமான கூட்டங்களோடு சேர்ந்திருந்த வலிய சிங்கங்களும் யாளிகளும், குற்றமற்ற பெரிய அணையின் இருபக்கங்களிலும் ஒழுங்காக மாலையமைத்திருந்தனவற்றைப் போன்றன; (எ - று.)—தம்மிலுறையும் பிராணிகளோடு மலைகள் வீழ்த்தப்பட்டமை, 29-ஆம் பாடல் முதல் கூறப்பட்டது.

கடலினுள் அமிழ்ந்துவிடாமல் பாதியமிழ்ந்து அமிழ்ந்தபடியே அணையினிருபக்கத்திலும் இருக்கின்ற யாளிகளும் சிங்கங்களும் நீளஅமைத்த ஒருவகைமாலைபோல் தோன்றின என்றார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. ஒழுக்கின்மாலை என்பதற்கு - எழுதகவரிசை என உரை வகுப்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]முழுக்கு. [2]முதுகிற்செலக். [3]ஒத்தலால். (651)

33. பளிக்கு மால்வரை முந்திப் [1]படுத்தன
ஒளிக்கு மாழி [2]கிடந்தன வோர்கிலர்
வெளிக்கு மால்வரை வேண்டு மெனக்கொணர்ந்
தளிக்கும் வானர வீர ரநேகரால்.

(இ - ள்.) (கண்ணுக்குத் தெரியாதவாறு) மறைக்கப்படுகிற கடலிலே முன்னமே இடப்பட்டனவான பளிக்குமலைகள் கிடந்தவற்றை அறியமாட்டாதவராய், இடைவெளியாயுள்ள அவ்விடத்தை மூடுவதற்குப் பெரியமலை வேண்டுமென்று (மலைகளைப் பிடுங்கிக்) கொணர்ந்து (அங்கே இடுமாறு) கொடுக்கின்ற வானர வீரர்பலர்; (எ - று.)

பளிக்குமலையாம் சேதுவின்ஓரிடம் அமைந்திருக்க, அணையில் அந்த இடம் இன்னும் மூடப்படாமல் நிற்பதாகக்கருதி வானரவீரர் அங்குமூடுமாறு மலையைக்கொணர்வரென்ற இதில், பளிக்குமலையிட்ட இடத்துக்கும் இடாத இடத்துக்கும் பொதுக்குணத்தினால் வேற்றுமையைக்கூறியது - மறைவணி: இதனை, வடநூலார் மீலிதாலங்காரமென்பர். பி - ம்:—[1]படுத்தனன். [2]கிடந்தென. ()

34. [1]பாரி ளுண்முது குந்நெடும் பாழ்பட
னூரி வானரம் வாங்கிய மொய்ம்மலை
[2]வேரி னுமென [3]வெம்முழை யின்னுறை
சோரு [4]நாக நிலனுறத் தூங்குமால்.

(இ - ள்,) பூமிதேவியின் முதுகும் பெரும்பாழிட மாகும்படி வலியவானரம் பறித்துக்கொண்டுவந்த நெருங்கியமலைகள் வேரோடும் உள்ளனவா மென்று தோன்றுமாறு கொடிய முழைஞ்சுகளிலிருந்து நழுவிய [பாதிவெளிவந்த] நாகம் நிலத்திற் பொருந்தத் தொங்கும்; (எ-று.)—மலை முழைஞ்சுகளினின்று நிலத்துத் தொங்குகின்ற நாகங்கள் மலையின்வேர்போலத்தோன்று மென்க; **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** மலை பறிக்கப்பட்ட இடம் வெறிச்சென்றிருக்குமாதலால்,'பாரினுள் முதுகுந்நெடும்பாழ்பட வானரம் வாங்கியமலை' என்றது. பி - ம்:—[1]பாரினீள். [2]வேரினுயின, வேரினுயகல். [3]மென்முழை. [4]நாகினிலத்துறத்தூங்குவ. (653)

35. அருணச் செம்மணிக் குன்றய [1]லேசில
இருணற் குன்ற மடுக்கின வேய்ந்தன
கருணைக் கொண்டல் வறியன் கழுத்தென
வருணற் கீந்த வருண [2]சரத்தையே.

(இ - ள்.) செந்நிறத்தைக்கொண்ட அழகிய இரத்தினங்கள் விளங்குகின்ற குன்றுகளின்பக்கத்திலே இருள்நிறத்தைக்கொண்ட நல்ல சில குன்றங்கள் அடுக்கப்பட்டவை,—கருணையைச்சொரியும் மேகம்போன்றவனுன இராமபிரான் (தனக்கு இரத்தினமாலையைக் காணிக்கையாகக் கொடுத்து விட்டதனுல் வருணன்) கழுத்துவறியனுயிருக்கின்ருனென்று கருதி, (அந்த) வருணனுக்குக்கொடுத்த பலவர்ணமுள்ள மணிவடத்தை யொத்தன; (எ - று.)

செம்மணிநிறமும் இருள்நிறமுங் கலந்த மலைகளின் கோவையை 'வருணசரம்' என்ருர்; **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** வருணற்கீந்த வருணசரம் என்ற தொடரிலுள்ள நயம், கருதத்தக்கது. வருணன் இரத்தினமாலையைக் காணிக்கைகொடுத்தானென்பதை வருணனை வழிவேண்டுபடலத்து 73-ஆம் செய்யுளிற்காண்க. பி-ம்:—[1]ஏகுசில். [2]சரத்ததே. (654)

36. ஏய்ந்த தம்முடம் பிட்ட வுயிர்க்கிடம்
ஆய்ந்து கொள்ளு மறிஞரி [1]னுழ்கடற்
[2]பாய்ந்த பண்டுறை யும்மலைப் பாந்தள்கள்
[3]போந்த [4]மாமலை யின்முழை [5]புக்கவே.

(இ - ள்.) (வேருேருடம்பிற்பாய்ந்து) பொருந்திய உயிர்க்கு நிலைத்த வாழிடமான தம்முடம்பை ஆராய்ந்து (மீளக்) கொள்ளுகிற பரகாயப்பிரவேசவித்தையில்வல்ல யோகியர்போல, (மலையையெறிந்த விசையால்) ஆழ்ந்தகடலிலே பாய்ந்தனவான மலைப்பாம்புகள் முன்னே தாம் வசித்தனவாய் (க் கடலை) அடைந்த பெரியமலையின் குகைகளிலே (மீண்டும்) புகுந்தன; (எ - று.)

பரகாயப்பிரவேசம் - கூடுவிட்டுக்கூடுபாய்தல். அவ்விச்சை வல்ல யோகியர் வேறொருபிராணியின் உடலிலே புகுந்தாலும் தமக்கு உரிய உடம்பிலே மீண்டும் வந்து சேர்தல்போல, மலைகளை விசையாகக் கடலில் வீசியெறியும்போது மலைப்பாம்புகள் கடலிற் பாய்ந்துவிடினும் மீளவும் தம் வாழிடமாயிருந்த மலைமுழைகளிற் புக்கனவென்க. உவமையணி. இட்ட - ஏற்பட்ட, உரிய. பி - ம்:—[1]ஆழிக்கண். [2]பாய்ந்து. [3]போந்து. [4]மால்வரையின். [5]புக்கதே, புக்கதால். (655)

37.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள் - அநுமான் முதலியோர் கடலில் மலையிட்டதைக் கூறும்.

சேது வின்பெரு மைக்[1]கிணை செப்பவோர்
ஏது வேண்டு[2]மென் றெண் ணுவ தென்கொலோ
தூத னிட்ட மலையின் றுவலையான்
மீது விட்டுல [3]குற்றன மீன்களும்.

(இ - ள்.) சேதுவின் பெருமைக்கு ஏற்பதாகச் சொல்ல ஒரு காரணம் வேண்டுமென்று எண்ணுவது எதற்காக? இராமதூதனை அனுமானிட்ட மலையினால் (வானத்துத் தெரித்த கடலின்) நீர்த்திவலையோடு (கடலிலிருந்த) மீன்களும் (கடலை)விட்டு வானுலகைச் சேர்ந்தன; (எ - று.)

சேதுவின் சம்பந்தத்தால் கடல்வாழ்மீனும் நீர்த்திவலையோடு வானுலகத்தை அடைந்தமையே சேதுவின் சிறப்பை விளக்குதற்குப் போதிய சான்றாம்: இச் சேதுவின் பெருமையை நிரூபிக்க வேறுகாரணம் தேடவேண்டியதில்லை யென்றவாறு. மீதுஉலகு - வானுலகு. பி - ம்:—[1]இனி, அணி. [2]எண்கண்ணுவதென்னென. [3]உற்றது மீன்குலம். (656)

38. நீல னிட்ட நெடு[1]வரை நீணிலம்
மூல முட்டலின் [2]மொய்புனல் [3]கைம்மிகக்
கூல[4]மிட்டிய ஆர்கலி [5]கோத்ததால்
ஓல [6]மிட்டெழுந் தோடி யுலகெலாம்.

(இ - ள்.) நீலன்(கடலிற்) போகட்ட நெடுவரையானது நீண்ட நிலத்தின் அடிவரையில் தாக்குதலினாலே, நெருங்கிய புனல் பரவுமாறு கரை நெருங்கப்பெற்ற சமுத்திரம் (நிலத்தைக்) கவிந்துகொண்டதனால், உலகத்திலுள்ள பிராணிகள், எழுந்து ஓடியவண்ணம் பெருஞ்சத்தமிட்டன; (எ - று.)—நான்காமடியில், இட்ட-முற்று. இட்டெழுந்து-தொகுத்தல். பி-ம்:—[1]மலை. [2]மொய்ம்புனல். [3]கைம்மிகும். [4]இட்டியதாதலின், முட்டியதாதலின், இட்டியவாதலின். [5]கோத்தலால். [6]இட்டனவோடி, இட்டெழுந்தோட. (657)

[1]ஒருவ னுயிரம் யோசனை யோங்கிய
[2]வெருவ மால்வரை விட்டெறிந் தார்த்தலால்
[3]மருவு வான்கொடி மாட விலங்கையில்
தெருவெ லாம்புக் குலாய [4]தெண் ணீரரோ.

என்று ஒரு செய்யுள் சிலபிரதிகளில் இங்கே காணப்படுகின்றது. பி - ம்:—[1]ஒருவர். [2]அருவி. [3]மருவி. [4]திரைக்கடல்.

39. மயிந்த னிட்ட நெடுவரை வானுற
[1]உயர்ந்து முட்டி விழவெழுந் தோதநீர்
[2]தியந்த [3]முட்டத் திசைநிலை யானையும்
பெயர்ந்து விட்டவை [4]யாவும் [5]பீளிறுவ.

(இ - ள்.) மயிந்தனென்ற வானரவீரன் இட்ட நெடுவரையினால் கடலின் நீரானது வானுற உயர்ந்தெழுந்து (அவ்வானத்தை) முட்டி விழுகையில் திகந்தங்களைத் தாக்கியதாக, (அப்போது) திக்கஜங்கள் எல்லாமும் (தம்மிடம்விட்டுப்) பெயர்ந்தவையாய் வீரிடுவனவாயின; (எ - று.)—தியந்தம்—திகந்தம்: திசையின் எல்லையான இடம். பி - ம்:—[1]அயிந்தமிட்ட வளவெழுந்தார்த்து நீர், அயிந்தமுட்டிவிழவெழுந்தார்த்தநீர். உயர்ந்து முட்டவெழுந் தோதநீர். [2]இயிந்த. [3]முட்டி. [4]தாமும். [5]பிளிறின. (658)

40. இலக்கு வன்சர மாயினு [1]மின்றெதிர்
[2]விலக்கி னுல்விலங் காத விலங்கலால்
அலக்க [3]ணெய்தி யமிர்தெழ வாழியைக்
கலக்கி னுன்மகன் மீளக் கலக்கினுன்.

(இ - ள்.) (பாற்) கடலைச்சிரமப்பட்டு அமிழ்தம் தோன்றுமாறு கடைந்தவனுகிய வாலியின் மகனுன அங்கதன்,—இலக்கிலே செல்லவல்ல வலிய (இராம) பாணம் என்றாலும் இன்று எதிர்த்து விலக்கினுல் விலங்காத [மிக்க உறுதியான வலிமைபடைத்த] மலையைக்கொண்டு மீளவும் (அக்கடலைக்) கலங்கச் செய்தான்; (எ - று.)—(முன்), கடலைத் தந்தை கலக்கின னுதலால், 'மீளக் கலக்கினுன்' என்றது. இலக்கு வல் சரம் என்று பிரிக்க: இராம பாணம் தனக்கு இலக்கானபொருளைத் தவருது அழிக்கவல்லதென்பது பிரசித்தமாதலால், அதனை 'இலக்கு வன் சரம்' என்றூர். இனி, இலக்குவன் சரம்என்றே எடுத்து, இலக்குமணனுடைய சரமேயானுலும் என்பாரும் உண்டு. பி-ம்:—[1]என்று. [2]விலக்கினும். [3]எய்த. (659)

41. மருத்தின் மைந்தன் மணிநெடுந் தோளெனப்
பெருத்த குன்றங் கரடிப் பெரும்படை
விருத்த னிட்ட விசையினின் வீசிய
திருத்தம் வானவர் சென்னியிற் சென்றவால்.

(இ - ள்.) வாயுபுத்திரனை அநுமானது அழகிய நெடிய தோள்போலப் பெருத்துள்ள குன்றத்தைக் கரடிப்பெரும் படைக்குரிய வயசுமுதிர்ந்தவனுன ஜாம்பவான் (கடலிற்) செலுத்திய விசையினுல் தெறித்த தீர்த்தம் தேவர்களின் சிரசிலே சென்று வீழ்ந்தது; (எ - று.)—திருத்தம் - தீர்த்தம் என்பதன் சிதைவு. ()

42. [1]குமுத னிட்ட குலவரை [2]கூத்தனில்
திமித மிட்டுத் [3]திரியுந் திரைக்கடல்
[4]துமித மூர்புக வானவர் துள்ளினார்
அமுத [5]மின்ன மெழுமெனு மாசையால்.

(இ - ள்.) குமுதன் எறிந்த சிறந்த மலையானது கூத்தனைப் போலத்திமித மென்னும் ஒலியைச்செய்து திரியப்பெற்ற அலைகளை யுடைய கடலின் நீர்த்திவலை தம்மூரிற் புக, வானவர் இன்னும் அமுதமெழுமென்கின்ற ஆசையினால் துள்ளினார்கள்; (எ - று.)

குமுதனிட்ட குலவரை கூத்தனில் திரிவதனால் மேலெழுந்த நீர்த்துளி தம்மூரில் தெறிக்கக்கண்டு, முன்னர் மந்தரம் திரிதலால் அமுதம் தோன்றியதைக் கண்டுள்ள தேவர், இப்போதும் அமுதம் தோன்றுமென்று கருதி மகிழ்ச்சிக்கூத்தை யாடினார்க ளென்க. பி-ம்:—[1]குமிதன். [2]கூத்தரில். [3]திரையும். [4]துமுதம். [5]இன்னும். ()

43. கனசி னத்துரு மிற்கடுங் கார்வரை
பனச னிட்டன யாவும் பரிக்கிலன்
மன[1]சி னத்த [2]வனந்தனவ் வாழ்வீகந்து
[3]அனச னத்தொழின் மேற்கொள்வ தாயினான்.

(இ-ள்.) (இயற்கையாக) மனத்திற் சினங்கொண்டுள்ள அநந்தன், பனசனென்ற வானரவீரனா லெறியப்பட்டனவாகி, மிக்க சினத்தோடு [உக்கிரமாக] விழுகின்ற இடிபோல் வேகம்பூண்ட பெரியமலைகள் எல்லாவற்றையும் தாங்கமாட்டாதவனாய் அவ் வாழ்வுநீங்க உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொள்வானாயினான்; (எ - று.)-

அநந்தன் - கீழிருந்து உலகங்களைத் தாங்கும் நாகம். பனச னிட்ட பெருமலைகள் இடிபோல் வீழ்வதனால் அவற்றைத் தாங்க மாட்டாது பேரச்சமுங்கொண்டு 'இனி நாம் உயிருடனிருக்க இய லாது: இப்படி வருத்தத்தை யநுபவிப்பதைவிட உயிரை விடுதலே நன்று' என்ற கருத்தினால் உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொள்வா னாயினனென்க; தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. இடிக்குப் பாம்புகள் அஞ்சுதல், இயற்கையாதலறிக. அநசநம் - உண்ணாமை: வட சொல். பாம்புகட்குச் சீறுதல் இயற்கை யாதலால் 'மனசினத்த வனந்தன்' என்றார். எதுகைநோக்கி 'மனசினத்த' என இயல்பாக வந்தது பி - ம்:—[1]சினத்தின். [2]அனந்தனும். [3]அனசினத். (662)

44. எண்ணி லெண்கின மிட்ட கிரிக்குலம்
உண்ண வுண்ணச்சென் [1]றொன்றினொ டொன்றுறச்
சுண்ண [2]நுண்பொடி யாகித் தொலைந்தன
புண்ணி யம்[3]பொருந் தாத முயற்சிபோல்.

(இ - ள்.) எண்ணுக்கு அடங்காத கரடிக்கூட்டத்தாற் கடலி லிடப்பட்ட மலைக்கூட்டம்,—(ஒன்றையொன்று) உண்ணுவது போற்சென்று ஒன்றினோடு ஒன்று தாக்க, (நிறைவேறுதற்கு உரிய) புண்ணியமில்லாத காரிய முயற்சிபோலச் சூர்ணமான நுண்ணியபொடியாகி அழிந்தொழிந்தன; எ - று)

உவமையணி. ஆகூழில்லாதகாலத்துத் தொடங்கிய காரியம் நிறைவேறாது பட்ட வருத்த மெல்லாம் வீணாகுமாறு அழிந்திடுதல் போல, மலைக்குழாம் சேதுகட்டுவதற்கு உதவாது பொடியாய் உருத்தெரியாது அழிந்தன என்க. புண்ணியம்—எடுத்தசெயல் முற்றுப்பெறுதற்கு ஆகின்ற ஆகூழ். பி-ம்:—[1]ஒன்றினில். [2]நன். [3]பொருந்தார்தம். (663)

45.—இட்ட மலைகளின் பாரத்தைப் பற்றிய வருணனை.

ஆர வாயிர யோசனை யாழமும்
தீர நீண்டு பரந்த திமிங்கிலம்
பார [1]மால்வரை யேறப் பதைத்துடல்
பேர வே[2]குன்றும் வேலையும் [3]பேர்த்தவால்.

(இ-ள்.) (கடலில்) ஆயிரயோசனையாழமும் நிரம்புமாறு முழுமையும் நீண்டு பரந்திருந்த திமிங்கிலம், பாரமுள்ள பெரியமலை (தன்மீது) ஏறவே உடல்பதைத்து (அவ்விடத்தைவிட்டு) அப்பாற் சென்றதனால், (இட்ட) மலையும் (இடப்பட்ட) கடலும் நிலைமாறுவனவாயின; (எ - று.)—கடலிருந்த இடத்துமலைசேர, அக்கடனீர் அப்பாற் சென்றிட்டதென்க. பி - ம்:—[1]மாமலை. [2]நெடுங்குன்றமும். [3]பேர்ந்ததால், பேர்ந்தவே. (664)

46.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - நளன் சேதுவை யமைக்குந் தன்மையைக் கூறுவன.

குலை[1]கொ ளக்குறி நோக்கிய கொள்கையான்
சிலைக ளொக்க முறித்துச் [2]செறித்து நேர்
மலைக ளொக்க வடுக்கி மணற்படத்
தலைக ளொக்கத் தடவுந் தடக்கையால்.

(இ - ள்.) அணை (நன்கு) அமையச் சிந்தித்து நோக்கிய தன்மையையுடையனான நளன், கற்கள் (மேடுபள்ளமில்லாமல்) நேராக அமையுமாறு முறித்து நெருங்கச்சேர்த்தும் மலைகளைநேரொக்க அடுக்கியும் (அவற்றின்மேல்) மணல் பொருந்தவும் (சேர்த்துச்) சிகரங்கள் (தனியேதெரியாமல்) நேராய்விடப் பெரிய கைகளால் நிரவுவான்; (எ - று.)—குலை - அணை; பாலம் எனப்படும். பி-ம்:—[1]கொளுங். [2]செறிந்து. (665)

47. *தழுவி யாயிர [1]கோடியர் தாங்கிய*
குழுவின் [2]வானரர் தந்த கிரிக்குலம்
எழுவி னீள்கரந் [3]தேற்றிட விற்றிடை
வழுவி [4]வீழ்வன கால்களின் வாங்குவான்.

(இ - ள்.) (அன்றியும் நளன்),—ஆயிரகோடிக்கணக்கையுடையரான கூட்டமான வானரர்கள் தழுவித் தாங்கிக்கொணர்ந்த மலைத்தொகுதியை இருப்புத் தூண்போன்ற (தன்) நீண்ட கைகளால் ஏற்கையில், துண்டுபட்டு இடையே நழுவி விழுமவை

களைக் கால்களால் வாங்குவான்; (எ - று.)—[3]எற்றிட எனவும் படிக்கலாம். பி - ம்:—[1]கோடியும், கோடிய, கோடுகள். [2]வானரங். [4]மிஞ்சினிற். (666)

48.—மூன்றுகவிகள் - மலைசுமந்து செல்லும் வானரங்களின் வருணனை.

மலைசு மந்து வருவன வானரம்
நிலையி னின்றன செல்ல நிலம்பெறு
அலைநெ டுங்கட லன்றியு மாண்டுத்தந்
தலையின் [1]மேலொரு [2]சேதுவுந் [3]தந்தபோல்.

(இ - ள்) மலையைச் சுமந்துவருவனவான வானரங்கள் செல்ல இடம்பெறாமல் (ஓரிடத்திலேயே) நிலையாக நின்றவை, அலையைக் கொண்ட நெடிய கடலில்மாத்திரமன்றி அப்போது தமது தலையின் மேலும் ஒரு சேதுவை யுண்டாக்கின போன்றன; (எ - று.)— இடம்பெறாமையால் வானரங்கள் மலைகளுடனே நின்றனவாக, அப்போது அவ்வானரங்களின் சிரசின்மீது தொடர்ச்சியாயிருந்த மலைகள், தமது தலைமீதும் ஒருசேதுவை அவ்வானரங்கள் அமைப்பனபோல் தோன்றின என்றார்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—[1]மேலுமொர். [2]சேதுத், சேதுந், சேது. [3]தருவபோன்ம், தருவபோல். (667)

49. பருத்த [1]மால்வரை யேந்திய பல்படை
நிரைத்த லிற்[2]சில செல்ல நிலம்பெறுக்
கரத்தி னேந்திய [3]கார்வரை கண்ணகன்
சிரத்தின் மேற்கொண்டு நீந்தின சென்றவால்.

(இ - ள்.) பருத்த பெரியமலைகளை யேந்தியனவான பலவகைப் பட்ட குரங்குச்சேனைகள் வரிசையாகநின்று விட்டபடியால், (அவற்றுட்) சில—,செல்ல இடம்பெறாமல் (தம்) கரத்திலேந்திய பெரியமலைகளை இடமகன்றசிரத்தின்மேலே வைத்துக்கொண்டு (கடலில்) நீந்திச்சென்றன; (எ-று.) பி - ம்:—[1]மாமலை. [2]செலச். [3]வானரம். (668)

50. ஆய்ந்து நீள மரிது சுமந்தன
[1]ஓய்ந்த [2]கால பசியி [3]னுலர்ந்தன
ஏந்து மால்வரை வைத்தவற் றீண்டுதேன்
மாந்தி மாந்து மறந்து [4]மயங்குமால்.

(இ-ள்.) நீளத்தை ஆராய்ந்து அரிதிற்சுமந்தனவும் காலோய்ந் தனவும் பசியினாலுலர்ந்தனவுமான வானரங்கள்,—(தாம்) ஏந்திய பெரியமலையைக் கீழேவைத்து அவற்றிலேநெருங்கியுள்ள தேனை மிகப்பருகி உடல்மறந்து மயக்கமடைவனவாயின; (எ - று.)— சேது வெகுதூரம்கட்டவேண்டியிருத்தலை யாராய்ந்து அரிதுசுமந் தன வென்க. மதுவைமிகுதியாகப்பருகினோர் மெய்ம்மறத்தல்,

இயற்கை. பி - ம்:—[1]ஒய்ந்து. [2]காலும், மால்கள். [3]உலங்கன, [4]துயின்றவால். (669)

51.—வானரர்கள் சேதுவைக்குறித்து ஒருவரையொருவர் விசாரித்தல்.

போதல் செய்கு நருப்புகு வார்களும்
மாதி ரந்தொறும் வானர வீரர்கள்
சேது வெத்துணை சென்ற[1]தென் பார்சிலர்
பாதி சென்ற தெனப் [2]பகர் வார்சிலர்.

(இ - ள்.) பெரியதிக்குகள்தோறுமுள்ள வானரவீரர்கள்,— சேது கட்டுமிடத்தினின்று போகுபவர்களும் (அங்குப்) புகுவார் களுமாகி, (புகுகின்ற) சிலர் 'சேது எவ்வளவுதூரம் கட்டப் பட்டது?' என்று வினவினராக, (போகின்ற) சிலர் பாதிகட்டப் பட்டதென்பார்; (எ - று.) போதல்செய்குநர் - மலையைமீண்டுங் கொணரப்போகின்றவர்: புகுவார் - மலையைக்கொண்டு புகுபவர்: "நெடும்பன்மால்வரை" (53) என்றதன்பின் இச்செய்யுள் சிலபிரதி களிற் காணப்படுகின்றது. பி - ம்:—[1]என்றூர், [2]பகர்ந்தார். (670)

52.—இதுமுதற்பதின்மூன்றுகவிகள்-மலைகளும் மரங்களும் கடலில் ஆழ்த்தப்படுவதால் நேர்ந்தநிகழ்ச்சிகளின் வருணனையைக் கூறும்.

குறைவில் குங்கும முங்[1]குகைத் தேன்களும்
நிறைமலர்க்[2]குல மூந்நிறைந் தெங்கணும்
துறைதொ றுங்கிரி [3]தூக்கின தோய்தலால்
நறைநெ டுங்கட லொத்தது நாமநீர்.

(இ - ள்.) மலைகளால் தாங்கப்பெற்றனவான குறைவில்லாத குங்குமமும் மலைக்குகைத்தேன்களும் நிறைந்த மலர்த்தொகுதி களும் துறைதோறும் எங்கும் நிறைந்து படிந்துவிட்டதனால், அச் சத்தையுண்டாக்குகின்ற அந்த உவர்க்கடலானது நெடியதேன் கடலை யொத்தது; (எ - று.)—செந்நிறமும் சுவையும் பற்றிவந்த தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி: இது, பிறிதின்குணம்பெறலணியின் மூலமாக வந்தது. பி - ம்:—[1]குலத். [2]குவையும். [3]தூர்த்தன, தூங்கின. (671)

53. [1]நெடும்பன் மால்வரை தூர்த்து நெருக்கவும்
[2]துடும்பல் வேலை துளங்கிய தில்லையால்
இடும்பை யெத்தனை யும் [3]படுத் தெய்தினும்
குடும்பந் தாங்குங் குடிப்[4]பிறந் தாரினே.

(இ - ள்.) துன்பம் மிகவும்வருத்தப்படுத்தி (மேன்மேல்) வரி னும் குடும்பத்தைத் தாங்குகின்ற உயர்குடிப்பிறந்தார்போல, நீண்ட பல பெரிய மலைகள் தூர்த்துநெருக்குமிடத்தும், பேரொலி படைத்த கடலானது, கலங்கவில்லை; (எ - று.)—ஆல் - வியப்பு.

"அடுக்கிவரினுமழிவிலானுற்ற, இடுக்கணிடுக்கட்படும்" என்றார், நாயனாரும். இச்செய்யுளின்பின் சிலபிரதிகளில் "தொக்கடங்கல" (57) என்ற பாடல் காணப்படுகின்றது. பி - ம்:—[1] நெடும்பொன். [2] தொடும்பல். [3] மடுத்தெய்தினும், மடுத்தெய்தவும். [4] பிறந்தார்கள் போல். (672)

54. கொழுந்து டைப்பவ ளக்கொடி யின்குலம்
[1] அழுந்த வுய்த்த [2] வடுக்கல் தகர்ந்தயல்
விழுந்த பன்மணி யின்னொளி மீமிசை
[3] எழுந்த வெங்கணு [4] மிந்திர [5] வில்லினே.

(இ - ள்.) கொழுந்துவிட்டுப்படருந்தன்மையுள்ள பவளக் கொடியின் கூட்டம் (நீரில்) அழுந்தும்படி வீசியெறியப்பட்ட மலைகளினின்று சிதறுண்டு பக்கங்களில்விழுந்த பலவகை யிரத்தினங்களினொளி, மிக்கமேலிடமான வானத்தில்தோன்றும் இந்திர தநுசைப்போல் எங்கும்தோன்றின: (எ - று.)—**தன்மைத்தற்குறிப் பேற்றவணி.** தகர்தல் - சிதறுதல். **பி - ம்:—**[1] அழுங்க. [2] அடுக் கலிற்காந்துவ, அடுக்குறக்காய்ந்தயல். [3] எழுந்தது. [4] இந்திரன். [5] வில்லென. (673)

55. பழும ரம்பறிக் கப்பற வைக்குலம்
தழுவி நின்றொரு வன்தனித் [1] தாங்குவான்
விழுத லும்[2] புகல் [3] வேற்றிட மின்மையால்
அழுத ரற்றுங் கிளையென வானவால்.

(இ - ள்.) (கடலில்விழுத்தும்படி வானரவீரர்கள்) ஆலமரத் தைப் பறித்துக்கொண்டு செல்ல, (அம்மரத்திலிருந்த) பறவைக் கூட்டங்கள், (யாவரையும்) தழுவிக்கொண்டு பாதுகாப்பவனாகிய ஒப்பற்ற (குடும்பத்) தலைவனொருத்தன் இறந்துபடுதலும், (தமக் குப்) புகலான வெற்றிடமில்லாமையால் அழுது கதறுகின்ற (அவனுடைய) சுற்றத்தார்போல ஆயின; (எ - று.)—இடம் பெறுமல் தத்தளித்துக்கொண்டு பறவைகள் கத்துவனவாயின என்றபடி: **உவமையணி.** பி-ம்:—[1] தாங்கினன். [2] புகும். [3] வேறிடம்.

56. [1] தாவ லோவல மென்றது தாங்கிய
[2] மாவெ லாங்கடல் வீழ்தலும் வண்டெலாம்
[3] காவ லாளர் விழக்களை [4] கண்ணிலா
[5] ஏவ லாளரி னெங்குந் [6] திரிந்தவால்.

(இ - ள்.) இளைப்பாறுமிடமாதலை நீங்கோமென்று அவ்வண் டினத்தை (இதுவரையும்) தாங்கிய மாமரங்களெல்லாம் கடலில் வீழ்தலும், வண்டுகளெல்லாம், பாதுகாப்பவர் இறக்க, வேறு பாதுகாப்பவரைப்பெறாத ஏவலாளரைப்போல் எங்கும் அலைவன வாயின; (எ - று.)—**உவமையணி.** தாவல் - பல பறவைகளும் தாவிவருவதற்கு இடமாதல். ஓவலம் - ஒழியோம்: நீங்கோம். பி - ம்:—[1] தருதலோவிலமென்றுயிர், தாவலோமலரென்றுயிர், தாவலோருளரென்னுயிர். [2] மரம். [3] கரவிலாளர், காவலாளர்.

[4]கண்ணிலார். [5]இரவலாளரின். [6]விரிந்தவால், இரிந்ததால், இரிந்த வால், எழுந்தவே. (675)

57. [1]தொக்க டங்கல வோடுந் [2]துவலைகள்
மிக்க டங்கலும் போவன மீன்குலம்
அக்க ருங்கட றூர வயற்கடற்
புக்க டங்கிடப் போவன [3]போன்றவே.

(இ - ள்.) (மலைகளை வீசியெறிந்தபோது) ஒன்றுசேர்ந்து அடங்கியிராமல் ஓடுகின்ற (கடலின்) நீர்த்திவலைகள் மிகுதியாகி எப்புறத்துஞ் செல்பவை,— அந்தக்கருங்கடல் (மலைகளால்) தூர்ந்துவிட்டதனால் வேறுகடல்களிலே புக்கு அடங்குமாறு மீன்குலம் போனவற்றை யொத்தன; (எ - று.)—தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—[1]தொக்கடங்கலுமோடும், தொக்கருங்கடலோடும். [2]துவலையின். [3]போல்வன, போன்றன. (676)

58. மூசு வண்டின மும்மத [1]யானையின்
ஆசை கொண்டன போல்தொடர்ந் தாடிய
ஓசை [2]யொண்கடல் குன்றொ டவைபுக
வேசை மங்கைய [3]ராமென [3]மீண்டவே.

(இ-ள்.) மும்மதங்களையுடைய யானைகளினிடத்திலே விருப்பங்கொண்டிருப்பனபோல் தொடர்ந்துவந்து ஆடினவான மொய்க்கின்ற வண்டுக்கூட்டங்கள், ஓசையையுடைய அழகிய கடலிலே மலைகளுடனே அவ்யானைகள் புகுதலும், வேசைப்பெண்கள் போல் (அந்த யானைகளை விட்டு) மீண்டன; (எ - று.)

ஆசையுள்ளவர்போல் நடித்துத் தம்மாற் பற்றப்பட்டவர்க்குக்கேடு உண்டாதலும் அவர்களை விட்டிடுதல் வேசைமங்கையர்க்கு இயல்பு: தொழில்பற்றிய உவமையணி. இச்செய்யுள் சில பிரதியில் "நிலமரங்கிய" என்ற அடுத்த பாடலின்பின் உள்ளது. பி - ம்—[1]மாவின்பின். [2]மாக்கடல் குன்றொடாளித்தலும், ஒண்கடற்குள் புகவுள்புக. [3]அன்னென. [4]மீண்டதே. (677)

59. நிலம ரங்கிய வேரொடு நேர்[1]பறித்து
அலம ருந்துய ரெய்திய வாயினும்
[2]வலம ரங்களை விட்டில மாசிலாக்
குலம டந்தைய [3]ரென்னக் கொடிகளே.

(இ - ள்.) பூமியிலழுந்திய வேரோடு நேரேபறிக்கப்பட்டு (அதனால்) சுழற்சியைப்பெறுகின்ற துன்பத்தை யடைந்தனவாயிருந்தும், உறுதியான மரங்களை, குற்றமற்ற குலஸ்திரீகள்போலக் கொடிகள் விடாமலிருந்தன; (எ - று.)

வேரோடுபறிக்கப்பட்டுக் கடலிலிடப்பட்ட மரங்களைக்கொடிகள் அந்நிலையிலும் விடாது தழுவியிருந்ததற்கு, எந்நிலையிலும் தம் கணவரை விட்டிடாத குலமங்கையரை உவமைகூறினார். பி-ம்:—[1]பறிந்து. [2]மலை. [3]போன்ற. (678)

60. [1]துப்பு றக்[2]கடல் தூய துவலையால்
[3]அப்பு றக்கட லுஞ்சுவை யற்றன
[4]எப்பு றத்துரு மேறுங் குளிர்ந்தன
உப்பு றைத்தன மேக முகுத்தநீர்.

(இ - ள்.) (வானரர் மலைகளைக் கடலிலிட்டபோது) வலிமை பொருந்தக் கடல்வீசிய நீர்த்திவலைகளாலே அப்புறத்துள்ள கடலும் (தமது)சுவையற்றன [உப்புச்சுவையைப்பெற்றன]: எவ்விடத்துள்ள பேரிடிகளும் (தமது வெம்மைநீங்கிக்) குளிர்ச்சியடைந்தன: மேகஞ்சொரிந்த புனலும், உப்புஉறைக்கப்பெற்றன; (எ - று.)—தூய = தூவிய. உப்புக்கடலின் நீர்த்திவலை மிகுதியாகக் கலந்ததனால் மற்றைக்கடல் தமதுசுவைநீங்க, இடி குளிர, மேகம்பொழிந்தநீரும் உப்புச்சுவைபெற்றன என்றார்: இது - தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியோடு கலந்துவந்த பிறிதின்குணம்பெறலணி. பி - ம்:—[1]துப்புடை. [2]கடற்றூய. [3]அப்புடைக். [4]வெப்புறத்து, இப்புறத்து. (679)

61. [1]முதிர்நெ டுங்கிரி வீழ முழங்குநீர்
எதிரெ ழுந்து நிரந்தர மெய்தலால்
மதிய வன்[2]கதி ரிற்குளிர் வாய்ந்தன
கதிர வன்கனல் வெங்கதிர்க் கற்றையே.

(இ - ள்.) முதிர்ந்து நீண்ட மலைகள் (தன்மீது)விழுந்ததனால், முழங்குகின்றநீரையுடைய கடலானது மேற்புறமாக எழுந்து இடைவிடாமற் சேர்தலால், சூரியனுடைய நெருப்புப்போன்ற வெவ்விய கிரணத்தொகுதிகள் சந்திரனுடைய கிரணங்கள்போலக் குளிர்ச்சி பொருந்தின; (எ - று.)—இதுவும் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணியோடு கலந்துவந்த பிறிதின்குணம்பெறலணி. பி - ம்:—[1]முது. [2]கலையிற். (680)

62. நன்கொ டித்து நறுங்கரி சிந்திய
பொன்[1]கொ டித்துவ லைப்பொதிந் தோடுவ
வன்கொ டிப்பவ ளங்கள் [2]வயங்கலால்
மின்[3]பொ டித்தது போன்றன விண்ணெலாம்.

(இ - ள்.) (தன்மீது எறிந்த) நறுமணமுள்ள மலைகளாலே, மிகவுஞ்சிதறடிக்கப்பட்டுச் சிந்திய பொன்னொழுங்கைக்கொண்ட நீர்த்திவலைகளாலே மறைக்கப்பெற்று விரைந்து (மேலே) செல்வனவான வலிய கொடிப்பவளங்கள் விளங்குதலால் ஆகாயமெல்லாம் மின்னல்தோன்றியது போன்றன; (எ - று.)—மலைகளை விசையாக எறியும்போது சிதறுண்டு அம்மலைகளிலிருந்து பொன்னோடே சேர்ந்த கடலின் நீர்த்திவலைகள் கடலீற்படர்ந்த பவழங்களைப் பொதிந்தவண்ணம் மேலெழுந்தனவென்க. பொன்னோடு சேர்ந்தநீர்த்திவலைகளாற் பொதியப்பெற்று வானத்துத்தோன்றும் பவளங்களுக்கு, மின்னல்கள் எற்ற உவமையாம்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—[1]கொடிக்கொளாடும் பொறியின்

றிரள், கொடித்துவலைப் பொதிந்தோடிய. [2]வழங்கலான். [3]கொடிக்கள்பொடித்தது, கொடித்திரள் போன்றன. (681)

63. **ஓடு [1]மோட்டரி [2]லொன்றின்மு னொன்றுபோய்க்**
காடு நாடு [3]மரங்களுங் கற்களும்
[4]நாட நாட நளிர்கடல் வைப்பிலோர்
[5]பூடு மாடுத லில்லையிப் பூமியில்.

(இ - ள்.) ஓடுகின்ற ஓட்டக்காரர்போல ஒருவானரத்திற்கு முந்தி ஒருவானரம் (போட்டிபோட்டுக்கொண்டு) போய், காட்டிற் பொருந்திய மரங்களையும் மலைகளையும் குளிர்ந்தகடலுள்ளவிடத்துத்தேடித் தேடிக்கொணர்ந்து சேர்த்தலால், இந்தப்பூமியில் (அவைகளின்) ஓர்பூண்டும் தோன்றாமற் போயிற்று; (எ - று.)

கண்ணுக்குப் புலனாகும் மரங்களையும் மலைகளையும் வானரங்கள் கடலிடத்துச் சேர்த்திட்டதனால், பூமியிலே ஒருசிறுசெடியாவது சிறுகுன்றாவது தென்படாமற்போயிற் றென்றவாறு. பி - ம்:—[1]ஓட்டறும், ஓட்டரும், ஓட்டரின், மீளுமது. [2]ஒன்றின்பின். [3]நகரமுங் காண்கில. [4]நாடுநாட்டுநளிர்கடனாட்டிலோர், நாடிநாடி நளிர்கடல்வைப்பிலோர், நாடிநாடி நளிர்குலவைப்பிலோர். [5]பூடுமாட்டலிலாயபொருப்பரோ, பூடும்வாட்டமிலாமை பொருந்தின. (682)

64. **வரைப்ப ரப்பும் வனப்பரப் பும்மொளித்**
தரைப்ப ரப்புவ தென்னத் தனித்தனி
உரைப்ப ரப்பும் உறுகிரி யொண்கவி
கரைப்ப ரப்புக் கடற்பரப் பானதால்.

(இ - ள்.) தனித்தனியே புகழைப் பரப்பியுள்ள பெருங்கிரியையொத்த வலியவானரக்குலம்,—வரைப்பரப்பையும் வனப்பரப்பையும் ஒளிநிலத்திற் பரப்புவதுபோல (த் தோன்றுமாறு கடலிற் பரப்புகையில் அந்தக் கடல்நீர் பாயப்பெற்றுக்) கரைப்பரப்பு ஒரு கடற்பரப்பை யொத்திருந்தது; (எ - று.)

கடலில் மலைகளையும் மரங்களையுங்கொண்டு வானரங்கள் பரப்புகையில், அந்தக் கடல்நீர் பளிங்குபோன்றிருத்தலால் அதிற் பரப்பும் மலையும் மரனும் ஒளித்தரையிற் பரப்புவன போலாக, பரப்பிய கிரிகளாலும் மரங்களாலும் கடல்நீர் கரையிலேறிக் கரைப்பரப்பைக் கடற்பரப்பு ஆக்கிற்றென்பதாம். (683)

சிலபிரதிகளில் இந்தப்பாடலுள்ள இடத்து அடியிற் காட்டப்பெறும் பாடல்களுள் ஒவ்வொன்று சிலபாடபேதங்களோடு காணப்படுவது வருமாறு:—

மணற்ப ரப்பு மணிப்பரப் பும்மொளி
தணற்ப ரப்புவ போன்றன தான்கவி

[1]உணர்ப்ப ரப்பு முறுகவி யின்குகைக்
கணப்ப ரப்புக் கடற்பரப் பானதே.

வரைப ரப்ப மணற்பரப் பு[2]மயில்
[3]திரைப ரப்ப வ[4]தென்னத் தனித்தனி
உரைப ரப்பு முறுதனி யொண்கவிக்
கரைப ரப்புங் கடற்பரப் பன்னதால்.

பி - ம்:—[1]உணப்பரப்பும். [2]அவல், ஒளித். [3]தரை. [4]போன்ற.

65.—அணைகட்டி முற்றுதலினால் வானரர் பேராரவாரஞ் செய்தல்.

உற்ற நாலணை யோங்க விலங்கையை
[1]முற்ற மூன்று பகலிடை [2]முற்றவும்
பெற்ற வார்ப்பு விசும்பு [3]பிளந்ததால்
மற்றி வானம் பிறிதொரு வான் [4]கொலோ.

(இ - ள்.) மூன்று பகற்பொழுது முற்றிலும் முற்றுகையில், திரிகூடமலையிலிருக்கின்ற இலங்கையை அணை போய்ச் சேர்ந்தது; (அப்போது வானரங்கள்) ஆரவாரித்த ஆரவாரம், ஆகாயத்தைப் பிளப்பதாயிற்று; (அவ்வளவில் காணப்பட்ட) இந்த வானம் வேறோரண்டத்தின் வானமேகொல்? (எ - று.)

ஆகாயம் பிளந்துவிட்ட தென்னுமாறு வானரங்கள் பெருமகிழ்ச்சியினாற் பெருங்கர்ச்சனை செய்யவும் மீண்டும் வானம் காணப்படுவதால், அதனை,'பிறிதொரு வான்கொல்?' எனக் குறித்தார். வானம் ஒலியைக் குணமாகவுடையதென்பர் தருக்கநூலார்: அதற்கு ஏற்ப இதுவரையிற் பெற்றிருந்த ஒலியைப்போல அல்லாமல் வானம்மிக்க ஒலிபெற்றிருந்தது பற்றி, 'பிறிதொரு வான் கொல்?' எனக் குறித்தாருமாம். ஐந்துநாள்களிற் சேது கட்டி முடிந்ததாக முதனூல் கூறும். பி - ம்—[1]முற்றி, முற்று. [2]முற்றலும், முற்றலில். [3]பிளந்தது. [4]கொலாம். (684)

66.—நான்குகவிகள் - சேதுவின் தோற்றத்தைப்பற்றிய வருணனை.

நாடு கின்றதென் வேறென்று நாயகன்
தோடு சேர்குழ லாள்துயர் நீக்குவான்
[1]ஓடு மென்முது கிட்டென வோங்கிய
சேட னென்னப் பொலிந்தது சேதுவே.

(இ - ள்.) '(கடலைக்கடக்க விரும்புபவர்களே! நீங்கள்) வேறோருபாயம் தேடுவது எதற்கு? (யாவர்க்குந்) தலைவனான இராமனுக்குப்பூவிதழ்பொருந்தின கூந்தலையுடையளான சீதைவிஷயமான துயரத்தைநீக்கும்பொருட்டு என்முதுகிலே அடிவைத்து விரைந்து செல்லுங்கள்' என்று (தன்முதுகை) உயர்த்திக்காட்டிய ஆதிசேஷனைப்போல (அந்தச்) சேதுவானது விளங்கிற்று; (எ - று.)

கடலிடையே தோன்றிய அணை, கடலைக் கடக்கவிரும்புபவர் தன்முதுகின்மீது அடிவைத்து விரைந்துசெல்லுமாறு ஆதிசேஷன் தன்முதுகை உயர்த்திக்காட்டியதுபோலுமென்றவாறு: தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. திருவணந்தாழ்வான் திருமாலுக்குவேண்டிய எல்லாவடிமைகளுஞ் செய்யப்பெற்று, அதனால் 'சேஷன்' என்று பெயர்பெறுவானென்ற நூற்கொள்கை இங்கு உணரத்தக்கது. ஓடும் - முன்னிலையேவற்பன்மை. பி - ம்:—[1] ஓடுமின். (685)

67. [1] மெய்யி னீட்டத் திலங்கையர் மென்மகள்
[2] பொய்யி னீட்டிய தீமை [3] பொறுக்கலாது
ஐய னீட்டிய சேனைகண் டன்பினாற்
கையை நீட்டிய தன்மையுங் காட்டுமால்.

(இ - ள்.) சத்தியத்தில் மனஞ்செலுதலையுடைய இலங்கை யென்கின்ற மெல்லியபெண், (இராமபிரானுக்கு அரக்கர்) வஞ்சனை யினாற்செய்த தீமையைப் பொறுக்கமாட்டாமல், ஐயன் மிகுதி யாகக்கொண்டுவந்த சேனையைக் கண்டு அன்பினோடு (தன்)கையை நீட்டிய தன்மையையும்போலும்; (எ - று.)—இதுவும் தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. ஈட்டம் - ஈண்டுதல்: நெருங்குதல்: மனஞ் செல்லுதல். கையைநீட்டுதல் - 'வருக' என்று சைகையினாற்காட் டுதலென்னலாம். முதலடியில், 'இலங்கையர்' என்றும், 'மென் மகள்' என்றும் படிக்க இடமுண்டு. பி - ம்:—[1] மெய்யன். [2] பொய் யன். [3] பொறுக்கலான். (686)

68. கான யாறு பரந்த கருங்கடல்
ஞான நாயகன் சேனை [1] நடத்தலால்
ஏனை யாறினி [2] யானல தாரென
வான யா[3]றிம்பர் வந்தது மானுமால்.

(இ - ள்.) ஆகாசகங்கையானது, 'காட்டாறுகள் பரவியிருந்த கரியகடலிலே ஞானநாயகனாகிய இராமபிரானது சேனை செல்ல வேண்டியிருத்தலால், இனி யானேயல்லாமல் மற்றையாறுகளை (உதவுவதற்கு) யார்?' என்று சொல்லிக்கொண்டு இவ்வுலகத்தில் வந்திட்டதையும் போலும்; (எ - று.)

கடலைக்கடக்க ஆறு [வழி] வேண்டுமன்றோ? அங்ஙனம் உதவக்கூடிய ஆறு நானேயென்று வானயாறே வந்ததுபோலுந் தோற்றத்தது, அணையென்க; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. 'ஆறு' என்பதற்கு வழியென்ற பொருளோடு நதியென்ற பொரு ளும் இருத்தலால், இங்ஙனஞ் சமத்காரம்படப்பேசினார். பி - ம்:— [1] நடக்கலால், நடக்கத்தான். [2] யாமலது. [3] வறிந்தது, வகிர்ந்தது. ()

69. கற்கி டந்தொளிர் [1] காசினங் காத்தலால்
[2] மற்க டங்கள் வகுத்த வயங்கணை
எற்[3]க டந்த விருளிடை [4] யிந்திரன்
விற்[5]கி டந்தது வென்ன விளங்குமால்.

(இ - ள்.) (அணைகட்டுமாறு இட்ட) மலைகளிற் கிடந்து ஒளிர் கின்ற (பலநிறமான) இரத்தினத்தொகுதிகள் ஒளிவிடுதலால், குரங்குகளாற்கட்டப்பட்ட விளங்குகின்ற அணையானது,— சூரியன் அஸ்தமித்த இரவிலே இந்திரவில் கிடந்ததுபோலத் தோன்றும்; (எ - று.)—மலை இருளும், நவரத்தினவொளி இந்திர வில்லினொளியும் என உவமைப்பொருத்தம் காண்க. இங்கு இல் பொருளுவமை, தற்குறிப்பேற்றமெனப்படும். பி-ம்:—[1]காஞ்சனம். [2]மர்க்கடங்குரங்கு. [3]கடந்ததிருளிடை, கிடந்திருள்வானிடை. [4]இந்திர. [5]கிடந்தன. (688)

70.—சேதுகட்டிமுடிந்ததைத் தெரிவிக்க, சுக்கிரீவன் விபீடணன் முதலியோர் இராமபிரானிடஞ் செல்லுதல்.

ஆன பேரணை யன்பி [1]னமைந்தபின்
[2]கான வாழ்க்கைக் கவிக்குல நாதனும்
மான [3]வேலை யிலங்கையர் மன்னனும்
ஏனை யோரு மிராமனை யெய்தினர்.

(இ - ள்.) அந்தப்பெரிய அணை அன்போடு (யாவராலும்) இயன்றபிறகு, காட்டில் வாழ்க்கையையுடைய கவிக்குலங்கட்குத் தலைவனான சுக்கிரீவனும், பெருமைபெற்ற கடலிடையேயுள்ள இலங்கைக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்யப் பெற்றவனான விபீடண னும், மற்றுமுள்ளோரும், (அச்செய்தியை யறிவிக்க) இராமனை யடைந்தனர்; (எ - று.)—'அன்பினமைந்தபின்' என்றமையால், இராமபிரானிடத்துள்ள அன்பினால் தமது உடல்வருத்தத்தைச் சிறிதும்பாராட்டாது மிக்க பரபரப்புடன் வானரர்கள் சேதுவை இயற்றினரென்பது, பெறப்படும். பி-ம்:—[1]அமைத்தனர், அமைந் தன. [2]ஞானமேரு, ஞானமாலை, ஞானவாழ்க்கை. [3]வேற்கை. (689)

71.—அணைமுற்றியமையை ஸ்ரீராமனுக்குத் தெரிவித்தல்.

[1]எய்தி யோசனை யீண்டொரு [2]நூறுடன்
ஐயி ரண்டி னகல மமைந்திடச்
செய்த தாலணை [3]யென்றது செப்பினர்
வைய நாதன் சரணம் [4]வணங்கியே.

(இ - ள்.) (இராமனை) அடைந்து, இக்கடலில் அணையானது யோசனை ஒருநூறு நீளமும், பத்துயோசனை அகலமும் அமையச் செய்யப்பட்டதென்று அவ்விஷயத்தை லோகநாயகனாகிய அவ் விராமனுடைய பாதங்களில் வணங்கித் தெரிவித்தனர்; (எ - று.) —'செப்பினர்' என்பதற்கு எழுவாய், கீழ்க்கவியிலுள்ள 'கவிக் குலநாதன்' முதலியோர். பி - ம்:—[1]எய்த. [2]நூறிவை. [3]என்பது. [4]வணங்கினர். (690)

சேதுபந்தனப்படலம் முற்றிற்று.

———

8-ஆவது ஒற்றுக்கேள்விப்படலம்.

(இராவணன் இராமபிரான்பக்கத்து வலிமை முதலியவற்றை யறிந்துவருமாறு ஒற்றரை யனுப்பி அந்த) ஒற்றுச்செய்தியைக் கேட்டலைத் தெரிவிக்கின்ற படலமென்பது பொருள். ஒற்று - வேவுச் செய்தி: இனி ஒற்றருமாம். ஒற்றர்- ஆங்காங்கு நிகழ்பவற்றை மறைந்து அடுத்து அறியும் வேவுகாரர். சிலபிரதிகளில் இப்படலத்துக்குத் திருவணைசெல்படலம் என்று பெயர் காணப்படுகின்றது.

வானரரின் உதவிகொண்டு நளனென்றவானரத்தச்சன் சேது கட்டிமுடித்ததையறிந்த ஸ்ரீராமன் மகிழ்ந்து சேதுவைக்குறுகி அதனைக் கட்டிமுடித்த நளனைப் புகழ்ந்து அவனுக்கு வருணனீந்த மணியாரம்முதலியன அளித்துச் சேனையுடனே அந்தச்சேதுவைக் கடந்து சுவேலமலையிலிறங்கிச் சேனாபதியான நீலனிடம் யாவர்க்கும் தங்கும்படி பாடிவீடு அமைக்குமாறு கூற, நீலனென்ற சேனாபதி நளனைக்கொண்டு இராமபிரானுக்குப் பர்ணசாலையும் மற்றையோர்க்குத் தக இல்லும் அமைக்க, அவற்றில் யாவருஞ் சேர்ந்தனர்: சூரியன் அஸ்தமித்தான். அங்கே இராவணனேவி யனுப்பிய சுகசாரணர் வானரவுருக்கொண்டு வானரசேனையில் வேவு காண்கையில், விபீடணன் அவர்களைக் கண்டறிந்து ஸ்ரீராமனுக்கு அவர்களைத் தெரிவிக்க, ஸ்ரீராமன் அவர்கட்கு அபயமளித்து இராவணனுக்கு உணர்த்தும்படி சில செய்தி சொல்லி யனுப்பினான். அக்காலத்து இலங்கையில் இராவணன் நியமித்த மந்திராலோசனைச் சபையில் மாலியவான் இராவணனுக்கு இதமுரைக்க, இராவணன் சினந்து 'என் தம்பியோடு வாழ்க' என்ன, மாலியவான் 'மௌனமே நன்று' என்றிருக்க, சேனாபதியான பிரகஸ்தன் அந்த மாலியவானுடைய பேச்சுக்கு மாறுகூறுகையில், வாயில் காவலோன் ஒற்றர்வந்த செய்தியைத் தெரிவித்து அவ்வொற்றர்களை யுள்ளேவிட, அவர்கள் இராவணன் வினவியதற்கெல்லாம் விடை கூறுபவராய், இராமபிரான் முதலியோரின் செய்திகளையெல்லாஞ் சொல்லி வாழ்த்தி நின்றனரென்பது, இந்தப் படலத்திற்கூறப்படுகின்ற பொருளாகும்.

வேறு.

1.—சேது கட்டிமுடிந்ததைக் கூறிய சுக்கிரீவன் முதலியோரைப் புல்லி இராமபிரான் சேதுவைக் காண விரைதல்.

ஆண்டகையு மன்பினொடு [1]காதலமிர் தூற
நீண்டகையி னு[2]லவரை நெஞ்சினொடு புல்லி
ஈண்ட[3]வெழு கென்றன னிழைத்த [4]பரி செல்லாம்
[5]காண்டலதன் மேனெடிய காதன்முதிர் கின்றான்.

(இ - ள்.) ஆண்மைக்குணமமைந்த இராமபிரானும்,—காதலாகிய அமிருதஞ் சுரக்க, (சேதுவைக்கட்டிய நற்செய்தி சொல்லிய) அந்தச் சுக்கிரீவன் முதலியோரை நீண்ட (தனது) கையினால் அன்புடனே மார்போடு சேர்த்துத் தழுவி, (சேதுவைக்) கட்டிய விதத்தையெல்லாம் காணுதலில் விருப்பம் முதிரப்பெற்றவனாய், (யாவரும்) விரையப் புறப்படுக என்றான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1] தானிடையெழுந்தே, காதலதுசூர. [2] நளனை. [3] எழுகின்றனன். [4] படி. [5] காண்டிடுதல், காண்டலதின். (691)

2.—இராமபிரான் அணையைக் குறுகிநிற்றல்.

பண்டையுறை யுட்கெதிர் படைக்கடலின் வைகும்
கொண்டலென [1]வந்தவணை யைக்குறுகி நின்றான்
[2]அண்டமுதல் வன்றொருத னுவியனை யாளைக்
கண்டனனெனப்பெரிய காதன்முதிர் கின்றான்.

(இ-ள்.) உலகிற்கெல்லாம் முதல்மூர்த்தியாகிய இராமபிரான், பழையவாழிடமான கடலுக்கு எதிரே சேனாசமுத்திரத்திலே தங்கும் மேகமென்னும்படி வந்து அந்த அணையைக்கிட்டி நின்றவனாய், ஒப்பற்ற தன்னுயிர்போன்றவளான சீதையைக் கண்டவன் போல மிக்க காதல் முதிரப்பெற்றான்; (எ - று).

கடல்தோறும் திருமால் பள்ளிகொண்டுள்ளானென்று கூறுதலும் உண்டாதலால், 'பண்டையுறையுட்கெதிர் படைக்கடலின் வைகுங்கொண்டல்' என்றாரென்க. இனி விரைவிற் சீதையைக் காணலாமாதலால், அணையைக்கண்டதுமே சீதையைக் கண்டாற் போல இராமபிரானுக்குக் காதல் முதிர்வதாயிற்று. அவணையை= அவ்வணையை. பி - ம்:—[1]வந்துவணை. [2]அண்டர். (692)

3.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-இராமபிரான் நளனது அணையமைத்த திறனைப் புகழ்தலைத் தெரிவிக்கும்.

நின்று[1]நெடி துன்னினன் [2]நிரைக்கட னிரம்பக்
குன்றுகொ டடைத்தணை குயிற்றியதொர் கொள்கை
அன்றுலகு தந்தமுத லந்தண[3]னமைத்தான்
என்றபொழு தின்கணும் இதென்[4]றியலு மென்றான்.

(இ - ள்.) வெகுநேரம் நின்று ஆலோசித்தவனாய், (ஸ்ரீராமன்),—(அந்த) ஒழுங்கான கடலில் நிரம்புமாறு மலைகளைக்கொண்டு அடைத்து அணையைச் செய்ததாகிய இந்த ஓர்செயல், முன்பு உலகங்களையெல்லாம்படைத்த பிரமதேவனே அமைத்தானென்றாலும் எப்போது முடியும்? என்றான்; (எ - று.)

நான்முகனே செய்தாலும் இந்த அணைகட்டி முடித்தற்கு மிகப்பலநாள் செல்லுமே: அவ்வாறான இவ்வணையை மூன்று நாட்களில் எவ்வாறு இந்த நளன் செய்து முடித்தானோ! என்று வியந்தவாறு. பி - ம்:—[1]பெரிதுன்னியும், நெடிதுன்னியின், நெடிதுன்னிய. [2]நிறைக், நெடுங். [3]அமைந்தான். [4]இசையும். (693)

4. ஊழிமுத னாயகன் வியப்பினொ டுவந்தான்
[1]ஆழமுரை செய்யு[2]மள வேயினிய தொன்றோ
ஆழியி னிலங்கை[3]நெடி தத்[4]திசையி னுமேல்
ஏழுகட லுங்கடி தடைப்ப[5]னிவ னென்றான்.

(இ - ள்.) ஊழிக்காலத்திலும் அழியாதுநிற்கும் முதற்கடவுளாகிய இராமபிரான்,—ஆச்சரியத்துடனே மனமகிழ்ந்து, '(இந்தச் சமுத்திரத்தின்) ஆழத்தைச் சொல்லும்வகைதான் இனிதுமுடியும் ஒருசெயலோ? (இவ்வாறு ஆழமான கடலில் இந்த நளன் வெகுவிரைவில் அணைகட்டிமுடித்தானே!) கடலிடையேயுள்ள இலங்கையானது தூரமாக (அந்த ஏழுகடலுக்கும்) அப்பாலான இடத்திலிருக்குமாயினும், 'இந்த நளன் ஏழுகடலையும் விரைவில் அடைத்து (அங்குச்செல்லுமாறு) அணைகட்டுவான்' என்று (நளனது திறமையை) வியந்து கூறினான்; (எ - று.)—சிலபிரதிகளில் 'ஆழியின தாழமுரை செய்யுமள வன்றே' என்று இரண்டாமடியும், 'வாழியிவ்விலங்கை நெடுவன்றிசையதாமேல்' என்று மூன்றாமடியும் உள்ளன. பி - ம்:—[1]தாழும். [2]அளவேதினிய தொன்றோ, அளவேதணியிதொன்றோ, அளவேதகையிதென்னோ. [3]பெரிது. [4]திசையது. [5]இவர். (694)

5.—இராமபிரான் நளனுக்கு வெகுமதியளித்துப் பகைவரூர்மேற்செல்ல விரைதல்.

என்றுநள னைக்கருணை யிற்றழுவி யன்பாய்
அன்றுவரு ணன்னுதவு மாரமு மளித்துத்
துன்றுகதிர் பொற்கலனு மற்றுள தொகுத்தே
வென்றியினி யென்றுபடை யோடுடன் விரைந்தான்.

(இ-ள்.) என்றுசொல்லி, (இராமபிரான்), நளனை அருளோடு தழுவி, (சினந்தணியுமாறு) அன்று வருணன் அன்பாய்த் தந்த ஆரத்தையும் ஒளிநெருங்கிய மற்றுமுள்ள பொன்னணிகலங்களையும் உடன்சேர்த்துக்கொடுத்து, இனிநெருங்கிய வெற்றி (நிச்சயம்) என்று படையுடன் செல்ல விரைந்தான்; (எ - று.)

'துன்றுகதிர்பொற்கலனு மற்றுள தொகுத்தே' என்று கூறுவதனால், வனவாசகாலத்திலும் சில அணிகலங்கள் இராமனிடத்திருந்தன என்பது பெறப்படும். நளனைக் கொண்டாடி வெகுமதியளித்தது முதனூலிற் காணப்படவில்லை. இச்செய்யுள் பலஏட்டுப் பிரதிகளிலில்லை. (695)

6.—சேனையுடனே இராமபிரான் அணையின்மீது போதல்.

நெற்றியி னரக்கர்பதி செல்ல[1]நிறை நன்னூல்
கற்றுணரு மாருதி கடைக்குழை வரத்தன்
[2]வெற்றிபுணர் தம்பியொரு பின்புசெல வீரப்
பொற்றிரன் புயக்கரு நிறக்களிறு போனான்.

(இ - ள்.) (சேனையின்) முன்னணியில் விபீடணன் செல்லவும் நிறைந்த சிறந்த நூல்களைக் கற்றுணர்ந்த மாருதி சேனையின்பின் னணியில் வரவும், வெற்றிபொருந்திய ஒப்பற்ற தன் தம்பி பின்னே வரவும், வீரத்தோடு கூடிய அழகிய திரண்ட கைகளையுடைய கரு நிறங்கொண்ட களிறுபோன்றவனான இராமபிரான் போனான்;

சுக்கிரீவன்சொற்படி அநுமான்மீது இராமபிரானும் அங்கதன் மீது இலட்சுமணனுமாகச் செல்ல, சுக்கிரீவன் உடன்வந்தா னென்று முதநூல் கூறும். பி - ம்:—[1]நெறி. [2]பெற்றியுணர் தம்பி யொரு, வெற்றிபுனைவோருமவர். (696)

7.—மூன்றுகவிகள் - சேனைகள் செல்லுதலின் வருணனை.

இருங்கவிகொள் சேனைமணி யார[1]மிட றந்தன்
மருங்குவளர் [2]தண்டலை [3]வயங்குதிரை மான
ஒருங்குதனி [4]போயின வுயர்ந்தகரை யூடே
கருங்கடல் புகப்பெருகு காவிரி கடுப்ப.

(இ - ள்.) மிக்க வானரங்களைக் கொண்ட சேனைகள்,—மணி களையும் சந்தனக்கட்டைகளையும் இடறுநிற்க, தன் பக்கங்களிலே வளர்ந்துள்ள சோலைகளை விளங்குகின்ற அலைகள் ஒத்திருப்ப, கரிய கடலிலேபோய்ச் சேருமாறு பெருகுகின்ற காவேரியை யொப்ப உயர்ந்த அணையின் வழியாக ஒருசேர மிகவுஞ்சென்றன; (எ - று.)—உயர்ந்த கரை - சேது.

தன் இருபுறங்களிலும் சோலையமைந்திருக்க மணியாரங்களை யிடறிக்கொண்டு செல்வது காவேரிக்கு இயற்கை யாதலால், செல் லும் இச்சேனைக்குக் காவேரி உவமையாகக் கூறப்பட்டது. மணியா ரங்கள், கடலிலிருந்து எழுந்து பாயும் அலைகளால் வந்தவை. சேது வாக இடப்பட்ட மலையிலுள்ளவை யென்பாருமுளர். கருங்கடல்- கருநிறம் பொருந்திய அரக்கர் சேனாசமுத்திரம்: அதனோடு மேல் மண்டுதலால் 'புக' என்றது. பி - ம்:—[1]இடறி. [2]தெண்டிரை, தண்டிரை. [3]வயங்குபொழில். [4]போயினது. (697)

8. **ஓதிய குறிஞ்சிமுத லாயநில னுள்ள**
கோதில வருந்துவன கொள்ளையின் முகந்துற்று
யாதுமொழி யாவகை சுமந்துகட [1]லெய்தப்
[2]போதலினு மன்னபடை பொன்னியென [3]லான.

(இ - ள்.) (நூல்களிற்) கூறப்பட்ட குறிஞ்சிமுதலாகிய நிலத்திலுள்ளனவான குற்றமற்ற உணவுப்பொருள்களைப் பெருங் குவியலாக வாரிக்கொண்டு எதையும் விடாமல் சுமந்தவண்ணம் கடலிற்பொருந்தச் செல்லுதலாலும், அந்தச்சேனை காவிரியென்று சொல்லுமாறு இருந்தது; (எ - று.)

வானரப்படை காவிரியை யொத்திருப்பதற்குக் கீழ் ஒருகார ணங்காட்டியவர், இங்கு வேறொரு காரணம் காட்டுகின்றார். காவிரி தான்வரும் வழியிடையேயுள்ள குறிஞ்சி முதலிய நிலங்

களில்தோன்றும் விளைபொருள்களைவாரிச் சுமந்துகொண்டு கடலி லெய்துமென்க; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. இங்ஙனம் பல நிலத்துப் பொருள்களையும் வாரிக்கொண்டு கடலைநோக்கிச் செல்வது பல ஆறுகட்கும் உள்ளதாயினும், கவி, சோழநாட்டவ ராதலால், தேசாபிமானத்தினாற் சோழநாடு சிறப்புற்றிருத்தற்குக் காரணமான காவிரியைக் கூறினார். பி - ம்:—[1]செல்லப். [2]போந லுறும். [3]ஆதும். (698)

9. ஆயது நெருங்க வடியிட் [1]டடியி டாமல்
தேயுநெறி மாடு[2]திரை யூடு[3]விசை செல்லப்
போயசில பொங்குதொறு பொங்குதொறு பூசற்
பாய்புரவி [4]யிற்படர்வ போலினிது பாய்வ.

(இ - ள்.) (வேறு) செல்லுஞ் சில வானரங்கள், அந்தச்சேனை நெருங்க அடியிடுதலால், (பாதங்களை வைத்துத்) தேய்ந்த வழி களிலே அடியிடமுடியாமல் (சேதுவின்) இருபக்கத்தோரத்திலும் (அடியிட்டு), கடலினலைகள் இடையே விரைவோடு வந்து கொண் டிருக்க, (அங்ஙனம் அலைகள்) பொங்கிப்பொங்கி வருந்தோறும் போரிலே பாய்கின்ற புரவியின்மீது ஏறியவண்ணம் செல்வன போல இனிது பாய்ந்து செல்லலாயின; (எ - று.)

முன்னணியாய்வந்த வானரப்படைகள் நெருங்கித் தம்கால் வைத்துநடத்தலால் மற்றும் வானரங்கள் அடியிடுதற்கு இடமில் லாமற்போகவே, செல்லத் தொடங்கிய வேறு சிலவானரங்கள் திரைவந்துபாயும் சேதுவின் இருதிறத்து வழியாகப் பிரயாணஞ் செய்யத்தொடங்கி, கடலினலைகள் அங்குப்பொங்கி வரும்போ தெல்லாம் அலை தமது கிழேயிருக்கத் தாம் எழும்பிச் செல்வன வாக, அத்தோற்றம் குதிரையின்மீதுஏறிச் செல்வதைப்போலு மென்றவாறு: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. திரை வாவுங் குதிரையைப்போலுமென்க. பி - ம்:—[1]இடைவிடாமல், இடமிலா மல். [2]தரையோடு. [3]சிலசெல்லப். [4]விண்படர்வ...பாய்வ, மீது செல்படைத்தலைவரொத்த. (699)

10.—மிக்க நெருக்கத்தாற் செல்லமுடியாது விழிப்பார்க்குச் சேனையிலுள்ள கருணைவான்கள் தம்கைமீதேசெல்லுமாறு உதவ, அவர் கரைசேர்தல்.

மெய்யிடை நெருங்க [1]வீசையுற்ற வயல்விழும்
பொய்[2]யிட மிலாத புனலிற் புகலிலாத
உய்விட மளிக்குமரு ளாளர்முறை யுய்த்தார்
[3]கையினிடை சென்று கரைகண்ட கரையில்லை.

(இ - ள்.) செல்லக்கூடிய இடங்களில் (சேனைகள்) நெருங்கி யிருத்தலால், (செல்ல) விரைவுகொண்டனவாய் அயலில் விரும்பிச் செல்லக்கூடிய வெற்றிடம்பெறாதனவும் புனலிலே போகமுடியா தனவுமான வானரங்களை, உய்விடத்தை அருள்கொண்டு உதவு

இன்ற அருளாளர் (தம்கையின்மேலேயே செல்லுமாறு) முறையே செலுத்தினார்கள்: (இவ்வண்ணம்) கையினிடமாகச்சென்று கரை சேர்ந்த வானரங்களுக்கு ஓர் எல்லை இல்லை; (எ - று.)

பொய்யிடம் - வெற்றிடம். இடைவெளியில்லாமல் சேனைகள் சேதுவின்மீது நெருங்கிடவே, மற்றுஞ்செல்லுதற்கு விரைகின்ற வானரங்களை, அருளாளரான அச்சேனையினுள்ளார் வரிசையாகத் தம் கையாகிய அணையின் மீதே செல்லுமாறு கைகொடுத்து உதவினார்களென்பதாம். கையினிடை வானரம் சென்ற காரணத்தை, 'புனலிற் புகலிலாத' என்பது தெரிவிக்கும். பி - ம்:—[1]வெளியற்றயலில்வீழும். [2]இடை. [3]கையிடைகொடுப்பவழிசென்ற.

11.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - அணைமீதுசெல்லும் இராம பிரானுக்கு வானரர் உபசாரஞ்செய்தமையைக் கூறும்.

இழைத்தனைய வெங் [1]கதிரின் வெஞ்சுட ரிராமன்
மழைத்த[2]முகி லன்னமணி மேனிவரு டாமல்
[3]தழைத்தநிழ லுற்றகுளிர் [4]சந்தன முயர்த்த
[5]வழைத்தரு வெடுத்தருகு [6]வந்தன ரநேகர்.

(இ - ள்.) (மணிகளை) இழைத்தாற்போல்தோன்றுகின்ற சூரியனுடைய வெவ்வியவெயிலானது இராமனது மழைபொழியும் முகிலையொத்த அழகிய திருமேனியிலே தீண்டாமல், தழைத்தனவும் நிழல்பொருந்தியனவுமான குளிர்ந்த சந்தனமரங்களையும் சிறந்த குங்குமமரங்களையும் (பறித்து) எடுத்துக்கொண்டு (இராம பிரானுக்குக் குடைபோல் நிழல்செய்யுமாறு அப்பிரானது) அருகில்வந்த வானரர்கள் பலர்; (எ - று.)—வெங்கதிர் - பண்புத் தொகையன்மொழி. சந்தனமரத்தைக் குடையாகப்பிடித்தும் வழைத்தருவைச் சாமரையாகவீசியும் அனேகர்வந்தனரென்று கூறினருமுளர். பி-ம்:—[1]கதிரெழுஞ். [2]முகில்போலும். [3]தழைத்து. [4]சந்தனமரக்கா. [5]அழைத்தவை. [6]சென்றனர். (701)

12. **ஓமநெறி வாணர்மறை வாய்மைபொரு [1]ளாமே**
ஆ[2]மரசர் மைந்தர்திரு மேனியல சாமே
பூமரன் [3]இறுத்தவை பொருத்துவ பொருத்திச்
சாமரையின் வீசினர் படைத்தலைவர் தாமே.

(இ - ள்.) ஓமநெறியாலே (கடவுளைவேட்டு) வாழ்பவராகிய அந்தணர்களின் வேதத்தின் உண்மையான பொருள் தாமேயாமவரான சக்கரவர்த்தித்திருமகனரது திருமேனி வாட்டமடையாமல், மலர்களைக்கொண்ட மரங்களை முறித்து, அவற்றிற்சேர்க்கக்கூடியவற்றை ஒன்றுசேர்த்துப் படைத்தலைவர் தாமே சாமரைபோல வீசினர்; (எ - று.)

கீழ்க்கவியால் குடைபிடித்தலாகிய இராசோபசாரத்தைக் கூறிய கவி, இச்செய்யுளாற் சாமரைவீசுதலாகிய இராசோபசாரம் நிகழ்த்தியமையைக் கூறுகின்றார். அரசர்க்குச் சத்திரசா

மரங்களிரண்டும் உபயலிங்கமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும். பி - ம்:—[1] தானே. [2] அரசன். [3] இறுத்தவைபொருந்துவபொருந்தச், இறுத்தவைபொருந்து நெறிகட்டிச், இறுத்தவர் பொருந்துவர் பொருந்திச். (702)

13.—இராமன் அணையின்மூலமாகக் கடல் கடந்து அக்கரைசேர்தல்.

மருங்கட வளர்ந்தமுலை மங்கை[1]மண முன்ற
வருங்கடக மங்கையினில் வள்ள [2]லினை கின்ருன்
ஒருங்[3]கட லுயர்ந்தபடர் தானையொடு மோதத்
திருங்கடல் கடந்துகரை யேறின னிராமன்.

(இ - ள்.) கடகம்பொருந்திய அழகியகையினால் வரையாது கொடுக்குந்தன்மை வாய்ந்தவனான இராமன்,—இடையைவருத்தும்படி பருத்துத்தோன்றிய தனங்களையுடைய மங்கைப்பருவமுள்ள சீதாபிராட்டியைச் சேர்தலையெண்ணி வருந்துமவனாய், ஒருசேர வலிமைமிகுந்த (தன்னுடன்) வருங் குரங்குச்சேனையுடனே நீர்ப்பெருக்கைக்கொண்ட பெரியகடலைக்கடந்து அக்கரையேறினன்; (எ - று.)—பின்னிரண்டடிகளில் ஒருங்கடல் இருங்கடல் எனச் சொல்முரண்வந்த நயங் காண்க. முதலிரண்டடிகள், 'அருங்கடக மங்கையிலகற்றியயர்வோடும், மருங்கடவளர்ந்த முலைமங்கைமண முன்ற' என்று சிலபிரதிகள். பி - ம்:—[1] மனம். [2] நினை கின்ருன், அணைகின்ருன். [3] உடனுயர்ந்துமிகு. (703)

14.—இராமன் ஒருமலையில் தங்குதல்.

பெருந்தவ முயன்றமரர் [1]பேணிய தவத்தால்
மருந்தனைய தம்பியொடும் வன்றுணைவ ரோடும்
அருந்ததியும் வந்தனைசெ யஞ்சொ [2]லிள வஞ்சி
இருந்தநக ரின்புறனோர் குன்றிடை [3]யிறுத்தான்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் பெருந்தவத்தில் முயன்று, (அங்ஙனம்) விரும்பிச்செய்த தவத்தினாலே, தேவாமிருதத்தையொத்த [இனிய] தம்பியோடும் வலியதுணைவரோடும், அருந்ததியும் வணங்குதற்கு ஏற்ற (கற்புடையளாகி) அழகியசொல்லையுடைய இளவஞ்சிக்கொடி போல்பவளான சீதை தங்கிச் சிறையிருந்த இலங்கைநகரின் புறத்தே ஒருகுன்றில் தங்கினான்; (எ - று.)

வஞ்சி - உவமவாகுபெயர். தவத்தால் இறுத்தானென்க. தேவர்களின் வேண்டுகோளினாலேயே ராட்சசசங்காரஞ்செய்யத் திருவவதரித்துள்ளானாதலால், அவ்விராக்கத சங்காரத்திற்காக ஸ்ரீராமன் படையோடு கடல் கடந்து தங்கியதைத் தேவர்களின் தவத்தாலிறுத்தா னென்றார். இங்குக் கூறிய குன்று சுவேலமலையென்பது, "இடையுவாவினிற் சுவேலம் வந்திறுத்து" என்று மீட்சிப்படலத்தில் வருவதனால் பெறப்படும். அருந்ததி-வசிட்டமுனிவருடையமனைவி: இவட்குச்சிறப்பு, நட்சத்திரநிலையிலும் கணவனை

விட்டுப் பிரியாதிருக்கை. பி - ம்:—[1]பேணியபயத்தான், பெற்றிடும் வரத்தால். [2]மடவன்னம். [3]இருந்தான். (704)

வேறு.

15.—'படைவீடு அமைக்க' என்று ஸ்ரீராமன் நீலனுக்குத் தெரிவிக்க, அன்னான் நளனுக்கு அப்பணியைத் தெரிவித்தல்.

நீலனை [1]யினிது நோக்கி நேமியோன் [2]விரைய நீநம்
பால்வரு சேனைக் [3]கெல்லாம் [4]பாடிவீ டமைத்தி [5]யென்னக்
[6]கால்மிசை வணங்கிப் போனான் கல்லினாற் கடலைக் கட்டி
[7]நூலுரை வழிசெய் தானுக் கந்நிலை நொய்திற் சொன்னான்.

(இ - ள்.) சக்கரப்படையையுடையவனான திருமாலின் அமிச மான ஸ்ரீராமன், நீலனை இனிதாகப்பார்த்து 'நீ நம்முடன்வருஞ் சேனைக்கெல்லாம் விரையப் படைவீடு அமைப்பாய்' என்று கட்டளையிட, (அவன் இராமபிரானது) பாதங்களில் வணங்கிச் சென்று, மலைகளைக்கொண்டு கடலைக்கட்டிச் சிற்பசாஸ்திர முறைப் படி வழி [சேதுவை] யமைத்தவனான நளனிடம் அப்பணியை விரைவிற் சொன்னான்; (எ - று.)

சேனாபதியாதலால் நீலனிடம் இராமபிரான் கூற, எவ்வகைக் கட்டடத்தொழிலையும் எளிதிலமைக்கவல்ல வானரத்தச்சன் நளனேயாதலால், அவனுக்கு நீலன் அந்தப் பாசறையமைக்குங் கட்டளையைக் கூறினானென்க. பி - ம்:—[1]நோக்கியீண்ட, நெடிது நோக்கி. [2]நெடியநீ, விரைவினீ. [3]இன்னே. [4]இமைத்தியாற்பாடி, இழைத்தியாற்பாடி. [5]என்றான், என்ன. [6]கால்வரை, காலவன். [7]நூல்வரை, நூல்வழி. (705)

16.—சுக்கிரீவன் முதலியோருக்கு நளன் பாசறைஅமைத்தல்.

பொன்னினு மணியி னானு நான்முகன் புனைந்த பொற்பின்
நன்னல [1]மாக வாங்கி [2]நான்முகச் சதுர நாட்டி
இன்னரென் [3]றெனாத வண்ண மிறைவர்க்கும் பிறர்க்கு மெல்லாம்
[4]நன்னகர் நொய்திற் செய்தான் [5]தாதையும் நாணுட் கொண்டான்.

(இ - ள்.) மிக்க நன்மைபொருந்த (இடத்தை)த் தேர்ந்து நான்கு முகம் பொருந்தச் சதுரமமையச்செய்து, (இந்தப் பாடிவீட்டில் தங்குதற்கு உரியவர்) இவர்தாம் என்னாதபடி தலைவராகிய சுக்கிரீவ விபீடணர்க்கும் மற்றுமுள்ள வானரர்க்கும் எல்லாம் நான்முகனாற் படைக்கப்பட்டனபோற் பொன்னினாலும் மணியினா லும் அழகு அமையச் சிறந்த பாசறைநகரை விரைவிற் செய்தான், (நளன்); அவன்செய்த அந்தப் பாசறையைப் பார்த்து விரைவில் இத்துணை அழகுபெற நம்மாலும் அமைக்கமுடியாதென்று (அந்த நளனது) தந்தையாகிய விசுவகர்மாவும் (தன்) மனத்து நாணத் தைக்கொண்டான்; (எ - று.)—தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. சில பிரதியில் 'நன்னெறி முறையினங்கு நால்வரைச்சதுரமாக' என்று

இரண்டாமடி. பி - ம்:—[1] அமையவாங்கி. [2] நால்வகைச். [3] எழுத வண்ணம். [4] நன்னகர் விரைவிற், தன்னகரென்னச். [5] தாதையை நாணுக். (706)

17.-இராமபிரானுக்குப் பாசறையாகப் பர்ணசாலையமைத்தல்.

[1] வில்லினுற் கிருக்கை செய்யும் விருப்பினுற் [2] பொருப்பின் [3] வீங்கும்
கல்லினுற் கல்லை யொக்கக் கடாவினுன் [4] கழைக ளான
நெல்லினு லலக்குங் காலு நிரப்பினுன் தருப்பை [5] யென்னும்
புல்லினுல் தொடுத்து வாசப் பூவினுன் [6] வேய்ந்து [7] போனுன்.

(இ-ள்.) வில்வீரனை இராமபிரானுக்கு இருப்பிடம் அமைக்க வேணுமென்ற விருப்பத்தினுலே மலையிலே பருத்துள்ள கற்களைக் கொண்டு (தங்கியிருத்தற்கு உரிய இடத்தில் அமைந்த) கற்களை மேடுபள்ளமில்லாமற் சமனுக இருக்கும்படி தட்டிச் சரிப்படுத்தினுன்: பிறகு மூங்கில்கள் ஏற்றனவான வாகைமரங்கள் என்ற இவைகளால் வரிச்சலும் காலும் நிரப்பி, தருப்பைப் புல்லினுற் கட்டி வாசனையுள்ள மலர்களைக்கொண்டு மேற்கூரையை வேய்ந்திட்டான்; (எ - று.)

சுக்கிரீவன் முதலியோருக்குப் பொன் மணி முதலியவற்ருல் பாசறை அமைத்தாற்போல அல்லாமல், நளன் இராமபிரானது தவக்கோலத்திற்கு ஏற்பப்பர்ணசாலையமைத்தானென்பதாம். நெல்லென்பது வாகையாதலை "நெல்லே வாகையு நெல்லு மிரு பெயர்" என்ற அகராதிநிகண்டினுலும் அறியலாம். கழைகளான நெல்லினுல் என எடுத்து - உள்தொளைபொருந்தியனவானமூங்கிலினுல் என்று பொருள் சொன்னுருமுளர். (நெல் மூங்கிலென்னும் பொருளது என்பதற்கு மேற்கோள் வேண்டும்.) "புறக்காழனவே புல்லெனப்படுமே" என்பவாதலால், புல்லென்ற பல பொருளொருசொல் - புறக்காழனவான மூங்கில் முதலியவற்றைக் காட்டாதிருக்கும்பொருட்டு, 'தருப்பையென்னும்புல்லினுல்' என்றது. கால் - வரிச்சலை யடித்தற்குப்பற்றுக்கோடாயுள்ள மரத்துண்டு. அலக்கு - வரிச்சு. பி - ம்:—[1] வில்லினுர்க்கு. [2] பொருப்பு. [3] வீங்க. [4] கழைகளாலும். [5] ஆன. [6] மேய்ந்து. [7] விட்டான். (707)

18.—யாவரும் தத்தமக்கு அமைந்த பாசறையிற் சேர்தல்.

வாயினு [1] மனத்தி னுலும் வாழ்த்திமன் னுயிர்கட் கெல்லாம்
தாயினு மன்பி னுனைத் [2] தாளுற வணங்கித் [3] தத்தம்
ஏயின விருக்கை நோக்கி யெண்டிசை [4] மருங்கும் யாரும்
போயினர் [5] பன்ன சாலை யிராம னுஞ் [6] சென்று புக்கான்.

(இ-ள்.) நிலையாகவுள்ள எல்லாப்பிராணிகளிடத்தும் தாயைக் காட்டிலும் அன்புசெய்பவனுன இராமபிரானை, யாவரும், வாயினுலும் மனத்தினுலும் வாழ்த்தி (அப்பிரானது) பாதங்களில் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டனிட்டு, எட்டுத்திக்கினிடங்களிலும் தத்தமக்கு என்று ஏற்பட்ட இருக்கை நோக்கிச்சென்றுர்:

இராமபிரானும்(தனக்காக அமைத்த) பர்ணசாலையிற்சென்றுசேர்ந்தான்; (எ - று.)— இராமபிரானுக்குப் பாசறைவீடாகப் பர்ணசாலையமைத்தமை கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறப்பட்டமை காண்க. "பெற்றதாயினுமாயின" என்றார், பெரியாரும். பி - ம்:—[1]மனத்தும் வாழ்த்தி மன்னுயிர்க்கெல்லாம் பெற்ற. [2]தாளிணை. [3]தந்தம். [4]மருங்கில், மருங்கு. [5]அமைத்த. [6]இனிது, நொய்திற். (708)

19.—சூரியாஸ்தமன வருணனை.

[1]பப்புநீ ராய வீரர் பருவரை [2]கடலிற் பாய்ச்சத்
துப்பு[3]நீ ராய தூய சுடர்களுங் கறுக்க [4]வந்திட்டு
உப்புநீ [5]ரகத்துள் தோய்ந்த வொளிநிறம் விளங்க வப்பால்
அப்புநீ ராடு வான்போ லருக்கனு [6]மத்தஞ் [7]சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பரவுந் தன்மைபொருந்திய வானரவீரர் பருத்தமலைகளைக் கடலிலே யிட்டதனாலே, பவழம்போற் செந்நிறம்வாய்ந்த பரிசுத்தமான கிரணங்களும் கறுத்திடுமாறு (அக்கடலினின்று தெறித்து) வந்திட்டு உப்பு நீர் தன்னுடலிடத்தும் படிந்ததனால் மங்கிய (தன்னுடைய) ஒளியுள்ளநிறம் விளங்கும்படி பிறகு அம்பு என்று சொல்லப்படும் நன்னீரில் நீராடுபவன்போலச் சூரியனும் அஸ்தமித்தான்; (எ - று.)

செந்நிறவொளியுள்ள கிரணங்கள் கறுத்தனவாம்படி உப்புநீர் தெறித்ததனால் தன்நிறம் மங்கிவிட்டதுபற்றி அம்மாசுதீர நீராடச்செல்லுவான் போலச் சூரியன் அத்தமித்தானென்றார்: **ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** இயற்கையில் அத்தமித்தற்கு, ஒரு காரணங்கற்பித்துக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. பி - ம்:—[1]பப்பு நீண்டுயர்ந்த. [2]கடலுட். [3]நீரதனால். [4]தீய, வீந்திட்டு. [5]அகத்துத். [6]வரையை, வானம். [7]சார்ந்தான். (709)

20.—பிறைச்சந்திரனதுதோற்றம்.

மாலுறு குடக வானின் [1]வயங்கிய வந்து தோன்றும்
பாலுறு பசுவெண் டிங்கள் பங்கய நயனத் தண்ணல்
மேலுறு பகழி [2]வாங்கி [3]வெகுண்டனன் விரைவின் [4]வந்த
காலுற [5]வளைத்த காமன் வில்லெனக் காட்டிற் றன்றே.

(இ - ள்.) பெருமைபொருந்திய வானத்தின் மேற்றிசையிலே விளங்குமாறு வந்துதோன்றுகின்ற பகுப்பாகப்பொருந்தியவெண்ணிறமுள்ள இளையபிறைச்சந்திரன்,—தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய பெருமையிற்சிறந்த இராமபிரான்மேற் படுகின்ற பகழியைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சினங்கொண்டவனாய் விரைவின்வந்த மன்மதன் இரண்டுமுனையும் சேருமாறு வளைத்த வில்போலத் தோன்றிற்று; (எ - று.)—**தற்குறிப்பேற்றவணி:** பி - ம்:—[1]வயங்கியே. [2]தூர்க்க. [3]வெகுண்டன. [4]வாங்கிக். [5]வளைந்த. (710)

21.—இதுவும் சந்திரோதயவருணனை.

நூற்றிதழ்க் கமலந் [1]தந்த [2]நுண்ண றுஞ் சுண்ண [3]முண்ணத்
[4]தீற்றிமென் பனிநீர் தோய்ந்த [5]சீகரத் தென்ற லென்னும்
காற்றினும் மாலை யான கனலினுங் [6]காம வாளிக்
கூற்றினும் வெம்மை காட்டிக் கொதித்ததக் குளிர்வெண் டிங்கள்.

(இ - ள்.) நூறு இதழ்களையுடைய தாமரைதந்த நுண்ணிய நறுமணமுள்ள மகரந்தப்பொடியை நிறையும்படி (தன்னிடத்துத்) தீற்றிக்கொண்டு மெல்லிய பனிநீர்த்திவலைபடியப்பெற்ற தென்றற் காற்றினாலும் மாலைக்காலமென்ற நெருப்பினாலும் மன்மதபாண மாகிய யமனாலும், அந்தக்குளிர்ந்த வெள்ளியபிறைச்சந்திரன் வெம்மையை (இராமனுக்கு)க் காட்டிக்கொண்டு கொதித்துத் தோன்றிற்று; (எ - று.)

கூடியநிலையிற் குளிர்ந்து காணப்படுஞ் சந்திரன், சீதையைப் பிரிந்து வருந்துகின்ற இராமனுக்குத் தென்றல்முதலியன சேரப் பெற்று மிகவும்வெப்பத்தை யுண்டாக்கிற்றென்க. சீகரம்- திவலை: வடசொல். பி-ம்:—[1]மன்னு. [2]நுண்ணுறுஞ். [3]உண்டு. [4]தூற்று. [5]சீதளத், தூயவத். [6]காமன். (711)

22.—இராமபிரானுடையதோள்மீது நிலாவீசுதலின் வருணனை.

செயிர்ப்பினு மழகு செய்யுந் திருமுகத் தணங்கைத் தீர்ந்து
துயிற்சுவை [1]மறந்தான் [2]தோளில் தூநிலாத் [3]தவழுந் தோற்றம்
மயிற்குலம [3]பிரிந்த தென்ன மரகத மலைமேன் [5]மெள்ள
உயிர்ப்புடை வெள்ளைப் பிள்ளை வாளரா [6]வூர்வ போன்ற.

(இ - ள்) கோபித்தாலும் அழகாகவுள்ள திருமுகத்தை யுடைய தெய்வப் பெண்போன்ற சீதையைப் பிரிந்து, உறக்கத்தின் சுகத்தை மறந்திட்டவனான இராமபிரானது தோளிலே வெண்ணிறமுள்ள நிலாத் தவழ்கின்ற காட்சி,—சிறந்த மயில் பிரிந்திட்டதென்ற காரணத்தினால் மரகதமலைமீது கடுமையாகச் சுவாசித்தலையுடைய வெண்ணிறமுள்ள கொடியபாம்புக்குட்டி மெல்ல ஊர்வதை யொத்திருந்தது; (எ - று.)

தென்றற்காற்றோடுகூடிய நிலா ஸ்ரீராமன் தோளின்மேற்படுதல் அப்பிரானுக்குப் பெருந்துன்பத்தை விளைத்தல்பற்றி, அதனை உயிர்ப்புடை வெள்ளைவாளராப்பிள்ளை யூர்வபோலுமென்றார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. மலையில் மயிலுள்ள இடத்துப் பாம்பு ஊரின அதனை மயில் குத்திக் கொல்லக்கூடுமாதலால், மயில்பிரிந்தவிடத்து அரா அச்சமின்றி யூருமென்க. குலமயில் - சீதை. மரகதமலை - பசுநிறமுள்ள ஸ்ரீராமன் தோள். சீதையைப் பிரிந்த இராமபிரானது தோளின்மீது நிலா வீசுவதுபற்றி அதற்கு ஏற்ப உவமை கூறிய நயம் கருதத்தக்கது. பி-ம்:—[1]துறந்

தான். [2]தோண்மேல். [3]தவழ்ந்த, தழுவும். [4]பிரிந்தமான. [5]வன்னி. [6]ஊர்வதொத்த. (712)

23.—இராமபிரானுக்குப் பிரிவுத்துயர்மிகுதலின் வருணனை.

மன்னொடு [1]நகர மாடே [2]வருதலால் [3]வயிரச் செங்கைப்
பொன்னெடுந் திரள்தோ ளையன் மெய்யுறப் புழுங்கி நைந்தான்
பன்னெடுங் காதத் தேயுஞ் சுடவல்ல பவளச் செவ்வாய்
[4]அந்நெடுங் [5]கருங்கட் டீயை யணுகினுல் [6]தணிவ துண்டோ.

(இ-ள்.) பெருமைமிகுந்த இலங்காநகரத்தருகில் வருதலாலே, உறுதியான செந்நிறக்கையையும் அழகிய நீண்ட திரண்டதோளையுமுடைய இராமபிரான் உடல் மிகவும் வெயர்த்துவருந்தினுன்; பல நீண்ட காதத்திலும் சுடவல்ல பவளம்போற்சிவந்த வாயையும் நீண்ட கருங்கண்ணையுமுடைய அந்தத்தீயை நெருங்கினுல், (அது, சுடாமல்) தணிந்திருக்குமோ? (எ - று.)

முன்னிரண்டடிகளைப் பின்னிரண்டடிகள் சமர்த்தித்துநின்றது - தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணி. உலகத்துத் தீயினும் இதற்கு வேற்றுமைதோன்ற, 'பவளச்செவ்வாய் நெடுங்கருங்கண்' என்று அடைமொழிகொடுத்தார்: பிரிவுத்துன்பத்தை விளக்கச் சீதையைத் தீயாக உருவகஞ் செய்தது. பி - ம்:—[1]கிரியின், நகரின். [2]வரவர. [3]உருகிச்சாலப். [4]அன்னெடும். [5]தீயையாங்கே. [6]ஆவதுண்டோ. (713)

24.—அப்போது குரங்குவடிவுகொண்டிருந்த ஒற்றரை விபீடணன் பிடித்துக்கொள்ளுதல்.

[1]இற்றது கால மாக விலங்கையர் வேந்த [2]னேவ
ஒற்றர்வந் [3]தளவு நோக்கிக் குரங்கென வுழல்கின் றாரைப்
பற்றின னென்ப மன்றே பண்டுதான் பலநாட் செய்த
நற்றவப் [4]பயன்தந் துய்ப்பி முந்துறப் போந்த நம்பி.

(இ - ள்.) முன்னர்த் தான் பலநாள்செய்த நல்ல தவத்தின் பயன் வந்து தூண்டிச்செலுத்த முன்னம் (இராமபிரானைச்) சேர்ந்த விபீடணன், இலங்கையர்க்குத்தலைவனான இராவணன் (தனது) வாழ்நாள் இற்றதாக(த் துர்ப்புத்தி கொண்டு) ஏவிய தனுல் ஒற்றர்வந்து (வானரசேனையின்) அளவைநோக்கிய வண்ணம் வானரங்களென்று (வேஷம்பூண்டு பாசறையில்) திரிகின்றவரைப் பிடித்துக்கொண்டான்; (எ - று.)—காலம் - வாழ்நாள். இற்றது - அழியப்போவது: காலவழுவமைதி. இனி, இற்றது காலம் ஆக - அக்காலத்து இவ்வாறு நிகழ்கையில் [ஸ்ரீராமன் பிரிவுத்துயரை மிகுதியாகக் கொண்டு வருந்தி நிற்கையில்] எனினுமாம். என்ப, மன்றே, அசைகள். பி - ம்:—[1]இற்றிது. [2]ஏவும். [3]உற்று. [4]பயன்கடுப்பான், பயன்கடுப்ப. (714)

25.—விபீடணன் ஒற்றரைக் கண்டுபிடித்ததைப்பற்றிய வருணனை.

பேர்வுறு கவியின் சேனைப் பெருங்கடல் [1]வெள்ளந் தன்னுள்
ஓர்வுறு [2]மனத்த னாகி யொற்றரை யுணர்ந்து கொண்டான்
சேர்வுறு பாலின் வேலைச் சிறுதுளி [3]தெறித்த வேனும்
நீரினை வேறு செய்யு மன்னத்தின் நீர [4]னானான்.

(இ - ள்.) இடம்விட்டுப் பெயர்ந்துசெல்லுந் தன்மைவாய்ந்த குரங்குச் சேனையாகிய பெருங்கடல்வெள்ளத்திலே, ஆராய்ச்சி யுள்ளமனத்தனாகி, (வந்து) ஒற்றரை யறிந்துகொண்டவனான விபீடணன், (நீர் சேர்ந்தாலும் தன்னோடு பாலாகச்) சேர்த்துக்கொள்ளுதல் பொருந்திய பாற்சமுத்திரத்திலே ஒருசிறுநீர்த்துளிதெறித்த தாயினும் அந்த நீரினையும் பிரித்து எடுக்கவல்ல அன்னப்பறவையின் தன்மையையுடையவனானான்; (எ - று.)

பாற்கடலில் நீர் துளிசேர்ந்தாலும் பிரித்தெடுக்கவல்ல அன்னப்பறவை, குரக்குச்சேனாசமுத்திரத்தில் வந்த ஒற்றரைப் பிரித்தறிந்த விபீடணனுக்கு உவமையாயிற்று: உவமையணி. 'மாற்றாரைச் சேர்ந்தோர் சேனையில் வந்து பேதித்தல்முதலியன எங்கே செய்துவிடுவாரோ?' என்று எப்போதும் சாக்கிரதையுடனே பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன் விபீடணனென்பார் 'ஓர்வுறுமனத்தனாகி' என்றார். பி - ம்:—[1]ஆயவெள்ளத்து. [2]மனத்தாற்பார்க்கும், மனத்தினாகி. [3]தெளித்த தேனும், தெறித்ததேலும். [4]அன்னான். ()

26.—இதுவும் அது.

பெருமையுஞ் சிறுமை தானும் [1]முற்றுறு [2]பெற்றி யாற்ற
அருமையி னகன்று நீண்ட [3]விஞ்சையு ளடங்கித் தாமும்
உருவமுந் தெரியா வண்ண மொளித்தனர் குறையு மாயத்து
இருவரை யொருங்கு காணும் யோகியு [4]மென்ன லானான்.

(இ - ள்.) விபுவாயிருத்தலும் அணுவாயிருத்தலும் நிரம்பப் பெற்ற தன்மை மிக, (நடத்தையிற்கொணர்தற்கு) அரிய தன்மையினாற் பரந்து மிகுந்துள்ள (வேதாந்தங்களிற்கூறப்படும்) விச்சைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு, தாமும், உருவமும் கண்ணுக்குப்புலனாகாதபடி ஒளித்தவராய்(ச் சரீரத்துக்குள்ளே) வாழ்கின்ற விசித்திரத் தன்மையமைந்த (ஜீவன் ஈசுவரன் என்ற) இருவரையும் ஒருங்கே பிரதியட்சமாகக்காணவல்ல யோகி என்று சொல்லுதற்கும் ஏற்றவனானான், (விபீடணன்); (எ - று.)

ஒவ்வோர் உடலிலும் சீவான்மா பரமான்மா என்ற இருவர் உளர்: அவர்களில் பரமான்மா, விபு [எங்கும் வியாபித்துநிற்குந் தன்மையன்]; சீவான்மாவோ, அணுவின்சொரூபமானது: இங்ஙனம் உடம்பிலுள்ளே யிருந்தும், இவ்விருவரின்வடிவம் ஊனக் கண்ணுக்குத் தோன்றுவதில்லை: வேதாந்தங்களிற் கூறப்பட்டுள்ள தகரவித்யைமுதலிய வித்யைகளைக்கொண்டு உபாசனை

செய்தால், இவ்விருவர்களையும் ஞானத்திற்கு இலக்காக்கலாம்; அவ்வண்ணமுள்ள சீவான்மபரமான்மாக்களை யோகியர் தமது யோகபலத்தால் காணவல்லா ரென்பது, நூற்கொள்கை. பெரிய வடிவங்கொள்ள வேண்டுமென்றாலும், சிறிய வடிவங்கொள்ள வேண்டுமென்றாலும் கொள்ளுதற்கு ஏற்றவல்லமைவாய்ந்து, மாயவித்தைக்குக் கட்டுப்பட்டுத் தம்முருத் தெரியாதிருந்த சுக சாரணரென்னும் இராவணனது ஒற்றர்களைத் தனது விஞ்சை மகிமையாற் கண்டுபிடித்த விபீடணனுக்கு, தமதுயோகபலத்தால் ஜீவாத்மபரமாத்மாக்களைக் கண்ட யோகியை உவமையாக் காட்டினார். இந்த உவமையால் இவர்களைக் கண்டுபிடிப்பது அரியசெயலென்பது பெறப்படும். பி - ம்:—[1]முற்றொரு. [2]பெற்றியாற்றம். [3]விஞ்சையி னடக்கத்தாலும், விஞ்சையுளடங்கி யார்க்கும். [4]எண்ணல். (716)

27.—இராமபிரானுக்கு விபீடணன் அவ்வொற்றரைக் காட்டுதல்.

[1]கூட்டிய விரல்திண் கையாற் குரங்குக ளிரங்கக் குத்தி
மீட்டொரு வினைசெய் யாமல் [2]மாணையின் கொடியால் வீக்கிப்
[3]பூட்டிய கையர் வாயாற் குருதியே பொழிகின் றாரைக்
காட்டினன் கள்வ ரென்னாக் கருணையங் கடலுங் கண்டான்.

(இ - ள்.) விரலையொன்றுசேர்த்து முட்டியாக்கிய வலியகையினாலே பரிதபிக்கும்படி வானரங்களாற் குத்தப்பட்டுப் பின்னும் வேறுஒருதொழில் செய்யமுடியாதபடி மாணைக்கொடியாற்சேர்த்துக்கட்டிய கைகளையுடையவர்களும் வாயினால் இரத்தத்தையே சிந்துகின்றவருமான அந்த ஒற்றர்களை, வேஷம்பூண்டுவந்தவரென்று (இராமபிரானுக்கு விபீடணன்) காட்டினான்; கருணைக்கடலாகிய இராமபிரானும் கண்டான்; (எ - று.)—இராமபிரானை இங்கே கருணைக்கடல் என்றது - அவர்கள்மீது இராமபிரான் இரக்கங்கொள்வதுபற்றியாகும். குரங்குகள் குத்திய குத்தின் விசையால், சுகசாரணர், வாயினாற்குருதி பொழியலானார்களென்க. சுகசாரணரைக்குத்தினது குரங்குகளே, விபீடணன் அல்லனென்பது, மேற்செய்யுளில் "பிழைசெய்தகொல்லோ குரங்கென விரங்கி நோக்கி...நலியலிர்விடுமின்" என வருவதுகொண்டும் அறியலாம். பி - ம்:—[1]கூட்டியவிறற்றிண்கையாற், கூட்டி நற்றிண்கையாரக். [2]மாணையின். [3]பூட்டியதங்கைவாயிற்பொழிகின்ற குருதியாரை. ()

28.—இராமபிரான் ஒற்றரின் கட்டை யவிழ்த்துவிடுமாறு கூறுதல்.

[1]பாம்பிழைப் பள்ளி வள்ளல் பகைஞரென் றுணரான் [2]பல்லோர்
நோம்பிழை [3]செய்த [4]கொல்லோ குரங்கென விரங்கி நோக்கித்
தாம்பிழை செய்தா ரேனுந் தஞ்சமென் றடைந்தோர் தம்மை
நாம்பிழை செய்ய லாமோ [5]நலியலீர் [6]விடுமி னென்றான்.

(இ - ள்.) யாம்பாகிய அணிகலம்போன்ற பக்கையையுடைய உதாரகுணமுள்ள இராமன், (குரங்கு உருக்கொண்டிருந்த அவர்களைப்) பகைவர் (வேற்றுருக்கொண்டுள்ளார்) என்று அறியாதவனாய், 'பலரும் வெறுக்குந் தீங்குகளை இவ்வானரங்கள் செய்தனவோ?' (அதனால்தான் குத்துண்டனவோ?) என்று இரக்கத்துடன் நோக்கி, 'தாம் தீமை செய்தாரேனும் '(நீதான்) இரட்சகம்' என்று வந்துசேர்ந்தவரை நாம் உபத்திரவஞ் செய்யலாமோ?(இவர்களை) வருத்தாதீர்; (கட்டை) அவிழ்த்துவிட்டிடுங்கள்' என்று கூறினான்; (எ - று.)

கள்வரென்று விபீடணன் காட்டவும், ஸ்ரீராமன் இரு வானரங்கள் கள்ளத்தொழில்செய்ய அவற்றைக்கண்டு விபீடணன் காட்டினனென்று ஸ்ரீராமன் கொண்டான். 'தஞ்சமென்றடைந்தோர் தம்மை நாம் பிழைசெய்யலாமோ' என்று அநுவாதமாகக் கூறியிருத்தலால், அவ்வொற்றர்கள் தஞ்சமென்று ஓலமிட்டனரென்பது பெறப்படும். இனி முன்னிரண்டடிகட்கு—இராமன், (அவர்களைப்) பகைவராயிற்றேயென்று மனத்துக்கொள்ளாதவனாய், 'பலரும் வெறுத்துக்கூறும் தீங்கை (நம்பக்கத்து) வானரங்கள் [இவர்கட்குச்] செய்தனவோ? என்று இரக்கங்கொண்டுநோக்கி என்று உரைப்பினுமாம். பகைப்புலத்தார் கள்ளத்தன்மையால் வந்திட்டாரென்றாலும் ஒற்றரான அவரை இமிசித்தலும் இரக்கமற்றசெயலென்று பலராலு மிகழப்படுமென்பான், 'பல்லோர் நோம் பிழை' என்றானுமாம். பி - ம்:—[1]பாம்புழைப். [2]பல்கால். [3]செய்தார். [4]கொல்லாம். [5]நலிந்திடல். [6]விடுதியென்றான், விடுதிரென்றான். (718)

29.-விபீடணன் சுகசாரண ரென்று அவர்களைத் தெரிவித்தல்.

அகனுறப் [1]பொலிந்த வள்ளல் [2]கருணையா லழுத கண்ணன்
[3]நகநிறை கானின் வைகு நம்[4]மினத் தவரு மல்லர்
[5]தகை[6]நிறை வில்லா வுள்ளத் திராவணன் தந்த வொற்றர்
சுகனிவ னவனுஞ் சார னென்பதுந் தெரியச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) மனம் மிகவும் விளக்கமாயுள்ள உதாரனை இராமபிரான், இரக்கத்தால் நீர்பெருகுகின்ற கண்களையுடையவனானான்; (அப்போது விபீடணன், 'இவர்கள் வானரரூபத்தைக்கொண்டிருப்பினும்) மரம்நிறைந்த காட்டிலே வைகும் நம்மினத்தவரும் [வானரரும்] அல்லர்; நற்குணம்நிறைதலில்லாத உள்ளத்தையுடைய, இராவணனனுப்பிய ஒற்றராவர்; இவன் சுகனென்பவன்: அவனுஞ் சாரணன்' என்பதையும் விளக்கமாகச் சொன்னான்;

சாரன் - சாரணனென்பதன் திரிபுபோலும். இனி, அவனும் - அந்தச்சாரணனும், சாரன்-ஒற்றனே எனினுமாம். இவர்கள் இரக்கஞ்செய்யத்தக்கவரல்ல ரென்ற குறிப்புத்தோன்ற விபீடணன் கூறினான். இராமபிரானது பேரிரக்கத்தைக்கண்டு விபீடணன் அழுதகண்ணனாய்க் கூறினானென்று கொள்வாருமுளர். பி - ம்:—

[1]பேர்ந்தவள்ளல். [2]கருணையொத்தழுதகண்ணவர். [3]நகனிறைகாலின். [4]இனத்தவர்கள். [5]தக. [6]நெறியிலாத, நிறைவிலாத. (719)

30.—விபீடணனைப் பேதோபாயத்தால் வேறுபடுத்தக்கருதி அவ்வொற்றர் இராமனிடத்துக் கூறுதல்.

கல்விக்கண் மிக்கோன் சொல்லக் [1]கருமன நிருதக் கள்வர்
வல்விற்கை வீர மற்றிவ் வானரர் வலியை நோக்கி
வெல்விக்கை யரிதென் றெண்ணி வினையத்தா லெம்மை யெல்லாம்
கொல்விக்க [2]வந்தான் மெய்ம்மை குரங்குநாங் கொள்க வென்றார்.

(இ - ள்.) படிப்பில்மிக்கோனாகிய விபீடணன் (அவ்வாறு) சொல்ல, வஞ்சகமனத்தையுடைய கள்ளவேஷத்தைக்கொண்ட இராட்சசவொற்றர், (இராமபிரானைநோக்கி) 'வலிய வில்லைக்கையிற்கொண்ட வீரனே! இந்த வானரரின் வலிமையைப்பார்த்து, (இராவணனுக்கு) வெற்றியையுண்டாக்கிக்கொடுத்தல் முடியாதென்றுகருதி, (அந்த இராவணனது தம்பியாகிய இவன்) வஞ்சனையாய் ('அஞ்சி உன்னைச் சரணமடைந்ததாக வேஷம் போட்டுக்கொண்டு, வானரங்களாகிய) எங்களையெல்லாம் (ஒவ்வொருவியாஜத்தால்) கொல்விக்குமாறு வந்துள்ளான்; (இது) மெய்யேயாம்; நாங்கள் வானரங்கள்; (இதனை மனத்திற்) கொள்க' என்று கூறினார்; (எ - று.)—கள்வர் என்றாரென்க. பி - ம்:—[1]கருநிற. [2]வந்தானென்று. (720)

31.—விபீடணன் பேதோபாயஞ் செய்யக்கருதிய அந்த ஒற்றரைத் தனதுமந்திரபலத்தால் நிசவடிவமடையுமாறு செய்தல்.

கள்ளரே காண்டி யென்று மந்திரங் கருத்துட் கொண்டான்
தெள்ளிய தெரிக்குந் [1]தெவ்வர் தீர்வினை தேர்த லோடும்
துள்ளியி னிரதந் [2]தோய்ந்து [3]தொன்னிறங் [4]கரந்து வேறாய்
வெள்ளி [5]போன் றிருந்த [6]செம்பு மாமென வேறு பட்டார்.

(இ - ள்.) '(இவர்கள்) கள்ளமாகவேஷம் பூண்டவரே; [இதனைக்] காண்பாய்' என்று (அவர்களின் மாயத்தை மாற்ற) மந்திரத்தை மனத்தில் ஜபித்தான்; உண்மையைக்காட்டவல்லதாய்ப் பகைவரின் [சுகசாரணரின்] (குரங்குவடிவத்தை) நீக்குதற்குரிய தான செயல் [மந்திரஜபம்] சேர்ந்தவுடனே, பாதரசத்துளி தோயப்பெற்றுப் பழையதன்னிறம் மறைந்து வேறுபட்டு வெள்ளி போன்று [வெள்ளியெனக் கருதுமாறு] இருந்த செம்பு (அந்த இரசம்போகுஞ் செயலைச்செய்து புடமிட வெள்ளித்தன்மை நீங்குவதையு)ம் போலு மென்னும்படி வேறுபட்டு (முன்னைய) வடிவத்தைப் பெற்றார்கள்; (எ - று.)

கரியராய்ப் பாவகாரிகளாயுள்ள அரக்கர்க்குக் களிம்போடு மாசுபடிந்த செம்பும், தாழ்ந்த அரக்கர் மாயவிச்சையால் குரங்

குருக்கொண்டு தோன்றுவதற்குத் தாழ்ந்த செம்பு ரசசம்பந்தத்தால் உயர்ந்த வெள்ளியாய்த் தோன்றுவதும், அரக்கர் கரந்தவுருவம்மாறி நிசவடிவம் பெறுதற்குப் புடமிட அந்தச் செம்பு வெள்ளிவடிவம் மாறி நிசவடிவைப்பெறுதலும் உவமை. பி - ம்:— [1]தெய்வத்திவினை சேர்தலோடும், தெய்வவீடணன் சேர்ந்த நீசர். [2]தோய்ந்த, தோயத். [3]தூய்நிறம். [4]திரிந்துவேறாய், திரிந்து வேறோர், கரந்துதோன்றா. [5]போலிருந்த, ஓடிருந்த. [6]செம்பொன்.

32.—அப்போது இராமபிரான் அவர்கட்கு அபயமளித்து வந்தசெய்தியைக் கூறுமாறு வினவுதல்.

மின்குலா மெயிற்ற ராகி [1]வெருவந்து வெற்பி னின்ற
வன்கணார் தம்மை நோக்கி மணிநகை முறுவல் [2]தோன்றப்
புன்கணார் [3]புன்க ணீக்கும் புரவலன் போந்த தன்மை
என்கொலாந் [4]தெரிய வெல்லா மியம்புதி ரஞ்ச லென்றான்.

(இ - ள்.) மின்னல்போல் ஒளிவிளங்குகின்ற கோரப்பற்களையுடையவராகி [தம் உண்மையுருவம் வெளிப்பட்டு] அஞ்சி மலைபோன்ற பெருந்தோற்றத்துடன் நின்ற கொடியவரான (அந்த) ஒற்றர்களைப் பார்த்து, வருந்துபவரின் வருத்தத்தைப் போக்குகின்ற இரட்சகனான இராமன்,—முத்துப்போல் வெண்ணிறமான புன்சிரிப்புத்தோன்ற, 'அஞ்சவேண்டா; (நீவிர்) வந்த காரணம் என்கொலோ? எல்லாம் தெரியுமாறு சொல்லுமின்' என்று வினவினான்; (எ - று.)—புன்கணார்புன்மைதீர்க்கும் புரவலன் - கருத்துடையடைமொழியணி. பி-ம்:— [1]வெருவியே, வெருவிய. [2]செய்தான். [3]புன்மை. [4]தெரியவென்ன. (722)

33.—அந்த ஒற்றர்கள் தாம் வந்த காரணத்தைச் சொல்லுதல்.

தாய்தெரிந் [1]துலகு காத்த தவத்தியைத் தன்னைக் கொல்லும்
நோய்[2]தெரிந் துணரான் தேடிக் கொண்டன னுவல [4]யாங்கள்
வாய்தெரிந் [5]துணரா வண்ணங் [6]குழறுவார் [7]வணங்கி மாய
வேய்தெரிந் துரைக்க வந்தேம் வினையினால் வீர வென்றார்.

(இ - ள்.) (அந்தஒற்றர்கள், இராமபிரானை) வணங்கி, ஆராய்ந்து (இன்னதுசொல்வது என்று) அறியாதபடியினாலே வாயினாற் குழறுபவர்களாய், 'வீரனே! தாயாக அறியப்பட்டு உலகைக்காக்கின்ற தவமுடையவளை [சீதையை]த் தன்னைக்கொல்லும்நோயென்று ஆராய்ந்தறியாதவனாய்(க் கேட்டை)த் தேடிக்கொண்டுவிட்டவனாகிய இராவணன் ('ஒற்றிவாருங்கள்' என்று) கட்டளையிட, யாங்கள் (எமது) தீவினையினாலே வஞ்சனையாக ஒற்றறிந்து (இராவணனுக்குச்) சொல்ல வந்தோம்' என்று (தாம் வந்த காரணத்தைத்) தெரிவித்தார்கள்; (எ - று.)—தெரிந்துணராவண்ணத்தால் வாய்குழறுபவராய் என்றாரென்க. பி - ம்:— [1]உலகங்காத்த, உலகுக்காய். [2]தெரிந்தாய்ந்து. [3]கொண்டவன். [4]ஆற்றின், என்னா. [5]உரையா. [6]கழறுவார், கழறுவான். [7]மறைந்து. (723)

34.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - இராவணனிடஞ்சொல்லுமாறு இராமபிரான் அத்தூதுவரிடம் கூறியவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

எல்லையி லிலங்கைச் செல்வ மிளையவற் கீந்த தன்மை
சொல்லுதிர் மகர வேலை கவிக்குல வீரர் [1] தூர்த்துக்
கல்லினிற் கடந்த வாறுங் கழறுதிர் காலந் தாழ்த்த
வில்லினர் வந்தா ரென்றும் விளம்புதிர் [2] விளம்ப லாதீர்.

இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எல்லையில்லாத இலங்கைச்செல்வத்தையாளுமாறு இளையவனுன தம்பிக்குக் கொடுத்த தன்மையைச் சொல்லுங்கள்; மகரங்கள் நிறைந்த கடலை வானரக்குலத்துதித்த வீரர்கள் கல்லைக் கொண்டு தூர்த்துக்கடந்திட்ட விதத்தையும் சொல்லுங்கள்; இத்துணைக்காலம் தாமதித்த வில்வீரர்கள் வந்திட்டாரென்றும் சொல்லுங்கள்; (இவற்றில் எதையும்) சொல்லாதிருக்காமற்போகின்றீர்: [அவசியமாகச் சொல்லுங்களென்றபடி]; (எ - று.)— காலந்தாழ்த்த - உனது வாழ்நாளைக்குறைக்க: விளம்பலாதீர் - பேசமுடியாது வாய்குழறுபவர்களே! என்று உரைத்தலுமாம். பி - ம்:—[1] தூர்த்த. [2] தெரியவென்ருன், வினையமிக்கீர், விளம்ப வல்லீர். (724)

35. கொத்துறு தலையான் வைகுங் குறும்புடை [1] யிலங்கைக் குன்றம்
தத்துறு [2] தடநீர் வேலை [3] தனிஒெரு சிறையிற் ருதல்
ஒத்துற வுணர்ந்தி லாமை யுயிரொடு [4] முறவி னேடும்
இத்துணை யிருந்த தென்னுந் [5] தன்மையு மியம்பு வீரால்.

(இ - ள்.) கொத்தாகவுள்ள சிரசையுடைய இராவணன் தங்கியுள்ளதும் குறும்பர்களையுடையதுமான இலங்கையைக்கொண்ட மலை, தடுமாறுகின்ற மிக்கநீரைக்கொண்ட கடலில் ஒருதனிப்பட்ட இடத்திலேயிருப்பதாதலை மனத்திற் படும்படி (யாம்) அறியாமலிருந்ததுதான் அவன் உயிருடனும் சுற்றத்தாருடனும் இத்துணைநாள் இருந்ததற்குக்காரணம் என்ற இந்தவிஷயத்தையும் சொல்லுவீர்; (எ - று.)—சிறையிற்று - குறிப்புமுற்று. "குலைகொண்டவீரைந்தலையான்" என்ருற்போல, "கொத்துறுதலையான்" என்ருர். பி - ம்:—[1] இருக்கைக். [2] கடலினுள்ளாய்த். [3] தனியொரு, தனிலொரு. [4] உணர்வினேடும். [5] தண்மையும். (725)

36. சண்டங்கொள் [1] வேக மாகத் தனிவிடை யுவணந் தாங்கும்
துண்டங்கொள் பிறையான் மௌலித் துளவினு னேடுந் தொல்
[2] அண்டங்க ளவையுந் தாக்கிக் காப்பினும் [3] அறமி லாதான் [தலை
கண்டங்கள் பலவுங் [4] காணக் காண்பதுங் கழறு வீரால்.

(இ - ள்.) வானத்தில் உக்கிரத்தன்மைகொண்ட வேகத்துடன் செல்லவல்ல ஒப்பற்ற இடபமும் கருடனும் (முறையே) தாங்குகின்ற பாகமாயுள்ள பிறைச்சந்திரனை (ச் சிரசிலே) பூண்டவனை சிவபெருமான் (தன்) சிரசிலே துளசிமாலையையணிந்த

திருமாலுடனே பழமையான அண்டங்களிலுள்ள எல்லாப் பிராணிகளும் (எதிரிடுபவர்களை) மோதியவண்ணம் பாதுகாத்தாலும், தருமமில்லாதவனான இராவணனைப் பலதுண்டங்கள் ஆகுமாறு செய்யப்போவதையும் சொல்லுவீர்; (எ - று.)

மாகம் - ஆகாசம். மாகம் சண்டங்கொள்வேகம்என மாறுக. அண்டங்கள் - அண்டத்துயிர்கட்கு, இலக்கணை. தனிவிடை தாங்கும் பிறையான், உவணந்தாங்கும் துளவினன் என முறையே சென்று இயைவது - முறைநிரனிறைப்பொருள்கோள். உவணம் - ஸுபர்ணம்: வடசொல: இனியஇறகு அமைந்ததென்று பொருள். இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் "தாழ்விலா" (38) என்பதன்பின் உள்ளது. பி - ம்:—[1]வேகமாரும். [2]அண்டங்கொள்தேவர்வந்து, அண்டங்களெவையுந் தாங்கி. [3]அறமில்யாக்கை, அறிவிலானை. [4]காண்பனென்பதும். (726)

37. [1]தீட்டுறு மழுவாள் வீரன் தாதையைச் [2]செற்றான் சுற்றம்
[3]மாட்டிய [4]வண்ண மென்ன வருக்கமு மற்றும் முற்றும்
வீட்டியென் [5]தாதைக் காக [6]மெய்ப்பலி [7]விசும்பு ளோர்க்கு[ல்.
ஊட்டுவ னுயிர்கொண் டென்னும் வார்த்தையு முணர்த்து வீரா

(இ - ள்.) தீட்டுதலைப்பொருந்திய மழுவென்னும் படையைக் கொண்ட வீரனான பரசுராமன் தன் தந்தையைப்பகைத்தவனான கார்த்தவீரியார்ச்சுனனைச் சுற்றத்தோடும் அழித்தவகைபோல, பந்துவர்க்கத்தாரையும் மற்றுமுள்ள சாதியாரையும் அழித்து, (இராவணனுடைய) உயிரையுங்கொண்டு, என் தாதையான சடாயுவின்பொருட்டு (அவ்விராவணனது) உடம்பாகிய பலியை விசும்பில்வாழ்பவரான தேவர்கட்கு ஊட்டுவேனென்ற வார்த்தையையும் உணர்த்துவீர்; (எ - று.)

கிருத்வீரியனென்பவனது குமாரனான கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் தத்தாத்திரேய முனிவரநுக்கிரகத்தினால் பலவரங்களையும் பெற்றுப் பலவேள்விகளையும் இயற்றி, தனதுமரபிற் சிலகாலத்துக்கு முன்பு தோன்றியவனான மகிஷ்மானென்ற அரசனா லுண்டாக்கப்பட்ட மாகிஷ்மதீபட்டணத்தை அரசாண்டுவரும்போது ராவணனையுமுள்படவென்று ராவணஜித்தென்று பேர்பெற்றிருந்தான். அவன், ஒருகாலத்தில் தன்சேனையுடனே வனத்திற்சென்று வேட்டையாடிவந்து பரசுராமனது தந்தையான சமதக்கினிமகாமுனிவனுடைய ஆச்சிரமத்தை யடைந்து முனிவனனுமதியால் அங்குவிருந்துண்டு மகிழ்ந்து மீளுகையில், ஓமதேனு முனிவனுக்குப் பலவளங்களையும் எளிதிற சுரந்தளித்தலைக் கண்டதனால் அதனிடம் விருப்புக்கொண்டு அப்பசுவை அம்முனிவனனுமதியில்லாமல் வலியக் கவர்ந்தான்; அதனையறிந்த, சமதக்கினிமுனிவனுடைய குமாரன் பரசுராமன் பெருங்கோபங்கொண்டு படைக்கலங்களுடனே சென்று அந்தக் கார்த்தவீரியார்ச்சுனனுடன் பொருது அவனைப் பெருஞ்சேனையுடனே நிலைகுலைத்து அவனுடைய ஆயிரந்தோள்களையும் தலையையும் வெட்டி வீழ்த்தி வெற்றி

கொண்டனன். பிறகு அந்தக் கார்த்தவீரியனுடைய குமாரர்கள் பழிக்குப்பழிவாங்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்துப் பரசுராமனில்லாதசமயம் பார்த்துப் பர்ணசாலையினுட்சென்று அவனது தந்தையாரைத் தலைதுணித்துப் போயினர்; பின்பு வந்த பரசுராமன் அதனையறிந்து பெருஞ்சினங்கொண்டு சென்று அந்த அருச்சுன குமாரர்களையும் உலகத்திற் செருக்குக்கொண்ட அரசர்கள் பலரையும் அழித்தொழித்துச் சகலக்ஷத்திரியவம்சவிநாசகாரணனாயினனென்பது, வரலாறு. பி - ம்:—[1]தீட்டிய. [2]செற்றார். [3]வாட்டிய. [4]வண்ணமேதன். [5]தாதைக்காய. [6]மெய்ம்மலி. [7]விசும்புளோரை, விசும்பினோரை. (727)

38. தாழ்விலாத் தவத்தோர் தையல் [1]தனியொரு [2]சிறையிற் றங்கச்
[3]சூழ்விலா வஞ்சஞ் சூழ்ந்த தன்னைத்தன் சுற்றத் தோடும்
வாழ்வெலாந் தம்பி கொள்ள வயங்கெரி நரக மென்னும்
[4]மீள்விலாச் சிறையின் வைப்பே னென்பதும் விளம்பு வீரால்.

(இ - ள்.) குறைவற்ற தவத்தையுடைய ஒப்பற்ற பெண் தனிப்பட்ட ஒருசிறையிலே தங்க(ப் பிறராற்) சூழ்வதற்கு முடியாதவஞ்சனையை ஆலோசித்துச்செய்த தன்னைச் செல்வவாழ்க்கையையெல்லாம் அவனது தம்பிகொள்ள, தன்னுடைய சுற்றத்தோடும் விளங்குகின்ற நெருப்புப்பொருந்திய நரகமென்கிற தப்ப முடியாத சிறையிலே வைப்பேனென்பதையும் விளம்புவீர்;

தீவினைப்பயனைத் தவறாது அநுபவிக்கச்செய்வேனென்றவாறு. "எரிவாய் நிரயத்து" என்றாற்போல, 'எரிநரகம்' என்றார். "தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற கிளிமொழியாள்" என்ற ஆழ்வாரருளிச்செயலுக்கு ஏற்ப 'ஓர்தையல் தனியொருசிறையிற்றங்க' என்றார். தனிஒரு சிறையிலே தங்கவைத்தவனைச் சுற்றத்தோடும் மீள்விலாச்சிறையில் வைப்பேனென்கிறான். விபீடணன் இலங்கையிலே அரசிருக்க, வஞ்சன் நரகத்திற் சிறையிருக்கவேண்டுமென்கின்றான் ஸ்ரீராமன். பி - ம்:—[1]தனித்தொரு. [2]சிறையிற்றங்க. [3]சூழ்தலா. [4]மீளகலா, வீழ்விலா. (728)

39.—இராமன் விடைகொடுத்தனுப்ப ஒற்றர் திரும்பிப்போதல்.

நோக்கினீர் தானையெங்கும் [1]நுழைந்துநீ ரினிவே றொன்றும்
ஆக்குவ தில்லை [2]யாயி [3]னஞ்சலென் றவ்வுண் டன்றே
[4]வாக்கினின் மனத்திற் கையின் [5]மற்றினி நலியா வண்ணம்
[6]போக்குமின் விரைவி னென்றா னுய்ந்தன [7]மென்று போனார்.

(இ - ள்.) நீர் சேனையெங்கும் நுழைந்துநோக்கினீர்; இனி வேறொன்றும் ஆகவேண்டுவதில்லையாயின், அஞ்சலென்று அபயமளித்த அது இருக்கின்றதன்றோ? (ஆதலால்), வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் கையினாலும் இனிஎவரும் நலியாதபடி, விரைவில்

(தும்மரசனிடம்) போங்கள் என்முன்; (அந்தச் சுகசாரணர்களும்) உய்ந்தோமென்று சொல்லிக்கொண்டு போயினர்; (எ - று.)

நாம் அபயமளித்திருத்தலால் வானரர்கள் ஒன்றுஞ் செய்யார்: அஞ்சாதுபோமினென்கின்றான். ஆக்குவது, போக்குமின் - ஆகுவது, போகுமின் என்பவற்றின்விகாரம். ஆயின், போகுமின் என்க. பி - ம்:—[1] நுழைந்தநீர், நுழைந்தினிர். [2] ஒன்றும். [3] அஞ்சலிரென்றுகூற, அஞ்சலென்றவரையையன். [4] வாக்கினன் மனத்தாற்கையால். [5] மற்றிவர்வலியா. [6] போக்குதிர், போக்குதி. [7] என்ன.

வேறு.

40.—இராவணன் ஆலோசிக்கத் தனிப்படுதல்.

அரவ மாக்கட லஞ்சிய வச்சமும்
உரவு நல்லணை [1] யோட்டிய வூற்றமும்
வரவும் நோக்கி யிலங்கையர் மன்னவன்
இரவி [2] னெண்ணிட வேறிருந் தானரோ.

(இ - ள்.) ஒலியையுடைய பெரியசமுத்திரம் அச்சமடைந்த அச்சத்தையும் [தன்மீது அணைகட்டுமாறு இடங்கொடுத்ததையும்] வலிமைபொருந்திய சிறந்த சேதுவை (அந்தக்கடல்)நெடுகக்கட்டிய வலிமையையும், (தம்பகைவர் இலங்கைக்கு) வந்துவிட்டதையும் கண்டு இலங்கையர்க்குத் தலைவனாகிய இராவணன் இராப்போதில் (மேல்செய்யவேண்டுவதை) ஆலோசிக்குமாறு வேறேயிருந்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1] கட்டிய. [2] எண்ணிடம். (730)

41.—இராவணன் மந்திரசாலை சேர்தல்.

[1] வார்கு லாமுலை மாதரும் மைந்தரும்
ஆரும் [2] நீங்க அறிஞரோ [3] டேகின்றான்
சேர்க வென்னினல் லால் [4] அன்று தென்றலும்
சார்கி லாநெடு [5] மந்திரச் சாலையே.

(இ - ள்.) 'சேர்க' என்ற அநுமதிகொடுத்தாலல்லாமல் அப்போது தென்றற்காற்றும் உட்புகாத நெடிய ஆலோசனைச்சாலையில் கச்சுவிளங்குகின்ற தனங்களையுடைய மகளிரும் ஆடவரும் யாரும் (அந்த இடத்தைவிட்டு) அப்பாற்செல்ல, (மந்திரத்திற்கு உரிய) அறிவாளிகளுடனே போய்ச்சேர்பவனானான், (இராவணன்);

அங்ஙன் எண்ண விரும்பித் தனிப்பட்டவன், தக்க அறிஞரோடு மந்திரசாலை சேர்ந்தானென்க. மாதர் - மனைவியரென்றும், மைந்தர் - வயிற்றிற்பிறந்த பிள்ளைகள் என்றுங் கொள்ளலுமாம். ஆலோசனைக்குத்தகாதவராயின், மனைவியரும் மக்களுமேயாயினும் அவர்களையும் அப்பாற்படுத்துவது முறைமையேயாமென்க. பின்னிரண்டடி, எவரும் புகுதற்கு அரிது அந்த மந்திரச்சாலையென்பதைப் புலப்படுத்தும். பி - ம்:—[1] வாருலா. [2] நீக்கி. [3] ஏகினான். [4] இளந்தென்றலும். [5] மந்திரசாலையே. (731)

42.—அப்போது விளக்கு ஏந்தியவர்.

உணர்வி [1]னெஞ்சின ரூம ருரைப்பொருள்
புணருங் கேள்விய ரல்லர் பொறியிலர்
[2]கொணருங் கூனர் குறளர் கொழுஞ் [3]சுடர்
துணரு நல்விளக் கேந்தினர் சுற்றினர்.

(இ - ள்.) (மனிதர்க்குஉரிய) இலக்கணமமையாதவராய் அறிவதுஎன்னுந்தன்மையில்லாத நெஞ்சையுடையவரும் ஊமர்களும் சொல்லுகிறவிஷயம் புலனாதற்குஏற்ற செவியில்லாதவரும் [பெருஞ்செவிடரும்] (வேண்டியவற்றைக்) கொணருந் தன்மை வாய்ந்த கூனரும் குறளரும் ஆகிய இவர்கள், கொழுவிய ஒளி விளங்குகின்ற அழகிய விளக்கையேந்தியவராய்ச் சுற்றியிருந்தனர்; (எ - று.)

பொறி - நல்லிலக்கணம். பொறியிலார் - அலிகள்என்பாரும் உளர். இனி, நெஞ்சினரும், ஊமர் கேள்வியரல்லராகிய பொறியிலரும் எனினுமாம். உணர்வில்நெஞ்சினர் முதலியோரால் கேடு உண்டாகாது என்பதுபற்றி, அவர் விளக்குஏந்திவர, அநுமதித்தான் இராவணனென்க. குறளர் - இரண்டடியுயரமே வளர்ந்தவர்: இச்சொல், இக்காலத்துக் குள்ளரென வழங்குகின்றது. பி - ம்:—[1]நெஞ்சினமருமறைப், நெஞ்சினரூமரைப்போற். [2]குணகும். [3]சுடர்த். (732)

43.—ஆலோசனைச் சபையில் 'நாம் துணிந்துசெய்ய வேண்டிய காரியம் யாது?' என, இராவணன் வினவுதல்.

[1]நணியர் வந்து மனிதர் நமக்கினித்
துணியும் [2]செய்வினை யாதெனச் சொல்லினன்
பணியுந் தானவ ராதியர் பன்முடி
மணியி னல்விளங் கும்[3]மணித் தாளினன்.

(இ - ள்.) (தன்னை) வணங்குகின்ற அசுரர்முதலியோரின் பல கிரீடங்களின்மணியினால் விளங்குகின்ற அழகியதாள்களையுடையனான இராவணன்,—'(நமது பகைவரான) மனிதர் வந்து சமீபித்துவிட்டனர்: இப்போது நாம் துணிந்துசெய்யவேண்டிய காரியம் யாது?' என்று (ஆலோசனைச்சபையோரைநோக்கி) வினாவினான்; (எ - று.)—இச்செய்யுள் ஒருபிரதியி லில்லை.

'பணியுந்......தாளினன்' என்று இராவணனைக்குறித்தது - அப்படி மேன்மைபெற்றவன் தன்தீவினையினால் மனிதர்க்காக ஆலோசிக்கும்படியாயிற்றே! என்று தெரிவித்தற்காக. பி-ம்:—[1]நணிய. [2]காரியம். [3]மலர்த். (733)

44.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - தாய்ப்பாட்டனை மாலியவான் தன்கருத்தைக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

கால வெங்கனல் போலுங் கணைகளால்
வேலை வெந்து நடுங்கி வெயில் புரை
மாலை கொண்டு வணங்கின வாறெலாம்
சூல மென்னவென் னெஞ்சைத் [1]தொளைக்குமால்.

(இ - ள்.) (அப்போது இராவணனது தாய்ப்பாட்டன் இவ்வாறு கூறலானான்):—ஊழிக்காலத்துக்கொடிய தீப்போலவுள்ள (இராமனது) அம்புகளால் சமுத்திரராசன் வெந்துபோய் நடுங்கி வெயிலையொத்த இரத்தினமாலையைக் காணிக்கைப்பொருளாகக் கொண்டு வணங்கிய வகையெல்லாம் சூலப்படை (மனத்திற் புகுந்ததுபோல) என்னெஞ்சத்தைத் தொளைக்கும்; (எ - று.)—ஆல் - இரக்கத்தைக்குறிக்கும். மேலைக்கவிகளிலும் இவ்வாறே. ஒற்றர் மூலமாய்ச் செய்தியுணர்ந்த மாலியவான் இவ்வாறு கூறுகின்றானென்க. பி - ம்:—[1] துளைத்ததால். (734)

45. கிழிப டக்கடல் கீண்டதும் மாண்டது
மொழிப டைத்த [1]வலியென மூண்டதோர்
பழிப டைத்த பெரும் [2]பயத் தன்னவன்
வழி[3]கொ டுத்ததென் னுள்ளம் வருத்துமால்.

(இ-ள்.) (இராமபாணத்தாற்) பிளவுஉண்டாகக் கடல் பிளவுபட்டவுடனே, மாட்சிமையையுடையதான (தவசியரின்) சாபமொழிகொண்டுள்ள வலிமையைப்போல (அந்த இராமபாணத்தால்) மூண்டதான ஒப்பற்றபழியைக்கொண்ட பெரும்பயத்தையுடைய அந்தச்சமுத்திரராசன் வழிகொடுத்தது என்னுள்ளத்தை வருத்தா நிற்கும்: (எ - று.)

முனிவரின் சாபமொழி அச்சத்தை யுண்டாக்குவதுபோல், இராமபாணம் சமுத்திரராஜனுக்குப் பேரச்சத்தை யுண்டாக்கிற்றென்க. ஒருவனுடைய அம்புக்காக ஒருகடவுட்சாதியான் பயப்படுவது பழியை விளைக்கு மாதலால், 'பழிபடைத்த பெரும்பயத்து' எனப்பட்டது. பி - ம்:—[1] வல்வீரமுடித்திட. [2] புயத்து. [3] தொடுத்தது. (735)

46. படைத்த [1]மால்வரை யாவும் [2]பறித்துவேர்
[3]துடைத்த வானர வீரர்தந் தோள்களைப்
புடைத்த வாறும் புணரிடைப் போக்கற
அடைத்த வாறுமென் [4]னுள்ளத் [5]தடைத்தவால்.

(இ - ள்.) பிரமனாற் படைக்கப்பட்ட பெரியமலைகளையெல்லாம் வேரோடும்பறித்துக் கொணர்ந்து (கடலிலிட்டு உலகத்திற் பெரியமலை) இல்லாமற்செய்த வானரவீரர்கள் கடலைச் சலிக்கவொட்டாமல் அடைத்தவிதமும் தம்தோள்களைத்தட்டிய விதமும், என்மனத்திலடைபட்டுள்ளன; (எ - று.)—ஈற்றடி நய

முடைத்து. பி - ம்:—[1]மாமலை. [2]பறித்த. [3]துடைத்து. [4]நெஞ்சத்து. [5]அடைத்ததால். (736)

47. [1]காந்து வெஞ்சின வீரர் கணக்கிலார்
தாந்த மாற்றலுக் [2]கேற்ற தரத்தர
[3]வேந்த வெற்பை யொருவன் விரல்களால்
ஏந்தி யிட்டதென் னுள்ளத்தி னிட்டதால்.

(இ - ள்.) கொதிக்கின்ற கொடுஞ்சினத்தையுடைய கணக்கில்லாரான வானரவீரர் தாம் தம்வல்லமைக்கு ஏற்றமலைகளை(க் கொண்டுவந்து) கொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கையில், தலைமையுள்ள அம்மலைகளை ஒருவன் [நளன்] கைவிரல்களால்தாங்கிக் கடலிலிட்டு அடைத்தது என்மனத்திலிட்டதுபோல் வருத்துகின்றது; (எ - று.)—'வேந்த' என்று இராவணனை நோக்கிய விளியாகவுமாம். ஈண்டும், ஈற்றடி நயமுடைத்து. பி - ம்:—[1]காய்ந்த வானரவீரர்கதத்தினல். [2]ஏற்றனதாக்கவே. [3]வேய்ந்த ஓருவன், வேந்தன் மற்றொருவன்றன். (737)

48. சுட்ட வாகண்டுந் தொன்னகர் வேலையைத்
தட்ட வாமண்டுந் [1]தாவற்ற தெவ்வரைக்
கட்ட வாகண்டுங் கண்ணெதி ரேவந்து
விட்ட வாகண்டு மே [2]லெண்ணம் வேண்டுமோ.

(இ - ள்) (இராமன், கடலைச்) சுட்டவாற்றைக் கண்டும், பழமையான நகரைச்சூழ்ந்த கடலை அணைகட்டித் தடுத்தவகையைக்கண்டும், (வருணனுடைய) அழிவற்ற பகைவரை யொழித்தவாற்றைக் கண்டும், கண்ணெதிரே (அப்பகைவர்) வந்துவிட்டவாற்றைக்கண்டும், மேல் (அவர்களைவெல்லுமாறு) எண்ணுதலும் வேண்டுமோ? (எ - று.)—சீதையைக் கொடுத்து அவர்கள் காலில் விழுவது தகுதியேயன்றி யெண்ணுவதிற் பயனில்லையென்று மாலியவான் தன் கருத்தைக் கூறிமுடித்தானென்க.

"தொன்னகர்வேலையை" என்பதை மத்திமதீபமாகக்கொண்டு, சுட்டவாகண்டும் கட்டவாகண்டும் என்ற ஈரிடத்தும் இயைக்க. இனி, எல்லாவற்றையும் இராமபிரான் செயலாகவே கொள்ளாமல் தொன்னகரை அநுமான் சுட்டவாகண்டும், (அவ்வநுமான்) தாவற்ற தெவ்வரைக் கட்டவாகண்டும், (இராமன்) வேலையைத் தட்டவாகண்டும், (அவன் தானையோடும்) கண்ணெதிரே வந்துவிட்டவாகண்டும், மேல் எண்ணம் வேண்டுமோ? என்று உரைப்பினுமாம். தெவ்வரைக்கட்டதில் விருப்பின்படி அஸ்திரங்களைச் செலுத்தும்வல்லமை பெறப்படும். தெவ்வரைக் கட்டவாகண்டும்- இதுவரையும் தனக்குப்பகையாய்வந்த எவரையும் அடியோடு ஒழித்திட்டதைக்கண்டும் என்றுமாம். இவ்வைந்து பாடல்களும் மாலியவான் கூறியன என்பது, மேற்பாடலில் "தாயைப்பயந்தோன்" என வருவதனல் விளங்கும். பி - ம்:—[1]தானவர்தானையைக், [2]எண்ண. (738)

49.—இராவணன் அந்தமாலியவானைச் சினந்துகூறுதல்.

என்று தாயைப் பயந்தோ னியம்பலும்
[1]தின்று வாயை விழிவழித் தீயுக
நன்று நன்றுநம் மந்திரம் நன்றெனு
என்றும் [2]வாழ்தி யிளவலொ டேகென்றான்.

(இ-ள்.) என்று தன் தாயான கேகசியைப் பெற்றவனை மாதா மகன் சொல்லவும், (இராவணன்) வாயைக்கடித்து(க் கண்களில்) தீப்பொறிபறக்க, 'நன்றாயிருந்தது, நன்றாயிருந்தது; நமது ஆலோசனை நன்றாயிருந்தது' என்று கூறி (நீயும் என்) தம்பியோடுபோய் என்றும் வாழ்வாயாக என்று (சினந்து) கூறினான்; (எ - று.)— நன்று - பிறகுறிப்பு. பி - ம்:—[1]மென்று. [2]வாழி. (739)

50.—மாலியவான் மௌனமாய்விட, சேனைத்தலைவன் கூறத்தொடங்குதல்.

ஈன மேகொ லீதென [1]வெண்ணுரு
மோன [2]மாகி [3]யிருந்தனன் முற்றினன்
ஆன காலை யடியி [4]னிறைஞ்சியச்
சேனை நாத னினையன செப்பினான்.

(இ - ள்.) இதங்கூறுவது ஈனத்தைத் தருவதே என்று எண்ணி, முதிர்ந்த அந்தமாலியவான் மௌனமாகியிருந்தான்; அப்போது (இராவணனது) பாதங்களில் வணங்கி அந்தச்சேனை நாதன் இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லினான்; (எ - று.)—அவற்றை மேல் மூன்றுகவிகளிற் காண்க. கொல் - அசை. முற்றினன்-வயசினால் முதிர்ந்தவனான மாலியவான். பி - ம்:—[1]எண்ணினன். [2]ஆக. [3]இருந்தாளற. [4]இறைஞ்சிய. (740)

51.—இது முதல் மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்: சேனைத் தலைவன் மாலியவானைக் கண்டித்துக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

[1]கண்மை யிந்நகர் வேலை கடந்தவத்
திண்மை யொன்று மலால்திசைக் காவலர்
எண்ம ரும்மிவற் கேவல் [2]செய் கின்றவவ்
வுண்மை யொன்று முணர்ந்திலை [3]யோவையா.

(இ - ள்.) ஐயனே! காட்சியில் [கண்ணுக்கு எதிராக] (இந்) நகரைச் சூழ்ந்த கடலைக்கடந்த அந்தவலிமையொன்றையுமேயல்லாமல், திக்குப்பாலக ரெட்டுப்பேரும் இந்த இராவணனுக்கு ஏவல்செய்கின்ற அந்த உண்மையைச் சிறிதும் அறிந்ததில்லையோ? (எ - று.)—கண்மை - கண்ணின் தன்மை; காட்சி.

கடலரசனைவென்று அணைகட்டிவந்தான் இராமனென்றால், இக்குப்பாலகருள் ஒருவனாகிய வருணனை அவன் வென்றானென்பது, பெறப்படும். அஷ்டதிக்குப்பாலகரையெல்லாம் வென்ற இந்த இராவணனது வலிக்கு முன்னே அச்செயல் பாராட்டத்தக்கதோ? என்றவாறு. பி - ம்:—[1]கண்மையந்தர, கண்வயந்தர. [2]செய்கின்றதத்திண்மை. [3]போலென்றான், ஓதுவாய், செப்புவாய்.

52. [1]கூசும் [2]வானரர் குன்று[3]கொ டிக்கடல்
வீசி னாரெனும் வீ ரம் [4]விளம்புவாய்
ஊசி வேரொடு மோங்கலை [5]யோங்கிய
ஈச னோடு மெடுத்தது மில்லையோ.

(இ - ள்.) கூச்சங்கொள்ளுமியல்புள்ள வானரர்கள் குன்று கொண்டு இக்கடலிலே வீசினாரென்கிற (பகைவரின்) வீரத்தைப் புகழ்கின்றாய்; பெருமையோடு எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானோடும் ஊசிவேருடனே(இராவணன்)கைலாசமலையைப்பெயர்த்ததும் இல்லையோ? (இதனை) நீ உணர்ந்திலையோ? (எ - று.)

பெருமலையான கைலாசமலையைச் சிவபெருமானோடும் பேர்த்தெடுத்துக் கைக்கொண்டிருந்த இராவணனது பெருவீரத்துக்கு முன், வானரர் குன்றுகளைக் கடலில்வீசிய செயல் பாராட்டுதற்கு உரியதோ? என்றவாறு. பி - ம்:—[1]கூசி. [2]வானரம். [3]கொடுகடல், கொடாங்கடல். [4]விளம்பினாய். [5]ஏங்கிய. (742)

53. அதுகொ டென்சில [1]வாரமர் மேலினி
மதி[2]கெ டுந்தகை யோர்வந்து நாமுறை
பதிபு குந்தனர் [3]தம்மைப் படுப்பதோர்
விதிகொ டுந்த [4]விளைந்தது தானென்றான்.

(இ - ள்.) இனி, (நடந்த) அந்தச்செயலைச் சொல்லி என் பயன்? சிலபுத்திகெட்ட எண்ணத்தையுடையோர் தம்மைக் கொல்விப்பதாகிய ஒப்பற்றவிதி பிடித்துத்தள்ளுவதால், பெரும்போர் புரியும் பொருட்டாகவந்து, நாம்வாழ்கிறஊரிலே புகுந்தனர்; (இது) தான் விளைந்தது என்று கூறிமுடித்தான்; (எ - று.)

அமர்மேல்—அமர்க்காக: வேற்றுமைமயக்கம். சிலர் போகூமால்போர்புரிய நம்பதியிற் புகுந்தனரென்பதே இப்போது விளைந்த விடயமென்று மாலியவானைக் கண்டித்துக் கூறி முடித்தான் சேனாபதி யென்க. அது என்றது—பகைவர் நம்பதிபுகுந்தனரென்ற அச்செயலைக் காட்டும்: இனி,-அது கொடு என்-இராவணன் செய்த அவ்வீரச்செயலைச் சொல்லி என்ன பயன் என்றுமாம். சில - குறிப்புப்பெயரெச்சம். பி - ம்:—[1]வானரமாகினீ, மானிடராகுவார். [2]கொடுங். [3]தன்மை. [4]விளிந்திடவேண்டுவார். (743)

54.—வாயில்காவலன் ஒற்றர்வந்தமையை அப்போது தெரிவித்தல்.

முற்று மூடிய [1]கஞ்சுகன் மூட்டிய
வெற்ற னற்[2]பொறிக் கண்ணினன் வேத்திரம்
பற்று மங்கையி னன்[3]படி காரனின்று
ஒற்றர் வந்தன ரென்ன வுணர்த்தினன்.

(இ - ள்.) (உடல்) முழுதும்மூடிய சட்டையையுடையவனும், மூளுமாறு செய்த வெறும்நெருப்புப்பொறியைக் கண்ணிற்கொண்டவனும், பிரப்பங்கோலைப் பிடித்துக்கொண்டுள்ள அகங்கையையுடையவனுமான வாயில்காவலன் (உள்ளேவந்து) இப்போது ஒற்றர் வந்துள்ளாரென்று தெரிவித்தான்; (எ - று.)

படிகாரன் - ப்ரதீஹாரன் என்பதன் திரிபு. எவரும் உத்தரவின்றி உள்ளே புகாதபடி தோற்றத்தைக்கண்டே யஞ்சுமாறு தீப்பொறிபறக்குங் கண்ணையுடையவன் வாயில்காவலனென்பார் 'மூட்டிய வெற்றனற்பொறிக்கண்ணினன்' என்றார். பி - ம்:— [1]கஞ்சுகிமூட்டிய, கஞ்சுகமொய்ம்பினன். [2]பொழி. [3]படிகாவலன், படிவாயினின்று. (744)

55.- இராவணன் அனுமதிகொடுத்ததை வாயில்காவலன் தெரிவிக்க, ஒற்றர் உட்புகுதல்.

வாயில் காவலன் [1]கூறி வணங்கலும்
ஏய வெங்கண் [2]விறல்கொ ளிராக்கதர்
[3]நாய கன்புகுத் தீங்கென [4]நன்றெனப்
போய வன்[5]புக லப்புகுந் தாரரோ.

(இ - ள்.) வாயில்காவலன் (இவ்வாறு) கூறி வணங்குதலும், வெங்கணோடுபொருந்திய வலிமையைக்கொண்ட இராக்கதர்க்குத்தலைவனான இராவணன் 'இங்கே வரவிடுவாய்' என்று அநுமதிதர, நன்று எனச்சொல்லிப்போய் அந்தவாயில்காவலன் (அரசனனுமதியைச்) சொல்ல, (வந்தஒற்றர் மந்திரசாலைக்குட்) புகுந்தார்கள்;

இச்செய்யுள் அச்சிட்டபிரதியிற் காணப்படவில்லை; ஆயினும், பல ஏட்டுப் பிரதிகளில் உள்ளதனாலும், வாயில்காவலன் அரசனனுமதியைத் தெரிவிக்க ஒற்றர் உட்புகுந்தாரென்பதே முன்னைய செய்யுளோடு தொடர்புபடுதலாலும் இச்செய்யுட்கு உரைஎழுதப்பட்டது. பி - ம்:— [1]கூறவயங்கெரி. [2]இராக்கதர்நாயகன். [3]ஆயவர்ப். [4]ஆமெனப், நண்பொடும். [5]புகுத்தப். (745)

56.—ஒற்றர் இராவணனுடைய பாதங்களில் வணங்குதல்.

மனைக்கண் வந்தவன் பாதம் வணங்கினர்
பனைக்கை வன்குரங் கின்படர் சேனையை
[1]நினைக்குந் தோறுந் [2]திடுக்கிடு நெஞ்சினர்
கனைக்குந் தோறு முதிரங்கள் கக்குவார்.

(இ - ள்.) பனைமரம்போன்ற வலிய கைகளையுடைய குரங்குகளின் பரவியசேனையை எண்ணுந்தோறும் நடுங்குகின்ற நெஞ்சையுடையவரும், கணக்குந்தோறும் உதிரங்களைக் கக்குபவருமான ஒற்றர், அந்த மந்திராலோசனைச் சாலையினிடம் வந்து அவ்விராவணனது பாதங்களில் வணங்கினர்; (எ - று.)—உதிரங் கக்குதல் - வானரங்கள் குத்தின குத்தின்விசையைத் தாங்கமாட்டாமையாலான செயலாகும். பி-ம்:—[1] நினைக்கவேயும். [2] அலமாநம், திடுக்கெனும். (746)

57.—இராவணன் வானரசேனையின்நிலை முதலியவற்றைக் கூறச்சொல்லல்.

வெள்ள வாரி [1] விரிவொடவ்[2] விடணத்
[2] தள்ள வாரி நிலைமையுந் [3] தாபதர்
உள்ள வாறு முரைமினென் றுனுயிர்
[4] கொள்ள வாய்வெரு வுங்கொடுங் [5] கூற்றனான்.

(இ - ள்.) வெள்ளநீரைக்கொண்ட கடல்போன்ற சேனையின் பரப்போடு அந்தவீடணனென்ற சோம்பேறியின் நிலைமையும், தாபதவடிவம்பூண்ட இராம லட்சுமணர் இருக்கும்வகையும் ஆகிய இவற்றைச் சொல்லுங்களென்று வினவினான்; (யாவனெனில்),—உயிர்கொள்ளுமாறு வாய்புலற்றுகின்ற கொடிய யமனையொத்தவனான இராவணன்; (எ - று.)

கன்னடபாஷையில் தள்ளபாரு என்றசொல் - போர்செய்ய அஞ்சுகை யென்றபொருளிலுள்ளதாகக் கூறுகின்றனர்: அந்தச் சொல்லிலிருந்து வந்த தள்ளவாரம் - சோம்பல் என்ற பொருளதாதலை, "தூங்கலசைதலலசுதல் சோம்பே, சட மடி தன்னவாரமுந் தகுமே" என்ற பிங்கலந்தையாலும் அறியலாம்: ஆகவே, சோம்பலையுடையவன் 'தள்ளவாரி' எனப்பட்டான். உடனிருந்து போர்புரிந்து வெற்றிபெறுமல் ஓடிப்போனமைபற்றி,விபீடணனை இங்ஙனம் இகழ்ந்துகூறினானென்க. இனி, [2] தள்ளவாழும் என்ற பாடத்தைக்கொண்டு - யாம் தள்ளிவிட வாழ்கின்ற, நிலைமையும் என்று உரைப்பாருமுளர். பி - ம்:—[1] நிலைமையும் வீடணன், விரிவொடும் வீடணன். [3] தாபதன். [4] கொள்ளை. [5] கூற்றினான். (747)

இப்பாடலுக்குப்பின்

[1] என்னச் சார ரிசைத்தனர் வேலையைக்
கன்ன லொன்றிற் [2] கடந்து கவிக்குலம்
துன்னு பாசறைச் சூழல்க டோறுமே
அன்ன ராகி யரிதி னடைந்தனம்.

என்று ஒருபாடல் சில ஏட்டுப்பிரதியிற் காண்கின்றது. பி-ம்:—[1] என்னவே சுகசாரரிவ். [2] கடந்தகவிக்கடல்.

58.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள்-ஒருதொடர்: ஒற்றர் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

அடிய [1]மந்நெடுஞ் சேனையை யாசையால்
முடிய [2]நோக்கலுற் றேமுது வேலையின்
படியை நோக்கியெப் பாலும் படர்குறும்
கடிய வேகக் [3]கலுழனிற் கண்டிலம்.

(இ-ள்.) (உனது) அடியவராகிய நாங்கள் அந்த நீண்டவானர சேனையை விருப்போடு முடியக்காணத்தொடங்கினோம்; (ஆனால்) பழையகடலின் தன்மையை நோக்குமாறு எல்லாப் பக்கமும் பறந்துசேர்ந்த கடியவேகத்தையுடைய கருடனைப்போலக் காண முடியாதவர்களானோம்; (எ - று.)

கடலைக்காணும் விருப்புடன் பலதிசையிலும்பறந்து பார்க்கும் கருடன் கடல் முழுவதையும் காணமுடியாது கடலின் ஒரு பகுதியையே காண்பது போல, சேனைமுழுதும் காணமுயன்ற நாங்கள் அச்சேனை முழுவதையும் காணமாட்டாது அதன் ஒரு பகுதியையே கண்டனமென்பதாம். இதனால், வானரசேனை முடிவு காணவொண்ணாதவாறு மிகப்பெரியதென்று உரைத்தவாறு. பி - ம்:—[1]மன்னெடுஞ். [2]நோக்கியபாரம், நோக்கியவ்வானம், நோக்கியெக்காலும். [3]கலுழற்குங்காண்கொணா. (748)

59. நுவல யாம்வர வேண்டிய நோக்கதே
கவலை வேலை [1]யெனுங்கரை கண்டிலா
அவல [2]மெய்த வடைத்துழி யார்த்தெழும்
துவலை யேவந்து சொல்லிய தில்லையோ.

(இ - ள்.) வேலையென்று சொல்லப்படுகின்ற கடலின்கரையைக் காணமாட்டாமையாலான கவலை அவலப்படும்படி [நீங்கும்படி] (வானரர்கள் மலைகொண்டுஎறிந்து கடலை) அடைத்தபோது, ஆர்த்தெழுந்த நீர்த்திவலையே (வானரப்படை கணக்கிடமுடியாதென்பதை) வந்து தெரிவிக்கவில்லையோ? (அதனைச் சொல்ல) யாம் வரவேண்டிய நோக்கத்தையுடையதோ? (எ - று.)

வானரர்வீசிய மலையினாலெழுந்த நீர்த்திவலையின் ஆரவாரமே வானரரின் பெருந்தொகையையும் பெருவலிமையையும் தெரிவிக்குமென்றவாறு. கவலைவேலையெனுங் கரைகண்டிலா அவலமெய்த என்பதற்கு - யாவரும் கவலையாகிய வேலையை [கடலை]க் கரைகாணமாட்டாதுவருந்த எனினுமாம். அன்றி, கவலைக்கடலென்கிற கரைகண்டிலா அவலத்தை அரக்கரெய்துமாறு என்றுமாம். பி-ம்:- [1]அடைந்திடக்கற்பழிந்து, எனுங்கரைகாண்கிலாது. [2]எய்தியதே துளி, எய்தியடைத்துழி. (749)

60. எல்லை [1]நோக்கவு [2]மெய்தில தாமெனும்
சொல்லை நோக்கிய மானுடன் தோளெனும்

கல்லை [2]நோக்கிக் கணைகளை நோக்கித்தன்
வில்லை [3]நோக்கவும் வெந்தது வேலையே.

(இ - ள்.) கடற்பரப்பைநோக்கிக் கிடக்கவும் (அந்தக்கடலின் தெய்வம்) வராதுவிட்டது என்ற பழிமொழியைக்கருதிய அந்த மானுடன் (தனது) தோளென்னும் மலையை நோக்கிக் கணைகளையும் நோக்கி வில்லையும் நோக்கிய மாத்திரத்தில், கடலானது வெந்திட்டது; (எ - று.)

தோளையும் கணையையும் பார்த்தது - தோள்வலிமையிருந்தும் அதை வெளிப்படுத்திக்காட்டுதற்கு உரிய கணைகளிருந்தும் இந்தக் கடலரசன் அதனையுணராமற்போயினனே என்ற குறிப்பினாலாகும். வில்லைநோக்கவும் வேலை வெந்தது என்றது - வில்லிற் கணையைப் பூட்டிச் செலுத்துவதற்கு முன்னமே கடல் வெந்திட்டதென்றவாறு. பி - ம்:—[1]நோக்கினும். [2]எய்தலராயினும், எய்தலதாமெனும். [3]நோக்கலும். (750)

61. தாரு லாமணி மார்பநின் தம்பியே
தேரு லாவு [1]கதிருந் திரிந்துதன்
பே[2]ருலாவு மளவினும் பெற்றனன்
நீரு லாவு மிலங்கை நெடுந்திரு.

(இ-ள்.) வெற்றிமாலை விளங்குகின்ற அழகியமார்பையுடையவனே! உன்னுடைய தம்பியாகிய விபீடணனே தேரில் (தினந்தோறும்) சஞ்சரிக்கின்ற ஆயிரங்கிரணனான சூரியனுஞ் சஞ்சரித்துத் தன் [இராமன்] பேர் வழங்குங்காலமளவிலும் [சூரியனுதிப்பதும் ராமநாமம் வழங்குவதுமான காலமாகிய கற்பகாலம்வரையிலும்] நீர் சுற்றிலுமிருக்கப்பெற்ற இலங்காநகரின் பெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்றான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]கதிர்களிரண்டுந்தன், கதிருந்திருந்து தன், கதிருந்திரிந்தன. [2]உலாவளவுமெய்தப். (751)

62. சேது பந்தனஞ் செய்தன னென்றதிப்
போது வந்த [1]புதுவலி யோவொரு
தூது வந்தவன் தோள் [2]வலி சொல்லிய
ஏது [3]வந்தமி லாத [4]விருக்கவே.

(இ - ள்.) (அந்த இராமனுக்கு), ஒருதூதாகவந்த அநுமானுடைய தோள்வலி முன்னமேதெரிவித்த முடிவில்லாத [மிகப்பெரிய] காரணம் நிற்கையில், அணைக்கட்டைச்செய்தானென்ற விஷயம், இப்போது ஏற்பட்டபுதிய வலியோ? (எ - று.)

தூதுவந்த ஒருவானரம் இலங்கையைச் சுட்டுச் சூறையாடியதனால் அப்படிப்பட்ட தூதுவனைக்கொண்ட தலைவன் திறம் முன்னமே நமக்கு ஏற்பட்டதே யென்றவாறு. பி - ம்:—[1]புதுமையதோ. [2]வலியாமுனம், வலியான்முனம், வலிசொல்லவே. [3]வந்ததலாம், அந்தமிலாதது. [4]இருக்கையே. (752)

63. மருந்து தேவ ரருந்திய மாலை [1]வாய்
[2]இருந்த தானவர் தம்மை [3]யியைந்துமுன்
பெருந்திண் மாயற் குணர்த்திய [4]பெற்றியின்
[5]தெரிந்து காட்டின னும்பி [6]சினத்தினன்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் அமிருதத்தையுண்ட முன்னொரு காலத்தில், அவர்களிடையே யிருந்த அசுரரை யறிந்து,மிக்கவலிபடைத்த திருமாலுக்கு(ச் சந்திரசூரியர்) காட்டியதன்மைபோல, உன் தம்பி (குரங்குவடிவுபூண்ட எங்களை) அறிந்து சினங்கொண்டவனாய் (இராமனுக்கு)த் தெரிவித்தான்; (எ - று.)

பாற்கடலினின்று அமுதம்தோன்றியபின் மோகினியவதாரங் கொண்டு அசுரரைமயக்கி வஞ்சித்துவிட்டுத் திருமால் தேவர்கட்கு அவ்வமுதத்தை அகப்பையாற்கொடுத்து வருகையில், சிம்மிகையின் புதல்வனான சைம்மிகேயன் அசுரவுருவத்தைக்கரந்து தேவருருக்கொண்டு அவ்வமுதத்தைப் பெற்றானாக, சூரியசந்திரர் அவ்வசுரனைக் காட்டிக்கொடுத்தாரென்றும் அப்போது திருமால் அமுதம் பகிர்ந்துகொடுத்த அகப்பையினால் அவ்வசுரனைத்தாக்க அவன் தலைவேறு உடல்வேறாகப் பிளவுபட்டானாயினும் உயிர் நீங்காது நின்று, இராகுகேதுக்களென்றுபெயர் பூண்டு இருவடிவாகிக் கோள்சொன்ன சூரியசந்திரரைச் சிற்சிலகாலங்களிற் பற்றிக்கொள்வதனால்தான் கிரகணமுண்டாவதென்றும் புராணங்கள்கூறும். அமுதம் வாங்கியபோது ஒருத்தனாக இருந்தாலும் அகப்பையாலடியுண்டபின் இராகு கேதுக்களென்று இருவடிவம் பெற்றதனால், 'தானவர்' என்று பன்மையாற் கூறினது. பி - ம்:— [1]வந்து. [2]அருந்து, அறிந்து. [3]இமைப்பின்முன், இரவிமுன். [4]பெற்றிபோல். [5]திரிந்து. [6]சினத்தினால். (753)

64. பற்றி வானர வீரர் பணைக்கையால்
எற்றி யெங்களை [1]யேநெடுந் [2]தோளிறச்
சுற்றி யீர்த்தலைத் தூச்சுடர் போ [3]லொளிர்
வெற்றி [4]வீரற்குக் காட்டி விளம்பினன்.

(இ - ள்.) (எங்களைப்)பற்றி, வானரவீரர்களைக்கொண்டு பனைமரம் போன்ற கையால்,எங்களைப் பெருமைபெற்ற நெடியதோளை(க் குத்தி) முறியும்படி ஈர்த்துச் சுற்றவைத்து, வருத்தி, (அந்த விபீடணன்) சூரியன்போல் விளங்குபவனை வெற்றிபொருந்திய வீரனாகிய இராமனுக்குக் காட்டி (இன்னாரென்று) அறிவித்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]என்பொடு. [2]தோளுறச். [3]ஒளி. [4]வீரனிற்.()

65. சரங்க ளிங்[1]கிவற் றிற்பண்டு தானுடை
வரங்கள் சிந்துவ னென்றனன் மற்றெமைக்
குரங்க லாமை [2]தெரிந்துமக் கொற்றவன்
இரங்க வுய்ந்தன மீதெங்க [3]ளொற்றென்றார்.

(இ - ள்.) அந்தவெற்றி பொருந்திய இராமன்,—இங்குள்ள இந்தச்சரங்களினால், இராவணன் முன்னேமுதற்கொண்டு அடைந்

துள்ள வரங்களையெல்லாம் ஒழித்துவிடுவேனென்றான்; மற்றும், எங்களை (ஏமாற்றுவதற்காகக் குரங்கின்வடிவைக் கொண்டிருப்ப வரேயன்றி உண்மையிற்) குரங்கு அல்லோம் என்றதைத் தெரிந்த பின்பும் (எங்கள்மீது) இரக்கங்கொண்டதனால், (நாங்கள்) உய்ந் தோம்: இதுவே நாங்கள் ஒற்றிவந்த பொருள் என்று (தாம்ஒற்றி யறிந்து வந்தமையைத்) தெரிவித்தார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1] இவற்றால். [2] தெரித்தும். [3] ஒற்றரோ. (755)

66.—யாவற்றையும் சொல்லி இராவணனை அவர்கள் வாழ்த்தி நிற்றல்.

மற்றும் யாவையும் [1]வாய்மைய வானவன்
சொற்ற [2]யாவையுஞ் [3]சோர்வின்றிச் சொல்லினார்
குற்றம் யாவையுங் கோளொடு நீங்குக
[4]இற்றை நாண்முத லாயு[5]வுண் டாகென்றார்.

(இ - ள்.) பின்னும் (அந்தவானரச் சேனையிடையிலே நடந்த) எல்லாப்பொருள்களையும், உண்மையுள்ள இராமன் (இராவண னிடம் கூறுமாறு) சொன்ன எல்லாவிஷயங்களையும் தளர்ச்சியில் லாமல் (விரிவாகக்) கூறினவரான ஒற்றர்,—'மாறுபாட்டுடனே குற்றம் யாவையும் நீங்குக; இன்றுமுதல் ஆயுள் (மேன்மேல்) உண்டாகுக' என்று வாழ்த்தினர்; (எ - று.)

பணியாளர் போன்றோர் செய்தி சொல்லியபின் தலைவனை வாழ்த்துதல் மரபு: இனி, பின்னர் நிகழக்கூடும் என்று தோன் றிய அவலம் கருதி, அது நீங்குமாறு வாழ்த்தின ரென்னவுமாம். பி - ம்:—[1] வாய்மையும்வானவன், வாய்மையம்மானவன், ஈதென மன்னவன். [2] யாவுஞ். [3] செவிசுடச், செவியிடைச். [4] உற்ற. [5] உண்டீ தென்றார். (756)

ஒற்றுக்கேள்விப்படலம் முற்றிற்று.

9-ஆவது இலங்கைகாண்படலம்.

இராமபிரான் சுவேலமலைமீதேறி இலங்கையைக் கண்டதைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள். இப்படலத்தின் பெயர், இராமனிலங்கைகாண்படலம் எனவும் வழங்குகின்றது. சிலபிரதிகளில் முதல் இருபத்துநான்கு கவிகளும் சிலபிரதிகளில் இருபத்தைந்து கவிகளும் ஒற்றுக்கேள்விப்படலத்தையே சேர்ந்தனவாகக் காணப்பட, வேறு சிலபிரதிகளில் முதல்இருபத்துமூன்றுகவிகள் செருப்பதிப்படலம் என்ற பெயருடன் உள்ளன. [செருப்பதிப்படலம்-இராவணன்மனம் போரிற்பதித்தலைத் தெரிவிக்கும் படலமென்று பொருள்படும்.]

ஒற்றர்கள் செய்திசொல்லிவிட்டுச்சென்றதும், இராவணன் சபைகூட்டிவினவ, சேனாபதி 'இப்போது செய்யவேண்டுவது போரே: பகைவருள்ள விடத்துச்சென்று பொரலாமோ?' என்ற ஓரெண்ணம் நமக்கு இருக்கையில், அவர்கள் வலியவந்திட்டது நன்மையே. ஆயிரம்வெள்ளம்சேனை நமக்கு உள்ளதனால், வலிமையைப்பற்றிக்கவலையேயில்லை: நீ எனக்கு விடைகொடுத்தால், நான் பகைவென்றுவருகின்றேன்' என்ன, அப்போது மாலியவான் 'இராமபிரான் முதலியோர் திருமால்முதலிய தேவர்களின்அவதாரமென்றும் இராட்சசசங்காரத்திற்காகவே வந்துள்ளாரென்றும், அநுமான் நம்பதியிற்புகும்போது இலங்கையின்தேவதையை வென்றிட்டானென்றும் இங்ஙனம் பலபடியாகச் சொல்லுகிறார்கள்: அதற்குஏற்ப, ஆயிரக்கணக்கான உற்பாதங்களுந் தோன்றியுள்ளன; முன்னமும் திருமாலால் நமதுகுலம் ஒடுங்கியதுஉண்டு: அதனால், எனக்கு அச்சமாயுள்ளது: சீதையைக்கொடுத்திடுதலே தகுதி' என்ற தன்கருத்தை மீண்டும் வற்புறுத்திக்கூற, இராவணன் அவனைப்பரிகசித்துத் தன்னைப்பற்றிப் பெருமிதமாகப் பேசினான்: இங்ஙன் நிகழ்கையில், சூரியன் உதித்தனனாக, இராமபிரான் தம்பியுடனும் பரிவாரங்களுடனும் சுவேலமலையினுச்சியேறி இலங்கைவளநகரைக்கண்டு தன் தம்பிக்குங் காட்டிக்கொண்டு அதிசயிக்கையில், வானரப்படைத்தொகுதியைக்காணுமாறு இராவணன் இலங்கைக்கோபுரத்தின் மேலிடத்தைச் சேர்ந்தானென்பது, இப்படலத்திற் கூறிய பொருள்.

வேறு.

1.—இராவணன் வினவச் சேனைகாவலன் சொல்லத் தொடங்குதல்.

வைதெனக் கொல்லும் விற்கை மானிடர் [1]மகர நீரை
நொய்தினி [2]னடைத்துத் [3]தானை யோடும்வந் தேறி [4]நம்மூர்
எய்தின ரென்ற [5]போதின் வேறினி யெண்ண வேண்டுஞ்
செய்திற னுண்டோ [6]வென்னச் சேனை [7]கா வாளன் [8]செப்பும்.

(இ - ள்.) சாபம்பெற்றாற்போல(த் தவறாது) கொல்லுகின்ற வில்லைக்கொண்ட மானுடர் கடலை விரைவில் அணைகட்டிச் சேனையோடு வந்து (அந்தக்கடலைக்) கடந்திட்டு நம்மூரைச் சேர்ந்தாரென்றபோது வேறே எண்ணுதற்குரியதாய்ச் செய்யத் தக்கதொழில் [எண்ணிச்செய்யத்தக்க ஒருகாரியம்] உண்டோ? என்று (இராவணன்) வினவியதற்கு, சேனைகாவாளன் மறுமொழி கூறலுற்றான்; (எ - று.)—மறுமொழியை மேல்நான்குகவிகளிற் காண்க.

வேறு இனிச் செய்திறன் உண்டோ - எதிரிகளோடு பொருவதல்லது வேறாகச்செய்யவேண்டிய தொழிலுண்டோ? என்றவாறு. இனி, இச்செய்யுட்கு - ஒற்றர்கூறியதுகேட்ட சேனைகாவாளன் 'மானுடர் எய்தினரென்றபோது வேறினிச்செய்திறனுண்டோ?' என்று சொல்லிப் பின்னும் கூறலானானென்றுமாம். பி-ம்:—[1]மகரவேலை. [2]அடைத்த. [3]மானத்தானையானுவன்ற. [4]நும்மூர். [5]போதும். [6]என்று. [7]காப்பாளன், காவலவன். [8]சொன்னான். (757)

2.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்-ஒருதொடர்: சேனைகாவாளன் சொல்லும் மறுமொழியைத் தெரிவிக்கும்.

[1]விட்டன மாதை யென்ற போதினும் வெருவி [2]வேந்தன்
பட்டதென் றிகழ்வர் விண்ணோர் [3]பற்றியிப் பகையைத் தீர
[4]ஒட்டலாம் போரி னென்னு ரொட்டினு மும்பி யொட்டான்
கிட்டிய போது [5]செய்வ தென்னினிக் கிளத்தல் [6]வேண்டும்.

(இ - ள்.) சீதையை விட்டிட்டோமென்றாலும் 'ராட்சசராசன் அஞ்சிச் செய்த தொழிலாம்' என்று தேவர்கள் இகழ்வார்கள்: மூண்டுநின்று இப்பகைவரைத்தீரும்படி (நாம்) செய்யக்கூடிய போரில் பகைவர் சமாதானஞ்செய்ய இசைந்தாலும் உன்தம்பி ஆகவொட்டான்; நெருக்கடியான இச்சமயத்தில் இனிச்செய்வதென்னென்று ஆலோசித்துச் சொல்லவேண்டும்; (எ - று.)—பட்டனனென்பரெல்லாம் படப்பெறிற்பழியிற்றீர்வோம்என்பது, சிலபிரதியிலிரண்டாவது அடி: பி - ம்:—[1]விட்டனே. [2]வேந்த. [3]பற்றியிப்பகையைத்தீர்வோம். [4]ஒட்டினமெனினுமன்று, ஒட்டலாம்பெரியோயொன்னார், ஒட்டலாங்கேளிரென்ன. [5]வேறுசெய்வதென். [6]வேண்டாம். (758)

3. ஆண்டுச்சென் றரிக ளோடு மனிதரை யமரிற் கொன்று
மீண்டுநம் மிருக்கை சேர்து மென்பது மேற்[1]கொண் டேமே
ஈண்டுவந் திறுத்தா [2]ரென்னு மீதலா துறுதி யுண்டோ
[3]வேண்டிய தெய்தப் பெற்றால் [4]வெற்றியின் விழுமி தன்றோ.

(இ - ள்.) (கடற்கரையில் நமது பகைவர்தங்கினாரென்று கேட்டபோதே) அங்கேயே போய் வானரங்களுடனே மனிசரைப் போரிற் கொன்றுமீண்டு நமது இருப்பிடத்திற்கு வந்துசேருவோமென்ற செயலை மேற்கொண்டோமா? (இக்கவலை இப்போது

வேண்டா: நமது பகைவர்) இங்குவந்து தங்கினரென்ற இது வல்லது (வேறு) உற்ற பொருளுண்டோ? (நாம்) வேண்டிய செயல் கிட்டப்பெற்றால், வெற்றியின் சிறப்புடையதாமன்றோ? (எ - று.)

நாம் முன்னமே நம்பகைவர்களிருந்த இடத்திற்குப்போய்ப் போர்புரிந்து அவர்களைக் கொன்று மீண்டுவராமற்போனோமே யென்று கவலைப்படவேண்டா; ஏனெனின், நாம் அங்கே போகிற செயலில்லாமலே நம்பகைவர் நம்மிடத்துக்கே போர்புரியுமாறு வந்துவிட்டால், நாம் விரும்பியது தானே வந்து கூடியதாதலால், இது நல்லதேயன்றோ என்றவாறு. உறுதி - நமக்கு நன்மையைத் தருஞ்செயல் எனினுமாம். பி. - ம்:—[1]கொண்டேமேல். [2]என்னில், என்றால். [3]வேண்டுவது. [4]வெற்றிபின், வெற்றியில். (759)

4. ஆயிரம் வெள்ள [1]மான அரக்கர்தந் தானை [2]ஐய
தேயினு மூழி நூறு [3]வேண்டுமால் சிறுமை [4]யென்னோ
நாயினம் சீயங் கண்ட தாமென நடப்ப தல்லால்
நீயுருத் [5]தெழுந்த போது குரங்கெதிர் நிற்ப துண்டோ.

(இ - ள்.) ஐயனே! ஆயிரவெள்ளமென்னுந் தொகையை யுடைய அரக்கருடைய சேனை (பகைவரால்) அழிவதாயினும் ஊழி நூறுவேண்டும்: (நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள) சிறுமை என்னவோ? (மேலும்), நீ சினந்து போருக்குச்செல்லும்போது நாயினங்கள் ஒரு சிங்கத்தைக் கண்டதாகு மென்னுமாறு (அந்தப்பகைவர்திரள்) அஞ்சியோடுவதல்லாமல், குரங்குகள் (உனக்கு) எதிரே நிற்பதும் உண்டோ? (எ - று.)

நமக்கு எவ்வகையாலும் சிறுமையில்லை: நமக்குச்சேனைவலி யும் மிகவும் பெரிது; சேனைவலியும் வேண்டா: உன்னொருவனைக் கண்டமாத்திரத்தில்தானே சிங்கத்தைக் கண்ட நாயைப்போல நடுங்கியோடுவதல்லது குரங்குகள் உன்னெதிரேநிற்குமோ? ஆகை யால், பகைவர் வந்திட்டாரென்று கவலைப்படவேண்டியதில்லை யென்றவாறு. பி - ம்:—[1]ஆய, ஐய. [2]உண்டு. [3]வேண்டுமே. [4]என் னும், என்னே. [5]எதிர்ந்த. (760)

5. வந்தவர் தானை யோடு மறிந்துமாக் கடலில் வீழ்ந்து
[1]சிந்தின ரிரிந்து போகச் [2]சேனையும் யானுஞ் சென்று
வெந்தொழில் புரியுமா று காணுதி விடை[3]யீ கென்ன
இந்திரன் முதுகு கண்ட விராவணற் [4]கேயச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) (இப்போது நம்முடன் பொருமாறு)வந்தவர் (தமது) சேனையுடனே திரும்பிப் பெரியகடலில்வீழ்ந்து சிதறுண்டு நிலை கெட்டுப்போகுமாறு சேனையும் யானும் போய்க் கொடியபோர்த் தொழிலைப் புரியுமாற்றைக் காண்பாய்; விடைதருவாய் என்று இந்திரனை முதுகுகாணுமாறுசெய்த இராவணற்கு ஏற்குமாறு சொன்னான்; (எ - று.)—பகைவர்நம்மூர்க்குவந்தது நல்லதேயென் றும், நமக்குச்சேனைவலி மிகுதியென்றும், உனக்கு முன்னே எதிரி தனான வானரர்களால் நிற்கமுடியாதென்றும் இராவணனது

கவலைநீங்கக்கூறிய சேனாதிபதி, இதனால், தான் சேனையுடனே சென்று பகையொழியுமாறு போர்புரிய விடைவேண்டுகின்றான். ஏய - செயவெனெச்சம். பி - ம்:—[1]சிந்தியேயபிரியல். [2]தேவருந் திகைப்பயான்போய். [3]தா, ஈ. [4]எய்திச், ஏய. (761)

6.—மாலியவான் கூறத்தொடங்குதல்.

மதிநெறி யறிவு சான்ற மாலிய வா[1]னல் வாய்மை
பொதுநெறி [2]நிலைய தாகப் புணர்த்துதல் [3]புலமை யென்னா
விதிநெறி [4]நிலைய தாக [5]விளம்புகின் றோரு மீண்டு
செதுநெறி [6]நிலையி னாரே [7]யென்பதுந் தெரியச் [8]சொல்லும்.

(இ - ள்.) ஆராயவேண்டிய முறையாலே (ஆராய்ந்தறிந்த) உணர்வுமிக்க மாலியவான், (இராவணனைநோக்கி, உலகில்நிகழ் கின்ற) நல்லவார்த்தை பொதுவானநெறியிலே நிற்பதானாலும் (அதனை நமக்கும்) உபயோகப்படுத்திப்பார்த்தால் புலமையாகும் என்று (முன்னஞ்) சொல்லி, (பிறகு, 'பகைவர், நம்மீதுவந்தது) விதியின்முறை நிற்றலையுடையதாக விளம்புகின்ற பிரகத்தன் முதலினோரும் அங்நிலைநீங்கிச் சோர்கின்றநிலையை யடைபவரே' என்னுங் கருத்தும் தோன்றுமாறு பின்னுஞ்சொல்லலானான்;

உலகத்துப் பொதுப்பட ஒருபேச்சுப் பிறந்திட்டால், அதைப் பற்றி யாலோசிக்கவேண்டுவது அவசியமென்பது, முன்னிரண் டடியிற்கூறிய பொருள். இராமன்முதலியோர் எதிரிடவந்தது அவர் தம்முடைய தீயவிதியின்பயனாலேயே யென்று பிரகத்தன் கூறியதை "பதிபுகுந்தனர் தம்மைப்படுப்பதோர், விதிகொடுந்த விளைந்ததுதானென்றான்" என ஒற்றுக்கேள்விப்படலத்து வந்தது கொண்டு உணர்க. பிரகத்தன்போல்வார் டம்பமாகக் கூறினாலும் போரிற்சோர்ந்துவிடுபவரே யென்பது, பின்னடிகளின்பொருள். இனி, விதி நெறி நிலையதாக விளம்புகின்றோரும் - இதுவரை விதி போன்று பேசிப் பகைவரைத் தவறாது அழிப்பவருமெனினுமாம். பொதுநெறி நிலையதாகப்புணர்த்துதல் - சாமானியமாக (எங்குப் பார்த்தாலும்) ஒருவதந்திதோன்றிநிற்க, (அதுகுறித்து) ஆலோ சித்தல் என்று பதவுரை கூறினுமாம். பி ம்:-[1] அவ்,இவ். [2]நிலைமை யாகப்புணர்த்துதல், நிலையாகத்தானேவுதல். [3]பொதுமெய். [4]நிலை யவாக, நிலையினின்ற. [5]வீரர்மற்றிவரையையா, விளம்புகின்றோர் கள்யாரும். [6]நிலையரல்லர். [7]என்பது. [8]சொன்னான். (762)

7.—இதுமுதற் பத்துக்கவிகள்-ஒருதொடர்: மாலியவான் சொல்லியதைத் தெரிவிக்கும்.

பூசற்கு முயன்று நம்பாற் பொருதிரைப் புணரி [1]யெல்லைத்
தேசத்துக் [2]கிறைவனான தெசரதன் [3]சிறுவன் றன்னை
மாசற்ற சோதி வெள்ளத் துச்சியின் [4]வாம்பில் தோன்றும்
ஈசற்கு மீசன் வந்தா னென்பதோர் வார்த்தை [5]யிட்டார்.

(இ - ள்.) மோதுகின்ற அலைகளைக்கொண்ட கடலையெல்லையாகவுடைய பூமிக்குத் தலைவனாகிய தசரதனதுபுதல்வனான இராமனை, குற்றமற்றசோதித் தொகுதிகளையுடைய வானத்தின் உயர்ந்த இடத்தெல்லையிலே காணப்படுபவனாகித் தேவாதிதேவனான கடவுளே நம்மிடத்துப் போர்செய்யமுயன்று வந்துள்ளானென்பதாகிய ஓர்வார்த்தையை(ப் பலரும்) சொல்லுகிறார்கள்; (எ - று.)—சோதிவெள்ளத்துச்சியின் வரம்பு-பரமாகாசம். பி-ம்:—[1]வேலைத், வேலித். [2]அரசனான. [3]சிறுவனாக, சிறுவன்சேர. [4]வைகுகின்ற. [5]இட்டான். (763)

8. அன்னவற் [1]கிளவல் தன்னை யரு[2]மறை [3]பரமென் றோதும்
நன்னிலை நின்று [4]தீரா [5]நவையிலா வுயிர்க டோறும்
தொன்னிலை [6]பிரிந்தா னென்னப் பலவகை [7]நின்ற தூயோன்
[8]இன்னணை யென்ன யாரு [9]மியம்புவ ரேது யாதோ.

(இ - ள்.) அந்த இராமனுக்குத் தம்பியான இலக்குமணனை,—(உணர்வதற்கு) அரிய வேதமானது பரமென்று சொல்லுகின்ற (அந்தச்) சிறந்த நிலையினின்று விட்டுநீங்காது குற்றமற்று,(தனது) பழமையான நிலை தீர்ந்தேவிட்டானென்று கருதுமாறு(பலவகைப்) பிராணிவர்க்கங்களிலெல்லாம் பலவகையாக(ப் பிறந்து) நிற்கின்ற பரிசுத்தமூர்த்தியான திருமாலினது இன்னணையென்று பலரும் (நம்செவியிற்படச்) சொல்லுவார்கள்; (இதற்குக்) காரணம் யாதோ? (எ - று.)

இலட்சுமணனைத் திருமாலின் படுக்கையான ஆதிசேடனென்கின்றன ரென்றவாறு. திருமால் பரத்துவத்தினின்று நீங்காது தனதுஇச்சையால் பலவகைப்பிறவியிலும் தோன்றுகின்றான்: அங்ஙனம் தோன்றும்பொழுது எங்கெந்தப்பிறவியிற் பிறக்கின்றானோ அந்தந்தப்பிறவியிலுள்ள பிராணியைப் போலவேயிருக்கின்றானேயன்றித் தனதுபரத்துவநிலை தோன்றுமாறு இருப்பதில்லை. ஆனாலும், கருமசம்பந்தமோ அப்பரமனுக்கு உண்டாவதில்லை யென்பது, இரண்டுமூன்றாமடிகளின் கருத்து. தீராநின்ற எனவும், நவையிலா நின்ற எனவும் இயையும். ஏதுயாதோ என்று பிரிக்க. மூன்றாமடி 'தொன்னிலையாகிநின்ற சுடரொளியாய தூயோன்' என்று சிலபிரதியில். இந்தப் பாடலுக்குப்பின் "ஆயிரமூற்பாதங்கள்" (14) என்றபாடலும், அதன்பின் "அம்பினுக்கு இல்க்கமாக" (15) என்ற பாடலும், அதன்பின் "அவ்வமர்க்கு" (9) என்ற பாடலும் சிலபிரதியில். பி - ம்:—[1]இளையான். [2]நெறிப். [3]பரன், பாம்பு. [4]தீர்ந்து. [5]நவையறுபொருள்கடோறும். [6]பரனே. [7]நின்று, நிறைந்த. [8]இன்னணமெவருங்கேட்ப, என்னுமீதெவருங் கேட்ப, இன்னவனருளயாரும். [9]விளம்புவது. (764)

9. [1]அவ்வமர்க் கமைந்த வில்லும் குலவரை யவற்றி னன்ற
வெவ்வலி வேறு வாங்கி விரிஞ்சனே விதித்த மேனாள்
செவ்வழி நாணுஞ் சேடன் தெரிகணை யாகச் [2]சேர்த்திக்
[3]கவ்வயில் காலநேமிக் கணக்கையுங் கடந்த [4]தென்பார்.

(இ - ள்.) அந்த (இராமன்) போர்செய்தற்கு அமைந்துள்ள அவ்வில்லும், குலாசலங்களிலே மிகுந்தகொடிய வலியைத் தனியே வாங்கிப் பிரமதேவன் முற்காலத்தில் நிருமித்ததாகும்; (அந்த வில்லுக்கு) நேர்மையானமுறையைக்கொண்ட நாணியாவதும், ஆதிசேடன்: (அந்த வில்லில்) ஆராய்ந்தெடுத்த அம்பாகச் சேர்க்கப்பட்டு கவ்வுந்தன்மையுள்ள கூரியமுனையும், காலசக்கரத்தின் தன்மையையுங் கடந்துள்ள தென்று சொல்வார்; (எ - று.)

பிரமதேவன் ஹரிஹரர்களின்வலிமையைத் தெரிதற்கு இரண்டு விற்களை நிருமித்துக் கொடுத்தவற்றில் விஷ்ணுவின் வில்லே அகத்திய முனிவன்மூலமாக இராமபிரானுக்கு வந்துள்ள தனால், 'வில் விரிஞ்சனே விதித்த' என்றது; இதனை ஆரணிய காண்டத்துக் காணலாம். காலநேமி-காலத்தை நடத்துஞ்சக்கரம்: அது தட்டுத்தடையின்றிச் செல்லவல்லதுபோல், கணையபிலுஞ் செல்லவல்லதென்பான் 'காலநேமிக் கணக்கையுங்கடந்தது' என்றான்: இனி, காலநேமி என்பது - எதிர்த்தார்க்குத்தவறாமல் மரணத்தை யுண்டாக்கவல்ல திருமாலின் சக்கரப்படையான சுதரிசனமென்றுமாம். ஆன்று - மிக்க. பி-ம்:—[1] அவ்வவர்க்கு. [2] செய்த. [3] கவ்வையில். [4] என்ன. (765)

10. வாலிமா மகன்வந் தானை வானவர்க் கிறைவ னென்றார்
நீலனை யுலக முண்ணும் நெருப்பினுக் [1] கரச னென்றார்
[2] காலனை யொக்குந் தூதன் [3] காலுங்கண் ணுத லு மென்றார்
மேலுமொன் றுரைத்தா ரன்னான் விரிஞ்சனு மினிமே லென்றார்.

(இ - ள்.) வாலியின் சிறந்த குமார(னான அங்கத)னைப் பிறந்தவனைத்தேவர்கட்குத் தலைவனான இந்திரனென்றார்கள்; நீலனென்பவனை, (யுகாந்தகாலத்தில்) உலகத்தை யுண்ணவல்ல அக்கினி தேவனென்றார்கள்; யமனையொத்த தூதனாய்வந்த அநுமானை, வாயுதேவனும் உருத்திரமூர்த்தியு மென்றார்கள்: மேலும், (அவனைப்பற்றி) ஒன்று கூறியுள்ளார்: அவன் இந்தப் பிறவியின்பின் பிரமதேவனாவா னென்றார்கள்; (எ - று.)

வானவர்க்கிறைவன் - இந்திரனமிசம்பிறம்பியவ னென்பது கருத்து. நீலன் முதலானார்க்கும் இங்ஙனமே. கண்ணுதல்-சிவன். பி - ம்:—[1] அரசென்றார்கள். [2] காலனே. [3] காற்றெனுங்கடவுளென்றார். (766)

11. அப்பத மவனுக் கீந்தா னரக்கர்வே ரறுப்ப தாக
இப்பதி [1] யெய்தி னானவ் விராமனென் றெவருஞ் சொன்னார்
[2] ஒப்பினா லுரைக்கின் றாரோ வுண்மையே யுணர்த்தி னாரோ
செப்பியென் குரங்காய் வந்தார் தனித்தனித் தேவ[3] ரென்றார்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரமபதத்தை அவ்வநுமானுக்குக் கொடுத்த அந்த இராமன், அரக்கரை வேரொடும்ஒழிப்பதாக இந்நகரத்தை யடைந்துள்ளானென்று பலருஞ் சொன்னார்கள்; குரங்காகவந்துள்ளார் (யாவரும்), தனித்தனித் தேவராவரென்றார்: (இவ்வண்ணம்

கூறும் உலகத்தார்) ஒப்புமைபற்றிக் கூறுகின்றாரோ? உண்மையைக் கண்டறிந்து கூறுகின்றாரோ? (அதைப்பற்றிச்) சொல்லியென்ன? (எ - று.)

'செப்பியென்' என்றதனால், உலகத்தார்கூறுவது உண்மையாகவே யிருந்தால் இருக்கட்டும்: அன்றி, ஒப்புமைபற்றிச்சொல்லுவதாயிருந்தா லிருக்கட்டும்: எப்படியும் பகைவர் சாமானியரல்லரென்பது வெளிப்படையேயென்றவாறு. பி - ம்:—[1]எய்தினின்ற. [2]ஒப்பினி, ஒப்பினில். [3]கின்றார். (767)

12. ஆயது தெரிந்தோ தங்க ளச்சமோ அறிவோ யார்க்கும்
சேயவ ளெளிய ளென்றாச் [1]சிந்தையி னிகழ லம்மா
தூயவ ளமிர்தி னோடுந் தோன்றினா ளென்றுந் தோன்றாத்
தாயவ ளுலகுக் கெல்லா மென்பதுஞ் சாற்று கின்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறெல்லாம் உலகத்தார் கூறுவது, உண்மையை யறிந்தோ? (அன்றித்) தங்களுடைய அச்சத்தினாலோ? (அன்றித் தமது) அறிவினால் ஊகித்துச்சொல்லுவதேயோ? (எப்படியிருந்தாலும் இருக்கட்டும்):பரிசுத்தத் தன்மையையுடைய சீதாபிராட்டி அமிழ்தினோடுந்தோன்றிய இலக்குமியாவளென்பதும், உலகுக்கெல்லாம் (தனது தன்மை இன்னதென்று அறியப்படாது) தாயானவளென்பதும் சொல்லுகின்றார்: யாவரிடத்தும் செம்மையுள்ள சீதை எளியவளாயிருக்கின்றாளென்று மனத்தினால் இகழாதே; (நான் சொல்வதைக்) கேள்; (எ - று.)

அம்மஎன்றசொல், செய்யுள்நோக்கி நீண்டுவந்தது: "அம்ம கேட்பிக்கும்" என்பது, தொல்காப்பியம். சேயவள் - செம்மையுள்ளவள்: சீதை: தாயவள் என்பதை மத்திமதீபமாகக்கொண்டு, தோன்றாத்தாயவள்—தாய் வயிற்றினின்று தோன்றாதவள் [அயோநிஜை], உலகுக்கெல்லாம் தாயவள் - உலகுக்கெல்லாந் தாயாகுபவள் என்று உரைப்பினுமாம். சேயவளடைந்தோர்க்கென்றுஞ் சிந்தையள்செப்பினுள்ளம் என்று இரண்டாமடி, சில பிரதியிற் காண்கிறது. பி - ம்:—[1]சீதையை, சீதையென்று. (768)

13. கானிடை [1]வந்த தேயும் வானவர் [2]கடாவ லேயாம்
மீனுடை யகழி [3]வேலை விலங்கன்மே லிலங்கை வேந்தன்
தானுடை வரத்தை யெண்ணித் [4]தருமத்தின் தலைவர் தாமே
[5]மானுட வடிவங் கொண்டா ரென்பதோர் வார்த்தை யிட்டார்.

(இ - ள்.) (அந்தஇராமன்) காட்டிற்குவந்ததும் தேவர்களின் தூண்டுதலினாலேயாம்: மீனையுடைய கடலை அகழியாகக்கொண்டதும் திரிகூடமலையிலுள்ளதுமான இலங்காபுரிக்குத் தலைவனான இராவணன் தான் பெற்றுள்ளவரத்தையெண்ணித் தருமத்தின் தலைவரான திருமால் தாமே மானுடவடிவங்கொண்டாரென்பதான ஓர்வார்த்தையும் சொன்னார்கள்; (எ - று.)

'ஈசற்குமீசன்வந்தானென்பதோர் வார்த்தையிட்டார்' என்று கீழ்க்கூறியதை மீண்டுங்கூறுவது - அவ்விஷயம் இராவணனது

மனத்தி னுறைக்கவேண்டுமென்ற கருத்தினாலாகும்; ஆகவே, இது கூறியதுகூறலென்ற குற்றமாகாது. பி - ம்:—[1]வந்தவாறும். [2]கடவவேயாம், கடாவவேயால். [3]வேலையிலங்கைமேல். [4]தனித் தனி. [5]மானிடர். (769)

14. ஆயிர முற்பாதங்க [1]ளிங்குள வடுத்த வென்றார்
தாயினு முயிர்க்கு நல்லா ளிருந்துழி யறியத் தக்கோன்
ஏயின தூத னெற்றப் பற்றுவிட் டிலங்கைத் [2]தெய்வம்
போயின [3]தென்றுஞ் சொன்னார் புகுந்தது போரு [4]மென்றார்.

(இ - ள்.) இந்த இலங்கைநகரத்திலே உள்ளனவாக ஆயிர முற்பாதங்கள் அடுத்தடுத்துத் தோன்றியுள்ளனவென்றார்: தாயைப்பார்க்கிலும் பிராணிகள்திறத்திற் கருணைசெய்பவளாகிய சீதை இருந்த இடத்தினைக் கண்டறிவதற்காக மேலோனாகிய இராமபிரான் ஏவியதூதன் [அநுமான்] தாக்கியதனால் இலங்கைத்தெய்வமானது (இந்த இலங்கையிலே) பற்று நீங்கிப்போயிற்றென்று சொன்னார்: (அதற்கு ஏற்ப), போரும் (இப்போது) வந்துள்ளது என்றும் சொன்னார்; (எ - று.)—உற்பாதம் = உத்பாதம்: பின்னே வருந்தீமையை முன்னமேயறிவிக்குங் குறி. பி-ம்:—[1]இங்குளதடுத்தது. [2]செல்வம். [3]என்று. [4]என்பார். (770)

15. அம்பினுக் [1]கிலக்க மாவா ரரசொடு மரக்க [2]ரென்ன
நமபரத் தடங்கு [3]மெய்ய னாவினிற் பொய்யி லாதான்
உம்பர்மந் திரிக்கு [4]மேலா வொரு[5]முழ முயர்ந்த ஞானத்
தம்பியே சாற்றிப் போனா [6]னென்பதுஞ் [7]சாரச் சொன்னார்.

(இ - ள்.) நம்முடையபாரத்திலே யடங்கின [நம்மைச்சார்ந்துள்ள] மெய்யனும் நாக்கினாற்பொய்சொல்லாதவனும் தேவமந்திரியானபிருகற்பதிக்கும் மேற்பட ஒருமுழம்உயர்ந்துள்ள ஞானத்தையுடையனுமான தம்பியான விபீடணனே, (இராமனுடைய) அம்புக்கு இலக்காகப் போகின்றவர் இலங்கைக்குத் தலைவனான இராவணனுடனே அரக்கரென்று சொல்லிவிட்டுப் போனானென்பதையும் சேரக்கூறினார்; (எ - று.)—"முழநட்பிற் சாணுட்கு நன்று" என்றாற்போல 'முழமுயர்ந்தஞானத்து' என்றார். பி - ம்:—[1]இலக்கும். [2]என்றான், என்றார். [3]என்னா. [4]மேலாம், மேலாய். [5]நெறியறிந்த. [6]என்பது. [7]சமையச்சொன்னான். (771)

16. ஈதெலா முணர்ந்தே [1]னாயு மென்குல மிறுதி யுற்றது
ஆதியி [2]னிவனா லென்றும் [3]முன்றன்மே லன்பி னாலும்
வேதனை நெஞ்சி [4]னெய்த [5]வெம்பியான் விளைவ சொன்னேன்
சீதையை விடுதி யாயின் தீருமித் தீமை யென்றான்.

(இ - ள்.) இவற்றையெல்லாம் (நான் கேட்டு) உணர்ந்தவனாயிருத்தலாலும், என்னுடைய [இராட்சச]குலம் முன்னர் அழிந்தது இந்தத் திருமாலால்தான் என்ற காரணத்தினாலும், உன்னிடத்துள்ள அன்பினாலும் மனத்தில் வேதனைதோன்ற,

மனம்வருந்தி நான் நிகழ்வதைச் சொன்னேன்: சீதையை விட்டிடு வாயானால் (உனக்கு நேர்வதாயுள்ள) இந்தத்தீமை நீங்கிவிடும் என்று சொல்லிமுடித்தான்; (எ - று.)

முன்னர்த்தோன்றிய இராட்சசகுலத்திற்பிறந்த ஹேதியென் பவனது மகன் வித்யுத்கேசனென்பவன்; அவன் ஸாலகடங்கடை யென்பவளை விவாகஞ்செய்துகொண்டு சுகேசனைப் பெற, அவ னுக்குத் தேவதியென்னும்மனையாளிடம் மால்யவான் சுமாலி மாலி என மக்கள் மூவர் தோன்றினர்; அவர்கள் பிரமனைக் குறித்துத் தவஞ்செய்து சிறந்தவரங்கள் பெற்று, விசுவகர்மா வினால் தென்கடலிடையே நிருமிக்கப்பட்ட இலங்கையென்னும் நகரத்தை இருப்பிடமாகக்கொண்டு அரக்கக்கூட்டத்துடன் அங்கு வசித்துப் பல மக்களைப்பெற்றுப் பெருஞ் செல்வத்தினால் அடங்காச்செருக்கினராய், எங்குஞ்சென்று யாவர்க்கும்பொறுக்க வொண்ணாத துன்பமியற்றி வந்தனர். அவர்கள் செய்யுந் துன்பங்களைப் பொறாதவராய்த் 'தேவர்களெல்லாம் திருமாலி னிடஞ்சென்று முறையிட, அப்பெருமான் தேவர்கட்கு அபய மளித்து உடனேநிகழ்ந்த தேவராட்சசயுத்தத்தில் தேவர்கள் பக்கல் தான் துணைநின்று மிகப்பல அரக்கர்சேனையுடன் மாலி யைக் கொல்ல, அண்ணன்மா ரிருவரும் மிகப்புண்பட்டவராய் உபேந்திரமூர்த்தியாகிய அத்திருமாலால் துரத்தப்பட்டு இலங்கா நகரத்தைவிட்டுப் பாதாளத்திற் குடிபுகுந்தனரென்பது **வரலாறு.** பிறகு குபேரனுக்கு வாழிடமான அந்நகரத்தை மாலியவானது பெண்வழிப்பேரனான இராவணன் கைப்பற்றிக்கொள்ள, பூர்விக ராட்சசரான மாலியவான்முதலியோர் அங்கு வந்து சேர்ந்தன ரென அறிக. பி - ம்:—[1] ஆயின், யானும். [2] அவனால். [3] உன்கண்மே லன்பினாலும், அன்புனக்குடைமையாலும், அன்புனக்குண்மை யானும். [4] எய்தி. [5] வெதும்பியான் விளைவைச் சொன்னேன், விளம்பினேன்வேண்டியீண்டு. (772)

17.—இராவணன் மாலியவானைப் பரிகசித்துப் பின்னுங் கூறத் தொடங்குதல்.

மற்றெலா நிற்க [1] வந்த [2] மனிதர்வா னரங்கள் வானின்
இற்றைநா ளளவு [3] நின்ற விமையவ ரென்னுந் தன்மை
சொற்றவா றன்றி யேயுந் [4] தோற்றிநீ யென்றுஞ் சொன்னாய்
கற்றவா நன்று போவென் [5] றினையன கழற லுற்றான்.

(இ - ள்.) '(நீ சொன்னவற்றில்) மற்றவைக ளிருக்கட்டும்: (இப்போது) வந்துள்ள மனிதரும் வானரங்களும் ஆகாயத்திலே இற்றைநாள்வரையிலும் (என்னை ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாது) நின்ற இமையவரென்கின்ற விஷயத்தைச் சொன்னதல்லாமலும், நீ (அந்த இராமனுக்குத்) தோற்பாய் என்றுஞ் சொன்னாய்; (நீ நீதிநூல்களைக்) கற்றறிந்தவிதம் நன்றாயுள்ளது! போ' என்று (இராவணன் மாலியவானைநோக்கிச்) சொல்லி(ப் பின்னும்) இவ் வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; '(எ - று.)—அவற்றை மேல்ஐந்து கவிகளிற் காண்க.

தேவர்களும் வானரர்களும் நமக்குத் தீங்குசெய்ய வல்லவ ராயின் இத்துணைநாள் தீமைசெய்திருக்கமாட்டாரா? ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாது நின்ற அவர்க்கு வெற்றியுண்டாக நான்தோற்பே னென்பது கற்றறிந்த உன்னறிவிற்கேயேற்றதென்று உபேட்சை தோன்றக்கூறி, பின்னும் இராவணன் பேசலாஞனென்க. பி-ம்:— [1]இந்த. [2]மலையில். [3]நின்றார். [4]சோதிமால்மனிதனென்றாய். [5]இவை யிவை. (773)

18.—இதுமுதல் ஐந்து கவிகள்-இராவணன் தன் பெருமையைப் பாராட்டிக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

***பேதைமா னிடவரோடு குரங்கல பிறவே யாக**
பூதல வரைப்பி னுகர் [1]புரத்தினப் [2]புறத்த தாக
[3]காதுவெஞ் [4]செருவேட் டென்னைக் காந்தினர் கலந்த [5]போதுஞ்
சீதைதன் [6]திறத்தின் ஆயி னமர்த்தொழில் இறம்பு வேனே.

(இ - ள்.) பேதைமானிடவர்களுடனே குரங்குமாத்திரமே யல்ல, மற்ற மிருகங்களும் சேரட்டும்: இந்தப்பூமியினெல்லையிலும் நாகர்லோகத்திலும் (இந்தப்பூமிக்கு) அப்பாற்பட்ட [மேற்பட்ட] இடத்திலும்தான் ஆகட்டும்: மோதிச் செய்யப்படுகின்ற கொடிய போரை விரும்பிக்கொதிப்புக்கொண்டவராய் என்னை (ப்பகைவர்) நெருங்கினபோதும், ஆராயுமிடத்துச் சீதையின் பொருட்டானல் அவ்வமர்த்தொழிலிற் பின்வாங்குவேனே? (எ - று.)

இந்த அறிவற்ற மானிடரும் குரங்குகளும் மற்றைப்பிராணி களும் கிடக்கட்டும்: மூவுலகத்தோரும் போர்புரியினும் வேறு நிமித்தமாகப் போர்விளைந்தால் போர்செய்யாது விட்டாலும் விட்டிடுவேன்: சீதையின்பொருட்டு நிகழ்ந்தபோரையோ ஒரு போதும்விடே னென்கின்றான் இராவணன். இதனால் போருக்கு அஞ்சிச்சீதையைமீளக் கொடாமையிலுள்ள உறுதியை விளக்கிய படி. இங்ஙன் பேசிய இராவணன் தன்மையை ஒரு சிறிதும் மனதில் வாங்கிக்கொள்ளாமல் ஆய்வு என்ற போலிப் போர்வை போர்த்து, "இராவணன் செய்த இறுதிப்போரின் நோக்கம் சீதையைப் பெறுவதன்று; பழிவாராமற்காத்தலே" என்கின்றாரே ஒரு ஆய்வாளர்; என்ன கோளாறோ! ஏககாலத்தில் சுவர்க்க மத்திம பாதாளமென்ற மூன்று லோகத்திலும் போர்விளைந்தா லும் என்பது, இரண்டாமடியின் கருத்து நாகர்புரம்-நாகலோகம். இனி, நாகர்புரம் - தேவலோகம் என்று உரைத்து, அப்புறத்தது என்பது - அதற்கு அப்பால் சத்தியலோகம் வரையுள்ள மேலுல கைக் காட்டுமென்றலும் உண்டு. பி - ம்:—[1]புரத்தினில். [2]புறத்தி னுள்ளார். [3]காதி. [4]செருவிலென் முன்கடுகியே. [5]போது.[6]திறத்தி னுகில், திறத்தன்றாயின். (774)

---

*யதி மாம் ப்ரதியுத்யேரந் - தேவகந்தர்வதானவா: | நைவ ஸீதாம்ப்ரதாஸ்யாமி - ஸர்வலோகபயாதபி ||

19. ஒன்றல பகழி யென்கைக் குரியன உலகை மெல்லாம்
[1]வென்றன ஒருவன் செய்த வினையினும் [2]வலிய வெம்போர்
முன்[3]றரு கென்ற தேவர் [4]முதுகுபுக் [5]கமரின் முன்னம்
சென்றன [6]இன்று வந்த குரங்கின்மேற் [7]செல்க லாவோ.

(இ - ள்.) என்கையிலே இருத்தற்கு உரியனவும் உலகங்களை யெல்லாம் வென்றனவும் ஒருவன்செய்த தீவினையைக்காட்டிலும் கொடும்பயனை விளைப்பனவும், 'போர்க்களத்தில் எம்முன்னே கொடும்போரைச்செய்க' என்று வந்த தேவர்களின் முதுகிலே புகுந்து முன்பு சென்றனவுமான ஒன்றல்லாத (என்னுடைய மிகப்பலவான) அம்புகள், இன்றுவந்துள்ள குரங்குகளின்மீது பாய்ந்து செல்லமாட்டாவோ? (எ - று.)—பி - ம்:—[1]வென்றவன். [2]வெய்ய. [3]தருகின்ற. [4]முதுகிட. [5]உவரியூடு. [6]மீட்டுமிந்தக். [7]செல்கிலாவோ. (775)

20. சூலமேய் தடக்கை யண்ணல் தானுமோர் குரங்காய்த் [1]தோன்
றிலுமே லிடைவ தல்லா லென்[2]செய்வ னென்னைக் கால [றின்
[3]வேலைநீர் கடைந்த மேனு ளுலகெலாம் வெருவ வந்த
ஆலமோ விழுங்க வென்கை யயின்முகப் பகழி யம்மா.

(இ - ள்.) சூலப்படை பொருந்திய பெரியகைகளையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவனை சிவனும் தான் ஒரு குரங்காய்த் தோன்றினுனாயின், கூடுமானல் (என்னம்புக்குத்தோற்றுப்) பின்னிடைந்து போவதல்லாமல் என்னை என்செய்யமாட்டுவான்? என் கையினின்று வெளிப்படுகின்றனவான கூரியமுகத்தையுடைய அம்பு, (அச்சிவனல்) விழுங்கப்படுவதற்கு, யுகாந்தகாலத்தை யுண்டாக்கவல்ல கடல்நீரைக் கடைந்தமுற்காலத்து உலகெலாம் அஞ்சும்படி (அக்கடலினிடத்தினின்று) வெளிப்பட்ட ஆலகால விஷமோ? (எ - று.)—ஆலமோ, ஓ - எதிர்மறை: ஆலமன்று என்றபடி: தன்கையயில்முகப்பகழி ஆலகாலவிஷத்தினும்கொடிது: ஆகவே, சிவபெருமானுலும் விழுங்க முடியாதது எனக் கூறினுயிற்று. பகழி ஆலகாலவிஷமன்று என்றது, **விலக்கணி:** வடநூலார் ப்ரதிஷேதாலங்காரமென்பர். அதுவன்று என்று தெரிந்திருந்தும் மீண்டும் அதுவன்று என்பதுபடச் சொல்லுவது இவ்வணியி னிலக்கணம். பி - ம்:—[1]தோன்றி. [2]செயவல்லானென்னை. [3]வேலையே. (776)

21. அறிகிலை போலு மைய வமரெனக் கஞ்சிப் போன
எறிசுடர் நேமி யான்வந் [1]தெதிர்ப்பினு மென்கை வாளி
பொறி[2]படச் சுடர்கள் தீயப் போவன [3]போக்கி லாத
மறிகடல் கடைய வந்த மணி [4]கொலாம் [5]மார்பிற் பூண.

(இ - ள்) அமரிலே எனக்கு அஞ்சி ஓடிப்போனவனும் வீசுகின்ற ஒளியையுடைய சக்கரப்படையையுடையவனுமான திருமால் (மீளவும் வலிமைபெற்று) வந்து எதிர்த்தபோதிலும், தீப்பொறி பிறக்கவும் (சூரியசந்திரர்களாகிய இரு) சுடர்களும் தீய்ந்துபோக

வும் வெளிச்செல்வனவான எல்லையற்றனவான என்கைவாளிகள், (அவன்) மார்பிலே பூண்பதற்கு, (அலை) மடங்குகின்ற பாற் கடலைக் கடையும்போது (அங்குத்) தோன்றிய கௌத்துவ மணியோ? [மணியல்லவே]: (இவ்வாறான) என்வாளியின் தன்மையை ஐயனே! நீ அறிகிலைபோலும்; (எ - று.)

என்கைவாளிகள் அணியாக மார்பின்புறத்தே நிற்காமல் மார்பைத்தொளைத்து ஊடுருவிச்செல்லுவன வாகையால், அந்தத் திருமால் மானிடவடிவங்கொண்டதனால்தான் என்செய்யமாட்டுவன்? ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாது தோற்றோடிப்போக வேண்டியவனே யென்றபடி. கௌத்துவமணியன்று என்பது தெரிந்திருந்தும், வாளி மணிகொலாம் மார்பில்பூண என்றலும் **விலக்கணி**யே: இதனால் வாளியின்வன்மை பெறப்படும்: கௌத்துவம் - திருமால் மார்பிற் பூணும் ஓர் இரத்தினம். போக்கு - எல்லை. போக்கிலாத- போக்கமுடியாதவை யெனினுமாம். போக்கிலாத போவன வேறு கதியற்றனவாய் (மார்பிலே) ஊடுருவிச்செல்வன எனினுமாம். இங்குத் **தொடைமுரண்** காண்க. பி - ம்:—[1]எதிர்க்குமேல். [2]படர், படு. [3]போகிலந்த, போழ்து முன்னுள். [4]கொலோ. [5]பூண மார்பில். (777)

22. [1]**கொற்றவ னிமையோர் கோமான் குரக்கின** [2]**துருவு கொண்டால், அற்றைநா** [3]**ளவன்றான் விட்ட வயிற்படை யறுத்து** [4]**மாற்ற, இற்றவான் சிறையவாகி விழுந்து**[5]**போ யெழுந்து**[6]**வீங்காப், பொற்றைமால்**[7]**வரைக ளோவென் புயநெடும் பொருப்பு மம்மா.**

(இ - ள்.) வெற்றிபெற்றவனாகித் தேவர்கட்கெல்லாந்தலைவனான இந்திரன் குரங்கினுருவத்தைக் கொண்டா னென்றால், (மலையைச்சிறகறுக்கத் தொடங்கிய) அந்தக்காலத்தில் அந்த இந்திரன் விட்ட வச்சிரப்படை யறுத்துப்போக்கியதனால் இற்ற பெரிய சிறைகளையுடையனவாகி விழுந்திட்டு(ப் பிறகு) எழுந்து ஓங்குதலில்லாத பொற்றையென்று வழங்கப்படுகின்ற பெரிய மலைகளோ என்னுடைய புயமாகிய பெரிய மலைகளும்? (எ - று.) —இங்ஙனம் தன்பெருமைதோன்ற இராவணன் கூறினான். **அம்மா** - இப்படிச்சாமானியமாகக் கருதுவதுபற்றிய வியப்பைக் குறிக்கும்.

என்புயவரை பொற்றைவரைகளல்ல வாதலால், இவற்றை அயிற்படை ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டா தென்றவாறு. இதுவும், **விலக்கணி**யே.புயவரையினும் வேறுபாடுதோன்றுதற்கு'பொற்றை வரை' என்றான்: பொற்றைவரை - பொன்றுதலையுடைய வரை யென்றும் ஒருபொருள் தோன்ற நின்றது; பொன்றுதல்-அழிதல். முற்காலத்தில் மலைகளெல்லாஞ் சிறகுடை யனவாயிருந்து,வேண்டுமிடத்துப் பறந்து சென்று பாழாக்கிவருகையில், அக்கொடுமையைப்பொறுக்கமாட்டாத முனிவர் முதலியோரின் வேண்டுகோளினால் இந்திரன் தன்படைகொண்டு அவைகளைச் சிறகறுத்து விழுந்திடச் செய்தனனென்பது, **புராணகதை**. பி - ம்:—[1]கொற்றவாள்.

[2]உருவங்கொண்டான். [3]அவனுல். [4]நீக்க, நீக்கி. [5]மேலெழுந்து. [6]விக்காப். [7]வரையவோ. (778)

23.—பொழுதுவிடிதலின் வருணனை.

உள்ளமே தூது செல்ல [1]வுயிரனு ருறையுள் நாடும்
[2]கள்ளமார் மகளிர் [3]சோர [4]நேமிப்புள் [5]கவற்சி [6]நீங்கக்
கொள்ளை பூண் டமரர் வைகுங் குன்றையுங் [7]கோட்டிற் [8]கொண்ட
வெள்ள நீர் வடிந்த தென்ன வீங்கிருள் [9]விடிந்த தன்றே.

(இ - ள்.) (தமது) மனமே தூதாகச்செல்ல(த் தமது) உயிரை யொத்த காதலரின் வாழிடத்தை நோக்கிச் செல்லுகின்ற சோரம் போகின்ற மகளிர் மனஞ்சோரவும், சக்கரவாகப்பறவைகள் (தம்) மனத்துயரம் நீங்கவும், திரளாகக்குவிந்து தேவர்கள் தங்குகின்ற மேருமலையையும் உச்சிவரையில் மூடிக்கொண்டிருந்த வெள்ள நீரானது வடிந்தாற்போல மிக்கஇருள்கழிந்து போயிற்று; (எ - று.)

தன்மைநவிற்சியணியோடு தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணியும் சேர்ந்து வந்தது. வெள்ளங்கோத்துக்கிடந்தாற்போன்ற இருள் நீங்கிற்றென்றவாறு.பொழுது விடிந்துவிட்டதேயென்று சோரம் போம் மகளிர் சோரநாயகனைப் பிரிதலின் பொருட்டு வருந்துவ ரென்க. சக்கரவாகம் இரவிற்பிரிந்திருந்து பகலிற் கூடும் பறவை யென்று கூறுவர், கவிஞர். உறையுள் - வாழிடம். கோடு - உச்சி. [1]உயிரன்னுர் தம்மை நாடும் என்ற பாடத்திற்கு-கணவர் வரவை எதிர்பார்த்து நிற்கின்ற, கள்ளம் ஆர் மகளிர் - (தம்மனத்து) மறைந்திருத்தலைக் கொண்ட (காதலையுடைய) மகளிர் என்று உரைக்க. பி - ம்:—[2]கள்ளமாம். [3]துஞ்ச, சோரும். [4]நெஞ்சினிற். [5]கவற்றி, கவலை. [6]வீங்கக். [7]கோட்டிக். [8]கொள்ளும். [9]வீய்ந்த தன்றே. (779)

24.—சூரியோதயவருணனை.

இன்னதோர் [1]தன்மைத் தாமென் [2]றெட்டியும் பார்க்க வஞ்சிப்
பொன்மதிற் புறத்து நாளும் போகின்முன் போர்மேற் கொண்டு
மன்னவர்க் கரசன் வந்தான் வலியமா லென்று தானும்
தொன்னகர் காண்பான் போலக் கதிரவன் தோற்றஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) இப்படிப்பட்டதான ஒரு தன்மையையுடையதாகு மென்று எட்டிப்பார்ப்பதற்கும் அச்சங்கொண்டு (இலங்கையின்) பொன்மயமான மதிற்கு அயலிலேயே நாளுஞ் செல்பவனுகிய (ஆயிரங்) கிரணங்களைக்கொண்ட சூரியன், 'போரைமேற்கொண்டு சக்கரவர்த்தியாகிய இராமன் வந்திட்டான்: ஆகையால், (நாம்) வலிமைபெற்றுள்ளோம்' என்று தானும் பழமையான அந்த இலங் காநகரத்தைக் காண்டலிலுள்ள விருப்பைத் தீர்த்துக்கொள்பவன் போல உதித்தான்; (எ - று.)—சூரியன் உதித்ததற்கு ஒருகாரணங் கற்பித்துக் கூறியது—ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—[1]தன்மை. [2]எட்டுதற்கஞ்சியப்பால். (780)

25.—இராமன் பரிவாரங்களோடு சுவேலமலையினுச்சியி லேறுதல்.

அருந்ததி யனைய நங்கை யவ்வழி யிருந்தா [1]ளென்று [லப்
பொருந்திய காதல் தூண்டப் பொன்னகர் காண்பான் போ
[2]பெருந்துணை வீரர் பற்றத் தம்பியும் பின்பு செல்ல
இருந்தமால் மலையி னுச்சி யேறின னிராம னிப்பால்.

(இ-ள்.) இங்கே, அருந்ததியையொத்த கற்பையுடைய மகளிரிற்சிறந்த சீதை அந்தஇலங்கையி லிருந்தா ளென்றகாரணம் பற்றி மனத்துள்ள காதல் தூண்டுவதனால் அழகிய இலங்கா நகரைக் காண்பவன்போல, (தனக்குப்) பெருந்துணைவராயுள்ள விபீடணசுக்கிரீவர் (இருபுறமும்) கைலாகுகொடுத்து வரவும், தம்பி பின்னேவரவும், (தான்) தங்கியிருந்த சுவேலமலையினுச்சியிலே திருமாலாகிய இராமன் ஏறினன்; (எ-று)

இராமபிரான் சுவேலமலையினுச்சியிலேறினது-தான் போரிடப்போகின்ற இலங்கையினமைப்பு எவ்வாறு இருக்கின்றது என்பது முதலியவற்றைக் காண்பதற்கேயாதலால், 'சீதையிருக்கின்றாளென்ற காதல் தூண்ட நகரைக் காண்பான் போல' என்றது **ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** இதுவரையில் இராவணன் செயலைச்சொல்லி வந்த கவி இப்போது இராமன் செய்தியைக் கூறுவதால், அதுதோன்ற 'இப்பால்' எனப் பிரித்துக்கூறினர். பி-ம்:—[1]என்னும். [2]பெருந்துணை வீரர் சுற்ற. (781)

26.—நான்குகவிகள்-மலைமீதேறும் இராமனை வருணிப்பன.

செரு[1]மலி வீர ரெல்லாஞ் [2]சேர்ந்தனர் மருங்கு செல்ல
இருதிறல் [3]வேந்தர் தாங்கு மிணை நெடுங் கமலக் கையான்
[4]பொருவலி வய்வெஞ் சியம் [5]யானையும் புலியுஞ் சுற்ற
அருவரை யிவர்வ தாங்கோ ரரியர சனைய னானான்.

(இ-ள்.) போரில்மிக்க வீரர்யாவரும் ஒன்றுசேர்ந்து பக்கங்களிற் செல்ல, வலிமைபொருந்திய(குரக்கரசனும் இராட்சசராசனுமாகிய) இரண்டு அரசர்கள் (கைலாகுகொடுத்துத்) தாங்குகின்ற இரண்டாகிய நீண்ட கமலம்போன்ற கையையுடையவனாகிய இராமன், (மலை இவரும்) அப்போது, போர்செய்யும் வலிமையையும் வெற்றியையுமுடைய கொடியசிங்கங்களும் யானைகளும் புலிகளும் (தன்னைச்) சூழ்ந்திருக்க, (ஏறுவதற்கு) அரியமலையில் ஏறுவதாகிய ஒப்பற்ற அரசச்சிங்கத்தை யொத்தவனானான்; (எ-று.)—பலதிறப்பட்டவலிமையுடைய வானரவீரர்கட்குச் சியம் முதலியவற்றை உவமைகூறினார்: **இல்பொருளுவமையணி: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி** யென்னலுமாம். பி-ம்:—[1]வலி. [2]சேர்ந்துடன். [3]வீரர் தாங்குமிகல். [4]பொருவரும். [5]யானையும்புலியுந், புலியினம்யாவுஞ். (782)

27. [1]கதமிகுந் திரைத்துப் பொங்குங் கனைகட லுலகை மெல்லாம், [2]புதைவு [3]செய் யிருளிற் [4]பொங்கு[5]மரக்கர்தம் புரமும பொற்

பும், [9]சிதைவுசெய் குறியைக் காட்டி வடதிசைச் [7]சிகரி யொன்றின்,
[8]உதயம தொழியத் தோன்று மொருகரு ஞாயி றொத்தான்.

(இ - ள்.) (மலைமீதிவர்ந்த இராமன்),—அலை மிக்குப்பொங்குகின்ற ஒலிக்குந்தன்மையுள்ள சினம்மிக்கதுபோலத்தோன்றுகின்ற கடலாற்சூழப்பட்ட உலக மெல்லாம் (தன்னிடத்திற்) புதையுமாறு செய்கின்ற இருளிலே வலிமைமிகுகின்ற அரக்கருடைய பட்டணமாகிய இலங்கையும் அதன் அழகும் சிதையப்போகின்ற குறியைத்தெரிவித்து, உதயமலைச்சிகரத்திலே உதயமாதல்தவிர வடதிசையிலுள்ள ஒருமலையில் உதயமாகின்ற ஒரு கருஞாயிற்றையும் போன்றான்; (எ - று.)

தான் உதிக்கவேண்டிய இடத்தைவிட்டுச் சூரியன் வேறோரிடத்து உதித்தலும், செஞ்ஞாயிறு கருஞாயிறு ஆவதும் உற்பாதக் குறியாதலால், உதயகிரியல்லாத சுவேலமலையினுச்சியிலே இராமபிரான்தோன்றியதை அவ்வாறான உற்பாதம்போலுமென்றார்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. கதம்மிகும் கடல் - சினம்மிக்கது போல் தோன்றுகின்ற சமுத்திரம். திரைத்து - அலைகொண்டு. பி-ம்:—[1]கதமிகுத்துரைத்துப்பொங்கும், கதமொத்துக்கணத்திற்றோன்றாக், கதமிக்குக்கணத்திற்றோன்றாக், கதையொத்துக் கணக்கற்றோன்றாக். [2]புதையச். [3]செய்து. [4]தோன்றும். [5]அரக்கரும். [6]சிதையச். [7]சிகரக்குன்றின், திகிரியொன்றின், சிகரந்தன்னில். [8]உதயத்தை. (783)

28. [1]துமிலத்திண் செருவின் வாளிப் பெருமழை சொரியத் தோன்றும்
[2]விமலத்திண் [3]சிலையனுண்டோர் வெற்பினை மேய வீரன்
[4]அமலத்திண் [5]கரமுங் காலும் வதனமுங் கண்ணு மான
[6]கமலத்திண் காடு பூத்த காளமா மேக மொத்தான்.

(இ - ள்.) நெருங்கிச்செய்கின்ற வலிய போரிலே அம்புகளாகிய பெரிய மழையைச் சொரியுமாறுதோன்றுகின்ற குற்றமற்ற வலிய வில்லையுடையவனாகி,-அங்கேஒருமலையைப்பொருந்திய வீரனாகிய இராமன்,—குற்றமற்ற வலிய கையும் காலும்முகமும் கண்ணுமாகிய திண்ணியதாமரைக்காடுபூத்த காளமாமேகத்தைப் போன்றிருந்தான்; (எ - று.)

வில்லைப்பெற்றிருத்தல் அம்புமழைபொழிதல் வெற்பினை மேவுதல்என்பவை, காளமேகத்திற்கும் உள்ளன. தாமரைக்காடு பூத்த காளமேக மென்றது-இல்பொருளுவமை. பி - ம்:—[1]துமிலத்தின். [2]விமலத்தின். [3]செருவில். [4]அமலத்தின். [5]கண்ணும்வாயும். [6]கமலத்தின். (784)

29. மற்குவ டனைய திண்டோள் மானவன் [1]மான மில்லாக்
கற்குவ டடுக்கி வாரிக் கடலினைக் கடந்த காட்சி
நற்குவ டனைய வீர [2]ரீட்டத்தி [3]னடுவ ணின்றான் [றான்.
பொற்குவட் [4]டிடையே தோன்றும் மரகதக் [5]குன்றம் [6]போன்

(இ - ள்.) அளவுக்கு அடங்காத கல்மலைகளை யடுக்கி நீர்க் கடலைக் கடந்தவரும் காணுதற்கு இனிய அழகிய மலையையொத்த வருமான வீரரின் கூட்டத்தினிடையே நின்றவனாகிய வலிமை பொருந்திய மலைச்சிகரத்தையொத்த வலியதோள்களையுடைய மனுகுலத்தோன்றலான இராமன், — பொன்மலையினிடையிலே தோன்றுகின்ற மரகதமலையையொத்திருந்தான்; (எ-று.)—வானர வீரர்க்குப் பொற்குவடும், அவர்களிடையேநின்ற ஸ்ரீராமனுக்கு மரகதக்குன்றும் உவமை. காட்சிக்கினிமையில் வானரவீரர்க்குப் பொற்குவடு உவமையாம். மானம் - அளவு. காட்சி - காணுதல். குவடு-மலைக்கு, இலக்கணை. மானவன் மானமில்லா என்ற இடத்து முரண்தொடை காண்க. பி - ம்:—[1]வானத்தோங்கும், மானத் தோங்கும். [2]ஈட்டத்துள். [3]நடுவு. [4]இடையத். [5]குவடு. [6]போல் வான். (785)

30.—மலைமீதேறிய இராமன் இலங்கையைக் காணுதல்.

அணைநெடுங் கடலிற் றோன்ற [1]வாறிய சீற்றத் தையன்
பிணைநெடுங் கண்ணி யென்னு [2]மின்னுயிர் [3]பிரிந்த பின்னைத்
துணைபிரிந் தயரு மன்றிற் சேவலில் துளங்கு கின்றான்
இணைநெடுங் கமலக் கண்ணா லிலங்கையை [4]யெய்தக் கண்டான்.

(இ - ள்.) பெண்மானைப்போன்ற நீண்டகண்களையுடையவளான சீதையென்ற இனியஉயிரைப் பிரிந்தபிறகு, (தன்) பேடையைப்பிரிந்து வருந்துகின்ற ஆண் அன்றிற்பறவைபோல வருந்துபவனாகி, நெடியகடலில் அணைதோன்றவே தணிந்தகோபத்தையுடையவனான ஸ்ரீராமன்,—(தனது) நீண்ட இரண்டு தாமரைக்கண்களாலும் இலங்காநகரத்தை நன்றாகப் பார்த்தான்; (எ - று.)

அன்றிலென்பது - ஒருபறவை. அது, எப்பொழுதும் ஆணும் பெண்ணும் இணைபிரியாதுநிற்கும். கணப்பொழுது ஒன்றை விட்டு ஒன்று பிரிந்தாலும் அத்துயரத்தைப்பொறாமல் ஒன்றையொன்று இரண்டுமூன்றுதரம் கத்திக்கூவி அதன்பின்பும் தன்துணையைக் கூடாவிடின் உடனே இறந்துபடும்; இதனை, வடநூலார் க்ரௌஞ்ச மென்பர். மிகவும் நன்குபார்த்தமைவிளங்க, 'இணைக்கண்ணா லெய்தக்கண்டான்' என்றார். பி - ம்:—[1]ஆற்றிய. [2]மன். [3]துறந்த. [4]இனிது. (786)

31.-இதுமுதற் பதினேழுகவிகள்-இராமபிரான் இலங்கையின் சிறப்பைத் தான் கண்டு இலக்குமணனுக்கு அறிவித்தலைக் கூறும்.

நந்திரு நகரே யாதி வேறுள நகர்கட் கெல்லாம்
வந்தபே ருவமை கூறி வழுத்துவா னமைந்த காலை
இந்திர னிருக்கை யென்ப ரிலங்கையை யெடுத்துக் காட்டார்
அந்தா [1]மூணர்தல் தேற்றா ரருங்கவிப் புலவ ரம்மா.

பதினெட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அப்போது இலங்கையின் காட்சியைக் குறித்து ஸ்ரீராமன் இலட்சுமணனை நோக்கிக்கூறுவான்:— இலக்குமணா!) அருங்கவிப்புலவர் நமது அழகியநகரம்முதலிய வெவ்வேறுள்ள நகரங்கட்கெல்லாம் பொருந்தமான சிறந்த உவமைப்பொருளைச் சொல்லிப்புகழ்ந்து கூறத்தொடங்கியகாலத்தில், (உவமைப் பொருள்) இந்திரன்வாழுமிடமான அமராவதிநகரென்பர்: அதனினும் எத்தனையோ மடங்கு சிறந்ததான இலங்கையை (உவமைப் பொருளாக) எடுத்துக்காட்டமாட்டார்; (ஏனெனின், தேவலோகத்துக்கும் இந்த இலங்கைக்குமுள்ள) வேறுபாட்டை (அவர்கள்) அறியும்வல்லமையற்றவராஞர்கள்; (எ - று.)

அம்மா - தமக்கு நன்கு விளங்குவதான இலங்கைச்சிறப்பை அறியமாட்டாத கவிஞரின் அறியாமைபற்றியவியப்பைக் குறிக்கும். புலவர் அறியவல்லவராயின், இலங்காநகரம் மிக அழகியதாதலால், இவ்விலங்கையையே யுவமைகூறுவ ரென்றவாறு. பி - ம்:—[1] அறிதல். (787)

32\. பழுதற விளங்குஞ் செம்பொன் தலத்திடைப் பரிதி நாண
முழுதெரி மணியிற் செய்து [1]முடிந்தன [2]முனைவராலும்
எழுதரு [3]வகைய [4]வாய மாளிகை [5]யிமையச் செய்த
தொழிறெரி கிலவால் [6]தம்கண் [7]சுடர்மணிக் கற்றை [8]சுற்றி.

(இ-ள்.) குற்றமறவிளங்குஞ் செம்பொன்னினலியன்ற தலத்திலே சூரியனும் வெள்கும்படி முழுமையாய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒளிவீசுகின்ற மணியினாற்செய்து முடிந்தனவும் தேர்ந்த அறிவினராலும் எழுதுதற்கு அரியவான தன்மையையுடையனவுமாகப் பொருந்திய மாளிகைகளில் (ஆங்காங்கு) இயைத்திருக்குந் தொழில்கள், சுடரைக்கொண்டமணிகளின் ஒளியாற் சூழப்பெற்று அறியமுடியாமலுள்ளன; (எ - று.)—பொற்றலத்து மணிமாளிகைகளின் இயைப்புக்கள் ஒளியால் அறியமுடியாமலுள்ளனவென்க. 'எழுதருதகையவாகிவிமைப்பனவியன்றதன் கண்' என்று சிலபிரதிகளில் மூன்றுமடி. பி - ம்:—[1] முடித்தன. [2] முனைவனாலும். [3] தகைய. [4] ஆகி. [5] இசையச். [6] எங்கும், ஓங்கும். [7] சுடர்நெடுங். [8] சுற்ற. (788)

33\. விரிகின்ற [1]கதிர வாகி மிளிர்கின்ற மணிகள் [2]விசச்
சொரிகின்ற சுடரின் சும்மை விசும்புறத் [3]தொடருந் தோற்றம்
[4]அரிவென்ற [5]வெற்றி யாற்றல் மாருதி [6]யமைத்த தீயால்
எரிகின்ற [7]தாமே காணிக் கொடிநக ரிருந்த[8]தின்னும்.

(இ - ள்) விரிகின்ற கிரணங்களையுடையனவாய் விளங்குகின்ற மணிகள் வெளியேபரவுமாறு சொரிகின்ற ஒளிகளின் தொகுதி ஆகாயத்தையளாவத் தொடர்கின்ற காட்சியானது,— பகைவரை வென்ற வெற்றியையும் வல்லமையையுமுடைய வாயுகுமாரனான அனுமான் (கொளுத்துமாறு) உண்டாக்கிய தீயினால் இந்தக்கொடிகள் கட்டப்பட்ட இலங்காநகர் இன்னும் எரிகின்றது போலும் (நீ) காண்; (எ - று.)

செம்மணிகளினொளி மேலேபரவ இலங்கைவிளங்குவது, அனுமான்வைத்த தீ இன்னும் எரிகின்றதுபோலு மென்றவாறு; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. எரிகின்றதே ஆம் என மாறுக: 'ஆம்'—தற்குறிப்பேற்றவுருபு. ஏ - தேற்றம்: இதுவும் தற்குறிப்பேற்றத்தை வற்புறுத்தும். காண் - அசை. [4]அரியென்ற என்ற பாடத்துக்கு - அரியென்று சொல்லப்படுகின்ற என்க. அரியென்ற பலபொருளொருசொல், குரங்கு என்ற பொருளையுமுடையது. பி - ம்:—[1]கதிரது. [2]வீசிச். [3]தொடர்ந்த, சுடரும். [5]வென்றி. [6]மடுத்த, அளித்த. [7]ஆயே. [8]தோற்றம். (789)

34. [1]மாசடை [2]பரந்த மான மரகதத் [3]தலத்து வைத்த
[4]காசடை சமைந்த [5]மாடங் கதிர்த்தழை கற்றை சுற்ற
[6]ஆசடை [7]குன்ற வெள்ளி யகன்மனை யன்ன மாகப்
பாசடைப் [9]பொய்கை பூத்த பங்கயம் [10]நிகர்ப்ப பாராய்.

(இ - ள்.) மேகங்கள் அடுத்தலைக்கொண்டு பரவியுள்ள பெருமைபெற்ற மரகதத்தலத்திலே கட்டப்பட்ட பொன்னினால் நெருக்கமாகச்சமைந்த மாளிகைகள்,—(தமது) தழைந்த கதிர்க்கற்றை எங்குஞ்சுற்றுமாறு ஆசு [குற்றம்] அடைதல் குன்றும் வண்ணம் [இல்லையாகும்படி] (பொன்மாளிகைகளினிடையே யமைந்த) வெள்ளியினா லியன்ற அகன்றமனைகள் [உபரிகைகள்] அன்னமாக, பசிய (நீர்க்கொடிகளின்) இலைபரவிய பொய்கைபூத்துள்ள பங்கயம் நிகர்ப்பவற்றைப் பாராய்; (எ - று.)

மரகதத்தலம் பசியஇலைபரவிய பொய்கையையும், அதனிடையே பொன்னினாலமைந்த பலமாளிகைகள் தாமரைமலர்களையும் அவற்றின்நடுவில் வெள்ளியினாலமைந்த உபரிகைவீடுகள் அன்னப்பறவையையும் ஒத்திருக்குமென்க: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. அடையென்ற சொல்நான்கனுள் முதலதான அடை - அடுஎன்பதன் தொழிற்பெயர்: அடுத்தலையுடைய என்னும் பொருளது: (செய்யுளின்பம் நோக்கி அடைபரந்த என இயல்பாயிற்று). இரண்டாவது, அடைந்து என்னும்பொருளது: மூன்றாவது - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்! நான்காவது - இலையென்னும் பொருளது: இங்குத் திரிபு என்னுஞ் சொல்லணி காண்க. பாசடை - கொடிப்பாசியென்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]மாசடப். [2]பரந்து நீண்ட. [3]தலத்துமான, மாடஞ்செய்ய. [4]காசிடைச், காசடச். [5]மாடக்கதிரிடைக், மாடங்கதிர்நிறக், மாடக்கதிர்மணிக். [6]ஆசறக். [7]குயின்ற. [8]மாடங்கள். [9]கமலம் பூத்தபொய்கையை. [10]நிகர்த்த. (790)

35. தீச்சிகை சிவணுஞ் சோதிச் செம்மணிச் [1]செய்த தூணின்
தூச்சுடர் மாட மீண்டித் துறுதலால் கருமை தோன்றா
மீச்செலு மேக மெல்லாம் விரிசுட [2]ரிலங்கை [3]வேவக்
காய்ச்சிய இரும்பு மானச் [4]சேந்தவை யொளிர்வ காணாய்.

(இ - ள்.) நெருப்பின் கொழுந்தையொத்த ஒளியையுடைய செம்மணிகளினாலியன்ற தூண் நாட்டப்பட்ட மாடத்தினின்று

பரிசுத்தமான சுடர் நெருங்கிநிற்றலால், கருநிறந்தோன்றுவாய் அவ்விலங்கைநகரின் மேலேசெல்லும் மேகங்கள்,—விரிகின்ற ஒளியையுடைய இலங்கை (அநுமானால் கொளுத்தப்பட்டு) வேகையில் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்புத்தகட்டையொப்பச் செந்நிறத்தனவாய்த் தோன்றுவன பாராய்; (எ - று.)

இலங்கைமேலேசெல்லும் மேகம்யாவும் செம்மணியொளி படியப்பெற்றுக் காய்ச்சிய இரும்புத்தகட்டைப்போலும்: **பிறிதின் குணம்பெறலணியோடு** கலந்துவந்த **தற்குறிப்பேற்றவணி.** இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் "பிணைமதர்த்தனைய" (46) என்னும் பாடலின்பின்உள்ளது. பி - ம்:—[1]செற்றிச்செய்ய, செற்றிச்செய்த. [2]விழுங்க. [3]வேறு. [4]சேந்தொளிகளுல்வ, சேர்ந்தவை யொளிர்வ, சேர்ந்தவையொழிவ. (791)

36. விற்படி திரடோள் வீர நோக்குதி வெங்கண் யானை
அற்படி நிறத்த வேனு மாடகத் தலத்தை [1]யாழக்
கற்படி வயிரத் திண் [2]கால் நகங்களிற் [3]கல்லிக் கையால்
பொற்[4]பொடி [5]மெய்யிற் [6]பூசிப் பொன் [7]மலை யென்னப் போவ.

(இ - ள்.) வில்படிந்துள்ள திரண்டதோளையுடைய வீரனே! [இலட்சுமணனே!] சினந்தோன்றுகின்ற கண்களையுடைய யானைகள், இருள்படிந்தாற்போன்ற (கரு) நிறத்தையுடையவாயினும் (இந்தநகரத்தின்) பொன்தலத்தை, கல்லையொத்து உறுதி பொருந்திய திண்ணியகாலின் நகங்களால் ஆழமாகத்தோண்டி (ஆங்குத்தோன்றிய) பொற்பொடிகளைத் துதிக்கையால் தம் உடம்பிற் பூசிக்கொண்டு பொன்மலைபோலச் செல்வன; (இவற்றை) நோக்குவாய்; (எ - று.)

பொற்றலத்திற்கட்டிய கருநிறயானைகள் பொன்தரைகளைத் தாள்களின் நகங்களினால் ஆழக்கல்லி ஆங்குத்தோன்றிய பொற்பொடிகளைத் துதிக்கையினாலெடுத்துத் தம்மேற் பூசிக்கொண்டு பொன்மலைபோலாயின என்றார்: **பிறிதின்குணம்பெறலணியோடு** வந்த **தற்குறிப்பேற்றவணி.** தரையைக் காலாற் கல்லுதலும், புழுதிகளை மேலேபூசிக்கொள்ளுதலும் யானைகட்கு இயற்கை. பி - ம்:—[1]ஆர்க்க, ஆழிக். [2]காத்திரங்களில். [3]கல்லிற். [4]படி. [5]மேலிற், என்னப். [6]வீசிச். [7]வரை. (792)

37. [1]பூசல்விற் குமர நோக்காய் புகரற [2]விளங்கும் பொற்பிற்
காசுடைக் [3]கதிரின் கற்றைக் [4]கால்களாற் கதுவு கின்ற
வீசுபொற் [5]கொடிக ளெல்லாம் [6]விசும்பினின் விரிந்த மேகம்
மாசறத் [7]துடைத்தவ் வானம் [8]விளக்குவ [9]போலு மாதோ.

(இ - ள்.) போர்புரிகின்ற வில்லைக்கொண்டகுமாரனே! குற்றமறவிளங்குகின்ற அழகையுடைய (தண்டங்களிற் பதிக்கப்பெற்ற) இரத்தினங்களினுலியன்ற ஒளித்தொகுதியை யுடையனவாய்க் காற்றினால்கவ்வப்பெற்ற அலைகின்ற அழகிய கொடிகளெல்லாம்,—விசும்பிலேபரவிய மேகமாகிய மாசு நீங்கும்படி

துடைத்து, அந்த வானத்தை விளக்குவனபோலும்; (இதனை) நோக்குவாய்; (எ - று.)

இந்நகரத்து மாளிகைகளின்மீது கட்டிய இரத்தினதண்டங்களிலே பொற்பட்டாடையாலான கொடிச்சீலைகள் காற்றலைக்க அசைகின்றவை, மேகமாகிய மாசுநீங்க வானத்தைத் துடைப்பது போலுமென்க. பி-ம்:—[1] பூசலி. [2] இமைக்கும் பொற்பின், விளங்குமம்பொன். [3] கதிரின்கற்றை, கதலிக்கற்றை, கதலிகட்டும். [4] விரல்களால். [5] பொடிகள். [6] விசும்பினைக்கவித்த. [7] துடைப்பவோங்கி, துடைத்துமாடம், துயிலும்வானம். [7] விளங்குவ. [9] போல்வ. (793)

38. நூல்படத் [1]தொடர்ந்த பைம்பொற் சித்திர நுணித்த பத்திக்
[2]கோல்படு மணிக ளாய குலமணி யெவையுங் கூட்டிச்
சால்படுத் தரக்கன் [3]மாடத் தனிமணி [4]நடுவட் சார்த்தி
மால்கடற் கிறைவன் பூண்ட மாலை[5]போன் றுளதிம் மூதூர்.

(இ - ள்.) இந்தப்பழைய (இலங்கா) புரியானது,—நூல் இடப்பட்டதுபோல [கோணாது] தொடர்ந்திருப்பனவும், பைம்பொன்னினாலியன்று சித்திரத்தொழில் நுண்மையாக அமைந்தனவும், வரிசையாகவுள்ளனவும், அழகுபொருந்தியனவுமான மணிகளாகிய சிறந்தமணிகள்எல்லாஞ் சேர்க்கப்பெற்று மேன்மை பொருந்தி இராவணனதுமாடமாகிய ஒப்பற்றநாயகமணி நடுவே சார்த்தப்பெற்றுப் பெருமைபொருந்திய கடலரசன் பூண்ட இரத்தினவாரம்போலும்; (எ - று.)

இந்திரசித்து முதலிய அரக்கரின் மாளிகைகள் சுற்றிலுமிருக்கின்ற மணிகள்போலாக, இராவணன் மாளிகை நடுநாயகமாக, கடலரசனது இரத்தினவாரத்தை யொத்திருக்கும் இவ்விலங்கை யென்றார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. கோல = கோலம்: அழகு. சால்பு - மேன்மை. பி-ம்:—[1] தொடர்ந்து, துரந்த. [2] கால்படுமணிகளெல்லாம் கதிர்மணிக்கூட்டமாக. [3] மாடந். [4] நடுவட சேர்த்தி, தழுவச் செய்து. [5] ஒன்று. (794)

39. நன்னெறி [1]யறிஞ நோக்காய் [2]நளிநெடுந் [3]தெருவி [4]னுப்பண்
பன்மணி மாடப் பத்தி நிழல்படப் படர்வ பண்பால்
தந்நிறந் [5]தெரிகி லாத வொருநிறஞ் [6]சார்கி லாத
இன்னதோர் [7]குலத்த வென்று [8]புலப்படா [9]புரவி யெல்லாம்

(இ - ள்.) நன்னெறியையுணர்ந்தவனே! பெருமைபொருந்திய பெருந்தெருவின்நடுவில் பலமணிகளினாலியன்ற மேன்மாளிகை வரிசைகளினொளிகள் (தம்மீது) படுமாறு செல்வனவான குதிரைகளெல்லாம்,—இயற்கையாகவுள்ள தமது நிறம் இன்னதென்று தெரியப்பெறாதனவும் ஒரு நிறத்தைப் பொருந்தாதனவும் இன்ன சாதியைச் சேர்ந்தவையெனத் தெரியாதனவுமாயின: (நீ இதனை) நோக்குவாய்; (எ - று.)

பத்தியானமாளிகைகளில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு இரத்தினத்தொகுதியாலியன்றுள்ளது: அங்கனுள்ள மாளிகைகளை இருபுறத்துங்கொண்ட இவ்விலங்கையின் தெருவின்நடுவே குதிரைகள் செல்லும்போது, அவ்வம்மணிகளின்நிறம் மேல்படப் பெற்று அவ்வந்நிறமாகக் குதிரைகள் தோன்றுவதால், 'இந்த நிறத்தை இக்குதிரை இயல்பாகக்கொண்டது' என்று எந்தக் குதிரையும் அறியப்படாமலிருப்பதோடு, குதிரைகளிற்காணப்படும் நிறமன்றி மரகதம் முதலிய இரத்தினங்களின் ஒளிபடும்போது வேறுநிறத்தையும் பெறுவதால், 'இந்தவிலங்கு இந்த இனத்தைச் சேர்ந்தது' என்று கண்டறிதற்கும் முடிவதில்லை யென்றவாறு: **பிறிதின்குணம்பெறலணி.** பி - ம்:—[1]அறிஞன். [2]நளிர்நெடுந், நளிபடுந், நனிநெடுந். [3]தேரின். [4]நாணப். [5]தெரிகிலாதது. [6]சார்கிலாதது. [7]நிறத்த. [8]புலப்படாப். [9]இவுளி. (795)

40. **[1]வீரநீ பாராய் மெல்லென் பளிங்கினால் [2]விளங்கு கின்ற**
மாரனு மருளச் செய்த மாளிகை மற்றோர் சோதி
[3]சேர்தலுந் [4]தெரிவ அன்றேல் [5]தெரிகில [6]தெரிந்த காட்சி
நீரினு லியன்ற வென்ன நிழ [7]லெழு கின்ற நீர்மை.

(இ - ள்.) வீரனே! மெல்லியபளிங்குக் கற்களினால் விளங்குகின்றவையும் மன்மதனும் மருளும்படியமைந்தனவுமான மாளிகைகள், (தம்மீது) வேறொன்றன் ஒளி பட்டவுடனே தெரிவனவும் படாமற்போனால் தெரியாதனவுமாகிய விளங்குகின்ற காட்சியானது,—நீரினாலியன்றவை இவை யென்னும்படி ஒளிதோன்றுகின்ற தன்மையை நீ பாராய்: (எ - று.)

வெவ்வேறுநிறமுள்ள பொருள்கள் தம்மீதுபட்டாலன்றிக் காணப்படாத பளிக்குமாளிகைகள், தனக்கென நிறமில்லாத நீரினாலமைக்கப்பட்டனவோ என்னும்படி யுள்ளன என்றவாறு: செல்லும்பொருளின் சாயை மரகதம் மாணிக்கம் முதலியவற்றின் ஒளி என்ற இவை தம்மீதுபடும்போது, பளிங்கினாலியன்ற மாளிகைகள் அவற்றைத் தோற்றுவிக்கின்றன: மற்றை வேளைகளில் சிறிதுந்தெரியப்படமாட்டா; அதனால், அவை நீரினாற்கட்டப்பட்ட மாளிகைகளோ என்னுமாறு தோன்றுமென்க; **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** மாரன் பிறரைக்காமத்தால் மயங்கச்செய்வதன்றித் தான்மயங்காதவனென்பார் 'மாரனும்' என்றார். பளிங்குக்கு மென்மை எளிதிலுடைந்து போந்தன்மை. பி - ம்:—[1]ஆரிய. [2]விளங்கிமீது. [3]சேர்வன. [4]தெரிபவன்றே, தெரிப்பவன்றேல், தெளிவதன்றேல். [5]தேர்கிலாத். [6]சிறந்த, தெளிந்த. [7]எழுகின்ற தன்றே, எழுகின்றநீர. (796)

41. **கோனிறக் குனிவிற் செங்கைக் குமரனே [1]கொழுவெண் டிங்கட்**
கானிறக் [2]கதிரின் கற்றைச் [3]சுற்றிய [4]வனைய காட்சி
வானிறத் [5]தரளப் பந்தர் மரகத [6]நடுவண் வைத்த
பானிறப் பரவை வைகும் பரமனை [7]நிகர்ப்ப பாராய்.

(இ - ள்.) அம்பையும் ஒளியையுடைய வளைந்தவில்லையுங் கொண்ட செவ்விய கையையுடையகுமரனே! கொழுமையுள்ள வெண்ணிறச் சந்திரனுடைய ஒளியைவீசுகின்ற கதிரின் தொகுதியைச் சுற்றிலுற்போன்ற தோற்றத்தையுடைய வெண்ணிற முத்துப் பந்தரினிடையே பதிக்கப்பெற்றுள்ள மரகதமணி, பால் மயமான கடலிலே தங்குகின்ற பரம்பொருளான திருமாலையொத்திருப்பதைக் காணுய்; (எ - று.)

முத்துப்பந்தர் பாற்கடலையும், இடையில்வைத்த மரகதக்கல் திருமாலையும் போலும்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. சந்திரனுடைய கதிர்க்கற்றையைச் சூழவைத்தாற்போன்ற காட்சியது முத்துப்பந்தரென்க. கோல் - அம்பு. நிறம் - ஒளி. நிறம் கால் கதிரின்கற்றை யென்க. வால்நிறம்- வெண்மையானநிறம். பி-ம்:— [1]குளிர்வெண். [2]கதிர்வெண்டிங்கள், கதிர்வெண்கற்றை. [3]தெற்றிய, தோற்றிய. [4]ஆய. [5]தவளப். [6]நடுவுள். [7]நிகர்த்த. (797)

42. கோளவா வரியே றன்ன குரிசிலே [1]கொள்ள நோக்காய்
[2]நாளவா மின்தோய் மாடத் தும்பரோர் நாகர் [3]பாவை
[4]காளவா ருறையின் வாங்குங் கண்ணடி விசும்பிற் கவ்வி
வாளரா விழுங்கிக் கா லும் மதியினை [5]நிகர்த்த வண்ணம்.

(இ - ள்.) கொல்லுதல்தொழிலை யவாவுகின்ற ஆண்சிங்கத்தையொத்த ஆண்களிற்சிறந்தோனே! நட்சத்திரங்கள்படிகின்ற ஒளிபொருந்திய மேன்மாளிகையினிடத்திலே ஒருதெய்வப்பெண் கருநிறமுடைய நீண்ட உறையினின்று வெளியெடுத்த கண்ணுடியானது, கொடிய இராகுவென்னும் பாம்பு ஆகாயத்தில் வாயினுற் கவ்வி விழுங்கிப் பிறகு வெளிப்படுத்துகின்ற சந்திரனையொத்திருக்குந்தன்மையை நன்ருகக்காண்பாய்; (எ - று.)

கருநிறமுள்ள உறையிலிருந்துவெளிப்படுங்கண்ணுடி இராகுவின்வாயினின்று வெளிப்படுஞ் சந்திரனைப் போலும்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. காளம் - கறுப்பு. இச்செய்யுள் "வாகைவெஞ்சிலை" (44) என்றபாடலின்பின் சிலபிரதியில். நாகர்பாவை - இராவணனுற் கவர்ந்துகொணரப்பட்டவள்; இராவணன் பல தேவமாதரைக் கவர்ந்ததையறிக. பி - ம்:—[1]கொள்கை. [2]நாளவா மீன், நாளவாய்மீன். [3]பார்வை. [4]காளவாவுமையின், காளவா றறையும், காளவாளுறையின். [5]நிகர்ப்பபாராய், நிகர்த்தமாதோ. (798)

43. கொற்ற[1]வான் சிலைக்கை வீர கொடி [2]யுடை மாடக் [3]குன்றை
உற்றவான் கழுத்த வான வொட்டகம் [4]வைத்த வும்பர்ச்
செற்றிய மணிக ளீன்ற [5]சுடரினைச் [6]செக்கா ரத்தின்
கற்றையந் தளிர்க ளென்னக் [7]கவ்விய [8]நிமிர்வ காணுய்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய பெரிய வில்லைக் கையிலே கொண்ட வீரனே! கொடியையுடைய குன்றம்போன்ற மாடத்தை யெட்டுகின்ற நீண்ட கழுத்தையுடையவான ஒட்டகங்கள், கட்டி

வைத்த உபரிகையிலழுத்திய செம்மணிகளினின்றுந்தோன்றிய (செந்நிறச்) சுடரைத் தேமாமரத்தின்தொகுதியான தளிர்களென்று கருதிக் கவ்வும்பொருட்டு நிமிர்பவற்றைக் காணாய்; (எ - று.)

உபரிகையிலழுத்திய செம்மணியொளிகளைத் தேமாமரத்தின் தளிர்களென்று ஒட்டகங்கள் மயங்கியவாகக் கூறியது, மயக்கவணி. செக்காரம்-ஸஹகாரம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு: இது, அத்துஇன் என்னுஞ்சாரியை பெற்றுவந்தது. செக்கராத்தின் என்று படிப்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]வெஞ். [2]மிடை. [3]கொத்தை. [4]மற்றதும்பர், அவற்றதும்பர். [5]சுடர்களை. [6]செக்கரார்ந்த, செய்கையாரக், செக்கரொண்பற், செய்யராகக், செக்கரந்திக், சேகாரத்தின். [7]கவ்வுவ. [8]நிகர்வ. (799)

44. வாகைவெஞ் சிலைக்கை வீர மலர்க்குழல் [1]வடிக்கு மாலைத்
தோகைய ரிட்ட [2]தூமத் துகிற்புகை முழுதுஞ் சுற்ற
வேகவெங் களிற்றின் வன்றோல் மெய்யுறப் போர்த்த தையல்
பாகனிற் பொலிந்து தோன்றும் பவளமா ளிகையைப் பாராய்.

(இ - ள்.) வெற்றிமாலையைச்சூடிய கொடிய வில்லைக் கையிலேந்திய வீரனே! மாலைசூடிய மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவரான மகளிர் இட்டதும் (தமது) மலர்சூடுங்கூந்தலைப் புலர்த்துகின்றதுமான தூபவர்க்கத்தைச்சேர்ந்த அகிலின் புகையானது முழுதுஞ்சுற்றிக் கொண்டதனால், வேகமுள்ளகொடிய யானையின் வலியதோலைத் தன்னுடம்பிலே நன்குபோர்த்தவனும் பார்வதிதேவியை யொருபாகத்திற் கொண்டவனுமான சிவபெருமானைப் போல் ஒளிபெற்றுத் தோன்றுகின்ற பவளமாளிகையைப் பாராய்;

பவளமாளிகை செந்நிறத்திருமேனியனான சிவபிரானையும், அம்மாளிகையின் வெளியிடமெங்குஞ் சூழ்ந்த கருநிறப்புகை - அப்பிரான் போர்த்துக்கொண்டுள்ள யானைத்தோலையும் போலுமென்க. தையல்பாகனென்று சிவபெருமானுக்கு ஒருபெயர் கூறினார். வடித்தல் - நீரைவற்றச்செய்தல். பி - ம்:—[1]வடிவமானத், புலர்த்தமாலைத். [2]தூய. (800)

45. காவலன் பயந்த வீரக் கார்முகக் களிறே கற்ற
தேவர்தந் தச்ச னீலக் [1]காசினாற் றிருந்தச் செய்தது
[2]ஈவது தெரியா வுள்ளத் திராக்கத ரீட்டி வைத்த
பாவபண் டார மன்ன செய்குன்றம் பலவும் [3]பாராய்.

(இ - ள்.) தசரதன்பெற்ற வீரத்தைக்கொண்ட வில்லையேந்திய ஆண்யானைபோன்றவனே! (சிற்ப) நூலைத்தேர்ந்த தெய்வத்தச்சனான விசுவகருமாவினால் நீலவரதனங்களாற் செய்தனவும், ஈதல்தொழிலையறியாத மனத்தையுடைய இராட்சசர்கள் சேர்த்து வைத்த பாவத்தின் பொக்கசம்போல வுள்ளனவுமான செய்குன்றம்பலவற்றையும் பாராய்; (எ - று.)

தெய்வத்தச்சன் நீலமணிகொண்டுசெய்த செய்குன்றம், அரக்கரின் பாவபண்டாரம்போலு மென்கின்றான்: தன்மைத்தற் குறிப்பேற்றவணி. பாவத்தை நீலநிறமாகக்கூறுவது - கவிசமயம். "அருநீலபாவமகல" என்பது, திருமங்கைமன்னன் பாசுரம். இலங்கையை நிருமித்தவன் தெய்வத்தச்சனாதலால், 'தேவர்தந்தச்சன் திருந்தச்செய்தது செய்குன்றம்' என்றது. பி - ம்:—[1]கல்லினால். [2]யாவதும், யாவரும். [3]காணாய். (801)

46\. பிணை [1]மதர்த் தனைய நோக்கம் பாழ்படப் பிடியுண் டன்பில்
[2]துணைவனைப் பிரிந்து போந்து மருங்கெனத் துவளு [3]முள்ளம்
பணைமயிர்ப் பெய்து மல்குற் பாவையர் பருவ நோக்கும் [ய்.
கணமயிற் [4]குழுவின் நம்மைக் காண்கின்றார் தம்மைக் காணா

(இ - ள்.) பெண்மானின் மதர்த்த பார்வையைப்போன்ற பார்வையின் அழகு பாழ்படும்படி (அரக்கராற்) பிடிக்கப்பட்டு,(தமது) அன்பிற்கு இடனான கணவனைப்பிரிந்துவந்து, (தமது) இடைபோல் துவளுகின்ற மனத்தையும் பாம்பின் படம்போன்ற அல்குலையுமுடைய (தேவ) மாதர் கார்காலத்திலே (மேகத்தை) நோக்கும் திரண்டமயிற் கூட்டம்போல் நம்மைக்காண்பவரைக் காணாய்;

அயிர்ப்பு எய்தும் - சந்தேகத்தையடைகின்ற: ஒப்பாகின்ற என்றபடி. இராமலட்சுமணரைக் காண்கின்ற பாவையர்க்குப் பருவத்தைநோக்கும் மயிற்குழு உவமை. காரின்வரவு மயிற்குழாத்துக்குக் களிப்பைத் தருவதாதல்போல, இவ்விராமலட்சுமணரின்வரவு அந்தத்தேவமாதர்க்குச் சிறைத்துன்பத்தைநீக்கிக் களிப்பைத்தருமென்று காண்க. பி - ம்:—[1]மதத்தனைய. [2]துணைவரை. [3]உள்ளப். [4]குழாம்போல். (802)

47\. [1]நாழ்மலர்த் தெரியல் [2]வீர நம்[3]படை காண [4]வானத்து
யாழ்மொழித் [5]தெரிவை மாரும் மைந்தரு மேறு கின்றார்
வாழ்வினிச் சமைந்த [6]தன்றே யென்றுமா நகரை யெல்லாம்
பாழ்படுத் திரியல் போவா ரொக்கின்ற பரிசு பாராய்.

(இ - ள்.) அன்றலர்ந்த மலர்மாலையையணிந்த வீரனே! நமது சேனையைக் காணுமாறு யாழ்போலும்பேச்சையுடைய தேவமகளிரும் தேவமைந்தரும் வானத்திலேறுபவர்களாய், இனி நமக்குநல்வாழ்வு உண்டாயிட்டதன்றோ என்று சொல்லிப் பெரிய இலங்கை நகரையெல்லாம் பாழ்படுத்திவிட்டு ஓடிப்போகின்றவரையொத்திருக்கின்ற தன்மையைப் பார்; (எ - று.)

பிடித்துவந்து இலங்கையில் வைக்கப்பட்டிருக்குந் தேவசாதியர் வானரப்படையைப் பார்க்க வானத்திலேறுதல், 'இராக்கதர் வானரப்படையால் தடையுண்டிருத்தலால் நம்மைத்தடுக்கமாட்டார்: இனி, இந்நகரம்பாழ்பட இங்குநின்று நீங்கி வந்து விண்ணுலகஞ் செல்வோம்' என்று இரியல்போவதுபோலு மென்

கிறுன்; **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** பி - ம்:—[1]நாண்மலர். [2]மார்ப. [3]பலங்காண்பான், வலிகாண்பான். [4]மாடத்து. [5]பாவை மாரும். [6]என்றே. (803)

48.—இராமன் இலங்கையினதிசயத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கையில், இராவணன் வானரசேனையைக் காணக் கோபுரத்தின் மீது ஏறுதல்.

[1]இன்னவா றிலங்கை தன்னை யிளையவற் கிராமன் காட்டிச்
சொன்னவா சொல்லா[2]வண்ண மதிசயந் தோன்றுங் காலை
அன்னமா [3]நகரின் வேந்தன் [4]அரிக்குலப் பெருமை காண்பான்
சென்னிவான் [5]தடவுஞ் செம்பொற் [6]கோபுரத் [7]தும்பர்ச் [8]சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) இந்தவிதமாக இலங்காபுரியை இராமன் இளையவனாகிய இலட்சுமணனுக்குக் காட்டிக்கொண்டு சொன்னவகையை மீண்டுஞ்சொல்லாதபடி அதிசயம் (மனத்தில்) தோன்றிக்கொண்டிருக்கையில் [வெவ்வேறான அதிசயந்தோன்ற இலங்கையைப்பற்றிக் கூறிக்கொண்டிருக்கையில்] அந்த இலங்காபுரத்துக்கு அரசனாகிய இராவணன் குரங்குக்கூட்டத்தின் மிகுதியைக் காணும் பொருட்டு, உச்சியானது வானத்தையெட்டுகின்ற செம்பொன்னினாலியன்ற கோபுரத்தின்மீது சேர்ந்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:— [1]இன்னவா. [2]முன்னம். [3]நகரி. [4]அரிகுலப். [5]தடவுந்தோற்றக், தடவுகின்ற. [6]கோபுரந். [7]தென்பாற். [8]சென்றான். (804)

இலங்கைகாண்படலம் முற்றிற்று.

---

10 - ஆவது இராவணன் வானரத்தானை காண்படலம்.

(கோபுரத்தின்மீது ஏறிய) இராவணன் வானரசேனையைக் கண்டதைத்தெரிவிக்கும் படலமென்பது, பொருள்: **இராவணன் றானைகாண்படலம்** என்று இப்படலத்துக்குப்பெயர் அச்சிட்ட பிரதிகளிலும் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் உள்ளது. சில பிரதியில் **கோபுரப்படலம்** என்று இப்படலத்துக்குப் பெயர் காண்கின்றது.

இராவணன் பரிவாரங்களோடு இலங்கையின் உத்தரவாயிலில் கோபுரத்தின்மீதுஏறி, சுவேலபருவதத்திலுள்ள இராமபிரானுடைய சேனையின் பெருக்கைக் கண்டு, முன்னர் ஒற்றுப் போய் வந்த சாரனாற் சேனாவீரர்களுடைய திறத்தையும் பெயரையும் கேட்டமை இதனுட் சொல்லப்படும்.

வேறு.

1.—இராவணன் கோபுரத்தின் மீதுநிற்றலின் வருணனை, இதுமுதற் பதினறுகவிகளிற் கூறப்படும்.

[1]கவடு கப் [2]பொருத காய்களி றன்னான்
அவள் [3]து யக்கின் [4]மலரம்பு ற வெம்பும்
சுவடு டைப்பொருவில் [5]தோள்கொ டனேகம்
குவடு டைத்தனியோர் குன்றென நின்றான்.

(இ - ள்.) (தன்னைக்கட்டிய) மரக்கிளை முறிந்திடும்படி மாறுபட்டுக்கோபிக்கின்ற ஆண்யானையையொத்தவனான இராவணன்,— அந்தச் சீதாபிராட்டியினிடம்வைத்த ஆசையினால் (மன்மதனுடைய) மலரம்புகள் தாக்க வருந்துகின்ற அடையாளத்தைப் பெற்ற ஒப்பற்ற தோள்களைக் கொண்டு, அனேகஞ்சிகரங்களை யுடைய ஒப்பற்ற ஒருமலைபோலநின்றான்; (எ - று.)

அனேகந்தோள்கள் அனேகங்குவடுகள்போன்றிருக்க, இராவணன் குன்றினை யொப்பநின்றானென்க. வடக்குவாசலின் கோபுரத்துச்சியில் நிற்கின்ற பல தலைகளையுடைய இராவணன், ஒருமலைமீது பல சிகரங்களையுடைய குன்று நிற்பதுபோல்வன். மரக்கிளையிற் கட்டப்பெற்ற களிறு உவமையாகாதெனக்கொண்டு, இராவணனுக்கு, கவடுகப்பொருதகாய்களிற்றை யுவமைகூறினர். தற்குறிப்பேற்றம்: இதனை, இல்பொருளுவமையென்பர் ஒருசாரார். பி - ம்:—[1]கவடுறப், சுவடுகப். [2]பொருவு. [3]துவக்கின். [4]மலரப்பட ற. [5]தோளினனேகம், தோளொடனேகச். (805)

2. பொலிந்த [1]தாங்குமிகு போரென லோடும்
[2]மலிந்த நங்கை யெழிலால் [3]வலி நாளும்
மெலிந்த தோள்கள் வடமேருவின் மேலும்
[4]வலிந்து செல்ல மிசைச்செல் லு மனத்தான்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம்நின்ற இராவணன்),—அங்கே பெரும்போர் தோன்றிவிட்டதென்ற மாத்திரத்தில், சீதாபிராட்டியின் மிக்க அழகால் நாளுக்குநாள் வலிமைமெலிந்த தோள்கள் வடமேருவைக் காட்டிலும் வலிமைபெற்று வளர்ந்துசெல்ல, (அப்போரின்) மீது செல்லுகின்ற மனத்தை யுடையவனானான்; (எ-று.) —மலிந்த எழில் - மிக்க அழகு. போரெனில் தோள்பூரித்தல், வீரர்க்குஇயல்பு. பி - ம்:—[1]ஆகுமிது, ஆமினிது. [2]நலிந்த. [3]மிக. [4]வலிந்து செல்லுமிசை, மலிந்துவெல்லமிகை. (806)

3. செம்பொன் [1]மௌலிச் [2]சிகரங்கள் [3]தயங்க
அம்பொன் மேருவரை கோபுர மாக
வெம்பு [4]காலினை விழுங்கிட [5]மேனாள்
உம்பர் [6]மீதில்நிமிர் வாசுகி யொத்தான்.

(இ - ள்.) செம்பொன்னிலையன்ற கலசங்களைக்கொண்ட உச்சிகள் சிகரம்போல் விளங்க, கோபுரம் அழகியபொன்மேரு

மலையாக, (தன்னோடு) மாறுபட்ட வாயுபகவானைவெல்லுமாறு முற்காலத்தில் (மேருமலையின்) சிகரங்களின்மீது உயர்ந்துகவிந்த வாசுகியை யொத்தான்; (எ - று.)

கோபுரம் மேருமலையையும், கோபுரத்தின்மீது கலசங்கள் அம் மலையின் சிகரங்களையும் போன்றிருக்க, அக்கோபுரத்தின்மீது ஏறிநின்ற (பலதலைகளையுடைய) இராவணன் அம்மேருமலையின் கொடுமுடியைக் கவிந்த வாசுகியை யொத்தான்: **தற்குறிப்பேற்ற வணி**. மந்தரம் மேரு இமயம் என்பவற்றை அபேதமாகக்கூறுவது போல ஆதிசேஷனையும் வாசுகியையும் அபேதமாகக் கொண்டு கூறினர். செம்பொன் - ஆகுபெயரால், செம்பொன்னினாலியன்ற கலசங்களைக் காட்டிற்று. உம்பர் - மேலிடம். பி - ம்:—[1]மௌலிய, மௌலிகொள். [2]சிரங்கள். [3]தயங்கும். [4]காலை, காலனை. [5]மேன் மேல். [6]மேலும். (807)

4. தொக்க பூதமவை [1]யைந்தொடு [2]துன்னிட்டு
ஒக்க நின்றதிசை யொன்பதொ டொன்றும்
பக்க [3]முந்நிழல் [4]பரப்பி வியப்பால்
[5]மிக்கு நின்றகுடை மீது விளங்க.

பதினான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) ஒன்றுகூடிய (மண் நீர் தீ காற்று வான் என நின்ற) பஞ்ச பூதங்களோடும் நெருங்கி ஒன்றுபட்டுள்ள பத்துத்திசைகளி லும் அவற்றின் பக்கங்களிலும் நிழலைப்பரப்பி, ஆச்சரியப்படும் படி விசாலமாகநின்றகுடை (தலை) மீது விளங்கவும்,—(எ - று.)— இதுமுதல் பதினான்குகவிவரையில் ஒவ்வொருசெய்யுளின் இறுதி யிலும்வரும் செயவெனெச்சங்கள் அடுக்கி, பதினேழாங்கவியி லுள்ள 'நின்றான் கண்டான்' என்றுமுற்றுப்பெறும். பி - ம்:— [1]ஐந்தையும். [2]தூசுற்று, துள்ளிட்டு, மெய்யுற்று. [3]முன்னிழல். [4]பரப்பியதிட்பால், பரப்பியதிப்பார். [5]மிக்க. (808)

5. கைத்த ருங்கவரி வீசிய [1]காலால்
நெய்த்தி ருண் [2]டுயரு நீள்வரை மீதில்
தத்தி [3]வீழருவி யின் [4]திரள் [5]சால
உத்த ரீகநெடு மார்பி னுலாவ.

(இ - ள்.) கையினால் ஏந்தப்பெற்ற சாமரம் வீசிய காற்றால் நெய்ப்புடனே இருள்நிறத்தையடைந்து உயர்ந்துள்ள நீண்டமலை மீதுபாய்ந்து வீழ்கின்ற அருவியின் திரளின்தன்மை நிரம்புமாறு உத்தரியம் நீண்ட மார்பிலே யுலாவவும்,—(எ - று.)—மார்புக்கு மலையும், உத்தரீயத்துக்கு அருவியும் உவமை. பி- ம்:—[1]காலின், கால்வாய். [2]உயர. [3]வீழுமருவித். [4]திரை. [5]சாலும், நல்முத்து. (809)

6. [1]வான கத்தினி லுருப்பசி வாசத்
[2]தேன கத்தரு திலோத்தமை செவ்வாய்
[3]ஏன கைக்குல வரம்பையர் யாரும்
சான இக்கமு[4]கு தந்தயல் சார.

(இ - ள்.) வாசனையையும் தேனையும் தன்னுட்கொண்ட கற்பகத்தருவுள்ள வானகத்துவாழும் உருப்பசியும், திலோத்தமையும், செங்கிறவாயிலேயேய்ந்த புன்சிரிப்பையுடைய திரளான (மற்றுமுள்ள) தெய்வமாதர்யாவரும், சானகிப்பிராட்டியாருக்கு அழகையுண்டாக்கிக்கொண்டு (தனது) அருகிலே சேர்ந்திருக்கவும்,—(எ - று.)—தரு திலோத்தமை- வடசொற்றொடராதலின் இயல்பு.

உருப்பசிமுதலியோர் நர்த்தனஞ்செய்யும்பொருட்டு இராவணனுடைய அருகே சேர்ந்திருக்கின்றன ரென்க. இனி, மணம்பொருந்திய உடம்போடு இன்பத்தைக்கொண்டவ ளென்பார் 'வாசத்தேனகத்திலோத்தமை' என்றாருமாம். அழகிற்பேர்பெற்ற உருப்பசி முதலியோரைக் காணுமிடத்து இந்தத் தேவமாதரின் அழகினும் சீதையின் அழகு விஞ்சியிருப்பது விளங்குமாதலால் 'சானகிக் கழகுதந்தயல்சார' என்றது. மூன்றாமடியில் ஏல்நகை என்று பிரிக்க. பி - ம்:—[1]வானகத்த, வானகத்தன, வானகத்தரும், வானகத்தமுது, வானகத்துறும். [2]தேனகத்திரு, தேனகைத்தரு, தேனகைத்தன. [3]மேனகைக்குயிலவென்மயிலாரும், மேனகைக்குயிலின் மென்மையர்யாரும், மேனகைக் குலவரம்பையர்மேலாம், ஏனகைக் குயிலரம்பையர்யாரும். [4]உகுத்து. (810)

7. வீழி யின்கனி யிதழ்ப்பணை மென்றோள்
ஆழி வந்த வரமங்கைய ரைஞ்ஞூற்று
[1]ஏழி ரண்டினி னிரண்டு பயின்றோர்
சூழி ரண்டு [2]புடையும் முறைசுற்ற.

(இ - ள்.) வீழிப்பழத்தின்கனிபோன்ற வாயிதழையும் மூங்கிலைப்போன்ற மெல்லியதோள்களையுமுடையவராய்த் திருப்பாற்கடலினின்று தோன்றியதெய்வமங்கையர் பதினாலாயிரவர் (பாடலிற்) பயின்றவர் சூழ்ந்தஇரண்டு பக்கத்திலும் முறையே சுற்றிநிற்கவும்; (எ - று.)

ஐஞ்ஞூற்றேழ் - ஐந்நூற்றிறுற்பெருக்கியஏழ்: எனவே, மூவாயிரத்தைஞ்ஞூறு: அவற்றிற்கு இரண்டு - ஏழாயிரம்: அத்தொகைக்கு இரண்டு-பதினாலாயிரம். பி - ம்:—[1]ஏழிரண்டினிரட்டியான்பால், ஏழிரண்டினிரட்டியினின்றோர். [2]புறமும்மயல், புடைகொண்டனர். (811)

8. முழைப டிந்த பிறை முள்ளெயி றொள்வாள்
இழைப டிந்த [1]விள வெண்ணில வீனக்
குழை[2]ப டிந்ததொரு குன்றின் முழங்கா
மழைப டிந்தனைய தொங்கல் வயங்க.

(இ - ள்.) குகையிற்படிந்திருக்கின்ற பிறைச்சந்திரன்போன்று (வாயிலிருக்கும்) கூர்மையான கோரப்பற்கள் ஒண்மையான ஒளியை ஆபரணங்களினின்று தோன்றுகின்ற வெண்ணிலவொளியுடனே வீசவும், குண்டலங்களையணிந்ததொருகுன்றிலே முழங்குதலில்லாத மழைபடிந்தாற்போன்று (கருங்குவளைத்) தொங்கல்

விளங்கவும், —(எ - று.)—குண்டலங்களை யணிந்த குன்று-தோள்.
பி - ம்:—[1]அவிர். [2]படிந்தனைய. (812)

9. [1]ஓத [2]நூல்கள் [3]செவியின்வழி [4]யுள்ளம்
சீதை சீதை[5]யென வாருயிர் தேய
நாத வீணையிசை [6]நாரதர் பாட
வேத [7]கீதவமிழ் தள்ளி விழுங்க.

(இ - ள்.) (அரிய) நூற்பொருளை (அறிஞர் தாதினிடத்து) ஓத வும், சாமவேதகீதமாகிய அமிழ்தத்தை முகந்துபருகுமாறு ஒலி யுள்ள வீணையினிசையோடு நாரதமுனிவர் பாடவும்,—மனம் சீதை சீதையென்று கருதியவண்ணம் அருமையான உயிர் குறையவும்;

அறிஞர் நூற்பொருளையோதவும், இராவணன் சாமவேதப் பிரியனென்ற காரணத்தால் நாரதமுனிவர் வீணுகானத்தோடு சேர்த்து சாமவேதப்பாடலை உரத்துப்பாடவும், சீதையின்நினைவே நினைவாகவுள்ள அந்த இராவணனுடைய செவிகளில் அவைவிழ வில்லை யென்க. பி - ம்:—[1]ஓதை, ஓது. [2]நூல்கொள். [3]வழியின் செவி. [4]உள்ளும். [5]எனும். [6]நாரதனுர்தம். [7]கீதமுந். (813)

10. வெங்[1]க ரத்தரயில் வாளினர் [2]விஸ்லோர்
[3]சங்க ரற்கும்வலி [4]சாய்வில் [5]வலத்தோர்
[6]அங்க ரக்கர்சத கோடி யமைந்தோர்
பொங்[7]க ரத்தவிழி யோர்புடை சூழ.

(இ - ள்.) கொடிய கையையுடையவரும் கூர்மையான வாளை யேந்தினவரும் வில்லையேந்தியவரும் சிவபெருமானுக்கும்வலிமை குறைதலில்லாத மிக்க பலம்படைத்தவரும் சதகோடியென்னும் எண்ணையுடையவருமான இராவணனது உடற்காவலாளர் அவ்வி டத்து இரத்தம்பொங்குகின்ற விழியிணையுடையராய்ப் பக்கத்திலே சூழ்ந்துவரவும்,—(எ - று.)—அங்கரக்கர் - அங்கரக்ஷர் என்றவட சொல்லின் திரிபு. பி.ம்:—[1]கரத்தயில், கரத்தயிலர், கரத்தியைய. [2]வேகச். [3]கிங்கரற்கும். [4]சார்வில், கேடில். [5]சலத்தோர், தவத் தோர், மனத்தோர். [6]அங்கமைச்சர். [7]அரக்குவிழியோர், அரக்கர் மிடலோர். (814)

11. கல்வி லங்கை [1]யுலகங் கவர்கிற்போர்
நல்வி லங்கை முதலோர் நவையில்லோர்
[3]சொல்லி லங்கர் சதகோடி தொடர்ந்தோர்
வில்லி லங்குபடை யோர்புடை விம்ம.

(இ - ள்) கல்லுவதானுல் அழகிய கையிலே உலகங்களைக் கவர்ந்தெடுக்க வல்லவர்களும், அழகிய இலங்காபுரிதோன்றின நாள் தொட்டு முதன்மைபெற்றவரும், குற்றமற்றவரும், (கணக் கிட்டுச்) சொல்லுமிடத்து நூறுகோடியென்னும் அளவு அமைந்த வருமானயக்கர், வில்லாகிய விளங்குகின்ற ஆயுதத்தை யுடையவ ராய்ப் பக்கத்திலே மிக்கிருக்கவும்,—(எ - று.)

யக்ஷரென்ற வடசொல், யக்கர் அக்கர் அங்கர் என முறையே திரிந்து வருமென்க: இனி, அங்கர் - நாட்டினுறுப்பான படையைச் சார்ந்தவரெனினுமாம். இச்செய்யுளில் திரிபென்னுஞ்சொல்லணி காண்க; கீழ்ச்செய்யுளிலும் இது காணலாம். பி-ம்:—[1]உலகங்கள் கடப்போர். [2]சொல்லிலங்கொர், சொல்லிலங்கு, சொல்லிலங்கை. ()

12. பாரி [1]யங்குநர் விசும்பு [2]பரந்தோர்
வாரி யங்கு மழையின் [3]குரன்மானும்
[4]பேரி யங்கள் முருடாகுளி [5]பெட்கும்
தூரி யங்[6]கடலி னின்று துவைப்ப.

(இ - ள்.) பூமியிற் சஞ்சரிப்பவரும் ஆகாயத்திற் பரந்திருப்பவருமாகிய அனேகர், ஜலத்துடனே சஞ்சரிக்கின்றமேகத்தின் குரலையொத்த பேரியங்களும் முருடும் ஆகுளியும் என்ற விரும்பத்தக்க வாச்சியங்கள் கடலைப்போல நின்றுஒலிக்கவும்,—(எ - று.)— வார் - நீர். பி-ம்:—[1]இயங்கினர், இயங்கிய. [2]படர்ந்தோர். [3]குரன் மானப், குலமென்னப். [4]பேரியங்கு. பேரியேங்கு, [5]பெட்பின், பெட்புந். [6]கடைநின்று, கடையினின்று. (816)

13. நஞ்சு மஞ்சுவிழி நாகியர் [1]நாண
வஞ்சி யஞ்சுமிடை [2]மங்கையர் வானத்து
அஞ்சொ [3]லின்சுவை யரம்பைய [4]ரோடும்
[5]பஞ்ச மஞ்சிவணு மின்னிசை பாட.

(இ - ள்.) விஷமும் அஞ்சுகின்ற விழியையுடையநாகஸ்திரீகளும் நாணுமாறுள்ள வஞ்சிக்கொடியையொத்த இடையையுடைய இந்தப்பூலோகத்து மங்கையருடனே அழகியசொல்லின் இன்சுவையுடைய வானநாட்டவரான அரம்பையரும்,— பஞ்சமமென்னும் ஸ்வரத்தையொத்த இனிய இசையைப் பாடவும்,—(எ - று.) அஞ்சு, அஞ்சும்-உவமவுருபு. பி-ம்:—[1]நாகர், நாணி. [2]விஞ்சையர், வஞ்சியர். [3]இஞ்சொலின். [4]ஆடிப். [5]பஞ்சுரஞ்சிவணுமின்னிசை பாட, விஞ்சைமங்கையர்மின்னிசைபாட, பஞ்சமஞ்சினமணி னின்னிசைபாட. (817)

14. நஞ்சு [1]கக்கியெரி கண்ணினர் [2]நாமக்
கஞ்சு கத்தர் [3]கதைபற்றிய கையர்
மஞ்சு கக்குமுறு சொல்லினர் [4]வல்வாய்ச்
கிஞ்சு கர்கிரி யொத்தனர் சுற்ற.

(இ - ள்.) விஷத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு எரியாநின்ற கண்களையுடையவரும், கையில் தடியைக்கொண்டவரும், மேகமும் உதிர்ந்துவிழும்படி குமுறியொலிக்கின்ற சொல்லையுடையவரும், வலியவாயாகிய முருக்கமலரை யுடையவரும், மலைபோன்றதோற்றமுடையவருமான கஞ்சுகிய ரென்று பேர்பூண்டவர், சுற்றிக் கொண்டேயிருப்பவும்,—(எ - று.)

இந்தக்கஞ்சுகியர் கையிற் பிரம்புகொண்டு எம்மருங்குஞ் சுற்றிக் கூட்டத்தை விலக்குபவரான சட்டைபூண்ட சேவகரென்க. சட்டை பூண்டமைபற்றிக் கஞ்சுகியரெனப்படுதலின் 'நாமக்கஞ்சுகத்தர்' என்றும், மாமிசத்தின் இரத்தந்தோய்ந்த வாயையுடைமையால் 'வல்வாய்க்கிஞ்சுகர்' என்றும், யாவரையும் விலகுமாறு அதட்டுபவராதலின் 'மஞ்சுகக்குமுறுசொல்லினர்' என்றும் கூறினர். சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுள், "கூயுரைப்ப" என்ற அடுத்தசெய்யுளுக்குப்பின் உள்ளது. பி - ம்:—[1]கக்கும். [2]நாணைக், நாணை. [3]கசை. [4]வல்வாய்க்கிஞ்சுகத்தின்விசையோர் திசைசெல்ல, வல்வாய்க்கிஞ்சுகத்தின்மிசையோர் திசைசெல்ல, வல்வாய்க்கிஞ்சுகத்திகிரியொத்தனர்சுற்ற. (818)

15. கூ[1]யு ரைப்ப குலமால் வரை[2]யே னும்
[3]சாயு ரைப்பரிய வாய தடந்தோள்
வாயு ரைத்த கலவைக் [4]களிவாசம்
வேயு ரைப்பதென [5]வந்து விளம்ப.

(இ - ள்.) (யாவரும்) உரத்தகுரலோடு (உவமையாதற்குஏற்றன என்று) உரைப்பனவான அஷ்டகுலாசலமேயாயினும் உவமை கூறுவதற்கு அரியனவான பெரியதோள்களினிடங்களிற் பூசப்பெற்ற கலவைச்சாந்தின் நறுமணமே (இராவணன் வருகின்றானென்பதை) ஒற்று உரைப்பதுபோல வீசித் தெரிவிக்கவும்,— (எ - று.)—சாய் = சாயல்: ஒப்பு. தோள்வாய், வாய் - ஏழனுருபு. உரைத்த - பூசிய. பி - ம்:—[1]உரைப்பு. [2]ஏயும், என்னும், பேணும். [3]தாயுரைப்பரியது. [4]தனி. [5]எங்கும். (819)

16. வேத்தி ரத்த ரெரி[1]வீசி விழிக்கும்
நேத்தி ரத்த [2]ரிறை நின் றுழி நில்லாக்
காத்தி ரத்தர் மனைகாவல் விரும்பும்
சூத்தி ரத்தர் பதினாயிரர் சுற்ற.

(இ - ள்.) (கையிற்) பிரம்பையுடையவரும் நெருப்பைவெளிப்புறப்படவிட்டுக்கொண்டு விழிக்கின்ற கண்களையுடையவரும் ஒரு நொடிப்பொழுதாவது நின்றவிடத்து நில்லாத உடம்பையுடையவரும் மனக்காவலைவிரும்பிச் செய்கின்ற சூட்சுமத்தன்மையமைந்தவருமான சேவகர் பதினாயிரர் (காவலாகச்) சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கவும்,—(எ - று.)—பி - ம்:—[1]வீச, வீடு. [2]நிறை. (820)

17.—இராமபிரானை இராவணன் காணுதல்.

[1]தோர ணத்தின்மணி வாயின் மிசைச்சூல்
[2]நீர ணைத்தமுகி லாமென [3]நின்றான்
[4]ஆர ணத்தமுதை யம்மறை [5]தேடும்
கார ணத்தை நிமிர் [6]கண்கொடு கண்டான்.

(இ - ள்.) தோரணமெனப்படுகின்ற மணிவாயிலின் மேலிடத்திலே கருவாக நீரைக்கொண்ட முகில்போலுமென்னுமாறு நின்ற

வனுகிய இராவணன்,—வேதத்தின் சாரமானபொருளா யிருப்ப வனும் அவ்வேதங்களால் தேடப்படுகின்ற காரணப்பொருளா யிருப்பவனுமான இராமபிரானை நிமிர்ந்து பார்க்கின்ற கண்ணி னுற் காணலானுன்; (எ - று.)

வேதாந்தங்கள் பற்பலதேவர்களைப்பற்றிக் கூறுவதாயினும் பரம்பொருளென்று தேர்ந்தெடுப்பது திருமாலையேயாதலால், 'ஆரணத்தமுதை' என்றார். பி - ம்:—[1]தோரணத்த. [2]நீரணைத்து, நீரணத்த. [3]நின்ற. [4]ஆரணத்தையரியை, ஆரணத்தமறையையரி. [5]சொல்லும், நேடும், [6]கண்ணெதிர். (821)

18.—அப்போது இராவணன் கோபம்மிக, துர்நிமித்தந் தோன்றுதல்.

மடித்த [1]வாயினன் வயங்கெரி வந்து
பொடித்[2]தி ழிந்த[3]விழி யின்னது போழ்தின்
இடித்த [4]வன்றிசை [5]யெரிந்தது நெஞ்சம்
துடித்த [6]கண்ணினெ [7]டிடத்திரள் தோள்கள்.

(இ - ள்.) (கண்டதும்,—கோபத்தால்) உதட்டைமடித்துக் கவ்விய வாயனுன இராவணனுடைய கண்களினின்று கொழுந்து விட்டொளிர்கின்ற அக்கினியானது தோன்றிச் சிறுசிறுபொடி யாய் வெளிப்பட்ட(து); அப்போது (அவனது கோபாவேசவொலி யால்) வலிய திசையெங்கும் பேரொலிதோன்றிற்று; (அவனுடைய) நெஞ்சமும் பற்றியெரியலாயிற்று; (தீநிமித்தமாக அவ்விராவண னுடைய) இடக்கண்ணினோடு திரண்ட இடத்தோள்கள் துடித் தன; (எ-று.)—ஆடவர்க்கு இடக்கண்ணும் இடத்தோளும் துடித் தல், தீநிமித்தமென்பர். விழி - கண். இடித்த=இடித்தது. பி-ம்:— [1]வாயின. [2]அழன்ற. [3]விழியன்னது. [4]வானகம். [5]எரிந்தன. [6]கண்ணினன், கண்ணொடு. [7]இடந். (822)

19.—இராகவனைக்கண்ட இராவணன் வெகுளுதல்.

ஆக ராகவனை யவ்வழிக் கண்டான்
மாக ராக[1] நிறை வாளொளி யோனை
ஏக ராசியினி [2]னெய்த வெதிர்க்கும்
வேக ராகுவென வெம்பி வெகுண்டான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு தீநிமித்தந்தோன்றவும், இராமபிரானை அப்போது கண்டவனுன இராவணன், ஆகாயத்திலேநிறைந்த செந்நிறமான மிக்கவொளியையுடையவனுன சூரியனை அமாவாசை யிற் கிட்ட(ச்சென்று) எதிர்க்கின்ற வேகமுள்ள இராகுவைப் போல (மனம்) வெம்பிச் சீறினுன்; (எ - று.)

ராகம் - செந்நிறம். வாளொளி - ஒருபொருட்பன்மொழி. சூரியனும் சந்திரனும் ஒருங்குசேர்தல்பற்றி, அமாவாசை 'ஏகராசி' எனப்பட்டது. பி - ம்:—[1]நிறவாள். [2]எய்தியெதிர்க்கும், எய்த வுயிர்க்கும். (823)

20.—இராவணன் இராமனைத் தானேயறிந்து, மற்றையோரை இன்னாரென விளம்புவாயென்று சாரணனை வினவுதல்.

[1] ஏனை யோனிவ னிராம னெனத்தன்
மேனி யே[2] யுரைக் கின்றது [3] வென்றிச்
[4] சேனை வீரர் படையைத் தெரியென்று
தான்வி னவஎதிர் சாரன் விளம்பும்.

(இ - ள்.) யாவரினும் வேறுபட்டுத் தோன்றுபவனாகிய இவன் இராமனாவனென்று இவனுடைய மேனியேயுரைக்கின்றது; (ஆகவே இவனைவிட்டு) வெற்றிபொருந்திய படையோடுகூடிய சேனாவீரரை யறிவிப்பாயென்று (இராவணன் சாரணனை) வினவ, சாரணன் மறுமொழி கூறலானான்; (எ - று.)

இராமனெனத் தன்மேனியே யுரைக்கின்றது - "கண்டவாற் றாற் றனதேயுலகெனநின்றான்" என்ற நம்மாழ்வார் பாசுரமும், "ரூபமேவாஸ்யைதந்மஹிமாநம்வ்யாசஷ்டே" என்ற சுருதிவாக்யமும் காணத்தக்கன. சேனை வீரர்படையையென்றிருப்பினும் எதிர் விளம்புதலுக்கு ஏற்ப, படைச்சேனைவீரரையென இயைத்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. பி-ம்:—[1]ஏனையோனையவ், ஏனையோரன, ஏனையோனவ். [2]உரைசெய்கின்றது. [3]வேறிச். [4]சேனையோரையடையத் தெரியென்னத், சேனைவீரரைத் தெரிந்துரையென்று, சேனைவீரர்தமைச் செப்பிடுகென்றே, சேனைவீரர்தமைச் செப்பிடுகென்னத். (824)

21.—இதுமுதற்பதினான்குகவிகள் - சாரணன் படைவீரரைத் தெரிவித்தலைக் கூறும்.

[1] இங்கி வன் [2] படை யிலங்கையர் மன்னன்
தங்கை [3] யென்ற லும் முதிர்ந்த [4] சலத்தால்
அங்கை [5] வாள்கொ டவளாகம் விளங்கும்
கொங்கை நாசிசெவி கொய்து குறைத்தான்.

(இ - ள்.) இங்குள்ள இவன், 'படைவலிமைகொண்ட இலங்கையர்க்கு அரசனான இராவணனது தங்கையாவள், (இவள்)' என்று கேள்வியுற்றதும் முதிர்ந்தகோபத்தினால் (தனது) அகங்கையிலுள்ள வாளைக்கொண்டு அந்தச் சூர்ப்பணகையின் மார்பில் விளங்குகின்ற தனங்களையும் நாசியையும் செவியையும் கொய்து வீழ்த்தின இலட்சுமணனாவன்; (எ - று.)

வந்தமானுடர் இருவரில் ஒருவனாகிய இராமனை யுணர்ந்தேனென்றபோதே இலட்சுமணனையும் உணர்ந்தமை பெறப்படுமாயினும், மற்றவரையெல்லாம் கூறுமாறு இராவணன் வினவினனாதலால், எல்லா வீரரையும் பற்றிக்கூறத்தொடங்கி முதலில் இலட்சுமணனைப்பற்றி இரண்டு கவியாற் கூறுகின்றான். அன்றியும் ஒருகால் இலட்சுமணன் வேறோரிடத்திருக்க, வானவர் காமரூபியராதலால் இங்ஙனம் மனிதவுருக்கொண்டனரோ என்று

சங்கிக்க இடமிருத்தலாற் கூறிருனுமாம். பி - ம்:—[1] இங்கிவர், இங்ஙக்கொல். [2] பண்டு, முன். [3] என்னவும். [4] சினத்தான், [5] வாள் கொடவளாகம் விளக்கும், வாளுருவியுங்கையரற்ற, வாளொடவ ளாகம் விளங்கும். (825)

22. அறக்க [1] ணல்லதொரு [2] கண்ணிலனாகி
நிறக் [3] கருங்கடலுள் நேமியி னின்று
துறக்க [4] மெய்தி யவருந் துறவாத
உறக்க மென்பதனை யோட முனிந்தான்.

(இ - ள்.) தருமத்தினிடத்திலல்லாமல் வேறோரிடத்துக் கண்ணைச் செலுத்தாதவனாகி, கருநிறக்கடலுக்கு ஒருசக்கரவாள கிரியமைந்ததுபோல நின்று, துறக்கத்தையடைந்தவரும் துறப்ப தற்கு அருமையான உறக்கமென்பது (தன்னிடத்தைவிட்டு) ஓடும் படி அதனைச் சினந்தவனுவன்; (எ - று.)

இராமபிரானையடுத்துநின்று அப்பிரானுக்கு யாதோரிடையூறும் வரவொட்டாது காப்பவன் இந்த இலக்குமணனென்பார் 'நிறக்கருங்கடலுணேமியினின்று' என்றார். இனி, இத்தொடர்க்கு-கருநிறக்கருங்கடலுக்குட்பட்டு நிற்கின்ற பூமியிலிருந்தும் உறக் கத்தைத் துறந்தவனெனினுமாம்: நேமியென்பது பூமியென்னும் பொருளதாதலை "அவனி வையம் மகலிடங் காசினி......கோத்திரங் குவலயம் குவ்வே கோ நேமி" என்ற பிங்கலந்தையினாலு மறிக. உறக்கம்விடுதற்கு முடியாததென்பதனை வற்புறுத்த 'துறக்க மெய்தியவரும் துறவாத உறக்கம்' என்று மிகைபடக்கூறினர். அறக்கண் அல்லது - சாட்சாத் தருமமான இராமனாகிய கண்ணை யலலாமல் என்றுமாம்: கண் என்றது - அருமைபற்றி. பி - ம்:—[1] என்பதொரு. [2] கண்ணுளனாகி, கண்ணினனாகி. [3] கடுந்தகைமை நீதியினின்றும், கடுந்தகைய நீதியினின்று, கடறுயிநேமியினீடு, கருங்கடலினுண்மையினின்று. [4] வேயினர்களும். (826)

23. கைய வண்டொட வமைந்த கரத்தான்
[1] ஐய வாலியொடிவ் வண்ட நடுங்கச்
[2] செய்த வன்செருவி னில்திகழ் கின்றான்
வெய்ய வன் [3] புதல்வன் யாரினும வெய்யான்,

(இ - ள்.) ஐயனே! அவ்விலக்குமணன் (தன்) கையினாற்பிடித் துக்கொள்ளப் பொருந்திய கையையுடையவனானவன்,—வாலி யோடு இவ்வண்டம் நடுங்கும்படி செய்த கொடிய போரில் விளங்கு கின்றவனாகிச் சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவன்: யாவரினும் கொடிய வன்; (எ - று.)—சுக்கிரீவன் இராமபிரானால் தம்பியாகக்கொள் ளப்பட்டவனாதலால், அந்தச்சுக்கிரீவனோடு இலட்சுமணன் கை கோத்துக்கொண்டு திரிவ னென்க. திகழ்கின்றான்—காலவழு வமைதி. பி - ம்:—[1] நைய. [2] செய்பதிண்மைச்செருவில். [3] மகன். ()

24. [1]தந்தை மற்ற வனசார்வில் வலத்தோன்
[2]அந்த ரத்த ரமுதார்கலி காண
[3]மந்த ரத்தினொடும் [4]வாசுகி யோடும்
சுந்த ரப்பெரிய தோள்கள் திரித்தான்.

(இ - ள்.) (அந்தச்சுக்கிரீவனது பக்கத்திலிருக்கும்) மற்றொருவனுடைய தந்தை,—துணைவேண்டாத வலிமையையுடையவன்; வானுலகத்தவரான தேவர் அமிருதத்தைக்கடலினின்று பெறும்படி மந்தரமலையோடு வாசுகியென்னுங் கடைகயிற்றைப்பூட்டி (த்தனது) அழகியதோள்களால் (அம்மலையைத்) திரியும்படி கடைந்தவனான வாலியவான்; (எ - று.)—எனவே, அங்கதனைக் கூறியவாறாயிற்று. மற்றவன் - ஆறாம்வேற்றுமைவிரி. பி - ம்:—[1]மைந்தன் மற்றையவன் மாள்வில் வலத்தோர், மைந்தன்மற்றவரென்பர் சலித்தோர், மைந்தன்மற்றிவனென்பர்சலித்தே. [2]அந்தரத்திலமுதார்கலிகால, அந்தரத்தினமுதார்கலியிய, அந்தரத்திலுணார்வலி சாய. [3]மந்தரத்தொடும். [4]வாசுகிசுற்றி. (828)

25. [1]நடந்து [2]நின்றவன் நகுங்கதிர் முன்பு
தொடர்ந்த வன்உலகு [3]சுற்று மெயிற்றின்
[4]இடந்தெ ழுந்தவனை யொத்தவன் வேலை
கடந்த வன்சரிதை கண்டனை [5]யன்றே.

(இ - ள்.) (அதோ) நடந்துகொண்டிருப்பவன்,—விளங்குகின்ற சூரியனுக்குமுன்னே (கற்குமாறு) தொடர்ந்துசென்றவனும், இவ்வுலகத்தைநெருங்கிய எயிற்றினாலிடந்தெழுந்தவனான திருமாலையொத்தவனும், கடலை(த்தன் காலாற்) கடந்தவனுமான அநுமானாவன்; (அவன்) செயலைக் கண்டுளாயன்றோ? (எ - று.)

அநுமான் சூரியனுடன்சென்று கலைகளைக்கற்றானென்பதையுட்கொண்டு 'நகுங்கதிர்முன்பு தொடர்ந்தவன்' என்றார். இனி, இளம்பருவத்துச் சூரியன்மேற்பாய்ந்ததைக் குறிக்குமெனினுமாம். கதிர் - சினையாகுபெயர். பி-ம்:—[1]கடந்து. [2]நின்றவன்னகதிர், நின்றவவனுங்கெதிர். [3]சுற்றியெயிற்றின், துற்றுமெயிற்றால், துற்றவெயிற்றால். [4]இடந்தபன்றியினெழுந்தெழு, இடந்தபன்றியின் மேலவன், இடந்தபன்றியினெழுந்தெதிர். [5]என்றான். (829)

26. நீலன் [1]நின்றவ னெருப்பின் மகன் [2]திண்
சூல முங்கயிறு மின்மை [3]துணிந்தும்
[4]ஆல மென்னு நிறமின்மை யறிந்தும்
கால னென்ப ரிவனைக் கருதாதார்.

(இ-ள்.) (இதோ) நின்றவன்,—நெருப்பின்மகனான நீலனாவன்; (இவன்) திண்மையுள்ள சூலம் கயிறு என்பவற்றைப் பெற்றிராமையைத்தெளிவாகக் கண்டறிந்தும், விஷமென்னத்தக்க நிறம் இல்லாமையைக் கண்டும், பகைவர் இவனை(ச் செயலொப்புமையாற்) காலனென்றே கூறுவார்கள்; (எ - று.)

காலன் - யமன். யமனுக்குரிய படைகள் - சூலமும் கயிறும்: அவனது நிறம் - ஆலம்போன்றகருநிறம்: இவை இல்லையாயினும், காலனென்னும்படி யுள்ளான் இவனென்றவாறு. பி - ம்:—[1] என்பவன், இங்கு. நின்றனன். [2] தான். [3] தொடர்ந்தோன், துணிந்தான். [4] ஆலமுண்டவனடுந்திறன்மிக்க,ஆலமன்றிவனடுந்திறன்மிக்கான், ஆலமென்னவனலென்னவன்றனை, ஆலமொன்றுநிறமென்றயலோனை. (830)

வேறு.

27. [1] வேறாக [2] நின்றான் நளனென்னும் விலங்கலன்னான்
ஏறா வருணன் வழிதந்தில னென்றி ராமன்
சீறாத வுள்ளத் தெழுசீற்ற [3] முகுத்த செந்தீ
ஆறாத முன்னம் மகன்வேலையை யாறு செய்தான்.

(இ - ள்.) வேறுபாடு தோன்ற இருப்பவன்,—நளனென்ற பேரையுடைய மலையையொத்தவன்; அவன், வருணன் கருவங்கொண்டு வழி தந்திலனென்று கருதி, இராமபிரான் சீற்றமென்பதையேயறியாத தன்னுள்ளத்தில் தோன்றுகின்ற சீற்றம் வெளிப்புறப்பட விட்ட செந்நிறத்தீ அடங்குதற்கு முன்னம் பரந்தகடலையணைகட்டி வழியுண்டாக்கியவன்; (எ - று.)

விரைவிற் சேதுவைக்கட்டி முடித்தா னென்பதைக் குறிப்பிக்க, 'இராமன் சீற்றம் ஆறாதமுன்னம் வேலையையாறுசெய்தான்' என்றான். சொல்நயம் கண்டு இன்புறுக. ஏறுதல்-கருவங்கொள்ளுதல். சீறாத உள்ளத்துச்சீற்றம் - நீரிலே நெருப்புக்கிளருமாபோல என வருவது காண்க. பி-ம்:—[1] வேறாகி. [2] நின்ற. [3] உமிழ்ந்த, எழுந்து. (831)

இங்கு ஒருபிரதியில் மற்றைப் பிரதிகளிலில்லாத சில பாடல்கள் காணப்படுகின்றன: அவை வருமாறு:—

(1) ஏறிட்ட கல்லு வீழ மிடமற வெண்கி ளாலே
நாறிட்ட தென்ன வொவ்வோ ரோசனை நாலு பாலும்
கூறிட்டசேனைநாப்பட்டோன்றுவோ னிடும்பனென்றே[வான்.
கூறிட்டவயிரத்திண்டோட்கொடுந்தொழின்மடங்கல்போல்

(2) மற்றிவன் படையி லொன்று ரன்றிவா னரர்க ளேவந்து
உற்றன ரெனினும் பற்றி யுயிருகப் பிசைந்திட்டேதக்
கொற்றவனருளுங்கொண்டோன்குடாவடிக்கிறைவன்கூற்றம்
பெற்றவ னடைந்தோர் தம்மை யுயிரெனப் பேணு நீரான்.

(3) ஆங்கவ னெதிரே வேறோ ராடகக் குன்ற மொன்றை
வாங்குநீர் மகர வேலை வந்துடன் வளைந்த தென்ன
ஓங்குமைம் முகத்தின்றானை யுட்பொலிந் திடுவான் வெற்றி[ன்.
ஓங்கியகுவவுத்திண்டோள் வினதனென்றுரைக்கும் வெய்யோ

(4) அன்னவன் றனக்கு வாமத் தைம்பது கோடி யூகந்
தன்னைவந் திடையிற் சுற்றத் தடவரை யென்னநிற்பான் [னும்
கொன்னவில் குலிசத்தண்ணல் கொதித்தெதிர் கொடுக்குமே
வென்னிடக் குமைக்கும் வேக தெரிசியென் றுரைக்கும் வீரன்.

(5) பிளக்கும்மண் பதையும் நாகர் பிலனையுங் கிளக்கும் வேரோடு
இளக்குமிக் குடுமிக் குன்றத் தினமெலாம் பிடுங்கி யேந்தி
அளக்கர்கட் டவனு மாட்டா தலக்கணுற் றிடவிட்டார்க்குந்
துளக்கமில் மொய்ம்பிற் சோதி முகனுந்துன் முகனுமென்பார்.

(6) குன்றொடு குணிக்குங் கொற்றக் குவவுத்தோட் குரக்குச் சேனை
ஒன்றுபத் தைந்தொ டாறு கோடிவந் தொருங்கு சுற்ற
மின்றொகுத் தமைந்த போல விளங்கெயி றிலங்க மேருச்
சென்றெனை வந்து நிற்பான் றிறல்கெழு தீர்க்க பாதன்.

(7) நூற்றிரண்டாய கோடி நோன்கவித் தானை சுற்றக்
காற்றின்மா மகற்குக் கீழ்பாற் கனவரை யென்ன நிற்பான்
கூற்றின்மா மைந்தன் கூற்றுங் குலுக்கமுற் றலக்க ணெய்தச்
சீற்றமே சிந்துஞ் செங்கட் டெதிமுக னென்னுஞ்சீயம்.

28. [1]முக்கா லமுமொய்ம் மதியான் முறையின் னுணர்வான்
புக்[2]கா லமெழப் [3]புணரிப் புலவோர் கலக்கும்
[4]அக்கால முள்ளான் கரடிக் கரசாகி நின்றான்
[5]இக்கால நின்று முலகேழு [6]மெடுக்க வல்லான்.

(இ-ள்.) (அவன், இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் என்கின்ற) மூன்றுகாலத்துச் செய்திகளையும் (தனது) நிறைந்த அறிவால் முறைமையாக உணரவல்லவனும், தேவர்கள் விஷமுண்டாகும்படி புகுந்து கடலைக்கடைந்த அக்காலத்திலும் இருந்தவனும், கரடிக்கரசனுமான ஜாம்பவான்: இத்தனை காலமிருந்தும் [மிக்க முதுமையடைந்தும்] ஏழுலகங்களையும் பெயர்த்தெடுக்கவல்ல ஆற்றல்படைத்தவன்; (எ - று.)

புணரிப்புலவோர்கலக்கு மக்காலமுள்ளான் - காலங்கண்டவனென்றபடி. பி-ம்:—[1]முக்காலுலகைமுறைசூழ்ந்து முன்னையுரைப்பான், முக்காலமுந்தன்னுடை மொய்ம்மதியாலுணர்வான். [2]ஆலமெனப். [3]புணரியை. [4]அக்காலமும். [5]இக்காலமும், இக்காலநின்ற. [6]எடுக்குமீட்டான். (832)

29. [1]சேனா பதிதன் னயலே யீநல்செய்த குன்றின்
ஆனா மருங்கே யிரண்டாடகக் [2]குன்றி னின்றார்
[3]ஏனோரி லிராம னிலக்குவ னென்னு மீட்டார்
[4]வானோர்த மருத்துவர் மைந்தர் வலிக்கண் [5]மிக்கார்.

(இ - ள்.) கருநிறமுள்ள குன்றின் அருகே நீங்காத பக்கத்தே [வெகு அருகே] நீங்காத இரண்டு பொன்மலைபோலச் சேனாபதியான நீலனுடைய அருகே நின்றவர்,—மற்றைச் சேனையிலிருப்பவருக்குள்ளே இராமலட்சுமணர்போன்ற வலிமைபடைத்தவராகி,

தேவமருத்துவரான அசுவினிதேவரின் குமாரர்; வலிமையில் மிக மேம்பட்டவர்; (எ-று.) பி - ம்:—[1]சேனாபதியின். [2]குன்றமன்னார், குன்றின்றது. [3]ஏனோர். [4]வானோர்தமருத்துவன்மைந்தர், வானோரருந்தாமருந்தன்னார். [5]மிக்கான். (833)

30. [1]உவன்காண் குமுதன் குமுதாக்கனு [2]மூங்க வன்காண்
[3]இவன்காண் கவயன் கவயாக்கனு [4]மீங்கி வன்காண்
சிவன்கா ணயன்கா [5]ணெனுந்தூ தனைப் பெற்ற செல்வன்
அவன்கா [6]ணெடுங்கேசரி யென்பவ னாற்றன் மிக்கான்.

(இ-ள்.) அதோ தூரத்தில் தெரிகின்றானே அவன்தான், குமுதனென்பவன்: அதோ நிற்பவன், குமுதாட்சனாவன்: இவன், கவயனாவன்: இதோ இவன், கவயாட்சன்; 'சிவனேயாவன், பிரமனேயாவன்' என்று கண்டோர் சொல்லும்படியுள்ள தூதனைப் பெற்ற செல்வவான் [பெற்றதந்தை] அவனாவன்: (அன்னோன்), பெருமைபெற்ற கேசரியென்று சொல்லப்படும் பேராற்றல்படைத்தவன்; (எ - று.)

பின்னிரண்டடியால், அநுமானுடைய தந்தையான கேசரியைக்காட்டினான். கேசரியென்னும் வானரனுடைய மனைவியான அஞ்சனாதேவியினிடம் தோன்றியவன் அநுமானென்று அறிக. பி - ம்:—[1]இவன். [2]இங்கிவன், ஊங்குவன். [3]உவன். [4]ஊங்கிவன். [5]திருமாலெனப். [6]நெடுந்தோள்வலிக்கேசரி, நெடுங்கேசரிகேசரி. ()

31. [1]முரபன் னகுதோளவன் மூரி மடங்க லென்னக்
[2]கரபன் னக [3]மன்னவை மின்னுகக் காந்து கின்றான்
[4]வரபன்ன கந்தன்னையும் வேரொடு [5]வேண்டின் வாங்குஞ்
[6]சரபன்ன வன்மன்ன சதவலி யாய தக்கோன்.

(இ-ள்.) மன்னா! வலிமைபெற்ற நரசிங்கம்போலக் கையில் தோன்றிய நகங்களும் பல்லும் ஒளியைவீசக் கோபித்துநிற்பவனாய் விளங்குகின்ற தோள்வலிமையையுடையவன்,—முரபனென்பவன்: அவன்சிறந்த பல மலைகளையும் வேண்டினாயின் வேரோடும் பிடுங்கவல்ல சரபனென்பவன்: (இவன்), சதவலியென்று பேர்படைத்த பெரியோன்; (எ - று.)

முதலடியில் முரபன் நகு எனவும், இரண்டாமடியில், கரம் பல் நகம் என்றும், மூன்றாமடியில் வரம் பல்நகந்தன்னையும் என்றும் பிரிக்க. இரண்டாமடியில் பல் நகம் என்பன - தந்தம் உகிர் என்பவற்றைக் காட்டும். திரிபு என்னுஞ் சொல்லணி. உத்தமாங்கமெனப்படும் தலை சிங்கமாக இருந்தலால், நரசிங்கத்தை மடங்கல் என்றது. பி - ம்:—[1]முரவன்னக, முரபன்னசத். [2]கரவன்னகம், கரம்பல்லிவை. [3]இன்னவைபின்னென. [4]வரவன்னகந். [5]வாங்கும் வேண்டில். [5]சரவன்கையன்ன, சரபன்னவன்னிவன். (835)

வேறு.

32. மூன்று கண்ணில னாயினு [1]மூன்றெயி லெரித்தோன்
போன்று நின்றவன் பனசனிப் போர்க்கெலாந் தானே
ஏன்று நின்றவ[2]னிடபன்மற் றிவன்றனக் கெதிரே[தோன்.
தோன்று கின்றவன் [3]சுடேணன்மூ[4]தறிவொடு தொடர்ந்

(இ - ள்.) மூன்று கண்களைப் படையாதவனாயினும் திரிபுர மெரித்த சிவபிரான்போன்று நிற்பவன் பனசனென்பவன்; இந்தப் போருக்கெல்லாம் தானே (முக்கியனென்று) மேற்கொண்டு (அங்கு) நிற்பவன்,—இடபனென்பவன்: இவனுக்கு எதிரே காணப்படுபவன் சுஷேணன்; இவன் பேரறிவு பொருந்தப்பெற்ற வன்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]மூவெயில், மூதெயில். [2]இடவனுமற்றவ னெதிரே, இடவன்மற்றிவன் வலனெதிரே, இடவன்மற்றினை யவனெதிரே. [3]சுசேடணன், சுசேடன்முன். [4]என்றுளந்தூயோன், தீயொடுந்தொடர்ந்தான், தீயினைத்தொடர்ந்தான். (836)

33. வெதிர்கொள் குன்றெலாம் வேரொடும் வாங்கிமே தினியை
முதுகு நொய்தெனச் செய்தவன் கனலையு முனிவோன்
கதிர வன்மகற் [1]கிடமருங் கேநின்ற [2]காளை
ததிமு கன்[3]னவன் சங்கனென் [4]றுரைக்கின்ற சிங்கம்.

(இ - ள்.) சூரியனது புதல்வனான சுக்கிரீவனுக்கு இடப்பக்கத்தேநின்ற காளைபோன்ற வீரன்,—மூங்கிலைக்கொண்ட மலைகளை யெல்லாம் வேரோடு பிடுங்கிப் பூமியின்நடுவிடம் பாரமற்றதெனச் செய்தவனும் நெருப்பையும் சினப்பவனுமான ததிமுகனென்பவன்; அதோ புலப்படுபவன் சங்கனென்று கூறப்படுகின்ற சிங்கம்போன் றவன்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]இடவருகே. [2]காலன். [1]இவன். [4]உரைக் குமிச், உரைக்குமச். (837)

34. அண்ணல் கே[1]ளிவர்க் [2]குவமையு மளவுமொன் றுளதோ
விண்ணின் [3]மீனினைக் குணிப்பினும் [4]வேலையுண் மீனை
[5]எண்ணி நோக்கினு [6]மிக்கடன் மணலினை யெல்லாங்
[7]கண்ணி நோக்கினுங் [8]கணக்கிலை யென்றனன் [9]காட்டி.

(இ - ள்.) பெருமையிற் சிறந்தோனே! (இதனைக்) கேட்பாய் (என்று சொல்லி அச்சேனைகளைக்)காட்டி 'இந்த வானரர்கட்கு உவமையேனும் அளவேனும் ஒன்று உண்டோ? ஆகாயத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களைக் கணக்கிட்டாலும், கடலிலுள்ள மீன்களை எண்ணிப்பார்த்தாலும், இந்தக்கடலின் மணலினை யெல்லாம் (எண்ணுமாறு) ஆராய்ந்து பார்த்தாலும், (இவ்வானரர்கட்குக்) கணக்கில்லை என்று கூறிமுடித்தான், (சாரணன்); (எ - று.)

சேனையின் வரம்பின்மையை விளக்கியவாறு. பி-ம்:—[1]இதற்கு. [2]அவதியும். [3]மீன்களை. [4]மீனினை யெல்லாம். [5]எண்ணினோக்கினும். [6]அக்கடல், கடலினின். [9]கண்ணினோக்கினும், கண்ணிநாடினும், கண்ணினாட்டினும். [8]கணக்கிலர், கணக்கிலது. [9]காட்ட. (838)

35.—இராவணன் புன்னகைசெய்து இக்குரங்குகளால் நம்மை யொன்றுஞ் செய்யமுடியா தெனல்.

சினங்கொள் திண்டிற லரக்கனும் சிறுநகை செய்தான்
புனங்கொள் புன்றலைக் குரங்கினைப் புகழுதி போலாம்
வனங்க ளும்[1] படர் வரைதொறுந் [2]திரிதரு மானின்
இனங்க ளும்பல என்செயு [3]மரியினை யென்றான்.

(இ - ள்.) (சாரணன் கூறியதுகேட்டுக்)கோபத்தைக்கொண்ட மிக்க வலிமையையுடைய அரக்கனாகிய இராவணனும்,—புன்னகை செய்து, (அந்தச்சாரணனை நோக்கி), 'கொல்லையில்திரிகின்ற புல்லிய [இழிவான] தலையையுடைய குரங்குகளைப் புகழ்வாய் போலும்: காடுகள்தோறும் படர்ந்துள்ள மலைகள்தோறும் திரிகின்ற மானின் கூட்டங்கள் மிகப்பலவாயிருப்பினும், ஒரு சிங்கத்தை என்னசெய்யமாட்டும்?' என்று கூறினான்; (எ - று.)

வானரசேனையின் வரம்பின்மை முதலியவற்றைச் சாரணன் கூறவே அவை வெல்லுதற்கு அரியன என்ற குறிப்போடு சாரணன்புகழ்ந்து கூறியதாகக்கொண்டு, இராவணன் கூறுகின்றான். மான்கூட்டங்கள் பலவற்றாலும் சிங்கமொன்றை ஒன்றுஞ்செய்ய இயலாதவாறுபோல, இந்தக் குரங்குக்கூட்டம் மிகப்பலஆனாலும் இவற்றால் என்னை ஒன்றுஞ் செய்ய இயலாதென்ற பொருளைப் பின்னடிகள் காட்டுவது-பிறிதுமொழிதலணி. இதில் எல்லாவானரங்களையும் யானொருவனே வெல்லவல்லேனென்ற குறிப்பும் பெறப்படும். சிறுநகை, அரக்கனுக்கு வெகுளியால் தோன்றியது. 'வனங்களும் பலவனங்களும் வனங்களும் மானின்' என்று ஒரு பிரதியில் மூன்றாமடி. பி-ம்:—[1] பலமலை. [2] திரிந்துழல். [3] எரியினை.()

இராவணன் வானரத்தானைகாண்படலம் முற்றிற்று.

11-ஆவது மகுடபங்கப்படலம்.

சுக்கிரீவன் இராவணனது மகுடங்களைக் கீழ்த்தள்ளியதால் இராவணனைப் பங்கப்படுத்தியதைக் குறிக்கும் படலமென்பது, பொருள். இனி, மகுடபங்கம் - மகுடமணியைப் பறித்தலெனினுமாம்.

இலங்கையின் வடதிசைவாயிலின் கோபுரத்தின்மீது ஏறிநின்ற இராவணனையும் அவன் சேனாவீரர்களையும் இன்னின்னாரென்று தெரிவிக்குமாறு விபீடணனுக்கு ஸ்ரீராமன் கட்டளையிட, அவ்விபீடணன் இராவணனைச் சுட்டிக்காட்டிக் கூறியமாத்திரத்தில் மேலே கூறுவதற்கு முன்னம் மனம்பொறாமற் சுக்கிரீவமகாராஜன் அந்தச் சுவேலமலையினின்று மேலே யெழுந்துபோய் இராவணன்மீது பாய, பிறகு இருவருக்கும் வெற்றிதோல்வியின்றி

வெகு நேரம் மல்லயுத்தம் நிகழ்கையில், சுக்கிரீவனைப்பிரிந்ததனால் ஸ்ரீராமன் வருந்தாநிற்க, சுக்கிரீவன் இராவணனுடைய பத்து மகுடங்களிலிருந்தும் நாயகமணிகளைப் பறித்துக்கொணர்ந்து ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருவடிகளிற் சமர்ப்பித்துத் தொழுதுநிற்க, ஸ்ரீராமன் சுக்கிரீவமகாராஜனை நோக்கிக் கடிந்து கூறியபின் விபீடணாழ்வான் அந்தச்சுக்கிரீவன் முடிமணிபறித்துக்கொணர்ந்த பராக்கிரமச்செயலைப் பாராட்டிக்கூற, ஸ்ரீராமனும் அச்செயலைப் பாராட்டிக் கூறினனாக, அப்போது சூரியன் அஸ்தமித்தான்; அப்பால் ஸ்ரீராமனும் தன் பரிவாரங்களுடனே சுவேலமலையின் மேலிடத்தினின்று இறங்கித் தன்னிருக்கை சேர்ந்தான்: இராவணனும் கோபுரத்தினின்று இறங்கிப்போனானென்பது, இப்படலத்திற் கூறுகின்ற பொருள்.

முன்னர் அச்சிட்டபிரதிகளில் "காலவிருள்" (7) என்னும் பாடல்முதற்கொண்டுதான் மகுடபங்கப்படலம் என்று உள்ளது; ஆயினும், இராவணன் தானைகாணுதல் "சினங்கொள்" என்னும் பாடலோடு முடிவதாலும், 'இராவணன் பக்கத்தாரை இன்னார் இனையார் என்று காட்டு' என்று விபீடணாழ்வானை இராமபிரான் வினவியதாகிய "என்னும் வேலையின்" (1) என்னும் பாடல் முதல் மகுடபங்கத்திற்கு அங்கமாகவந்ததெனக்கொள்ளுதலே ஏற்குமாதலாலும், இவ்வண்ணமே சிலபிரதிகளிற் காணப்படுவதாலும், "என்னும் வேலையின்" என்ற இப்பாடல்தொடங்கியே, '**மகுடபங்கப்படலம்**' என்று பதிப்பிக்கலாயிற்று. பலஏட்டுப் பிரதிகளில் "கருதிமற்றொன்று"(3)என்ற பாடல் முதல் இப்படலம் தொடங்குகின்றது.

1.—சேனையைக் காணுமாறு மேலிடத்து வந்துள்ள அரக்கரை இன்னாரின்னாரெனத் தெரிவி யென்று இராமன் விபீடணனைக் கேட்டல்.

என்னும் வேலையி னிராவணற் கிளவலை யிராமன்
[1]கன்னி மாமதில் நகர்நின்று [2]நம்பலங் காண்பான்
[3]முன்னி [4]வானினு மூடினா ரவர்களை முறையால்
இன்ன [5]நாமத்த ரினையரென் றியம்புதி யென்றான்.

(இ - ள்.) என்று (இராவணன் சாரணனை நோக்கிச்) சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, இராமன், இராவணனுக்குத் தம்பியான விபீடணனை நோக்கி, 'நமது சேனையைக் காணும்பொருட்டு நினைத்துப் பகைவராற்கிட்டமுடியாத பெரிய மதிலைக்கொண்ட இலங்கைநகரினின்றும் ஆகாயத்திற் கவிந்து கொண்டிருப்பவர்களைமுறையே இன்ன பேரையுடையவரென்றும், இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையவரென்றும் சொல்வாய்' என்று வினவினான்; (எ - று.)—வானினும் என்ற இறந்ததுதழுவிய எச்சவும்மை, உத்தரவாயிற் கோபுரத்துச்சியிலும் என்ற பொருளைக் காட்டுமென்னலாம். பி - ம்:—[1]கன்னிமாமதிற்புறம். [2]நம்வலிகாண, நம்பெலங்காண, கம்பலர் காண. [3]முன்னின். [4]வானகமூடி, வான்றொடமூடுகி. [5]தானத்தர். (840)

2.—விபீடணன் இராவணனைக் காட்டல்.

நாறு தன்[1]குலக் கிளையெலா நரகத்து நடுவான்
சேறு [2]செய்துவைத் தானும்பர் திலோத்தமை முதலாக்
கூறு மங்கையர் குழாத்திடைக் கோபுரக் [3]குன்றத்து
ஏறி நின்றவன் புன்ெறாழி லிராவண னென்றான்.

(இ - ள்.) கோபுரமாகிய குன்றத்திலே யேறி வானுலகத்தவரான திலோத்தமை முதலாகிய சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிற தேவமங்கையரின் கூட்டத்தின் நடுவே யிருப்பவனே,—தன்னுடைய குலத்துத் தோன்றிய பந்துக்களாகிற நாற்றுக்களையெல்லாம் நரகபூமியிலே நடும்பொருட்டு (அந்த நரகத்தை)ச் சேறு செய்து வைத்திருப்பவனான புன்தொழிலையுடைய இராவண னென்பவன் என்று (விபீடணன்) கூறினான்; (எ - று.)

அரக்கர்களைத் தீச்செயலைப் புரியுமாறு தூண்டி அவர்கள் கேடு அடைதற்குக் காரணமாய் நிற்கும் ராக்ஷஸாதிபதி, இந்த இராவண னென்றவாறு. நாற்றைச் சேறுசெய்த நிலத்திலே நடுதல் இயல்பு: நரகத்தைஇங்குச் சேறுசெய்த நிலமென்றது - அரக்கராகிய நாற்றுநடுவதற்கு ஏற்றதாதல்பற்றியே; உருவகவணி. பி-ம்:—[1]பெருங்குலக். [2]செய்தவனுருப்பசி. [3]குன்றின். (841)

3.—இராவணன்மேற் சுக்கிரீவன் பாய்தல்.

[1]கருதி மற்றென்று கழறுதன் [2]முனம்விழிக் கனல்கள்
பொருது [3]புக்கன முந்துறச் சூரியன் புதல்வன்
சுருதி [4]யன்னவன் சிவந்தநற் கனி [5]யென்று சொல்லப்
பருதி மேற்பண்டு பாய்ந்தவ னுமெனப் பாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) மனத்திலெண்ணி (விபீடணன்) வேறொன்று சொல்லுதற்கு முன்னம், (தன்) கண்களிலே நெருப்புப்பொறிகள் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு முற்பட்டுச் சென்றனவாக, சூரியனது குமாரனாகிய சுக்கிரீவன்,—சிவந்து கனிந்த பழமென்று சொல்லிய வண்ணம் சூரியன்மேற் பாய்ந்தவனும் சுருதியையொத்தவனுமான அநுமானென்று சொல்லுமாறு (இராவணன் மீது) பாய்ந்தான்;

அரக்கரிற் பிரதானரை யெல்லாம் கூறுமாறு ஸ்ரீராமபிரான் கேட்டுக்கொண்டதனால் அவ்வண்ணமே விபீடணன் அவர்களையெல்லாம் கூறவேண்டுமாதலாலும், அவ்வாறு கூறுமிடத்து மனத்தினாலெண்ணியே வாயாற் கூறவேண்டுமாதலாலும் 'கருதி மற்றொன்று கழறுதன் முனம்' என்றார். இராவணன்மீது விழிக் கனல்கள் முந்துறப்புக்கனவாக, சூரியன் புதல்வன், பரிதிமேற் பாய்ந்த அநுமானைப்போலப் பிந்துறப்பாய்ந்தானென்க. பி - ம்:—[1]கருதுகின்றது. [2]முன். [3]புக்கென, புக்கனல். [4]அன்னமுன், அன்னதாய். [5]என. (842)

4.—இராவணன்மேற் பாய்ந்த சுக்கிரீவன் வருணனை.

சுதையத் தோங்கிய சுவேலத்தி னுச்சியைத் [1]துறந்து
சிதையத் திண்டிற லிராவணக் குன்றிடைச் சென்றான்
ததையச் செங்கரம் [2]பரப்பிய தன்பெருந் தாதை
உதயக் குன்றினின்று [3]ஒருகுன்றிற் [4]பாய்ந்தவ னொத்தான்.

(இ - ள்.) நட்சத்திரமண்டிலம்வரை ஓங்கிய சுவேலமலையி னுச்சியைத் துறந்து இராவணனாகிய மலையிலே (அவனுடைய) மிக்கதிறல் அழியும்படி பாய்ந்தவனாகிய சுக்கிரீவன்,—நெருங்க(த் தன்னுடைய) செந்நிறக் கிரணங்களைப் பரப்பிய தனது பெருமை பெற்ற தாதையாகிய சூரியன் உதயமலையிலிருந்து அந்தக் கோபுரக் குன்றத்திற் பாய்ந்தவனை யொத்தான்; (எ - று.)

சுவேலமலையினின்று பாயுஞ் சூரிய புத்திரனுக்கு உதயக் குன்றினின்று பாயும் அவனது தந்தையை யுவமை கூறினார். சுதையம் - நட்சத்திரம். [3]உகுகுன்றில் என்ற பாடத்துக்கு - அத்தமனகிரியில் என்று பொருள் கொள்ளலாமாயினும், உதயத்தி லிருந்து சூரியன் அத்தக் குன்றிற் சேரின் அவன் தன்னொளி யிழக்கப்பெறுவானாதலால், ஒளிமிகப்போகின்ற சுக்கிரீவனுக்கு அவ்வாறான உவமைகொள்வது, சிறவாதென்க; இனி, ஓரிடத்தி னின்று மற்றோரிடத்திற்குச் செல்லுதலில்மாத்திரம் உவமை யென்னலுமாம். மேற்செய்யுளில் கோபுரஞ்சார்ந்தான் என்பது இராவணன் என்பதற்கு அடைமொழி யென்றுகொள்வதால், இச்செய்யுளில் இராவணக்குன்று என்பதற்கு - இராவணனாகிய குன்று என்றே கூறப்பட்டது. இனி, மேற்செய்யுளில் 'கோபுரஞ் சார்ந்தான்' என்பது சுக்கிரீவனைக் காட்டுமெனின், இராவணக் குன்றிடை என்பதற்கு - இராவணனிருந்த குன்றம் போன்ற கோபுரத்திடை என்க. பி - ம்:—[1]துரந்து. [2]பரப்பியே. [4]பாய்ந் ததை, பாய்வதை, பாய்ந்தன. (843)

5.—இதுவும் அது.

பள்ளம் போய்ப்புகும் [1]புனலெனப் படியிடைப் படிந்து
தள்ளும் பொற்கிரி சலிப்புறக் கோபுரஞ் சார்ந்தான்
வெள்ளம் போற் [2]கண்ணி யழுதலு மிராவணன் [3]றன்மேல்
உள்ளம் போற்செலுங் கழுகினுக் [4]கரசனு மொத்தான்.

(இ - ள்.) பள்ளமான இடத்திலே போய்ப் பாய்கின்ற நீரென்னுமாறு பூமியிலே தள்ளப்பெற்று, படியும் திரிகூடமலை சலிப்படையும்படி [சலித்துப் பூமியிலேபடிந்து தாழும்படி] கோபுரஞ் சார்ந்தவனான சுக்கிரீவன்,—வெள்ளம்போற் பெருகிய நீரைக்கொண்ட கண்ணையுடையசீதை யழுதலும்,இராவணன் மீது தன்மனம்போலவிரைந்துபாய்ந்துசென்ற கழுகுக்கரசனான சடாயு வையும்ஒத்தான்;(எ - று.)--மேருவினின்றுபிரிந்ததாதலால்,திரிகூட

மலையை 'பொற்கிரி' என்றார். இராவணன்மீதுபாய்தல் பராக்கிரமங்காட்டுதல் என்ற இவற்றில் மாத்திரம் சடாயு சுக்கிரீவனுக்கு உவமையாவன். பி - ம்:—[1]கரியென, கிரியென. [2]கன்னி. [3]மேற்றன். [4]அரசையும். (844)

6.—அமரமங்கையர் நிலைகெட்டு ஓடுதல்.

கரிய கொண்டலைக் கருணையங் கடலினைக் காணப்
பெரிய கண்கள்பெற் றுவக்கின்ற அரம்பையர் பிறரும்
உரிய குன்றிடை யுருமிடி [1]வீழ்தலு மூலைவுற்று
இரியல் [2]போயின மயிற் [3]பெருங் குலமென இரிந்தார்.

(இ - ள்.) கருநிறமுள்ள மேகம்போன்றவனும் கருணைக்கடலுமாகிய ஸ்ரீராமனைப் பார்ப்பதற்குப் பெரிய கண்களைத் தாம் பெற்றுள்ளமையால் மனம் மகிழ்கின்றவராய் (அரக்கியரினும்) வேறான அரம்பையர் யாவரும் (தமக்கு) உரிய மலையிலே பேரிடிவிழுதலும் வருந்தி நிலைகெட்டு ஓடுகின்ற பெரிய மயிற்கூட்டம்போல நிலைகெட்டோடினர்; (எ - று.)

இராமன் வரவைக் கண்டுகளிக்கின்ற தேவமாதர்க்கு-மேகத்தைக்கண்டு களிக்கின்ற மயிற்குலமும், இராவணன்மீது சுக்கிரீவன்பாய்தலும் நிலைகெட்டோடிய அரம்பையர்க்கு—பேரிடி வீழ்தலும் தாம் வசிக்கின்ற மலையினின்று நிலைகெட்டோடும் மயிற்குலமும் உவமையாம். அரம்பையர் பிறரும் - அரம்பையரும் பிறரும் எனினுமாம். பி - ம்:—[1]வீழ்தர. [2]போகின்ற. [3]குலமாம். (845)

வேறு.

7.—சுக்கிரீவன் இராவணன்முன்னே போய்நிற்றல்.

காலவிருள் சிந்துகதி ரோன்மதலை கண் ணுற்று
ஏலவெதிர் சென்றட லிராவணனை யெய்தி
நீலமலை முன்கயிலை நின்றதென நின்றான்
[1]ஆலவிட மன்றிவர நின்றசிவ னன்னான்.

(இ - ள்.) இராக்காலத்துத் தோன்றிய இருளை யொழிக்கின்ற ஆயிரங்கிரணங்களை யுடையவனான சூரியனுடைய புத்திரனான சுக்கிரீவன், (இராவணனைக்)கண்டு, பொருந்த அவனெதிரேபோய், வலிமைபொருந்திய அவ்விராவணனைக் கிட்டி நீலமலைக்கு முன்னே கயிலைமலை நின்றதுபோல் நின்றான்; (அன்றியும்) ஹாலாஹல விஷம் சினந்துவர (அதற்குமுன்னே அஞ்சாது) நின்ற சிவனையும் போன்றான்; (எ - று.)

கருத்தநிறமுள்ள இராவணனுக்கு நீலமலையும் ஆலகாலவிடமும், வெண்ணிறச் சுக்கிரீவனுக்குக் கயிலையும் திருநீற்றை யணிந்துள்ள சிவபெருமானும் உவமை. பி - ம்:—[1]ஆலம்வரவன்றதன் முன், ஆலவிடமன்றுவர. (846)

8.—வந்த காரணத்தை இராவணன் வினவுகையில் சுக்கிரீவன் அவனுடைய மார்பிற் குத்துதல்.

இத்[1]திசையின் வந்தபொரு ளென்னென [2]வியம்பான்
தத்தியெதிர் சென்றுதிசை வென்றுயர் தடந்தோள்
பத்தினொடு பத்துடைய வன்னுடல் பதைப்பக்
குத்தின னுரத்தினிமிர் கைத்துணை [3]குளிப்ப.

(இ-ள்.) (அப்போது) 'இங்கே வந்த காரியம் யாது?' என்று (இராவணன்) வினவுகையில், (சுக்கிரீவன்),—மறுமொழி சொல்லாதவனாய், தாவி அவனெதிரேபோய், (எல்லாத்) திக்குக்களையும் வென்று உயர்ந்த பெரியதோள் இருபது படைத்தவனான அந்த இராவணனுடைய உடல் பதைக்கும்படி ஓங்கிய (தனது) கைகளிரண்டும் அழுந்த அவன்மார்பிலே குத்தினான்; (எ - று.)—மறுமொழி கூறாமற் குத்தியதனால், "இதுதான் நான் வந்ததற்குக் காரணம்" என்று தன் செயலாற் சுக்கிரீவன் தெரிவித்தான் போலும். பி - ம்:—[1]திசையில். [2]இயம்பத். [3]குழிப்ப. (847)

9.—இராவணன் தனது இருபது கைகளாலும் சுக்கிரீவனைத் தாக்குதல்.

திருகிய சினத்தொடு செறுத்[1]தெரி விழித்தான்
ஒருபது திசைக்கணு மொலித்த [2]வொலி யொப்பத்
தருவன மெனப்புடை தழைத்துயர் [3]தடக்கை
இருபது மெடுத்துஉரு [4]மிடித்தென வடித்தான்.

(இ - ள்.) (அப்போது இராவணன்),—மாறுபட்ட சினத்துடனே கோபித்துத் தீப்பொறிபறக்க விழித்தவனாய் மரமடர்ந்த காடுபோலப் பக்கங்களில் தழைத்து உயர்ந்துள்ள பெரியகைகள் இருபதையும் ஓங்கி யெடுத்து, இடியிடித்ததாக (அதனால்) பத்துத் திக்கிலும் ஒலித்த ஒலியை யொத்திருக்க [பேரொலிதோன்ற] (அந்தச் சுக்கிரீவனை) அடித்தான்; (எ - று.)—இங்கே சில செய்யுள்கள் அந்தாதித்தொடையால் வருதல் காண்க. உரும் - இடி. இடித்தென - செய்தென என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். பி-ம்:—[1]எதிர். [2]வலி. [3]தடந்தோள். [4]எனப்பல. (848)

10.—சுக்கிரீவன் இராவணனை யுதைத்தல்.

அடித்தவிரல் பட்ட[1]வுட லத்துழி யிரத்தம்
பொடித்தெழ வுறுக்கியெதிர் புக்குடல் [2]பொருத்திக்
[3]கடுத்தவிசை யிற்கடி தெழுந்துகதிர் வேலான்
முடித்தலைகள் பத்தினு முகத்தினு முதைத்தான்.

(இ - ள்.) அடித்த விரல்பட்ட உடம்பினிடத்திலிருந்து இரத்தம்பொங்கி யெழ, (சுக்கிரீவன்),—சினங்கொண்டு, அவ்விராவண

னெதிரிற்போய்த் தன்னுடலை (அவ்விராவணனது உடலோடு) பொருந்தத் தாக்கி, மிக்கவிசையோடு விரைந்தெழுந்து, ஒளி பொருந்திய வேலாயுதத்தையுடையவனை அவ்விராவணனுடைய கிரீடமணிந்த பத்துத்தலைகளிலும் முகத்திலும் உதைத்தான்;

வேல், மந்தோதரியை மணக்கும்போது இராவணனுக்கு அவனுடைய மாமனார் தந்தது. **பி - ம்:—**[1]உடலற்றுழி [2]பொருந்திக். [3]இடித்தெரிவிழித்திகல் பரப்பியொரிமைப்பின். (849)

11.—சுக்கிரீவனை இராவணன் தலத்திலிட்டுத் துகைத்தல்.

உதைத்தவ னடித்துணை பிடித்தொரு [1]கணத்திற்
பதைத்துலை வுறப்பல [2]விதத்திகல் பரப்பி
மதக்கரியை யுற்றரி நெரித்தென [3]மயக்கிச்
சுதைத்தல னிடைக்கடி தடிக்கொடு துகைத்தான்.

(இ - ள்.) (இராவணன், தன்னை) உதைத்தவனை அந்தச் சுக்கிரீவனுடைய கால்களிரண்டையும் பிடித்து ஒரு கணப்போதிற்குள் (அந்தச் சுக்கிரீவன்) துடித்துவருந்தப் பலதிறப்பட்ட வலிமையை மிகுத்துக்காட்டி, மதயானையைப்பொருந்தி ஒருசிங்கம் நொருக்கினாற்போல அறிவுமயங்கச்செய்து, (தனது) கால்களைக் கொண்டு சுண்ணம்புதீற்றிய தலத்தினிடத்திலே விரைவாக (அச் சுக்கிரீவனையிட்டு)த் துகைத்தான்; (எ - று.)—இகல் பரப்பி மயக்கினனென்க. மயக்குதல் - மூர்ச்சையுறச்செய்தல். **பி - ம்:—** [1]கரத்தில். [2]திறத்து. [3]மயங்கிச். **(850)**

12.—சுக்கிரீவன் இராவணனையமுக்கி அவன்கக்கிய இரத்தத்தைக் குடித்தல்.

துகைத்தவ னுடற்பொறை [1]சுறுக்கொள விறுக்கித்
தகைப்பெரு வலத்தொடு தலத்திடை [2]யமுக்கி
வகைப்பிறை [3]நிறத்தெயி றுடைப் [4]பொறி வழக்கிக்
குகைப்பொழி புதுக்குருதி கைக்கொடு குடித்தான்.

(இ - ள்) (தன்னைத்) துகைத்தவனுடைய உடற்பாரம்(நெருப்பினால்) வேகும்படி கெட்டியாகத் தகைதலைக்கொண்ட பெரிய வலிமையோடு பூதலத்திலே நெருக்கி, பலவகையான பிறையின் தன்மையைக் கொண்ட பற்கள் உடைவதினின்று தீப்பொறியை வெளிப்படும்படி செய்து, குகைபோன்ற (அவ்விராவணனுடைய) வாயினின்றுபொழிந்த இரத்தத்தைக் கையினாற் பருகினான், (சுக்கிரீவன்); (எ - று.)

ஒருபொருளை நெருக்குவதனால் சிலவேளை தீயெழுதலியல்பாதலால், இராவணனது உடற்பொறை சுறுக்கொள்வதாயிற்று; பல எயிறுகளிருத்தலால், 'வகைப்பிறைநிறத்தெயிறு' என்றார். உடை - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். எயிறுகளை உடைப்பதனால் அவ்வெயிறுகளிலிருந்து பொறியை வழங்கச்செய்தன னென்க

குகை-குஹா: குகைபோல் ஆழ்ந்து தோன்றுகின்ற வாயினுள்ளிடம். பி - ம்:—[1]சுறுக்கொட. [2]அழுத்தி. [3]கிறுத்து. [4]பெரிய வாயால், பொறிவழக்கில், பொறிவழுத்தி. (851)

13.—சுக்கிரீவனுடலை இராவணன் திரித்தல்.

கைக்கொடு குடித்தவ னுடற்கனக வெற்பைப்
பைக்கொடு [1]விடத்தர வெனப்பலகை பற்றி
[2]மைக்கொடு நிறத்தவன் [3]மறத்தொடு புறத்தில்
திக்கொடு [4]பொருப்புற [5]நெருப்பொடு திரித்தான்.

(இ-ள்.) மைபோற்கறுத்துக் கொடுமையாகத் தோன்றுகின்ற நிறத்தையுடையவனுன இராவணன், கையினுல் (தன் இரத்த நீரைப்) பருகினவனுடைய உடலாகிய மேருவெற்பை, கொடிய விடத்தையும் (பல) படங்களையுங்கொண்ட அராப்போலப் பல கைகளாற்பற்றி, மிக்க வலிமையுடனே திக்குக்களுடனே மலைகளிலும் மோதுமாறு வெளியிலே நெருப்புப்பறக்கக் கிருகிரென்று சுழற்றினுன்; (எ - று.)

இராவணன் பல கைகளால் சுக்கிரீவனுடலைப்பற்றினது - அனந்தன் தனது படங்களினுல் மேருவைப்பற்றியதுபோலுமென முதலிரண்டடிகளில் உவமைகாண்க. இராவணனது பல கைகள் சுக்கிரீவனுடலைப் பற்றியது - பலபாம்புகள பற்றியதுபோலுமென்பாருமுளர். ஏழாஞ்செய்யுளில், சுக்கிரீவன் வெண்மைநிறமுள்ளவனென வந்தமையால், இங்கு உடற் கனக வெற்பு என்ற உவமை - விரும்பத்தக்கதாதல்பற்றியதென்னலாம். பி - ம்:— [1]மிடற்று. [2]மைக்கடு. [3]மறத்தொடுமுரத்தில். [4]பொருப்பொடு, பொருப்பென. [5]நிலத்தொடு. (852)

14.—சுக்கிரீவன் இராவணனை அகழியிலிடுதல்.

திரித்தவ னுரத்தி[1]னுகிர் [2]செற்றும்வகை குத்திப்
பெருத்துயர் தடக்[3]கைகொ டடுத்திடை பிடித்துக்
[4]கருத்தழி வுறத்திரி திறத்தெயில் கணத்தன்று
எரித்தவனை யொத்தவ னெடுத்தகழி யிட்டான்.

(இ - ள்.) திரிபுரங்களை அன்று கணப்போதில் எரித்தவனுன உருத்திரமூர்த்தியை யொத்துக் கொடுமை கொண்டவனுகிய சுக்கிரீவன், (தன்னைச்) சுழற்றினவனுன இராவணனுடைய மார்பிலே (தன்) நகம் அழுந்தும்படி குத்தி, பெருத்துயர்ந்துள்ள விசாலமான கைகளைக்கொண்டு நெருங்கி (அவ்விராவணனுடைய) இடையைப் பிடித்துத் திரிகின்ற திறத்தினுல் (அவ்விராவணன்) கருத்தழிதல் பொருந்த [மூர்ச்சிக்க], (பின்பு) எடுத்து (அவனை) அகழியிலிட்டான்; (எ - று.)

இங்குக்கூறிய அகழி, இராவணன் அரண்மனையைச் சுற்றியுள்ளதென்னலாம். இலங்கைக்கு, புறம் இடை அகம் என மூன்றிடத்து மூன்றுமதிலும் மூன்றகழியும் உள்ளன என்பதனைச் சுந்தரகாண்டத்தில் ஊர்தேடுபடலத்துவருஞ் செய்யுள்களினாலும் அறியலாம். எயில் -இலக்கணையால், திரிபுரத்தை யுணர்த்திற்று. பி-ம்:—[1]உயிர். [2]செற்றுமவை, செத்தும்வகை. [3]கையொடடித்து, கைகொடெடுத்து. [4]கருத்தழிவுறுத்துறநெரித்தெயில்கணத்தில், கருத்தழிவுறத்திரிசிறந்தெயில்கணத்தின், கருத்தழிவுறுத்தெதிர்நெரித்தெயில் கணத்தின். (853)

15.—இராவணன் சுக்கிரீவனை அகழியிலிட, அவனும் மீள, இருவரும் ஒருசேர அகழியில் விழுதல்.

இட்டவனை யிட்டவகழிற்கடிதி னிட்டான்
தட்ட [1]வுயரத்தினி லுழுந்தச முகத்தான்
ஒட்டவுட னேயவனும் [2]வந்தவனை யுற்றான்
விட்டிலர் புரண்டிருவ ரோரகழின் வீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) தட்டுப்பட்ட திடரினால் ஏறிப்பொருந்திய இராவணன் (தன்னை)அகழியிலிட்டவனான சுக்கிரீவனை(த் தன்னை)யிட்ட அகழியில்தானே கடிதின் இட்டானாகி ('ஏறு, பார்ப்போம்'என்று) சபதங்கூற, உடனே அந்தச் சுக்கிரீவனும் (அவ்வகழியினின்று) ஏறிவந்து அவ்விராவணனைப் பொருந்தினான்; (பின்பு) இருவரும் (ஒருவரையொருவர்) விடாதவராய்த் தரையிற் புரண்டு (தம்மையறியாமலே) ஓரகழியிலே விழுந்தார்; (எ - று.)—அகழ்= அகழி. பி - ம்:—[1]உயரத்தினினிருந், உயரத்தினிமிருந். [2]வந்திவனை (854)

16.—பத்துக்கவிகள்-சுக்கிரீவ ராவணர்களின் மல்யுத்தம் கூறும்.

விழுந்தனர் சுழன்றனர் [1]வெகுண்டனர் திரிந்தார்
அழுந்தின ரழுந்தில [2]ரகன்றில ரகன்றார்
எழுந்தன [3]ரெழுந்தில ரெதிர்ந்தனர் முதிர்ந்தார்
ஒழிந்தன ரொழிந்தில [4]ருணர்ந்திலர்க ளொன்றும்.

(இ - ள்.) (ஓரகழியில்) விழுந்தவரான (இராவணன் சுக்கிரீவன் என்ற) அவ்விருவர்களும்,—வெகுண்டு சுழன்று (வலசாரி இடசாரியாகத்) திரிந்தும் (சற்றுநேரம்) நிலத்திலழுந்தி நின்றும் அழுந்தியிடாமல் வெளிப்பட்டும், (ஒருவரையொருவர்) நெருங்கியும், நெருங்காமல் சற்றுமேலெழுந்தும் எழுந்திராமலே எதிர்ந்து நின்றும், சற்றுப்போரினின்று நீங்கியும் சற்றுநீங்காமலும் (தாம் செய்வது இன்னதென்று) சிறிதும் உணர்வில்லாமல் (பொருவதில்) முதிர்ந்து நின்றார்; (எ - று.)

அழுந்தின ரழுந்திலர் என்பதற்கு-ஒருவருடலில் மற்றவரழுந்தியும் அழுந்தாமலும் என்றும் பொருள் கூறுவர். மிகுவிரைவில்

வெவ்வேறு போர்ச்செயல் நிகழ்வதால், விழுந்தனர் சுழன்றனர், அழுந்தின ரழுந்திலர் என்றாற்போல மாறுபட்டசொற்களைத் தொடுத்தார். பலசெயல் ஒன்றன்பின்னொன்றாக மிகுவிரைவாகச் செய்யப்படுவனவற்றைச் சொல்லப்புக்கவன் ஒருசெயலைச்சொல்லி முடிக்குமுன் அச்செயலின்றிவேறு செயல்நிகழ்வதைப்புலப்படுத்த ஒருசெயல் நிகழ்ந்ததாயினும் நிகழ்ந்திலதுபோன்றதெனல் இயல்பு: அவ்வியல்பு கூறப்பட்டதெனினுமாம். மிகுவிரைவாகவும் அதியுக்கிரமாகவும் ராவணசுக்கிரீவயுத்தம் நம்கண்ணுக்கெதிரே நிகழ்வதுபோலக் கவி இங்குக் கூறியது, பாராட்டத்தக்கது. பி - ம்:—[1]விரைந்தனர், விரிந்தனர். [2]அகன்றிலரடர்ந்தார், அகன்றனர் புகன்றார். [3]இடைந்திலரெதிர்ந்தார். [4]உலைந்திலர்கள், குலைந்திலர்கள். (855)

17. அந்தர வருக்கன்மக னாழியக மாகச்
சுந்தர [1]முடைக்கரம் வலிப்பவொர் சுழிப்பட்டு
எந்திர மெனத்திரி யிரக்கமி லரக்கன்
மந்தர மெனக்கடையும் வாலியையு மொத்தான்.

(இ - ள்.) வானத்திற்சஞ்சரிக்கின்ற சூரியனுடைய மகனாகிய சுக்கிரீவன்,—அகழே கடலாக அழகையுடைய கையினாலே இழுத்துக் கடைகையில் ஒருசுழிபொருந்தி (அதனிடையே) எந்திரம் போலத்திரிகின்ற இரக்கமில்லாத அரக்கனாகிய இராவணன் மந்தரம் போன்றிருக்க, (முன்பு பாற்கடலைக்) கடைந்த வாலியையும் போன்றான்; (எ - று.)

பாற்கடலிற் சுழல்பட மந்தரமலையையிட்டுக் கடைந்த வாலி போலச் சுக்கிரீவன் இராவணனை அகழியிலிட்டுச் சுழிப்பட வலமும் இடமுமாகத்திரிக்கலானா னென்றவாறு; உருவகவணியை யங்கமாகக் கொண்டுவந்த **உவமையணி**. பி - ம்:—[1]உடைக்கைகள் சுடர்க்கயிறதாக, உடைக்கரம் வலிப்பதொர் சுழிப்பட்டு, உறக்கரம் வலக்கயிறதொப்ப. (856)

18. ஊறுபடு செம்புன [1]லுடைந்த கழையுற்றது
[2]ஆறுபடர் கின்றன வெனப்படர வன்னார்
பாறு[3]பொரு கின்றன [4]பருந்திவை யெனப்போய்
ஏறினர் விசும்பிடை யிரிந்தவுல கெல்லாம்.

(இ - ள்.) உடைந்த கரும்பிற் பொருந்திய (சாற்றின்) நதிகள் படர்கின்றன என்னும்படி ஊறுபட்டதனால் தோன்றிய இரத்தம் பெருக, (இராவணன் சுக்கிரீவன் என்ற) அவர்கள்,—பருந்துகளாகிய இவை மாறுபாட்டோடு (தம்முட்) பொருகின்றன என்று கருதுமாறு (வானத்துப்) போயேறினர்; (இவ்விருவரும் வெகுமும்முரமாகப் பொருவதைக்கண்டு 'இவர்கள் ஒருகால் தம்மீதுவிழுவதனால் தமக்குத் தீங்குநேரிடுமோ?' என்று) உலகோரெல்லாம்

நிலைகெட்டு ஓடலானார்கள்; (எ - று.)—பாறு—மாறு. பி - ம்:—[1]உடைத்த கரையொத்தார், உடைத்தகளையோதத்து, உடைத்த கரை யொத்த, உடற்கணிழிகின்ற. [2]தாறு. [3]பொருகின்றென். [4]பரிந்துவிசையிற்போம், பரிந்தவையெனப்போய். (857)

19. தூரநெடு வானின்மலை யுஞ்சுட ரவன்சேய்
[1]காரினிற மோடுநிகர் காய்சின வரக்கன்
[2]தாருடைய தோள்கள் பல வுந்தழுவ நின்றான்
ஊரினொடு கோள்கதுவு தாதையையு மொத்தான்.

(இ - ள்.) தூரமாயுள்ள நெடுவானிற் பொருகின்ற சூரியன் புதல்வன் மேகத்தின் நிறத்தையொத்த நிறத்தையுடைய காயுஞ் சினத்தைக்கொண்ட அரக்கனுடைய மாலையையணிந்த பலதோள்களாலும் தழுவப்பட்டு நின்றவனாய், ஊர்கோளாற் கதுவப்பெற்ற தந்தையாகிய சூரியனையும் போன்றான்; (எ - று.)—ஊரினொடு (சேர்ந்த) கோள் - ஊர்கோள். கதிரவனை சூரியனைக் கருநிறப்பரிவேடஞ் சுற்றியது போல இராவணனுடைய தோள்கள் சுக்கிரீவனைச் சுற்றின வென்க. பி - ம்:—[1]காரினொடுமேருநிகர். [2]தாரினொடு. (858)

20. பொங்கமர் விசும்பிடை யுடன்றுபொரு போழ்தில்
செங்கதி ரவன்சிறு வனைத்திரள் புயத்தால்
[1]மங்கலில் வயங்கொளி மறைத்தவ லரக்கன்
வெங்கதிர் கரந்ததொரு மேகமென லானான்.

(இ - ள்.) விசும்பினிடத்து (மனங்) கொதித்துச்செய்கின்ற போரை (அவ்விருவரும்) மாறுபட்டுச்செய்யும்போதில், செந்நிறக் கிரணங்களையுடையவனான சூரியனுடைய புதல்வனைத் திரண்ட புயத்தினால் மங்குதலில்லாத விளங்குகின்ற ஒளியைமறைத்தவனான வலிய அரக்கன், சூரியனை மறைத்ததொரு மேகம்போலத் தோன்றினான்; (எ - று.)—நிறமும் செயலும்பற்றிய உவமை. பி - ம்:—[1]மங்கல, மங்குலில். (859)

21. நூபுர மடந்தையர் கிடந்தலற [1]நோனார்
மாபுர [2]மடங்கலு [3]மிரிந்தயர வன்றாள்
[4]மீபுர மடங்கலென வெங்கதிர வன்சேய்
கோபுர மடங்க விடியத்தனி குதித்தான்.

(இ - ள்.) நூபுரமணிந்த மங்கைமார் அலறிக்கிடக்கவும், பகைவரின் பெரிய நகரமுழுதும் நிலைகெட்டு வருந்தவும், வலிய பாதங்களைக் கொண்டவனும் உடலின்மேலிடம் நரசிங்கமுமான திருமால்போல (உக்கிரங்கொண்டு) உஷ்ணகிரணனான சூரியனுடைய புத்திரன் [சுக்கிரீவன்], கோபுரமெல்லாம் இடியத் தனியே குதித்தான்; (எ - று.)

நரசிங்காவதாரஞ்செய்த திருமாலின் இடைக்கு மேற்பட்ட பகுதி சிங்கவடிவமாதலால், அப்பிரானை 'மீபுர மடங்கல்' என்றார்: புரம் - உடல். திரிபென்னுஞ்சொல்லணி காண்க. வல்தாள்-வலிய முயற்சியினால், குதித்தான் என்றலுமுண்டு. பி - ம்:—[1]நோனா. [2]மடந்தையர். [3]இரிந்தலறவன்றோள், இடிந்துவிழவன்றாள். [4]மேபுரம். (860)

22. [1]ஒன்றுற [2]விழுந்தவுரு மைத்தொடர [3]வோடா
மின் [4]றெரி [5]யெயிற்றினொரு மேகம்விழு மென்னத்
தின்றிடுவ னென்றெழு சினத்திக லரக்கன்
பின்றொடர வந்திரு கரத்துணை பிடித்தான்.

(இ - ள்.) 'மின்னல்போல விளங்குகின்ற பற்களையுடைய ஒருமேகம் ஒப்பற்றதாகிப் பொருந்தவிழுந்த இடியைத்தொடர்ந்து ஓடிவிழுகின்றதென்னும்படி, (இவனைத்) தின்றிடுவேன்' என்று பொங்குகின்ற சினத்தைக் கொண்ட வலிய இராவணன், (அந்தச் சுக்கிரீவனைப்) பின்தொடர்ந்து வந்து (அவனுடைய) பெரிய இரண்டு கைகளையும் பிடித்துக்கொண்டான்; (எ - று.)—ஒன்றுதலுற விழுந்தவுரும-கோபுரமிடியக் குதித்த சுக்கிரீவன். இரண்டாம் விழுதல், கீழே விழுந்திடுதலன்று: விரும்பிப்பற்றுதலாகும். பி - ம்:—[1]என்றிட, ஒன்றிடை. [2]அமைந்த. [3]ஓடி. [4]திரி. [5]எயிற்றது. (861)

23. வந்தவனை நின்றவன் வலிந்தெதிர் மலைந்தான்
அந்தகனு மஞ்சிட நிலத்திடை யரைத்தான்
எந்திர மெனக்கடி தெடுத்தவ னெறிந்தான்
கந்துக மெனக்கடி தெழுந்தெதிர் கலந்தான்.

(இ - ள்.) (குதித்து) நின்றவனாகிய சுக்கிரீவன், (தொடர்ந்து) வந்தவனான இராவணனை வலிகொண்டு எதிரேமலைந்தவனாய், யமனும் அஞ்சும்படி நிலத்திலேயிட்டுத் தேய்த்தான்: அந்த இராவணன் எந்திரம்போன்று விரைவிலே அந்தச் சுக்கிரீவனையெடுத்து அப்பாலெறிந்திட்டான்: (அவனும்) பந்துபோன்று விரைவிலெழுந்து எதிரேபொருமாறு வந்துசேர்ந்தான்; (எ - று.) (862)

24. [1]படிந்தன மரந்தரை [2]பகிர்ந்தன பரப்பும்
கொடுஞ்சின [3]முதிர்ந்தனர் உரத்தின்மிசை குத்த
நெடுஞ்சுவர் பிளந்தன நெரிந்த நிமிர்குன்றம்
இடிந்தன தகர்ந்தன விலங்கை[4]மதி லெங்கும்.

(இ-ள்.) (அவ்விருவருஞ் செய்த போரின் அதிர்ச்சியால்),மரம் தரையிற் படிந்தன; பரவியசிலங்களும் பிளவுபட்டன: வலிமையோடு மேலே தாக்குவதனால் நெடியசுவர்கள் பிளந்தன: ஓங்கிய மலைகள் நொருங்கின: இலங்கை மதில்கள் எல்லாவிடத்தும்

இடிந்து பிளந்திட்டன: (இங்ஙனமாகும்படி அவ்விருவரும்) கொடியசினம் முதிரப்பெற்ருர்கள்; (எ - று.)

முதலடி - 'படிந்தனர் பரந்தனர் பரந்ததொர் நெருப்பின்' என்று சிலபிரதிகளில். பி - ம்:—[1]படிந்தது. [2]பகிர்ந்தது. [3]முதிர்ந்தன. [4]நகரெல்லாம். (863)

25 — இராவணசுக்கிரீவர்களின் போர்த்திறமை.

[1]செறிந்துயர் கறங்[2]கனையர் மேனிநிலை தேரார்
பிறிந்தனர் பொருந்தின ரெனத்[3]தெரிதல் பேணார்
[4]எறிந்தனர்க ளெய்தினர்க ளின்னரென முன்னின்று
அறிந்தில ரரக்கரு மமர்த்தொழி [5]லயர்ந்தார்.

(இ - ள்.) நெருங்கவுயர்ந்த காற்ருடியைப்போன்றவராயுள்ள அந்த ராவணசுக்கிரீவருடைய உடலின்நிலையையும் அறியமுடியாதவரும், (அவ்விருவரைப்பற்றியும் 'இப்போது) பிரிந்துள்ளார், (அன்றிப்) பொருந்தியுள்ளார்' எனத் தெளிவாக உணர்தலையும் விரும்பிச்செய்யமுடியாதவருமாகி, '(இன்னார் இன்னாரைத்தாக்கி) எறிந்தார், (இன்னார் இன்னாரைக்) கிட்டியுள்ளார்' எனவும் முன்நின்றும் அறியமாட்டாது அரக்கரும் (அவ்விருவர் செய்யும்) போர்த்தொழிலில் மனஞ்சோர்ந்தனர்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]செறிந்துழல். [2]அனைய. [3]திரிதல், தெளிதல். [4]எறிந்திலர்களெய்திலர்கள். [5]அயர்த்தார், மறந்தார். (864)

வேறு.

26.—சுக்கிரீவன் வரக்காணுது இராமபிரான் கவலுதல்.

இன்னதோர் தன்மை யெய்து [1]மளவையி னெழிலி வண்ணன்
மன்னுயி ரனைய காதல் துணைவனை வரவு காணான்
உன்னிய கரும மெல்லா [2]முன்னொடு முடிந்த வென்னுத்
தன்னுணர் வழிந்துசிந்தை [3]யலம்வந்து தளர்ந்து [4]சாய்ந்தான்.

(இ-ள்.) இவ்வாருனசெயல் நிகழும்போது, கருமுகில்போன்ற மேனி நிறத்தவனுன இராமபிரான், (தன்னுடைய) நிலைபெற்ற உயிரையொத்த அன்பிற்குஉரிய துணைவனுடைய வரவைக்காணுதவனுய், '(நான் செய்யவேணுமென்று நினைத்திருந்த தொழில்களெல்லாம் உன்னேடும் முடிந்திட்டன' என்றுசொல்லி மனம் வருந்தி, தன்னுடைய அறிவு ஒடுங்கி (உடல்) தளர்ந்து மெலிந்தான்; (எ - று.)

சென்றதுணைவன் உடனே திரும்பிவராமல் தாமதித்ததனுல், 'அவனுக்கு என்ன தீங்கு நேர்ந்ததோ?' என்ற கவலையினுல் ஸ்ரீராமன் வருந்திச் சோர்ந்து மெலிந்தான். தன்னைச்சார்ந்தார்க்கு ஏதேனும் தீங்குநேரின், பின்னர்த் தான் இப்போதுபெறுமாறு முயல்கின்ற சீதையைப் பெறுவதையும் விரும்பாமையை 'உன்னிய கருமமெல்லா முன்னொடுமுடிந்த' என்பதனுல் உணர்த்தினுன்,

ஸ்ரீராமன். இதனால், அப்பிரான் தன்னைச் சார்ந்தாரிடத்து மிக்க பேரன்பு கொண்டுள்ளா னென்பது, விளங்கும். பி - ம்:—[1]அளவினில். [2]முதலொடு முலந்தது. [3]அலமர. [4]சோர்ந்தான். (865)

27.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - மனம்வருந்திய ஸ்ரீராமன் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஒன்றிய [1]வுணர்வே யாய வோருயிர்த் துணைவ உன்னை
இன்றியா னுளனாய் நின்றென் [2]றியற்றுவ [3]தியைவ தன்றால்
அன்றியுந் [4]துயரத் திட்டா யமரரை யரக்கர்க் கெல்லாம்
வென்றியுங் கொடுத்தாய் [5]அந்தோ கெடுத்ததுன் வெகுளி யென் [றான்.

(இ - ள்.) (என்னுணர்வோடு) ஒத்தஉணர்வையேயுடைய ஒப்பற்ற பிராண சினேகிதனே! உன்னையில்லாமல் நான்மாத்திரம் உயிருடனிருந்து ஒருகாரியத்தைச்செய்வது நடப்பதன்று: [நீ இல்லாமல் என் காரியமொன்றும் நிகழாது]; அன்றியும், தேவர்களைத் துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கினாய்; ராட்சசர்கட்கெல்லாம் வெற்றியையும் தந்தாய்: உன்வெகுளி கெடுத்திட்டது! அந்தோ!!' என்று வருந்திக் கூறினான்; (எ - று.)

நீ இல்லாமற்போனால், என்காரியம் இனிஒன்றும் நிகழாது; இம்மாத்திரமோ? இனி, ராட்சசசங்காரமும் நிகழாதாகையால் அமரர்வருந்த அரக்கர் வெற்றிபூண்பரே! உன் சினத்தினால் எவ்வளவு தீங்குநேர்ந்தது! ஐயோ! என்று ஸ்ரீராமன் வருந்திக்கூறலாயினன். ஒன்றியவுணர்வு - ஒத்த வுணர்ச்சி: அபிப்பிராயபேதமில்லாமை: "புணர்ச்சி பழகுதல்" என்ற திருக்குறளில் 'ஒத்த உணர்ச்சி நட்பாங்கிழமைதரும்' என்று கூறியது, இங்குக் கருதத்தக்கது. இனி, ஒன்றிய வுணர்வேயாய ஓருயிர்த் துணைவ என்பதற்கு - பொருந்திய உணர்வே ஒருவடிவெடுத்தாற் போன்றுள்ள ஒப்பற்ற (என்) உயிர்த்துணைவனே! என்றலுமுண்டு. பி - ம்:— [1]உணர்வினைய, உணர்வினாய். [2]இயற்றுதல். [3]இசைவது. [4]துயர் தந்திட்டாய். [5]என்னைக். (866)

28\. தெய்வ[1]வெம் படையுந் தீரா [2]மாயமும் வல்ல [3]தீயோன்
கையிடைப் புக்காய் நீவே [4]றெவ்வணங் கடந்தி காவல்
வையமோ ரேழும் பெற்றால் வாழ்வனே வாரா யாகில்
[5]உய்வனே தமிய னேனுக் குயிர்தந்த வுதவி யோனே.

ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (சீதையைப்பிரிந்து) தனிப்பட்ட எனக்கு உயிரைத் தந்த உபகாரியே! நீ, கொடிய அஸ்திரங்களும் நீங்காத மாயமும் வல்லகொடியவனான இராவணனுடைய கையிலே வலியப்போய் அகப்பட்டாய்: (இனி அவன் உன்னைத் தப்பவிடான்: தப்பவிட்டாலும், அவனுடைய) காவலினின்றும் வேறுகும்படி எவ்வண்ணம்

கடந்துவருவாய்? (நீ) வாராவிட்டால் ஓரேழுலகத்தையும் (யான்) பெற்றாலும் நல்வாழ்க்கை பெறுவேனோ? உயிர்தான் பிழைத்திருப்பேனோ? (எ - று.)

'வாராயாகில்' என்பது - மத்திமதீபமாக 'வையமோரேழும் பெற்றால் வாழ்வனே' என்பதனோடும், 'உய்வனே' என்பதனோடும் இயையத்தக்கது. இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்துசெல்ல அதனால் தனிப்பட்டுப் பெருந்துயரடைந்து ஸ்ரீராமனுக்கு உயிர்போவதாயிருந்த தருணத்தில் சுக்கிரீவன் வந்து நண்புபூண்டு அச்சீதாபிராட்டியின் அணிகலன்களைக் காட்டியும், சீதையைத் தேடித் தருவதற்கு உதவுவதாக வாக்களித்தும், தன்பரிவாரங்களான வானரர்களைச் சீதையுள்ள இடத்தை நாடிவருமாறுவிட்டு அச்சீதையின் செய்தியைத் தெரியச்செய்தனவுமே அப்பிரான் உயிருடன் வாழ்ந்திருத்தற்கு ஏது வாதலால், 'தமியனேனுக்கு உயிர் தந்த உதவியோனே'! என்கின்றான். தெய்வவெம்படை - பிரமாஸ்திரம் முதலியன. தமியனேன் - கதியற்றவன். உய்வனே, வாழ்வனே, ஏகாரம் - எதிர்மறை. உயிர்தந்த வுதவியோனே என்ற தொடர், நாகபாசப்படலத்தும் வருகின்றது. பி - ம்:—[1]வான். [2]மாயையும். [3]தீயோர். [4]எங்ஙனம். [5]உய்வனோ. (867)

29. ஒன்றாக நினைய வொன்றாய் விளைந்ததென் கரும மந்தோ
[1]என்றானும் [2]யானோ வாழே னீயிலை யெனவுங் கேளேன்
இன்றாய[3]பழியு நிற்க நெடுஞ்செருக் களத்தி னென்னைக்
[4]கொன்றாயு நீயே உன்னைக் கொல்லுமேற் [5]குணங்கள் தீயோன்.

(இ - ள்.) தீக்குணமுடையவனான இராவணன் உன்னைக் கொல்லுவானானால், என்னுடைய செயலானது ஒருவாறாகநினைக்க, வேறொன்றாக விளைந்திட்டதாம்! அந்தோ!! எந்தவகையினாலும் நானோ (இனி) வாழமாட்டேன்; நீ இல்லாதவனானாயென்று சொல்லுவதையும் கேட்கப்போகிறேன்: [நீ இறந்தாயென்ற கொடுஞ்சொல் என்காதில் விழுமுன் இறப்பேன் என்றபடி]: இன்று (உனக்கு மாற்றான் கையாற்பட்டதனால்) தோன்றிய பழியும் வந்துசேரப் பெரிய போர்க்களத்திலே என்னைக்கொன்றவனும் நீயேயாவாய்; (எ - று.)

பிள்ளைவரம் கேட்கப்போனவிடத்துப் புருஷனைப் பறிகொடுத்தாற்போலச் சீதையைமீட்பதாகிய ஒருநல்லகாரியம் முடிவுபெற நினைய அச்செயல் முற்றுதலாகிய நற்பயன் விளையாமல் முற்றப் பெருந்துணையாயிருந்த உனக்கே கேடு விளைந்ததென்பான், "ஒன்றைநினைக்கின் அதுவொழிந்திட்டொன்றாகும்" என்றாற்போல, 'ஒன்றாக நினையவொன்றாய் விளைந்ததென்கருமம்' என்கின்றான். என்கருமம் - இது என் தீவினைப்பயன் எனத் தனிவாக்கியமாகவுமாம். என்தான்உம் என்று பிரிக்காமல் என்று ஆனும் யானோ வாழேன் என எடுத்து - என்று ஆனும் [ஒருநாளும்] யான் வாழேன் என்றுமாம். இராமபிரான் தான் உயிரைவிடுவதாகக்

கருதுதற்கும் சுக்கிரீவன் சென்றிட்டதே காரணமாதலால், 'என்னைச் செருக்களத்திற் கொன்றாயும் நீயே' என்கின்றான். கொன்றாயும் - கொன்றபழியை யடைந்தவனும்: உம் - இறந்தது தழுவியது. பி - ம்:—[1] வென்றாலும், என்றாலும். [2] யானே. [3] பழியில, பழியோ. [4] கொன்றாய் நீயன்றோ நின்னை, கொன்றானேயன்றோ நின்னை. [5] குணங்கண்டயான். (868)

30. இறந்தனை யென்ற போது மிருந் [1]தியா னரக்க ரென்பார்
திறந்தனை [2]யுலகி னீக்கிப் பின்னுயிர் [3]தீர்வ னென்றால்
புறந்தரு [4]பண்பி னாய வுயிரொடும் பொருந்தி னானை
மறந்தனன் [5]வலிய னென்பா ராதலா லதுவும் மாட்டேன்.

(இ - ள்.) இறந்திட்டாயென்ற பொழுதிலும் யான் இருந்து அரக்கரென்பவரின் கூட்டங்களை உலகத்தினின்று நீக்கி(ப் பின்பு) உயிர்தீர்வேனேயானால், '(ஆபத்துக்காலத்துப்) பாதுகாத்தலாகிய தன்மையோடுகூடிய உயிரோடும் ஒத்தவனான நண்பனை (இராமன்) மறந்தான்: (மனம்) வலியன்' என்று (உலகோர்) பழிப்பர்: ஆதலால், அவ்வாறுசெய்யவும் மாட்டேன்; (எ - று.)

இதனால், எனக்கு உன்னைப்பற்றி அன்பில்லா விட்டாலும் உலகோர் பழிப்பரே என்றாவது பார்க்கவேண்டுமாதலால், உன்னை விட்டுநீங்கினபின்பு ராட்சசசங்காரத்தைச்செய்து தேவர்களின் காரியத்தைமுடித்தலும் என்னாலியலாதென்று காட்டியவாறு. பி - ம்:—[1] இகல். [2] செகுத்து. [3] தீர்வேனேனும். [4] நண்பினோர்கள், பண்பினோர்கள், பண்பினாலும். [5] என்றுகொள்வார். (869)

31. [1]அழிவது செய்தா யைய அன்பினா [2]லளியத் தேனுக்கு
[3]ஒழிவரு முதவி செய்த வுன்னையா னொழிய [4]வாழேன்
எழுபது வெள்ளந் தன்னி னீண்டொர்பே ரெஞ்சா தேகிச்
செழுநக [5]ரடைந்த போழ்து மித்துயர் தீர்வ துண்டோ.

(இ - ள்.) ஐயனே! காக்கப்படத்தக்க எனக்கு (என்னிடத்துள்ள) அன்பினால் அழிதற்கு ஏதுவான செயலைச் செய்தாய்: ஒழிவுஇல்லாத [என்றும் நிலைத்துநிற்பதான] உதவியைச் செய்த உன்னையொழிய யான் வாழேன்: (நான் இருந்து பகைவரை வென்று வென்ற அப்போரில் இந்த) எழுபதுவெள்ளஞ் சேனையில் இங்கே ஒருத்தரும் குறையாமல (வெற்றிபெற்றவராய் மீண்டு) சென்று வளப்பமுள்ள நகரத்தை யடைந்தகாலத்தும் (உன்னொருவனை இல்லாதுசென்ற) இத்துயர் நீங்குவதாகுமோ? (எ - று.)

வென்று ஒருத்தரும் போரில் இறவாமல் எல்லோரோடும் மீண்டு பெருவெற்றியுடனே என்னகர்க்குச் சென்றாலும், உன்னையில்லாது செல்வதனாலான துயர் எனக்குப் போகாதென்கின்றான். இதற்குக் காரணம் - உயிர்நீங்குவ தாயிருந்த காலத்தில் சீதையின் அணிகலங்களைக் காட்டியும் தூதனுப்பிச்செய்தியுணர்வித்தும் உயிரைக்காத்தும், சேதுகட்டிக் கடல்சூழிலங்கையை யடை

வித்தும் போர்தமை யென்பான் 'ஒழிவருமுதவிசெய்த வுன்னை' என்கின்றான். பி - ம்:—[1]அழிவன. [2]அளியற்றேனுக்கு, அளியத்தேனை. [3]உழிவரும். [3]வாழ்தல். [5]அடையினன்றேவித்துயர் தீர்வதென்றான். (870)

32.—சுக்கிரீவன் இராவணனது மகுடமணிகளைப் பறித்துக்கொண்டு இராமனைச் சார்தல்.

என்[1]றவ [2]னிரங்குங் காலத் திருவரு மொருவர் தம்மின்
வென்றிலர் [3]தோற்றி லாராய் வெஞ் [4]சமம் விளைக்கும் வேலை
வன்றிற லரக்கன் மௌலி [5]மணிகளை [6]வலியால் வாங்கிப் [தான்.
பொன்றின [7]னுகில் நன்றென் றவன் [8]வெள்க விவனும் போந்

(இ - ள்.) என்று அந்த இராமபிரான் வருந்துகையில்,—(இராவணன் சுக்கிரீவன் என்ற) இருவரும் தம்முள் எவரும் வென்றிலராயும் தோற்றிலராயும் கொடியபோரை நடத்தும்போது (அந்த இராவணன்) ('நான்) இறந்தேனேயானால் நல்லது' என்று நாணமடையும்படி மிக்கவலிமையையுடைய அரக்கனாகிய அவ்விராவணனது கிரீடத்திலுள்ள மணிகளை (த்தன்) வலிமையாற் பறித்துக்கொண்டு இந்தச் சுக்கிரீவனும் (இராமனுள்ள இடத்துக்கு) வந்திட்டான்; (எ - று.)

புகழ்கெடவாழ்தலின் இறத்தலே நன்றென்று இராவணன் வெட்கினான். இராவணனுடைய கிரீடங்களையெல்லாம் கீழே தள்ளி அவற்றின்மணிகளைப் பறித்துவந்தனன் சுக்கிரீவனென்றவாறு. "பொறிப்புண்டரீகம்போலு மொருவனூற் புனைந்தமோலி, பறிப்புண்டும்" என அங்கதன் தூதுபடலத்தில் வருவது காண்க. வடமொழியிலும் கிரீடங்களைத் தள்ளியதாகவே கூறியுள்ளது. மகுடத்தைத் தள்ளியவன் தான் அவ்வாறுசெய்த செயல் தெரியுமாறு மணியைப்பறித்துவந்து ஸ்ரீராமபிரானது திருவடிகளிற் சார்ப்பித்தான். இருவர் தம்மின் ஒருவரும் என்று இயைத்துரைக்க. சமீபத்தில் தொந்தயுத்தம் முடியாது என்று கண்ட சுக்கிரீவன், 'இனித் தாமதித்தலாகாது' என்று வெற்றிக்கு அடையாளத்தோடு திரும்பினானென்க. பி - ம்:—[1]இவன். [2]இரங்கு. [3]தோற்றிலாதார். [4]சமர். [5]தனிமணி. [6]வலியின், வாயில். [7]ஆகினன்றென்று, ஆகிலேனென்று. [8]வெட்க. (871)

33.-சுக்கிரீவன் தான் கொணர்ந்த மணிகளை இராமபிரானது திருவடித்தலத்தில் வைத்துத் தொழுதுநிற்றல்.

கொழுமணி முடிக டோறுங் [1]கொண்டன [2]மணியின் கூட்டம்
அழ [3]தய ருறுகின் றன்ற [4]னடித்தல மதனிற் சூட்டித்
தொழுதயா னுணி நின்றான் தூயவ ரிருவ ரோடும்
எழுந்து [5]வெள்ளம் யாக்கைக் கோருயி [6]ரெய்திற் றன்றே.

(இ - ள்.) கொழுவியமணிகளழுத்திய கிரீடந்தோறும் பறித்துக்கொண்டனவான மணியின்கூட்டத்தை அழுது மனம்வருந்துகின்றவனான ஸ்ரீராமனுடைய அடித்தலத்திற் சமர்ப்பித்து, தொழுது நாணி(ச் சுக்கிரீவன்) அயலிலே நின்றான்; பரிசுத்தநற்குணமுடையவரான இராமலட்சுமணரிருவரோடும் எழுபது வெள்ளஞ்சேனையின் யாக்கைக்கும் (அப்போது) உயிர்வந்திட்டாற்போலாயிற்று; (எ - று.)

இராவணனைச் சங்கரியாமல் வந்தமையாற் சுக்கிரீவன் நாணினன்: 'பையல்தலையைப் பிடுங்கிக்கொண்டு திருவடிகளிலே இடப்பெறாத நாம் என் சொல்லி முன்னே நிற்பதென்று பெருமாளருகே வந்துநின்றார்' என்பர், பெரியவாச்சான்பிள்ளை. சுக்கிரீவன் சென்றிட்டதனால் இராமலட்சுமணர்போலவே சேனைகளும்உயிரற்றன போல் அழுங்கியிருந்தன வென்பதும், அங்கதன் யாவரும் அன்பு கொள்ளுமாறு சுக்கிரீவன் நடந்து வந்தானென்பதும் 'இருவரோடும் எழுபதுவெள்ளம் யாக்கைக்கு ஒருயிரெய்திற்று' என்பதனாற் பெறப்படும். கொழுமணி - பருத்துப் பேரொளிபெற்றுள்ள மணி. பி - ம்:—[1]கொண்டனன், கொண்டநன். [2]குழுவின். [3]அயர்கின்றவண்ணல், அயர்கின்றான்றன். [4]அடித்தலத்தமரச். [5]வெள்ளத்தாக்கை. [6]எய்திற்றன்னான். (872)

34.—இராமபிரான் சுக்கிரீவனைத் தழுவிக்கொண்டு கண்ணீர்சொரிதல்.

என்புறக் [1]கிழிந்த புண்ணி [2]னிழிபெருங் குருதி யோடும்
[3]புன்புலத் தரக்கன் றன்னைத் தீண்டிய [4]புன்மைபோக
அன்பனை [5]யமரப் புல்லி மஞ்சன மாட்டி விட்டான்
தன் [6]பெரு நயன மென்னுந் தாமரை[7]த் தடத்து நீரால்.

(இ - ள்.) (ஸ்ரீராமன்) அன்பிற்கு இடனான சுக்கிரீவனை இறுகத்தழுவி, (அவனுடைய) எலும்புவரையிலும் பொருந்தக் கிழிந்த புண்களிலிருந்து இழிகின்ற மிக்க இரத்தத்துடனே புல்லிய அறிவினையுடைய அரக்கனாகிய இராவணனைத் தீண்டிய இழிவும் போகுமாறு, தன்னுடைய பெரியகண்களென்கின்ற தாமரைத்தடாகத்தின் நீரினால் அபிஷேகஞ் செய்திட்டான்;

புன்மை - ஆசௌசம், தீட்டு. புன்மைதீர மஞ்சனமாட்டுவித்தல், முறைமை. ஸ்ரீராமன் தழுவியதனால் அந்தச்சுக்கிரீவனது என்புறக்கிழிந்த புண்ணின் குருதியும் தீர்ந்ததென்க. இறுகக் கட்டுவதனால் வடுப்பட்ட இடத்தினின்று குருதி வெளிப்படாது போதல் காண்க. இராவணன் கொடுஞ்செயலால் தீயவனாதலால், கர்மசண்டாளனாவது பற்றி, அவன் தீண்டாச்சாதியான்போன்றவனென்ற கருத்தைக்கொண்டு 'அரக்கன்றன்னைத் தீண்டிய புன்மை போக' என்றார். கட்புலனாகும் குருதிக்கறையோடு கட்புலனாகாத

திட்டுக்கறையையும் நயன நீராலாட்டிப்போக்கியதாக் கூறியது - உடனவிற்சியணி. அரக்கன் நகங்களால் என்புறக் கிழிந்த புண் தோன்றிற்றென்க. பி - ம்:—[1]குழிந்த. [2]இழிகொழுங், இழிதருங். [3]புன்புறத்து. [4]தீமை. [5]மார்பிற். [6]பெருங்கண்கள். [7]பொழியும், சொரியும். (873)

35.—சுக்கிரீவனிடம் இராமபிரான் அன்போடு சொல்லத் தொடங்குதல்.

ஈர்கின்ற தன்றே யென்ற னுள்ளத்தை [1]யிங்கு மங்கும்
பேர்கின்ற தாவி யாக்கை பெயர்கின்ற தில்லைப் [2]பின்னைத்
தேர்கின்ற சிந்தை [3]யன்றே [4]திகைத்தனை யென்று தெண்ணீர்
சோர்கின்ற வருவிக் கண்ணான் றுணைவனை நோக்கிச் [5]சொல்லும்.

(இ - ள்.) (நீ என்னைப் பிரிந்ததானது), என்னுடைய உள்ளத்தைப் பிளக்கின்றதன்றே! (உன்பிரிவினால் என்னுடைய) உயிர், (தரித்து நிற்கமாட்டாமல்) இங்குமங்குமாக [போவதும் வருவதுமாக]த் தத்தளிக்கின்றது; பின்னும், என்னுடலே செயலற்றுக் கிடக்கின்றது: (இக்காரியம் இக்காலத்தில் இவ்வாறு செய்யத் தக்கது என்று) ஆலோசிக்குந் தன்மையுள்ள (உன்) மனம் திகைத்தனையன்றோ! என்று தெளிவான நீரருவிவழிகின்ற கண்களையுடையவனாய், (ஸ்ரீராமன்), தன் நண்பனான சுக்கிரீவனை நோக்கிப் பின்வருமாறு சொல்வானானான்; (எ - று.)—சொல்வனவற்றை மேல் மூன்றுகவிகளிற் காண்க. பி - ம்:—[1]அங்குமிங்கும். [2]பின்னர்த். [3]ஒன்றோ. [4]திகைத்தன. [5]சொன்னான். (874)

36.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - ஸ்ரீராமன் சுக்கிரீவனிடத்து அன்பினால் கூறுவனவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

கல்லினும் வலிய தோளாய் நின்னையக் கருணை யில்லோன்
கொல்லுதல் செய்தா னாகிற் கொடுமையாற் [1]குற்றம்பேணிப்
பல்பெரும் பகழி மாரி வேரொடும் பறிய நூறி
வெல்லினுந் [2]தோற்றேன் யானே யல்லனோ விளிந்தி லாதேன்.

நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கல்லைக்காட்டிலும் வன்மையுள்ள தோளையுடைய சுக்கிரீவனே! உன்னைக் கருணையில்லாத அந்த இராவணன் கொல்வானாகில், (நான் இறந்திடுவேன்:) உயிரிறவாத யான் (அவன் செய்த) குற்றத்தைப் பாராட்டி (ஒருகால் அதற்குத் தண்டனையாகக்) கொடுமையோடு மிக்கபல அம்புமழைகளைக்கொண்டு வேரோடும் (அவ்விராவணன்) பறியுண்ணும்படி அழித்து வென்றேனென்றாலும், (உன்னைப்பாதுகாவாது பெற்ற அது ஒரு வெற்றியாகத் தோன்றாதாதலால்), தோற்றவனேயாவ னன்றோ!

நண்பர்க்கு ஆபத்துநேராதபடி பாதுகாக்கமுடியாமற் பெறும் வெற்றி வெற்றியன்று; அதனினும் உயிரைப் பறிகொடுப்பதும்

மேலென்றபடி. இச்செய்யுள், சிலபிரதியில் "பெருமையும்" என்ற அடுத்த பாடலுக்குப் பின்னே காணப்படுகின்றது. பி-ம்:— [1]கொற்றம். [2]தோற்றேனுனேன். (875)

37. பெருமையும் [1]வண்மை தானும் பேரெழி லாண்மை தானும்
ஒருமையி னுணர நோக்கிற் பொறையின தூற்ற மன்றே
அருமையு [2]மடர்ந்து நின்ற பழியையு [3]மயர்ந்தாய் [4]போலும்
இருமையுங் [5]கெடுத்தா யன்றே யென்னினைந் தெனசெய் தாய்நீ.

(இ-ள்.) மனவொருமையோடுதேர்ந்து பார்ப்போமாயின், பெருமையும் வண்மைக்குணமும், மிக்க எழுச்சியையுண்டாக்குகின்ற ஆண்மையும் பொறுமைக்கு வலிமைசெய்வனவன்றே! (உன்னுடைய) அருமையையும் நெருங்கி நின்ற பழியையும் மறந்தாய் போலும்: (இம்மைமறுமைஎன்ற) இரண்டையும் கெடுத்தாயன்றே! என்ன நினைந்து என்னகாரியஞ் செய்தாய்? (எ-று.)

ஆண்மைக்குணம் முதலாகியவற்றைப் பொறுமையை மிகுதிப்படுத்தத் துணைக்கொள்ளவேணுமேயன்றிப் பொறுமையையிழப்பதற்குத் துணையாகக் கொள்ளலாகாது: நீயோ இராவணனைக் கோபுரத்தின்மீது கண்டதும், 'நமக்கு முன்னே ஒருபையல் மேலிடத்து நிற்கையாவதுஎன்?' என்று சினம்பொங்க ஆண்மை கொண்டு அவன்மீது பாய்ந்தாய்: அங்ஙனம் பாயுமிடத்து 'வானரர் தலைவரான நாம் நம்பணியாளரைக்கொண்டு எதிரியை யடர்ப்பதல்லது தூசித்தலையில் நாம் நிற்கவொண்ணுது' என்று கருதினையில்லை: இந்தப்படைகட்கெல்லாம் ஓருயிரென்னத்தக்க நீ உன்னருமையைக் கருதவேண்டாவோ? ஒருகால் எதிரியின்கையில் நீ சிக்கினபோது வானராதிபதியாய் மகாராஜனெனப்படுகின்ற உன்னை அவன் 'அடா! குரங்கே!!' என்று இழிவுபடப் பேசினுனாயின், அது எமக்கெல்லாம் தலையிறக்கத்தை யுண்டாக்காதோ? இவ்வாறு பழிப்பிற்கு இடனான தொழிலைச் செய்யலாமா? உனக்கு ஏதேனும் தீங்குநேரிடின் அதனால் உன்னைச்சார்ந்த நாங்களெல்லாம் உயிர்விடும்படி நேரிடுமே: இங்ஙனம் மறுமையிலும் இம்மையிலும் அழிவையும் பழிப்பையும் உண்டாக்கக்கூடிய செயலைச் செய்யலாமோ? என்ன நற்பயனைக்கருதி இவ்வாறான தொழிலைச் செய்தாய்? என்றனன் ஸ்ரீராமனென்க. புகழ் நல்லுலகத்தையும் பழி நரகத்தையும் சேர்ப்பிக்குமென்பது, நூற்கொள்கை. பி-ம்:— [1]மேன்மை, வன்மை. [2]அடுத்து, அடர்த்து. [3]அயர்த்தாய். [4]போல. [5]கெடுக்கலுற்றாய். (876)

38. [1]இந்நிலை விரைவி னெய்தா தித்துணை தாழ்த்தி யாயின்,
நன்னுதற் சீதை யாலென் [2]ஞாலத்தாற் பயனென் நம்பீ, உன்னையான்
தொடர்வ லென்னைத் தொடருமிவ் வுலக [3]மென்றால், பின்னையென்
[4]னிதனைக் கொண்டு [5]விளையாடிப் [6]பிழைப்ப செய்தாய்.

(இ-ள்.) இந்தநிலைமையில் விரைவினிலடையாமல் இவ்வளவு நேரம் [இன்னுஞ் சற்றுநேரம்] தாமதித்திருப்பாயாயின், (அப்

போது என்ன நிகழ்ந்திருக்குமென்பதைக் கேள்: நான் உனக்குத் தீங்கு நேர்ந்துவிட்டதென்றே திண்ணமாகக் கருதுவேன்: உனக்குத் தீங்கு நேருமாயின், அப்போது), விசுவாசத்திற்கு உரியவனே! அழகிய நெற்றியையுடைய சீதையினால்தான் (எனக்கு) என்ன பயன்? இந்தப்பூமியால்தான் பயனென்னே? (ஒன்றாலும் பயனில்லையாதலால, நான இறந்திட்ட) உன்னைப் பின்பற்றுவேன்: [யானும் இறந்திடுவேன் என்றபடி]: (அப்போது) இவ்வுலகம் என்னைப் பின்பற்றும்: [நான் இறந்தால் இவ்வுலகமும் இறந்துபடுமென்றபடி]; ஆயின், இவவாறானசெயலை (நீ) கைக்கொண்டு பின்னே ஆவது என்ன உளளது? விளையாடிய வண்ணம் தவறானகாரியத்தைச் செய்தவனானாய்; (எ - று.)

உனக்குத் தீங்குநேருமாயின், நானும் உலகமும் அழியும்படி நேர்படுமாதலால, காரியததை ஆலோசனையின்றி விளையாட்டுத்தனமாகச் செய்தது சிறிதும் தகுதியன்றென்று சுக்கிரீவன்செயலைக் கண்டித்தவாறு. காரியமநிகழநதபின்பு ஸ்ரீராமன் சுககிரீவனிடத்து இவ்வளவுகூறுவது - இனியாவது அவன் இவ்வாறு பொறுமையின்றிச் செயலசெயயலாகாதென்று உணர்த்துதறகாக.பி-ம:— [1] இன்னிலே. [2] ஞானத்தாற. [3] ஒனறோ, அன்றோ. [4] அதனைநோக்கி. [5] வழைவாரைப. [6] பிழைக்கச். (877)

39.—இராமனைநோக்கிச் சுக்கிரீவன் கூறத்தொடங்குதல்.

என்றன னென்ற லோடு மிணையடி யிறைஞ்சி யாங்குக்
குன்றுறழ் குவவுத் திண்டோட் கொற்றவல் வீரற் காணத்
தன்றனி யுள்ள நாணுற் றழல்விழிக கொலைவெஞ் சீயம்
நின்றென வெருத்தங் கோட்டி நிலனுற நோக்கிக் கூறும்.

(இ - ள்.) என்றுகூறி முடித்தான் (ஸ்ரீராமன்): என்று கூறினவுடனே,(சுக்கிரீவன்,—அவ்விராமனுடைய) தாளிணைகளை வணங்கி அங்கே மலையை யொத்த திரண்டவலியதோளையுடைய வெற்றிபெற்ற வலியவீரனான ஸ்ரீராமனை (நேரே) காணபதற்குத் தனது தனிப்பட்ட மனததிலே நாணத்தோடு, நெருப்பைக கக்குகினற கண்விழியோடு கூடிய கொலைதொழிலையுடைய கொடிய சிஙகம் நின்றாறபோலக் கழுத்தை வணஙகிககொணடு நிலததிலே பாாவையுறுமாறு பார்ததுககொணடு கூறலானான; (எ -று.)—இராவணனமுடிமணியைப் பறிதது வந்தோமெயன்றி, இராவணன சிரசுகளைப்பறித்து வந்து ஸ்ரீராமனுடைய திருவடிகளிற சமாப்பிககவில்லையே என்று கருதியதனால நாணி ஈருததங் கோட்டிச் சுககிரீவன் நிலனுற நோககி நினறானென்க: "தலைகள பததுங் கொணாநதிலேன்" என மேலே வருதலுமகாணக. இச்செயயுள பல பிரதிகளிலில்லை. (878)

40.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்- சுக்கிரீவன், தான் இராவணனைக் கொல்லுதல் சீதையைச்சிறைமீட்டல் செய்யாமை குறித்து வருந்திக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

**காட்டிலே கழுகின் வேந்தன் [1]செய்தது காட்ட மாட்டேன்
நாட்டிலே குகனார் செய்த நன்மையை நயக்க மாட்டேன்
கேட்டிலே [2]னல்லே னின்று கண்டுமக் கிளியன் னாளை [[4]வந்தேன்.
மீட்டிலேன் தலைகள் பத்துங் [3]கொணர்ந்திலேன் வெறுங்கை**

ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) காட்டிலே கழுகுக்கு அரசனான சடாயுவென்பான் செய்தாற்போன்ற செயலைச் செய்துகாட்ட வல்லமையுடையே னல்லேன்: நாட்டிலே குகன்செய்த (நன்மையையொத்த) நன்மையை விரும்பிச்செய்யமாட்டாதவனாயினேன்; (நான் அவைகளைக்) கேளாதவனல்லேன்: (கேட்டேயிருந்தும்), இன்று (பேச்சிற்) கிளிபோன்றவளான அந்தச் சீதையைக் கண்டு சிறை மீட்கலாயிருக்க அதுவுஞ் செய்யாதவனானேன்; (அவளைக்கவர்ந்த இராவணனுடைய) பத்துத்தலைகளையும் கொணராதவனாய் வெறுங் கையோடு வந்தேன்; (எ - று.)

இராமபிரானது அன்புக்குப் பாத்திரமானவரின் சடாயு செய்தது - இராவணன் சீதையைக்கவர்ந்து செல்கையில் இடை வழியில் தடுத்து அன்னாளைச்சிறை மீட்பதற்காகத் தன் முழுவலி கொண்டுபொருது குற்றுயிராய்ப் பின்னும் அரிதில் உயிர்தாங்கி யிருந்து இராமபிரானுக்குச் செய்திசொல்லிப் பின்னரே உயிர் விட்டமை. குகப்பெருமான் செய்தது - இராமனைக் கண்டதும் பேரன்பு பூண்டு தன்னாலான உபசாரங்களை யெல்லாஞ் செய்து கங்கையைக்கடத்தி அப்பிரானது கட்டளைப்படியே தன்சிருங்கி பேரபுரத்தில் தங்கியிருந்து பரதன் ஸ்ரீராமன் மீட்பதற்காக நாடி வருகையில் ஸ்ரீராமனிடத்துள்ள பேரன்பினால் அவனிடத்து அதி சங்கைசெயது அவன் கருத்தைநாடி யுணர்ந்தபின் அந்தப்பரதன் முதலியோர் ஸ்ரீராமனைச்சேருமாறு கங்கை கடத்தியமை. ஸ்ரீராம னது திருவுள்ளத்துக்கு உவப்பான செயல்களை ஜடாயு குகப் பெருமாள் என்பவர் செய்தாற்போலத் தான் செய்யவில்லையே யென்பது தோன்றச் சுக்கிரீவன் வருந்திக் கூறுகின்றானென்க. இங்ஙனம் இராமபிரானிடத்துப் பரிவுகொண்டு உதவிபுரிந்தமை யினாலேயே சடாயுவும் குகனும் முறையே பெரியவுடையாரென் றும், குகப்பெருமாளென்றும் வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்திற் பாராட் டிக் கூறப்படுவர். இராவணன் தலைகள்பத்தையும் கொய்து கொணர்ந்து தான் ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருவடிகளிற் சமர்ப் பிக்கப்பெறாத குறையால், சுக்கிரீவன், முடிமணி பறித்துவந்ததை ஒருபொருளாகக்கருதாது வெறுங்கைவந்தே னென்கிறான். கேட் டிலேனல்லேன் - இரண்டு எதிர்மறைகள் ஒருடன்பாட்டுப் பொருளை வற்புறுத்தும். கண்டும் என்று உம்மையைப் பிரித்து, மீட்டும் என்று கூட்டுக: உம்மை - எச்சம். பி - ம்:—[1]செய்தன,

செய்ததும். [2]இன்றுகண்டுங் கிளிமொழிமாதராளை, கண்டுவந்த கிளிமொழியாளை நின்பால், கண்டேனந்தக் கிளிமொழியாளை நின்பால். [3]கொணர்கிலேன். [4]வேந்தே. (879)

41. வன்பகை நிற்க வெங்கள் வானரத் தொழி லுக் கேற்ற [லாம்
புன்பகை [1]காட்டும் [2]யானோர் புகழ்ப்[3] பகைக் கொருவன் போ
என்பகை தீர்த்தென் னாவி யரசொடு மெனக்குத் தந்த
உன்பகை [4]யுனக்குத் தந்தே னுயிர்சுமந் [5]துழலா நின்றேன்.

(இ - ள்.) வலியபகை (உயிரழியாது) நிற்க, எங்களுடைய வானரத்தொழிலுக்கு ஏற்ற புல்லிய பகையைக் காட்டுகின்ற யான் (நுமது) ஒப்பற்றபுகழ்க்குப் பகையாதற்கு ஏற்ற ஒருவன் போல்வேன்: என்னுடைய பகையைத் தீர்த்து என்னுயிரை என்னரசுடனே எனக்குத்தந்தவனான உம்முடைய பகையை (நான் ஒழித்திடாமல்) உமக்கே (ஒழித்திடும்படி)விட்டிட்டேன்: (இங்கன் செய்யவேண்டிய உதவியைச் செய்யாமையால் பூமி பாரமான) உயிரைச் சுமந்துகொண்டு உழன்றுகொண்டிருக்கிறேன்; (எ-று.)

நீர் என் பகைவனை வாலியை யொழித்து அப்பகைவனுக்கு அஞ்சிப் பதுங்கியிருந்த எனதுஉயிர் அவ்வாறன அச்சமொழிந்து இனிதுவாழும்படி செய்ததோடு இராச்சியத்தையும் மீட்டுக் கொடுத்தீர்: அங்ஙனம் பேருதவிபுரிந்த உமக்கு உம்பகைவனை யொழித்துச்சிறைப்பட்ட பிராட்டியைமீட்டுக் கொடுத்தாலல்லவா ஏற்ற கைம்மாறு செய்ததாகும்? அப்படி வெல்ல முடியாவிட்டால் என்னுயிரையாவது கொடுத்திருக்கவேண்டும். நான் அவ்வாறுஞ் செய்வதைவிட்டு, பகைவனைக் கண்டபோது தாவிப்பாய்ந்து சண்டையிட்டுத்திரும்பி யோடிவந்திட்டதனால், குரங்குப்புத்தியைக் காண்பித்தவனாய் உம்புகழ்க்குக் குறையை விளைத்திட்டேனென்று சுக்கிரீவன் வருந்திக் கூறுகின்றான். 'இராமனைச்சேர்ந்தார் பகையையொழித்தார்' என்றால் அதுஉமக்குப் புகழாமேயன்றி, இராமனைச்சேர்ந்த குரங்குகட்கெல்லாந்தலைவன் பெருவீரன்போல் முதலில்தாவிப் போர்க்குவந்து பிறகு போரில் நிலைத்துநிற்க முடியாமல் ஓடிவிட்டானென்றால் அது உமக்குப் புகழ்க்குறையையே யுண்டாக்கு மென்பான், 'வானரத்தொழிலுக்கு ஏற்ற புன்பகைகாட்டும்யானோர் புகழ்ப்பகைக்கொருவன் போலாம்' என்கின்றான். பி - ம்:—[1]நாட்டும். [2]யானோ. [3]பகை பொருவன். [4]உனக்கே. [5]உழல. (880)

42. செம்புக்குஞ் சிவந்த செங்கட் டிசைநிலைக் களிற்றின் சீற்றக், கொம்புக்குங் [1]குறைந்ததுண்டே யென்னுடைக் குரக்குப் புன்றோள், அம்புக்கு [2]முன்னஞ் சென்று னரும்பகை [3]முடிப்ப லென்று, வெயபுற்ற மனமும் யானுந் [4]தீதின்றி மீள வந்தேன்.

(இ - ள்.) தாமிரத்தைக்காட்டிலும் மிகச்சிவந்த செந்நிறக் கண்களையுடைய திசையானைகளின் சீற்றத்தோடு பாய்ந்த தந்தங்கட்கும் என்னுடையபுல்லிய குரக்குத்தோள் குறைந்ததாயிற்றே!

(உம்முடைய) அம்பிற்குமுன்னேசென்று உமது (போக்குவதற்கு) அரிய பகையை முடிப்பேனென்று சொல்லி(ச் சினத்தினால்) வெம்புதலடைந்த மனமும்யானும் தீதில்லாது மீளுமாறுவந்தனே!!

திசையானைக்கொம்பு இராவணனுடைய மார்பிற்பாய்ந்தது போல் என்கையும் அவன்மார்பிற் புதையும்படி யான் அவ்விராவணனை வலியக்குத்தாது விட்டேனே யென்பான் 'திசைநிலைக்களிற்றின்சீற்றக்கொம்புகளும் குறைந்ததுண்டே...தோள்' என்கின்றான்: தோள் கையாதலை "தோளுறவுரோதையவை" என்ற இடத்துங்காண்க. தோளின் இழிவை விளக்க அதற்கு 'புல், குரங்கு' என்ற அடைமொழிகள் கொடுக்கப்பட்டன. சிவந்த செம் - ஒருபொருட்பன்மொழி. 'தீதின்றிமீளவந்தேன்' என்றது, எதிரியைக் கொல்லமுடியாமற்போனால் உயிரைவிட்டிடவேண்டியதாயிருக்க அங்ஙனஞ்செய்யாது உயிர்தப்பினேற்போதுமென்று மீண்டுவந்தேனே! என்று இரங்குவதைக்காட்டும் முதலில் அம்பினும் வேகமாகச் சென்றயான் முடிவில் அம்புசெய்யுங் கொலைத்தொழிலைச்செய்யாது போனேனேயென்ற குறிப்பு. 'அம்புக்குமுன்னஞ்சென்று மீளவந்தேன்' என்ற தொடரிற் பெறப்படும். பி - ம்:— [1]குறைந்தவன்றே. [2]முன்பு. [3]அறுபேனென்று, அறுப்பெனென்ற. [4]தீதிலன். (௪81)

43. நூல்வலி காட்டுஞ் சிந்தை [1]நும்பெருந் தூதன் [2]வெம்போர்
வேல்வலி [3]காட்டி னார்க்கும் வில்வலி [3]காட்டி னார்க்கும்
வால்வலி காட்டி[4]ப் போந்த வளநகர் புக்கு மற்றென்
கால்வலி காட்டி[4]ப் போந்தேன் கைவலிக்கவதி யுண்டோ.

(இ - ள்.) (தான்கற்ற) நூல்களின் பெருமையைக்காட்டவல்ல ஆராய்ச்சியோடுகூடிய நுமதுபெருமைபெற்ற தூதுவனாகிய அநுமான் (தான் நிகழ்த்திய) கொடிய போரில் (தமது) வேலவன்மை காட்டினவர்க்கும் விலவலிமைகாட்டினவர்க்கும் (மாருதத் தன்) வாலின் வலிமையைக் காட்டிவந்த வளப்பமுள்ள நகராகிய இலங்கையிலே புகுந்து என்னுடைய கால்வலிமையைக் காட்டிவந்தேன்: (என்) கைவலிமைக்கு எல்லையுண்டோ? (எ - று.)

'வில்லைக்கொண்டும் வேலைக்கொண்டும் தன்னோடு எதிர்ந்தோரை அநுமான் தன்வாலினாற் கட்டியிழுத்து அடித்ததுமன்றி, எரியூட்டியும் தன்வால்வலிமையை இலங்கையிற் காட்டினான்; அந்த நகரத்திலே திரும்பியோடுவதில் என்கால்களுக்குள்ள வலிமையைக் காட்டினேனேயன்றித் தோள்வலிமையைக் காட்ட முடியாதவனானேனே!!' என்றுவருந்திக் கூறுகின்றான் சுக்கிரீவனென்க. சிந்தை-இலக்கணையால், ஆராய்ச்சியைக் காட்டும். இனி, நூல்வலிகாட்டும் சிந்தை தூதன் - தான் கற்ற நூலின் வல்லமையைத் தன் வாக்குச் சாதுரியத்தாற் காட்டவல்ல மனோபாவத்தையுடைய தூதன் எனினுமாம். மற்று - வினைமாற்று. கால்வலி காட்டுதல்-காலால் விரைந்து ஓடிமீளுதல். 'கைவலிக்கவதியில்லை'

என்றது - பிறகுறிப்பு வகையாற் கைவலிமை சிறிதும் இல்லாதவனேனென்ற பொருளைக் குறிப்பிக்கும். பி - ம்:—[1] நுன். [2] வன்போர். [3] காட்டுவார்க்கும். [4] மீண்ட, மீண்டேன், மீட்டேன். (882)

44.—சுக்கிரீவனது திறமையை விபீடணன் வியந்து கூறத் தொடங்குதல்.

இன்னன பலவும் [1] பன்னி [2] யிறைஞ்சிய முடிய [3] னுகி
மன்னவர் மன்னன் முன்னர் வானர மன்னன் நிற்ப
அன்னவன் றன்னை [4] நோக்கி யாழியா னறிவ தாக [ருன்.
மின்னென விளங்கு பைம்பூண் வீடணன் [5] விளம்ப லுற்

(இ - ள்.) இவ்வாறான பலவார்த்தைகளையுஞ் சொல்லி வணங்கியதலையையுடையவனாகி, ராஜாதிராஜனை ஸ்ரீராமனுக்கு முன்பு வானரமன்னவனான சுக்கிரீவன் நிற்கையில், அந்தச்சுக்கிரீவனைப் பார்த்து, இராமபிரான் அறிவதாக [அறியும்படி] மின்னல்போல் விளங்குகின்ற பைம்பூணணிந்த வீடணன் சொல்லத்தொடங்கினுன்; (எ - று)—விபீடணன் கூறுவதை மேல்நான்கு கவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—[1] சொல்லி. [2] இறங்கிய. [3] நாணி. [4] அழகனை நோக்கி யாழி [5] இதனைச்சொன்னுன். (883)

45.—நாலுகவிகள் ஒருதொடர்-இராவணனது மகுடமணிகளைச் சுக்கிரீவன் பறித்த அருமையை விபீடணன் கொண்டாடிக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

வாங்கிய மணிக ளன்றான் தலைமிசை மௌலி மேலே
ஓங்கிய வல்ல வோமற் றினியப்பா லுயர்ந்த துண்டோ
[1] தீங்கவன் சிரத்தின் மேலு முயிரினுஞ் சீரி தம்மா
வீங்கிய புகழை யெல்லாம் வேரொடும் [2] வாங்கி விட்டாய்.

(இ - ள்.) (நீ) பறித்துவந்த கிரீடமணிகள் அவ்விராவணனுடைய தலைமீதுள்ள மௌலியினிடத்து உயர்ந்துவிளங்கின வல்லவோ? இனி அவற்றுக்கும்மேலாக உயர்ந்த பொருளும் உண்டோ? தீங்கையுடையவனான இராவணனது சிரத்தைக்காட்டிலும்அவனது உயிரையேகாட்டிலும் சிறப்புள்ளனவாகும்(அவை): (நீ அந்த மணிகளைக்கவர்ந்ததனால் அவ்விராவணனுடைய) மிக்க புகழையெல்லாம் வேரோடும் பறித்தவனானாய்; (எ - று.)

'நீ இராவணனுடைய சிரசுகளைப் பறித்துக்கொணரவில்லையேயென்று குறைப்படுகின்றாய்; நீ அவனுடைய கிரீடமணிகளைக் கவர்ந்துவந்தது, மீண்டும்மீண்டும் முளைக்குந்தன்மையுள்ள தலைகளைக்காட்டிலும்மேலான அவனது உயிரையே கவர்ந்ததனினும் மேல்' என்றனனென்க. மகாவீரனென்று பேர்கட்டிக்கொண்டுள்ள இராவணனுடைய சிரசின்மீது விளங்கும் கிரீடங்களில் மிகச்சிறந்துதோன்றும் மணியைப்பறித்தது-அவன் நாம் இப்படிப் பரிபவப்பட்டு உயிர்வைத்துக் கொண்டிருத்தலில் யாதுபயன்?'

என்று மிகவும்வருந்துதற்கு இடமும்: உயிரையே வாங்கிவிட்டால் வருந்துதற்கு இடனில்லை: ஆதலால், உயிரழிவினும் இது, மிக்கதாகும். மணியென்று சாதியொருமையாதலால், சீரிதுஎன ஒன்றன்பால்முற்றுவந்தது. சிரத்தின்மேலும் உயிரினுஞ்சீரிது என்பதற்கு-அவ்விராவணனுடைய தலைகளைப் பறிப்பதனலாகும் தீங்கினும் (தலைகளைப் பறிப்பதனலன்றி வேறுவகையாக) உயிரைப் பறிப்பதனல் நேரும்தீங்கினும் மேம்பட்டது என்றுபொருள் கூறுதலும்உண்டு. பி - ம்:—[1] தீங்கினன், தீங்கிவன். [2] பறித்துவிட்டாய், வாங்கிவிட்டான். (884)

46. பாரகஞ் சுமந்த [1] பாம்பின் பணமணி பறிக்க வேண்டின்
வார்கழற் காலி னலே [2] கல்லவல் லவனை [3] முன்னைத்
தார்கெழு [4] மௌலி பத்தின் தனிமணி வலிநில் [5] தந்த
[6] வீரதை விடை [7] வ லோற்கும் முடியுமோ [8] வேறு முண்டோ.

(இ - ள்.) பூமியைச்சுமந்த பாம்பினுடைய பணமணிகளைப் பறிக்கவிரும்பினலும் (தனது) நீண்ட வீரக்கழலையணிந்தகாலினலேயே கல்லவல்லவனை இராவணன்வல்லமையை ஆலோசிக்குமிடத்து, (அவனது) மாலையணிந்த பத்துக்கிரீடங்களிலுமுள்ள ஒப்பற்றமணிகளை வலிமையுடனே பறித்துக்கொணர்ந்துகொடுத்த வீரத்தன்மை, விடையையேறிச் செலுத்துபவனை உருத்திரமூர்த்திக்குத் தான் முடியுமோ? (இதைக்காட்டிலும் மேம்பாடுதருவது) வேறும்உளதோ? (எ - று.)—இராவணன் கைலைமலையைத்தூக்கிய போது தன்தாளின் கீழிருந்த அவ்விராவணனுடைய முடிமணியை விடையோன்பறியாமையால், 'மணிதந்தவலிமை விடைவலோற்கு முடியுமோ' என்றதென்னலாம். பி-ம்:—[1] நாகப். [2] வவ்வ. [3] மன்ன, மன்னே. [4] மவுலிபற்றித்தனிமணிபறித்து. [5] வந்த. [6] வீரமே. [7] வல்லோர்க்கும். [8] மேலும். (885)

47. கரு[1]மணி கண்டத் தான்றன் சென்னியிற் கறைவெண்டிங்கள்
பருமணி வண்ணன் மார்பிற் செம்மணி பறித்திட் டாலும்
தருமணி யிமைக்குந் தோளாய் தசமுகன் முடியில் [2] தைத்த
திருமணி பறித்து[3]த் தந்த வென்றியே சீரி [4] தன்றே.

(இ - ள்.) பறித்துக்கொணர்ந்த மணிகளாலேவிளங்குகின்ற தோள்வலிமையையுடையவனே! நீலமணிபோன்ற கண்டத்தையுடையவனை சிவபெருமானுடைய சென்னியிலேசூடிய களங்கத்தைக்கொண்ட வெள்ளியசந்திரனைப் பறித்திட்டாலும் பெருமைபெற்ற மணிவண்ணனெனப்படுகின்ற திருமாலின் திருமார்பிலே பூண்டுள்ள வெவ்விய (கவுத்துவ) மணியைப் பறித்திட்டாலும் (அவற்றைவிடத்) தசமுகனை இராவணனுடைய கிரீடத்திற் பதித்தசிறந்த மணியைப் பறித்துத்தந்த வலிமையே சிறப்புடையுதாம்; (எ - று.)

சிவன் திருமால் என்ற இவர்களையும் வெல்லவல்லவன் இராவணன்; அன்றியும், சிவனணிந்த கறைத் திங்களும் திருமாலின் திருமார்பிலணிந்த கவுத்துவமணியும் முடிமணிபோல அழுந்தியிருப்பனவல்ல: ஆதலால், அவற்றைப்பறிப்பதில் பெருமுயற்சி வேண்டுவதின்று: இராவணனுடைய சிரசுகளுக்கு அணியான கிரீடத்திலுள்ள மணிகளோ அழுந்தியும் இருப்பன ஆதலால், அவற்றைப் பறித்தவலிமை சிறப்புடையதாமென்க. ஒற்றைக்கலைப்பிறையைச் சிவபிரான் அணிவதால் அந்நிலையில் திங்கட்குக் கறையில்லாதிருப்பினும் பின்வளரும்நிலையில் கறைதோன்றுவதுபற்றி 'கறைவெண்திங்கள்' என்றது. பி - ம்:—[1]மணிக். [2]கொண்ட. [3]வந்த. [4]அன்றே. (886)

48. தொடிமணி யிமைக்குந் தோளாய் [1]சொல்லிதின் வேறு முண்டோ
வடிமணி [2]வயிர வெவ்வாள் சிவன்[3]வயின் வாங்கிக் கொண்டான்
முடிமணி பறித்திட் டாயோ [4]அவனினி முடிக்கும் வென்றிக்கு
அடிமணி யிட்டா [5]யன்றே யரிக்குலத் தரச வென்றான்.

(இ - ள்.) வானரகுலத்துக்கெல்லாம் அரசனே! (பூண்ட) தொடியின் மணிகள் விட்டுவிட்டு விளங்குகின்ற தோள்களையுடையவனே! ஆராய்ந்தெடுத்த மணிகளழுத்திய (காம்போடு கூடிய) உறுதியான வெவ்விய வாளைச் சிவபிரானிடத்தினின்று பெற்றுக்கொண்டவனான இராவணனுடைய கிரீடங்களிலிருக்கும் மணிகளைப் பறித்திட்டாயோ? [நீ முடிமணிபறித்தாயல்லை]; அந்த ஸ்ரீராமன் இனி பிரதிஷ்டைசெய்யப்போகின்ற (இராவண வதையாகிய) வெற்றிக்கு அடிப்படையில் மணிகளை யிட்டாயல்லவோ? புகழ்தருவது இதனினும் வேறேயுள்ளதோ? என்று கூறிமுடித்தான், (விபீடணன்).

கண்டவர் இராவணனுடைய முடிமணியைப் பறித்தாயென்பர்: நீ செய்தது இராவணனுடைய முடிமணியைப்பறித்தாயென்பதுஅன்று. பின்னை யென்னையெனின்?—இனி ஸ்ரீராமன் பிரதிஷ்டை செய்யப்போகின்ற இராவணவதமாகிய வெற்றிக்கு அடிமணியிட்டதாகு மென்றவாறு. முடிமணியைப்பறித்ததில் அத்தன்மையைமறுத்து அதனிடத்து வெற்றிக்கு அடிமணியிட்டதாகக் கூறியது - அபநுதியணியாகும். ராவணவதத்துக்கு அஸ்திவாரம் போட்டாயென்றபடி. மூலவிக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்வதானால் அதை ஸ்தாபிக்கு மிடத்தில் பலவகையிரத்தினங்களையிடுதலும், ஓர்கட்டடம் தொடங்கும்போது வானம்பறித்து அந்த அஸ்திவாரத்திலே இரத்தினங்களையிட்டுப் பிறகு கட்டடம் கட்டுதலும் மரபு. சொல் - புகழ். 'இதனினும், வேறும் உண்டோ - உன்செயலைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியதுண்டோ? சொல் - சொல்வாய்' எனினுமாம். பி - ம்:—[1]சொல்லினி. [2]வயிரத்தொள், வயிரவொள். [3]கையில். [4]இவன். [5]அன்றோ. (887)

49.—இராமபிரான் சுக்கிரீவன்செயலைக் கொண்டாடிக் கூறுதல்.

[1]வென்றியென் றென்று மன்று வீரர்க்கு விளம்பத் தக்க
நன்றியென் றெனறு மன்று நானில மெயிற்றிற் கொண்ட
பன்றியன் றாகி[2] னீதா ரியற்றுவார் [3]பரிவி னென்னா [னான்.
[4]இன்றிது வென்றி யென்றென் றிராமனு மிரங்கிச் சொன

(இ - ள்.) (இயற்கைப்) பெருவீரர்க்கு (எதுவும்) வென்றியென்று எப்போதும் விளம்பத்தக்க தன்றாகும்; (அன்றியும்), என்றும் (இஃது) நன்று என்றும் (தம் செயலைக்குறித்து) விளம்பத்தக்க தன்றாகும்; (என்றாலும்), பூமியை(த் தனது) எயிற்றிலே கொண்ட வராகரூபியான திருமால் அல்லாவிட்டால், இவ்வாறான செயலை யார் செய்யமாட்டுவார்? என்று (சுக்கிரீவன் செயலைப்) பரிவோடு கொண்டாடி, இன்று நிகழ்ந்த இதுவெற்றியேயென்று ஸ்ரீராமனும் மனத்துக்கருணைகூர்ந்து பலமுறைசொன்னான்; (எ - று.)

உத்தமவீரர்க்குத் தாம் எந்த அரியதொழிலைச் செய்தாலும் அதைப்பற்றி நாம் என்ன விசேடமான செயலைச் செய்திட்டோமென்று தோன்றலாம்: என்றாலும், இந்தச்சுக்கிரீவன் செய்த செயல் திருமாலா லன்றி வேறு எவர்க்கும் செய்யமுடியாததாகும்: ஆகவே, இதுவே சிறந்தவெற்றியாவது என்று மனப்பூர்வமாகச் சுக்கிரீவன் செயலைக்கொண்டாடிக்கூறினான் ஸ்ரீராமபிரா னென்க. அந்தச் சுக்கிரீவன் தான் வானரத்தலைவனாயிருந்தும் தனியே எதிராளியுள்ள இடத்திற்குச் சென்றது ஆபத்திற்கு இடனாதலால் அதுகுறித்து ஸ்ரீராமன் முன்னர்க்கண்டித்துக் கூறினானென்றும், அவ்விராவணனது முடிமணியைப் பறித்துக்கொணர்ந்ததைக் குறித்துத் தானும் மிகப்பாராட்டுவதை இதனால் தெரிவிக்கின்றானென்றும் அறிக. பி-ம்:—[1]வென்றியினென்றும் வென்றிவீரர்க்கு விளைக்கத்தக்க நன்றியென்றென்றும்நன்று, வென்றியன்றென்றும் வென்றிவீரற்குவிளைக்கத்தக்க நன்றியன்றென்றுமன்று, வென்றியின்றன்றுன்றுவீரர்க்குமெனக்குந்தக்க நன்றியன்றென்று நன்று, வென்றியின்றன்று நன்றுவீரர்க்குமெனக்குந்தக்க நன்றியென்றென்றுமின்று. [2]ஆரிதியற்றுவார். [3]பரிவிற்றந்தது, பரியத்தந்த, பரிவைத்தந்த, பரியத்தக்கது. [4]இன்றிவற்கருமை, இன்றிவற்காயது, இன்றிவனருமை. (888)

50.—சூரியாத்தமன வருணனை.

தன்றனிப் புதல்வன் வென்றித் தசமுகன் [1]முடியில் தைத்த
மின்றளிர்த் [2]தலைய பன்மா [3]மணியினை வெளியிற் கண்டான்
ஒன்றொழித் தொன்றா [4]மென்றவ் வரக்கனுக் கொளிப்பான்
வன்றனிக் குன்றுக் கப்பா லிரவியு மறையப் போனான் [போல

(இ-ள்.) [1]தன்னுடைய ஒப்பற்றபுதல்வன், வெற்றிபொருந்திய இராவணனுடைய கிரீடங்களிலே அழுத்தியிருந்த மின்னல்தளிர்

விட்டாற்போன்ற பல சிறந்தமணிகளை வெளியிலேகண்டான் [பறித்துக்கொண்டு சென்றான்]; (அதனால்), 'ஒன்று ஒழித்து ஒன்று நேரும்' என்று அஞ்சிச் சூரியனும் அந்த இராவணனுக்கு ஒளிப்பவன்போல வலிய தனிப்பட்ட அத்தமலைக்கு அப்புறத்தில் மறையப்போனான்; (எ - று.)

என்புதல்வன் தனக்குவெட்கமுண்டாகும்படி செய்ததற்கு ஒன்றுஞ் செய்யமுடியாமற் போன அவ்விராவணன் ஒருகால் அந்தச்சுக்கிரீவனுக்குத் தந்தையாதல்குறித்துத் தன்னை ஏதேனும் துன்பஞ்செய்தலுங் கூடுமென்று கருதி அஞ்சினான்போலச் சூரியன் அத்தகிரிக்கு அப்புறத்துமறைந்தான். சூரியன் அத்த கிரிக்கு அப்புறத்து மறைந்ததற்குக் காரணமல்லாததைக் காரண மாக்கிச் சொன்னது - ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணியாம். 'குட்டி குலைக்கத் தாய்க்கு வந்ததுகேடு, பாவம் ஒரு பக்கம் பழியொரு பக்கம்' என்ற பழமொழிகள் இங்குக்கருதத்தக்கன. [1]முடியில் தந்த என்றபாடத்திற்கு - முடியினின்று கொணர்ந்த என்க. இந்தச் செய்யுளோடு சிலபிரதிகளில் மகுடபங்கப்படலம் முற்றுப் பெற, அடுத்த செய்யுள்முதல் அணிவகுப்புப்படலமென்று காணப் படுகின்றது. பி-ம்:—[2] அன்ன. [3] மணிகளை. [4] என்னுவரக்கனுக்கு, என்ன வரக்கனை. (489)

51.—இராமபிரான் தன்னிருக்கைசேர்தல்.

கங்குல்வந் திறுத்த காலைக் கைவிளக் [1]கெடுப்ப தென்ன
வெங்கழ லரக்கன் [2]மௌலி [3]மிசைமணி விளக்கஞ் செய்யச்
செங்கதிர்ச் [4]செல்வன் செய்த வென்றியை நிறையத் தேக்கிப்
பொங்கிய தோளி னானு மிழிந்துபோ யிருக்கை புக்கான்.

(இ - ள்.) இராத்திரிவந்து தங்கியபோது, கைவிளக்கெடுப் பதையொப்ப வெவ்வியவீரக்கழலைப்பூண்ட அரக்கனது கிரீடங் களினிடத்துமணிகளே (இருளைப்போக்கி) விளக்கத்தையுண் டாக்க, செந்நிறக் கதிரைக்கொண்ட சூரியனது புத்திரனான சுக்கிரீ வன்செய்த வெற்றியை மனத்தில் நிரம்பக்கொண்டு அதனாற் கிளர்ந்தோங்குகின்ற தோள்களையுடையவனான ஸ்ரீராமனும் அவ் விடத்தினின்றும் இறங்கிப்போய்த் தன்னிருப்பிடத்திற்குப் போனான்; (எ - று.)—தோளினானும் என்ற உம்மை-இரவிபோன தன்றியெனக் கீழ்க்கவியிற் கூறியதைத் தழுவுவதனால், இறந்தது தழுவியதாம். மௌலிமிசையணி - சுக்கிரீவன் கொணர்ந்தவை. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் "என்றானும்" என்ற அடுத்த செய்யு ளின்பின் உளளது. பி - ம்:—[1] எடுப்பக்காவல், எடுத்தகாவல், எடுத்ததாக. [2] தானே. [3] விளக்கமே. [4] மைந்தன். (490)

52.—இராவணன் தனனிருக்கைசேர்தல்.

என்றானு மினைய தன்மை [1]யெய்தாத விலங்கை வேந்தன்
நின்றார்கள் தேவர் கண்டா ரென்பதோர் நாணம் நீள

அன்[2]றைய மகளிர் நோக்க மாடவர் நோக்க மாகப்
பொன்றாது பொன்றி னான்றன் புகழெனஇழிந்து போனான்.

(இ - ள்.) என்றைக்கு ஆயினும் [ஒருபோதும்] இவ்வாறான நிலையையடைந்திராத இலங்காதபதியான இராவணன்,—(தானும் சுக்கிரீவனும்செய்த தொந்தயுத்தத்தைக் கண்டு) நின்றவர்களான தேவர்கள (நமக்குச் சுக்கிரீவனென்ற வானரனால் நேர்ந்த அவமானத்தைக்) கண்டாரென்பது குறித்து ஒப்பற்றநாணம் மிகுதியாக, —அன்று ஆங்குப்பொருந்திய மகளிரின் (காதற்) பார்வை ஆடவர் காணுகின்ற பார்வைபோ(லக் காதலையுண்டாக்காம) லிருக்க, உயிர் போகாமல் இறந்தவன்போன்றவனாகித் தன்புகழ் இழிந்தாற் போல(த் தான் வானரத்தானைகாண ஏறிய இடத்திலிருந்து) இறங்கிப்போயினான்; (எ - று.)

சுக்கிரீவனால் வெல்லப்பட்டதனால் தனது புகழ் கீழுக்கு வந்திட்டாற்போல, அந்த இராவணனும் தானையைக் காண ஏறியிருந்த இடத்தினின்று கீழிறங்கியிட்டா னென்பதாம். பொன்றாது பொன்றினான் என்பது - உயிருடனே யுள்ளா னென்ற குறையொழிய மற்றைப்படி உயிருடனிருப்பதற்கு வேண்டியசெயலொன்றும் அவ்விராவணனிடத்துக் காணப்படவில்லை யென்றவாறு. தன்னிடத்துத் தோல்வியுற்றுத் தன்னைக் கண்டால் அஞ்சி நிற்குந்தேவர்களின கண்ணெதிரிலே தான் ஒருவானரத்துக்குத் தோற்றது, இராவணனுக்கு மிக்க நாணத்தை யுண்டாக்கிற்றென்பது - இரண்டாமடியிற கூறியபொருள். 'மகளிர் நோக்க மாடவர் நோக்கமாக' என்று இராவணனது பெருந்துன்பத்தைவிளக்கினார். ஆயம் மகளிர்-தோழியர் கூட்டத்தையுடைய தலைவியரென்றலும் ஒன்று. இராவணன் கோபுரத்துச்சியிலிருந்து இறங்கியதற்கு ஓங்கியிருந்த புகழ் சுக்கிரீவன் செயலால் இறங்கியிட்டதை உவமை கூறிய நயம பாராட்டுதற்கு உரியது. பி - ம்:—[1]எய்தலா. [2]ஆயர். (௪௯1)

மகுடபங்கப்படலம் முற்றிற்று.

12-ஆவது அணிவகுப்புப்படலம்.

ஸ்ரீராமன் இராவணன் என்ற இருவரும் போருக்காகச் சேனையை அணியணியாக வகுத்தமையைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள். அணிவகுப்பு நகர்க்காவற்படலம் என்று சிலபிரதியில் இந்தப்படலத்துக்குப் பெயர்.

மகுடமணிகளைப் பறிகொடுத்த இராவணன் வடதிசைக் கோபுரத்தினின்றும் கீழிறங்கி மானக்கேட்டால் மனவருத்தத்

தோடு தலைசாய்ந்து, மதுபானம் ஆடல் பாடல் என்ற எதனிலும் மனஞ்செல்லாமல் அரண்மனையிற்புகுந்து மெத்தென்ற மலரணையிற்படுத்திருந்தான். அப்போது முன்பு அவ்விராவணனால் வேவு பார்த்துவரும்படி அனுப்பப்பட்ட சார்த்தூலனென்பவன் வர, வாயில்காவலன் இராவணனுக்கு அச்செய்தியையுணர்த்தி அவனை உள்ளேபுகவிட, இராவணன அருகுவந்த சார்த்தூலனை 'மாற்றார் செய்திறம் தெரிப்பாய்' என்ன, அவனும் "இலங்கையின் மேற்கு வாயிலில் அனுமானும், தெற்குவாயிலில் அங்கதனும், கீழைவாயிலில் நீலனும், வடகுவாயிலில தானும் தம்பியும ஒவ்வொருத்தர் பதினெழுவெள்ளஞ் சேனையோடு தகைந்து நிற்குமாறும், சூரியன் மைந்தன தன்னைவிட்டுப் பிரியாது நிற்குமாறும், போர்புரிகின்ற சேனைகட்கெல்லாம் இரண்டுவெள்ளஞ்சேனை ஆங்காங்கிருந்து கிடைக்கும் காய்கனிவர்க்கங்களைக்கொண்டு உணவுகொடுக்குமாறும், விபீடணனைவாயில்தோறுஞ்சென்று அவ்வப்போதைய நிலையைச் சொல்லுமாறும், இராமன் ஏற்பாடு செய்துள்ளான்" என்று தெரிவிக்க, உடனே இராவணன் அம்மலரணையைவிட்டுச் சென்று பளிங்கினாலியன்ற மந்திரசாலையிற்போய் அமைச்சரை வரவழைத்து ஆலோசனை வினவ, நிகும்பன் 'ஆயிரம் வெள்ளஞ் சேனையிருக்க எழுபதுவெள்ளஞ்சேனை இலங்கையை வளைத்த தென்று ஆலோசிப்பதே! தேவர்களெல்லாம் தமது படைக்கலங்களைவிட்டிட்டுஓடும்படி பெருவலியோடு பலவகைப்படைக்கலங்களையும் கொண்டுள்ள நாம் படைக்கலமில்லாக் குரங்குகட்கு அஞ்சுவது நன்றாயுள்ளது?" என்று அவமதிப்பும் சினமுந் தோன்றக்கூற, மாலியென்ற மாதுலத்தலைவன், அநுமானும் சுக்கிரீவனுஞ் செய்த வலிமைகளைக்காட்டி, நிகும்பன் கூறியதைக் கண்டித்தான். அதுகேட்ட இராவணன் மாலியைக்கடிந்துகூறவே, மாலி மௌனமடைந்தான். பிறகு இராவணன் பிரகத்தனை இருநூறு வெள்ளஞ்சேனையோடு கீழைத்திசைவாயிலிலும், மகோதரமகாபாரிசுவர்களை அத்துணைச்சேனையோடு தென்திசைவாயிலிலும், இந்திரசித்தை இருநூறுவெள்ளஞ் சேனையோடு மேற்றிசைவாயிலிலும் ஏவி, தான் அத்துணைவெள்ளஞ் சேனையோடு வடதிசை வாயிலிற்செல்வதாகச்சொல்லி விரூபாட்சனை இருநூறுவெள்ளஞ் சேனையோடு நகரைப்பாதுகாக்க ஏவி, இங்ஙனம் ஆயிரம்வெள்ளஞ் சேனையையும் அணிவகுத்துவிட்டானாக, இராநீங்கிச் சூரியனுதயமாயினதும், அரக்கர்சேனை இலங்கையினுட்புறத்துக் காத்திருக்க, வானரசேனைகள் முன்கட்டளைப்படியேபிரிந்து இலங்கையை வெளியிலிருந்து முற்றுகைசெய்ததென்பது, இப்படலத்துக் கூறும் பொருள்.

1.—இராவணன் வருத்தத்தோடும் அரண்மனையிற்புக்குப் படுத்தல்.

மானத்தா [1] னூன்றப் பட்ட மருமத்தான் வதன மெல்லாம்
[2] கூனல்தா மரையில் தோன்ற வான்தொடுங் கோயில் புக்கான்

பானத்தா னல்லன் தெய்வப் பாடலா னல்லன் ஆடல்
தானத்தா னல்லன் [3]மெல்லென் [4]சயனத்தா னுரையுந் [5]தாரான்.

(இ - ள்.) மானத்தினால் தாக்கப்பெற்ற மருமத்தானத்தை யுடையவனான இராவணன்,—(தன்) முகங்கள்யாவும் வளைந்த தாமரைபோல்தோன்ற [தலையைக் கவிழ்ந்தவண்ணம்] வானத்தைத்தொடுகின்ற அரணமனையிற்புகுந்து, (வெற்றியையுண்டாக்கும்) பானங்களைப் பருகாதவனும் தெய்வப்பாடலைக்கேளாதவனும் ஆடுகின்ற நர்த்தனசாலையை வேண்டாதவனுமாகி, (எவருடனும்) பேசுந்தாராதவனாய் மெத்தென்றபடுக்கையிற் படுப்பவனானான்;

ஒருகுரங்கினால் மகுடங்களின் மணிகள் பறிக்கப்பட்டதனால் தோன்றிய மானக்கேடு மருமத்தில் வேல் துளைத்ததுபோல இராவணனுக்கு வேதனையையுண்டாக்கிற்றென்பது 'மானத்தா னூன்றப்பட்டமருமத்தான்' என்பதன் கருத்து. அங்ஙனம் மானக்கேடு நேர்ந்ததுபற்றி, ஆடல் பாடல் மதுபானம் முதலியவற்றை யெல்லாம் வெறுத்து எவருடன் பேசுதற்கும் மனம்பிடிக்காமல், இராவணன் சயனத்திற் சாய்ந்தானென்க. பி-ம்:—[1]அலலற்பட்ட. [2]கூனத். [3]மெல்லச். [4]சயனத்தால். [5]உறையுந்தாரான். (892)

2.—அணையிற் சாய்ந்திருக்கும் இராவணன் வருணனை.

[1]வையெயிற் றாலும் [2]நேரா மணி[3]யிழந் திரங்க லாலும்
[4]பையுயிர்த் தயரும் பேழ்வாய்ப் பஃறலைப் [5]பரப்பி னாலும்
[6]மெய்யணைத் திரையின் வேலை மென்மலர்ப் [7]பள்ளி யான
ஐயனைப் பிரிந்து வைகு மனந்தனே யரக்கர் வேந்தன்.

(இ - ள்.) அரக்கர்தலைவனான இராவணன், (அப்போது) கூரிய பற்களை யுடைமையாலும், உவமையற்றமணியையிழந்து இரங்குவதாலும், மெல்லப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு வருந்துகின்ற பிளவுபட்ட வாயோடுகூடிய பல தலைகளின் பரப்பை யுடைமையாலும், மெய்ப்பொருளும் (யாவருக்குந்) தலைவனுமான திருமாலைப் பிரிந்து தங்குபவனும் அலையையுடைய திருப்பாற்கடலின்மேலிருக்கும் மெல்லியமலர்ப்படுக்கையுமான அநந்தனைப் போல்வான்;

எயிறுடைமை மணியிழந்தமை பையவுயிர்த்து அயரும்பேழ் வாய்ப்பஃறலையுடைமை என்ற இத்தன்மைகளால், பாற்கடலிலுள்ள ஆதிசேஷனைப் போல்வன் இராவணனென்றார். அநந்தனுக்கு மணியிழத்தல் - அயோத்தியில் இராமனாகத் திருவவதரிக்கப்போய்விட்டதனால், கருமாணிக்கமென்னப்படுகின்ற அத்திருமாலையிழந்திருத்தல்; இராவணனுக்கு மணியிழத்தல் - மகுடமணிகளையிழத்தல். பையுயிர்த்து - பையவுயிர்த்து என்பதன் தொகுத்தல். பி - ம்:—[1]வையம் வாறாலும். [2]நீடு. [3]இழந்தனனே மானும். [4]பையணைத்துயிர்க்கும்வெவ். [5]பாம்பின்பால. [6]மெய்யணைத்திரையின, மெய்யனைத்துரையின. [7]பள்ளியாக. (893)

3.—சார்த்தூலனென்ற ஒற்றன் வர, அவன் வரவை வாயில் காவலன் இராவணனுக்குத் தெரிவித்தல்.

தாயினும் [1]பழகி னார்க்குந் தன்னிலை தெரிக்க லாகா
மாயவல் லுருவத் தான்முன் வருதலும் வாயில் காப்பான்
சேயவர் சேனை [2]நண்ணிச் செய்திறந் தெரித்தி நீயென்று
ஏயவ னெய்தி னானென் றரசனை யிறைஞ்சிச் சொன்னான்

(இ - ள்.) தாயைக்காட்டிலும் பழகினவர்க்கும் தன்னுடைய நிலையை அறிந்துரைக்க முடியாத மாயையையுடைய வலியஉருவத்தையுடைய சார்த்தூலன் (மாற்றாரான இராமனதியோரின் சேனையைக்கண்டு இராவணனுக்கு அச்செய்கியையுணர்த்த அரண்மனை வாயிலுக்கு) முன்னே வருதலும், வாயில் காவலாளன், 'தூரத்திலிருப்பவரான பகைவரின் சேனையைக் கிட்டி (அவர்கள்) செய்யுஞ் செயல்களை நீ (உணர்ந்துவந்து) தெரிவிப்பாய்' என்று ஏவப்பட்டவனை சார்த்தூலன் வந்துள்ளான்' என்று இராவணனைப்பணிந்து (செய்தியைக்) கூறினன்; (எ - று.)—வந்தவன் சார்த்தூலனென்பது "சார்த்தூலனிதனைச்சொல்லி" என்ற எட்டாவது செய்யுளால் விளங்கும். "தாயினும், பழகினார் தமக்கும் மாயந்தேர்வொணார்", "தாயையாயினுஞ் சலித்திடுவஞ்சனை தவிரா மாயையான்" என்றார் பிறரும். பி - ம்:—[1]பழகினாரும். [2]நண்ணாச், நண்ணார். (894)

4.—இராவணன்கட்டளையால் உள்ளேசென்று சார்த்தூலன் மெல்லச் செய்திகூறத் தொடங்குதல்.

அழையென வெய்திப் பாதம் வணங்கிய வறிஞன் றன்னைப்
பிழை[1]யற [2]வறிந்த வெல்லா முரைத்தியென் றரக்கன் பேச
முழையுறு சீய மன்னான் முகத்தினு லகத்தை நோக்கிக்
குழையுறு மெய்யன் மைய வரன்முறை கூற லுற்றான்.

(இ - ள்.) '(உள்ளே) அழைப்பாய்' என்று (இராவணன்) கூற, உள்ளேவந்து (தன்னுடைய) பாதங்களில் வணங்கின நுண்ணறிவினனான சார்த்தூலனைநோக்கி, 'குற்றமற (நீ) அறிந்தன வெல்லாவற்றையும் சொல்வாய்' என்று இராவணன் சொல்ல, குகையிலே பொருந்திய சிங்கத்தையொத்தவனான இராவணனுடைய முகக்குறிப்பினால் (அவன்) மனம்வருந்துவதை யறிந்து, ஒடுங்கின உடலையுடையவனாய் மெல்லத் தான்உணர்ந்த முறைப்படி சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—சார்த்தூலன்சொல்லுவனவற்றை மேல்மூன்றுகவிகளிற் காண்க. பி - ம்:—[1]உறுது, [2]அறிந்தது. (895)

5.-மூன்றுகவிகள்-சார்த்தூலன் மாற்றார்செய்தி யுணர்த்தலைத் தெரிவிக்கும்.

[1]வீரிய விரைவி னெய்திப் பதினெழு வெள்ளத் தோடும்
மாருதி மேலை [2]வாயி லுழிஞைமேல் வருவ தானான்
[3]ஆரிய னமைந்த வெள்ள மத்தனை யோடும் [4]வெற்றிச்
சூரியன் [5]மைந்தன் றன்னைப் பிரியல னிற்கச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) வீரமுடையவனே! அநுமான் பதினேழு வெள்ளஞ் சேனையுடனே விரைவிற்சென்று (இலங்கையின்) மேற்குப் பக்கத்து வாயிலிலே மதிலை வளைத்து முற்றுகைசெய்தலில் மூண்டவனன்; வெற்றியையுடைய சூரியபுத்திரனை சுக்கிரீவனை நோக்கி, ஸ்ரீராமன், பொருந்திய அத்துணையான [பதினேழுவெள்ளஞ்] சேனையுடனே (தன்னைப்) பிரியாமல் நிற்குமாறு கூறினன்; (எ - று) பி - ம்:—[1] வீரியவீரனைவப், வீரியவிதியினெய்திப். [2] வாயினவஞ்சி. [3] ஆரியனமைந்தன். [4] நெற்றிச். [5] மகனைத். (896)

6. அன்றியும் பதினேழ் வெள்ளத் தரியொடு மரசன் மைந்தன்
தென்றிசை [1]வாயில் செய்யுஞ் செருவெலாஞ் செய்வ தானன்
என்று[2]பத் தாறு வெள்ளத் [3]தரியொடுந் துணைவ ரோடும்
நின்றன னீல[4]னென்பான் குணதிசை வாயி லேற்றி.

(இ - ள்.) அன்றியும், அரசகுமாரனை அங்கதன் பதினேழு வெள்ளங் குரங்குச்சேனையுடனே, (இலங்கையின்) தென்றிசை வாயிலிலே செய்கின்ற போரையெல்லாஞ் செய்வதாகப் பொருந்தினன்; நீலனென்பவன் பதினேழுவெள்ளம் வானரச்சேனையுடனும் துணைவருடனும் கிழக்குதிக்குவாயிலின் முகப்பிலே (போர் செய்யுமாறு) நின்றுள்ளான்; (எ - று.)—அரி - வானரம் பி - ம்:— [1]வாயிற். [2]பத்தேழுவெள்ளக். [3]கவியொடுந், கவிக்குலத். [4]மற்றைக். (897)

7. இம்பரி னியைந்த காயுங் கனியுங்கொண் டிரண்டு வெள்ளம்
[1]வெம்புவெஞ் சேனைக் கெல்லா முணவு[2]தந் துழல விட்டான்
உம்பியை வாயில் தோறும் நிலைதெரிந்[3]துணர்த்தச் சொன்னன்
தம்பியுந் தானும் நிற்ப தாயினன் சமைவி தென்றான்.

(இ - ள்.) இரண்டுவெள்ளஞ்சேனையை இவ்வுலகிலே பொருந்தியகாய்களையும் பழங்களையும் கொணர்ந்து கோபித்துப்பொருகிற கொடியசேனைக்கெல்லாம் உணவுதரத் திரியுமாறு விட்டிருக்கின்றான்; உன் தம்பியை [விபீடணனை] வாயில்கள்தோறும் (அவ்வப் போதுள்ள) நிலையை ஆராய்ந்துணர்ந்து சொல்லுமாறுசொல்லி, (இராமன்) தம்பியுந்தானுமாக (வடதிசைவாயிலில்) நிற்பதாயினன்: நடந்துள்ள ஏற்பாடு இது என்று சொன்னன்; (எ - று)— பி - ம்:—[1]வெம்பும். [2]கொண்டுதவ. [3]உணரச்சொன்னன், உணர்கவென்றான். (898)

8.—இராவணன் சினங்கொண்டு நாளையே பகையொழிப்பேனென்னல்.

சார்த்தூல னிதனைச் சொல்லத் [1]தழல்தெரி தருகணனும்
[2]பார்த்தூளி வாடை பொங்கப் படுவது படுமா பார்த்தி
போர்த்தூளி துடைப்ப னாளை யவருடற் பொறையி னின்றுங்
[3]கோத்தூறுங் குருதி தன்னை லென்றன னெயிறு [4]தின்னா.

(இ - ள்.) இவ்வார்த்தையைச் சார்த்தூலனென்பவன் சொல்லத் தழல்விளங்குகின்ற கொடுங்கண்களையுடையவனை இராவணனும்,—பற்களை (நெறுநெறென்று) கடித்து, யுகாந்தகாலத்தின் சாயை தோன்றுமாறு (உக்கிரமாகப்) பார்த்து, 'அந்தப்பகைவரின் உடற்சுமையிலிருந்து பெருக்கெடுத்துச் சுரக்கின்ற இரத்தத்தினலே போரிலெழுந்தூளியை நாளைக்கேபோக்குவேன், (நான்) சொல்லும் நிலை இனித்தோன்றுவதைப் பார்ப்பாய்' என்று கூறினன்; (எ - று.)

வாடை-சாயை யாதலை, 'அவன்வாடை உனக்கு அடித்ததோ?' என்று கூறும் வழக்குப்பற்றியும் அறியலாம். யுகாந்தகாலத்தின் சாயைதோன்ற உக்கிரமாகப்பார்த்து என்னும்பொருளில், 'ஊளி வாடை பொங்கப்பார்த்து' என்றார். ஊளிவாடை பொங்கப் படுவது - ஊழிக்காற்றால் (புழுதி) மிகுதியாகத் தோன்றுவது, படும்ஆ-நிகழ்வதை, நாளை—, பார்த்தி - பார்ப்பாய் எனக் கூறுவாருமுளர். ஊளி=ஊழி: ழகரத்துக்கு ளகரம்போலியாகவந்தது. பி - ம்:—[1]தழல்சொரி. [2]பார்த்துழிவடவை. [3]தேர்த்தூரு, சேர்த்தூருங். [4]தின்று, தின்றான். (899)

9 —இராவணன் மந்திரசாலையிற் புகுந்து மணியிருக்கையிலிருத்தல்.

[1]மாவணை நீலக் குன்றத் திளவெயில் [2]வந்த தென்னத்
தூவணைக் குருதிச் செக்கர்ச் சுவடுறப் பொலிந்த தோளான்
ஏவணை வரிவிற் காமன் [3]கணைபட [4]எரியா நின்ற
பூவணை [5]மாற்றி வேறோர் புனைமணி யிருக்கை புக்கான்.

(இ - ள்.) மரங்கள்பொருந்திய நீலக்குன்றத்திலே இளவெயில் வந்தாற்போல மாமிசத்திற்பொருந்துதலையுடைய இரத்தத்தின் செந்நிறச்சுவடுதோன்ற விளங்குகின்ற தோள்களையுடையவனை இராவணன், ஏவுதல் தொழிலைக்கொண்ட கட்டமைந்த வில்லையுடைய காமதேவனுடைய அம்புகள் படுவதனால் எரியாநின்ற பூவணையைமாற்றி வேறாக அலங்கரிக்கப்பெற்ற பளிங்குமணியாலியன்ற ஆலோசனைக்குரியதான ஓர் இடத்திற்சேர்ந்தான்;(எ-று.)

சுக்கிரீவனாற் குத்தப்பட்டதனால் இரத்தங்குழம்ப அதனால் அந்த இராவணனுடையதோள்கள் நீலக்குன்றத்து இளவெயில் வந்ததுபோலத் தோன்றுமென்க: இனி இதுவரைப் பகைவரைக் கொன்ற இரத்தச்சுவடு தோளிற் பொலிகின்றதெனக் கொள்ளலுமொன்று. இராவணன்புக்க இருக்கை ஆலோசனைசெய்வதற்காக ஏற்பட்டதென்பதும் அது பளிங்குமணியினாலியன்றதென்பதும், மேலைக்கவியால் விளங்கும். மதனவேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இராவணன் போருக்கு ஆலோசனைசெய்வதால் 'வேறு' என்றார். இருபதுகைகளையுடைய இராவணனுக்கு உவமையாதற்கு வேண்டி 'மாவணை நீலக்குன்றம்' என்றது. பி - ம்:—[1]பாவணை,

பாவனை. [2]வளர்ந்தது, பரந்தது. [3]சரம். [4]எரியாய்கின்ற. [5]ஆற்ற வேறோர், மாறிவேறார், காயமாற. (900)

10.—இராவணன் மந்திரிமாரை அங்கு வருமாறு கூறுதல்.

செய்வன முறையி னெண்ணித் [1]திறந்திற [2]முறையில் தேரும்
மையறு மரபின் வந்த அமைச்சரை வருக வென்றான்
பொய்யெனப் பளிங்கி னுய [3]னிருக்கையின் புறத்தைச் சுற்றி
ஐயிரண் டாய கோடிப் பேய்க்கணங் [4]காப்ப வாக்கி.

(இ - ள்.) (கட்டிடமில்லாத) வெற்றிடமென்று தோன்றும்படி பளிங்கிலியன்ற (அந்த) இருப்பிடத்தைச் சுற்றிப் பத்துக் கோடிப்பேய்க்கணங்களைக் காக்குமாறு வைத்து, (பின்பு) செய்ய வேண்டுவனவற்றை முறையாக எண்ணி,கூறுகூறாக முறைமையை யாராய்கின்றவரும் குற்றமற்றவமிசத்திலே தோன்றியவருமான மந்திரிமாரை '(அங்கு) வருக' என்று (ஏவலாளரை) அனுப்பினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]திறத்திறம். [2]உணர்விற்றேர. [3]பொதுவினின், பொதுவினிற். [4]காப்பதாக்கி. (901)

11.—இராவணன் அமைச்சரைநோக்கி, 'போர்நெருங்கிய இப்போது செய்யவேண்டுவது என்?' என்று வினவுதல்.

அளந்[1]தறி வரிய ராய வமைச்சரை யடங்க நோக்கி
வளைந்தது குரங்கின் சேனை வாயில்க டோறும் வந்து
விளைந்தது பெரும்போ [2]ரென்ன விட்டது விடாது நம்மை
[3]உளைந்தனம் என்ன வெண்ணி யென்செயற் [4]குரிய வென்றான்.

(இ - ள்.) அளந்தறிவதற்குமுடியாதபடி மிகப்பலராகிய மந்திரிமாரையெல்லாம் முழுவதும் நோக்கி, 'வாயில்கள்தோறும் வந்து குரங்குச்சேனை வளைந்துகொண்டது: பெரும்போர் விளைந்ததென்னுமாறு தொடங்கிவிட்டது: (அது இனி) நம்மை விடாது: (நாம்) வருந்தியுள்ளோம்; (இப்போது) என்னஎண்ணி என்ன செய்தற்குரியது?' என்று வினவினான், (இராவணன்); (எ - று)

விரைவும் துணிவும்பற்றி, 'வளைந்தது' என இறந்தகாலத் தாற்கூறியது. பி - ம்:—[1]அறிவறியவல்ல, அளவறியவந்த, அறிவறியவந்த, அறிவரியதாய. [2]என்று. [3]உளைந்தனர், இளைந்தனம். [4]உரியது. (902)

12.—இரண்டுகவிகள்-ஆயிரம்வெள்ளஞ்சேனையும்பலபடைக் கலங்களும் வைத்துக்கொண்டு பகைக்கு அஞ்சுவது குறித்து நிகும்பன் பரிகசித்தல்.

எழுபது வெள்ளத் துற்ற [1]குரக்கின மெயிலை முற்றும்
தழுவின என்று செய்யத் தக்கது [2]சமைதி போலாம்
அழுவநீர் வேலை [3]யன்னது ஆயிர வெள்ள [4]மன்றே
உழிஞையைத் [5]துடைக்க நொச்சி யுச்சியிற் கொண்ட துன்னார்.

மூன்று கவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எழுபதுவெள்ள மென்ற கணக்குப்பொருந்தின குரங்குக்கூட்டம் (நம் நகரத்து) மதிலை முற்றுந்தழுவினவென்று செய்யத்தக்கதுகுறித்து மனமழிவாய்போலும்; அப்படிப்பட்ட சேனாசமுத்திரம் (நமக்கு) ஆயிரம் வெள்ளமன்றோ? (நம்மாற்றார் சூடிய) உழிஞையைப் போக்குவதற்கு நெருங்கிய நம்மூர்ச்சேனை நொச்சியையுச்சியிற் கொண்டதாகின்றது; (எ - று.)— இச்செய்யுள்கள் நிகும்பன கூற்று என்பது 14-ஆங் கவியில் விளங்கும்.

'பகைவர் உழிஞைசூடியதைப் போக்க, நமது இலங்கைநகரத்தார் நொச்சியைக் கைக்கொண்டுள்ளார்: பகைவர்சேனை எழுபது வெள்ளமென்றால் நம்முடையசேனை ஆயிரம்வெள்ள முள்ளன; இவ்வாறு இருக்கையில், இப்போது செய்வதுகுறித்து நீ மனமழியக்காரணமென்னே?' என்று இராவணனைத் தெருட்டியவாறு. உழிஞை-பகையரண்வளைப்போர் சூடும் மாலை: நொச்சி-மாற்றார்க்கு எதிரூன்றித் தம்மதில் காப்போர் சூடும் மாலை. அழுவநீர்வேலை-பரப்பானநீரையுடைய கடல். கொண்ட துன் ஊர் எனப்பிரிக்க. கொண்ட = கொண்டது: விகாரம். கொண்டதுஉன் ஊர் என்று பிரித்து உரைப்பாருமுளர். பி-ம்:—[1]குரங்கினம். [2]சமைதும், சமைத்தி. [3]என்னது. [4]என்றே. [5]தொடக்கநோக்கினுச்சிகைக், தொடக்கநோக்கி நொச்சியிற். (௯0௩)

13. எழுமழு தண்டு [1]வேல்வா ளிலைநெடுஞ் சூல [2]மென்றிம்
முழுமுதற் படைக ளேந்தி யிராக்கதர் [3]முனைந்த போது
தொழுதுதம் படைகள் [4]கைவிட் டோடுவார் சுரர்க[5]ளென்றால்
விழுமிது குரங்கு வந்து வெறுங்கையாற் கொள்ளும் வென்றி.

(இ - ள்.) எழுவும் மழுவும் தண்டும் வேலும் வாளும் இலைத்தொழிலையுடைய நெடியசூலமும் என்ற இப்படிப்பட்ட சிறந்த முதன்மை பெற்ற படைக்கலங்களைத் தாங்கிக்கொண்டுவந்து இராக்கதர் (போரிலே) முனைந்தபோது, தேவர்களே தம்முடைய படைக்கலங்களை விட்டிட்டுக் கைகூப்பிய வண்ணம் ஓடுவார்களென்றால், குரங்குகள் வந்து (படைக்கலங்கொள்ளாத) வெறுமையுள்ள கைகளால் கொள்ளுகிற வெற்றி மிகச்சிறந்திருக்கின்றது; (எ - று.)

நமக்குமுன் தேவர்களே படைக்கலங்களைப்போகட்டுவிட்டுத் தொழுதுகொண்டு ஓடுகையில், படைக்கலமேயில்லாத குரங்குகளால் என்ன செய்யமுடியு மென்றவாறு. விழுமிது-இகழ்ச்சிக்குறிப்பு: இகழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும். பி-ம்:— [1]வில். [2]வென்றி. [3]முனிந்த, மலைந்த. [4]முன்னிட்டு, போகவிட்டு. [5]என்னின. (௯0௪)

14.—நிகும்பன் வெகுண்டுகூறியதும், மாலி கூறத் தொடங்குதல்.

ஈ[1]திவ ணிகழ்ச்சி யென்னு வெரிவிழித் திடியி னக்குப்
பூதலத் தடித்த கையன் நிகும்பனென் றொருவன் [2]பொங்க
வேதனைக் காம மந்தோ வேரொடுங் கெடுத்த [3]தென்னு
மாதுலத் தலைவன் [4]பின்னு மன்பினோர் [5]மாற்றஞ் சொன்னான்

(இ - ள்.) இப்போது நிகழவேண்டுவது இவ்வாறு [சேனையோடுபொருவதே] என்றுசொல்லி, நெருப்புப்பொறிபறக்க (உக்கிரமாக) விழித்து இடிபோல(ப் பேரொலிதோன்ற)ச்சிரித்து, பூமியிலறைந்த கையனாய், நிகும்பனென்ற ஒருவன் சினம்பொங்கி நிற்க,— மாதுலனாகிய தலைவன் 'வேதனையையுண்டாக்குங் காமம் வேரொடுங் கெடுத்துவிட்டது! அந்தோ!' என்று சொல்லி, அன்பினால் (பின்னும்) ஓர்வார்த்தை கூறலானான்; (எ - று.)— அதனை மேல் இரண்டு கவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—[1]இவர். [2]பொங்கி. [3]என்ன. [4]மன்னும். [5]வார்த்தை. (905)

15.—இரண்டுகவிகள் - மாதுலத்தலைவன் சீதையைக் கொடுத்து இராமனைச் சரணடைவதே உறுதியென்று காரணத்தோடு கூறுதல்.

புக்கெரி மடுத்திவ் வூரைப் பொடிசெய்து [1]போயி னாற்குச்
சக்கர முண்டோ கையில்[2] தனுவுண்டோ வாளி யுண்டோ
[3]இக்கிரி பத்தின் [4]மௌலி யினமணி [5]யடங்கக் கொண்ட
சுக்கிரீ வற்கு முண்டோ சூலமும் வாளும் வேலும்.

மூன்று கவிகள் - ஒரு தொடர்.

(இ-ள்.) (இவ்வூரிற்) புகுந்து நெருப்பையூட்டி இந்தஊரைப் பொடியாய்ச்செய்துபோன அநுமானுக்குக் கையிற் சக்கரமிருந்ததோ? தநுசு இருந்ததோ? (தநுசிற கோத்தெய்யும்) அம்புதான் இருந்ததா? பத்துக்கிரிபோன்றுள்ள இந்த முகுடத்தின் தொகுதியான மணி முழுதும் கொண்டுபோன சுக்கிரீவனுக்கும் சூலமும் வாளும் வேலும் உண்டோ? (எ - று.)

'விழுமிதுகுரங்குவந்து வெறுங்கையாற் கொள்ளும்வென்றி' என்று கூறியதற்கு விடையாக, 'முன்னம் இலங்கையை எரிமடுத்துப்பொடியாக்கின அநுமானுக்கும், இப்போது இராவணன்முடி மணிகளைப் பறித்துச்சென்ற சுக்கிரீவனுக்கும் யாதொருபடைக் கலமுமில்லையே: ஆகையால், வெல்வதற்குப்படைக்கலமிருந்தே தீரவேண்டு மென்பதில்லை' என்று காட்டியவாறு. பி-ம்:—[1]போயினார்க்குஞ். [2]தசமுகன்றலைகளான, தசமுகன்றலைகளாரும், தசமுகனறலைகளபத்தின். [3]இக்கிரீவத்தின், இக்கிரீடத்தின். [4]மின்னும். [5]இமைப்பிற். (906)

16. [1]தொடைக்கலந் திராமன் வாளி தோன்றுதன் முன்னர்த் தோன்ரு
இடைக்கு [2]அலம் வருதல் செய்யு முலையினாள் தன்னை யீந்து
படைக்கல முடைய நாம்அப் படையிலாப் படையை [3]யீண்ட
அடைக்கலம் புகுவ தல்லால் இனிப்புகு [4]மரணு முண்டோ.

(இ-ள்.) இராமனுடைய அம்புகள் தொகுத்தலைப் பொருந்தித் தோன்றுவதற்கு முனனம் (கணணுக்குத்) தோனருத இடுப்பிற குத்துன்பத்தையுண்டாக்குகின்ற தனங்களையுடையவளான சீதையைக்கொடுத்திட்டு, படைக்கலங்களையுடைய நாம் படைக்கலமில்லாத அந்த (மாற்ருன்) சேனையை விரைவாக அடைக்கலம் புகுவதன்றி இனி (த் தீங்குவராமல்) அடைதற்கு உரிய அரணும் வேறு உளதோ? (எ-று.)—பி-ம்:—[1]தொடைககலத்து. [2]அலமரலைச், அலமரவு. [3]ஈண்டி, ஈன்ற. [4]அரணம். (907)

17.—இராவணன் மாலியைக்கடிந்து மொழி கூருதேயென்ன, அன்னுன மௌனமாதல.

என்புழி [1]மாலி தன்னை யெரியெழ நோக்கி [2]என்பால்
வன்பழி தருதி போலாம் [3]வரனமுறை யறியா வார்த்தை
[4]அன்பழி சிந்தை தன்னு லடாதன [5]அறைய லென்ருன்
பின்பழி [6]யெய்த நின்ருன் அவன் பின்னைப் பேச்சு விட்டான்.

(இ-ள்.) என்றுசொல்லும்போது, மாலியை, பின்னர்ப்பழிப்பையடையப்போகின்றவனுன இராவணன், தீப்புறப்படவிழித்துப் பார்த்து, 'என்னிடத்து வலியபழியைத் தருவாய்போலும்: அனபினுல் உறுதிநிலைகெட்டிருக்கின்ற கருத்தனுல தகுதயில்லாதனவும் சொல்லும்முறையறியாதனவுமான சொறகளைச் சொல்லாதே' என்று கூறினுன்; அந்த மாலி பின்பு பேசுவதை நிறுதது விட்டான்; (எ-று.)

இராவணன் தன்நிலையையுணராது 'வன்பழி தருதிபோலாம்' என்று அநதமாலியை அதட்டிவிட்டுப் பின்பே செய்கின்ற போரத் தொழில் அநத இராவணனுககுப் பழிபபையே விளைததலால, 'பின பழி யெய்த நின்ருன்' எனருா. வன்பழி - இராவணனயாற்ரு னுக்கு அஞ்சிச் சரண்புகுந்து கைக்கொணட சீதையைக் கொடுத தாலெனபது. பி-ம்—[1]அன்னயானறனனே, அரசனறனனே. [2]அன பால். [3]வாய். [4]அன்புளி. [5]அறைதி. [6]என்னவெய்யான. (908)

18.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்-ஒரு தொடர். இலங்கையில் இன்னாரினனர் இனனினன இடததுச் சேனையோடு இருக்க வேணடுமென்று இராவணன அணிவகுததுவைததலைக கூறும்.

காட்டிய கால கேயர் கொழுநிணக் கற்றை காலத்
தீட்டிய படைக்கை [1]வீரச் சேனையின் றலைவ தெள்ளி
ஈட்டிய [2]அரக்கர் தானை யிருநூறு வெள்ளங் கொண்டு
கீட்டிசை வாயி னிற்றி நினபெருங் [3]கிளைக ளோடும்.

(இ-ள்.) (போரில் தலை) காட்டிய காலனேயரின் கொழுவிய நிணத்தொகுதியை வெளிப்படுத்துமாறு தீட்டிய படைக்கலங்களைக் கையிலே கொண்ட வீரச்சேனையின் தலைவனே! ஆராய்ந்து சேர்ந்த அரக்கச்சேனை இருநூறுவெள்ளங்கொண்டு, நினது பெருஞ்சுற்றத்துடனே (இலங்கையின்) கீட்டிசைவாயிலில் நிற்பாய்; (எ - று.)

சேனையின் தலைவன் பிரகத்தனென்பது, முன்னரே கூறப்பட்டது. கீழ்திசை என்றதொடர் கீட்டிசை என ஆயிற்று. பி-ம்:—[1] வீரச்சேனையின். [2] படைஞரோடும், அரக்காசேனை. [3] இளையினோடும். (909)

19. காலன்றன் களிப்புத் தீர்த்த [1] மகோதரக் காளையே போய்
மாலொனறு மனத்து [2] வீர மாபெரும் பக்கனோடும
கூலங்கொள் குரங்கை யெல்லாங் [3] கொல்லுதி வெள்ள [4] மான
நாலைம்ப தோடுஞ் சென்று நமனறிசை வாயில் நண்ணி.

(இ-ள்.) காலனுடையமகிழ்ச்சியைப்போக்கி மகோதரனென்னும் பேர்பூண்ட காளைப்பருவததானே! போர்ப்பித்துப்பொருந்திய மனமுள்ள வீரத்தைக்கொண்ட மகாபாரிசுவனுடனே வெள்ளம் இருநூறுபொருந்திய சேனையுடனே புறப்பட்டுத் தெற்குத்திக்கு வாயிலைபடைந்து, வாலைக்கொண்டுள்ள குரங்குகளையெல்லாங் கொல்லுவாய்; (எ - று.)—வாலாட்டத்தையொழிக்கவேணுமென்பான் 'கூலங்கொள் குரங்கைக் கொல்லுதி' என்றான். கூலம்-லாங்கூலமென்பதன் முதற்குறை: இனி, குலம் என்பதுகூலமென்று நீட்டல்விகாரம் பெற்றதாகக்கொண்டு, தொகுதியான என்று பொருளுரைப்பினுமாம். பி-ம்:—[1] மகோதரகாளையே. [2] வீரன். [3] கொலலுநின், கொல்லுமின். [4] கொண்ட. (910)

20. ஏற்றமென் [1] சொல்லி [2] னென்பா லிந்திரன் பகைஞ [3] அந்நாள்
காற்றினுக் கரசன் மைந்தன் கடுமைநீ [4] கண்ட தன்றோ
நூற்றிரண் [5] டாய வெளளம் [6] நுன்பெரும் படைஞர் சுற்ற
மேற்றிசை வாயில் [7] சேர்தி [5] விடிவதன் முன்னம் வீர.

(இ-ள்.) என்னிடத்து (உன்னுடையமேன்மையை)ச் சொல்லினால் யாது சிறப்பு? இந்திரசித்தே! அப்போது வாயுபுத்திரனை அநுமானுடையகடுமை நீ கண்கூடாகக்கண்டதன்றோ! வீரனே! இரண்டுநூறுவெள்ளமானசேனையும் உனது பெரும்படைஞரும் சூழ விடிதற்கு முன் மேற்றிசைவாயிலிற்சேர்வாய்; (எ-று.)—கீழ் 18, 19—ஆஞ் செய்யுட்களிலும் மேல் 21-ஆஞ் செய்யுளிலும் வருதற்கு ஏற்ப, நூற்றிரண்டு என்பதற்கு நூறாகிய இரண்டு [இருநூறு] எனப்பொருள் கொள்ளப்பட்டது. பி-ம:—[1] சொல்ல. [2] ஒளவாள், வல்வில். [3] அந்நாள். [4] கண்டாயன்றே, கணடதனறே. [5] ஏய. [6] நும், நுண். [7] சேர்த்தி. (911)

21. இந்நெடுங் கால மெல்லா மிமையவர்க் [1]கிறுதி கண்டாய்
புன்னெடுங் குரங்கிற் சேரல் புல்லிது புகழு மன்றால்
அந்நெடு மூலத் தானை யதனொடு [2]மமைச்ச ரோடுந்
தொன்னெடு [3]நகரி காக்க [4]விருபாக்க என்னச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) விருபாட்சனே! இந்தநெடுங்காலமெல்லாம் தேவர்கட்குத்துன்பத்தை யுண்டாக்கினை; (அப்படிப்பட்ட நீ) புல்லிய மிக்க குரங்கின் படைமீது (போர்க்குப்) போதல், இழிவைத்தருவது: புகழுமன்று: (ஆதலால்), அந்தமிக்க மூலபலத்தோடும் மந்திரிமாரோடும் பழமையான நெடியநகரைக்காப்பாயாக என்று கூறினன், (இராவணன்); (எ - று)—[1]இறக்கம். [2]அரசரோடும். [3]நகரைக். [4]வுருபாக்கனென்னச், இருக்கவென்றரக்கன். (912)

22. கடகரி புரவி [1]ஆள்தேர் கமலத்தோ னுலகுக் [2]கிப்பாற்
[3]புடையுள பொருது கொண்டு [4]போர்பொரப் பொங்கு கின்ற
இடையிடை மிடைந்த சேனை யிருநூறு வெள்ளங் கொண்டு
வடதிசை வாயில் காப்பேன் யானென வகுத்து விட்டான்.

(இ-ள்.) பிரமதேவனுடைய உலகத்துக்கு இப்புறமுள்ள இடங்களிற் போர்செய்து மேற்கொண்டுபோர்செய்தற்குப் பொங்குகின்றனவான மதப்பெருக்கையுடைய யானை குதிரை காலாள் தேர் என்பவற்றுடன் அங்கங்கு நெருங்கியுள்ள சேனை இருநூறு வெள்ளங்களையும் யான் கொண்டு (இலங்கையின்) வடதிசை வாயிலைக்காப்பேனென்று (இவ்வாறு ஆயிரம்வெள்ளஞ் சேனையையும்) பிரித்து விட்டிட்டான் (அவ்விராவணன்); (எ - று.)

உள புடை என மாறுக. சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுள் "இந்நெடுங்காலம்" என்றுதொடங்கும் முந்திய செய்யுளுக்கும் முன்னே யுள்ளது. ஒரு பிரதியில் "[23]கலங்கிய" என்ற அடுத்தசெய்யுளுக்குப் பின் உள்ளது. பி-ம்:—[1]ஆடேர், காற்றேர், காற்பார். [2]அப்பாற். [3]புடையன. [4]போர்பெருப். (913)

23.—இராப்பொழுது விடிதல்.

கலங்கிய [1]கங்கு லாகி நீங்கிய கற்பங் காணும்
நலங் [2]கிளர் தேவர்க் கேயோ நான்மறை முனிவர்க் கேயோ
பொலங்கெழு சீதைக் கேயோ பொரு [3]வலி யிராமற் கேயோ
இலங்கையர் வேந்தற் கேயோ [4]எல்லார்க்குஞ் செய்த தின்பம்.

(இ-ள்.) கலங்குவதற்குக்காரணமான கங்குலென்றுவடிவங் கொண்டு நீங்கிய கற்பமானது,—(போர்) காணப்போகின்ற நன்மை விளங்குகின்ற தேவர்கட்குமாத்திரந்தானோ, நான்கு வேதங்களில் வல்ல முனிவர்க்குமாத்திரந்தானோ, அழகுவிளங்குகின்ற சீதைக்கு மாத்திரந்தானோ, போர்செய்யவல்ல வலிமையமைந்த ஸ்ரீராமனுக்கு மாத்திரந்தானோ, இலங்கையரசனுக்கு மாத்திரந்தானோ? எல்லாருக்கும் இன்பஞ்செய்தது; (எ - று.)

'எப்போது போர்நேர்ந்து ராட்சசசங்காரம் நிகழப்போகின்றது?' என்பதையே எதிர்பார்த்திருக்கும் தேவர்முதலியோர்க்கும், அவ்வாறான கருத்தோடு பிரிவுத்துயரால் வருந்தும் சீதாராமர்கட்கும், மன்மதவாதைப்படும் இராவணனுக்கும் கற்பம்போல்தோன்றிய இரவு கழிந்து இன்பத்தை விளைத்ததென்க. இச்செய்யுள் முதல், சிலபிரதிகளில் அங்கதன்தூதுபடலம் தொடங்குகின்றது. காணும்நலம் - கண்ணுக்குத் தெரிகிற அழகு எனினுமாம். பி - ம்:—[1]கங்குலங்கு நீங்கிய, கங்குலாங்குநீங்கிய, கங்குல்நீங்கிவிடிந்தன. [2]கெழு. [3]விறல். [4]இன்பம்வந்தெய்திற்றென்பார். ( )

24.—சூரியோதய வருணனை.

[1]அளித்தக வில்லா ஆற்ற லமைந்தவன் கொடுமை யஞ்சி
வெளிப்படல் அரிதென் [2]றுன்னி வேதனை யுழக்கும் [3]வேலை
[4]களித்தவற் களிப்பு [5] நீக்கிக் காப்பவர் தம்மைக் கண்ணுற்று
ஒளித்தவர் [6]வெளிப்பட் டென்னக் கதிரவ னுதயஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) கருணையாகியநற்குணம் இல்லாத வல்லமையமைந்தவனை கொடுங்கோலரசனது கொடுமைக்கு அஞ்சி (நாம்) வெளிப்படுதல் அருமையானது என்றுநினைத்து (சிற்றரசர்) வருத்தம் நுகரும்போது, (அங்ஙனஞ்) செருக்குற்றவனை கொடுங்கோலரசனைச் செருக்கைப்போக்கிக் காப்பவரான சக்கரவர்த்தியைக் கண்ணுற்று ஒளித்திருந்த அவர் வெளிப்பட்டாற்போலச் சூரியன் உதிக்கலானான்; (எ - று.)—காப்பவர் - ஸ்ரீராமன். பி - ம்:—[1]அளித்தகை. [2]உள்ளம். [3]காலைக். [4]களித்தவர்களிப்பு. [5]நீங்கக், நோக்கிக். [6]வெளிப்பட்டன்ன. (915)

25.—வானரசேனை இலங்கையின் வாயில்களை வளைத்தல்.

உளைப்புறு மோத வேலை [1]ஓங்குஅலை யொடுங்கத் தூர்ப்ப
அளப்பருந் தூளிச் சுண்ணம் ஆசைக [2]ளலைக்கும [3]பூசல்
இளைப்பருந் [4] தலைவர் [5]முன்னம் [6]ஏவலி னெயிலை முற்றும்
[7]வளைத்தனர் விடியத் தத்தம் [8]வாயில்கள் தோறும் வந்து.

(இ-ள்.) விடியாநிற்கையில்,—ஒலித்தல்பொருந்திய நீர்ப்பெருக்கையுடைய கடலின் ஓங்கிய அலை யடங்குமாறு அளக்கமுடியாத புழுதிப்பொடி தூர்க்க, திக்குக்களை யலையாநிற்கும் போரில் இளைத்தலில்லாத (வானரத்) தலைவர், முன்னம் ஏவிய கட்டளையின்படி தம் தம் வாயில்கடோறும் வந்து (அந்தஇலங்கையின்) மதிளை முற்றும் வளைத்தனர்; (எ - று.)

செல்லும் சேனைகள் எழுப்பிய புழுதிப்பொடிகள், கடலலைகளை வெளிச்செல்லவொட்டாமல் தம்முட்படும்படி கவிந்துகொண்டன எனத்தூளிமிகுதியை உயர்வுநவிற்சியணி வகையால் விளக்கியவாறு. பி - ம்:—[1]ஓங்கலையொடுங்கித் தூர்க்க, ஓங்கலையோடுதுன்னி. [2]அலைப்பப். [3]பூசை. [4]தேவர். [5]முன்னே. [6]ஏயவர். [7]வளைத்தவர், வளைத்திட. [8]வாயிலின்வந்துசார்ந்தார், வாயில்கள் வந்துசேர்ந்தார். (916)

26.—வானரசேனைகள் மதிளைத் தழுவி யாரவாரிக்கையில் சுக்கிரீவலட்சுமணர் முன்செல்ல இராமனும் செல்லுதல்.

தந்திர மிலங்கை மூதூர் மதிலினைத் தழுவித் தாவி
[1]அந்தரக் குலமீன் சிந்த வண்டமுங் [2]கிழிய வார்ப்பச்
செந்தனிச் சுடரோன் சேயுந் தம்பியு [3]முன்பு செல்ல
இந்திரன் தொழுது வாழ்த்த விராமனு மெழுந்து[4]சென்றான்.

(இ - ள்) (எயிலை முற்றும்வளைத்த) வானரசேனையானது இலங்கையென்னும் பழமையான ஊரின் மதிலினைத் தழுவிப் பாய்ந்து வானத்திலுள்ள தொகுதியானநட்சத்திரங்கள் சிந்தும் படியும் அண்டமுங்கிழியும்படியும் ஆரவாரிக்கையில், ஒப்பற்ற செவ்விய ஆயிரங்கிரணங்களையுடையவனை சூரியனுக்குக்குமாரனை சுக்கிரீவனும் இளையபெருமாளும் முன்னே செல்ல, இந்திரன் தொழுதுவாழ்த்தாநிற்கையில், இராமபிரானும் எழுந்துபோனான்; (எ - று.)—தந்திரம் = தந்த்ரம். சேனை: வடசொல். பி - ம்:— [1]அந்தியங். [2]குலுங்க. [3]பின்பு. [4]போனான். (917)

27.—இரண்டுகவிகள் - அரக்கர்சேனையை வானரசேனை வளைந்ததன் வருணனை.

நூற்கடற் புலவ ராலும் நுனிப்பரும் வலத்த தாய
வேற்கடல் தானையான விரிகடல் விழுங்கிற் றேனும்
கார்க்கடல் புறத்த தாகக் கவிக்கடல் வளைந்த காட்சி
பாற்கட லழுவத் துள்ள தொத்ததப் பதகன் மூதூர்.

(இ - ள்.) அந்தப்பாதகனான இராவணனுடைய முதுமையான ஊரானது, - கடல்போற்பரந்த நூலில்வல்ல புலவராலும் ஆராய்ந்து உணர்தற்குஅரிய (பெரு) வலிமையுள்ளதாகிய வேற்படைத்தொகுதியைக்கொண்ட (அரக்கர்)சேனையான விரிந்தகடலால் விழுங்கப்பட்டிருந்த தென்றாலும், கரியகடல் புறத்ததாகக் கவிக்கடல் வளைந்த காட்சியானது,—ஒருபாற்கடலின் பரப்பிலே உள்ளதை யொத்திருந்தது; (எ - று.)—முதலிரண்டடிகள், அரக்கர்சேனை கடல்போற் பரந்துள்ளதென்ற பொருளைக் காட்டும். குரங்குச்சேனைசூழ இடையிலிருந்த அரக்கச்சேனை நிரம்பிய இலங்கை, கரியகடலைப்புறத்தேகொண்ட பாற்கடலிடையிலும் ஒரு கருங்கடலிருப்பது போலுமென்றார்: தற்குறிப்பேற்றவணி. ()

28. அலகிலா [1]வரக்கன் சேனை யகப்பட வரியின் [2]தானை
வலைகொலா மென்னச் சுற்றி [3]வளைத்ததற் குவமை கூறின்
[4]கலைகுலாம் பரவை யேழுங் கால்கிளர்ந் தெழுந்த காலத்து
உலகெலா மொருங்கு கூடி [5]யொதுங்கின வேயு மொக்கும்.

(இ-ள்.) கணக்குஅற்ற இராவணன்சேனை (தனக்குள்ளே) அகப்படுமாறு குரங்குச்சேனை ஒருவலையோஎன்னும்படி சுற்றிக் கொண்டு வளைத்ததற்கு உவமை கூறுவோமேயாயின்,—நூல்

களிற் கூறப்பட்டுள்ள ஏழுசமுத்திரங்களும் சண்டமாருதத்தாற் பொங்கி யெழுந்த காலத்தில் உலகெலாம் ஒருசேரக்கூடி ஒதுங்கின வற்றையும் ஒத்திருக்கும்; (எ - று.)

வானரசேனை ஏழுகடல்கள் போன்றிருக்க, அரக்கர்சேனை ஓரிடத்து உலகெலாம் ஒருங்குகூடியதை யொக்கு மென்றவாறு; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. உம்மை-எச்சம். பி-ம்:—[1] அரக்கர். [2] சேனை. [3] வளைந்ததற்குவமைகூறின், வளைத்தமானகரமென்றே, வளைத்தமாநகரமன்றே. [4] மலைகொலாம். [5] ஓங்கினவேயுமொத்த. ()

வருணனை வழிவேண்டுபடலம்முதல் அணிவகுப்புப்படலம் வரையில் ஸ்ரீவான்மீகிமுனிவர் கூறிய சரித்திரப்போக்குச் சுருக்கமாக வருமாறு:—விபீடணபட்டாபிஷேகம் நிகழ்ந்தபிறகு 'அநுமானும் சுக்கிரீவனும் கடலைக் கடக்கும் உபாயமென்?' என்று விபீடணனை வினவ, 'ஸ்ரீராமன் சமுத்திர ராஜனைச் சரணமடைவதே தக்கது' என்று விபீடணன்கூற, அதனைச் சுக்கிரீவன் ஸ்ரீராமனுக்குஅறிவித்தான். ஸ்ரீராமனும் உடன்பட்டான். இது இவ்வாருக, சைனியங்களோடு ஸ்ரீராமன் கடற்கரைசார்ந்ததை ஒற்றனை சார்த்தூலன் மூலமாயறிந்த இராவணன் சுக்கிரீவனை இராமபிரானிடத்தினின்று வேறுபடுத்துமாறு சுகனையனுப்ப, அவனும் கிளியுருக்கொண்டுவந்து வானத்திலிருந்தபடியே இராவணன் மொழிந்தவிதமாகவே சுக்கிரீவனைப் பேதப்படுத்தும்மொழிகளைக் கூறுகையில், வானரர்கள் அவன்சிறகைப்பறிப்பதும் அடிப்பதுமாகி, அவ்வரக்கனைப் பூமியில் தள்ளினர்: வானரர் அவ்வாறு வருத்துகையில், சுகன் இராமபிரானிடத்து ஓலமிட, ஸ்ரீராமன் கருணைகூர்ந்து வானரரைத்தவிர்த்து அபயந் தந்தனன். பின்பு அவ்வரக்கன் வானத்தெழுந்து 'இராவணனிடத்து என்ன மறுமொழி சொல்வது?' என்று சுக்கிரீவனை வினவ, சுக்கிரீவன் இராவணன் செயலையெல்லாங் கண்டித்து அவற்றைக் கூறுமாறு பணித்தனன். பின்னர் அங்கதன் சுக்கிரீவனைப்பார்த்து 'மகாராஜனே! இவன் தூதுவ னல்லன்: வானத்திருந்தபடி நம்நிலைமையெல்லாங் கண்டு போவதற்குவந்த ஒற்றன்: ஆகையால், இவனை இலங்கைக்குப் போக விடலாகாது' என்ன, பின்னர்ச் சுக்கிரீவன் கட்டளைப்படி வானரர்கள் வானத்தெழுந்து அவ்வரக்கனைப்பற்றிக் கட்டிப் போட்டனர்.

பின்பு ஸ்ரீராமன் தர்ப்பசயனத்தில் மூன்று இரவுகள் கிடந்து ஆராதித்தும் சமுத்திரராசன் அருள்புரியாதிருக்கச் சினந்து பாணத்தைவிடுவதற்கு முயலுகையில், இலட்சுமணன் வேண்டாமென்று தடுக்கவும் பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்தான்; அப்போதும் அக்கடலரசன் வாராமையாற் பெருஞ்சினங்கொண்டு பிரமாத்திரத்தைத் தொடுக்கத்தொடங்கினன். தொடங்குதலும், கடலரசன் இராமபிரானுக்குப் பிரதியட்சமாகித் தான் வற்றிடுவது தகுதியன் றென்றும் ஜலத்திற்செல்லுமவர்கட்குக் கடலிடையி

னுள்ள முதலே முதலியவற்றால் யாதோரிடையூறும் நேராத வண்ணஞ் செய்வதாகவும், தன்மீது அணைகட்டினால் தாங்குவதாக வும் இணங்கினன். அதுகேட்ட ஸ்ரீராமன், 'ஆயின், என்னம்பு வீணாகாதே: இதற்கு இலக்குஎன்?' என்ன, கடலரசன் 'என்னிடை யில் வடபுறத்தில் த்ருமகுல்யமென்ற இடத்தில் எனக்குப் பகை ஞராய்ப் பலரிருக்கின்றனர்: அங்குவிடுவாய்' என்றான். அவ்வண் ணமே ஸ்ரீராமன், அஸ்திரத்தை விடுக்க, அது அப்பகைவர்களை யொழித்து அவ்விடமெல்லாம் நீரற்றதாகும்படி செய்தது. அத னால், அவ்விடம் மருகாந்தாரமாயிற்று. ஆனால், இராமபிரான் எய்த அந்த அம்பு ஊடுருவிச்சென்றவிடம் ஒருகிணறாகி வருண கூபமென்று புகழ்பெற, அங்குப் பாதாளத்தினின்று நீர்பொங்கிப் பெருகி எங்கும் புலப்படுவதாயிற்று. ஸ்ரீராமன் அவ்விடமெல்லாம் பசுமுதலியன செழித்திருக்கும்படி வரமீந்தனன்.

அப்பால் கடலரசன் நளனைச்சுட்டி இவன் சேதுகட்டுந்திறமை வாய்ந்தவனென்பதைத் தெரிவித்துச்சென்றான். நளனும் சேது கட்ட உடன்பட்டு, ஸ்ரீராமன் கட்டளையால வானரர்கள் உதவி செய்ய, முதனாள் பதினான்குயோசனை தூரமும், இரண்டாம்நாள் இருபது யோசனை தூரமும், மூன்றாம்நாள இருபத்தொரியோசனை தூரமும், நான்காம்நாள் இருபத்திரண்டுயோசனை தூரமும், ஐந்தாம்நாள் இருபத்துமூன்றுயோசனை தூரமுமாகப் பத்து யோசனையகலமும் நூறுயோசனைநீளமுமுளள சேதுவை ஐந்து நாளிற் கட்டிமுடித்தான். அப்பால் ஸ்ரீராமன் வானரசைனியத் துடனே கடலைககடந்து சுவேலபருவதத்தை யடைந்தானாக, தேவர்கள் சுபமொழிகளாற்கொண்டாடினர்.

பின்பு ஸ்ரீராமன் போரைத்தெரிவிக்கிற உற்பாதங்களைக் கண்டு இளையபெருமாளுக்குக் காட்டினன். சேனைகளெல்லாம் தக்க இடத்திலிறங்கியபின்பு திரிகூடமலையின்மேல் தோன்றும் இலங்கையைக் கண்டு பிராட்டியின்நினைவால் முதலில் வருத்தந் தோன்ற, மகாவீரனாகிய ஸ்ரீராமன், அதையடக்கிக்கொண்டு இலங்கையின் வளத்தையெல்லாம் இலட்சுமணனுக்குக் காட்டி னன். பிறகு சேனையை ஒழுங்குபடுத்தக்கருதி, அங்கதன் நீல னுடன்சேனையின் நடுப்புறத்தும், இடபன் தன் கூட்டங்களோடு வலப்புறத்தும், கந்தமாதனன் இடப்புறத்தும், சாம்பவான் சுஷே ணன் வேகதர்சி யென்பவர்கள் வயிறுபுறத்தும், சுக்கிரீவன் தன் சைனியங்களோடு பின்புறத்தும் இருக்கஎன்றுசொல்லி, தானும் இலட்சுமணனும் சேனையின் தலைப்புறத்து இருந்துகொண்டு இவ் வாறு கருடவ்யூகமாக அணிவகுத்து நிறுத்தினன். வானரா இலங் கையைப்பாழ்படுக்க வெண்ணி உற்சாகம் மூண்டிருந்தனர். இங்ங னம் அணிவகுத்த பின்பு,ஸ்ரீராமன்'இனி,இந்தச் சாரனைக் கட்டை அவிழ்த்து விடலாம்' எனறு சுக்கிரீவனுக்குக் கூற, சுக்கிரீவன் அவனைவிடுவித்தனன். விட்டிடவே,சுகன் இராவணனிடம்போய்

சேர்ந்தவனாய், நிகழ்ந்ததைச் சொல்லி 'இராமனிடம் சீதையைத் தரவேணும்: இல்லாவிடின் போராவது புரிக' என்றனன். அது கேட்ட இராவணன் சினம்பொங்கத் தன்வல்லமையைப் பாராட்டிக்கூறினான்.

பின்பு, இராவணன் மந்திரிகளான சுகசாரணர்களை வேவு பார்த்துவருமாறு அனுப்ப, அவர்கள் வானரசைனியத்திற் புக்கிருத்தலும் விபீடணன் கண்டறிந்து அவர்களைப்பிடித்து ஸ்ரீராமனிடம் ஒப்புவித்தான். இராமன் அருள்கொண்டு வானரசைனியங்களையெல்லாம் காணுமாறுசெய்து விட்டிட, அவர்கள்போய் இராவணனைக் கிட்ட, அவர்களில் சுகன் நிகழ்ந்த செய்தியையும் இராமனாதியருடைய பராக்கிரமத்தையும் பாராட்டிக் கூறிச் சீதையைக் கொடுத்திடுவது தகுதி யென்றனன். இராவணன் அது கேட்டுச் சுகனைப் பழித்துத் தன்னை மெச்சிக்கூறி, வானரசேனையைப் பார்க்கவிரும்பி உயர்ந்த உபரிகையின்மேலேற, சாரணன வானரயூதபதிகளைக் காட்டி அவரதுபராக்கிரமங்களை யெடுத்துக் கூறினன்: சாரணன் கூறாது விட்டுப் போனவற்றையெல்லாம் சுகன் சுட்டிக்காட்டிக் கூறினான். அதுகேட்ட இராவணன் மனத்தில் அச்சங்கொண்டானாயினும் மாற்றாரைப்புகழ்ந்ததற்காக அவர்களைக் கண்டித்து வெருட்டிவிட்டு, அருகே நிற்கும் மகோதரனைநோக்கி ஏற்ற ஒற்றரை யழைக்குமாறு பணித்தனன். அக்கட்டளையின்படியே சார்த்தூலன் முதலிய ஒற்றர்வர, அவர்களை எதிரிகளின் உளவுகளை யெல்லாம் அறிந்துவருமாறு விடுத்தனன். விடுக்கப்பட்ட அவர்கள் சென்று வேற்றுருக்கொண்டு வேவுபார்க்கையில் விபீடணன் அவர்களைக்கண்டுபிடித்து மற்றவரை வெருட்டிவிட்டுச் சார்த்தூலனைமாத்திரம் வானரர் கையிற் பிடித்துக் கொடுத்தனன். வானரர் அந்தச் சார்த்தூலனை வருத்துகையில் ஸ்ரீராமன் கண்டு விடுவித்தனன். அரக்கர்கள் மீண்டு இலங்கைசேர்ந்து செய்திசொல்லினர். மீண்டும் இராவணனால் வினாவப்பெற்ற சார்த்தூலன் தான் கண்டதையும் நிகழ்ந்ததையும் விரிவாகச்சொல்லித் தன்னை விடுவித்தபின் இராமன் கருடவியூகமாயணிவகுத்த சேனையுடன் இலங்கைநோக்கி வருவதையும் தெரிவித்து, 'சீதையையாவது கொடுத்துவிடுக: நன்றாகப் போராவதுபுரிக,' என்று கூறினான். இராவணன் ஆலோசனை கொண்டு 'சீதையைக்கொடுப்பதில்லை' என்று தன்னுறுதியைக்கூறி, வானரர்களை 'இன்னார், இனையர்' என்று விரிவாக உரைக்குமாறு வினவ, அவனும் அவற்றையெல்லாம் கூறினான்.

அப்பால் இராவணன் மனத்திற்சிறிது அச்சங்கொண்டு மந்திரிமார்களை வரவழைத்து அக்காலத்துக்கு ஏற்ற ஆலோசனைகளைச் செய்து மந்திரிமார்க்கு விடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டுத் தன் மாளிகைசேர்ந்திட்டு வித்யுஜ்ஜிஹ்வனை வரவழைத்து மஹாமாயாவியான அவனைக்கொண்டு துண்டிக்கப்பட்ட ராமசிரசையும் நாணேற்றினவில்லையும் மாடையால் நிருமிக்கச்செய்து சீதையிருக்கும் அசோகவனிகைக்குப்போய் அவற்றைச் சீதைக்குச்

சுட்டிக்காட்டி 'இது உன்னுடையபர்த்தாவான இராமன் தலை: இது அவனுடையவில்: மனுஷ்யனான அந்தஇராமனை ப்ரஹஸ்தன் இரவிற்கொன்று அவனுடைய சிரசைக் கொண்டுவந்துவிட்டான்; பார்: இனியாவது எனக்குஉட்படுவாய்' என்றனன். அதுகண்ட சீதை சொல்லமுடியாத பெருந்துயரோடு பலபடி புலம்பலானாள். அங்ஙனம் புலம்புகையில், வாயில்காவலன் வந்து இராவணனை நோக்கி, 'தலைவனே! பெருங்காரிய மிருத்தல்பற்றி மந்திரிகளோடும் பிரகஸ்தன்வந்து விரைவாக உம்மைப்பார்க்கும்படி விரும்புகின்றார்' என்று தெரிவிக்க, உடனே இராவணன் மந்திராலோசனையின் பொருட்டுப் புறப்பட்டுச்சென்றான். இராவணன் சென்றதும் மாயசிரசு முதலியனவும் மறைந்துபோயின. இராவணன் மந்திரசாலையில் ஆராய்ந்து சேனைகளையெல்லாம் வரவழைக்கும்படி சேனாபதிகட்குக் கட்டளையிட, அவர்களும் அவ்வாறே சேனைகளையெல்லாம் வரவழைத்து இராவணனுக்குச் செய்திதெரிவித்தனர்.

இது இவ்வாறு நிகழ்கையில், புலம்புஞ் சீதையை விபீடணனதுமனைவியான ஸரமை பலவகையாகத் தேற்றிக் கூறி, முடிவாக 'இராவணன் அப்போதுசெய்வதை வேணுமானால் அறிந்து வருகிறேன்' என்றுசொல்ல, சீதைஅங்ஙனஞ் செய்யுமாறு சொல்லினள். உடனே ஸரமை இராவணன் ஆலோசிக்குமிடம்போய், கேகசியும் கிழமந்திரியாகிய அவித்தனும் சீதையைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடும்படி இராவணனுக்குப் போதித்ததையும் என்ன சொல்லியும் அவ்விராவணன் போரில் மாள்வதல்லது சீதையைக் கொடுப்பதில்லை யென்று பிடிவாதமாய்நிற்பதையும் அறிந்துவந்து கூறினள். இங்ஙனம் ஸரமை சொல்லித் தேற்றிக்கொண்டிருக்கையில், பேரி சங்கம் இவற்றின் முழக்கங்களும் வானரர்களின் சிங்கநாதமும் அங்குச் செவியிற்பட்டன. சீதையின் மனமும் தெளிந்திட்டது.

இவ்வாறான பேரொலி செவிப்படவே, இராவணன், சிறிது ஆலோசித்து மந்திரிகளைப்பார்த்து 'பகைவனுடைய வல்லமையைக் கேட்டு உற்சாகமற்றிருக்கின்றீரே, இது என்? என்றனன். என்னவும், மால்யவான், இராசநீதிகளையும் நிகழ்ந்துள்ளவைகளையும் எடுத்துக்காட்டி' சீதையைக் கொடுத்து விடுவதே தகுதி' என்று வெகுவாகக் கூறினான். எவ்வளவுகூறியும் இராவணன் இணங்காமையால், அவன் மவுனமாயிருந்தான். இராவணன் மாலியவானைப் பலபடியாகப் பழித்துப் பிறகு செய்யவேண்டியதை ஆலோசித்து இலங்கைக்குக்காவலேற்படுத்தி, கிழக்குவாசலுக்குப் பிரகத்தனையும், தெற்கு வாயிலுக்கு மகோதரமகாபார்சுவர்களையும், மேலைவாயிலுக்கு இந்திரசித்தையும், வடவாயிலுக்குச் சுகசாரணர்களையும் பிரதானராக ஏற்படுத்தித் தானும் அவ்வடக்குவாயிலைப் பார்த்துக் கொள்வதாகச்சொல்லி, நகரின் இடைக்காவலுக்கு

விரூபாட்சனை யேவிக் காரியம்கைகூடியதாக நினைந்து அந்தப் புரஞ்சார்ந்தான். இதுநிற்க,

இலங்கையைச்சேர்ந்த சுக்கிரீவன் முதலியோர் ஆலோசிக்கத் தொடங்குகையில் விபீடணன் தன் மந்திரிமாரால் இராவணன் போருக்குச்செய்துள்ள ஏற்பாடுகளையெல்லாம் அறிந்துவந்து உணர்த்தி அதற்குஏற்பச் சேனையை நான்குவகையாகப் பிரித்து இராவணனைக் கொல்லுமாறு ஆலோசனை கூறினன். ஸ்ரீராமன், நீலன் முதலியோரைக் கிழக்குமுதலிய வாயிலைத் தகையும்படி ஏற்பாடுசெய்து, தான் போர்புரியும் வடதிசைவாயிலில் தனக்கும் மேற்குவாயிலிலிருக்கும் அநுமானுக்கும் உதவியாக விபீடணன் சுக்கிரீவன் சாம்பவான் என்ற மூவரையும் இருக்கும்படிசொல்லி, பின்னும் மந்திரிமார் நால்வரோடு விபீடணனும் தாங்களிருவரும் ஆகிய எழுவர்தவிர எவரும் மநுஷ்யரூபங் கொள்ளலாகாது என்ற ஏற்பாடுஞ் செய்தனன்.

இவ்வாறெல்லாம் ஏற்பாடுசெய்துவிட்டு ஸ்ரீராமன் இலங்கையைக்காணச் சுவேலமலையின்மீதுஏறி, அதன் அமைப்புகளையெல்லாம் கண்டனன். சுக்கிரீவனும் தன்வானரசைனியங்களோடு சுவேலமலையின்மீது ஏறி இலங்கையைக்காண்கையில்,இராவணன் இலங்கையின்கோபுரத்தின்மீது இராசசின்னங்களோடு நிற்பது கண்டு 'இராமனுக்குமுன் இந்தப்பயல் நிற்பதா?' என்று மனத் துச்சினம்பொங்கத் தாவிச்சென்று அவனோடு மல்யுத்தம் புரிய, வெகுநேரம்இருவர்க்கும் வெற்றி தோல்வியின்றியிருக்கையில்,வலிமைகொண்டு சுக்கிரீவன் இராவணனது பத்துக்கிரீடங்களையும் கீழேதள்ளிவிட்டு, அவன் மாயையைத் தொடங்கக் கருதஉடனே ஸ்ரீராமன்பக்கல்வந்து சேர்ந்தான். ஸ்ரீராமன் அவ்வண்ணம் சுக்கிரீவன் ஸாஹஸச்செயல் செய்ததற்குத் தான் மனத்தில் வருத்தங் கொண்டதை வெகுவாகத்தெரிவித்து, இனி அங்ஙன் செய்யாமலிருக்குமாறு கூறி அவன்வெற்றிக்கு மகிழ்ந்தான். அப்பால் பல வகை உத்பாதங்கள் தோன்றுவதைக் காட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீராமன் அணிவகுப்புடனே புறப்பட்டு இலங்கைவாயிலைச் சார, அவரவர்க்கு ஏற்படுத்திய இடத்திலே அவரவர் நிற்க, வானரசைனியங்கள் இலங்கை நடுநடுங்குமாறு கர்ச்சனை செய்தது. இவ்வண்ணம் அந்தச்சேனை இலங்கையைச் சூழ்ந்துகொண்டு தேவாசுரர்கட்கும் எதிரிடவொண்ணாதிருந்ததென்பது.

அணிவகுப்புப்படலம் முற்றிற்று.

13-ஆவது அங்கதன் தூதுபடலம்.

அங்கதனுடைய தூதைத் தெரிவிக்கும் படலமென்பது, பொருள்: ஸ்ரீராமன் 'சீதாபிராட்டியை இப்போதாவது தந்திடுக: அன்றேல், மலைந்திராமல் போருக்காவது நேரேவருக' என்று இராவணனிடத்துச் சொல்லிவருமாறு அங்கதனைத் தூதாகச் செலுத்தியமை இப்படலத்திற் கூறப்படும். சந்தியில் அங்கதன் றூதுபடலம் என்று வரும்.

1.—இராமபிரான் இராவணனது வருகையை நோக்கிநின்று வீபீடணனைக்கண்டு தான் கருதியதனைக்கூறந்தொடங்குதல்.

வள்ளலும் விரைவி னெய்தி வடதிசை வாயின் [1] முற்றி
வெள்ளமோ ரேழு [2] பத்துக் கணித்த [3] வெஞ் சேனை யோடும்
கள்ளனை வரவு நோக்கி நின்றனன் [4] காண்கிலாதான்
ஒள்ளிய துணர்ந்தே னென்ன வீடணற் குரைப்ப தானன்.

(இ-ள்.) வரையாதுகொடுத்தருளுந் தன்மையனை இராமபிரானும், ஓரெழுபதுவெள்ளமென்று கணக்கிடப்பட்ட கொடிய சேனையுடனே விரைவாகப்போய் (இலங்காபுரத்தை) முற்றுகை செய்து ஒளித்துவந்து (சீதாபிராட்டியைக்) கவர்ந்துசென்றவனை இராவணனுடைய வருகையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு (அந்நகரத்தின்) வடக்குவாயிலிலே நின்று (அவ்விராவணன் வாரச்) காணாதவனாய்,—(தன்னருகினின்ற) விபீடணனை நோக்கி, '(இக்காலத்துச் செய்தற்கு) மிகச்சிறந்ததொரு செயலை (மனத்தில்) ஆராய்ந்துள்ளேன்' என்றுசொல்லி, (தான் மனத்தினில் ஆலோசித்த அச்செயலை) வீடணனிடம் உரைப்பது ஆனன்; (எ - று)—இராமன் வீடணனிடம் தன் கருத்தைக்கூறியதை அடுத்த செய்யுளிற் காண்க.

எழுபதுவெள்ளம் வானரப்படையோடு இலங்காபுரியைமுற்றுகைசெய்த இராமபிரான், வடக்குவாயிலிற்சென்று இராவணன் வரவையெதிர்பார்த்தும் அவன்வரக்காணாமையால் 'ஒருகால் இப்போதாவது இராவணன் பணிந்துவந்து சீதையைக் கொடுத்தால் கொடுத்துவிடட்டும்: இல்லாவிட்டால் பொருதற்குவாட்டும்என்று தன்னுடைய சாந்தகுணத்திற்கும் தான் கருதிவந்தசெயல் விரைவில் முடிதற்கும் ஏற்பஇராவணனிடத்துஒரு தூதுவனையனுப்புவதாகத் தீர்மானித்து, அப்படித் தான்மனத்திற் கருதியதைத் தனது நண்பனை விபீடணனிடஞ் சொல்லலானான் என்க. தாம் இப்போதுகருதியது - 'இராமபிரான் தன் திறக்குத் தீரக்கழியப் பெருங் குற்றஞ்செய்தவனையும் அளவுக்குவிஞ்சிப்பொறுத்தான்' என்று உலகத்தோர் தனது குணத்தை மெச்சிப்புகழ்ந்து கூறுமாறும், இராவணன் வணங்கிச் சீதையைத் தராவிட்டாற்

போர்க்குவந்தே திருமாறும் நிகழும்படி ஆராய்ந்த தாதலால், அதனை, 'ஒள்ளியது' என்கிருன். இராமபிரான் தனக்குஉதவியாக வந்த எழுபதுவெள்ளம் வானரசேனைகளில் திசைக்குப்பதினேழு வெள்ளவீதம் அநுமான் முதலியவரின் தலைமையின் கீழ்நிற்கு மாறு வகுத்துவிட்டு இரண்டு வெள்ளம் வானரசேனை மற்றைச் சேனைகட்கெல்லாம் காய் கனி முதலியனதந்து உதவுமாறு ஏவினு னெனக் கூறியுள்ளதனால், 'எழுபதுவெள்ளம் வானரசேனை யோடும் வடதிசைவாயிலை முற்றுகை செய்தனன் இராமபிரான்' என்றுகூறுவது பொருந்தாது. கள்ளன் வரவை நோக்கி ஸ்ரீராமன் வடதிசை வாயிலில் நின்ற காரணம், பிரதானவாயிலாதலால் அங்கு இராவணனே வருவனென்று ஸ்ரீராமன் ஊகித்தறிந்தமை யென்ருவது ஒற்றர்மூலமாக இராவணனது ஆலோசனையையறிந் தமையென்ருவது கொள்க. வள்ளலும் எழுபது வெள்ளஞ் சேனையோடும் விரைவினெய்தி முற்றி, கள்ளன்வரவை நோக்கி வடதிசைவாயில் நின்றனன் காண்கிலாதான் வீடணற்கு உரைப் பதானு னென்க. பி - ம்:—[1]நண்ணி. [2]பத்தும், பத்திற். [3]என். [4]கணக்கிலாதான். (920)

2.—இராமபிரான் விபீடணனிடத்தில் தன்கருத்தைத் தெரிவித்தல்.

தூதுவ னொருவன் தன்னை [1]இவ்வழி [2]விரைவில் தூண்டி
மாதினை விடுதி யோவென் [3]றுணர்த்தவே மறுக்கு மாகில்
காதுதல் கடனென் றுள்ளங் கருதியது அறனு மஃதே
நீதியு மஃதே யென்ருன் கருணையி [4]னிலய மன்னன்.

(இ-ள்.) அருளுக்கு இருப்பிடம் போன்றவனான ஸ்ரீராமன்,—(விபீடணனை நோக்கி),—'இவ்விடத்தினின்று, ஒருதூதனை விரைவாக (இராவணனிடத்து) ஏவியனுப்பி, '(இப்போதாவது சீதை யென்னும்) மாதை விட்டிடுவாயா? (விட்டாயாயின் உன்னுயிர் தப்பலாம்)' என்று (நமது கருத்தைத்) தெரிவிக்கவே, (அப்போதும் இராவணன்) மறுத்தானனால் (பிறகு அந்த இராவணனோடு) போர் செய்வது (நாம் செய்யத்தக்க) முறைமையான காரியம் என்று (என்) மனம் எண்ணியுள்ளது; அறனும் அவ்வாறு செய்வதே; இராசநீதியும் அவ்வாறு செய்வதே' என்று கூறினன்; (எ - று.)

இச்செய்யுளில் 'கருணையினிலயமன்னன்' என்ற அடை மொழி, தனதுமனைவியைக் கவர்ந்து சிறைப்படுத்தித் தனக்கும் உலகத்தார்க்கும் பேரிடுக்கண் விளைத்த மகாபாவியினிடத்தும் எவ்வளவு தூரம் கருணைசெய்துபார்க்கலாமோ அவ்வளவுதூரம் கருணைசெய்து பார்ப்பவன் இப்பெருமானென்ற கருத்தை விளக் கும். கருத்துடையடைகொளியணி. ஒருகால் மதிமயங்கித் தவறு செய்தானென்ற அதனையே தலைமையாகக் கருதி, ஒருவனை ஒறுத்திடாது இயன்றவரையும் பொறுத்துப்பார்த்தல் தரும

சாத்திரத்திற்கு ஏற்றதென்பான் 'அறனுமஃதே' என்றான். அரசர்க்குஉரிய சாம பேத தான தண்டமென்கிற நால்வகையுபாயங்களுள் பொருவதாகிய தண்டோபாயம் இறுதியிலேயே செய்யத்தக்கதென்பது நூற்கொள்கையாகலால், நீதியுமஃதே' என்றான். பி-ம்:—[1] அவ்வழி. [2] வரவிற். [3] உணர்த்திறல், உணர்த்துவோம். [4] நிலைமையானன். (921)

3.—அதுகேட்டவிபீடணனும் சுக்கிரீவலட்சுமணரும் தம்தமது கருத்தைக் கூறுதல்.

அரக்கர்கோ னதனைக் கேட்டான் [1]அழகிற்றே யாகு மென்றான்
[2]குரக்கினத் திறைவன் [3]கேட்டுக் [4]கொற்றவர்க் குற்ற தென்றான்
[5]இரக்கம திழுக்க மென்றா னிளையவன் இனிநா மம்பு
[6]துரக்குவ தல்லால் வேறோர் சொல்லுண்டோஎன்னச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) அரக்கர்கட்கெல்லாந் தலைவனாகிய விபீடணன், (இராமபிரான் கூறிய) அச்சொல்லைக் கேட்டு நன்றாயிருக்கின்றதென்று (தன்னுடன்பாட்டைத்) தெரிவித்தான்; குரங்குக்கூட்டங்கட்கெல்லாந் தலைவனாகிய சுக்கிரீவன் (இராமன் கூறியது) கேட்டு வெற்றிபொருந்தியவரான அரசர்க்குத்தக்கதே யென்று கூறினான்; தம்பியாகிய இலட்சுமணன் (பகைவரிடத்து) இரங்குவதென்பது தவறான செயலாகுமென்று சொல்லியவனாய், 'இனிமேல் நாம் (எதிராளி மீது) அம்பைச்செலுத்திப்போர்புரிவதல்லாமல் போருக்கு மாறாகச் சமாதானமாப் போவதென்றஒருசொல் (பேசுதற்கு) உரியதோ?' என்னுமாறு சொல்லலானான்; (எ-று.)—இலக்குவன் கூறுவதை மேல் 4-கவிகளிற் காண்க.

அந்த இராமபிரானது கருத்தைக் கேட்டு, விபீடணனும் சுக்கிரீவனும் நன்றென்று அங்கீகரித்துச்சொல்ல, இலக்குமணன் 'எப்போதும் யாரிடத்தும் இரக்கத்தைக் காட்டுவது தகுதியன்று: நாம் இவ்வளவுதூரம் வந்தபின்பு இனிச் சமாதானத்திற் சிறிதுங் கருத்துவையாது அம்பைச்செலுத்திப்பகைவனை வெல்வதுதவிர, ஆலோசித்துச் சொல்லவேண்டிய சொல்லும் ஒன்று உண்டோ? இல்லை' என்னலானானென்க. ஸ்ரீராமபிரான் பேரருளாளனென்பதையும், இலட்சுமணன் தான் ஆதிசேஷனது அமிசமாதற்கு ஏற்ப ஸ்ரீராமனிடம் பொங்கும் பரிவினால் அந்தஸ்ரீராமபிரானுக்குத் தீங்கு விளைப்பாராகத்தோன்றுமவரிடத்துச் சீறுபவனென்பதையும் ஆங்காங்குக் காணலாம். விபீடணன் கூறியபின், இராமன்சொல்லியதைக் கேட்டிருந்த சுக்கிரீவனும் இலட்சுமணனும் தம்கருத்தைக் கூறலானார்கள். பி-ம்:—[1] அழகிதே. [2] குரக்கினத்தலைவன். [3] நின்றான். [4] கொற்றவற்குறுதியென்றான், கொற்றவகுறுகின்று. [5] இரக்குமது. [6] துரக்குமது. (922)

4.—நான்குகவிகள்-குளகம்: இலக்குமணன் 'சமாதானங் கூடாது', என்பதற்குக் காரணத்தை விரிவாக எடுத்துக் காட்டலைத் தெரிவிக்கும்.

[1]தேசருக் கிடுக்கண் செய்தான் தேவியைச் சிறையில் வைத்தான்
பூசுரர்க் கலக்க ணீந்தான் மன்னுயிர் புடைத்துத் தின்றான்
[2]ஆசையி னளவுா எல்லா வுலகமுந் தானே [3]யாள்வான்
வாசவன் திருவுங் கொண்டான் வழியலா வழிமேற் செல்வான்.

(இ-ள்.) (நீ எவனுடன் சந்தி பேசவேணுமென்று விரும்புகின்றாயோ அந்த இராவணன்), தேவர்கட்குத் துன்பமுண்டாக்கினான்; சீதாதேவியைச் சிறையில் வைத்தான்; அந்தணர்க்குத் துன்பத்தைக் கொடுத்தான்; நிலைபெற்ற பிராணிகளை அடித்துக்கொன்றான்; திக்குக்களினெல்லைவரையிலும் எல்லா வுலகங்களையும் தானேயாளக்கருதியவனாய்த் தேவேந்திரனுடைய செல்வத்தையெல்லாம்கவர்ந்துகொண்டான்; வழியல்லாத வழியிலே [நியாயத்தவறானவழியிலே] நடப்பவனுமானான்; (எ-று.)

இலக்குமணன், இராவணன் செய்த முறைக்கேட்டையெல்லாம் அடுக்கிச்சொல்லி, இப்படிப்பட்டவனோடு சமாதானம் பேசலாமோ? என்கிறான். கண்ணிடுங்குதலாகிய காரியத்தையுணர்த்தும் இடுங்குகண் என்பவற்றின் விகாரமான இடுக்கண் என்றதொடர், அதற்குக்காரணமாகிய துன்பத்தைக் காட்டும். பூசுரர்=பூஸுரர். அலக்கண்-துன்புறுதற்கு இடமாயிருப்பது என்ற காரணம்பற்றி, உபத்திரவத்திற்குப்பெயர்: அலத்தல்-துன்புறுதல். "உண்டற்குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டன போலக் கூறலும்மரபே" என்ற சூத்திரத்தால், 'மன்னுயிர் புடைத்துத்தின்றான்' என்றார். ஆசையினளவும் - தன் விருப்பத்தின்வரையில் எனினுமாம். ஆசை - திக்கு, விருப்பம் என்ற இரு பொருளுடையது. வாசவன் - வாஸவன்: அஷ்ட வசுக்களுக்கு அல்லது பெருஞ்செல்வத்துக்குத் தலைவனென்ற காரணம்பற்றி இந்திரனுக்குப் பெயர். பி - ம்:—[1]தேசியைச் சிறையில் வைத்தான், தேவரையிடுக்கண்செய்தான், தேவியைச்...இடுக்கஞ்செய்தான். [2]ஆசையும்விசும்பும். [3]ஆள. (923)

5\. வாழியாய் நின்னை [1]யன்று வரம்பறு துயரின் [2]வைகச்
சூழ்விலா [3]மாயஞ் செய்துன் [4]தேவியைப் பிரிவு [5]செய்தான்
[6]ஏழையா ளிரக்க நோக்கி ஒருதனி யிகன்மேற்சென்ற
ஊழிகாண் கிற்கும் வாளு ளுந்தையை உயிர்பண் டுண்டான்.

(இ - ள்.) வாழ்ச்சிபெற்றிருப்பவனே! (நீ மாயமானையெய்யச் சென்றிருந்த) அப்போது உன்னை எல்லையில்லாத துன்பத்திலே மூழ்குமாறு ஆலோசிப்பதற்கும்முடியாத (கொடிய) வஞ்சனைத் தொழிலைச்செய்து, உன் மனைவியைப் பிரித்தான்: அந்தச்சீதாபிராட்டி இரக்கமுண்டாகுமாறு கதறியதுநோக்கி, (மனம்

பொருது) தன்னந்தனியே போருக்குச் சென்றவனான யுகாந்தத்தையுங் காணவல்ல ஆயுளையுடைய உனது தந்தையை [சடாயுவை] முன்பு உயிரைக் கவர்ந்தான்; (எ - று.)

இச்செய்யுளில் இராவணன்செய்த தீச்செயல்களையெல்லாந் தொகுத்துச்சொல்லிய இலட்சுமணன், தேவியைச் சிறையில்வைத்ததே தாங்கள் இலங்கைதேடிவருவதற்குக் காரணமாதலால், இதனால், இராவணன் தேவியைமாயத்தால் மாறுவேடம் பூண்டு கவர்ந்து சென்றதையும், அங்ஙன் கவர்ந்து செல்கையில் அந்தத்தேவியை மீட்குமாறு எதிர்த்துவந்த சடாயுவை உயிர்நீங்கச் செய்ததையும் விவரித்துக் கூறுகின்றானென்க. மனைவியைக் கவர்தல் தந்தையைக் கொல்லுதல் என்ற இருவகைப் பெருந்தீமையைத் தமக்குப் புரிந்தமையை எடுத்துக்காட்டியவாறு. இராவணன் கவர்ந்த சீதையைத் தேடிவருகையில் வழியிடையில் இராமன் தமது தந்தையின் உயிர்த்துணைவனாகித் தாம் தந்தைபோலப்பாவிக்குஞ் சடாயுவைக்கண்டான். சடாயு சீதையை இராவணன் கவர்ந்துசென்ற செய்திசொல்லி, இராவணனையெதிர்த்து வலியொடுங்கியதனால் இறந்தான். அந்தச்சடாயுவுக்கு (த் தந்தைக்கு ஈமக்கடனைச் செய்யப்பெறாத குறைதீர) இராமன் ஈமக்கடனைச்செய்தானென்பது ஆரணியகாண்டத்திற் பெறப்பட்டதனால், அந்தச் சடாயுவை, 'உந்தை' யென்றான். சடாயு என்பதற்கு-பலமயிர்கள் சேர்த்துத் திரித்தாற்போன்ற மிக்க ஆயுளுள்ளவனென்றுபொருளாதலால், அவனை 'ஊழிகாண்கிறகுமவானுந்தை' என்றான். பி-ம்:—[1] இஞ்ஞான், இங்ஙன். [2] வைக்க. [3] வஞ்சஞ் சூழ்ந்து. [4] துணைவியை. [5] சூழ்ந்தான். [6] ஏழையாளிடுக்கண், ஏழைபாலிரக்கம். ஏழையாளிடுக்கம். (924)

6. அன்னவன் றனக்கு மாதை விடிலுயி ரருளு வாயேல்
என்னுடை நாமநிற்கு [1] மளவெலா மிலங்கை [2] மூதூர்
மன்னவன் நீயே யென்று வந்தடைந் தவற்கு வாயால் [ருஸ்.
சொன்னசொ [3] லென்னும் முன்னஞ் சூளுற [4] வென்னுந் தோன்

(இ-ள்.) ஆண்களிற் சிவந்தவனே! (இராவணன் உன்) மனைவியாகியசீதையை விட்டிட்டால் (அதுபற்றி மனைவியைக் கவர்ந்தும் தந்தையைக் கொன்றும் பெரும்பிழை செய்தவனை) அந்தஇராவணனுக்கும் அருள் புரிந்து உயிரைவாங்காது விடுவாயேயானால், 'என்னுடைய பெயர் (இந்தப்பூலோகத்தில்) பயில்கின்ற காலம்வரையும் இலங்கையென்னும்பழமையான நகரத்துக்கு அரசனாகுபவன் நீயே' என்று (உன்னிடத்து) அடைக்கலமாக வந்துச்சரண்த விபீடணனுக்கு (உன்னுடைய) வாயினாலே சொன்னசொல் யாதாய் முடியும்? முன்னம் (அபயம்வேண்டிய தண்டகாரணிய வாசிகளான இருடியர்க்குச்) சபதஞ்செய்து கொடுத்ததுதான் யாதாய் முடியும்? (எ - று.)

இப்போது 'மாதைவிட்டால் உன்னுயிரைக் கொல்லாது விடுவேன்' என்று தூதுமூலமாக இராவணனிடம் சமாதானம்பேசின், ஒருகால் இராவணன சீதையை விட்டிட்டால் அவனிடத்து இரங்கி அவனைக்கொல்லாது விட்டிடவேண்டும்: அங்ஙனம் விட்டிட்டால், அப்போது, சிரஞ்சீவியாகிய விபீடணனிடத்தில் 'என்னுடைய பெயர் உலகில்நிற்கும்வரையில் இந்த இலங்காராச்சியத்திற்கு நீயே யரசனுவாய்' என்று சொன்னதும், தண்டகாரணிய வாசிகளான இருடிகள் அபயம்வேண்டித் தம் குறைகூறியிரந்தபோது 'அரக்கரைக்கொன்று நுந்துயரத்தைக் களைவேன்' என்று சொல்லியதும் தவறிவிடுமே! என இலக்குமணன் தூது விடுவதுபற்றித் தன் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றானென்க. இராமபிரான் 'என்னுடைய நாம நிற்குமளவெலாம் இலங்கைமூதூர் மன்னவன்நீயே' என்று விபீடணனுக்குக் கூறினதை "ஆழியானவனை நோக்கி யருள்சுரந்துவகைதூண்ட, ஏழினோடேழாய் நின்ற வுலகு மென்பெயருமெந்நாள், வாழுநாளன்றுகாறும் வாளெயிற்றரக்கர் வைகும், தாழ்கடலிலங்கைச்செல்வம் நினைதே தந்தேனென்றான்" என்ற விபீடணனடைக்கலப்படலத்துச் செய்யுளாலறிக. தண்டகாரணிய வாசிகளான முனிவர்க்கு இராமன் அபயமளித்ததை "அறந்தவாநெறியந்தணர் தன்மையை, மறந்த புல்லர் வலிதொலையேனெனி, னிறந்துபோகினும் நன்றிதுவலலது, பிறந்தியான்பெறும் பேறென்பதியாவதோ," "சூரறுத்தவனுஞ் சுடர் நேமியும், ஊரறுத்தவொருவனு மோம்பினும், ஆரறத்தினொடன்றி நின்றாரவர், வேரறுப்பென வெருவன்மினீரென்றான்" எனபவை முதலிய அகத்தியப்படலச்செய்யுள்களாலறிக. 'வாயால்' என்று வேண்டாதுகூறியது, அந்த வாயிலிருந்துவந்த சொல் பழுதுபட்டதில்லையென்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கும். பி-ம்:—[1] நாளெலாம். [2] காக்கும், ஆளும். [3] எல்லாம். [4] என்னுய்தமேதோன்றும். (925)

7. அறந்தரு [1] தவத்தை யாயு மறிவினு லவற்றை [2] முற்றும்
மறந்தனை யெனினும் [3] மற்றிவ் விலங்கையின் [4] வளமைநோக்கி
இறந்திது போதல் தீதென் றிரங்கினை யெனினும் எண்ணிற்
சிறந்தது போரே யென்றான் சேவகன் முறுவல் செய்தான்.

(இ-ள்.) தருமத்தைத் தரவல்ல பொறுமையையே (எப்போதும்) நினைக்கின்ற (உனது) புத்தியினால், (விபீடணற்கும் தண்டகாரணிய வாசிகளான முனிவர்க்கும் வாக்களித்துள்ள) அவ்விடயங்களை அடியோடு மறந்துவிட்டாயென்றாலும், அன்றி இந்த இலங்காபுரியின் செழிப்பைப் பார்த்து 'இந்த இலங்கையானது, அழிந்துபோய்விடுதல நன்றன்று' என்று (ஒருகால் நீ) இரக்கங் கொண்டாயென்றாலும், ஆலோசித்துப்பார்க்குமிடத்து, (இப்போது செய்யுமாறு) சிறந்திருப்பதாக (என்புத்திக்குத்) தோன்றுவது போரே யென்று (தன் கருத்தை விரிவாக இலக்குமணன்) எடுத்துச்சொன்னான்; (அதுகேட்ட) மகாவீரனாகிய இராமபிரான் புன்சிரிப்புச் செய்தான்; (எ-று.)—கருத்து வெளிப்படை.

தன்கருத்தைச் சுருக்கமாகச்சொல்லிய இலட்சுமணன், பின் நான்கு பாடலால் தன் கருத்தின் காரணத்தை விவரமாகச் சொன்னானென்னலாம். இராமன் முறுவல் செய்தது இலக்குமணனுடைய வேண்டாத மனக்கலத்தைப்பற்றி. அறந்தருதவம்-தருமநெறியிற்செல்வோர்க்கே பயன் தருந்தவமென்றவாறு. "உற்ற நோயநோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை,யற்றே தவத்திற்குரு" என்பவாதலால, பொறுமையைத் தவமென்றே கூறினார். அவற்றை என்பது-தேவரை யிடுக்கண்செய்தல் முதலியவாகக் கீழ்க்கூறியவற்றைச் சுட்டும். பி-ம்:—[1] தவத்தினுண்மே லருளினல. [2] எலலாம். [3] மற்றையிலங்கையின். [4] அழகை, வண்மை. () இங்கு ஒரு பிரதியில் ஒருசெய்யுள் காணப்படுவதுவருமாறு:

தப்பில் வீடணர்க் கிலாவகை தானமச்
செப்பிய வாய்மைதான் சிதைய லாகுமோ
இப்பொழு திராவண னீங்கு வந்திடில்
அப்பொழு தயோத்திநா டளிப்ப னாணையே.

8.—'முடிவு நீ கூறுவதேயாயினும் நீதிநூலுக்குஏற்பத் தூதனுப்புதல் தக்கது' என்று இராமன் உரைத்தல்.

அயர்த்திலன் முடிவு மஃதே ஆயினு மறிஞ ராய்ந்த
[1]நயத்துறை [2]நூலி னீதி [3]நாநதுறந [4]தமைதல் நன்றோ
[5]புயத்துறை வலிய ரேனும் பொறையொடும் பொருந்தி வாழ்தல்
சயத்துறை அறனு மஃதே [6]யென்றிவை சமையச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) '(அரக்கன்செய்த தீச்செயல்களையும் விபீடணனுக்கும் தண்டகாரணியவாசிகளான இருடியர்க்கும் நான் வாக்களித்திருத்தலையும்) மறந்திட்டேனில்லை: இறுதியாக நடக்கப்போவதும் (நீ கூறிய) அப்போரே (யாகும்); (ஆயினும்), அறிவுள்ளவரான பிருகஸ்பதி சுக்கிராசார்யர் முதலியோர் ஆராய்ந்து கூறியுள்ள (அரச) நீதயின்வழியைவிளக்குவதான நூலின்முறையை, நாம் விட்டுநடப்பது நல்லதாகுமோ? (அன்றியும்), தோள்வலிகொண்டு செய்யும் போர்த்துறையிலே வலிமையயுடையவராயினும், பொறுமையுடன் சேர்ந்து வாழ்வது வெற்றிபெறுவதற்குஉரிய வழியாகும்: அரசரின் அறமும் அங்ஙனம் பொறுமைகொண்டுவாழ்தலையாம்' என்று சொலலிவிட்டு, பின் வரும்விடயங்களை (யாவரும்) அங்கீகரிக்குமாறு (இராமபிரான்) கூறலானான் (எ-று.)—அதனை மேற்கவியிற் காண்க.

'பொறுத்துப் பார்த்துச் சந்திக்குவராவிட்டாற் பின்னரே போர்செய்யவேண்டும்' என்று அரசநீதியிற்கூறியிருத்தலாலும், பெருவலிபடைத்தோர்க்கும் அவசரப்படாமற் பொறுத்துப்பார்த்துப் பிறகு போர்க்குச்செல்வதே வெற்றி விளைக்குமாதலாலும் நான் சமாதானம் பேசிப்பார்ப்போமென்று சொன்னேன்: நீசொன்ன இராவணனிடத்தில் போர்தான் முடியப்போகின்றது: எனது வாக்குத் தவறாமல நிறைவேறும் என்று இராமபிரான்

இலட்சுமணன் மனங்கொள்ளும்படி கூறிப் பின்னுங்கூறலாயினனென்க. பி-ம்:-[1]நயத்திறம். [2]நீதநூலை, நீதிநூலில். [3]நிற்பது. [4]நன்மைத்தாமே, அமைத்தனன்றே. [5]புயத்துள, புயத்துற. [6]என்பது, என்றுரை. (927)

9.—அங்கதனைத் தூதனுப்புதல் நலமென்று, இராமபிரான் விபீடணன் முதலியோரிடத்துத் தெரிவித்தல்.

மாருதி [1]பின்னுஞ் செல்லின் [2]மற்றிவ னன்றி வந்து
[3]சாருநர் வலியோ ரில்லை யென்பது [4]சாரு மன்றே
யாரினி யேகத் தக்கார் அங்கத னமையும் ஒன்னார்
வீரமே விளைப்ப ரேனுந் தீதின்றி [5]மீள வல்லான்.

(இ - ள்.) வாயுபுத்திரனை அநுமான், (இராவணனிடத்துத் தூதுவனாக) மீண்டும்சென்றால், பிறகு, 'இந்தஅநுமானையல்லாமல், (இலங்கையினுள்ளே) வந்துமீண்டு சேர்வதற்குரியராகிய வலிமையுள்ளவர், (மாற்றார் பக்கத்துச்சேனையில் எவரும்) இலர்' என்கின்ற எண்ணமானது (நம்பகைவருக்கு) உண்டாகுமல்லவா? (ஆகவே அநுமனை மீண்டும் அனுப்பலாகாது: அநுமனை யனுப்ப வேண்டாமென்கின்ற கருத்து உண்டாகிய) இப்போது, '(இலங்கைக்குச்) செல்வதற்கு உரியவர், யாவர்? அங்கதனே தக்கவனாவான்; (அந்த அங்கதன்) பகைவர்களாகிய அரக்கர் பராக்கிரமத்தை மிகுதியாகக் காட்டினாரானாலும்,(தான்)யாதோருறுபாடும் இல்லாமல் மீள்வதற்கு வல்லமையுள்ளவனாவான்: (எ-று.)— என்று இவ்வாறு ஸ்ரீராமன் கூறினான்.

'சீதையுள்ள இடத்தைத்தேடிவருவதற்காக முன்னம் ஒருமுறை அநுமான் சென்றிருத்தலால் மீண்டும் அவனையே யனுப்பினால், அநுமானைத் தவிர வேறுவீரர் மாற்றார்பக்கல் இல்லை' என்று கருதி எதிராளிகள் நம்மை அலட்சியஞ்செய்வார்கள்; இவ்வாறு கருதாமல் 'அநுமானைபபோலப் பெருவீரர் எத்தனைபேருள்ளார்களோ?' என்று மாற்றார் மனம்நடுங்குமாறு செய்யவேண்டுமாதலால், இப்போது அவனையனுப்பாது அங்கதனை யனுப்புவோம். அவ்வங்கதன், எதிரிகள தீமைசெய்யச் சூழ்ந்தாலும் அவர்களை வென்று மீளும் வல்லமையுடையான், என்று கூறி அங்கதனைத் தூதாக அனுப்புவதற்குத் தான் விரும்பியதை இராமன் விபீடணனுதியரிடத்துத்தெரிவித்தனனென்க. மாருதி-மாருதனது குமாரன். (மாருதன்-வாயுதேவன்.) பி-ம்:—[1]இன்னுஞ், இன்னஞ். [2]மற்றவன். [3]சாருதல். [4]சாலும். [5]மீடல். (928)

10.—யாவரும் ஒப்பவே, இராமன் அங்கதனை நோக்கி 'தூதுசெல' என்ன, அவன் பெருமகிழ்ச்சி யடைதல்.

நன்றென [1]வவன்றனைக் கூய் நம்பிநீ [2]நண்ண லார்பால்
[3]சென்றுள துணர வொன்று [4]செப்பினை [5]திரிதி யென்றான்
அன்றவ [6]னருளப் பெற்ற வாண்டகை [7]யலங்கற் பொற்
குன்றினு முயர்ந்த தெனருல் [8]மனநிலை கூற லாமே. [றோன்

(இ - ள்) (யாவரும்) நல்லதென்று அங்கீகரிக்க,—(இராம பிரான்) அந்த அங்கதனை யழைத்து, 'நற்குணம்நிறைந்தவனே! நீ பகைவனிடத்திற் போய் மனத்திலிருப்பதையுணருமாறு ஒன்று சொல்லிவிட்டுமீண்டுவருவாய்' என்றுகூறினான்: அப்போது, அவ் விராமபிரானால் கருணைகொண்டு கட்டளையிடப்பெற்ற ஆண்மைக் குணம்நிறைந்த அங்கதனுடைய வெற்றிமாலையணிந்த அழகிய தோள்கள் மலைகளைக்காட்டிலும் பருக்கப்பூரித்தனவென்றால், அந்த அங்கதனது மனத்தின் (உற்சாகமான) நிலையைக்கூற (நம்மால்) முடியுமோ? (எ - று.)

இந்தச்செய்யுளின் பின்னிரண்டடிகள், அங்கதன் பெரு மகிழ்ச்சி கொண்டமையைப்பற்றித் தெரிவிக்குங் கவிக்கூற்றும். நம்பிஎன்பதற்கு - வைஷ்ணவசம்பிரதாய வியாக்கியானங்களில், குணபூர்ண னென்று பொருள்கூறப்பட்டுள்ளது: "நம்பும்மேவும் நசையாகும்மே" என்ற தொல்காப்பியத்தை யொட்டி, விரும்புதற் குரியவன் என்றுங்கூறலாம். ஆண்டகை - பண்புத்தொகையன் மொழி. சென்றவனுரைத்துமீளத் திரிதியென்றுவந்துகூற என்று சிலபிரதிகளில் இரண்டாமடி. பி-ம்:—[1] அவனைக்கூவி. [2] நண்ண லான்பால். [3] சென்றிரண்டுரையினென்றை,சென்று வென்னுரையீ தொன்று. [4] செப்பிநீ. [5] தெரிதி. [6] ஏவப்பெற்றவாணையால், ஏவப் பெற்றதாதலால். [7] அவன் பொற்றோள்கள். [9] அவனிலை. (929)

11.—இரு கவிகள் - இராவணனிடம் அங்கதன் சொல்ல வேண்டுவதை இராமன் சுருக்கமாகச் சொல்லுதலைக்கூறும்.

என்னவற் குரைப்ப தென்ன ஏந்திழை யாளை விட்டுத்
தன்னுயிர் [1] பெறுகை நன்றோ வன்றெனிற் றலைகள் பத்தும்
சின்னபின் னங்கள் செய்யச் செருக்களஞ் சேர்தல் நன்றோ
சொன்னவையிரண்டின் [2] ஒன்றே துணிகெனச் சொல்லிடென்றான்.

(இ-ள்.)—(அங்கதன் ஸ்ரீராமபிரானைநோக்கி), 'அந்த இரா வணனுக்கு (நான்) சொல்லத்தக்கது என்னசெய்தி?' என்று வினவ,—(இராமபிரான்), 'தரித்துள்ள ஆபரணங்களை யுடையவ ளான சீதாபிராட்டியை விட்டிட்டுத் தன்னுடைய உயிரைப் பெற்றுப்போவது (உனக்கு) நன்மையைத் தருவதா? அன்று எனில், (உனது) பத்துத்தலைகளையும் (இராமபிரான் தன்னம்பு களினால்) துண்டந்துண்டமாக அறுத்துத்தள்ளுமாறு போர்க்களத் தைச் சேர்தல் (உனக்கு) நன்மையைத்தருவதா? கூறியவை இரண் டற்குள் ஒன்றையே துணிந்து சொல்வாயாக என்று (இராவண னிடம்) சொல்லுவாய்' என்றான்; (எ - று.)

அங்கதன் இராவணனிடத்து 'யாது உரைப்பது?' என்று வினவ, இராமபிரான், 'சந்திசெய்துகொளவது நன்மையாகத் தோன்றினால் சீதையைவிட்டிட்டு உயிரைப்பெற்றுப்போகு மாறும், போர் செய்வது நன்று என்று தோன்றினாற் பொருது

உயிரைவிடுமாறுங்கூறுக' என்முன். தான்வெல்வது திண்ணமென்பான் 'தலைகள் பத்துஞ் சின்னபின்னங்கள் செய்யச் செருக்களம் சேர்தல்நன்ரே?' என்று துணிந்து கூறச்சொன்னன். சின்னம்-அறுக்கப்பட்டது: பின்னம்-பிளக்கப்பட்டது. பி-ம்:—[1]பெறுதல். [2]ஒன்று துணிந்தது சொல்லுகென்முன், ஒன்றைந் துணியெனச் சொல்லிவிட்டான். (930)

12. அறத்துறை யன்று வீரர்க் கழகுமன்று ஆண்மை யன்று
மறத்துறை யன்று [1]சேம மறைந்துறைந் தொதுங்கி வாழ்தல்
[2]நிறத்துற வாளி கோத்து நேர்வந்து நிற்கு மாகில்
புறத்துற எதிரே வந்து போர்தரப் புகறி யென்முன்.

(இ-ள்.) (பின்னும் இராமபிரான்,—'சீதையைவிட்டிட விருப்பமில்லையாளுல்),—க்ஷேமமாக (ஊர்க்குள்ளேயே) பதுங்கிவசித்து ஒதுங்கிவாழ்தல்,-(இராச) தருமத்திற்கு ஏற்ற வழியுமன்று; சுத்த வீரர்கட்குத் தக்கதுமன்று; ஆண்மையுமாகாது; வீரகுணத்துக்குத் தக்க முறைமையும் ஆகாது; (எம்முடைய) மார்பிலே அழுந்துமாறு (தன்னுடைய) அம்புகளைத் தொடுத்துக்கொண்டு எதிரே வந்து [எதிர்த்து] நிற்க வல்லமையுடையவளுனல், (அவனை ஊர்க்குள் மறைந்திராமல், தன் நகருக்கு) வெளியே பொருந்த எதிரேவந்து போர்புரியுமாறு சொல்வாய்' என்றுங் கூறினன்;

இராவணன் சீதையைக் கொணர்ந்துகொடுத்துச் சமாதானத்திற்கு உடன்படாமற்போவதானல் பின்னும் பொருவதற்கு வராமல் ஊரிலேயே பதுங்கியிருப்பது தகுதியன்று: வீரனயிருப்பவன் இங்ஙனம் அச்சங்கொண்டு ஊர்க்குள்ளேயே பதுங்கியொதுங்கி வாழானென்று சொல்லி அவ்விராவணனுக்கு ரோஷம்பிறக்குமாறு செய்களென்று இராமபிரான் சொல்லின னென்க. வாளி கோத்து நிறத்துஉற -(என்னுடைய) அம்புகள் தொடுக்கப்பட்டு (த் தன்) மார்பிலே துளைக்க, நேர்வந்து-எதிரேவந்து, நிற்கும் ஆகின்-நிற்கவல்லமையுள்ளவனுனல் என்று உரைப்பினுமாம். பி-ம்:—[1]செப்பின். [2]நிறத்துற. (931)

13 -அங்கதன் வணங்கி மகிழ்ச்சியோடு இராவணனிடம் தூதுசெல்லல்.

[1]பார்மிசை வணங்கிச் சீயம் விண்மிசைப் [2]படர்வ தென்ன
வீரன்வெஞ் சிலையிற் கோத்த அம்பென [3]விசையிற் போனன்
மாருதி யல்ல னுகில் நீயெனும் [4]மாற்றம் பெற்றேன்
யாரினி [5]யென்னே டொப்பா ரென்பதோ ரின்ப முற்றான்.

(இ - ள்.) 'மாருதியல்லாவிட்டால், நீயே (தூதுக்கு உரியவன்' என்று (என்னிடம் மதிப்புவைத்துச்) சொல்லுகிற ஒப்பற்ற வார்த்தையை யடைந்திட்டேன்; இனி, என்னைப் போல்பவர்யாவருளர்?, என்று (மனத்திற்)கருதுவதாலாகிய ஒப்பற்ற இன்பத்தைப்பொருந்தியவனுகிய அங்கதன், (இராமபிரானைப்) பூமியில்

விழுந்து தொழுது, சிங்கமானது ஆகாயத்தின்மீது செல்வது போல(க் கம்பீரமான தோற்றத்துடன்) மகாவீரனான இராமபிரானது கொடிய கோதண்டமென்ற வில்லிலே பூட்டித்தொடுக்கப்பட்ட அம்புபோல விசையாகப் போனான்; (எ - று.)

'இராமபிரான் இப்போது அநுமானை மீண்டும் அனுப்புவது தகுதியன்று ஆதலால் யாரையனுப்பலாமென்று ஆலோசித்து, அங்கதனே தக்கவனென்று என்னிடம் மதிப்புவைத்துக் கூறினானாதலால் அப்பிரானது மதிப்பைப்பெற்ற எனக்கு நிகரானவர் எவருமில்லை' என்ற பெருமகிழ்ச்சியுடனே அங்கதன் இராமனை வணங்கிப் பெருமிதத்தோற்றத்துடன் விரைவிற்சென்றானென்பதாம். சீயம்=ஸிம்ஹம்: வடசொல். பி - ம்:—[1]பாரினில். [2]படர்வதேபோல். [3]விரைவிற். [4]வார்த்தை. [5]என்னின்மிக்காரெனப் பொலிந்துயர்ந்ததோளான், என்னை யொப்பாரென்றனனணிகொடோளான். (932)

14.—அங்கதன் இராவணனிருப்பிடஞ்சேர்தல்.

அயில்கடந் [1]தெரிய நோக்கு மரக்கரைக் கடக்க ஆழித்
துயில்கடந் தயோத்தி வந்தான் சொற்கட வாத தூதன்
வெயில்கடந் திலாத காவன் மேருவின் மேலும் நீண்ட
எயில்கடந் திலங்கை யெய்தி யரக்கன திருக்கை [2]புக்கான்.

(இ - ள்.) வேற்படையைக்கடந்து [வேற்படையினும் உக்கிரமாக] நெருப்புண்டாக (கடுமையாக)க் காணவல்ல இராட்சசர்களைத் தொலைப்பதற்காகவே பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்வதை விட்டு அயோத்தியில் திருவவதரித்தவனாகிய இராமபிரானது சொல்லை மீறிநடவாத தூதுவனாகிய அங்கதன்,—சூரியன் கடந்து செல்லாத காவலைக்கொண்டதும் மேருமலையைக் காட்டிலும் நீண்டுள்ளதுமான மதிலைத்தாண்டி, இலங்காபுரியையடைந்து, இராவணனது இருப்பிடத்தைப் போய்ச்சேர்ந்தான்: (எ - று.)

அரக்கர் நெருப்பெழவிழிக்குந்தன்மையரென்பார் 'அயில்கடந்தெரிய நோக்கும் அரக்கர்' எனவும், தேவர்களின் வேண்டுகோளினால் அரக்கரையொழித்தற்காகவே திருப்பாற்கடலினின்று திருமால் இராமனாகத் திருவவதரித்தானாதலால் 'அரக்கரைக் கடக்க ஆழித்துயில்கடந்தயோத்திவந்தான்' எனவுங் கூறினார். திருமாலுக்குள்ள பரத்துவம் வியூகம் விபவம் அந்தர்யாமித்துவம் அர்ச்சையென்ற ஐவகை நிலைகளுள் பாற்கடலிலுள்ள வியூகமூர்த்தியே இராமாதியரான விபவாவதாரங்கட்குக் காரணமென்பது, நூற்கொள்கை. திருமால் இராமகிருஷ்ணாதியராகத் திருவவதரிக்கும்போது அப்பரமனது வியூகத்தினின்று சிறிது அமிசமே வருவதாயினும், ஔபசாரிக ப்ரயோகமாக 'ஆழித்துயில்கடந்தயோத்திவந்தான்' என்றது. சூரியன் இராவணனிடத்து அச்சத்தினால் இலங்கையினுட் செல்வதில்லையென்க. இரண்டாமடியில் துயில்கடந்தயோத்தி வந்தான் சொற்கடவாத தூதனென மாறு

பட்டசொற்கள் வந்தது - தொடைமுரண். பி - ம்:—[1] இலங்குஞ் செங்கை, எரியீன்நோக்கும். [2] சேர்ந்தான், பார்த்தான். (933)

15.—அங்கதன் இராவணனைக் காணுதல்.

அழுகின்ற கண்ண ராகி யநுமன்கொ லென்ன வஞ்சித்
தொழுகின்ற சுற்றஞ் [1] சுற்றச் சொல்லிய துறைக டோறும்
மொழிகின்ற [2] வீரர் வார்த்தை முகந்தொறுஞ் செவியின் மூழ்க
எழுகின்ற [3] சேனை நோக்கி [4] யிசைந்திருந் தானைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) (அங்கதனைக் கண்டபோது 'முன்பு இலங்கையிற் புகுந்து அனர்த்தப்படுத்தின) அநுமான்தானோ (இவன்?)' என்று அஞ்சிப் (பேரச்சத்தால்) நீரைப்பெருக்குகின்ற கண்களையுடையவராய் (த் தங்கட்குத் துன்பமுண்டாகாதபடி பாதுகாக்குமாறு) வணங்கிவேண்டுகின்ற (தம்) இனத்தவர் (தன்னைச்) சுற்றிக் கொள்ளவும், (அரசாங்கத்துக்கு வேண்டுவனவாக நூல்களிற்) கூறப்பட்டுள்ள அவ்வத்துறைகளிலே உத்தியோகத்தராக அமைந்துள்ள வீரர்கள் தெரிவித்துக்கொள்கின்ற வார்த்தைகள் (தன்) பத்துமுகங்களிலுமுள்ள காதுகளிலே வீழ்ந்துகொண்டிருக்கவும்,—போருக்காகப் புறப்படுகின்ற சேனையைப் பார்த்த வண்ணம் அமைந்திருந்தவனாகிய இராவணனைக் கண்டான், (அவ்வங்கதன்); (எ - று.)

ஒருபக்கத்தில் அங்கதனை அனுமானென்று மயங்கி அஞ்சியதனால் சுற்றத்தார் தன்னை வணங்கி அபயம்வேண்டிச் சுற்றிக்கொள்ளவும், ஒருபக்கத்தில் இராசாங்கத்து அவ்வத்துறையிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர் பலரும் தம்தம்துறையைப் பற்றிய விடயங்களைச் சொல்லப் பத்துமுகத்திலுள்ள காதுகளும் அவற்றைக் கேட்கவும், சேனை போர்க்கு எழுவதைச் சரியென்று கண்டுகொண்டிருந்த இராவணனைத் தூதுசென்ற அங்கதன் கண்டனனென்க. பி - ம்:—[1] சுற்றம், [2] வீர. வீரன். [3] தானை. [4] வியந்து, இசைந்து. (934)

16.—இராவணனது ஆற்றலை அங்கதன் வியந்துநிற்றல்.

கல்லுண்டு மரமுண் டேழைக் [1] கடலொன்றுங் கடந்தே மென்னுஞ், சொல் [2] லுண் டேஇவனை வெல்லத் [3] தோற்றத்தோர் [4] கூற்றமுண்டோ, எல்லுண்ட படை [5] கைக் கொண்டா லெதிருண்டே இராமன் கையில், [6] வில்லுண்டே லுண்டென் [7] றெண்ணி [8] யாற்றலை வியந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) '(கடலைத்தூர்த்து அணைகட்டக்) கற்களும் மரங்களும் உண்டு: (கல்லுமரங்களால் தூர்ந்துவிடும்படி) சிறிய இந்தக்கடலொன்றையுங்கடந்து விட்டோமென்று கருதுஞ் சொல்லும் உண்டாய்விட்டது; (ஆனால்), இந்த இராவணனை வெல்லத் தோன்றியுள்ளதான ஒருயமனும் உள்ளதோ! ஒளிபொருந்திய ஆயுதத்தை (இவ்விராவணன்) கையிற் கொண்டானாயின், (இவன்

படைக்கு) எதிராகநிற்கும் படையும் உண்டோ? இராமபிரானது கையிலே வில்லானது எதிராகத் தோன்றுமானால், (அப்போது இவன் படைக்கு) எதிருண்டு' என்றுநினைத்து (அவ்விராவணனது) வல்லமையைக் கொண்டாடியவண்ணமிருந்தான், (அங்கதன்);

கல்லையும்மரங்களையுங் கொண்டு எளிதாகத் தூர்த்துக் கடலைக் கடந்துவிட்டோமென்று நாம் கருவங்கொள்ளக்கூடாது; இந்த இராவணனை எதிர்த்துநிற்பது மிகவும் அரிய காரியம்: நமது தலைவனாகிய இராமன் கையில் வில்லையேந்தி எதிர்த்து நின்றால் இவனை வெல்லலாமேதவிர மற்றொருவரால் இவனை வெல்வது முடியாதென்று அவ்விராவணனது பராக்கிரமத்தை அங்கதன் வியந்தனனென்க. எதிர் - எதிராயிருப்பது: எதிராயிருப்பவனென்று கொண்டும் உரைக்கலாம். கடலைக்கடந்தது பெரியகாரியமென்று நினைக்கத் தக்கதன்று என்பான் 'ஏழைக் கடல்' என்றான். [5]கைக்கொண்டான் என்ற பாடத்துக்கு - கைக்கொண்ட இராவணனுக்கு என்க. தோற்றம் - பிறப்பு: தொழிற்பெயர். பி - ம்:—[1]கடலுண்டு. [2]உண்டிங்கிவனை. [3]தோற்றவோர், தோற்றுமோர், தோற்றவர். [4]கூற்றும். [6]வில்லுண்டே. [7]உள்ளம். [8]ஆற்றவும். (935)

17.—அங்கதன் 'இராவணனை வெல்ல இராமன் வந்துள்ளானென்பதன்றி வேறு ஒருவராலும் இவனை வெல்லமுடியாது' எனல்.

[1]இன்றிவன் [2]தன்மை யெய்த [3]நோக்கினா லெதிர்ந்த போரில்
[4]வென்றஎன் தாதை மார்பின் வில்லின்மேற் கணையொன் [5]றேவிக்
கொன்றவன் தானே வந்தா னென்று [6]தான் [7]குறிப்பி னல்லால்
ஒன்றிவன் றன்னை [8]ச் செய்ய வல்லரோ உயிர்க்கு நல்லார்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) இப்போது இந்த இராவணன் தன்மையை நன்கு கவனித்துப் பார்த்தால், போரிலே (இந்த இராவணனை) வென்ற என் தந்தையான வாலியினுடைய மார்பிலே வில்லினிடத்தில் அம்பொன்றைவைத்துச் செலுத்திச் சங்கரித்தவனாகிய இராமபிரான் தானே (இவனைக்கொல்லுமாறு) வந்துள்ளானென்று குறித்துச்சொன்னால் சொல்லலாமேதவிர, தம்முயிரின் திறத்து நல்லவராகப் போகவேணுமென்று விரும்புகின்றவர் [தம்முயிரைப் பாதுகாக்கவேணுமென்று விரும்புகின்றவர்] இவ்விராவணனை (எதிர்நின்று போர்செய்து) சிறிதேனும் துன்பம்விளைக்க வல்லரோ? (எனக்கருதி)—, (எ - று)—'என்றான்' என, அடுத்த கவியில் முடியும்.

'இராவணனை வென்ற எனது தந்தையைத் தனது வில்லில் ஒரு கணையைப் பூட்டிக் கொன்ற இராமபிரான் வந்துள்ளானாதலால்,

இவனை வெல்லலாகுமென்று குறித்துக் கூறலாமேயன்றி, மற்றைப்படி இந்த இராவணனை வெல்லவல்லார் வேறேயொருத்த ருண்டோ? தம்முயிர்க்கு நன்மையைவேண்டுபவர் இவனுக்கு முன்னே எதிர்த்துநின்று ஏதேனும்சிறிது ஊறுவது இவ்விராவண னுக்குச் செய்யவல்லரோ?' என்று இவ்விராவணனது ஆற்றலை வியந்தனன் அங்கத னென்க. உயிர்க்குநல்லார் - உயிர்க்கு நன் மையை நாடுபவர். உயிர்க்குநல்லார் இவன் தன்னை ஒன்றுசெய்ய வல்லரோ - தமது உயிர்க்குக் கேடுநாடுபவரே இவனையெதிர்த்து ஏதேனுஞ் செய்யமுயல்வா ரென்ற பொருளும் தோன்றும்.

எதிர்த்தபோரில்வென்ற என்தாதை என்பதிலடங்கிய கதை:— திக்குவிசயஞ் செய்யப்புறப்பட்டு யாவரையும்வென்ற இராவணன், ஒருகாலத்தில் வாலியோடு போர்செய்யக்கருதிக் கிஷ்கிந்தா பட்டணஞ்சேர்ந்து, அப்பொழுது அவன் அங்கு இல்லையென்றும் வழக்கப்படி நாற்கடலிலும் நீராடி நித்தியகருமம் முடிக்கச் சென் றுள்ளானென்றும் அறிந்து, தென்கடற்கரை சென்று அங்கு மந்திரஜபஞ் செய்துகொண்டிருந்த வாலியைப் பார்த்து அவனைத் தந்திரமாக எளிதிற் பிடித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு அடியோசைப் படாமல் மெதுவாய்நடந்து அவன்பின்னே சேர, கீழ்க்கண்ணாற் கண்டவாலி முன்ஜாக்கிரதைப்பட்டு அவன் கிட்டவந்து தன்னைக் கட்டத்தொடங்கியவுடனே அவ்விராவணனைக் கக்கத்திலிடுக்கி வாலினாற் சுற்றிக்கொண்டபடியே ஆகாயமார்க்கமாய்ச்சென்று மற்றைக்கடல்களிலுஞ் சேர்ந்து நியமங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு தனது நகரமடைந்து இராவணனைக் கீழேயுதற, அவன் தன் வரலாறுகூறித் தன்குற்றம் பொறுக்கவும் தன்னை நட்பாக்கிக் கொள்ளவும்வேண்டி அவ்வாலியினது நட்பைப் பெற்றனனென் பது. வி - ம்:—[1] என்றவன். [2] தன்னை. [3] நோக்கினேற்கு, நோக் கினன். [4] வென்றவன். [5] உந்திக். [6] உடன். [7] குறிப்பது, குறுகின், குறுகிற்று. [8] வெல்ல. (936)

18.—இராவணனது மகுடமணி பறித்தமைபற்றித் தன் சிறிய தந்தையை அங்கதன் வியத்தல்.

அணி[1] பறித் தழகு [2]செய்யு மணங்கின்மேல் வைத்த [3]காதற்
பிணி[4] பறித் திவனை யாவர் [5]முடிப்பவர் [6]படிக்கட் [7]பேழ்வாய்ப்
பணிபறித் தெழுந்த மானக் [8]கலுழனி னிவனைப் பற்றி
மணிபறித் தெழுந்த எந்தை யாரினும் வலிய [9]னென்றான்.

(இ - ள்.) (பின்னும்), அணிகலன்களை நீக்கி [அணிகலத்தைப் பூணாமலே] அழகுகொண்டு விளங்குகின்ற தெய்வப்பெண் போன்ற சீதையின்மீதுவைத்த ஆசையாகியநோயைப் போக்கி, இவ்விராவணனை முடிக்கவல்லார் யாவர்? (இந்தப்) பூமியிலே, பிளவுபட்ட வாயையுடைய சர்ப்பத்தைக் கவர்ந்துகொண்டுசென்ற பெருமையைக்கொண்ட கருடனைப்போல, இந்த இராவணனைப் பொருந்தி (ப்பொருது மகுடபங்கஞ்செய்து அம்மகுடத்திருந்த)

இரத்தினங்களைக் கவர்ந்துவந்த எனது சிறிய தகப்பன் [சுக்கிரீவன்] எல்லாரைக் காட்டிலும் வலிமையுள்ளவ னென்றுங் கருதினன்; (எ - று.)

இராவணனை முடித்தாலல்லாமல் அவனது ஆசைப்பிணி நீங்காதென்னுங் கருத்தினால், 'காதற்பிணி பறித்தவனையாவர் முடிப்பவர்' என்றான். இவ்வளவு பெருஞ்சூரனை எளிதில் வென்றமைபற்றி, அங்கதன் தன் சிறிய தந்தையை வியக்கின்றான். இராவணனது மகுடமணியைப் பறித்தெழுந்த சுக்கிரீவனுக்கு - சர்ப்பத்தின் மணியைப் பறித்தெழுங் கருடன் உபமானமென உரை கூறலுமொன்று. காதற்பிணி - இருபெயரொட்டு. பணி - பணீ: படத்தையுடையது எனக்காரணப்பொருள்படும் வடசொல். கலுழன் - கருடன் என்பதன் விகாரம். சுக்கிரீவனை எந்தையென்றது ஔபசாரிகபிரயோகம். பி - ம்:—[1] பழுத்து. [2] செய்த. [3] ஆசைப். [4] பறித்தவனை. [5] முறிப்பவர். [6] பிடித்த. [7] போரில். [8] கலுழனையென்னப். [9] மன்னோ. (937)

19.—அங்கதன் இராவணனைக் குறுகிநிற்றல்.

நெடுந்தகை விடுத்த தூத [1] னினையன நிரம்ப வெண்ணிக்
கடுங்கனல் [2] விடமுங் கூற்றுங் [3] கலந்து [4] கால் கரமுங் காட்டி
விடுஞ்சுடர் மகுட மின்ன விரிகட லிருந்த [5] தென்னக்
கொடுந்தொழில் மடங்கலன்ன [6] னெதிர்சென்று குறுகி நின்றான்.

(இ - ள்.) மிக்க குணமுள்ளவனான இராமபிரான் அனுப்பிய தூதனாகிய அங்கதன், (கீழ்க்கூறிய) இவ்வகையான எண்ணங்களை மிகுதியாக (மனத்தினால்) எண்ணமிட்டு, பரவியிருக்குங் கடலானது கொடிய அக்கினியும் விஷமும் யமனும் ஆகிய இம்மூன்று பொருள்களையும் ஒன்றுசேர்த்துக் காலாகவும் கையாகவும் படைக்கப்பெற்று ஒளிவிடுகின்ற மகுடம் (தன்முடிமீது) விளங்க இருந்தது என்று சொல்லுமாறு (இருந்த) கொடுமையான தொழிலைக்கொண்ட ஆண்சிங்கத்தையொத்த இராவணனுடைய எதிரே சென்று கிட்டிநின்றான்; (எ - று.)

தூதன் மடங்கலன்னானெதிர் குறுகி நின்றானென்க. இராவணன் அங்கு இருந்தது-ஒருகருங்கடல் கடுங்கனல்முதலிய கொடிய பொருள்களாலியன்றகைகால்களையுடையதாய்த் தன்முடிமீது மகுடம்மின்ன இருந்ததுபோலுமென்று இல்பொருளுவமைபடக்கூறினார். 'என்ன' என்கின்ற வினையெச்சத்திற்கு, 'இருந்த' என ஒருபெயரெச்சம் வருவித்து முடிக்கப்பட்டது. நெடுந்தகை - பண்புத்தொகையன்மொழி. பி-ம்:—[1] இவையிவை. [2] கதுவும். [3] கலந்த, கரந்து. [4] கார்விட முங்கூட்டி. [5] அன்ன. [6] முன். (938)

வந்ததென் குரங்கொன்றில்லை அடைத்ததுஎன் கடல்வாய் [1] மந்தி
சிந்தையின் களியால் என் [2] பேர் தெரியுமோ? தெரியாது; ஆகில்
இந்தவெம் [3] பதியைக் காக்கும் இறைவனோ? அறிதும்: எங்கள்
விந்தை [4] யெம் பெருமான் வாழி வீடண னென்னும் வேந்தன்.

என்று இங்கு ஒரு பாடல் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.
பி - ம்:—[1] மாந்தி. [2] போர். [3] பதியோகெட்டும். [4] அம்.

20.—இராவணன் அங்கதனை விசாரித்தல்.

[1] நின்றவன் தன்னை [2] யன்னான் நெருப்பெழ நிமிரப் பார்த்திங்கு
இன்றிவண் வந்த நீயார்? [3] எய்திய கரும [4] மேது?
[5] கொன்றிவர் தின்னு முன்னங் கூறுதி தெரிய என்றான்
வன்றிறல் வாலி சேயும் வாளெயி றிலங்க நக்கான்.

(இ-ள்.) அந்த இராவணன் (புதிதாகவந்துகுறுகி) நின்றவனான அங்கதனை (க் கண்களிலிருந்து) தீப்பொறிபறக்கநிமிர்ந்துபார்த்து 'இன்றைத்தினம் இப்போது இவ்விடத்தில் வந்துள்ள நீயார்? வந்தகாரியம் யாது? இந்த என்னுடைய பணியாளர் கொன்று தின்னுமுன்னம் நன்கு உணருமாறு சொல்வாயாக' என்றுவினவினான்; மிக்கவலிமையையுடைய வாலிகுமாரனும் (தனது) ஒளியுள்ளபற்கள் (வெளியே) விளங்குமாறு சிரிக்கலானான்; (எ-று.)

அங்கதனைக் கொடுநோக்குடன்பார்த்து, இராவணன், 'இங்கிருப்பவர் கொல்லாமுன்னம் நீ வந்தகாரியத்தை விரைவிற்கூறுக' என்ன, அங்கதன் சிரித்தனனென்க. சிரிக்கும்போது பற்கள் வெளித்தோன்றுதலால், 'வாளெயிறிலங்க' என்றது. அங்கதன் சிரித்தது, தன்னை அவர்களாற்கொல்லாமுடியாதென்ற கருத்தினாலும், 'தூதாகவந்தவனைக் கொல்லுதல்யாண்டும் இல்லாத செயலாயிருக்க, இவ்வாறுகூறுகின்றானே!' என்ற கருத்தினாலுமாம். 'இவர்' என்று தன்னருகேயிருந்த பணியாளரைச் சுட்டிக்காட்டினான், இராவணன். வாலி=வாலீ; இதற்கு வாலில் வலியுள்ளவனென்றும், வாலினின்று பிறந்தவனென்றும் காரணப்பொருள் கூறுவர்: 'இங்குவருபவர் யாவரும் பெண்வடிவமடைக' என்று சொல்லப்பட்டிருந்ததொரு தலத்தில் சென்றதனால் பெண்வடிவமடைந்தருக்ஷரஜஸ்என்னும் வானரராசனது வாலினழகைக் கண்டு காமுற்ற இந்திரனது அனுக்கிரகத்தால் தோன்றியவன் வாலியென்று உணர்க. பி-ம்:—[1] என்றவன். [2] நோக்கிநெருப்பினுநிமிர்ந்தகோபத்து, நோக்கியெரிநிகர்கோபத்தோடு, அன்றுநெருப்புற நிமிரநோக்கி. [3] எதுவுனகருமம். [4] உன்னை, என்னை, என்னு. [5] கொன்றமர். கொன்றெமர். (939)

முந்தவோர் தசக்கி ரீப னுக்கையை மொய்ம்பால் வீக்கும்
அந்தவா யிரத்தோள் தன்னை யாக்கிய மழுவ லாளன்
வந்தெதிர் கொள்ள வீரச் சிலையும்வெவ் வலியும் வாங்கும்
சுந்தரத் தோளன் விட்ட தூதன்நா னென்னச் சொன்னான்.

என்று ஒரு செய்யுள் இங்கே ஒரு பிரதியிற் காணப்படுகின்றது.

21.—அங்கதன் தன்னை இராமதூதனென்று தெரிவித்தல்.

பூதநா யகன்நீர் சூழ்ந்த புவிக்குநா யகன் [1] இப் பூமேல்
சீதைநா யகன்வே றுள்ள தெய்வநா யகன்நீ செப்பும்
வேதநா யகன்மே னின்ற விதிக்குநா யகன்றன் விட்ட
தூதன்யான் பணித்த மாற்றஞ் சொல்லிய [2] வந்தே னென்றான்.

(இ - ள்.) 'பஞ்சபூதங்களுக்குந் தலைவனும், நீரினாற் சூழப்பட்ட பூமிக்கெல்லாந் தலைவனும், இந்தப்பூமியின்மீது தோன்றியுள்ள சீதாபிராட்டிக்குத் தலைவனும், (உலகத்தில்) வெவ்வேறாக வழங்குகின்ற தெய்வங்கட்கெல்லாந் தலைவனும், நீ ஓதுகின்ற வேதத்தின் பொருளாய்நிற்குந் தலைவனும், மேம்பட்டுத் தோன்றுகின்ற ஊழ்வினைக்கும் தலைவனும் [விதிக்கடவுளைத் தன் திருவுள்ளத்தின்படி நடத்துபவனும்] ஆகநிற்கின்ற இராமபிரான்,—(உன்னிடத்தில்) அனுப்பிய தூதன் யான்: (எனது தலைவன் உன்னிடஞ் சொல்லுமாறு) கட்டளையிட்டுள்ள சொல்லைச் சொல்லும் பொருட்டு வந்தேன்' என்று (தான் வந்த காரணத்தை அங்கதன் இராவணனிடத்துக்) கூறினான்; (எ - று.)

பஞ்சபூதங்களையும் தன் விருப்பின்படி காரியங் கொள்ளுபவனாய் உலக முழுவதுக்குந் தலைவனாய், சீதாபதியுமாய், எல்லாத் தெய்வங்களினும் மேம்பட்டு வேதத்தினால் பரம்பொருளெனப் பாராட்டப்படுபவனாகி, விதியும் தன்ஏவலின்படி நடக்கும் முதற்கடவுள் இராமனாகத் திருவவதரித்திருக்கின்றான்: அப்பெருமான் சொல்லியசொற்களைச் சொல்லும் பொருட்டு வந்துள்ள தூதுவனாவேன் யான் என்று தன்னை இன்னானென்றும், தான் வந்த காரணம் இன்னதென்றும் சுருக்கமாகக் கூறினன் அங்கதனென்க. புவிக்குநாயகன் இப்பூமேல் சீதை நாயகன் - பூமிதேவி ஸ்ரீதேவிகளுக்குத் தலைவ னென்றபடியாம். பூ என்பது - வடமொழியாய்ப் பூமியையும், தென்மொழியாய் மலரையும் உணர்த்தும். மலர்மேலுறையும் மங்கையான இலக்குமியே பூமியின் மகளாகிச் சீதையாகித் தோன்றினா ளாதலின், பூ என்பதை எவ்வாறு கொள்ளினும் ஏற்கும். பூதம்-மண் நீர் நெருப்பு காற்று விண் என்பவை.
பி - ம்:—[1] அப். [2] வந்தது. (940)

22.—இராவணன் இராமபிரானைப்பற்றிப் பரிகசித்துக் கூறல்.

அரன்கொலாம் அரிகொலாம்மற் றயன்கொலா [1] மென்பா ரன்றிக்
குரங்கெலாங் [2] கூட்டி வேலைக் குட்டத்தைச் சேது கட்டி
இரங்குவா னாகி யின்னம் அறிதியென் றுன்னை யேவும்
நரன்கொலாம் [3] உலக நாதன் என்று கொண் டரக்கன் நக்கான்.

(இ - ள்.) 'சிவபெருமானோ? (அன்றித்) திருமாலோ? (அன்றி முன்னையவரினும்) வேறான பிரமன்தானோ?' என்று (உலகத்தில்

முதற்கடவுளாக) வழங்கப்படுகின்ற இவர்களன்றி, குரங்குகளை யெல்லாம்கொண்டு ஒருசேனை சேர்த்துக் குட்டைபோலுள்ள சமுத்திரத்தை அணைகட்டி (க் கடந்து, அம்மாத்திரத்தில் தன்னைப் பெருவீரனாகமதித்து). 'இப்போதாவது (இராவணன்) இரக்கங் கொள்வானாகில் அறிந்துவா' என்று சொல்லி உன்னை (என்னிடத்து) ஏவுகின்ற மனிதனா உலகநாதனாகுபவன்?' என்று சொல்லிக்கொண்டு இராவணன் பரிகாசமாகச் சிரித்தான்; (எ - று.)

'ருத்திரவிஷ்ணுபிரமர்களைத் திரிமூர்த்தியரென்று சிறப்பித்துச் சொல்வது, உலகிலுள்ளது; இவர்களிலொருவனுமன்றி, கேவலம் நரமனுஷ்யன் தன் இனத்தவரைப் படைத்துணையாகப் பெறுதற்கும் வகையின்றி நிலையற்ற மனமுள்ள குரங்குகளைச் சேனைகளாகத் திரட்டிக்கொண்டு, சிறுகுட்டம்போன்ற இச்சிறு சமுத்திரத்தைக் கடந்ததனாலேயே தன்னைப்பெருவலியனாக மதித்து 'இராவணன் இப்போதாவது இரங்குகின்றானா? கண்டறி' என்று உன்னைத் தூதுவனாக அனுப்பினானே; 'திரிலோகத்திலும் பிரசித்தனான மகாபிரதாபமுள்ள இராவணனிடத்தில் நாம் இங்ஙனம் செய்யலாமா?' என்கிற ஆராய்ச்சியுமின்றித் தூது அனுப்புகின்ற இவனுடைய பேதைமை இருந்தபடி என்னே! இந்த நரனை உலகநாதன் என்கிறாயே!!'' என்று இராவணன் ஏளனமாகச் சிரித்தனனென்க. நரன் உலகநாதனாகானென்ற குறிப்பினால், 'நரன்கொலா முலகநாதன்' என்றது. உலகநாதனாயின் தன்னிருப்பிடத்து இருந்தபடியே காரியங் கொள்ளானோ? சமாதானத்துக்கு உன்னையனுப்புவானேன் என்பதும் இங்குத்தோன்றும். வேலைக் குட்டம் - இருபெயரொட்டு. கடலைக் கடந்தது ஒரு பெரிதல்ல என்பதற்காக 'வேலைக்குட்டத்தைச் சேதுகட்டி' என்றது. நரன் - நசித்துப்போகும் இயல்புடையவனென்று காரணப்பொருள்படும் வடசொல். என்றுகொண்டு, கொண்டு - அசையுமாம்: பி - ம்:— [1]என்பதன்றி, என்பதொன்ற. [2]கூடி, கொண்டு, காட்டி. [3]உலகின். (941)

23.—உன்னை இன்னானென்று தெரிவி என்று இராவணன் கேட்டல்.

கங்கையும் பிறையுஞ் சூடுங் கண்ணுதல் கரத்து நேமி
சங்கமுந் [1]தரித்த மால்மற் றிந்நகர் தன்னைச் சாரார்
அங்கவர் [2]நிலைமை நிற்க [3]மனிசனுக் காக அஞ்சாது
இங்குவந் திதனைச் [4]சொன்ன தூதன்நீ [5]யாவ னென்றான்.

(இ - ள்.) 'கங்காநதியையும் பிறைச்சந்திரனையும் (தன்) முடி மீது அணிந்துள்ள நெற்றியிற் கண்ணையுடைய சிவபிரானும் (தன்) கைகளிலே சக்கரத்தையும் சங்கத்தையுந் தரித்தவனாகிய திருமாலும், (அச்சத்தினால்) இந்தநகரத்திலே வரவேமாட்டார்கள்; அந்தச் சிவவிஷ்ணுக்களுடைய தன்மையே அவ்வாறிருக்கையில், ஒரு மனிதன் பொருட்டாக (மனத்திற்) சிறிதும் அச்சமில்லாமல் இந்த இலங்காபுரியை வந்து சேர்ந்து (தூதுவந்த)

இச்செய்தியைச் சொன்ன தூதனாகிய நீ, யாவனோ? (அதனை எனக்குத் தெரியும்படி சொல்லுக)' என்று வினவினான்; (இராவணன்):
'சிவவிஷ்ணுக்களே எம் நகரினுள் வருவதற்கு அஞ்சி உட்புகாதிருக்கின்றனர். தேவர்களின் நிலைமையே அவ்வாறு இருக்க, ஒரு மனிதனுக்குத் தூதாய்வந்து 'பூதநாயகன் விதிக்குநாயகன் தான்விட்ட தூதன் யான்' என்கிறாய்: உன்னை இன்னானென்று தெரிவிக்க' என்றனன் இராவணனென்க. கண்நுதல் - வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. சக்கரவட்டையென்னும் பொருளுள்ள நேமியென்னும் வடசொல் - ஆகுபெயராய், சக்கரத்தை யுணர்த்தும். மால்-அடியார்களிடத்து அன்பு, திருமகளிடத்து ஆசை: இவற்றையுடையவனுக்குப் பண்பாகுபெயர். மனிசன் = மநுஜன்; காசியபமுனிவரது மனைவியருள் மநுஎன்பவளின் சந்ததியாக உண்டானவன். பி - ம்:—[1] தரித்தார் தாமற்றிந்நகர்தன்னை, தரித்தானுற்றதறிந்தவந்தூரைச். [2] தம்மையன்றீ, தன்மைநிற்க. [3] மனிதருக்காக, ஆரேனுமாக. [4] சொற்ற. [5] யாரை. (942)

24.—அங்கதன் இராவணனுக்குத் தன்னைத் தெரிவித்தல்.

இந்திரன் செம்மல் பண்டோ ரிராவண [1] னென்கின் றானைச்
சுந்தரத் [2] தோள்க ளோடும் வாலிடைத் தூங்கச் சுற்றிச்
சிந்துரக் கிரிக டாவித் [3] திரிந்தனன் தேவ ருண்ண
[4] மந்தரப் பொருப்பால் வேலை கலக்கினான் மைந்த னென்றான்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் ஒருவன் இராவணனென்று (தன்னைச்) சொல்லிக்கொண்டவனை (த் தனது) வாலினிடத்தில் தொங்கும்படி (அவனது) அழகியதோள்களுடனே சுற்றிக்கட்டி, யானைகள் சஞ்சரிக்கின்ற (நான்கு திசையிலுமுள்ள) மலைகளிலே எளிதாகப் பாய்ந்து திரிந்தவனும், தேவர்கள் உண்ணும்படி மந்தரகிரியினாற் கடலைக் கடைந்தவனும் இந்திரனது குமாரனுமான வாலியென்பவனுடைய புதல்வனாவேன் (யான்) என்று (தன்னை யின்னானென்று அங்கதன்) தெரிவித்தான்; (எ - று.)

இராவணன் செருக்கைக்குலைக்க அவனை யாரோ ஒருவனென்று அப்பிரசித்தனெனவும், தன் தந்தையின்வாலிற் சிக்குண்டு தொங்கிய வலிமையற்றவனெனவும் அலட்சியமாக அங்கதன் கூறினமை காண்க. தேவர்கள் அசுரர்களைத் துணைக்கொண்டு மந்தரகிரியை மத்தாகவும் வாசுகியைக் கடைகயிறாகவும் சந்திரனை அடைதூணாகவுங் கொண்டு பாற்கடலைக் கடைகையில் இளைத்தனராக, அப்போது வாலி தனது கையால் அப்பாற்கடலில் அமுதெழுமளவும் கடைந்தனனென்பதை "மந்தரநெடுவரை மத்துவாசுகி, அந்தமில் கடைகயிறடைகலாழியான், சந்திரன் தூணெனிற் தருக்கின்வாங்குநர், இந்திரன் முதலிய வமரரோனையோர்," "பெயர்வுறவலிக்கவுமிடுக்கில் பெற்றியார், அயர்வுறலுற்றதை நோக்கியானது, தயிரெனக் கடைந்தவர்க்கமுதந் தந்தது" என்று வாலிவதைப்படலத்து வந்தது கொண்டும் உணர்க.

இந்திரன் - மிக்க ஐசுவரியமுடையவனென்று பொருள்படும் வடசொல். செம்மல் - செம்மையுடையவன்: இது புதல்வனென்ற பொருளில் வரும். இராவணன் - உலகத்தாரைத் தன்கொடுமையாற் கதறச்செய்தவனென்றும், கைலாயமலையின்கீழ்த் தான் அகப்பட்டுக்கொண்டு கதறியவனென்றும் காரணப்பொருள்படும்: இனி, விசிரவசின்குமாரன் என்ற பொருளில் ராவணனென்ற சொல் வந்துள்ளதென வடமொழி இலக்கணநூலார் கூறுவர். பண்டு என்கின்றானை - இயல்பினால்வந்த கால்வழுவமைதி. பி-ம்:— [1] என்பான்றன்னைச். [2] தோள்கடோறுந், தோளினோடும், புயங்களோடும். [3] தேவர்க்குந் திரிக்கவொண்ணு, திரிந்தகன்றேவர்க்குண்ண. [4] மந்தரகிரியால். (943)

25.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்-இராவணன் அங்கதனைப் பேதோபாயத்தினால் வேறுபடுத்தப்பார்த்ததைத் தெரிவிக்கும்.

உந்தையென் றுணைவ [1] னன்றே ஓங்கு [2] நற் சான்று [3] முண்டால்
[4] நிந்தனை யிதன்மே லுண்டோ நீயவன் றூத [5] னாதல்
தந்தனன் [6] நினக்கு யானே வானரத் தலைமை தாழா
வந்தனை [7] நன்று-செய்தாய் என்னுடை மைந்த வென்றான்.

(இ-ள்.) 'உன் தந்தை என்னுடைய நண்பனல்லவா? (இதற்குச்) சிறந்த நல்லசாட்சியுமுண்டு: (அப்படி எனது நண்பனுடைய மகாவீரனாயிருந்தவனுடைய புதல்வனான) நீ, (சாதாரண ஒருமனிதனான) அந்த இராமனுக்குத் தூதுவனாக ஆகலாகிய இதைக்காட்டிலும் மேற்பட்ட பழிப்புக்கிடமாகிய செயல் ஏதேனும் உண்டோ? [இல்லை]; (ஆகையால், இப்போதாவது அவனது தூதனாந்தன்மையைவிட்டிடு); என்னுடைய குழந்தாய்! உனக்கு, யானே வானரங்கட்குத் தலைவனாயிருக்கும் பதவியைக் கொடுத்திட்டேன்; தாமதியாது வந்தாய்; (நீ) நன்றுசெய்தாய்' என்று கூறினன், (இராவணன்); (எ-று.)

உன்னுடைய தந்தையோடு அக்கினிசாட்சியாக நான் நட்புக்கொண்டுள்ளேன்: அவ்வண்ணமானவனுடைய புத்திரனாயிருந்து நீ ஒரு மனிதனுக்குத் தூதுவனாவதென்பது உனக்கு மிகவும் இழுக்குத் தருமாதலால், இச்செயலைவிட்டிடுக: தற்செயலாய்ப் போர்மூள்வதற்குமுன் வந்ததனால், இப்போது தூதுவனாகவந்ததும் ஒருநன்மையாயிற்று: உனக்கு வானரர்கட்கெல்லாந் தலைவனாயிருக்கும் பதவியைத் தருகின்றேன். இப்பதவியையேற்று மேன்மை பெற்று விளங்குவாயென்று பேதோபாயத்தினால் அங்கதனைத் தன் வசப்படுத்தப் பார்க்கின்றனன் இராவணனென்க. இங்ஙனமே மேலிரண்டு கவிகளிலும் கருத்துக்காண்க. நண்பனுடைய புத்திரன்வேறு தன்னுடைய புத்திரன் வேறுஎனவேற்றுமை பாராட்டுபவனல்லன்தான் என்று தோன்றுமாறு தன் நண்பனுடைய புதல்வனை அங்கதனை 'என்னுடை மைந்த' என்கின்றான். பி-ம்:— [1] என்றே. [2] அறஞ், அறச். [3] உண்டோ. [4] சிந்தனை. [5] ஆகை. [6] உனக்குநானே. [7] நன்றி. (944)

26. தாதையைக் கொன்றான் பின்னே தலைசுமந் திருகை நாற்றிப்
[1]பேதைய னென்ன [2]வாழ்ந்தா னென்பதோர் பிழையுந்[3] தீர்ப்பாய்
சீதையைப் பெற்றே னுன்னைச் சிறுவனு மாகப் பெற்றேன்
[4]ஏதெனக் கரிய தென்று [5]னிறுதியி னெல்லை கண்டான்.

(இ - ள்.) மரணகாலமாகிய ஆயுளின்காலவெல்லையை விரைவிற்காணப் போகின்றவனான இராவணன்,—(பின்னும் அவனை நோக்கி,—'நீ இவனது தூதனாயிருப்பதைவிட்டிட்டு நான் தரும் வானரத் தலைமையைப் பூண்டொழுகினையானால், தன்) தந்தையைக் கொன்றவனுடைய பின்னே இரண்டுகையைத் தலைமேற் சுமந்துகொண்டும் [தலையின்மீது வணக்கக்குறியாக இருகைகளையும் குவித்துக்கொண்டும்], (முகத்தைத்) தொங்கப்போட்டுக் கொண்டும் (கண்டோர் இவன்) அறிவிலி என்று சொல்லுமாறு வாழ்ந்தானென்று (உலகத்தாரால்) ஏளனமாகச் சொல்லப்படுவதாகிய ஒப்பற்ற பழிச்சொல்லையும் நீங்கப்பெறுவாய்: (யானும் அப்போது) சீதையையும் அடைந்தேன்; நீயும் புதல்வனாக வந்து சேரப் பெற்றவனாவேன்; (இனி), எனக்கு அருமையானது யாது உள்ளது?' என்றுங் கூறினான்; (எ - று.)

நீ யாருடைய தூதனென்கிறாயோ, அவனே உன் தந்தையைக் கொன்றவன்; தந்தையைக் கொன்றவனைப் பகைவனாகக்கொள்வது முறையேயன்றி, அவனிடத்துத் தலைமேற் கைகுவித்து முகங் கவிழ்ந்து பணியாளனாயிருப்பது முறையன்று: உலகோர் பழித்தற்கும் இடனாகும்: ஆதலால், அவனை விட்டிட்டால், உலகோர் உன்னைப் பேதையனென்று பழித்தற்கும் இடமிராது. நான் சொன்னவாறு தூதனாயிருத்தலைவிட்டு நான்தரும் வானரத் தலைமையையேற்றால், நான் சீதையைப் பெற்றிருப்பதன்றி,உன்னையும் பெற்றேனாவேனாதலால், எனக்கு இனி எதுவுங் கைகூடுமென்று, தான் முற்கூறியதை வற்புறுத்தற்கு மீண்டுங்கூறுகின்றானென்க. இப்போதாவது நல்லறிவுபிறந்து பிராட்டியை இராமனிடத்துச் சமர்ப்பித்துத் தன் பிழையைப் பொறுக்குமாறுவேண்டி உயிர்பிழைத்துப்போவது இராவணனுக்குத் தகுதியாயிருக்க, நன்மதி சிறிதுமில்லாமல் சீதையைப் பெற்றேனென்கிறானே: 'கெடுமதி கண்ணுக்குத் தோன்றாது' என்றவாறு இவன் தனது சாவுகாலங் கிட்டினமையே யுணராது பிதற்றுகின்றானென்பார் 'இறுதியி னெல்லைகண்டான்' என்று இராவணனுக்கு ஒரு பெயர் கூறினார். தலைசுமந்து இருகை நாற்றி என்பதற்கு - துக்கக்குறிப்பாகத் தன் இருகையையும் தலைமேற் கவிய வைத்துக்கொண்டு என்று உரைப்பாருமுளர். இராவணன் இறப்பது தேற்றமாதல் பற்றி, இறுதியினெல்லைகாண்பான் என்னவேண்டிய இடத்து 'இறுதயினெல்லைகண்டான்' என்றது, தெளிவினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகக் கூறப்பட்ட காலவழுவமைதி. பி-ம்:—[1]பேதையர். [2]வாழ்ந்தாய். [3]தீர்ந்தாய். [4]யாது. [5]இறுதிநாற்கு. (945)

27. [1]அந்நர ரின்று நாளை யழிவதற் கைய மில்லை
உன்னர [2]சுனக்குத் தந்தே னுறுநி யூழிக் காலம்

பொன்னரி சுமந்த பீடத் திமையவர் போற்றி செய்ய
மன்னவ [3]னாக யானே சூட்டுவன் மகுட மென்றான்.

(இ - ள்.) (பின்னும்), 'அந்த மானிடர் இன்றைநாளையிலே அழிந்திடுவதற்குச் சந்தேகமில்லை: உனக்கு உரிய வானரத் தலைமையை உனக்குக் கொடுத்திட்டேன்: கற்பாந்தகாலம்வரையும் பொன்னுலியன்ற சிங்கந்தாங்குவதாகச் செய்யப்பெற்ற சிங்காதனத்திலே (வீற்றிருந்து) தேவர்கள் துதிக்க, (இந்தத் தலைமையை மேற்கொண்டு) ஆட்சிசெய்க: வானரத் தலைவனாக (இப்போதே) மகுடஞ் சூட்டுவேன்' என்றுங் கூறினான்; (எ - று.)

வாலி வானரராசனாதலால், அவனது மகனான அங்கதனுக்கு வானரத்தலைமை உரியதாகும். கீழிரண்டு செய்யுளிற் கூறியதனையே இங்கு வேறு வகையாக இராவணன் கூறுகின்றனனென்க. இமையவர் - இமயமலையில் வாழ்பவரென்றும், இமையில்லாமையாகிய விசேடமுடையவரென்றும் காரணப்பொருளுரைப்பர். இன்று நாளை - வெகுவிரைவிலென்னும்பொருட்டு. பி-ம்:—[1] அன்னவர். [2] உனக்கே. [3] ஆதியுள்ளை, ஆகவின்று. (946)

28.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - இராவணன் கூறியதைக் கண்டித்து அங்கதன் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

அங்கத னதனைக் கேளா [1]அங்கையோ டங்கை தாக்கித்
துங்க[2] வன் றோளும் மார்பு மிலங்கையுந் [3]துளங்க நக்கான்
இங்குநின் னூர்கட் கெல்ல [4]மிறுதியே யென்ப துன்னி
[5]உங்கள்பா னின்று மெம்பாற் [6]போந்தன னும்பி யென்றான்.

(இ - ள்.) அங்கதன், அவ்விராவணன் கூறியதைக் கேட்டு, அழகிய கையோடு மற்றொரு அங்கையைச் சேர்த்துப்புடைத்து உயர்ந்துள்ளனவான (தன) வலிய தோள்களும் மார்பும் இலங்கை நகரும் அசையும்படி சிரித்தவனாகி, 'இந்த இலங்காபுரியிலுள்ளவர்கட்கெல்லாம் மரணமே (விளையப்போகின்றது) என்ற (இந்த) விஷயத்தை (முன்னமே) ஆராய்ந்தறிந்து, உங்களிடத்திலின்றும் எம்மிடத்து உனதுதம்பியே வந்துள்ளான்' என்றுகூறினான்; (எ-று.)

இந்த இலங்காபுரியிலுள்ளார்க்கெல்லாம் விரைவில் மரணம் நேரப்போகின்றதென்பதைத் தனது நுண்ணறிவாலுணர்ந்து உனது தம்பியே எம்மிடத்து வந்து சேர்ந்துள்ளமையைக் கண்கூடாகக் கண்டறிந்தும், நீ விளைவதறியாதுபிதற்றுகின்றாயே! என்று கூறி இராவணனது பேதைமைக்காகத் தோளும் மார்பும் இலங்கையுமே சலிக்கும்படி பெருஞ்சிரிப்புச் சிரித்தனன் அங்கதனென்க. பி-ம்:—[1] அங்கைகொண்டு. [2] நல். [3] குலுங்க. [4] இறுதியென்றென்றுமுள்ளான். [5] நுங்கள். [6] போந்ததென். (947)

29. வாய்தரத் தக்க சொல்லி யென்னையுன் வசஞ்செய் வாயேல்
ஆய்தரத் தக்க தன்றோ அதுவத் [1]தரச தான்கை

நீதரக்[2]கொள்வேன் யானே யிதற்[3]கினி நிகர்வே றெண்ணில்
நாய்தரக் கொள்ளுஞ் சீயம் நல்லர செனறு நக்கான்.

(இ-ள்.) (பின்னும்), 'வாயிலே வருபவைகளைச் சொல்லி என்னை (ஏமாற்றி) உன் வசமாகச் செய்துகொள்வாயானால்,— தூதனாகவந்து நான் அரசுபுரிகை (பெரியோரால்) ஆராய்தற் குரிய செயலல்லவோ? (வானரத்தலைமையை) நீ தர யான் கொள் வேன்? [யான்பெற்றுக்கொள்ளமாட்டேன்]; (ஒருகால் வானரத் தலைமையை நீ தர நான் பெற்றுக்கொள்வதானால்) இந்தச்செய லுக்கு இனி வேறாக ஓர் உவமை நாடிச் செல்வோமே யானால், நாயானது கொடுக்கச் சிங்கம் பெற்றுக்கொள்ளுகின்ற சிறந்த மிருகாதிபத்தன்மைக்கு ஒப்பாம்' என்று சொல்லிச் சிரித்தான், (அங்கதன்); (எ-று.)

தூதனாகச் சென்ற யான் மாற்றான்வார்த்தைக்கு உட்பட்டு ஆசையினால் வேறுபட்டேனானால், இதனால்பெரியோர்கள் ஆராய்ந்து கூறும் பாவமும் பழியும் மிகுமன்றோ! அன்றியும், நீ தரவா நான் அரசு கொள்ளவேணும்? நான் உன்னிடத்தினின்று அரசைப் பெற்றுக்கொள்வது, நாயினிடத்தினின்று சிங்கம் அரசைப்பெற்றுக்கொள்வதுபோலுமென்று, இராவணன் கூறிய தைப்பரிகசித்துக் கூறுகின்றனன் அங்கதனென்க. நீ-என் தந்தை யின் வாலில் ஒரு பூச்சிப்போல ஒட்டிக்கொண்டிருந்த நீ: இராவண னுக்கு நாயையும் தனக்குச் சிங்கத்தையும் உவமை கூறிக்கொண்ட தனால், அங்கதன் தன் மிகுபெருமையோடு இராவணனுடைய மிக்க சிறுமையையும் காட்டுகின்றான். யானே, ஏ-வினா. பி-ம்:— [1]அரசை. [2]கொள்வன்யானோ [3]ஒருநிகருமுண்டோ, இனி நிகர் வேறுண்டோ. (948)

30-இராவணன் முதலிற் சினந்து பிறகு 'வந்தகாரியம் கூறுக' எனல்.

[1]அடுவனே யென்னப் பொங்கி [2]யோங்கிய வரக்க னந்தோ
தொடுவனே [3]குரங்கைச் சீறிச் [4]சுடர்ப்படை [5]யென்று
நடுவனே [6]செய்யத் தக்க [7]நாளுலந் தாரை நம்பிப் [தோன்று
படுவதே [8]துணிந்தா யாகில் வந்தது பகர்தி யென்றான்.

(இ-ள்.) '(இவனைக்) கொன்றே தீர்வேன்' என்று சினம் மிகுந்து எழுந்த இராட்சசனாகிய இராவணன்,—(பிறகு), 'அந்தோ குரங்கைச்சீறி (அதனைக் கொல்லுமாறு) ஒளியுள்ள ஆயுதத்தை (நான்) தொடுவேனோ? [வானரத்தைக் கொல்லுமாறு சினந்து படையைக் கையால்தொடுதலும் பெருவீரனான எனக்கு இழுக் காம்]' என்று சொல்லி, (கண்ணுக்குத்) தெரியாத யமனே (இறுதி) செய்யத்தக்க ஆயுள்நாள் முடியப்பெற்றவரான இராமலட்சு மணரை நம்பி இறப்பதற்கே துணிந்திட்டாயாயின் (நீ) வந்த காரியத்தைச் சொல்வாய்' என்றான்; (எ-று.)

தன்னை ஏளனமாக அங்கதன் கூறியதுகேட்டுக் கடுங்கோபங் கொண்ட இராவணன் அவனைக் கொல்ல முதலில் எண்ணினனாயினும் குரங்கைக்கொல்வது தன் பெருமைக்கு இழுக்காமென்று அவ்வெண்ணமொழிந்து, 'நீ வந்த காரியம் சொல்' என்கிறான். யமன் மரணகாலத்துக் கண்ணுக்குத் தோன்றுதுவந்து ஆயுள் முடியப்பெற்றோரின் உயிரைக் கொண்டுபோவனென்ற நூற் கொள்கைபற்றி 'தோன்றுநடுவனே செய்யத்தக்க நாளுலந்தார்' எனப்பட்டது. இராமலட்சுமணர் இறப்பது நிச்சயமென்று தான் கருதியமைதோன்ற, இவ்வாறு கூறுகின்றனன், இராவணன். நீ என்னைச்சேராது இராமனிடம் இருந்தால் உனது உயிர்போவது திண்ணமென்பான் 'படுவதே துணிந்தாயாகில்' என்றான். இளையோரென்றும் முதியோரென்றும் வறியோரென்றும் செல்வரென்றும் பாராது யாவரிடத்தும் ஆயுள் முடிந்தநிலையில் ஒருதன்மையாக நடத்தலால், யமனுக்கு 'நடுவன்' என்று பெயர்: நடுவன் - பட்சபாதமில்லாமல் நடப்பவன்: ஸமவர்த்தி என்ற வடமொழிப்பெயரும் இப்பொருளேபடும். பி-ம்:—[1]அடுவனோ. [2]ஓங்கிவாள். [3]குரங்கு தன்னை. [4]சுடர்படைக்கு. [5]இழிவுதோன்ற, என்றுகொண்டான், ஒன்றுகொண்டான். [6]என்னதக்காய். [7]நாளுலந்தார்க்குத் தூதாய், நாளுலந்தார்க்குத்தூத. [8]குணித்தாய். (949)

31.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் அங்கதன் இராமபிரான் கூறியதை இராவணனிடம் தெரிவித்தலைக் காட்டும்.

கூவியின றென்னை நீபோய்த் தன்குல முழுதுங் கொல்லும்
பாவியை [1]யமருக் கஞ்சி யரண்[2] புக்குப் [3]பதுங்கி னானைத்
தேவியை விடுக அன்றேல் [4]செருக்களத் தெதிர்ந்து தன்னின்
ஆவியை [5]விடுக வென்று [6]னருளினம் விடுகி லாதான்.

(இ - ள்.) (நீ தன் திறத்தில் மிகவும் பிழைபுரிந்திருந்தும்), இன்னும் (உன்னிடத்துக்) கருணையை நீங்காத அந்த இராமபிரான், இன்று என்னையழைத்து, நீ போய்த் தன்னுடைய குலத்தையெல்லாம் அழியச்செய்யும் பாவியும், பொருதற்கு அச்சங்கொண்டு அரணுக்குள் புகுந்து பதுங்கிக்கொண்டிருக்கின்றவனுமான இராவணனைக்கிட்டி, 'தேவியைவிட்டிடுக: அவ்வாறுசெய்ய விருப்பமில்லையாயின் போர்க்களத்திலே (போர்செய்யுமாறு) எதிர்ப்பட்டு நின்று தன்னுடைய இனிய உயிரை விட்டிடுக (என்று கூறுவாய்)' என்று சொல்லினன்; (எ - று.)

இதுமுதல் ஆறுகவிகள், இராமபிரானது சொல்லாக அங்கதன் இராவணனிடத்துக் கூறுவன. 'இப்போதாவது சீதையைக் கொணர்ந்துகொடுத்து இராவணன் உயிர் தப்பட்டும்: அவ்வாறு செய்யவிருப்பமில்லாயறம்பானுல், போர்செய்து மாள்வனென்று துணிவுகொண்டு, அச்சத்தினால அரணிற்பதுங்கியிராமல் வரட்டுமென்று உன்னிடத்துச் செய்திசொல்லுமாறு இராமபிரான் கூறினன்' என்று செய்திதெரிவித்தான் அங்கதனென்க. இப்பொழுது என்னைத்தூது விடுத்ததும்அவ்விராமபிரானது அருளின்

செயலேயென்பான், 'அருளினம் விடுகிலாதான்' என்று இராம பிரானைக் குறித்தான். இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்துசென்றது- அரக்கர் குலமெல்லாம் அழிந்துபோவதற்குக் காரணமாமென் பான் 'தன்குலமுழுதுங்கொல்லும் பாவியை' என்றான். விபீட ணன் முதலிய சில அரக்கர் தப்பவில்லையோவெனின்,—அவர்கள் அரக்கர்க்குரிய கொடுமைநீங்கியவராதலின் அரக்கராகக் கணிக்கப் படாரென்க. பி ம்:—[1]எய்தி. [2]புகாப். [3]பதுங்கினனென், பதுங்கு வானை. [4]செருப்புறத்தெதிரேவந்தான், செருக்களத்தெதிர்ந்துதன் கண். [5]விடுக்க. [6]அருளினை. (950)

32. பருந்துணைப் பாட்டி யாக்கை படுத்தநாள் [1]படைஞரோடும்
பருந்தினு மினிய மாமன் மடிந்தநாள் வனத்துள் வைகி
இருந்துழி[2] வந்த நங்கை [3]மூக்குமவ் வெம் முலையு மெம்பி
[4]அரிந்தநாள் வந்தி லாதான் [5]இனிச்செய்யு மாண்மை யுண்டோ.

(இ - ள்.) பாட்டியாகிய தாடகையின் உடலைப் பருந்து உண் ணும்படி (நான்) கொன்று வீழ்த்திய நாளிலும், மருந்தைக்காட்டி லும் அநுகூலனான மாமன் சுபாகு (விசுவாமித்திர முனிவனுடைய வேள்வியைக் கெடுக்கச்சென்று) படைஞருடனே இறந்த நாளி லும், (யான்) காட்டிலே (பஞ்சவடியில்) தங்கியிருந்தபோதுவந்த (அவனது) தங்கை சூர்ப்பணகையின் மூக்கையும் விரும்பத்தக்க முலையையும் என் தம்பி இலட்சுமணன் அரிந்தபோதும் (பொரு மாறு எதிர்த்து) வந்திராதவன் இனிச்செய்யும் ஆண்மையும் உண்டோ? (எ - று.)

இராவணன் வலிமையுள்ளவனால் தன்னுடைய பாட்டி முறையான தாடகையைக் கொன்றபோது அதனைக் கேள்வி யுற்றதுமே என்னுடன் போர்க்குவரவேண்டாவோ? அது போகட் டும்: அதற்குப்பின் படைஞரோடும் மாமன்முறையான சுபாகுவை யான் கொன்றபோது அவர்கட்காகப் பரிந்துகொண்டு போருக்கு வரவேண்டாவோ? அதுவும் போகட்டும்: என் தம்பி அந்த இராவணனுடைய உடன்பிறந்தவளான சூர்ப்பணகையை அங்க பங்கஞ்செய்தானே: அப்போதாவது அவசியம் பொருமாறு வந்தி ருக்க வேணுமே: அப்போதும் வரவில்லையே: அங்ஙனம் வராதது அவனுடைய வீரமின்மையைக் காட்டுவதால், அங்ஙனம் வலி யற்றுக் கிடந்தவன், இப்போதும் அரணிற்புகுந்துகொண்டு பதுங்கியிருப்பானேயன்றி எதிர்த்துநின்று போர்புரியவலியிலா னென்பது விளங்குகின்றதல்லவா? எனக் கூறுமாறு ஸ்ரீராமன் சொல்லினனென்று இராவணனிடம் அங்கதன் கூறுகின்றானென்க. இவ்வாறெல்லாம் அங்கதன் கூறுவது, இராவணனுக்கு ரோஷத்தை மூட்டுவதற்காக. பி-ம்:—[1]பகைஞரோடும். [2]வந்தநங்கை, தங்கை மூக்கும். [3]இருஞ்செவிமூலையினோடும், மூக்கொடு முலையுமெம்பி, இருஞ்செவிமூக்குமெம்பி, இருஞ்செவிமுலையுமூக்கும். [4]அரிந்துழி. [5]ஆண்டொழிலழகிதென்றான், ஆண்டொழிலழகிதம்மா, இனி வரற்கையமுண்டோ: இச்செய்யுள் சில பிரதியி லில்லை. (951)

33. [1]கிளையொடும் படைஞரோடுங் கேடிலா உயிர்கட் கெல்லாம்
[2]களையெனத் தம்பி மாரை வேரொடுங் களையக் கண்டும்
இளையவன் பிரிய மாய [3]மியற்றி ஆ யிழையை வெளவும்
வளையெயிற் றரக்கன் வெம்போர்க் கினி [4]யெதிர்வருவ துண்டோ.

(இ - ள்.) அறிவில்லாத (உலகத்து) உயிர்களையெல்லாம் அழிப்பதற்கு '(இவர்) களை போல்வர்' என்று கருதி (கரன் முதலிய) தம்பிகளைச் சுற்றத்தாருடனும் சேனைவீரருடனும் வேருடனே [மிச்சமில்லாமல்] (நான்) ஒழித்துவிட்டதையறிந்திருந்தும், —(நேரேவந்து பொருது தன் விருப்பத்தை முற்றுவிக்கமாட்டாமல், எனது) தம்பியாகிய இலக்குமணன் (சீதையைவிட்டுப்) பிரியும்படி வஞ்சனைத்தொழிலைச்செய்து (அவன் பிரிந்த சமயம் பார்த்து) ஆராய்ந்தெடுத்த ஆபரணங்களைப் பூண்டவளான (என்) மனைவியைக் களவுசெய்த வளைந்த கோர தந்தங்களையுடைய அந்த இராவணன், கொடிய யுத்தத்திற்கு இனித் தான் எதிராக வரப்போவது உளதோ? (எ - று.)

இராவணனென்பவன் எதிர்த்துப் போர்செய்யவல்ல வீரமுடையவனானால், கீழ்கூறிய மூன்று சமயங்களிலும் பொரவந்திருக்கவேண்டும்: இராமன் தன்னைச்சேர்ந்த ராக்ஷஸகுலத்தவரைக் கொன்றானென்பதன்றித் தனக்கு நெருங்கிய தொடர்பு இல்லாமையால் முதலிரண்டு சமயங்களிற் பொரவராவிட்டாற் போகட்டும்; தன் தங்கை பரிபவப்பட்ட அந்த மூன்றாங்காரணத்து வந்திருக்கவேண்டாவோ? அன்றியும், அவ்விராவணன் சீதையைத் தன்வசப்படுத்திக்கொள்ளவேணுமென்று தான் எப்போது விரும்பினானோ, தன் தங்கை அங்கபங்கஞ் செய்யப்பட்டு அது காரணமாகத் தம்பிமாரான கரன்முதலிய பதினாலாயிரவரை நான் கொன்றதை எப்போது செவியுற்றானோ, அப்போதே எதிர்வந்து பொருது என்னை வென்றல்லவா இச்சீதையை எடுத்துக்கொண்டு செல்லவேணும்? அங்ஙனஞ்செய்யாது பதுங்கியிருந்து மாயமானையேவி என்னையும் என் தம்பியான இலக்குமணனையும் பிரித்துச் சீதை தனிப்பட்டதுகண்டு அவ்வேளையில் எப்போது கவர்ந்தானோ அப்போதே அவ்விராவணன் எம்மோடு எதிர்த்துப்பொருதற்கு வலியிலாத கள்ளத்தனமுடையவனென்பது விளங்குகின்றதல்லவா? என்று கூறுமாறு இராமபிரான் சொல்லினானென அங்கதன் இராவணனிடத்துக் கூறுகின்றான். களையானது தான் தோன்றிய பயிரை ஓங்கவிடாது அழியச்செய்வதுபோல இந்தக் கரன் முதலியோர் தாம் உள்ள இடத்து வாழும் நல்லோரை ஓங்கவிடாது ஒழிப்பவராதலின், இவரை, களை யென்றது. தம்பிமாரென்றது - தம்பிமுறையான கரனையும் தூஷண திரிசிரசுகளையும்.

கரனென்பவன் - பூர்வீகராட்சச சிரேஷ்டனான சுமாலியின் மகளும் இராவணன் தாயான கேகசியின் தங்கையும் இராவணனது தந்தையான விசிரவமுனிவரையே கணவனாக அடைந்தவளும் இங்குக்காட்டிய இருமுறையாலும் இராவணனுக்குச் சிறிய

தாயுமாகிய கும்பீநசியின் குமாரனுதலால், இராவணனுக்குத் தம்பியாவன்: இராவணனது தந்தையான விசிரவமுனிவர்க்கே கலையென்பவளிடம் தோன்றிய தூஷணன் திரிசிரசு என்பவரும் அவ்விராவணனுக்குத் தம்பிமாராதலை யுணர்க. இந்தக் கரனைச் சேனையோடும் படைவீரர்களோடும் தம்பிமாரான தூஷணன் திரிசிரசு என்னும் படைத்தலைவரோடும் இராமபிரான் கொன்றனன். அங்ஙனம் கரன் முதலியோர் தம் பரிவாரங்களோடு அழிக்கப்பட்ட பின்பு சூர்ப்பணகை யென்பவளால் ராமலக்ஷ்மணரிடத்துப் பெருங்கோபமும் சீதாதேவியினிடத்துப் பெருங்காதலும் மூட்டப்பட்ட இராவணன் சீதையைக் கவர்வதற்கு மாரீசனைத் துணையாக வரவேண்டுமென்று வேண்டவே, அவன் பொன்மானுருக்கொண்டு தண்டகாரணியத்திற் பஞ்சவடியிலே சீதையின் எதிரில் உலாவ, அதுகண்டு விரும்பிய சீதையின் விருப்பத்தின்படி இராமபிரான் அதனைப்பிடித்தற்குப் புறப்பட்டு நெடுந்தூரஞ்சென்று மாயமானென்றுஉணர்ந்து அதன்மீது அம்பெய்தான். எய்யவே, மான் வடிவங்கொண்ட மாரீசன் அம்புபட்டு வீழ்கையில் 'ஹாஸீதே! ஹா லக்ஷ்மண!' என்று இராமன்குரலாற் சத்தமிட்டு விழுந்து இறக்க, அக்குரல்கேட்ட சீதையின் நிஷ்டுரமொழியால் இராமனுள்ள இடம்நோக்கி இலட்சுமணன் பிரிந்துசெல்ல, அச்சமயம் பார்த்து இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்துசென்ருனென்க. பி-ம்:— [1]கிளைநெடும். [2]களையன. [3]இயற்றியேகொண்டுபோய். [4]இவண். ()

34. [1]ஏந்திழை தன்னைக் கண்ணுற் றெதிர்ந்தவர் தம்மை யெற்றிச்
சாந்தெனப் புதல்வன் தன்னைத் [2]தரையிடைத் தேய்த்துத் தன்
[3]காந்தெரி மடுத்துத் தானுங் காணவே கடலைத் தாவிப் [னூர்
போந்தபின் வந்தி லாதான் [4]இனிப்பொரும் போரு முண்டோ.

(இ-ள்.) (எம்மால் அனுப்பப்பட்ட தூதுவனுகிய அநுமான்), —சீதாபிராட்டியைப் பார்த்திட்டு, எதிரிட்ட வீரர்களை யெல்லாம் மோதியொழித்து, (தன்) புத்திரனுன அட்சகுமாரனைச் சாந்து போல ஆய்விடுமாறு பூமியிலே அரைத்துவிட்டுத் தான் [இராவணன்] குடியிருக்கும் ஊராகிய இலங்கையை எரிகின்ற நெருப்பையிட்டு எரித்துத் தான் பார்த்திருக்கும்போதே கடலைக்கடந்து போயினபின்பும், (அந்த அநுமனை யழிக்கவேணுமென்று எண்ணங்கொண்டு வெளிப்பட்டு வரவேண்டியதாயிருக்கவும்) வந்திலாத இராவணன், இனி (நேரேவந்து) செய்யப்போகின்ற யுத்தமும் உண்டோ? (எ - று.)

கரன் முதலியோர் அழிந்தது அவ்விராவணன் தன் கண்ணுற் காணுதது: மேலும், அந்தப்பழிக்குப் பழியாகச் சீதையைக் கவாந்து கொண்டுவந்துவிட்டோமென்று கருதி இராவணன் ஒருகால் வாளா இருக்கலாம். இந்த நான்காம்முறையும் கிடக்கட்டும்: ஐந்தாவதாக, நமது தூதுவனுன அநுமான், கடல் கடந்துசென்று தன்னூரைச் சார்ந்து உளவறிந்து தன் வீரர்கள் பலரையெற்றியது, அட்சகுமாரனைக்கொன்றது, இலங்கையில் நெருப்பிட்டது

முதலிய பல கோரச்செயல்களையும் செய்தானே: பார்த்துக்கொண் டிருக்கையிலேயேயன்றே இவ்வாறு கடுஞ்செயல்களைச் செய்து அவ்வநுமான் மீண்டுவந்தது! அவ்விராவணன் உண்மையான வீர னென்றால், அங்ஙன் செய்த அநுமானோடும், அவனை ஏவியனுப்பிய என்னோடும் எதிர்த்துவந்து பொரவேண்டாவோ? அப்போது பொர வலியற்றுப் பதுங்கிக்கிடந்த இராவணன் இப்போதும் பதுங்கிக்கிடப்பானேயன்றிப் பொரவாரா னென்று சொல்லி வருமாறு இராமபிரான் கூறினதாகப் பின்னும் அங்கதன் கூறினா னென்க. பி-ம்:—[1]ஏந்தியடைகள் கொண்டன்று. [2]தரையொடுந். [3]காய்ந்தெரி. [4]இவனனிப். (953)

35. உடைக்குலத் [1]தொற்றர் தம்பா லுயிர்கொடுத் துள்ளக் கள்ளந்
துடைத்துழி வருணன்வந்து தொழுதுழித் தொழாத கொற்றக்
[2]குடைத்தொழி லும்பீ கொள்ளக் கொடுத்துழி வேலை கோலி
யடைத்துழி வந்தி லாதான் [3]இனிவர வைய முண்டோ.

(இ - ள்.) (தன்னைப் பிறர் தொழுவதன்றித் தான் எவரையுந்) தொழ வேண்டாத வெற்றிபொருந்திய விபீடணன் (இலங்கைக்கு) அரசுபூணுந் தொழிலைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு கொடுத்த போதும், வருணபகவான் பிரதியட்சமாய்வந்து (தன்மீது அணை கட்டும்படி) தொழுதபோதும், கடலை முயன்று அணை கட்டிய போதும், (தம்முடைய) குலத்திற்பிறந்த ஒற்றர்களிடத்திலே அவருயிர்களைக் கொள்ளாமல் விடுத்திட்டு (அவர்களுடைய) மனக் கள்ளத்தைப் போக்கியபோதும் வராத அந்த இராவணன் இனி வருவானென்று கருதச் சந்தேகமேனும் உளதோ? [திண்ணமாக இராவணன் வாரான்]; (எ - று.)

இராவணனது ஒற்றர்களான சுகன் சாரணன் என்ற இருவர் இராமபிரானது வானரசேனையின் நிலையையுணருமாறு வானர வடிவுகொண்டு வந்தனராக, விபீடணுழ்வான் அவர்களைப்பற்றி வானரங்கள் குத்த இழுத்துக்கொண்டுபோய் இராமபிரான் முன்னே விட்டுச்செய்தி சொல்லித் தன் மந்திரவலிமையால் அவரைத் தம்முடைய நிசவடிவம்பெற்றிடுமாறு செய்ய,அப்போது இராமன் கருணைகொண்டு, கள்ளவேடங்கொண்டிருந்த அவர்களை வானரங்கள் ஒன்றுஞ் செய்யாதபடி விலக்கி, தன்னுடைய வலிமை யெல்லாம் இராவணனிடத்துச் சொல்லுமாறு சேனைகளையெல் லாங் காட்டியனுப்பின னாதலால், 'உடைக்குலத் தொற்றர்தம்பா லுயிர்கொடுத் துள்ளக்கள்ளந் துடைத்துழி' என்றது. சேதுபந்த னஞ் செய்தபின்னரே ஒற்றர்தம்பா லுயிர்கொடுத்து உள்ளக் கள்ளந் துடைத்தமை நிகழ்ந்திருக்கவும் அதனை முன்னர்க்கூறிய தும், வருணன்வந்து தொழுதற்குமுன்னரே தம்பிக்குக் கொற்றக் குடைத்தொழில் கொடுத்திருக்கவும் அதனைப் பின்னர்க்கூறியதும் செய்யுளாதலினாலென்க. தன்னூரைக்கிட்டி முற்றுகைசெய்யுமுன் மாற்றான் தூரத்திலிருக்கும்போதே அவனைப் பொருது ஓட்டுதல் செய்யவேண்டுவதாயிருக்க, தன்னூரையடைந்து தன்னைச் சேர்ந்த

வரைப் பரிபவப்படுத்துவதும் தன்னுளவை யறியும்படி விடுவதுஞ் செய்த அந்த இராவணன் எதிர்த்துச் சண்டைக்கு வரப்போகின்றானென்று கருதுவதற்கும் இடமில்லை என்று கூறினான் இராமபிரானென்றனன் அங்கதன். கொற்றம் - அரசுக்குரியது மாம். ஐயம் என்பதன் பின், இழிவுசிறப்புப் பொருளதான உம்மை தொக்கது. துடைத்துழி, தொழுதுழி, கொடுத்துழி, அடைத்துழி - பெயரெச்சத்தின் அகரவீறு தொகுத்தல். உடைத்தவன்றோற்றமெல்லா மொருமையின் மாற்றியூற்றம் என்று ஒரு பிரதியில் முதலடி காண்கின்றது. பி-ம்:—[1] ஒற்றர்க்கம்மாவுரை. [2] கொடைத்தொழிறம்பி. [3] ஆண்டொழிற்கழகேதம்மா, ஆண்டொழிலழகிதம்மா, இனிச்செயுமாண்மையுண்டோ. (954)

36. மறிப்புண்ட தேவர் காண [1] மணிவரைத் தோளின் வைகும்
நெறிப்புண்ட ரீக மன்ன முகத்தியர் [2] முன்னே நென்னல், பொறிப்
புண்ட ரீகம் போலு [3] மொருவனாற் புனைந்த மௌலி, பறிப்புண்டும்
வந்தி லாதான் [4] இனிப்பொரும் [5] யான்மை யுண்டோ.

(இ - ள்.) (தன்னாற்சிறையிலே) மடக்கப்பட்ட தேவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவும், அழகிய இரிகூடமலையின் தாழ்வரையிலே தங்கியுள்ள நெறித்தலைக்கொண்ட தாமரைமலரையொத்த முகத்தையுடையரான தேவமகளிர்க்கு எதிரே, நேற்று உடற்புள்ளிகளையுடைய புலியையொத்த (பராக்கிரமசாலியான) ஒப்பற்ற சுக்கிரீவனால் (தான்) அணிந்திருந்த கிரீடம் பங்கஞ் செய்யப்பெற்றும், (அந்தச் சுக்கிரீவனை அப்போதே கொல்லுமாறு தொடர்ந்து) வராமலிருந்தவனான இராவணன், இனிமேல் போர் செய்யப்போகின்ற தன்மை உண்டோ? [இல்லையென்றபடி];

தனது எதிரிகளான தேவர் முன்னிலையிலும், தேவமகளிர் முன்னிலையிலும் சுக்கிரீவனால் மகுடபங்கம்நேர்ந்தது மிகவும் அவமானத்தை விளைத்து ரோஷத்தை வளர்க்குமாதலால், உடனே போர்செய்து தன்திறனைக்காட்டித் தன்னை யவமதித்தவனைத் தொடர்ந்துவந்தேனுங் கொல்லவேண்டியதாயிருக்க, ரோஷப்பட வேண்டிய காலத்தில்தானே அங்ஙனஞ் செய்யாமலிருந்தவன் இனியும் போருக்குவரமாட்டானென்று கூறுக வென்றனன் இராமபிரானென, அங்கதன் கூறுகின்றனனென்க. புண்டரீகம் - தாமரையும், புலியும்: வடசொல். இச்செய்யுளில் முதலெழுத்து வேறுபட்டிருக்க இரண்டுமுதலிய எழுத்துக்கள் ஒருவகையாக வந்து பொருள்வேறுபட்டது திரிபு என்னுஞ் சொல்லணியாம். நென்னல் - நெருநல் என்பதன் மரூஉ வென்பர். மணிவரைத் தோளின்வைகும் - அழகிய அல்லது மணிப்பூண்களையணிந்த மலை போன்ற தோளிலே தங்கிய [தோளைத்தழுவுபவரான] மகளிர் எனினுமாம். பி - ம்:—[1] தன். [2] முன்னே நிற்க, எதிரேநென்னல், நென்னல்காண. [3] ஒருவனற்புனைந்த. [4] என்னினிப். [5] படுவதென்றான், படர்வதென்றான். (955)

பசையறு சிந்தை யானைத் தமரொடும் படுத்த போதும்
இசையெனக் கில்லை யென்றே யென்பதோ ரிகழ்வு [1]கொண்
[2]வசையற விசைக்கு மூரை வளைக்கவும் வந்தி லாதான் [டான்
திசையினை வென்ற வென்றி வரவரச் சிர்த்த [3]தென்ருன்.

என்று ஒருசெய்யுள் இங்கே சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.
பி - ம்:—[1]காண்பான். [2]வசையுறவைகும். [3]அன்றே.

37.—இராமபிரான் சொல்லிய செய்தியைச் சொன்ன அங்கதன் இரண்டிலொன்றைப்புரிக எனல்.

**என்றிவை [1]யியம்பி வாவென் றேவின [2]னென்னை எண்ணி
ஒன்றுனக் குறுவ துன்னித் துணிந்துரை உறுதி பார்க்கின்
துன்றிருங் குழலை விட்டுத் தொழுதுவாழ் சுற்றத் தோடும்
பொன்றுதி [3]யாகி லென்பின் வாயிலிற் புறப்ப டென்ருன்.**

(இ - ள்.) என்ற இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி (அந்த இராவணனுடைய மனக்கருத்தை அறிந்து)வருவாயென்று என்னைக் கட்டளையிட்டனுப்பினன்; (ஆதலால், இவ்விரண்டிலே) உனக்குத் தக்கசெயலொன்றை நன்கு ஆராய்ந்து, துணிந்துசொல்வாய்: (உனக்குப்பிராணாபாயமுண்டாகாமல்) நன்மையானசெயலைப் பார்ப்பாயானல், நெருங்கிய மிக்க கூந்தலையுடையவளான சீதாபிராட்டியை (இராமபிரானிடத்திலே) கொண்டுவந்துவிட்டு (அப்பிரானை) வணங்கி வாழ்ச்சிபெறுவாய்; பந்துக்களோடு இறந்துவிடுவதாக நிச்சயித்தாயாயின், என்பின்னே தானே வீட்டுவாயிலிலிருந்து வெளிப்பட்டு வருவாய் என்று கூறினன், அங்கதன்;

சீதையை விட்டால் பிராணனோடு வாழலாம்; இன்றேல் உயிரைச் சுற்றத்தாரோடும் இழக்கவரும்: இவ்விரண்டில் எதைத் துணிகின்ருய்? சீதையை விட்டிடாதபட்சத்தில், அரண்மனையிலிருந்து என்னுடனேதானே பொரப் புறப்பட்டுவருக: பதுங்கியிராதே யென்றனன் அங்கதனென்க. துன்றிருங்குழல் - அன்மொழித்தொகைப் பன்மொழித்தொடர். பி - ம்:—[1]இயம்புவாய். [2]இவற்றையெல்லாம். [3]ஆயினின்றே. ஆகிலுன்றன். (956)

38.—நீ ஊரிற் பதுங்கியிருப்பது உனக்குப் பழியையே விளைக்கு மென்று அங்கதன் கூறுதல்.

**நீரிலே [1]பட்ட சூழ்ந்த நெருப்பிலே [1]பட்ட நீண்ட
பாரிலே [1]பட்ட வானப் பரப்பிலே [2]பட்ட வெல்லாம்
போரிலே பட்டு வீழப் பொருதநீ யொளித்துப் புக்குன்
ஊரிலே [3]பட்டா யென்ருல் பழி[4]யென உளையச் சொன்னன்.**

(இ - ள்.) நீர்க்கடவுளுடைய லோகத்திலே தோன்றின பிராணிகளும் வளைந்துகொள்ளுமியல்புள்ள அக்கினியினுலகத்திலே தோன்றிய பிராணிகளும் நீண்டுள்ள இந்தப் பூமியிலே தோன்றிய பிராணிகளும் பரவியவானத்துத்தோன்றிய பிராணி

களும் ஆகிய எல்லாப்பிராணிகளும், யுத்தகளத்திலே உயிரழிந்து கெடும்படி (வெகுபராக்கிரமங்கொண்டு) போர்செய்த நீ, மறைந்து புகுந்து கொண்டு (எதிராளிகள்வந்து போர்க்கு அறைகூவவும்) உன்னூருக்குள்ளே தானே கிடந்தாயென்றால், (உனக்கு இதனால்) அபகீர்த்தி விளைவதாகுமென்று (இராவணன்) மனம் வருந்தும்படி (அங்கதன் பின்னும்) சொன்னான்; (எ - று.)

எவ்வுலகத்தாரையும்வென்று மகா பலபராக்கிரமசாலியென்று சொல்லிக்கொண்டுள்ள நீ,மாற்றார் உன் நகரையடைந்து போருக்கு வருமாறு அறைகூவவும், பதுங்கி யொளித்திருந்தால் உனக்கு இதைவிட அபகீர்த்தியை யுண்டாக்குவது வேறு உண்டோ? என்று இராவணனுக்கு மனத்திற்படும்படி இடித்துக்கூறினன் அங்கதனென்க. சூழ்ந்த - (வணங்குவார் வலப்புறமாகச்) சுற்றுகின்ற, நெருப்புமாம். வானப்பரப்பு - தேவலோகம். நீர் - இலக்கணையால், நீர்க்கடவுளை யுணர்த்தி, பிறகு அக்கடவுளுக்குஉரிய உலகத்தை யுணர்த்திற்று. இனி, நீரிலேதோன்றியபொருள் நெருப்பிலேதோன்றியபொருள் என்று உரைப்பின், சிறப்பின்மை யறிக. இச்செய்யுள், ஒரு பிரதியிலில்லை. பி-ம்:—[1]பட்டு. [2]பட்டதெல்லாம். [3]பட்டவென்றால். [4]என்பது. (957)

வேறு.

39.—இராவணன் சினங்கொண்டு அங்கதனைப் பிடித்து எற்றுமாறு நால்வரை யேவுதல்.

சொற்ற வார்த்தையைக் கேட்டலுந் தொல்லுயிர்
முற்று முண்பது போலும் [1]முனிவினன்
பற்று மின்கடி தின்னெடும் [2]பார்மிசை
எற்று மின்னென நால்வரை யேவினான்.

(இ - ள்.) (அவ்வண்ணம் அங்கதன்) சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, (இராவணன்),—'பழமையான உயிர்களையெல்லாம் விழுங்கிவிடுவனோ?' என்று கருதுமாறுள்ள சினத்தையுடையவனாகி, '(இந்தத்தூதுவனைப்) பிடியுங்கள்: விரைவாக நீண்ட பூமியின்மீது மோதுங்கள்' என்று சொல்லி நான்குபேரைக் கட்டளையிட்டனுப்பினான்; (எ - று.)

'இவன்கோபத்தினால் உலகத்திலே உயிர்களேயில்லாது செய்து விடுவானோ?' என்று கண்டோர் கருதுமாறு அத்துணை உக்கிரமாக இருந்தது, அந்த இராவணனுடைய கோபமென்பது, 'தொல்லுயிர் முற்றுமுண்பதுபோலு முனிவினன்' என்பதன் பொருள். பி - ம்:—[1]முனிவினற். [2]பாரிடை. (958)

40.—அங்கதன் தன்னைப் பற்றினவரான நால்வர் தலையையுந் துணித்துக் கோபுரவாயிலில் தூவிக் கூறத்தொடங்குதல்.

[1]ஏவி னான்பிடித் தாரை யெடுத்தெழத்
தாவி னானவர் [2]தந்[3]தலை போயறக்

கூவி ஞனவன் கோபுர [4]வாயிலில்
தூவி ஞன்துகைத் தானிவை சொல்லினன்.

(இ - ள்.) (பற்றியெற்றுமாறு இராவணனால்) ஏவுதற்கு இடனாகவிருந்த அங்கதன், (தன்னைப்) பற்றினவரான அந்த நான்கு வீரர்களையும் தூக்கிக்கொண்டு உயரப்பாய்ந்து அந்நால்வரின் தலையும் அறுபட்டுப்போயினவாக(ச் செய்து) கர்ச்சித்து, கோபுர வாயிலில் போகட்டு(க் காலால்) மிதித்து இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லினன்: (எ - று.)— அங்கதன் கூறியவற்றை அடுத்தசெய்யுளிற் காண்க. ஏவினன்=ஏவப்பட்டான்: (சொல்லுவான் குறிப்பினால், எவன்மீது நால்வர் கிங்கரர் ஏவப்பெற்றாரோ, அங்கன் ஏவப்பட்டவனைக் காட்டிற்று:) செயப்பாட்டுவினைப்பொருளில் வந்த செய்வினை. பி-ம்:—[1]ஏவினர். [2]தன். [3]தலையாலறை, தலையாறலை. [4]வாசலிற். (959)

41.—மற்றையோரை நோக்கி அங்கதன் கூறுவன.

ஏமஞ் [1]சார வெளியவர் [2]யாவிரும்
தூமங் கால்வன வீரன் சுடுசரம்
வேமின் [3]போல்வன வீழ்வதன் முன்னமே
போமின் போமின் புறத்தென்று போயினன்.

(இ - ள்.) (அங்குள்ள வீரரைநோக்கி), 'புகையை வெளிவிடுவனவும் எரிகின்ற மின்னல்போலச் சொலிப்பனவுமான இராமபிரானுடைய சுடுகின்ற அம்புகள் (வந்து) வீழ்வதற்கு முன்னமே வலியற்ற நீங்களெல்லீரும் பாதுகாப்பை யடையும்படி அப்பால் ஓடிப்போய்விடுங்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டே, (அங்கிருந்து இராமபிரானுள்ள இடத்துக்குச்) சென்றான்; (எ - று.)

இவ்வண்ணம் அங்கதன் கூறியது - அங்குள்ளார்க்கெல்லாம் அச்சந்தோன்றவேணுமென்ற கருத்தினாலாகும்: கருணைபற்றியுமாம். "ஆவுமானியற் பார்ப்பனமாக்களும், பெண்டிரும் பிணியுடையிரும்***, எம்மம்புகடிவிடுதும் நும்மரண்சேர்மினென, அறத்தாறு நுவலும்பூட்கை" என்ற புறநானூறு இங்கு ஒருசார் ஒப்புநோக்கத்தக்கது. ஏமம்-க்ஷேமம்: வடசொற்றிரிபு. எளியவர் யாவிரும் - முன்னிலையிற் படர்க்கைவந்த இடவழுவமைதி; எளியீர்யாவிரும் என்று இருப்பின் வழாநிலையாம். பி - ம்:— [1]சார்ந்த. [2]யாவரும். [3]போலவிழுவதன், போல்வன வீழ்வன. (960)

42.—அங்கதன் இராமபிரானையடைந்து அவனது தாளில் வணங்குதல்.

அந்தரத்திடை யார்த்தெழுந்தா [1]னவன்
[2]சிந்துரத்தந் [3]துதைந்தெழுஞ் [4]செச்சையான்
இந்து விண்ணின் றிழிந்[3]துள தாமென
வந்து வீரனடியில் வணங்கினன.

(இ - ள்.) சிந்திய இரத்தத்தினால் நெருங்கவெழுந்த செஞ்சந்தனப் பூச்சையுடையவனான அவ்வங்கதன், ஆரவாரஞ்செய்துகொண்டு வானத்திலேகிளம்பி ஆகாயத்தினின்று சந்திரன் கீழே இறங்கியதென்று (கண்டோர்) கருதும்படி இறங்கிவந்து இராமபிரானுடைய பாதங்களில் வணங்கினான்; (எ - று.)

அங்கதன் ஆர்ப்பரவத்துடனே வானத்திலெழுந்துபோய் இராமபிரானுள்ள இடத்துக்கீழிறங்கி அவனதுபாதங்களில் வணங்கினானென்பதாம். பகைவரோடு பொருததனால் அவர் இரத்தம் மேற்படிந்திருந்தது, அங்கதனுக்குச் செஞ்சந்தனக் குழம்பைப் பூசிக்கொண்டது போன்றிருந்ததென்க. செச்சை - செஞ்சந்தனக் குழம்பு: சர்ச்சா -வடசொல். அங்கதன் வெண்ணிறமுடையவனாதலால், அவன் இழிந்தது இந்து இழிந்ததுபோலும். பி-ம்:—[1] அவர். [2] சிந்த. [3] தெறித்தெழு, துகைத்தெழுஞ். [4] செம்மையான். [5] உளதே. (961)

43.—இராவணன்கருத்து இன்னதென்று அங்கதன் தெரிவித்தல்.

உற்ற போதவ னுள்ளக் கருத்தெலாம்
கொற்ற வீர [1] னுணர்த்தென் றுகூறலும்
[2] முற்ற [3] ஓதியென் மூர்க்கன் முடித்தலை
அற்ற போதன்றி யாசை [4] யறுனென்றான்.

(இ - ள்) (அங்கதன்) வந்து சேர்ந்தபொழுதில் வெற்றி பொருந்திய வீரனான இராமபிரான், 'அந்த இராவணனது மனத்திலுள்ள எண்ணங்களை யெல்லாம் தெரிவிப்பாய்' என்று சொல்லவும், (உடனே அங்கதன்,—'இராவணனது கருத்தை ஒவ்வொன்றாக) முழுவதுஞ்சொல்லி யென்னபயன்? அந்தப் பிடிவாதக்காரன் கிரீடங்களை யணிந்துள்ள (தனது) சிரசுகள் அறுபட்ட பொழுதிலல்லாமல் (தன் மனத்துக்கொண்டுள்ள) காதல்நீங்கப்பெறான்' என்று (இராவணனுடைய எண்ணத்தைத் தீர்மானமாகத்) தெரிவித்தான்: (எ - று.)

'இராவணன் சமாதானத்திற்கு வாரான்: போரே புரிதற்கு உரியது' என்று தூது சென்றுவந்த அங்கதன் கூறினானாயிற்று. தனக்குக் கேடுவிளையுமென்பது பல காரணங்களால் தோன்றவும், நல்லறிவுகூறும்போது கேளாமையால், இராவணனை 'மூர்க்கன்' என்கிறான்: மூர்க்கன் - பிடிவாதகுணமுடையவன். பி - ம்:— [1] உரை. [2] முற்றும். [3] ஓதிய. [4] அறாது. சில பிரதிகளில் இப்படலத்தின்பெயர் அங்கதன்தூதுப்படலம் என்று காண்கின்றது. (962)

அங்கதன்தூதுபடலம் முற்றிற்று.

———

14-ஆவது முதற்போர்புரிபடலம்.

தன்சேனைகளுடன் கூடிய இராமனும் இராவணனும் முதலிற் போரைப்புரிந்ததைக் கூறும் படலமென விரியும். இனி, இராவணனோடு இராமபிரான் முதலிற் போரிலே புரிந்ததைப்பற்றிய படலமெனக் கூறுதல் அமையும். இப்படலத்தில் இராவணன் இராமபிரானோடு போர்புரிந்து சலித்து நிராயுதபாணியாய் நிற்க, 'இன்றுபோய் நாளை நின் தானையோடு வா' என்று அப்பிரான் தனது கருணை தோன்றக் கூறியமையோடு இப்படலமும் முடிதல் காண்க. '**இராவணன் முதனாளையிற்றோற்றபடலம்**' என இப்படலத்திற்குச் சிலஏட்டுப்பிரதிகளிற் பெயர் காணப்படுகின்றது. **முதனாளையுத்தம்** என்றும் ஒருபிரதியிற் காணப்பட்டது.

தூதுசெய்தியைக் கேட்டுச் சினந்து இராவணனேவிய அரக்கர்களோடு வானிலெழுந்து சென்று அவர்களின் தலைகளை யறுத்துக் கோபுரவாசலிலே விழுத்தித் துகைத்துமீண்டுவந்தனன் அங்கதன். அவன் கூறிய வாக்கினால் இனிப் போர்நிகழுவேண்டுவதே யெனத் திட்டப்படவே, தலைவனேவலால் வானரசேனைவீரர்கள் இலங்கையின் அகழியைத்தூர்த்துக் கோட்டைமதிலை வளைத்துக்கொண்டனர். நான்குவாயிலிலும் அரக்கர்சேனைகள் புறப்படலாயின: பின்னர் அவ்விருதிறத்துச் சேனைக்கும் வெகு மும்முரமாகப் பெரும்போர் நிகழ்ந்தது. வடக்குவாயிலில் வச்சிரமுஷ்டி கடும்போர்புரிய அவனைச் சுக்கிரீவன் கொன்றிட்டான். அங்கு எஞ்சி நின்றவர் நடுநடுங்கி நகர்நோக்கி ஓடலாயினர்: கிழக்குவாசலில் கற்பாந்தகாலத்துக் கடல்போல அரக்கர்சேனை கொந்தளித்து வரவும், இரண்டு சேனைக்கும் பெரும்போர் நிகழ்கையில், நீலன் கடும்போர்புரிய அரக்கர்சேனை முறிந்தது. அப்போது கும்பானு என்ற அரக்கச் சேனைத்தலைவன் எதிர்க்க, வானரசேனை நிலைகுலைந்தது. அதுகண்ட கரடித்தலைவனான இடும்பன் எதிர்த்து நின்ற அவனைக் கைகளாற்பற்றி மோதி மூளைசிதறி உயிரிழக்கச் செய்தான். தன் படைத்தலைவனான கும்பானு இறக்கவே, பிரகஸ்தன் வானரப்படைகள்மேல் எதிர்த்துச் சரமாரிபொழிய, இறுதியில் நீலனென்ற வானரப்படைத்தலைவன் அந்தப் பிரகஸ்தனைத் தன் வாலினாற் சுற்றி வீழ்த்திக்கொன்றான். தெற்குவாசலில் அங்கதனுக்கு முன்னே நிற்கமாட்டாமல் அரக்கர்சேனை ஓடிட, சுபாரிசன் என்ற அரக்கரில் முக்கியன் இறந்திட்டான். மேற்குவாயிலில் துன்முகன் பெருஞ்சேனையோடு அநுமானாகிற யமனால் மாண்டான்.

இங்ஙனம் நாற்றிசைகளிலும் பங்கமுண்டாகவே, அவ்வத்திசைகளில் செய்தியறிந்து தெரிவிக்கவைத்திருந்த ஒற்றர் இராவணனைக் கிட்டி அச்செய்திகளை இரகசியமாகத் தெரிவித்தனர். அது கேட்ட இராவணன் பெருந்துன்பத்தோடு சீற்றமுங்கொண்டு போர்க்கோலந்தரித்துப் போர்க்கு வரலானான். ஒற்றராலறிந்த

ஸ்ரீராமனும் யுத்த சன்னத்தனானான். அப்போது சுக்கிரீவனும் அநுமானும் இலட்சுமணனும் இராவணனோடு பொருது மெலிய, மீட்டும் அனுமான் அவ்விராவணனோடு குத்துச் சண்டையாடித் தோற்க, இலட்சுமணன் அவ்விராவணனை வளைந்துப் பொருது பின் பிரமன் தந்த வேலால் லெறியப்பெற்று மூர்ச்சையானான். மூர்ச்சையாய் விழுந்த இலட்சுமணனைத் தூக்கிக்கொண்டு போய் விடும்படி இராவணன் முயன்றும் முடியாமற்போகவே, அநுமான் தன் பக்தியினால் தனக்கு இலேசாகஇருந்த இலட்சுமணனை ஏந்திச்சென்று ஸ்ரீராமபிரானிடத்துச் சேர்ப்பிக்க, பின்பு அநுமானது வேண்டுகோளினால் ஸ்ரீராமன் அவ்வநுமான்தோளில் ஏறிக் கொண்டு இராவணனோடு கடும்போர் புரிந்து இறுதியாக அவனை மெலியச்செய்து நிராயுதபாணியாக்கி, அவனுக்குச் சில நல்ல அறிவுரைகள் கூறி 'நாளை வா' என்று அனுப்பினானென்பது, இப்படலத்துக் கூறிய விஷயம்.

1.—மூன்றுகவிகள் - குளகம்: வானரசேனைக்கு இடப்பட்ட கட்டளை.

பூசலேபிறி தில்லையெ னப்புறத்து
ஆசை தோறு முரச [1]மறைந்தன
பாச றைப்[2]படை யின்னிடம் [3]பற்றிய
வாசல் தோறு முறையின் வகுத்திரால்.

(இ - ள்) போரே தவிர இனிவேறு [சமாதானமென்பது] இல்லையென்று (அங்கதன்) அறிவித்துவிட, (போர்தொடங்கிற்றென்பதைக் குறிப்பிக்குமாறு) வெளியில் திக்குக்கள்தோறும் முரசம் அறையப்பட்டன; பாசறையிலுள்ள படைகளினிடம், (பிறகு இராமன் பின்வருமாறு கூறுவான்:—), பொருந்திய (இலங்கையின்) வாசல்தோறும் முறையே (நீவிர்யாவிரும்) அணிவகுத்து நிற்பீராக; (எ - று.)

இந்தச்செய்யுளில் 'என' என்பது 'அறைந்தன' என்பதனோடு முடியும். படையின்னிடம் "என்றான்" (3) என்க. 'பற்றியவாசல் தோறும்' என்பது முதல் "கொடுமதிற்குடுமித்தலைக்கொள்க" (3) என்பதுவரையில் இராமபிரான் பாசறைப்படையினிடம் கூறியன: இவை இராமபிரான் கூற்றுக்களென்பது அங்கதன் தூதுசென்று மீண்டதும் இராமபிரான் சேனைகளை நோக்கிக் கட்டளையிட்டதாக முதனூலில் வருவதற்கு ஏற்பக் கொள்ளப்பட்டது. இனி, சேனாநாயகனாகிய நீலன் இவ்வாறு கட்டளையிட்டானென்றலும் ஒன்று. அன்றி, சேனாநாயகன் கட்டளைப்படியே பாசறைப் படையினிடம் வள்ளுவனால் பின்வருமாறு சொல்லிப் பறையறையப் பட்டன எனினுமாம். 'அறைந்தென என்ற பாடத்திற்கு-அறையப் பட்டதாக எனப்பொருள்; இது 3-ஆஞ் செய்யுளில் 'என்றான்' என்பதனோடு முடியும். பி - ம்:—[1]அறையுமின், அறைந்தெனப், அறைந்தகன், அறைந்தனர். [2]பறையின்னிடம், பறைபின்னிடப். [3]பற்றுமின். (963)

2. மற்றும் நின்ற மலையும் மரங்களும்
பற்றி [1]வீரர் பரவையின் மும்முறை
கற்ற கைகளி னுற்கடி மாநகர்
[2]சுற்றும் நின்ற வகழியைத் தூர்த்திரால்.

(இ - ள்.) பின்னும், (முன்பு தூர்த்தற்குப்) பழகியுள்ள கைகளினால், வீரர்கள் ஆங்காங்குள்ள மலைகளையும் (சேதுகட்டிய போது) கடலிலிட்டதினும் மூன்று மடங்கு (அதிகமாகக் கொண்டு வந்து எறிந்து), காவலுள்ள சிறந்த இலங்கைமாநகரைச் சுற்றியுள்ள அகழியைத் தூர்த்துவிடுங்கள்; (எ - று.)—இலங்கைக்கு முதலகழியாயுள்ள கடல் கடக்கப்பட்டதனால், இங்குக்கூறிய அகழி இடைநகரிலுள்ள அகழியைக் குறிக்குமென்னலாம். பி-ம்:—வீசப், வீசிப். [2]சுற்றி. (964)

3. [1]இடுமின் பன்மர மெங்கு [2]மியக்கறத்
தடுமின் போர்க்கு [3]வருகெனச் [4]சாற்றுமின்
[5]கடுமி னிப்பொழு தேகதிர் [6]மீச்செலாக்
[7]கொடிம திற்குடு மித்தலைக் [8]கொள்கென்றான்.

(இ - ள்.) (அரக்கர் செல்லும் பாதைகளில்) எங்கும் பல மரங்களையும் இடுங்கள்; (அதனால், அரக்கர்களை) இயங்கமுடியாமல் தடுங்கள்; 'போர்க்கு வருக' என்று (அரக்கரை) அறைகூவுங்கள்; விரைந்தவர்களாய் இப்பொழுதே சூரியனும் (நேரே) மேற்செல்லவொட்டாத கொடிநாட்டிய மதிள்களின் சிகரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளுங்கள் என்று கட்டளையிட்டான்; (எ - று.)

கடுமின் - 'கடி' என்னும் உரிச்சொல் திரிந்து வினைப்பகுதியான கடுஎன்ற பகுதியினடியாப்பிறந்த முன்னிலை யேவற்பன்மை வினைமுற்று: இது - எச்சப்பொருளில்வந்தது. குடுமித்தலை-உச்சியிடம்.—பி-ம்:—[1]எடுமின். [2]இயங்கறத், இயக்கிறத். [3]வருமெனச். [4]சாற்றலும். [5]கெடுமின். [6]மீச்செலக். [7]கொடு. [8]கொள்ளுமின். ()

4.—வானரசேனை அகழியைத் தூர்த்தல்.

தடங்கொள் குன்றும் மரங்களுந் [1]தாங்கிய
மடங்க [2]லன்னவவ் வானர மாப்படை
இடங்கர் மாஇரி யப்புன லேறிடத்
தொடங்கி வேலை யகழியைத் [3]தூர்த்ததால்.

(இ - ள்.) பெருமையைக்கொண்ட மலைகளையும் மரங்களையும் தாங்கிய சிங்கங்களையொத்த அந்த வானரப் பெருஞ்சேனையானது, முதலையாகிய நீர்வாழுயிர்கள் நிலைகெட்டோடவும் புனல் அப்பாற் செல்லவும், முயன்று (இலங்கைக்கு உள்ள) கடல்போன்ற அகழியைத் தூர்க்கலாயிற்று; (எ - று.)

'திர்யக்' என்ற வடசொல்லைப்போல, மா என்பது மிருகங்கட்கேயன்றிப் பறவைகட்கும் நீர்வாழ்வன முதலியவற்றிற்கும்

வழங்கும் பெயராகும். "அசுணமா", "முதலைத்தனிமா", 'கலிமா' என்பனவுங் காண்க. பி - ம:—[1] தாங்கியே. [2] போல்வரும். [3] தூர்த்தவே. (966)

5.—அகழிநீர் இலங்கையூரி னுட்புறத்துச்சென்று வளைதல்.

ஏய வெள்ள மெழுபது மெண்கடல்
ஆய [1] வெள்ளத் தகழியைத் தூர்த்தலும்
தூய வெள்ளந் [2] துணைசெய்வ தாமென
வாயி லூடுபுக் கூரை [3] வளைந்ததே.

(இ - ள்.) எட்டாங்கடல்போன்ற பொருந்திய எழுபதுவெள்ளம் வானரசேனைகளும் வெள்ளமான நீர்ப்பெருக்கைக்கொண்ட (இலங்கையின்) அகழியை (மரங்களைக்கொண்டும் மலைகளைக்கொண்டும்) தூர்க்கையில், வெண்ணிறமான அந்தவெள்ளநீர் (இராமபிரானுக்குத்) துணை செய்வதுபோல இலங்கையின் வாசல்கள்வழியாக புகுந்து ஊரைவளைந்துகொண்டது; (எ - று.)

மேல் 10-ஆம் பாடலில் "அகழ்நின்று மெனைப் பலஆறு சென்றன ஆர்கலிமீதரோ" என வருவதனால், அகழிநீரின் சிறுபகுதியே வெள்ளமாயெழுந்து வாயிலூடுபுக்கு ஊரை வளைந்ததென்க. வெள்ளந் துணைசெய்வதாமென வளைந்தது-**பயன்தற்குறிப்பேற்றவணி.** எண்கடலாய ஏயவெள்ளமெழுபதும்என இயையும். எண்கடலாய வெள்ளத் தகழியை யென்றேயெடுத்து-எட்டாங்கடல்போன்ற அல்லது மதிக்கத்தக்க கடல்போன்ற நீர்வெள்ளத்தையுடைய அகழியை யென்று கூறினுமாம். பி-ம்:—[1] வெள்ளவகழியை. [2] துணைச். [3] வளைந்ததால். (967)

6.—தாமரைக்கொடிகளை வானரங்கள் பிடுங்கியதன் வருணனை.

விளையும் வென்றி யிராவணன் மெய்ப்புகழ்
முளையி னோடுங் களைந்து முடிப்பபோல்
[1] தளைய விழ்ந்த கொழுந்தடந் தாமரை
வளையம் [2] வன்கையில் வாங்கின வானரம்.

(இ-ள்.) (இதுவரையில்) விளைந்துகொண்டிருந்த வென்றியையுடைய இராவணனது உருவம்படைத்த புகழை முளையோடும் பேர்த்தொழிப்பனபோல, முறுக்கவிழ்ந்த தாமரைமலரைக்கொண்ட கொடியின் சிறந்த பெரிய அடிப்பகுதியை, வானரங்கள் (தமது) வலிய கையாற் பிடுங்கின; (எ-று.)

இலங்கையின் அகழிநீர் வெளிச்செல்லவே, ஆங்கிருந்த தாமரைக்கொடிகளை அக்கிழங்கோடும் வானரங்கள் பேர்த்தெடுத்தது, இராவணனது மெய்ப்புகழை முளையினோடுங் களைந்து முடிப்பதுபோலு மென்றார்; **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** புகழை

வெண்ணிறத்ததாகக் கூறுதல், கவிமரபு. தாமரைவளையத்தை வானரம் கையில் வாங்கியது உண்ணும்பொருட்டு. கொடுந்தட வளையம் என இயையும். பி-ம்—[1] தளையவிழ்ந்த செந்தாமரை மாத் தட, தளையவொண்மலர்த் தாமரையின் தட. [2] ஒண். (968)

7.—கருங்குவளை மூடியிருத்தலின் வருணனை.

இகழுந் தன்மைய னாய விராவணன்
புகழு [1] மின்றொடு போயின தாமென
நிகழுங் கண்ணொடு நீல [2] முகிழ்த்தலால்
அகழி தானு [3] மழுவது போன்றதே.

(இ-ள்.) பெருகுகின்ற தேனுடனே நீண்ட கருங்குவளைமலர்கள் குவிதலினால், இகழத்தக்க தன்மையுடையவனாகிய இராவணனது (வலிமையாற்பெற்ற) புகழும் இன்றோடு போய்விட்டதாகுமென்று (இலங்கையின்) அகழிதானும் அழுவதையொத்திருந்தது; (எ - று.)—தாமரை பிடுங்கப்படவும் கருங்குவளை நீரின்மையால வாடி முகிழ்த்தவண்ணம் தோன்றுவது பற்றிய **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** கள்-தேன். கண்ணாகிய நெடுநீலம் என்றும்பொருள்படும். பி-ம்:—[1] மேன்மையும். [2] வகுத்தலால், நெகிழ்தலால். [3] அழுவனபோன்றவே. (969)

8.—வண்டுகளும் அன்னங்களும் நிலைகெட்டோடுதல்,

[1] தண்டி ருந்தபைந் தாமரை [2] தாளறப்
[3] பண்டி ரிந்து [4] சி தையப் படர்சிறை
வண் [5] டி ரிந்தன வாய்தொறும் [6] முட்டையைக்
கொண் [5] டி ரிந்தன வன்னக் குழாமெலாம்.

(இ-ள்.) தண்டாக இருந்த பசியதாமரைக்கொடி அடியோடு பேர்க்கப்பட்டுப் போய்விட்டதனால், பரவிய சிறகுகளையுடைய வண்டுகள், இசைகள் மாறுபட்டுக் கெட நிலைகெட்டோடின; அன்னப்பறவைகளின் கூட்டங்களெல்லாம், (தமது) வாயிலே முட்டைகளைக் கௌவிய வண்ணம் நிலைகெட்டோடின; (எ-று.)—தண்டு-உள்தொளையுள்ள பொருள். பி-ம்:—[1] தண்டிருந்தடந். [2] தாளுடைப், தாளிறப். [3] பண்டிருந்த, பண்டிருந்து. [4] சிதையை. [5] இருந்தன, இரிந்தென. [6] முட்டையும். (970)

9.—வானரங்கள் தாவிப் பாய்தல்.

[1] ஏளை தார மியம்பிய [2] வண்டுகள்
பாளை தாதுகு நீர்நெடும் [3] பண்ணைய
தாள [4] தாமரை யன்னங்கள் தாவிட
வாளை தாவின வானரந் [5] தாவவே.

(இ-ள்.) தாரமென்னும் பண்ணினைப்பாடிய இளைய வண்டுகளுடனே (கமுகு தென்னை முதலியவற்றின்) பாளையிலுள்ள மலர்கள் சிந்தப்பெற்ற நீரைக்கொண்டபெரிய நீர்நிலைகளிலுள்ள நெடுந்தாளுள்ள தாமரைமலரிலே வாழ்கின்ற அன்னங்களும் தாவிச்செல்லாநிற்கையில், வானரங்கள் தாவியகாரணத்தால் வாளைமீன்களும் தாவிக்குதித்தன; (எ-று.)

பறவைகள் தாமிருக்கும் தாளதாமரையை விட்டுத் தாவினதற்குக் காரணம், கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறப்பட்டது. வானரந்தாவவே அஞ்சி வாளைகள் தாவின என்க. வானரம் தாவியது தாமரைவளையத்தை வன்கையால் வாங்குதற்கு ஆகும். பண்ணை-நீர்நிலை. ஏழை என்றசொல்-ழகரளகரப்போலி பெற்று, ஏளையெனவந்தது: அறியாமையென்னும் பொருளுள்ள ஏழைஎன்ற இச்சொல், இலக்கணையால், இளமையென்ற பொருளைத் தந்ததென்க. இந்தச் செய்யுள்பலஏட்டுப்பிரதிகளில் "விளையும்" (6) என்றபாடலுக்கு பின்னேயுள்ளது.பி - ம்:—[1] ஈளிதாரம். [2] வண்டுறை. [3] பண்ணைகள், பண்ணைசூழ். [4] தாமரையின்வளந்தாவிட. [5] தாவுமே. (971)

10.-அகழியைத் தூர்க்குமாறு மரம்முதலியவற்றை வானரங்களெறிய அங்நீர் வெளிச்சென்றதன் வருணனை.

தூறு மா[1]மரங் குன்றினோ டுந்தொடர்
[2]நீறு நீர்மிசைச் சென்று நெருக்கலான்
ஏறு பே[3]ரகழ் நின்று மெண்ணப்பல
ஆறு சென்றன வார்கலி மீதரோ.

(இ-ள்.) தூறுபோல அடர்ந்துள்ள பெரிய மரங்களும் தொடர்ந்த மலைகளும் புழுதிகளும் (அகழியின்) நீரின்மேற் சென்று நெருங்கியதனால், (நீர்) மேலேறிய பெரிய அகழியினின்று மிகப்பல நதிகள் கடலின்மீது சென்றன; (எ-று.)—அகழியின் சிறு பகுதி நீர் ஊரை வளைத்தமையை 5-ஆஞ்செய்யுளிற் கூறிய கவி, அகழியின மற்றைநீரெல்லாம் சென்றமையை இங்குக் கூறுகின்றாரென்க. பி-ம்:—[1] மரமும்மலையுந். [2] சிறுமீமிசைச். [3] அகழின்னின்றினப், அகழின்னின்றெனப். (972)

11.—வானரங்கள் அகழியில் மலையையிடும்பொழுது நீரில்மூழ்கியெழும தாமரைமலரின்வருணனை.

இழுகு மாக்க வீடுந்தொ றிடுந்தொறும்
[1]சுழிகள் தோறுஞ் [2]சுரித்திடை [3]தோன்றுதேன்
ஒழுகு தாமரை யொத்தன வோங்குநீர்
முழுகி மீதெழு மாதர் முகத்தையே.

(இ-ள்.) (தூர்க்கும் பொருட்டுப்) பரவியுள்ள பெரியமலைகளை (அகழியிலே) வீசியெறியுந்தோறும் (தோன்றுகின்ற) சுழிகளின் நடுவிலெல்லாம் புதைந்து (பிறகு) தோன்றுகின்ற தேனொழுகப்

பெற்ற தாமரைமலர்கள், அலையோங்குகின்ற நீரிலேமுழுகி மேலே யெழுகின்ற மாதரார்முகத்தையொத்தன; (எ - று.)—தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. இழுகுதல்-பரவுதல். பி-ம்:—[1] சுழிகடோன் றும். [2] சுரத்நடைத். [3] மீதான்றுவ, தூங்குதேன். இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் ஒருபிரதியி லில்லை. (973)

12.—அகழியைத் தூர்த்தலைப்பற்றிய வருணனை.

[1] தன்மைக் குத்தலை யாய தசமுகன்
தொன்மைப் பேரகழ் [2] வானரந் [3] தூர்த்தலால்
இன்மைக் கும்மொன் றுடைமைக்கும யாவர்க்கும்
வன்மைக் கும்மொர் வரம்புமுண் டாங்கொலோ.

(இ-ள்.) மேம்பாட்டுக்கெல்லாம் சிறந்த இடமாகவுள்ள இராவணனது பழமையான பெரிய அகழியையும் வானரங்கள் தூர்த்துவிட்டதனால், எப்படிப்பட்டவர்க்கும் (ஒன்று) இல்லாமைக்கும் ஒன்று உடைமைக்கும் வன்மைக்கும் ஒருவரம்பு உண்டாகுமோ? [உண்டாகாது என்பது பெறப்படுமன்றோ?] (எ-று.)

தூர்த்தலால் என்பதற்கு, வினை வருவித்து முடிக்க. வானரங்கள் இராவணனுடைய அகழியையும் தூர்த்ததனால், கடல்போன்ற பேரகழிக்கும் இன்மை யேற்பட்டதனால், 'இன்மை இங்குத்தான் வரும்' என்று ஓர் வரம்புக்கு உட்படாமையும், அகழியுள்ள இடம் தரையாய்விட்டதனால் ஒன்று உடைமைக்கு வரம்பு இன்மையும் பெறப்படுமென்க. குரங்குகள் தூர்த்ததனால் இங்குத்தான் வல்லமை யிருக்குமென்ற ஓர் வரம்பு இன்மையும் பெறப்படுதல் காண்க. அகழியை வானரந் தூர்த்தமையால் இன்மை முதலியவற்றிற்கு ஒருவரம்பின்மை பெறப்படுமென்பது-தன்செயலால் பிறர்க்கு ஒன்றைப்போதிக்கும் காட்சியணியின்பாற்படும். பி-ம்:—[1] தன்மைக்குந். [2] நீரொடுங். [3] தூர்த்ததால். (974)

13.—வானரங்கள் மதிலின்மீதுஏறி ஆரவாரித்தல்.

தூர்த்த வானரந் [1] துங்க வரைகளால்
சீர்த்த [2] பேரணை தன்னையுஞ் [3] சிந்தின
வார்த்த தன்ன மதிலின் வரம்புகொண்டு
ஆர்த்த வார்கலி காரொடு மஞ்சவே.

(இ-ள்.) ஓங்கிய மலைகளைக்கொண்டு (அகழியைத்) தூர்த்த வானரங்கள், சிறப்புப்பொருந்திய பெரிய தடையாயிருந்த அரக்கப்படையையும் அழித்தனவாய், (உலோகத்தை உருக்கி) வார்த்தாற்போலுள்ள மதிலின் வரம்பைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு, கடலோடு மேகமும் அஞ்சும்படி பேராரவாரஞ்செய்தன; (எ-று.)

மதிலிற் காவலாகவைத்துள்ள படைகளை வானரங்கள் ஒழித்தமையை 'பேரணை தன்னையுஞ் சிந்தின' என்ற தொடராற்

குறித்தார். அணையென்பதற்கு-அகழியின்கரையென்று உரைப்பாருமுளர். மதிலின் வரம்புகொள்ளுதல்-மதிலின்மீது ஏறி நிற்றல். [1] சுள்ளி மடுத்திட என்றபாடத்திற்கு-மராமரத்தை (அகழி) கொள்ளுமாறு வீசியதனுலென்க. பி-ம்:—[1] சுள்ளிபறித்திடை. [2] பேரணியாவையும், பேரரண்டனையும். [3] சிந்திட. (975)

14.—மதிலின்மீது ஏறியிருந்த வானரங்களின் வருணனை

வட்ட மேரு விதுவென வான் [1] முகடு
எட்ட நீண்ட மதின்மிசை யேறிவிண்
தொட்ட வானரந் தோன்றின மீத்தொகை
விட்ட வெண்கொடி [2] வீங்கின வென்னவே.

(இ-ள்.) வட்டவடிவமாகஉள்ள மேருமலை இதுவாதுமெனக் கருதும்படி ஆகாயமுகட்டை யெட்ட நீண்ட மதிளின்மீது ஏறி, ஆகாயத்தைத் தீண்டின வானரங்கள், மேலிடத்தே தொகுதியாக நாட்டிய வெண்ணிறக்கொடி மிக்குள்ளன என்னுமாறு தோன்றின; (எ-று.)

மதிலின்மேலேறிநின்ற வானரங்கள் மதிலின்மீது மிகுதியாக நாட்டிய வெண்கொடிகள்போன்றன வென்றார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—[1] முகம். [2] வீங்கினது. (976)

15.—வானரர்களின் பாரத்தால் இலங்கைமதிள் தரையிலழுந்துதல்.

இறுக்க [1] வேண்டுவ தில்லை யெண் [2] தீர்மணி
[3] வெறுக்கை [4] யோங்கிய மேரு [5] விழுக்கலான்
நிறுக்க நேர்வரு வீரர் நெருக்கலால்
பொறுக்க லாது மதிள் தரை [6] புக்கதால்.

(இ-ள்.) மதிப்புத்தீர்ந்த [மதிக்கமுடியாதவாறு மிகச்சிறந்த] இரத்தினம் முதலிய பொருள் மிகப்பெற்ற மேருவாகிய சிறந்த எடைக்கல்லினால் நிறுக்க (அதற்கு) ஒத்திருக்கின்ற வானரவீரர்கள் ஏறியமுத்தியதனால் (அந்தச்சுமையைத்) தாங்கமாட்டாமல், மதிள்தானே தரையிலிறங்கிவிட்டது; (அதனால், அந்த மதிலை) இடிக்கவேண்டியதென்பது (வானரர்கட்கு) இல்லாமற் போய்விட்டது; (எ-று.)

வீரர் நெருக்கலால் மதிள் தரை புக்கது - தொடர்புயர்வு நவிற்சி. மேரு விழுக்கலால் நிறுக்கநேர்வருவீரர் - மேருவோடொத்த பாரமுடையவர் ஒவ்வொரு வானரவீரரும் என்றபடி. எண்தீர்தல் - மதிக்கமுடியாதபடி சிறந்துநிற்றல்: இறுத்தல் - இடித்தல். பி-ம்:—[1] வேண்டியது. [2] இனமணி. [3] வெறுக்க. [4] ஓங்கியும். [5] எனப்பொலி. [6] புக்கதே. (977)

16.—அரக்கர் போர்க்கு எழுதல்.

அறைந்த மாமுர சானைப் பதாகையால்
[1]மறைந்த வானொடு வானக மாதிரம்
குறைந்த தூளி குழுமி விண் [2]ணூடுபுக்கு
உறைந்த [3]தாங்கவர் போர்க்கெழு [4]மோதையே.

(இ-ள்.) அறையப்பெற்றபெரிய முரசைத் தாங்கியஆனைகளின் மீது பிடித்த பெருங்கொடிகளால் நீண்ட ஆகாயத்தினிடங்கள் மறைந்தன; (சேனைகளா லெழுப்பப்பட்ட) தூசிகள் சேர்தலால் திக்குகள் குறைந்திட்டன: அப்போது அந்த அரக்கர் போர்க்குப்புறப்பட்ட பேரொலியானது, ஆகாயத்திற் புகுந்து தங்கிற்று; (எ - று.)

யானைமீது முரசேற்றி யறைந்து செய்தி தெரிவித்தலும், யானைகள் மீது கொடிபிடித்தலும் பண்டைக்காலத்து மரபுகள். மறைந்தவால், ஆல் - அசை. பி-ம்:—[1]மறைந்ததால். [3]கூடு. [2]ஆமவர். [4]ஓசையே. (978)

17.—அரக்கர்சேனையிற் பலவகையொலி யெழுதல்.

கோட லம்பின கோதை யலம்பின
ஆட லம்பரித் தாரு மலம்பின
மாட லம்பின மாமணித் [1]தேர்மணி
பாட லம்பின பாய்மத [2]யானையே.

(இ-ள்.) சங்கங்கள் (எங்கும்) முழங்கின; (அவ்வரக்கர்கள் அணிந்துகொண்டிருந்த பலவகை) ஆரங்கள் ஒலித்தன: ஆடுந் தன்மையைக்கொண்டு அழகிய குதிரைகள் பூண்டிருந்த கிண்கிணி மாலைகளும் ஒலித்தன; பெரிய மணிகளழுத்திய தேரிற்கட்டியுள்ள மணிகள் பக்கங்களில் ஒலித்தன: பாய்கின்ற மதநீரைக்கொண்ட யானைகளின் இருபக்கங்களிலும் கட்டியமணிகள் (கணீர்கணீரென்று) ஒலித்தன; (எ - று.)—சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி.

மாமணித்தேர், மாடு - அந்தப்போர்நிகழுமிடத்து, அலம்பின: பாய்மத யானையின் (இருபுறத்துந்தொங்கும்) மணிகள் பெருமையுற ஒலித்தன என்றுமாம்: பாடு - பெருமை. ஈற்றடிக்கு -பாய்மதயானைபோர்படுமிடத்து வீரிட்டன எனினுமாம். பி-ம்:—[1]தேர்மணிப். [2]மாவெலாம். (979)

18.—வானரசேனை வந்த அரக்கர்சேனையைத் தாக்குதல்.

அரக்கர் [1]தொல்குல [2]வேரற [3]வல்லவர்
வருக்கம் யாவையும் [4]வாழ்வுற வந்ததோர்
கருக்கொள் [5]காலம் விதிகொடு காட்டிடத்
தருக்கி யுற்றெதிர் தாக்கின தானையே.

(இ-ள்.) அரக்கர்கள் பழமையான குலத்தின்வேரோடு அழியவும், அவரினும் வேறுபட்ட தேவர் மனிதர் முதலியோருடைய கூட்டம் எவையும் வாழ்ச்சியையடையவும் வந்ததாகிய ஒப்பற்றநிமித்தத்தை யுள்ளேகொண்ட காலத்தை விதியே தோற்றுவிக்க, (வானர) சேனைகள் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டுபோய் (அரக்கர் சேனையை) எதிர்த்துத்தாக்கின; (எ - று.)— பி-ம்:— [1]நற்குலம். [2]மாசற. [3]அல்லவாய். [4]வாழ்ந்துற, வாழ்ந்திட, வாழ்ந்தற. [5]காலவிதி கொடிகாட்டிட, காலம்விடுகொடுங்காட்டிடை. (980)

19.—வானரசேனையும் அரக்கச்சேனையும் எதிர்த்த வகை.

[1]பற்கொடுந் நெடும் [2]பாதவம் பற்றியும்
கற்கொ டுஞ்சென்ற தக்கவி யின்கடல்
[3]விற்கொ டுந்நெடு [4]வேல்கொடும் [5]வேறுள
எற்கொ டும்படை யுங்கொண்ட திக்கடல்.

(இ-ள்.) அந்த வானர (சேனு) சமுத்திரம், பற்களைக்கொண்டும் பெரியமரங்களைக்கொண்டும் கற்களைக்கொண்டும் (எதிர்க்குமாறு) சென்றது; இந்த (அரக்கர் சேனைக்) கடலோ, வில்லைக்கொண்டும் நீண்ட வேற்படையைக் கொண்டும், மற்றுமுள்ள ஒளிபொருந்திய படைக்கலங்களையுங்கொண்டது; (எ - று.)

வானரர்கள் தமது பற்களையும் மரங்களையும் கற்களையும் படைக்கலமாக்கொள்ள, அரக்கர் வில்முதலியவற்றைப்படைக்கலமாக் கொண்டனர். பி - ம்:—[1]பற்கொடு, [2]பாதகம்பற்றிய. [3]விற்கொடு. [4]வேல்கொடு. [5]வேற்றுளது. (981)

20.—ஏழுகவிகள்-வானரர்க்கும் அரக்கருக்கும் நெருங்கி நடந்த போரைத் தெரிவிக்கும்.

அம்பு கற்களை யள்ளின அம்பெலாம்
கொம்பு டைப் [1]பணை [2]கூறுற நூறின
வம்பு டைத்தட மாமர மாண்டன
[3]செம்பு கச்சுடர் வேற்கணஞ் [4]செல்லவே.

(இ - ள்.) (அரக்கர்விட்ட) அம்புகள், (வானரர்விட்ட) மலைகளைக் கவர்ந்து பொடிசெய்தன; அம்புகளை யெல்லாம் (வானரர் வட்டக்) கொம்புகளையுடைய பருத்த மரங்கள் துண்டாகுமாறு நீறுசெய்தன: (பகைவரின் இரத்தந்தோய்தலால்) செந்நிறம் வெளிப்படும்படி விளங்குகின்ற வேற்கூட்டங்கள் ஊடுருவிச் சென்றதனால் நறுமணமுள்ள மிகப்பெரியமரங்கள் அழிந்தன;

வானரர்வீசிய கற்களை அரக்கர் அம்புகளாற் பொடிசெய்ய, அந்த அம்புகளை வானரர்கள் மரங்களாற் பொடிசெய்ய, அப்போது அரக்கர் அம்மரங்களை வேற்படைகளைக்கொண்டு சிதைத்தன ரென்பதாம். ஏகாவளி யென்னும் ஒற்றைச்சரமாலையணி. பி - ம்:—[1]படை. [2]கூறுக. [3]செம்புகாற், செம்புகற், வெம்புகர்ச், வெம்புகற். [4]சொல்லவே. (982)

21. மாக்கை வானர வீரர் மலைந்தகல்
நாக்கி வஞ்சர் தலைகள் தகர்த்தலால்
நாக்கி னூடுஞ் [1]செவியி னும் நாகம்வாழ்
[2]மூக்கி னூடுஞ் சொரிந்தன மூளையே.

(இ - ள்.) பெரிய கைகளையுடைய வானரர் போரில்வீசிய கற்கள்மோதி வஞ்சகராகிய அரக்கரின் தலைகளை யுடைத்தலால், (அவருடைய) நாக்கின் [வாயின்] வழியாகவும், செவித்தொளையின் வழியாகவும், பாம்புஉறைகின்ற [புற்றுத்தொளை போன்றுள்ள] மூக்குத்துவாரத்தின்வழியாகவும் மூளைகள் வெளிப்பட்டன; (எ - று.) அம்புகளால் அள்ளப்படாத கற்களின் செய்கையைக்கூறுவது, இது. பி - ம்:—[1]செவிதொறும். [2]மூக்கினேடுஞ். ()

22. அற்க ளோடு [1]நிறந்த வரக்கர்தம்
விற்க ளோடு சாய்பட [2]வெம்புணீர்
பற்க ளோடுஞ் [3]சொரிதரப் பற்றிய
கற்க ளோடு முருண்ட கவிகளே.

(இ - ள்.) இருளுங் கண்டு தோற்றோடும்படி (மிகவும்) கருநிறத்தையுடைய அரக்கரின் விற்களிலிருந்துவிரைந்து வெளிவந்த அம்புகள்தைத்தலால் தோன்றிய வெவ்விய புண்களிலிருந்து இரத்தநீர் பற்களோடும் சொரிய(த் தாம் கையிற்)பற்றிய பற்களுடனே குரங்குகள் உருண்டு விழுந்தன;(எ - று.)—வெம்புணீர்பற்களோடும் சொரிதர, கற்களோடும் கவிகளுருண்ட - உடனவிற்சியணி. அரக்கர் எய்த விற்களின் அம்புகள் கற்களைப் பொடிபடுத்தியதோடு நில்லாமல் வானரர்களையும் உருளச்செய்தமை கூறியது, இது. பி-ம்:—[1]நிகர்த்த. [2]வெம்புநீர். [3]சொரிந்தன. (984)

23. [1]நின்று [2]மேரு நெடுமதிள் நெற்றியின்
வென்றி வானர வீரர் விசைத்தகல்
சென்று தீயவ [3]ராருயிர் சிந்தின
குன்றின் வீழ [4]முருமின் [5]குழுவினே.

(இ - ள்) மேருமலைபோன்று ஓங்கிய மதிளி னுச்சியில் நின்று வெற்றிபொருந்திய வானரவீரர் விரைந்துவீசிய கற்கள், மலையில் விழுகின்ற இடிக்கூட்டங்கள்போற்சென்று கொடிய அவ்வரக்கரின் நிறைந்த உயிரை வெளிப்படச்செய்தன; (எ - று.) —அரக்கர் குன்று போன்ற தோற்றத்த ராதலால், அவர்மீது விழுங் கற்களுக்கு, குன்றின்வீழ முருமின்குழாம் உவமை. இருந்த மதிளிடத்திருந்து வானரரெறிந்த கற்களின் செயலைக் கூறுவது,இது. பி - ம்:—[1]நின்ற. [2]பேரும். [3]ஆவிசிதைத்தன. [4]உருவின். [5]குழுவினால். (985)

24. எதிர்த்த [1]வானர [2]மாக்கையொ டிற்றன
மதிற்[3]பு றங்கண்டு மண்ணின் [4]மறைந்தன
கதிர்க் [5]கொ டுங்க ணரக்கர் கரங்களால
விதிர்த்தெ றிந்த [6]விளங்கிலை [7]வேலினே.

(இ - ள்.) சூரியன்போற் கொடுமையான கண்களையுடைய அரக்கரின் கைகளால் அசைத்து எறிந்த விளங்குகின்ற இலைவடி வமைந்த வேல்களால், எதிரிட்ட வானரங்கள், பெரிய (தமது) கையோடு (உயிர்) முறிந்தனவாய் மதிளின் வெளிப்பக்கம் விழுந்து மண்ணிலே மறைந்திட்டன; (எ - று.)-இது, வானரர் வீசியமரங் களைத் துண்டுபடுத்தியவல்லாதவேறு வேல்களின் செயலைக் கூறு வது. ஆக்கையோடு என்றுபிரித்து-உடலோடுஎனினுமாம். பி-ம்:— [1]வானரர். [2]யாக்கையொடிற்றன, யாக்கையை யெற்றின. [3]புறங் கொண்டு. [4]மறைந்தென. [5]கடுங்கண். [6]விலங்கிலே. [7]வேல்களே.

25. [1]கடித்த குத்தின கையிற் [2]கழுத்தறப்
[3]பிடித்த வள் [4]ளுகி ராற்பிள வாக்கின
இடித்த வெற்றின வெண்ணி லரக்கரை
முடித்த வானரம் வெஞ்சினம் முற்றின.

(இ - ள்.) வானரங்கள்,—கடுஞ்சினம் மிக்கனவாகி, (பற் களாற்) கடித்தும், கையினாற் குத்தியும், கழுத்து அறுபடும்படி பிடித்தும், கூரியநகங்களால் இருபிளவாகச்செய்தும், (முட்டி களால்) தாக்கியும், கால்களால்) உதைத்தும், கணக்கில் லாத அரக்கரை உயிரொழித்தன: (எ - று.)—வானரங்களின் பேருவகைப்போர் கூறியது, இது. பி - ம்:—[1]கடித்திடித்தன. [2]கழுத்தினில். [3]பிடித்து. [4]உகிரிற. (987)

26. எறிந்து மெய்து [1]மெழுமுளைத் [2]தண்டுகொண்டு
அறைந்தும் [3]வெவ்வயி லாகத் தழுத்தியும்
[4]நிறைந்த வெங்க ணரக்கர் [5]நெருங்கலால்
குறைந்த வானர [6]வீரர் குழுக்களே.

(இ - ள்.) நிறைந்துள்ள கொடுங்கண்ணைக்கொண்ட அரக்கர் (தோமரம் முதலிய படைக்கலங்களை) வீசியும், (அம்புகளை) எய் தும், இருப்புத்தூண்போன்ற பூண்கட்டிய தண்டாயுதத்தால் தாக்கியும், கொடிய வேற்படையை உடம்பில் தைக்குமாறு செய்தும் நெருங்கியதனால்,—வானரவீரர்களின் திரள்கள் குறைந் திட்டன: (எ - று.)—இது, அரக்கரின் போர் கூறியது. பி - ம்:— [1]எழுமழுத். [2]தண்டெடுத்த. [3]அவ்வவர், அவ்வயில், மாவெயில். [4]நிறைந்து. [5]நெருக்கலாலே. [6]தானைக்குழாமெலாம், தானைக்குழு வெலாம். இச்செய்யுள், சில பிரதியில் "பாய்ந்தசோரி" (33)என்ற தன் பின் காணப்படுகிறது. (988)

27.—நான்குகவிகள்—படுகளச்சிறப்பு.

செப்பிற் செம்புனல் [1]தோய்ந்தசெம் பொன்மதில்
துப்பிற செய்தது போன்றது சூழ்வரை
[2]குப்புற் றீர்பிணக் குன்று சுமந்துகொண்டு
உப்பிற் [3]சென்ற [4]துதிரத் தொழுக்கமே.

(இ - ள்.) செப்பைப்போற் செந்நிறமான இரத்தநீர் தோயப் பெற்ற செம்பொன்னாலியன்ற(இலங்கையின்) மதிலானது, சூழ்ந்

துள்ளதொருமலை பவழத்தாற் செய்ததுபோன்றது; உதிரப்பெருக் கானது,தலைகீழாக இழுக்கப்படுகின்ற பிணக்குன்றுகளைச் சுமந்து கொண்டுஇலவணசமுத்திரத்திற்சென்றது;(எ-று.)—உப்பு-உப்புக் கடலுக்கு, இலக்கணை. பி-ம்:—[1]தோய்த்த, தேய்த்த. [2]குப்பிற் றிண்பிணக். [3]சென்ற. [4]உதிரத்திறைதமே. (989)

28. வந்தி ரைத்த பறவை [1]மயங்கின
அந்த ரத்தி [2]னெருங்கலி னங்கொரு
பந்தர் [3]பெற்றது போன்றது பற்றுதல்
இந்தி ரற்கு மரிய விலங்கையே.

(இ-ள்.) இந்திரனாலும் கைப்பற்றுதற்கு அருமையான இலங்கையானது, வந்து இரைச்சலிடுகின்ற (பலசாதிப்) பறவைகள் (தம்மிற்) கூடி ஆகாயத்தில் நெருங்கியதனால், அங்கே ஒரு பந்தலைப்பெற்றாற்போன்றது; (எ-று.)—தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பந்தர்பெற்றபடியினால் வானத்தினின்று இழிந்துவந்து இலங்கையைச் சேர்தல் இந்திரற்கும் அரியதாயிருந்ததெனக் கருத்துப்படவுரைத்தாருமுளர். பி-ம்:—[1]வயங்கின, மயங்கியே. [2]நெருங்கின வங்கொரு, நெருங்கலின்வந்தொரு, மயங்கலினங்கொரு. [3]உற்றது.

29. தங்கு [1]வெங்கன லொத்துத் தயங்கிய
பொங்கு [2]வெங்குரு திப்புனற் செக்கர்பூங்
கங்கு [3]லன்ன கவந்தமுங் கையெடுத்து
அங்கு மிங்குநின் [4]றுடிய வாமரோ.

(இ-ள்.) தங்குகின்ற கொடிய நெருப்புப்போல் விளங்கிய பொங்குகின்ற வெவ்விய குருதிப்புனலாகிய செவ்வானத்திலே அழகிய இரவுபோன்ற [கருநிறத்தனவான] உடற்குறையும், கையையெடுத்து அங்கும் இங்கும் நின்று ஆடலாயின; (எ-று.)— செக்கரில் கங்குல்தோன்றும் இயற்கைபற்றிய தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி: "பேரொத்த வாயிரம்பேர் மடிந்தாற் பிறக்குங் கவந்தம், நேரொத்தவாடும்" என்பர், பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார். பி-ம:—[1]வெங்கனலோடு. [2]செம்புனலோடும் பொருந்திய, செம் பருந்தோடும்பொருந்திய, வெங்குருதிப் புனற்செக்கர்முன். [3]என்னக். [4]ஆடினவாமரோ, ஆடினதாலரோ. (991)

30. கொன்[1]னி றக்குரு திக்குடை புட்களின்
தொன்னி றச்சிறை யில்துளி தூவலால்
பன்னி றத்த பதாகைப் பரப்பெலாம்
செந்நி றத்தன [2]வாய்நிறந் தீர்ந்தவே.

(இ-ள்.) (பார்ப்போர்க்கு) அச்சத்தைவிளைக்கின்ற (செந்) நிறமுள்ள இரத்தவெள்ளத்திலே மூழ்குகின்ற பறவைகளின் பழமையான அழகியசிறகுகளிற்படிந்த (இரத்தத்) துளி சிந்துவதனால், பல நிறத்தைக்கொண்டனவான பெருங்கொடிகளின் தொகுதிமுழுவதும்,— செந்நிறத்தையடைந்தனவாய் (மற்றை) நிறங்கள் நீங்கப்பெற்றன; (எ-று.)—பிறிதின்குணம்பெறலணி.

பி - ம்:—[1]நிறத்தகுருதிக்கடல்புடை., நிறக்குருதிக்கிடைபுக்கன, நிறக்குருதிக்குடைபுட்குலம். [2]வானிறந்தீர்ந்ததே. (992)

31.—எஞ்சிய வானரங்கள், அரக்கரோடு எதிர்க்கமுடியாமல் மதிளினின்று வெளிப்புறத்திற் கீழிறங்குதல்.

பொழிந்த சோரிப் புதுப்புனல் பொங்கி[1]மீ
வழிந்த மாமதில் கை[2]விட்டு வானரம்
ஒழிந்த மேருவி னும்பர்விட் டிப்பரின்
இழிந்த மாக்கட லென்ன [3]விழிந்தவே.

(இ-ள்.) வானரங்கள்,—வலியொழிந்தனவாய், சிந்திய இரத்தமாகிய புதுவெள்ளம் பொங்கி மேல்வழியப்பெற்ற பெரியமதிலைக் கைவிட்டு, மேருவின் மேலிடத்தைவிட்டு இப்பக்கத்திலிறங்கின பெரிய கடல்போலக் கீழேயிழிந்தன; (எ - று.)—"செப்பிற் செம்புனலூய்ந்த செம்பொன்மதில்" என்றதற்கு ஏற்ப 'சோரிப்புதுப்புனல் பொங்கிமீவழிந்தமாமதில்' என்றார்: இனி, 'சோரிவழிந்த' என்று மதிலுக்கு அடைமொழி கொடுத்தது, மதிலைவிட்டு வானரம் இழிந்ததற்குக்காரணமென உரைப்பாருமுளர். உம்பர் - அந்தப்பக்கமெனினுமாம். பி - ம்:—[1]மேல். [2]விட்ட. [3]இழிந்தவே.

32.—அரக்கர் மதிள்முதலிய எங்கும் நிரம்புதல்.

[1]பதன மும்மதி லும்[2]படை நாஞ்சிலும்
[3]கதன வாயிலும [4]கட்டுமட் டாலையும்
முதல யாவையும் புக்குற்று முற்றின
[5]விதன வெங்க ணிராக்கதர் வெள்ளமே.

(இ-ள்.) (கண்டோர்க்கு)விசனத்தையுண்டாக்கவல்ல கொடுங்கண்ணைக்கொண்ட இராக்கதரின் பெருந்திரள்கள், மதிளினுள் மேடையும் மதிளும், கற்படுக்கப்பட்ட நாஞ்சிலென்னும் உறுப்பும், கலக்கத்தையுண்டாக்கும் கோட்டைவாசலும், கட்டப்பட்ட அட்டாலைகளும் முதலிய எல்லாவிடங்களிலும் புகுந்து நிரம்பின; (எ - று.)—பதனம்=பதணம்: மதிளினுள்மேடை. [1]பதணமென்ற பாடமும் உண்டு. கதனம்-கலக்கம். அட்டாலை-கோட்டைமதிளின் மேல்மண்டபமென்பர். பி - ம்:—[2]படர். [3]கதவும், கதவ. [4]கட்டியட்டாலையும், கட்டினட்டாலையும், கட்டிலட்டாலையும், கட்டின் மட்டாலையும். [5]விதலை. (994)

33.—அரக்கர்சேனை நிரம்ப, வானரசேனை ஓடுதல்.

பாய்ந்த சோரிப் பரவையிற் பற்பல
நீந்தி [1]யேகும் நெருக்கிடச் [2]செல்வன
சாய்ந்து சாய்ந்து [3]சரம்படத் தள்ளலுற்று
ஒய்ந்து [4]வீழ்ந்த சிலசில வோடின.

(இ - ள்.) (அரக்கர்) நெருக்கியதனால் (வேற்றிடத்திற்குச்) செல்வனவாய்ப் பற்பலவானரங்கள், பாய்ந்த இரத்தக்கடலில்

நீந்திச்செல்லும்: சில வானரங்கள் வலிமிகவும் ஒடுங்கி (அவர்களின்) அம்புகள் படுவதனால் தள்ளப்பட்டு உயிரொடுங்கி விழுந்தன: சில (உயிர் தப்பும்படி) ஓடலாயின; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]ஏகுநெருக்கிடைச், ஏறநெருக்கிடை, ஏறிநெருக்கிட, எங்குநெருக்கின, ஏகநெருங்கின, ஏகும் நெருக்கி. [2]இடைச்சில, சொலவன, சிற்சில. [3]படை, தாம். [4]வீழச். (995

34.—அரக்கர் ஆரவாரஞ் செய்தல்.

தழிய வானர மாக்கடல் சாய்தலும்
[1]பொழியும் வெம்படைப் போர்க்கட [2]லார்த்தலால்
ஒழியுங் காலத் துலகொரு மூன்றுமொத்து
அழியு [3]மாக்கட லார்ப்பெடுத் [4]தென்னவே.

(இ - ள்.) (மதிலைத்) தழுவிய வானரமாக்கடலானது வலியொடுங்குதலும்,—பொழிகின்ற கொடிய ஆயுதங்களையுடைய போர்செய்வதை மேற்கொண்ட அரக்கர்சேனையாகிய கடல்,—யுகாந்தகாலத்திலே ஒருமூன்று உலகங்களும் ஒருசேர அழிதற்குக் காரணமான பெருங்கடல் ஆர்ப்பெடுத்ததை ஒத்திருக்கும்படி பேராரவாரஞ்செய்தது; (எ - று.)—தழிய = தழுவிய: விகாரம். பி - ம்:—[1]பொழிய. [2]ஆர்த்ததால், ஆர்த்தன. [3]மால். [4]ஆயரோ, ஆலரோ. (996)

35.—அரக்கர்பக்கத்துச் சேனையிற் பலவகை யொலி யெழுதல்.

முரசு மாமுரு டும்[1]முரல் சங்கமும்
உரைசெய் காளமு மாகுளி யோசையும்
[2]விரைசும் பல்லியம் வில்லர வத்தொடும்
திரைசெய் வேலைக்கொ ராகுலஞ் [3]செய்தவே.

(இ - ள்.) முரசவாத்தியமும் பெரிய முருடு என்னும் வாச்சியமும் ஒலிக்குந் தன்மையுள்ள சங்கவாச்சியமும், சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற எக்காளமும், ஆகுளியென்னும் சிறுபறையும் ஆகிய இவ்வாறு பொருந்திய பலவகை வாச்சியங்களின் ஒலியும், வில்லையெய்யும் ஒலியொடுசேர்ந்து அலைவீசுகின்ற கடலுக்கும் ஒரு கலக்கத்தை யுண்டாக்கின; (எ - று.)—தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. முரசு முதலிய பல்லியங்களின் ஓசைகள் கடலோசையினும் விஞ்சியிருந்தன என்பது கருத்து. பி-ம்:—[1]முரட். [2]விரசு,விரவும், விரைசெய். [3]செய்ததே. (997)

36.—இலங்கையின் நான்கு வாயிலாலும் இராட்சச சேனை புறப்பட்டு வருதல்.

ஆய [1]காலை யனைத்துல குந்[2]தரும்
நாயகன்[3]முக ளுனு நடந்தென
மேய சேனை விரிகடல் விண்[4]குலாம்
வாயி[5]லூடு [6]புறப்பட்டு வந்ததே.

(இ-ள்.) அப்போது படைக்கின்ற கடவுளான பிரமதேவனது நான்கு முகத்தினாலும் எல்லாவுலகங்களும் வெளிப்பட்டுவந்தாற் போல, பொருந்திய (நால்வகைச்) சேனையாகிய பரவிய கடலானது ஆகாயம்வரையிமேலோங்கி விளங்குகின்ற (இலங்கையின்) நான்கு வாயிலின் வழியாக வெளிப்பட்டு வரலாயிற்று; (எ - று.)

மதிலைக் கைப்பற்றிய வானரர்களை, வெருட்டியபின் வெளியிலுள்ள வானரரையும் ஒழிக்க, அரக்கச்சேனைகள் இலங்கையின் நான்குவாயிலாலும் வெளிப்பட்டன என்க. அனைத்துலகும் நடந்தென என இயையும். அனைத்துலகும் தரும் எனவே இயைப்பின், 'நடந்தென' என்பதற்கு எழுவாய் வருவிக்க. பி - ம்:—[1]காலத்து. [2]மலர், தரு. [3]முகத்தின்று, முகனுலின், முகத்தாறு. [4]குலாய், உறும், நகர். [5]ஊடும், தோறும் [6]புறத்துவளர்ந்ததே, புறத்தும் வளர்ந்ததால். (998)

37.—வெளிவரும் யானைப்படைகளின் வருணனை.

நெடிய காவத [1]மெட்டு நிரம்பிய
[2]படிய [3]வாயிற் பருப்பதம் [4]பாய்ந்தெனக்
கொடியொ டுங்கொடி சுற்றத் [5]தொடுத்ததண்டு
ஒடிய [6]வூன்றின மும்மத வோங்கலே.

(இ - ள்.) நீண்ட எட்டுக் காதவழிதூரம் நிரம்பிய தன்மையுடையனவான மும்மதங்களையுடைய யானைகள்,—கோபுர வாயில்களிலே மலைகள் பாய்ந்து சென்றாற்போல(த் தம்மீதுவைத்துள்ள) கொடியுடனே கொடிகள் சுற்றிக்கொள்ளவும், (கொடி) தொடுக்கப்பட்டுள்ள தண்டுகள் ஒடியவும் தள்ளிக்கொண்டு, வெளி வந்தன; (எ - று.)

சதுரங்கசேனை வெளிவருதலைப் பொதுவாகக் கூறிய கவி, இதுமுதல் நான்குகவிகளால் முறையே யானை தேர் குதிரை காலாள்சேனைகள் வெளிவருதலின் வருணனையை ஒவ்வொரு செய்யுளாற் கூறுவர். யானைகளின் மீது கொடிகளைவைத்தல் மரபு ஆதலால், அங்ஙனம் கொடிகள் நிறுத்திய பல யானைகள் ஒருங்கே வரும்போது ஒன்றன்மீதுள்ள கொடி மற்றொன்றன் மேலுள்ள கொடியோடு சுற்றிக்கொள்ள, அந்நிலையில்தானே நடந்துசெல்வதனால் கொடியுள்ள தண்டங்கள் ஒடியலாயினவென்க. ஊன்றுதல் - தள்ளுதலென்னும் பொருளதாதலை "நூக்கலூன்றனுென்றறள்ளல்" என்ற திவாகரத்தாலும் அறிக. ஓங்கல் - ஓங்கியிருப்பதெனக் காரணக்குறி. தொழிற்பெயர், ஆகுபெயரால் யானையைக் காட்டிற்றென்பாருமுளர். பி-ம்:—[1]விட்டு. [2]படியின், படிகொள். [3]மீதிற். [4]சார்ந்தெனக். [5]கொடுத்த. [6]ஓங்கின. (999)

38.—வெளிவரும் தேர்களின் வருணனை.

சூழி யானை [1]மதம்படு தொய்யலின்
ஊழி நாணெடுங் காலென [2]வோடுவ
பாழி [3]யாள் [4]வயி ரப்படி பன்முறை
பூழி யாக்கின பொன்னெடுந் தேர்களே.

(இ - ள்.) பொன்னாலாகிய நெடிய தேர்கள்,—முகபடாத்தை யணிந்த யானைகளின் மதம் பெருகுவதனால் தோன்றிய சேற்றிலே யுகாந்தகாலத்திலே சண்டமாருதம் வீசுவதுபோல விரைந்தோடு வனவாய், வலிமையைக் கொண்டு உறுதியுள்ள பூமியைப் பல முறைத் தூளியாகச் செய்தன; (எ - று.)— பி-ம்:—[1]மதப்படு. [2]ஓடின. [3]யாழ், வாய், வாள், சால். [3]நெடுங்கற்படப்பட்டன. ()

39.—வெளிவரும் குதிரைகளின் வருணனை.

பிடித்த [1]வானரம் பேரெழிற் றோள்களால்
இடித்த மாமதி [2]லாடை யிலங்கையாள்
[3]மடுத்த மாக்கடல் வாவுந் திரையெலாம்
குடித்துக் கால்வன [4]போன்ற குதிரையே.

(இ - ள்.) (இலங்கையை) முற்றுகைசெய்த வானரங்கள் மிக்க எழுச்சியைக்கொண்ட (தமது)தோள்களால் இடிக்கப்பட்ட பெரிய மதிளாகிய ஆடையையுடைய இலங்கையென்னும் பெண், குடித்து உட்கொண்டதான பெரிய கடலிலே தாவிப்பாய்கின்ற அலைக ளெல்லாம் வெளிப்படுவனவற்றை யொத்தன, (வெளிவந்த) குதிரைகள்; (எ - று.)

வானரங்கள் இலங்கையின் மதிலை யிடித்ததனால் அகழாக இருந்த கடல்போன்ற நீரின் திரைகள் உள்ளே சென்றவை வெளிப்பட்டு வருவனபோலக் குதிரைகள் கோபுரவாயிலின் வழி யாக வெளிப்பட்டன வென்றார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. அகழின் நீர் நகரினுள்ளே சென்றமை, 5-ஆம் பாடலிற் கூறப் பட்டது. எழிலாவது - வளர்ந்து அமைந்ததன்றி இன்னும் வளரு மென்பது போன்றிருக்கை. பி-ம்:—[1]வானரப். [2]ஆடலிலங்கையுள். [3]மடுத்து, மடித்த, வடித்த. [4]போலும். (1001)

40.—வெளிவரும் அரக்க வீரரின் வருணனை.

[1]கேழில் ஞாலங் [2]கிளத்திய தொன்முறை
நாளும் நாளும் நடந்தன நள்ளிரா
நீள மெய்தி யொருசிறை நின்றன
[3]மூளு [4]மாலையும் போன்றனர் வீரரே.

(இ - ள்.) ஒப்பில்லாத ஞாலத்திலே பழமையாகச் சொல்லு கின்ற நாள்தோறும் கழிந்தனவான நள்ளென்னும் ஒலிபடைத்த இரவுகள் நீளம் பொருந்தி ஒருபுறத்திலே நின்றவை (அங்ஙனம் நின்றதன்மைநீங்கி) மீளுந்தன்மையையும் போன்றனர், (வெளி வந்த) இராட்சசவீரர்; (எ - று)

இலங்கையிலிருந்து கருநிறங்கொண்ட அரக்கர் மிகப்பலர் வெளி வந்தது - அநாதிகாலமாகக் கழிந்த பலநாள்களின் இராப் போதெல்லாம் ஓரிடத்தில் தங்கிநின்றவை இப்போது வெளிப் பட்டுவருவன போலுமென்றார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.

[1]கேளிர் என்று பாடங்கொண்டு ஒருசாரார் கூறும் பொருள் வருமாறு:—கேளிரைப்பற்றி ஞாலம் தொன்முறை கிளத்தியது - "சுற்றத்திற்கழகு சூழவிருத்தல்" என்பது: இலங்கையிலிருந்த இராட்சசவீரர்கள், நாள்தோறும் மேன்மேல் எண்ணிக்கையில் மிக்கவர் - தினந்தோறும் தோன்றுகின்ற இரவெல்லாம் அங்குத் தானே தங்கி நிற்பதைப்போல்வரெனவும், இப்போது அந்த வெளிப்பட்ட ராட்சசவீரர் அங்ஙனந் திரண்டு ஒரு சிறைகிடந்த இரவெல்லாம் மீள்வதைப்போல்வரெனவும் வருணித்தவாறு. கருநிறமுடைமையால் இரவு அரக்கர்க்கு இனமாகும்: ஆகவே, தோன்றும் இரவுகள் அரக்கருள்ள இடத்தில் தானே நாடோறும் இருந்து விடுவனவாயினவென்றது. பி-ம்:—[1]கேளில். [2]கிளர்த்திய. [3]வீழும். [4]மாலைய. (1002)

41.—பெருந்தூளி யெழுதல்.

பத்தி வன்றலைப் பாம்பின் பரங்கெட
முத்தி நாட்டின் [1]முகத்தினை [2]முற்றுறப்
பித்தி [3]பிற்பட வன்றிசை [4]பேர்வுறத்
[5]தொத்தி மீண்டில வானெடுந் தூளியே.

(இ - ள்.) (இப்படிப்பட்ட நால்வகைச் சேனைகளாலும் எழுப்பப்பெற்ற) மிக்க தூளிகள்,—வரிசையாகவுற்ற வலிய தலைகளை [ஆயிரந்தலைகளை]க் கொண்ட ஆதிசேஷனுடைய பாரம் குறையுமாறு வான நாட்டினிடத்தை வளைந்துகொள்ளும்படியும், அண்டபித்தி பிற்படும்படியும், வலியதிசைகள் நிலைபேரும்படியும் தொத்திக்கொண்டு மீளாதனவாயின; (எ - று)—ஆல்-ஈற்றசை.

ஆதிசேஷன் தாங்குகின்ற பூமியானது புழுதியாகி முத்திநாட்டினை முற்றினபடியால், அவ்வாதிசேஷனது தலைப்பாரம் கெடுமென்க. அண்டபித்திக்கும் அப்பால் முத்திநாடுவரையிலும் தூளி சென்றதனால், அண்டபித்தி பிற்பட்டது: இது, **தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி.** தொத்துதல் - (அங்குத்தானே) பற்றியிருத்தல். மேலுலகை முத்திநாடு என்றது - இலக்கணவழக்கு. **பி - ம்:—** [1]முகட்டினை. [2]முந்துறப், மொய்த்துறும். [3]படப்பட. [4]பேர்வறத். [5]தொத்திருண்டில, தொத்திமீண்டிலது. (1003)

42.—நிலைகெட்ட குரங்குச்சேனை சுக்கிரீவனைச் சேர்தல்.

[1]நெருக்கி வந்து நிருதர் [2]நெருங்கலால்
குரக்கி னப்பெருந் [3]தானை குலைந்துபோய்
[4]அருக்கன் மாமக னுரம ராசையால்
செருக்கி [5]நின்றவ னின்றுழிச் சென்றவால்.

(இ - ள்.) (தம்மை) நெருக்கிக்கொண்டேவந்து இராட்சசவீரர் நெருங்குவதனாற் குரங்குகளின் கூட்டமான பெருஞ்சேனைகள்,— நிலைகுலைந்துபோய், போர் புரியவேணுமென்ற விருப்பத்தோடு கர்வங்கொண்டு நின்றவனான சூரியகுமாரன் சுக்கிரீவன் நின்ற

இடத்திலேபோய்ச் சேர்ந்தன; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]நெருங்க. [2]நெருக்கலால். [3]சேனை. [4]அருக்கனார். [5]நின்றவர். (1004)

43.—அதுகண்டு சுக்கிரீவன் பொருமாறு மராமரமொன்றை யேந்துதல்.

[1]சாய்ந்த தானைத் தளர்வுஞ் [2]சலத்தெதிர்
பாய்ந்த தானைப் பெருமையும் பார்த்துறக்
காய்ந்த [3]நெஞ்சன் கனல்சொரி கண்ணினன்
ஓய்ந்த துங்கொர் மராமர மேந்தினான்.

(இ - ள்.) வலிகுறைந்த வானரசேனையின் தளர்ச்சியடைந்த நிலைமையையும், சினத்தோடு எதிரே பாய்ந்துவந்த அரக்கச்சேனையின் பெருமிதத்தையும் பார்த்து,—மிகவும் கோபங்கொண்ட நெஞ்சையுடையவனும் நெருப்புப்பறக்கின்ற கண்களையுடையவனுமாகி,(சுக்கிரீவன்),— அங்கேகிடந்ததொரு மராமரத்தை யெடுத்துக் கொண்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]சார்ந்த. [2]சலித்தெதிர். [3]நெஞ்சின். (1005)

44.—சுக்கிரீவனொருவனே நால்வகைச் சேனைகளினும் முன்னின்று மராமரத்தைக்கொண்டு எதிர்த்தல்.

வார ணத்தெதிர் வாசியி னேர்வயத்
தேர்மு கத்தினிற் சேவகர் மேற்செறுத்து
ஓரொ ருத்தர்க் [1]கொருவரி [2]னுற்றுயர்
தோர ணத்தொரு வன்னெனத் தோன்றினான்.

(இ - ள்.) (அப்போது சுக்கிரீவன்),—யானைமீதும் குதிரையின் மீதும் வெற்றிபொருந்திய தேரின்மீதும், இராட்சசவீரர்மீதும் கோபித்து நின்று, ஒவ்வொருத்தர்க்கு முன்னமும் ஒவ்வொரு சுக்கிரீவன் இருப்பதுபோல(ச்சாரிகை வருவதாற்) பொருந்தி, தோரண வாசலிலே யிருந்து பொருத அனுமான்போலத் தோன்றினான்; (எ - று.)—அநுமான் பொழிலிறுத்தபின் தோரணவாசலில் அரக்க வீரரோடு பொருதமையைச் சுந்தரகாண்டத்திற் காண்க. பி-ம்:—[1]ஒருத்தரின், ஒருவர். [2]உற்றுரெனத். (1006)

45.—இதுவும் அது.

களிறு மாவும் நிருதருங் [1]காலற
ஒளிறு மாமணித் தேரு முருட்டிவெங்
குளிறு சோரி யொழுகக் [2]கொதித்திடை
வெளிறி லாமர மேகொண்டு வீசினான்.

(இ - ள்.) யானைகளும் குதிரைகளும் அரக்கவீரர்களும் கால் முறிந்துபோகுமாறும் விளங்குகின்ற சிறந்த மணிகளழுத்திய தேரும் உருளும்படியும் (பார்ப்பவர்க்கு) அச்சத்தைத்தருகின்ற உஷ்ணமுள்ள இரத்தம் (ஆறாய்ப்) பெருகவும் மிகவும் கோபித்து. நடுவில் வெளிறில்லாத [முழுவயிரமுள்ள] அந்த மராமரத்தையே

கொண்டு சுழற்றினன், (சுக்கிரீவன்); (எ - று.)—குளிறுதல் - அச்சந்தருதல். பி-ம்:—[1]காலிற, காலுற. [2]கொதித்துடை. (1007)

46.—அப்போது வானரவீரர் வந்துசேர, அரக்கரும் வந்து சேர்ந்திடல்.

அன்ன காலை [1]யரிக்குல வீர[2]ரும்
மன்னன் முன்[3]புக வன்க ணரக்கரும்
முன் [4]னு ழந்த முழங்கு [5]பெருஞ்செருத்
தன்னில வந்து தலைமயக் [6]குற்றனர்.

(இ - ள்.) அப்போது (தளர்ந்த) அரிக்குல வீரர்களும், அரசனான சுக்கிரீவன் முன்னே புகவே,கொடுங்கண்ணையுடைய அரக்கர்களும் முன்புபொருத முழங்குகின்ற பெரும்போரில் வந்துசேர்ந்து கொண்டார்கள்; (எ - று:)—பி - ம்:—[1]அரிகுல. [2]தம். [3]மத. [4]எழுந்து. [5]பொருஞ். [6]உற்றதால், உற்றவால். (1008)

47.—அரக்கரும் வானரர்களும் மடிதல்.

கற்று ரந்த [1]களம்பட வஞ்சகர்
இற்[2]று லந்து [3]முடிந்தவ ரெண்ணிலர்
விற்[4]று ரந்தன வெங்கணை யாலுடல்
அற்று லந்த[5]குரங்கு மனந்தமே.

(இ - ள்.) போர்க்களத்திலே (வானரர்கள்) துரந்த கற்கள் பட்டதனால் வஞ்சகரான அரக்கரில் உயிரற்று ஆயுள்குறைந்து மாண்டவர் எண்ணில்லாதவராவர்; (அரக்கரின்) விற்கள் வெளிப்படுத்தியவான கொடிய அம்புகளால் உடல்அற்று இறந்த குரங்குகளும் அனந்தங்களாம்; (எ - று)—கல் + துரந்த = கற்றுரந்த. பி-ம்:—[1]கணம்பட, படக்கழல். [2]உலர்ந்து. [3]முடிந்தனர். [4]துரந்த கணைபபடவெங்களத்து. [5]கவியுமனந்தமால். (1009)

48.—வானரங்களால் அரக்கர் மிகுதியாக இறத்தல்.

[1]கற்க டந்து நிமிர்ந்து கடுஞ்செரு
மற்க டங்கள் [2]வலிந்து [3]மலைந்திடத்
தற்க டங்கி யுலைந்தவர் தம்முயிர்
தெற்[4]க டங்க நிறைந்து [5]செறிந்தவால்.

(இ - ள்.) மும்முரமாகவுண்டான கொடும்போரிலே வானரங்கள (தம்) வலிமையைக்காட்டிக் கற்களை வீசிப்பொர, (தமது) செருக்குக்குலைந்து மாண்டவரான அரக்கரின் உயிர் தென்திசை முழுவதும் நிறைந்து நெருங்கின; (எ - று)—முதலடியில், கற்கள் தந்து எனப்பிரிக்க. தற்கு - தருக்கு. திரிபு என்னும் சொல்லணி. பி - ம்:—[1]கற்கடந்துநிமிர்ந்து, கற்கடர்ந்துதுரந்த, கற்கடங்க டுரந்த. [2]மலிந்து. [3]மலைந்திடு. [4]அடங்கி. [5]செறிந்ததால். (1010,

49.—படுகளச்சிறப்பு.

பாடு கின்றன பேய்க்கணம் பல்விதத்து
ஆடு கின்ற வறுகுறை யாழ்கடற்கு
[1]ஓடு கின்ற வுதிரம் புகுந்[2]துயிர்
நாடு கின்றனர் கற்புடை நங்கைமார்.

(இ - ள்.) பேய்க்கணங்கள், (மகிழ்ச்சியடைந்து) பாடுவனவாயின: அற்ற உடற்குறை, பலவகையாக ஆடுவனவாயின; (இறந்த வீரர்களின் உடலிலிருந்து பெருகிய) இரத்தம், ஆழ்ந்த கடலைநோக்கி ஓடுவனவாயின; கற்புடைமகளிர், (போர்க்களத்திற்) புகுந்து கணவனை நாடுபவராயினர்; (எ - று.)—உயிர்-உயிர் போன்ற கணவன். பி-ம்:—[1]ஓடுகின்றது. [2]உடல். (1011)

50.—இரத்தப்பெருக்கு.

[1]யானை பட்ட வழிபுனல் [2]யாறெலாம்
[3]பானல் [4]பட்ட [5]பலகணை [6]மாரியின்
சோனை பட்டது சொல்லரும் வானரச்
சேனைபட்டது பட்டது [7]செம்புனீர்.

(இ - ள்.) (வானரங்களால் தாக்குண்ட) யானைகள் (துண்டுபட்டு) இறந்ததனாற்பெருகுகின்ற இரத்தநீராலாகிய யாறுகளெல்லாம், கடலில்போய்ப் பாய்ந்தன; (அரக்கரின்) பல அம்புகளின் பெருமழையுண்டாயிற்று: (அதனால்) சொல்லமுடியாத வானரசேனை இறந்துபட்டது; இரத்தநீர் தோன்றிற்று; (எ-று.)

துண்டுபட்ட யானையின் குருதிநீர் கடலிற்சேரவும், அவ்விடத்து அரக்கரினம்புமழைகளா லறுபட்ட வானரர்களின் குருதிநீர் நிரம்பிற்றென்க. அழிதல் - பெருகுதல். "அழிடனலஞ்சனமா நதியே" என்பது, சிந்தாமணி. பானல் கடலென்னும் பொருளுமுடையதாதலை "பானலே கடல் குதிரை வெற்றிலே, பழன நெய்தல் கள்ளென் றறுபெயர்" என்ற நிகண்டினாலும் அறிக. பி - ம்:—[1]ஆனை. [2]ஆறு. [3]பானை. [4]பட்டன. [5]பல், போல். [6]மாரிகள். [7]செம்புனல். இச்செய்யுளுள்ளவிடத்து இதற்குப் பிரதியாக,

ஆனை பட்ட வடுபரி பட்டன
தானை பட்டது தாரிர தங்கணை
சோனை பட்டது துன்னரும் வானரச்
சேனை பட்டது பட்டது செங்களம்.

என்று ஒரு பாடல் காண்கின்றது. (1012)

51.—வானரச்சேனையால் அரக்கர்சேனை தகர்தல்.

காய்ந்த வானர வீரர் கரத்தினால்
தேய்ந்த வாயுள ரானவர் செம்புனீர்
பாய்ந்த தானைப் படுகளம் பாழ்படச்
சாய்ந்த தால்நிரு தக்கடல் தானையே.

(இ - ள்.) கோபித்த வானரவீரரின் கையாற் குறைந்த ஆயுளையுடையரான அரக்கரின் செந்நிறமுள்ள புண்ணீரானது, பாய்ந்தது; ஆனைச்சேனை யழிந்த போர்க்களம் பாழடையும்படி நிருதரின் சேனைக்கடல் வலியொடுங்கிப் போய்விட்டது; (எ - று.)—தானைப் படுகளம் என எடுப்பினுமாம். (1013)

52.—அப்போது வச்சிரமுஷ்டியென்னும் அரக்கன் எதிர்த்து வருதல்.

தங்கண் மாப்படை சாய்தலும் [1]தீயெழ
வெங்கண் வாளரக் கன் [2]விரை தேரினைக்
கங்க சாலந் தொடரக் கடற் [3]செலூஉம்
வங்க மாமென வந்தெதிர் [4]தாக்கினன்.

(இ - ள்.) தங்களுடைய [அரக்கருடைய] பெரியசேனை வலியொடுங்கிப் போய்விடவும், (தன் கண்களில்) தீப்பொறிபறக்கக் கொடுங்கண்ணையுடைய கொடிய (வச்சிரமுஷ்டி யென்னும்) அரக்கன்,—விரைந்துவரும்(தன்)தேரைப் பருந்துக்கூட்டங்கள் தொடருமாறு கடலிற் செல்லும் மரக்கலம்போல (ச்செலுத்திவிரைந்து) (வானரர்க்கு) எதிரில்வந்து மோதினன்; (எ - று.)

இங்குக் கூறிய அரக்கன் வச்சிரமுட்டி யென்பது-56-ஆவது பாடலால் விளங்கும். பி - ம்:—[1]தீயெழும். [2]விசைத். [3]செலும். [4]தோன்றினன். (1014)

53.—வச்சிரமுட்டி உக்கிரமாகப் பொருதல்.

வந்து [1]தாக்கி வடிக்கணை மாமழை
சிந்தி வானரச் சேனை சிதைத்தலும்
இந்தி ராதிய ருந்திகைத் [2]தேங்கினர்
நொந்து சூரியன் கான்முளை நோக்கினன்.

(இ - ள்.) (தேரில் விரைந்து) வந்து (வச்சிரமுஷ்டி யென்பவன்) கூரிய அம்புகளினாலாகிய மிக்கமழையைச் சிந்தித் தாக்கி வானரச்சேனையைச் சிதைத்தவளவில், இந்திராதியரான தேவர்களும் திகைப்புக்கொண்டு, (சுக்கிரீவனுக்கு என்ன நேருமோ என்று) ஏக்கமுற்றனர்; சூரியபுத்திரனாகிய சுக்கிரீவன் வருந்தி (எதிரியை)ப் பார்த்தான்; (எ-று.)—பி - ம்:—[1]தாங்கி. [2]ஏகினர். ()

54.—வச்சிரமுஷ்டியைச் சுக்கிரீவன் சிதைத்தல்.

நோக்கி வஞ்ச நெறிஸ்வய மாப்பரி
வக்கு [1]தேரினின் மீதெழப் பாய்ந்துதோள்
தாக்கு தூணியும் வில்லுந் [2]தொலைத்தவன்
யாக்கை யுஞ்சிதைத் திட்டெழுந் தேகினன்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம்) பார்த்து, (சுக்கிரீவன்),—வஞ்சனைக் குணமுள்ள வச்சிரமுட்டியினது விரைவுள்ள வலிய பெரிய குதிரைகள் பூட்டிய தேரின் மீது எழும்பிப்பாய்ந்து, (அவனது)

தோளில்தூக்கிய அம்புப் புட்டிலையும் வில்லையும்போக்கி அவனது உடலையும் அழித்திட்டு, (மீண்டும் அங்கு நின்று) எழுந்துசென்றான்; (எ-று.)—நொறில்-விரைவு. பி-ம்:—[1]தேரினன். [2]துணித்து, துகைத்து. (1016)

55.—வச்சிரமுஷ்டி இறந்துபட்டதனால், அரக்கர் திரும்பிவிட, வானரர் ஆரவாரஞ்செய்தல்.

மலை[1]குலைந்தென வச்சிர முட்டிதன்
நிலைகுலைந்து விழுதலி னின்றுளார்
குலைகுலைந்து கொடிநகர் நோக்கினார்
அலைகி ளர்ந்தென வானர மார்த்தவே.

(இ - ள்.) மலையானது (தன் நிலை) குலைந்தாற்போல வச்சிர முட்டி தன் நிலைகுலைந்து விழுந்ததனால், உடனிருந்த அரக்கர் நடு நடுங்கிக் கொடிகட்டிய இலங்கைமாநகருக்குத் திரும்பினார்: (அது கண்டு), அலைகொந்தளித்தாற் போல வானரங்கள் பேராரவாரஞ் செய்தன; (எ - று.) பி-ம்:—[1]குலைந்தன. (1017)

56.—12-கவிகள்-கீழைவாசலில் வானரர்க்கும் அரக்கர்க்கும் கொடும் போர்விளைய,கும்பானுவை இடும்பன் கொல்லுதலைத் தெரிவிக்கும்.

வீழி வெங்க ணிராக்கதர் வெம்படை
ஊழி யாழி கிளர்ந்தென [1]வோங்கின
கீழை வாயிலிற் [2]கிட்டலு முட்டினர்
சூழும் வானர வீரர் துவன்றியே.

(இ - ள்.) வீழிப்பழம்போற் செந்நிறமான கொடுங் கண்ணை யுடைய இராக்கதரின் கொடியசேனை,பிரளயகாலத்துச் சமுத்திரம் கிளர்ந்தாற்போலக் கிளர்ந்தனவாய் (இலங்கையின்) கிழக்கு வாயிலைக் கிட்டுதலும், சூழ்ந்துள்ள வானரவீரர் நெருங்கித்தாக்கினர்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]ஓங்கியே. [2]கிட்டவும். (1018)

57. சூலம் [1]வாளயில் சக்கரந் தோமரம்
[2]வாலம் வாளி மழையின் [3]வழங்கியே
ஆல மன்ன [4]வரக்க ரடர்த்தலும்
காலும் வாலுந் துமிந்த கவிக்குலம்.

(இ - ள்.) (அப்போது) காலகூடவிஷம்போன்ற அரக்கர்குலம் சூலம் வாள் அயில் சக்கரம் தோமரம் பிண்டிபாலம் அம்பு என்பவைகளை மழைபோலப் பொழிந்து தாக்குதலும், வானரக் கூட்டங்கள், காலும் வாலும் அறுப்புண்டன; (எ - று.)—[1]வாண் மழுத்தோமரஞ்சக்கரம். [2]மாலை. [3]வழங்கினார். [4]அரக்கர்கடாக் கலும். (1019)

58. வென்றி வானர வீரர் விசைத்தெறி
குன்று மாமர முங்கொடுங் [1]காலினிற்
சென்று [2]வீச நிருதர்கள் சிந்தினர்
பொன்றி வீழ்ந்த [3]புரவியும் பூட்கையும்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய வானரவீரர் விரைந்து எறிதற்குரிய மலைகளையும் பெரிய மரங்களையும் கடுங் காற்றுப்போல (விரைந்து) சென்றுவீச, நிருதர்கள் சிதறுண்டார்கள்; (அப்போது அவர்களுடைய) குதிரைகளும் யானைகளும் உயிரொழிந்து வீழ்ந்திட்டன; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]காலனில், கோலுற. [2]வீழ. [3]புரவி வெம்பூட்கைதேர். (1020)

59. தண்டு வாளயில் சக்கரஞ் சாயகம்
கொண்டு [1]சீற்ற நிருதர் [2]கொதித்தெழப்
புண்தி றந்து குருதி பொழிந்துக
மண்டி யோடினர் வானர வீரரே.

(இ - ள்) (அதுகண்டு) சீற்றங்கொண்ட அரக்கர் தண்டு வாள் வேல் சக்கரம் அம்புகள் என்ற இவற்றை(ச் சொரிந்து) கொண்டு சீறியெழ, வானரவீரர்கள், (எதிரிகளின் படைகள் பட்ட) புண் வாய்திறந்து இரத்தத்தை மிகுதியாகச்சிந்த நெருங்கி யோடினார்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]சீறி. [2]குதித்து. (1021)

60. எரியின் மைந்த னிருநிலங் கீழுற
விரிய நின்ற மராமரம் வேரொடும்
திரிய வாங்கி [1]நிருதர்வெஞ் சேனைபோய்
நெரிய வூழி நெருப்[2]பென வீசினான்.

(இ - ள்.) (அப்போது) நெருப்பின் குமாரனான நீலன்,—பெரியபூமியில் வெகுதூரம் வேரோடப் பரவிநின்ற மராமரத்தை வேருடனே நிலைபெயரும்படி கையினாற் பறித்து, அரக்கரின் கொடியசேனை நெரிந்துபோகுமாறு யுகாந்தகாலத்து நெருப்புப் போல(க் கொடுமை தோன்ற) வீசினான்; (எ - று.)—இரண்டு கவிகள், நீலன்போர். பி - ம்:—[1]நிருதர்தம். [2]எழ. (1022)

61. தேரும் [1]பாகரும் வாசியுஞ் செம்முகக்
காரும் யாளியுஞ் [2]சீயமுங் காண்டகு
[3]பாரின் வீழப் புடைப்பப் பசும்[4]புணின்
நீரும் [5]வாரி யதனை நிறைத்ததே.

(இ - ள்.) தேர்களும், (தேரையோட்டுகின்ற) பாகர்களும், (தேரிற்பூட்டியுள்ள) குதிரைகளும் செம்புள்ளிகளைக்கொண்ட முகத்தையுடைய கருமுகில்போன்ற யானைகளும் யாளிகளும் சிங்கங்களும் காணத்தக்க [அழகிய] பூமியிலே (உயிரொழிந்து) விழுமாறு (அந்த மராமரம்) தாக்கியதனால், (காயம்பட்ட) பச்சைப் புண்ணிலிருந்து வெளிப்பட்ட இரத்தநீரும் கடலை நிறைத்தது;

(எ - று.)—வாரி - கடல்: இலக்கணை. பி-ம்:—[1]மாவும் படைஞரும். [2]சிங்கமும். [3]போரின்வீழ்ந்து. [4]புணீர். [5]வாரியதென்ன நிறைந்தவே. (1023)

62. அரக்கர் சேனை யடுகளம் பாழ்பட
வெருக்கொண் டோடிட வெம்படைக் [1]காவலன்
[2]நெருக்க நேர்ந்து கும்பானு நெடுஞ்சரம்
துரக்க வானரச் சேனை [3]துணிந்ததே.

(இ - ள்.) (அவ்வேளையில்) போர்க்களம் பாழ்படும்படி அரக்கருடைய சேனை அச்சங்கொண்டு ஓட, (அப்போது) கொடிய படைத்தலைவனான கும்பானு,—வானரசேனைகளை நெருக்குமாறு கருதி வெகுதூரஞ் செல்லும் அம்புகளைச் செலுத்தவே, வானர சேனை துண்டுபட்டது; (எ-று.)—6-கவிகள் - கும்பானு என்னும் அரக்கத்தலைவன் பொர, இடும்பனென்னுங் கரடித்தலைவன் எதிர் பொருது அன்னானைத் தொலைத்தமையைக் கூறும். இனி, வெம் படைக்காவலனாகிய நீலனை நெருக்க மனத்திற்கருதிக் கும்பானு நெடுஞ்சரந்துரக்க வானரச்சேனை துணிந்தது என்றலு மொன்று. பி-ம்:—[1]காவலர். [2]நெருக்கு, நெருக்கி. [3]துணிந்தவே. (1024)

63. கண்டு நின்ற கரடியின் காவலன்
எண்தி சாமுக [1]மெண்ணு மிடும்பன்ஓர்
சண்ட மாருத மென்னத் தடவரை
கொண்டு சீறி யவனெதிர் குப்புறு.

மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அவ்வண்ணம் வானரசேனை துண்டுபடுவதைப்) பார்த்துநின்ற கரடிக்குத் தலைவனாகி எட்டுத்திக்கிலுள்ளாரும் மதிக்கும் (வலிமை பெற்ற) இடும்பன், ஒரு பெரியமலையைக் கைக் கொண்டு சண்டமாருதம்போல (விரைவுகொண்டு) சீறி, அந்தக் கும்பானுவென்னும் அரக்கர்படைத்தலைவனுக்கு எதிரேபோய்க் குதித்து,— (எ - று.)—'எறிதலும்' என்று அடுத்த கவியோடு தொடரும். பி-ம்:—[1]எங்கும். (1025)

64. தொடுத்த வாளிகள் வீழுமுன் சூழ்ந்தெதிர்
எடுத்த [1]குன்றை யிடும்ப னெறிதலும்
[2]ஒடித்து வில்லு மிரதமு மொல்லெனப்
[3]படுத்த [4]வாசியும் பாகனும் பாழ்பட.

(இ - ள்.) (கும்பானுவென்னும் படைத்தலைவன்) தொடுத்த அம்புகள் (எதிரே) வளைத்துக்கொண்டு வீழுதற்கு முன்னே எடுத்த மலையை அந்த இடும்பன் வீசியெறிதலும், (அந்தமலை) அவ்வரக்கனது வில்லையொடித்து, இரதத்தையும் அதிற்பூட்டிய குதிரைகளையும் பாகனையும் விரைவிலே ஒழிய அழியச்செய்ய,— (எ - று.)—'காய்ந்து பாய்ந்தனன்' என முடியும். படுத்த-படுத்தது என்பதன் விகாரமெனின், முற்றாம். பாழ்படப்படுத்த என்க. பி-ம்:—[1]குன்றம். [2]ஒடித்த. [3]படுத்து. [4]வாசி பதாகையும். (1026)

65. தே[1]ர ழிந்து சிலையு [2]மழிந்துகக்
கா[3]ரி ழிந்த வுருமெனக் [4]காய்ந்தெதிர்
பார்கி ழிந்[5] துகப் பாய்ந்தனன் வானவர்
போர்கி ழிந்து [6]புறந்தரப் போர்செய்தான்.

(இ - ள்.) தேரும் முறிந்து வில்லும் அழிந்து சிந்திவிட்டத னல், வானவர் போரில் வலிகெட்டு முதுகுகொடுத்தோடும்படி முன்னர்ப்பொருதவனுன அந்த அரக்கன், சினந்து, மேகத்தி லிருந்து வீழ்ந்த இடிபோலப் பூமி கிழிந்து சிந்தும்படி (அந்த இடும்பனுக்கு) எதிரே பாய்ந்தான்; (எ - று.)—காரிழிந்த வுரு மெனக் காந்துவான் என்று 73-ஆஞ் செய்யுளில் வருகின்றது. சினத்துடன் பாரிலிழிவதனேடு கிழிந்துகச்செய்தலினும் காரி ழிந்த உருமு உவமை. பி-ம்:—[1]கிழிந்து. [2]இழிந்துக, இழந்துக. [3]கிழிந்த, அழிந்த. [4]காந்துவான். [5]உற. [6]பரந்தொட்டப். (1027)

66. தத்தி மார்பின் வயிரத் தடக்கையால்
குத்தி நின்ற கும்பானுவைத் தானெதிர்
[1]மொத்தி நின்று முடித்தலை [2]கீழுறப்
பத்தி [3]வன்றடந் தோளுறப் பற்றுவான்

(இ - ள்.) (அவ்வண்ணம்) பாய்ந்து (தன்) மார்பிலே வயிரம் போலுறுதியான பெரியகையாற் குத்திநின்ற கும்பானுவைத் தான் மாருக மோதிநின்று, முடியணிந்த தலை கீழேபொருந்து மாறு பதாதியாய் நின்ற அவனது பெரிய தோள்களை நன்ருகப் பிடித்துக்கொண்டான்; (எ - று.)—பத்தி - ஒழுங்குமாம். பி-ம்:— [1]மொய்த்துநீடு, [2]கவ்வுறப். [3]வன்றலைகள். (1028)

67. கடித்த லத்திரு காலுறக் கைகளால்
பிடித்துத் தோளைப் பிறங்கலின் கோடுநேர்
[1]முடித்த லத்தினி லெற்றிட மூளைகள்
வெடித்[3]தி ழிந்திட வீந்தன னுமரோ.

(இ - ள்.) அவனது இடைப்புறத்து(த் தன்) இரு காலும் பொருந்தக் கைகளால் (அவனது) தோளைப் பிடித்து மலைச்சிகரம் போன்ற முடித்தலத்தினில் (இடும்பன்) மோதவே, மூளை வெடித் துக்கீழே விழுந்திட (அந்தக் கும்பானு) உயிரொழிந்தான்; (எ-று.) பி-ம்:—[1]முடித்தலத்தினைக்கவ்வுற. [2]வீழ்தரவீழ்த்தினன், சிந்திட வீழ்ந்தனன். (1029)

68.—பதினெரு கவிகள் - பிரகஸ்தன் வானரர்களைப் பறக் கடித்து,நீலனுடன் நேர்ந்த போரில் இறந்ததைத் தெரிவிக்கும்.

தன்ப டைத்தலை வன்படத் தன்னெதிர்
துன்ப டைத்த [1]மனத்தன் சுமாலிசேய்
முன்படைத்த முகிலன்ன [2]காட்சியன்
வன்ப டைத்த வரிசிலை வாங்கினன்.

(இ - ள்.) தன் (கீழிருந்த) சேனைத்தலைவன் தன்னெதிரே இறந்துபடவே, துன்பம்பொருந்திய மனமுடையவனான சுமாலியின்புத்திரன் பிரகத்தன்,—முன்னே வந்துநின்றமுகில்போன்ற தோற்றமுடையவனாய், வலிமைபெற்றுள்ள கட்டமைந்த வில்லை வளைத்தான்; (எ - று.)—இவர் பெயர் பிரகத்தனென்பது. மேல் 79-ஆங் கவியில் "இறந்துவீழ்ந்தனனே பிரகத்தன்" என வருவதனால் விளங்கும். பி-ம்:—[1]மனத்தின். [2]காட்சியின். (1030)

69. வாங்கி வார்சிலை வானர மாப்படை
ஏங்க நாணெறிந் திட் [1]டிடையீடின்றித்
தூங்கு மாரி[2] யெனச்சொரி வாளிகள்
வீங்கு தோளினன் [3]விட்டன னுமரோ.

(இ - ள்.) (பின்பு பிரகத்தன்),—தோள் பூரிக்கப்பெற்றவனாய் நீண்ட சிலையை வளைத்து மிக்க வானரசேனை ஏக்கமடையும்படி நாணை யொலித்திட்டு, பொழிகின்ற மழைபோலச் சொரிகின்ற அம்புகளை இடைவிடாமல் எய்தனன்; (எ - று.)—ஆம், அரோ - ஈற்றசைகள். பி - ம்:—[1]இடையின்றியே. [2]எனச்சுடர், சொரிதர. [3]வீழ்த்தினன். (1031)

70. நூறு மாயிர முங்கணை நொய்தினின்
வேறு வேறு [1]படுதலின் வெம்பியே
ஈறில் வானர மாப்படை யெங்கணும்
பாற [2]நீலன் [3]வெகுண்டெதிர் பார்ப்புறா.

(இ - ள்.) அம்புகள் வெகுவிரைவில் நூறும் ஆயிரமுமாக வெவ்வேறாகத் (தம்மீது) தாக்குதலினால் ஈறில்லாத வானரப் பெரும்படைகள் (மனம்) வெதும்பி எல்லாப் பக்கத்திலும் சிதறிப்போக, (அப்போதே) நீலனென்னும் வானரவீரன் அதனைப் பார்த்து மாறாக வெகுண்டு,—(எ-று.) "குன்றம் நின்றதெடுத்து** எறிந்து அவன்சேனை சிதைத்தலும்" என அடுத்த கவியோடு தொடரும். பி-ம்:—[1]படுத்தலின். [2]வீரன். [3]வெகுண்டெனப். ()

71. குன்ற நின்ற [1]தெடுத்தெதிர் கூற்றெனச்
சென்[2]றெ றிந்தவன் சேனை [3]சிதைத்தலும்
வென்றி வில்லின் விடுகணை மாரியால்
ஒன்று [5] நூறுதி [6]ருற்றதக் குன்றமே.

(இ - ள்.) (நீலன்) அருகே யிருந்ததான குன்றை யெடுத்து எதிர்க்கின்ற யமன்போலச் சென்று எறிந்து அந்த அரக்கனுடைய சேனையைச் சிதைத்தலும், (அவ்வரக்கன் தன்னுடைய) வெற்றி பொருந்திய வில்லினின்று தொடுத்துவிட்ட அம்புமழையால் அந்த மலையொன்று நூறு கூறுபட்டு உதிர்ந்தது; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]எடுத்தெறி. [2]நின்றனன், எறிந்தவர். [3]சிதைத்திட. [4]வென்று. [5]நூறுற. [6]உக்கது. (1033)

72. மீட்டு மங்கொர் மாமரம் வேரொடும்
[1]ஈட்டி [2]வானத் திடியென [3]வேற்றலும்
கோட்டும் வில்லுங் கொடியும் [4]வயப்பரி
பூட்டுந் தேரும [5]பொடித் [6]துக ளாயவே.

(இ - ள்.) மறுபடியும் (நீலன்) அங்கிருந்த ஒரு மராமரத்தை வேரோடும் தேடிப்பெற்று வானத்துத் தோன்றும் இடிபோல(க் கர்ச்சித்து நின்று அந்த மரத்தைச் சுழற்றி) எதிர்த்தவளவில்,(பிர கத்தனுடைய) வளைக்குந்தன்மையுள்ள வில்லும் துவசமும் வலியுள்ள குதிரைபூட்டிய தேரும் சிறு துகளாய்விட்டன; (எ-று.)— கோட்டுதல்- வளைத்தல். [3]எற்றலும் எனவும்படிக்கலாம். பி-ம்:— [1]ஈட்ட. [3]வாங்கி. [4]குலப். [5]பொறி. [6]துகளாயதே. (1034)

73. தே[1]ரி ழந்து சிலையு [2]மிழந்திடக்
கா[4]ரி ழிந்த வுருமெனக் காந்துவான்
பா[4]ரிழிந்து பரு [5]வலித் [6]தண்டொடும்
ஊ[7]ரி ழந்த கதிரென வோடினன்.

(இ-ள்.) (பிரகத்தன்) தேரையிழந்து வில்லையும் இழந்ததனால் (தனக்கு ஆதாரமான) மேகத்தைவிட்டுவந்த இடிபோலக் கோபிப் பவனாய்ப் பூமியிலிழிந்து,பருத்த வலியுள்ள தண்டாயுதத்துடனே, ஊர்கோளையிழந்த சூரியனைப் போன்று (எதிரியைநோக்கி) ஓடி னன்; (எ - று.)—தேரையிழந்த பிரகத்தனுக்கு ஊர்கோளையிழந்த சூரியன் உவமை. பி-ம்:—[1]அழிந்து. [2]அழிநதிடக். [3]அழிந்த,உழந்த. [4]இழந்து. அழிந்த, கிழிந்து. [5]வரைத். [6]தண்டுகொண்டு. [7]அழிந்த.

74. வாய்ம டித் [1]தழல் கண்டொறும் வந்துகப்
போ[2]ய டுத்தலும் நீலன் புகைந்தெதிர்
தா[3]ய டுத்தவன் றன்கையிற் றண்டொடும்
மீயெ டுத்து விசும்புற வீசினன்.

(இ - ள்.) (பிரகத்தன்) வாயை மடித்தவண்ணம் நெருப்பு இரண்டு கண்களிலும் வெளிப்பட்டுவந்து சிந்துமாறு போய் (நீலனை) ச் சேர்ந்தவளவில்,—அந்த நீலன், சினந்து எதிரே தாவிப் போய் (த் தன்னை) அடுத்தவனை அந்தப் பிரகத்தனுடைய கையி லுள்ள தண்டாயுதத்துடனே (அவனைத்) தூக்கி மேலே ஆகாயத் தற் பொருந்துமாறு வீசினன்; (எ-று.)—பி - ம்:—[1]அனல். [2]அடித் தலும். [3]அடித்தவன், எடுத்தவன். (1036)

75. [1]அம்ப ரத்தெறிந் தார்ப்ப வரக்கனும்
இம்ப ருற்றெரி யின்றிரு மைந்தன்மேல்
செம்பு னற்பொழி யக்கதை சேர்த்தினன்
உம்பர் தத்தம துள்ள நடுங்கவே.

(இ - ள்.) (அப்படிப் பிரகத்தனென்பவனை நீலன்) வானத்தி லெறிந்து ஆரவாரஞ் செய்கையில், அந்த அரக்கனும், (அங்கு நின்று) இந்தப் பூமியில் வந்து, வானத்திலுள்ள தேவர்கள் (ஓவ்

வொருவரும்) தத்தமது மனம் நடுங்குமாறு அக்கினி குமாரனை அந்த நீலன்மேல் (அவனுடம்பிலிருந்து) இரத்தவெள்ளம் பெருகும் படி தண்டாயுதங்கொண்டு தாக்கினன்; (எ - று.)—இராமனுடைய பக்கத்தார்க்குத்தோல்வி நேருமோ? என்ற சங்கையினல், உம்பர் உள்ளம் நடுங்குவரென்க. சில பிரதியில் இச்செய்யுள் "குருதி வாய்" (77) என்பதற்குப்பின்னுள்ளது. பி-ம்:—[1] அம்பரத்தி னின்ருர்த்த. (1037)

76. அடித்த லோடு மதற்கிளை யாதவன்
எடுத்த [1] தண்டம் பறித்தெறி யாவிகல்
முடித்து மென்[2] ெருரு கைக்கொடு மோதினன்
குடித்து [3] மிழ்ந்தெனக் [4] கக்கக் குருதியே.

(இ-ள்.) (பிரகத்தன் தண்டாயுதங்கொண்டு) அடித்தவுடனே நீலன்) அதற்குச்சலியாதவனாய், (அவன்) கையிலெடுத்திருந்த தண்டாயுதத்தைப்பறித்தெறிந்துவிட்டு, இப்போரை முடிப்போமென்று கருதி, (இதற்கு முன் அவ்வரக்கன்) குடித்துள்ள இரத்தத்தை உமிழ்ந்தாறபோல இரத்தத்தைக் கக்குமாறு கையினல் தாக்கினன்; (எ-று.) குடிதது-குடித்தது என்பதன் விகாரம். உமிழ்ந்து-எச்சத்திரிபு. பின்னடிகளில் தன்மைத்தற்குறிப் பேற்றவணி. காண்க. பி-ம்:—[1] தண்டைப். [2] இரு. [3] வீழ்ந்தன. [4] கக்கும். (1038)

77. குருதி வாய்நின் [1] ெருழுகவுங் கூசலன்
நிருதன் நீல னெடுவரை மார்பினிற்
கருத லாதமுன் குத்தலும் [2] கைத்தவர்
பொருத பூசல் புகலவொண் ணுததே.

(இ-ள்.) வாயிலிருந்து இரத்தம் பெருகவும் சலியாதவனாய், அரக்கன் நீலனுடைய நீண்ட மலைபோன்ற மார்பிலே அவன் எதிர் பார்ப்பதற்கு முன்னே குத்துதலும், (அப்போது) அவ்விருவரும் கோபித்துப் பொருதபோர் சொல்லுதற்கு முடியாததேயாம்: (எ - று.) மிகக் கடுமையாகப் பொருதனரென்றவாறு. கைத்தல் - கோபித்தலாதலை "மருவலரைக்கைக்கும்" என்ற இடத்துங் காண்க. பி - ம்:—[1] ஒழுகலும். [2] கைக்கொடு. (1039)

78. [1] மற்று நீல னரக்கனை மாடுறச்
சுற்றி வால்கொடு தோளினு மார்பினும்
நெற்றி மேலும் நெடுங் [2] கரத் தெற்றலும்
[3] இற்று மால்வரை யென்ன விழுந்தனன்.

(இ-ள்.) பின்பு, நீலன் (அந்தப் பிரகத்தனென்னும்) அரக்கனை வாலினல் இருமருங்கும் உறுதியாகச்சுற்றி (அவனுடைய) தோளி லும் மார்பிலும் நெற்றிமீதும் நீண்டகையினற் குத்தலும், (அவன்) உயிரொழிந்து பெரிய மலைபோலவிழுந்தான்; (எ - று.)— பி-ம்:—[1] மற்ற. [2] கரநீட்டலும். [3] இற்ற. (1040)

79.—அதுகண்டு வானரர் ஆர்க்க, அரக்கர் நகர்க்குத் திரும்பியோடுதல்.

இறந்து வீழ்ந்தன னேபிர கத்தனென் று
அறிந்து வானவ ராவலங் கொட்டினர்
வெறிந்த செம்மயிர் வெள்ளெயிற் றுடவர்
முறிந்து தத்த [1]முதுநகர் [2]நோக்கினர்.

(இ - ள்.) பிரகத்தன் இறந்து வீழ்ந்திட்டான் என்பதை அறிந்து வானவர் (வெற்றிக்குறியாக) ஆர்த்து வாய்கொட்டினர்; செறிந்த செம்மயிரையும் வெள்ளிய பற்களையுமுடைய அரக்க வீரர் நிலைகெட்டுத் தம்முடைய பழமையான நகரத்தைநோக்கிச் சென்றார்கள்; (எ - று.)—வெறிதல் செறிதலாதலை, "வெறிதல், நெருங்குதல் திணுங்குதல் செறிவின்பெயரே" என்ற பிங்கலந்தையாலுமுணர்க. பி-ம்:—[1]முழுநகர். [2]எய்தினர். (1041)

80.—தெற்குவாயிலில் அங்கதனாற் சுபாரிசன் இறத்தலும் அரக்கர் எதிர்நிற்கமாட்டாது ஓடுதல்.

தெற்கு வாயிலிற் சென்ற நிசாசரர்
மற்கு லாவு வயப்புயத் தங்கதன்
நிற்க வேயெதிர் நின்றில ரோடினர்
பொற்கு லாவு [1]சுபாரிசன் [2]பொன்றவே.

(இ - ள்.) தெற்குவாயிலிலே சென்ற அரக்கர்,—வலிமை விளங்குகின்ற வெற்றியைக் கொண்ட புயத்தையுடைய அங்கதன் எதிர்த்துநிற்கையில், அழகு விளங்குகின்ற சுபாரிசனென்ற தலைவன் இறந்தானாக, எதிர்நிற்க முடியாமலோடினர்; (எ - று.)— பி-ம்:—[1]சுபாருசன். [2]பொன்றினன். (1042)

81.—அநுமானால் மேற்குவாயிலில் சேனைகளுடன் துன்முகன் அழிதல்.

நூற்றி ரண்டெ னும் வெள்ளமும் நோன்கழல்
ஆற்றல் சால்துன் முகனுமங் கார்த்தெழ
மேற்றிண் வாயிலின் மேவினர் வீடினர்
காற்றின் மாமகன் கையெனுங் காலனால்.

(இ - ள்.) அப்போது மேலைப்புறத்துத் திண்ணியவாயிலிலே நூற்றிரண்டு வெள்ளஞ் சேனையும் வலிய வீரக்கழலை யணிந்த வலிமை மிக்க துன்முகனும் ஆரவாரித்து எழுச்சி பொருந்தச் சேர்ந்தனர்; வாயுவின் பெருமைபெற்ற புதல்வனான அநுமானது கை யென்கிற யமனால் உயிரொழிந்தனர்; (எ - று.)—வெள்ளமும் துன்முகனும் மேவினர் - சிறப்பினால் உயர்திணைமுடிபு வந்தது. நூற்றிரண்டு - இரண்டு நூறு எனப் பண்புத்தொகை யென்னலாம்: அணிவகுப்புப் படலத்தில் "நூற்றிரண்டாயவெள்ளம்" (20) என வந்திருத்தல் காண்க. இங்கு 'வெள்ளமும் துன்முகனும்

மேவினர்வீடினர்' என்று யாவரும் இறந்தனர்போலக் கூறியிருப்பினும், மேல் "வடக்குவாயிலின்" (85) என்ற செய்யுளில், 'வச்சிரமுட்டியும் துன்முகக்குன்றமும் அடக்கரும்வலத்தைம்பது வெள்ளமும் படக்குறைந்தனர்' என வருதலால், சேனைத்தலைவனை துன்முகனோடு சேர்ந்த பெருவீரர் பலரும் இறந்தாரென்று கொள்ளவேண்டும். (1043)

82.—ஒற்றர் இராவணனிடம் நாற்றிசைவாயிலிலும் நிகழ்ந்தன சொல்லுதல்.

அன்ன [1]காலை யயிந்திர [2]வாய்முதல்
துன்னு போர்கண்ட தூதுவ [3]ரோடினர்
மன்ன கேளென வந்து வணங்கினர்
சென்னி [4]தாழ்க்கச் செவியிடைச் செப்பினர்.

(இ - ள்.) அப்போது இந்திரதிசையாகிய கிழக்கு முதல் (நான்கு வாயிலிலும் ஆங்காங்கு) நிகழ்ந்த போரைக் கண்ட தூதுவர் விரைந்துபோய், (இராவணன்முன்னே) வந்து தலைதாழ மாறுவணங்கி, 'மன்னவ! கேள்' என்று இரகசியமாகச் சொல்லலானார்கள்; (எ - று.)—அவர் கூறியதை மேலே காண்க.

ஒவ்வொரு திசையினின்று போரைக்கண்ட தூதர் தனித்தனிச் சொல்லலாயினரென்க. தோல்வியைப் பலரறியச் சொல்லுதல் தகாதென்று இரகசியமாகக்கூறினர். அயிந்திரம் = ஐந்த்ரம்: போலிபெற்றுவந்த வடமொழி. அயிந்திரவாய் - இந்திரனைத் திக்குப்பாலகனாகக்கொண்ட இடம்: கிழக்கு. பி - ம்:—[1]காலத்து. [2]வாசலில். [3]முந்தினர், தோன்றினர். [4]தாழ்ப்ப. (1044)

83.—மூன்றுகவிகள்-நாற்றிசைத் தூதுவரும் அவ்வத்திசைவாயிலில் அரக்கர் தோற்றமையைக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

கீழை [1]வாயிற் கிளர்நிரு தப்படை
ஊழி [2]நாளினும் [3]வெற்றிகொண் டுற்றநின்
ஆழி யன்ன வனிகத் தலைமகன்
[4]பூழி யானுயிர் புக்கது விண்ணென்றார்.

(இ - ள்.) கீழை வாசலிலே ஊழிக்காலத்திலும் வெற்றிகொண்டுள்ள உனது ஆஜ்ஞாசக்கரத்தைப்போன்ற சேனைத்தலைவன் பிரகத்தன் கிளர்ச்சிகொண்ட அரக்கச்சேனையுடனே (சென்று, பொருது) புழுதியில் விழுந்தவனானான்; அவனுடைய உயிர் விண்ணிலே புகுந்தது என்று தெரிவித்தார்: (எ - று.)—இது கீழைவாசல் தூதுவர் கூறியது; இங்ஙனமே மேலுங் காண்க.

சில ஏட்டுப் பிரதிகளில் வடக்குவாசலில் நிகழ்ந்த போர்த் தோல்வியைக்குறிக்குஞ் செய்யுளாகிய "வடக்குவாயிலின்" (85) என்ற பாடல் முதலிலும், அதன்பின் "வென்றி" (84) என்ற பாடலும், அதன்பின் "கீழை" என்ற இப்பாடலும் உள்ளன. உபசாரமாக 'ஊழிநாளினும் வெற்றிகொண்டுற்ற நின்' என்றார். பி-ம்:—[1]வாய்தல். [2]நாளிறுவா, நாளினில். [3]வாரியையுண்பவன், வெற்றிகொண்டுற்றுளார். [4]பூமியால், பூழியாய். (1045)

84. **வென்றி வேற்கை நிருதர் வெகுண்டெழுத்**
தென்றி சைப்பெரு வாயிலிற் சேர்ந்துழிப்
பொன்றி னுனச் [1]சுபாரிசன் [2]போயினர்
இன்று போன விடமறி யோமென்றார்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய வேற்படையேந்திய கையையுடைய அரக்கர் சினந்து (உடன்) புறப்பட்டுவரத் தென்றிசையின் பெரியவாயிலைச் சேர்ந்தபோது அந்தச் சுபாரிசன் இறந்தான்: (அவனுடன்) சென்றவர் இன்று போனவிடத்தை அறிந்திலோமென்றார்கள்; (எ - று)—இதுவும், அடுத்த செய்யுளும் ஒரு பிரதியிலில்லை. பி-ம்:—[1]சுபாருசன். [2]போயுளார், போயுளான். (1046)

85 **வடக்கு வாயிலின் [2]வச்சிர முட்டியும்**
குடக்கு [1]வாயிலிற் [3]றுன்முகக் குன்றமும்
[4]அடக்க ரும்வலத் தைம்பது வெள்ளமும்
படக்[5]கு றைந்தனர் நம்படை யென்றனர்.

(இ - ள்.) வடக்குவாசலிலே வச்சிரமுஷ்டியும் மேற்குவாசலிலே துன்முகனென்ற மலைபோன்ற அரக்கனும் (மாற்றாரால்) அடக்குதற்கு அரிய வலிமையையுடைய நமது ஐம்பதுவெள்ளஞ் சேனையும் இறக்க, அழிந்தனரென்றனர்: (எ - று.) பி - ம்:—[1]வாய்தலீல், வாசலில். [2]வச்சிரத்தாடவர். [3]குன்றனதோளினர், துன்முகக் குன்றனும். [4]அடற்கு. [5]சிதைந்தது. (1047)

86.—அதுகேட்ட இராவணன் பெருமூச்செறிதல்.

என்ற வார்த்தை யெரிபுகு நெய்யெனச்
சென்று சிந்தை புகுதலுஞ் சீற்றத்தீ
கன்று கண்ணின் [1]வழிச்சுடர் [2]கான்றிட
நின்று நின்று [3]நெடிதுயிர்த் தானரோ.

(இ - ள்.) என்ற வார்த்தையானது அக்கினியிற் பெய்த நெய்போல மனத்திலே சென்று புகுந்தவுடனே, கோபத்தீச் சினக்குறிப்புக்கொண்ட கண்ணின் மூலமாகப் பொறியைக் கக்க, தடைப்பட்டுத் தடைப்பட்டுப் பெருமூச்செறிந்தான் (இராவணன்): (எ - று.)—பி - ம்:—[1]விழி. [2]காந்திட. [3]நெருப்பு. (1048)

87.—மூன்றுகவிகள்-'பிரகத்தனுயிரைக் கொன்றவர் யார்?' என வினவ, தூதுவர் நிகழ்ந்த செய்திகூற, இராவணன் சினத்தல்.

[1]மறித்து [2]மற்றவ னாருயிர் [3]வவ்வினான்
இறுத்துக் [4]கூறுமென் றான் [5]றிசை யெங்கணும்
[6]நிறுத்து நீல னெடும்பெருஞ் சேனையை
ஒறுத்து மற்றவ னோடும்வந் துற்றனன்

இதுவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) மீண்டும், (இராவணன் அந்தத் தூதுவனை நோக்கி, 'கீழை வாசலிலே போரச்சென்ற பிரதானனான) அந்தப் பிரகத்தனது அரிய உயிரைக் கவர்ந்தவனைக் குறித்து விடை யீமின்' என்று வினவினனாக,—(தூதுவர் கூறுவார்:) 'எல்லாத் திசைகளிலும் (தன் புகழை) நாட்டிய நீலனென்பவன் நீண்ட பெருஞ் சேனையை யழித்து மற்றும் அந்தப் பிரகத்தனுடனே பொருமாறு வந்து நெருங்கினான்; (எ - று.)—இப்பாடலில் 'திசை யெங்கணும்' என்பது முதல் அடுத்த பாடலுள் 'வீந்தனன்' என்பது வரையில் தூதுவர் கூறிய விடை. ஒறுத்தல் - அழித்தலாதலை "ஒறுத்தானொன்னார்புரங்கண்மூன்றும்" என்ற தேவாரத்தாலும் அறிக. பி-ம்:—[1]மறுத்தம். [2]ஆரவன். [3]வவ்வினார். [4]கூறி. [5]இசை. [6]நிறுத்த, நிறுத்தி. (1049)

88. உற்ற [1]போதி னிருவரு [2]மொன்றல
கற்ற போர்க ளெலாஞ்செய்த காலையில்
நெற்றி மேன்[3]மற்ற நீல னெடுங்கையால்
எற்ற வீந்தன னென்ன [4]வியம்பினார்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம் வந்து) நெருங்கினபோது, (நீலன் பிரகத்தன் என்ற) இருவரும் ஒருவகையாக அல்லாமல் (தாங்கள்) கற்றறிந்த போர் வகைகளை யெல்லாஞ் செய்கையில், மற்றொருவனான நீலன் (பிரகத்தனுடைய) நெற்றிமேல் நெடுங்கையால் மோத, (அந்தப் பிரகத்தன்) மாண்டனனென்று கூறினார்; (எ - று.)—நெற்றிமேல் மோதியதைக் கூறியது, வாலால் மருங்கிற்சுற்றித் தோளிலும் மார்பிலும் எற்றியதற்கும் உபலட்சணம். பி - ம்:—[1]போதும், போழ்தில். [2]ஒன்றலக். [3]மற்றைவீரன். [4]இயம்பினான், விளம்பினார். (1050)

89. அன்ன வன்னொடும் போன வரக்கரில்
[1]நன்ன கர்க்கு வந்தோமைய நாங்களே
என்ன வென்ன [2]வெயிற்றிகல் [3]வாயினைத்
தின்னத் தின்ன வெரிந்தன திக்கெலாம்.

(இ - ள்.) (மற்றும் ஒற்றர் யாவரும் இராவணனை நோக்கி),—'ஐயனே! அந்தப் பிரகத்தனுடனே சென்ற அரக்கரில் அழகிய இலங்காநகரத்துக்குத் திரும்பி வந்தவர்கள் நாங்களே' என்று

பலமுறைசொல்ல,) (இராவணனது) பற்கள் (சினத்தினால்) வலிய வாயைப் பலமுறை கடித்துக்கொள்ள, (அவனது கோபத்தியால்) திக்கெல்லாம் எரிவனவாயின; (எ-று.)—பி-ம்:—[1] இன்னகர்க்கு*** யாங்களே. [2] எயிறகல், எயிறிகல். [3] வாய்களைத், (1051)

90.—இதுமுதல் நான்கு கவிகள்-இராவணன், பிரகத்தன் இறந்தமைக்கு நொந்து தான்போருக்குப் புறப்பட முந்தி வீரரை யேவினதைத் தெரிவிக்கும்.

மாடு நின்ற நிருதரை வன்கணான்
ஓட நோக்கி யுயர் [1] படை யான்மற்றக்
கோடு கொண்டு [2] பொருமக் குரங்கினால்
வீடி னா[3] னென்று [4] மீட்டும் விளம்பினான்.

(இ - ள்.) பக்கத்தினின்ற அரக்கரைக் கொடுங்கண்ணினனாகிய இராவணன் நன்கு உறுக்கிப்பார்த்து,—சிறந்த படையையுடைய பிரகத்தன் மரக்கிளைகொண்டு பொருத அக்குரங்கினால் இறந்தானென்று மீட்டுஞ் சொல்லினான்; (எ - று.) மற்று-அசை.

பிரகத்தன் இறந்தானென்பதைத் தூதுவர் மூலமாகக் கேட்டறிந்த இராவணன் தான் அதை மீட்டும் மீட்டும் தன்வாயாற் சொல்வது, அவன் இறந்த துயரத்தையும் கோடுகொண்டு பொருங் குரங்கினால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டானென்ற வியப்பையும் மிகவும் பாராட்டுகின்றமையைப் புலப்படுத்தும். வன் கணான் - பெயர்: மூன்றனுருபேற்ற சொல்லுமாம்.—பி - ம்:—[1] படைககாவலன், படையாமரக். [2] பொருத. [3] என. [4] விட்டு. (1052)

91. சுட்ட திந்திரன் வாழ்வைக் [1] கடைமுறை
[2] பட்ட திங்கொர் குரங்கு [3] படுக்கவென்று
இட்ட வெஞ்சொ [4] லெரியினி லென்செவி
சுட்ட [5] தென்னுடை நெஞ்சையுஞ் சுட்டதால்.

மூன்று கவிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) (இந்தப் பிரகத்தன்) வேரோடு அழித்ததோ, இந்திரன் வாழ்வினையாகும்: (அப்படியிருக்க), கடைசியில் 'இப்போது இறந்தது ஒரு குரங்கு கொன்றதனாலாகும்' என்று (இந்தத் தூதுவர்) சொன்ன கொடுஞ்சொல் நெருப்புப்போல என் செவியைச் சுட்டது: (அதோடு நில்லாமல்) என்மனத்தையும் சுட்டது:(எ-று.) —பி - ம்:—[1] கடன்முறை. [2] பட்டதங்கு. [3] படுத்தவென்று. [4] எரிபுகு நெய்யென, எரியினியென்செவி. [5] என்றனி நெஞ்சினைச். (1053)

92. கருப்பை போற்குரங் [1] கெற்றக் [2] கதிர்சுழல்
பொருப்பை [3] யொப்பவன் தானின்று [4] பொன்றினான்
அருப்ப மென்று பகையையு மாரழல்
நெருப்பை யும்மிகழ்ந் தாலது நீதியோ.

(இ - ள்.) எலியைப்போன்ற [இழிந்த] குரங்கு ஒன்று எற்றியதனால் சூரியன் வலம் வருகின்ற மேரு மலையை யொத்த பிரகத்தன் இன்று இறந்திட்டான்: பகையையும் மிகுதீயாக அழலுந் தன்மையைக்கொண்ட நெருப்பையும் அற்பமானதென்று இகழ்ந்தால் அது முறைமையகுமோ? (எ - று.)

சத்துருவையும் அக்கினியையும் அற்பமென்று கூறலாகாதென்பதை "வினைபகை யென்றிரண்டினெச்சம் நினையுங்கால், தீயெச்சம்போலத் தெறும்" என்ற குறளாலும் அறிக. வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி; அநுமன் முந்துற வந்தபோது குரங்குதானே யென்று நினைத்து விட்டிட்டது இப்போது பெருந்தீங்கு பயப்பதாயிற்றென்றவாறு. பகையைக்கூறவேண்டிய இடத்து ஒப்புமை பற்றித் தீயையும் உடன் கூறினர். அருப்பம் - அல்பம். வடசொல். பி - ம்:—[1]என்றலும். [2]கை. [3]ஒப்பவர்தாம். [4]போயினர், பொன்றினர். (1054)

93. நிற்க வன்னது நீர்நிறை [1]கண்ணனைய்
வற்க [2]மாயின மாப்படை யோடுஞ் [3]சென்று
ஒற்கம் [4]வந்துத வாம லுறுகென
[5]விற்கொள் வெம்படை வீரரை [6]யேவினன்.

(இ - ள்.) (என்று இவ்வாறு சொல்லி) நீர் நிறைந்த கண்களையுடையவனாய், (இராவணன்), 'அது இடக்கட்டும்: பெருந்திரளாகவுள்ள சிறந்த சேனைகளோடும் போய், பின்வாங்குதலென்பது வந்து சேராதவாறு மனத்தைரியத்துடன் பொருக' என்று வில்லைக் கொண்ட கொடிய படைவீரரைக் கட்டளையிட்டனுப்பினன்; [எ - று.]— பி - ம்:—[1]கண்ணினன், கண்ணினர். [2]வாயிலின். [3]ஏன்று, போய். [4]இன்றியுறுகவவ்வாயிலில். [5]எற்கொள். [6]ஏவியே.

94.—பதின்மூன்று கவிகள் - இராவணன் போர்க்களஞ் சேர்தலைக் கூறும்.

மண்டு கின்ற செருவின் வழக்கெலாம்
[1]கண்டு நின்று கயிலை [2]யிடந்தவன்
புண்டி றந்[3]தன கண்ணினன் பொங்கினன்
திண்டி றன்னெடுந் தேர்தெரிந் தேறினன்.

(இ - ள்.) கயிலையைப் பேர்த்தெடுத்தவனாகிய இராவணன் மிக்குச்செல்லுகின்ற போரின் நிகழ்ந்தமுறைமையை யெல்லாம் மனத்தினாலாராய்ந்து, புண்ணைத்திறந்தாற்போல [மிகச் செந்நிறமடைந்த] கண்களையுடையவனாய்ச் சீறி, மிக்க வலிமையையுடைய பெரிய தேரை யாராய்ந்து (அதில்) ஏறினன்; (எ-று.)—சினத்தினாற் கண்கள் மிகவுஞ் சிவந்தன வென்பார் 'புண்டிறந்தன கண்ணினன்' என்றனர். பி-ம்:—[1]கண்டுமென்று. [2]கடந்தவன். [3]அன்ன. ()

95. ஆயி ரம்பரி பூண்ட ததிர்குரன்
மாயி ருங்கடல் [1]போன்றது வானவர்

தேய மெங்குந் திரிந்தது திண்[2]டிறல்
சாய [3]விந்திர னே[4]பண்டு தந்தது.

(இ-ள்.) (அவன்ஏறிய தேர்),—ஆயிரங்குதிரை கட்டியது; அதிர்கின்ற குரலையுடைய மிகப்பெரிய கடலைப்போன்றது; வானவர் தேசமெங்குந் திரிந்தது; (தனது) பெருவலி ஒடுங்குகையில் இந்திரனே முன்பு தந்தது; (எ-று.)—இது, அவ்விராவணன் ஏறிய தேரின் சிறப்புக் கூறும். பி-ம்:—[1]ஒப்பது, போல்வது. [2]திசை. [3]இந்திரன், இத்துணைத். [4]தந்துநடந்தது. (1057)

96\. ஏற்றி யெண்ணி யிறைஞ்சி யிடக்[1]கையால்
[2]ஆற்றி னன்ற [3]னடுசிலை [4]யன்னதின்
[5]யாற்ற மென்னெடு நாணொலி வைத்தலும்
[6]கூற்றி னுரையு மாருயிர் [7]கொள்வது.

(இ-ள்.) (தனது இஷ்டதேவதையாகிய உருத்திரமூர்த்தியை மனத்திலே) கொண்டு த்யானித்து வணங்கி, (பிறகு) தனது அடும் வில்லை இடக்கையினால் உறுதியாகப் பற்றினனாகி, அதனுடைய வார்த்தையென்று சொல்லத்தக்க நீண்ட நாணொலியை எழுப்புதலும் (அவ்வொலி) யமனுரையும் அரிய உயிர்கொளவது; (எ-று.)

இதனால், இராவணன் வில்லைக்கையிற் கொண்டமையைக் கூறுகின்றார். பின்னடி அவ்வில்லின் சிறப்பைத் தெரிவிக்கும். வில்லின் நாணொலியை யெழுப்பினால் அது வில்லினது மாற்றமோ என்று சொல்லுமாறு உள்ளது எனத்தற்குறிப்பேற்றவணி வகையால் வந்தது மூன்றாமடி. கூற்றினுரை உயிரைக்கொள்வது என இரண்டு செயப்படுபொருள்வந்த வினை: "முதல்முன் ஐவரின்" தொல். சொல். 68 உரையைக் காண்க. பி-ம்:—[1]கையின். [2]ஆற்றியான்ற. [3]நெடுஞ், அடுஞ். [4]மற்றதன். [5]மாற்றமின்னெடு நாணொலி, மாற்ற மின்னமெதனொரொலி. [6]கூற்றினார் தங்கருவுயிர். [7]கொளவதே, கொண்டதே. (1058)

97\. மற்றும் [1]வான்படை [2]வானவர் மார்பிடை
இற்றி லாதன [3]வெண்ணுமி லாதன
பற்றி னன்கவ சம்படர் மார்பிடைச்
சுற்றின னெடுந் தும்பையுஞ் சூடினன்.

(இ-ள்.) இன்னும் வானவருடைய மார்பிற்பட்டும் முறியாதனவும் கணக்கற்றனவுமான சிறந்தபடைக்கலங்களை(க் கையில்) தாங்கினன்; கவசத்தைப் பரவிய மார்பைச் சூழ அணிந்தான்; (போர்க்குச்செல்லச்) சிறந்த தும்பைமாலையையுஞ் சூடினன்; (எ-று.)—இதனால், பலபடைக்கலங்கொண்டமையும் கவசம் பூண்டு தும்பைமாலைசூடியமையும் கூறப்படுகின்றன. தும்பைமாலையைப்போர்க்குச்செல்வோர் சூடுவரென்பது, தமிழ்வழக்கு: மற்றும் போர் வீரர் இன்னின்ன வேளையில் இன்னின்ன பூமாலையைச் சூடுவரென்பதையும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை முதலிய இலக்கணநூலால் அறிக. பி-ம்:—[1]வன். [2]மானவர். [3]எண்ணம். (1059)

98. பெருங் கற்றைக் [1]கவரிப் பெருங்கடல்
நீரும் நீர்நுரை யும்மென [2]நின்றவன்
[3]ஊரும் வெண்மை [4]யுவாமதிக் கீழுயர்
காரு மொத்தனன் முத்தின் கவிகையான்.

(இ-ள்.) (இரண்டுபக்கத்திலும்) வீசுகின்ற தொகுதியான சாமரையால் பெருங்கடலின்நீரும் (அதன் மீதுதோன்றும்) நுரையும்போல நின்றவனான இராவணன்,—முத்துக்குடை பிடிக்கப் பெற்றவனாய், வெண்மைநிறம்பொருந்திய பூர்ணசந்திரன்கீழ் விளங்குகின்ற மேகத்தையும் ஒத்தான்; (எ - று.)—சாமரைவீசுதலும் முத்துக்கவிகை பிடித்தலும் கூறப்பட்டன; வெண்சாமரைக்கு வெண்ணுரையும், இராவணனுக்குக் கருங்கடல்நீரும் உவமை. முத்துக்குடையின் கீழ்நின்ற இராவணனுக்கு உவாமதிக் கீழுள்ள கார் உவமை. ஊர்தல் - பொருந்துதல். பி - ம்:—[1]கவரி. [2]நின்றனன். [3]தூரும். [4]உயர். (1060)

99. [1]போர்த்த சங்கப் படகம் புடைத்திடச்
[2]சேர்த்த சங்கக் கடலுகத் தேவர்கள்
[3]வேர்த்த சங்கிட அண்டம் வெடிபட
ஆர்த்த சங்க மறைந்த [4]முரசமே.

(இ - ள்) படகம் அடிக்கப்படவும், சிறப்புப்பொருந்திய திரண்டகடல் போன்ற பகைவர்சேனை (அச்சத்தினால்) சிதறவும், தேவர்கள் (உடல்) வேர்த்து அசங்கிடவும், அண்டம்வெடிபடவும், சங்கம் ஆரவாரித்தன; போருக்கு உரியனவும் தசாங்கத்தைச் சேர்ந்தனவுமான முரசம் அடிக்கப்பட்டன; (எ - று.)

முதலடியில், தசங்கம் - தசாங்கமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு: தசாங்கங்களாவன இன்னவை யென்பதை "ஆறுமலையும் யானையுங் குதிரையும், நாடூருங் கொடியுமுரசுந், தாருந்தேருந் தசாங்க மெனப்படும்" என்பதனாலறிக. இரண்டாமடியில், சங்கம் =ஸங்கம்: திரள். கடல் - உவமவாகுபெயர். நான்காமடியில், சங்கம்-சங்கவாத்தியம். திரிபு என்னுஞ்சொல்லணி காண்க. பி-ம்:— [1]போர்த்தசங்கம். [2]தீர்த்த. [3]வேர்த்தசங்கவிசும்பு. [4]முரசினம், முரசெலாம். (1061)

100. தேரு மாவும் [1]படைஞருந் [2]தெற்றிட
மூரி [3]வன்னெடுந் [4]தானையின் முற்றினான்
நீரோ ரேழு முடிவி [5]னெருக்குநாள்
மேரு மால்வரை யென்ன விளங்கினான்.

(இ - ள்.) தேரும் குதிரையும் படைவீரரும் நெருங்க, மிக வலிய மிக்க இராக்கதசேனையில் நிரம்பித்தோன்றுபவனான இராவணன்,—ஒரேழுகடல்களும் நெருக்கும் நாளாகிய யுகமுடிவில் மேருமால்வரைபோல விளங்கினான்; (எ - று.)—ஏழுகடல்களால் நெருக்கப்படும் மேருமலை, தேர்முதலியவற்றால் நெருங்கப் பெறும் இராவணனுக்கு உவமையாகும். நீர் - கடலுக்கு, இலக்

கணை. பி - ம்:—[1]படைகளும். [2]செற்றிட, தெற்றிய. [3]வாம். [4]தானையை. [5]நெருங்கும். (1062)

வேறு.

101. ஏழிசைக் கருவிவீற் றிருந்த தென்னினுஞ்
சூழிருந் திசைகளைத் தொடருந் தொல்கொடி
[1]வாழிய வுலகெலாம் [2]வளைத்து வாயிடும்
ஊழியி னந்தக னுவி னோங்கவே.

ஆறு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (தன்தேரிலே) ஏழிசைகளையுடைய கருவியாகிய வீணையின் வடிவம் பெருமைபெறப் பொறிக்கப்பட்டிருப்பினும், சூழ்ந்துள்ள பெருந்திசைகளை (க் காற்றினால்) தொடர்கின்ற பழமையான கொடியானது,— வாழ்வுபெற்றுள்ள உலகையெல்லாம் வளைத்துக்கொண்டு தன்வாயிலீடுகின்ற யுகாந்தகாலத்து யமனது நாவைப்போல ஓங்கித்தோன்றவும்,—(எ - று.)— "உலகெலாம்...வெற்றிமுற்றினன் தோன்றினன்" (106) என முடியும்.

அவ்விராவணனது தேரில் வீணைக்கொடி கட்டப்பட்டிருந்ததென்றும், அது காற்றிற் படபடவென்று நீட்டியடித்துக்கொள்ளும்பொழுது யுகாந்தகாலத்து யமன் நாவை நீட்டுவதுபோலுமென்றும் வருணித்தற்குக் காரணம், அவனுடையதேரில் வீணைக்கொடிகட்டி யுத்தயாத்திரையாகச் செல்லின் மிகப்பலர் மாள்வரென்னுங் கருத்துப்பற்றியாகும். வீணைக்கொடியும் அச்சத்தை விளைத்ததென்ற பொருள்தோன்றவே, 'என்னினும்' என உம்மை கொடுத்தார். தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—[1]வாழியர். [2]வளைந்து. (1063)

102. [1]வேணுயர் [2]நெடுவரை யரக்கர் வேலைக்கோர்
தோணி [3]பெற் றனமெனக் கருதுந் தொல்செருக்
காணிய வந்தவர் [4]கலக்கங் கைம்மிகச்
சேணுயர் [5]விசும்பிடை யமரர் [6]சிந்தவே.

(இ - ள்.) மூங்கில் உயரவளர்ந்த நெடியமலையைப்போன்ற (பெருந்தோற்றமுள்ள) அரக்கராகிய கடலைக் கடப்பதற்குஉரிய ஒப்பற்ற தோணியைப்பெற்றேமெனக் கருதுமவராய்ப் போரைக் காணும்பொருட்டு வந்தவராகிய பழமையான அமரர் கலக்கமிகுவதால் மிகவும் உயர்ந்த ஆகாயத்தினிடத்தே சிதறவும்,—(எ - று.) —"தோன்றினன்" (106) என முடியும். தொல் என்பது அமரரென்பதோடு இயையும். வேணு+உயிர்=வேணுயர். பி - ம்:— [1]வேணுவின். [2]நெடுஞ்சிலை. [3]பெற்றனரெனக்கடக்கும். [4]கலங்கக், கலங்கிக். [5]நெடுவரை. [6]சிந்தினர். (1064)

103. கண்ணுறு [1]கடும்புகை [2]கதுவக் கார்நிறத்து
அண்ணல் [3]வாளரக்கர்த மரத்தப் பங்கிகள்
[4]வெண்ணிறங் [5]கோடலி [6]னுருவின் வேற்றுமை
[7]நண்ணினர் [8]நோக்கவு மயிர்ப்பு நல்கவே.

(இ - ள்.) (தனது) கண்ணிற்பொருந்திய கோபாக்கினியின் புகைகவ்வவே கருநிறம்பொருந்திய பெருமையிற்சிறந்தவராகிய கொடிய அரக்கர் தம்முடைய செம்பட்டமயிர்கள் வெண்மையான நிறத்தையடைதலினால் முன்னையுருவம்மாறினர்: (அங்ஙன்மாறியமைபற்றிக்) கிட்டியஉறவினர் நோக்கும்போதும் (அவர்கட்கும்) சந்தேகத்தை விளைக்கவும்,—(எ - று.)—"தோன்றினன்" (106) என்க.

நண்ணினர் என்பதை இருமுறையோதி, ஒன்றை முற்றாகவும், மற்றொன்றைப் பெயராகவும் கொள்க. மயிர் புகை கதுவுவதனால் வெண்ணிறமாகத்தோன்ற, கிட்டியஉறவினரும் அம்மயிர் அங்ஙனம் வெண்ணிறங் கொண்டமைபற்றி, உருவவேற்றுமையால் அயிர்ப்பாராயினரென்க. பி - ம:—[1]கடும்பொறி, நெடும்புகை, நறும்பொறி. [2]கமுமக். [3]முன். [4]ஒண். [5]கொண்டவில். [6]உருவு. [7]நண்ணுற. [8]நோக்கமும்வியப்பு. (1065)

104. காவெனடுந் [1]தேருயர் [2]கதலி யுங்கரத்து
ஏனைய ரேந்திய பதாகை யீட்டமும்
ஆனையின் கொடிகளு [3]மளவித் தோய்தலால்
வான[4]வா றொடுமழை [5]யொற்றி வற்றவே.

(இ - ள்.) சக்கரத்தைப்பூண்ட நீண்ட தேரிலே உயரக்கட்டியுள்ள கொடியும் (தம்) கைகளிலே மற்றையோர் ஏந்திய பெருங்கொடிகளின் கூட்டமும், ஆனையின்மீதுபிடிக்கப்படுகின்ற கொடிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து படிதலினாலே ஆகாசகங்கையுடனே மேகமும் ஒறறப்பட்டு நீர்வற்றவும்,—(எ - று.)— "தோன்றினன்" (106 என்க. பி - ம்:—[1]தேன். [2]கதலியின். [3]அளாவித், அளைத்துந் [4]யாறொடு. [5]எற்றி. (1066

105. [1]ஆயிரங் கோடிபே [2]யணிகொ ளாயுதம்
தூயன சுமந்துபின் [3]றொடரச் சுற்றொளிர்
மசயிரு மணிநெடுஞ் சேமத் தேர்தெரிந்து
ஏயின வாயிரத் திரட்டி யெய்தவே.

(இ - ள்.) ஆயிரங்கோடிப்பேய்கள் அழகுகொண்ட தூய்மையனவான ஆயுதங்களைச் சுமந்துகொண்டு பின்தொடர்ந்துவரவும், சுற்றுப்பக்கங்களில் ஒளிவிடுகின்ற மிகப்பெரிய மணிகளழுத்தியனவும் ஆராய்ந்தெடுத்து (உடன் வருமாறு) கட்டளையிடப்பெற்றனவுமான சேமத்தேர்கள் இரண்டாயிரம் (உடன்) வரவும்,—(எ - று.)—"தோன்றினன்" (106) என்க.

ஆயுதத்திற்குத் தூய்மை - துருப்பிடியாமை. சேமத்தேர் - போர்க்குச் செலலும்போது ஏறிச்செலலுந்தேர் அழிந்துவிடுமாயின் உடனே ஏறும்படி உதவுந்தேர். பி-ம:—[1]ஆயிரகோடிபேய், ஆயினபெருங்கொடி. [2]அங்கை, அமல. [3]தொடர்ந்துசுற்றிட. ()

106. ஊன்றிய பெரும்படை யுலைய வுற்றுடன்
ஆன்ற [1]போ ரரக்கர்க [2]ணெருங்கி யார்த்தெழத்
தோன்றின [3]னுலகெலாந் தொடர்ந்து [4]நின்றன
மூன்றையுங் கடந்தொரு வெற்றி முற்றினான்.

(இ-ள்.) எதிர்க்குமாறுநிலைநின்ற பெரிய வானரப்படை (அஞ்சி) வருந்தவும், தன்னுடன் பொருந்தியமைந்த போரில்வல்ல அரக்கர்கள் நெருங்கி (மகிழ்ச்சிகொண்டு) ஆரவாரித்துக்கிளரவும், (ஒன்றன்மீதுஒன்று) தொடர்ச்சியாகவுள்ளனவும் (சுவர்க்கம் மத்திமம் பாதாளம் என) மூன்றுவகையாக வுள்ளனவுமான எல்லாவுலகங்களையும் கடந்துசென்று ஒப்பற்ற வெற்றி பெற்றவனான இராவணன் (போர்க்களத்துத்) தோன்றினான்; (எ-று.)— "பெருங்களம் புகுந்துளான்" என மேற்செய்யுளில் வருவதனால், 'போர்க்களத்து' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. பி-ம்:—[1]பேர். [2]நெருக்கி. [3]உலகெனத். [4]நின்றவை, நின்றவம். (1068)

107.—போர்க்களத்து இராவணன் புகுந்துள்ளதைத் தூதுவர் இராமபிரானுக்குத் தெரிவித்தல்.

ஓதுறு கருங்கடற் [1]கொத்த தானையான்
[2]தீதுறு [3]சிறுதொழி லரக்கன் [4]சீற்றத்தால்
போதுறு [5]பெருங்களம் புகுந்து ளானெனத்
தூதுவர் [6]நாயகற் கறியச் சொல்லினர்.

(இ-ள்.) 'தீமைபொருந்திய இழிதொழிலைப்புரியும் இராவணன்,—(சிறப்பித்துச்) சொல்லப்படுகின்ற கரியசமுத்திரத்துக்கு ஒப்பான சேனையையுடையவனாகி, சீற்றத்தோடு (தான்) புகுதற்குரியபோர்க்களத்திலே வந்துள்ளான்' என்று வானரத்தூதர்கள் (தமது) தலைவனாகிய இராமபிரானுக்குத் தெரியுமாறு சொல்லினர்; (எ-று.)—போதுறுதல் - வருதற்கு உரியதாதல். சிறுதொழில் - பிறர்மனைநயத்தல். பி-ம்:—[1]உயர்ந்த. [2]மீதுறு. [3]தெறுதொழில். [4]சீறினன், சீறியே, சீறியிப், சீற்றத்தான். [5]பொருகளம். [6]நாயகர்க்கு. (1069)

108.—அதுகேட்ட இராமபிரானதுதோள் மகிழ்ச்சியாற் பூரித்தல்.

ஆங்கவ னமர்த்தொழிற் கணுகி·னா [1]னென
வாங்கினன் சீதையை யென்னும் [2]வன்மையால்
தாங்குறு [3]பிரிவினாற் [4]றேய்ந்த தேய்வற
ஓங்கின [5] விராகவன் மீளித் தோள்களே.

(இ-ள்.) அப்பொழுது அந்த இராவணன் போர்த்தொழிற்கு (வந்து) நெருங்கினானென்று (தூதுவர்) சொன்னமாத்திரத்தில்,

('நான்) சீதையை (இனி) மீட்டுவிட்டேன்' என்கின்ற உறுதியான எண்ணத்தினுல், துன்பத்தையுண்டாக்குகின்ற பிரிவினுல் மெலிவடைந்த மெலிவு நீங்க, இராகவனுடைய வலியதோள்கள் பூரித்தன; (எ - று.)—பி - ம்:—[1] எனின். [2]வண்மையால். [3]பரிவினுல். [4]மெலிந்ததேயவை. [5]ஆரியன்வீரத், இராகவன் மெலிந்த. (1070)

109.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள்-இராமபிரான்போருக்குச் சன்னத்தனுகி வானரசேனையோடுதோன்றுதலைத் தெரிவிக்கும்.

தொடையுறு வற்கலை [1]யாடை சுற்றிமேற்
புடையுறு வயிரவாள் பொலிய வீக்கினுன்
இடையுறு கருமத்தி னெல்லை கண்டவர்
[2]கடையுறு நோக்கினிற் காணுங் காட்சியான்.

(இ - ள்.) (ஸ்ருஷ்டிகாலந்தொடங்கி மீளாவுலகத்தை [பரமபதத்தை] அடையுங்காலத்திற்கு) இடைப்பட்டகாலத்திலே பயன் விளைக்கின்ற (புண்ணிய பாபரூபமான) கருமத்தின் எல்லையைக்கண்ட ஞானிகள் எல்லையான ஞானக்கண்ணினுற் காண்கின்ற காட்சிக்குப் புலனுகின்றவனுன ஸ்ரீராமன்,—தொடுத்தாற்போன்றுள்ள மரவுரியாடையை (அரையிற் கெட்டியாகச்) சுற்றி, (அதன்)மேற்புறத்திலே பொருந்திய உறுதியுள்ள வாளை விளங்கக் கட்டினுன்; (எ - று.) பரம்பொருள் தான் கொண்ட மானுடபாவனைக்கு ஏற்க இங்ஙனம் போர்க்கோலங் கொள்கின்றுனே யென்று ஈடுபடுகின்றுர். கருமத்தின் எல்லை கண்டவர் - இனிக் கருமம் தம்மிடம் தொடரப்பெறுதவரென்றபடி. பி-ம்:—[1] ஆடைச்சுற்றின்மேல். [2]கடையுற. (1071)

110. **ஒத்திரு சிறுகுறட் பாத முய்த்தநாள்**
[2]வித்தக ரருமுறை [3]யுலகை மிக்குமேல்
[4]பத்துள விரல்புடை பரந்த [5]பண்பெனச்
சித்திரச் சேவடிக்கழலுஞ் சேர்த்தினுன்.

(இ - ள்.) சிறிய வாமனுவதாரங்கொண்ட திருமால் ஒத்த இரண்டு பாதங்களையும் உலகினளவிலும் மிக்கு (முன்னறியே மேலேழுலகங்களையும் கீழேழுலகங்களையும் அளக்குமாறு) செலுத்தியகாலத்தில், அரிய வேதமுணர்ந்த ஞானவான்களின் பத்தியோடுகூடிய விரல்கள் மேற்புடைகளிற் பரவிய பண்பையொப்பச் சேவடியிலே சித்திரத்தன்மையுள்ள கழலையுங் கட்டினுன்;

திருமால் வாமனுவதாரஞ்செய்து மூவடிமண் பெற்றுத் திரிவிக்கிரமனுகவோங்கி அளக்கையில் ஆங்காங்குள்ள ஞானவான்கள் அப்பிரானது பாதங்களைப் பற்றிப் பணிந்தன ரன்றே? [6]அங்ஙனம் பற்றிய விரல்கள் தாம் இவ்வண்ணந் தோன்றுகின்ற

னவோ!' என்னுமாறு கழல்கள் தோன்றினவென்க. கழல்கள் - கொலுசு என்ற அணிகலத்திற்போல இடையிடையே வரிகள் கை விரல்கள் போன்று நெருங்கப் பருத்துத் தோன்றுமென்பதுபற்றி, இவ்வாறு வருணித்தார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பத்து - பக்தி: "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" என்ற இடத்துப்போல. இனி, பத்து - பத்தென்னும் எண் என்பாருமுளர். வித்தகர்-பிரம தேவரென்றலுமொன்று. 'அருமறை யுவகைமிக்கு' எனப் படிப் பாருமுளர். பி-ம்:—[1]ஒத்துற. [2]வித்தகவரு. [3]உலகின்மேற்படர், உலகை மீக்குமால். [4]பத்துடை. [5]பண்பெனுஞ். (1072)

111. பூவுயர் மீனெலாம் பூத்த வானிகர்
[1]மேவருங் கவசமிட் [2]டிறுக வீக்கினன்
தேவியைத் [3]திருமறு மார்பிற் றீர்ந்தனன்
[4]நோவில ளென்பது நோக்கி னான்கொலோ.

(இ - ள்.) (இராமன், ஒளி) மிக்க நட்சத்திரங்களெல்லாம் பூப் போற் பூத்த வானத்தை நிகர்த்துப் பொருந்திய கவசத்தைப் பூண்டு இறுகக்கட்டினான்; ஸ்ரீவத்ஸமென்னும் மறுப்பொருந்தின மார்பில் நின்றும் தேவியாகிய இலக்குமியைப் பிரிந்துள்ளா னாதலால்(இறுகக்கட்டுவதனால் அந்தத்தேவி) நோவடையமாட்டா ளென்பதை யாலோசித்தானோ? (எ - று.)—தற்குறிப்பேற்றவணி. இடையிற் பளபளவென்னும் பூத்தொழிலமைந்த இரும்புக் கவசத் திற்கு, மீன்பூத்த வான் உவமை. பி-ம்:—[1]மேவிருங். [2]இறுக்கி. [3]திருமணி...தீர்தலால். [4]நோவிலே. (1073)

112. [1]நற்புறக் கோதைதன் னளினச் செங்கையின்
நிற்புறச் சுற்றிய காட்சி [2]நேமியான்
கற்பகக் கொம்பினைக் கரிய மாசுணம்
பொற்புறத் தழுவிய தன்மை [3]போன்றதால்.

(இ - ள்.) அந்த இராமன், சிறந்த மேனியையுடைய தோலு றையைத் தன்னுடைய தாமரைமலர்போன்ற செங்கையிலே நிற்கும்படி சூழ அணிந்த காட்சி,—கற்பகக்கிளையைக் கரும்பாம்பு அழகு பொருந்தச் சுற்றிய தன்மைபோன்றது; (எ-று.)—தற்குறிப் பேற்றவுவமையணி. கோதை - கைக்கவசம்; கோதா - உடும்பு: அதன் தோலினாலியன்ற கைக்கவசத்துக்கு ஆகுபெயர். பி - ம்:— [1]நற்புறு, நற்புதுக். [2]நேமிசால். [3]போன்றவால். (1074)

113. புதையிருட் பொழுதினு மலரும் பொங்கொளி
[1]சிதைவரு [2]நாள்வரச் [3]சிவந்த தாமரை
இதழ்தொறும் வண்டு வீற்[4]றிருந்த தாமெனத்
[5]ததைவுறு [6]நிரைவிரற் புட்டி ருங்கினான்.

(இ - ள்.) (எல்லாப்பண்டங்களையும் தெரியவொட்டாமல்) மறைக்கின்ற இருட்காலத்திலும் மலருந் தன்மையுள்ளதும் மிக்க வொளியுள்ள சூரியன் (அவ்விருளைச்) சிதைக்கின்ற பகற்பொழுது வரச் சிவந்துந்தோன்றுவதுமான தாமரையின் இதழ்தோறும் வண்டு வீற்றிருந்ததாகு மென்னுமாறு நெருங்குதல் பொருந்திய வரிசையாகிய விரல்களுக்குக் கவசத்தைத் தாங்கினான்; (எ - று.) **தற்குறிப்பேற்றவணி.** விரற்கவசம் புட்டிலெனப்படுவதை "விரற் றலைப்புட்டில் வீக்கி" என்ற சிந்தாமணியாலும் அறிக. பி - ம்:— [1]சிதைவில. [2]நாள்வரைச், நாள்வரை, நாரவிர், நாள்விரைச். [3]சிறந்த, சிதைவில். [4]இருந்தவே. [5]தகையுறும். [6]நிறைவிரற், விரல்நின்ற. (1075)

114. **பல்லிய லுலகுறு [1]பாடை [2]பாடமைந்து**
எல்லையி னூற்கட [3]லுறை நோக்கிய
நல்லிய னவையறு கவிஞர் [4]நாவருஞ்
சொல்லெனத் தொலைவிலாத் தூணி [5]தூக்கினான்.

(இ - ள்.) உலகத்துப் பொருந்திய பல்வகை யியல்பமைந்த பாஷையிற் சிறந்த அறிவு அமைந்து எல்லையில்லாத நூற்கடல் களை நன்குணர்ந்த நல்லதன்மையுடைய குற்றமற்ற கவிஞருடைய நாவிலே மேன்மேல் தோன்றுகின்ற சொல்லைப்போலத் தொலைத லில்லாத தூணீரத்தைத் தோளில் தாங்கினான்; (எ - று)

தொலைவிலாத்தூணி - எடுக்க எடுக்க அம்பு வற்றாமலுள்ள அம்புப் புட்டில்: அட்சயதூணீரம். இந்தத்தூணீரத்தினின்று அம்பு தொலையாமல் வருதல், கவிஞரின் நாவில் சொல் தடைப் படாமல் மேன்மேல்வருதற்கு உவமையாம். ஒவ்வொரு பாஷை யின்தன்மை ஒவ்வொருவகையாயிருத்தலால், 'பல்லியலுலகுறு பாடை' என்றார். இனி, பலதிறப்பட்ட பாஷைகளிலும் வல்ல கவிஞருமாம். உண்மைக் கவிஞரின் இயல்பு இங்கு வெளியாதல் காண்க. பி-ம்:—[1]பாடல். [2]பாடமைத்து, பாணமைத்து, பாடமை. [3]எய்த. [4]நாவிடைச். [5]சேர்த்தினான். (1076)

115. **கிளர்மழைக்குழுவிடைக் [1]கிளர்ந்த மின்னென**
[2]அளவறு செஞ்சுடர்ப் பட்ட [3]மார்த்தனன்
இளவரிக் கவட்டிலை யாரொ [4]டேர்பெறத்
[5]துளவொடு [6]தும்பையுஞ் [7]சுழியச் சூடினான்.

(இ - ள்.) (மழைபெய்யுமாறு) கிளர்ச்சிகொண்ட மேகத்தின் கூட்டத்தினிடத்திலே விளங்குகின்ற மின்னல்போலத் தோன்று மாறு, (நெற்றியிலே) அளவற்ற செவ்விய சுடரையுடைய வீரப் பட்டங் கட்டிக்கொண்டான்; இளைய அழகிய கவட்டிற்பொருந் திய இலையிற்பொருந்திய ஆத்தியின் மாலையுடனே அழகுபொருந் தத் துளவையும் தும்பமாலையையும் வளையச்சூடினான்; (எ - று.)

தன் குலத்தார்க்குஉரிய மாலேயோடு திருமாலாம்நிலேயின் மாலேயையும் போர்க்குச்செல்வோர் சூடவேண்டிய மாலேயையும் இராமபிரான் சூடினமை, இதிற் கூறப்பட்டது. வரி - இரேகையுமாம். கவடு - கிளேக்கொம்பு, [5]துளவியல் என்ற பாடத்திற்கு - துளவத்தின் தன்மைபொருந்திய ஆத்தியையும் தும்பையையுஞ் சூடினுனென்க: திருமால் அவதாரங்களில் அணியும் மாலேகள் துளவத்தினமிசமானவை யென்பர். சூரியவமிசத்தாரான சோழர்க்கு ஆத்திமாலேயுரிய தாதலால், அவ்வமிசத்தவனுன இராமனுக்கும் ஆத்தி கூறினுர். வடமொழியில் கோவிதார [மலேயாத்தித்] துவசம் இராயாதியர்க்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. பி - ம்:—[1]கிடந்த. [2]வளாபிறைநெற்றியிற், அளவறுநெடுஞ்சுடர்ப், வளமிகுநெடுஞ்சடைப். [3]ஆர்த்துமேல். [4]எற்படத். [6]தும்பையின். [7]சுழியஞ், செறியச். (1077)

116. ஓங்கிய வுலகமு முயிரு [1]முட்புறந்
தாங்கிய [2]பொருள்களுந் தானுந் [3]தானென
நீங்கிய திபாவது [4]நினைக்கி லோமவன்
வாங்கிய வரிசிலே மற்றெருன் றோ[5]கொலாம்.

(இ - ள்.) (ஒன்றன்மேலொன்ருக) ஓங்கியுள்ள உலகங்களும் அவற்றினுட்புறத்திலுள்ள உயிருடனுள்ள சரப்பொருள்களும் அசரப்பொருளகளும் தானும் தான் என்னுமாறு (பரம்பொருளாக இருந்தும் அவற்றினின்றும்) வேருயிருக்கும் [மனிதனுக அவதரித்திருக்கும்] வகை இன்னவாறு என (நாம்) நினைந்து உணர வல்லமையுடையோமல்லோம்: (இவ்வண்ணம் வேறுபட்டுவந்துள்ள அப்பிரான்போலவே), அவன் கைக்கொண்ட வில்லும் வேருெரு பொருளோ? (எ - று.)—இராமபிரான்கைக்கொண்ட வில் சாதாரணமான வில்லேப்போல இருக்கவில்லே யென்றபடி. உயிர் - உயிருடைப்பொருள். பொருள் – தாவரப்பொருள். பி-ம:—[1]ஒப்புறத். [2]மறைகளும் பொருளும். [3]தானெனின். [4]நினைந்திலேம். [5]கொலோ. (1078)

117. நாற்கட லுலகமும் விசும்பு நாண்மலர்
தூர்க்கவெஞ் சேனையுந் தானுந் தோன்றினுன்
மாற்கடல் [1]வண்ணன்றன் வளரு மாவிரும்
பாற்கட லோடும்வந் தெதிரும் [2]பான்மையான்.

(இ - ள்.) நாற்றிசையிலும் கடலாற் சூழப்பட்ட இம் மண்ணுலகத்தாரும் வானுலகத்தாரும் அன்றுமலர்ந்த மலர்களே மிகுதியாகத்தூவ, கொடிய சூரங்குச்சேனேயுடனே தானும் (அப்போது) தோன்றியவனுன இராமன், கரிய கடல்போன்ற திருநிறத்தையுடையவனுன திருமால் தான் கண்வளர்கின்ற மிகப்பெரியதிருப்பாற்கடலுடனே வந்து எதிர்ப்பட்டார் போன்ற தன்மையையுடையவனுனுன்; (எ - று.)

குரங்குகள் வெண்ணிறமுடையனவாதலின், அந்தச் சேனைக்குப் பாற்கடல் உவமை. பாற்கடலிற் பள்ளிக்கொள்ளும் பரமன் ஸ்ரீராமனாகத் திருவவதரித்ததற்கு ஏற்ப, பாற்கடல் வானரச் சேனையாகத் தோன்றிற்றுப் போலும் என்றது: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—[1] வண்ணனையருளுமாறிரு. [2] பான்மைபோல்.

118.—யுத்தசன்னத்தனான இராமபிரான் இலட்சுமணனுடன் சேர்தல்.

ஊழியி னுருத்திர[1] னுருவு [2]கொண்டுதான்
ஏழுய ருலகமும் [3]வீக்கின் றானென
வாழிய வரிசிலைத் தம்பி மாப்படைக்
[4] கூழையி [5]னெற்றிநின் றானைக் கூடினான்.

(இ - ள்.) ஊழிக்காலத்தில் தான் உருத்திரமூர்த்தியினுடைய உருவத்தைக்கொண்டு ஏழாகவுள்ள சிறந்த உலகங்களையும் அழிக்கின்றவன்போல, பெரிய (குரங்குச்) சேனையின் பின்னணியின் நெற்றியிலே கட்டமைந்த வில்லுடனே நின்றவனாகிய தம்பியைப் போய்ச்சேர்ந்தான், (ஸ்ரீராமன்); (எ - று.)

கூழை-பின்னணி. திருமால் யுகாந்தகாலத்திற் சிவபெருமானது உருவத்தைக்கொண்டு எல்லா வுலகங்களையும் அழிப்பனென்பது, நூற்கொள்கை. அங்ஙனம் யுகாந்தகாலத்துச் சினந்துள்ள உருத்திரமூர்த்தியை யொப்பான் இலட்சுமணனென்க: "முற்றுமதியம் மிலைந்தான் முனிந்தானை யன்னான்" என்றார், அயோத்தியாகாண்டத்தும். என நின்றானை என்று இயையும். பி-ம்:—[1] உருவங். [2] கொண்டநாள். [3] அவிக்கின்றான், எரிக்கின்றான், நீக்குந்தான். [4] கூழையன். [5] நெற்றியின்றானைகூட்டினான். (1080)

119.—அரக்கச்சேனையும் வானரசேனையும் கைகலந்து பொருதல்.

என்புழி நிருதரா மேழு வேலையும்
மின்பொழி [1]யெயிறுடைக் கவியின் வெள்ளமும்
தென்புலக் [2]கிழவனுஞ் செய்கை [3]தீட்டிடப்
புன்புலக் களத்திடை [4]ப் பொருத போலுமால்.

(இ - ள்.) என்ற அளவில் [இராவணன் தன்சேனையோடும், இராமன் வானரர் இலட்சுமணன் என்ற இவர்களோடும் தமக்குரிய போர்க்களத்துச் சேர்ந்தபோதில்], தெற்குத்திக்குக்கு உரியனான யமனும் (தன்) செய்கையை [கொலைத்தொழிலை] விரைந்து நடத்த, அரக்கராகிய ஏழுசமுத்திரமும், மின்னலைப் பொழிகின்ற பற்களையுடைய கவியின் சமுத்திரமும், புல்லிய இடமான போர்க்களத்திலே (கைகலந்து) பொருதன; (எ - று.)—போலும்- ஒப்பில்போலி. பி - ம்:—[1] எயிற்றுடைக். [2] கிழவன்றன். [3] கீழ்ப்படப், நீக்கிடப். [4] நின்ற. (1081)

120.—இருதிறத்துச்சேனையும் மிகுதியாக இறத்தல்.

தெற்[1]கிது வடக்[1]கிது [2]வென்னத் தேர்கிலார்
பற்குவை பறந்தன குரக்குப் பல்பிணம்
பொற்குவை நிகர்த்தன நிருதர் போர்ச்சவங்
கற்குவை நிகர்த்தன மழையுங் [3]காட்டின.

(இ - ள்.) 'இது தெற்கு, இது வடக்கு' என்று (காண்பவர்) தேர்கிலராக, (எங்கும்) பலவகை (ப் பிண)க்குவியல் பரவியிருந்தன: (அவற்றுள்) குரங்கின் மிக்க பிணம், (வெண்) பொற் குவியலை ஒத்தன; போரிற்பட்ட அரக்கர்களின் பிணங்கள் (கருங்) கல்லின் குவியலை யொத்தன; (அன்றியும்) மழைக்குவியலின் தன்மையையுங் கொண்டன; (எ - று.)

எங்கும் ஒரேபிணக்குவியலா யிருந்ததால் காண்பவர்க்கு இன்னதிசையென்று உணரமுடியாதபடியாயிற்று. தெற்கு வடக்குக்களைக் கூறியது, மற்றைத் திசைகட்கும் உபலட்சணம். நிருதரின் சவக்குவியல் - கற்குவியலையும், மழையின் தன்மையையும் காட்டினவென்க. சிலபிரதியில் "துமிந்தன" (121) என்பதன் பின்னும், சில பிரதியில் "கடுங்குரங்கு" (122) என்பதன்பின்னும் இச்செய்யுள் உள்ளது. பற்குவை - பற்களின் குவியல் என்பாருமுளர். பி-ம்:—[1]இவை. [2]என்னுந்திக்கெலாம். [3]காட்டினன். (1082)

121.—இரண்டுகவிகள் - அரக்கர்சேனை இறத்தலைத் தெரிவிக்கும்.

துமிந்தன தலைகுடர் சொரிந்த தேர்க்குலம்
அவிந்தன புரவிபு [1]மாளு மற்றன
குவிந்தன பிணக்குவை [2]சுமந்து [3]கோணிலம்
நிமிர்ந்தது பறந்தது குருதி நீத்தமே.

(இ - ள்.) தலைகள் துண்டுபட்டன; குடல்கள் சிந்தின; தேர்க் கூட்டங்கள் அழிந்தன; குதிரைகளும் ஆளும் பலதுண்டுபட்டன; குவிந்தனவாகிய பிணக்குவியல்களைச் சுமந்து வலிய நிலம் மேடாகத்தோன்றிற்று; இரத்த வெள்ளம் (எங்கும்) பரவிற்று;(எ - று.) —பி-ம்:—[1]தாரும். [2]சுமந்த. [3]கோளில. (1083)

122\. கடுங்குரங் கிருகையா லெற்றக் கால்வயக்
கொடுங்குரந் துணிந்தன புரவி குத்தினால்
ஒடுங்குரந் [1]துணிந்தனர் நிருத ரோடின
நெடுங்[2]குரம் பெனநிறை குருதி நீத்தமே.

(இ - ள்.) கொடிய குரங்குகள் (தமது) இருகையால் ஓங்கிக் குத்த கால்வலிமையையும் வளைவான குளம்பையுங்கொண்ட குதிரைகள் துண்டுபட்டன; கைக்குத்தினால் உரம்ஒடுங்க அரக்கர் துண்டுபட்டனர்; நீண்ட ஒரு அணைக்கட்டு (உள்ளது)போல நிறைந்த இரத்தவெள்ளங்கள் ஓடலாயின; (எ - று.)

புரவி குரந் துணிந்தன என இயைத்தலும் ஒன்று: குதிரைகள் குரகதங்கள் [குளம்புகளினாற்செல்வன] ஆதலால், குரங்குகளின்குத்தினால் அவை துணிந்தன என்றார்: திரிபு என்னுஞ் சொல்லணி. கால்வயம் - விரைந்தோடுந்தன்மை. பி - ம்:—[1] துணிந்தன, துறந்தனர். [2] குரம்பினில். (1084)

123.-இதுவும், அடுத்தகவியும்-இராவணன் வில்லின்நாணொலியையெழுப்ப வானரங்கள் சிதைந்து நிலைகெடுதலைக் கூறும.

அவ்வழி யிராவண னமர[1]ரஞ்சத்தன்
வெவ்விழி நெருப்புக வில்லி னாணினைச்
[2]செவ்வழிக் கோதையிற் [3]றெறிக்கச் [4]சிந்தின
எவ்வழி மருங்கினு மிரிந்த வானரம்.

(இ - ள்.) (அரக்கர்சேனை மிகுதியாக இறந்த) அப்போது இராவணன் தேவரும் அஞ்சும்படி தனது வெவ்விய கண்களினின்று நெருப்புப்பொறி பறக்க, வில்லினுடையநாணியைச் செவ்விய முறைமையிலணிந்த கைத்தோற் கட்டியோடுங்கூடித்தெறிக்க, வானரங்கள் சிதறினவாய்ப் பக்கத்து எல்லாவிடங்களிலும் நிலைகெட்டோடின; (எ - று.)—பி - ம்:—[1] அஞ்சிட. [2] வெவ்வழி, [3] தெறிப்ப. [4] சிந்தியாங்கு, சிந்தினன். (1085)

124. உருமிடித் துழி[1]யுலைந் தொளிக்கும் நாகமொத்து
இரியலுற் றனசில விறந்த வாற்சில
வெருவலுற் றனசில [2]விம்ம லுற்றன
பொருகளத் துயிரொடும [3]புரண்டு போஞ்சில.

(இ - ள்.) இடியிடித்தபொழுதில் வருந்தியொளிக்கின்ற சருப்பத்தையொத்து, சிலவானரங்கள், நிலைகெட்டு ஓடின; சிலவானரங்கள் இறந்தன; சிலவானரங்கள் அச்சங்கொண்டன; (சிலவானரங்கள்), அழுதலைப் பொருந்தின; சில வானரங்கள், பொருகின்ற களத்தில் உயிருடனே புரண்டுபோவனவாயின; (எ - று.)—பி-ம்:—[1] உலைந்துபோய். [2] விம்மிவிம்மலாற். [3] புரண்டவாற். (1086)

125.—நாணொலியால் தோன்றிய அச்சத்தின் வருணனை.

பொரக்[1]கரு நிறநெடு விசும்பு [2]புண்பட
இரக்கமி லிராவண னெறிந்த நாணினால்
குரக்கின முற்றதென் [3]கூறின் தன்குலத்து
அரக்கரு மனையதோ ரச்ச மெய்தினர்.

(இ-ள்.) பொருமாறு, இரக்கமற்ற இராவணன் கருநிறமுள்ள நெடிய விசும்பும் புண்படும்படி தட்டியொலியெழுப்பிய நாணியினால், [நாணைத்தெறித்து ஒலியெழுப்பியதனால்], கூறுமிடத்து, தன் குலத்தைச்சேர்ந்தவரான அரக்கர்களும் (வாயினாலும் சொல்லுதற்கு அரிய) அப்படிப்பட்ட அச்சத்தையடைந்தனர்; குரங்குக்

கூட்டம் அடைந்த நிலையைப்பற்றிக் கூறவேண்டுவதென்? (எ - று.) —தன் குலத்தவரான அரக்கரே சொல்லமுடியாத பேரச்சத்தை யடைந்தன ரென்றால், குரங்குகளின் அஞ்சியநிலை தானே பெறப் படுமென்றவாறு: தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி. பி-ம்:—[1]கருதியே, கருதிய, கருதின. [2]புண்டர, போழ்பட. [3]கூற்றன். ()

126.—நாணொலியால் அஞ்சாது நின்றவர்.

வீடண னொருவனு மிளைய வீரனும்
[1]கோடணை குரங்கினுக் கரசுங் [2]கொள்கையான்
நாடினர் நின்றனர் நாலு திக்கினும்
ஓடின ரல்லவ ரொளித்த தும்பரே.

(இ - ள்.) விபீடணனொருத்தனும் இளையவீரனும் மரக்கிளை களில் தத்திச்சேருந்தன்மையுள்ள குரங்குகட்கு அரசனான சுக்கிரீ வனும் (செய்யவேண்டுவதை) மனத்தினால் ஆராய்ந்து நின்றனர்; மற்றையோர் நாலுதிக்கிலும் ஓடினார்; வானத்தவரும் போயொளி த்துக்கொண்டனர்; (எ - று.)

உம்பர் - ஆகுபெயர். ஒளித்ததும்பர் என்பதற்கு- மேலுலகம் தூளியினால் மறைந்திட்டதெனக் கூறுவாருமுளர். 'ஶாகாம்ருகம்' என்று குரங்குகட்கு ஒருபெயரிருத்தலால், 'கோடணைகுரங்கு' என்றார். இளையவீரனைக் கூறினது - இராமனுக்கும் உபலட்சணம். கொள்கையான் நாடினரென்பது - சத்தியசங்கல்பனான இராம பிரானை யனுசரித்துநின்றன ரெனினுமாம். பி - ம்:—[1]கோடிலர், கோடலர், கோடுறு, கோடுறை. [2]கொள்கைதான். (1058)

வேறு.

127.—நாணொலியால் தேவர்களும் அஞ்சுதல்.

[1]எடுக்கின்நா னிலத்தை [2]யேந்து மிராவண னெறிந்த [3]நாணின்
நடுக்கினு [4]னுலகை யென்பார் நல்கினு னென்னற் பாற்றோ
மிடுக்கினன் மிக்க வானோர் மேக்குயர் வெள்ள மேனாள்
கெடுக்கு[5]நா ளுருமி னார்ப்புக் கேட்டன ரென்னக் [6]கேட்டார்.

(இ - ள்.) (பேர்த்து) எடுக்கவேணுமென்று நினைத்தால், (இந்தப்) பூமியைப் பேர்த்தெடுக்கவல்ல இராவணன் தெறித் தெழுப்பிய நாணொலியினால் உலகை நடுங்கச்செய்தானென்பார்: வலிமைமிக்க தேவர், மேலேயோங்கி வருகின்ற பிரளயவெள்ளம் மேல்வரப்போகிற நாளாகிய உலகையழிக்கும் யுகாந்தகாலத்தில் தோன்றுகின்ற இடியின் பேரொலியைக் கேட்டனர்போல(ப் பேரச்சத்துடனே நாணொலியைக்) கேட்டார்கள்; (ஆகையால், வானத்தவரை அஞ்சாதவாறு) கருணைசெய்து விட்டானென்று சொல்லுதற்கு உரியதோ? (எ - று.)—இவ்வுலகத்தவரைப்போலவே வானவரையும் நாணொலி நடுங்கச் செய்த தென்றவாறு. பி - ம்:— [1]எடுக்கும். [2]என்னும். [3]ஞாணின், நாணால். [4]என்பதல்லால் நண் ணினன்...பாற்றோ, என்பது...நல்கியான்...பாற்றோ, உலகை

வெள்ளிநாகத்தை யெடுக்கப்பெற்ற. [5]நான்மலையின். [6]கேட்டான். (1089)

128.—இராவணனுக்கும் சுக்கிரீவனுக்கும் கடும்போர் நிகழ்ந்தமை நான்கு பாடல்களாற் கூறப்படும்.

ஏந்திய[1]சிகர [2]மொன்றங் கிந்திரன் குலிச மென்னக்
[3]காந்திய வுருமின் விட்டான் கவிக்குலத் தரச [4]னக்கல்
நீந்தரு நெருப்புச்[5]சிந்தி நிமிர்தலும் நிருதர்க் கெல்லாம்
வேந்தனும் பகழி யொன்றால் [6]வெண்துக ளாக்கி [7]வீழ்த்தான்.

(இ - ள்.) கவிக்குலத்தவனான சுக்கிரீவன், (வானரர் நடுங்க நாணொலி தோன்றிய) அப்போது உக்கிரமாகவிழுகின்ற இடிப்போன்ற ஏந்திய மலைச் சிகரமொன்றை இந்திரனது வச்சிராயுதம்போல (இராவணன்மீது) எறிந்தான்; அந்த மலைச்சிகரம் கடத்தற்கு அரிய நெருப்பையுமிழ்ந்து விரைந்துவருதலும், (அதனை) அரக்கர்க்கெல்லாந் தலைவனான இராவணனும், ஓர் அம்பினால் வெண்ணிறப் புழுதியாக்கித் தள்ளினான்; (எ - று.)—கவி=கபி: வடசொல். குரங்கு என்பது, பொருள். பி - ம்:—[1]கோடும். [2]ஆங்கொன்று, அங்கொன்று. [3]காந்தியது. [4]நக்கான். [5]சிந்த. [6]வெறுந். [7]விட்டான். (1090)

129\. அண்ணல்வா ளரக்கன் விட்ட [1]வம்பினா லழிந்து சிந்தித்
திண்ணெடுஞ் சிகர நீறாய்த் திசைதிசைச் சிந்த லோடும்
[2]கண்ணெடுங் கடுந்தீக் காலக் கவிக்குலத் தரசன் கையால்
மண்மகள் வயிறு[3]கீற மரமொன்று வாங்கிக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) பெருமையிற் சிறந்தவனான கொடிய இராவணன் விடுத்த அம்பினாலே (சுக்கிரீவனெறிந்த) வலிய பெரிய மலைச்சிகரம் அழிந்து வீழ்ந்து பொடிப்பொடியாகத் திக்குகள்தோறும் சிதறுதலும், வானரக்குலத்தலைவனான அந்தச்சுக்கிரீவன், (தன்) கண்கள் மிக்க கொடுநெருப்பை வெளிக்கக்க, (தன்) கையினால் பூமிதேவியின் வயிறு பிளவுபடும்படி பெரியமரமொன்றைப் பேர்த்து எடுத்துக்கொண்டான்; (எ - று.)—வெகுதூரம் வேர் வீழ்ந்த பெருமரத்தைப் பேர்த்ததனால், 'மண்மகள்வயிறுகீற' என்றார். பி - ம்:—[1]வாளியால்...சிந்தி, அம்பொன்றால்...சிந்த. [2]கண்ணெடுங். [3]கீறி. (1091)

130\. கொண்டமா மரத்தை யம்பின் கூட்டத்தாற்காட்டத் தக்க
கண்டமா யிரத்தின் மேலு முளவெனக் கண்டங் கண்டான்
[1]விண்டவா ளரக்கன் [2]மீது விசும்பெரி பறக்க விட்டான்
பண்டைமால் வரையின் மிக்க தொருகிரி பரிதி மைந்தன்.

(இ - ள்.)(சுக்கிரீவன்) கைக்கொண்ட பெருமரத்தை அம்பின் தொகுதிகளைக்கொண்டு செய்யத்தக்க துண்டுகள் ஆயிரத்தினும் மிக்குள்ளன என்னுமாறு மிகப்பல கண்டமாக்கினான் (அரக்கன்; அப்போது) சூரியகுமாரன், (மரத்தைப்) பிளந்திட்ட கொடிய

அரக்கன் மேல் ஆகாசத்திலே நெருப்புப்பொறி பறக்க, முன் விடுத்த பெருமலையினும் மிக்கதான ஒரு மலையை எறிந்தான்; (எ - று.)—எவ்வளவு சிறுதுண்டு ஆக்கலாமோ அத்துண்டத்தினும் மிகுதியாகப் பல துண்டங்களாக்கினனென்பது, 'காட்டத் தக்க கண்டமாயிரத்தின் மேலுமுளவெனக் கண்டங்கண்டான்' என்பதன்கருத்து. பி-ம்:—[1] விண்டலால். [2] மீள. (1092)

131. அக்கிரி யினையு மாங்கோ ரம்பினு லறுத்து மாற்றித்
திக்கிரி தப்போர் வென்ற சிலையினை [1] வளைய வாங்கிச்
சுக்கிரீ வன்றன் மார்பிற் [2] புங்கமுந் தோன்று வண்ணம்
[3] உக்கிர வயிர வாளி யொன்றுபுக் கொளிக்க வெய்தான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்),— அப்போது அந்தமலையினையும் ஓரம்பினால் அறுத்துப்போக்கி, திக்கிலுள்ளாரெல்லாம் நிலை கெட்டு ஓடுமாறு போரில் வெற்றிபெற்ற (தன்) சிலையினை வளையுமாறு செய்து, கொடிய உறுதியான அம்பொன்றைச் சுக்கிரீவன் மார்பிலே முனையும் வெளித்தோன்றுமற் புகுந்து ஒளிக்குமாறு கொடுத்துவிட்டான்; (எ-று.)—புங்கம்-வடசொல். அம்பின் முனை யென்பது, பொருள். "புங்கமேதோன்றுவண்ணம்" என்று அதிகாயன் வதைபடலத்து (200) வருகின்றது. [1] உளைய என்ற பாடத்துக்கு, உளைய எய்தான் என்க. பி - ம்:—[2] சுடர் விடுபகழியொன்றும், சரங்களும்...வண்ணம். [3] உக்கிரமாகவே தானுடல் புக்குமூழ்கிற்றன்றே, உக்கிர...உடலிற்புக்கழுந்த வெய்தான். (1093)

132.-சுக்கிரீவன் சலித்துவிட, மேலைவாயிலிலிருந்த அநுமன் வருதல்.

சுடுகணை படுத லோடுந் துளங்கினன் துளங்கா முன்னம்
குடதிசை வாயி னின்ற மாருதி [1] புகுந்த கொள்கை
உடனுறைந் தறிந்தா னென்ன வோ[2]ரிமை யொடுங்கா முன்
வடதிசை [3] வாயில் வந்து மன்னவன் [4] முன்ன ரானன். [னர்

(இ - ள்.) சுடுந்தன்மையுள்ள அம்பு (தன்மீது) படுதலோடும், (சுக்கிரீவன்) கலங்கினான்; (அப்படி அவன்) கலங்குதற்கு முன்னம் [துளக்கமடைந்ததும் அடையாததுமாயிருக்கும் நிலையில்], (அப்போது) நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை உடனிருந்து அறிந்தவன்போல, மேற்குவாயிலிலிருந்த வாயுகுமாரனான அநுமான், ஓரிமைப் பொழுது கழிவதன்முன்னம் வடதிசைவாயிலிலே வந்து மன்னவனை சுக்கிரீவனதுமுன்னே சேர்ந்தான்; (எ - று.) —பி - ம்:—[1] புகுந்து. [2] இமைப்பு. [3] வாயினின்ற. [4] முன்னி தானன். (1094)

133.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்-பொருகையில் அநுமான் இராவணனது தோள்வலயத்தையும் சாரதியையும் ஒழித்தானுகி, இறுதியில் இராவணன் அம்புகளாற் சோர்வுறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

பரிதிசேய் [1]தேரு முன்னம் பருவலி யரக்க! பல்போர்
[2]புரிதியோ வென்று டென்னுப் புகையெழ விழித்துப் பொங்கி
[3]வருதியோ வா[4]வென் பான்மேன் மலையொன்று நிலையின் வாங்கிச்
சுருதியே யனைய [5]தோளால் [6]வீசினன் காலின் தோன்றல்.

(இ - ள்.) 'மிக்கவலிமையையுடைய அரக்கனே! சூரியகுமாரனை சுக்கிரீவன் தேறுதலையடைவதற்குமுன்னம் என்னோடு பலவகைப் போரைச் செய்வாய்?' என்று (அனுமான் இராவணனை அறைகூவிச்) சொல்லி, கண்களிற் புகைகிளம்ப உக்கிரமாக விழித்துப்பார்த்து, வாயுகுமாரனை அவ்வனுமான், '(போர்செய்ய) வருகின்றாயோ? (வருவதாயின்) வா' என்று சொல்லுகின்ற அவ்விராவணன்மேலே, ஒருமலையை (அது) இருந்த இடத்தினின்று பறித்து எடுத்து, வேதத்தையேயொத்த தன்தோளினல் வீசியெறிந்தான்; (எ - று.)—பி.ம்:—[1]தேறமுன்பாய்வருமரக்கர் தம்வெம். [2]பொருதியோ. [3]வருதியேல். [4]என்றான்மேல். [5]தோளான். [6]எறிந்தனன் காற்றின். (1095)

134. *மீயெழு [1]மேக மெல்லாம் வெந்துவெங் கரியிற் சிந்தித்*
தீயெழு விசும்பி னூடு செல்கின்ற செயலை நோக்கிக்
கூய்கணை யைந்து மைந்துங் [2]கடுப்புறத் தொடுத்துக் கண்டி
ஆயிரங் கூறு செய்தா னமரரை யலக்கண் செய்தான். [த்து

(இ-ள்.) தேவர்கட்குத் துன்பமிழைத்தவனுகிய இராவணன், (அநுமான்) எறிந்த அந்தமலை (வானத்தின்மீது) எழுந்துசெல்லுகின்ற மேகமெல்லாம் வெந்துபோய் வெவ்விய கரி [தணல்] போலச்சிந்தித் தீப்பறக்க விசும்பிலே போகின்ற தன்மையைப் பார்த்து, கொடுக்கின்ற பத்து அம்புகளை விரைவாகத்தொடுத்து (அந்தமலையை)க் கண்டித்து ஆயிரந்துண்டுகளாகுமாறு செய்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]மழைகள், மழையும், மலையும், மையும். [2]கடுப்பினில். (1096)

135. *[1]மீட்டொரு சிகரம் வாங்கி வீங்குதோள் விசையின் வீசி*
ஓட்டினு [2]னேட்ட வானத் துருமினுங் கடுக வோடிக் [ரேள்
கோட்டுவெஞ் சிலையின் வாளி முன்சென்று கொற்றப் பொற்
பூட்டிய வலயத் தோடும் பூழியாய்ப் போயிற் றன்றே.

(இ - ள்.) (அனுமான்) மீண்டும் ஒருமலையை வாங்கிப் பருத்த தோள்வலிமையால் விரைவாக வீசிச்செலுத்தினன்; அங்ஙனஞ் செலுத்த, (அம்மலை) வானத்தினின்றுவிழும் இடியினும்மிக்க விரைவாகஓடி, வளைக்கின்ற கொடியவில்லினின்று (இராவணன்

எய்த) அம்புகட்கு எதிரேபோய் (அவ்விராவணனது) வெற்றி
பெற்ற அழகிய தோளி லணிந்த வலயத்துடனே தானும் புழுதி
யாய் விட்டது; (எ - று.)—அநுமான் எறிந்தமலை இராவணனது
தோள்வளையைப் பொடியாக்கிப் பிறகு தானும் பொடியாயிற்
றென்க: உடனவிற்சியணி. பி-ம்:—[1]மீட்டுமோர். [2]என்னலோடு
முருமினுங்கடிதின், என்னலோடும். கடிதாய்... (1097)

136. [1]மெய்யெரிந் தழன்று பொங்கி வெங்கணான் [2]விம்மி மீட்டோர்
மைவரை வாங்கு வானை வரிசிலை [3]வளைய வாங்கிக்
கையினுந் தோளின் மேலு மார்பினுங் கரக்க வாளி
ஐயிரண் டழுந்த வெய்தா [4]னவனவை யாற்றி நின்றான்.

(இ - ள்.) கொடுங்கண்ணையுடையவனான இராவணன்,—(தன் வலயம் பொடியாய்விட்டதனால்) சிறிது துயரமடைந்து மறுபடியும் (தன்மீது எறியுமாறு) மேகந்தங்குவதொரு மலையைப் பறித்துக்கொண்டிருந்த அநுமானைப் பார்த்துத் தன்னுடம்பும் எரியும்படிசினந்து கோதித்துக் கட்டமைந்தவில்லை வளைவுதோன்றுமாறு நன்குவளைத்து, (அந்த அநுமானுடைய) கையிலும் தோளின் மேலும் மார்பிலும் (உள்ளேசென்று) மறைந்திடும்படி பத்துப் பாணங்களை அழுந்தவிட்டான்; (அந்த அநுமான்) அவை தன்மீது பாயவும் அந்தப்பாணங்களைத் தாங்கிநின்றனன்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]மெய்யெரித்து, மெய்யெரி. [2]விம்மமீட்டோர், வீரமிட்டோர். [3]உளைய. [4]அவையவன், எய்தவை. (1098)

137. யாரிது செய்ய கிற்பா ரென்று[1]கொண் டிமையோ ரேத்த
மாருதி பின்னு மாங்கோர் மராமரங் [2]கையின் வாங்கி
வேரொடுஞ் சுழற்றி விட்டான் [3]விடுதலு மிலங்கை வேந்தன்
சாரதி தலையைத் தள்ளி[4]ச் சென்றது நிருதர் சாய.

(இ-ள்.) (இப்படித் தன்னுடம்பினுள்ளே அம்புகள் அழுந்தப் பாயவும் தாங்குகின்ற அநுமானைப்பார்த்து), 'யார் இவ்வாறு செய்யவல்லவர்? [உடலிற் பாய்ந்த கணைகளைத் தாங்கவல்ல திறல் வாய்ந்தவர் யாவர்?]' என்று சொல்லிய வண்ணம் தேவர்கள் கொண்டாட, அநுமான், பின்னும் அங்கேயிருந்ததொரு மராமரத்தை வேரோடுங் கையாற்பறித்துச்சுழற்றி யெறிந்தான்; எறிதலும் (அது) இலங்கைவேந்தனான இராவணனுடைய சாரதியின் தலையை வீழ்த்தி, அரக்கர்பலர் மடிய(க் கீழ்வீழ்த்தி)ச் சென்றது; (எ - று.)—நிருதர்சாய - அரக்கர் நிலைகெட்டோட என்றுமாம். பி - ம்:—[1]நின்றமரரேத்த, கொண்டிமையோ ரார்த்தார். [2]வலியின். [3]விட்டதவ். [4]நின்றது. (1099)

138. மாறியோர் பாகனேற மறிநிரைப் பரவை [1]பின்னும்
[2]சீறிய [3]தனைய னங்கோர் செறிகழ [4]லரக்கன் தெய்வ
நூறுகோல் நொய்தி னெய்தா னவையுடல் நுழைதலோடும்
ஆறுபோற் குருதி சோர வனுமனு மலக்க ணுற்றான்.

(இ - ள்.) பதிலாக வேறோர்பாகன் (இராவணனுக்குச் சாரத்தியஞ் செய்யுமாறு அவன் தேரில்) ஏறிக்கொள்ள, அலைமடங்குகின்ற கடல் சீறினாற்போலுந் தன்மையுடையவனை நெருங்கிய வீரக்கழலையணிந்த ஒப்பற்ற அரக்கன் [இராவணன்], விரைவில் தெய்வத்தன்மையுள்ள நூறு அம்புகளை அப்போது (பின்னும்) எய்தான்; அவை (தனது) உடலில் நுழைதலும், அநுமனும், ஆறுபோல் தன்னுடம்பினின்று இரத்தம் வெளிப்படத் துன்பமடைந்தான்; (எ - று.)—அநுமனும், உம்மை-உயர்வுசிறப்புப்பொருளது. பி-ம்:—[1]ஏழுஞ், மண்ணைச், மண்ணுஞ். [2]சிறிய. [3]இரதந்தூண்டி, அணையதொப்ப, அணையனை. [4]அரக்கர்தேவன். (1100)

139.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-அநுமான் சலித்திடவும், இராவணன் வானரவீரர்களை ஏளனஞ்செய்து முறியடித்ததைத் தெரிவிக்கும்.

கற்கொண்டும் மரங்கள் கொண்டுங் கைக்கொண்டுங் [1]களித்து
[2]நும்வாய்ச், சொற்கொண்டு மயிரின் புன்றோல் தோள்கொண்டுந்
[3]துள்ளிவெள்ளிப், பற்[4]கொண்டு மலைகின் றூரிற் பழிகொண்டு
பயந்ததி யானோர், விற்கொண்டு நின்ற போது விறல்கொண்டு
[5]மிகுதிர் [6]போலாம்.

(இ - ள்.) நுமதுவாய்க்குவந்த சொல்லைச் சொல்லியவண்ணம், கல்லைக்கொண்டும் மரங்களைக்கொண்டும் கையைக்கொண்டும் மயிரடர்ந்த புல்லியதோலையுடைய தோளைக்கொண்டும் வெள்ளிய பற்களைக்கொண்டும் துள்ளிக்களித்துப் போர்செய்கின்றவர்களிடத்து(ப் போர்செய்ய)ப் பின்வாங்கியது, (திரிலோகங்களையும் வென்ற இராவணன் அற்பக்குரங்குகளை எதிராகக்கொண்டு பொருதான் என்ற) பழிப்பு வருமேயென்ற காரணத்தினால் (ஆகும்): யான் ஒருவில்லைக்கொண்டு போர்முகத்தில் நின்றபோது, (குரங்குகளாகிய நீங்கள் உமது) வலிமையைக்கொண்டு உயிருடன் செல்வீர்களோ? (எ - று)

[5]மிகுதிபோலாம் என்ற பாடம் - அநுமனொருவனை நோக்கிச் சொன்னதாகப் பொருள்படுமாயினும், 'நும்வாய்' என வந்ததனையும், மேல் வானரச் சேனைகளையெல்லாம் சிந்துமாறு எய்ததாக வருவதனையும் நோக்குமிடத்துப் பொருந்துவதாகத் தோன்றவில்லை. புல்தோல்தோள்கொண்டு எனப்பிரியும். பி - ம்:—[1]அளித்து. [2]தம்வாய்ச். [3]சுள்ளி, சொள்ளை. [4]கொண்டேனென்னநானோர், கொண்டேனென்றுநானே. [5]மீடிர். [6]கொல்லாம். (1101)

140\. என்றுரைத் தெயிற்றுப் பேழ்வா யெரியுக [1]நகைசெய் தியா
[2]பொன்றொடர் [3]வடிம்பின் வாளி கடையுகத் துருமுப்[ணர்ப்
ஒன்றினொன் றதிக[4]மாக வாயிர கோடி யுய்த்தான் [போல
சென்றது குரங்குச் சேனை காலெறி கடலிற் [5]சிந்தி.

(இ - ள்.) என்று (இராவணன்) சொல்லி, கோரதந்தங்களைக் கொண்ட பிளவுபட்டவாயினின்று நெருப்புப்புறப்படச் சிரித்து, யுகாந்தகாலத்து இடிப்போன்றனவாய்ப் புதியபொன்னினாற்

செய்த (ஒன்றோடொன்று) தொடர்ந்த கூர்முனையுள்ள ஆயிரங் கோடி அம்புகளை ஒன்றைக்காட்டிலும் ஒன்றுவிஞ்ச விடுத்தான்: (அதனால்), காற்றால் மோதப்பெற்ற கடல்போலக் குரங்குச் சேனை சிதறிவிட்டது; (எ-று.) [1]நகைசெய்தியான்ற என்ற பாடத்திற்கு 'இயன்ற' என்பது இயான்ற என விகாரப்பட்டதாக வுரைக்க. பி-ம்:—[1]நகைசெய்தீண்டும். [2]பொன்னுடை. [3]வயிர வாளி. [4]மொய்த்த, எய்த. [5]சிந்த. (1102)

141.-இலக்குவன் அவ்விராவணனுக்கு முன்னே பொருமாறு வருதல்.

கலக்கிய வரக்கன் வில்லின் [1]கல்வியின் கவிக ளுற்ற
அலக்கணுந் தலைவர் [2]செய்த தன்மையு மமைய [3]க் கண்டான்
இலக்குவ [4]னென்கை வாளிக் கிலக்கிவ னிவனை யின்று
விலக்குவ னென்ன வந்தான் வில்லுடை [5]மேரு வென்ன.

(இ-ள்.) (தன்னுடைய சேனைகளைக்) கலங்கச்செய்த இராவணனுடைய விலவித்தையினால் வானரரடைந்த துன்பத்தையும் வானரத்தலைவர் காட்டிய வீரத்தையும் பொருந்தக் கண்டவனாய், இலக்குமணன், 'என்னுடைய கையம்புக்கு இலக்கு ஆதற்கு உரியவன இந்த இராவணன்: இவனை இப்போது தடுப்பேன்' என்றுசொல்லி, விலலைக்கொண்ட மேருமலைபோன்ற தோற்றத்துடனே (ஆங்கு) வந்தான்; (எ-று)—இராமபிரான் பொரப் புறப்படுகையில், இலட்சுமணன் அப்பிரானைச் சரணமடைந்து தான் செல்வதாக அநுமதி பெற்று வந்தானென்று முதனூல்கூறும். இலக்குவன், இலக்கு இவன் விலக்குவன் எனச் சொற்களை அமைத்த நயம் காண்க. பி-ம்:—[1]கல்வியும். [2]பட்ட. [3]நோக்கி [4]என்றன். [5]மேக மன்னன், மேகமென்ன. (1103)

142.—இலக்குவன் நாணொலிசெய்ய, எதிரிகள் நடுங்குதல்.

தேயத்தின் தலைவன் மைந்தன் சிலையைநா ணெறிந்தான் தீய
மாயத்தின் [1]வினையை [2]வல்லார் நிலையென்னை முடிவின் மாரி
ஆயத்தி [3]னிடியி தென்றே யஞ்சின வுலகம் [4]யானை
சீயத்தின் முழக்கங் கேட்டல் போன்றனர் செருநரெல்லாம்.

(இ-ள்.) நாட்டிற்கெல்லாந் தலைவனான தசரதசக்கரவர்த்தியின் (இளைய) குமாரன் வில்லின் நாணைத் தெறித்து ஒலியெழுப்பினான்; கொடிய மாயத்தினாற் செய்யுந்தொழிலில் வல்லவரான இராக்கதரின் நிலையை என்னென்று சொல்வது? உலகமெல்லாம், யுகாந்தத்தல் மழைபொழிகின்ற மேகத்தின் இடியே இது என்று கருதி அச்சங்கொண்டன; (அரக்கப்) போர்வீரரெல்லாம் யானை சிங்கத்தின் முழக்கத்தைக்கேட்டதை யொத்திருந்தனர்; (எ-று.)—ஆயம் மேகமாதலை "முதிரம் பயோதரம் கதம்பமெய்ப்பிரம், அப்பிர மாயமு மப்பெயர்க்குரித்தே" என்ற பிங்கலந்தையாலும்

உணர்க. பி - ம்:—[1]இடற்கை. [2]வல்லான். [3]இடிப்பிதென்றே, இறுதியிதென்று. [4]யாவும். (1104)

143.—இராவணனும் அதுகேட்டு இலக்குமணனை அதிசயித்தல்.

ஆற்றல்சா லரக்கன் ருனு மயனின்ற வயவர் [1]நெஞ்சம்
வீற்றுவீற் ருகி[2]யுற்ற [3]தன்மையும் வீரன் தம்பி
[4]கூற்றின்வெம் புருவ மன்ன சிலை[5]நெடுங் குர லுங் கேளா
[6]ஏற்றினன் [7]மகுடம் என்னே யிவனொரு [8]மனிச்ச னென்று.

(இ - ள்.) வலிமைமிக்க இராவணனும், பக்கத்திலேயிருந்த வீரர்கள் மனம் மிகவும்வேறுபட்டுப்போன தன்மையையும் (பார்த்து), மகாவீரனான இராமபிரானுடைய திருத்தம்பியாகிய இலட்சுமணனது யமனின்கொடியபுருவம்போன்றதான வில்லினது பெருங்குரலையும் கேட்டு, 'இவன் ஒருமனிசன்! (இது) என்னே!!' என்றுசொல்லி, மகுடத்தை மேலேறச்செய்தான்: [தலையிற் கிரீடம் உயருமாறு தலையை யசைத்தான் என்றபடி].

என்னே இவனொருமனிச்சன் - அற்பனாகநினைத்த மனிசன் பெருவீரரெல்லாம் நடுநடுங்கும்படி நாணொலியெழுப்புகின்றானே! இப்படியும் ஒருமனிதனுண்டோ!! என வியந்தவாறு. பி - ம்:—[1]நெஞ்சும். [2]உக்க. [3]தண்மையும். [4]கூற்றின துருவம். [5]ஒலிகேளா முன்னம். [6]ஏற்றின. [7]புருவம். [8]மனிசனென்று, மனிசனென்றான்.

144.—இதுமுதற்பதினொருகவிகள் - அரக்கர்கட்கும் இலக்குமணனுக்கும் நிகழ்ந்தகடும்போரில், இலக்குமணன் அரக்கரையழித்தமைகூறும்.

கட்டமை தேரின் மேலுங் களிநெடுங் களிற்றின் மேலும்
விட்டெழு புரவி மேலும வெள்ளெயிற் றரக்கர் மேலும்
முட்டிய மழையின் றுள்ளி [1]முறையின்றி மொய்க்குமாபோல்
[2]பட்டன [3]பகழி யெங்கும் [4]பரந்தது குருதிப் பவ்வம்.

(இ - ள்.) தாக்கிய மழைத்துளி ஒருமுறையின்றி (ப் பலவிடத்தும்) மொய்க்கும் விதம்போல், உறுதிப்பாடு அமைந்த தேரின்மீதும், களிப்புள்ள பெரிய யானையின்மீதும், விட்டுத் தாவிச்செல்கின்ற குதிரைகளின்மீதும், வெள்ளியகோரப்பற்களை யுடைய அரக்கரின்மீதுமாக அம்புகள் தாக்கின; எவ்விடத்தும் இரத்தக் கடல் பரவிற்று; (எ - று.)— துள்ளி - துளியென்பதன் விரித்தல் பி-ம்:—[1]முறைமுறை. [2]பட்டது. [3]கணைகள். [4]பரந்தன.

145. **நகங்களிற் பெரிய வேழ நறைமத வருவி [1]காலும்**
முகங்களிற் புக்க [2]வாளி [3]பபாரத்தை முற்றி [4]மொய்ம்பர்
அகங்களைக் [5]கிழித்துத் தேரி னச்சினை யுருவி யப்பால்
உகங்களிற் கடைசென் ருலு[6]மோய்வில வோட லுற்ற.

(இ - ள்.) மலைகளைக்காட்டிலும் பெருந்தோற்றமுள்ள யானைகளின் நறுமணமுள்ள மதவருவி பெருகுகின்ற முகங்களிற் பாய்ந்துசென்ற (இலக்குமணனுடைய) அம்புகள் (அவ்யானைகளின்) பின்னங்கால்களில் நிரம்பி, (அருகிருந்த) வலிமைபொருந்திய வீரரின் மார்பினைக் கிழித்து, தேரின் அச்சினைத் துளைத்து, பிறகு யுகங்களின் முடிவுகழிந்தாலும் [வெகுநேரம் கழிந்தும்] ஓய்ச்சலில்லாமல் ஓடத்தொடங்கின; (எ - று.)—நகம் - மலை. அபரம் - யானைப்பின்கால். பி - ம்:—[1]நாலும், நாளும். [2]அம்பு. [3]அபரத்தின், அபானத்தின், பானத்தின். [4]முன்பார், முன்னம், ஒன்னார். [5]கழன்று. [6]உளப்பில. (1107)

146. நூக்கிய களிறுந் தேரும் புரவியு நூழில் செய்ய
ஆக்கிய வரக்கர் [1]தானை யையிரு கோடி கையொத்து
[2]ஊக்கிய படைகள் [3]வீசி [4]யுடற்றிய வுலகஞ் செய்த
பாக்கிய மனைய வீரன் தம்பியைச் சுற்றும் பற்றி.

(இ - ள்.) (பகைவர்) செலுத்திய யானையையும் தேரையும் குதிரையையும் (அவ்விலட்சுமணனது அம்பு) அழிக்க, அணிவகுத்திருந்த அரக்கருடைய பத்துக்கோடிச் சேனை, செலுத்துதற்குரிய படைக்கலங்களை, உலகஞ்செய்த புண்ணியப்பயன்போன்ற வீரனுடைய தம்பியான இலக்குமணனைச் சுற்றிய இடமெல்லாம் பொருந்துமாறுவீசிப்பொருதன; (எ - று.)—உடற்றுதல் - பொருதலும், சினமூட்டுதலுமாம். கையொத்தாக்குதல் - அணிவகுத்திருத்தல்; கையொத்தூக்கியஎனின், ஒழுங்காகச் செலுத்திய என்க. பி - ம்:—[1]சேனை. [2]ஒக்கிய. [3]வீதி. [4]உடற்றியது. (1108)

147. உறுபகை மனித னின்றெம் [1]மிறைவனை யுறுகிற் பானேல்
வெறுவிது நந்தம் வீர [2]மென்றொரு [3]மேன்மை தோன்ற
எறிபடை யரக்க ரேற்றா [4]ரேற்றகைம் மாற்றா னென்று
[5]வறியவ ரொருவன் வண்மை பூண்டவன் மேற்சென் றென்ன.

(இ - ள்.) (பின்னும்) படைகளை யெறிகின்ற அரக்கர்கள்,—'பெரும்பகையாகிய மனிதன் இன்றைக்கு எம்முடையதலைவனை இராவணனை நெருங்குவானானால், (அப்போது) நம்முடையவீரம் பயனற்றது ஆகும்' என்று கருதியதனால் ஒருபெருமிதம்உண்டாக, இரப்பவரின் இரந்து ஏந்தியகையில் மறுக்காமல் ஈபவனென்று வண்மைபூண்ட ஒருவனிடத்தில் வறியவர் செல்வதுபோல் (வந்து) எதிர்த்து நின்றார்; (எ - று.)

வண்மையாளனை இரப்பவர் ஏற்பதுபோல, அரக்கர் இலக்குமணனை ஏற்று நின்றார்: ஏற்றல் - இரப்பதுதோன்றக்கையேற்றலும், எதிர்த்துநிற்றலும். இவ்வுவமையால் வண்மையாளன் யாசகர் திருத்தியாகும்வரையிற் கொடுப்பதுபோல, அரக்கவீரர் சலிப்படையும்வரையும் இலக்குமணன் அம்புமழைபொழிந்தமை பெறப்படும்: "ஏற்றகைமாற்றாமையென்னானும், ஆற்றாதார்க்கீவ

தாமாண்கடன்" என்ற நாலடியார், இங்கு நினைக்கத்தக்கது. பி-ம்:—[1]மன்னனை, இறையினை. [2]என்றதோர். [3]மேற்கோள். [4]ஏற்றது, ஏன்றது. [5]வறியவன். (1109)

148. அறுத்தன னரக்க ரெய்த வெறிந்தன அறுத்தரூத
[1]பொறுத்தனன் பகழி மாரி பொழிந்தன னுயிரின் போகம்
வெறுத்தன னமனும் வேலை யுதிரத்தின் வெள்ள மீள
[2]மறித்தன மறிந்த வெங்கும் [3]பிணங்களம் மலைகள் மான.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணன்) அம்புமழைகளைப் பொழிந்தவனாகி அரக்கர்எய்த அம்புகளையும் எறிந்தபடைக்கலங்களையும் துண்டித்தான்; அங்ஙன் அறுத்ததனால் அறுக்கப்படாதவைகளை (த்தான்) தாங்கினன்; யமனும் உயிர்களைத் தின்னுதலை வெறுத்தான்; அழகியமலைகளை யொப்பப் பிணங்கள் எங்கும் மடங்கிக்கிடந்தன வாய், இரத்தவெள்ளம் கடலுக்குச் செல்லாமல்மீளும்படி தடுத்தன; (எ-று.)—யமன் போகத்தை [உயிர்களை நுகர்தலை] வெறுத்தது,— பிணங்கள் மிகுதியாகத் தோன்றுதலாலாகும். பி-ம்:— [1]பொறுத்தன. [2]மறித்தனன் மறிந்தது, மறித்ததுமறிந்த. [3]பிணங்கண்மாமலைகண்மான, மறிந்தவர்மலைகண்மான, பிணங்களின் மலைகளம்மா. (1110)

149. தலையெலா மற்ற [1]முற்றுந் தாளெலா மற்ற தோளாம்
மலையெலா மற்ற பொற்றார் மார்பெலா மற்ற சூலத்து
இலையெலா மற்ற வீர ரெயிறெலா [2]மற்ற கொற்றச்
சிலையெலா மற்ற கற்ற செருவெலா மற்றசிந்தி.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணனெய்த அம்புகளால், அரக்க வீரருடைய) தலையெல்லாம் அற்றன; முற்றவும் பாதங்களெல்லாம் அற்றன; தோளாகியமலையெல்லாம் அற்றன; அழகியமாலையை யணிந்த மார்பெல்லாம் அற்றன; எயிறெல்லாம் அற்றன; சூலப்படையின் இலைகளெல்லாம் அற்றன; வெற்றிபொருந்திய விற்களெல்லாம் அற்றன; (இங்ஙன் ஆய்விட்டதனால்), (அவர்) கற்ற போர்த்திறமை யெல்லாம் சிந்தி ஒழிந்தன; (எ-று.)—சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. பி-ம்:—[1]மற்றத். [2]அற்றே. (1111)

150. தேரெலாந் [1]துமிந்த மாவின் [2]திறமெலாந் [3]துமிந்த செங்கட்
காரெலாந் [1]துமிந்த வீரர் கழலெலாந் [1]துமிந்த [4]கண்டத்
தாரெலாந் [1]துமிந்த [5]நின்று தனுவெலாந் [1]துமிந்த தத்தம்
போரெலாந் [1]துமிந்த கொண்ட புகழெலாந் துமிந்து [6]போய.

(இ-ள்.) (அன்றியும், அரக்கர்சேனைகள்),—தேர்களெல்லாம் துணிபட்டன; குதிரைகளின்வகைகளெல்லாம் துணிந்தன; சிவந்த கண்களையுடைய மேகம்போன்ற யானைகளெல்லாம் துணிந்தன; வீரரின் கழல்களெல்லாம் துணிந்தன; கழுத்திலணிந்தமாலை

ளெல்லாம் துணிந்தன; (கையிற்) கிடந்த வில்லெல்லாம் துணிந்தன; தத்தம்போரெல்லாம் துணிந்தன; (தாம்இதுவரையிற்) பெற்றிருந்த புகழெல்லாம் துண்டுபட்டுப் போயின; (எ - று.)

ரதகஜதுரகபதாதிகள் துண்டுபட்டமையைக் கூறுவதனால், 'தாளெலாமற்ற' என்று கீழ்ச்செய்யுளிற்கூறினாலும், இங்கு 'கழலெலாந்துமிந்த' என்றார். தேர்முதலிய உருவப்பொருளோடு, போரென்றதொழிலையும் புகழென்ற அருவப்பொருளையும் துமிந்தனவாகக் கூறிய நயம் பாராட்டற்பாலது. சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. தனு-உடலுமாம். பி-ம்:—[1]துமிந்து. [2]சிரம். [3]தமிந்த, துமிந்து. [4]கண்டர், கண்ட. [5]கண்டர்தலையெலாந், நின்றதருவெலாந். [6]போன. (1112)

151. அரவியல் தறுகண் [1]வன்று ளாள்விழ ஆண்மேல் [2]வீழப்
புரவிமேற் பூட்கை [2]வீழப் பூட்கைமேற் பொலன்றேர் [2]வீழ
நிரவிய தேரின் [3]றன்மேல் நெடுந்தலை கிடந்த நெய்த்தோர்
விரவிய [4]களத்து ளெங்கும் [5]வெள்[6]ளிடை [7]யரிது வீழ.

(இ - ள்.) அராப்போன்ற [சீறுகின்ற] தன்மையையும் அஞ்சாமையையுமுடைய வலிய தாளைக்கொண்ட பதாதிகள் வீழ, அந்தப் பதாதிகளின்மேல் (புரவிகள்) வீழ, (வீழ்ந்த) குதிரைகளின்மேல் யானைகள் வீழ, (வீழ்ந்த) யானைகளின்மேல் அழகிய தேர்கள் வீழ, நிரம்பியதேர்களின்மேல் நீண்டதலைகள் வீழ்ந்துகிடந்தன: இரத்தம் கலந்துள்ள போர்க்களத்திலே எங்கும் (இனி வேறொன்று) வீழ்வதற்கு வேற்றிடமில்லை; (எ-று.)—முதலடியினீற்றில் 'வீழ' என்பதற்கு, புரவிகள் என்ற எழுவாய்வருவிக்கப்பட்டது. இது—படுகளச்சிறப்பு. பி-ம்:—[1]தன்றாள். [2]வீழ்ந்த. [3]மேன்மேல். [4]களத்தில். [5]வெளி. [6]இடம், இடி. [7]உருமு. (1113)

152. கடுப்பின்க ணமர ரேயுங் கார்முகத் தம்பு [1]கையால்,
தொடுக்கின்றான் [2]துரக்கின் றானென் றுணர்ந்திலர் துரந்த வாளி,
இடுக்கொன் றுங் காணார் காண்ப தெய்தகோ ளெய்தி னெய்திப்,
படுக்கின்ற பிணத்தின் [3]பம்மற் குப்பையின் [4]பரப்பே பல்கால்.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணன் அம்புகளை) விரைவாகச்செலுத்துமிடத்து, தேவர்களும் வில்லினின்று அம்புகளைக் கையால்தொடுக்கின்றானென்றும் விடுக்கின்றானென்றும் அறியவல்லமையற்றவரானார்; செலுத்திய வாளி கவ்வுதலையும் சிறிதுங் கண்டாரில்லை; (அந்தத்தேவர்கள்)காண்பது, எய்தஅம்புகள் பலதரமும் விரைந்து சென்று வீழ்த்துகின்ற பிணங்களின் நெருங்கியகுவியலின் பரப்பேயாகும்;(எ - று.)—இதனால், இலட்சுமணனது விரைந்துதொழில் செய்யுந்திறனை விளக்கியவாறு. இடுக்கு-கவ்வுகை. பி-ம்:—[1]கையில். [2]தூர்க்கின்றான். [3]குப்பைப்பம்மலின். [4]பரப்பை. (1114)

153. கொற்றவாள் கோலேவேல் சூலங் கொடுஞ்சிலை [1]முதல வாய, வெற்றிவெம் படைகள் யாவும் வெந்தொழி லரக்கர் [2]மேற் கொண்டு [3]உற்றன [4]கூற்று மஞ்ச வொளிர்வன வொன்று நூறாய், அற்றன [5]வன்றி யொன்றும் அறுதன வில்லை யன்றே.

(இ - ள்.) (பொருவதை) மேற்கொண்டு கொடுந்தொழிலை யுடைய அரக்கர்கள் உபயோகித்தனவும் யமனும் அஞ்சுமாறு விளங்குவனவுமான வெற்றிபொருந்திய வாள் கோலுந்தொழிலை யுடைய வேல் சூலம் கொடிய வில் முதலியனவான வெற்றியை விளைக்கின்ற கொடிய படைக்கலங்களெல்லாம்,—ஒன்று நூறு கண்டங்களாகத் துண்டுபட்டனவேயல்லாமல் எதுவும் துண்டிக் கப்படாதது இல்லை; (எ- று.)—இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் "குன்றன" என்ற அடுத்தசெய்யுளின்பின் உள்ளது. பி-ம்:— [1]முதலகோலி. [2]மெய்க்கொண்டு, மீக்கொண்டு. [3]உற்றனர். [4]கூற்றம். [5]அலதியாவும். (1115)

154. [1]குன்றன யானை [2]மானக் குரகதக் கொடித்தேர் [3]கோப
வன்றிற லாளி சீயம் மற்றைய பிறவும் முற்றும்
சென்றன வெல்லை யில்லை [4]திரிந்தன சிறிது போதும்
நின்றன வில்லை யெல்லாங் கிடந்தன [5]நெளிந்த பார்மேல்.

(இ-ள்.) (போர்க்குச்) சென்றனவாய் எல்லையில்லாதனவான மலைகளையொத்த யானைகளும் ரோஷத்தைக்கொண்ட குதிரைகளும் கொடிகட்டியதேர்களும் கோபத்தையும் கொடுந்திறமையையுங் கொண்ட யாளிகளும் சிங்கங்களும் மற்றைய பிராணிகளும் முழுவ தும் சிறிதுபோதும் (போர்க்களத்தில்) திரிந்தனவும் நின்றனவும் இல்லை: எல்லாம் தரையிற் கிடந்து நெளிவனவாயின; (எ - று.)— பி-ம்:—[1]கொன்றனன், குன்றன்ன, கொன்றனர். [2]மானக்கொடு நெடுந்தேர்கள், மானக்கொடி நெடுந்தோகை, மானக்குரகதக் கொடுந்தேர். [3]பாய்மா. [4]திரிந்தில. [5]நெளிந்து. (1116)

155.—அரக்கச்சேனையொழிந்ததுகண்டு இராவணனுக்கு வெகுளி மூளுதல்.

[1]சாய்ந்தது நிருதர் தானை தமர்தலை யிடறித் தள்ளுற்று
[2]ஓய்ந்தன [3]வொழிந்த வோடி [4]யுலந்தன வாக [5]வன்றே
வேய்ந்தது வாகை வீரற் கிளையவன் வரிவில் [6]வெம்பிக்
[7]காய்ந்ததவ் விலங்கை வேந்தன் மனமெனுங் காலச் [8]செந்தீ.

(இ - ள்.) தம்மவரான அரக்கரின் சிரம் (அம்புகளால்) இடறித்தள்ளப்பட்டு உயிரோய்ந்தனவும் ஒழிந்தவை ஓடி வலி குறைந்தனவுமாக, அப்போதே அரக்கர்சேனை தோற்றிட்டது; இராமபிரானுக்கு இளையவனான இலட்சுமணப் பெருமாளது கட் டமைந்த வில்லானது, (வெற்றிக்குரிய) வாகைப்பூமாலையைச்

சூடிற்று; அந்த இலங்கைக்கு அரசனான இராவணனுடைய மனமென்கிற யுகாந்தகாலத்துச் செந்நிறமாகத் தோன்றும் நெருப்பானது, வெம்பிக்கொதிக்கலாயிற்று; (எ - று)—ஈற்றடியில் உருவகவணி காண்க. பி-ம்:—[1]சாய்ந்தன. [2]ஓய்ந்தது, ஓய்ந்ததும். [3]பொழிந்தது, ஒழிந்தது. [4]உலர்ந்ததுமாக, உலர்ந்தனவாறே, உலேந்ததுமாக, உலந்ததுமாக. [5]ஒன்றே.. [6]அம்பிற். [7]காய்ந்தன [8]வெந்தீ. (1117)

156.—இராவணன் கிட்டி யெதிர்க்க, இலட்சுமணன் பின்னிடாது நிற்றல்.

[1]காற்றுறழ் கலின மான்றேர் கடிதினிற் கடாவிக் கண்ணுற்று
ஏற்றன னிலங்கை வேந்தன் எரிவிழித் திராமன் றம்பி
கூற்றுமால் கொண்ட தென்னக் கொல்கின்றான் குறுகச் சென்றான்
சீற்றமுந் தானும் [2]நின்றான் பெயர்ந்திலன் சிறிதும் பாதம்.

(இ - ள்.) கடிவாளம்பூண்ட காற்றைப்போத்த குதிரைகள் கட்டியதேரை விரைவினில் தூண்டிச்செலுத்தி, இலங்கைக்கு அரசனான இராவணன்,—(இலட்சுமணனைப்) பார்த்து நெருப்புப் புறப்பட விழித்து எதிர்த்து நின்றான்; (அப்போது) யமன் வெறி கொண்டாற்போலப் போரிற் கொல்பவனான இராமனுடைய தம்பி இலக்குமணன், (அவனை) நெருங்கப்போய்ச் சீற்றமும் தானுமாக நின்றான்; காலைச் சிறிதும் பின்வாங்கினானில்லை; (எ - று.)—கோபமும் தானும் நின்றான்-கோபமே இவன் என்னும் படி நின்றானென்றவாறு.—பி - ம்:—[1]காற்றனல், காற்றுள. [2]வேறென்றியாவர்க்கும் தெரிக்கொணாத, நின்றான்...சென்று பாதம். (1118)

வேறு.

157.—இராவணனைப்பழித்து இலட்சுமணன் அம்பு எய்தல்.

காக்கின்றவென் நெடுங்காவலின் [1]வலிநீங்கிய கள்வா
போக்கின்றுனக் [2]கரிதாலெனப் புகன்றான்புகை யுயிர்ப்பான்
கோக்கின்றன தொடுக்கின்றன கொலை[3]யம்புகள் தலையோடு
[4]ஈர்க்கின்றன கனலொப்பன வெய்தானிகல் செய்தான்.

(இ - ள்.) '(சீதாதேவியைக்) காத்துக்கொண்டிருந்த என்னுடைய பெருங்காவலின் வலிமையைக் கடந்திட்ட வஞ்சக்குணமுள்ளவனே! (இன்றைத்தினம்) தப்பிப்போதலென்பது உனக்கு முடியாது' எனக் கூறியவனாய், (இலட்சுமணன்),—புகைதோன்றப்பெருமூச்சுவிட்டு, (வில்லிலே) பூட்டித்தொடுக்குந்தன்மையனவும் தலையையிழுத்துக்கொண்டு செல்வனவும் நெருப்பையொப்பனவுமாகிய கொலைத்தொழிலைக்கொண்ட அம்புகளைப் பிரயோகித்துப் போர்செய்தான்; (எ - று.)—எய்தான் - முற்றெச்சம். இப்பாடல்களின் ஓசைச்சிறப்பும் அறிஞராற் புகழற்பாலது. பி - ம்:—[1]கடி. [2]அணித்தால். [3]வெங்கணை. [4]ஈர்க்கொன்றிய. (1119)

158.—இலட்சுமணன் விடுத்த அம்புகளை இராவணன் அறுத்துவிட, வீரவாதத்துடனே மீண்டும் இலட்சுமணன் சரமாரிபொழிதல்.

எய்தான்சர மெய்தாவகை [1]யிற்றீகென இடையே
[2]வைதாலென வைதாஇன வடிவாளியி னறுத்தான்
ஐதாதலி னறுத்தாயினி [3]யறுப்பாயென அழிகார்
பெய்தாலெனச் [4]சரமாரிகள் சொரிந்தான் துயில் பிரிந்தான்.

(இ - ள்.) 'எய்தவனுடைய அம்புகள் (என்மேற்) கிட்டாதபடி நடுவிலே இற்றுப்போக' என்று சபித்தாற்போலக் கூர்மை பொருந்தியவாக இனமான வடிக்கப்பட்ட அம்புகளைக்கொண்டு அறுத்தான், (இராவணன்); (அப்போது) துயில்வதை நீங்கியவனாகிய இலட்சுமணன், '(நான் முன் எய்தவை) மெல்லியவாதலால் அறுத்திட்டாய்; இனிமேல் (இப்போது எய்வதை) அறுப்பாயாக, (பார்ப்போம்)' என்று சொல்லி, (உலகத்தை) அழிக்கின்ற [பிரளய காலத்து] மேகம் மழைபொழிந்தாற்போலச் சரமாரிகளைப் பொழிந்தான்; (எ - று.)—வைது - கூர்மையுடையது, குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். ஆ = ஆக. அறுப்பாய் - பிறகுறிப்புமாம். இற்றீக = இறுக: வினைத்திரிசொல். பி - ம்:—[1]இற்றீர்கென. [2]வைதானென. [3]அகல்செய்கென. [4]நெடுவாளிகள், வடிவாளிகள்.

159.—இலட்சுமணன் விட்ட அம்புகளையெல்லாம் விலக்கி, அவனுடைய அட்சயதூணீரத்தையும் இராவணன் துணித்தல்.

ஆங்குஞ்சர மனையான்விடும் அயில்வாளிக ளவை[1]தாம்
வீங்குஞ்சரம் பருவத்[2]திழி மழைபோல்வன [3]விலக்காத்
தூங்குஞ்சர நெடும்புட்டிலிற் சுடர்வேலவற் கிளையான்
வாஙுஞ்சரம் வாங்காவகை யறுத்தானறம் மறுத்தான்.

(இ-ள்.) அறத்தைமறுத்தவனான இராவணன்,—(வலி) பொருந்திய யானையையொத்தவனாகிய அந்த இலட்சுமணன் விட்டனவும் கார்காலத்துப் பருத்த சரங்கள்போல் வீழ்கின்றமழைபோல்வனவுமான அம்புகளை யெல்லாம் விலக்கி, விளங்குகின்றவேற்படையை யுடைய இராமனுக்கு இளையவன் (இனி) அசைவதாகித் தொங்குகின்ற நெடிய அம்பறாத்தூணியிலிருந்து எடுக்கின்ற அம்புகளை எடுக்கமுடியாதபடி (தூணீரத்தை) அறுத்திட்டான்;—(எ - று.)

ஆம் குஞ்சரம் அனையான் [இலக்குமணன்] சரம்விடும் அயில் வாளிகள், கார்ப்பருவத்து வீங்கும் சரம் (போல) இழிகின்ற மழை போல்வன என்க. மூன்றாமடியில், சரம்-அசைவது. திரிபு என்னுஞ் சொல்லணி. இனி, இரண்டாமடியில், சரம்-சரற்காலம்: ஐப்பசி கார்த்திகைமாதங்கள் கூடிய காலம். சரம்பருவத்து-சரற்காலத்து, இழி வீங்கும்[மிக்க] மழைபோல்வனவாகிய, வாளிகள் எனினுமாம். அகல் வாளிகளவைதாம் என்றும், சரம் தூங்கும் நெடும் புட்டில்-அம்புதங்குகின்ற நெடியபுட்டிலென்றும் கூறுவாருமுளர்.

'வீங்குஞ்சரநெடுமார்பினில் நுழையக் கனல்விழியா' என்று இரண்டாமடி சிலபிரதியிற் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—[1] தான். [2] அழி. [3] விலகார்த். (1121)

160.—அநுமான் அப்போது கிட்டி அந்தப் போரைத் தவிர்கென்று பின்னும் சொல்லுதல்.

[1] அப்போதையி னயர்வாறிய வனுமா [2] னழல் விழியாப்
பொய்ப்போர்சில [3] புரியே [4] லினி [5] யெனவந்திடைப் புகுந்தான்
கைப்போதக மென [6] முந்தவன் கடுந்தேரெதிர் நடந்தான்
இப்போரொழி [7] பிற்போருள விவைகேளென விசைத்தான்.

(இ-ள்.) அவ்வேளையில் இளைப்பாறிய அநுமான்,—நெருப்புப் புறப்பட விழித்து, 'இனி சில பொய்ப்போரை (நீ) செய்யாதே' என்றுசொல்லிக்கொண்டு அப்போரிடையேபுகுந்து துதிக்கையை யுடைய யானைபோல முற்பட அவ்விராவணனது விரைவுள்ள தேரெதிராக நடந்து, '(இப்போது செய்யும்) இப்போரைத் தவிர்: பின் போர்கள் இருக்கின்றன: (நான் சொல்லுகின்ற) இவற்றைக் கேள்' என்று சொல்லலானான்; (எ-று.)—அநுமான் கூறுமவற்றை மேற்கவியிற் காண்க. பொய்ப்போர்-உன் தகுதிக்கு ஏற்றதல்லாத போர்: எதிர் நின்று பொருதற்கு உரிய கருவியை எதிரி இழந்திருக்கையிற்செய்யும் போர் என்னலாம். முந்த அவன் என்க. பி-ம்:— [1] அப்போதகன். [2] அனல். [3] புரியேன். [4] என. [5] அவன்றே ரெதிர். [6] வந்தவன், நின்றவன். [7] மற்போர். (1122)

161.—வீரவாதத்துடன் அநுமான் ஓங்கிவளர்ந்து நிற்றல்.

வென்றாயுல கொருமூன்றையும் [1] மெலியா நெடு வலியால்
நின்றாய்செறி கழலிந்திர னிசையைத்திசை [2] திரீத்தாய்
[3] என்றாலுமின் றழிவுன்வயி னெய்தும்மென [4] விசையா
நின்றானவ னெதிரேயுல களந்தானென நிமிர்ந்தான்.

(இ-ள்.) தளராத மிக்க வலிமையால் ஒருமூன்று உலகத்தையும் வென்றாய்; திக்குக்களி லெல்லாம் (வெல்லுமாறு) திரிந்து நெருங்கிய வீரக்கழலையணிந்த இந்திரனுடைய கீர்த்தியை யொழித்தாய்; இப்படி (மேம்பாட்டுடன்) இருந்தாலும், இன்றைக்கு அழிவு உனக்கு நேருமென்று சொல்லி, அவ்விராவணனெதிரே உலகளந்த திரிவிக்கிரமமூர்த்திபோல நின்று ஓங்கினான்; (எ-று.)— பி-ம்:—[1] மெலியாதமெய். [2] திரிந்தாய். [3] என்றானும். [4] உரையா. ()

162.—அநுமான்பேருருவங்கொண்டு இதனைக் காண் எனல்.

எடுத்தான்வலத் தடக்கையினை [1] யதுபோயுல கெல்லாம்
அடுத்தாங்குற வளந்தான்திரு [2] வடியின்வர வன்னான்
[3] மடுத்தாங்குற [4] வளர்ந்தானென [5] வளர்கின்றவ னுருவங்
கடுத்தானெனக் [6] கடியாற்கெதிர் காண்பாயெனக் காட்டா.

இதுவும் அடுத்தகவியும்-குளகம்.

(இ-ள்.) உலகளந்த எம்பெருமானுடைய திருவடியாக வழங்கப்படுதலையுடைய அந்த அநுமான்,— (உலகங்களையெல்லாம் தன்னுள்) அடக்கிக்கொண்டு அந்தக்காலத்து மிகவும் வளர்ந்தவனென்று (யாவரும்) கூறும்படி வளருந்தன்மையனான திருமாலின் திருவடிவை யொத்தானென்னுமாறு [மிகவும்வளர்ந்து] பெரிய (தன்) வலக்கையைத் தூக்கினான்; அதுபோய் உலகமெல்லாம் அடுத்து நிற்க, கொடியவனான இராவணனுக்கு எதிரே 'காண்பாயாக' என்று காட்டி,—(எ-று.)—திருவடி யென்னப்படுகின்றவன் வடிவத்தாலும் அப்பெருமானை யொத்திருக்கக் கருதினான்போல வளர்ந்தா னெனத் தற்குறிப்பேற்றவணிபடக் கூறியவாறு. அளந்தான்-உலகளந்த திருமால். வரவு-வழங்கப்படுகை. 'அடுத்தான்-குறள்வளர்ந்தான் றிருவடியின் படியாயே' என்று சில பிரதிகளில் இரண்டாமடி. பி-ம்:—[1] இது. [2] வடிவென்ன. [3] அடுத்து. [4] அளந்தானென, வளர்ந்தானென. [5] வளர்கின்றதைவயவென். [6] கொடியாற்கு. (1124)

163.—அநுமான் வீரவாதத்துடன் பெருமூச்சு விடுதல்.

வில்லாயுத முதலாகிய [1]வயவெம்படை [2]யிடலோடு
[3]எல்லாமிடை பயின்றாய்புய நாலைந்தினொ டியைந்தாய்
வல்லாய்செரு வலியாய்திறன் மறவோ [4]யிக லெதிரே
நில்லாயென நிகழ்த்தாநெடு நெருப்பாமென வுயிர்ப்பான்.

(இ - ள்.) 'விற்படைமுதலாகிய வெற்றிபொருந்திய கொடிய ஆயுதங்களை யெல்லாம் வலிமையோடு இவ்வுலகிற்பயின்றுள்ளாய்: இருபது தோள்களோடும் பொருந்தியிருக்கின்றாய்; போர்செய்யும் வலிமையில் மிக்குள்ளாய்; ஆராயப்படுகின்ற திறனுடன் கூடிய வீரனே! போராடுவதில் எதிரேநில்லு, (பார்ப்போம்)' என்று சொல்லி, பெருநெருப்புப்போல் (மிகுவெப்பமாகப்) பெருமூச்சு விட்டான்; (எ - று.)—நில்லாய் - நிற்கமாட்டா யென்பாருமுளர். இடை - உலகு. பி-ம்:—[1] விறல். [2] முதலோடு, அடலே. [3] எல்லாமவை. [4] இனி, இதன். (1125)

164.—மூன்று கவிகள் - குளகம்: அநுமன் 'என் குத்தைத் தாங்கிப் பின் நீ குத்த நான் இறவாவிடினும் உன்னோடு பொருவதில்லை'என்றது கூறும்.

நீ[1]ளாண்மையி னுடனேயெதிர் நின்றாய் [2]யிகல் தொன்றே
யாளாண்மையு [3]முலகேழினொ டுடனேயுடை வலியும்
தாளாண்மையு நிகராருமில் தனியாண்மையு [4]மினிநின்
தோளாண்மையு [5]மிசையோடுடன் றுடைப்பேனொரு[6]புடைப்பால்.

(இ - ள்.) (பின்னும் இராவணனைநோக்கி அநுமான்கூறுவான்).—மிக்க பராக்கிரமத்துடனே என்னெதிரே நிற்பவனானாய்; இது (நிலைத்துநிற்கும்) ஒரு பொருளோ? [இது நிலைத்து நிற்கா

தென்றபடி]; வாளினுற்காட்டும் ஆண்மையும், மேலேழ் கீழேழ் என்ற எல்லாவுலகமும் சேர அழியுமாறு செய்யும் வலிமையும், (மேன்மேல்) முயன்று தொழில்செய்தலும், எவரும் ஒப்பாகாத தனிப்பட்ட ஆண்மையும், நின்தோள்வலியும் என்ற இவற்றை உன்னுடைய கீர்த்தியுடனே இனி ஒரு குத்தில் ஒழித்துவிடுவேன்;

தன்னெதிர் நிற்பதே பெருவன்மையென்கின்றான், போரில் தன்முன்னே பிறர்நிற்பதும் அருமையென்ற கருத்தினால்: இது - வீரவாதம். உடைவலி- உடைக்கின்ற [அழிக்கின்ற] வலி; வினைத்தொகை. உடன் [உடனே] துடைப்பேனென்று உரைப்பினுமாம். பி - ம்:—[1]ஆண்மையொடெதிரே தனி. [2]இனியொன்றோ, இனியொன்றாய். [3]வில்லாண்மையுமறவோயுள, உலகேழினெடுடனே தெறு. [4]நனி. [5]மிடலோடு. [6]புடைப்பில். (1126)

165. பரக்கப்பல வுரைத்தென்படர் கயிலைப்பெரு வரைக்கும், [1]அரக்குற்றெரி பொறிக்கட்டிசைக் கரிக்குஞ்சிறி [2]தனுங்கா, உரக் குப்பையி னுயர்தோள்பல வுடையார்[3]யுரனுடையாய், குரக்குத் தனிக் [4]கரத்திற்புடை பொறை[5]யாற்றுவை கொல்லாம்.

(இ - ள்.) விரிவாகப் பல சொல்லி யென்? படர்ந்துள்ள கயிலையென்ற பெரியமலைக்கும் செந்நிறம்பொருந்தி யெரிகின்ற தீப்பொறி பறக்கின்ற கண்களைக்கொண்ட திக்கஜங்கட்கும் சிறிதும் பின்வாங்காத வலிமைத்தொகுதியினால் மிக்க பல [இருபதான] தோள்களையுடையவனே! வலியோனே! (இனிப் பின்வாங்காமல்) குரங்கினுடைய ஒற்றைக்கரத்தினுற் (புடைக்கின்ற) புடையைத் தாங்கவல்லாயோ? (எ - று.)—பொறை ஆற்றுதல் - பொறுத்தலைச்செய்தல்: தாங்குதல். பி - ம்:—[1]அரக்குத்தெறி பொறித், அரக்குப்பொறித்தெரி. [2]ஒதுங்கா. [3]இனியுடையாக். [4]கரத்திற்றொடப். [5]ஆற்றுதி. (1127)

166. என்றோள்வலி யதனாலெடுத் தியானெற்றவு மிறவா நின்றாயெனி [1]னீபின்னெனை நின்கைத்தல நிரையால் [2]குன்றேபுரை தோளாய்மிடல் கொடுகுத்துதி குத்தப் [றான். பொன்றேனெனி னின்னொடெதிர் பொருகின்றில னென்

(இ - ள்.) மலையையொத்த தோள்களையுடையவனே! என்னுடையதோள்வலிமையினால் (என் ஒற்றைக்கையைத்) தூக்கி யான் குத்தவும் இறவாமல் நின்றாயேயானால், நீ பின்பு என்னை உன்னுடைய கைத்தலவரிசைகளினால் வலிமையோடு குத்துவாய்: (அப்படிக்) குத்த (நான் அந்தக்குத்தின்விசையால்) இறவாவிட்டாலும் உன்னோடு எதிர்ந்துபொரேனென்று கூறிமுடித்தான், (அநுமான்); (எ - று.)—பொன்றேனெனின் என்பதன்பின், உம்மை - விகாரத்தால்தொக்கது. எதிர் - வினைப்பகுதி வினையெச்சப்பொருளில் வந்தது. பி - ம்: [1]நின்றேன். [2]குன்றோடுயர்தோளால். (1128)

167.—இராவணன் அனுமான் கூறியதை வியந்துகூறுதல்.

காரிற்கரி யவன்மாருதி கழறக் [1]கடி துகவா
வீரற்குரி யதுசொற்றனை விறலோயொரு [2]தனியேன்
நேர்நிற்பவ ருளரோபிறர் [3]நீயல்லவ ரினிநின்
பேருக்குல களவே[4]யினி யுளவோபிற வென்றான்.

(இ - ள்.) மேகத்தைகாட்டிலும் கருநிறமுள்ளவனான இராவணன்,—(அவ்வாறு) அநுமான் சொல்ல மிகவும்கொண்டாடி (அவனை நோக்கி), 'வலியோனே! வீரற்குத் தக்கதைக்கூறினாய்: நிகரெவரையும்பெறாத தனிப்பட்ட என்னுடைய எதிரே உன்னையல்லாத பிறர்நிற்பவரும் உள்ளாரோ? (என்னை வெல்லவல்லையல்லையாயினும்) இனி,(என்னோடு எதிர்நின்று பொருததனாலாகிய) உன்னுடைய புகழுக்கு உலகுள்ளவளவும் அளவாம்: இனி வேறு வகையுளதோ? என்றான்; (எ - று.)

என்முன் நின்றதனாலேயே இந்தஉலகம் இருக்குமளவும் என்னோடு பொருததனாலாகிய அழியாப்புகழ் உனக்குநிற்கு மென்றனன், இராவணன். போருக்குளவளவேயினியுளவே புகழ்விறலோய் என்று சிலபிரதிகளில் நான்காமடி. தனியென் எனவும் படிக்கலாம். பி - ம்:—[1]கடிகதுவா, கடிதுதவா. [2]தனியே. [3]நீயல்லெவர். [4]என. (1129)

168.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்: மற்றும் இராவணன் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஒன்றாயுத முடையாயலை யொருநீயென துறவுங்
கொன்றாயுயர் [1]தேர்மேனிமிர் கொடுவெஞ்சிலை கோலி
வன்றானையி னுடன் [2]வந்தவெ னெதிர்வந்துநின் வலியால்
நின்றாயொடு [3]நிகராரினி யுளரோவுரை நெடியோய்.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்றவனே! தனியாயுள்ள நீ, ஓர் ஆயுதத்தையும் கொண்டிருக்கின்றாயல்லை; என்னுடைய சுற்றத்தையுங்கொன்றாய்; ஓங்கிய மிகக்கொடிய வில்லை வளைத்து வலிய சேனையுடனே உயர்ந்த தேரின்மீதுவந்த என்னுடைய எதிரே வந்து நின்வலிமையால் நின்றவனான உன்னோடு (உலகத்தில்) நிகராக யாரேனும் உளரோ? சொல்; (எ - று.)

நீ தனியன்: ஆயுதமில்லாதவன்: வாகனமுமில்லாதவன்: என்னுடைய சுற்றத்தாரைக்கொன்று எனக்குக் கோபமூட்டியவன்; நான் சேனையுடையவன்: சிலையுடையவன்; தேர்மீதிருப்பவன்: கோபமூட்டப்பட்டவன்: இப்படிப்பட்ட என்முன்னே நீதுணிந்து வந்து குத்துச்சண்டைக்கு நிற்பதனால், உனக்கு இணை எவருமில்லை யென்கின்றான், இராவணன். ஒன்று ஆயுதம் - பொருந்திய ஆயுதம் என வினைத்தொகையுமாம். பி - ம்:—[1]நெடுந்தேர்நிமிர். [2]வந்தவன். [3]நின்றாயினி நிகரோ, நின்றாயெனினிகரோ. (1130)

169. முத்தேவர்கள் முதலாயினர் முழுமூன்றுல [1]கிடையே
எத்தேவர்க ளெத்தானவ [2]ரெதிர்வாரிக லென்னேர்
பித்[3]தேறின ரல்லாலிடை பேராதெதிர் மார்பிற்
குத்தேயென நின்று [4]யிது கூறுந்தர மன்றால்.

(இ-ள்.) முழுமையான மூன்றுலகங்களிலுமுள்ள முத்தேவர்கள் முதலாயினேரில் பித்துஏறினவர்களல்லாமல் எந்தத்தேவர் (அல்லது) எந்தத்தானவர் போரில் எனக்குநேராக எதிர்வார்கள்? [ஒருவருமில்லை]; (அவ்வாறிருக்க, நின்ற) இடத்தினின்று சலியாமல் 'மார்பிற் குத்து' என்றுசொல்லி எதிர்நின்றாய்: இங்ஙன்கூறுகின்ற உன்னுடைய துணிச்சல் கூறுந் தரமல்ல; (எ - று.)—ஆல் - தேற்றம். பி - ம்:—[1]இடையும். [2]எதிர்வாரிகலென்னப். எவ்வீரர்களென்னேர். [3]ஏறினன். [4]அது. (1131)

170. பொருகைத்தல மிருபத்துள புகழும் [1]பெரி துளதால்
வருகைத்தல மதவெங்கரி வலி [2]கெட்டன வருவாய்
இருகைத்தல முடையா [3]யெதி ரிவைசொற்றனை யினிமேல்
தருகைக்குரி யதொர்கொற்றமெ [4]னமர்தக்கது [5]மன்றால்.

(இ-ள்.) (எனக்கோ), போர்செய்வதற்குஉரிய கைகள் இருபது உள்ளன: (உலகத்தையெல்லாம்வென்றவனென்ற) புகழும் பெரிதாக உண்டு; பொருந்திய துதிக்கையையுடைய மதங்கொண்ட கொடிய யானைகளும் வலிகெட்டனவாக (பெருந்தோற்றத்துடனே) வருமவனே! (நீ) இரண்டே கைத்தலமுடையவன்; என்னெதிரே (நின்று 'நான் குத்துகின்றேன்: தாங்குவாயானால் பிறகு என்னைக் குத்து' என்ற) இவ்வார்த்தைகளைச் சொன்னாய்; (ஒரு அற்பக்குரங்கு இராவணனென்றுபேர்பெற்ற என்னெதிரே நின்று) இங்ஙனஞ் சொல்லுமாறு ஆனபின்பு விளைதற்குஉரியதான ஒப்பற்ற வெற்றி (எனக்கு) என்ன இருக்கின்றது? (நான்) போர்புரிவதும் தக்கதன்று; (எ-று.)—இருபத்து - விரித்தல். வலி [2]கெட்டென என்ற பாடத்திற்கு - வலிகெட்ட(து) என்னுமாறு என்க: இப்பொருளில் கெட்டஎன்பது விகாரம். பி-ம்:—[1]சிறிது. [2]கட்டினன் வருவான், தெட்டெனவருவாய். [3]எனதெதிர். [4]பகர்தக்கதும். [5]என்றால். (1132)

171. திசை[1]யத்தனை யையும்வென்றது சிதையப்புகழ் [2]தெறுமவ்
வசைமற்றினி [3]யுளதேயென துயிர்போல்வரு மகனை
அசையத்தரை [4]யரைவித்தனை யழிசெம்புன லதுவோ
பசையற்றில தொருநீயென தெதிர்நின்றிவை பகர்வாய்.

(இ - ள்.) எல்லாத்திக்குகளையும் வென்ற வெற்றிகுலையப் புகழையொழிக்கவல்ல அப்படிப்பட்ட பழி [அபகீர்த்தி] (எனக்கு உன்னால் நேர்ந்ததைக்காட்டிலும்) வேறு இனி யுளதோ? (எனக்கு உன்னால் விளைந்த அந்தப்பழி இன்னதெனப்பகர்வேன்): எனது உயிரைப்போல் (முன்னைமுகத்தில்) வந்த அட்சகுமாரனை உயிரொழி

யத்தரையிலே அரைபடுமாறு (கையாற்) செய்திட்டாய்; (அப்போது) பெருக்கெடுத்த இரத்தமோ, (இன்னும்) ஈரம் உலரவில்லை; ஒப்பற்ற நீ என்னெதிரேநின்று இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்பவனானாய்;(எ-று.)-பி-ம்:—[1]பத்திணையுற.[2]தேறும். [3]உளவே. அணைவித்தனை. (1133)

172. பூணித்திவை யுரைசெய்தனை யதனா[1]லுரை பொதுவே
பாணித்தது பிறிதென்சில பகர்கின்றது பழியால்
நாணித்தலை யிடுகின்றல [2]னனிவந்துல கெலையும்
காணக்கடி தெதிர்குத்துதி யென்றான் [3]வினை கடியான்.

(இ - ள்.) (இவ்வண்ணம் பழி யெனக்கு நேர்ந்த) அதனால், பிரதிஜ்ஞைசெய்து இவைகளைச்சொன்னாய்; (இவ்வாறு) உரைப்பது இயல்பே: காலம் தாழ்த்தது; வேறே சில சொல்லுகின்றதிற் பயனென்ன? (நான்) பழியால் வெட்கிப் (போரில்) தலையிடாதவனாய் நின்றேன்; மிகவும் விரைந்துவந்து உலகமெல்லாம் காணும்படி எதிரேநின்று குத்துவாய் என்றான்: (யாவனெனின்), பாவத்தொழிலை நீங்காதவனான இராவணன்; (எ - று.)

குரங்காகிய நீ இவ்வாறுசொல்லும்போது வெட்கித்தலை குனிந்து இசையவேண்டியதாயுள்ளது என்னிலைமை யென்கின்றான், இராவணன். அதனால் தலையிடுகின்றிலன் என்று இயைத்தலுமாம். பி-ம்:—[1]உயிர். [2]இனி. [3]வினைகடிவான், தறுகண்ணன்.

173.— அநுமான் இராவணனது வீரத்திறத்தை வியந்து அவன்மார்பிற் குத்துதல்.

வீரத்திற [1]மிதுநன்றென வியவாமிக விளியாத்
தேரிற்கடி திவராமுழு விழியிற்பொறி சிதறு
ஆரத்தொடு [2]கவசத்துடல் பொடிபட்டுக வவன்மா
[3]ம்மார்பிற்கடி தெதிர்குத்தினன் வயிரக்கர மதனால்.

(இ - ள்.) இந்த வீரத்திறம் நன்றாயுள்ளதென்றுவியந்து மிக ஆரவாரித்து, தேரிலே விரைந்து ஏறி, கண்முழுதும் தீப்பொறி சிந்தி, ஆரத்தோடுபொருந்திய கவசத்துடனே உடல் பொடிபட்டுச் சிந்தும்படி அவ்விராவணனதுபெரிய மார்பில் (தன்னுடைய) வயிரம்போன்ற கையினால் விசையாக(த் தன்முழுவலிமையையும் உபயோகித்து) எதிர்நின்று குத்தினன், (அநுமான்); (எ - று.) பி-ம்:—[1]அவை. [2]கவசத்தொடுமழிபட்டுகவரைபோன், கவசத்துடல் பொடிபட்டவன்மார்பிற். [3]கூரத்தனி. (1135)

174.—நான்குகவிகள்-அநுமான் கைக்குத்தினால் நேர்ந்த நிகழ்ச்சி.

அயிருக்கன நெடுமால்வரை யனலுக்கன [1]விழிகள்
தயிருக்கன முழுமூளைகள் தலையுக்கன [2]தரியா

உயி[3]ருக்கன நிருதக்குல முயர்வானர மெவையும்
மயிருக்கன வெயிறுக்கன மழையுக்கன வானம்.

(இ-ள்.) (அநுமானது குத்தின் விசையால்) மிகப்பெரியமலைகள் மணற்பொடிபோல உதிர்ந்தன; (இராவணன்) கண்களினின்று நெருப்புப்பொறிகள் சிந்தின; முழுமூளைகள் தயிர்போலச்சிந்தின; தலைகளும் நிற்கமாட்டாமற் சாய்ந்தன; அரக்கர்குலத்தின் உயிர்களும் சிந்தின; உயர்ந்தவானரங்களெல்லாமும் மயிரும் பற்களும் உகப்பெற்றன; வானத்தினின்று மழைகள் சிந்தின; (எ-று.)—இந்தக் கவிஞர் பெருமான் பல இடத்தும் சொற்பொருட்பின்வருநிலையணியையமைக்குந்திறம் மிகப்பாராட்டற்பாலது: இச்செய்யுளில் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணியும் சேர்ந்துவந்தது சேர்வையணி. மூளை தலை-இராவணனுடையன. நெடுமால்வரை-இலங்கையிருந்த திரிகூடாசலம்: இனி, உவமவாகுபெயராய், இராவணனது மார்பைக் குறிக்குமென்றலுமொன்று. உயர்வானரம்-ஆறறிவு படைத்த வானரம். உயர்வானரம் - வெற்றியினாலுயர்ந்த வானரமுமாம். பி - ம்:—[1]விழிதண். [2]திரியா, தரியாது. [3]உக்கது நிருதக்கடல். (1136)

175. விற்சிந்தின [1]நெடுநாணிமிர் [2]கரைசிந்தின விரிநீர்
கற்சிந்தின குலமால்வரை கதிர்சிந்தின சுடரும்
பற்சிந்தின [3]மதயானைகள் படைசிந்தின ரெவரும்
எற்[4]சிந்திய வெரி[5]சிந்தின விகலோன்மணி யகலம்,

(இ-ள்.) (வீரர்களுடைய) விற்கள் நீண்டநாணிகளைச் சிந்தின; கடல் ஓங்கியகரையைக்கடந்தன; சிறந்தபெரியமலைகள் பெருங்கற்களைச் சிந்தின; (இரு) சுடர்களும் கதிர்களைச் சிந்தின; மதயானைகள் (தம்) தந்தங்களைச் சிந்தின; எவரும் (தம்) படைக்கலங்களைக் கீழேபோட்டிட்டனர்; பராக்கிரமத்தையுடையவனான இராவணனது அழகியமார்புமுழுதும் ஒளியைவீசுகின்ற நெருப்பைச் சிந்தின; (எ-று.)—இதுவும் குத்தின்விசையை விளக்கவந்த தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. குலமால்வரை - விந்தியம் நிடதம் முதலிய ஏழுகுலபருவதங்கள். விரிநீர் - வினைத்தொகைபன்மொழி. இராவணனது மார்பிற்பட்டபோது திசையானைகளின் தந்தங்கள் இற்றன; ஆனல் இங்கோ அநுமன் இராவணனைக் குத்தியகுத்தினால் நேர்ந்த அதிர்ச்சியில் மதயானைகள் தம்தந்தங்கள் சிந்தின என அநுமானது மிக்கவலி கூறியவாறு. பி - ம்:—[1]கணைசிந்தின. [2]திரை, தரை. [3]மதவானைகள்...எவரும், பரிமாகரியணைசிந்தின படையும். [4]சிந்தின. [5]சிந்திய. (1137)

176. [1]கைக்குத்தது படலுங்[2]கழ லிருதர்க்கிறை களற[3]நீர்
மைக்குப்பையி னெழிஸ்கொண்டொளிர் வயிரத்தட மார்பில்
[4]திக்கிற்சின மத[5]யானைகள் [6]வயவெம்பணை செருவிற்
புக்[7]கிற்றன [8]போகாதன புறமுக்கன [9]புழின்.

(இ - ள்.) (அநுமானுடைய) கைக்குத்துப் பட்டவுடனே, வீரக்கழலையணிந்த அரக்கர்தலைவனான இராவணனுடைய களங்கத்தின்

தன்மையோடு அஞ்சனத்தொகுதியின் அழகைக்கொண்டு விளங்குகின்ற வயிரம்போலுறுதியான விசாலமானமார்பிலே திக்குக்களிலேயுள்ள சினமுள்ள திசையானைகளின் வெற்றிபொருந்திய கொடிய தந்தங்கள் போரிலே புகுந்து ஒடிந்தனவாய் (அந்த மார்பிலேயே தங்கிநின்றவை, (அவ்விராவணனுடைய)புகழ் (போயின) போல் முதுகின்வழியாய்ச்சிந்தின; (எ - று.)

இதுவும், அநுமான் இராவணனுடைய மார்பிற்குத்திய குத்தின்விசையை விளக்குந் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணியே. களங்கம்போற் கறுத்த மார்பிற் புதைந்திருந்த திக்கயங்களின் வெள்ளிய தந்தங்கள் அநுமானுடைய குத்தின் விசையால் முதுகின் வழியாய் வெளியேயுக்கவை, அவன்புகழ் சிந்தியதைப்போலு மென்று வருணித்தார்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. இராவணன் அநுமானது குத்திற்குச் சலிப்படைந்ததுபற்றி இவ்வாறு வருணித்தது. முதலடியில், நீர்-நீர்மை. புறம் - முதுகு. பி-ம்:—[1]கைக்குத்திடை. [2]களி. [3]தீர். [4]திக்குச்செறி. [5]யானையின். [6]நெடு. [7]அற்றன. [8]போதாதன. [9]புகழில், புகலில். (1138)

177. அள்ளாடிய கவசத்தவிர் மணி [1]யற்றன திசைபோய்
விள்ளாநெடு முழு[2]மீனென விழிவெம்பொறி யெழநின்று
உள்ளாடிய நெடுங்கால்பொர வொடுங்கா [3]நிலை குலையத்
தள்ளாடிய வடமேருவிற் [4]சலித்தா னறம் வலித்தான்.

(இ - ள்.) பற்றுவிட்டுப்போன (தனது) கவசத்திலே விளங்குகின்ற இரத்தினங்கள் விண்டு பெரியமுழுமையான நட்சத்திரம் போலத் திசைகளில் தெறித்துப்போய் வீழ்ந்திட்டன; (அப்போது) அறத்தைத் துன்புறுத்தியவனான இராவணன், (தன்) கண்களினின்று நெருப்புப்பொறி பறக்க நின்று, உள்ளே சஞ்சரிக்கின்ற சிறந்த (தன்) பிராணவாயு வீசுவதினின்று ஒடுங்க, நிலைகுலையும்படி தள்ளாடிப்போன வடமேருவைப்போலச் சலித்திட்டான்; (எ - று.)—அறத்தை வலித்தமையே இராவணனே சலிப்படையக்காரணம் என்பது இதில் விளங்கும். விள்ளா அற்றன - விண்டு விழுந்திட்டன. பி-ம்:—[1]அன்னவை, அற்றவை. [2]மின்னென விழ. [3]உலைகுலையத். [4]அறமறுத்தான், தவமறுத்தான். (1139)

178.—வானவர் முதலியோர் ஆரவாரித்தல் முதலியன.

ஆர்த்தார்விசும் புறைவோர்நெடி தனுமான்மிசை யதிகம்
தூர்த்தார்நறு முழுமென்மல ரிசையாசிகள் [1]சொன்னார்
வேர்த்தார் [2]நிருதர்கள்வானரர் வியந்தா [3]ரிவன் விசயம்
தீர்த்தானென [4]வுவந்தாடினர் [5]முழு[6]மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தார்.

(இ - ள்.) (அதுகண்டு) வானத்தில் வாழ்பவரான தேவர்கள், (மகிழ்ச்சியால்) மிகவும் ஆரவாரித்தவர்களாய், அநுமான்மீது நறுமணமுள்ள முழுமையான மென்மலரை மிகவும்பொழிந்து ஏற்ற

வாழ்த்துமொழிகளைக் கூறினர்; அரக்கர்கள் (உடல்) வேர்த்தார்; வானரர் வியப்படைந்து இந்த இராவணனுடைய வெற்றியை (இவ்வநுமான் நமக்கே) உரியதாக்கினன் என்று மகிழ்ச்சிக் கூத்தையாடி உடம்பு எல்லாம் மயிரைச் சிலிர்த்தனர்; (எ - று.)— இனி, தீர்த்தான் - பகைஞர்க்குச் சேராமல்ஒழித்திட்டா னென் பாருமுளர். பி-ம்:—[1]முனைவொர். [2]மிகநிருதாதியர், உயிர்நிருதாதியர், நிருதர்கள் வானவர், நிருதர்கள் தானவர். [3]அவன். [4]உயர்ந்து. [5]திகழ். [6]மென். (1140)

179.—இராவணன் மூர்ச்சித்து உடனே உணர்வுபெறுதல்.

[1]கற்றங்கியி னெடுவாயுவி னிலைகண்டவர் கதியால்
மற்றங்கொரு [2]வடிவுற்றது [3]மாருடுறு காலைப்
பற்றங்[4]கொரு மையிலன்னது [5]பயில்கின்றதோர் செயலால்
[6]உற்றங்கது புறம்போயுடல் புகுந்தாலென வுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) (உடம்பிலுள்ள) அக்கினியினுடைய நிலையினையும் பிராணவாயுவின் நிலையினையும் பழகிக் கண்டறிந்த யோகிகள் (தமக்குள்ள) பரகாயப்பிரவேச சக்தியினால் வேறோருடலிற் பொருந்தி அதனினின்றுமாறும்போது (முன்னே) ஒருமைப்பட்டிருந்த அந்தச் சரீரத்திற் பற்றினாலே அவ்வுடலிலேயே பொருந்துஞ் செயலுக்கு ஏற்ப, உடலிற்பொருந்தியிருந்த அவ்வுயிர் புறத்தே சென்று (மீண்டும்) உடலிற் புகுந்தாற்போல (இராவணன்) உணர்ச்சிபெற்றான்; (எ - று.)

இராவணன் உயிர் அற்றவன்போன்று பிரஜ்ஞையற்று மீண்டும் உயிர் பெற்றதற்கு, பரகாயப் பிரவேசஞ்செய்யும் வல்லமையுடைய யோகிகளின்உயிர் தம்முடம்பைவிட்டுச் சென்று மீண்டும் அவ்வுடம்பில்தானே பற்றுக்கொண்டு வருதலை உவமை காட்டினர். கதி - செல்லுதலென்று பொருள்படும் வடசொல்: அச்சொல் உயிர் தன்னுடம்பினின்று வேற்றுடம்பிற் செல்லும் பரகாயப் பிரவேசத்தைக் காட்டிற்றென்னலாம். பி-ம்:—[1]கற்றங்கியல். [2]வடிவின்னுயிர். [3]மாருடுவ. [4]அருமையின், அருமையில். [5]பயவாதொருசெயல்போல், பயிலாதொருசெயலால். [6]உற்றங்குயிர்.

இச்செய்யுளுக்குப் பிரதியாகச் சிலபிரதியில் வேறுஒருபாடல் காணப்படுவது வருமாறு:—

கற்றங்கிய முழுமார்பிடைக் கவியின்கர மதனால்
உற்றோன்றிய குத்தின்வலி யதனாலுட லுளைவான்
பற்றின்றிய வொருமால்வரை யனையானொரு படியால்
மற்றங்குடல் பெற்றோருயிர் வந்தாலென வுய்ந்தான். (1141)

180.—மூர்ச்சைதெளிந்த இராவணன் அநுமானைக் கிட்டிச் சில கூறுதல்.

உணராநெடி துயிரா[1]வுரை யுதவாவெரி யுமிழா
இணையாருமி லவனேர்வர [2]வெய்தாவலி செய்தாய்

அணையாயினி யெனதூழென வடரா[3]வெதிர் படராப்
பணையார்புய முடையானிடை சில[4]விம்மொழி [5]பகர்வான்.

(இ - ள்.) உணர்ச்சிபெற்றுப் பெருமூச்செறிந்து பேச்சு வெளிக்கு வராமல் நெருப்புப்புறப்பட விழித்து, (தன்னை) ஒப்பார் எவருமில்லாத அநுமானுடைய எதிரே வந்து, 'இகல் செய்தவனே! இனி, என்றும் உண்டாகும் ஊழைச் சேர்வாய்' என்று நெருங்கியெதிரேபோய், பருமைபொருந்திய புயமுடையவனான அநுமானிடத்திற் பின்வருமாறு சிலமொழிகளைக் கூறலானான்; (எ - று.)—அவற்றை மேல் இரண்டுகவிகளிற் காண்க. என்றால் விளையப்போகிற விதிக்கு நீ இலக்காகவேண்டுமென்பது, 'அணையாயினி யெனதூழ்' என்பதன் பொருள். அணையாய் - உடன்பாட்டுமுற்று. பி-ம்:—[1]உணர்வுதியா. [2]வெய்தாய். [3]வெளி. [4]வன். [5]பகர்ந்தான். (1142)

181.—இதுவும் அடுத்தகவியும்-குளகம்: இராவணன் அநுமானுடைய திறமையைப் புகழ்ந்து பின்கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

வலியென்பது [1]முளதேயது நின்பாலது மறவோய்
அலி[2]யென்பவர் [3]புறநின்றவ [4]ருலகேழையு [5]மடர்த்தாய்
சலியென்றெதிர் மலரோனுரை [6]தந்தாலிறை சலியேன்
மெலிவென்பது [7]முணர்ந்தேனெனை வென்று[8]யினி [9]விறலோய்.

(இ - ள்) வீரனே! வலியென்பது ஒன்று உண்டே, அது உன்னிடத்தில்தான் உள்ளது; புறத்திலுள்ள வீரரெல்லாம் (உன்னைப் பார்க்குமிடத்து) அலி யென்றே சொல்லத்தக்கார்: உலகேழையும் அடர்த்தவனுவாய்; (எப்படி யெனின்)?—பிரமதேவனே என்னெதிரே (நீ) சலிப்பாய் என்று சொன்னாலும் சிறிதும் சலியாத நான் மெலிவென்பதனை (உன்னால்) அறிந்தேனன்றோ? வலிமையுடையோனே! இனி என்னை வென்றவனை யானாய்: (எ - று.)—பி-ம்:—[1]உளதேல். [2]என்பன. [3]புறநின்றன, பிறநின்றன. [4]உலகேழினும். [5]அடைத்தாய். [6]தாழ்ந்தால். [7]அறிந்தேன். [8]இகல். [9]என்றான். (1143)

182. *ஒன்றுண்டினி யுரைநேர்குவ துன்மார்பினை யொருகைக்*
[1]குன்றின்மிசை கடைநாள்விழு முருமேறெனக் [2]குத்தா
நின் [3]றிந்நிலை தருவாயெனி [4]னீயல்லவ ருளரோ
இன்றும்முனை யென்றும்முனை யிலையார்பகை யென்றான்.

(இ-ள்.) இப்போது (நான்) சொல்லவேண்டுவது ஒன்று உள்ளது; உன்னுடைய மார்பிலே மலையின்மீது யுகாந்தகாலத்திலே விழுகின்ற பேரிடிபோல என்னுடைய ஒரு கையாற் குத்தாநிற்கவும்(நீ) உயிர் நிலைத்திருக்கப் பெறுவாயானால், (பின்பு) உன்னைத்

தவிர்த்து வேறொருவர் (உலகில் நிலைத்திருப்பவர்) உளரோ? (அப்பால்) இன்றைக்கு உள்ளவனாயிருப்பதுபோலவே என்றைக்கும் இருப்பவனாவாய்; (உனக்கு) வேறோர் பகையில்லை என்றுகூறினான், (இராவணன்); (எ - று.) பி - ம்:—[1] குன்றின்னெடுங், குன்றின்னிடை. [2] குத்த, குறித்தால், குளித்தால். [3] உன்னிலை. [4] நின்னோர் பிறர். (1144)

183.—அனுமான் இராவணனைக்கொண்டாடிக் குத்துமாறு தன் மார்பைக் காட்டுதல்.

என்றானெதிர் சென்றானிக லடுமாருதி யெனைநீ
வென்றாயலை யோ[1]வுன்னுயிர் வீடாதுரை செய்தாய்
நன்றாக[2]நின் னிலைநன்றென நல்காவெதிர் நடவாக் [தான்.
குன்றாகிய திர[3]டோளவன் [4]கடன்கொள்கெனக் கொடுத்

(இ - ள்.) (தன்) வல்லமையால் (பகைவரை) அழிக்கவல்லவனும் குன்றையொத்த திரண்ட தோளனுமாகிய அநுமான், என்று கூறிய இராவணனுடைய எதிரேபோய், (என் குத்தினால்) உன்னுயிரொழிந்து விடாமல் (என்னெதிரேநின்று) பேசினையாதலால் என்னை நீ வென்றவனேயாவாயல்லையோ? உன்னிலை செவ்வனே நன்று என்று (அவ்விராவணனைக் கொண்டாடித் தன் மார்பை) நல்க, அவனெதிரே இராவணன் நடந்துசென்று கடன் பெற்றுக்கொள்க என்று குத்தலானான்; (எ-று.)

இங்குவரும் வீரசம்பாஷணையின் திறம் வேறுஎந்தக் கவியினிடமாவது காணஇயலுமோ? பின்னிரண்டடிகட்கு-நன்றாக நின்னிலை நன்று என்று இராவணனைக் கொண்டாடி, அவனெதிர் நடந்துசென்று,குன்றாகிய திரள்தோளவனாகிய அநுமான் உன்கடனைப் பெற்றுக்கொள்க என்றுதன்மார்பைக்காட்டினான் என உரைகாணல் சிறவாது. முன்னர், "எதிர்சென்றானிகல் அடுமாருதி" என்றபின்னை, மறுபடியும் அவனுக்கே 'எதிர்நடவா' என்று சொல்லல் பொருந்தாது: மற்றும் 'நல்கா' என்றதன் நயமும் காண்க. பி-ம்:—[1] இன்றுயிர். [2] உன்வலிதான், உன்னிலைநன்று. [3] தோளவுன். [4] கொள்ளேன். (1145)

184.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - குளகம்: இராவணன் குத்த, அநுமான் சலித்ததைத் தெரிவிக்கும்.

உறுக்கித்தனி யெதிர்நின்றவ னாத்திற்றன தொளிர்பல்
இறுக்கிப்பல நெடுவாய்மடித் தெரிகண்டொறு [1]மிழிய
முறுக்கிப்[2]பொறி நிமிரக்[3]கர நெரியத்திசை முரியக்
குறுக்கி[4]கிரி நெடுந்[5]தோள்புற நிமிரக்கொடு குத்த.

(இ-ள்.) (தன்னுடைய நீண்டபல வாயைமடித்து விளங்குகின்ற பல்லாற் கெட்டியாகக் கடித்துக்கொண்டும் கண்கள் தோறும் நெருப்புப்புறப்பட அனற்பொறிகள் உக்கிரமாக மேலெ

மூவும் கோபித்து, திசைமுரியுமாறு கைகளை நெரியக் குறுக்கி நெடியமலை போன்ற தோளுக்கு வெளியே செல்லக் கொண்டு போய்த் தனியே யெதிரே நின்றவனை அநுமானுடைய மார்பிலே (இராவணன்) குத்தாநிற்க,—(எ-று.)—"சலித்தான்" (185) என்க.

இராவணன் உக்கிரத்தோடும் வலிமையொடும் குத்தின இயற்கையை இனிதாக எடுத்து உரைத்திருத்தலினால், இச்செய்யுள் **தன்மைநவிற்சியணியாம்.** முதலில் இராவணன் குத்த, அப்பால் அநுமான் குத்த, மீண்டும் இராவணன் குத்தினனென்று முதனூல் கூறும். **பி-ம்:—**[1]உமிழ. [2]பொதிநிமிரப், பொதிசிமிர்பல். [3]பலவிரன்முரியதிசையக், பலவிரனெரியத்திசைமுரியத். [4]கரம். [5]தோளுறநிரைகைக்கொடு. (1146)

185. **பள்ளக்கடல் கொள்ளப்படர் படிபேரினும் [1]பதையா**
[2]வள்ளல்பெரு [3]வெள்ளத்தெறுழ் வலியாரினும் வலியான்
கள்ளக்கரை யுள்ளத் [4]ததிர் கழல்வெய்யவன் கரத்தால்
தள்ளத்தளர் வெள்ளிப்பெருங் கிரியாமெனச் சலித்தான்.

(இ-ள்.) ஆழமாகிய கடல் கொள்ளுமாறு பரவிய பூமி அழியும்போதும் [யுகாந்தகாலத்திலும்] அழியாத வள்ளலும் பெருவெள்ளம்போலும் வலிமைபடைத்த வலியவரினும் வலியவனுமான அநுமான்.—கள்ளத்தனத்தினால் மாசுபடிந்த மனத்தையும் அதிரும் வீரக்கழலையுடைய கொடியவனை இராவணன் (தன்) கையினால் (குத்தித்) தள்ளியபோது தளர்ந்திட்ட வெள்ளிப் பெருமலையான கைலாசம்போலச் சலித்தான்; (எ-று.)—**பி-ம்:—**[1]பதையான். [2]வள்ளப். [3]வெள்ளத்துறு. [4]எதிர். (1147)

வேறு.

186.—இராவணன் குத்தினால் அநுமான் சலித்தபோது நிகழ்ந்தன.

சலித்த காலையி னிமையவ [1]ருலகெலாஞ் சலித்த
சலித்த தாலறஞ் சலித்தது மெய்ம்மொழி தகவுஞ்
[2]சலித்த தன்றியும் புகழொடு சுருதியுஞ் சலித்த
சலித்த நீதியுஞ் சலித்தது கருணையுந் [3]தவமும்.

(இ-ள்.) (அநுமான் இராவணனுடையகுத்தினால்) சலிப்படைந்தபோது தேவரின் உலகெல்லாமும் சலித்தன; தருமமும் சலித்தது; உண்மைமொழி யென்பதும் சலித்தது; நற்குணமும் சலித்தது; அன்றியும், புகழுடனே சுருதியும் சலித்தன; நீதியென்பதும் சலித்தது; கருணையும் தவமும் சலித்தன; (எ-று.)—உண்மை நீதி முதலிய எல்லா நற்குணங்கட்கும் இடமான அநுமானுக்குத் தீங்கு நேருமோ என்று தேவருலகம் முதலிய யாவும் சலித்தன என்க. **பி-ம்:—**[1]உலகொடுஞ். [2]சலித்த நன்றியுஞ் சுருதியுமிருதியும், சலித்த தந்தையும் புகழொடுசுருதியும், சலித்தநீதியுஞ் சலித்தன..., சலித்த நன்றியுந்தவமொடுசுருதியும். [3]பலவும். (1148)

187.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - வானரத்தலைவர் அப்போது இராவணன்மேல் மலைகளை யெறிதலைத் தெரிவிக்கும்.

அனைய காலையி னரிக்குலத் தலைவரவ் வழியோர்
[1]எனைய ரன்னவர் [2]யாவரு [3]மொருகுவ டேந்தி
நினைவின் முன்னெடு விசும்பொரு வெளியின்றி [4]நெருங்க
[5]வினையி [6]தென்றறித் திராவணன் மேற்செல விட்டார்.

(இ-ள்.) (அனுமான் சலித்ததுகண்ட) அப்போது ஆங்கிருந்தவரான வானரத்தலைவர் எத்தனைபேருண்டோ அவர் யாவரும் 'நெருக்கடியில் இதுவே (செய்வதற்கு உரிய) தொழில்' என்று தெரிந்து, (ஒவ்வொருத்தர்) ஒவ்வொரு மலைவீதம் ஏந்தி வந்து, நினைப்பதற்குமுன் நீண்ட ஆகாசத்தில் வெற்றிடமென்பது சிறிதுமில்லாமல் இராவணன்மேல் தங்கும்படி விட்டார்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]எனைவர். [2]அனைவரும். [3]இருங், ஓர். [4]நிமிர. [5]வினையம், வினையது. [6]நன்றிதென்று. (1149)

188. **ஒத்த கையின ரூழியி னிறுதியி னுலகை**
மெத்த [1]மீதெழு மேகத்தின் விசும்பெலா [2]மிடையப்
பத்து [3]நுறுகோ டிக்குமேற் பனி[4]படு சிகரம்
[5]எத்த மேற்செல வெறிந்தனர் பிறிந்தன ரிமையோர்.

(இ - ள்.) ஒத்த தோள்வலிமையையுடையவர்களான வானரர்கள், ஊழிக்காலத்திறுதியிலே உலகை யழிக்குமாறு மேலேயெழுகின்ற மேகங்கள்போல வானமெல்லாம்நிறையப் பத்துநூறுகோடி யென்னும் கணக்குக்கு மேற்பட்டனவான பனிமிகுந்துள்ள மலைகளை மோதித்தாக்குமாறு செல்லும்படி அந்த இராவணன்மேலெறிந்தார்; இமையோரும் (அச்சத்தினால் வானத்தை விட்டு) அப்பாற் சென்றனர்; (எ - று.)—சிகரம் - மலைக்கு, இலக்கணை. பி - ம்:—[1]மொய்த்து, மேய்ந்து. [2]மறையப், மறைப்பப். [3]நூறிரு. [4]படர். [5]எத்தி. (1150)

189.—இரண்டுகவிகள்-வானரர் வீசியெறிந்த மலைகளின் வருணனை.

[1]தருக்கி [2]வீசிட [3]விசும்பிட [4]மின்மையிற் றம்மின்
நெருக்கு கின்றன [5]நின்றன சென்றில நிறைந்த
அருக்க னும்[6]மறைந் தானிருள் விழுங்கிய தண்டஞ்
[7]சுருக்க முற்றன ரரக்கரென் றிமையவர் சூழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) (கீழ்க்கூறியவாறு) செருக்குக்கொண்டு (வானரர்கள் மலையை) வீசினதனால், ஆகாயத்திலும் இடமில்லாமையால் (அம்மலைகள்) தமக்குள் செருக்குகின்றனவாய் நின்று அப்பாற்செல்லாமல் நிறைந்தன; (அவற்றால்) சூரியனும் மறைந்திட்டான்; (மறையவே), இவ்வுலகம் இருளால் விழுங்கப்பட்டது; அரக்கர்கள் குறை

யலானார்க ளென்று தேவர்கள் எண்ணினார்கள்; (எ - று.)—இச் செய்யுள், சிலபிரதியில், "இரிந்து" (191) என்றதன்பின். பி-ம்:—[1]தருக்கின். [2]வீசின. [3]விசும்பிடை. [4]வின்மையில். [5]சின்றிலசென் றவை நிறைய. [6]மறைந்தார். [7]வருக்கமற்றனர்...மகிழ்ந்தார். ()

190\. [1]ஒன்றி னொன்றுபட் [2]டுடைவன விடித்துரு [3]மதிரச்
[4]சென்று [5]வன்பொறி மின்பல [6]செறிந்திடத் தெய்வம்
வென்றி வில்லென [7]விழுநிழல் விரிந்திட [8]மேன்மேற்
கன்றி யோடிடக் [9]கனமழை நிகர்த்தவ கற்கள்.

(இ - ள்.) அம்மலைகள், ஒன்றன்மீது ஒன்றுபட்டு உடைவன வாகி, இடிபோல இடித்து அதிர்ச்சிபெற்றுச்சென்று (மோதும் போது தோன்றிய) வலிய தீப்பொறிகளினாற் பல மின்னல்கள் நெருங்கவும், வெற்றிபொருந்திய இந்திரவில்போல (தம்மிடத் துள்ள மணிகள் முதலியவற்றால்) தோன்றியவொளி விரிந்திடவும், மேன்மேற் கோபம்முதிர்ந்தாற்போல விரைந்து செல்வதனால் பெருமழையை யொத்தன; (எ - று.)—இச்செய்யுளில் ஒன்றி னொன்றுபட்டுடைதல் முதலிய மழைக்குஉள்ள தன்மைகள் யாவும் மலைகட்குக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் "இரிந்து" என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின் காணப் படுகின்றது. உரும் - இடி. நிழல் - ஒளி. கற்கள் - மலைகள். பி-ம்:—[1]ஒன்றை. [2]ஓடிவன, ஓடின. [3]உதிர. [4]சென்ற. [5]வான் பொறிமீப்பல. [6]சிந்திட. [7]விழுநிலம்விழுந்திட, விழுகிலவிழுந்திட, இருநிலம்வீழ்ந்திட. [8]மேனி. [9]கன்மழை எனவும்படிக்கலாம். ()

191.—அப்போது அம்மலைகளால் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி.

இரிந்து [1]நீங்கிய திராக்கதப் பெரும்படை யெங்கும்
விரிந்து சிந்தின வானத்து மீனொடு [2]விமானஞ்
[3]சொரிந்த வெம்பொறி படக்கடல் சுவறின [4]தோற்றங்
கரிந்த கண்டகர் கண்மணி யெனப்பல [5]கழறில்.

(இ - ள்.) (அம்மலைகளால்), இராக்கதருடைய பெரிய சேனை யானது, நிலைகெட்டு ஓடிவிட்டது; வானத்தில்தோன்றும் நட்சத் திரங்களுடனே விமானங்கள், விரிவுகொடுத்து எங்குஞ் சிந்த லாயின; (அப்போது) சொரிந்த கொடிய நெருப்புப்பொறிபட்ட தனால் கடல்நீர் வற்றினவாக(ப் பிறகு ஆங்கு)த் தோன்றியதோற் றத்தைப்பற்றிச் சொல்லுமிடத்துக் கரிந்துபோன அரக்கரின் பலவகையான கண்ணின்விழி யென்றுகூறுதற்கு (த் தகும்): (எ - று.)—நீர்வற்றியபின் கடலிற் கரிந்து காணப்பட்டபலவகை மச்சங்கள், கண்டகரான அரக்கரின் கண்மணி யெனத்தகு மென் றார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. வினைமுற்று வருவித்துக்கொள்க. பி-ம்:—[1]நீங்கிய. [2]மானம். [3]சொரிந்து. [4]தோல்கள். [5]கழறி. (1153)

192.—எறிந்த மலைகளை அம்புகளால் இராவணன் துண்டுபடுத்தல்.

இறுத்த தின்றுல கென்பதோர் துமுலம்வந் தெய்தக்
கறுத்த சிந்தைய னிராவண னனையது கண்டான்
[1]ஒறுத்து வானவர் புகழுண்ட பாரவில் [2]வளைய
அறுத்து நீக்கின னுயிர கோடிமே லம்பால்.

(இ - ள்.) அங்ஙன் வானரர் மலைகள் வீசியதைக் கண்டவனான இராவணன் கோபித்தமனமுள்ளவனாகி, (போரில் வானவர்களை) அடர்த்து (அவ்) வானவரின்புகழைக் கைப்பற்றிய பெருமை பெற்ற (தன்) வில் வளைய, இன்றைக்கு உலகம் முறிந்ததென்று ஓர்பேரொலி (எங்கும்) உண்டாக, (அவ்வில்லினின்று வெளிப்பட்ட) மிகப்பல அம்புகளால் (அம்மலைகளை) அறுத்தொழித்தான்; (எ - று.)—இனி, துமுலம்வந்தெய்த, அனையது - அவ்வாறு மலைகள் வீசியதை, இராவணன், கண்டானாகி, அறுத்துநீக்கினன் என்று உரைத்தலுமாம். துமுலம் - குழப்பமுமாம். பி - ம்:—[1]ஒறுத்த. [2]உளைய. (1154)

193.—இராவணன் அம்புகளால் துண்டுபடுத்திய மலைகள் குறுந் துகளாய்ச் சாம்பராதல்.

காம்பெ லாங் [1]கடுந் துகள்படக் களிறெலாந் [2]துணியப்
பாம்பெ லாம்பட [3]யாளியு முழுவையும் பாறக்
[4]கூம்பன் மாமர மெரிந்துகக் குறுந்துகள் [5]நெருங்கச்
சாம்ப ராயின தடவரை சுடுகணை தடிய.

(இ - ள்.) சுடுகின்ற (இராவணனது) அம்புகள் துணித்ததனால் (வானரர் பொழிந்த)மலைகள்,—(தம்மிடத்துள்ள) மூங்கில்களெல்லாம் சிறுதுகளாகவும், யானைகளெல்லாந் துண்டுபடவும், பாம்புகளெல்லாம் அழியவும், யாளிகளும் புலிகளும் உயிர்மாறவும்,— குவிதலையுடைய பெரிய மரங்கள் எரிந்து சிந்தவும் பெரிய மலைகள் குறுந்துகளாய் நெருங்கும்படி சாம்பராய்விட்டன;(எ-று.) —பி-ம்:—[1]களப்பட்டன. [2]துமியப். [3]ஆளியும். [4]கூம்பர்மாமர மெரிந்திட, கூம்புமால் வரைமாமரம். [5]நுறுங்க. (1155)

194.—வானவர் இராவணனது திறமையைக்கண்டு கைவிதிர்த்தல்.

உற்ற வா [1]றென் று மொன் று நூ றுயிர முருவா
இற்ற வா[1]றென் று மிடிப்புண்டு பொடிப்பொடி [2]யாகி
அற்றவா[1]றென் று [3]மரக்கனை [4]யடுசிலை கொடியோன்
கற்றவா [1]றென் றும் வானவர் கைத்தலங் குலைந்தார்.

(இ - ள்.) (அந்த இராவணனம்புகள்) மேலேபாய்ந்தவிதம் என்னே!) என்றும், ஒருமலை இலட்சம் உருவாக முறிந்தவகை

(என்னே!) என்றும், (ஒன்றோடொன்று) மோதுண்டு பொடியாயற்றவிதம் (என்னே!) என்றும், அரக்கனான இராவணனைக் குறித்து 'இந்தக்கொடியோன் (பகைவரை) அடுகின்ற விற்படையைக் கற்றுள்ளவகை (என்னே!)' என்றுஞ்சொல்லித் தேவர்கள் கைந்நடுக்கங்கொண்டனர்; (எ-று.)—ஆறு என்பவற்றின் பின் வியப்பைக் குறிக்கும் முடிக்குஞ் சொற்கள் தொக்குவந்தன. பி-ம்:—[1]கண்டும். [2]ஆக்கி. [3]அழற்கணை. [4]அடுசிலைக். (1156)

195.—மலைகளைப் புழுதியாக்குதலும், அவை கடலைத்தூர்த்தலும், வானரருடலிலிருந்து உதிரம் பெருகுதலும்.

அடறு டைத்துமென் றரிக்குல வீரரன் றெறிந்த
திடறு டைத்தன தசமுகன் [1]சரமவை திசைசூழ்
கடறு டைத்தன [2]களத்தினின் றுயர்தரும் பூமி
உடறு டைத்தன வுதிரமுந் துடைத்ததொண் புடவி.

(இ-ள்.) (இராவணனுடைய) வலிமையை யொழித்து விடுவோமென்று வானரக்குல வீரர்கள் அன்று எறிந்த மலைகளைத் தசமுகனுடைய அம்புகள் ஒழித்தன; அங்ஙனம் மலைகள் பொடியானவை, திக்குக்களிற் சூழ்ந்துள்ள கடலைத் தூர்த்தன; (அக்காலத்துப்) போர்க்களத்தினின்று எழுந்த தூளிகள் (வீரரின்) உடலிற் சென்று பரவின; (சரங்கள் பட்டதனாற் பெருகிய) இரத்தமும் அழகிய பூமியைத் துடைத்தது; (எ-று.) திடல்-மலை. துடைத்த லாகியவினை பலமுறை வந்தது சொற்பின்வருநிலை. பி-ம்:—[1]சிரம். [2]களத்து நின்றவர். (1157)

196.—வீரர்களின்மேற் பின்னும் இராவணன் சரமழை பொழிதல்.

கொல்வ [1]னிக்கண மேமற்றிவ் வானரக் குழுவை
வெல்வன் மானிட ரிருவரை யெனச்சினம் [2]வீங்க
வல்வன் வார்சிலை பத்துட [3]னிடக் [4]கையின் வாங்கித்
தொல்வன் மாரியிற் [5]றொடர்வன [6]சுடுசரந் துரந்தான்.

(இ-ள்.) 'இந்தக்கணமே இந்த வானரக்கூட்டத்தைக் கொல்வேன்; மற்றும் மானுடர் இருவரையும் வெல்வேன்' என்று கருதிச் சினம் (மனத்திற்) பொங்க, (இராவணன்), மிக வலிய நீண்ட பத்துச் சிலைகளை இடக்கையிலேஒருசேர எடுத்து, பழைய வலிய மழைபோலத் தொடர்ந்துவருவனவாகிய சுடுகின்ற அம்புகளை(ப் பத்து வலக்கைகளாலும்) தொடுத்துவிட்டான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]இப்பொழுது, இக்குறி, இக்கிரிவீசிய. [2]வீங்கி. [3]பல்தடக். [4]கையால். [5]சுடர்நெடுஞ். [6]நெடுஞ். (1158)

197.—எங்கும் இராவணனுடைய அம்புகளே யாதல்.

ஐயி ரண்டுகார் முகத்தினு மாயிரம் பகழி
கைக ளீரைந்தி ஞலும்வெங் கடுப்பினிற் [1]றெடுத்துற்று
எய்ய [2]வெஞ்சின வானமு மிருநில வரைப்பும்
மொய்கொள் வேலேயுந் திசைகளுஞ் சரங்களாய் [3]முடிந்த.

(இ - ள்.) பத்து விற்களிலும் ஆயிரம் அம்புகளைப் பத்துக் கைகளினாலும் மிக்க வேகத்துடனே தொடுத்து (இராவணன்) எய்ததனால், (மற்றை நான்கு பூதங்களையும்) கடந்துநின்ற ஆகாயமும் பெரிய பூமிப்பரப்பும் வலிமையைக்கொண்ட கடலும் திக்குக்களும் சரங்களாகவே முற்றுப்பெற்றன; (எ-று.)—எஞ்சுதல்-கடத்தலாதலை, "இரக்குவாரே னெஞ்சிக்கூறேன்" என்ற இடத்துங் காண்க. பி-ம்:-[1]தொடுப்புற்று. [2]அஞ்சின [3]முடித்தான்.

198.—படுகளச்சிறப்பு.

அந்தி வானக மொத்ததவ் வமர்க்கள முதிரஞ்
[1]சிந்த வேலேயுந் திசைகளு நிறைந்தன [2]சரத்தாற்
பந்தி பந்தியாய் [3]மடிந்தது வானரப் பகுதி
வந்து மேகங்கள் படிந்தன [4]பிணப்பெரு மலைமேல்.

(இ - ள்.) அந்தப் போர்க்களமானது,—உதிரஞ் சிந்தியதனால் அந்திவானத்தை யொத்திருந்தது; கடலும் திக்குக்களும், அம்புகளால் நிறைந்தன; வானரசேனை, வரிசைவரிசையாய் மடிந்து வீழ்ந்தது; (அப்படிவீழ்ந்தவானரப்)பிணங்களாகிய பெரியமலை மேல் மேகங்கள் வந்து படியலாயின; (எ - று.)—வானரப் பிணக் குவியலை மேகங்கள் மலையென மயங்கி அதன்மேற்படிந்தன என்றது-மயக்கவணி. பகுதி யென்பது சேனையென்னும்பொருளதாதலை, 'சேனைபகுதி பாடி பலம் படை" என்ற பிங்கலந்தையாலும் அறிக. பந்தி = பங்க்தி. பி-ம்:—[1]சிந்தி. [2]சினத்தாற், சிரத்தாற். [3]முடிந்தன. [4]நெடும் பிணமலைமேல். *(1160)*

199.—சில வானரத்தலைவரின் நிலைமை.

நீல னம்பொடு [1]சென்றில னின்றில [2]னனிலன்
கால ஞர் [3]வயத் தடைந்தில னேவுண்ட கவயன்
ஆல [4]மன்னதோர் சரத்தொடு மங்கத னயிர்த்தான்
சூல மன்னதோர் வாளியாற் சோம்பினன் சாம்பன்.

(இ-ள்.) நீலனென்பவன், (தன்மீது படிந்த) அம்பினாற் செல்ல மாட்டாதவனாயினன்; அனிலன், நிற்கமாட்டாதவனாயினன் [கீழே விழுந்திட்டானென்றபடி]; அம்பினால் தைக்கப்பட்ட கவயனென்பவன், (இன்னும்) யமனுடைய வசத்திலே யாகவில்லை (என்பதே குறை); [மூர்ச்சித்துக்கிடந்தானென்றபடி]; அங்கதன் விஷத்தை யொத்த சரத்துடனே உயிர் தங்குமோ தங்காதோ என்று ஐயங்கொண்டு கிடந்தான்; சாம்பன் சூலப்படையையொத்த

அம்பினால் ஒன்றுஞ் செய்யமுடியாதவனாயினான்; (எ - று.)—
பி-ம்:—[1]நின்றிலன்சென்றிலன். [2]நிலத்தான், அனலன். [3]வசத்.
[4]அன்னபோரங்கதன் சரத்தொடுமயர்ந்தான். (1161)

200.—வானரப்படை நிலைகுலையக்கண்டு இலக்குமணன் சினத்தல்.

[1]மற்றும் வீரர்தம் மருமத்தி னயிலம்பு மடுப்பக்
கொற்ற வீரமு மாண்டொழிற் செய்கையுங் குறைந்தார்
சுற்றும் வானரப் பெருங்கட ருலைந்தது [2]தொலையாது
உற்று [3]நின்றவ ரோடின [4]ரிலக்குவ னுருத்தான்.

(இ-ள்.) மற்றுமுள்ள பெருவீரர்கள்,—தம்முடைய உயிர்நிலைகளிலே கூர்மையான அம்புகள் பாய்ந்ததனால், வெற்றிபொருந்திய வீரமும் ஆண்டொழிற்கு ஏற்ற செயலும் ஒழியப்பெற்றார்; சுற்றுமுள்ள வானரப்பெருஞ் சமுத்திரமானது அழிந்திட்டது; (வானரரில்) அழியாது (உயிருடன்) பொருந்தி நின்றவர் ஓட்டம் பிடித்தனர்; (அதுகண்டு) இலக்குவன் சினங்கொண்டான்; (எ - று.)—
பி-ம்:—[1]மற்ற. [2]குலைவால். [3]நின்றவரோடியே, நின்றனவோடின
[4]இலக்குவற் குரைத்தார், இலக்குவற்குரைத்த. (1162)

201.—இலக்குமணன் இராவணனெய்த அம்புகளையெல்லாம் விலக்கி அவனுடைய பத்துவிற்களையும் அறுத்துவிடுதல்.

நூறு கோடிய நூறுநூ றுயிர கோடி
வேறு வேறெய்த சரமெலாஞ் சரங்களால் விலக்கி
ஏறு சேவகன் றம்பியவ் விராவண னெடுத்த
ஆறு நாலுவெஞ் சிலையையுங் [1]கணைகளா லறுத்தான்.

(இ - ள்.) நூறுகோடிக் கணக்குள்ளனவும் நூறுநூறுயிர கோடிக்கணக்குள்ளனவுமாக வேறுவேறாக (இராவணன்) எய்த அம்புகளையெல்லாம், மிகுகின்ற வீரத்தன்மையையுடைய இராமபிரானது திருத்தம்பியான இலக்குமணன், (தன்) அம்புகளால விலக்கி, அவ்விராவணன் (தன் பத்துக் கைகளிற்) பிடித்துள்ள பத்துக் கொடிய விற்களையும் (தன்) அம்புகளாலறுத்திட்டான்;
(எ - று.)—பி - ம்:—[1]சரங்களால். (1163)

202.—வானவர் முதலியோரின் மகிழ்ச்சியும், அரக்கரின் வருத்தமும்.

ஆர்த்து வானவ ராவலங் கொட்டின ரரக்கர்
வேர்த்து நெஞ்சமூப வெதுமபினர் வினையறு முனிவர்
தூர்த்து [1]நாண்மலர் சொரிந்தன [2]ரிராவணன் றேளைப்
பார்த்து வந்தனன் குனித்தது [3]நல்லறம பாடி.

(இ - ள்.) வானவர்கள், (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரஞ்செய்து வாய் கொட்டினார்கள்; (இரு) வினைகளினின்று நீங்கிய முனிவர்,

அன்றுமலர்ந்த மலர்களைச் சொரிந்து போர்க்களத்தை நிரப்பினர்; நல்லறம், பாடிக்கொண்டு கூத்தாடிற்று; அரக்கரோ, வேர்த்து நெஞ்சழும் வெதும்பினர்; இராவணன் (இலக்குவனுடைய) தோள்வலியைக் கண்டு உவந்தனன்; (எ - று.)

மேலிரண்டுகவிகளில் இராவணன் இலட்சுமணனது வீரத்தைப் புகழ்ந்து கூறுதலைக் காணலாம். தூர்த்துச்சொரிந்தனர் = சொரிந்துதூர்த்தனர்: விகுதி பிரித்துக் கூட்டல். தோள் - தோள் வலிமைக்குத் தானவாகுபெயர். பி-ம்:—[1]நன்மலர். [2]இலக்குவன், இராமனுங். [3]வானரம்படியில். (1164)

203.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - இலக்குமணன் தோள்வலியை இராவணன் கண்டு அதிசயித்துக் கூறுதலைக் குறிக்கும்.

நன்று [1]போர்வலி [2]நன்றுபோ ராள்வலி வீரம்
நன்று நோக்கமு நன்றுகைக் கடுமையு நன்று
நன்று கல்வியு நன்று [3]நின் றிண்மையு நலனும்
என்று கைம்மறித் திராவண னொருவனீ யென்றான்.

(இ - ள்.) '(உனது) போர்செய்யும்வலி, நன்று:போரைக் கைக்கொண்டு ஆள்கின்ற (உடல்) வலிமையோடுகூடிய வீரமும், நன்று; (பார்க்கும்) பார்வையும் நன்று; கை விசையும், நன்று; கல்வியும் நன்று; நின் திண்ணிய தன்மையும், நன்று; (உன்னுடைய போர் செய்யும்) அழகும் நன்று' என்று இராவணன் சொல்லி, (அதிசயந் தோன்றக்) கையை மடக்கிவைத்துக்கொண்டு, நீ ஒப்பற்றவனென்று, (இலட்சுமணன் திறம் முதலியவற்றை அதிசயித்துக்) கூறினான்; (எ - று.) பி-ம்:—[1]தோள். [2]நன்றதொராள்வினை. [3]நின்றூண்மை. (1165)

204. **கானி [1]னன்றிகற் கரன்படை படுத்தவக் கரியோன்**
தானு மிந்திரன் றன்னையோர் தனுவலந் தன்னால்
வானில் வென்றவென் மதலையுய வரிசிலை [2]பிடித்த
யானு [3]மல்லவர் [4]யாருனக் கெதி [5]ரென்றுமிசைத்தான்.

(இ - ள்.) தண்டகவனத்திலே அக்காலத்தில் [முன்பு] வலிமைபெற்ற கரனுடைய சேனைகளை யொழித்த அந்தக் கருநிறமுள்ள இராமனும், இந்திரனை(த் தன்னுடைய) ஒப்பற்ற வில் வன்மையினால் சுவர்க்கலோகத்திலே வென்ற என் குமாரனை இந்திரசித்தும், கட்டமைந்த வில்லை(க் கையிலே) பிடித்துள்ள யானும் அல்லாத வேறு எவர் உனக்கு ஒப்பாவர்? என்றும் (இராவணன்) கூறினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]வன்றிறல். [2]மடித்த. [3]அல்லது. [4]உனக்கெதிரன்று. [5]என. (1166)

205.—இராவணன் தான் பிரமனிடத்துப் பெற்ற வேற்படையை இலட்சுமணன்மீது எறிதல்.

வில்லி னுலிவன் வெலப்படானெனச் [1]சினமீ வீங்கக்
கொல்லு நாளு[2]மின் றிதுவெனச் [3]சிந்தையிற் கொண்டான்
பல்லி னுலித முதுக்கினன் பருவலிக் கரத்தால்
எல்லி னன்முகன் கொடுத்ததோர் வேலெடுத் தெறிந்தான்.

(இ - ள்.) இந்த இலட்சுமணன் வில்லினுல் வெல்லப்பட மாட்டானென்று கருதிச் சினம்பொங்க, (இராவணன்), '(இவனைக் கொல்ல) வேண்டிய நாளும் இன்றைக்கே: (ஆதலால்) நான் செய்யவேண்டிய தொழில்) இது (ஆகும்)' என(த் தன்) மனத்திலே தீர்மானித்து, பல்லினுல் உதட்டைக் கடித்துப் பருத்த வலியுள்ள கையினுற் பெருமைபெற்ற நான்முகன் கொடுத்ததொரு வேற்படையை எடுத்து (அந்த இலட்சுமணன்மீது) வீசினன்;

வில்லினுல் வெல்லமுடியாதென்பதைக்கண்டறிந்த இராவணன் இது தவருமல் இலட்சுமணனுயிரையழிக்குமென்று பிரமன் கொடுத்தவேற்படையை அவன்மீது எறிந்தானென்க. எல்-ஒளி: "எல்லேயிலக்கம்"; இது-பெருமையென்ற பொருளில் வந்தது: இனி, ஒளியென்றே கொண்டு வேலுக்கு அடையாக்கினுமாம். பி - ம்:—[1]மனம்வெதும்பாக். [2]என்றது. [3]சிந்தையுட். (1167)

206.—இராவணன்வேல் மார்பிடைச்செல்ல, இலக்குவன் அயர்ந்திருத்தல்.

எறிந்த காலவே லெய்தவம் பியாவையு [1]மெரித்துப்
பொறிந்து போயுகத் தீயுக விசையினிற் [2]பொங்கிச்
செறிந்த தாரவன் மார்பிடைச் சென்றது சிந்தை
[3]அறிந்த மைந்தனு மமர்நெடுங் களத்திடை [4]யயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்) எறிந்த யமன்போன்ற வேற்படையானது, (இலட்சுமணன்) எய்த அம்புகளெல்லாவற்றையும் எரித்து, (அவை) தீய்ந்து பொரிந்துபோய் ஒழிந்திடவும் (தன்னிடத்தினின்று) தீச்சிந்துமாறும் விரைவுடனே பாய்ந்துபோய், நெருங்கிய மாலையையணிந்த இலட்சுமணனது மார்பிலே பாய்ந்தது; (அதன் தன்மையை) மனத்திலுலறிந்த சிறுவனுகிய அவ்விலட்சுமணனும் நீண்ட போர்க்களத்திலே மூர்ச்சித்தாற்போற் கிடந்தான்: (எ - று.)—அம்புகளை இலக்குவன் தொடுத்தும் அவ்வேல் மார்பிற்பாய, அறிந்த அம்மைந்தன் அயர்ந்திருந்தானென்க. பொரிந்து=பொறிந்து: எதுகைநோக்கி வந்தது. பி - ம்:—[1]எறிந்து. [2]போகிச், போக்கிச். [3]அறிந்து. [4]அமைந்தான். (1168)

207.—இலட்சுமணன் அயர்ந்ததனுல் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி.

இரிய லுற்றது வானரப் பெரும்படை யிமையோர்
பரிய[1]லுற்றன ருலைந்தனர் முனிவரும் பகைத்தார்
விரிதி ரைக்கடற் கிரட்டிகொண் டார்த்தனர் விரவார்
[2]திரிகை யொத்தது மண்டலங் கதிரொளி [3]திரிந்த.

(இ - ள்.) பெரிய வானரசேனையானது, நிலைகெட்டு ஓடலாயிற்று; தேவர்கள் வருந்தத்தொடங்கினர்: முனிவர்களும் வருந்தித் துடித்தார்கள்: பகைவராகிய அரக்கர், விரிந்த அலைகளையுடைய கடலோசைக்கு இருமடங்கு ஓசையுண்டாக ஆரவாரித்தனர்: (அந்த அதிர்ச்சியால்) பூமண்டலமும் சக்கரத்தையொத்துச் சுழன்றது; சூரியன் ஒளியும் மாறுபட்டது; (எ - று.)

திரிந்த = திரிந்தது. திரிகை - சுழல்வதெனச் சக்கரத்துக்குக் காரணக்குறி. பி-ம்:—[1] உற்றவர், உற்றுணர்வு. [2] திரியலுற்றது. [3] திர்ந்த. (1169)

208.—இலட்சுமணன் அயர்ந்திருப்பதையுணர்ந்து அவனுடலைத் தூக்கிச்செல்லுமாறு அங்கு இராவணன் வருதல்.

அஞ்சி னானல னயன்றந்த வேலினு மாவி
துஞ்சி னானலன் றுளங்கினு[1]னென்பது துணியா [றெண்ணி
எஞ்சி லியாக்கையை யெடுத்துக்கொண் டகல்வனென்
நஞ்சி னாற்செய்த [2]நெஞ்சினன் [3]பாரின்மே னடந்தான்.

(இ - ள்.) '(இந்த இலட்சுமணன் நான் எறிந்ததான) பிரமதேவன் கொடுத்த வேலுக்கும் அஞ்சினனுமல்லன்; உயிரொழிந்தானுமல்லன்; உயிர்சோர்ந்துள்ளான்' என்பதைத் திண்ணமாக அறிந்து, (வலி) ஒடுங்குதலில்லாத (அந்த இலட்சுமணனது) உடம்பை எடுத்துக்கொண்டு அப்பாற்செல்வேனென்று நினைத்து, விஷத்தினாற் செய்ததுபோன்ற கொடிய நெஞ்சையுடையவனாகிய இராவணன், பூமியில் (இலட்சுமணன் கிடக்குமிடத்தைநோக்கி) நடந்துவந்தான்; (எ - று.)—நெஞ்சு என்னும் அருவப்பொருளை, 'நஞ்சினாற் செய்தநெஞ்சு' என உருவப்பொருளாக அமைத்த நயம் பாராட்டற்கு உரியது. எஞ்சில்+யாக்கை=எஞ்சிலியாக்கை: தனிக்குறில்... தன்னொழி மெய்ம்முன் யகரம் வர இகரம் தோன்றிற்று. பி-ம்:—[1] என்பதுங். [2] மனத்தினன். [3] பார்மிசை. (1170)

209.—இலட்சுமணனுடலை இராவணன் தூக்கமுயலுதல்.

உள்ளி வெம்பிணத் [1]துதிரநீர் வெள்ளத்தி னோடி
அள்ளி யங்கைக ளிருபதும் பற்றிப் பண் [2]டரன்மா
வெள்ளி யங்கிரி [3]யெடுத்தனன் வெள்கின னென்ன
[4]எள்ளில் பொன்மலை யெடுக்கலுற் றானென [5]வெடுந்தான்,

(இ - ள்.) (இலட்சுமணனுடலைத் தூக்கிச்செல்ல) நினைத்து வெவ்விய பிணங்களின் இரத்தப்பெருக்கிலே விரைந்துவந்து (தனது) இருபது அழகிய கைகளிலும் (அந்த இலட்சுமணனது உடலைக்) கவ்விப்பிடித்து, முன்பு சிவனுடைய சிறந்த வெள்ளிமலையாகிய கைலாசத்தைத் தூக்கியெடுத்த அவ்விராவணன், (பொன்மலையிருக்க வெள்ளிமலையை யெடுத்ததற்கு)நாணங்கொண்

டவன் போலவும் (அந்த அவமானம் தீரும்படி அதனினும் மேம்பட்ட) குற்றமற்ற பொன்மலையை யெடுக்கத்தொடங்கியவன் போலவும் எடுக்கத்தொடங்கினன்; (எ-று.)—இலக்குமணனுடல் பொன்மலையை யொத்திருப்பதுபற்றி, இவ்வாறு வருணித்தது - **தற்குறிப்பேற்றவணி.** வெள்ளிமலையெடுத்த இராவணன் வெள்கியதற்குக் காரணம், பொன்மலையிருக்கையில் அதனினும் மதிப்புக்குறைந்த வெள்ளிமலையையெடுக்கலுற்றதோடு அதன்கீழகப்பட்டு உடல்நசுக்குண்டதும் எனக்கொள்வாருமுளர். பி-ம்:— [1]உதிரத்திரேதத்தின். [2]ஆன்ற, அரன்றன், அமரின், அமலன். [3]எடுத்தது. [4]எள்ளிப். [5]எடுப்பான். (1171)

210.—இராவணன் இலட்சுமணனைத் தூக்கமுயலவும், தூக்கமுடியாதவனாதல்.

அடுத்த நல்லுணர் [1]வொழிந்தில னம்பரஞ் செம்பொன்
உடுத்த நாயகன் [2]றானென [3]வுணர்தலி னொருங்கே [போடு
[4]தொடுத்தவெண்வகை மூர்த்தியைத் [5]துளக்கிவெண் [6]பொருப்
எடுத்த தோள்களுக் கெழுந்தில னிராமனுக் கிளையான்.

(இ-ள்.) இராமனுக்கு இளையவனாகிய இலட்சுமணன்,—பீதாம்பரதாரியான தலைவன்தானென்று உணர்தலோடுகூடிப் பொருந்திய நல்ல அறிவுநீங்காமலிருந்தான்: (அப்போது) ஒருசேர வரிசையாகக் கூறப்பட்ட எட்டுப் பொருள்களைச் சரீரமாகவுடைய சிவபிரானைச் சலிக்கச்செய்து வெள்ளிமலையான கைலாசத்தோடும் எடுத்த (அந்த இராவணனுடைய) தோள்களுக்குத் தூக்கமுடியாதவனானான்: (எ - று.)

இராவணன் சிவபெருமானுடனே கைலாயமலையைத் தூக்கினவனாயினும், இலட்சுமணன் தான் விஷ்ணுவினமிசமாதலால் அந்நிலையைத் தியானித்து நிற்க, அவ்விராவணனுக்குத் தூக்கமுடியாதவனாயினனென்பது கருத்து. இராவணன் இலட்சுமணனைத் தூக்கிச்செல்லமுயன்றபோது அந்த இலட்சுமணன் இருந்த நிலையை, 'தான் விஷ்ணுவின்ஸ்வரூபம் என்ற அந்த உண்மையறிவுடனிருந்தானென்று முன்னிரண்டடிகள் காட்டும். விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபம் பக்தர்க்கு அன்றி, மற்றையோர்க்குப் பெரும்பாரமாகத் தோன்றுமென்க. இனி, ஒருசாரார் 'இலட்சுமணன் தான் விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபமென்பதை நினைத்தமையால், இராவணனுக்குப்பாரமானான்' என்று இச்செய்யுட்குக் கருத்துக்கூறுவர்: அது பொருந்தாது: தன்ஸ்வரூபத்தை நினைப்பது பாரமாதற்குக் காரணமென்பதற்கு ஒரு பிரமாணமுமில்லை: இனி, தனக்குக் காரணமான விஷ்ணுவைக் கருதினனென்று கூறலாமோ? எனின், அதுவும் பொருந்தாது: தானே விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபமாகையால் தன்னைத் தவிரத் தனக்கு நேர்ந்தாற்போல் தோன்றும் இடரைப் போக்குபவர் வேறொருவர் இல்லாமையாலென்க. இங்ஙனம் ஒரு வஸ்து இராவணனுக்கு எடுக்கமுடியாமற் பாரமாகவும் அநுமானுக்கு

எளிதில் தூக்கிச்செல்லும்படி இலேசாகவும் இருந்ததுபற்றியே ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் "*அசிந்த்யம்" என்றார்.

அம்பரம்-ஆடை. பஞ்சபூதங்கள் சூரியசந்திரர்கள் யாககர்த்தா என்ற இவ்வெட்டுப்பொருளைச் சிவபெருமான் தனக்குத் திருமேனியாகவுடையவனாதல்பற்றி, அஷ்டமூர்த்தியெனப்படுவன். பி-ம்:—[1] அழிந்திலன், அறிந்திலன். [2] தாளிணை. [3] உணர்ந்திலன். [4] தடுத்த. [5] துளக்கிய, தாங்கிய. [6] பொருப்பை. (1172)

211.—இலட்சுமணனுடலை இராவணன் தூக்க முயலும் போதைய நிலையின் வருணனை.

தலைகள் [1] பத்தொடுந் தழுவிய [2] தசமுகத் தலைவன்
நிலைகொள் மாக்கட லொத்தனன் [3] கரமபுடை நிமிரும்
[4] அலையை யொத்தன வதிலெழு [5] மாமதி யொத்தான்
இலைகொள் [6] தண்டுழா [7] யிலங்குதோ ளிராமனுக் கிளையான்.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணனது உடலைத்தூக்கமுயன்ற) பத்துத் தலைகளுடனே கூடிய இராவணேச்சுரன், நிலைத்திருக்கின்றதொரு கடலை யொத்திருந்தான்; பக்கத்தி லோங்கியுள்ள (அவனுடைய) கைகள், அலைகளை யொத்தன; (அவ்விராவணன் கையில் தோன்றும்) இலைகளைக்கொண்ட குளிர்ந்த துழாய்மாலை விளங்கப்பெற்ற தோளிணையுடைய இராமனுக்கு இளையவனான இலட்சுமணன், அந்தக் கடலில் தோன்றுஞ் சிறந்தசந்திரனை யொத்தான்; (எ-று.)—இராவணன் கடலையும் இலட்சுமணன் கடலில்தோன்றுஞ் சந்திரனையும் போன்றனரென்றார். அலை-சாதியொருமை. நிமிருமலையை என்பதை நிமிரும்மலையை எனப்பிரிப்பினுமாம்: அங்ஙனம் பிரிப்பின், உதயபர்வதத்தையென்க. பி-ம்:—[1] பத்துடன். [2] தசமுகன்றணவா. [3] தாம்பொடு, பாம்பொடு. [4] அலைகள். [5] அவிர்மதி, இரவியை. [6] தண்டொடை. [7] வயங்கு. (1173)

212.—அநுமான் திடீரெனவந்து இலட்சுமணனை யெடுத்துச்செல்லல்.

எடுக்க லுற்றவன் மேனியை யேந்துதற் கேற்ற
மிடுக்கி லாமையி னிராவணன் வெய்துயிர்ப் புற்றான்
[1] இடுக்கில் நின்ற [2] வம் மாருதி புகுந்தெடுத் தேந்தித்
[3] தடுக்க லாததோர் [4] விசையினி னெழுந்தயல் சார்ந்தான்.

---

*"ஹிமவாந் மந்தரோ மேரு:-த்ரைலோக்யம்வா, ஸஹாமரை: ஶக்யம் புஜாப்யாம் உத்தர்த்தும்-நஸங்க்யே பரதாநுஜ: ||ஶக்த்யாப் ராஹ்ம்யாபி ஸௌமித்ரி:-நாடிதஸ்து ஸ்தநாந்தரே—விஷ்ணோர சிந்தயம் ஸ்வம்பாகம்-ஆத்மாநம் ப்ரத்யநுஸ்மரத் ||" என்ற ஸ்ரீராமாயணஶ்லோகங்களும வ்யாக்யாநங்களும் இங்குக் காணத்தககன

(இ-ள்.) இராவணன் (தான்) எடுத்துச்செல்லத்தொடங்கி அந்த இலட்சுமணனுடைய மேனியைத் தூக்குவதற்குஏற்ப வலிமையில்லாமையினாலே வெம்மையாகப் பெருமூச்சுவிட்டான்; (எங்கோ) ஒரு மூலையிலிருந்த அந்த அநுமான், வந்து (இலட்சுமணனைக்கையிலே) ஏந்தியெடுத்துத்தடுக்கமுடியாத ஒருவிரைவுடனே எழுந்துபோய் அப்பாற்சேர்ந்திட்டான்; (எ-று.)— இடுக்கு-மூலை: இனி, இராவணன் குத்தியதனாலுண்டான சலிப்பு எனினுமாம்- பி-ம்:—[1] இடுக்குகின்ற, இடுக்குநின்ற, இடுக்கினிற். [2]போர். [3]தடுக்கலாகலா. [4]விசையினால், விசையினன். (1174)

213.—எளிதாக இலக்குமணனைத் தூக்கிச்செல்லும் அநுமானது வருணனை.

தொக[1]வொருங்கிய ஞான[2]மொன்றெவரினுந் தூயான்
தகவு [3]கொண்டதோர் [4]நண்பெனுந் தனித்துணை யதனால்
[5]அகவு காதலா லாண்டகை [6]யென்னினு மனுமன்
மகவு கொண்டுபோய் மரம்புகு மந்தியை [7]நிகர்த்தான்.

(இ-ள்.) தொகுதியாகச்சேர்ந்துள்ள ஞானம்பொருந்திய யாவரினுந் தூய்மைபெற்றவனான அநுமான்,—(இலட்சுமணன்) புருடோத்தமனாகிய பரம்பொருளேயாகியிருக்கவும், நன்மைபொருந்தியதோர் சிநேகமென்கின்ற ஒப்பற்ற துணையினாலும் தழைத்த பக்தியினாலும் (இலட்சுமணனைத் தூக்கிச்சென்று), மகவைச் சுமந்து கொண்டு மரம்போய்ச்சேரும்மந்தியையொத்தான்; (எ-று.) —பெண் குரங்கு எங்ஙனம் தன் குட்டியைச் சிறிதும் வருத்தமின்றித்தூக்கிச் செல்லுமோ, அங்ஙனம் இலட்சுமணனை அநுமான்இலேசாகத் தூக்கிச்சென்றமையைப் புலப்படுத்தலால் இது, இழிவுவமையாகாது: 'மிகுதலுங்குறைதலுந் தாழ்தலு முயர்தலும், பான்மாறுபடுதலும் பாகுபாடுடைய'' என்றார், தண்டியாசிரியர்.

'கைலாயமலையைச் சிவபெருமானுடனே பெயர்த்தெடுத்த இராவணனால் எடுக்கமுடியாத இளையபெருமாள் ஒருவானரனான அநுமானால் எளிதாகத் தூக்கிச்செல்லப்பட்டமை எப்படி?' என்று தோன்றும் ஐயத்தைப்போக்குவார் 'நண்பெனுந்தனித் துணையதனால் அகவுகாதலால்' என்றார்: ஸ்ரீவால்மீகிபகவானும் "வாயுஸூநோஸ்ஸுஹ்ருத்ஹ்வேந-பக்த்யாபரமயாசஸ: ஶத்ருணமப்ரகம்ப்யோபி-லகுத்வ மகமத் கபே:'' என்றார். இங்கு, இளையபெருமாள் அநுமானுக்கு இலேசாயிருந்ததற்குக் காரணம், அந்த அநுமானுடையநட்பே: மிகுந்த பக்தியும் உடையனாயிருப்பதுபற்றி இனிச்சொல்லவேணுமோ? இது மிகையே என்று கருத்துக்கூறுவர். விஷ்ணுவின் அமிசமாதலால் இயற்கையிற் பாரமாயிருக்கின்ற இளையபெருமாள், தன்னிடத்து நண்பும் பக்தியும்உடையவனாதலால் அநுமானுக்கு இலேசாயினனென்க. இதனால், தாம் கொண்டுள்ள மநுஷ்ய பாவ

னைக்கு ஏற்ப, ராமலக்ஷ்மணர்கள் துன்பமுற்றவர்போலவும் மூர்ச்சையடைந்தவர்போலவும் தோன்றுவராயினும், அவர்தம் இயற்கை மாறாதென்க. இந்தப்ரகரணத்தில் "ராவணன் ஸபரிகரனாய்க் கொண்டு எடுக்கப்புக்கவிடத்தில் நெஞ்சில் ஶாத்ரவத்தாலே [பகைமையாலே] எடுக்கமாட்டிற்றிலன்: திருவடி தனியனாயிருக்கச்செய்தேயும் நெஞ்சிற்செவ்வையாலே கருமுகைமாலை போலே எடுத்தேறிட்டுக்கொண்டு போனான்; இங்ஙனன்றாகில், ராவணனுக்குக் கனக்கவேணுமென்றும், திருவடிக்கு நொய்தாக வேணுமென்றும் அன்று: வஸ்துஸ்வபாவம் இருக்கும்படியாயிற்று இது" என்று பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்திருத்தல் காணத்தக்கது. பி - ம்:—[1]ஒதுங்கிய. [2]என்றெவரினுந்தூயான், அன்றேல்மற்றெவற்கும், என்றெவற்றிற்குந்தூயான், என்றெவற்றினுந்தூயான். [3]கண்டதென. [4]அன்பெனுந்தனித்துணையல்லால், அன்பெனுந்தனித்துணையதனால். [5]அகமுங். [6]ஆயினும். [7]ஒத்தான். (1175)

214.—இலட்சுமணன் தேற, அநுமான் இராமபிரானுள்ள இடத்தைச் சேர்தல்.

மையல் கூர்மனத் திராவணன் படையினூன் மயங்குஞ்
செய்ய வாளரி யேறனான் சிறிதினில் [1]தேறக்
கையுங் கால்களு நயனமுங் கமலமே யனைய
பொய்யி லாதவ னின்றிடத் தனுமனும் போனான்.

(இ - ள்.) மயக்கம்மிகுந்த மனத்தையுடைய இராவணனெறிந்த வேற்படையினாற் சோர்ந்துகிடந்த செவ்வியகொடிய ஆண்சிங்கத்தை யொத்தவனான இலட்சுமணன் சிறிதுநேரத்தில் தெளிவடைய, (தன்னுடைய) கை கால் கண் என்பன தாமரைமலரையேயொத்துள்ள பொய்யில்லாதவனான இராமபிரான் நின்ற இடத்துக்கு, அநுமானும் போனான்; (எ - று.)

[1]தேறி என்றபாடத்திற்கு - எச்சத்திரிபு என்றாவது இலட்சுமணன் தேறி இராமனிடம் போனான்;அநுமனும் அங்குப்போனான் என்றாவது உரைக்க. இலட்சுமணனுடைய மார்பிற்பாய்ந்த சக்தியாயுதம் இராவணனிடம் மீண்டுபோக, இலட்சுமணன் தேறுதலடைந்தானென்று முதனூல்கூறும். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளிலில்லை. (1176)

215.—அப்போது இராவணனை நோக்கி இராமபிரான்செல்ல, இராவணன் தேரைச்செலுத்திக்கொண்டு வருதல்.

போன காலையிற் புக்கனன் புங்கவன் போர்வேட்டு
[1]யானை மேற்செலுங் கோளரி [2]யேறிவ னென்ன
வானு ளோர்கண மார்த்தனர் தூர்த்தனர் மலர்மேல்
தூந வின்றவே லரக்கனுந் [3]தேரினைத் துரந்தான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்) சென்றகாலத்தில், இராமபிரானும் யானைமேற் செல்லுகின்ற கொல்லுந்தன்மையுள்ள சிங்கமாவன்

இவனென்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி போரைவிரும்பி (இராவணனை நோக்கிப்) புகுந்தான்; (அப்போது) தேவர்கள் திரள் திரளாக ஆரவாரித்தனர்; மலர்களை மேலேமிகுதியாகப் பொழிந்தார்கள்; மாமிசம் பொருந்தியுள்ள வேற்படையையுடைய இராவணனும், (தன்) தேரினை (இராமபிரானை நோக்கிச்) செலுத்தினான்; (எ - று.)—புங்கவன் - காளைபோன்றவனென்று பொருள்படும் வடசொற்றொடரின் விகாரம். இலட்சுமணனை வேல்கொண்டெறிந்ததுபற்றி இராவணனிடத்துச் சினந்து செல்கின்றானென்று கருத்துக் கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1]ஆனை. [2]ஏறது, ஏறிது. [3]தெரிகணை சொரிந்தான். (1177)

216.—அநுமான் தரையிற் செல்லும் இராமபிரானைக் கிட்டுதல.

தேரிற் போரரக் கன்செலச் சேவகன் [1]தனியே
பாரிற் செல்கின்ற வறுமையைப் [2]பார்த்தனன் பரிந்தான்
சீரிற் செல்கின்ற தில்லையிச் செருவெனுந் திறத்தால்
வாரிற் பெய்கழல் மாருதி கதுமென வந்தான்.

(இ - ள்.) போர்செய்யவல்ல அரக்கன் தேரிலே சென்றுகொண்டிருக்க வீரனாகிய இராமபிரான் தனியே [தேரில்லாமல்] பூமியிலே நடந்து செல்கின்ற எளிமையைநோக்கி அன்புகொண்டவனாய், வாரினாற்கட்டப்பெற்ற கழல்களையணிந்த அநுமான்,—(தரையிலிருக்கும் இராமனுக்கும் தேரிலிருக்கும் இராவணனுக்கும் நடக்கப் போவதாகவுள்ள) இந்தப்போரானது சிறப்பாக இராது என்ற கருத்தினால் (இராமபிரானுள்ள இடத்துக்கு) விரைவாக வந்து சேர்ந்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]செவ்வே. [2]நோக்கினன்.()

217.—இது கவிக்கூற்று: இராமபிரான் தரையில் நடப்பதை அநுமான் விரும்பாதது பொருத்தமேயெனல்.

பண்டை நாடரு பனித்திரைப் புனல்சடை யேற்றுக்
கொண்ட தூயவன் கொடுந்தொழி னிருதர்கள் குழுமி
மண்டு வாளமர்க் களத்திலம் மலர்க்கழற் சேறல்
கண்டு கூசல னிற்குமென் றாலது கடனே.

(இ - ள்.) முற்காலத்து(அந்தத்திருமால்) தந்த குளிர்ந்த அலைகளைக்கொண்ட கங்கைப்புனலைச்சடையிலே தாங்கிக்கொண்ட தூய்மையையடைந்தவனாகிய சிவபெருமான் கொடுந்தொழிலையுடைய அரக்கர்கள் திரண்டு மிகுகின்ற கொடியபோர்க்களத்திலே அந்தத்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளால் நடந்து செல்லுதலைக்கண்டு கூசாமல் நிற்குமென்றால், அதுமுறைமையோ? (எ - று.)—கண்டுகூசியது முறைமையாகுமென்க. அநுமான் சிவபெருமானுடைய அம்சமாதலால் இவ்வாறுகூறியது. இச்செய்யுள், பலஏட்டுப் பிரதிகளில் இல்லை. செருகுகவியாயிருக்கலாமென்று தோன்றுகின்றது. (1178)

218.—'இராவணனுக்கு ஏற்ப நீ என் தோளின்மீது ஏறிப்பொருக' என்று ஸ்ரீராமனை அநுமான் வேண்டுதல்.

நூறுபத்துடை நொறில்பரித் தேரின்மே லுன்முன்
மாறில் [1]போரரக் கன்பொர நிலைத்துநீ மலைதல்
வேறு காட்டுமோர் [2]வெறுமையை [3]மெல்லிய னெனினும்
ஏறு நீயைய வென்னுடைத் தோளின்மே லென்றான்.

(இ - ள்.) 'மாறில்லாதபோரைச்செய்யும் அரக்கன் விரைவுள்ள ஆயிரங்குதிரைகளைக்கொண்ட தேரின்மேலிருந்து உன்முன்னே பொருகையில் நிலத்திருந்தவண்ணம் நீ மலைதல்,ஒப்பற்ற எளிமையைத் தனியேயெடுத்துக்காட்டும்: ஐயனே! (நான்) மெலியவனாயிருந்தாலும் என்னுடைய தோளின்மேல் ஏறிக்கொள்க' என்றுகூறினான், (அநுமான்); (எ - று.)—மேல் + உன் முன் = மேலுன்முன். பி-ம்:—[1]பேர். [2]வெறுமைய, வறுமைய. [3]மெலிய

219 —இராமபிரான் உடன்பட்டு ஆரோகணிக்க, அநுமான்களித்தல்.

நன்று [1]நன்றெனு நாயக னேறின னுமக்
[2]குன்றின் [3]மேலிவர் கோளரி யேறெனக் [4]கூறி
[5]அன்று [6]வானவ ராசிக ளியம்பின ரீன்ற
கன்று தாங்கிய தாயென மாருதி களித்தான்.

(இ - ள்.) (யாவர்க்குந்) தலைவனாகிய இராமபிரான், நன்று நன்றென்றுசொல்லி (அநுமான் வேண்டுகோட்கு இசைந்து அவனது தோள்களில்) ஏறினன்: சிறப்புப்பொருந்திய மலையின் மீதுஏறின கொல்லுந்தன்மையுள்ள சிங்கம் (அநுமான்மீதுஏறிய இராமபிரானுக்கு ஒப்பாம்) என்றுசொல்லி, தேவர்கள் அப்போது வாழ்த்து மொழிகளைக் கூறினார்கள்: ஈன்ற கன்றைத்தாங்கிய தாயைப்போல அநுமான் மனங்களித்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]நன்றென, தானென. [2]குன்று. [3]தாவிய, தாங்கிய. [4]கூறில், கூறல், கூடி. [5]இன்று. [6]நாவலரலைதலா லியம்பலர், வானவரலைதலா லியம்பலர். (1181)

220.—கருடாழ்வான் நாண, ஆதிசேஷன் நடுக்குறுதல்.

மாணி யாயுல களந்தநா ளவனுடை வடிவை
ஆணி யா[1]யுணர் மாருதி யதிசய [2]முற்றான்
காணி யாகப்பண் டுடையது மொருதனிக் கலுழன்
நாணி னுன்மற்றை யனந்தனுந் தலைநடுக் குற்றான்.

(இ - ள்.) வாமனப்பிரமசாரியாகி உலகளந்த அப்போது அந்தத்திருமாலின்வடிவைச் சிறப்பாக அறிந்துள்ள அநுமான், அதி

சயமடைந்தான்; (திருமாலின் வடிவைக்) காணியாட்சியாக [தனக்கே யுரியபொருளாக]ப் பழையநாள் தொட்டுக்கொண்டுள்ள ஒருதனிக் கருடன் (அத்தன்மை தனக்குநீங்கியதுபற்றி) வெட்கங்கொண்டான்; மற்றொருவனாகிய அநந்தனும் தலைநடுக்குக் கொண்டான்;

உணர்தல் - கண்டும்தொட்டும் அறிதல்: தியானித்தறிதலுமாம். அதிசயம்-இராமபிரானைத்தாங்கும்பேறு தனக்குக்கிடைத்ததனாலானது. அவதார நிலையில் திருமாலைத் தாங்கும்பேறு தனக்குக்கிடையாமலிருக்க அநுமானுக்குக் கிடைத்ததனால், கலுழன் வெள்கினான். இராமபிரானது திருவடி தன்மீதுபட அப்பெருமானை இராமாவதாரத்தில் தாங்கிய இதனால்தான் அநுமானுக்குச் சிறிய திருவடியென்றும், தானான தன்மையில் அப்பெருமானைத் தாங்கிச் செல்வதனாற் கருடபகவானுக்குப் பெரியதிருவடியென்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் பெயர் வழங்குமென்று அறிக. இராமபிரானை அநுமான் தாங்கிநிற்கையில் அவர்களது பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாது அனந்தன் தலைநடுக்குற்றான். பி - ம்:— [1]உயர். [2]கொண்டான். (1182)

221.—இராமபிரானைத் தாங்கிய அனுமானுடைய வருணனை.

ஓத மொத்தனன் மாருதி யதனகத் துறையும்
நாத னொத்தன [1]னென்னிலோ துயில்கில [2]னம்பன்
வேத மொத்தனன் மாருதி வேதத்தின் சிரத்தின்
போத மொத்தன [3]னிராமன்வே [4]றிதனில்லை பொருவே.

(இ - ள்.) 'அநுமான், (பாற்) கடலையொத்தான்; அதனுள்ளே வாழ்கின்ற க்ஷீராப்திநாதனான திருமாலை (இராமன்) ஒத்துள்ளானென்போமானால், குற்றமற்ற இராமபிரானோ, (அந்தத்திருப்பாற் கடல்நாதனைப்போல யோக) நித்திரை புரிகின்றானில்லை; (பின்னர் எதனை உவமைகூறலாமென்றால்), மாருதி வேதத்தை யொத்தனன்; ஸ்ரீராமன், வேதத்தின்சிரசாகிய உபநிடதங்களிற் கூறப்படும்ஞானஸ்வரூபியான பரம்பொருளை யொத்திருந்தனன்; இதைக் காட்டிலும் உவமையாகச்சொல்லக்கூடியது வேறொன்று இல்லை;

வெண்ணிறமுள்ள அநுமான்மீது இருந்த கருநிறமுள்ள ஸ்ரீராமனுக்குத் திருப்பாற்கடலிலுள்ள திருமாலை யுவமை கூறுதலியலாது: அன்னான் யோகநித்திரையி லமர்ந்திருப்பவனாக, இவன் விழிப்புள்ளவனன்றோ: வேதத்தையும் வேதசிரத்துப்போதத்தையும் இவ்விருவர்க்கும்முறையே உவமைகூறுவதே பொருத்தமென்றவாறு. "ஸத்யம் ஜ்ஞாநம் அனந்தம் ப்ரஹ்ம" என்று பரம்பொருளை ஞானமாகவே கூறியுள்ளதற்கும், "தத்குணஸாரத்வாத் தத்வ்யபதேஶ:" என்று பிரமசூத்திரத்தில் ஞானமென்றேகூறுவதைச் சமர்த்தித்திருப்பதற்கும் ஏற்ப, போதத்தை இராமனுக்கு, உவமைகூறினார். பி - ம்:—[1]என்கிலோ. [2]அமலன். [3]இராகவன். [4]இதனிலைப், இதுநல்ல, இதனினிற். (1183)

வேறு.

222.—இதுவும் அது.

தகுதியாய் நின்ற வென்றி மாருதி தனிமை [1]சார்ந்த
மிகுதியை வேறு நோக்கி னெவ்வண்ணம் விளம்புந் தன்மை
புகுதி [2]கூர்ந் துள்ளார் வேதம் [3]பொதுவுறப் புலத்து நோக்கும்
பகுதியை யொத்தான் வீரன் மேலைத்தன் [4]பதமே யொத்தான்.

(இ - ள்.) (இராமபிரானுக்குப்) பொருந்த (மான வாகன) மாக நின்ற வெற்றிபொருந்திய அநுமான் தனிமைப்பட்டுப் பொருந்திய மேன்மையை வேறே ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, விளம்புந்தன்மை எவ்வாறு? அறிவு மிகுந்துள்ளாரான இருடியர்க்கு உரிய வேதமானது பொதுவாக அறிவினாலறிவதான மூலப்ரக்ருதியை (அநுமான்)ஒத்துள்ளான்;(அவனுக்கு மேலுள்ள) வீரனாகிய இராமபிரான், இந்தப்ரக்ருதிக்கு மேலேயுள்ள தனக்குரிய பரமபதத்தை யொத்துள்ளான்; (எ - று.)

அநுமானுக்கு மேலேயிருக்கும் ஸ்ரீராமன் மூலப்ரக்ருதிக்கு மேற்பட்ட இடத்திலிருக்கும் பரமபதத்தை யொத்திருப்பனென்க. பகுதி=ப்ரக்ருதி. இது இருபத்துநான்கு தத்துவமயமாய்த் திருமாலுக்குச் சரீரமாக அமைந்திருப்பது;இதுவே எல்லாவுலகங்கட்கும் காரணமாவது. இந்த மூலப்ரக்ருதிக்கு மேற்பட்டிருக்குந்தானமாகிய பரமபதத்திலே ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் வீற்றிருக்கின்றானென்பது, நூற்கொள்கை. பி - ம்:—[1]சான்ற. [2]கூர்ந்துள்ள, கூர்ந்தளாய [3]பொதுவறப். [4]பதத்தை. (1184)

223.—அநுமானது பொற்றோளின் வருணனை.

மேருவின் சிகரம் [1]போன்ற தென்னினும் [2]வெளிறுண் டாமால்
மூரிநீ ரண்டமெல்லாம் வயிற்றிடை முன்னங் கொண்ட
ஆரியற் கனேக [3]மார்க்கத் [4]தாலிடம் வலம தாகச்
[5]சாரிகை திரிய லான மாருதி [6]தாமப் பொற்றோள்.

(இ - ள்.) வலிமைபெற்ற நீரிற்றோன்றிய அண்டங்களையெல்லாம் வயிற்றிலே முன்பு (பிரளயகாலத்தில்) கொண்ட ஆரியனாகிய இராமபிரானுக்கு அனேகவகையால் இடப்பக்கமாகவும் வலப்பக்கமாகவும் சாரிகை திரியத்தொடங்கின மாருதியினது மாலையணிந்த பொன்போன்றதோள்,—மேருவின் சிகரத்தை யொத்திருந்த தென்றாலும் குற்றமுண்டாகும்; (எ - று.)

'காஞ்சனாத்ரி கமநீய விக்ரஹம்' என்று வருவதற்குஏற்ப, அநுமான் தோளுக்கு மேருவின் சிகரத்தை உவமை கூறலாமோ? என்று நினைத்து, சாரிகை திரியவல்ல தோளுக்கு அசல [அசலம் - சலிக்குந்தன்மை யில்லாதது.]க்கின் சிகரத்தை உவமைகூறுதல் ஏலாதென்று மறுத்தார்: எதிர்நிலையுவமையணி. பி-ம்:—[1]போன்ற.

[2]வேறு. [3]மாற்றத்து. [4]ஆயிரம்வலமதாக, வலமிட முதலவான. [5]சாரியை. [6]தருமப். (1185)

வேறு.

224.—அருந்தவர் ஆசிகூறலும், வானவர் வானததுப் போர்காணவரலும்.

ஆசி சொல்லின ரருந்தவ ரறமெனுந் தெய்வம்
காசில் நன்னெடுங் கரமெடுத்[1]தாடிடக் கயிலை
ஈச னுன்முக னென்றிவர் முதலிய [2]விமையோர்
பூசல் காணிய [3]வந்தன [4]ரந்தரம் புகுந்தார்.

(இ-ள்.) அருமையான தவமுள்ள இருடியர், வாழ்த்துமொழி கூறினர்; அறக்கடவுள் குற்றமற்ற அழகிய நெடிய கையை யெடுத்துக் கூத்தாட, கயிலையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானும் பிரமதேவனும் என்ற இவரை முதலாகவுள்ள தேவர்கள், (இராவணனுக்கும் இராமனுக்கும் நடக்கப்போகின்ற) பெரும் போரைக் காணும்பொருட்டு வந்து ஆகாயத்திற் புகுந்தார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]ஆர்த்தது. [2]முதலோர். [3]வந்தவர். [4]அணு குறப், அருகுறப். (1186)

225.—இராமனது வில்நாணிெனாலி.

அண்ண லஞ்சன வண்ண னு மமர்குறித் [1]தமர்ந்தான்
எண்ண ரும்பெருந் தனிவலிச் சிலையைநா ணெறிந்தான்
மண்ணும் வானமு [2]மற்றைய [3]பிறவுந்தன் வாய்ப்பெய்து
உண்ணுங் [4]காலத்தவ் வுருத்திர னார்ப்பொத்த [5]தோதை.

(இ - ள்.) பெருமையிற்சிறந்தவனாகி மைபோற் கருநிறத்த வனாகிய இராமனும்,—போர்செய்யக்கருதிப் பொருந்தியவனாய் எண்ணுதற்கு அரிய பெருமைபெற்ற ஒப்பற்ற வலிமையுள்ள வில்லின் நாணைப்புடைத்தான்; (அதனால் தோன்றிய) ஓசையானது,—மண்ணையும் விண்ணையும் மற்றையெல்லாவற்றையும் தன் வாயிலே போகட்டுக்கொண்டு உண்ணுகின்ற யுகாந்த காலத்திலே அங்ஙனம் உண்ணுகின்ற உருத்திரமூர்த்தியின் ஆரவாரத்தை யொத்தது; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]அமைந்தான். [2]மற்றுந்தன். [3]வாரிவாய்ப்பெய்த, வாய்ப்பெய்துவாரி. [4]காலத்துருத்திரன், காலத்தினுருத்திரன். [5]ஓசை. (1187)

226.— நாணொலியினு லுண்டான நடுக்கம்.

ஆவி சென்றிலர் நின்றில ரரக்கரோ டியக்கர்
நாவு லர்ந்தனர் கலங்கினர் [1]விலங்கினர் நடுங்கிக்
கோவை நின்றபே [2]ரண்டமுங் குலைந்தன குலையாத்
[3]தேவ தேவனும் விரிஞ்சனுஞ் சிரதலங் [4]குலைந்தார்.

(இ - ள்.) அரக்கரும் இயக்கரும், (நாணொலியைக்கேட்டுத் தோன்றிய அச்சத்தினால்) உயிரொழியாவிடினும் (ஓரிடத்து) நிற்க மாட்டாமல் நாவுலர (இருந்தவிடத்தினின்று) விலகி நடுங்கிக் கலங்கினர்; வரிசையாகவுள்ள பெரிய உலகவுருண்டைகளும் நிலை கலங்கின; அஞ்சாத்தன்மையுள்ள சிவனும் பிரமனும், தலைநடுக்கங் கொண்டனர்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]விலங்கென. [2]உலகமும். [3]தேவர் தேவனும். [4]குலைத்தார். (1188)

227.—இராவணன் ஏழம்புகளைத் தொடுத்துவிடுதல்.

ஊழி வெங்கன லொப்பன துப்பன வுருவ
ஆழி நீரையுங் குடிப்பன திசைகளை யளப்ப
வீழின் [1]மீச்செலின் [2]மண்ணையும் விண்ணையுந் தொளைப்ப
ஏழு வெஞ்சர [3]முடன்றொடுத் திராவண னெய்தான்.

(இ - ள்.) (அந்தச்சமயத்தில்) ஊழிக்காலத்துத்தோன்றுங் கொடிய தீயையொப்பனவும் பவழம்போன்ற நிறத்தையுடையனவும் கடல்நீரையும் வற்றக் குடிக்கும் வல்லமைவாய்ந்தனவும் திக்குக்களையெல்லாம் அளக்கவல்லனவும் [திக்குக்களினெல்லை வரையும் செல்லும் வன்மைவாய்ந்தனவும்] கீழேசென்றால் மண்ணையும் மேலே சென்றால் வானத்தையும் தொளைக்கவல்லனவுமான கொடிய ஏழு அம்புகளை இராவணன் ஒருசேரத் தொடுத்துவிட்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]மேற். [2]விண்ணையும்மண்ணையும். [3]இராவணனெடுத்துடன். (1189)

228.—ஏழு அம்புகளை ஏழம்புகளால் துண்டித்து இராமன் ஐந்து அம்புகளை விடுதல்.

[1]எய்த வாளியை யேழினா லேழினோ டேழு
செய்து [2]வெஞ்சர மைந்தொரு [3]தொடையினிற் சேர்த்தி
வெய்து காலவெங் [4]கனல்களும் [5]வெள்குறப் பொறிகள்
பெய்து போம்வகை யிராகவன் சிலைநின்று [6]பெயர்த்தான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்) எய்த அம்புகளை(த் தன்னுடைய) ஏழு அம்புகளினால் (ஒவ்வொன்று ஏழு துண்டுவீதம்) நாற்பத்தொன்பது துண்டுகளாகுமாறு செய்து, ஒருதரம் தொடுக்குமிடத்து வெம்மையான ஐந்து பாணங்களை ஒருசேர அமைத்து எய்து, வெய்யவான யுகாந்தகாலத்துக் கொடிய அக்கினிகளும் (இவற்றின்கொடுமைக்கு முன்னே தாம்) நாணமடையும்படி பொறிகளையுமிழ்ந்துகொண்டுபோமாறு இராகவன் (தனது) வில்லினின்றுவிடுத்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]எய்து. [2]செஞ்சரமஞ்சொரு. [3]தொடையிடைச். [4]கனலுளம், கனலெனக். [5]காரெனப். [6]பெய்தான். (1190)

229.—ஐந்து அம்புகளை விலக்கி, இராவணன் பத்துஅம்புகள் விட, இராமன் அவற்றை விலக்குதல்.

வாளி யைந்தையு மைந்தினல் விசும்பிடை மாற்றி
ஆளி [1]மொய்ம்பினவ் வரக்கனு மையிரண் டம்பு
[2]தோளி ஞனுற வாங்கினன் துரந்தனன் சுருதி
ஆளு நாயக [3]னவற்றையு மவற்றினு லறுத்தான்.

(இ-ள்.) யாளியைப்போன்ற வலிமையுள்ள அந்தஇராவணனும்,—(இராமனெய்த) ஐந்து அம்புகளையும் ஐந்து பாணங்களினல் ஆகாயத்திலேயே விலக்கி, பத்து அம்புகளை(த் தனது) தோளில் நாணிபொருந்தும்படி (வில்லை) வளைத்துச் செலுத்தினன்; வேதங்களை யாள்கின்ற [வேதத்தினற் பிரதிபாதிக்கப்படுகிற பரம்பொருளி னமிசமாயுள்ள] தலைவனுன ஸ்ரீராமன்,—அந்தப் பத்துப் பாணங்களையும் பத்துப்பாணங்களினு லறுத்தான்: (எ-று.) பி-ம்:—[1]மொய்ம்புடை. [2]தோளினல், தோளினன். [3]அவற்றினலவற்றையும். (1191)

230.—பிறகு இராகவன் அரக்கர்சேனை தன்மேற்பொழிந்த படைக்கலம் முதலியவற்றைச் சிதறுவித்து அரக்கரைக் கொன்று குவித்தல்.

அறுத்து [1]மற்றவ னயனின்ற[2]வளக்கரு மளக்கர்
செறுத்து [3]விட்டன [4]படையெலாங் கணைகளாற் [5]சிந்தி
இறுத்து வீசிய [6]கிரிகளை யெரி[7]யுக நூறி
ஒறுத்து மற்றவர் தலைகளாற் சிலைமலை [8]யுயர்த்தான்.

(இ-ள்.) அறுத்துவிட்டு, பிறகு அந்த இராவணனுடைய அருகிலேநின்ற அளத்தற்கு அருமையான (இராட்சசசேனு) சமுத்திரம் கோபித்து வீசியெறிந்த படைக்கலங்களையெல்லாம் அம்புகளாற் போக்கி, பிடுங்கியெறிந்த மலைகளை நெருப்புப்பொறி சிந்தப் பொடியாக்கி அழித்து, அவருடையதலைகளாற் சிலமலைகள் உயர்ந்து தோன்றும்படி யுண்டாக்கினன்; (எ-று.)—மலைகளை யழித்தவன் மலைகளை யுண்டாக்கினனென்று சமத்காரந்தோன்றக் கூறியமைகாண்க. 'அறுத்து' என்பது-அநுவாதம்: இது, கதைத் தொடர்ச்சியைக் காட்டவந்தது. பி-ம்:—[1]வேறவன். [2]அளப்பருமரக்கர். [3]விட்டவன். [4]படையைவெங். [5]சிதறி. [6]கரிகளை. [7]எழ. [8]உய்த்தான். (1192)

231.—அரக்கரெறிந்த படைக்கலங்களை வானரர்மீதுபடாதபடி விலக்கி, இராமபிரான் அரக்கரைக் கொன்றமை.

மீனு டைக்கருங் [1]கடல்புரை யிராக்கதர் விட்ட
ஊனு டைப்படை யிராவண னம்பொடு மோடி
வான ரக்[1]கடல் படாவகை [2]வாளியான் மாற்றித்
தானு டைச்சரத் தாலவர் [3]தலைமலை தடிந்தான்.

(இ-ள்.) (மற்றும் இராமன்),—மீனைக்கொண்டுள்ள கரிய கடலையொத்த இராக்கதர்விட்ட மாமிசம்படிந்துள்ள படைக்கலங்கள் இராவணனம்புகளுடனேயோடி வானர சேனாசமுத்திரத்திலே படாதவாறு (தன்) அம்புகளினால் விலக்கி, (வேறு) தன்னுடைய அம்புகளினால் அவ்வரக்கரின் தலையாகிய மலையை யறுத்தான்; (எ-று.)—நிறத்தினாலும் பரவியிருத்தலினாலும், சமுத்திரம் அரக்கர் சேனைக்கு உவமை: படைக்கலம் மீன்போலும். பி-ம்:—[1]கடற் [2]பகழியான். [3]நெடுந்தலை. (1193)

232—வாகனமாகிய அநுமான் சாரிபோதலின் வருணனை.

இம்ப ரானெனில் [1]விசும்பின னாகுமோ ரிமைப்பில்
தும்பை சூடிய விராவணன் முகந்தொறுந் தோன்றும்
வெம்பு வஞ்சகர் விழிதொறுந் [2]திரியுமே னின்றான்
அம்பின் முன்செலு மனத்திற்கு முன்செலு மனுமன்.

(இ-ள்.) (தன்) மேலேறியிருக்கின்ற இராமபிரானுடைய அம்பைக்காட்டிலும் விரைந்து செல்பவனும் மனத்திலும் விரைந்து செல்பவனுமான அனுமான்,—ஓரிமைப்பொழுதிலே இவ்வுலகத்திலுள்ளானென்று கருதுவோமானால் ஆகாயத்திலுள்ளவனாவான்; தும்பைமாலையைச்சூடிவந்து பொருகின்ற இராவணனுடைய முகந்தோறுந் தோன்றுவான்; (மனம்) வெதும்புகின்ற வஞ்சகரின் கண்கள்தோறும் திரிவான்; (எ-று.)—அனுமான்ஒருத்தனுக்குப் பலவிடத்தி லிருப்புக் கூறியது - முறையிற்படர்ச்சியணியாம். பி-ம்:—[1]விசும்பினில். [2]தோன்றுமா, தெரியுமேல், (1194)

233.—ஐந்து கவிகள் - போர்க்களத்தின் நிலைமையைத் தெரிவிக்கும்.

ஆடு கின்றன கவந்தமு மவற்றொடு மாடிப்
பாடு கின்றன வலகையு [1]நீங்கிய [2]பணைக்கைக்
கோடு துன்றிய [3]பரிகளும் கரிகளும் தலைக்கொண்டு
ஓடு கின்றன வுலப்பில வுதிரவா றுவரி.

(இ-ள்.) கவந்தங்களும், ஆடுதற்குத் தொடங்கின: பேய்களும், அந்தக் கவந்தங்களுடனே ஆடிக்கொண்டு பாடுதற்குத் தொடங்கின: வற்றுதலில்லாத இரத்தப் பெருக்குகள், பருத்த கைகளுடனே தந்தங்களும்அற்றுப்போன நெருங்கிய யானைகளையும் குதிரைகளையும் தம்மிடத்துக்கொண்டு கடல்நோக்கி ஓடுவனவாயின; (எ-று.)— பி-ம்:—[1]நீந்தின. [2]பணைத்த, பனைத்த, பனைக்கைக். [3]கரியொடுதேர்க்குலம். (1195)

234. அற்ற வாழிய [1]வறுப்புண்ட [2]வச்சின வம்போடு
இற்ற கொய்யுளைப் புரவிய தேர்க்குல மெல்லாம்
[3]ஒற்றை வாளியோ டுருண்டன கருங்களிற் றோங்கல்
சுற்றும் வாசியுந் [4]துமிந்தன வமர்க்களந் [5]தொடர்ந்த.

(இ-ள்.) தேர்த்தொகுதிகளெல்லாம்,— (இராமனெய்த) அம்புகளினால் துண்டாகிவிட்ட சக்கரங்களையுடையனவும் முறிந்திட்ட அச்சுக்களையுடையனவும் இற்றுப்போன கொய்யும் உளை மயிரைக்கொண்ட குதிரைகளையுடையனவும் ஆயின; கரிய யானைகளாகிய மலைகள், ஒற்றைப்பாணத்தினால் உருண்டுகிடந்தன; போர்க்களத்திலே தொடர்ந்துள்ளனவான சாரிசெல்லுந் தன்மையுள்ள குதிரைகளும் துண்டுபட்டுக் கிடந்தன; (எ - று.)—பி ம்:—[1] அரியுண்ட. [2] அச்சினம்பொடிபட்டு. [3] உற்ற. [4] துணிந்தன, துணிந்தவே. [5] துவன்றி. (1196)

235 தே[1]ரி ழந்துவெஞ் சிலைகளு மிழந்துசெந் தறுகண்
கா[1]ரி ழந்துவெங் கலினமாக் கால்களு மிழந்து
சூ[1]ரி ழந்து[2]வன் கவசமு[3]மிழந்துதுப் [4]பிழந்து
தா[1]ரி ழந்துபின் னிழந்தனர் நிருதர்தந் தலைகள்.

(இ-ள்.) அரக்கர்கள்,—தேர்களையிழந்தும், கொடிய விற்களையிழந்தும், செந்நிறமுள்ள கொடுமையோடுகூடின மேகத்தையொத்த யானையை யிழந்தும், கொடிய கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகளின் காலை யிழந்தும், சூரத்தனத்தை யிழந்தும், வலிய கவசத்தையிழந்தும், வலியை யிழந்தும், மாலையை யிழந்தும், முடிவில் தந்தலைகளையும் இழந்தார்கள்; (எ - று.)—சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. பி - ம்:—[1] அழிந்து. [2] வெங். [3] இழந்தது, துவசமும். [4] பிளந்து, துணிந்து. (1197)

236 [1] அரவ நுண்ணிடை [2] யரக்கியர் கணவர்[3] த மற்ற
சிரமு மன்னவை யாதலின் [4]வேற்றுமை [5]தெரியாப்
புரவி யின்தலை [6]பூட்கையின் தலையிவை பொருத்திக்
[7]கரவி [8]லின்னுயிர் துறந்தனர் [9]கவவுறத் தழுவி.

(இ - ள்.) பாம்புபோல் நுண்ணிய இடையையுடைய அரக்க மடந்தையர் (அன்று) அற்றுப்போன தங்கணவரின் தலைகளும் குதிரை யானை யென்றுற்போன்ற மிருகங்களின் தலைகளே யாதலினால் (குதிரை யானைகளின் தலைகட்கும் தமது கணவரின் தலைகட்கும்) வேற்றுமை யறியமாட்டாமல் குதிரைகளின் தலை யானைகளின் தலை என்ற இவற்றை(த் தம்கணவரின் அற்ற உடலோடு) பொருத்தி(ப்பிறகு) முயக்கமுண்டாக இறுகத்தழுவி ஒழிதலில்லாத இன்னுயிரைத் துறந்தார்கள்; (எ-று)—கவவு-ஆலிங்கனம். பி - ம்:—[1] அரவினுண்ணிடை. [2] அல்குலார், மடந்தையர். [3] அன்றற்ற. [4] யாதொன்றுப். [5] தெரியார். [6] இவையவையோடும்பொருத்துத். [7] தரவில். [8] நல். [9] குவவுத்தோள், கரமுறத். (1198)

237.—போர்க்களத்து அரக்கரின் அப்போதைய நிலை

ஆர்ப்ப டங்கின வாயெலாம் [1] அழற்கொழுந் [2] தொழுகப்
பார்ப்ப டங்கின கண்ணெலாம் பலவகைப் படைகள்

தூர்ப்ப டங்கின கையெலாம் தூளியின் படலைப்
போர்ப்ப டங்கின வுலகெலாம் முரசெலாம் [3]போன,

(இ - ள்.) (அரக்கரின்) வாய்களெல்லாம், ஆரவாரஞ்செய்தல் ஒடுங்கி விட்டன; கண்களெல்லாம், அனற்கொழுந்து வெளிப் புறப்படப் பார்த்தலொழிந்தன; கைகளெல்லாம், பலவகைப் படைக்கலங்களைத் தூர்த்தலை யொழிந்தன; (அவர்கள் கால்களால் எழுப்பப்பெறுந்) தூளியின் படலங்கள் உலகங்களை யெல்லாம் கவிந்து கொள்ளுதலை யொழிந்தன; முரசங்கள் ஒலியடங்கின; (எ - று.)—சொற்பொருட்பின்வருநிலை. இச்செய்யுள், சில பிரதி களில் அடுத்த செய்யுளுக்குப்பின். பி - ம்:—[1]அனல். [2]ஒழுதும். [3]போல. (1199)

238.—இராவணனொருந்தனே எஞ்சிநிற்க, இராமபாணம் அனைவரையும் ஒழித்தல்.

ஒன்று நூற்றினே டாயிரங் [1]கொடுந்தலை யுருட்டிச்
சென்று [2]தீர்வில [3]எனைப்பல கோடியுஞ் [4]சிந்தி
நின்ற தேரொடு மிராவண னொருவனு [5]நிற்கக்
கொன்று [6]வீழ்த்தின திராகவன் சரமெனுங் கூற்றம்.

(இ - ள்.) இராகவனுடைய அம்புகளென்ற யமன்,—ஒரு நூறாயிரங்கொடிய தலைகளை யுருளச்செய்துபோய், (அதனோடு) தீர்ந்திடாமல் எத்தனையோ பலகோடிவீரர்களை யொழியச்செய்து, நின்றதேருடன் இராவணன் ஒருத்தனை எஞ்சி நிற்க, கொன்று வீழ்த்திற்று; (எ-று)—பி-ம்:—[1]நெடுங். [2]தீர்வன. [3]எனப். [4]சிந்த. [5]நிற்பக். [6]வீழ்த்ததவ், வீழ்த்தின. (1200)

239.—தனதுசேனைகளெல்லாந் துண்டிக்கப்பட்டுக் கீழ் வீழ்ந்து கிடத்தலைக் கண்டு இராவணன் வெகுளுதல்.

தேரும் யானையும் [1]புரவியு மரக்கருந் [2]தெற்றிப்
பேரு [3]மோரிட [4]மின்றெனத் திசைதொறும் பிறங்கிக்
காரும் வானமுந் தொடுவன [5]பிணக்குவை கண்டான்
மூரி வெஞ்சிலை யிராவணன் [6]அராவென [7]முனிந்தான்.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்ற கொடிய வில்லைக்கொண்ட இரா வணன்,—இரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் அரக்கவீரர் களும் (எங்கும் ஒன்றோடொன்று) முட்டி, பேர்ந்துசெல்லுதற்கு உரிய ஓரிடமும் இல்லையென்னும்படி திசைகளிலெல்லாம் விளங்கி, மேகத்தையும் வானத்தையுந் தீண்டுவனவான பிணக்குவியலைக் கண்டவனாய்ச் சர்ப்பம்போலச்சீறினான்: (எ - று)—பி-ம்:-[1]அரக்கரும் புரவியும். [2]செற்றிப். [3]ஓர்விடம். [4]இன்மையில். [5]பிணக்குன்று. [6]அரவென. [7]முரிந்தான். (1201)

240.—இராவணன் சினத்தோடு அம்பு எய்தல்.

முரண்கொ குஞ்சிலை யிமைப்பினின் முறையுற வாங்கிப்
புரண்டு [1]தோளுறப் பொலன்கொள்நாண் வலம்படப் போக்கித்
திரண்ட வாளிகள் சேவகன் மரகதச் சிகரத்து
இரண்டு தோளினு மிரண்டுபுக் கழுந்திட வெய்தான்.

(இ - ள்.) அழகைக்கொண்ட நாணியானது புரண்டு தோளிலே பொருந்துமாறு வலிமைசேர்ந்துள்ள வில்லை ஓரிமைப்பொழுதிலே முறைமையாக வளைத்து, திரட்சி பொருந்திய அம்புகளிரண்டை வலிமை பொருந்தத் தொடுத்து, வீரனான இராமபிரானது மரகதச் சிகரம்போன்ற இரண்டு தோள்களிலும் தைத்தழுந்துமாறு (இராவணன்) பிரயோகித்தான்; (எ - று.)—வலம் -பலம்: வலிமை: வடசொல். வலம் - வெற்றியென்றல் இங்குச் சிறவாது. பி - ம்;—[1]தோளுகப். (1202)

241.—இராமன் இராவணனுடையவில்லைத் துண்டித்தல்.

முறுவ லெய்திய முகத்தினன் முளரியங் கண்ணன்
மறுவி லாததோர் வடிக்கணை [1]தொடுத்துற வாங்கி
இறுதி யெய்துநாட் கால்பொர மந்தர மிடையிட்டு
அறுவ தாமென விராவணன் சிலையினை யறுத்தான்.

(இ-ள்.)தாமரைக்கண்ணனான இராமன், (பாணம் தன் தோள்களிலழுந்தியதை இலட்சியஞ் செய்யாமற்) புன்சிரிப்புக்கொண்ட முகத்தையுடையவனாகி, குற்றமற்றதான ஒருகூரிய அம்பை (வில்லிற்) பூட்டி (அதனை) நன்கு வளைத்திட்டு, யுகாந்தகாலத்திலே பெருங்காற்று வீசும்போது மந்தரமலை நடுவிலே யிற்றுப்போவது போலுமென்னுமாறு இராவணனுடைய வில்லினைத் துண்டாக்கினான்: (எ - று.)—பின்னிரண்டடி - இல்பொருளுவமை. பி-ம்:—[1]தொடுத்தது. (1203)

242.—இராவணன் வேறொருவில்லையெடுக்க, இராமன் அதனையும் துண்டித்துத் தேர்க்குதிரைகளையும் தலையறுத்தல்.

[1]மாற்று வெஞ்சிலை வாங்கினன் [2]வடிப்புடை நெடுநாண்
ஏற்று று[3]முனம் இடையறக் கணைகளா லெய்தான்
காற்றி னுங்[4] கடி தாவன [5]கதிர்மணி நெடுந்தேர்
[6]ஆற்று கொய்யுளைப் புரவியின் [7]சிரங்களு மறுத்தான்.

(இ - ள்.) வேறுகொடியவில்லை யெடுத்துத் தழும்பையுண்டாக்கவல்ல நீண்டநாணை (இராவணன்) ஏற்றுவதற்குமுன்னம் (இராமன் அவனது வில்) நடுவிலே துண்டாகும்படி அம்புகளைக் கொண்டு எய்தான்; (அன்றியும்), காற்றினும் விசைபொருந்தத் தாவிச்செல்வனவும் ஒளியுள்ள இரத்தினங்களழுத்திய நெடிய

தேரை நடத்துவனவுமான கொய்த பிடரிமயிரையுடைய குதிரைகளின் சிரங்களையும் அறுத்தான்; (எ-று.)—தாவன = தாவுவன: இனி, கடிது ஆவன எனினுமாம். ஆற்றுதல்-நடத்தல்: பி-ம்:—[1]மாற்றும். [2]வாங்கியவடிநாண். [3]வகை. [4]கடிதாமவன், கடிதாயவன். [5]கடி. [6]ஆற்றுங், ஆற்றுக். [7]சிரங்களை. (1204)

243.—இராமன் இராவணனுடைய படைக்கலத்தையும் குடை கொடிகளையும் துண்டித்துக் கவசத்தையும் கட்டழித்தல்.

மற்றும் வெம்படை [1]வாங்கினன் [2]வழங்குரு [3]முன்னம்
[4]இற்ற விந்துக வெரிகணை யிடையற வெய்தான் [தான்
கொற்ற [5]வெண்குடை கொடியொடுந்[6] துணிபடக் குறைந்
கற்றை யஞ்சுடர்க் கவசமுங் கட்டறக் கழித்தான்.

(இ-ள்.) (இராவணன்) பின்னும் வேறொரு கொடிய படைக்கலத்தை யெடுத்து எறிதற்குமுன் (அது) இடைநேரமில்லாது இடையிலேநீங்கும்வண்ணம்இற்று அழிந்துபோய்விடுமாறுஎரியுந் தன்மையுள்ள அம்பை (இராமபிரான்) எய்தான்; பின்னும் அம்புகளால்) (அவ்விராவணனுடைய) வெற்றி பொருந்திய வெண்குடை தேர்க்கொடியுடனே துண்டுபடும்படி வெட்டிவீழ்த்தினான்; தொகுதியான அழகிய ஒளியுள்ள கவசத்தையும் பூட்டற்று விழும்படி நீக்கினான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]வழங்கினன். [2]வாங்குரு. [3]வண்ணம். [4]அற்றழிந்துகவயினெடுங்கணைகளா லறுத்தான். [5]வெண்குடையோடது. [6]குறைபடத் துணித்தான். (1205)

244.—பின்னும் இராவணனேறிவந்த பலதேர்களையும் இராமபிரா னழிக்க, இராவணன் சினத்தல்.

மாற்றுத் [1]தேரவண் வந்தன வந்தன வாரா
வீற்று [2]வீற்றுக வெயினுமிழ் [3]கடுங்கணை விட்டான்
சேற்றுச் செம்புனற் படுகளப் பரப்பிடைச் செங்கண்
[4]கூற்றுங் கையெடுத் தாடிட விராவணன் [5]கொதித்தான்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்து (இராவணனுக்கு) வெவ்வேறுதேர்கள் வருபவைகளை வருந்தோறும் (அவைகள்) துண்டந்துண்டமாகச் சிந்திட ஒளிவீடுகின்ற கடிய அம்புகளை (இராமபிரான்) விட்டான்; சேறுபட்ட இரத்த நீரைக்கொண்ட போர்க்களப்பரப்பிலே செங்கண்ணைக்கொண்ட யமனும் (அச்சத்தினாற்) கையைத் தூக்கி ஆடாநிற்க, (அப்போது) இராவணன் சீற்றங்கொண்டான்; (எ-று.)—சரியானபடி பொரமாட்டாமையாற் சினந்தான், இராவணனென்க. வாரா = வர: உடன்பாட்டெச்சம். பி-ம்:—[1]தேரவை, தேரவன். [2]வீற்றுற. [3]நெடுங். [4]கூற்றுக். [5]குதித்தான். (1206)

245.—இராமன் இராவணனை மகுடபங்கஞ்செய்தல்.

மின்னும் பன்மணி மவுலிமே லொருகணை விட்டான்
அன்ன காய்கதி ரிரவிமேற் [1]பாய்ந்தபோ ரனுமன்
என்ன லாயதோர் விசையினிற் சென்றவன் றலையிற்
[2]பொன்னின் மாமணி மகுடத்தைப் புணரியில் வீழ்த்த.

(இ - ள்.) மின்னுகின்ற பலமணிகளழுத்திய (இராவணன்) கிரீடத்தின் மேல் ஓரம்பை(த்தொடுத்து) விட்டான்; அந்த அம்பு உஷ்ணகிரணத்தையுடைய சூரியன்மேலே பாய்ந்த போர்த்திறமை யைக்கொண்ட அநுமனென்று சொல்லத்தக்க விசையுடனே போய், அவ்விராவணன் தலையிலே புனைந்த பொன்னினாற்செய்து மணிகளழுத்திய கிரீடத்தைக் கடலிலே வீழ்த்திற்று; (எ - று)— அன்ன, வீழ்த்த-அன்னது, வீழ்த்தது என்பவற்றின் விகாரங்கள். பி-ம்:—[1]பாய்ந்தனன், பாய்ந்தபேர். [2]பொன்னினாலுயர். (1207)

246.—இருகவிகள்-வீழ்ந்த இராவணமகுடத்தின் வருணனை.

செறிந்த [1]பன்மணிப் பெருவனத் திசைபரந் தெரியப்
பொறிந்த வாய்வயக் கடுஞ்சுடர்க் கணை [2]படும் பொழுதின்
[3]எறிந்த கால்பொர மேருவின் கொடுமுடி [4]யிடிந்து
மறிந்து [5]வீழ்ந்தது மொத்ததவ் வரக்கன்றன் மகுடம்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய கடுஞ்சுடரையுடைய இராம பாணம் படும்போது, (மகுடத்திற்) பதித்திருந்த பலமணிகள் கடலுடனே திக்குக்களிற்பரவி விளங்கப் பொறித்தன்மையை யடைந்தனவாக, அந்த அரக்கனுடையமகுடமானது, கடுமையாக வீசிய காற்று மோதுதலினால் மேருவினுடைய சிகரமானதுபேர்க் கப்பட்டு மடங்கிவீழ்ந்ததையும் ஒத்திருந்தது; (எ - று.)

கதைத்தொடர்ச்சியைத் தழுவ உம்மை கொடுத்தார்; மேற் பாடலை நோக்கிய எதிரது தழுவியதுமாம். பெருவனம் - மிக்க நீரை யுடையது: கடலுக்குப் பண்புத்தொகையன்மொழி: பெருங் காடுமாம். வயம் - வெற்றி. பி-ம்:—[1]பன்மயிர்ப். [2]பட்டபோழ்தில். [3]எறிந்து. [4]இடந்து, இழந்து [5]வேலையில் வீழ்ந்ததுமொத்தது. ()

247. **அண்டர் நாயக னடுசிலை யுதைத்தபே ரம்பு**
கொண்டு போகப்போய்க் குரைகடற் [1]குளித்தவக் கொள்கை
மண்ட லந்தொடர் வயங்குவெங் [2]கதிரவன் [3]தன்னை
உண்ட கோளொடு மொலிகடல் வீழ்ந்தது மொக்கும்.

(இ - ள்.) தேவர்கட்கெல்லாந் தலைவனாகிய இராமபிரானது கொல்லுந்தன்மையுள்ள வில்லினின்று செலுத்திய பேரம்பு கொண்டுபோகப் போய்(இராவணன் மகுடம்) ஒலிக்கின்றகடலிலே மூழ்கிய அத்தன்மை,—வட்டவடிவமாகத் தொடர்ந்து விளங்கு கின்ற உஷ்ணகிரணனான சூரியன் (மாலையந்தியில்) தன்னை உட்

கொண்ட (செம்பாம்பாகிய) கிரகத்துடனே ஒலிக்கின்ற கடலிலே வீழ்ந்துள்ளதையும் ஒத்திருக்கும்; (எ - று.)

மகுடத்தைப்பற்றிய இராமனம்பு சூரியனைப்பற்றிய கோளைப் போலும்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. வீழ்ந்தது என்பது சூரிய மண்டலத்தைக்குறிக்கும். பி - ம்:—[1] குளித்ததோர். [2] கதிரினை. [3] வாயால். (1209)

248.—இருகவிகள் - மகுடம் நீங்கிய இராவணன் வருணனை.

சொல்லு மத்தனை யளவையின் மணிமுடி துறந்தான்
எல்லி மைத்தெழு மதியமும் ஞாயிறு மிழந்த
அல்லு மொத்தனன் பகலுமொத் தனன் அமர் பொருமேல்
வெல்லு மத்தனை யல்லது [1]தோற்றிலா விறலோன்.

(இ - ள்.) போரைப்புரிவானாயின் (இதுவரையில்) வெல்லு மளவேயல்லாமல் தோற்றில்லாத பெருவலிமைபடைத்த இராவண னன்,—சொல்லும்பொழுதிற்குள் மணிமுடியை (இராமபாணத் தால்) நீங்கியவனாய், ஒளிவிட்டு விளங்குகின்ற சந்திரனையும் சூரியனையும் முறையேயிழந்த இரவையும் பகலையும் ஒத்தான்; (எ - று.)—மகுடத்தையிழந்த இராவணனுக்கு, சந்திரனையிழந்த இரவும் சூரியனையிழந்த பகலும் விளங்காமல் நிற்குந்தன்மையில் உவமை. சொல்லுமத்தனையளவு-ஒருபேச்சுப்பேசக்கூடிய சொற்ப நேரம். பி-ம்:—[1] தோற்கிலா. (1210)

249. மாற்ற ருந்தட [1]மணிமுடி யிழந்தவா ளரக்கன்
[2]ஏற்ற மெவ்வுல கத்தினு முயர்ந்துள னெனினும்
[3]ஆற்றல் நல்நெடுங் [4]கவிஞனோ ரங்கத முரைப்பப்
போற்ற ருபுக ழிழந்த [5]பே ரொருவனும போன்றான்.

(இ - ள்.) (இராமனம்பால்) மாற்றுவதற்கு அரிய பெருமணி களையழுத்திய கிரீடத்தையிழந்த கொடிய இராவணன்,—பெருமை யால் எல்லாஉலகத்திலும் உயர்ந்துள்ளானென்றாலும், (வாழ் வுறச்செய்யவும் கெடுக்கவும்) வல்லமை பெற்ற நல்லசிறந்த கவிஞன் அங்கதமென்னும் ஒருவகைப்பாட்டைச் சொல்ல, போற்றுதற்கு அருமையான (தன்) புகழை யிழந்த பெருமை பெற்ற ஒருத்தனையும் ஒத்திருந்தான்; (எ - று.)—இராவணன் புகழொழிந்து வறிதேயிருந்தானென்க. அங்கதம் - வசைப்பாட்டு: இதன் விரிவை "அங்கதந்தானே யரிறபத் தெரியின், செம்பொருள் கரந்த தெனவிருவகைத்தே," "செம்பொருளாயின்வசையெனப் படுமே," "மொழிகரந்து சொல்லினது பழிகரப்பாகும்." என்பவற்றாலறிக. பி-ம்:—[1] முடியிழந்தயரும, மணிமுடிதுறந்த [2] ஏற்ற. [3] ஆற்றறன்னெடுங். [4] கவிஞர். [5] பேர். (1211)

250.—இராவணன் நாணங்கொண்டு நிற்றல்.

அறங் [1]கடந்தவர் செயலிதென் றுலகெலா மார்ப்ப
நிறங் [2]கரிந்திட [3]நிலம்விரல் கிளைத்திட நின்ருன்
இறங்கு கண்ணின னெல்லழி முகத்தினன் தலையன்
வெறுங்கை [4]நாற்றினன் விழுதுடை யாலன்ன மெய்யன்.

(இ - ள்.) (அப்போது போர்புரியுங்கருவிகளின்றிச் செருக்குப் போனமையால்), கீழ்நோக்கின்ற கண்களை யுடையவனும் ஒளி யழிந்தமுகத்தையும் தலையையுமுடையவனும், (ஆயுதமின்றி) வெறு மையான கைகளைத் தொங்கவிட்டிருப்பவனுய் அதனுல் விழுதை யுடைய ஆலமரத்தை யொத்தவனுமான இராவணன்,—அறத்தைக் கடந்த (கொடிய)வர்களின் செய்கை இவ்வண்ணந்தான் முடியு மென்று உலகத்தவர் ஆரவாரித்துச் சொல்ல, (தன்) நிறம் (முன் னினும்) கறுக்க, கால்விரல் நிலத்தைக்கீறிக்கொண்டிருக்க நின் ருன; (எ - று.)—அறங்கடந்தவர் செயலிதுஎன்று இராவணனைப் பற்றி உலகம் ஆரவாரித்துக்கூறியதாக வந்தது; காட்சியணி. விரலால் நிலங்கிளைத்திடல் - நாணத்தின் செயல். உலகோர் - உயர்ந்தோர். பி-ம்:-[1]கடிந்தவர். [2]கரிந்துதன், கரிந்ததோர், கரிந்துக. [3]நீலமால் வரையென, நிலம் விரல்கிளைத்தவன். [4]ஆற்றினன். ()

251.—இராமன் சில சொல்லத் தொடங்குதல்.

நின்ற வன்னிலை நோக்கிய நெடுந்தகை யிவனைக்
கொன்ற [1]லுன்னிலன் வெறுங்கைநின் ருனெனக் கொள்ளா
இன்ற விந்தது போலுமுன் [2]தீமையென் றிசையோடு
ஒன்ற வந்தன [3]வாசக மினையன வுரைத்தான்.

(இ - ள்.) நின்றவனுடைய (அந்த) நிலைமையைப்பார்த்த மகா குணவானான இராமன்,—'வெறுங்கையோடு நிற்கின்ருன்' என்று இவனைக்கொல்ல நினையாதவனுகி, 'இன்று உன் தீமை கெட்டது போலும்' என்று சொல்லுதலுடனே பொருந்தவந்தனவான இவ் வாசகங்களைச் சொல்லலானுன்; (எ - று.)—அவற்றை, மேல்ஐந்து கவிகளிற் காண்க. இசை-முதனிலைத் தொழிற்பெயர்: என்று என்றவினையெச்சம், இசைத்தலென்ற தொழிலோடுமுடியும். பி-ம்:—[1]என்பயன், என்னினி. [2]தண்மை. [3]இனையனவாசகம். ()

252.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்-குளகம்: இராமன் இராவணனை நோக்கிச் சிலகூறி, 'யுத்தஞ்செய்ய இன்னும் விருப்பமிருந்தால் இன்றுபோய் நாளை நின்தானையோடு வா' என்றலைத்தெரிவிக்கும்.

அறத்தி னாலன்றி யமரர்க்கும் அருஞ்சமங் கடத்தல்
மறத்தி னாலரி தென்பது மனத்திடை [1]வலித்தி
பறத்தி நின்னெடும் [2]பதிபுகக் கிளையொடும் பாவி
இறத்தி யானது [3]நினைக்கிலன் தனிமைகண் டிரங்கி.

(இ-ள்.) (இராமன் இராவணனைநோக்கிக்கூறுவான்):—தருமத்தினலன்றி அதருமத்தினுற் பெரும்போரை வெல்லுதல் தேவர்கட்கும் அருமையான தென்பதை மனத்திலே உறுதியாகக் கொள்வாய்; பாவி! உன்னுடைய பேரூரிலேயுள்ள கிளைஞருடனே புகுமாறு விரைவாய்; (நீ இப்போது என்கையால்) இறந்திருப்பாய்; (ஆனாலும், உன்னுடைய) தனிமையைக்கண்டு இரக்கங்கொண்டு (உன்னைக்கொல்வதாகிய) அச்செயலை நான் நினைத்திலேன்; (எ-று.)—முன்னிரண்டடிகளிற் காட்சியணி. காண்க. போர்செய்ய வலியில்லாவிட்டால் ஊரிற் பதுங்கிக் கொள்ளுமாறு இராமன் கூறுகின்றான். பி-ம்:—[1] மதிப்பாய். [2] பதிபுகவிரைவினிற், பதாதி மாலின்றினிப். [3] நினைத்திலேன். (1214)

253. உடைப்பெருங்குலத் தினரொடு முறவொடு முதவும்
படைக்கலங்களு மற்றும்நீ தேடிய பலவும்
அடைத்து வைத்தன திறந்துகொண் டாற்றுதி யாயிற்
கிடைத்தி [1] அல்லையே லொளித்தியாற் சிறுதொழிற் கீழோய்.

(இ-ள்.) சிறுதொழிலையுடைய கீழோனே! உன்னுடையபெருங்குலத்தினரோடும் சுற்றத்தாரோடும் (உனக்கு) உதவக்கூடிய படைக்கலங்களையும் மற்றும் நீ தேடியபலசேனைகளையும் சேர்த்து உள்ளேவைத்திருப்பனவற்றையும் திறந்து எடுத்துக்கொண்டு போர்புரிய வல்லமையுடையாயாயின் போர்க்கு வருவாய்; அல்லையேல், ஒளித்துக்கொள்வாய்; (எ-று.)—சிறுதொழில்-பிறர்மனைவிரும்புகை, நல்லோரைக் கடிகை முதலியன. பி-ம்:—[1] அம்பொடும். (1215)

254. சிறையில் வைத்தவ டன்னை [1] விட்டு உலகினில் தேவர்
முறையில் [2] வைத்துநின் றம்பியை [3] யிராக்கதர் முதற்பேர்
இறையில்வைத்து அவற் கேவல்செய் திருத்தியேல் இன்னுந்
தறையில் வைக்கிலன் நின்றலை வாளியிற் றடிந்து.

(இ-ள்.) இனியும், சிறையிலே வைக்கப்பட்டவளான சீதையைவிட்டிட்டு, உலகில் (மற்றுஞ்சிறையில் வைக்கப்பெற்றுள்ள) தேவர்களை (அவரவர்க்குரிய) முறையில் [பதவியில்] வைத்து, நின் தம்பியை அரக்கர்க்கெல்லாம் முதன்மையான பெரியஅரசனுக வைத்து அவ்விபீடணனுக்கு ஏவல்செய்து கொண்டிருப்பாயானால், உன் தலையை என்னம்புகளாலறுத்துத் தரையில் வைக்காமலிருப்பேன்;(எ-று.)-இதனுல், இராமன் இராவணனுக்குத் தலையோடுதப்பவழியுரைக்கின்றான். தம்பியென்று நினையாமல் தேவர்போலப் போற்றவேண்டுமென்பான் 'தேவர்முறையில்வைத்து நின்றம்பியை' என்கின்றுனென்றலுமுண்டு. பி-ம்:—[1] விட்டிவ்வழித்தந்த. [2] வைத்த, நின்ற. [3] இராகதை முறைப்பேர், மணிமுடிசூட்டி. (1216)

255. அல்லை யாமெனி னரம் [1]பேற்றுநின்று ஆற்ற
வல்லை யாமெனின் உனக்குள வலியெலாங் கொண்டு
நில்லை யா[2]வென நேர்நின்று பொன்றுதி யெனினும்
நல்லை யாகுதி பிழைப்பினி [3]யுண்டென நயவேல்.

(இ-ள்.) (நான் கூறியவாறுசெய்ய விருப்பம்ஒன்றும்) இல்லாதவனுவாயேயானல், அரியஅமரை மேற்கொண்டுநின்று செய்ய (வலிமைவேண்டும்: அங்ஙன) வல்லமையுடையையா யிருந்தால், உனக்குள்ள வலிமையெல்லாவற்றையுங்கொண்டு, 'எதிர்த்துநில், ஐயனே!' என்று சொல்லி, என்னெதிரே நின்று உயிரொழிவாய்; அவ்வாறு ஒழிந்தாயானலும், நல்லவனுவாய்: (போர்செய்தாற்) பிழைப்புஉண்டு என்றுமாத்திரம் (உயிரில்) ஆசைவையாதே;

'உலகிற் போரிலே வெற்றி தோல்வி ஒருவர்பங்கல்ல என்று கூறுதற்கு ஏற்ப, ஒருகால் நாம் வெல்லக்கூடாதா?' என்ற நப்பாசையைக் கொள்ளற்கவென்பான், 'பிழைப்பினியுண்டென நயவேல்' என்கின்றுன். நேர்நின்று பொருது இறந்தவர்க்கு வீரசுவர்க்கங்கிடைக்குமாதலால் 'பொன்றுதியெனினும் நல்லையாகுதி' என்கின்றுன். பி-ம்:—[1] ஆற்றிநின்றேற்க, ஆற்றெனுந்தோற்றம், ஆற்றி நினறெதிர்க்க. [2] எதிர். [3] உண்டென்று. (1217)

256. [1] ஆளை யாஉனக் கமைந்தன மாருத மறைந்த
பூளை [2]யாயின கண்டனை இன்றுபோய்ப் போர்க்கு
நாளை வாவென நல்கினன் நாகிளங் கமுகின்
வாளை தாவுறு [3]கோசல நாடுடை வள்ளல்.

(இ-ள்.) '(அரக்கரை) ஆள்கின்ற ஐயா! உனக்கு(த் துணையாக) அமைந்த சேனைகள் காற்றினல் மோதப்பட்ட பூளைப்பூண்டுகள்போலாயினவற்றைக் கண்டாய்: (ஆதலால்): இன்றுபோய் நாளைக்குப் போர்க்குவா' என்று கருணைசெய்து (இராவணனை) விடுத்தான்: (யாவனெனில்), மிக்க இளமையுள்ள கமுகமரத்தின் மீது வாளைமீன் துள்ளிப்பாயும் (நீர்வளமமைந்த) கோசல நாட்டிற்கு உரியதலைவனுன உதாரகுணமுள்ள இராமன்; (எ - று.)

"காற்றிடைப் பூளை கரந்தெனவரந்தையுறக் கடலரக்கர்தஞ் சேனைக், கூற்றிடைச் செல்லக் கொடுங்கணை துரந்த கோலவில் லிராமன்" என்ற பெரியார் பாசுரம், முன்னிரண்டடிகளிற் காணத் தக்கது. "பேராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கா, லூராண் மை மற்றத னெஃகு" என்ற திருக்குறளும், "ஊராண்மை - உபகாரியாந்தன்மை: அஃதாவது - இலங்கையர் வேந்தன் போரிடைத் தன்தானை முழுதும்படத் தமியனுய் அகப்பட்டானது தனிமை நோக்கி, அமோத்தியரிறை மேற்செல்லாது 'இன்று போய் நாளை நின்தானையோடுவா' என விட்டாற்போல்வது" எனப் பரிமேலழகர் விசேடவுரை கூறியதும் இங்குக் காணத்

தக்கன. இது - புறப்பொருளில் தழிஞ்சி யென்னுந் துறையாம்: தழிஞ்சி இன்ன தென்பதனை "அழிகுநர்புறக்கொடையயில்வா ளோச்சாக், கழிதறுகண்மை காதலித்துரைத்தன்று" என்ற புறப் பொருள்வெண்பாமாலையின் கொளுவாலும் அறிக. தழிஞ்சி - தழுவல்: தழிச்சுதல் தழிஞ்சியாயிற்றென்பர், நச்சினார்க்கினியர். வல்லமையற்றுப்போன தருணத்தில், இராவணனை 'ஆள் ஐயா' என விளித்தது, இகழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தும். இனி, ஒருசாரார், [1]ஆளயாவுனக்கமைந்தன என்பது, சில வித்துவான்கள் கூறக் கேட்ட பாடமென்றும், திருநெல்வேலிக் கவிராயர் வீட்டுப் பிரதி யில் இப்பாடம் காணப்படுகின்றதென்றும் கூறுவர்: அப்பாடத் திற்குப் பொருள்:—உனக்கு ஆளுமாறு (இப்போது இங்கு) அமைந்தன, யா - யாவை? [நீ எல்லாவற்றையும் இழந்திட்டாய் என்றபடி] என்பது. இப்பாடம், கீழ இராவணனை இழிவு படுத்துக் கூறியதற்கு மிகப்பொருந்துமென்ப. பி - ம்:—[2]ஆனவை. [3]கோசலை. அச்சிட்டபிரதிகளில் இந்தப்படலத்தின் பெயர் 'முதற் போர்ப்படலம்' என்று காண்கின்றது. (1218)

கதைப்போக்கில் கம்பர் கூறியவகை ஸ்ரீவான்மீகிமுனிவர் கூறியவகையினும் மிக வேறுபட்டிருத்தலால், அவ்வேறுபாட் டைப் படிப்போருணருமாறு எழுதப்படுகின்ற சுருக்கம் வருமாறு:- தூதுசென்ற அங்கதன் அரக்கரைக் கீழ்வீழ்த்தி இராவணனது உபரிகையின் சிகரத்தைக் காலால் வீழ்த்தி மீண்டுவரவே, ஸ்ரீராமன் கட்டளையால் வானரர்கள் இலங்கையின் அகழியைத் தூர்த்து மதிலை முற்றுகை செய்யலாயினர்: இராவணன் கட்டளை யால் அரக்கர்கள் எதிர்க்கலாயினர்: இருதிறத்தார்க்கும் கைகலந்த போர் நிகழ, சுக்கிரீவன் ப்ரகஸனையும், ஸ்ரீராமன் அக்கினிகேது ரச்மிகேது ஸுப்தக்னன் யஜ்ஞகோபன் என்ற நால்வரையும், த்விவிதன் அசனிப்ரபனையும், ஸுஷேணன் வித்யுந்மாலியையும் கொன்றனர். அந்தப் படுகளம், வானரவரக்கர்களின் முண்டங்க ளாலும் தலைகளாலும் நிறைந்து இரத்தப்பெருக்கு நிரம்பப் பெற்றுப் பயங்கரமாகத் தோன்றிற்று இருதிறத்தாரும் கடும் போர் புரிகையில் அரக்கர்க்குவலிமைதரும் இருட்போது வந்தது. அவ்விரவில் அரக்கர்கள் வானரர்களை யுண்டவண்ணம் போர்க் களத்திற் சஞ்சரித்தனர். இராமலட்சுமணர் அவ்விரவிற் கூரிய பாணங்களை அரக்கரின்மீது எய்யலாயினர். வடக்குவாயிலில் ஏவப்பட்டிருந்த சுகசாரணர் முதலியோர் அம்புவிசையைத் தாங்க முடியாமல் ஓடிவிட்டனர்.

அங்கதன் இந்திரசித்தின் சாரதியையும் குதிரைகளையும் அப் போது முடித்திட்டதனால், அவ்விந்திரசித்தும் மறைந்திட்டான்: அங்கதன் திறமையை யாவரும் கொண்டாடினர். ஸ்ரீராமன் வான ரர்கட்கு ஊக்கமூட்டினன். அப்பால் மறைந்த இந்திரசித்து ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களின் உடம்பெல்லாம் நாகவடிவான அம்புகளை எய்து பந்தித்துவிட்டனன். ஸுஷேணன் முதலியோரை இந்திர சித்தைக் கண்டுபிடிக்கும்படி யேவ, வானத்திலெழும்பிய அவர்கள்

தமது சரீரம் இந்திரசித்தின் அம்புகளாற் பிளப்புண்ணப்பெற்று அவனைக்கண்டிலர். இந்திரசித்தின் நாகாஸ்திரங்களினால் இராம லட்சுமணர் விழுந்திட்டனர். நாகபாசங்களாற் கட்டுண்டு வீழ்ந்திருக்கும் அவ்விருவீரர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டு அநுமான் முதலியோர் வருந்தித் துயருற்றனர். விபீஷணன் அங்குவந்து, பெருந்துயருறும் வானரர் 'இந்திரசித்தோ?' என்று தன்னை அஞ்சிக் கலங்க அவர்களைத் தெளிவித்து, பின் சுக்கிரீவனுக்குப் பலவகைக் காரணங்களை எடுத்துக்காட்டித் தேற்றரவுகூறி, இராமலட்சுமணர்க்கு அரக்கரால் தீங்கு நேராதவாறு பாதுகாக்கும்படி கூறினன்.

சுக்கிரீவாதியர் ஸ்ரீராமலட்சுமணர்களைக்கண்டு துயருறுகையில் இந்திரசித்து சுக்கிரீவாதிகளைத் தன் அம்புகளால் அடித்துவிட்டுத் தான் செய்த பெருஞ்செயலை அரக்கர்களிடம் பாராட்டிக் கூறி மகிழ்ச்சியோடு சேனை சூழ மீண்டும்சென்று, இராவணனிடத்துத் தான் ராமலட்சுமணர்களை நாகபாசத்தால் வீழ்த்தியதை எடுத்துக்கூறினான். இராவணன், தன் புதல்வனுடைய அச்செயலைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்து விடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, சீதையைக் காக்கின்ற அரக்கியரை வரவழைத்து நாகபாசத்தால் இறந்தார்போற் கிடக்கும் ராமலட்சுமணர்களைச் சீதைக்குக் காட்டுமாறு கட்டளையிட்டான். அவர்களும் கட்டளைப்படியே சீதாபிராட்டியைப் புஷ்பகவிமானத்திலேற்றிப் போர்க்களத்துக்குக் கொண்டுபோய், நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டு பிரஜ்ஞையற்று வீழ்ந்துகிடக்கும் இராமலட்சுமணரைக் காட்டினர். அதுகண்ட சீதை சொல்லவொண்ணாத துயரத்தாற் பலவாறு புலம்ப, பல வகைக்காரணங்களால் திரிசடை யென்பவள் அப்பிராட்டியைத் தேற்றவும் அவள் துயர் நீங்காமலே யிருந்தனள்.

சுக்கிரீவாதியர் சூழ்ந்திருக்கையில் நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டு மூர்ச்சித்துக் கிடந்தவர்களான இராமலக்ஷ்மணர்களில் ஸ்ரீராமன் மஹாஸத்வவானாதலால் சிறிது மூர்ச்சை தெளிந்து லக்ஷ்மணனைக் குறித்து வருந்தி 'உடன்பிறந்த தம்பியை யின்றிப் பிழைத்திருக்க நான் விரும்பவில்லை: நான் இல்லாமற் போனால் உங்களை இராவணன் துரத்தியடிப்பானாகையால் சுக்கிரீவா! நீ வானரர்களுடன் கிட்கிந்தைக்கு மீண்டும் செல்க' என்றனன். இராமன் இவ்வாறு புலம்புவது கண்டு வானரர்கள் யாவரும் கண்ணீர்வடித்தனர். விபீஷணன் இராமலட்சுமணர்களின் அவஸ்தையைக் கண்டு வருந்துகையில், சுக்கிரீவன் விபீஷணனைத் தேற்றினன். அப்போது சுக்கிரீவனுடைய மாமனாகிய சுஷேணன் 'தேவாசுர யுத்தத்தில் முன்பு தேவர்கட்கு இங்ஙனம் மரணம் நிகழ்ந்தபோது பிருகஸ்பதி ஔஷதிகளைக்கொண்டு உயிர்ப்பித்தானாதலால், சந்திரம் த்ரோணம் என்ற மலைகளில் வைத்திருக்கும் அவ்வௌஷதிகளை அநுமான் கொணரட்டும்' என்று சொல்லுகையில்

நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டதைக் கேள்வியுற்றுக் கருடபகவான் அங்குவர நாகபாசங்களெல்லாம் நீங்கிவிட்டன. இராமலட்சுமணர், முன்போலவே வலிமையுடன்விளங்கக் கருடபகவான் இராமபிரானைத் தழுவிப் புகழ்ந்து வாழ்த்திச் சென்றனன். வானரர்கள் பெருமகிழ்ச்சியாற் பேராரவாரஞ் செய்தனர்.

அந்தப் பேரொலி செவிப்பட்டதும், இராவணன் ஒற்றரையனுப்பி இராமலட்சுமணர் நாகபாசத்தினின்று மீண்டதையுணர்ந்து, மறுநாள் தூம்ராட்சனென்பவனைச் சதுரங்கசேனையோடு பொருமாறு அனுப்பினன். அவன் பெரும்போர்செய்து இறுதியாக அநுமானால் அடியுண்டு மாண்டனன். பின்பு இராவணன் வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனையனுப்ப, அவன் தன்சைனியத்தோடும் அங்கதனால் முடிந்தனன். பின்பு அகம்பனன்என்பவன் மேற்குவாயிலால் வெளிவந்து அங்கிருக்கும் அநுமானுடைய சேனைகளோடு பெரும்போர் புரிந்து முடிவில் அநுமானால் உயிரொழிந்தனன். இராவணன்கட்டளையால் தன் பெருஞ்சேனையோடு கடும்போர்புரிந்து தன்மந்திரிகளான நராந்தகன் முதலியோர் மாண்டபின், பிரகத்தன் நீலனால் அடியுண்டு மாண்டனன்.

பிறகு, இராவணன் மிகப்பல தானை சூழத் தானேவந்து பெரும்போர்புரிந்து சுக்கிரீவன் முதலியோரைப் பங்கப்படுத்த, வானரர்கள் சரணமடைய ஸ்ரீ ராகவனைச் சார, அப்பிரான் யுத்தசன்னத்தனாய் அவ்விராவணனோடு பொரச் செல்லுகையில், இலட்சுமணன் தன்னைப் பொருதற்கு அனுப்புமாறு புகலடைந்து இராமபிரானது அநுமதியைப் பெற்றுப் போர்புரியச் சென்றனன். அது கண்ட அநுமான் பணியாளரிருக்கையில் தலைவர் பொருதலாகாதென்று இராவணனை யெதிர்த்துக் குத்துச்சண்டையில் தளர்ந்திருக்க, இராவணன் நீலனுடன் பொருது இறுதியாக ஆக்நேயாஸ்திரத்தை யபிமந்திரித்து அந்த நீலனை மூர்ச்சிக்கச் செய்தனன்.

அப்பால் இலட்சுமணன் இராவணனுடன் கடும்போர்புரிய, இராவணன் எதிர்நின்று பொர வல்லமையற்றவனாய்ப் பிரமதேவன் தந்த சக்தியை அவன் மீது ஏவ, அதனால் இலட்சுமணன் மூர்ச்சித்தான். அவனைத் தூக்கிச்செல்ல இராவணன் முயன்று முடியாமற் போனபின், அநுமான் வந்து எளிதாகத்தூக்கிக் கொண்டுபோய் இராமபிரானிடத்துச் சேர்க்க, அவன் மூர்ச்சை தெளிந்தான். பின்பு ஸ்ரீராமன் அநுமானது வேண்டுகோளினால் அவ்வநுமானது தோளின் மேலேறிக்கொண்டு இரதிகனான இராவணனுடன் கடும்போர் புரிந்து அவனுடைய சேனைகளையெல்லாம் நீறாக்கித் தேரையும்ஒழித்து நிராயுதபாணியாக்கி மகுடபங்கஞ் செய்து, 'நாளை நின் தானையோடுவா' என்று விடைகொடுத்தனுப்பினனென்பது.

முதற்போர்புரிபடலம் முற்றிற்று.

15-ஆவது கும்பகருணன்வதைப் படலம்.

கும்பகர்ணனுடைய வதையைக்கூறும் படலமென்று விரியும்: ஸ்ரீராமபிரான் கும்பகர்ணனை வதைத்ததைக் கூறும் பகுதியென்க. சில பிரதியில் கும்பகர்ணப்படலமென்றே இதற்குப் பெயர் காணுகின்றது.

ஸ்ரீராமபாணத்தால் மெலிந்த இராவணன், தனியனாய்த் தன் மாளிகைக்குப்போய், தூதர்களைப் பணியாளரால் வரவழைத்து நாற்றிசையிலுமுள்ள அரக்கச்சேனைகளைக் கொணரும்படி கட்டளையிட்டனுப்பி மாலியவானோடு தனக்குநேர்ந்த குறையைக் கூறினான். அவன் அறிவுறுத்துகையில், அதனைத்தடுத்துரைக்க மகோதரனுடைய துர்ப்போதனையால், மிகப்பலஅரக்கமல்லர்களைக் கொண்டு கும்பகர்ணனைத் துயிலெழுப்பி வரவழைக்துத் தன் கருத்தைத் தெரிவித்தான். அவனும் நன்மதிகூறி வெறுப்புக்கொண்டும் அண்ணன் விருப்பின்படி நடப்பது தன்கடமையென்று போர்க்களங்குறுகினான். ஸ்ரீராமன் விபீஷணனால் அந்தக் கும்பகர்ணனை யுணர்ந்து அவ்விபீஷணனையே அவனைத் தம்மோடு சேரும்படி யழைக்குமாறு அனுப்ப, கும்பகர்ணனும் அவற்றைக் கேட்டுத் தன்னுறுதிப்பாட்டைக் கூறி மறுத்தான். பின்னர் இருதிறத்தார்க்கும் கடும்போர் நடக்கலாயிற்று. அப்போரில் நீலன் அநுமான் அங்கதன் என்ற இவர் மெலிந்ததும், இளையபெருமாள் கும்பகர்ணனைப் பாதசாரியாக்கி, அவனோடுவந்த சேனையையும் பின் இராவணனனுப்பிய சேனையையும் மாய்த்தான்; அப்பால், சுக்கிரீவன் அந்தக் கும்பகர்ணனை வளைத்துப் போரிடுகையில், அவன் சூலத்தை யெறிந்தான். அநுமான் அதனை முறித்தெறிய, மீண்டும் சுக்கிரீவன் நிராயுதனான அவனோடு மற்போர்புரிந்து மூர்ச்சிக்க, அவ்வரக்கன் அந்தச் சுக்கிரீவனை இலங்கைக்குத் தூக்கிக்கொண்டு போகுமாறு முயன்றான். அதனையுணர்ந்த ஸ்ரீராமன் அவன் நெற்றியிற் கணையெய்து அவனை மூர்ச்சிக்கச் செய்ய, அப்போது மூர்ச்சைதெளிந்து சுக்கிரீவன் அவனுடைய மூக்கையும் காதையும் அறுத்துக்கொண்டு வானரப் படையிற் சேர, பின்பு கும்பகர்ணன் மூர்ச்சைதெளிந்து இராவணன் மீண்டும் அனுப்பிய பெருஞ்சேனைகளைத் துணையாகக்கொண்டு போர்விளைக்க, ஸ்ரீராமன் அந்தச் சேனைகளைக் கணப்போதில் மாய்த்து அவனுடைய இரண்டுதோள்களையுந் துணித்துவிட, அப்பால் அவன் தன் உடலினாலேயே வீரத்தன்மையைக் காட்ட, ஸ்ரீராமன் அவனுடைய கருத்தையறிந்து அவனுடைய சிரத்தைக் கொய்து கடலில் வீழ்த்தியமை, இந்தப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றது.

வேறு.

1.—இராவணன் தன் நகர்நோக்கி மீளுதல்.

வாரணம் பொருத மார்பும் [1]வரையினை யெடுத்த தோளும்
[2]நாரத முனிவற் கேற்ப [3]நயம்பட வுரைத்த நாவும்
தாரணி மவுலி பத்துஞ் சங்கரன் கொடுத்த வாளும் [னன்.
வீரமுங் களத்தே [4]போட்டு [5]வெறுங்கையே [6]மீண்டுபோ

(இ - ள்.) திக்கஜங்கள் (எதிரிட்டுத் தம் தந்தங்களாற்குத்திய) போர்செய்த மார்பும், கைலாசமலையைப் பெயர்த்தெடுத்த தோளும், நாரதமுனிவனும் (நன்றாயுள்ள தென்று) ஏற்றுக்கொள்ளும்படி இனிமைபொருந்த(ச் சாமவேதம்)பாடிய நாவும், மாலையையணிந்த பத்துக்கிரீடங்களும், சிவபெருமான் கொடுத்த வாளும், (தன்னுடைய) வீரகுணமும் ஆகியஇவற்றைப் போர்க்களத்திலேயே போகட்டு வெறுங்கையுடனே (இராவணன் போர்க்களத்தினின்று ஊர்க்கு) மீண்டுபோனான்; (எ - று.)—இது, **இராவணன் ஊர்க்குத் திரும்பும் காட்சி.**

இராவணன் இராமபிரானிடத்துத் தோற்றுத் தன்னிலைமை குன்றிப்போகின்றானென்பதை விவரிப்பார் 'வாரணம் பொருத மார்பும்...வீரமுங் களத்தேபோட்டு வெறுங்கையேமீண்டு போனான்' என்றார். வீரமிழந்த தன்மையே இராவணன் தன்னிலைமைகுன்றக் காரணம் என்பது விளங்குமாறு 'வீரத்தைக் களத்தே போட்டு' என்று சேர்த்துக்கூறினார். நாரதமுனிவன் இசையில் வல்லவனாதலால் அவனும் மகிழும்படி சாமவேதம் பாடும் வல்லமையுடையவன் இராவணனென்பதை விளக்க, 'நாரதமுனிவற்கேற்ப நயம்பட வுரைத்த நா' என்றது.

இந்தச் செய்யுளில், "இராவணன் மீண்டுசென்றபோது தற்கிழமைப் பொருளான மார்பு தோள் நா வீரம் என்பனவும், பிறிதின்கிழமைப்பொருளான மவுலி வாள் என்பனவும் இராவணனுடன் சென்றிருக்கவும், இவற்றைக் களத்தேபோட்டுச்சென்றான் என்றது என்னையோ?" என்ற வினாவிற்கு ஒருசாரார் கூறும் விடை: "மார்பு தோள் நா என்பவை அவற்றின் வலிமையைக் காட்டும்: இராவணன் மார்பில் அநுமான் குத்தியபோது திக்கு யானைகளின் கொம்புகள் அவன் முதுகுவழியே யுதிர்ந்துபோயினமையால் (முதற்போ. 176-ஆம் பாடலைப்பார்க்க.) மார்பின் வன்மையையும், வேலால்மூர்ச்சித்துவிழுந்த இலக்குமணனை அவ்விராவணன் தூக்கிக்கொண்டு செல்ல மிகமுயன்றும் முடியாமற் சலித்துநின்றமையால் (212-ஆம் பாடலைப்பார்க்க.) தோளின் வலிமையையும், அவ்விராவணன் படைகளையெல்லாம் ஒழிந்து வெறுங்கையனானபோது கருணாமூர்த்தியான ஸ்ரீராமன் 'ஊர்க்குச் சென்று படைகளைத் தொகுத்துக்கொண்டு பொருமாறு நாளைக்கு வர எண்ணுகின்றனையோ? சீதையை விட்டிடுதற்கு எண்ணுகின்றனையோ?' என்று வினவியபோது (முதற்போ. 252-ஆம் பாடல் முதல் ஐந்துபாடல்களைப் பார்க்க.) அவன் பேச நாவெழாமல்

மவுனமாக இருந்திட்டமையால் நாவின் வல்லமையையும் இழந்தானென்பது வெளிப்படை. இராவணன் கிரீடத்தை இராமபாணம் வீழ்த்தினமையால் (245-ஆம் பாடல் பார்க்க.) 'மவுலி களத்தே போட்டு' என்றது. இராவணன் விடுத்த படைக்கலங்களையெல்லாம் இராமபாணங்கள் அறுத்தனவாக, 'இதை உபயோகித்தால் இதுவும் துண்டிக்கப்பட்டு விடுமோ?' என்று அஞ்சி அவ்விராவணன் தன்னரையிலே யிறுக்கிக் கட்டியிருந்த சிவபெருமானது வாளை உபயோகியாமையால் அந்த வாளும் போர்க்களத்திற் பயன் படாது போனமைபற்றி, ஔபசாரிகப் பிரயோகமாக, 'வாளும் களத்தேபோட்டு, என்றது" என்பது. "நல்ல சமயத்தில் நம்மை உபயோகியாமல் இருந்துவிட்டானே: இனி இவனிடமிருப்பதில் யாதொரு பயனும் இல்லை" என்று இராவணனை இகழ்ந்து ஈசனளித்த வாள் இராவணனைவிட்டு ஈசனிடமே சென்றமையால், வாளையிழந்தானென்றது" என்பர் ஒரு சாரார்: ஈசனளித்தவாள் அப்பிரானிடமே சென்றதென முதற்போர்புரிபடலத்து வராமையாலும், மேல்மாயாசனகப்படலத்தில் (51-ஆம் செய்யுளில்) 'புத்தேள் வலங்கிளர் வாளும் வேண்டில் வழங்குவன்' என்று கூறுவதனால் அவ்வாள் இராவணனிடமே உள்ளதாகப் பெறப்படுவதாலும், அது பொருந்தாதெனத் தோன்றுகின்றது.

பி - ம்:—[1]வலியகுன்று. [2]ஆரணமுனிவர்க்கு. [3]நயம்பெறவுரைத்த, நணிமறைசிலந்த, அருமறைபயின்ற. [4]விட்டு, போக்கி. [5]வெறுங்கையா, வெறுங்கையோடு. [6]இலங்கைபுக்கான். (1219)

2.—இராவணன் இலங்கைபுகுதலும் சூரியன் அத்தமித்தலும்.

கிடந்தபோர் வலியார் [1]மாடே கெடாதவா னவரை யெல்லாம்
கடந்து[2]போ யுலக மூன்றுங் காக்கின்ற காவ லாளன்
தொடர்ந்துபோம் பழியி னோடுந் [3]தூக்கிய கரங்க ளோடும்
நடந்துபோய் நகரம் புக்கான் அருக்கனும் நாகஞ் சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பொருந்திய போர்செய்யும் வலிமையுடையோரிடத்துத்தோற்காத தேவர்களையெல்லாம் வென்றுபோய் மூவுலகங்களையும் பாதுகாக்கின்ற காத்தற்றொழிலையுடையவனான இராவணன், (தன்னைப்) பின்பற்றிவருகின்ற பழியுடனும், (எதிரியைவெல்ல மாட்டாமையாற் சுமையாகத்) தூக்கப்பட்ட கைகளுடனும் நடந்துபோய் இலங்கையிற் புகுந்தான்; (அப்போது) சூரியனும் (அத்த) மலை சேர்ந்தான்: (எ - று.)—**இது, நகர்புகுங் காட்சி.**

முன்னிரண்டடிகள் - இராவணனது வீரப்பெருமையைவிளக்கும். பழி - முன்னடிகளிற் கூறப்பட்ட வீரத்தை யிழந்ததனாலான அபகீர்த்தி. இரண்டு கைகளையுடைய மானுடனை வெல்ல மாட்டாமையால், இருபது கரங்கள் இராவணனுக்குப்பாரத்தையுண்டாக்குவனவே யென்பார் '**தூக்கிய கரங்களோடும்**' **என்றார்.**
பி - ம்:—[1]மாட்டே. [2]பேர். [3]தூங்கிய. (1220)

3.—இராவணனது நாணநிலை.

மாதிர மெவையும் நோக்கான் [1]வளநகர் நோக்கான் வந்த
காதலர் தம்மை நோக்கான் கடற்பெருஞ் சேனை நோக்கான்
தாதவிழ் [2]கூந்தன் மாதர் தனித்தனி நோக்கத் [3]தானோர்
பூதல மென்னும் [4]நங்கை தன்னையே நோக்கிப் புக்கான்.

(இ-ள்.) (நகரிற் புகுந்த இராவணன்), தோற்றதனாலான நாணத்தினால், திக்குக்களை தன்னையும் கண்ணெடுத்துப்பாராமலும், தன்னகரின் வளத்தையும் கண்ணெடுத்துப்பாராமலும், (காண) வந்த புத்திரர்களை நோக்காமலும், (வரவேற்க வந்த) கடல்போற் பரந்த (தன்) சேனையைப் பாராமலும், மலர்கள் முறுக்கு விரிகின்ற மயிர்முடியையுடைய (மந்தோதரிமுதலிய) மனைவியர் தனித்தனி நோக்கிக்கொண்டிருக்கத் தான் (எவரையும் பாராதவனாய்) பூமியென்கின்ற மங்கையையே பார்த்தவண்ணம் (அரண்மனையிற்) புகுந்தான்; (எ-று.)—இலங்கைநகரிற் புக்கமை, முன்னர்க் கூறப்பட்டமையால், இங்குப் 'புக்கான்' என்றது அரண்மனைத் தலத்துப் புகுந்தமையாகும்: **இது, சுற்றத்தைக்கொண்ட அரண்மனையின் முகப்பையும் முற்றத்தையும் கடந்து நின்ற காட்சி** இனி, இராவணன் நகரிற்புக்கதையே கூறுவது இது எனினுமாம்; இங்ஙன் கொள்ளின், 5-ஆஞ் செய்யுள் இராவணன் அரண்மனையிற் புக்கமையைக் கூறுவதென்க.

பூதலமென்னும் நங்கைதன்னையேநோக்குதல்-முகங்கவிழ்ந்திருத்தலால் கண்பார்வை தரையில்விழுமாறு இருத்தல்: தலைகவிழ்தல், தோற்ற நாணத்தினால். தனதுமனைவியரை யுபேட்சித்துச் சீதாபிராட்டியின்மீது மோகம் வைத்ததனாலேயே இத்துணைக்கேடு விளைந்ததாதலால், தன்மாதரைநோக்க இராவணனுக்கு நாணம் விஞ்சியது என்ற கருத்துப்பட 'மாதர் தனித்தனி நோக்கப் பூதலநங்கைதன்னையே நோக்கிப் புக்கான்' என்றார். இராவணன தோற்றுமீள்வதையறியாமையால், காதலரும் சேனையும் வரவேற்க வந்தனர். தாது-மலர்: மகரந்தப்பொடியுமாம். எவையும்=எதையும்: ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். இச்செய்யுள், பலபிரதிகளில் "நாளொத்த" என்ற அடுத்த பாடலின்பின் உள்ளது. காதலர்-புத்திரர்: அன்பருமாம். **பி-ம்:—**[1]வளர். [2]கோதை. [3]தானும், தானப். [4]மங்கை, மக்கள். (1821)

4.—இராவணன் தான் தோற்றமைபற்றி வெறுப்புக் கொண்டிருத்தல்.

நாளொத்த நளின மன்ன முகத்தியர் நயன மெல்லாம்
வாளொத்த [1]மைந்தர் வார்த்தை யிராகவன் வாளி யொத்த
கோளொத்த சிறைவைத் தாண்ட கொற்றவற் கற்றை நாள்தன்
தோளொத்த துணைமென் கொங்கை நோக்கங்குத்தொடர்கி லாமை.

(இ-ள்.) அந்தநாளில், பகலில் ஒருசேரமலர்ந்த தாமரை மலரைப்போன்ற முகத்தையுடையரான மகளிரின் கண்களெல்லாம், வாட்படைபோல் வருத்தத்தை விளைத்தன; மைந்தர் கூறுகின்ற சொற்களெல்லாம், இராமபாணத்தைப்போல் துன்புறுத்தின; நவக்கிரகங்களையும் ஒருசேரச் சிறைவைத்து(த் தனக்கு) அடிமைப்படுத்தின வெற்றிபொருந்திய இராவணனுக்கு இரட்டையான மெல்லிய கொங்கைகள், அங்கு(த் தன்) பார்வை செல்லாமல்(தன்) தோளை யொத்தன; (எ-று.)—அங்கு-அசையுமாம். **இது, காதலர் முதலியோரை நோக்காமைக்குக் காரணங்கூறுவது.**

போரில் தோள்கள் வெற்றிக்கு உதவாமல் வெறுஞ்சுமையாக ஆய்விட்டதுபற்றி, இராவணன் அத்தோள்களில் வெறுப்புக்கொண்டானென்க. தன் மனைவியரான மகளிர் காண்பதும் மைந்தர் பேசுவதும் நாணத்தினால் வெறுப்புக்கொண்ட நிலையில் வாளும் வாளியும் போல் வருத்தம் விளைத்தன என்றார். 'ஒத்த சிறைவைத் தாண்ட' என்றமையால், ஒருசேரச்சிறைவைத்து அடிமைப்படுத்தியமை பெறப்படும். துணைமென்கொங்கை, மனைவியருடையவை. ஈற்றடிக்கு-தோளிலே பொருந்திய இரட்டையான தனங்களையுடைய வெற்றிமகளின் நோக்கம் அவ்விராவணனிடத்திற் செல்லாமையால் என்று கூறி, நயனம் வாளொத்தமைக்குக் காரணமாக்கி யுரைப்பாருமுளர். போரை யொழிந்துவந்த இடத்தும் வாளும் வாளியும் இராவணனைத் துன்புறுத்தின எனச் சமத்காரம்படப்பேசினர். பி-ம்:—[1]மக்கள், வானோர். (1222)

5.—இராவணன் எவருமின்றித் தனியே கோயில்சேர்தல்.

மந்திரச் சுற்றத் தாரும் வாணுதற் சுற்றத் தாரும்
தந்திரச் சுற்றத் தாருந் தன்கிளை சுற்றத் தாரும்
எந்திரப் பொறியி னிற்ப யாவரு மின்றித் [1]தானோர்
சிந்துரக் களிறு கூடம் [2]புக்கெனக் கோயில் சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஆலோசனைக்குத் துணையானவரும் ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய மனைவிமார்களும் சேனைத்தலைவர்களும் தன் உறவுமுறையார்களும் எந்திரத்தின் வன்மையால் இயங்குந் தன்மையையுடைய பிரதிமைபோன்று (இராவணன் நிலையைக்கண்டு திகைத்து) நிற்க, எவருமில்லாமல், தான் ஒரு சிந்துரப்பொடியப்பிய யானை கொட்டாரத்தைச் சேர்வதுபோல அரண்மனையினுட்புறத்துச் சேர்ந்தான்; (எ-று.)— **இது, அரண்மனையினுட்செல்லுங் காட்சி.**

இராவணன் நிலையைக் கண்டவுடனே திடுக்கிட்டு அசைவற்றுநின்ற மந்திரச் சுற்றத்தார் முதலியோர்க்கு, எந்திரப்பாவை உவமை. போரில் அடிபட்டுக் குருதிநீர் வழியப்பெற்ற இராவணனுக்குச் சிந்துரக் களிறு ஏற்ற உவமையாம். பொறி-பிரதிமை. பி-ம்:—[1]தானே. [2]சேர்ந்தெனக் (1223)

6.—பொற்பீடத்திருந்த இராவணன் தூதரை யழைத்து வருமாறு, கஞ்சுகியை யேவுதல்.

ஆண்டொரு செம்பொற் பீடத் திருந்துதன் வருத்த [1]மாறி
[2]நீண்டுயர் நினைப்ப னாகிக் [3]கஞ்சுகி யயனின் றானை
ஈண்டுநந் தூதர் தம்மை யிவ்வழித் தருதி யென்றான்
பூண்டதோர் [4]பணியின் வல்லை [5]யனையரைக் கொண்டு புக்கான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்), அங்கே ஒரு செம்பொன்னினாலியன்ற பீடத்திலேயிருந்து படைகளா லடியுண்ட தனாலான தன் வருத்தம் சிறிது தணியப்பெற்று, மிகவும் பெருத்த சிந்தையைக் கொண்டவனாகி, அயலில் நின்றவனை கஞ்சுகியைப் பார்த்து, இப்பொழுதே நமது தூதுவரை இங்கே அழைத்துவருவா யென்றான்: (அந்தக் கஞ்சுகியும்), மேற்கொண்ட அந்தக் கட்டளையிறைலே விரைவிலே அப்படிப்பட்ட தூதரை யழைத்துக்கொண்டு (இராவணனுள்ள விடத்திற்) புகுந்தான்; (எ - று)—**இது, செம்பொற்பீடத்திலிருந்து சற்று வருத்தம் ஆறியபின், மேற் பலவீரரையுங் கூட்டத் தூதரை வரவழைத்த காட்சி.**

சிறிது வருத்தந்தணிந்து மேல்செய்யவேண்டுவதைப் பற்றிப் பெரிதும் ஆலோசனை செய்து, இராவணன் அங்கிருந்த கஞ்சுகியைக்கொண்டு தூதரை வருவித்தான். கஞ்சுகி - சட்டையிட்டவனாய் நிற்கும் மெய்க்காப்பாளன். **பி - ம்:—**[1]மாற்றி. [2]நீண்டதோர். [3]காஞ்சுகி. [4]பணியன். [5]நால்வரை. (1224)

7.—இராவணன் எங்குமுள்ள அரக்கச்சேனைகளையும் திரட்டிக் கொணருமாறு வந்த தூதர்களை ஏவுதல்.

மனகதி வாயு வேகன் மருத்தன்மா மேக னென்றிவ்
[1]வினையறி தொழிலர் [2]முன்னா [3]வாயிரர் [4]விரவி னாரை
நினைவதன் முன்ன நீர்போய் நெடுந்திசை யெட்டு நீந்திக்
கனைகழ லரக்கர் தானை கொணருதிர் கடிதி னென்றான்.

(இ - ள்.) மனகதி வாயுவேகன் மருத்தன் மாமேகன் என்ற (தாம் செய்ய வேண்டிய) செய்கையை ஒழுங்குபெறுமாறு செய்ய அறிந்த இவர்கள் முதலாக ஆயிரக்கணக்காக வந்து சேர்ந்த தூதரை நோக்கி, (இராவணன்), 'நீங்கள் நினைக்கும் காலத்திற்குட்போய்ப் பெரிய எட்டுத் திசைகளையுங் கடந்து, ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த அரக்கரின் சேனையை விரைவில் இட்டுக் கொண்டு வாருங்கள்' என்றான்; (எ - று.)

[1]வினையறு தொழிலர் என்றபாடம் - குற்றமற்ற தொழிலையுடையாரென்று பொருள்படும். **பி - ம்:—**[2]முன்னின். [3]ஆயினர், வாயிலர், வாயிலில். [4]வினவினாரை. (1225)

8.—தூதுவர் இராவணன் பணியைத் தலைமேற்கொள்ளல்.

ஏழ்பெருங் கடலுஞ் சூழ்ந்த வேழ்பெருந் தீவும் [1]எண்ணில்
பாழியம் பொருப்புங் கீழ்[2]பா லடுத்தபா தாளத் துள்ளும்
[3]ஆழியங் கிரியின் மேலு மரக்கரா னவரை யெல்லாம்
[4]தாழ்விலிர் கொணர்தி ரென்று னவரது தலைமேற் கொண்டார்.

(இ - ள்.) ஏழு பெருங்கடல்கள் சூழ்ந்துள்ள ஏழு பெரிய தீவுகளிலும், எண்ணில்லாத (மிகப்பலவான) வலியுள்ள அழகிய மலைகளிலும், கீழ்ப்புறத்திலிருக்கும் பாதாளவுலகத்திலும் சக்கரவாளமலைமீதுமுள்ள அரக்கரானவரை யெல்லாம் தாமதியாதவராய் அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று (இராவணன்) கட்டளையிட்டான்; அந்தத் தூதுவரும் அந்தக் கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டார்கள்; (எ - று)—**இது, கீழ்க்கவியிற் கூறியதன் விரித்தல்.**

பாழியம் பொருப்பில் என்றதில் அடங்குமாயினும், சிறப்புப் பற்றி ஆழியங்கிரியைத் தனியே யெடுத்துக் கூறியது. பணி சிரமேற்கொள்ளல் - பணியைத் தட்டாது செய்வேமென்பதுபட வணக்கத்துடன் கூறுதல். **பி - ம்:—**[1]மண்ணில், எண்ணென். [2]பாரடுத்த, பார்படுத்த. [3]ஆழியின். [4]தாழ்விலர். (1226)

9.-பின் பெருவருத்தத்தோடு இராவணன் மலர்ப்படுக்கையிற் சேர்தல்.

மூவகை [1]யுலகு ளோரு முறையி [2]னின் றேவல் [3]செய்வார்
பாவக மின்ன [4]தென்று தெரிகிலர் பதைத்து [5]விம்மத்
தூவக லாத வைவா [6]யெஃகுறத் தொளைக்கை யானை
சேவகஞ் [7]சேர்ந்த தென்னச் செறிமல ரபளி சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) முறைப்படியிருந்து இட்டகட்டளையைப் புரிபவராகிய மூன்று உலகத்தவர்களும், (தன்னுடைய) கருத்து இன்னதென்று அறியாதவராகி மனம் வருந்தித்துடிக்க,—(இராவணன்) மாமிசம் நீங்காத கூரிய முனையுடைய வேலாயுதம் (தன்னை) நன்கு தொளைத்தலால் யானை (தான்) படுக்குமிடத்தைச் சேர்ந்ததுபோல நெருங்கிய மலர்ப்படுக்கையிலே சேர்ந்தான்: (எ - று.)

இராமனிடந்தோற்றலாகிய அவமானம் தொளைக்கவருந்தும் நெஞ்சினனாகிய இராவணனுக்கு, எஃகு தொளைத்த யானை உவமை. தொளைக்கை - தொழிற்பெயர்: இனி தொளைத்த கையையுடைய யானை யென்பாருமுளர். தூ - மாமிசம்: பகைவர்மீது எறிகையில் அவருடம்பினின்று பற்றியது. **பி-ம்:—**[1]உலகினுள்ளும், உலகினுள்ளார். [2]ஏன்று. [3]செய்யப். [4]ஏன்றும். [5]ஷிம்மித். [6]வேல். [7]அமைந்தது. (1227)

10.—இராவணன் பெருமூச்சு விடுதல்.

[1]பண்ணிறை பவளச் செவ்வாய்ப் பைந்தொடிச் சீதை யென்னும்
பெண்ணிறை கொண்ட [2]நெஞ்சில் நாணிறை கொண்ட பின்னர்
கண்ணிறை கோடல் செய்யான் கையறு [3]கவலை சுற்ற
உண்ணிறை மானந் தன்னை [4]யுமிழ்ந்தெரி யுயிர்ப்ப தானான்.

(இ-ள்.) இன்னிசை நிறைந்த பவளம்போன்ற செந்நிறமான வாயையுடைய பைம்பொற்றொடியையணிந்த சீதையென்கின்ற பெண்ணை நிறையக்கொண்ட நெஞ்சிலே நாணமானது நிரம்பிய பின்னர், (இராவணன்), செயலறுதற்குக் காரணமான கவலை சூழ்ந்து கொண்டதனால் சிறிதும் கண் துயிலாதவனாய், உள்ளே நிரம்பிய அவமானத்தை வெளிப்படுத்துக்கொண்டு நெருப்புப் போல உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சு விடலானான்; (எ - று.)

பெண்ணிருந்தநெஞ்சிலே நாணம்நிரம்பிற்று: இதுபொருத்தமேயென்க. பெண் இறைகொண்ட என்று பிரிப்பினுமாம். கண்கோடல் - துயிலுதல். பி-ம்:—[1]பண்ணிய, பண்ணிறப். [2]நெஞ்சன். [3]பழங்கண். [4]உமிழ்ந்தென, உமிழ்ந்துமிழ்ந்து. (1228)

11.—இராவணன் தன்னைச் சீதை சிரிப்பளேயென்று வருந்துதல்.

[1]வானகு மண்ணு மெல்லா நகும் [2]நெடு வயிரத் [3]தோளான்
[4]நானகு பகைஞ [5]ரெல்லா நகுவரென் றதற்கு நாணான்
வேனகு நெடுங்கட் செவ்வாய் மெல்லிபன் மிதிலை வந்த
சானகி [6]நகுவ ளென்றே நாணத்தாற் சாம்பு கின்றான்.

(இ - ள்.) வயிரம்போலுறுதிபொருந்திய நெடிய தோள்களையுடையவனான இராவணன்,-'வானத்திலுள்ளோர் நகுவர்: மண்ணிலுள்ளோ ரெல்லாரும் நகுவர்; நான்வென்று அவமதித்த பகைவர்க ளெல்லாரும் நகுவர்' என்பதுபற்றி நாணங்கொள்ளாதவனாய்,— வேற்படையை யவமதிக்கின்ற நீண்ட கண்களையும் செந்நிற வாயினையும் மெல்லிய தன்மையையுமுடைய மிதிலாபுரியில் தோன்றிய சானகிப்பிராட்டி சிரிப்பாளென்பது பற்றியே நாணத்தினால் வாடுபவனானான்; (எ - று.)

இராவணனுடைய முக்கியமான நோக்கம் சீதை தன்னை மதித்துக் காதல் கொள்ளவேண்டு மென்பது: ஆதலால், மற்றவர் அவமதிப்பரேயென்று வாட்டமுறாத இராவணன், தன் மாற்றானது காதலியான அந்தச்சீதை தன்னை நகுவளேயென்று மிகவும் நாணிச் சாம்புபவனானான். நகுதல்-பரிகாசத்தாற் சிரித்தல். நானகு பகைஞர்-இராமலட்சுமணரென்பர். வான், மண்-ஆகுபெயர்கள். வேனகுகண், நகு-உவமவுருபு; இனி, வீரர்வேல் பகைவரையே யடைந்து தாக்குவதாக, மாதரார்கண் தம்மைப் பெறாத காதலரைத் தாக்கித் துன்புறுத்தலால், அக்கண் வேலைக்கண்டு நகு

மென்றுமாம். பி-ம்:—[1]வானமும். [2]மணி. [3]கையான். [4]தான். [5]யாரும், [6]நகுவனென்று, நகுமென்றுள்ளம். (1229)

12.—மாலியவான் இராவணனிருப்பிடத்தைச் சார்தல்.

ஆங்கவன் றன்மூ தாதை யாகிய மூப்பின் யாக்கை
வாங்கிய வரிவி லன்ன மாலிய வா[2]னென் றோதும்
பூங்கழ லரக்கன் [3]வந்து பொலங்கழ [4]லிலங்கை வேந்தைத்
தாங்கிய வமளி [5]மாட்டுஓர் [6]தவிசுடைப் பீடஞ் சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) அப்போது அந்த இராவணனுடைய பாட்டனாகிய கிழத்தன்மையால் உடல்வளைந்த கட்டமைந்தவில்லைப்போன்ற [வளையப்பெற்ற] மாலியவானென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற அழகிய வீரக்கழலையணிந்த இராட்சசன்,—வந்து, பொன்னாலாகிய வீரக்கழலைப்பூண்ட இராவணனைத் தாங்கிய படுக்கையின் பக்கத்து ஒரு தவிசு அமைந்த பீடத்திலே சேர்ந்தான்;(எ-று.)

தவிசுடைப்பீடம்-மெத்தையிட்ட ஆசனம். 'இலங்கை வேந்தைத் தாங்கிய வமளி' என்ற சொற்சேர்க்கையால், இராவணன் துயரால் ஒடுங்கியுள்ள தன்மை வெளியாம். பி-ம்:—[1]முதிய. [2]என்பானோர். [3]வந்தப். [4]அரக்கர். [5]மாடோர். [6]தவிசிடைப். (1230)

13.—மாலியவான் இராவணனிருப்பிடத்தைச் சார்தல்.

இருந்தவ னிலங்கை வேந்த னியற்கையை யெய்த நோக்கிப்
பொருந்தவந் துற்ற போரில் [1]தோற்றனை போலு மென்னா
வருந்தினை மனமுந் தோளும் வாடினை நாளும் வாடாப்
பெருந்தவ முடைய [2]வையா வென்னுற்ற தென்றி யென்றான்.

(இ - ள்.) (பீடத்தைச்) சார்ந்திருந்தவனாகிய மாலியவான் இலங்காதிபதியாகிய இராவணன் அடைந்துள்ள நிலைமையை யுற்றுப்பார்த்து, 'ஒருபொழுதுங் கெடாத தவப்பயனையுடைய ஐயனே! நெருங்கவந்து நிகழ்ந்த போரில் தோல்வியை யடைந்தாய் போலு மென்று கருதும்படி வருந்தி மனமுந் தோளும் வாடினாய்; நிகழ்ந்தசெயல் யாது?' என்று வினவினான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]தோற்றனன், தேறினன். [2]வீர (1231)

14.—இராவணன் மறுமொழி கூறத்தொடங்குதல்.

கவையுறு நெஞ்சன் காந்திக் கனல்கின்ற கண்ணன் பத்துச்
சிவையின்வா யென்னச் செந்தீ யுயிர்ப்புறத் [1]திறந்த [2]மூக்கன்
நவையறு பாகை யன்றி யமுதினை [3]நக்கி னாலுஞ்
சுவையுறப் [4]புலர்ந்த [5]நாவான் இனையன [6]சொல்ல லுற்றான்.

(இ - ள்.) துன்பமுற்ற மனமுடையவனும், பற்றியெரிகின்ற கண்களையுடையவனும், துருத்திவாய்போன்று செந்தீ வெளிப்படுகின்றபெருமூச்சுக் காற்று வெளிப்படத்திறந்த பத்துமூக்குக்களையுடையவனும், குற்றமற்ற வெல்லப்பாகையே யல்லாமல் அமிரு

தத்தையே நக்கினுலும்சுவையுறைக்காதபடிஉலர்ந்த நாவினை யுடையவனுமான இராவணன், இவ்வாறுனசொற்களைச் சொல்வ தானுன்; (எ-று.)—அவற்றை மேல் 17-கவிகளிற் காண்க.

நாக்கிற் புனலூறினுலன்றிச் சுவை தோன்ரு தாகையால், பாகேயன்றி அமுதும் சுவைதோன்ருதவாறு உலர்ந்துள்ளது; இராவணனுடைய நா என்ருர். கவை=கவ்வை: தொகுத்தல். பி-ம்:—[1]சிவந்த, சேந்த, சிவக்கும். [2]முக்கண். [3]நக்குமேனும். [4]உலர்ந்த, உணங்கு. [5]வாயால், நாவன். [6]சோறல். (1232)

15.—இராவணன் மாலியவானிடத்து இராமபிரானுல் நிகழ்ந்ததைச் சுருக்கிக் கூறுதல்.

சங்கம்வந் துற்ற கொற்றத் தாபதர் தம்மோ [1]டெம்மோடு
அங்கம்வந் [2]துற்ற தாக அமரர்வந் [3]துற்ரு ரன்றே
கங்கம்[4]வந் துற்ற [5]செய்ய களத்துநங் குலத்துக் கொவ்வாப்
பங்கம்வந் துற்ற [6]தன்றிப் பழியும்வந் துற்ற [7]தென்ருன்.

(இ-ள்.) தொகுதியாகப் பொருந்திய வெற்றியுள்ள தவக்கோ லத்தையுடைய மானிடரோடும் எமக்குப் போர் மூண்டதாக, தேவர்களும் (வேடிக்கைபார்க்குமாறு) வந்துவிட்டார்களே: (மேலும்), பருந்து வந்து நெருகிய (குருதி படிந்ததனுற்) செந்நிற மாகத் தோன்றுகின்ற போர்க்களத்திலே, நம்முடைய குலத்துக் குத் தகாத தோல்வி நேரிட்டதன்றி (மனிதரிடத்துத்தோற்ருே மென்ற) அபகீர்த்தியும் (எனக்கு) வந்திட்டதே என்று கூறி னுன், (இராவணன்); (எ - று.)

இராமலட்சுமணரின் இளமைப்பருவந் தொடங்கி இதுவரை யும் அன்னுர் வெற்றியே பெற்றிருத்தலை யறிந்திருத்தலால், இரா வணன் அன்னுரை 'சங்கம் வந்துற்ற கொற்றத்தாபதர்' என் கிருன். இராமலட்சுமணரின்கோலம் எதிர்த்து நான்பொருதற்கே ஏற்றதன்று என்பான், அவரை, 'தாபதர்' என்கிருன். முதலிரண் டடிகள் எமக்கும் இராமலட்சுமணர்கட்கும் போர்நேரின் அமரர் ஏன் வரவேணுமென்று இராவணன் கருதியமையைத் தெரிவிக கும். அங்கம் - சதுரங்கத்தாற் செய்யப்படும் போர்க்கு, ஆகு பெயர். பி - ம்:—[1]ஏற்ற. [2]உற்றகாலத்து. [3]உற்றதாற்ருர். [4]வந் துற்றுச். [5]செய்யுங். [6]அன்ரே, ஒன்ரே. [7]அன்றே (1233)

16.—பதினாறுகவிகள் - ஒருதொடர்: இராவணன் மாலியவானிடம இராமனது வல்லமை முதலியவற்றை வியந்து, நிகழ்ந்தசெயலைத் தெரிவித்தல்.

முளையமை திங்கள் சூடும் முக்கணுன் [1]முதல்வ ராகக்
கிளையமை புவன மூன்றும் [2]வந்துடன் [3]கிடைத்த வேனும்
வளையமை வரிவில் வாளி மெய்[4]யுற [5]வழங்கு மாயின்
இளையவன் றனக்கு [6]மாற்ரு [7]தென்பெருஞ் சேனை [8]நம்ப.

(இ - ள்.) பெரியோனே! முளைத்தல்பொருந்திய [பிறைவடிவமான] சந்திரனைச் சிரசிற்கொண்ட முக்கண்ணனை சிவபிரான் முதற்கொண்டு மேன்மேல் வளருந் தன்மையைக்கொண்ட மூன்று உலகத்தவரும் வந்து ஒரு சேரப் பக்கபலமாய் நின்றாலும், என்னுடைய பெரிய சேனையானது, வளைதல்பொருந்திய கட்டமைந்த வில்லினின்று வெளிப்படுகின்ற அம்புகளை உடலின்மீது தாக்குமாறு பிரயோகிப்பானாயின், (அவ்விராமபிரானது) தம்பியாகிய இலக்குமணனுக்கும் எதிர்த்து நிற்கமாட்டாது; (எ - று.)

இளையவன்வலியை விளக்கிய முகத்தால், இராமபிரானது வலியைப் பெறவைத்தான். புவனமூன்று - இடவாகுபெயராய், மூவுலகத்திலுள்ளாரைக் காட்டிற்று. இராமபிரானுடைய வல்லமை பகைவரும் போற்றுமாறு உள்ளதென்பது, இங்குக் கருதத்தக்கது. "ஶத்ரோ: ப்ரக்கியாதவீர்யஸ்ய" என்றார், ஸ்ரீவால்மீகி பகவானும். பி - ம்:—[1]முதலவாக, ஆதியாக, முதல்வனாக. [2]கிளர்ந்துடன். [3]கெழீஇய. [4]அற. [5]வழங்கும்போது, வழங்குமேலவ். [6]ஆற்றா. [7]எம். [8]நம்பா, என்னே. (1234)

17\. எறிந்தபோ ரரக்க ராவி யெண்ணிலா வெள்ள மெஞ்சப்
பறித்த[1]போது என்னை [2]யந்தப் பரிபவ முதுகிற் பற்றப்
பொறித்தபோது [3]அன்னா னந்தக் கூனி [4]கூன் போக வுண்டை
[5]தெறித்த [6]போது ஒத்த தன்றிச் [7]சினமுண்மை தெரிந்த தில்லை

(இ - ள்.) (படைக்கலங்களை வீசி) எறியப்பெற்ற போரில் எண்ணிலா வெள்ளக்கணக்கினரான அரக்கர்களின் உயிர்கள் ஒழியும்படி (அவ்வுயிர்களைக்) கவர்ந்தபோதும், அப்படிப்பட்ட அவமானம் என்பிடரியிலே தங்கும்படி (தன் அம்புகளைக்கொண்டு) பதியச்செய்தபோதும், அந்த இராமனுக்குக் கூனியின் கூனிலே போகும்படி (வில்லினின்று) மண்ணுண்டையைத் தெறித்த போது இருந்த நிலைமையை யொத்திருந்ததேயன்றிக் கோபமுண்மை தெரிந்ததில்லை; (எ - று)

இளமையில் எவ்வாறு விளையாட்டாகக் கூனியின் கூனிற் படுமாறு வில்லில் மண்ணுண்டையைத் தெறித்தானோ, அவ்வண்ணம் விளையாட்டாகவே பல வெள்ளக்கணக்கான அரக்கவீரரை ஆவிகொண்டான்: என்னையும் முதுகுகாட்டி யோடவடித்தான். இச்செயல்கள் நிகழ இராமன் சிறிதும் சிரமப்பட்டதுமில்லை; பெருங்கோபங்கொண்டு இப்போரைச் செய்தானுமல்லன் என்று இராமனுடைய வீரப்பெருமையை வியந்தவாறு. இப்படிப்பட்ட அவமானமென்று எடுத்துச்சொல்ல இயலாமையால் 'அந்தப் பரிபவம்' என்றது. எறித்த - எறிந்த: வலித்தல்விகாரம். பி - ம்:—[1]போழ்து [2]இந்தப். [3]அன்னாள், அந்நாள். [4]போதாமல். [5]செறித்த. [6]போழ்தொத்ததல்லால். [7]சினவுண்மை. (1235)

18\. மலையுறப் [1]பெரிய ராய வாளெயிற் றரக்கர் தானை
நிலையுறச் [2]செறிந்த வெள்ள நூற்றிரண் [3]டெனினும் நேரே

[4]குலையுறக் [5]குளித்த வாளி குதிரையைக் [6]களிற்றை [7]ஆளைத்
[8]தலையுறப் பட்ட தல்லா லுடல்களில் தங்கிற் றுண்டோ.

(இ - ள்.) மலையை யொப்பப் பெரியவராயிருந்த வாள்போற் கூரிய பற்களையுடைய அரக்கரின் சேனை நிலையாகநெருங்கிய நூற்றிரண்டு வெள்ளத்தளவையுடையதாயிருந்த தானாலும், (இராமபிரானாற் செலுத்தப்பட்டுக்) குறி தவறாமல் கூட்டமாகப் பாய்ந்த அம்புகள் (யாவும்) குதிரைகளையும் யானைகளையும் பதாதிகளையும் தலைகளைத் துண்டித்துக் கீழ்விழச்செய்த தல்லது எந்த உடலிலேனும் தடைப்பட்டு நின்றது உண்டோ? (எ - று.)

இராமசரங்கள் தவறாமல் இலக்கை வீழ்த்தியே நின்றன வென்றவாறு. நூற்றிரண்டு - இருநூறென்னலாம். ஈற்றடிக்கு - தலைகளைத் தாக்கினவே யன்றி ஓரம்புகூட உடலைத் தாக்கின தில்லை யென்றுஉரைப்பாரு முளர். இது சில பிரதிகளில் "வரிசிலை" (21) என்ற பாடலுக்குப்பின். பி-ம்:—[1]பெரியவாய, பெரியரான. [2]சேர்ந்த. [3]அதனை. [4]கொலை. [5]குனித்த. [6]கழித்த. [7]ஆளின். [8]தலைகளைத்தள்ளிற்று. (1236)

19. போயபி னவன்கை வாளி யுலகெலாம் புகுவ தல்லால்
ஓயுமென் றுரைக்க லாமோ ஊழிசென் றாலு மூழித்
தீயையுந் தீய்க்கும் செல்லுந் திசையையுந் தீய்க்கும் [1]செப்பும்
வாயையுந் தீய்க்கு முன்னின் மனத்தையுந் தீய்க்கும் மன்னோ.

(இ - ள்.) அவ்விராமன் கையினின்று அம்பு வெளிப்படத் தொடங்கியபின் உலகெல்லாம் புகுந்து செல்வதல்லாமல் ஊழிக்காலம் கழிந்தாலும் ஒய்ந்து விடுமென்று உரைத்தற்கு இயலுமோ? [இயலாது]: (அவனுடைய அம்புகள்), கற்பாந்தகாலத்துத்தோன்றும் அக்கினியையும் தீய்த்துவிடும்; செல்லுகின்ற திக்குக்களையெல்லாந் தீய்த்துவிடும்; (ஏதேனும் மாறாகச் சொல்லத்தொடங்கினால் அங்ஙனஞ்) சொல்லுகின்ற வாயையும் தீய்த்துவிடும்; (மனத்தில் மாறுபட) எண்ணினால், (அவ்வாறு எண்ணுகின்ற) மனத்தையுந் தீய்க்கும்; (எ - று.)—இராமசரத்தின் கொடுமையைவிளக்க, அருவப் பொருளான மனத்தையும் தீய்க்குமென்றது. பி - ம்:—[1]செல்லின், சொல்லும். (1237)

20. மேருவை[1]ப் பிளக்க [2]வென்றால் விண்கடந் [3]தேக [2]வென்றால்
பாரினை [4]யுருவ [2]வென்றால் [5]கடல்களைப் [6]பருக வென்றால்
ஆருமே [7]யவற்றி னாற்றல் [8]ஆற்றுமே லனந்த கோடி
மேருவும் [9]விண்ணு மண்ணுங் கடல்களும் வேண்டு மன்றே.

(இ - ள்.) மேருவைப்பிளக்க என்று சொன்னாலும், ஆகாயத்தைக்கடந்து அப்பாற்செல்க என்றாலும், பூமியை யூடுருவுக என்றாலும், கடல்களைப் பருகுக என்றாலும், அந்த (இராமபிரானது) அம்புகளின் வல்லமைக்கு நிரம்பியிருக்கும்; (அந்த அம்புகளின்

விசையைத்) தாங்குவ தென்றால், (அப்போது ஒருமேரு ஒருவிண் ஒரு மண் ஏழுகடல் போதா:) பல கோடிக்கணக்கான மேருமலையும் ஆகாயமும் பூலோகமும் கடல்களும் வேண்டும்; (எ - று.)

அன்றே - தேற்றம். "மலையுற" என்ற பாடல்முதல் மூன்று செய்யுட்களால் **இராமபாணத்தின் தன்மை கூறப்பட்டது. பி-ம்:—** [1]உருவும், உருவு, பிளக்கும். [2]வேண்டில், என்னின். [3]ஏகும். [4]உருவம், பிளக்கும். [5]பவ்வத்தைப். [6]பருகும். [7]அவற்றினை்லை. [8]ஆறுமே, ஆறுமேல். [9]மண்ணும் விண்ணும். (1238)

21. வரிசிலை நாணிற் கோத்து [1]வாங்குதல் விடுத [2]லொன்றுந்
[3]தெரிகில [4]ரமர ரேயும் [5]ஆரவன் செய்கை தேர்வார்
பொருசினத் தரக்க ராவி [6]போக்கிய போக வென்று
[7]கருதவே யுலக [8]மெங்குஞ் சரங்களாய்க் காட்டு மன்றே.

(இ-ள்.) (இராமன்) கட்டமைந்தவில்லை நாணியிலே கோத்து, வளைத்தலையும் (அம்புகளைத் தொடுத்து) விடுதலையும் ஒன்றையும் (கண்ணிமை கொட்டாத) அமரர்களும் தெரிந்துகொள்ளமுடியாதவராயினர்; இராமனுடைய அந்தச் செய்கைகளை ஆராய்ந்து அறியக்கூடியவர் வேறு யாவர்? (இராமன்) 'போர்செய்யுந் தன்மையுள்ள சினங்கொண்ட அரக்கரின் உயிர்போகும்படி செல்க' என்று (தன் அம்புகளைக் குறித்து) எண்ணவே, உலகமுழுதும் அம்பு மயமாகவேயாய்விடும்: (எ - று.)

இதனால், **இராமபிரானது அம்புவிடுந்திறன் கூறப்பட்டது** சங்கற்ப மாத்திரத்தால் அம்பெய்யுந் தொழில் இராமனுக்கு நிகழ்வதென்பது, பின்னிரண்டடிகளின் பொருள். போக்கிய - செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். **பி-ம்:—** [1]வாங்கினன். [2]என்றும். [3]தெரிகிலது. [4]அமர்தனுற்றல். [5]ஆரதன், ஆதவன். ஆர்த்தனர். [6]போகிய, போகுக, போகிலார். [7]கருதிய. [8]எல்லாம்.()

22. நல்லியற் கவிஞர் நாவிற் பொருள்குறித் [1]தமர்ந்த [2]நாமச், சொல்லெனச் [3]செய்யுள கொண்ட தொடையெனத் தொடையை [4]நீக்கி, [5]எல்லையில் செல்வந் தீரா விசையென ப[6]பழுதி லாத, பல்லலங் காரப் பண்பே காகுத்தன் பகழி மாதோ.

(இ - ள்.) ககுத்தனுடையமரபில் தோன்றியவனான இராமனுடைய அம்புகள்,—நல்லியல்பைக்கொண்ட [சிறந்த] கவிஞரின் நாவிலே பொருளைக் குறித்துப்பொருந்திய சிறப்புப்பொருந்திய சொற்கள்போலவும்,—(அவர்களின் வாயிலிருந்து வருகின்ற) செய்யுள்கொண்டுள்ள தொடைபோலவும், தொடையைத் தவிர்த்து (அச்செய்யுளில) வரம்பில்லாத சிறப்பினின்று நீங்காத இசைபோலவும் (பொருந்தி), குற்றமற்ற பலவகைப்பட்ட அலங்காரத்தின் தன்மையைக் கொண்டனவேயாம்; (எ - று.)

மிகவும் பலதிறப்பட்டு மேன்மேல் வருவனவாய்ப் பயன் விளைத்தலில் காகுத்தன் பகழிக்குக் கவிஞரின்நாவிற் சொல்

முதலியன உவமையாம். தொடையாவது-பல அடிகளிலாவது பல சீர்களிலாவது எழுத்துக்கள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது. அது-எதுகை மோனை முரண் அளபெடை இயைபு என்பவற்றாற் பிரதானமாக ஐந்து வகைப்படும்: இவற்றைவிரித்து "மெய்பெறுமரபிற்றொடை வகைதாமே, யையீராயிரத் தாரைஞ்ஞூற்றொடு, தொண்டுதலையிட்ட பத்துக் குறையெழு, நூற்றொன்பஃதென்ப வுணர்ந்திசினோரே" எனக்கூறி, "தெரிந்தனர் விரிப்பின் வரம்பில பல்கும்" என்று இவை வரம்பிலவாமென்று கூறியமையுங் காண்க. தொடை-ஏகபாதம்; சுழிகுளம் சக்கரபந்தம் முதலிய சொல்லலங்கார மென்பாருமுளர். இசை தொனி:காப்பியத்திற்குச் சிறந்தது இதுவே. இனி, இசை-இராகமெனக்கொண்டு, செய்யுளினிசைகள் பண்ணமைத்துப் பாடவல்லோரின் திறத்திற்கு ஏற்பப் பல்குமென்பர். அலங்காரங்களை முப்பத்தைந்தென்றும், நூறு என்றும் வேறு வகையாகவும் விரித்துரைத்தலைக் காணலாம். **பி-ம்:—**[1] அமைந்த. [2]ஞானச். [3]செப்பங். [4]நோக்கில். [5]எல்லையிற் சென்றுங். [6]வழுவிலாத, வழுவிலாதப். (1240)

23. **இந்திரன் குலிச வேலு மீசன்கை யிலைமூன் [1]றென்னும்**
மந்திர வயிலு [2]மாயோன் வளையெஃகின் வரவுங் கண்டேன்
அந்தரம் நீளி தம்மா தாபத னம்புக் காற்று
[3]நொந்தனன் [4]யான லாதா ராரவை [5]நோக்க கிற்பார்.

(இ - ள்.) இந்திரனுடைய வச்சிராயுதமும், சிவபெருமானது கையிலுள்ள மூன்று இலைவடிவுகொண்ட மந்திரசக்திபொருந்திய சூலப்படையும், மாயையையுடையவனான திருமாலின் வட்டவடிவான சக்கராயுதமும் ஆகிய இவற்றின் வருகையையும் கண்டுளேன்: (அவற்றிற்கும் இராமன் அம்பிற்கும்) தாரதமியம் மிகுதியாகவுள்ளது; (வக்சிரப்படை முதலியவற்றை அலட்சியமாகப் பொறுத்தயான்), தாபதனான இராமனுடைய அம்பின்வேகத்தைப் பொறுக்கமாட்டாது வருந்தினேன்: நானல்லாத மற்றையோரில் யாவர் அந்தஅம்புகளைக் கண்ணெடுத்துத்தான் பார்க்க வல்லமையுடையவர்? [எவருமில்லை யென்றபடி];

வேல் என்ற சிறப்புப்பெயர், படைக்கலமென்ற பொதுப் பொருளைத் தந்தது. எஃகு-சக்கரப்படையாதலைத் திவாகரத்தாலறிக. எஃகின் வரவும் என வந்ததற்கு ஏற்ப, குலிசவேல் அயில் என்ற விடங்களில் குலிசவேல் வரவும் அயில் வரவும் என்று உரைக்க. யான் தாபதனம்பால் நொந்தேனாயினும், அந்த அம்புகளைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவாவதுவல்லமை எனக்கு உண்டு: அதுவும் மற்றையோர்க்கில்லை யென்பது, நான்காமடியிற் கூறிய பொருள். **பி-ம்:—**[1]ஏன்ற. [2]மாயன்றிகிரியின். [3]நொந்தனர். [4]யானே யென்றால். [5]நோக்கிநிற்பார். (1241)

24. **பேயிருங் [1]கணங்களோடு சுடுகளத் துறையும் பெற்றி**
ஏயவன் றோள்களெட்டும இந்திர னிரண்டு தோளும்

மாயிரு ஞால முற்றும் வயிற்றிடை வைத்த மாயன்
ஆயிரந் தோளும் அன்னான் விர[2]லொன்றி [3]னாற்ற லாற்றா.

(இ - ள்.) பேய்களின் பெருங்கூட்டத்தோடு மயானத்திலே வாழ்கின்ற தன்மை பொருந்தியவனான சிவபெருமானது எட்டுத் தோள்களும், இந்திரனுடைய இரண்டு தோள்களும், மிகப்பெரிய பூமிப்பரப்படங்கலும் வயிற்றிலேவைத்த திருமாலின் ஆயிரந் தோள்களும் அந்த இராமனுடைய ஒரு விரலின் வலிமைக்கும் தாளமாட்டாது; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]கணங்களோடும். [2]ஒன்றிற்கு, ஒன்றில். [3]ஆற்றலோதான். (12+2)

25. சீர்த்த[1]வீ ரியரா யுள்ளார் செங்கண் [2]மாலெனினு மியானக்
கார்த்தவீ ரியனை நேர்வா ருளரெனக் கருத லாற்றேன்
பார்த்தபோ தவனு [3]மற்றத் தாபதன் தம்பி பாதத்து
ஆர்த்ததோர் [4]துகளுக் கொவ்வான் ஆரவற் காற்ற கிற்பார்.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய வீரமுள்ளவராயிருப்பவர் சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலேயாகவிருந்தாலும், நான் அந்தக் கார்த்தவீரியார்ச்சுனனை ஒப்பவர் உள்ளாரென்று கருதுதலைச் செய்யேன்: ஆலோசித்துப் பார்க்குமிடத்து, அந்தக் கார்த்தவீரியார்ச்சுனனும் அந்தத் தவக்கோலத்தையுடைய இராமனுடைய தம்பியின் பாதத்திலே ஒட்டிக்கொண்டுள்ளதான ஒரு துகளுக்கும் ஒப்பாகான்; (ஆயின்), அந்த இராமனுக்கு முன் நிற்கவல்லவர் யாவர்? (எ - று.)

மற்று–அசை. இச்செய்யுள் சில பிரதியில் "முப்புரம்" என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. பி-ம்:—[1]வீரியனுயுள்ளான், வீரியனுயுள்ள. [2]மால்முதலோர்மற்றைக். [3]மற்றுத். [4]துகளும். ()

26 முப்புரம் [1]முருக்கச் சுட்ட மூரிவெஞ் சிலையும் வீரன்
[2]அற்புத வில்லுக் [3]கைய வம்பெனக் கொள லு மாகா
ஒப்புவே றுரைக்க லாவ தொருபொரு ளில்லை வேதந்
தப்பின போதும் அன்னான் றனுவுமிழ் சரங்க டப்பா.

(இ-ள்.) ஐயனே! முப்புரங்களையும்அழியும்படி சுட்ட வலிமை பொருந்திய கொடிய வில்லும், வீரனான இராமனுடைய அற்புதத் தன்மையையுடைய வில்லுக்கு முன்னே விநோதத்துக்காகக் கொள்ளுதற்கும் உதவாது; (அதற்கு) ஒப்பாகச் சொல்வதற்கு வேறொரு பொருளுமில்லை: வேதம் பொய்ப்பதாயினும் அந்த ராமனுடைய வில் வெளிப்படுத்துகின்ற அம்புகள் தவறமாட்டா;

தனுவுமிழ்சரங்கள் தப்பா-கோதண்டத்தினின்று வெளிப்படும் அம்புகள் இலக்கைத் தவறாமலழிக்குமென்றபடி. வம்பு-விநோதம். [2]அப்புதை வில்லுக்கு என்ற பாடங்கொண்டு, வீரன் உதை வில்லுக்கு உரிய அம்பை முப்புரஞ்சுட்ட வில்லுக்கு அம்பெனக்கொளலும் ஆகாது என்றுமாம். அப்புதை-அம்பு உதை எனப்பிரிக்க. பி-ம்:—[1]ஒருங்கச்சுட்ட, முருக்கச்செற்ற. [3]அம்மா, ஆற்றா. (1244)

27. [1]உற்பத்தி யயனே யொக்கும் ஓடும்போ தரியே யொக்குங்
கற்பத்தி னரனே யொக்கும் பகைஞரைக் கலந்த காலைச்
[2]சிற்பத்தின் நம்மாற் பேசச் சிறியவோ [3]என்னைத் தீராத்
[4]தற்பத்தை துடைத்த வென்றாற் பிறிதொரு சான்று முண்டோ.

(இ-ள்.) (அந்த இராமனது அம்புகள்),—தோன்றும்போது (நான்கு முகங்களையுடைய) பிரமதேவனையே யொத்திருக்கும்; (பகைவரை நோக்கி) ஓடும்போது (ஆயிரம் முகங்களையுடைய) திருமாலையே யொக்கும்; பகைவரை (யழிக்குமாறு) சேர்ந்தபோது யுகாந்தகாலத்துத்தோன்றுகின்ற காலருத்திரமூர்த்தியையே யொத்திருக்கும்: (அந்த அம்புகள்), செய்யுந் தொழில்திறமையில் நம்மாற் பேசும்படி அற்பமானவையோ? (அவை), என்னையும் (ஒருபோதும்), நீங்காதசெருக்கைப் போக்கின வென்றால், (அவற்றின் திறமைக்கு) வேறொரு சாட்சியும் வேண்டுமோ? (எ-று.)—தற்பம் =தர்ப்பம்; செருக்கு: வடசொல் பி-ம்:—[1]உற்பத்தில். [2]சிற்பத்தை. [3]என்றுந்தீராத், எனதுதீரத், என்றுந்தேரைத். [4]சற்பத்தைத் தொடர்ந்தது, தற்பத்தைத் துடைக்கும். (1245)

28. குடக்கதோ குணக்க தேயோ கோணத்தின் பால தேயோ, தடத்தபே ருலகத் தேயோ விசும்பதோ எங்குந் தானோ, வடக்கதோ தெற்க தோவென் [1]றுணர்ந்திலன் மனிதன் [2]வல்வில், இடத்ததோ வலத்த தோவென் [1]றுணர்ந்திலே னியானுமின்னும்.

(இ - ள்.) 'மனிதனான இராமன் கொண்டுள்ள வலிய வில்,—மேற்குப்புறத்ததோ? கிழக்குப்புறத்ததோ? வடக்குப்புறத்ததோ? தெற்குப்புறத்ததோ? மூலைத்திசையினிடத்திலுள்ளதோ? விசாலமான பெரிய உலகத்திலுள்ளதோ? விசும்பிலுள்ளதோ? (அல்லது) எங்குந்தான் உள்ளதோ? என்று உணர்ந்தேனில்லை; (அன்றியும், அவ்வில்),—வலப்புறத்திலுள்ளதோ? இடப்புறத்திலுள்ளதோ?' என்று யானும் இன்னும் உணர்ந்திலேன்; (எ - று.)

பலவகைச்சாரியுடனே கண்ணெடுத்து நிதானித்துப்பார்க்கவும் முடியாதபடி மேன்மேல் அம்புமழை பொழிவதால், இன்ன திசையிலிருந்து அம்புமழை பொழிகின்றதென்பதாவது, அவ்வில் இராமனுக்கு இன்ன புறத்திலுள்ளதென்பதாவது இராவணனுக்கும் அறியமுடியாததாயிற்றென்க. உலகத்து=உலகத்தது: விகாரம். பி - ம்:—[1]அறிந்திலன். [2]கையில். (1246)

29. ஏற்றமொன் றில்லை யென்ப தேழைமைப் பால தன்றே
ஆற்றல்சால் கலுழ னேதா னூற்றுமே அமரி னூற்றல்
காற்றையே மேற்கொண் டானோ கனலையே கடாவி னானோ
கூற்றையே [1]யூர்கின் றானோ குரங்கின்மேற் கொண்டு நின்றான்.

(இ - ள்.) (இராமன்),—காற்றையே வாகனமாகக் கொண்டுள்ளானோ? அக்கினியையே யேறிச் செலுத்துகின்றானோ? யமனையே

வாகனமாகக் கொண்டுள்ளானே? (இவையொன்றையும் வாகனமாகக் கொண்டுள்ளானல்லன்:) ஒருகுரங்கின்மேல்தான் ஏறிக் கொண்டுள்ளான்; (அந்த வாகனமாகியகுரங்கு) போரிற் செய்யுஞ் செயலை, வலிமைமிக்க கருடன் தான் செய்ய வல்லதோ! (இப்படிப் பட்ட, வாகனத்தைக் குறித்து) ஒரு ஏற்றமுமில்லை யென்று சொல்வது, அறிவீனத்தின்பாற் பட்டதன்றோ; (எ - று)— இதனால், இராமன்கொண்ட அநுமானாகிய வாகனத்தின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. அநுமானது உக்கிரத்தன்மையைப் பற்றி, 'கனலையே கடாவினானே' என்றது. இச்செய்யுளில் தற்குறிப் பேற்றம் அவநுதியையும் குறிப்பாகக் கொண்டுள்ளது. பி - ம்: - [1]மேற்கொண்டானே. (1247)

30. போயினித் தெரிவ [1]தென்னே பொறையினா லுலகம் போலும்
வேயெனத் தகைய [2]தோளி யிராகவன் மேனி [3]நோக்கித்
தீயெனக் கொடிய [4]வீரச் சேவகச் செய்கை கண்டால்
நாயெனத் [5]தகுது மன்றே காமனு நாமு மெல்லாம்.

(இ - ள்.) (நாம் போர்க்குப்) போய் இனித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது என்ன இருக்கிறது? பொறுமையினாற் பூமிதேவியை யொத்திருப்பவளாகி, மூங்கிலென்று சொல்லத்தக்க தோளை யுடையளான சீதை இராமனுடைய உடம்பைப்பார்த்து நெருப்புப் போற் கொடிய (அவனது) வீரச்செய்கையையும் கண்டால் [கண்டிருத்தலால்] (அன்னாளுக்கு) காமனும் யாமுமாகிய யாவரும் நாயென்று சொல்லுதற்குத் தகுவோ மன்றோ? (எ - று.)

மேனியின்திறத்திற் காமன் நாயெனத்தக்கான்; சேவகச் செய்கையில் நான் நாயெனத்தக்கேனென முறைநிரனிறையாகக் கருத்துக்கொள்க. அழகில் மன்மதனை உவமை கூறுவது, மரபு. நாம் - செருக்குப்பற்றிய பன்மை. பி-ம்:—[1]என்னே. [2]தோளிக்கு. [3]நோக்கில். [4]வீரச்சேவகன், வீரன்சேவகன். [5]தகுவது, தகுமது. ()

31. வாசவன் மாயன் மற்றை மலருளோன் மழுவா ளங்கை
ஈசனென் [1]றினைய தன்மை யிளிவரு மிவரா லன்றி
நாசம்வந் [2]துற்ற போது நல்லதோர் பகையைப் பெற்றேன்
பூசல்வண் [3]டுறையுந் தாரா யிதுவிங்குப் புகுந்த தென்றான்.

(இ - ள்.) ஆரவாரிக்கின்ற வண்டுகள் தங்குகின்ற மாலையை யுடையவனே! (எனக்கு) நாசம் வந்து நேர்ந்தகாலத்தில், இந்திரன் திருமால் மற்றுமுள்ள தாமரைமலரில்வாழும் பிரமன மழுப் படையை அழகிய கையிற்கொண்ட சிவன் என்ற இப்படிப்பட்ட இளிவந்த தன்மையையுடைய இவர்களாலே யல்லாமல், சிறந்ததொரு பகையை யடைந்தேன்: இது நிகழ்ந்தது என்று (இராவணன் மாலியவானிடத்துக்) கூறினான்; (எ - று.)

தான் இராமனால் இறக்கும்படி யிருக்கு மென்பதை மாலியவானிடம் தெரிவித்தவாறு. வாசவன் முதலியோர் தன்னால் வெல்லப்பட்டவ ராதலின், 'இளிவருமிவர்' என்றான். பி - ம்:—[1] இனைய ரான வெறும்வலியவரால், இளைய...இழிவருமிவரால், இனையா ரன்றே...இவரால். [2] உற்றதேனும். [3] அறையும். (1249)

32.—இருகவிகள் - ஒருதொடர்: மாலியவான் இராவணனுக்குச் சில அறிவுறுத்தல்.

முன் [1]னுரைத் தேனை வாளா முனிந்தனை முனியா வும்பி
இன்னுரைப் பொருளுங் கேளா யேதுவுண் டெனினு மோராய்
நின்னுரைக் குரைவே றுண்டோ நெருப்புரைத் தாலு நீண்ட
மின்னுரைத் தாலு மொவ்வா [2]விளங்கொளி யலங்கல் வேலோய்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்ட மாலியவான், இராவணனை நோக்கிப் பின்வருமாறு சொல்லுவான்:—) நெருப்பை உரையிட்டாலும் நீண்ட மின்னலை யுரையிட்டாலும் ஒப்பாகாத விளங்குகின்ற ஒளியைக்கொண்ட (வெற்றி) மாலைசூடிய வேற்படையை யுடையோனே! முன்னே (இராமனுடைய ஆற்றலைச்) சொன்ன என்னை வீணாகக் கோபித்தாய்; கோபித்தலென்ற குணத்தையே கொள்ளாத உன் தம்பி விபீஷணனுடைய இனிய வாசகத்தின் பொருளையும் (காதுகொடுத்துக்) கேளாது விட்டாய்: நாங்கள் இவ்வாறு கூறுதற்குக் காரணங்கள் உண்டு என்றாலும், ஆராயாது விட்டாய்: உன்னுடைய வார்த்தைக்கு (மாறான) உரையும் உண்டோ!;

உனக்கு முன்னே எவராலும் மாறாகச்சொல்ல வியலாது என்பது 'நின்னுரைக்குரை வேறுண்டோ? என்பதன் கருத்து. 'உன் வார்த்தைக்கு மாற்றில்லை, உரையில்லை' என்று உலகில் வழங்கும் பழமொழி, இங்கு அமைந்திருத்தல் காண்க; இவ்வாறு வருவது - **உலகவழக்குநவிற்சியணி** யெனப்படும். உரைத்தல் - மாற்றையறியும்படி தேய்த்துப்பார்த்தல்: பொன் வெள்ளிகட்கு உரிய இச்செயலை ஔபசாரிக பிரயோகமாக, வேலின் ஒளியினுடைய மாற்றையறியுமாறு நெருப்பையும் மின்னலையும் உரைத்தாலு மென்றார்: நெருப்பையும் மின்னலையும்விட ஒளி விஞ்சியிருப்பது வேற்படை யென்றவாறு. பி - ம்:—[1] உரைத்தோனை. [2] விலங்கொளி. (1250)

33. உளைவன வெனினு மெய்ம்மை [1]யுற்றவர் முற்று [2]மோர்ந்தார், விளைவன சொன்ன போதுங் [3]கொள்கிலாய் விடுதல் கண்டாய், [4]கிளைதரு சுற்றம் வெற்றி [5]கேண்மைநங் கல்வி செல்வம், களைவரு தானை யோடுங் [6]கழிவது காண்டி யென்றான்.

(இ-ள்.) (மனத்துக்கு) வருத்தத்தை விளைவிப்பனவாயிருந்தாலும், மெய்ம்மையான உறவினர் முழுதும் ஆராய்ந்தவராய் விளையப்போகின்றவற்றைச் சொன்ன பொழுதிலும், (அவற்றை

யேற்றுக்) கொள்ளாது விட்டிடுதலைச் செய்தாய்; (அதன் பயனாக), தொகுதியாகவுள்ள சுற்றத்தாரும் வெற்றியும் நட்பும் நம்முடைய கல்வியும் செல்வமும் களைப்பையடைகிற தானையோடு இறந்து படுவதை (இனிக்) காண்பாய் என்றான்; (எ-று.)—'களைவருதானை' என்பதற்கு-ஒளி வளரப்பெற்ற சேனை என்றலுமுண்டு. பி-ம்:— [1]உற்றவா. [2]ஓர்ந்து. [3]கொள்கலாய்விடுதல், கொள்கிலைவிடுதி. [4]கிளைவரும். [5]கிழமைதம், கிழ்மையில். [6]களைவது, கழிவதும். ()

34.—அப்போது மகோதரன் வந்து கூறத் தொடங்குதல்.

ஆயவ னுரைத்த லோடு மப்புறத் [1]திருந்த [2]வான்ற
[3]மாயைகள் பலவும் வல்ல மகோதரன் கடிதின் வந்து
[4]தீயெழ [5]நோக்கி யென்னிச் [6]சிறுமைநீ செப்பிற்றென்ன
[7]ஓய்வுறு சிந்தை யானுக் குறுதபே ருறுதி சொன்னான்.

(இ-ள்.) அந்த மாலியவான் சொன்னவுடனே,—அப்புறத்திலேயிருந்தவனான மிக்க மாயைகள் பலவற்றிலும் வல்லவனான மகோதர னென்பவன் விரைவில் வந்து, நெருப்புப்பொறி பறக்க (அந்த மாலியவானைப்) பார்த்து, 'இப்படிச் சிறுமையாக நீ சொல்லியது என்னே!' என்று (அவனை) அதட்டி, ஓய்ந்துள்ள மனத்தைக் கொண்டவனான இராவணனுக்கு நன்மை பயவாத பெரிய உறுதி மொழிகளைச் சொல்லலானான்; (எ-று.)—மகோதரன் இராவணனுக்குக்கூறும் உறுதியைமேல் ஏழு கவிகளிற் காணக. உறுத பேர் உறுதி என்பதற்கு-ஓய்வுறுமைக்குக் காரணமான மிக்க உறுதி குறிக்குஞ் சொற்களை என்றுமாம். பி-ம்:—[1]இருந்தான். [2]ஆண்ட. [3]மாய்கைகள். [4]தீயென. [5]விழித்து நோக்கிச், நோக்கிநீயிச், நோக்கியென்னி. [6]சிறுமையென். [7]ஓயுறு. *(1252)*

35.—ஏழுகவிகள் - ஒருதொடர்: மகோதரன் இராவணனுக்குக் கூறிய உறுதி.

நன்றியீ தென்று [1]கொண்டால் [2]நயந்தினை நயந்து வேறு
வென்றியே யாக [3]மற்றுத் தோற்றுயிர் விடுத லாக
ஒன்றிலே நிற்றல்போலா முத்தமர்க் குரியது ஒல்கிப்
பின்றுமே [4]லவனுக் கன்றே பழியொடு நரகம் பின்னை.

(இ-ள்.) இனியதை (ப் பெற) விரும்பி, 'இது நல்லது' என்று (ஒரு செயலை) மேற்கொண்டால், (அதனால் மீதால்விக்கு) வேறான வென்றியே விளையட்டும்: அன்றி, மாறாகத் தோற்று உயிரையும் விடும் நிலைமையே நேரட்டும்: (தாம் மேற்கொண்ட அந்த) ஒரு செயலிலே (உறுதியாக) நிற்பதே உத்தமர்க்கு உரியசெயலாம்: மனந்தளர்ந்து (தாம் மேற்கொண்ட செயலை நிகழ்த்தப்) பின்வாங்குவதனால், அங்ஙனஞ் செய்பவனுக்குப் பின்பு பழியும் நரகமும் (விளையும்) அல்லவா?—(எ-று.) இதனால், ஒருகால் தோல்வி நேருமென்று தோன்றினாலும், மேற்கொண்ட செயலினின்று பின்வாங்குதல் தகாதெனக் கூறியவாறு. பி-ம்:—

[1]கொண்ட, கொண்டு, கொண்டார். [2]நயந்தனை. [3]மற்றுங், வேறு, மற்றோர். [4]அவருக்கு. (1253)

36. திரிபுர [1]மெரிய வாங்கோர் தனிச்சரந் துரந்த செல்வன்
[2]ஒருவனிப் புவன [3]மூன்று மோரடி யொடுக்கிக் கொண்டோன்
பொருதுனக் குடைந்து போனார் மானிடர் பொருத போர்க்கு
வெருவுதி போலும் [4]மன்ன கயிலையை வெருவல் கண்டாய்.

(இ - ள்.) திரிபுரங்கள்எரியும்படி அங்கே ஒப்பற்ற தனிப் பாணத்தைச் செலுத்திய அஷ்டைசுவரியங்கட்கு உரியவனான சிவ பெருமானும், தானொருவனாக இந்தப் புவனங்கள் மூன்றையும் ஓரடியிலே யடங்கச்செய்த திருமாலும் போர்செய்து உனக்குத் தோற்றுப்போனார்கள்; மன்னவனே! கயிலைமலையை யசைத் தவனே! மானுடர் பொருத போருக்கு (நீ) அஞ்சுவாய்போலும்; (எ - று.)——இதனால், மனிதர்புரியும்போர்க்கு நீ வெருவவேண்டு வதில்லை யென்று உறுதி கூறியவாறு. பி-ம்:—[1]தீய. [2]ஒருதனிப். [3]எல்லாம். [4]மானக், மேனாட். (1254)

37. வென்றவர் தோற்பர் தோற்றோர் வெல்குவர் எவர்க்கும் மேலாய்
நின்றவர் தாழ்வர் தாழ்ந்தோ [1]ருயர்குவர் [2]நெறியு [3]மஃதே
[4]என்றன ரறிஞ ரன்றே ஆற்றலுக் கெல்லையுண்டோ
[5]புன்றவ ரிருவர் [6]போரைப் [7]புகழ்தியோ புகழ்க்கு மேலோய்.

(இ-ள்.) 'வென்றவர் தோற்பார்கள்: தோற்றவர் வெல்வார் கள்: எவர்க்கும் மேலாக நின்றவர் தாழ்ச்சியடைவார்கள்: தாழ்ந்த வர் மேன்மையடைவார்கள்: (உலகத்து நடக்கும்) முறையும் அவ்வாறனதே' என்று அறிந்தவர் கூறினாரன்றோ! வல்லமைக்கு ஒரெல்லை யுண்டோ? (யாவர்) புகழ்ச்சிக்கும் மேம்பட்டிருப் பவனே! (இவ்வாறு இருப்ப), புல்லிய தவத்தையுடைய இராம லட்சுமணரிருவரின் போரைப்புகழ்கின்றாயோ? (எ - று.)

வென்றவர் தோற்பது முதலியன உலகத்தியற்கையே யாத லால், இராமலட்சுமணர் வென்றார் போன்றார்: இதுபற்றி, அன்னா ரைப் புகழ்வது தகுதியோ? என்றவாறு: இனி, நீ இராமலட்சு மணரின் வீரத்தைப்பாராட்டிக் கூறுவது வெற்றிதோல்வி யொரு தலையல்ல என்பது பற்றிப்போலும்: இவ்வாறு இருப்பது அறிஞ ரின் செய்கை யென்று இராவணனைச் சமாதானப்படுத்தியவா றெனக்கொள்வாரு முளர். பி-ம்:—[1]உயருவர். [2]நெறியின், நேயம். [3]மீதே, ஈதே. [4]என்றவர். [5]புன்றொழில். [6]மனிதர். [7]புகலுதி. (1255)

38. தேவியை விடுதி யாயின் [1]திறலது தீரு [2]மன்றே
ஆவியை [3]விடுத [4]லன்றி யல்லதொன் றுவ துண்டோ
தாவரும் பெருமை [5]யம்மா நீ[6]யினித் [7]தாழ்த்த தென்னே
[8]காவல விடுதி யின்றிக் கையறு [9]கவலை நோய்தின்.

(இ - ள்.) தேவியை [சீதையை] விடுவாயானால், (உனது) வல்லமைப்புகழ் நீங்குமன்றோ! (அவ்வாறு விடார்விடின் அதமபட்சமாக நேரக்கூடியது) உயிரை விடுவதல்லது, வேறொன்று நடப்பதுண்டோ? (இதுவரையில்) அழிதலில்லாத (உன்) பெருமையை இப்போது நீ தாழ்த்துக் கொள்வது எதற்கு? காவலனே! இந்தச் செயலறுதற்குக் காரணமான கவலையை இன்று விரைவில் விட்டிடுவாய்; (எ - று.)

அம்மா-வியப்பிடைச்சொல். எதற்குங் கலங்காத மனநிலையையுடைய இராவணன் தன் மனநிலை கலங்கியது குறித்து வியந்தமையைத் தெரிவிக்கும். இக்கையறுகவலை இன்று நொய்தின் விடுதியென்க. இதனால், சோர்வுங்கவலையும் நீங்கி, உறுதிகொள்வாயெனத்தெருட்டியவாறு. பி-ம்:—[1] திருமுன்றீமை, திருநின்றிறலும். [2] அன்றேல். [3] விடுவது. [4] அல்லாலன்றிமற்று. [5] ஐயா. [6] ஓங்குத், இறை. [7] தாழ்ந்தது, தாழ்ந்த. [8] காவலன். [9] கவற்சி. (1256)

39. இனியிறை தாழ்த்தி யாயி னிலங்கையும் [1] யாமு மெல்லாம்
கனியுடை [2] மரங்க ளாகக் கவிக்குலங் [3] கடக்குங் காண்டி
பனியுடை வேலைச் சின்னீர் பருகினன் [4] பரிதி யென்னத்
துனியுழந் [5] தயர்வ தென்னோ [6] துறத்தியாற் றுன்ப [7] மன்னோ.

(இ - ள்.) இனி ஒருநொடிப்பொழுதேனும் (போர்புரியாது) தாமதித்திருப்பாயாயின், இலங்கையும் நாங்களும் எல்லாம் பழங்களைக்கொண்ட மரங்கள் போலாகும்படி வானரக்கூட்டம்வென்றுவிடும்; (இதனைக்) காண்; குளிர்ச்சி பொருந்திய கடலின் சிறிது நீரைச் சூரியன் பருகினானென்று மனவெறுப்புக்கொண்டு வருந்துவது எதற்காக? துன்பத்தைத் துறந்திடுவாய்; (எ - று)

போர்செய்யாது தாழ்த்தால் இலங்கையிலுள்ள அரக்கரையெல்லாமும் வானரங்கள் உண்டுவிடுமென்பான், 'இலங்கையும் யாமுமெல்லாம் கனியுடை மரங்களாகக் கவிக்குலம் கடக்கும்' என்கின்றான். இராட்சசசேனையோ கடல்போலப் பரந்துள்ளது; அதன்பேரளவைப் பார்க்குமிடத்து இராமனாலழிவுண்ட சேனையானது சூரியனாற் பருகப்படுகின்ற கடலின் சொற்பநீரைப் போலும்: அப்படியிருக்க, அதற்காக நீ வருந்தலாகாதென்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து. ப்ரஸ்துதம் [ப்ரஸ்துதம் - சொல்லப்படுபொருள்] ஆகிய இராவணனிடத்து அப்ரஸ்துதமான சொற்றொடரை யேற்றிக்கூறியதனால், வனப்புநிலையணியாம். மன்னோ - ஈற்றசை. பி - ம்:—[1] அரனும் யாமும். [2] மரங்களாலக். [3] கடத்தல். [4] இரவி [5] அயர்வதுண்டோ, துயர்வதுண்டோ, அயர்வதென்னே. [6] துறத்தியித். [7] என்றான். (1257)

40. முன்னுனக் கிறைவ ரான மூவருந் தோற்றார் தேவர்
பின்னுனக் கேவல் செய்ய வுலகொரு மூன்றும் பெற்றாய்

புன்னுனைப் பனிநீ ரன்ன [1]மனிசரைப் பொருளென் [2]றுன்னி
என்னுனக் கிளைய கும்ப [3]கருணனை [4]யிகழ்ந்த தெந்தாய்.

(இ - ள்.) தலைமையுடையவரான பிரம விஷ்ணு ருத்ரர்களாகிற முத்தேவரும் உனக்கு முன்னே தோற்றார்கள்: மேலும், உனக்கு ஏவல்செய்யுமாறு உலகுஒருமூன்றையும் பெற்றுள்ளாய்: எந்தையே! புல்லின் நுனியில் ஒட்டிக்கொண்டுள்ள பனிநீரையொத்த மனிதரை ஒருபொருளாகமதித்து உனக்கு இளைய கும்பகர்ணனை (நீ) இகழ்ந்தது என்! (எ - று.)—மூவர்தேவரும் என்க.

இப்படிப்பட்ட சமயத்திற் கும்பகர்ணனை யனுப்பினால்,அவன் மற்றவரையெல்லாம் தொலைக்கவல்லவனாயிருக்கவும், அவ்வாறு செய்யாதிருத்தலையே இகழ்ந்ததாகக் கூறுகின்றான். பி-ம்:—[1]மனிதரை. [2]எண்ணி. [3]கன்னனை. [4]இகந்தது. (1258)

41. **ஆங்கவன் தன்னைக் கூவி யேவுதி [1]யென்னி னைய**
ஓங்கலை போல்வான் மேனி காணவே யொளிப்ப [2]ரன்றே
தாங்குவர் செருமு [3]னென்னில் தாபத ருயிரைத் தானே [டான்.
வாங்குமென் றினைய சொன்ன னவனது [4]மனத்துக் கொண்

(இ - ள்.) ஐயனே! அந்தக்கும்பகர்ணனை வரவழைத்து (ப்பொருமாறு) ஏவுவாயாயின், மலைபோன்றவனான அந்தக்கும்பகர்ணனது மேனியைக் காணவே (அஞ்சி அப்பகைவர்) ஒளித்துக் கொள்வார்களன்றோ? (ஒருகால் ஒளித்துக்கொள்ளாமல்) முன்னே (வந்து) பொருதல்தொழிலை மேற்கொள்வாராயின், தாபதரான அந்த இராமலட்சுமணர்களின் உயிரை (க் கும்பகர்ணன்) தானே வாங்குவான் என்று இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொன்னான்: அந்த இராவணன் அந்தச்சொல்லை மனத்துட்கொண்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]ஆகில். [2]அன்னோர், ஒன்னார். [3]என்றால். [4]மனத்தில். (1259)

42.—மகோதரன் சொன்னதை, இராவணன் மெச்சுதல்.

பெறுதியே யெவையுஞ் [1]செல்வம் [2]பேரறி வாள [3]சீரிற்று
அறிதியே யென்பால் வைத்த வன்பினுக் கவதி [4]யுண்டோ
உறுதியே சொன்ன யென்ன வுள்ளமும் வேறு பட்டான்
இறுதியே [5]யியைவ தானு லிடை [6]யொன்றாற் [7]றடையுண் டாமோ.

(இ - ள்.) (அதுகேட்ட இராவணன்,—மகோதரனைநோக்கி), 'பேரறிவாளனே! (நீ) எல்லாச்செல்வமும் பெறுதற்குரியாய்: சிறந்த செயலை அறிகின்றாய்: (நீ) என்னிடத்தில்வைத்த அன்பிற்கு ஒரெல்லையுண்டோ? (எனக்கு) உறுதியானசெயலையே சொன்னாய்' என்று (அவனைக்) கொண்டாடி, (துயர்கொண்டு சோர்ந்திருந்த)

மனம் மாறுபட்டவனானான்; இறுதிக்காலம்நேர்வதானால் இடையே வேறொன்றினால் தடையுண்டாமோ? (எ-று.)

'விநாசகாலம்கிட்டியதனால் இராவணனுடைய தளர்ந்த மனம் இளர்ந்தமனதாயிற்று' என்ற பொருளை, வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியினால் விளக்கினார்: பொதுப்பொருள் சிறப்புப் பொருளைச் சமர்த்தித்து நின்றது. "விநாஸகாலேவிபரீதபுத்தி". சிறிற்று-ஒன்றன்பாற். குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். பி-ம்:— [1]சொல்லப், சொல்லிப் [2]பேரறிவாளர். [3]சிறிது. [4]இல்லை. [5]விளைவதானால், எய்துமாயின். [6]ஒன்றில். [7]தடையுமுண்டோ, தகைவுண்டாமோ. (1260)

43.—இராவணன் கும்பகர்ணனை யழைத்துவருமாறு பணியாளரை யேவ, அவர் கும்பகர்ணனது அரண்மனையை யடைதல்.

நன்றிது கரும மென்னு [1]நம்பியை நணுக வோடிச்
[2]சென் [3]றிவண் தருதி ரென்றான் என்றலும் நால்வர் சென்றார்
தென்றிசைக் கிழவன் தூதர் தேடினர் [4]செல்வா ரென்னக்
குன்றினு முயர்ந்த தோளான் [5]கொற்றமாக் கோயில் புக்கார்.

(இ - ள்.) '(கும்பகர்ணனைப் போருக்குச் செலுத்துவதாகிய) இச்செயல் தக்கதே' என்று சொல்லி, (தூதரை நோக்கி), '(நீங்கள்) ஓடிப்போய், சிறந்த கும்பகர்ணனை இங்கே வருமாறு அழைத்து வாருங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான், (இராவணன்); என்றவுடனே, யமதூதர் தேடிக்கொண்டு செல்வதுபோல நான்கு தூதர்சென்று, குன்றைவிட உயர்ந்த தோளையுடையவனான கும்பகர்ணனதுவெற்றியுள்ள பெரிய அரண்மனையிற் புகுந்தார்கள்;

ஓடிச்சென்று நம்பியை இவண்நணுகத்தருதிர்என்க. தூதர் கும்பகர்ணனை யழைக்கச்செல்வது அவனது மரணத்தின் பொருட்டே யென்பதை விளக்க, 'தென்றிசைக்கிழவன்தூதர் தேடினர் செல்வாரென்ன' என்றார். தென்திசைக்கிழவன்-தெற்குத்திக்குக்கு உரிய திக்பாலகன். பி-ம்:-[1]நம்பிபால்விரைவினண்ணி. [2]இன்று. [3]இவன். [4]திரிவர். [5]துஞ்சிடங்கூடிப்புக்கார். (1261)

44.—கையாலும் தண்டாலும் தாக்கவும், கும்பகர்ணன் எழுந்திராமை.

இங்கரர் நால்வர் சென்றக் கிரியனான் கிடந்த [1]கோயில்
மங்குல்தோய் வாயில் சார்ந்து மன்னநீ யுணர்தி யென்னத்
தங்கையி னெழுவி னாலே தலைசெவி [2]தாக்கப் பின்னும்
வெங்[3] கணார் துயில்கின் றானை வெகுளியா லினைய சொன்னார்.

(இ-ள்.) பணியாளர் நால்வர்போய், மலையையொத்தவனான அந்தக் கும்பகர்ணன் படுத்திருக்கின்ற அரண்மனையின் மேகம்

படிகின்றவாயிலைச் சேர்ந்து '(இளைய) அரசனே! துயிலுணர்வாய்' என்று சொல்லி, தம்முடையகையிலுள்ள இருப்புத்தாணியால் தலையிலும்செவியிலும் மோதவும் பின்புந் துயில்கின்ற அந்தக்கும்பகர்ணனைப்பார்த்து, கொடுங்கணார் சினத்தினால் இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லலானார்: (எ - று.)—அவர்கள் கூறுவதை மேலே காண்க.

இதுமுதல் "சென்றனர் பத்து நூற்று"(49) என்று தொடங்கும் பாடல் முடியும்வரையில் சிலஏட்டுப்பிரதிகளி லில்லை: இவை சேர்த்துபாடலாயிருக்கலாம். மேல்வரும் பாடல்களிரண்டும் பணியாளர் சொல்லத்தகாதன:அன்றியும், மல்லர்கள் உள்ளேபுக முடியாமல்வருந்தினரென்று மேல்வருவதனோடு கிங்கரர்நால்வர் நேரே சென்றுஎழுப்பினரென இங்குக்கூறுவது மாறுபடுமென்ப. பின்னிரண்டடிகள் ஒருபிரதியில் "தங்கையாற் குளிர்ந்த சந்தம் பூசிச் சாம்பி ராணித்தூமம், வெங்கணன்றுயிலைநீக்கப் புகைத்திட்டு விளம்புகின்றார்" என்று உள்ளன: இந்தப்பாடத்தின்கருத்து, முதனூலிலுள்ளது. பி-ம்:—[1]பள்ளி, பாழி. [2]தாக்கிப். [3]கணார், கணன. (1262)

வேறு.

45.—இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்: கிங்கரர் வெகுளியாற் கூறுவன.

உறங்கு கின்ற கும்ப கன்ன ! உங்கள் [1]மாய வாழ்வெலாம்
[2]இறங்கு கின்ற தின்று காணெ ழுந்தி ராயெ ழுந்திராய்
கறங்கு போல விற்பி டித்த கால தூதர் கையிலே
உறங்கு வாயு றங்கு வாயி னிக்கி டந்து றங்குவாய்.

(இ-ள்.) உறங்குகின்ற கும்பகர்ணனே! உங்களுடையபொய்யாகியவாழ்வு எல்லாம் இன்று இறங்குவதற்குத் தொடங்கிவிட்டது: (இதனைக்) காண்பாய்: எழுந்திருப்பாய், எழுந்திருப்பாய்: காற்றாடிபோல(த்திரிகின்றவரும்) ஆயுதத்தைப்பிடித்தவருமான யமதூதரின் கையிலே உறங்குவாய், உறங்குவாய்: இனிப்படுத்துறங்குவாய்; (எ-று.)—பணியாளராக அமைந்தவர் தேவராதலால் இராவணனில்லாதமறைவான இடத்திலே 'உறங்குகின்ற... எழுந்திராய்' என்கின்றன ரென்பர். பி-ம்:—[1]சேனை. [2]இறங்குகின்ற, இறந்துபோகுது. (1263)

46 என்று மீறி லாவ ரக்க [1]ரின்ப மாய வாழ்வெலாம்
சென்று [2]தீய நும்மு னோன்றெ ரிந்து தீமை தேடினான்
[3]இன்றி றத்தல் திண்ண மாக வின்னு முன்னு றக்க [4]மே
[5]அன்ற லைத்த செங்கை யால லைத்த லைத்து ணர்த்தினார்.

(இ-ள்.) என்றும் அழிவில்லாததுபோன்றிருந்த அரக்கருடைய இன்பமுள்ள பொய்வாழ்வெல்லாம் போயழிந்திட,

உமது அண்ணன் தெரிந்து தீயதொழிலைத் தேடிக்கொண்டான்; இன்று இறந்துவிடுதல் திண்ணமாகவும் இன்னும் உனக்கு உறக்கமா? (என்றுசொல்லி), அப்போது அலைச்சற்பட்ட செங் கிறக்கையால் (மீண்டும்) அலைத்தலைத்து எழுப்பினார்கள்; (எ-று.) —பி-ம்:—[1] இம்மையின்ப. [2] அறிந்ததுன். [3] இன்றழித்தல். [4] ஏது, ஏன். [5] குன்று. (1264)

47.—தங்களாற் கும்பகர்ணனை எழுப்பமுடியாமையைத் தெரிவிக்க, குதிரை யாளி முதலியவற்றால் மிதிக்கவிட்டு எழுப்புங்களென்று இராவண னேவுதல்.

என்று [1]சொல்ல வன்ன வன்னெ ழுந்[2]தி ராமை கண்டுபோய்
[3]மன்றல் தங்கு மாலை [4]மார்ப வன்து யில்லெ ழுப்பலம்
[5]அன்று கொள்கை கேண்மி னென்று மாவொ டாளி யேவினன்
ஒன்றன் மேலொ ராயி ரம்[6]மு ழக்கி விட்டெ ழுப்புவீர்.

(இ-ள்.) என்றுசொல்லியெழுப்பவும், அந்தக்கும்பகர்ணன் எழுந்திராமையைக்கண்டு, (அங்குநின்றகிங்கரர்)போய், (இராவணனையடைந்து), 'வாசனை தங்கியமாலையையணிந்தமார்பையுடையவனே! (கும்பகர்ணனை) வலியஉறக்கத்தினின்று எழுப்ப வல்லோமல்லோம்' (என்றுதெரிவிக்க), அப்போது, (இராவணன், இப்போது செய்யவேண்டிய) செயலைக் கேண்மின்: ஒன்றன்மேலொன்றாய்க் குதிரை யாளி என்றவற்றை ஓராயிரக்கணக்காக மிதிப்பித்து எழுப்புவீர் என்று சொல்லிக் குதிரைகளுடனே யாளிகளையும் (அவர்களுடன்) அனுப்பினான்; (எ-று.)

உழக்கிவிடுதல்-மிதிப்பித்தல். மா - பரிமா: இனி, கைம்மா வென்றுகொண்டு யானையென்றல் ஏற்கும். பி-ம்:—[1] சொல்லி. [2] இராது மீண்டு. [3] மன்றலங்கல். [4] மார்பன்வன்றுயிலெழுந்திலன், மார்பமன்னவற் குணர்க்கலும். [5] நன்றுகொள்கைகேண்மின், என்று கொள்கைகேண்மின், என்றுசொல்லநன்றிது. [6] உழக்கி விட்டுழப்புவீர், உரற்றவிட்டுரப்பினார், உழக்கவிட்டெழுப்பு வீர், உழக்கிவிட்டெழுப்பவே, உழக்கிவிட்டெழுப்பென. (1265)

48.—குதிரை முதலியவைகளும் எழுப்ப முடியாமல் திரும்பியதைத் தெரிவிக்க, இராவணன் மல்லரைச் சேனையோடுசெல்ல ஏவுதல்.

அனைய [1]தானை [2]யன்று செல்ல வாண்டு நின்று பேர்ந்திலன்
இனைய [3]சேனை [4]மீண்ட தென்றி ராவ ணற்கி யம்பலும்
வினையம் [5]வல்ல நீங்க [6]ளுங்கள் [7]தானை யோடு சென்மி னென்று
இனைய மல்ல ராயி ராரை [8]யேவி நின்றி யம்பினன்.

(இ - ள்.) 'அந்தச்சேனை அப்போது (மிதித்துச்) செல்லவும் (தான் உறங்கிய) அவ்விடத்தினின்று (கும்பகர்ணன்) அசையவு

யில்லை: இந்தச் சேனையும் (கும்பகர்ணனை யெழுப்ப முடியாமல்) மீண்டது' என்று இராவணனுக்கு (அந்தநான்கு கிங்கரர்) சொல்லவும்,—'தொழில்செய்வதில் வல்லமையுடைய நீங்கள் உங்கள் சேனையோடு (கும்பகர்ணனை யெழுப்புமாறு) செல்லுங்கள்' என்று இப்படி மல்லராயிரவரை யேவிநின்று கூறினன்; (எ - று.)

'வினையம்வல்ல நீங்கள்மேவி யிரண்டு மூன்று முப்பதென், றினையபல்லியங்களூத வெழுந்திலன்கணென்றனர்' என்று மூன்று நான்காமடிகள் சிலபிரதியிலும், 'இனைய... நூறுபத்தை... அருளினன்' அல்லது, 'இனையவீரர்... அருளினன்' என்றுநான்காமடி சில பிரதியிலும் காணப்படுகின்றன. ஆயிரார் - ஆயிரவர். பி - ம்:—[1]செய்த. [2]காலைசெல்ல, அங்குழக்க. [3]பேர்கள், தானை. [4]மீண்டு சென்று. [5]மல்லல்நீங்க, வல்லநீர்கள். [6]நுங்கள். [7]சேனையோடு மேவும். [8]ஏவவங்கண்மேவினர். (1266)

வேறு.

49.—ஆயிரம்மல்லர்கள் எழுப்புமாறு கும்பகர்ணனரண்மனையை யடைதல்.

சென்றனர் பத்து [1]நூற்றுச் சீரிய வீரரோடி
[2]மன்றலந் தொங்க லான்றன் [3]மனந்தனில் வருந்த [4]மாற
[5]இன்றிவன் [6]முடிக்கு மென்னு [7]வெண்ணின ரெண்ணி யீண்டக்
[8]குன்றென வுயர்ந்த தோளான் கொற்றமாக் கோயில் புக்கார்.

(இ - ள்.) ஆயிரஞ்சிறந்தவீரர்கள், 'நறுமணம்வீசுகின்ற அழகிய மாலையையணிந்த இராவணனது மனவருத்தம்நீங்கும்படி இப்போது இவன் (இராவணனுடைய கருத்தை) முற்றுவிப்பான்' என்று எண்ணினர்; (அவ்வாறு) எண்ணி விரைவாக ஓடிப்போய், குன்றைப்போன்ற உயர்ந்த தோளையுடையகும்பகர்ணனதுவெற்றி தங்கிய பெரிய அரண்மனையிற் புகுந்தார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]நூறு. [2]மன்றவர். [3]மனத்தினில், மார்பினில். [4]ஆக. [5]இன்றிது, இன்றிவண். [6]முடித்துமென்ன. [7]எழுப்புகையெண்ணியீண்டக், எழுப்புகையெண்ணிமீண்டக், எண்ணினரெண்ணியீண்டிக். [8]தன்றினும். (1267)

50.—சென்றவர் அரிதில் அரண்மனைவாயினுட் புகுதல்.

திண்டிறல் [1]வீரன் வாயில் திறத்தலுஞ் சுவாத [2]வாதம்
மண்டுற வீர ரெல்லாம் வருவது [3]போவ தாகக்
[4]கொண்டுறு தடக்கைப் பற்றிக் [5]குழுமுடை வலியி னாலே
[6]கண்டுயி லெழுப்ப வெண்ணிக் [7]கடிதொரு வாயில் புக்கார்.

(இ-ள்.) கண்டுயிலெழுப்பக் கருதி மிக்க வலிமையையுடைய வீரனான கும்பகர்ணனது அரண்மனைவாயிலைத் திறந்தவுடனே,

(அந்தக் கும்பகர்ணனது) சுவாசக்காற்றானது மிகவும் வீசுதலால் வீரர்யாவரும் வெளியே வருவதும் உள்ளேபோவதுமாகவே, (இவ்வாறு தத்தளித்துப் பிறகு வலிமை) கொண்டு பொருந்திய பெரிய கைகளை (ஒருவர்க்கொருவர்) பிடித்துக்கொண்டு, திரண்டுள்ள தமது வலிமையினாலேயே விரைவாக ஒப்பற்ற வாயிலினுட் புகுந்தார்கள்; (எ - று)—பி-ம்:—[1]வீரர். [2]வாயு. [3]போவதாகிக். [4]கண்டுறு, கொண்டுடைத். [5]காலுடைவலியிலேறி. [6]விண். [7]வேறொரு.

இங்கே ஏட்டுப்பிரதிகள் பலவற்றிற் காணப்படுஞ் செய்யுள்:—

ஓதநீர் [1]விரிந்த தென்ன வுறங்குவா னுகிக் காற்றாற்
[2]மேகா தில [3]மலைகள் கூடி வருவது போவ தாக
ஈதெலாங் [4]கண்ட வீர ரேங்கினர் [5]துணுக்க முற்றார்
போதுவா னருகு செல்லப் பயந்தனர் [6]பொறிகொள் கண்ணர்.

பி-ம்:—[1]இசைந்தது, அசைந்தது. [2]கோதிலா. [3]மல்லர். [4]கண்டு. [5]திகைப்புக்கொண்டார். [6]பிறழுங்கண்ணர், பூதம்போல்வார். ()

51.—கும்பகர்ணனை யெழுப்பச்சென்றவர் சங்குமுதலியவற்றினின்று ஒலியெழுப்புதல்.

இங்கிவன் தன்னை யா[1]மின் றெழுப்பலாம் வகை[2]யே தென்று
துங்க [3]பேழ் வாயு மூக்குங் கண்டுமெய் [4]துணுக்க முற்றார்
அங்கைகள் தீண்ட வஞ்சி யாழ்செவி[5]யதனி னூடு
சங்கொடு தாரை [6]சின்னஞ் சமைவுறச் சாற்ற லுற்றார்.

(இ-ள்.) 'இன்று இப்போது இவன் தன்னை யாம் எழுப்புதற்குக் கூடியவகை யாது?' என்று எண்ணமிட்டு, (அவனது) மேடான பிளந்தவாயும் மூக்கும் கண்டு உடல்நடுக்கமெடுத்து, (அவனது) கைகளைத் தீண்டுவதற்கும் அஞ்சி (அவனுடைய) ஆழ்ந்தசெவியினுள்ளே சங்கம் தாரை சின்னம் என்ற ஊதுகருவிகளைப் பொருந்தப் பேரொலி செய்யத் தொடங்கினார்கள்;(எ - று.)—சமைவுற - யுகாந்த காலத்தின் தன்மைபொருந்த எனினுமாம். பி - ம்:— [1]இங்கு. [2]யாதென்றெப். [3]வெவ்வாயும் மூக்கும், மெய்வாய் மூக்கீது, வாயுதடு மூக்கும். [4]துளங்கித் துண்ணென்று. [5]அதனினுள்ளே. [6]பேரிமத்தளந்தாக்கல். (1269)

52.—என்னசெய்தும் கும்பகர்ணன் விழியானாக, அதனை இராவணனுக்கு அறிவிக்க, அவன் குதிரைகளை மேலே செலுத்துமாறு கூறல்.

[1]கோடிகல் தண்டு [2]கூடங் குந்தம்வல் லோர்கள் கூடித்
[3]தாடைகள் சந்து மார்பு [4]தலையெனு மிவற்றிற் றாக்கி
நீடிய கைய ராகி [5]மன்னவற் குரைப்பப் பின்னும்
நீடிய பரிக ளெல்லாம் [6]நிரப்பிடும் விரைவி லென்றான்.

(இ-ள்.) (பிறகு) மலைச்சிகரத்தையொத்த தண்டாயுதமும் சம்மட்டியும் ஈட்டியும் என்னும் இப்படைகளில் வல்லவர்கள் ஒன்று கூடி (அந்தக்கும்பகர்ணனது) தாடைகள் உடற்பொருத்துக்கள் மார்பு தலை என்ற இவ்விடங்களிலே தாக்கிப்பார்த்தார்கள்: அன்னார் தாக்கிக் கையோய்ந்தவராய், (பின்பு) ராட்சசராசனை இராவணனுக்கு (அதனைத்) தெரிவிக்க, (அவன்) பின்னும் 'நீண்ட குதிரைகளை யெல்லாம் விரைவாக (அவன்மீது) நிரம்பச் செலுத்துங்கள்' என்றான்; (எ-று.)

மேல் 55—ஆம்பாடலில் இராவணன் 'சூலம் வாள் முதலிய படைக்கலங்களைக் கொண்டாயினும் எழுப்புக' என்று கட்டளையிடுவதாக வருவதனால், முதலில் தீண்டஅஞ்சினவர்கள் கையினாலேயே தாக்கியெழுப்பலானார்களென்க. ஆயின், தண்டுகூடங்குந் தம்வல்லோர்கள் என்று அவரைக் கூறியது எற்றுக்கு? எனின்,— படைக்கலம்பழகித்தீர்ந்தமுருட்டுக்கையர் அவர் என்று தெரிவித்தற்கு என்க. நீடிய கரிகளாலே மிதித்திடச் செய்து நின்றார் என்று ஒரு பிரதியில் நான்காமடி காண்கின்றது. பி-ம்:—[1]கோடிகழ். [2]பிண்டிபாலம், கூட்டஞ்சங்கு. [3]தாடிகள். [4]தலைசெவிதாக்கலோடும், தலையெனுமவையிற்றாக்கி, தலையெனுமவற்றிற்றாக்கி. [5]வலியற மாண்டு நின்று. [6]நிரைத்திடும். (1270)

53.—குதிரைகள் துகைக்க அதனாற் கும்பகர்ணன் இனிது உறங்குதல்.

கட்டுறு கவன மாவோ ராயிரங் கடிதின் வந்து
[1]மட்டற வுறங்கு வான்தன் மார்பிடை [2]மாலை மான
விட்டுற நடத்தி யோட்டி [3]விரைவுள சாரி வந்தார்
[4]தட்டுறு குறங்கு போலத் [5]தடந்துயில் கொள்வ தானான்.

(இ-ள்.) மிதமில்லாத உறக்கத்தைக்கொண்டுள்ளவனான அந்தக்கும்பகர்ணனது மார்பிலே, மாலையையொத்திருப்ப(க்கடிவாளம் முதலியன) பூட்டப்பெற்ற விரைந்துசெல்வனவான ஓராயிரங் குதிரைகளை விரைவின்வந்து இருக்கவிட்டுப் பின் பொருந்தநடத்தி (அப்பால்) ஓட்டி, விரைவுபொருந்திய சாரிகையாக வந்தார்கள்; (அதனால், கும்பகர்ணன்), தட்டுகின்றதுடையைப்போல [துடையில்தட்டுவதுபோல]ப் பெருந்துயில் கொள்ளலானான்; (எ-று.)

கும்பகர்ணனை யெழுப்பவேணுமென்ற கருத்துடன் குதிரைகளை அவனது உடலின்மேலேறச்செய்து நடத்தியோட்டிச் சாரி வந்தது, தூக்கம் செவ்வனே பிடியாதவருக்குத் துடையைத் தட்டிக்கொண்டிருந்தால் எப்படித் தூக்கம் நன்குவருமோ, அப்படி அக்கும்பகர்ணனுக்குத் தூக்கம்மிகுவதற்குக்காரணமாயிற்றென்றவாறு: ஒன்றைப்பெறவிரும்பிச்செய்த தொழில் அதற்கு மாறான பயனைவிளைத்தலாகிய **தகுதியின்மையணி** இங்குக் காணத்தக்கது.

பி-ம்:—[1]மட்டுற. [2]வருத்தமாக, வருத்தஞ்செய்ய, வருத்தமாற. [3]சாரியின் விரைவின், விரைவொடுசாரி. [4]தட்டுறல். [5]தான். ()

54.—பணியாளர் இராவணனுக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்தல்.

கொய்ம்மலர்த் [1]தொங்க லான்றன் குரைகழல் வணங்கி யைய
[2]உய்யலாம் வகைக ளென் றங்கெழுப்பலாம் [3]வகையே செய்தும்
கய்யெலாம் வலியு [4]மோய்ந்த கவனம்மா காலு மோய்ந்த
செய்யலாம் வகை [5]வேறுண்டோ செப்புதி [6]தெரிய வென்றார்.

(இ - ள்.) (பிறகு பணியாளர் இராவணனைக்கிட்டி), 'கொய்த மலராகத் தொடுக்கப்பெற்ற மாலையையணிந்தவனை இராவணனுடைய ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த பாதங்களை வணங்கி, 'ஐயனே! (அரக்கர்) உய்வுபெறக்கூடிய வழி(யாகும் இந்தக்கும்பகர்ணனையெழுப்புவது) என்று கருதி இப்போது (கும்பகர்ணனை) எழுப்பக்கூடிய உபாயங்களைச் செய்தும், கையெல்லாமும் வலியொடுங்கிவிட்டன: விரைவாகச்செல்லும் குதிரைகளின்காலும் வலியொடுங்கின: செய்யக்கூடிய வகை வேறுண்டோ? (உண்டாயின், யாங்கள்) அறியும்படி (அதனைச்) சொல்லுவாய் என்றார்;

அரசனாணையென்றுமாத்திரம் கும்பகர்ணனை நாங்கள் எழுப்பவில்லை, அரக்கரெல்லாம் உய்யும்வழியாயிற்றேயென்று எங்கள் அக்கறையாகவும் எழுப்பினோமென்பார், 'உய்யலாம்வகைகளென்றிங்கெழுப்பலாம்வகையேசெய்தும்' என்றார். பி-ம்:—[1]அலங்கலான். [2]உய்வகைநாடினின்றே, உய்யலாம்வகையுண்டென்றிங்கு, உய்யலாம்வகைவேறுண்டோ. [3]வகையேசெய்து, வகையேநாடி, உபாயஞ்செய்து. [4]ஓய்ந்து. [5]வேறில்லை. [6]தெரியும். (1272)

வேறு.

55.—சூலம் மழு வாள் முதலியன எறிந்தாகிலும் எழுப்புக என்று இராவணன் கூறுதல்.

இடை [1]பேரா [2]விளையானை [3]இணையாழி மணிநெடுந்தேர்
படை பேரா வரும்போதும் பதைபாத [4]வுடம்பானை
மடைபேராச் சூலத்தான் மழுவாட்கொண் [5]டெறிந்தானும்
தொடை [1]பேராத் துயிலானைத் துயிலெழுப்பிக் கொணர்கென்றான்.

(இ-ள்.) பொருந்திய சக்கரங்களைக்கொண்ட அழகிய பெரிய தேரும் (மற்றையானை முதலிய) படையும் புடைபெயர்ந்து (தன் மீது) வரும்போதும் சிறிதுர்வருந்தாத உடம்பையுடையவனுகித் தொடர்ந்திருத்தலைக்கொண்டு நீங்காத் துயிலைக்கொண்டவனும் (என்னை) விட்டுநீங்காத தம்பியுமான கும்பகர்ணனை, மூட்டுக்

குலேயாத சூலங்களைக்கொண்டும் மழுப்படைகொண்டும் எறிந்தாயினும் துயிலெழுப்பி யழைத்துவாருங்களென்று (இராவணன்) கூறினான்;(எ-று.)

தொடை-தொடர்ந்திருத்தல்: இடைவிடாதிருத்தல். நான்காமடியில், 'புடைபேரா' என்ற பாடங்கொள்ளின், மோனைத்தொடையில்லாததாகும். மடை-மூட்டாதலை "மடையவிழ்ந்த வெள்ளிலைவேல்" என்ற இடத்துங் காண்க விபீடணனென்ற தம்பி தன்னை விட்டு நீங்கினானாதலால் அவனைப்போலத் தன்னை விட்டுநீங்குபவனல்லன் இந்தக்கும்பகர்ணனென்பான் 'இடைபேராவிளையானை' என்றானென்பர். பி-ம்:—[1]பெயரா. [2]இளயானை. [3]மதயானையிவுளியோடு, இடையாளிமணிநெடுந்தேர். [4]மார்பானை. [5]எறிந்தாலும். (1273)

56.—பணியாளர் ஆயிரம்முசலப்படைகொண்டு அடிக்கக் கும்பகர்ணன் துயிலெழுதல்.

என்றலுமே யடி [1]வணங்கி [2]யீரைஞ்ஞூற் றிராக்கதர்கள்
வன்றொழிலால் துயில்கின்ற மன்னவனறன் மாடணுகி
நின்றிரண்டு கதுப்புமுற நெடுமுசலங் [3]கொண்டடிப்பப் [தான்.
பொன்றினவ [4]னெழுந்தாற்போற் புடைபெயர்ந்தங் கெழுந்திருந்

(இ-ள்.) என்று (இராவணன்) கூறியவுடனே, ஆயிரம் இராக்கதர்கள் (இராவணனை) அடிவணங்கிவிட்டு, துயில்கின்ற அரசனான கும்பகர்ணனது அருகைச் சார்ந்துநின்று, (தமது) வலிய தொழில் செய்யுந்தன்மையால் இரண்டு கன்னத்திலும் பொருந்த நீண்ட உலக்கைகளைக்கொண்டு அடிக்க, அப்போது செத்தவன் எழுந்தாற்போல (அந்தக்கும்பகர்ணன்) படுத்த இடத்தைவிட்டு அசைந்து எழுந்திருந்தான்; (எ-று)—வன்தொழிலால் துயில்கின்ற - மிகவும் பலமாக உறங்குந்தொழிலைச்செய்கின்ற என்று உரைக்கலுமுண்டு. பி-ம்:—[1]இறைஞ்சி. [2]எண்பதினாயிரமல்லர். [3]கொடுதாக்கப். [4]எழுந்ததுபோற்புரண்டிருகண்விழித்தனனால். ()

வேறு.

57.—துயிலுணர்ந்தெழுந்த கும்பகர்ணனது உடலின் தோற்றம்.

விண்ணினை யிடறும் [1]மோலி [2]விசும்பினை நிறைக்கும் மேனி
கண்ணொனு மவையிரண்டுங் கடல்களிற் [3]பெரிய வாகும்
எண்ணினும் பெரியனானை விலங்கையர் வேந்தன் பின்னோன்
மண்ணினை [4]யளந்து நின்ற மாலென [5]வளர்ந்து [6]நின்றான்.

(இ-ள்.) இராவணனுடைய தம்பியாகிய எண்ணத்தினும் விஞ்சியிருக்குமாறு பெரியவனான கும்பகர்ணன், மண்ணினை (த்

திரிவிக்கிரமனாகி) யளந்துநின்ற திருமால்போல ஓங்கிநின்றான்: (அவனுடைய) மோலி, விண்ணினை யிடறும்: உடல், விசும்பினை மறைக்கும்; கண்களிரண்டும் கடல்களிற் பெரியவாகும்; (எ-று.)

இந்தச்செய்யுள், சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் இங்கில்லாமல் "அவ்வழி" (99) என்பதன்பின் உள்ளது. ஒருபிரதியில் "மூவகை" என்ற அடுத்த பாடலின்பின் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:— [1] திண்மை, மேன்மை. [2] விளங்கியல் விசயத்தோள்கள், விசும்பினை யழிக்குமேனி. [3] பெரியதாக. [4] அளக்கநீண்ட. [5] வந்து, எழுந்து, [6] இருந்தான். (1275)

58.—கும்பகர்ணன் எழுந்திருத்தல்.

மூவகை [1] யுலகு [2] முட்க மூரண்டிசைப் [3] பணைக்கை யானை
[4] நாவருந் திசையி [5] னின்று [6] சலித்திடக் கதிரு [7] முட்கப்
பூவுளான் புணரி மேலான் [8] பொருப்பினான் முதல்வ ராய
யாவருந் துணுக்குற் [9] றேங்க வெளிதினி னெழுந்தான் வீரன்.

(இ-ள்.) மூவகையுலகமும் அஞ்சும்படியும், வலியபருத்த கையைக்கொண்ட திக்கஜங்கள் நீங்குதலில்லாத (தமக்கு உரிய) திக்குக்களிலிருந்து நிலைபெயரவும், சூரியனும் அஞ்சவும், பிரமனும் திருமாலும் சிவபெருமானும் முதலாகவுள்ள யாவரும் நடுக்கமுற்று ஏக்கங்கொள்ளவும் வீரனான கும்பகர்ணன் எளிதின் எழுந்தான்:

புணரிமேலான் - கடலிற் பள்ளிகொண்டிருப்பவனான திருமால். பொருப்பினான் - கைலாயமலையை வாழுமிடமாகவுடையவன். 'புடைபெயர்ந்தங் கெழுந்திருந்தான்' என்று கீழ்க் கூறியிருக்கவும், மீண்டும் இங்கு 'எளிதினினெழுந்தான்வீரன்' என்று எழுந்ததைக் கூறியது-இத்துணைப்பருத்த உடலைப் பெற்றிருந்தும் பெருவலிபடைத்திருத்தலால் எழுதற்கு ஓர் அருமைப்பாடின்றி இலேசாக வெழுந்தானென்பதை உணர்த்துதற் பொருட்டுவந்த அனுவாதம்; இங்ஙனம் அநுவாதமுகத்தாற் கூறுவது, கூறியது கூறலென்னும் குற்றமாகாதென்பதை, "கூறியதுகூறினுங் குற்றமில்லை, வேறொருபொருளை விளக்குமாயின்" என்பதனாலும் அறிக. இவ்வாறு கூறுவது, கவிசமயம். இச்செய்யுள் ஒருபிரதியிலில்லை. பி-ம்:— [1] உலகம். [2] ஒக்க. [3] பணைக்கை. [4] தீவரும். [5] காவல். [6] வந்திடக், கலித்திடக். [7] சிந்த. [8] பொருப்புளான் முதலாயுள்ள. [9] ஏக. (1276)

வேறு.

59.—ஊனும் நறவும் பெருமையாற் கும்பகர்ணன் முகஞ்சாதல்.

உறக்க மவ்வழி நீங்கி யுணத் [1] தகும்
[2] வறைக்க மைந்தன் ஞானொடு [3] வாக்கிய
நறைக்கு டங்கள் பெருங்கடை நக்குவான்
[4] இறக்க நின்ற [5] முகத்தினை [6] யெய்துவான்.

(இ - ள்.) அப்போது உறக்கம்நீங்கி, (உடனே) உண்ணுதற்குஉரிய வறுத்தல்பொருந்திய மாமிசத்துடனே வார்த்த கள்ளைக்கொண்ட குடங்களையும் பெறுதவனும், கடைவாயை நக்கிக் கொண்டு இறத்தற்குப் பொருந்தின முகத்தை [சாமூஞ்சியை] அடைபவனுனான்; (எ - று.)—விழித் தெழுந்தவுடனே ஊனும் கள்ளும் கொடாமையாற் கும்பகர்ணன்முகம் பிணமூஞ்சிபட்டதென்றார். நறை வாக்கியகுடங்கள் என்னலாம். பி-ம்:—[1] தரும். [2]வறக்க, அறைக்கு. [3]வாங்கிய. [4]இறக்குகின்ற. [5]முகத்தனுக்கு. [6]எய்தினுய், எய்தினன், எய்தினர். (1277)

60.—இருகவிகள்-கும்பகர்ணன் அடிசில்கள் முதலியன உண்டமை தெரிவிக்கும்.

ஆறு நூறு சகடத் தடிசிலும்
நூறு நூறு [1]குடங்களும் நுங்கினுன்
[2]ஏறு கின்ற பசியை யெழுப்பினுன்
சீறு கின்ற [3]முகத்திரு செங்கணுன்.

(இ - ள்.) கோபமேமிகுந்து தோன்றுகின்ற முகத்தில் (அந் நிலைக்குஏற்ப) சிவந்த இரண்டு கண்களையுடையவனுன கும்பகர்ணன், ஆறுநூறுவண்டிச் சோற்றையும் பல நூற்றுக்கணக்கான கட்குடங்களையும் உட்கொண்டவனுய், மிகுகின்ற பசியைப் பின்னும் கிளப்பினுன்; (எ-று.)

பசித்தார்க்குச் சிறிதுஉணவு கிடைப்பின் முன்னிருந்த பசி மிக்குத் தோன்றுவது, இயல்பு. ஆறுநூறுவண்டிஅடிசிலும் பல நூற்றுக்கணக்கான கட்குடங்களும் பசியை யெழுப்புவனவாயின என்று கும்பகர்ணனுண்பதை விளக்கினுர். பி-ம்:—[1]குடங்கணுகர்ந்தனன். [2]ஏறுகின்றில. [3]முகத்தினன். (1278)

61. எருமை [1]யேற்றை யோரீரறு நூற்றையும்
அருமை [2]யின்றியே தின்றிறை யாறினுன்
பெருமை [3]யேற்றது கோடுமென் றேபிறங்கு
[4]உருமை யேற்றைப் பிசைந்தெரி யூதுவான்.

(இ-ள்.) விளங்குகின்ற ஆணிடியையும் கையினுற்பிசைந்து நெருப்புப் பொறியாகப்பறக்கும்படி ஊதவல்ல (கொடுமையையுடையவனுன அந்தக்) கும்பகர்ணன், பெருமைபெற்றதாகவுள்ள உணவை [பேருணடியைப் பிறகு] உட்கொள்வோமென்று கருதியே ஆயிரத்திருநூறு எருமைக்கடாக்களையும் வருத்தமில்லாமல்) சிற்றுண்டியாகத்) தின்று, (அப்போது இருந்த பசி) சிறிது தணிந்தான்; (எ-று.)—'அருமையாற்றியே துய்த்திறையாற்றினன்' என்று இரண்டாமடி சிலபிரதிகளிற் காண்கின்றது. பி-ம்:—[1]ஏற்றைய. [2]அன்றியே. [3]ஏறியகைக்கொடுமேற், ஏறிய கற்கொடுமேற், பெற்றது கோடுமென்றே. [4]உருமின். (1279)

62.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள் - கும்பகர்ணனது வருணனை.

இருந்த போது மிராவண [1]னின்றெனத்
தெரிந்த மேனியன் திண்கட லின்திரை
[2]நெரிந்த தன்ன புருவத்து நெற்றியான்
சொரிந்த சோரிதன் [3]வாய்வரத் தூங்குவான்.

(இ-ள்.) வலிய கடலின் அலைகள் வளைந்துதோன்றுவதை யொத்த புருவத்தைக்கொண்ட நெற்றியை யுடையவனும், (உட்கொண்ட மாமிசத்தினின்று) வெளிப்பட்டஇரத்தம் தன்வாயிலிருந்து (சிறிது) பெருகத்தூங்குபவனுமான (கும்பகர்ணன்), எழுந்து உட்கார்ந்த அப்போதும் இராவணன் நின்றாற்போல ஓங்கிக் காணப்படுகின்ற உடம்பையுடையவன்; (எ-று.)

இராவணன் நிற்கும்போது எவ்வளவு உயரமாகத் தோன்றுவனோ, அவ்வளவு உயரம் கும்பகர்ணன் இருக்கும்போது அவனுக்கு இருந்த தென்க. கும்பகர்ணனது உருவத்தோற்றம் மனத்திற்படுமாறு அளவு காட்டுகிறார். பி-ம்:—[1]நின்றிடத். [2]தெரிந்த. [3]வாயுகத், வாயுறத். (1280)

63. உதிர வாரியொடு [1]ஊனொடெலும்புதோல்
உதிர வாரி நுகர்வதொ ரூணினன்
கதிர வாள்வயி ரப் [2]பணைக் கையினன்
கதிர வாள்வயி ரக்கழற் காலினன்.

(இ-ள்.) (அந்தக்கும்பகர்ணன்),—உதிரப்பெருக்கும் ஊனும் எலும்பும் தோலும் வெளிச்சிந்துமாறு வாரியெடுத்து உட்கொள்வதாகிய ஒப்பற்ற உண்ணுதல்தொழிலையுடையவன்; நெற்கதிரின் தன்மையைக் கொண்ட வாட்படையையேந்திய உறுதியாய்ப் பருத்த கைகளையுடையவன்; சந்திரனுடைய ஒளிபோன்று ஒளிவிடுகின்ற வயிரம்பதித்துச்செய்த வீரக்கழலைப் பூண்ட பாதங்களையுடையவன்; (எ-று.)—யமகமென்னுஞ் சொல்லணி. இரண்டாமடியில், உதிர-செயவென்னும் வினையெச்சம். வாள் நெற்கதிர்போலவும், வயிரக்கழல் சந்திரனொளியை யொத்து வெண்ணிறமாகவும் இருக்குமென்க. 'கதிர' இரண்டும்-குறிப்புப்பெயரெச்சம். நான்காமடியில், கதிர-பதினாறுகதிர்களைக்கொண்ட சந்திரனுடைய, வாள்-ஒளியைக்கொண்ட என்க. பி-ம்:—[1]ஊனுளெலும்பு தோல். [2]பணைக். (1281)

64. இரும்ப சிக்கு மருந்தென வெஃகினொடு
இரும்ப சிக்கு மருந்து மெயிற்றினன்
[1]வருங்க ளிற்றினைத் தின்றனன் மாலரு
அருங்க ளிற்றிரி கின்றதொ ராசையான்.

(இ - ள்.) (அன்றியும் அவன்),—மிகுந்த பசியைத் தணித்தற்கு உரியமருந்தென்று (தன்கையிலுள்ள) எஃகினாலும் இரும்பி

றும் இயன்ற படைகளை மென்றுண்டுபார்த்து (அவைஅங்ஙன மாகாமையாற்) சிரிக்கின்ற பற்களையுடையவன்: வருகின்ற மத யானைகளைத்தின்று மயக்கம்நீங்காத அருமையான கள்ளிலே செல்கின்ற மிக்க விருப்பமுடையவன்: (எ-று.)—எஃகினொடு,ஒடு-எண்ணுப்பொருளது: எஃகினொடிரும்புஎ-ஃகையும் இரும்பையும் என்க. எஃகு, இரும்பு-அவற்றானியன்ற படைக்கலங்கட்கு ஆகுபெயர். இரும்பசிக்கு மருந்து என, எஃகினொடு இரும்பு அருந்தும் அசிக்கும் எயிற்றினான் என்க. அசிக்கும்-ஹஸிக்கும்: சிரிக்கின்ற என்று பொருள். நான்காமடியில், களில்-கள்ளில் என்பதன் தொகுத்தல். பி-ம்:—[1] அருங்களிற்றினைத்தின்றுமவாவரு. (1282)

65. சூல மேகந் [1]திருத்திய தோளினான்
[2]சூல மேக [3]மெனப்பொலி தோற்றந்தான்
காலன் [4]மேல்நிமிர் மத்தன் [5]கழற் [6]பொரு
[7]காலன் மேல்நிமிர் [8]செம்மயிர்க் கற்றையான்.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற சூலப்படையைத் திட்டிவைத்துக்கொண்ட கைகளையுடையவன்: கருக்கொண்ட மேகம்போல விளங்குகின்ற தோற்றமுள்ளவன்; யமன்மேற் போருக்குச் செல்லவல்ல உடற்கொழுப்பை யுடையவன்: வீரக்கழல்கட்டிய பாதங்களை யுடையவன்; மேனோக்கிவளர்ந்த செம்பட்டமயிர்த்தொகுதியை யுடையவன்; (எ - று.)

முதலடியில், சூலம் ஏகம் எனப்பிரிக்க: இனி, சூலமே-சூலப் படையையே, கந்து-கழுத்தடியில், இருத்திய-இருக்குமாறு பிடித்த, தோளினான்-கையையுடையவனெனக் கூறுவாருமுளர். தோள்-கை: இரண்டாமடியில், சூல-கர்ப்பமென்ற பொருளுள்ள 'சூல்' என்ற பகுதியினடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். இச்செய்யுள், சிலபிரதியில் "எயிறலைத்தி" என்ற அடுத்த பாடலின்பின். பி-ம்:—[1]திருந்துயர். [2]சூலி. [3]திருத்திய. [4]மேனிமணத்தன், [4]மேனிமிறைக்க. [5]கனற். [6]பெருங். [7]காலநேமியிற், காலின்மேனிமிர். [8]மூச்சுக்கடியனான். (1283)

66. எயிறலைத்த கரதலத் திந்திரன்
எயிறலைத்த [1]கரதலத் தெற்றினான்
அயிறலைத்தொட ரங்கையன் சிங்கவூன்
அயிறலைத்தொட ரங் [2]ககல் வாயினான்.

(இ-ள்.) (பின்னும்), தலத்து-தன்னிடமாகிய சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள, இந்திரன் - இந்திரனது, எயிறு அலைத்த-பற்களையுதிரச்செய்த, கரதலத்து - கையினால், எயில் - (அவனது) மதில், தலை தகர - தலையுடைந்திடும்படி, எற்றினான் - மோதியவன்; அயில் - வேற்படை, தலை தொடர் - தலைமையாகப் பொருந்திய, அம் கையன் - அகங்கையையுடையவன்: சிங்கவூன் - சிங்கத்தின் மாமிசத்தை, அயிறலை - உண்ணுவதை, தொடர் - மேற்கொண்டு,

அகல் - அகன்ற, வாயினன் - வாயையுடையவன்; (எ - று.)— அங்கு - அசை: அப்போதுமாம்.

மடக்குப்பற்றி, இரண்டாமடியில் 'தகர' என்ற செயவெனெச்சத்தின் முன் வலி மிகவில்லை, அயிறல் - அயில் என்ற வினைப்பகுதியின் தொழிற்பெயர். மூன்றாமடியில், தொடர் - பாசமென்னும் ஆயுதமென்றலுமுண்டு. நான்காமடியில், தொடர்தொடர்ந்து: வினைப்பகுதி வினையெச்சப்பொருள்பட்டது. இனி, இப்பாடலுக்கு—எயிறு அலைத்த - (சினங்கொண்டு) பற்களையென்று எதிர்த்த, கர தலத்து - (வலிய) கைகளையுடைய, இந்திரன் - இந்திரனை, எயில்தலை - அண்டபித்திகையில், தகர - மோதும்படி, தலத்து - பூமியிலே, எற்றினன் - புடைத்தான்: அயில் - வேற்படையையும், தலை தொடர் - சிறப்பாகிய பாசத்தையும் பற்றிய, அங்கையன் - அழகிய கையையுடையவன்: ஊன் - (பணியாளர் கொணர்ந்த) மாமிசம், சிங்க - குறைந்தால், அயிறலை தொடர் - உண்ணுதலைத் தொடர்ந்து, அங்கு - (உண்ணுகின்ற) அந்த இடத்தில்தானே, அகல் வாயினன் - வாயைத்திறந்து வைத்துக் கொண்டிருப்பவனென்று கூறுதலும் ஒன்று. பி-ம்:—[1]களிற்றொடு மேற்றினன். [2]அகன். (1 84)

67. [1]உடர்கி டந்துழி [2]யும்பர்க்கு [3]முற் றுயிர்க்
[3]குடர் கிடந்தடங் காநெடுங் கோளினன்
[4]கடர்கி டந்தது [5]நின்றதன் மேற்கதழ்
[6]படர்க டுங்கனல் போன் [7]மயிர்ப் பங்கியான்.

(இ - ள்.) (அல்லாமலும், தன்) உடல் (வெறுமனே) கிடக்கும் போதே (தன்னைக்காணும்) தேவர்க்கும், பெருங்கடல் (தாம் இருக்கவேண்டிய இடத்துப்) பொருந்திக்கிடந்து அடங்காத மிக்க வலிமைபடைத்தவன்: படுத்திருந்தவொருகடல் (அத்தன்மையை விட்டு) நின்றதன்மேல், விரைந்துசெல்லுந் தன்மையுள்ள கொடிய வடவைக்கனலிருப்பதுபோல் விளங்குகின்ற செம்பட்ட மயிரையுடையவன்; (எ - று.)

இவன் பொருதற்குவராமல் படுத்திருப்பினும், இவனைக் காணுந் தேவர் அச்சத்தால் குடல் குழம்புமாறு பெருவலி படைத்தவனென்பது, முதலிரண்டடிகளின்பொருள். கிடந்த கும்பகர்ணன் எழுந்திருந்த இப்போது அவனது சிரத்தின்மீது விளங்குஞ் செம்பட்டமயிர், கிடந்தகடல் நின்றதன்மேற் கதழ்படர் கடுங்கன லிருப்பதுபோலத் தோன்றுமென்றார்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி, உடர், குடர், கடர் - போலிகள். இச்செய்யுள் "காம்புறங்கும்" (69) என்றதன்பின் சிலபிரதியி லுள்ளது. [3]உயிர் குடல் என்ற இயல்பான பாடத்துக்கு - முற்றுஉயிர் - என எடுத்து, முற்றியஉயிர் குடலிலேகிடந்து அடங்காத என்க: குடர் - உடலுக்கு, இலக்கணை. பி-ம்:—[1]உடல். [2]உம்பற்கு. [3]குடல். [4]கடல். [5]நின்றனன்மேற்கதழ், நின்றதுமேனிமிர். [6]வட. [7]நெடும்.

68. திக்க டங்கலும் வென்றவன் [1]சீறிட
மிக்[2]க டங்கிய வெங்கதி ரங்கிகள்
புக்க டங்கிய மேருப் புழையெனத்
தொக்க டங்கித் துயில்தரு கண்ணினன்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்) திக்குக்களையெல்லாம் வென்றவனான இராவணன் சீறுகையில் மிகவும் அடங்கிய உஷ்ணகிரணங்களையுடைய சூரியனும் அக்கினியும் புகுந்து பதுங்குதற்குஉரிய மேரு மலையின்குகைபோலத் தோன்றுகின்ற (இமைத்) தோல்சுருங்கி யுறக்கக்குறிப்பைத் தெரிவிக்கின்ற கண்களையுடையவன்; (எ - று.)—வெங்கதிர் - சூரியன்: பண்புத்தொகையன்மொழி. தொக்கு - தோல். தொக்கடங்கி - மிகவுஞ்சுருங்கி என ஒருபொருட்பன்மொழியுமாம். பி - ம்:—[1]சீறிடா. [2]அடங்கலில். (1286)

69. காம்[1]பு றங்குங் கனவரைக் கைம்மலை
தூம்பு றங்கு [2]முகத்தின [3]துய்த்துடல்
[4]ஓம்பு றும்முழை [5]யென்றுயர் மூக்கினன்
பாம்பு றங்கும் படர்செவிப் பாழியான்.

(இ - ள்.) துவாரம் பொருந்திய முகத்தையுடைய கைம்மலை [யானைகள்], உண்டு உடலைப் போற்றுதற்குரியவான மூங்கில் தங்கிய பெரிய மலையின் குகையென்று சொல்லுமாறு உயர்ந்த மூக்கை யுடையவன்; பாம்பு உறங்குமாறு பரந்த செவித்துளையை யுடையவன்; (எ - று.)

தூம்புறங்கும் முகத்தின கைம்மலை துய்த்து உடல் ஓம்புறும் காம்பு உறங்கும் கனவரை முழை என்று உயர் மூக்கினன் என்று முதல் மூன்றடிகட்கு அந்வயம் காண்க. இனி, வரையிலே கைம்மலை துய்த்து, உடல் ஓம்புறும்- தம்முடலைச் சிரமபரிகாரஞ் செய்து கொள்ளப்பெற்ற, முழை என்று உரைப்பினுமாம். தூம்பு - துவாரம். யானை மூங்கிற்குருத்தை யுண்பது, இயற்கை. பி - ம்:—[1]இறங்கும். [2]அகத்தின, மதத்தின. [3]துற்றிட, துற்றபின். [3]ஓம்புறம். [5]என்றுரை, உற்றுயர். (1287)

70.—கும்பகர்ணன் பணியாளர் வார்த்தையைக்கேட்டு இராவணனிடம் வருதல்.

கூ்பி னன் [1]னுமு னென்றவர் கூறலும்
போயி னன்னகர் பொம்மென் றிரைத்தெழ
வாயில் வல்லை நுழைந்து மதிதொடுங்
கோயி லெய்தினன் [2]குன்றன [3]கொள்கையான்.

(இ - ள்.) அந்தப்பணியாளர் 'உன் தமையன் (உன்னைக்) கூப்பிட்டான்' என்று கூறுதலும், மலைபோன்ற தோற்றமுள்ளவ

ஞகிய கும்பகர்ணன்,—நகரெங்கும் பொம்மென்று ஆரவாரமுண்டாக (ப் புறப்பட்டு)ப் போய் வாயிலில் விரைந்து நுழைந்து சந்திரனையளாவுமாறு ஓங்கியுள்ள (இராவணன்) மாளிகையைச் சேர்ந்தான்; (எ-று.)—கும்பகர்ணனைக் கண்டதனுல் நகரத்தவர் ஆரவாரித்தனரென்னலாம். அன்றி, ஆரவாரம் செல்வதனுல் தோன்றியதுமாம். 'அவர்' என்பது நெஞ்சறிசுட்டாய்ப் பணியாளரைக் காட்டிற்று. பி-ம்:—[1]உன்றன்முன்னெனக், உன்முன்னென்று, உனைமுன்னென்று. [2]குன்றன்ன. [3]தோளினுன். (1288)

71 —கும்பகர்ணன் இராவணனை வணங்குதல்.

நிலைகி டந்த நெடுமதிட் கோபுரத்து
அலைகி டந்த இலங்கைய ரண்ணலைக்
கொலைகி டந்தவேற் கும்ப கருணனோர்
மலைகி டந்தது போல வணங்கினுன்.

(இ-ள்.) நெடுமதிலையுடையதும் (பல) நிலைகளையுடைய கோபுரத்தையுடையதுமான கடலாற்சூழப்பெற்ற இலங்கையிலுள்ளார்க்குத் தலைவனுன பெருமையிற்சிறந்த இராவணனை, கொலைத்தொழிலிற்பயின்ற வேற்படையையுடைய கும்பகர்ணன் ஒருமலை கீழே படுத்தாற்போல (நிலத்தில்வீழ்ந்து) வணங்கினுன்: (எ-று.)—அலை-கடலுக்கு, இலக்கணை. கோபுரத் தலை என எடுத்து-கோபுரமாகிய தலையையுடையதுமான என்பது, மோனைக்குப் பொருந்தாது. பி-ம்:—[1]கடந்த. (1289)

72.—இராவணன் கும்பகர்ணனைத் தழுவுதல்.

வன்றுணைப்பெருந் [1]தம்பி வணங்கலும்
தன் [2]திரண்டதோ ளாரத் தழுவினன்
நின்ற குன்றென்று [3]நீணெடுங் [4]காலொடும்
சென்ற குன்றைத் தழீஇயன்ன செய்கையான்.

(இ-ள்.) வலியுள்ள துணைவனுன பெருமைபெற்ற தம்பி [கும்பகர்ணன்] (தன்னை) வணங்கவும், (இராவணன்), நின்ற குன்று ஒன்றுனது மிக நீண்ட காலுடனே வந்த குன்றைத் தழுவிக்கொண்டாற்போன்ற தன்மையனுய், (அந்தக் கும்பகர்ணனைத்) தன் திரண்டதோளினுல் இறுகத் தழுவிக்கொண்டான்; (எ-று.)—இருவரும் குன்றுபோன்று இருத்தலால், உவமை. பி-ம்:—[1]தம்பியை மார்புறத். [2]திரட்டடங்தோளால். [3]நீல். [4]கால்கொடு. (1290)

73.—இராவணன் உணவுமுதலியன ஈந்து கும்பகர்ணனை ஓமபுதல்.

உடனி ருந்தி யுதிரத்தொ டொள்நறைக்
குடன்நி ரைத்தவை யூட்டித் தசைக் [1]கொளீஇக்
கடல்நு ரைத்துகில் சுற்றிக் கதிர்க்குழாம்
புடை[2]நி ரைத்தொளிர் பல்கலன் பூட்டினுன்.

(இ - ள்.) (பின்னும் இராவணன், அந்தக்கும்பகர்ணனைத்) தன்னுடன் உட்காரவைத்துக்கொண்டு, இரத்தங்களுடனே சிறந்த கள்ளையும் குடங்களிலே வரிசையாகக் கொண்டுவந்த வற்றை யுண்பித்து, மாமிசத்தை உட்கொள்ளச்செய்து, கடல் நுரைபோன்ற வெண்பட்டாடையை அரையிலுடுத்து, ஒளித் தொகுதிகளைப் பக்கங்களிலே வரிசையாக வெளிவிடுகின்ற பல இரத்தினாபரணங்களையும் அணிவித்தான்; (எ - று.)—குடன் - குடமென்பதன்போலி. பி-ம்:—[1]குடீஇக். [2]நிரைத்தவை. (1291)

74.—கும்பகர்ணனது நெற்றியில் இராவணன் வீரபட்டங்கட்டுதல்.

பேர விட்ட பெருவலி யிந்திரன்
ஊர விட்ட களிற்றொடு மோடுநாள்
சோர விட்ட சுடர்மணி யோடையை
வீர பட்ட மென நுதல் வீக்கினான்.

(இ - ள்.) பெருவலி நிலைபேரச் செய்யப்பெற்ற இந்திரன் (தான்)ஊர்ந்த யானையுடன் தோற்றோடும் நாளில் தவறிவிழுமாறு விட்ட [தவறி வீழ்ந்திட்ட] ஒளியுள்ள மணிகளழுத்திய (அவ் யானையின்) நெற்றிப்பட்டத்தை வீரபட்டமென்று (அந்தக்கும்ப கர்ணனுடைய) நெற்றியிலே கட்டினான்; (எ - று.)— பேரவிட்ட பெருவலி யிந்திரன் - வடமொழி நடை. (1292)

75.—சாந்து பூசுதல்.

மெய்யெ லா[1]மிளிர் மின்வெயில் வீசிடத்
தொய்யில் [2]வாசத் துவர் துதைந் [3]தாடிய
கையி னாக மெனக்கடல் [4]மேனியில்
தெய்வ நாறுசெஞ் சாந்தமுஞ் சேர்த்தினான்.

(இ - ள்.) (தன்) உடம்பெல்லாம் விளங்குகின்ற மின்னொளி வீசும்படி வாசனையுள்ள சந்தனக்குழம்பினால் செந்நிறம் நிறைந்து பொருந்திய துதிக்கையைக் கொண்ட யானைபோலத்தோன்று மாறு (அந்தக் கும்பகர்ணனது) கடல்போன்ற மேனியிலே தெய்வத்தன்மையாக [இயற்கையாக] மணம் வீசுகின்ற செஞ் சந்தனக் குழம்பையும் பூசினான்; (எ - று.)

நாகம் மின்வெயில் வீசிட வாசத் தொய்யிலால் துவர் துதைந் தாடியுள்ளதென்க. செஞ்சாந்து சேர்த்திய கும்பகர்ணனுக்கு, தொய்யிலால் துவராடிய நாகம் உவமை. பி - ம்:—[1]மின்னினிள. [2]வாசந். [3]ஆட்டிய, ஆடிடக். [4]ஆமெனத். (1293)

76.—கவசமணிதல்.

விடமெ ழுந்தது போனெடு விண்ணினைத்
தொடவு யர்ந்தவன் மார்பிடைச் சுற்றினான்

இடப மூந்தும் [1]எரிபுரை நான்குதோள்
கடவு ளீந்த கவசமுங் கட்டினன்.

(இ - ள்.) விஷமானது எழுந்து நின்றாற்போல நெடிய ஆகாயத்தைத் தீண்டும்படி ஓங்கியுள்ளவனான கும்பகர்ணனுடைய மார்பிலே, இடபத்தைச் செலுத்துபவனாகி நான்கு தோள்களையுடைய அக்கினியை யொத்த [செந்நிறம் வாய்ந்த] சிவபிரான் தந்த கவசத்தையும் சுற்றிவந்து கட்டினன்; (எ - று.)

தான் இருந்த இடத்தினின்று கட்ட முடியாதபடி அந்தக் கும்பகர்ணனுடைய சுற்றளவு மிக்கிருத்தலால், இராவணன் கவசத்தை அவனைச் சுற்றி வந்து கட்டவேண்டுவதாயிற்று. சுற்றினன்-முற்றெச்சம். பி - ம்:—[1]எழிலிரு. (1294)

77.—கும்பகர்ணன் போர்க்கோலஞ் செய்த காரணம் வினவுதல்.

அன்ன [1]காலையி னரம்ப மியாவையும்
என்ன காரணத் தாலென் றியம்பினன்
[2]மின்னி னன்ன புருவமும் விண்ணினைத்
துன்னு தோளு மிடந்துடி யாநின்றான்

(இ - ள்.) (கும்பகர்ணன்), மின்னலையொத்த [செம்பட்ட மயிரால் நிறைந்து வளைந்துள்ள]புருவமும் வானத்தை நெருங்கிய தோளும் இடப்புறம் துடிக்கப் பெற்றவனாய், அப்போது, யுத்த சன்னாகமெல்லாம் என்ன காரணத்தினாலே(செய்யப்படுகின்றன)? என்று வினவினன்; (எ-று.)—கும்பகர்ணன் வினவுகையில் தீநிமித்தமாக அவனுடைய இடப்புறத்துப் புருவமும் தோளும் துடித்தன என்க. பி-ம்:—[1]காலையிவ்வாரம்பம், காலையிலாயத்தம். [2]மின்னை. (1295)

78.—செய்தி தெரிவித்துக் கும்பகர்ணனைப் போருக்குச் செல்லச் சொல்லல்.

வான ரப்பெருந் [1]தானையர் மானிடர்
[2]கோந கர்ப்புறஞ் [3]சுற்றினர் [4]கொற்றமும்
ஏனை [5]யுற்றனர் நீயவ ரின்னுயிர்
போன கத்தொழின் முற்றுதி போயென்றான்.

(இ - ள்.) (அதற்கு இராவணன்), 'மானுடர் (இருவர்), வானரப்பெருஞ்சேனையையுடையவராய், சிறந்த (நமது) நகர்ப்புறத்தை முற்றுகை செய்து, (இதுவரையில் நம்மிடத்து) எவரும் பெறாததான வெற்றியையும் அடைந்துள்ளார்; நீ போய் அவருடைய இனிய உயிரை யுண்கின்ற செயலை முடிப்பாய்' என்றான்; (எ - று.)

'நீ***என்றான்' என்றதொடர்-நீ போய் அவருக்கு உன்னுயிரைக்கொண்டு போனகத் தொழிலை முற்றுவிப்பாய் [உன்னுயிரை அவர் கவருமாறு ஈவாய்] என ஒரு அமங்கலப் பொருள் படக் கூறிய தென்னலாம். ஏனைக்கொற்றம் எனவே எவரும் பெறாத வெற்றியாம். பி-ம்:—[1]தானையும், தானைய. [2]கோனகர். [3]சுற்றினங், சுற்றிநங். [4]கொற்றமோடு. [5]உற்றவரோடமரேற்று. (1296)

வேறு.

79.—பதினொரு கவிகள்-ஒருதொடர்: கும்பகர்ணன் செருவிளையச் செய்தமைக்குவருந்தி, இராவணனுக்கு மதிகூறுதலைத்தெரிவிக்கும்.

ஆனதோ வெஞ் [1]சமம் அலகில் கற்புடைச்
சானகி துயர் இனந் தவிர்ந்த தில்லையோ
வானமும் வையமும் [2]வளர்ந்த வான்புகழ்
போனதோ புகுந்ததோ பொன்றுங் காலமே.

(இ-ள்.) (நான் அஞ்சியபடியே) கொடிய போர், தோன்றி விட்டதோ? உவமையில்லாத கற்பையுடையசானகியின் (சிறைத்) துயரம், இன்னும் நீங்கிய பாடு இல்லையோ? வானத்திலும் வையத்திலும் வளர்ந்த (உன்னுடைய) மிக்கபுகழானது, (ஒழிந்து) போய்விட்டதோ? (அரக்கர்க்கு) அழிவுகாலம், வந்துவிட்டதோ? (எ-று.)—இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் "கிட்டியதோ" என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. பி-ம்: —[1]சமர். [2]நிறைந்த. ()

80. **கிட்டிய தோசெருக் [1]கிளர்பொற் சீதையைச்**
சுட்டிய தோமுனஞ் சொன்ன [2]சொற்களால்
திட்டியின் விடமன்ன கற்பின் செல்வியை
விட்டிலை யோவிது விதியின் [3]வன்மையே.

(இ-ள்.) போர் கிட்டிவிட்டதோ? (அப்போர்),விளங்குகின்ற பொன் போன்ற சீதாபிராட்டியை நிமித்தமாகக் கொண்டதோ? முன்னே சொல்லிய சொற்களைக் கருதிக் கண்ணில் விடமுள்ள நாகம்போன்ற கற்பினையுடைய அந்தச் சீதையை விட்டிட வில்லையோ? (நீ) இவ்வாறு விட்டிடாமலுள்ளது, விதியின் கொடுஞ்செயலேயாம்; (எ-று.)

'சீதை நிமித்தமாக வானரப்படையுடன் மானுடர் நெருங்கி விட்டார்களென்றால், முன்னம் நந்தி, வேதவதி முதலியோர்களாற் கூறிய சாபத்தை நினைந்து சீதையை விட்டிடவேண்டியது செய்யவேண்டிய தொழிலாயிருக்க நீ அங்ஙனஞ் செய்யாதது, கொடுவிதி உன்னைத் தூண்டுவதனாலேயேயாகும்' என்று கும்பகர்ணன் கூறினனென்க. சொற்கள்-நந்திசாபம் வேதவதிசாபம் முதலியன. சொன்ன சொற்களால் என்பதற்கு-விபீஷணன் மாலியவான் நான் ஆகிய நாங்கள் சொல்லிய சொற்களால் என்று கூறுவாருமுளர். கிளர்பொற்சீதையைச் சுட்டியதாய்ச் செருக்

இட்டியதோ என்றலும் ஒன்று. திட்டி விடம்-பார்த்தமாத்திரத்தில் உயிரைப்போக்குந் தன்மையுள்ள ஓர் பாம்பு. திருஷ்டி-பார்வை: வடமொழி. பி-ம்:—[1]கிளர்ந்தபல்படை. [2]சொற்கொளாய். [3]வண்ணமோ, வண்ணமே. (1298)

81. [1]கல்லலா முலகினை வரம்பு [2]கட்டவும்
சொல்லலாம பெருவலி யிராமன் தோள்களை
வெல்லலா மென்பது சீதை மேனியைப்
புல்லலா [3]மென்பது போலு மா[4]லையா.

(இ-ள்.) ஐயனே! உலகினைப்பேர்த்தெடுக்கலாம்; (அன்றி) இவ்வுலகம் முழுவதற்கும் வரம்பு அமைக்கவும் சொல்லலாம்: பெருவலிபடைத்த இராமனது தோள்வலியை வென்றுவிடலாமென்பதோ, சீதைமேனியைத் தழுவலா மென்பதுபோலும் [அசாத்தியமான செயலாகும்]; (எ - று.)

உலகைக் கல்லுதல் அல்லது உலகிற்கு வரம்புகட்டுதல் என்கின்ற தொழிலை ஒருவன்செய்ய வல்லவனானாலும், அவனாலும், கற்பின் தெய்வமாகிய சீதையைப் புல்லுதல் எவ்வாறு இயலாதோ, அவ்வாறே இராமனை வெல்வ தென்பதும் இயலாத காரியமென்றவாறு. உலகினை - மத்திமதீபமாய்நின்று, கல்லலா மென்பதனோடும், வரம்புகட்டச் சொல்லலாமென்பதனோடும் இயைந்து நின்றது. பி-ம்:—[1]கல்லினால், கல்லினும், கல்லலும். [2]கட்டினும், கட்டெனும். [3]என்பதும் [4]ஐய. (1299)

82. புலத்தியன் வழிமுதல் வந்த பொய்யறு
குலத்தியல் [1]பழிந்தது கொற்றம் [2]முற்றுமோ
வலத்திய லழிவதற் கேது மையறு
நிலத்தியல் [3]நீரிய லென்னு நீரதால்.

(இ - ள்.) (அதருமத்தில் நடக்கின்ற உனக்கு) வெற்றி கிடைக்குமோ? (உனதுசெயல்), வெற்றித்தன்மை யழிவதற்கே ஏதுவாகும்; (இது), குற்றமற்ற நிலத்தியல்பு நீரியல்பு என்கின்ற முறைமைக்கு ஏற்றுள்ளது; புலத்திய ரிஷியின் வழியிடமாக வந்த வஞ்சகக்குணமில்லாத குலத்தின் தன்மை (உன்னால்) அழிந்தது: (எ - று.)

நிலத்தினியல்பால் நீரின் இயல்பு மாறுவதுபோல, உன்னுடைய செயல் வெற்றியழிவதற்குக் காரணமாகுமேயன்றி, உனக்கு வெற்றியையுண்டாக்காது என்றவாறு. "நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகும் மாந்தர்க்கு, இனத்தியல்பதாகு மறிவு" என்பது, திருக்குறள். மை - குற்றம். பி-ம்:—[1]அழித்தனை. [2]முற்றுமே, முற்றுமேல். [3]நீரியல்பென்னுநீரதே. (1300)

83. கொடுத்தனை யிந்திரற் குலகுங் கொற்றமும்
கெடுத்தனை [1]நின்பெருங் [2]கிளையும் [3]நின்னையும்

படுத்தனை [4]பலவகை யமரர் தங்களை
விடுத்தனை வேறினி வீடு மில்லையால்.

(இ - ள்.) (உனது தீச்செயலால்), இந்திரனுக்கு (அவனுடைய) உலகத்தையும் வெற்றியையும் கொடுத்திட்டாய்; உன்னுடைய பெரிய சுற்றத்தாரையும் கெடுத்திட்டாய்: உன்னையும் அழியுமாறு செய்திட்டாய்; பலவகைத் தேவர்களை(ச் சிறையினின்று) விட்டிட்டவனுனாய்; இனி வேறே (உனக்கு இந்தத்தீவினைப் பயனினின்று) விட்டு நீங்குதற்கு (ஏற்ற) வழியும் இல்லை; (எ - று.)

உனது தீச்செயலால், இனி இந்திரனும் தன்னுலகைப்பெறுவான்: உன் கிளைஞர்க்குக் கேடு உண்டாக, நீயும் இறக்கும்படியாகும். நீ பிணிப்புண்ண அமரர் சிறையினின்று விடுதலைபெறுவரென்பதாம். கொடுத்தனை முதலியன-தெளிவுபற்றிய காலவழுவமைதிகள். பி-ம்:—[1]உன். [2]கிளையொடு, கிளையை. [3]உன்னையும். [4]பல்பகல். (1301)

84. அற[1]முனக் கஞ்சியின் றொளித்த [2]தாலதன்
திறமுன முழத்தலின் வலியுஞ் செல்வமும்
நிறமுனக் களித்த [3]தங் கதனை [4]நீக்கிநீ
[5]இறமுனங் கியா [6]ருனை யெடுத்து நாட்டுவார்.

(இ-ள்.) இப்போது உனக்கு அஞ்சித் தருமம் ஒளித்துக்கொண்டது; அந்தத் தருமத்தின்கூறுபாட்டை முன்பு (நீ) வருந்திச்செய் ததனால், (அந்த அறமானது), வலியையும் செல்வத்தையும் உனக்கு ஒரு நிறத்தை [மேன்மையை] உண்டாக்கிற்று; அவ்வாறுள்ள அந்தத் தருமத்தை நீக்கி நீ அழிகையில், அங்கு முன் (வந்து) யாவர் உன்னை எடுத்து நிலைநாட்ட வல்லர்? (எ - று.)

தருமத்தினால் மேன்மையடைந்த நீ இப்போது அதனைக் கைவிட்டதனால் அழிகின்றாய், அவ்வாறு அழிகையில், உன்னைக் கைகொடுத்துத் தாங்குதல் எவராலும் இயலாதே யென்றவாறு. பி-ம்:—[1]உமக்கு. [2]அன்னதின். [3]இங்கிதனை. [4]நீக்கிய, நீக்கினாய், நீக்கிநீர். [5]இறுமுனிங்கு, இறவினங்கு, இறவினிங்கு. [6]உமை. ()

85. தஞ்சமுந் தருமமுந் [1]தகவு மேயவர்
நெஞ்சமுங் கருமமு முரையு மேநெடு
வஞ்சமும் பாவமும் பொய்யும் வல்ல[2]நாம்
உஞ்சுமோ வதற்கொரு [3]குறையுண் டாகுமோ.

(இ-ள்.) அந்தமனிதரின் உரையும் செயலும் மனமும் என்ற மூன்றும் முறையே (பிறர்க்குத்) தஞ்சமாவதும் அறத்துடனிருப்பதும் நன்மையுடனிருப்பதுமேயாம்: அப்படியவரிருக்க, (அவருடன் பகைத்து), மிக்க வஞ்சனையும் பாவமும் பொய்யும் வல்ல நாம் உய்வோமோ? அவர்களுடைய தருமத்திற்கு ஒருகுறை யுண்டாகுமோ? (எ - று.)

நமது பகைவர்-பிறர்க்குத் தஞ்சமளிப்பவர்: அறச்செயலைப் புரிபவர்: நன்மையையே நினைப்பவர்; நாமோ பொய்யுரையைச் சொல்வதும் பாவத்தொழிலைப் புரிவதும் வஞ்சகத்தையே நினைப்பதுமாக உள்ளோம்; இப்படியுள்ள நமக்கு வெற்றியுண்டாவது எப்படி யென்றவாறு. கருமமும் உரையும் என்றதற்கு ஏற்ப, நெஞ்சம்-நினைவு என்று இலக்கணையாற் பொருள்கொள்க: கொள்ளவே, திரிகரண செயலும் கூறியவாறாயிற்று. 'நெஞ்சமும் கருமமும் உரையும்-மத்திமதீபம். நெஞ்சம் தகவு, கருமம் தருமம், உரை தஞ்சம் எனவும்: நெஞ்சம் வஞ்சம், கருமம் பாவம், உரை பொய் எனவும் சென்று இயைவதனால், இச்செய்யுள் நிரனிறைப்பொருள்கோளாம். உஞ்சும்-உய்தும் என்பதன் விகாரமான உய்ந்தும் என்ற சொல் போலிபெற்று யகரம்கெட்டு வந்தது. இச்செய்யுளின் பின் சில பிரதிகளில் "என்று கொண்டு" (87) என்ற பாடல் உள்ளது. பி-ம்:—[1]தவமுமே. [2]யாம். [3]குறைவு. *(1303)*

86. **காலினிற் கருங்கடல் [1]கடந்த [2]காற்றது**
[3]போலவன் குரங்குள சீதை [4]போகிலள்
வாலியை யுரங்[5]கிழித் தேக வல்லன
கோலுள [6]யாமுளேங் குறையுண் டாகுமோ.

(இ - ள்.) (தன்னுடைய) பாதங்களினாற் கடலைக் கடந்த காற்றைப்போல் வன்மையுடைய குரங்கோ, (நம்பகைவர்க்குத்) துணையாக) இருக்கின்றது; சீதையும் போகாமல் (சிறையிலேயே) இருக்கின்றாள்; வாலியையும் மார்பைக்கிழித்துச் செல்ல வல்லமையுள்ள அம்புகளும் (சித்தமாக) இருக்கின்றன: (அவற்றை யேற்குமாறு) நாமும் இருக்கின்றோம்; (இனி) என்னகுறையிருக்கின்றது? (எ - று.)—முதலடி - முற்றுமோனை.

அநுமான் சிறைபட்டசீதை ராமசரம் என்ற மூன்று யமன்களிருக்கையில், நமது உயிர் தவறாது அழிக்கப்படுமென்க. சீதையை விட்டிடாவரையில், அநுமானைப்போன்றவரைத் துணைபெற்று, வாலியையும் உயிர்வாங்கிய அம்பைக்கொண்டுள்ள இராமன் நம்மையழிப்பானென்பது திண்ணமென்றவாறு. காற்றது, அது - பகுதிப்பொருள்விகுதி. பி-ம்:—[1]கடப்பக், கடந்து. [2]காற்றினைப். [3]போல்வன குரங்குகள். [4]போகலன். [5]கிழித்துருவவல்லவன். [6]நாமுளம். *(1304)*

87. **என்றுகொண் டினையன [1]விளம்பி யானுனக்கு**
ஒன்றுள [2]துணர்த்துவ [3]துணர்ந்து கோடியேல்
நன்றது நாயக நயக்கி லாயெனிற்
பொன்றினை யாகவே கோடி போககிலாய்.

(இ - ள்.) என்று இவ்வாறான வார்த்தைகளைச்சொல்லி, (ப்பின்னுங் கூறலானான்:) யான் உனக்கு உணர்த்தவேண்டியது ஒன்று இருக்கின்றது; தலைவனே! அதனைத் தெரிந்து ஏற்றுக் கொள்வாயாயின் நல்லது; விரும்பாமற்போவாயானால், நல்வழியிற்

செல்ல அறியாதவனே! (உன்னை) இறந்தாயாகவே நினைப்பாய்: (எ-று.)—கொண்டு-அசை. இது, அச்சுப்பிரதிகளில் "தஞ்சமும்" (85) என்ற பாட்டிற்குப்பின்னேயுள்ளது. பி-ம்:—[1] இயம்பி, இயம்ப. [2]உணர்த்துவான், உணர்த்துவன். [3]உவந்து. (1305)

88. தையலை விட்டவன் சரணந் தாழ்ந்துநின்
[1]ஐயறு தம்பியோ டளவ ளாவுதல்
உய்திறம் அன்றெனி னுளது வேறுமோர்
செய்திறம் [2]அன்னது [3]தெரியக் [4]கேட்டியால்.

(இ-ள்.) சீதாபிராட்டியை விட்டிட்டு அந்த இராமனுடைய பாதங்களிலே வணங்கி உன்னுடைய சந்தேகிக்கத்தகாத தம்பியோடு நண்புபூண்டிருத்தல் உயிர்பிழைத்தற்குரிய வழியாம்: அவ்வாறு செய்யாவிடின், (முன் கூறியதற்கு) மாறாகச் செய்யவேண்டியசெயல் உள்ளது. அதனைத் தெரியுமாறு கேட்பாயாக; (எ-று.)—அளவளாவுதல் - உபசாரவழக்கால், நட்புக்கொள்ளுதல் என்ற காரணப் பொருளது. செய்திறம் இன்னதென்பதை, மேலிற் கவியிற்காண்க. பி-ம்:—[1]மையறு, ஐயுறு. [2]உண்டது. [3]தெளிந்து, தெரிந்து. [4]கோடியால். (1306)

89. பந்தியிற் பந்தியிற் படையை விட்டவை
சிந்துதல் கண்டுநீ யிருந்து தேம்புதல்
மந்திர மன்று[1]நம் வலியெ லா[2]முடன்
உந்துதல் தருமமென் [3]றுணரக் [4]கூறினான்.

(இ-ள்.) வரிசை வரிசையாகச் சேனைகளை யேவி அவைகள் உயிரொழிந்து போவது கண்டு நீ இங்கிருந்துகொண்டு வருந்துவது ஆலோசனையன்று: நமது வலிமை முழுவதையும் ஒருசேர(ப் பகைவர்மீது) செலுத்துவது செய்தற்குரிய தொழில் என்றுதெரியுமாறு (கும்பகர்ணன்) கூறினான்; (எ-று.)

சீதையை விட்டிட்டுச் சமாதானஞ் செய்துகொள்ள மனமிராவிடில் நமது முழுவலியும்கொண்டு பொருதுபார்க்கவேண்டுமேயல்லது நஞ்சேனையைக் கூட்டங்கூட்டமாக அனுப்பி அவையொழிந்து போகப்போகக் கண்டுவருந்துவது தகாதென்றவாறு. பி-ம்:—[1]நின். [2]எடுத்து. [3]உறுதி. [4]ஓதினான். (1307)

90.—மூன்றுகவிகள்-இராவணன் கும்பகர்ணனைச்சினந்து கூறியன.

உறுவது தெரியவன் றுன்னைக் கூயது
சிறுதொழின் மனிதரைக் கோறி [1]சென்றொளற்கு
அறிவுடை யமைச்சனீ யல்லை யஞ்சினை
வெறுவிதுன் வீரமென் றிவைவி ளம்பினான்.

(இ-ள்.) '(நான்) உன்னை (இப்போது) அழைத்தது,—இனி நேரப்போவதை (உன்னுடைய சோதிடவறிவினால்) தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு அன்று; 'போய், அற்பச் செய்கையையுடைய

மானிடரைக் கொல்வாய்' என்று (எனக்கு ஆலோசனை) சொல்லுவதற்கு, நீ அறிவுபடைத்த அமைச்சனன்று; (இங்ஙன் கூறுவதால் இப்போது நீ) அஞ்சினாய் போலும்: உன் வீரம் வீணானது' என்று சொல்லிப் பின்னும் இவைகளைச் சொல்லலானான், (இராவணன்); (எ - று.)—அவைகளை மேல் இரண்டுகவிகளிற் காண்க. பி - ம்:—[1]சென்றென, சென்றெனக்கு. (1308)

91. மறங்கிளர் செருவினுக் குரிமை மாண்டனை
பிறங்கிய [1]தசையொடு நறவும் பெற்றனை
இறங்கிய கண்முகிழ்த் [2]திரவு மெல்லியும்
உறங்குதி போயென வுளையக் கூறினான்.

(இ - ள்.) வீரத்தன்மை விளங்குகின்ற போர்புரிவதற்குஉரிய வல்லமையை இழந்தாய்; நிறைந்த மாமிசத்துடனே கள்ளையும் பெற்றாய்: (இனி உனக்கு ஆகவேண்டியது என்ன உள்ளது? உள்ளே) போய்க் குழிந்துள்ள கண்ணைமூடிக்கொண்டு இரவும் பகலும் உறங்குவாய் என்று (அவன்) மனம் வருந்தும்படி கூறினான்; (எ - று.)—"இரவொடெல்லியுமேத்துவார்" என்ற தேவாரத்திலும், எல்லி என்பது பகலென்னும் பொருளது. பி-ம்:—[1]நறவொடு தசையும். [2]எல்லும். (1309)

92. மானிட ரிருவரை வணங்கி மற்றுமக்
கூனுடைக் [1]குரங்கையும் கும்பிட் டுய்தொழில்
ஊனுடை யும்பிக்கு முனக்கு மேகடன்
யானது [2]புரிகிலே [3]னெழுக போகென்றான்.

(இ-ள்.) (சொற்பவலியுள்ளவரென்று கருதுதற்குத்தகாத கேவலநிலையிலுள்ள) மானிடர் இருவரையும் [இராமலட்சுமணரை] வணங்கி, (அம்மட்டோடும் அமையாமல்) பின்னும் அந்தக்கூனலைக்கொண்டுள்ள குரங்கையும் கும்பிட்டுக்கொண்டு உயிர்வாழ்ந்திருக்குந் தொழில்,—ஊனையே [தன்னுடலையே] விரும்புதலையுடைய [புகழை விரும்பாத] உன் தம்பிக்கும் உனக்குமே முறைமையான செயலாம்: (மானத்தைமுக்கியமாகக்கொண்ட) நான் அச்செயலைச் செய்யேன்: எழுந்துபோவாய் என்று (கடிந்து) கூறினான், (இராவணன்); (எ-று.)—ஊன் உடை-குறைவையுடைய: வீரகுணமற்ற எனினுமாம். பி-ம்:—[1]குரங்கினைக். [2]நினைக்கிலேன், முடிக்கிலேன். [3]எழுதி போதியால். (1310)

93.—இராவணன் போருக்குத் தான் எழ முயலுதல்.

தருகவென் தேர்படை [1]சாற்றென் கூற்றையும்
வருக[2]முன் வானமு மண்ணு மற்றவும்
(இ - இருகைவன் சிறுவரோ டொன்றி யென்னொடும்
[3]பொருகவெம் போரெனப் போதன் மேயினான்.

பின்னும் ஒன்று இருக.) (இவ்வாறு கூறிவிட்டு அங்கிருந்த பணியாளனை கொள்வாயாயாவணன்),— 'என்னுடைய தேரையும் ஆயுதங்களையும்

கொணர்க: என்கட்டளைச் சொல்லையும் (யாவர்க்கும்) கூறுவாய்: வானத்திலுள்ளாரும் மண்ணுலகிலுள்ளாரும் மற்ற இடங்களிலுள்ளாரும் இருகையையுடைய வலிய சிறுவரான இராமலட்சுமணருடனே சேர்ந்து என்னோடும் முன்னேவந்து கொடிய போரைச் செய்க' என்று சொல்லிப் (போருக்கு)ச் செல்ல ஆரம்பித்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]சாற்றுங்கூற்றமும். [2]வெல், என். [3]பொருகை. (1311)

94.—கும்பகர்ணன் இராவணனிடம் அபராத க்ஷாமணஞ் செய்து கொண்டு தான் போர்க்கு ஆயத்தமாதல்.

அன்னது [1]கண்டவன் தம்பி [2]யானவன்
பொன்னடி [3]வணங்கிநீ பொறுத்தி யாவெனை
[4]வன்னெடுஞ் சூலத்தை வலத்து வாங்கினான்
இன்னமொன் [5]றுரையுள தென்னக் கூறினான்.

(இ-ள்.) அதைக்கண்டு அவன் தம்பியான கும்பகர்ணன்,—(இராவணனுடைய) பொற்கழலையணிந்த பாதங்களிலே வணங்கி, 'நீ பொறுப்பாய்' என்று வேண்டிக்கொண்டு (தான் போருக்குச் செல்வதாகக்கூறி, தனது) வலிய நீண்ட சூலாயுதத்தை வலப்புறத்திலே கொண்டவனாய், இன்னும் ஒரு வார்த்தை சொல்லவேண்டியது உள்ளது என்று சொல்லலானான்; (எ - று.)—அவற்றை மேல் மூன்றுகவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—[1]கேட்டவன். [2]ஆமவன், ஆயவன். [3]வணங்கினன். [4]மன்னெடுஞ். [5]உளதுரை. (1312)

95.—மூன்றுகவிகள்-கும்பகர்ணன் இராவணனிடங் கூறுங் கட்டுரைகள்.

வென்றிவண் வருவனென் [1]றுரைத்தி லேன்விதி
[2]நின்றது பிடர்பிடித் [3]துந்த நின்றது
பொன்றுவன் பொன்றிறற் பொலன்கொள் [4]தோளியை
[5]நன்றெனை நாயக [6]விடுதி நன்றரோ.

(இ-ள்.) வெற்றிபெற்று இங்கு (மீண்டு) வருவேனென்று (நான்) சொல்லமாட்டேன்: (வலியுடனிருப்பதாகிய) விதியானது நின்றது: எவ்வாறு நின்றதெனின்-கழுத்தின் புறத்தைப் பிடித்துத்தள்ளுமாறு நின்றது; (அதனால், நான் போரில் அனேகமாய்) இறந்துபடுவேன்; (அங்ஙனம்) இறந்தால், அழகைக்கொண்ட தோளையுடைய சீதாபிராட்டியை, தலைவனே! (நாம் விட்டிடுதல்) நன்று என்று கருதி விட்டிடுவாய்: (அவ்வாறு விட்டிடுவதே உனக்கு) நன்மை பயப்பதாம்; (எ - று.)—பொலன்கொள்-பொன்னணிபூண்ட எனினுமாம். பி - ம்:—[1]உறைக்கிலேன். [2]ஒன்றது. [3]உந்துகின்றது, உந்திநின்றது. [4]தையலை. [5]நன்றது, நன்றிது, நன்றினி. [6]விடுதல். (1313)

96. **இந்திரன் பகைஞனு மிராமன் தம்பிகை**
மந்திர [1]வம்பினான் மடிதல் வாய்மையால்

தந்திரங் [2]காற்றுறு [3]சாம்பல் [4]பின்னரும்
[5]அந்தர [6]முணர்ந்துனக் குறுவ [7]தாற்றுவாய்.

(இ-ள்.) இந்திரனைப் பகைத்து வென்றவனாகிய இந்திரசித்தும் இராமனுடைய தம்பியான இலட்சுமணனது கையிலுள்ள மந்திர சக்தியோடு கூடிய அம்பினால் இறப்பது நிச்சயம்: (இராட்சச) சேனையோ, (எதிரிகட்கு முன்னர்) காற்றினால் வீசப்பட்ட சாம்பர் போலும்; (இப்படி யிருத்தலால்), பின்பும் (உனக்கு நிகழவிருக்கும்) இடையூற்றை யறிந்து உனக்குத்தக்க செயலைச் செய்வாய்; (எ-று.)

சீதையைக் கொடாமல் இந்திரசித்தை யனுப்பினாலும் அதனால் நிகழ்வதையும் கூறுகின்றான். இச்செய்யுள் "என்னை வென்று" என்ற அடுத்த பாடலின்பின் சிலபிரதியிலுள்ளது. மந்திரவம்பு-அஸ்த்ரம். பி-ம்:—[1]வலியினால், அயிலினால். [2]காலுறு. [3]சாம்பர்ப். [4]பின்னுறும். [5]மந்திரம். [6]உனக்குணர்ந்து. [7]ஆற்றுவார். (1314)

97\. என்னைவென் றுளரெனி லிலங்கை காவல
உன்னைவென் றுயருத லுண்மை [1]யாதலால்
பின்னைநின் றெண்ணுதல் பிழையப் பெய்வளை
தன்னை [2]நன் களிப்பது [3]தவத்தின் பாலதே.

(இ-ள்.) இலங்கைக்கு அரசே! என்னை வென்றார்களானால், (அப்பகைவர்) உன்னையும் வென்று மேம்படுதல், திண்ணம்: ஆகையால், பின்னும் (சீதையை விட்டிடாது) நின்று எண்ணுதல், தவறான காரியம்: அந்த அணிந்த வளையலையுடைய சீதையை (இராமனிடத்து)க்கொடுத்துவிடுவது சிறந்த தவப்பயனிற் சேர்ந்ததாம்; (எ-று.)—சீதையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதே தனக்குச் சம்மதமென்பதை வற்புறுத்த, அதனையே காரணத்துடன் மீண்டுங் கூறினான். பெய்வளை-சீதைக்கு, அன்மொழித்தொகை. நன்கு தவத்தின்பாலது என்க. பி-ம்:—[1]ஆமென்றால், ஆமன்றால். [2]அன்றளிப்பது. [3]தவத்தினன்றரோ. (1315)

98.—கும்பகர்ணன் விடைபெற்றுக்கொண்டு போருக்குச் செல்லல்.

[1]இற்றைநாள் வரைமுத லியான்முன் செய்தன
குற்றமு முளவெனிற் பொறுத்தி கொற்றவ
அற்றதான் முகத்தினில் விழித்தல் ஆரிய
பெற்றனன் விடையெனப் [2]பெயர்ந்து போயினான்.

(இ-ள்.) கொற்றவனே! முன்னைநாள்முதல் இன்றைத்தினம் வரையில் யான் செய்தனவானகுற்றங்கள் இருக்குமானால், (அவற்றையெல்லாம்) பொறுப்பாய்: (உன்) முகத்தில் விழித்தல், (இனி) அருமையாகும்; ஆரியனே! விடைபெற்றுக்கொண்டேன் என்று சொல்லிப் புறப்பட்டுப்போயினான், (அந்தககும்பகர்ணன்);(எ-று.)—முன்முதல் இற்றைநாள்வரை யென்க. பி-ம்:—[1]இற்றையினுள் முதல், இற்றையினுள்வரை, இற்றைநாள்வரையதா. [2]பரிந்து. ()

99.—புறப்பட்ட கும்பகர்ணன் நகரவாயிலை அடைதல்.

அவ்வழி இராவண [1]னனைத்து நாட்டமுஞ்
செவ்வழி நீரொடுங் குருதி தேக்கினன்
எவ்வழி யோர்களு மிரங்கி யேங்கினர்
[2]இவ்வழி யவனும்போய் வாயி [3]லெய்தினன்.

(இ - ள்.) அப்போது இராவணன் (தனது) கண்களிலெல்லாம் நேரே வழிகின்ற கண்ணீருடனே இரத்தத்தையும் தேக்கினன்; (கும்பகர்ணனுடைய) எல்லா உறவினரும் இரக்கங்கொண்டு ஏக்கமுற்றனர்: இங்ஙனம் நிகழ்கையில் அந்தக்கும்பகர்ணனும் சென்று நகர்வாயிலை யடைந்தனன்; (எ - று.)

கொடுத்தற்கு விருப்பமில்லாத பொருளைக் கொடுக்க நேரும் போது 'அவன் கண்களில் இரத்தம்வடிந்தது' என்று கூறும் வழக்குக்கு ஏற்ப, கும்பகர்ணனைப் போர்க்குப் பலிகொடுப்பதுபோல ஒரெண்ணம் இராவணன் மனத்தில் தோன்றுவதனால், 'செவ்வழி நீரொடுங் குருதி தேக்கினன்' என்றார். இந்தப்பாடலின் பின் "விண்ணிணையிடறும்" (57) என்ற பாடல் சிலபிரதியில். பி-ம்:— [1]அனைய. [2]வெவ்வழி. [3]மேயினன். (1317)

100.—தன் தம்பியோடு பெரும்படை செல்லுமாறு இராவணன் கட்டளையிட, அவ்வண்ணமே பெரும்படை வருதல்.

[1]இரும்படை கடிப்பெடுத் தெற்றி யேகுக
பெரும்படை யிளவலோ டென்ற பேச்சினால்
வரும்படை வந்தது வானு ளோர்கள்தம்
சுரும்படை [2]மலர்முடி [3]தூளி தூர்க்கவே.

(இ - ள்.) 'பெரிய படைக்கலங்களையுடைய (எனது) தம்பியுடனே பெரிய சேனைகள் குறுந்தடியையெடுத்து (போர்ப்பறை) அறைந்துகொண்டு செல்லுக' என்று (இராவணன்)கட்டளையிட்ட பேச்சினால், வானத்திலுள்ள தேவர்களினுடைய வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர்களை யணிந்த தலைகளைத் தூளி நிரப்புமாறு வருதற்கு உரிய படை வந்தது; (எ - று.)—'தேவர்கள்சூடிய மலரில் வண்டு மொய்க்காது' என்பவாதலால், மலருக்கு 'சுரும்படை' என்றது இயற்கையடைமொழியாம். பி-ம்:— [1]இரும்பணை. [2]நெடுமுடி. [3]பூழி. (1318)

101.—சேனையிற்பிடிக்குங் கொடிகளின் வருணனை.

தேர்க்கொடி யானையின் பதாகை சேணுறு
தார்க்கொடி யென்றிவை தழைந்து [1]வீங்குவ
[2]போர்க்கொடுந் தூளிபோய்த் துறக்கம் [3]புக்கன
[4]ஆர்ப்பன துடைப்பன [5]போன்ற வாடுவ,

(இ - ள்.) தேரின்மீது கட்டியிருக்குந் துவசமும், யானையின் மீது பிடிக்கப்படுந் துவசமும், முன்னணிச்சேனையிற் பிடிக்கப் படுகின்ற ஆகாயத்தை யளாவுகின்ற கொடிகளும் என்ற இவை கள் நெருங்கிமிக்கிருப்பவை,—போர்க்களத்திலிருந்து மிக்கதூளி கள் போய்ச் சுவர்க்கத்திற் புக்கனவாய் நிறைந்து தங்கியிருப்பன வற்றைத் துடைப்பனபோன்றனவாய் (மேலே) ஆடலாயின;

பலவிடத்துப் பிடிக்கப்படுகின்ற கொடிகள் வானத்தில் ஆடு பவை, சேனையாலெழுப்பப்பட்டுச் சுவர்க்கத்திற்படியுந் தூளி களைத் துடைத்தலைப் போலுமென்றார்: **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்ற வணி.** தார்ச்சேனுறுகொடி யென்க. தார் - முன்னணிச்சேனை. **பி-ம்:—**[1]வீங்கின. [2]பார்க்கொடுங். [3]புக்கென, பண்புற, புக்கிட. [4]ஆர்ப்பது துடைப்பது. [5]போல. (1319)

102.—போரில் தோன்றிய தீப்பொறிகளின் வருணனை.

எண்ணுறு படைக்கல மிழுக[1]வெற்றிட
[2]நண்ணுறு பொறிகளும் படைக்கு நாயகர்
[3]கண்ணுறு பொறிகளுங் [4]கதுவக் கண்ணகல்
விண்ணுறு மழையெலாங் கரிந்து வீழ்ந்தவால்.

(இ - ள்.) மதிக்கப்படுகின்ற படைக்கலங்கள் (எங்கும்) பரவி யதனால் (ஒன்றோடொன்று) மோத, (அதனால்) தோன்றிய (நெருப் புப்) பொறிகளும் படைத்தலைவர்கண்களினின்று பறக்கின்ற தீப் பொறிகளும் கதுவியதனால் இடமகன்ற வானத்திலுள்ள மேகங்க ளெல்லாம் கரிந்துவீழ்ந்தன; (எ - று.)—இழுகுதல் - பரத்தல். **பி-ம்:—**[1]இற்றிடை. [2]நண்ணுறும். [3]கண்ணுறும். [4]கதுவி. (1320)

103.—சதுரங்கசேனைகளில் முன்னணி பின்னணிகளின் நெருக்கத்தால் இடையணியிலுள்ள சேனைக்கு இடமின்மை.

தேர்செலக் கரி[1]செல நெருக்கிச் செம்முகக்
கார்[2]செலத் தேர்[2]செலப் புரவிக் [3]கால்[4]செலத்
தார்[2]செலக் [5]கடை செலச் சென்ற தானையும்
பார்செலற் கரிதென விசும்பிற் பாய்ந்ததால்.

(இ - ள்.) (முன்னணியில்) தேர் செல்லுவதனாலும் யானை செல்லுவதனாலும், (பின்னணியில்) நெருக்கிக்கொண்டு செம்புள்ளி யமைந்த முகத்தையுடைய யானைகள் செல்லத் தேர்கள் செல்லக் குதிரைகள் காற்றுப்போல விரைந்துசெல்லுவதனாலும்,(இவ்வண் ணம்) முன்னணிச்சேனையும் பின்னணிச்சேனையும் சென்றுகொண் டிருக்க, (இடையணியிற்) சென்ற சேனை, 'அந்த(ப் போர்க்கள)ப் பூமிசெல்லுதற்கு அரியது' என்று ஆகாயத்திற் பாய்ந்து செல்ல லாயிற்று; (எ-று.)

முன்னணி பின்னணி இடையணி என்று மூன்றுவகையான வரிசைகளில், முன்னணி இடத்தை யடைத்துக்கொண்டு செல்லுகையிற் கடையணி மிகவும் நெருக்குவதனால், இடையணியிலுள்ள சேனை நமக்குப் பூமியிற்செல்லுதற்கு இடமில்லையென்றுகருதி வானத்திற்செல்லலாயிற்றென்க. தார்-முன்னணி. கடை-பின்னணி. கார்-யானைக்கு, உவமவாகுபெயர். முதலடியில், தேர் கரி-சதுரங்கங்களில் மற்றையவற்றிற்கும் உபலட்சணம்; இரண்டாமடியிலும் இங்ஙனங் காண்க. பி-ம்:—[1]செலாநெருக்கும், செலாக்கரிக்கும். [2]செலா(த்). [3]கார். [4]செலாத், செலா. [5]கடைசெலாத்...தானையும், கடையெனச்...தானையும், தடையெனச்...தானையும், தடைசெயநின்ற தானையிப், கடைசெலச்...தானையும். (1321)

104.—தேரொன்றின்மீது கும்பகர்ணன் ஏறிவருதல்.

ஆயிரங் கோளரி யாளி யாயிரம்
ஆயிர மதகரி பூத மாயிரம்
மாயிரு ஞாலத்தைச் [1]சுமப்ப வாங்குவது
[2]ஏயிருஞ் சுடர்மணித் தேரொன் றேறினான்.

(இ-ள்.) ஆயிரம் சிங்கங்களும் ஆயிரம் யாளிகளும் ஆயிரம் மதயானைகளும் ஆயிரம் பூதங்களும் (பூட்டப்பெற்று) மிகப்பெரிய பூமியைச் சுமப்பனவும் பின்வாங்குவது ஏய்ப்ப [மிகுபாரமுடைய] மிக்க ஒளியுள்ள மணிகளழுத்திய தேரொன்றின்மீது ஏறிவந்தான், (அந்தக் கும்பகர்ணன்); (எ-று.)

பூமியின் கீழிருந்து சுமக்கும் அஷ்டமகாநாகங்கள் முதலியன ஆயிரஞ்சிங்கம் முதலியன பூட்டப்பெற்ற கும்பகர்ணனுடைய தேரைச் சுமக்கப் பின்வாங்குவனவாக, அப்படிப்பட்ட தேரின் மீது ஏறினானென்க. பி-ம்:—[1]சுமந்துலாவுவ, சுமந்து வாங்குப. [2]சேயிருஞ். (1322)

105.—பலபடைக்கலங்களைச் சேனை சுமந்துசெல்லுதல்.

தோமரஞ் சக்கரஞ் சூலங் [1]கோல்மழு
நாமவே லுலக்கைவாள் நாஞ்சில் தண்டெழு
வாமவில் [2]வல்லையங் கணையம் மற்றுள
சேமவெம் படையெலாஞ் சுமந்து [3]சென்றவால்.

(இ-ள்.) தோமரமும் சக்கரமும் சூலமும் அம்புகளும் மழுப்படையும் (பகைவர்க்கு) அச்சத்தை விளைக்கின்ற வேற்படையும் உலக்கையும் வாளும் நாஞ்சிலும் தண்டாயுதமும் இருப்புலக்கையும் அழகிய வில்லும் வல்லையமும் கணையமும் மற்றுமுள்ள பாதுகாவலான கொடிய படைகளும் எல்லாவற்றையும், (சேனைகள்), சுமந்து சென்றன; (எ-று.)—சேமப்படை-கையிலுள்ள படை அழிந்திடுகையில் எடுத்துக்கொள்ளுமாறு சேமித்துவைத்த படைக்

கலம். மற்றுள எலாம் சேம வெம்படை சுமந்துசென்ற எனினு மாம். பி-ம்:—[1]கோண்மழு. [2]வலயங்கற்பரிசை. [3]பேய்செல, சென்றவே. (1323)

106.—வேண்டியபோது கும்பகர்ணனுக்குக் கொடுக்க ஆயிரம் பண்டியில் மாமிசத்தையும் மதுக்குடங்களையும் பணியாளர் கொண்டு சென்றமை.

நறையுடைத் தசும்பொடு [1]நறிதின் வெந்தவூன்
[2]குறைவில்நற் சகடமோ ராயி ரங்கொடு
பிறையுடை [3]யெயிற்றவன் பின்பு [4]சென்றனர்
[5]முறைமுறை [6]கைக்கொடு [7]முருகி நீட்டுவார்.

(இ-ள்.) (கும்பகர்ணன் வேண்டும்போது) முறைமுறையே விரைந்து (ஊனையும் கள்ளையும்) கையிற்கொண்டு நீட்டுபவரான அரக்கர்கள் (பலர்), கள்ளைக்கொண்ட குடங்களுடனே செவ்வனே வெந்த மாமிசத்தையும் குறைவில்லாத நல்ல ஓராயிரம்வண்டி யிலே போட்டுக்கொண்டு, பிறைபோன்ற வக்கிரதந்தங்களை யுடையவனான அந்தக் கும்பகர்ணனது பின்னே சென்றார்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]நறுநெய், நறையின். [2]குறைவறச்...கொடு, நிறையுடைச்சகடமாயி ரங்கணேர்கொடு. [3]எயிற்றினர். [4]சென்றன. [5]முறையுடைக். [6]கைதொறு, கையிடை. [7]முடுக. (1324)

107.—கும்பகர்ணன் மதுமாமிசங்களை யுண்டவண்ணஞ் செல்லுதல்.

ஒன்றல [1]பற்பல ருதவும் [2]ஊன்நறை
பின்றரும் [3]பிலனிடைப் பெய்யு மாறுபோல்
வன்றிற லிருகரம் [4]வழங்க மாந்தியே
சென்றன னியாவருந் [5]திடுக்க மெய்தவே.

(இ-ள்.) பற்பல பணியாளர் உதவுகின்ற ஒன்றல்லாத [மிகப் பலவான] ஊனையும் கள்ளையும் மிக்க வலிய இரண்டுகைகளும் (வாங்கிக்) கொடுக்க, (இருள்) பின்னிக்கொண்டிருக்கிற குகையி னுள்ளே சொரிகின்ற விதம்போல உட்கொண்டவண்ணம் யாவ ரும் திடுக்கிடும்படி செல்லலானான்; (எ - று)—பி-ம்:—[1]பலபல. [2]ஊன்றசை. [3]பிலத்திடைப். [4]வாங்கி. [5]திட்கல். (1325)

108.—கும்பகர்ணனது செயலைக் கண்டு அமரர் அஞ்சியோடுதல்.

கணந்தரு குரங்கொடு கழிவ தன்றிது
நிணந்தரு நெடுந்தடிக் [1]குலகு நேருமோ
பிணந்தலைப் பட்டது பெயர்வ [2]தெங்கினி
உணர்ந்தது [3]கூற்றமென் றும்ப ரோடினர்.

(இ-ள்.) (இவனது) இவ்வுண்ணுந்தொழில், கூட்டமாகப் பொருந்திய வானரத்தோடு நீங்குவதன்று: (இவன் தின்னுகிற) ஊணத்தோடுகூடிய பெரிய மாமிசத்திற்கு இவ்வுலகத்துப் பிராணிகளெல்லாந்தான் போதியனவாகுமோ? (எங்கும்) பிணமயமாக ஆயிட்டது; (கொலைத்தொழிற்கு உரிய)யமனும் உணர்ந்து விட்டான். (நாம் தப்பி) ஓடிச்செல்வது எங்கேயினி? என்று சொல்லிய வண்ணம் தேவர்கள் ஓடினார்கள்; (எ-று.)—உலகு - ஆகுபெயர். பி-ம்:—[1] உலகம். [2] இங்கினி. [3] கூற்று. (1326)

109.—இராமபிரான் கும்பகர்ணனது தேரைப் பார்த்தல்

பாந்தளின் [1] னெடுந்தலை வழுவிப் பாரொடும்
வேந்தென விளங்கிய மேரு மால்வரை
போந்தது போற்பொலந் தேரிற் பொங்கிய
ஏந்தலை [2] யேந்தெழி லிராம னோக்கினான்.

(இ-ள்.) ஆதிசேஷனுடைய பெரியதலையிலிருந்து தவறிப் பூமியுடனே மலையரசு என்று விளங்கிய மேருவென்னும் பெரிய மலைவந்ததுபோல் பொன்மயமான தேரிலே கிளர்ந்துதோன்றுகிற ஆண்களில் மேம்பட்ட கும்பகர்ணனை, தாங்கிய எழிலையுடைய இராமன், கண்டான்; (எ-று.)—தேர் - பூமியையும், மேருமலை - கும்பகருணனையும் போலுமென்க. பி-ம்:—[1] ஏந்தலை. [2] ஏந்தளி. ()

110.—தேரிலிருப்பவன் யாவனென்று இராமன் எண்ணங்கொள்ளல்.

வீணை [1] யென் றுணரினஃ தன்று விண்டொடும்
சேணுயர் [2] கொடியது வயவெஞ் [3] சீயமால்
காணினுங் [4] காலின்மே லரிய காட்சியன்
பூ [5] ணொளிர் மார்பின னியாவன் போலுமால்.

(இ-ள்.) விண்ணைத் தொடுகின்ற மிகவுயர்ந்த (இத்தேரின்) கொடியிலே யிருப்பது வீணையாயிருக்குமோ என்றால் அன்று. வெற்றிபொருந்திய கொடிய சிங்கமாகும்: வாயுவேகத்தினும்மிக்கு (மனோவேகத்துடன்) கண்டாலும், (ஏககாலத்தில் முழுதும்பார்த்தற்கு) அரிய பெருந்தோற்றமுடையவனா யிருக்கின்றான்: ஆபரணம் விளங்குகின்ற மார்பையுடைய இவன் யாராவனோ? (எ - று.)—என்று இராமன் நினைப்பிட்டானென்க. 'வீணையன்று' என்றமையால், இவன் இராவணனல்லனென்று தெளிந்தவாறு. பி - ம்:—[1] ஒன்று. [2] கொடியிது. [3] சீயமாக். [4] காலன். [5] ஒளி. (1328)

111.—இதுமுதல்மூன்றுகவிகள்-ஒருதொடர்: 'இவனை இன்னனென்று தெரிவி' என்று வீபீடணனை ஸ்ரீராமன் கேட்டலைத் தெரிவிக்கும்.

தோளொடு தோள்செலத் [1] தொடர்ந்து நோக்குறின்
நாள்பல கழியுமால் [2] நடுவ ணின்றதோர்

தாளுடை மலைகொலாஞ் சமரம் வேட்டதோர்
ஆளென [3]வுணர்கிலே னூர்கொ லா[4]மிவன்.

(இ-ள்.) (இவனுடைய ஒரு) தோளோடு (மற்றொரு) தோளுள்ளவரையில் முழுவதும் தொடர்ச்சியாகப் பார்ப்பதானால் பலநாள் கழிந்திடும்; (பூமிக்கு) நடுவே நிற்பதாகிய ஒப்பற்ற கால் முளைத்த மேருமலை, (இப்படி வந்தது) கொல்லோ? போர் விரும்பி வந்த ஒரு வீரனென்று நினைக்க முடியவில்லை; இவன் ஆரோ?

வீரரில் இப்படியிருப்பவரை இதுவரையிற் கண்டதில்லையாதலால், இராமன் 'சமரம்வேட்டதோர் ஆளென வுணர்கிலேன்' என்கின்றான். மலைக்கு 'தாளுடை' என்பதை அடைமொழியாக்கியுரைத்திருப்பினும், மலைதாளுடையதுகொல் என்று கூறியதாகக் கருத்துக் காண்க. நடுவண் நின்றது ஓர் தாள்உடைமலைகொல் – (இந்தத்தேரின்) நடுவே நிற்பது (தோளுடனே) தாளும் முளைத்த ஒருமலையோ? எனினுமாம். ஆல், ஆம் - அசைகள். கொல்-ஐயம். பி-ம்:—[1]தொடர. [2]நடுவு. [3]அறிகிலேன். [4]இது. (1329)

112. எழுங்கதி ரவனொளி மறைய வெங்கணும்
விழுங்கிய திருளிவன் மெய்யினால் வெரீஇப்
புழுங்குநம் பெரும்படை யிரியல் போகின்றது
அழுங்கலில் சிந்தையா யார்கொ லாமிவன்.

(இ - ள்.) (உதயமலையினின்று உயர)எழுகின்ற சூரியனுடைய ஒளியானது இவனுடைய உடம்பினால் மறைந்திட எல்லாவிடமும் இருளால் விழுங்கப்பெற்றது; இவனுடம்பைக் கண்டு அஞ்சி (மனம்) வேர்க்கின்ற நம்முடைய பெரிய சேனையானது, நிலைகெட்டு ஓடுகின்றது: வருந்துதலில்லாத [பெருந்தீரமுள்ள] மனமுடையவனே! இவன் யாவனோ? (எ - று.)

கும்பகர்ணனுடைய பேருடலானது தரையில் சூரியகிரணத்தை விழவொட்டாதுமறைத்து எங்கும் அவனுடலின் நிழலேயாய்விடுமாறு செய்தலால்,'கதிரவனொளிமறைய விழுங்கியதிருள்' என்கின்றான். 'இவன் மெய்யினால்' என்பது மத்திமதீபமாய், முன்வாக்கியத்தோடும் பின்வாக்கியத்தோடும் இயையும். இருள் இவன் மெய்யினால் என்று எடுத்து, இருள்போன்ற இவனுடைய உடலினாலெனினுமாம். இச்செய்யுள், அச்சிட்ட பிரதிகளிற்காணப் படவில்லை யாயினும், ஏட்டுப்பிரதிகளிலுள்ளது. (1330)

113. அரக்கனவ் வுரு[1]வொழித் தரியின் சேனையை
வெருக்கொளத் தோன்றுவான் கொண்ட வேடமோ
[2]தெரிக்கிலே னிவ்வுருத் தெரியும் வண்ணம்நீ
பொருக்கென வீடண புகறியா லென்றான்.

(இ-ள்.) இராவணன் (தன்னுடைய) அந்த வடிவத்தை விட்டு வானரசேனை அஞ்சும்படி தோன்றும் பொருட்டுக் கொண்ட வேஷ

மோ (இது)? இவ்வுரு, (இன்னதென்று) தெரியவில்லை: (நான்) உணரும்படி, விபீடணனே! நீ விரைவாகச்சொல்லுவாய் என்றான், (இராமன்); (எ - று.)—பி - ம்: —[1]ஒளித்து. [2]தெரிக்கிலன். (1331)

வேறு.

114.—பதின்மூன்றுகவிகள் - வந்தவன் கும்பகர்ணனென்பதையும் அவனுடைய தன்மை முதலியவற்றையும் விபீடணன் கூறியன.

ஆரிய [1]னனைய கூற வடியிணை [2]யிறைஞ்சி யைய
பேரிய லிலங்கை வேந்தன் பின்னவ னெனக்கு முன்னோன்
காரியல் கால [3]னன்ன கழற்கும்ப கருண னென்னுஞ்
சூரிய சூலத் தானென் றவனிலை கூற லுற்றான்.

(இ-ள்.) இராமன் அவ்வாறுசொல்ல, (விபீடணன், இராமபிரானுடைய) உபயபாதங்களில் வணங்கி, (அவனைநோக்கி), 'ஐய! (இவன்), பெருமைக் குணத்தையுடைய இலங்கைக்கு அதிபனான இராவணனுக்குப் பின்பிறந்தவன்; எனக்கு முன்பிறந்தவன்; கருமைநிறம்பொருந்திய யமனையொத்த கழலையணிந்துள்ள கும்பகருணனெனப்படுகிறவனான கூரிய சூலப்படையையுடையவன்' என்று சொல்லி, அவன் நிலைமையைத் தெரிவிக்கலுற்றான்;(எ-று.) —'காரியல்' என்பதும், 'காலனன்ன' என்பதும், கும்பகருணனுக்கு அடைமொழி. கும்பகர்ணன் - பானைபோன்ற காதுடையவனெனக் காரணப்பொருள்படும். பி - ம்:-[1]இனைய. [2]வணங்கி. [3]அன்னான். (1332)

115. **தவ[1]னுணங் கியரும் வேதத் தலைவரு முணருந் தன்மைச்**
சிவனுணர்ந் தலரின் மேலைத் திசைமுக னுணருந் தேவன்
அவனுணர்ந் தெழுந்த காலத் தசுரர்கள் [2]படுவ ரெல்லாம்
இவனுணர்ந் தெழுந்த காலத் திமையவர் [2]படுவ ரெந்தாய்.

(இ - ள்.) எந்தாய்! நுண்மையான [செய்தற்கு அருமையான] தவத்தையுடையவரும் வேதத்திற்சொல்ல தலைவருமான அந்தணர்கள் உணர்வைப்பெறுமாறு உபாசிக்கின்ற தன்மையையுடைய சிவபெருமானால் தியானிக்கப்பட்டு, தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற பழமையான நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனாலும் தியானிக்கப்படுகின்ற கடவுளான (பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும்) அந்தத் திருமால், யோகநித்திரை நீங்கி எழுந்தகாலத்தில் அசுரர்கள் எல்லாம் இறப்பார்; இவனுணர்ந்தெழுந்த காலத்தில் தேவர்கள் இறப்பார்கள்; (எ - று.)

திருமால் கண்விழிக்கையில் அசுரர்கள் மாய்வதுபோல, இவன் கண்விழிக்கையில் தேவர்கள் இறப்பார்களென்றான். இதனால், கும்பகர்ணன் திருமாலோடு ஒத்த வலிமையுடையவ

னென்பதும் பெறப்படும். "ஶங்கராத் ஜ்ஞாந மந்விச்சேத்" என்ற வாறு சிவபெருமான் உபாசிக்கப்பட்டு ஞானத்தைப் பெறுதற்கு உரியவனுதல் காண்க. தவன் உணங்கியர் எனப் பிரித்து—தவத்தினுல் உடலுலர்ந்தவ ரெனினுமாம். பி - ம்:—[1] நுணங்கினரும், [2] படுவது. (1333)

வேறு.

116. ஆழி யா[1]யிவ னுருவான்
ஏழை வாழ்வுடை [2]யெம்முன்னேன்
[3]தாழ்வி லாவொரு [4]தம்பியோன
ஊழி [5]நாளு [6]முறங்குவான்.

(இ - ள்.) பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டிருக்குந் திருமாலி னமிச மானவனே! இவனுவன்,—எளிமைப்பட்ட வாழ்க்கையையுடைய எமது அண்ணனுன இராவணனுடைய தாழ்வில்லாத ஒருதம்பி யாவன்: (இவன்) ஓர் ஊழிக்காலம் வரையிலும் உறங்குந் தன்மையன்; (எ - று.)

இதனுல், கும்பகர்ணன் உறங்குந்தன்மைய னென்பதைத் தெரிவித்தவாறு. 114-ஆம் பாடலில் "இலங்கைவேந்தன் பின்ன வன் எனக்கு முன்னேன்" எனக் கூறியதனுல், இங்கு 'எம்முன்னேன் தாழ்விலா வொருதம்பி' என்பதனை அநுவாதமாகக் கொள்ள வேணும். கும்பகர்ணன் பிரஜைகளையெல்லாம் வாரி வாய்ப்பெய்ய, அவர்கள் தேவேந்திரனைச் சரணமடைய, அவன் கும்பகர்ணனை வச்சிராயுதத்தினுல் தாக்க, பிரஜைகள் பின்னும் நடுங்கும்படி அரக்கன் பேரிரைச்சலிட்டு ஐராவதத்தின் தந்தத்தைப் பறித்துத் தேவேந்திரனுடைய மார்பில் தாக்க,—அவ்விந்திரனும் தாங்காது வருந்திச் சீறிப் பிரமரிஷிகள் வானவர்களுடன் பிரமனிடத்து முறையிட, அப்பிரமன் கும்பகர்ணனை நோக்கி, 'நீ செத்தாற் போல் தூங்குவாய்' என்ன, ஆறுமாதத்திற்குக் குறையாமல் தூங்குவதும் ஒருநாள் விழிப்பதுமாயின னென்ற விவரமும், மந்திராலோசனையிலிருந்த கும்பகர்ணன் இராவணனைவிட்டு வீபீடணன் சென்ற அன்று துயிலச் சென்றன னென்பதும், தூங்க ஆரம்பித்த ஒன்பதாம்நாள் அவனை இராவணன் பணியாளரா லெழுப்பின னென்பதும் முதனூலிற் பெறப்படும். பி - ம்:—[1] இவராகுவார். [2] எம்முனர். [3] தாழ்விலான். [4] தம்பியார், தம்பியான். [5] காலம். [6] உறங்குவார். (1334)

117. கால னுருயிர்க் [1]காலனுல்
[2]காலின் [3]மேனிமிர் [4]காளினன்
[5]மாலி னூர்கெட [6]வாகையே
சூல மேகொடு [7]சூடினன்.

(இ - ள்.) (இவன்), யமனுயிரைப் பருகுவதற்கு ஒரு யமன் போல்வன்; காற்றைக்காட்டிலும் விரைந்துசெல்லுகின்ற காலை

யுடையவன்; இந்திரன்தோற்றோட, வெற்றிமாலையை(த் தன்) சூலப்படையாற் சூடினவன்; (எ-று.)—முதலடியில், ஆல் - ஈற்றசை. மாலினர் - கருநிறமுடையவர் என்ற காரணம்பற்றி, இந்திரனைக் காட்டிற்று. வென்றோர்வாகையைச் சூடுவரென்பது,தமிழ் வழக்கு. இந்தச்செய்யுளில் இந்திரனைக் கும்பகருணன் வென்றமையைக்கூறி, மேற்செய்யுளில் வென்ற வகையைக் கூறுவர். பி-ம்:—[1]காலனர், காலனோர். [2]காலன். [3]மேல்வரு. [4]காலனும், காலனர், காலினர். [5]மாலனர். [6]வாகையேர், வாகையோர். [7]சூடினர்.(1335)

118. தாங்கு கொம்பொரு நான்கு [1]கால்
ஓங்க லொன்றினை யும்பர்கோன்
வீங்கு [2]நெஞ்சன் விழுந்திலான்
[3]தூங்க நின்று சுழற்றினன்.

(இ - ள்.) தேவர்கட்குத் தலைவனான இந்திரன், (அச்சம்) மிக்க நெஞ்சுடையவனாய் விழுந்திடாமல் (உறுதியாகப் பிடித்துக் கொண்டு) தொங்க,—தாங்குகின்ற ஒரு நான்கு தந்தங்களுடனே நான்கு பாதங்களையுமுடைய மலைபோன்ற ஐராவத மென்ற யானையை, (தான்) நின்று சுழற்றினன்; (எ - று.)—ஒருகால் யுத்தத்திலே கால்கள்போலவே தந்தங்களும் நான்காகவுள்ள ஐராவத யானையின்மேலிருந்த இந்திரன் 'பூமியில் விழுந்தாற் கேடு உண்டாகுமோ?' என்ற பேரச்சத்தோடு அதனைக்கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு ஆகாயத்திலே தொங்காநிற்க, அந்த ஐராவதத்தைச் சுழற்றியவன் இவன் என்று இந்திரனைக் கும்பகர்ணன் வென்ற வகையைத் தெரிவிப்பது, இது. தூங்க-சோர்ந்திருக்க எனினுமாம். பி-ம்:—[1]தாள். [2]நெஞ்சினன் வீழ்ந்திலன்: [3]தூங்கி. (1336)

119. [1]கழிந்த தீயொடு காலையும்
பிழிந்து சாறுகொள் பெற்றியான்
[2]அழிந்து மீனுக வாழிநீர்
இழிந்து காலினி [3]னேறுவான்.

(இ-ள்.) (பின்னும் இவன்),—மிகுந்த தீயுடனே காற்றையும் பிழிந்து சாறு எடுக்கவல்ல வலிமையுடையவன்; மீன்களெல்லாம் அழிந்து (உயிர்) சிந்துமாறு கடலினீரி லிழிந்து காலினாலேறவல்லவன்; (எ-று.)

கீழ் விசும்பில் வெற்றியைக்கூறி, இங்கு அவனது மூன்று பூதங்களின் வெற்றியைக் கூறுகின்றான். இவன் பேருருவத்துக்குக் காலினாலே கடலிலே நீந்த வேண்டுவதில்லை யென்பது பின்னடியிற் போந்தபொருள். [2]அழிந்து மீதுக என்ற பாடத்துக்கு-நிலையழிந்து பூமிமீது பொங்கிவர என்க. இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியிலில்லை பி-ம்:—[1]ஒழிந்த. [2]அழிந்தநீருகும், அழிந்துமீதுயர், அழிந்து நீருகும். [3]எற்றுவான். (1337)

120. ஊனு யர்ந்த வுரத்தினன்
மேனி மிர்ந்த மிடுக்கினன்
தானு யர்ந்த தவத்தினன்
வானு யர்ந்த வரத்தினன்.

(இ-ள்.) (மற்றும் அவன்),—உடம்பில் (யாவரினும்) மிக்க வலிமைபடைத்திருத்தலால், மிகவும் மேம்பட்ட மனவுறுதியை யுடையவன்; தான் (செய்த) மிக்க தவத்தினால் மிக மேம்பட்ட வரங்களைப் பெற்றவன்; (எ-று.)—'உரத்தினன்' என்பதை மூன்றனுருபேற்ற பெயராகக் கொள்ளாமல், ஆண்பாற் குறிப்புமுற்றாகக் கொண்டு கூறுவாரு முளர்.

ஒருசாரார் இச்செய்யுட்கு-உரத்தினும் மிக்க மனவுறுதியையும் அதனினும் மிக்க தவத்தையும், அதனினும் மிக்க வரத்தையும் உடையவனெனப் பொருள் விரிப்பர்; மனவுறுதிக்கேற்ற தவமும் அத்தவத்திற்கு ஏற்ப வரமுமே யல்லது, தவம் முதலியன மனவுறுதிமுதலியவற்றினும் விஞ்சுவதற்கு வகை எவ்வாறு என்பது ஆராய்தற்கு உரியது. வானுயர்ந்த-வானம்போலுயர்ந்த எனினுமாம். ஊன்-உடலுக்கு, இலக்கணை. (1338)

121. திறங்கொள் சாரி திரிந்தநாள்
கறங்க லாது கணக் [1]கிலான்
[2]இறங்கு தாரவ னின்றுகாறு
உறங்க லாலுல குய்ந்ததால்.

(இ-ள்.) (மேலும்), தொங்குகின்ற மாலையை யணிந்துள்ளவனை இவன், பலவகைப்பட்ட சாரிகை திரிந்தகாலத்தில் காற்றாடியைத் தவிர்த்து வேறொன்றின் தன்மையில்லாதவன்; (இவன்), இன்றைவரையில் தூங்கியதனால் உலகம் பிழைத்துள்ளது; (எ-று.)—இத்துணைப் பெருந் தோற்றத்தனாயினும் காற்றாடி போலச் சாரி திரிய வல்லவ னென்பது, முன்னிரண்டடிகளின் பொருள். பி-ம்:—[1]இலார், இலர். [2]இறங்கினார்புவி, இறங்குவார் புவி. (1339)

122. சூல முண்டது சூருளோர்
கால முண்டது [1]கைக்கொள்வான்
ஆல [2]முண்டவ னாழி[3]வாய்
ஞால [4]முண்டவ [5]நல்கினன்.

(இ-ள்.) தேவர்களாக வுள்ளோரின் வாழ்நாளை யுண்டதாகிய சூலப்படை ஒன்று உள்ளது: அதனை, (இவன்) கைக்கொள்பவன்: ஞாலத்தை யெல்லாம் (பிரளய காலத்தில்) உண்டு பாதுகாக்குந் திருமாலி னமிசமானவனே! கடலில் தோன்றிய ஆலகால விஷத்தை யுண்டவனாகிய சிவபெருமான் (அந்தச் சூலப்படையை இவனுக்குக்) கொடுத்தான்: (எ-று.) சூருளோர்-தேவர்: சூர்.-ஸுரத் தன்மை. ஞாலமுண்டவ-அண்மைவிளி. பி-ம்:—[1]கைக்கொள்வார். [2]உண்டவர், [3]வாழ். [4]உண்டவன், உண்டவர். [5]நல்கினர். (1340)

123. மின்னி னொன்றிய விண்ணுளோர்
முன்னி லென்[1]றமர் முற்றினு
ரென்னில் [2]என்றுமவ் [3]வெண்ணிலார்
வென்னி லன்றி விழித்திலான்.

(இ-ள்.) மின்னல்போன்ற ஒளிபொருந்திய தேவர் '(என்) முன்னே நில்' என்று சொல்லி (இவனுடன்) பெரும்போரைத் தொடங்கினுராயின், எப்போதும் அந்தக் கணக்கிலாத தேவர்களின் முதுகிலன்றி (வேறிடத்தில்) விழித்தில்லான்; (எ-று.)— தன்னோடு பொரவரும் தேவர்கள் யாவரையும் முதுகுகொடுத்து ஓடச்செய்பவன் இந்தக் கும்பகர்ண னென்பது, கருத்து: பிறிதினவிற்சியணி: பி - ம்:—[1]அவர். [2]என்றவர், என்னுமவ். [3]எண்ணிலா. (1341)

124. தரும மன்றிது [1]தானிதால்
வருந மக்குயிர் [2]மாய்வெனு
உருமின் வெய்யவ னுக்குரை
இருமை மேலு மியம்பினுன்.

(இ-ள்.) '(பிறர்தாரத்தைக் கவர்தலாகிய) இது, அறச்செயலன்று; இதனுல் நமக்கு உயிர்மாய்கை நேரும்' என்று, இடிபோற் கொடியவனுன இராவணனுக்கு, (இத) வார்த்தையை இருமுறைக்குமேலும், (இவன்) இயம்பினுன்; (எ-று.)—தான்-அசை. பி-ம்:—[1]தான்செயில், தானெனு. [2]மாள்வு. (1342)

125. மறுத்த [1]தன்முனே வாய்மையால்
ஒறுத்து மாவ துணர்த்தினுன்
வெறுத்து [2]மாள்வது மெய்யெனு
இறுத்து நின்னெதி ரெய்தினுன்.

(இ-ள்.) (சீதையைக் கொடுத்திடுதற்கு) உடன்படாத தன் தமையனுன இராவணனே (த் தன்) வாய்வார்த்தையாற் கடிந்தும், (தன்னுல்) இயன்றவளவு உணர்வுகொளுத்தினுன்; (அவ்விராவணன்எவ்வளவு சொல்லியுங் கேளாமையால்), வெறுப்புக்கொண்டு (நாம்) இறப்பது உண்மையென்று (முடிவாகக்) கூறிவிட்டு உன்னெதிரே வந்துசேர்ந்தான்; (எ - று.)—கும்பகர்ணன் இராவணனுக்கு மதி கூறியதை விபீடணன் ஒற்றர்மூலமாக உணர்ந்ததனுல், இங்ஙனம் தெரிவிக்கின்ரு னென்னலாம். பி - ம்:—[1]தம்முனே. [2]மாய்வது. (1343)

126. நன்[1]றி தன்று நமக்கெனு
ஒன்று நீதி யுணர்த்தினுன்
இன்று [2]காலன்மு னெய்தினுன்
என்று சொல்லி யிறைஞ்சினுன்.

(இ - ள்.) '(பிறர் மனையைக் கவர்ந்து வைத்திருக்கும்) இது நமக்கு நன்றுஅன்று', என்று பொருந்திய நீதியை (இந்தக் கும்ப

கர்ணன் அந்த இராவணனுக்கு) எடுத்துச் சொன்னான்; (அவன் கேளாமையால்), இன்று யமனுக்கு முன்னே வந்து சேர்ந்தான் என்றுசொல்லி (இராமனை) வணங்கி நின்றான், (விபீடணன்); (எ - று.)—கும்பகர்ணனது நற்குணத்தை வற்புறுத்த, கூறியதையே விபீடணன் பின்னும் கூறுகின்றான். பி-ம்:—[1] இதென்று. [2] காலமும். (1344)

வேறு.

127.—விபீடணன் சொல்லியதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த சுக்கிரீவன் இவனை நம்முடன் சேர்த்துக்கொளளல் நலமெனல்.

என்றவ னுரைத்த லோடு மிரவிசே [1]யிவனை [2]யின்று
கொன்றொரு பயனு மில்லை [3]கூடுமேற் கூட்டிக் [4]கொண்டு
நின் [5]றது [6]புரிது [7]மற்றிந் நிருதர்கோ னிடரு நீங்கும்
நன் [8]றென [9]நினைந்தே னென்றான் [10]நாதனும் [11]நயனீ தென்றான்.

(இ-ள்.) என்று அந்த விபீடணன் சொன்னவுடனே, சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவன்,—(இராமனை நோக்கி), 'இன்று இந்தக் கும்பகர்ணனைக் கொன்று பயன் ஒன்றுமில்லை; (இவன் நம்மோடு) சேர்வனானால், (இவனையும் நம்முடன்) கூட்டிக்கொண்டு, மேற் செய்யவேண்டுவதைச் செய்வோம்: பின்பு இந்தராட்சச ராசனான விபீடணனும், துன்பம் நீங்கப்பெறுவான்; (இதுவே) நல்லதென்று நினைத்தேன்' என்று சொன்னான்; இராமனும் 'இது அரசநீதிக்கு ஏற்றது' என்றான்; (எ-று)—பி-ம்:—[1] அவனை. [2] ஈண்டு. [3] கோடும். [4] கொண்டால். [5] அமர். [6] புரியின். [7] என்றால். [8] இது. [9] நினைத்தேன். [10] நாயகன். [11] நலன். (1345)

128.—கும்பகர்ணனை யழைக்குமாறு செல்வார் யாவர்? என, விபீடணன் உடன்பட்டு விடைபெற்றுச் செல்லுதல்.

ஏகுதற் குரியா ரியாரே [1]யென்றலு மிலங்கை வேந்தன்
ஆகின்மற் [2]றடிய னேசென் [3]றறிவினு லவனை யுள்ளம்
சேகறத் தெருட்டி யீண்டுச் சேருமேற் [4]சேர்ப்ப னென்றான்
மேகமொப் பானு நன்று [5]போகென்று விடையு மீந்தான்.

(இ-ள்.) '(கும்பகர்ணனிடத்தில்) செல்லுதற்கு உரியார் யாவர்?' என்று (ஸ்ரீராமன்) வினவுதலும், இலங்கையரசனான விபீடணன், 'அப்படியானால், பின்னர் அடியனே போய் (என்) அறிவின் வல்லமையால் அந்தக் கும்பகர்ணனைக் குற்றம் நீங்கத் தெளிவித்து, இங்கே வந்து சேர்வானேயானாற் சேரச் செய்வேன்' என்று கூறினான்: மேகத்தை யொத்தவனான ஸ்ரீராமனும் 'நல்லது: போய்வருக' என்றுசொல்லி (அவனுக்கு) விடையுந் தந்தான்; (எ-று.)—சேகு-மனத்திண்மை: ஐயம் எனவுமாம். பி-ம்:—[1] என்னலும். [2] அடியனேன். [3] அறிவினுவதனை. [4] சேர்ப்பல். [5] போகெனக் கூறிவிட்டான். (1346)

129.—விபீடணன் கும்பகர்ணனை யடைந்து வணங்குதல்.

தந்திரக்கடலை நீந்தித் [1]தன்பெரும் [2]படையைச் சார்ந்தான்
வெந்திற லவனுக் கைய வீடணன் விரைவி [3]னுன்பால்
வந்தன [4]னென்னச் சொன்னர் வரம்பிலா வுவகை [5]கூர்ந்து
[6]சிந்தையாற் களிக்கின் ருன்றன் செறிகழல் சென்னி [7]சேர்த்தான்.

(இ-ள்.) (வானரச்) சேனுசமுத்திரத்தைக் கடந்து, தனது பெரியபலத்தை [இராட்சச சேனையை]ச் சேர்ந்தான், (விபீடணன்): (அதுகண்ட அச்சேனையிலுள்ள பணியாளர்), கொடிய வலிமையை யுடையவனான கும்பகர்ணனுக்கு, 'ஐயனே! விபீடணன் விரைவாக உன்னிடத்து வந்தான்' என்று தெரிவித்தார்கள்; (அது கேட்டு) எல்லையில்லாத மகிழ்ச்சிமிக்கு மனத்தினல் மகிழ்பவனான அந்தக் கும்பகர்ணனுடைய நெருங்கிய வீரக்கழலையணிந்த பாதங்களை (த் தன்) சிரமேற் பூண்டான், (விபீடணன்); (எ-று.)—கும்பகர்ணனுடைய பாதங்கள் தன்சிரமீது படும்படி. விபீடணன் நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கினனென்க. சேனையைக் கடலென்றதற்கு ஏற்ப, 'நீந்தி' என்றார்; **உருவகவணி.** செறிகழல்-அன்மொழித் தொகை. **பி - ம்:**—[1]தம். [2]பலத்தைச். [3]நும்பால், நின்பால். [4]என்றலோடும். [5]கூர. [6]சிந்தையுட், சிந்தையில். [7]கொண்டான். (1347)

130.—ஒன்பதுகவிகள் - 'நல்லிடத்தைச்சேர்ந்த நீ எங்களைச் சேர்வது தகுதியன்று' என்று கும்பகர்ணன் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

முந்திவந் திறைஞ்சி னுனை [1]மோந் [2]துயிர் மூழ்கப் புல்லி, உய்ந்தனை [3]யொருவை போனு [4]யெனமன முவக்கின் றேன் [5]றன், சிந்தனை முழுதுஞ் சிந்தத் தெளிவிலார் போல மீள, வந்ததென் [6]தனியே யென்றுன் மழைபுரைநீர் [7]வழங்கு கண்ணன்.

(இ-ள்.) (அப்போது கும்பகர்ணன்),—மழைபோல நீரைப் பெருக்குகின்ற கண்களை யுடையவனாய், (தன்) முன்னேவந்து வணங்கினவனான விபீடணனை (உச்சி) மோந்து உயிர் ஒன்றாகுமாறு [இறுகத்] தழுவி, 'ஒருவனான நீ (எங்களைவிட்டு விலகிச் சென்றதனல்) உய்ந்துபோனாய்' என்று மனம் களிக்கின்றவனான என்னுடைய எண்ணம் முழுதுங் கெடுமாறு அறிவிலார்போல மீளவும் தனியேவந்தது என்னகாரணம்?' என்று வினவினான்;

தனியே வந்தமை 'தம்முடன் சேர்தற்கே மீண்டும் வந்திட்டானோ?' என்ற சங்கையை யெழுப்புவதால், 'வந்ததென் தனியே' என்று வினவலானான். கண்ணீர்பெருக்கியது, அவலக்குறிப்பு. **பி - ம்:**—[1]முகந்து. [2]மார்பழுந்தப். [3]ஒருவன். [4]உளையென, உனையென. [5]என். [6]தமியே. [7]வயங்கு, வழங்குங். (1348)

131. [1]அவயநீ பெற்ற வாறு மமரரும் பெறுத லாற்ரு,
[2]உவய [3]லோ கத்தி னுள்ள சிறப்புங்கேட் [4]டுவந்தே னுள்ளம்,
[5]கவிஞரி னறிவு மிக்காய் காலன்வாய்க் களிக்கின் றேம்பால்,
[6]நவையிலை வந்த [7]தென்னீ யமு[8]துண்பாய் நஞ்[9]சுண் பாயோ.

எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) அபயச்சொல்லை நீயடைந்தவகையையும், தேவர்களும் பெறுதற்கு முடியாத (இம்மை மறுமை என்ற) இரண்டு லோகத்துமுள்ள ஐசுவரியத்தைப்பெற்றதையும் (ஒற்றரால்) கேள்வியுற்று (யான்) மனமுவந்தேன்: கவிஞரைப் பார்க்கிலும் அறிவுமிகுந்தவனே! யமன் வாயிலிருந்தவண்ணம்களிக்கின்ற எம்மிடத்துக் குற்றமற்றவனாகிய நீ வரக் காரணம் யாது? அமுதத்தை யுண்டுகொண்டிருக்கிற நீ விஷத்தை யுண்ணக்கடவையோ? (எ - று.)

இராமனிடத்தைச் சேர்ந்து நல்வாழ்வு பெற்றுள்ள நீ எம்மைச் சேர்ந்து தீவாழ்வுக்குப் பாத்திரமாதல் உரியசெயலன்று என்பான் 'அமுதுண்பாய் நஞ்சுண்பாயோ' எனக் கூறினான்; இன் பநிலையணி. கவிஞர்-நல்லறிவுபெற்றவர். அமரர் பெறுதலாற்ருச்சிறப்பு-சிரஞ்சீவியாயிருத்தல். அவயம், உவயம்-அபயம், உபயம்; வடசொற்றிரிபுகள். பி-ம்:—[1]அபயம், அவையம். [2]உவைய, உபய. [3]லோகத்துமுள்ள, லோகத்துமுற்ற. [4]உவந்தது. [5]கவையரில். [6]நவையினில், நவையிலாய், நவையுற. [7]என்னை. [8]உண்பார். [9]உண்பாரோ. (1349)

132. குலத்தியல் பழிந்த தேனுங் குமரமற் றுன்னைக் கொண்டே
புலத்தியன் மரபு மாயாப் புண்ணியம் பொருந்திற் [1]றென்னு
வலத்தியல் தோளை நோக்கி மகிழ்கின்றேன் மன்ன வாயை
[2]உலத்தினை திரிய [3]வந்தா யுளைகின்ற துள்ள மந்தோ.

(இ-ள்.) குமரனே! (பரதாரத்தை நயந்து சிறைவைத்ததனால் எங்களுடைய) குலத்தின் பெருமைத் தன்மை அழிந்துவிட்டதானாலும், மன்னவனே! (இராமபிரானைச்சார்ந்த) உன்னைக்கொண்டே புலத்தியமகரிஷியின் வமிசமானது, மாய்ந்திடாத புண்ணியத்தைப்பெற்றது என்று (இதுவரையிற்)கருதி, வெற்றியோடு பொருந்திய (உன்) தோளைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தவனாயுள்ள என்னுடைய வாய் ஈரமும் புலருமாறு மறுபடி வந்தாய்; (அது கண்டு) அந்தோ! என் னுள்ளம் வருந்துகின்றது; (எ-று.)

மற்று-வினைமாற்று. 'மகிழ்கின்றேன்' என்பதை, முற்ருகக் கொள்ளினுமாம். விசிரவமுனிவனுடைய குமாரனான குபேரனால் புலத்தியகுலம் அழியாமல்நிற்குமாயினும், அதனைப் பொருட்படுத்தாது அம்முனிவனுடைய மற்ருெரு தாரமாகிய கேகசியின் மூலமாகப்பெருகிய நாஙகளெல்லோரும் இறக்க, நீ ஒருத்தன் இருத்தலால் புலத்தியன்மரபு குலையாதபுண்ணியம் புரிந்ததென் றிருந்தே

னென்கின்றான். பி-ம்:—[1] என்ன, என்றன், என்று, என்றென். [2] உலர்த்தினை. [3] வந்தே. (1350)

133. அறப்பெருந் துணைவர் தம்மை யபயமென் [1] றடைந்த நின்னைத், [2] துறப்பது துணியார் தங்க ளாருயிர் துறந்த போதும், இறப்பெனும் [3] பயத்தை விட்டா யிராம [4] னென் பானைப் பற்றிப், பிறப்பெனும் புன்மை [5] தீர்ந்தாய் [6] நினைந்தென்கொல் பெயர்ந்த [7] வண்ணம்.

(இ-ள்.) அறத்திற்குப் பெருந்துணைவரான அந்த இராமர், தம்முடைய அருமையான உயிர் நீங்கிப்போவதாயிருந்தபோதிலும், தம்மை அபயமென்று அடைந்த உன்னைக் கைவிடுதற்குத் துணிந்திடார்; (முன்னமே வரபலத்தினால்) இறப்பென்கின்ற பயம் தீரப்பெற்றாய்; (இப்போது) இராமனைச் சரணமாகப் பற்றி (அரக்கப்) பிறப்பென்கிற இழிவும் நீங்கினாய்: (இப்படியிருக்க, அவரைவிட்டு நீ) மீண்டுவந்தவிதம் எந்தப் பயனைக் கருதி? (எ-று.)

அறப்பெருந்துணைவர்-சரணாகதரைப்பாதுகாப்பவரென்றபடி: "தருமத்தின் தனிமைதீர்ப்பான்" என்றபடி தருமங்கள் நிகழ்வதற்குத் துணைபுரிபவன் என்பாரு முளர்; ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக்கிளவி: இத்தொடர்-இராமலட்சுமண ரிருவரையுங் காட்டுமெனக் கொள்வாரு முளர். பி-ம்:—[1] அமைந்தவுன்னை, அடைந்தாற் பின்னை, அடைந்தவுன்னை. [2] துறப்பினைத். [3] பதத்தை. [4] என்பளவு மற்றிப். [5] இல்லை. [6] என்கொனீ, பிரிதென்கொல். [7] தன்மை. (1351)

134. அறமென நின்ற [1] நம்பற் கடிமைபெற் [2] றவன்ற னாலே
மறமென நின்ற மூன்று மருங்கற மாற்றி [3] மற்றும்
[4] நிறமென நின்ற தீமை [5] யிம்மையே தீர்ந்த [6] செல்வ
பிறர்மனை நோக்கு வேமை யுறவெனப் [7] பெறுதி போலாம்.

(இ-ள்.) சாட்சாத் தருமமென்று சொல்லுமாறுநின்ற அப்பெருமானுக்கு அடிமையாகப் பெற்றும் அவனாலே பாவத்திற்குக் காரணமென்னுமாறு உள்ள அறியாமை திரிபுணர்ச்சி ஐயவுணர்வு என்ற மூன்றையும் இருந்த இடமுந்தெரியாதபடிபோக்கி, மேலும் வலிமையுடையதாக இருந்த தீமையை இம்மையிலேயே தீர்ந்த பாக்கியவானே! அயலார்மனைவியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற எங்களை உறவாகக்கொள்வாயோ? (எ - று)

இராவணனுடன் தான் சேர்ந்திருத்தலால் 'பிறர்மனைநோக்குவேமை' என்கின்றான். "ஸாக்ஷாத் தர்மம் ஸநாதநம்" என்பவாதலால், 'அறமெனநின்ற நம்பன்' என்றது. பி-ம்:—[1] நம்பர்க்கு. [2] அவர்களாலே. [3] முற்றுந். [4] இறவென. [5] இன்மையே. [6] செல்வம். [7] பெறுதியோநீ, பெறுதியேநீ. (1352)

135. நீதியுந் தரும நின்ற நிலைமையும் புலமை தானும்
ஆதியங் கடவு ளாலே யருந்தவ மாற்றிப் பெற்றாய்

வேதியர் தேவன் சொல்லால் [1]விளிவிலா வாயுப் பெற்ருய்
சாதியின் [2]புன்மை யின்னுந் தவிர்ந்திலை போலுந் தக்கோய்.

(இ-ள்.) நற்குணங்களை யுடையவனே! நீதியும் தருமமும் என்ற இவற்றிலே யூன்றியிருக்குந் தன்மையையும் நல்லறிவையும் (செய்தற்கு) அரிய பெருந்தவஞ்செய்து முதற்கடவுளைச்சார்ந்த பிரமதேவனாலே யடைந்தாய்: (அன்றியும்), அந்தணர் தலைவனான (அந்தப்) பிரமனது சொல்லால் அழிவில்லாத ஆயுளை [சிரஞ்சீவியாயிருத்தலை]யும் அடைந்தாய்; (இப்படியிருக்கவும்), சாதியின் இழிவை இன்னுந் தவிர்ந்திலாய் போலும்; (எ - று.)—தம்மை மீண்டுவந்து சேர்ந்ததாகக் கருதியதனால், 'பிறர்மனைநோக்கு வேமையுறவெனப்பெறுதி' என்று கீழ்க்கூறியதுபோலவே, இங்கு 'சாதியின்புன்மையின்னுந் தவிர்ந்திலைபோலும்' என்கின்ருன். பி-ம்:—[1]வீவிலா. [2]தருமம், தன்மை. (1353)

136. ஏற்றிய [1]வில்லோ னியார்க்கு [2]மிறையவ னிராம னின்ருன்
மாற்றருந் தம்பி நின்ருன் மற்றையோர் முற்று நின்ருர்
கூற்றமு நின்ற தெம்மைக் கொல்லிய விதியு [3]நின்ற
[4]தோற்றவெம் பக்கலைய [5]வெவ்வலி தொலைய வந்தாய்.

(இ - ள்.) (எம்மைக் கொல்லும்பொருட்டு), யாவர்க்குந் தலைவனான இராமன்,—நாணேற்றிய வில்லையுடையவனாய்க் காத்துக் கொண்டிருக்கின்ருன்; விலக்குதற்கு அரிய [பெரியவலிபடைத்த] (அவனுடைய) தம்பியும், நிற்கின்ருன்; மற்றையோராகிய வானரரும், நிரம்பவும் இருக்கின்ருர்கள்; (அதற்கு ஏற்ப) யமனும், சித்தமாக நிற்கின்ருன்: (அதற்குஏற்பவே) விதியும், காத்திருக்கின்றது; ஐயனே! (உன்னுடைய) கொடியவலிமை [பராக்கிரமம்] ஒழிவதற்கே தோல்வியடைந்த எம்மிடத்து வந்தாய்; (எ - று.)

சிரஞ்சீவியாகையாற் கொல்லப்படாயானாலும், திண்ணமாய் வெல்பவரைச் சார்ந்திருக்கும் நீ எம்மிடத்துவருவதால் உன்வலியெல்லாம் தொலைந்து அழுங்கநேரிடுமென்று கூறியவாறு. தோற்ற - தேற்றத்தால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகக் கூறப்பட்ட காலவழுவமைதி. பி-ம்:—[1]வில்லின், வில்லன். [2]இறைமகன். [3]நின்ருன். [4]ஏற்ற. [5]வெல்வழி. (1354)

137. ஐயநீ யயோத்தி வேந்தற் கடைக்கல மாகி யாங்கே
உய்கிலை யென்னின் [1]மற்றிவ் வரக்கரா [2]யுள்ளோ மெல்லாம்
[3]எய்கணை மாரி யாலே [4]யிறந்துபாழ் [5]படுதும் பட்டாற்
[6]கையினு [7]லெண்ணீர் [8]நல்கிக் கடன்கழிப் பாரைக் காட்டாய்.

(இ - ள்.) ஐயனே! உய்வதற்குமாருக இந்த அரக்கராயுள்ள நாங்களெல்லோமும் (இராமன்) எய்கின்ற அம்புமழையாலே இறந்து அழிவோம்: (அங்ஙன்) பாழாகிவிட்டால், நீ அயோத்தியரசனான இராமனுக்கு அடைக்கலப்பொருளாகி அங்குத்தானே,

உயிருய்ந்து வாழாயாயின், கையினால் எள்ளோடு கூடிய நீரை (இறந்த எம்பொருட்டு)க் கொடுத்து நீர்க்கடனை நிறைவேற்று வா(ர் யாவருளர்? அவ)ரைக் காட்டுவாய்; (எ - று.)

நீயாவது இராமனுடனே யிருந்தால், இறந்த எங்கட்கு நீர்க் கடன் தரலாமென்றவாறு; இதனால், இராமனிடத்து நீ இருப்பது, உனக்கேயன்றி எங்கட்கும் நன்மை பயப்பதெனக் காட்டியவாறு. நீர் - வாஸோதக திலோதகங்கள். எண் நீர் எனப் பிரித்து-(நூல் கள்) பாராட்டிச் சொல்லுகிற நீர் என்றுமாம். பி - ம்:—[1]மற் றிங்கு. [2]உள்ளோர். [3]பெய், மொய். [4]பிறந்து. [5]முழுதும். [6]கை களால். [7]இறைநீர். [8]அள்ளி. (1355)

138. [1]வருவது மிலங்கை [2]மூதூர்ப் புலையெலா மாண்ட பின்னைத்
திருவுறை மார்ப னோடும் [3]புகுந்துபி னென்றுந் தீராப்
பொருவருஞ் செல்வந் துய்க்கப் [4]போதுதி விரைவி னென்றான்
கருமமுண் [5]டுரைப்ப தென்றா னுரையெனக் கழற லுற்றான்,

(இ-ள்.) (நீ) இலங்கை மூதூர்க்கு (மீண்டு) வரத்தக்கதும், (இப்போதன்று;) இழிவுள்ள அரக்கர் குழாமெல்லாம் மாண்ட பின்பு, இலக்குமி வாழும் மார்பினையுடையவனான இராமபிரா னோடும் புகுந்து பிறகு என்றும் அழியாத ஒப்பற்ற (இலங்கை யரசச்) செல்வத்தை அனுபவிக்க (ஆகும்): (இப்போது) விரை வாகத் திரும்பிப் போவாய் என்றான், (கும்பகர்ணன்); (அதுகேட்ட விபீடணன், உன்னுடன்) சொல்லவேண்டிய காரியம்உள்ளது; (அதற்காகத்தான் வந்தேன்) என்று சொன்னான். (வந்த காரியத் தைச்) சொல் என்று (கும்பகர்ணன்) வினவ, (விபீடணன்) கூறத் தொடங்கினான்; (எ-று.)—புலை-அரக்கர் குழாத்துக்கு,ஆகுபெயர். பி-ம்:—[1]வருவதன். [2]ஊர்க்கிப், ஊர்க்குப். [3]புகுந்தனை, புகுந்து பின். [4]விரைந்தனைபோதி, விரைந்தவண்போதி. [5]உரைப்ப. ()

139.—இதுமுதற் பதினைந்துகவிகள்-விபீடணன் இராமபிரானை யடையுமாறு கும்பகர்ணனுக்குப் பல காரணங்காட்டிக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

இருளுறு [1]சிந்தை யேற்கு மின்னருள் [2]சுரந்த வீரன்
[3]அருளுநீ சேரி [4]னொன்றோ அவயமு மளிக்கு மன்றி
மருளுறு பிறவி நோய்க்கு மருந்து [5]மாம் மாறிச் செல்லும்
உருளுறு சகட வாழ்க்கை [6]யொழித்துவீ டளிக்கு மன்றே.

(இ - ள்.) அஜ்ஞானம் நிரம்பிய மனத்தையுடையேனான என் திறத்திலும் இனிய அருளைச் சுரந்த வீரனான இராமன், நீ வந்தா லும் (உன் திறத்தும்) அருள்புரிவான்: (இது) ஒன்றுதானோ? (உனக்கு எவராலும் துன்பம் நேராமல்) அபயமும் கருணைசெய் வான்: (இதுவும்) அன்றி, அஞ்ஞானம் நிரம்பிய பிறவிநோய்க்கு மருந்துமாவான்; சகடத்திற் பொருந்திய உருளையொத்து (இன்ப

துன்பங்கள்) மாறிமாறிவருந் தன்மையையுடைய (பிரபஞ்ச) வாழ்வையொழித்து மோட்சத்தையும் அளிப்பானன்றோ? (எ-று.)

கடவுளை "நோய்களறுக்கும் மருந்து" என்றும், "பேஷஜம்" என்றும் கூறியிருப்பதால், "பிறவிநோய்க்கு மருந்துமாம்" என்றது. அவயம்-அபயம்: எவரிடத்தினின்றும் யாதோரச்சமும் நேராத நிலை. சகடத்தினுருளை மாறிமாறிவருவதுபோல இன்பதுன்பங்களைக்கொண்ட பிரபஞ்சவாழ்க்கையும் மாறிமாறி வருதலால் *"மாறிச்செல்லும் சகடவுருளுறு வாழ்க்கை" எனப்பட்டது. பி-ம்:—[1]சிந்தையோர்க்கும். [2]சுரக்குமண்ணல், சுரந்தமன்னன், புரிந்தமன்னன். [3]அருளினை. [4]அன்றோ. [5]ஆய். [6]நீக்கி.(1357)

140. எனக்கவன் தந்த செல்வத் திலங்கையு மரசு மெல்லாம்
நினக்குநான் [1]தருவன் தந்துன் னேவலி [2]னெளிதி னிற்பன்
உனக்கிதி னுறுதி யில்லை யுத்தம வுன்பின் வந்தேன்
[3]மனக்குநோய் துடைத்து [4]வந்த [5]மரபையும் [6]விளக்கு [7]வாழி.

(இ - ள்.) (இன்னும்) எனக்கு அந்த இராமன் தந்த செல்வத்தைக் கொண்ட இலங்கையும் (அதனை) ஆளும் முறைமையும் எல்லாவற்றையும் நினக்கு நான் கொடுப்பேன்: தந்து உன்னேவலின்வழியே எளிதாய் நடப்பேன்: உத்தமனே! உனக்கு இதைக் காட்டிலும் உறுதி தருவது ஒன்றுமில்லை; உன்பின் வந்தேனாகிய என்னுடைய மனத்திலுள்ள வருத்தத்தைப் போக்கிப் பிறந்த குலத்தையும் விளங்கச் செய்வாய்; (எ - று.)

கீழ்ச் செய்யுளில் இராமபிரானைச் சேர்ந்தால், அவனருளைப் பெற்று அபயமும் பெற்றுப் பிறவியும் ஒழிக்கலாமென்ற விபீடணன், இதனால் இலங்காராச்சியமும் பெறலா மென்கின்றான்: இங்ஙனம் இம்மை மறுமை என்ற இரண்டுஞ் சித்திப்பதனால், 'உனக்கு இதினுறுதியில்லை' என்கின்றான். 'இராவணனோடு நீயும் சேர்ந்து அழியப்போகிறாயோ?' என்று உன்னைக் கண்டபோது என்மனம் பெருந்துன்பத்திற்கு உள்ளாகிறது: நீயும் என்னைப் போலவே ஸ்ரீராமனைச் சேர்ந்தால் என் மனத்தாங்கல் நீங்கும். புலத்திய வமிசத்திற்கும் நற்பெயருண்டாகும் என்பான் 'மனக்கு நோய்...விளக்கு' என்கிறான். இராவணனுடைய தீச்செயல் தன் மனத்திற்கு ஒவ்வாமையாலும் இராமபிரானே பரம்பொருளென்ற மெய்ம்மைப்பொருள் மனத்திற் பட்டதனாலும் விபீடணனுக்கு இலங்கையிலிருப்பு அடிக்கொதிக்க, அவ்விலங்கையிலுள்ள எல்லாப்பொருள்களையுந் துறந்து பரம்பொருளான இராமனைச் சேர்தலே தனது சொரூபத்திற்குச் சேர்ந்ததென்ற கருத்தினாலேயே ஸ்ரீராமனைக் கிட்டினனாக, இலங்காராச்சியம் அவ்விபீடணனுக்கு இராமனருளால் கிடைத்தது; இதுபற்றியே இராமபிரானருளாற் கிடைத்த இராச்சியத்தை உனக்குத் தந்திடுகின்றே

*-'ஸம்ஸ்ருதிசக்ரஸ்தே - ப்ராம்யமாணே ஸ்வகர்மபி:— ஜீவே' என்றது காண்க.

னென்கின்றான். மனக்கு - விகாரம். வாழி - அசை: வாழ்வாயாக எனினுமாம். பி-ம்:—[1]தந்துமற்று. [2]நெடிதுநிற்பென். [3]மனத்து நோய், மனத்துயர். [4]நந்தம். [5]மாயையும். [6]விளக்கி, வளர்த்து. [7]வாழ்தி, மாதோ. (1358)

141. [1]போதலோ வரிது போனாற் புகலிட மில்லை [2]வல்லே
[3]சாதலோ சரதம் நீதி யறத்தொடுந் தழுவி நின்றாய்
ஆதலா [4]லுளதா மாவி [5]யனயமே [6]யுகுத்தென் ஐய
வேதநூன் மரபுக் கேற்ற [7]வொழுக்கமே [8]பிடிக்க வேண்டும்.

(இ - ள்.) அறத்தோடு நீதியையுந் தழுவி நின்றவனே! (இராமனையடையாதுவிடின் உயிர்தப்பிப்) போதலோ முடியாது; ஓடிப் போனாலும், புகலாக அடைதற்குஉரிய இடமும் இல்லை; விரைவாகச் சாவதோ திண்ணம்: ஆதலால் உள்ளதான பிராணனை அநியாயமாக ஒழித்து என்ன பயன்? ஐயனே! வேதநூலிற் கூறிய முறைமைக்குத் தக்க நல்லொழுக்கத்தையே (உறுதியாகப்) பற்ற வேண்டும்; (எ - று.)

நித்தியமான ஆன்மா சரீரமெடுத்துப் பிறத்தற்குப் பயன் தீவினைகடிந்து நல்லுலகம் பெறுதலே யாதலால், 'உளதாமாவி யுகுத்தென்' என்கின்றான். அனயம் = அந்யாயம். பி - ம்:—[1]போதலே. [2]வல்லை. [3]சாதலே. [4]உனது. [5]அனுதமே. [6]உகுப்பதென்னே. [7]ஒழுக்கமோ. [8]பிடித்தல். (1359)

142. தீயவை செய்வ ராகிற் சிறந்தவர் பிறந்த வுற்றார்
[1]தாயவை தந்தை மாரென் றுணர்வரோ தருமம் பார்ப்பார்
நீயவை யறிதி யன்றே நினக்குநா னுரைப்ப [2]தென்னே
தூயவை துணிந்த போது பழிவந்து தொடர்வ துண்டோ.

(இ - ள்.) 'தருமத்தையே (முக்கியமாகப்) பார்ப்பவர்கள்,—(ஒருவர்) தீத்தொழில்களைச் செய்வராயின், (அவரைக்குறித்து) இவர்,—(அன்பு செய்தலிற்) சிறந்தவரான உடன்பிறந்த உறவு முறையுள்ளவர்; ஔவை யென்னப்படுகின்ற தாய், தந்தைமார், என்று ஆலோசிப்பரோ? நீ அவற்றை அறிவாயன்றோ! உனக்கு யான் சொல்லவேண்டுவது என்ன (உள்ளது)? பரிசுத்தமான செயல்களைத் துணிந்துசெய்யும்போது பழிவந்து தொடர்வது உண்டாகுமோ? (எ - று.)

உடன்பிறந்தோர் முதலியோரும் தீயவை செய்வராயின் தருமத்தில் நோக்கம் வைப்பவர்கட்கு அனைவரும் கைவிடத்தக்கவரே யாதலால், தருமத்தைக் கடைப்பிடித்து நீ இராமபிரானைச் சேரின், அதனாற் புகழ்முயன்றி, உடன்பிறந்தோனைக் கைவிட்டா னென்ற பழி ஒருபோதும் விளையாதென்றவாறு. இரண்டாமடியில், அவை - ஔவை யென்பதன் போலியாகிய அவ்வை என்பதன் தொகுத்தல். பி-ம்:—[1]தாயவர்தந்தையார். [2]என்னே, என்னை. (1360)

143. மக்களைக் [1]குரவர் தம்மை மாதரை மற்று ளோரை
ஒக்குமின் னுயிரன் னாரை யுதவி[2]செய் தாரோ டொன்றத்
துக்கமித் தொடர்ச்சி யென்று துறப்பராற் [3]றுணிவு பூண்
[4]மிக்கது [5]நலனே [6]யாக வீடு[7]பே றளிக்கு மன்றே. [டோர்

(இ - ள்.) 'இந்தச் சமுசாரபந்தமானது, துன்பத்தை விளைக்கும்' என்று உறுதியான எண்ணத்தை மேற்கொண்டவர்,—மக்களையும் இருமுதுகுரவரையும் மனைவியரையும் மற்றுமுள்ளோரான சுற்றத்தாரையும், (தமது) இனிய பிராணனையொத்த நண்பரையும், உதவிசெய்தவரையு முள்படத் துறந்தே தீர்வார்கள்; (அன்னார் துறவாமல்) மிச்சமாயுள்ளது தருமமேயாதலால், (அந்தத் துறவறம்) மோட்சமாகிய புருஷார்த்தத்தைத் தருமன்றே! (எ - று.)

எப்படிப்பட்டவராலும் போற்றத்தக்கது தருமமேயாதலால்' தருமத்தைக் காத்தலின்பொருட்டுத் தமையன் முதலியோரைக் கைவிடுவதிற் குற்றமில்லை யென்பதைத் துறவிகளின் ஒழுக்கத்தின் மூலமாய்க் காட்டுகின்றான், விபீடணன். [4]மிக்கது நன்றேயாகி என்ற பாடங்கொண்டு-மேன்மைப்பட்ட அந்தத் துறவறமானது நன்மைபயப்பதாகி, மோட்சமாகிய பேற்றையும் தருமன்றே என்றலும் ஒன்று. பி-ம்:—[1]குருக்கள். [2]செய்தாரை. [3]துறவு. [5]நன்றே. [6]ஆகில், ஆகி. [7]வேறு. (1361)

144. தீவினை யொருவன் செய்ய அவனொடுந் தீங்கி லாதோர்
வீவினை யுறுத லைய மேன்மையோ கீழ்மை [1]தானோ
ஆய்வினை யுடையை யன்றே யறத்தினை நோக்கி யீன்ற
தாய்வினை செய்ய [2]வன்றோ [3]கொன்றனன் தவத்தின் மிக்கான்.

(இ-ள்.) ஐயனே! ஒருவன் (தன் சாவுக்குக்காரணமான) தீய செயலைச்செய்ய அவனுடனே தீமைசெய்யாதவர்களும் உயிரொழிதலையடைவது [இறப்பது] மேன்மையை விளைக்குமோ? தாழ்மையை விளைக்குமோ? [பாதகனுக்கு உதவிசெய்து உயிர்விடுவது கீழ்மையையே தருமாதலால், அது செய்யத்தக்க தன்றென்றபடி]: ஆராய்ச்சி செய்யுந் திறமையைப் படைத்துள்ளாயன்றோ! பெற்ற தாய் தீத்தொழிலைச் செய்ததனாலன்றோ, தவத்தின் மிக்கவனான பரசுராமன் தருமத்தைப்பார்த்து, (அத்தாயைக்) கொன்றான்?;

தீமைசெய்தோரை விட்டிடலாமென்றதனை உதாரணமுகத்தால் விளக்கியவாறு:—மேலும் விளக்குவன். பரசுராமன் தாயைக் கொன்ற வரலாறு வருமாறு:—சாமதக்கினி யெனப்படுகின்ற பரசுராமனது தாயான ரேணுகை யென்பவள் ஒருகால் நீராடிப்புனல் கொணரக் கங்கைக்குப் போயிருக்கையில், அங்கே சித்திரதனென்ற கந்தருவன் அப்ஸரஸ்ஸ்திரீகளோடு புனல் விளையாட்டயர்கையில் அவனைக் கண்டு மனம்நெகிழ்ந்து அங்குத்தானே தாமதித்துப் பிறகு வந்து தன் கணவனான சமதக்கினிமுனிவன் ஓமஞ்செய்யும் நேரம் கடந்தது கண்டு அச்சத்துடனே தீர்த்த கலசத்தை முன்னேவைத்து நிற்க, முனிவன் அவளுடைய வியபி

சாரத்தையுணர்ந்து, முறையே ருமண்வான் ஸுஷேணன் வஸு விசுவாவஸு என்னுந்தன்புதல்வர் நால்வரைக் கூப்பிட்டு 'தீச்செயலைச்செய்த இவளை மனத்திற் கவலையின்றிக் கொல்லுங்கள்' என்று கட்டளையிட, அவர்கள பின்வாங்கி நிற்க, இறுதிப் புதல்வனாகிய பரசுராமனைப் பார்த்துச் சமதக்கினி முனிவன் கட்டளையிட்ட மாத்திரத்தில் அந்தப் பரசுராமன் அவ்வண்ணமேசெய்தனனென்பது இதிகாசகதை. பி.ம்:—[1]ஓதான். [2]அன்றே. [3]கொன்றதோர், கொன்றது. (1362)

145. கண்ணுதல் தீமை [1]செய்யக் [2]கமலத்து முளைத்த [3]தாதை, அண்ணல்தன் தலையி னொன்றை [4]யறுக்கவென் [5]றமைந்தா னன்றே, புண்ணுறு புலவு வேலோய் பழியொடும் பொருந்திப் [6]பின்னை, [7]எண்ணுரு நரகின் [8]வீழ்வது அறிஞரு மியற்று வாரோ,

(இ-ள்.) கண்ணை நெற்றியிலுடையவனான சிவபெருமானானவன், (தனக்கு) ஒரு தீத்தொழிலைச் செய்யவே கமலத்துத்தோன்றிய தந்தையாகிய பெருமையிற் சிறந்தோனான பிரமனது தலையிலொன்றை அறுக்கவென்று ஒருப்பட்டானல்லவா? (அன்றியும்), புண்தன்மை பொருந்திய மாமிசம்படிந்த வேற்படையையுடையவனே! பழியொடும்பொருந்திப் பினனும் எண்ணுதற்குங்கூடாத [கொடிய] நரகத்திலும் வீழ்வதற்குக் காரணமானசெயலை அறிஞரும் செய்வார்களோ? (எ-று.)

தீங்குசெய்த பெற்றோரையும் மாய்ப்பரென்பதற்கு முன்னிரண்டடிகளில தந்தை தலையைச் சிவபெருமான் கொயதமையை உதாரணம் காட்டுகின்றான். கமலத்தண்ணல செய்த தீத்தொழில் - தன்குமரன்மனை விரும்பியவாறு ஐம்முகம்படைத்திருந்தமையென்ப. பின்னிரண்டடிகளினால் அறிஞர் நரகிற்கு ஏதுவானதைப் புரியாரென்கின்றான். பி-ம்:—[1]செய்த. [2]கமலத்துள், கமலத்தின். [3]காதல. [4]அறுத்துவேறு, அறத்தனிது. [5]இட்டான். [6]பின்னர். [7]எண்ணுறுநரகம். [8]எய்தல், எய்த, வீழ. (1363)

146. உடலிடைத் தோன்றிற் றொன்றை யறுத்ததனுதிர [1]மூற்றிச்
[2]சுடலுறச் சுட்டு வேறோர் [3]மருந்தினாற் றுயரந் தீர்வர்
கடலிடைக் கோட்டந் தேய்த்துக் கழிவது கரும மன்றால்
மடலுடை யலங்கன் மார்ப மதி[4]யுடை யவர்க்கு மன்றே.

(இ-ள்.) இதழ்களையுடைய மலர்மாலையணிந்த மார்பையுடையவனே! உடலிலேதோன்றியதொரு கழற்புண்ணை (அதன் விஷம் உடலிற் பரவாதபடி) அறுத்து அதிலுள்ள (அசுத்தமான) உதிரத்தை வெளிப்படுத்திக் காரத்தைப் பொருந்தவைத்துச் சுட்டு (ஆறுதற்கு உரிய) வேறோர் மருந்தினால் (கழற்பிணியினால் நேர்ந்த) துயரம் நீங்கப்பெறுவார்கள், (உலகத்தவா); அறிவுடையோர்க்கு (வாசனையுள்ள) கோட்டத்தைக் கடலிலே தேய்த்துக் கழியுமாறு விடுவது, செய்யத்தக்க தொழிலாகாது; (எ-று.)

உடம்பில் தோன்றியதாயினும் கட்டியையறுத்துப்போகட்டு அதில் அசுத்த இரத்தமும் இலலாதவாறு காரமிட்டுப் போக்கிப் பிறகு அந்தப்புண்ணை யுலாததுவதுபோல அக்கிரமச்செயலைக் கொண்டுள்ள இராவணனை நம்முடையவனென்று கருதாது வேறு படுத்தி அவனை யறவொழித்தல் செய்யத்தக்கதே தவிர, புலால் நாற்றமுள்ள கடலிடையே வாசனைப் பண்டமான கோட்டத்தைத்தேய்ப்பது பயனற்ற செயலாவதுபோல, பாபிஷ்டனான அந்த இராவணனது சேனையிலே புண்ணியவானான நீ, உன்னை யழியுமாறு உபேட்சிப்பது பயனற்ற செயலாகு மென்றவாறு; முன்பின்னடிகளில் ஈரிடத்தும் தனித்தனி **பிறிதுமொழிதலணி** காண்க. அறுத்துச்சுடுதல் சிலநோய்க்குப் பரிகாரமாதலை "வாளா லறுத்துச் சுடினும்" என்பதனாலும் அறிக. சுடுதல்-சூடுபோடுதலுமாம். **பி - ம்:—**[1]முற்றிச். [2]சுட. [3]மருத்தினில். [4]உடையார்க்கு. ()

147. **காக்கலா நும்முன் தன்னை [1]யெனினது கண்ட தில்லை, ஆக்கலாம் மறத்தை வேறே [2]யென்னினு மாவ தில்லை, [3]தீக்கெலாங் [4]கொண்ட தேவர் சிரிக்கலாஞ் [5]செருவி லாவி, போக்கலாம் [6]புகலாம் பின்னை நரகன்றிப் பொருந்திற் றுண்டோ.**

(இ - ள்.) உம்முடைய தமையனாரைக் காக்கலாமென்றாலோ அதற்கு உபாயம் ஏற்பட்டிலது: (அன்றி, அவருடைய) அதருமத்தை வேறே யாக்கலாம் [போக்க வழிதேடலாம்] என்றாலும் ஆகுவதன்று; (இனி போர்காணுமாறு) திக்குக்களையெல்லாம் கைப்பற்றிக்கொண்டுள்ள தேவர்கள் சிரிக்கலாகும் போரிலே (நீயும் உன்) ஆவியைப் போக்கலாம்; பின்பு நரகமும் புகலாம்: இதுவன்றிப் பொருந்திய செயல் (வேறே) உண்டோ? (எ-று.)

இரண்டாமடியில், ஆக்கலாம் அறத்தை வேறே என்று பிரித்து - (அவனுடனிருந்தே) தருமத்தை வேறே செய்வோமென்றாலும் அது முடியாது என்று உரைப்பாருமுளர். 'நும்முன்' என்று இராவணனைக் கூறுகின்றான், தான் அவனுறவை யொழித்தமை தோன்ற. தீக்கெலாம், திக்கு - திக்கு என்பதன் நீட்டல். தீக்கலாம் என்ற பாடத்திற்கு—தீ - கொடிய, கலாம் - கலகம் [மாறுபாடு] எனக. **பி-ம்:—**[1]என்னினும். [2]எனினுமாங்கு. [3]தீர்க்கலாம். [4]கொண்டு. [5]செருமுன். [6]பின்னைநின்ற, புகலாம் பின்னர், போனபின்னை. (1365)

148. **மறங்கிளர் [1]செருவில் வென்று வாழ்ந்திலை மண்ணின் மேலா**
இறங்கினை யின்று காறு மிளமையும் [2]வறிதே [3]யேக
உறங்கினை யெனப தல்லா லூற்றமெதுரவ [4]றுளதோ [5]என்னீ
அறங்கெட வுயிரை நீத்து மேற்கொளவா லமைந்த தையா.

(இ - ள்.) ஐயனே! நீ மாபெருவீரனாக இருந்தும் ஆறுமாதம் உறங்கக்கிடப்பதும் ஒருநாள் விழித்துக்களிப்பதுமாக இருக்கின்றாயாதலால்) வீரம் விளங்குகின்றபோரில் வென்று வாழ்ச்சி பெற்றாயில்லை; பூமியின் மேலே (பெருமதிப்புடன் விளங்க

வேண்டிய நீ) தாழ்மையடைந்து இன்றுவரையிலும் இளமையும் வீணேகழிய உறங்கினை யென்பதல்லது (நீ) பெற்ற நற்பயன் ஒன்று உள்ளதோ? தருமங்கெடும்படி (இனி இராவணனுக்கு உதவியாயிருந்து) உயிரைவிட்டு அதன்மேற் பெறுமாறு நீ பொருந்தியது என்? (நரகமேயன்றோ?) (எ - று.)—பி - ம்:—[1]உலகை. [2]வறிது. [3]போக. [4]உளதே, உளவோ. [5]எண்ணி, என்ன, என்னை.

149. திருமறு மார்பன் நல்க [1]அனந்தருந் [2]தீர்ந்து செல்வப்
பெருமையு மெய்தி [3]வாழ்தி ஈறிலா நாளும் பெற்றாய்
ஒருமையே யரசு செய்வா [4]யுரிமையு [5]முளதே ஒன்றும்
[6]அருமையு [7]மிவற்றி னில்லை காலமு மடுத்த தையா.

(இ-ள்.) இலட்சுமியையும் (ஸ்ரீவத்ஸமென்னும்) மச்சத்தையும் மார்பிலுடையவனான திருமாலி னவதாரமான ஸ்ரீராமன் கருணை செய்ய, (எப்போதும் உனக்கு உண்டாயுள்ள) நித்திரையையும் ஒழிந்து, செல்வப்பெருமையையும் பெற்று அழிவில்லாத வாழ் நாளும் பெற்று வாழ்வாய்: (ஏகசக்ராதிபதியாக) அரசும்புரிவாய்: (ஆள்வதற்கு உனக்கு) உரிமையும் உள்ளது: இவ்வாறெல்லாஞ் செய்வதிற் சிறிதும் அருமையும் இல்லை; ஐயனே! (அவ்வாறு செய்யச்) காலமும் ஏற்றுள்ளது: (எ - று.)

இராவணனுக்குத் தம்பி யாதலால், அவனுக்குப்பின் அரச வுரிமை கும்பகர்ணனதே யென்க. அனந்தர் தீர்தல் முதலிய பேறுகளையெல்லாம் ஸ்ரீராமனருளாற் பெறுவது திண்ணமென்கிறான். பெற்றாய் - தெளிவினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகவந்த கால வழுவமைதி. பி-ம்:—[1]அனந்தலும். [2]தீரும். [3]வாழி. [4]உரிமையோ, உரிமையே. [5]உனதே. [6]அருமையே. [7]இதனின். (1367)

150. தேவர்க்குந் தேவன் நல்க விலங்கையிற் செல்வம் [1]பெற்றால்
[2]யாவர்க்குஞ் சிறியை யல்லை யாருனை நலியு மீட்டார்
மூவர்க்குந் [3]தலைவ ரான மூர்த்தியா றறத்தை முற்றும்
[4]காவற்குப் [5]புகுந்து [6]நின்றார் காகுத்த வேடங் காட்டி.

(இ - ள்.) மும்மூர்த்திகளுள்ளுந் தலைமைமூர்த்தியானவர் தருமத்தை முழுதும் காக்கும் பொருட்டுக் காகுத்தவேடங்கொண்டு புகுந்துள்ளார்: (அப்படிப்பட்ட) தேவதேவனான இராமன் தந்தருள இலங்கைச் செல்வத்தைப் பெற்றால், (யாவரினும் பெருமைபெற்றவனாவாய்:) எவரிடத்தும் சிறுமையுடையவனாகாய்: உன்னை எதிர்த்து வருத்தக்கூடியவர் யாவர்? (எ - று.)—பி-ம்:— [1]பெற்றாய். [2]ஏவர்க்கும். [3]முதலே, மூலம். [4]காவற்கும். [5]பிறந்து. [6]நின்றான். (1368)

151. உன்மக்க ளாகி யுள்ளா ருன்னொடு [1]மொருங்கு தோன்றும்
என்மக்க ளாகி யுள்ளா ரிக்குடிக் கிறுதி [2]சூழ்ந்தான்

தன்[3]மக்க ளாகி யுள்ளார் [4]தலையொடுந் திரிவ ரன்றே
புன்மக்கள் தருமம் [5]பூணப் புலமக்கள் தருமம் [6]பூண்டால்.

(இ-ள்.) நீ புல்லியமக்களாகிய அரக்கரின் தருமத்தைமேற்கொண்டு (இராவணனுடனே) இராமல், அறிவையுடைய மக்களாகிய தேவர்களின் தருமத்தைப்பூண்டு (இராமனுடன்) சேர்ந்தால், (அப்போது), உன்மக்களாயிருப்பவரும் உன்னோடும் ஒருங்கு பிறந்த என்மக்களாகியுள்ளவரும், இந்த அரக்கர் குடிக்கே முடிவைத்தேடியவனான இராவணனுடைய மக்களுடனே தலையெடுத்துத் திரிவாரன்றோ; (எ - று.)

இராமபிரானுடனே நீ சேர்ந்துவிடின், இராவணனொருவன் இறந்தானென்றாலும், நமக்காக, எஞ்சிய அரக்கர் குலத்தவரிடத்தும் அவ்விராமன் கருணைவைத்திடுவனாதலால், நமது புத்திரர்களும் அவ்விராவணனுடைய புத்திரரோடு தலையெடுத்துத் திரியலாம். இராட்சசவமிசம் ஒழிந்ததென்பதில்லாமற் போகுமென்றவாறு. [4]தலைமையாய் என்றபாடமும், இந்தக் கருத்தே தரும். இனி, இராமபிரானுடனேசேர்ந்து பொருதலால், கும்பகர்ணன் விபீடணன் என்பவர்களின் புதல்வர் இராவணபுத்திரரின் தலையைக்கையிற்கொண்டு திரிவரென்றலுமாம். இராவணன் செயல் பெருவாரியாக இராட்சசவிநாசத்துக்கு ஏதுவாதலால், அவனை 'இக்குடிக்கிறுதி சூழ்ந்தான்' என்றது. பி - ம்:—[1]உதயஞ்செய்த. [2]சூழ்ந்தார். [3]மக்களோடுமையா. [5]பூணர், பூண்பார், பூண்டார். [6]பூணர். (1369)

152. முனிவருங் கருணை வைப்பர் [1]மூன்றுல கத்துந் தோன்றி
இனிவரும் [2]பகையு மில்லை யீறுண்டென் [3]றிரங்க வேண்டா
துனிவருஞ் செருந ரான தேவரே துணைவ ராவர்
கனி[4]வருங் காலத் தைய பூக்கொய்யக் கருத லாமோ.

(இ-ள்.) (அன்றியும், நீ இப்போது இராமனைச்சேர்ந்திடின் இராவணனைச்சேர்ந்தவனென்று உன்மீது பகைவைக்க) முனிவர்களும் கருணைகொள்வார்கள்; மூவுலகங்களிலும் இனிப் பகையாகத் தோன்றிவருபவரும் இலராவர்; '(இராமன் உனக்கு நீண்ட ஆயுளைத்தருவானாதலால், நமக்கு) மரணம் உண்டாகுமோ?' என்று (அச்சத்தினால்) வருந்துதலும் வேண்டா; (அரக்கரோடு) மாறுபாடுகொண்டு பொருபவரான தேவர்களும் துணைவராவர்; (இவ்வாறு இருத்தலால்), கனி தோன்றுங் காலத்தில், ஐயனே! (மரத்தில் தோன்றும்) பூக்களையே கொய்துவிட நினைக்கலாமோ?;

மலர்களைப் போற்றினால், அந்தமலர்களினின்றும் கனியுண்டாகும்: அவ்வாறன்றி, கனிதோன்றும் பருவத்து மலர்களையே கொய்துவிட்டாற் பிறகு எவ்வாறு கனிதோன்றும்? ஆகவே, இராச்சியம் முதலியனபெற்று இனிதுவாழ்வதற்குஉரிய காலத்தில்,

அவ்வினிய வாழ்ச்சிக்குக்காரணமாகும் உடலை இராமபிரானுக்குப் பகைவனாயிருந்து விட்டிடக்கருதுதல் தக்கதன்று என்றவாறு: ஈற்றடியிற் கூறிய உபமானப்பொருள் உபமேயத்தை விளக்கியது - பிறிதுமொழிதலணி. துனிவருஞ் செருநரான தேவர்-வானரவடிவாகவுள்ளதேவரென்னலாம். துனிவரும் செருநர்-வெறுக்கும் பகைவர். பி-ம்:—[1]மூவுலகத்துங். [2]துன்பம். [3]இரங்க வேண்டாம், இரங்கல்வேண்டா. [4]வரு. (1370)

153. வேதநா யகனே [1]யுன்னைக் கருணையால் வேண்டி விட்டான்
[2]காதலா [3]லென்மேல் வைத்த கருணையாற் [4]கரும மீதே
ஆதலா லவனைக் காண வறத்தொடுந் [5]திறம்பா தைய [டான்.
போதுவாய் [6]நீயே யென்னப் [7]பொன்னடி யிரண்டும் பூண்

(இ-ள்.) வேதத்தினாற்பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற கடவுளாகிய இராமனே, (இயற்கையாய் யாவரிடமும் பொதுவாக வைக்கின்ற தன்னுடைய) திருவருளாலும், என்மேல் விசேஷமாக வைத்துள்ள கருணையாலும் உன்னைவேண்டிக்கொள்ளுமாறு அன்பினோடு (என்னை) அனுப்பினான்; செய்யத்தக்க காரியமும் அவ்விராமனைச் சேர்ந்திருக்கவேண்டுவதே: ஆதலால், ஐயனே! தருமத்தோடு மாறுபடாமல் [இனி இராவணனோடு சேராமல் அவனுறவை நீத்து] அப்பிரானைக்காணுமாறு நீயேவருவாய் என்று சொல்லி (அந்தக் கும்பகர்ணனது) அழகிய திருவடியிரண்டையும் (சிரமேற்) பூண்டான்; (எ-று.)

இதனால், 'ஒருகால் இராமன் கைக்கொள்ளாவிடின் என்ன செய்வதென்ற சங்கை உனக்கு வேண்டா; அப்பிரானுடைய ஏவலாலேயே வந்துள்ளேன்' என்றவாறு. இனி, கருணை-இயல்பாய் எல்லாவுயிர்களிடத்துந்தோன்றும் அருள்: காதல்-தொடர்புபற்றி ஒருவரிடத்துத் தோன்றும் அருள் என்றுமாம். விபீடணனிடத்து முன்னமே இராமபிரான் அருள் சுரந்தமையால், அவனைச்சார்ந்தவனென்று கும்பகர்ணனிடத்துத் தோன்றிய அன்பை 'கருணையாற் காதலால்' என்றான். போதுதல்-வருதல். பி-ம்:—[1]என்னைக். [2]ஈதலால். [3]உன். [4]தருமம். [5]திறம்பல். [6]ஆக, ஆதி. [7]பொலன்கழல். ()

154.—அவ்வாறு சொல்லிக் கும்பிட்டுநின்ற வீடணனைத் தழுவிக் கும்பகர்ணன் சொல்லத் தொடங்குதல்.

[1]தும்பியந் தொடையன் மாலைச் சூடர்முடி [2]படியில் தோயப்
[3]பம்புபொற் கழல்கள் [4]கையாற் பற்றினன் [5]புலம்பும் பொற்
தம்பியை யெடுத்து மார்பில் [6]தழுவித்தன் [7]தறுக ணாடு [ரேன்
வெம்புணீர் [8]சொரிய நின்றான் இனையன விளம்ப லுற்றான்.

(இ-ள்.) வண்டுகள் மொய்க்கின்ற அழகிய தொடுத்தலைக் கொண்ட மலர்மாலையைச்சூடிய ஒளிபொருந்திய முடி பூமியிற் படிய (ச்சாஷ்டாங்கமாக வணங்கித் தன்) பரவியபொற்கழலை

யணிந்த பாதங்களைக் கையாற்பற்றினவனைப் புலம்புகிற பொற்றோளைக் கொண்ட தப்பியான விபீடணனை(க் கும்பகர்ணன்) எடுத்து மார்பிலே தழுவிக்கொண்டு தன்னுடைய தெறுவது போன்ற கண்களின் வழியாய் வெப்பமுள்ள இரத்தநீர்சொரிய நின்றவனாய், இவ்வாறான சொற்களைச் சொல்லலானான்; (எ-று.)—அவற்றை மேல்கவிகளிற் காண்க.

கொடும்பார்வையையுடையவனென்பார் 'தறுகணாடு' என்றார். 'நாட்டமுஞ், செவ்வழி நீரொடுங் குருதி தேக்கினான்' என்றாற்போல, இங்கு 'கணாடுவெம்புணீர்சொரிய நின்றான்' என்றார். தொடையல்-மலர்மாலை; மாலை-மணிமாலை என்றலுமுண்டு. பி-ம்:—[1]தும்பையந், தும்பியின். [2]அடியில். [3]பைம்பொலன், பம்புபைம். [4]கையிற். [5]புலம்பு, புலம்பப். [6]தழுவினன். [7]தறுகண்ணோடும், தடங்கணாடு, தறுகணானும். [8]சோர. (1372)

155.—ஒன்பதுகவிகள் - ஒருதொடர்: விபீடணனிடம் 'இராவணனுக்காக உயிரையீவேன்: நீ இராமனைச் சேர்க,' என்று கும்பகர்ணன் கூறுதல்.

நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி நெடிதுநாள் வளர்த்து [1]ப் பின்னைப்
போர்க்கோலஞ் செய்து விட்டாற் குயிர்கொடா தங்குப் [2]போகேன்
தார்க்கோல மேனி [3]மைந்த [4]என்றுயர் தவிர்த்தி யாகில்
கார்க்கோல மேனி யானைக் கூடுதி கடிதி னேகி.

(இ-ள்.) மாலையையணிந்த அழகிய உடம்பையுடைய மைந்தனே! நெடிது நாள் (அருமையாக) வளர்த்துப் பின்பு (இன்று) போர்க்கோலஞ் செய்து (என்னைப் போர்க்களத்துக்கு) அனுப்பிய இராவணன்பொருட்டு என்னுயிரைக்கொடாமல், நீரிலெழுதிய கோலத்துக்கு ஒப்பான [நிலையில்லாத] செல்வ வாழ்க்கையை விரும்பி அந்தஇராவனிடம் போய்ச்சேரமாட்டேன்; என்துயரத்தைப் போக்குவாயானால், (நீ), மேகம்போன்ற அழகிய திருமேனியை யுடையவனான இராமனை விரைவிற் கூடுவாயென்றான்; (எ-று.)—இது, **தொகுத்துச்சுட்டல்:** மேல்வரும்எட்டுச்செய்யுள்கள்-**வகுத்துக் காட்டல்:**

பிறர்மனைநயத்தலாகிய இராவணன்செயல் மனத்திற்குப் பிடியாமை, விபீடணன் கும்பகர்ணன் என்ற இருவர்க்கும் ஒக்கும்: ஆயினும், உடன்பிறப்பினிடை விருப்பத்தைப்பற்றிக் கருதுமிடத்து, விபீடணன் தத்துவஞானி ஆதலால், போலிச்சுற்றத்தை விட்டு, "பெற்றதாய்நீயே பிறப்பித்த தந்தைநீ, மற்றையாரா வாரும் நீ","ப்ராதாஸுஹ்ருத்கதிர் நாராயண:" என்றவாறு எல்லா வகை யுறவினனுமான கடவுளைப் பற்றினான்: அவ்வாறான தத்துவ ஞானமில்லாத கும்பகர்ணனோ, மாறாய்நடக்கும் இராவணனிடத்தும் மாற்றானைச் சேர்ந்து அறநெறியில் நடக்கும்விபீடணனிடத்தும் உடன்பிறப்பின் நசையை ஒருபடிக்கொண்டு பேசுகின்றா

னென்க. இது, கும்பகர்ணனது மனநிலையிருக்குமாறு. தான் உறங்கியெழும்போதெல்லாம் தனக்குவேண்டிய மதுமாமிசாதிகளைச் சித்தமாக வைத்துக்கொண்டு ஊட்டிவளர்த்தவ னென்பான் 'நெடிதுநாள் வளர்த்து' என்றும், என்னுலியன்றவரையிற் பொருவேனென்ற நம்பிக்கையோடு இராவணனிருக்கையில் நான் இராமனைச்சேர்வது நம்பிக்கைத்துரோகமாமாதலால் அவ்வாறு செய்யே னென்பான் "போர்க்கோலஞ் செய்து விட்டாற்கு உயிர் கொடாதங்குப்போகேன்" என்றும், நீ இராமனைச் சேராவிடின் உன்னொருவனைக் கொண்டாவது அரக்கர்குலம் ஈடேறுமென்று இப்போதுயான் கொண்டுள்ள எண்ணம் போய்விடுதலால் அதனுல் என்மனத்துயர் மிகுமென்பான் 'என் துயர் தவிர்த்தியாகில்' என்றும் கூறினுன். "போர்க்கோலஞ் செய்து...விடுத்தவன்" என்ற தொடர், நாய்ச்சியார்திருமொழியில் வந்துள்ளது. "செல்வத்தின் புன்மைத்தன்மை—நீர்மேலைக்கோலமெனு நிலைமைத் தன்றே" என்று இராவணன்வதைப்படலத்து வருவது 'நீர்க்கோல வாழ்வைநச்சி' என்றவிடத்துக் காணத்தக்கது. தன்தம்பியை 'மைந்த' என்றது, அன்புபற்றிய மரபுவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]நீங்காப். [2]போதேன், போந்தேன். [3]எந்தாய். [4]எனதுயிர் தருதியாயின், என்துயர் தவிர்த்தியாயின். [5]என்ருன். (1373)

156. மலரின்மே லிருந்த வள்ளல் [1]வழுவிலா [2]வரத்தி னுல்நீ
உலைவிலாத் தருமம் பூண்டாய் உலகுள [3]தனையு முள்ளாய்
தலைவனீ யுலகுக் கெல்லாம் உனக்கது தக்க தேயால்
[4]புலையுறு மரண [5]மெய்த [6]லெனக் [7]கிது [8]புகழ தேயால்.

(இ - ள்.) தாமரைமலரின்மே லிருக்கும் வள்ளலாகிய பிரமதேவனுடைய குற்றமற்ற வரத்தினுலே நீ அழிவில்லாத தருமத்தை மேற்கொண்டாய்; உலகு உள்ளவரையுஞ் சிரஞ்சீவியாயுள்ளாய்; நீ உலகுக்கெல்லாந் தலைவன்: உனக்கு (இராமனைச் சேர்தலென்ற) அது தக்கது; இழிவுபொருந்திய மரணத்தை யடைதலென்ற இது, எனக்குப் புகழை விளைக்கக்கூடியது; (எ - று.)— ஆல் - தேற்றம்.

நீ சிரஞ்சிவியாயிருத்தலால் எப்போதும் இருந்துகொண்டு இலங்கையைப் பாதுகாக்கலாமாதலால் இராமனைச்சேர்ந்தது தக்கதே: அங்கன் சேர்ந்ததில் உயிருக்கு அஞ்சி மாற்றானைச் சேர்ந்தானென்ற பழி உண்டாவதற்கு வழியில்லை: இறக்கவேண்டிய எனக்கோ, என்னை வளர்த்த தமையன் திறத்துச் செய்ந்நன்றி காட்டி மரணத்தை யடைவதே தக்கது: புகழும் உண்டாமென்றனன் கும்பகர்ணனென்க. பி - ம்:—[1]மழுவல்லான். [2]வரத்தினுலே. [3]ஆயுப்பெற்ருய். [4]புலையறு. [5]ஏனும். [6]எமக்கு. [7]அது. [8]புகழுமே. (1374)

157. கருத்திலா [1]விறைவன் தீமை [2]கருதினு லதனைக் காத்துத்
திருத்தலா மாகில் [3]நன்றே [4]திருத்தலாந் [5]தீரா தாயின்

[6]பொருத்துறு பொரு[7]ளுண் டாமோ [8]பொருதொழிற் குரிய
ஒருத்தரின் முன்னஞ் சாத லுண்டவர்க் குரிய தம்மா. [ராஜி

(இ - ள்.) ஆலோசனையில்லாத தலைவன் தீத்தொழிலைச் செய்யக் கருதினால், அதனைத் தடுத்து (அவனைத்) திருத்துவது கூடுமாயின் (திருத்துதல்) நல்லதேயாம்; (திருத்துவது) முடியாதாயின், (மாற்றாரைச்) சேர்தலால் அடையக் கூடியபொருளுண்டோ? (ஒருவருடைய அன்னத்தை) உண்டவர்க்கு உரிய செயல், பொருதொழிற்கு உரிமையுடையவராயிருந்து ஒப்பற்ற தலைவர்க்கு முன்னஞ் சாதலே: (நான் சொல்வதைக்) கேட்பாயாக; (எ-று.)

இதனால், எனக்கு மாற்றாரைச்சேர்தல் தகுதியன் றென்றவாறு. பொருத்து - முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர்: இங்கே, மாற்றாருடனே பொருந்துகை. பொருத்துறு பொருளுண்டாமோ - பொருந்தியதக்கபொருளும் [நன்மையும்] நேருமோ? நேராதென்றலுமொன்று. ஆகின் அன்றே என்று பிரிப்பினுமாம். பின்னிரண்டடிகளில், '(திருத்தமுடியாதவர்கள் செய்தற்குப்) பொருத்தமான காரியமுண்டோ?' என்றால், உண்டு: (அது) சாதல்: (அது) உண்டவர்க்கு உரியது என்றும், ஒருத்தரின் முன்னம் - (யாவர்) ஒருவருக்கும் முன்னாக [எல்லார்க்கும் முன்னாக] என்றும் உரைப்பர். அம்மா = அம்ம: "அம்மகேட்பிக்கும்". பீ-ம்:—[1]விரைவின். [2]கருதினால். [3]அன்றே, ஒன்றே. [4]திருத்துக, திருத்துதல். [5]திருந்தாதாயின், தீராதென்னின், தீரானென்னின். [6]பொருத்தலாம். [7]வேறுண்டோ, உண்டாமே. [8]பொருத்துகபொருத்தானுகில், போர்த்...ஆன. (1375)

158. [1]தும்பியந் தொடையல் வீரன் சுடு[2]கணை [3]துரப்பச் சுற்றும்
வெம்புவெஞ் சேனை யோடும் வேறுள கிளைஞ ரோடும்
உம்பரும் பிறரும் [4]காண வொருவன்[5]மூ வுலகை [6]யாண்டான்
[7]தம்பியை [8]யின்றி மாண்டு [9]கிடப்பனோ தமையன் மண்மேல்.

(இ - ள்.) மூவுலகையும் அரசுபுரிந்த ஒருவனான (என்) தமையன், (இப்போது முடிவில்), வண்டுகள் மொய்க்கின்ற அழகிய மலர்மாலையையணிந்த வீரனாகிய இராமன் (தனது) சுடுகின்ற அம்புகளைச் செலுத்துகையில், சுற்றிலும் வாடுகின்ற கொடுஞ் சேனையோடும் வெவ்வேறுள்ள பந்துக்களோடும், தம்பியுமின்றி, தேவர்களும் மற்றுமுள்ள அசுரர்முதலியோரும் காணுமாறு தரையில் மாண்டுகிடத்தற்கு உரியனோ? (அல்லனே); (எ-று.)

மற்றையுறவினரெல்லாமிருக்கத் தம்பி மாத்திரமின்றி மாளுமாறு இராவணனை விட்டிடுதல் தகுதியன் றென்று கும்பகர்ணன கூறுவதை இரண்டுகவிகள் தெரிவிக்கும். பி - ம்:—[1]தும்பை. [2]சரம். [3]துணிப்ப, தொலைப்ப, துடைப்ப, களிப்ப, துணிக்க. [4]காணு, போற்ற. [5]மூன்றுலகை. [6]ஆண்டு. [7]தம்பியர். [8]அன்றி. [9]கிடப்பதோ. (1376)

159. அணை[1]யின்றி [2]யயர்ந்தவென்றியஞ்சினார் [3]நகைசெய் தார்க்கப், பிணையொன்று கண்ணாள்பங்கன் பெருங்கிரி [4]நெரு ங்கப் பேர்த்த, பணையொன்று திரள்தோள் காலபாசத்தாற் பிணிப் பக் [5]கூசித், துணையின்றிச் சேரல் நன்றோ தோற்[6]றுள கூற்றின் சூழல்.

(இ - ள்.) மான்பேடுபோன்ற கண்களையுடையவளான பார் வதியை (இட)ப் பாகத்திற்கொண்டவனான சிவபெருமானுடைய பெரியமலையாகிய கைலாயத்தை நெருங்கப்பேர்த்த பெருமை பொருந்திய திரண்டதோள்கள் காலபாசத்தினாற் பிணிக்கப்படு கையில், தடையில்லாமற்செய்த வெற்றிச்செயலாலே (முன்பு) அச்சங்கொண்டவரான மாற்றார் நகைத்துப்பேரொலிசெய்ய, (தான்) அச்சங்கொண்டு, துணையும் [தம்பியும்] இன்றி (முன்பு தனக்கு)த் தோற்றவனான யமனது இடத்திற் செல்லுதல் நன்றா யுள்ளதோ? (எ - று)—பி-ம்:—[1]அன்றி. [2]உயர்ந்த [3]நகையதாக. [4]நெருங்கிப். [5]தம்முன். [6]உழல், உறும். (1377)

160. செம்பிட்டுச் செய்த விஞ்சித் திருநகர்ச் செல்வந் தேறி
வம்பிட்ட தெரிய [1]லென்மு னுயிர்கொண்ட பகையை வாழ்த்தி
அம்பிட்டுத் துன்னங் கொண்ட புண்ணுடை நெஞ்சோ டைய
கும்பிட்டுவாழ்கி லேனி [2]யான் கூற்றையு மாடல் கொண்டேன்.

(இ - ள்.) ஐயனே! கூற்றையும் வலியை யடக்கியவனாகிய யான், செம்புகொண்டு செய்த மதிலையுடைய அழகிய இலங்கா நகரின் செல்வத்தை(ச் சாசுவதமானதென்று) கருதி, வாசனை பொருந்திய மாலையையணிந்துள்ள என்தமையனுடைய உயிரைக் கொண்ட பகைவனை வாழ்த்திக்கொண்டு, அம்புபடுதலாலே துளைக்கப்பட்டுப் புண்ணையடைந்த நெஞ்சோடு, கும்பிட்டுவாழ் தற்கு உடன்படுகின்றிலேன்; (எ - று.)

இதனால், ஒருகால் இராவணனே முதலி லிறந்தானானாலும் அப்போதும் இராமனைச் சேரே னென்று கும்பகர்ணன் தன் னுறுதியைக் கூறுகின்றானென்க. (உடன்பிறப்புவாஞ்சை இரா வணனிடம் இருப்பினும்) இராச்சியத்தின் நசையாலே (இராமனைச் சார்ந்து) என்தமையனைக் கொல்லும் அவ்விராமனை, நான் (உள் ளூரவல்லாமல் வெளிக்குத்) தோத்திரஞ்செய்துகொண்டிருந்து அம்பினால் துளைக்கப்பட்டாற்போன்ற புண்பட்ட மனத்தோடு (அப்பகைவனைக்) கும்பிட்டுவாழேனென்று கூறுவதாக ஒருசாரார் உரைப்பார். "செம்புறழ்புரிசை" என்றாற்போல, 'செம்பிட்டுச் செய்த இஞ்சி' என்றார். பி-ம்:—[1]எம். [2]அக், நான். (1378)

161. அனுமனை வாலி சேயை யருக்கன்[1]சேய் தன்னை யம்பொன்
தனு[2]வுடை யவரை வேறோர் நீலனைச் சாம்பன் றன்னைக்
கனிதொடர் [3]குரங்கின் [4]சேனைக் கடலையுங் கடந்து [5]மூடும்
பனிதுடைத் துலகஞ் சுற்றும் [6]பரிதியிற் [7]றிரிவன் பார்த்தி.

(இ - ள்.) அனுமானையும் வாலியின்குமாரனான அங்கதனையும் சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவனையும் அழகிய பொன்னிறமான விற்களையுடைய அந்த இராமலட்சுமணரையும் வேறுபட்ட தன்மையுடைய ஒப்பற்றநீலனையும் சாம்பவானையும் கனியை நோக்கி(க் கைப்பற்ற)த் தொடர்கின்ற குரங்குகளின் சேனைக்கடலையும் வென்று, (பின்பு), மூடுகின்ற பனியைப்போக்கி உலகத்தை வலஞ் செய்கின்ற சூரியன்போலத்திரிவேன்: காண்பாய்; (எ - று.)

இதுமுதல் மூன்றுகவிகளால் கும்பகர்ணன் தான் காட்டப் போகின்ற போர்த்திறனைப் பாராட்டிக்கூறுவன்: முன் சாத்துவிக குணம் தலையெடுத்துப்பேசிய கும்பகர்ணன், இப்போது ராஜசம் தலையெடுத்து வீரவாதங்கூறுகின்றான். அம்பொற்றனுவுடையவர் என்பது - அழகிய பொன்மயமான தநுசை [வில்லை] யுடையவரான இராமலட்சுமணரைக் காட்டும். பி-ம்:—[1]சேயவனை. [2]உடையவனை. [3]குரங்கு. [4]காலக்கடலொடும். [5]மற்றப், காலப். [6]கதிரெனத், பருதியில். [7]திரிவென். (1379)

162. ஆலங்கண் டஞ்சி யோடு மமரர்போ லரிக ளோடச் [ன்ற
சூலங்கொண் டோடி வேலை தொடர்வதோர் தோற்றந் [1]தோ
நீலங்கொள் கடலு மோடக் [2]காலொடு நெருப்பு மோடக்
காலங் [3]கொண் டுலகு மோடக் கறங்கெனத் [4]திரிவன் காண்டி.

(இ - ள்.) விஷத்தைக்கண்டு அஞ்சியோடிய தேவர்களைப் போல (என்னைக்கண்டு) வானரர்களோடவும், ஒருகடலானது சூலத்தைக் கையிற்கொண்டுஓடி (மற்றொருகடலை)த் தொடர்வது போன்ற ஒருகாட்சி யுண்டாகவும், நீலநிறத்தையுடைய கடலும் (தன் இடத்தைவிட்டுப்) புடைபெயர்ந்துசெல்லவும், காற்றும், நெருப்பும் (தம்நிலைகெட்டு) ஓடவும், யுகாந்தகாலத்தைக்கொண்டு உலகமும் ஓடவும், காற்றாடிபோலத்திரிவேன் (நான்: இதனைக்) காண்பாய்; (எ - று.)

சூலத்தைக் கையிற்கொண்ட தான் வானரசேனையைத்துரத்தி ஓடுவது - சூலங்கொண்டு ஒருகடல் வேறொருகடலை யோடித் தொடர்வதுபோலுங் காட்சியையுண்டாக்குமென்கிறான், கும்பகர்ணன். கடல் காற்று நெருப்பு பூமி என்றநான்கும் கும்பகர்ணனது போரின்விசையால் நிலைபெயர்ந்து ஓடுமென்க. பஞ்சபூதங்களில், ஆகாயம் அமூர்த்தமாதலால் அதனை விலக்கினான்போலும்: காலங்கொண்டு உலகு ஓடுதல் - கற்பாந்தகாலத்துப்போல் உலகு நிலைகுலைதல். பி-ம்:—[1]தோற்றி. [2]நெருப்பொடுகாலும். [3]கொளுலகம், கொளுடலும். [4]திரிவென். (1380)

163. [1]செருவிடை [2]யஞ்சார் வந்தென் கண்ணெதிர் [3]சேர்வ ரேலக்
கருவரை கனகக் குன்ற மென்னலாங் [4]காட்சி தந்த
[5]இருவரு நிற்க மற்[6]றிங் கியாருள [7]ரவரை யெல்லாம்
[8]ஒருவருந் திரிய வொட்டே னுயிர்சுமந் துலகி னென்றான்.

(இ-ள்.) (ஓடிவிடாமல்) போரிலே அஞ்சாதவராய் வந்து (எவராலும்) என்கண்ணெதிரிற் சேர்வரானல், அந்தக்கருவரையும் கனகக்குன்றமும் என்று சொல்லுதற்கு உரிய தோற்றம்பொருந்தியஇராமலட்சுமணர் நிற்க, வேறு இங்கு(ச்சேர்பவராகவுள்ளார்) எவரோ அவர்களை யெல்லாம் ஒருவரையும் உலகில் உயிர்சுமந்து கொண்டு திரியவொட்டேன் என்று கூறினான், (கும்பகர்ணன்).

இராமலட்சுமணர்களையும் வெல்வேனென்று முந்துறக் கும்பகர்ணன் கூறினனாயினும், சற்று ரசோகுணம் தாழ்ந்து ஆலோசனை நிகழவே, அவர்களை 'கருவரை கனகக்குன்ற மென்னலாங் காட்சி தந்த இருவருநிற்க' என்று இங்கு விலக்கிக்கூறுகின்ருன். கருவரை-இராமன்: கனகக்குன்றம்- இலட்சுமணன். பி-ம்:—[1]செருவரை. [2]அரிகள். [3]சேர்வராகில், நேர்வராயிற். [4]காட்சியோராம், காட்சிதந்தாய், காட்சித்தாய. [5]இருவரை. [6]இங்கார். [7]இவரை. [8]ஒருவரைத். (1381)

164.—கும்பகர்ணன் இராமனைச்சேருமாறு விபீடணனுக்கு மீண்டுங் கூறுதல்.

தாழ்க்கிற்பா [1]யல்லை யென்சொல் தலைக் [2]கொளத் [3]தக்க தென்று
கேட்கிற்பா [4]யாகி னெய்தி யவரொடுங் கெழீஇய நட்பை
வேட்கிற்பா யினியோர் மாற்றம் விளம்பினல் [5]விளைவுண் டென்று
சூழ்க்கிற்பா யல்லை யாருந் [6]தொழநிற்பா யென்னச் சொன்னான்.

(இ-ள்.) 'எவருந்தொழத்தக்க மேன்மைபெற்றவனே! என் சொல்லானது, தலையாலேற்கத்தக்கதென்று கருதி (நான் சொல்வதை)க் கேட்பாயாயின், தாமதியாமற்போய் அந்த இராமலட்சுமணரோடு பொருந்திய நட்பையே (மேலும்) விரும்புவாய்: இனி (என்னோடு) ஒருபேச்சுப்பேசினல் நன்மைவிளையுமோ என்று ஆலோசித்தற்கு உரியவனல்லை' என்றுஞ் சொன்னான், (கும்பகர்ணன்): (எ - று.)—பி-ம்:—[1]இல்லை. [2]கொள்ளத் [3]தக்க. [4]ஆகியேகி, ஆகிலேகி. ஆயினெய்தி. [5]வினை. [6]தொழுகிற்பாய், தொழுகிற்பர். (1382)

165.—'இராமனிடம் நீ செல்லுவது எமக்கும்நன்மை' என்று கும்பகர்ணன் விபீடணனுக்கு எடுத்துக்காட்டுதல்.

[1]போதுநீ யைய [2]பின்னைப் பொன்றினர்க் கெல்லா [3]நின்ற
வேதியர் தேவன் றன்னை [4]வேண்டினை [5]பெற்று [6]மெய்ம்மை
ஆதிநூன் மரபி னலே [7]கடன்களு மாற்றி [8]யேற்ற
மாதுயர் நரக நண்ணு வண்ணமுங் காத்தி [9]மன்னே.

(இ-ள்.) ஐயனே! நீ, (இவ்விடத்தினின்று இராமனிடம்) செல்வாய்; பிறகு (பொருமாறு) நின்றுள்ள வேதியர் தலைவனை இராமனை வேண்டி (அநுமதி) பெற்று மெய்ம்மையான பழமை

யாகிய நூலிற் கூறிய முறைப்படியே இறந்தவர்கட்கெல்லாம் அந்திமக்கடன்களைச் செய்து, (அவர்கள்) பெறுவதாக விருக்கின்ற மிக்கதுயரை விளைக்கும் நரகத்தை அடையாவகை காக்கக் கடவாய்; (எ-று)

ஈமக்கடன்செய்யப்பெறுதோர் பிரேதசரீரத்துடன் கிடந்து வருத்தமுறுவரென்பது நூற்கொள்கையாதலால், 'கடன்களுமாற்றியேற்ற மாதுயர் நரகநண்ணுவண்ணமும் காத்தி' என்கின்ருன். பி-ம்:—[1]போதி. [2]பின்னர்ப். [3]நின்று. [4]வேண்டியே. [5]பெற்றும். [6]மேன்மை. [7]கடமையும், கடன்மையும். [8]ஏற்றி, ஆன்ற, ஆண்ட. [9]மன்னு. (1383)

166.—'தமக்காக வருந்தவேண்டா' என்று கும்பகர்ணன் விபீடணனைத் தேற்றுதல்.

ஆகுவ தாங்கும்[1]காலத் தழிவது மழிந்து சிந்திப்
[2]போகுவ தயலே நின்று போற்றினும் போதல் [3]செய்யுஞ்
சேகற [4]வுணர்ந்தோர் [5]நின்னி லியாருளர் [6]வருத்தஞ் செய்யா
தேகுதி யெம்மை நோக்கி யிரங்கலை யென்று முள்ளாய்.

(இ-ள்.) (உரிய) காலத்திலேயேஆகவேண்டியது ஆகியேதீரும்: அழியவேண்டியதும் அழிந்துசிதறிப்போகுவதாம்: (அங்ஙனம் அழிந்துபோகவேண்டியதைப்) பக்கத்திலேநின்று பாதுகாத்தாலும் போயேதீரும்: குற்றமற வுணர்ந்தவர் உன்னைக்காட்டிலும் யாவருளர்? வருத்தங்கொள்ளாமற்செல்வாய்: சிரஞ்சீவியே! எம்மைக் குறித்து இரங்கவேண்டா; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]காலத்தாவதும். [2]போவதும். [3]திண்ணம். [4]தெளிந்தோர். [5]நின்னின். [6]வருத்தல். (1384)

167.—கும்பகர்ணன் விபீடணனை யெடுத்துத் தழுவி, 'இன்றோடு உடன்பிறப்பு ஒழிந்தது' என்ன, அவன்பாதத்து விபீடணன் வணங்கல்.

என்றவன் றன்னை மீட்டு மெடுத்துமார் பிறுகப் புல்லி
நின்றுநின் றிரங்கி யேங்கி [1]நிறைகணால் நெடிது நோக்கி
இன்றொடுந் தவிர்ந்த தன்றே யுடன்பிறப் [2]பென்று [3]விட்டான்
வென்றிவெந் திறலி னானு மவனடித் [4]தலத்து வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) என்றுகூறிவிட்டு, (கும்பகர்ணன்) அந்தவிபீடணனை மீண்டும் எடுத்து மார்பினால் அழுந்தத்தழுவிவெகுநேரம் அழுது ஏக்கங்கொண்டு (நீர்) நிறைந்தகண்ணால் நெடிதுநேரம் பார்த்து, '(உனக்கும் நமக்குமுள்ள) உடன்பிறப்பு என்பதாகிய தொடர்பு இன்றோடும் போயிற்றன்றோ!' என்று கூறி(த் தழுவியதை) விட்டான்; வெற்றியும் கொடியபராக்கிரமுமுடையவனை

விபீடணனும் அந்தக் கும்பகர்ணனுடைய அடித்தலத்திலே வீழ்ந்தான்; (எ - று.) —வரவேற்றபோது தழுவியதுபோலவே, கும்பகர்ணன் விடைகொடுத்தபோதும் தழுவினன். பி-ம்:—[1]நீர்பொழி கண்ணின், நீர்க்கணுனெடிது. [2]என்பது, என்முன். [3]என்ன. [4]தலத்தின். (1385)

168.—விபீடணன் கும்பகர்ணனை விட்டுச் செல்லுதல்.

வணங்கினன் வணங்கிக் கண்ணும் வதனமும் மனமும் வாயும்
உணங்கின [1]னுயிரோ டியாக்கையொடுங்கின னுரைசெய் தின்னும்
பிணங்கின லாவ தில்லைப் [2]பெயர்வதென் [3]றெழுந்து [4]போந்தான்
குணங்களா லுயர்ந்தான் சேனைக் கடலெலாங் கரங்கள் கூப்ப.

(இ-ள்.) வணங்கினவனை விபீடணன், வணங்கிக் கண்ணும் முகமும் மனமும் வாயும் உலர்ந்தான்; உயிரும் உடலும் ஒடுங்கினன்; 'பேசி இன்னும் (இந்தக்கும்பகர்ணனோடு) பிணங்குவதனல் ஆகக்கூடிய பயன் ஒன்றுமில்லை: பெயர்வதே (தக்கது)' என்று கருதி, குணங்களாலுயர்ந்தவனை கும்பகர்ணனுடைய சேனைக் கடல் யாவும் கைகூப்பித் (தன்னைத்) தொழப்புறப்பட்டு இராமனைச் சேர்ந்தான்; (எ-று.)—குணங்களாலுயர்ந்தான் - விபீடணன் என்றலுமொன்று. [4]பேர்ந்தான் என்றும் படிக்கலாம். பி-ம்:—[1]வயிரவாக்கை, வயிரயாக்கை. [2]பெயர்வன். [3]உணர்ந்து. [4]போனன். ()

169.—விபீடணன் செல்லக் கும்பகர்ணன் கண்ணில் உதிரநீர் பெருகுதல்.

கள்ளநீர் [1]வாழ்க்கை யேமைக் கைவிட்டுக் காலும் [2]விட்டான்
பிள்ளைமை [3]துறந்தா னென்னப் பேதுறு [4]நிலைய னாகி
வெள்ளநீர் வேலை [5]தன்னில் வீழ்ந்தநீர் வீழ வெங்கண்
உள்ளநீ ரெல்லாம் மாறி யுதிரநீ [6]ரொழுக நின்றான்.

(இ - ள்.) 'கள்ளத்தன்மைபொருந்திய வாழ்க்கையுள்ள எங்களைக் கைவிட்டு, (தான் பிறந்த அரக்கர்) மரபின் தன்மையையுங் கைவிட்ட இந்த விபீடணன், இளம்பிள்ளைத்தன்மையைத் துறந்தான் [பாரபுத்தியையடைந்துள்ளான்]' என்றுகருதி (அவனைப்பிரிந்ததனுற்) கலங்கிய மனத்தையுடையவனாய், (கும்பகர்ணன்), வெள்ளநீரைக்கொண்ட கடலில் வீழுந்தன்மையுள்ள ஆற்றுநீர் (உவமையாகாமற்) பின்னிடுமாறு (தன்)கொடிய கண்ணிலுள்ள நீரெல்லாம் மாறி உதிரநீராகப் பெருக நின்றான்; (எ - று.) —கால் - மரபு. பி-ம்:—[1]வாழ்க்கையோரைக், வாழ்க்கையோமை. [2]விட்டுப். [3]தொடர்ந்தான். [4]மனத்தன். [5]தன்னுள், [6]ஒழுகா நின்றான். (1387)

170.—கும்பகர்ணனது கருத்தை இராமனுக்கு விபீடணன் தெரிவித்தல்.

எய்திய நிருதர் கோனு மிராமனை [1]யிறைஞ்சி யெந்தாய்
உய்திற முடையார்க் கன்றே யறன் [2]வழி [3]யொழுகு முள்ளம்

பெய்திற னெல்லாம் பெய்து [4]பேசினன் பெயருந் தன்மை
செய்திலன் குலத்து மானந் [5]தீர்ந்திலன் சிறிது மென்றான்.

(இ - ள்.) வந்தடைந்த இராட்சசர் தலைவனான விபீடணனும், —இராமனை வணங்கி, 'எந்தாய்! தீமையினின்று தப்புகின்ற கூறுபாட்டையுடையார்க்கல்லவோ தருமவழியிலே மனஞ்செல்லும்? செலுத்தக்கூடிய சாமர்த்தியமெல்லாஞ்செலுத்தி(க் கும்பகர்ணனிடம்) பேசிப் பார்த்தேன்; (தன் மனம்) மாறுந்தன்மையை மேற்கொண்டானில்லை: குலாபிமானம் சிறிதும் குலையப்பெற்றானில்லை' என்று தெரிவித்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]எய்தி. [2]நெறி. [3]ஒழுக்கமுண்டாம், ஒழுக்கமுண்மை, ஒழுக்கமுண்டாய், வழுக்குண்டாய, ஒழுக்குண்டாய. [4]பேசினேன். [5]தீர்ந்தில. (1388)

171.—அதுகேட்ட இராமன் 'விதிவலிது' எனல்.

கொய்[1] திறச் சடையின் கற்றைக் [2]கொந்தளக் [3]கோலக் கொண்டல்
[4]நொய்தினிற் றுளக்கி யைய நின்னெதிர் [5]நும்மு னோனை
எய்[6] துறத் துணித்து [7]வீழ்த்த லினிதன்றென் றினைய சொன்னேன்
செய்திற னினி[8]வே றுண்டோ விதியையார் [9]தீர்க்க கிற்பார்.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கொய்து விடுதற்குரிய தன்மையைவாய்ந்த சடைத்தொகுதியான மயிர்முடியையுடைய அழகிய மேகம்போன்றவனான இராமன்,—(அதுகேட்டு) இலேசாகத் (தலை) துளக்கி, 'ஐயனே! உன்னெதிரே உன்தமையனை அம்பெய்து (உடல்) துண்டுபடும்படி துண்டித்துவீழ்த்தல் இனியதன்றென்றுகருதி இவ்வாறான வார்த்தைகளைக் கூறினேன்: இனி நாம் செய்யக்கூடிய செயல் வேறு உள்ளதோ? விதியைத் தவிர்த்தற்கு உரியவர் யாவர்?' (எ - று)— 'எனவினிதுரைக்கும் வேலை' என்று தொடரும். கொந்தளம் = குந்தலம்; வடசொல். பி - ம்:—[1]திறற், தளிர்ச். [2]கொந்தலர். [3]காலக். [4]நொய்துறத். [5]நுன்முன்னோனை. [6]இறத். [7]வீழ்க்கை. [8]வேறில்லை. [9]தொத்தச்செய்வார், தீர்க்கவல்லார். (1389)

172.—அப்போது இராக்கதசேனை வானரசேனையை வளைத்தல்.

எனவினி துரைக்கும் [1]வேலை [2]யிராக்கதர் சேனை யென்னும்
கனைகடல் கவியின் [3]தானைக் [4]கடலினை வளைந்து கட்டி
முனைதொழின் [5]முயன்ற தாக மூவகை [6]யுலகு முற்றத்
தனிநெடுந் [7]தூளி யார்க்க [8]வார்த்தில [9]பரவை தள்ளி.

(இ - ள்.) என்று இனிதாகச்சொல்லும்போது, அரக்கர்சேனையாகிய ஒலிக்கின்றகடல் வானரசேனையாகிய கடலை வளைந்து நெருக்கிப் போர்த்தொழிலிலே முயன்றதாக, மூவகையுலகையும் முற்றும்படி ஒப்பற்ற மிக்க தூளி நெருங்கவே, சமுத்திரமும் (தன்மீதுபடிந்த அத்தூளியை) நீக்கி ஆரவாரித்தில; (எ - று.)— தூளியைத்தள்ளிப் பரவையார்த்தில - தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி.

பி-ம்:—[1]காலே. [2]இராக்கதச். [3]சேனே. [4]கழியினே. [5]முயன்ருர். [6]உலகுமுற்றும், உலகமுற்ற. [7]தூளியாலே. [8]ஆர்த்தது, தகைவுற்ற. [9]பறவை. (1390)

173.—போர்க்களத்தின் தன்மை.

ஓடின புரவி வேழ மோடின வுருளைத் திண்டேர்
ஓடின மலைக ளோட வோடின [1]வுதிரப் பேரா று
ஆடின கவந்த பந்த மாடின வலகை மேன்மேல்
ஆடின பதாகை யோங்கி [2]யாடின பறவை யம்மா.

(இ - ள்.) (பூமியில்) குதிரைக ளோடின; வேழங்க ளோடின; உருளையைப் பூண்ட திண்ணியதேர்கள் ஓடின; மலைக ளோடுமாறு பெரியஉதிரவாறுகள் ஓடின; கவந்தத்தொகுதிகள் ஆடின;பேய்கள் (இரை மிகுதியாகக்கிடைப்பதுபற்றி) மேன்மேலாடின: (வானத்தில்) பதாகைகள் உயர்ந்து ஆடின; (பருந்துமுதலிய) பறவைகள் (மாமிசம் முதலியவற்றைக் கவருமாறு) வட்டமிட்டன; (எ - று.) —மலைகள்...ஓடின—(போர்வீரராற் செலுத்தப்பட்டு) மலைகள் (மேன்மேல்) வந்துகொண்டேயிருக்க இரத்தப்பேராறுகள் ஓடின எனினுமாம். அம்மா - போர்க்களத்து நிலைமைபற்றிய வியப்புக் குறிக்கும். **சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி.** பி-ம்:—[1]உதிரநீத்தம். [2]ஓடின. (1391)

174.—அரக்கவீரரும் குரக்குவீரரும் அடைந்த நிலை.

மூளையுந் தசையு மென்புங் குருதியும் நிணமு மூரி
வாளொடுங் குழம்பு பட்டார் வாளெயிற் றரக்கர் [1]மற்றவ்
[2]வாளிருங் குருதி வெள்ளத் [3]தழுந்தின கவிக ளம்பொன்
[4]தோளொடு மரனுங் கல்லுஞ் சூலமும் வேலுந் தாக்க.

(இ-ள்.) மூளையும் தசையும் எலும்பும் இரத்தமும் நிணமும் என்பவற்றில் (தாம் கையிலேந்திய) வலிய வாட்படையுடனே, வாள்போன்ற எயிற்றையுடைய அரக்கர், குழம்புபட்டார்கள்: மற்றைக்கவிகள், அழகியபொற்ருேளும் மரனும் கல்லும் சூலமும் வேலுந் தாக்கவே, (அரக்கரான) அவ்வீரரின் மிக்க குருதிவெள்ளத்திலே, அழுந்தின; (எ-று.)—மரனுங்கல்லுந்தாக்க அரக்கர் குழம்புபட்டார்: சூலமும் வேலுந்தாக்கக் கவிகளழுந்தின என்றலுமொன்று. பி-ம்:—[1]இற்ருர், மற்ற. [2]ஆளழி. [3]அழுங்கின, அழுந்திய. [4]தோளெழு. (1392)

175.—அரக்கர்க்கும் வானரர்க்கும் போர்.

எய்தனர் நிருதர் கல்லா [1]லெறிந்தனர் கவிக ளேந்திப்
[2]பெய்தன ரரக்கர் பற்றிப் பிசைந்தன ரரிகள் [3]பின்ரு
[4]வைதனர் [5]யாது தானர் [6]வலித்தனர் வான ரேசர்
செய்தனர் பிறவும் வெம்போர் திகைத்தனர் தேவ ரெல்லாம்.

(இ-ள்.) அரக்கர்கள் (அம்புகொண்டு) எய்தார்கள்; வானரர்கள் (அவ்வரக்கர்மீது) மலையா லெறிந்தனர்; அரக்கர்கள், அவைகளை (க் கைகளால்) ஏந்தி (மீண்டும் வானரர்மீது) எறிந்தார்கள்; வானரர்கள், அவைகளை(க் கைகளாற்) பற்றிப் பிசைந்தார்கள்; பின்வாங்காமல், அரக்கர்கள், திட்டலானார்கள்; வானரர்கள், (அரக்கர்களைப்) பற்றியிழுக்கலானார்கள்; (இவ்வண்ணம்) போர் செய்தாரின் மற்றுமுள்ள செயலையும் கொடும்போரையுங்கண்டு, தேவர்களும், திகைத்தார்கள்; (எ - று.)—யாதுதாநர் = அரக்கர். பி-ம்:—[1] எறிந்தன. [2] பெய்தன. [3] பின்றூர். [4] வைதன. [5] யாதுந்தாழா. [6] வதைத்தனர், வலிந்தனர். (1393)

176.—கும்பகர்ணன் அங்குத் தன்தேரினை யோட்டிக் கொண்டு வருதல்.

நீரினை யோட்டுங் காற்றுங் காற்றெதிர் நிற்கு நீரும்
[1] போரினை யாக வேன்று பொருகின்ற பூசல் நோக்கித்
தேரினை யோட்டி வந்தான் திருவினைத் தேவர் தங்கள்
ஊரினை நோக்கா வண்ண [2] முதிரவே னோக்கி யுள்ளான்.

(இ-ள்.) (புயல்மழையில் மழை) நீரை யோட்டுகின்ற காற்றும், காற்றை யெதிர்த்து நிற்கின்ற மழைநீரும், (தம்) போருக்கு உவமையாக (அரக்கரும் வானரரும்) எதிர்த்துப் பொருகின்ற போரைப்பார்த்து,—இலக்குமிதேவியைத் தேவர்களினூரை நோக்காதபடி (எப்போதும்) இரத்தம்படிந்த வேலாயுததைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவனாகிய கும்பகர்ணன்,—(தன்) தேரினை (அங்கு) ஓட்டிக் கொண்டு வந்தான்; (எ-று.)

திருவினைத் தேவர் தங்களூரினை நோக்காவண்ணம் உதிரவேனோக்கியுள்ளான் - தன்வேற்படைவலியால் தேவசம்பத்தைத் தனக்கேயுரியதாகச் செய்தவனென்றபடி. பி-ம்:—[1] போரினையாவ மென்னப், போரினையாயவென்னைப், போரினையாயவென்ன, போரினையாயவென்னு, போரினையாகவென்று, போரினைவாக வென்று. [2] உதிரவேநோக்கியுள்ளான். (1394)

177.—மூன்றுகவிகள்-கும்பகர்ணன் வானரரைப்படுத்தின பாடு தெரிவிக்கும்.

ஊழியிற் பட்ட [1] காலி னுலகங்கள் பட்டா லொப்பப்
பூழியிற் [2] பட்டுச் செந்நீர்ப் புணரியிற் [3] பட்டுப் [3] பொங்குஞ்
சூழியிற் பட்ட நெற்றிக் களிற்றொடுந் [4] துரந்த தேரின்
ஆழியிற் பட்ட வன்றே யவனியிற் [5] பட்ட வெல்லாம.

(இ-ள்.) பூமியிற்பொருந்திய வானரங்களெல்லாம்,—யுகாந்த காலத்தில் வீசுகின்ற காற்றில் உலகங்கள் அகப்பட்டவற்றை யொப்பப் புழுதியிலகப்பட்டும் இரத்தச் சமுத்திரத்திலகப்பட்டும், விளங்குகின்ற முகபடாத்தோடுபட்டமுங் கட்டியநெற்றியை யுடைய யானைகளிலும் செலுத்திய தேரின்சக்கரங்களிலும் அகப்

பட்டும், இறந்து போயின; (எ-று.)—அன்றே-ஈற்றசை: தேற்றமுமாம். களிற்றொடும்-வேற்றுமைமயக்கம். பட்ட-முற்றும், பெயரும். பி-ம்:—[1]காலத்து. [2]பட்ட. [3]பொங்கச். [4]தொடர்ந்த. [5]பட்டது. (1395)

பற்றினன் வசந்தன் றன்னைப் பனைத்தடங் கைகளாலே
யெற்றின னிவனை மீள விடவொண்ணா தென்று சொல்லிக்
கொற்றமு முடைய னென்னாக் குழம்பெழப் பிசைந்து கொண்டு
நெற்றியிற் றிலத மாக விட்டனன் நிகரில் லாதான்.

என்று ஒருபாடல் இங்கே ஒருபிரதியிற் காண்கின்றது. இப்பாடலுக்கு ஏற்ப, உத்தரகாண்டத்து அசுவமேதப் படலத்து 228-ஆம் செய்யுளில் "வயந்தனைப் பிசைந்து" என வருகின்றது.

178. [1]குன்றின்மீ தெறியும் பாரிற் [2]புடைக்கும்வெங் [3]குரங்கைப் பற்றி, ஒன்றுகொண் டொன்றை யெற்று முதைக்கும்விட்டுழக்கும் வாரித், தின் றுதின் [4]றுமிழும் [5]பற்றிச் சிரங்களைத் திருகுந் தேய்க்கும், மென்றுமென் [6]றுமிழும் விண்ணில் [7]வீசுமேற் [8]பிசைந்து பூசும்.

(இ-ள்.) (அப்போது கும்பகர்ணன்),—கொடிய குரங்குகளைப் பற்றி மலைமீதெறிவான்: பூமியிற்புடைப்பான்: ஒன்றைக் கொண்டு மற்றொன்றை மோதுவான்; (சிலவற்றைக் காலினால்) உதைப்பான்; (சிலவற்றைப்போக)விட்டு(க் காலினால்) துவைப்பான்; (சிலவற்றை) வாரித்தின்றுதின்று உமிழ்வான்; (சிலவற்றைப்) பிடித்துத் தலைகளைத் திருகுவான்; (சிலவற்றைப் பூமியிற் கையினால்) தேய்ப்பான்; (சிலவற்றை வாயிற் போட்டுக்கொண்டு) மென்று மென்று (தரையில்) உமிழ்வான்; (சிலவற்றை) வானத்தின் மேல் தூங்கிவீசுவான்; (சிலவற்றைப்) பிசைந்து (அவற்றின் இரத்தங்களைச் சந்தனம்போல உடம்பின்மேற்) பூசிக்கொள்வான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]குன்றுகொண்டெறியும். [2]குதிக்கும். [3]கூலம். [4]உமியும். [5]அள்ளிச். [6]இழிச்சும்வீர. [7]வசந்தனைப், வீசிடும். [8]மெய்யிற். (1396)

179. [1]வாரியி [2]னமுக்குங் கையான் மண்ணிடை [3]யடிக்கும் வாரி
நீரிடைக் [4]குமிழி யூட்டு [5]நெருப்பிடைநிமிர வீசும்
தேரிடை யெற்று மெட்டுத் [6]திசையினுஞ் செல்லச் சிந்தும்
[7]தூரிடை [8]மரத்து மோது மலைகளிற் புடைக்குஞ் சுற்றி.

(இ - ள்.) (பின்னும் கும்பகர்ணன்—சிலவானரவீரர்களைச்) சமுத்திரத்தில் தோய்ப்பான்: (சிலவானரவீரர்களைக்) கையினால் வாரியெடுத்துத் தரையில் தாக்குவான்: (சிலரை) நீரில் மூழ்கச் செய்வான்: (சிலரை) நெருப்பினில் நேராக உயர்ந்துநிற்கும்படி வீசுவான்; (சிலவானரவீரர்களைத்) தேரிலேயெற்றுவான்; (சிலவானரர்களை) எட்டுத்திக்கிலும் சிதறிக்கிடக்கும்படி இறைத்துவிடுவான்; (சிலவானரர்களை) அடிமரத்தில் மோதுவான்; (சிலவானரர்களைச்) சுழற்றி மலைகளிலேபுடைப்பான்; (எ - று.)—மரத்

துத்தூரிடையெனமாற்றுக. மாறிமாறிக் குன்றின்மீதெறிதல் முதலிய தொழில்களைச் செய்வதனால், "குன்றின்மீதெறியும் பாரிற்புடைக்கும்" என்று கீழே சொன்னவர், இச்செய்யுளிலும் 'மண்ணிடையடிக்கும் மலைகளிற் புடைக்கும்" என்று கூறினர். பி-ம்:—[1]வாரினன், வாரியை. [2]முகக்கும், முக்கும். [3]தேய்க்கும். [4]சுரிக்கநீட்டும், குவிக்குமப்பால். [5]நெருப்பெழ. [6]திசைகளும். [7]தாருடை. [8]மரத்தின். (1397)

180.—அப்போதைய படுகள நிலை.

[1]பறந்தன ரமர ரஞ்சிப் பல்பெரும் [2]பிணத்தைப் புல்லி
நிறைந்தன பறவை யெல்லா நெடுந்திசை நான்கு நான்கும்
மறைந்தன பெருமை [3]தீர்ந்த மலைக்குலம் வற்றி வற்றிக்
குறைந்தன குரக்கு வெள்ளங் கொன்றனன் [4]கூற்றுங் கூச.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு) யமனும் அஞ்சும்படி குரங்குவெள்ளத்தைக் (கும்பகர்ணன்) கொல்லலாயினன்: (அதுகண்டு) தேவர்கள், அஞ்சியோடிப் போகலாயினர்; பலபிணங்களைத் தழுவிப் பறவைகளெல்லாம் நிறைந்தன; (அன்றியும்) பெருந்திசை நான்கும் நான்கு மூலைத்திசைகளும் மறையலாயின; மலைக்குலம் பெருமை தீர்ந்தனவாய் (அளவினால்) வற்றிக்குறைந்தன; (எ - று.)

இறந்துவிழும் வீரர்களின் உடற்றசையை யுண்பதற்காகப் பறவைகள் நிறையவே திசைகள் மறைந்தன: பிணக்குவியல் மலையினும் மிக ஓங்கித் தோன்றுவதனால், 'ஓங்கல்' என்று சிறப்பித்துக் கூறுமாறு இருந்த மலைகள் பெருமை தீர்ந்தன என்க. போரில் இருதிறத்துவீரர்களும் பிடுங்கியெறிவதனால் மலைக்குலம் வற்றிக்குறைந்தன என்றுருமுளர். பி-ம்:—[1]மறைந்தனர், பறைந்தனர். [2]பிணத்தின்பம்மல். [3]ஆன்றமலைக்குலம் வாங்கி யெற்றக். [4]கூற்றம்.. (1398)

181.—மூன்றுகவிகள் - வானரர்களால் கும்பகர்ணனிடத்து ஒன்றுஞ் செய்யலாகாமையைத் தெரிவிக்கும்.

[1]மற்றினி [2]யொருவர் மேலோர் மரநெடுங் கற்கள் [3]வீசப்
[4]பெற்றில [5]மாது [6]மன்றே [7]யின்றுடும் பெறுவ [8]தாதும்
[9]அற்றன [10]தீங்கு மென்னு வரிக்குலத் தலைவர் [11]பற்றி
எற்றின [12]வெறிந்த வெல்லா மிணைநெடுந் தோளி னேற்றான்.

(இ - ள்.) 'இனி, ஒருவர்மேலெறிவதற்கு ஒருமரமாவது கற்களாவது பெறுதவராவோம் [மரம் கற்கள் எல்லாவற்றையும் இன்றே யெறிவோம்]; நிச்சயம்; இன்றைக்கே எதையும் [மிக்க வெற்றியையும்] பெறுக: தீங்குமற்றன' என்று சொல்லிக்கொண்டு வானரவீரர்கள் பற்றிமோதியனவும் வீசியெறிந்தனவுமான (மரம் கற்களாகிய) எல்லாவற்றையும், (கும்பகர்ணன் தன்னுடைய) இரு பெருந்தோள்களால் தாங்கிக் கொண்டான்;(எ-று.)

பெறுவது - வியங்கோள் முற்று: "கொள்ளப்படாது மறப்பதறி விலேன்கூற்றுக்களே" என்ற இடத்துப்போல. பி-ம்:—[1]மற்றிலே. [2]ஒருவன். [3]வைக்கப். [4]பெற்றிலர். [5]ஆகும், வாழும். [6]என்றே. [7]எம்மொடும். [8]ஆமே. [9]அற்றிலன். [10]ஆகும். [11]ஆற்றி. [12]எல்லா மெற்ற. (1399)

182. கல்லொடு மரனும் வேருங் கட்டை யுங் காலில் [1]தீண்டும்
புல்லொடு பிறவு[2]மெல்லாம் பொடிப்பொடி யாகிப் போன
இல்லைமற் றெறியத் தக்க வெற்றுவ [3]சுற்று [4]மென்னப்
பல்லொடும் [5]பல்லு மென்று பட்டன குரங்கு முட்டி.

(இ - ள்.) காற்றுப்போல் தீண்டுகின்ற கற்கள் மரங்கள் வேர்கள் கட்டைகள் புற்கள் மற்றும் யாவும் (வானரர்களினு லெறியப்பட்டுப்) பொடிப்பொடியாய்ப் போய்விட்டன; (எப்புறத் திலும்) இனி யெறியத்தக்கவையும் மோதத்தக்கவையும் இல்லை என்று கருதிக் குரங்குகள் பல்லோடு பல்லைக்கடித்துக்கொண்டு (கும்பகர்ணனை) முட்டி இறந்திட்டன; (எ - று.)

"புறக்காழனவே புல்லெனப்படுமே" என்பவாதலால் புறக்கா ழனவான மூங்கில் தென்னை பனை முதலியன, இங்கே புல்லெனப் பட்டன; ஆகவே, அகக்கா ழுடையவை மரமெனப்பட்டன வென்க. புல் - திருணம் எனின், சிறப்பின்று. பி - ம்:—[1]தண்டு. [2]என்னப். [3]சற்றும். [4]என்னுப். [5]பல்லை. (1400)

183. குன்றின்வீழ் [1]குரீஇக்கு ழாத்திற் குழாங்[2]கொளக் குறித்துக்
சென்றுமே[4]லெழுந்து பற்றிக் கைத்தலந் தேயக் குத்தி[[3]கூடிச்
வன்றிற லெயிற்றூற் கவ்வி வள்ளுகிர் மடிய[5]க் கீளா
ஒன்றுமா கின்ற தில்லை யென்[6]றிழிந் தோடிப் போன.

(இ - ள்.) (சிலவானரங்கள்) கூட்டமாகுமாறு ஒன்றுகூடி யெண்ணி, மலையின்மேல்வீழ்கின்ற குருவிக்கூட்டங்கள்போலக் கூட்டமாகப் போய்(க் கும்பகர்ணன்) மீதேறி (அவனைப்) பிடித்துக் கொண்டு, (தமது) கைவருந்தும்படிகுத்தியும் மிக்கவலிமையை யுடைய பற்களினுற்கௌவியும் கூரியநகங்கள் நுனிமடங்கும்படி கீண்டும், (நம்மாற்) செய்யக்கூடியது ஒன்றுமில்லை யென்று அறிந்து (அக் கும்பகர்ணனது உடம்பினின்றும்) இறங்கி ஓடிப் போவனவாயின; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]குருவியென்னக், அருவி போலக். [2]கொண்டுகுறித்து, கொடுகுதித்து, கொளக்குதித்து. [3]கூடச். [4]வீழ்ந்து, விழுந்து. [5]அள்ளி, நூறி, ஊன்றி. [6]இரிந்து ()

184 —நீலன் விட்ட மலையைக் கும்பகர்ணன் பொடியாக்கிச் சிரித்தல்.

மூலமே [1]மண்ணின் மூழ்கிக் கிடந்ததோர் பொருப்பை முற்றும்
[2]காலமே லெழுந்த கால்போற் கையினுற் [3]கடிதின் வாங்கி
[4]நீலன்மே னிமிர்ந்த தாங்கோர் நெருப்பெனத் [5]திரித்து விட்டான்
சூலமே கொண்டு நூறி முறுவலுந் [6]தோன்ற நின்றான்.

(இ-ள்.) (அப்போது) நீலனென்னும் வானரன்,—அடிப்பகுதி பூமியில் மூழ்கிக்கிடந்ததான ஒப்பற்றதோர்மலையை முழுதும் யுகாந்தகாலத்தில் மேலெழுந்துவீசிய கடுங்காற்றுப்போல (உக்கிரமாக) விசையுடனே (தன்)கையினால் பெயர்த்தெடுத்து, வானத்திலோங்கியதான ஒரு நெருப்புப்போல (வெம்மை பிறக்க) அங்கிருந்து சுழற்றிவிட்டான்; கும்பகர்ணனும் (தன்) சூலத்தைக்கொண்டு (அதனைப்) பொடியாக்கிப் புன்சிரிப்புத் தோன்ற நின்றான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]மூழ்கிமண்ணிற். [2]காலமே. [3]வாங்கிநின்று. [4]நீலனுமரக்கன்மேலே நெருப்பெழச். [5]சுழற்றி, திருப்பி. [6]தோன்றி, தோற்றி. (1402)

185.—நீலன் கும்பகர்ணனோடு மல்லயுத்தஞ் செய்தல்.

பெயர்ந்தொரு சிகரந் தேடி னச்ச[1]மாம் [2]பிறர்க்கு மென்னுப்
புயங்களே படைக ளாகத் [3]தேரெதி ரோடிப் புக்கான்
இயங்களுங் கட லு மேகத் [4]திடிகளு [5]மொழிய யாரும்
பயங்கொளக் கரங்க [6]ளோச்சிக் குத்தினு னுதைத்தான் பல்கால்.

(இ-ள்.) மீண்டும் ஒரு மலையைத் தேடிக்கொண்டு திரிந்தால் (அப்போது) மற்ற வானரங்களுக்கும் அச்சம் நேரிடுமென்று கருதி(த் தன்) புயங்களே படைக்கலமாக(க் கும்பகர்ணனது) தேருக்கெதிரே ஓடிப்போய், (நீலன்,) பலவகை வாச்சியங்களும் கடலும் மேகத்திடிகளும் பின்னடைய [பெருஞ்சத்தமுண்டாக] யாவரும் அஞ்சும்படி கைகளால் ஓங்கிக்குத்தினான்; பல்முறையுதைத்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]ஆய்ப். [2]பிறக்கும். [3]தேரிடை. [4]இடிகளுள். [5]யாருமெய்ப்ப, இடியயாரும், இழிய யாரும். [6]வீசிக். (1403)

186.—நீலன் தோற்றல்.

கைத்தலஞ் [1]சலித்துக் காலுங் [2]குலைந்துதன் [3]கருத்து [4]முற்றுன்
நெய்த்தலை [5]யழலிற்காந்தி யெரிகின்ற நீலன் றன்னை
[6]எய்த்துயிர் பதைப்ப வன்னு னெற்றினு [7]னிடது கையால்
[8]முத்தலைச் சூல மோச்சான் வெறுங்கையா [9]னென்று முன்பன்.

(இ-ள்.) கைத்தலஞ் சலித்துப்போய், காலும் வருந்தித் தன் கருத்தும் நிறைவேறப்பெறுமல் நெய்யைத் தன்னிடத்துக்கொண்ட நெருப்புப்போல உக்கிரங்கொண்டு எரிகின்றநீலனென்னும் வானரவீரனை, வலியவனுன அந்தக் கும்பகர்ணன்,—(இவன் ஆயுதத்தைக் கொள்ளாத) வெறுங்கையையுடையவனென்று கருதி, (தன்னிடத்திலுள்) முத்தலைச் சூலத்தை ஓங்கியெறியாது இளைத்து உயிர் பதைக்கும்படி (தனது) இடக்கையாற் புடைத்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]சலிக்கக். [2]ஓய்ந்து. [3]கருமம். [4]முற்றி. [5]அனலிற். [6]கைத்துயிர் குடிப்பலென்னு, எற்றுயிர்குடிப்பலென்னு. [7]இடத்துக். [8]மொய்த்தலைச், மெய்த்தலைச். [9]என்று வெள்கி. (1404)

187.—அதுகண்ட அங்கதன் ஓர் மலையைப் பிடுங்கி யெறிய, கும்பகர்ணன் அதைத் தன்தோளினு லேற்றல்.

ஆண்டது நோக்கி நின்ற வங்கத [1]னுண்டுச் சால
நீண்டதோர் நெடுந்திண் குன்ற நிலமுது [2]காற்ற [3]வாங்கி
மாண்டன னரக்கன் தம்பி யென்றுல கேழும் வாழ்த்தத்
தூண்டின னதனை யன்னு னொருதனித் தோளி னேற்ருன்.

(இ-ள்.) அப்போது அதனைப் பார்த்துநின்ற அங்கதன், (நாம் குறுக்கிடாவிட்டால் நீலனைக் கொன்றிடுவானென்று கருதி) அங்கே மிக நீண்டதாகிய ஒரு பெரிய வலிய மலையைப் பூமிதேவியானவள் (தன்) முதுகை யாற்றிக்கொள்ளும்படி பெயர்த்து, 'அரக்கன் தம்பி மாண்டனன்' என்று ஏழுலகத்தவரும் (தன்னை) வாழ்த்தும்படி (அவன்மீது) எறிந்தான்: அம்மலையை, அக்கும்பகர்ணன், ஒப்பற்ற தன்னொருதோளில் தாங்கிக்கொண்டான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]ஆழிதன்னுள். [2]ஆற்றி. [3]நீக்கி. (1405)

188.—குன்றம் தூளானதுகண்டு குரங்குச்சேனை மனவுறுதி குறைய, அங்கதன் சீற்றத்துடன் பின்வாங்காது நிற்றல்.

ஏற்றபோ தனைய குன்ற மெண்ணருந் துகள தாகி
வீற்று[1]வீற் ருகி யோடி விழுதலுங் கவியின் வெள்ளம்
ஊற்றமே தெமக்கென் [2]றெண்ணி யுடைந்தது குமர [3]னுற்ற
சீற்றமுந் தானு நின்ருன் [4]பெயர்ந்திலன் [5]சென்ற பாதம்.

(இ-ள்.) (அங்ஙனம் கும்பகர்ணன்) ஏற்றபோது, அந்தக் குன்றமானது எண்ணுதற்கு அரிய தூளாகிச் சின்னபின்னப்பட்டுச் சிதறுண்டு வீழ்தலும், குரங்குத்தொகுதி 'எமக்குப் பற்றுக்கோடாவது யாது உள்ளது? [எதுவுமில்லை]' என்று கருதி நிலைகெட்டது; அங்கத குமாரனே, (முன்) வைத்த பாதத்தைப் பின்வைக்காதவனாய்(எறிந்தகுன்றம் எதிரியைஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாது போனமையாலான) சீற்றமும் தானுமாக நின்ருன்; (எ-று.) பி-ம்:—[1]வீற்ருக. [2]அஞ்சி. [3]ஏற்ற, ஏற்றுச். [4]பெயர்த்திலன். [5]சென்று. (1406)

189.—கும்பகர்ணன் வீசிய வயிரத்தண்டை அங்கதன் தன் கையாற் பிடித்துக் கொள்ளல்.

இடக்கையா லரக்க [1]னுங்கோ ரெழுமுனை வயிரத் தண்டு
[2]தடுக்கலாந் தரத்த [3]தல்ல [4]வலியது [5]தருக்கின் வாங்கி
மடக்குவா [6]யுயிரை யென்னு வீசின னதனை மைந்தன்
தடக்கையாற் பிடித்துக்கொண்டான் வானவர் தன்னை வாழ்த்த.

(இ-ள்.) (அப்பொழுது) கும்பகர்ணன்,—(தான் சென்ற) அப்போர்க்களத்திலே எழுந்த [கூரிய] முனையையுடையதும் தடுக்கக்கூடிய தன்மையையுடையதாகாததுமான வலியதொரு வயிரத்தண்டை இடக்கையினுற் கருவத்தோடு எடுத்து, '(இவ்வங்கதனது)

டயிரை ஒழிப்பாய்' என்றுசொல்லி வீசினன்; அதனை, அங்கத குமாரன், தன்னை வானவர் வாழ்த்தும்படி பெரிய கையினாற் பிடித்துக்கொண்டான்; (எ - று.)—எழுமுனை-வினைத்தொகை. இனி, எழு என்பது ஒரு படைக்கலம்; அதுபோன்ற முனையை யுடைய வயிரத்தண்டு எனினுமாம். பி-ம்:—[1]ஆண்டோர். [2]கடக்க லாம். [3]அன்றும், அன்று. [4]வலியினாற். [5]கடிதின், கடிது. [6]ஆவி. ()

190.—தண்டுடன் கும்பகர்ணன்தேர்முன் அங்கதன் குறுகிநிற்றல்.

பிடித்தது சுழற்றி [1]மற்றப் பெருவலி யரக்கன் தன்னை
இடித்துரு மேறு [2]குன்றத் தெரிமடுத் [3]தியங்கு மாபோல்
அடித்துயிர் குடிப்ப னென்னு வனல்விழித் தார்த்து மண்டிக்
கொடித்தடந் தேரின் [4]முன்னர்க் குதித்தெதிர் குறுகி நின்றான்.

(இ - ள்.) பின்பு பிடித்த தண்டாயுதத்தைச் சுழற்றிக் கொண்டே, 'மிக்க வலிமைபடைத்த அரக்கனான அந்தக்கும்ப கர்ணனை (இந்தத்தண்டாயுதத்தால்) அடித்து உயிரைக் குடிப் பேன்' என்றுசொல்லி ஆரவாரித்து அனற்பொறி புறப்பட விழித்து மூண்டு, (அங்கதன்),—இடித்தவண்ணம் பேரிடி மலை யிலே நெருப்பைப் பரப்பிக்கொண்டு சஞ்சரிப்பது போலக் கொடி கட்டிய பெரியதேரின் முன் குதித்து, அந்தக் கும்பகர்ண னெதி ரிலே நெருங்கி நின்றான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]மாற்றி. [2]குன்றை. [3]இறுக்கும். [4]மீது. (1408)

191.—கும்பகர்ணன் அங்கதனை வினவுதல்.

நின்றவன் றன்னை [1]யன்னு னெருப்பெழ நிமிர நோக்கிப்
பொன்றவந் தடைந்த தானைப் புரவல னொருவன் றானே
அன்றவன் மகனோ வெம்மூ [2]ரனன்மடுத் தரக்கர் [3]தம்மை
வென்றவன் றானோ யாரோ [4]விளம்புதி விரைவி னென்றான்.

(இ - ள்.) (தன்னெதிரே குறுகிவந்து)நின்றவனான அங்கதனை அந்தக் கும்பகர்ணன் நெருப்புப்பொறி புறப்பட (முகத்தை) எடுத் துப்பார்த்து, '(நீ) இறக்குமாறு என்னிடம்வந்துசேர்ந்த வானர சேனைத் தலைவனான சுக்கிரீவனோ? அன்றெனில், அவனுடைய மகனான அங்கதனோ? (அன்றெனில்), எம்முடைய ஊரிலே நெருப் பிட்டு அரக்கரை வென்றவனான அநுமனோ? யாரோ? விரைவினிற் சொல்லுவாய்' என்று வினவினான்; (எ - று.)

'பொன்றவந்தடைந்த' என்பதை 'மகனோ', 'வென்றவனோ' என்றவற்றோடுங் கூட்டுக. வாலியின் புத்திரனான அங்கதன் சுக்கிரீ வனுக்கும் மகன் முறையாதல் அறிக. மூன்றாமடியின் முதலில், அன்று - அன்றி என்ற வினையெச்சத்தின் திரிபு: இனி, அன்று அவன் - (இராவணனைக்) கோபித்த அவ்வாலியினுடைய மகனோ? எனினுமாம். பி-ம்:—[1]நோக்கி நெருப்புகவிழித்து நீயிப், அன்னு னெருப்புற நோக்கி நீயிப். [2]அழல். [3]மாள. [4]சொல்லுதி. (1409)

192.—அங்கதன் தான் இன்னானென்பதைத் தெரிவித்து, உன்னை வாலினாற் கட்டிக்கொண்டுபோய் இராமனிடஞ் சேர்ப்பேனெனல்.

நும்முனை வாலிற் சுற்றி நோன்றிசை [1] நான்குந் தாவி
மும்முனை நெடுவே லண்ணன் முளரியஞ் சரணந் [2] தாழ்ந்த
வெம்முனை [3] வீரன் மைந்த [4] னின்னையென் வாலின் வீக்கித்
தெம்முனை யிராமன் பாதம் வணங்கிடச் [5] செல்வ னென்றான்.

(இ - ள்.) உன்னுடைய அண்ணனான இராவணனை வாலினாற் சுற்றி வலியதிசை நான்கிலுந் தாவி (ச் சென்று), மூன்று முனையைக் கொண்ட நீண்ட வேற்படையை யேந்திய பெருமையிற் சிறந்தவனான சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற அழகிய திருவடிகளில் வணங்கிய கொடிய போர்செய்ய வல்ல வீரனாகிய வாலியின் மைந்தன், (யான்); (நான் என் தந்தையையொப்ப), உன்னை என்வாலினாற்கட்டி, பகைவரோடு முனைந்து பொருகின்ற இராமபிரானுடைய பாதத்தை வணங்கும்படி செய்வேன் என்றான்; (எ - று.) பி-ம்:—[1] நாலும் பாய்ந்த. [2] சார்ந்த. [3] வாலி. [4] நின்னையும். [5] செல்வென். (1410)

193.—கும்பகர்ணன் அங்கதன் கூறியதைப் பிறகுறிப்பு வகையாற் கொண்டாடுதல்.

உந்தையை மறைந்தோ ரம்பா லுயிருண்ட வுதவி யோற்குப்
பந்தனைப் பகையைச் [1] செற்றுக் [2] கொடுக்கிலை யென்னிற் பாரோர்
நிந்தனை நின்னைச் [3] செய்வர் நல்லது நினைந்தாய் [4] நேரே
வந்தனை புரிவ ரன்றே வீரராய் வசையிற் றீர்ந்தார்.

(இ - ள்.) (தான்) மறைந்துநின்று உன் தந்தையை ஓரம்பினால் உயிர்கொண்ட உபகாரிக்குக் கட்டாகவுள்ள பகையை அழித்துக் கொடாமற்போனால், உலகத்தோர் உன்னை நிந்தனை செய்வார்கள்; நல்லகாரியத்தைச் செய்யக் கருதினாய்; வீரராய்க் குற்றமற்றவர் (உன்னை) நேரே (கண்டு) வணங்குவாரன்றோ? (எ - று.)

உன் தந்தையைக்கொன்று உன்திறத்து அபகாரஞ்செய்தவனுக்கு நீ உதவிசெய்யத் தேடுவதனால் உன்னை உலகத்தோர் நிந்தனை புரிவர். வீரரானவர் உன்னை அவமதிப்பர்; நீ நினைந்தசெயல் நல்லதன்று என்பது, கருத்து; வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி. பந்தநா = தொகுதி: வடசொல். பி-ம்:—[1] வென்று. [2] காட்டலை. [3] சொல்வார். [4] வேறே. (1411)

194.—கும்பகர்ணன் நீ என்னால் வெல்லப்படுவாயெனல்.

இத்தலை [1] வந்த தென்னை யிராமன்பால் வாலி னீர்த்து
வைத்தலை [2] நுதலி யன்று வானவர் [3] மார்பிற் றைத்த
முத்தலை யயில்வி னுச்சி முதுகுற மூரி [4] வால்போல்
கைத்தலங் [5] கா லுந் தூங்கக் கிடத்தலைக் கருதி யென்றான்.

(இ - ள்.) (நீ) இங்கே வந்துள்ளது, (என்னை) இராமனிடத்து (உன்) வாலாற்கட்டி யீர்த்துக்கொண்டு போய் வைத்தலைக் கருதியன்று: வானவரின் மார்பிலே தைத்த மூன்று தலையைக்கொண்ட வேற்படையின் கூரிய முனை (உன் மார்பிலுந்தைத்து) முதுகின் வழியாக வெளிப்பட (அதனால் உயிரழிந்து) வலிய வால்போலவே (உன்னுடைய) கையும் காலும் தொங்கிக்கிடத்தலைக் கருதியாகு மென்றான்; (எ - று)

நீ என்னை வாலினாற் கட்டிக்கொண்டுபோவேனென்றது - நடவாத காரியம்: என் முத்தலைவேல் உன் மார்பிற் பாய்ந்து முதுகின் வழியாய் வெளிப்பட, அதனால் நீ உயிர்நீங்கி உன் கையும் காலும் தொங்குவதே நடக்கப்போகின்ற செயலென்று கும்பகர்ணன் கூறினனென்க. உச்சி - கூரியமுனை. பி - ம்:—[1]வந்த. [2]கருதியென்றால். [3]மரபிற்றீர்ந்த. [4]வாலீற். [5]அவையுநல்கிக். (1412)

195.—அங்கதன் கையிலிருந்த வயிரத்தண்டு கும்பகர்ணன் மீது பட்டதனாற் பல துண்டமாதல்.

அற்றவ னுரைத்த லோடு மனல்விழித் தசனி குன்றத்து
உற்றது போலு [1]மென்னு மொலிபட வுலக முட்கப்
பொற்றடந் தோளின் வீசிப் [2]புடைத்தனன் பொறியிற் சிந்தி
இற்றது நூறு கூறு யெழுமுனை வயிரத் தண்டு.

(இ-ள்.) அந்தக் கும்பகர்ணன் அவ்வாறானசொல்லைச் சொன்னவுடன்,—(அங்கதன்) நெருப்புப்பொறி புறப்படவிழித்து, இடி மலைமீது வீழுந்தது போன்ற ஒலி தோன்றவும் உலகத்தோர் அச்சங்கொள்ளவும், அழகிய பெரிய தோளில் (வயிரத்தண்டை) வீசி(க் கும்பகர்ணனை)ப் புடைத்தான்; (கும்பகர்ணனுடல் மிக வலியதாகையால் அவன்மீதுபட்டதும் வீசிய) எழுமுனைவயிரத் தண்டம், தீப்பொறிபோற் சிதறுண்டு நூறுகூறாய் முறிந்திட்டது; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]என்ன. [2]புடைத்தன. (1413)

196.—அங்கதன் தோற்கையில் அநுமான் வருதல்.

தண்டிறத் தடக்கை யோச்சித் [1]தழுவிய தறுக ணானைக்
கொண்டிறப் புறுவ னென்னாத் [2]தலையுறக் குனிக்குங் காலைப்
[3]புண்திறப் புறவ லாளன் கையினாற் புடைந்து குத்த
[4]மண்திறப் பெய்த வீழ்ந்தான் மாருதி யிமைப்பின் வந்தான்.

(இ-ள்.) தண்டாயுதம் முறியவே, (அங்கதன்,—தன்) பெரிய கைகளை உயரத்தூக்கி '(போர்க்கு) வந்துள்ள கொடியனை கும்பகர்ணனைப் பற்றிக்கொண்டு (இவனை) இறப்புறச் செய்வேன்' என்றுசொல்லி, (அவனைப் பற்றிக்கொள்ளுமாறு) தலைப்புறம் கீழேபொருந்தக் குனிந்தபோது,—வன்மையையுடையவனான அந்தக்கும்பகர்ணன்,—கோபித்து (உடலிற்) புண் பல தோன்றுமாறு கையினாற்குத்த, (அங்கதன் அதனைத் தாங்கமாட்டாது அறிவு தப்பிப்) பூமி பிளவுபடும்படி கீழ்வீழ்ந்தான்: ஓரிமைப் பொழு

திற்குள் அநுமான் அங்கு வந்தான்; (எ - று.)—உறுவன்=உறுவிப்பன்;—பிறவினைப்பொருளில் வந்தது. பி - ம்:—[1]தழுவியத். [2]தரையினிற் குனிக்கின்றானைப், தலையுறக்குத்துங்காலைப், தரைமிசைக் குதிக்கின்றானைப். [3]புண்டிறப் போர்வன்யாக்கை, புண்டிறப்புறுவல்யாக்கை. [4]மண்டுறப்பெய்து. (1414)

197.—அங்கதன்மார்பிற் சூலத்தைக் கும்பகர்ணன் எறியத் தொடங்கியபோது அனுமான் மலையைப்பறித்து அவன் மீதுஎறிதல்.

மறித்தவ னவனைத் தன்கை வயிர [1]வாட் சூல மார்பிற்
குறித்துற வெறிய லுற்ற காலையிற் குன்ற மொன்று
பறித்தவ னெற்றி முற்றப் [2]பரப்பிடைப் [3]பாக முள்ளே
[4]செறித்தெனச் சுரிக்க வீசித் தீர்த்தனை வாழ்த்தி யார்த்தான்.

(இ - ள்.) அந்தக்கும்பகர்ணன் மறுபடியும் அந்த அங்கதனைத் தன் கையிலேயுள்ள உறுதிபொருந்திய கூரிய சூலாயுதத்தை மார்பிலே குறியாகப் பொருந்த எறியத் தொடங்கிய பொழுது, (அநுமான் குறுக்கிட்டு), குன்றமொன்றைப் பறித்து அவன் நெற்றி முழுவதும் பரவிய இடத்தையுடைய அந்தமலைப்பகுதி உள்ளே பொத்தியுள்ள தென்னுமாறு உள்ளேபதிய வீசிப் பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய இராமனை வாழ்த்தி யாரவாரித்தான்; (எ-று.)—மறித்தவன் அவனை-(தன்னைப் போரில்) மடக்கியவனாகிய அந்த அனுமானை எனினுமாம். பி - ம்:—[1]வான். [2]பார்ப்பிடை. [3]பாதியுள்ளே, பாகமுன்னே. [4]செறித்தனன், செறித்தன. (1415)

198.—அந்த மலையைக் கும்பகர்ணன் அநுமான்மீதுவீசி யாரவாரித்தல்.

தலையினிற் றைத்து வேறோர் தலையென [1]நின்ற தன்ன
மலையினைக் கையின் வாங்கி மாருதி வயிர மார்பின்
உலையுற [2]வெந்த பொன்செய் கம்மியர் கூட மொப்பக்
[3]குலையுறு பொறிகள் சிந்த வீசித்தோள் கொட்டி யார்த்தான்.

(இ - ள்.) தலையிலேதைத்து வேறோர்தலை (கும்பகர்ணனுக்குத் தோன்றியுள்ளது) என்று (கண்டோர்) கருதுமாறு நின்றதான அந்தமலையை, (கும்பகர்ணன்,—தன்)கையினாலெடுத்து மாருதியின் வயிரம்போலுறுதியான கம்மியரின் சம்மட்டியையொப்பத் தொகுதியாகப் பொருந்திய தீப்பொறிகள் சிந்தும்படி யெறிந்து,தோளைத் தட்டிக்கொண்டு ஆரவாரஞ்செய்தான்;(எ-று.)

பொன் - கரும்பொன் என்னலாம்: பழுக்கக்காய்ந்த கரும்பொன்னைச் சம்மட்டிகொண்டு அடித்துத் தொழில்செய்கையில் தொகுதியான நெருப்புப் பொறிகள் வெளிச்சிந்துதல், இயல்பு. கம்மியர்-தொழிலாளர். பி-ம்:—[1]நின்றதள்ளா, நின்றதம்மா. [2]வெந்துமிக்க விரும்பின் வீழ்கூடம், வெந்தபொன்மேற்...கூடம், வெந்தபொன் மீக்...கூடம். [3]கொலை. (1416)

199.—அங்கதனை வானரவீரர் தூக்கிச்செல்ல, அநுமான் கும்பகர்ணன்மீது எறிய வேறோர் மலையைக் கொள்ளுதல்.

அவ் [1]வழி வாலி சேயை யரிகுல வீர ரஞ்சார்
வவ்வினர் கொண்டு [2]போனார் மாருதி வானை முற்றும்
கவ்விய தனைய தாங்கோர் நெடுவரை கடிதின் வாங்கி
எவ்வமி லாற்ற லானை நோக்கிநின் றினைய [3]சொன்னான்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது வானரவீரர்கள் அஞ்சாதவராய் வாலியின் குமாரனை அங்கதனைத் தூக்கிக்கொண்டு போய்விட, அநுமான்,— ஆகாயம் முழுவதையும் கௌவிக்கொண்டது போன்றதான ஒரு பெரியமலையை அங்கே விரைவாகக் (கையிற்) கொண்டு குற்றமற்ற வலிமையையுடையவனான கும்பகர்ணனைப் பார்த்து, நின்று இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லலானான்; (எ-று.)—மாருதி கூறியதை மேற்கவியிற் காண்க. பி-ம்:—[1]வயின். [2]போந்தார். [3]சொல்வான். (1417)

200.—அனுமான் கும்பகர்ணனை நோக்கி 'இம்மலையைத் தாங்கு: பார்ப்போம்' எனல்.

எறிகுவ னிதனை நின்மே லிமைப்புறு [1]மளவி [2]லாற்றல்
[3]மறிகுவ தன்றி [4]வல்லாய் [5]மாற்றினை யென்னின் வன்மை
அறிகுவ ரெவரும் [6]பின்னை [7]யானுன்னோ [8]டமருஞ் செய்யேன்
பிறிகுவ னுலகில் [9]வல்லோய் பெரும்புகழ் பெறுதி யென்றான்.

(இ-ள்.) (அப்பொழுது அனுமான் கும்பகர்ணனைநோக்கி), 'உன்மேல் (நான்) இந்தமலையை எறியப்போகிறேன்; (இதனால்) இமைப்பொழுதில் [விரைவில்] (உன்) வல்லமை மாய்ந்துபோவதல்லாமல் (மாய்ந்திடாமல்) வல்லவனாய் (இதனைத்) தள்ளிவிட்டாயானால், (உன்) வல்லமையை எல்லாரும் அறிவார்: பின்பு நானும் உன்னோடு சண்டைசெய்யவும் மாட்டேன்: அப்பாற் போய்விடுவேன்: வல்லவனே! உலகில் (நீ) மிக்கபுகழைப்பெறுவாய்' என்று கூறினான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]அளவும். [2]ஆற்றாய. [3]மறிகுவை யன்றி. [4]வல்லை, அல்லால். [5]மாற்றினின்றாற்றில். [6]பின்னர். [7]அமர்நின்னோடு. [8]அமர்தல், அமைதல், ஆற்றல். [9]நீயோர், நீயோ, நீயே. (1418)

201.—அதற்குக் கும்பகர்ணன் விடை.

மாற்றமஃ [1]துரைப்பக் கேளா மலைமுழை திறந்த தென்னக்
கூற்றுறழ் பகுவாய் விள்ள [2]நகைத்துநீ கொணர்ந்த குன்றை
ஏற்றன னேற்ற காலத் திறையதற் கொற்க மெய்யின் [னான்.
தோற்றன னுனக்கென் வன்மை சுருங்குமென் றரக்கன் சொன்

(இ-ள்.) (அநுமான்) அவ்வாறுகூறிய வார்த்தையைக் கேட்டுக் கும்பகர்ணன்,—மலைக்குகையைத் திறந்தாற்போன்றுதோன்றுமாறு யமனதுபிளவுபட்ட வாயையொத்த (தன்) வாய்விரியச்

சிரித்து (அநுமானைநோக்கி) 'நீ கொணர்ந்தமலையை யேற்றவனாய் ஏற்றகாலத்திலே சிறிதளவாவது சோர்வை யடைந்தேனானால் தோற்றவனாவேன்: உன்வலிமைக்குமுன் என்வலிமை தாழ்ந்ததாகும்' என்றுகூறினான்; (எ-று.)—[1]உரைத்தலோடும். [2]சிரித்து. [3]இடைவனாகிற். (1419)

202.—கும்பகர்ணன் மலையை யேற்க, அது பொடிப்பொடியாய்ப் போதல்.

மாருதி வல்லை யாகி னில்லடா மாட்டா [1]யாகில்
பேருதி யுயிர்கொண் டென்று பெருங்கையா [2]னெருங்க விட்ட
[3]காருதிர் வயிரக் குன்றைக் [4]காத்திலன் [5]தோண்மே லேற்றான்
ஒருதிர் நூறு கூறு யுக்க[6]தெவ் வுலகு மூட்க.

(இ-ள்.) (அதுகேட்ட) அநுமான், 'அடா! (நீ) வல்லமையுள்ளவனாயின், நில்: நிற்கவல்லமையில்லாதவனாயின், உயிரைக்கொண்டு அப்பாற்போ' என்று சொல்லி(த் தனது) பெரியகையினால், (கும்பகர்ணனை) நெருங்குமாறு செலுத்தியதும் (அப்போது) மேகங்கள் நிலைகுலைதற்கிடனானதுமான உறுதியுள்ள அம்மலையை, (மேற்படாதபடி) காத்துக்கொள்ளாமல் (கும்பகர்ணன்) தோளின் மேலேற்றான்: (அம்மலை) எவ்வுலகும் அஞ்சும்படி ஒருமுறையுதிர்கையில் நூறுபகுதியாகிச் சிந்திவிட்டது: (எ-று.)—பி-ம்:—[1]ஆயின். [2]நெருங்கி. [3]காருறு. [4]காந்தினன், காந்திலன், கரந்திலன். [5]தோளில் [6]அங்கெவரும். (1420)

203.—கும்பகர்ணன் வலிமைகண்டு மாருதி அப்பாற் போதல்.

இளக்கமொன் றின்றி நின்ற வியற்கைபார்த் திவன தாற்றல்
அளக்குறற் பாலு மாகா குலவரை யமரி [1]னாற்றா
துளக்குறு[2]நிலைய னல்லன் சுந்தரத் தோளன் வாளி
பிளக்குமேற் பிளக்கு மென்னா மாருதி [3]பெயரப் போனான்.

(இ-ள்.) (தானெறிந்த மலை தாக்கியும் கும்பகர்ணன்) சிறிதும் தளர்ச்சியின்றியிருந்த நிலைமையைப் பார்த்து, அநுமான்,—'இவனுடையவல்லமை (இவ்வளவினதென்று) அளவிட்டுச்சொல்லக்கூடிய வகைத்தும் அடங்கமாட்டா; அஷ்டகுலாசலங்களும் போரில் (இவன் வல்லமையைத்) தாங்கமாட்டா; (எவராலும்) சலிக்குமாறு செய்தற்குஉரிய நிலைமையை யுடையவனல்லன் (இவன்): (இவனை), அழகிய தோள்களையுடையவனான இராமபிரானுடைய அம்புகள் பிளக்குமானாற் பிளக்கும் என்றுகருதி அப்பாற்போயினான்; (எ-று)—பி-ம்:—[1]ஆற்றல், ஆற்ற, ஆற்றாத். [2]நிலையான். [3]பெயர்ந்து. (1421)

204.—கும்பகர்ணன் வல்லமைகண்டு தேவர்கள் கலங்கி நடுங்குதல்.

எழுபது வெள்ளத் துள்ளா ரிறந்தவ ரொழிய யாரும்
[1]முழுமுதன் [2]மாள்வ ரின்றே யிவன்வலத் தமைந்த மூச்சூல்
கழுவினி [3]லென்று வானோர் கலங்கினார் [4]நடுங்கி னாரால்
[5]பொழுதினி னுலக [6]மூன்றுந் திரியுமென் றுள்ளம் பொங்கி.

(இ - ள்.) எழுபதுவெள்ளயாகவுள்ள சேனாவீரரில் இறந்தவரொழிய எஞ்சியயாவரும் இவனது வலத்துடனமைந்த திரிசூலமாகிய கழுவிலே இன்றே அடியோடுமாள்வரென்று வானவர்கள் கலங்கினார்: (அன்றியும், இவனால்) முகூர்த்தகாலத்திற்குள் இவ்வுலக மூன்றுமே நிலைமாறுமென்று மனங்கொதித்து நடுங்கினார்கள்; (எ - று.)—சூல் - சூலமென்பதன்விகாரம். பி - ம்:—[1]முழுவதும். [2]மாய்வரென்ன. [3]என்ன. [4]நடுங்கியிற்றைப். [5]பொழுதினி, பொழுதினின்று. [6]எங்கும். (1422)

205.—கும்பகர்ணன் வெற்றி.

தாக்கினார் தாக்கி னார்தங் கைத்தலஞ் சலித்த [1]தன்றி
நூக்கின ரில்லை [2]யாரு நோவுசெய் தாரு மில்லை
[3]ஆக்கினன் களத்தி னங்கோர் குரங்கின தடியு மின்றிப்
போக்கின [4]னாண்மை யாலே புதுக்கினன் புகழை [5]யம்மா.

(இ - ள்.) (கும்பகர்ணனை வானரவீரர்) தாக்கினார்: தாக்கினாருடைய கைத்தலஞ் சலித்ததேயல்லாமல் (அவனை) அசைத்துத் தள்ளியவரும் எவரும் இல்லை: (அவனைச் சலிக்கச்செய்யாவிட்டாலும் நோவையுண்டாக்கியாவது இருக்கலாமே, அவ்வண்ணம்) நோவையுண்டாக்கினவரும் இல்லை; (போரைச்) செய்தவனான கும்பகர்ணன் அப்போது போர்க்களத்திலே ஓர் குரங்கினது அடிச்சுவடும் இல்லாதபடி யழித்திட்டு(த் தன்னுடைய) ஆண்மையினால் புகழைப் புதுப்பித்தான்; (எ - று.)—அம்மா-வியப்பிடைச்சொல். பி-ம்:—[1]அல்லால். [2]ஒன்றும் [3]ஆக்கினார். [4]ஆண்மையோடும். [5]அன்னான். (1423)

206.—கும்பகர்ணனுடைய கொக்கரிப்பு.

[1]சங்கத்தார் [2]குரங்கு சாயத் தாபத ரென்னத் தக்கார்,[3]இங்குற்றா ரல்ல ரோதான் வேறுமோ ரிலங்கை யுண்டோ, [4]எங்குற்றா ரெங்குற் றாரென் றெடுத்தழைத் திமையோ ரஞ்சத், துங்கத்தோள் கொட்டி யார்த்தான் கூற்றையுந் துணுக்கங் கொண்டான்.

(இ-ள்.) யமனையும் அச்சங்கொண்டிடச்செய்தவனான கும்பகர்ணன்,—'கூட்டமாகப்பொருந்திய வானரங்கள் இறந்தனவாகவும் தவசியரென்று சொல்லத்தக்கவரான இராமலட்சுமணர் (காணப்படவில்லையே: அன்னார்) இங்கேயுள்ளாரல்லரோ? (அவர்கள் முற்றுகையிடும்படி இந்த இலங்கையேயன்றி) வேறும்

இலங்கையுமுளதோ? (அவ்விராமலட்சுமணர்கள்) எங்கே போனார்? எங்கே போனார்?' என்று குரலெடுத்துக்கூவி, இமையோரும் அஞ்சும்படி (தனது) உயர்வாகியதோளைத் தட்டி ஆரவாரித்தான்; (எ - று.)—தான்-அசை.

இராமலட்சுமணர்கள் இருப்பாராயின் குரங்குகள் சாய்கையிற் பொரவரவேண்டாவோ? வராமையால், 'வேறேஎங்கேனும் போய் விட்டாரோ?' என்ற பழிப்புத்தோன்ற 'வேறு மோரிலங்கை யுண்டோ? எங்குற்றாரெங்குற்றார்' என்கின்றான். தாபதர்-வீரரல்ல ரென்பது, குறிப்பு. பி-ம்:—[1] சங்கொத்த. [2] தானை தாங்குங். [3] இங்குத்தான். [4] எங்குத்தானுற்றாரென்றென்று. (1424)

207.—உதிரப்பெருக்கின் வருணனை.

பறந்தலை யதனின் வந்த பலபெருங் கவியின் பண்ணை
இறந்தது கிடக்க [1] நின்ற விரிதலை னியாரு மின்றி
வறந்தது [2] சோரி பாய [3] வளர்ந்தது மகர வேலை
[4] குறைந்தது உவாவுற் றோதங் கிளர்ந்துமீக் கொண்ட தென்ன.

(இ-ள்.) போர்க்களமானது,—அதனிடத்து வந்தபலபெரிய குரங்குகளின்திரள் இறந்ததுபோக நின்ற வானரக்கூட்டம் நிலைகெட்டு ஓடியதனால் எவருமின்றி வெறியதாயிற்று: குறைந்ததான [அலையடங்கியுள்ள] மகரவேலை, உவாமதியைக்கண்டு பெருக்குமிக்கு மேலேபொங்குவதொப்ப, இரத்தம்பாய்ந்ததனால் மிக்கது; (எ-று.)—வேலை-கடலுக்கு இலக்கணை. பி-ம்:—[1] நின்றதிரிதலால். [2] நோக்கிவந்து. [3] வளர்ந்தன. [4] குறைந்தன, குறைந்துளது. குறைந்ததவ். (1425)

வேறு.

208.—பதினைந்துகவிகள் - இலட்சுமணன் பொருதலைத் தெரிவிக்கும்.

குன்றுங் கற்களு மரங்களுங் குறைந்தன குரங்கின்
வென்றி யம்பெருஞ் சேனையோர் பாதியின் மேலும்
[1] அன்று தேய்ந்ததென் [2] றுரைத்தன [3] ரமரர்கண் டுவப்பச்
சென்று தாக்கின னொருதனிச் சுமித்திரை சிங்கம்.

(இ-ள்.) 'மலைகளும் கற்களும் மரங்களும், (பொருதற்கு உபயோகித்ததனாற்) குறைந்திட்டன: குரங்கினுடையவெற்றிபொருந்திய சேனையானது, ஒருபாதிக்குமேலாகத்தேய்ந்திட்டது' என்று சொன்னவரான அமரர் கண்டுமகிழும்படி, மிகவும் ஒப்பற்ற சுமத்திரையின் புதல்வனான இலட்சுமணன்,—(அக்கும்பகர்ணனுள்ள இடஞ்) சென்று தாக்கலாயினன்; (எ-று.)—சிங்கம்-உவமவாகுபெயர். பி-ம்:—[1] இன்று. [2] உரைத்தலும். [3] அமரரும். ()

209. 'நாணெ றிந்தனன் சிலையினை யரக்கியர் நகுபொன்
பூ[1]ணெ றிந்தனர் படியிடை யிடிபொடித் தென்னச்
[2]சேணெ றிந்தெழு திசைசெவி டெறிந்தன வலகை
தூணெ றிந்தன கையெடுத் [1]தாடின துணங்கை.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணன், தன்) சிலையின்நாணைத் தெறித்து ஒலியெழுப்பினன்; (அதனால் பல அரக்கரிறந்ததனால், இறந்த அரக்கரின் மனைவிமாரான) அரக்கியர்கள்,—விளங்குகின்ற பொற்பூணை [பொற்றாலியை]க் கழற்றியெறிந்தார்கள்; (வில் நாணியொலியினால்], பூமியினிடத்திலே இடியுண்டானாற்போல வெகுதூரம்நெறிப்பட்டுத் தோன்றுவனவான திக்குக்கள் செவிடு பட்டன; பேய்கள், (தாம் உண்ணும்) மாமிசத்தடிகளையெறிந்து விட்டு (நிரம்ப வுணவுகிடைக்கு மென்னும் மகிழ்ச்சியால்) கை யெடுத்துத் துணங்கைக்கூத்தாடின; (எ-று.)

துணங்கைக்கூத்தாவது-முடக்கிய இருகைகளையும் விலாப் புடைகளில் ஒற்றியடித்துக்கொண்டு அசைந்தாடும் ஒருவகைக் கூத்து. தூண்-மாமிசத்தடி. [2]சேண் நெறிந்தன திசைஎன்று கொண்டு-ஆகாயத்தால் வளையப்பட்ட திக்குக்கள் என்டாருமுளர். பி-ம்:—[1]எறிந்தன. (1427)

210. இலக்கு வன்கடி [1]தேவின விரை[2]பெரு திரைப்ப
சிலைக்க டுங் [3]கணை நெடுங்கணஞ் சிறை[4]யுடன் செல்ல
[5]உலைக்கொ டுங்கனல் [6]வெதும்பிட வாயெரிந் தோடிக்
குலக்க யங்களிற் குளித்தன குடித்தன குருதி.

(இ-ள்) இலக்குவன் (நாணெறிந்தபின்) விரைவாக ஏவியன வும் இரைபெருமையாற் சிறுகின்றனவுமான வில்லின் கொடிய அம்புகளின் பெருங்கூட்டங்கள்,—சிறகுடனே சென்றதனால், உலைக்களத்திலுள்ள கொடிய கனலும் வெதும்பும்படி வாயினால் எரியைக்கக்கவிட்டுக்கொண்டு ஓடி அஷ்டதிக்கஜங்களினுடலில் மூழ்கி அவற்றின் இரத்தத்தைக் குடித்தன; (எ-று.)

இரைத்தல் சிறுதலாதலை, "இரைக்கின்ற பாம்பினை" என்னு மிடத்துக்காண்க. எரிதலுண்டாயின் குளித்தல் அதற்குப் பரி காரமாதலால், 'எரிந்தோடிக் கயங்களிற் குளித்தன' என்று கூறிய நயங்காண்க. பி-ம்:—[1]ஏவியது. [2]பொருது. [3]கதிர்நெடுங் கணை. [4]இடைச்செல்லாது. [5]உலக்கவெங்கணை, உலைக்கடுங்கனல். [6]வெதும்பினவா. (1428)

211. அலை[1]பு டைத்தவா ளரக்கரைச் சில[2]மூழ்ந் [3]தரிவ
சில[3]சி ரத்தினைத் துணித்தவை திசைகொண்டு [4]செல்லக்
கொலைப டைத்தவெங் [5]களத்திடை [6]விழாக்கொடு போவ
தலைப டைத்தன போன்றன [7]வாநெடுஞ் சரங்கள்.

(இ - ள்.) சில அம்புகள், கடலையொத்த கொடிய அரக்கரைக் கழுத்தரிவனவாயின; சில நீண்ட அம்புகள் சிரத்தினைத் துண்டித்துக் கொலைத்தொழில்பயின்ற கொடிய போர்க்களத்திலே விழுந்திடாதபடி (அத்தலைகளைக்) கொண்டுபோகின்றனவாகித் திக்குக்களினெல்லையிற் கொண்டுசெல்வதனால் தலைபடைத்தவற்றை யொத்தன; (எ - று.)—ஆல் - அசை.

சில நெடுஞ்சரங்கள் சிரத்தினைத்துண்டித்து அவை களத்திடை விழாக்கொண்டுபோவனவாகித் திசைகொண்டு செல்லவே, தலைபடைத்தன போன்றனவென்க: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—[1]படைத்த. [2]அரியச். [3]சிரத்தினிற்றைத்தவை. [4]செல்வ. [5]களத்தினில். [6]விழுந்தவக்கொடியோர், வசைகொண்டு குனிப்ப, குழாங்கொண்டுவிசையிற். [7]தான். (1429)

212. உருப்ப தங்கனை யொப்பன சிலகணை யோடைப்
பொருப்ப தங்களை யுருவிமற் றப்புறம் [1]போன
செருப்ப தம[2]பெரு வரக்கர்தந் [3]தலைபல சிந்திப்
பருப்ப தங்கள்புக் [4]கொளிப்பன முழைபுகு பாம்பின்.

(இ - ள்.) (தம்முடைய) உருவம் சூரியனை ஒப்பனவான சில அம்புகள் முகபடாமணிந்த மலைபோன்ற யானைகளை யுடலுருவிப் பின் அப்புறம்போனவையாய், போரில் (நிலைத்துக்) காலடி வைத்திருக்கப்பெறுத அரக்கரின்பலதலைகளை யுருட்டி, குகையிற்புகும் பாம்புபோலப் பருவதங்களிலே புக்கு ஒளிப்பனவாயின;(எ - று.) —பதங்கன் - சூரியன். பொருப்பு - மலை: அது - பகுதிப்பொருள் விகுதி, அம் - சாரியை: உவமவாகுபெயரால், பொருப்பதங்களை யென்பது - யானைகளைக் காட்டிற்று. பி - ம்:—[1]போவ. [2]பெற, பொரும், பொருது. [3]தலைசிந்தியுடலாம். [4]ஒளித்தன. (1430)

213. மின்பு குந்தன பல்குழு வாமென [1]மிளிர்வ
பொன்[2]பு குந்தொளிர் வடிம்பின கடுங்கணை [3]போவ
[4]முன்பு நின்றவர் முகத்திற்குங் கடைக்குழை [5]முதுகின்
பின்பு நின்றவர் [6]பிடர்க்குமிவ் விசையொக்கும் பிறழா.

(இ - ள்.) பல கூட்டங்களாகிய மின்னல்கள் புகுந்தன என்று (கண்டவர்) கருதும்படி விளங்குவனவும், பொன்பொருந்தி விளங்குகின்ற கூர்முனையை யுடையனவுமான கொடியகணைகள், (விரைந்து) செல்வனவாய், முன்னணிச் சேனையில் நிற்பவரின் முகத்திலும் பின்னணிச்சேனையின் பின்புறமான இடத்து நிற்பவரின் பிடரிலும் இந்தவிசையில் மாறுபடாமல் ஒத்திருப்பனவாயின: (எ - று.)

இலக்குமணனம்புகள் தொடக்கம்முதல் முடிவுவரையில் ஒரேவகையான விரைவு படைத்திருந்தன வென்றவாறு. கடைக்குழை - கடைக்கூழை: பின்னணிச்சேனை. முதுகின் பின்பு - பின்புறத்திடம்: பின்பு - ஏழனுருபு. பல்குழுவாம்மின் என்க

பி-ம்:—[1]மிளிரும். [2]புகுந்தன. [3]போன. [4]முன்புகுந்தவர். [5]முதுகிற். [6]மிடற்றிற்கும். (1431)

214\. போர்த்தபேரியின் கண்ணன காளத்தின் பொகுட்ட
ஆர்த்த [1]வாயன கையன வாரணையின் [2]கழுத்த
ஈர்த்த [3]தேரன விவுளியின் [4]தலையன வெவர்க்கும்
பார்த்த [5]நோக்கின [6]கலந்தன விலக்குவன் பகழி.

(இ - ள்.) இலக்குவன்விடுத்த அம்புகள்,—(தோலாற்) போர்த்த பேரியின் கண்ணிடத்திற் பாய்வனவும், காளமென்ற ஊதுகருவியிலே திரண்ட வடிவாய் ஊதுகின்றவாயிற் பாய்வனவும், (சங்கம் முதலிய) ஊதுகருவிகளைப் பிடித்த கையிற்பாய்வனவும், ஆனைகளின் கழுத்திற் பாய்வனவும், (குதிரைகளால்) இழுக்கப்பெற்ற தேரிற் பாய்வனவும், குதிரைகளின் தலையிற் பாய்வனவும், (எவராயினும் பார்ப்பின்) பார்த்த கண்களிற் பாய்வனவுமாகி எங்கும் பரவின; (எ - று.)

கண் - குணில்கொண்டு அடிக்கப்படும் இடம். பொகுட்டு - கொட்டை: இச்சொல்- ஊதும்போது வாயு பூரித்ததனால் திரண்டு தோன்றும் வாயின் வடிவுக்கு இலக்கணை. ஆர்த்தவாயன - சங்கு போன்ற ஒலியிசைக்குங் கருவிகள். வாயனவும் கையனவுமெனினுமாம்: பேரி காளம் சங்கம் முதலியன ஒலியெழுப்பிப் போரிலுற்சாகத்தை விளைப்பனவாதலால், அங்ஙன் செய்யவொட்டாது அவற்றின்மீதும் கணைகள்பாய்ந்தன. பி - ம்:—[1]வாயின. [2]முகத்த. [3]தேரின். [4]தலையின. [5]கண்ணன, நோக்கினுங், நோக்கன. [6]கலத்தன, கலத்தின. (1432)

215\. மருப்பிழந்தன களிறெலாம் வால்செவி யிழந்த
நெருப்பு குங்கண்க ளிழந்தன நெடுங்[1]கரந் துணிந்த
செருப்பு குங்[2]கடுங் காத்திர [3]மிழந்தன சிகரப்
பொருப்புருண்டன வாமெனத் தலத்திடைப் புரண்ட.

(இ - ள்.) (இலக்குவனெய்த அம்புகளினால்),—யானைகளெல்லாம்,—தந்தங்களை யிழந்தனவும், வாலையும் செவிகளையும் இழந்தனவும், நெருப்பைச் சிந்துகின்ற கண்களை யிழந்தனவும், நீண்ட கரங்கள் துண்டுபட்டனவும், போரிற் செல்லுவதற்கு உரிய விரைவுள்ள முன்னங்கால்களை யிழந்தனவுமாகி, சிகரத்தையுடைய மலைகள் உருண்டனவென்னும்படி பூமியிற்புரளலாயின; (எ - று.) காலை யிழந்ததனாற் புரள்வனவாய்க் களிறுகள் பொருப்புருள்வதனை யொத்தனவென்க. இதனால், யானைகள்பட்டமைகூறப்பட்டது. பி-ம்:—[1]கரமிழந்த. [2]கொடுங்காற்றிரள், கடுங்காற்றுரம். [3]சிந்தின. (1433)

216\. [1]நிரந்த ரந்தொடை நெகிழ்த்தலிற் றிசையெங்கு [2]நிறைந்த
சரந்த லை[3]த்தலைப் படப்பட [4]மயங்கின சாய்ந்த

உரந்த லத்துற [5]வுழைத்தலாற் [6]பிழைத்ததொன் றில்லைக்
குரந்த லத்தினும் விசும்பினு [7]மிதித்திலாக் குதிரை.

(இ-ள்.) பூமியிலும் வானத்திலும் குளம்பினால் மிதித்துச் செல்லாக் குதிரைகள்,—இடைவிடாமல் தொடுத்தலைச் செய்து (இலக்குவன் வில்லினின்று) வெளிவிடுதலாலே திக்குக்களில் எவ்விடத்தும் நிறைந்தனவான அம்புகள் (தமது) தலைகளில் மிகுதியாகப் படுதலால் மயங்கிச்சாய்ந்தனவாகி, (தம்) மார்பு பூமியிற் படியுமாறு வருந்தியதனால், எதுவும் உயிர்பிழைத்தது இல்லை;

இதனால், குதிரைகள் பட்டமை கூறப்பட்டது: தாவித்தாவி விரைந்து செல்வதனால் 'வானத்துச் செல்கின்றனவா? பூமியிற் செல்கின்றனவா!' என்று அறியமுடியாமலிருத்தலால், 'குரந தலத்தினும் விசும்பினும் மிதித்திலாக் குதிரை' என்றார். பி - ம்:—[1]நிரந்துவிற்றொடை. [2]நிறையுஞ். [3]தலைப்படத்தலைப்பட. [4]மயங்கினர். [5]உளைத்தலாற். [6]பிழைத்தல வொருபொற், பிழைத்தில வொண்பொற். [7]மிதித்தில. (1434)

217. [1]பல்ல வப்படை [2]படப்படு [3]புரவிய பல்கால்
வில்லு டைத்தலை [4]யாளொடு [5]சூதரை வீழ்த்த
எல்லை [6]யற்ற [7]செங் குருதியி [8]னீர்ப்புண்ட வல்லால்
செல்ல கிற்றில நின்றில [9]கொடிநெடுந் தேர்கள்.

(இ - ள்.) (இலக்குமணன் தொடுத்து விடுத்த) பலவான அந்த அம்புகள் படுதலால் இறந்த குதிரைகளை யுடையனவும், (மற்றும் அந்த அம்புகளால்) வில்லைக் (கையிற்) கொண்ட ரதிகனுடனே பாகரும் கொன்றுவீழ்த்தப் பட்டனவுமான கொடிகட்டிய நெடிய தேர்கள்,—எல்லையற்ற செங்குருதியின் விழுக்கப்பட்டனவே யல்லாமல், ஓடிச்செல்ல மாட்டாதனவாகி நிற்கின்றில; (எ - று.)

இதுமுதல் ஆறு கவிகள் - படுகளச்சிறப்பு. தேரிற்கட்டிய குதிரைகளும் தேர்க்கு உரியதலைவனும் தேரோட்டுஞ் சாரதியும் இலக்குவன் அம்புகளால் இறந்துபட்டனராதலால் செல்லாமலிருக்கவேண்டியதேர்கள், குருதிப் பெருக்கு இழுத்துச் செல்வதனால் நிற்கமாட்டாதனவாயினவென்க. பல்ல - பெயர். பல்லவம் படை என எடுத்து - தளிர்போற் செந்நிறம்வாய்ந்த அம்புகள் என்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]பல்லவக்கணை. [2]படப்படப். [3]புரவிகள், புரவியும். [4]வாளொடும். [5]சூதர்கள்வீழ்ந்த. [6]உற்ற. [7]வெங். [8]ஈர்ப்புண்டது. [9]மணி. (1435)

218. பேழை யொத்தகல் [1]வாயன பேய்க்கண முகக்கும்
மூழை யொத்தன கழுத்தற வீழ்ந்தன முறைசால்
ஊழை யொத்தன [2]வொருகணை [3]தைத்தன வுதிரத்
தாழி யொத்த [4]வெங் குருதியின் மிதப்பன தலைகள்.

(இ - ள்.) (பயனைத் தவறாது விளைக்கும்) முறைமைபொருந்திய ஊழை யொத்தனவான ஒப்பற்ற (இலக்குமணனுடைய) அம்புகள் தைத்தனவும், கழுத்தறுபட்டதனால் வீழ்ந்தனவும், (திறந்த) பெட்டியை யொத்து அகன்ற வாயையுடையனவும் வெவ்விய இரத்தத்திலே மிதப்பனவுமான தலைகள்,—பேய்க்கணம் முகக்கும் மூழையை யொத்தன: (அன்றியும்), இரத்தமயமான சமுத்திரத்தில் மிதக்கும் தோணியை யொத்தன; (எ - று)

இலக்குமணனது கணைகளாற் பொத்தப்பெற்றுக் கழுத்தறுப் புண்டு வீழ்ந்து குருதியில் மிதக்குந் தலைகள், பேய்க்கணங்கள் கூழைத் துழாவுவதற்கு உதவும் மூழையையும், கடலில் மிதக்குந் தோணியையும் ஒத்தனவென்றார்; **தற்குறிப்பேற்றவணி** உதிரத் தாழிஒத்ததலைகள் என இயைத்து - உதிரக்குடத்தை யொத்தனவு மான தலைகள் எனினுமாம். உதிரம்- உதிரக்கடலுக்கு ஆகுபெயர். தாழி - தோணி, குடம். உதிரத்து ஆழி எனப்பிரிப்பது, மோனைத் தொடைக்குச்சிறவாது. பி - ம்:—[1]வாயின, வாயன்ன. [2]ஓர். [3]தைத் தலின். [4]பெருநதியின். (1436)

219. ஓட்டி நாயகன் வென்றிநாள் குறித்தொளிர் முளைகள்
அட்டி வைத்தன பாலிகை நிகர்த்தன வழிந்து
நட்ட வாமெண [1]வீழ்ந்தன துடிகளி [2]னடுவண்
வட்ட [3]வாய்களில் [4]வயங்கிய [5]வருணசா மரைகள்.

(இ - ள்.) அழிந்து குத்திட்டாற்போல் வீழ்ந்தனவான துடி யென்னும் பறைகளின் நடுவில் வட்டமாகவுள்ள வாய்களில் [அடிக்கப்படுமிடங்களில்] பொத்துக்கொண்டு விளங்கியனவாகிய நன்னிறங்கொண்ட சாமரைகள்,—(சமீபத்து வரப்போகின்ற) ஸர்வலோக நாயகனான ஸ்ரீராமனுடைய வென்றி நாளை யொட்டி யெண்ணிப் பாலிகைகளில் வார்த்திருக்கின்ற விளங்குகின்ற முளை களை யொத்தன; (எ - று.)

இராமபிரானது வென்றிநாளென்பது - ஒருமங்கலநாள்: சில வகை மங்கலநாளைக்கொண்டாடும்போது முதலில் அங்குரார்ப் பணஞ்செய்து [பாலிகையில் முளைகள் வார்த்து]ப் பின் திருவிழா நடத்துவது மரபு. இராமபிரானது வெற்றிநாள் திருவிழாவைக் கொண்டாடுமாறு அங்குரார்ப்பணஞ் செய்தாற்போல்தோன் றிற்று, குத்திட்டாற்போல் வீழ்ந்த துடிகளின் கிழியுண்ட வாய் களிற் சாமரைகள் பதிந்துவீழ்ந்திருப்பதென வருணித்தார்: **தற்குறிப்பேற்றவணி.** நட்டுவீழ்ந்த துடிகள் பாலிகைக்கும், வாய் களில்வதிந்த வருணசாமரைகள் அந்தப் பாலிகைகளில் அட்டி வைத்தனவான முளைகட்கும் ஒப்பு. பி - ம்:—[1]வீழ்ந்துநற். [2]நவை தீர். [3]வான்கணில். [4]வதிந்தன. [5]கவரி, தருண. (1437)

220. எரிந்த வெங்கணை நெற்றியிற் [1]படுதலி னியானை
அரிந்த வங்குசத் [2]தங்கையின் கல்வியி [3]னமைவால்

திரிந்த [4]வேகத்த [5]பாகர்கள் தீர்ந்தன [6]செருவிற்
[7]புரிந்த வானரத் தானையிற் புக்கன புயலின்.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணனது) எரியுந்தன்மையுள்ள கொடிய அம்புகள் நெற்றியிற் படுதலினால், யானைகள், அரியப்பட்ட அங்குசத்தைக் கொண்ட அழகியகைகளோடு, (தம்) கல்வியின் அமைவினால், திரிந்தவேகத்தை யுடையன வாயிருந்தும், (தம்மைச் செலுத்துகின்ற) பாகர்களைத் தீர்ந்தனவாகியும் போரில் விருப்பங் கொண்ட வானரசேனையிலே புயல்போலப் புகுவவாயின; (எ - று.)

இலக்குமணனுடையஅம்புகள்நெற்றியிற்பாயவே,ஏற்கனவே ஓடத்தொடங்கிய யானைகள் கைகள் அரியுண்டும், பாகரை யிழந்திருந்தும், அத்தொழில் இடையறாது நிகழப் போர்க்களத்தில் வானரசேனையிற் புயல்போலப் புக்கன வென்பதாம். கல்வி-பாகனால் தூண்டப்பட்டு யானைகள் மேற்கொண்ட நடை. **பி-ம்:—** [1]படுதலும், படுதொறும். [2]அங்கையன். [3]அமையா, அமையாத். [4]வேகத்தின். [5]பாரங்கடீர்ந்தன, பாரங்கண்டீர்ந்தன. [6]செருநேர். [7]புரிந்து. *(1438)*

221. **வேனி லானன்ன விலக்குவன் [1]கடுங்கணை [2]விலக்க**
மான [3]வெள்ளெயிற் றரக்கர்தம் [4]படைக்கல வாரி
போன [5]போனவன் றிசைதொறும் பொறிக்குலம் பொடிப்ப
மீனெ லாமுடன் விசும்பினின் றுதிர்ந்தென வீழ்ந்த.

(இ - ள்.) வேனிற்காலத்துக்கு உரியவனான மன்மதனை யொத்த இலக்குமணனுடைய கொடிய அம்புகள் விலக்கியதனால் ரோஷத்தையும் வெண்ணிறக் கோரப்பற்களையுமுடைய அரக்கரெறிந்த ஆயுதத்திரள்கள், (தாங்கள்) சென்ற வலிய திசைகளிலெல்லாம் தீப்பொறித்திரள்தோன்ற(ப் பொடியாகி) நட்சத்திரங்களெல்லாம் ஒருசேர விசும்பினின்று உதிர்ந்தாற்போல வீழ்ந்தன;

[4]படைக்கலம்வாரி என்ற பாடத்துக்கு-வாரி-வாரப்பட்டு: அள்ளப்பட்டுஎன்க. இலக்குமணன் கணைகளால் வாரிவிலக்க மீனெனப்பொடியாகிவீழ்ந்தன என்று உரைக்க. முன்னைய பாடத்தில், கடலென்னும் பொருளுள்ள 'வாரி' என்றசொல்-இலக்கணையால், திரளென்ற பொருளைக் காட்டிற்று. **பி-ம்:—** [1]விடு. [2]விலக்கா. [3]வாள். [5]போயின. *(1439)*

222. **கரங்கு டைந்தன[1]தொடர்ந்துபோய்க்கொய்யுளைக் கடுமாக்**
குரங்கு டைந்தன வெரிநுறக் கொடிநெடுங் கொற்றத்
தரங்[2]கு டைந்தன [3]வணிநெடுந் தேர்க்குலங் [4]குடைந்த
அரங்கு டைந்தன [5]வயினெடு வாளிக [6]ளம்மா.

(இ - ள்.) அரத்தினாலராவப்பட்டனவாய்க் கூர்மையுள்ள நீண்ட அம்புகள் (இலக்குமணனது) கையினால் (வில்லிற்) பூட்டப்பட்டவை, (குதிரை வீரப்படைகளின்மீது) தொடர்ந்துபோய்க்

கொய்யப்பட்ட உளைமயிரையுடைய குதிரைகளின் குளம்புகளைத் துளைத்து, (அக்குதிரைவீரர்) முதுகு கொடுத்தோட(அன்னார் கொண்டுள்ள) கொடிகளின் வெற்றிச்சிறப்பை ஒழித்தனவாய், அழகிய நீண்ட தேர்க்குலங்களையும் துளைத்திட்டன; (எ-று.)—அம்மா-இலக்குமணனுடைய அம்புச் சிறப்புப்பற்றிய வியப்பு.

இலக்குமணனுடைய அம்புகள்,—குதிரைகள் ஓடித்தாவிச் செல்லும்போது அவைகளின் குரங்களைத்துளைத்துத்தோற்றோடச் செய்து, இரதங்களையுந் துளைத்தன என்க. இனி, இது, குதிரை கட்டிய தேர்க்குலங்களை இலக்குமணனம்புவென்றமை கூறுமெனினுமாம். பி-ம்:—[1] தொடர்ந்துயர். [2] குடைந்தென. [3] தமனியத். [4] அளித்த, தகர்ந்த. [5] வாய்நெடும். [6] அறுப்ப. (1440)

223.-இருகவிகள்-அரக்கர் வீரசுவர்க்கம் அடைந்தமை கூறும்.

துரக்கு மெய்யுணர் விருவினை களையெனுஞ் [1]சொல்லிற்
கரக்கும் [2]வீரதை [3]தீமையை யெனுமிது கண்டோம்
இரக்க நீங்கின ரறந் தொடு திறம்பின ரெனினும
அரக்க ராக்கையை யரம்பையர் தழுவினர் விரும்பி.

(இ-ள்.) (அரக்கர்கள்) இரக்கம் நீங்கினவர்களாய்த் தருமநெறியில் தவறினவராயிருந்தாலும், அவ்வரக்கர் (இறந்து வீரசுவர்க்கஞ் சென்றபின் அவர்களின்) உடலை அமரமங்கையர் விரும்பித்தழுவினார்கள்: (ஆதலால்), தத்துவஞானமானது இருவினைகளை யொழிக்கு மென்கிற சொல்லால் [சப்தபிரமாணத்தாற்] கண்டதுபோல வீரகுணமானது பாவத்தைப் போக்குமென்ற இதையும் கண்டோம்; (எ-று.)

அரக்கர் தீமைபுரிந்தவராயிருந்தும் வீரச்செயலைப்புரிந்து இவ்வுடலை நீத்து வீரசுவர்க்கத்தையடைந்து அமரமங்கையரால் தழுவப்பட்டனராதலால், வீரதை தீமையைக் கரக்குமென்றதையும் காணுமாறுயிற்று. வீரதை=வீரதா. பி-ம்:—[1] சொல்லுங். [2] வீரத்தைத், வீரங்கள். [3] தீமையே. (1441)

224. மறக்கொ டுந்தொழி [1]லரக்கர்கண் [2]மறுக்கிலா [3]மழைபோல்
நிறக்கொ டுங்கணை [4]நெருப்பொடு நிகர்வன நிமிர
இறக்க [5]மெய்தினர் யாவரு [6]மெய்தின ரெனினத்
துறக்க மென்பதிற் பெரியதொன் றுளதெனச் சொல்லேம்.

(இ-ள்.) பாவத்தோடுகூடிய கொடிய தொழிலைப்புரிபவரான அரக்கர்கள் விலக்கமுடியாத மழைபோற் பொழிந்த (இலக்குமணனுடைய) ஒளி பொருந்திய கொடியகணைகள் நெருப்புக்குச் சமானமாகிஉயர்ந்தோங்கிவந்து (தம்மீது) பட்டதனால் இறப்படைந்தவர் எல்லாரும், (வீரசுவர்க்கத்தை) அடைந்தாரென்றால், அந்தச் சுவர்க்கத்தைக் காட்டிலும் பெருமைபெற்றது (வேறு) ஒன்று உண்டு எனச் சொல்லத்துணியேம்; (எ-று.)-கவிக்கூற்று.

கொடியோர்க்கும் இன்பத்தை யளித்தலால், துறக்கத்தினும் பெருமைபெற்றது ஒன்று உண்டெனச் சொல்லுதல் முடியாதென்க. கண்மறுத்தல்-விலக்குதல். பி-ம்:—[1]அரக்கர்கள் என்றும் பிரிக்கலாம். [2]மறக்கிலா, அளப்பில. [3]மறம். [4]காலென. [5]எய்தவுமிடமார். [6]எய்தினரென்னிற். (1442)

225.—இரண்டுகவிகள் - இலக்குமணனம்புகளின் வருணனை.

ஒருவ ரைக்கர மொருவரைச் சிரமற் றங்கொருவர்
குரைக ழற்றுணை [1]தோளிணை பிறமற்றுங் கொளலால்
விரவ லர்ப்பெரு [2]வெறுமைய வாயின வெவ்வேறு
இரவு கற்றன போன்றன விலக்குவன் பகழி.

(இ-ள்.) வெவ்வேறு பொருளை இரத்தலைக் கற்றனபோன்றனவான இலக்குமணனம்புகள்,—ஒருவரைக் கையையும், ஒருவரைச் சிரத்தையும், பின்னும் வேறொருவரின் ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த இருபாதங்களையும், (மற்றும் ஒருவரை) இருதோள்களையும், மற்றுங்கிடைக்கும் பிறவற்றையுங் கொண்டு விட்டதனால், பகைவரைக் கிடைக்கப்பெறாத தரித்திரத்தை யடைந்தனவாயின;

இலக்குமணனம்புகள், அரக்கர்களுள் ஒருவரைக் கரத்தையும் ஒருவரைச்சிரத்தையும் என இவ்வாறு கிடைத்த பொருளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வறியவர் போன்று பொரவந்த எல்லாவரக்கர்களையும் அழித்திட்டு வேறேபகைவரைக் கிடையாமல் வாளாதிரிந்தன என்க. பி-ம்:—[1]தாளிணை, தாளினை. [2]வறுமையை, வறுமைய. ()

226. சிலவ ரைக் [1]கரஞ் சிலவ ரைச்செவி சிலர்நாசி
சிலவ ரைக் [2]கழல் சிலவ ரைக் [3]கண்கொ ளுஞ்செயலால்
நிலவ ரைத்தரு [4]பொருள்வழித் தண்டமிழ் நிரப்பும்
புலவர் சொற்றுறை [5]புரிந்தவும் போன்றன [6]சரங்கள்.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணனெய்த) அம்புகள்,—சிலவரைக் கரத்தையும், சிலவரைச் செவியையும், சிலவரை நாசியையும், சிலவரைக் கழலையும், சிலவரைக்கண்ணையும் கொள்ளுகின்றசெயலால்,பூமியினெல்லையிற் கொடுக்கின்ற பொருளின் நிலைமைக்கு ஏற்பக் குளிர்ந்த தமிழ்ச்செய்யுளைப் பாடுகின்ற புலவர்களின் சொல்லின் துறையை விரும்பியவற்றையும் ஒத்திருந்தன; (எ-று.)

சிலர்சிரம் சிலர்செவி சிலர்நாசி என இவ்வாறு ஒவ்வோருறுப்பையே இலட்சுமணனம்புகள் கொள்வதனால், கொடுப்பவர் தமக்குக்கொடுக்கின்ற பொருளளவுக்குத்தக்கபடி தமிழ்ப்புலவர்கள் அவர்களைக்குறித்துச்செய்யுட்களியற்றி முடித்தலை யொத்திருந்தன வென்றவாறு. கிடைத்தவளவிற்கு ஏற்பச் செய்யுட்பாடுவது போல, இலட்சுமணனம்புகள் கிடைத்தவளவுக்கு ஏற்பத் தமக்கு உரிய அறுத்தல்தொழிலைச் செய்தன வென்க. பி-ம்:—[1]சிரம்.

[2]கரம். [3]கொள லுறுஞ். [4]பொருள்கொண்டு. [5]புரிந்தன. [6]புங்கம். (1414)

227.—அரக்கர் நிலைகெட்டோடுதல்.

அறத்தி னின்னுயி ரனையவன் கணைபட வரக்கர்
இறத்து மிங்கிறை நிற்பினென் றிரியலின் மயங்கித்
திறத்தி றம்படத் திசைதொறுந் திசைதொறுஞ் சிந்திப்
புறத்தி னேடின [1]ரோடின குருதியே போல.

(இ-ள்.) தருமதேவதைக்கு இனிய உயிரையொத்தவனாகிய இலட்சுமணனெய்த அம்புகள்படுவதனால், அரக்கர்கள்,—மருண்டு 'நொடிப்போது இங்கு நிற்பினும் (நாம்) இறந்துவிடுவோம்' என்று நிலைகெட்டு ஓடத்தொடங்குகையில், கூட்டங்கூட்டமாகத் திக்குக்கள்தோறும் சிதறுண்டு, ஓடிய இரத்தவெள்ளம்போல வெளியேயோடலானார்கள்; (எ-று.)-அறத்தினின்னுயிரனையவன் என்று இலக்குவனைக் குறித்தது மிகவும் பாராட்டற்குரியது. பி-ம்:—[1]பொன்றினர், ஓடினர். (1445)

228.—கும்பகர்ணன் இலக்குமணனது வில்திறமையைப் புகழ்தல்.

செருவின் மாண்டவர் பெருமையு மிலக்குவன் செய்த
[1]வரிவி லாண்மையு நோக்கிய புலத்தியன் மருமான்
திரிபு ரஞ்செற்ற தேவனு [2]மிவனுமே செருவின்
ஒருவி லாளரென் [3]றுயிரங் காலெடுத் துரைத்தான்.

(இ-ள்.) போரில் இறந்தவரின் மிகுதிப்பாட்டையும், இலட்சுமணன் செய்த கட்டமைந்த வில்வீரத்தையும் கண்கூடாகக் கண்ட புலத்தியமுனிவரின் வழித்தோன்றலான கும்பகர்ணன்,-'திரிபுரத்தையழித்த சிவபெருமானும் இவனுமே போரில் ஒப்பற்றவில்லாளர்' என்று ஆயிரம்முறை யெடுத்துச் சொன்னான்; (எ-று.)—பலமுறை யெடுத்துக்கூறியது, வியப்பினாலாகும். ஒருவிலாளர் என்பதற்கு-நீங்காத சமானமானவரென்று கூறுவாருமுளர். பி-ம்:—[1]பொரு. [2]இவனெடுந்திறலில், இவனுமேயுலகில். ஆயிரக்கால். (1446)

229.—தன் தேரை யோட்டிக்கொண்டு கும்பகர்ணன் இளையபெருமாளுள்ள இடத்துக்கு வருதல்.

படர்நெ டுந்[1] தடந் [2]தட்டிடைத் திசைதொறும் [3]பாகர்
கடவு இன்றது காற்றினு மனத்தினுங் கடியது
அடல்வ யங்கொள்வெஞ் சீயநின் றார்க்கின்ற தம்பொன்
வட [4]பெ ருங்கிரி [5]பொருவுதே ரோட்டினன் [6]கலந்தான்.

(இ-ள்.) பரவிய ஓங்கிய விசாலமான தேர்த்தட்டிலேயுள்ள பாகரால் திசைதோறும் செலுத்தப்படுவதும், காற்று மனம் என்ற இவற்றினும் வேகமுடையதும், வலியநெற்றிபொருந்திய கொடிய சிங்கங்கள் இடைவிடாமல் முழங்கப் பெற்றதும், அழகிய பொன்மயமான வடக்கேயுள்ள பெரிய மேருமலையைப் போல்வதுமாகிய தேரையோட்டிக் கொண்டு வந்துசேர்ந்தான்;(எ - று.) —பி-ம்:—[1]கொடித். [2]தேரொன்று. [3]பகரக். [4]நெடுங். [5]போல்வதேர், போல்வதொன்று, புரைவதொன்று. [6]வந்தான். (1447)

230.—பொருதற்காக இலட்சுமணனைத் தன்தோளின்மீது ஏறிக்கொள்ளுமாறு அநுமான் கூறுதல்.

தொளைகொள் [1]வாளுகச் சுடர்நெடுந் தேர்மிசைத் தோன்றி
வளைகொள் வெள்ளெயிற் றரக்கன்வெஞ் செருத்தொழின் [2]மலை
கிளைகொ ளாதிக [3]லென்றெண்ணி மாருதி [4]கிடைத்தான் [யக்
இளைய வள்ளலே யேறுதி தோண்மிசை யென்றான்.

(இ-ள்.) 'வளை தலைக் கொண்ட வெள்ளிய கோரப்பற்களையுடைய அரக்கன் தொளையிலே கொண்ட பெரியநுகத்தையுடைய ஒளிபொருந்திய பெரிய தேர்மீது தோன்றி [ஏறியிருந்து] கொடிய போர்த்தொழிலைச் செய்கையில்,—(தரையிலிருந்தபடியே இவன் பொருகின்ற)போரானது, மேம்பாட்டை யடையாது' என்றுகருதி அநுமான் (இலட்சுமணனைக்) கிட்டியவனாய், (அவனை நோக்கி) 'இளைய பெருமானே! என் தோள்மீது ஏறிக்கொள்க' என்றான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]வாளுகத்தொடர், வாளுகச்சுடர். [2]மறையச். [3]என்றனன், என்றடல், என்றன்ன, என்றென்ன. [4]கிடைத்தே. (1448)

231.—அநுமான் தோளில் இலட்சுமண னேறிக்கொள்ளுதல்.

ஏறி னானிளங் கோளரி யிமையவ ராசி
கூறி னாரெடுத் தார்த்தது வானரக் குழுவும்
நூறு பத்துடைப் பத்தியி [1]னெறிற்பரி பூண்ட
ஆறு தேரினு [2]மகன்றதவ் வனுமன்றன் றடந்தோள்.

(இ - ள்.) இளஞ்சிங்கம் போன்றவனான இலட்சுமணன், (அநுமான்தோளின்மீது) ஏறினான்; இமையவர் ஆசி கூறினார்கள்; வானரக்கூட்டங்களும் (வெற்றிபெறுக வெற்றிபெறுக என்று) குரலெடுத்து ஆரவாரஞ் செய்தன; வரிசையாக விரைவுள்ள ஆயிரம்பரிபூண்டு (கும்பகர்ணன் ஏறியதாய்ப் போர்க்களபூமி) வழியே செல்லுகின்ற தேரினும் அவ்வனுமான் தடந்தோள் அகன்றது;

இனி, நதியென்னும் பொருளுள்ள 'ஆறு' என்றசொல் - இலக்கணையாற் பரப்பை யுணர்த்திற்றென்பாருமுளர். பரி பூண்ட தேர், ஆறுதேர் என இயையும். பி - ம்:—[1]தோள். [2]அகன்றன, அகன்றான். (1449)

232.—அநுமான் தோள்மேல் இலக்குமணன் தோன்றியதன் வருணனை.

தன்னி னேர்பிறர் தா[1]னலா தில்லவன் தோண்மேல்
துன்னு பேரொளி யிலக்குவன் தோன்றிய தோற்றம்
பொன்னின் மால்வரை வெள்ளி [2]மால் வரைமிசைப் பொலிந்தது
[3]என்னு மா றன்றிப் பிறிதெடுத் தியம்புவ தியாதோ.

(இ - ள்.) தனக்குச்சமானம் தானேயல்லாமல் பிறரையுடையவனல்லாதவனுன அநுமானுடைய தோள்மேல்நெருங்கிய பேரொளியையுடைய இலட்சுமணன் தோன்றிய தோற்றம்,—பொன்மயமான பெரிய மேருமலை வெள்ளிமயமான பெரிய கைலாசமலைமேலே விளங்கிற்று என்னும்வகை சொல்வதன்றிவேறென்று எடுத்துச்சொல்வது எது உளது? [எதுவுமில்லையென்றபடி]; (எ - று.)—தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—[1]அலது. [2]அங்கிரியிடைப், அங்கிரியின்மேற். [3]என்னலாமன்றி, என்னுமாறின்றிப். (1450)

233.—கும்பகர்ணன் இலட்சுமணனேடு பொருமாறு சித்தனுதல்.

ஆங்கு வீரனே டமர் [1]செய்வா னமைந்தவா ளரக்கன்
தாங்கு பல்கணைப் புட்டி லுந் தகைபெறக் கட்டி
வீங்கு தோள்வலிக் [2]கேயது விசும்பில்வில் வெள்க
வாங்கி னுனெடு வடவரை [3]புரைவதோர் வரிவில்.

(இ - ள்.) அப்போது வீரனுகிய இலட்சுமணனேடுபோர்செய்யும் பொருட்டுச்சமைந்த கொடிய அரக்கன் [கும்பகர்ணன்],—பலகணைகளைத்தாங்கின அம்புப்புட்டிலையும் அழகுபொருந்த (த்தோளிலே) கட்டி, பருத்த (தனது) தோள்வீரத்துக்கு ஏற்றதாகி நெடியமேருமலையையே (தனக்கு) ஒப்பாகப்பொருந்தியதொரு கட்டமைந்தவில்லை வானவில்லும்வெள்கும்படி வளைத்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]பொர. [2]எய்வது. [3]அனையதோர். (1451)

234.—கும்பகர்ணன் இலட்சுமணனிடம் இருவேமும் பொருவோமெனல்.

இராமன் தம்பிநீ யிராவணன் தம்பிநா னிருவேம்
பொராநின் றேமிது காணிய வந்தனர் [1]புலவோர்
பராவுந் தொல்செரு முறைவலிக் குரியன பகர்ந்து
விராவு நல்லமர் [2]விளைக்குது [3]மியாமென [4]விளம்பா.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) 'நீ இராமனுடைய தம்பியாவாய்; நான் இராவணன் தம்பியாவேன்; இருவேமும், (இப்போது)பொருவோமாக நின்றுள்

ளோம்: (நமது) இந்தப் போர்த்தொழிலைக் காணுமாறு தேவர்கள் வந்துள்ளார்கள்; (யாவரும்) அதிசயிக்கத்தக்க பழமையான போர் முனையில் வலிமைக்கு உரியவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டு, யாம் பொருந்திய சிறந்தபோரை விளைப்போம்' என்றுசொல்லி,—(எ - று.) 'என்றான்' என அடுத்த கவியோடு தொடர்ந்து முடியும். பி - ம்:—[1]புலவர். [2]விளக்குவம். [3]நாம். [4]விளம்பும். (1452)

235.—கும்பகர்ணன் செய்த வீரவாதம்.

பெய்த வத்தினோர் பெண்கொடி [1]யெம்முடன் பிறந்தாள்
செய்த குற்றமொன் றில்லவள் நாசிவெஞ் சினத்தாற்
கொய்த கொற்றவ மற்றவள் கூந்தல்தொட் டீர்த்து
கைத லத்திடைக் கிடத்துவன் காக்குதி யென்றான்.

(இ - ள்.) '(எம்மிடத்துத்) தங்கிய நல்வினைப்பயனால் எம் முடன் பிறந்தவளாகிய ஒரு பெண்கொடி செய்த குற்றமொன்று மில்லாதவளின் மூக்கைக் கொடியசீற்றத்தினால் அரிந்திட்ட கொற்றவனே! (நீ செய்த செயலுக்கு) மாறாக அவளுடைய கூந்தலைத் தொட்டு இழுத்த கையைப் பூதலத்திலே கிடத்தப்போகின்றேன். (வல்லமையையுடையாயாயின்) காத்துக்கொள்' என்றான்; (எ-று.)

தவம் - நல்வினைப்பயன். பெய்தல் - இலக்கணையால், தங்குத லென்றபொருளது. 'பெண்கொடி நாசிகொய்த கொற்றவ' என்று ஏசியவாறு. சூர்ப்பணகையின் கூந்தலைப்பற்றி வயிற்றிலுதைத்து நாசிமுதலிய உறுப்புக்களை இலக்குமண னரிந்தானென்பது, ஆரணியகாண்டத்திற் கூறிய விஷயம். மற்று - வினைமாற்று. இச் செய்யுள் "அல்லினாற்செய்த" (236) என்ற பாடலின்பின் ஒரு பிரதியிலுள்ளது. பி-ம்:—[1]எம்முழைப், எங்களிற். (1453)

236.—இலட்சுமணன் மறுமொழி.

அல்லி னாற்செய்த நிறத்தவ [1]னனையது [2]பகர
மல்லி னாற்செய்த [3]தோளினன் மாற்றங்கள் [4]நும்பால்
வில்லி னாற் [5]சொல்லி னல்லது வெந்திறல் [6]வெள்கச்
சொல்லி னாற்சொலக் கற்றில மியாமெனச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) இருளினாற் செய்தாற்போன்ற (கரு) நிறத்தை யுடையவனான கும்பகர்ணன் அவ்வாறானசொல்லைச் சொல்ல,—வலிமையென்னுங் குணத்தைக்கொண்டு இயற்றப்பட்டனபோன்ற தோளினையுடைய இலட்சுமணன்,—'நும்மிடத்து மறுமொழியை வில்லினாற் சொல்லலாமேயன்றிக் கொடிய திறலுக்கு [வீரத் தன்மைக்கு] நாணமுண்டாகும்படி சொல்லினால் (மாறு) சொல்வ தற்கு யாம் கற்றிலோம்' என்று கூறினான்; (எ-று.)—"வாளினாற் பேசினல்லால் வாயினாற்பேசலொட்டேன்" என்றது காண்க. பி - ம்:—[1]ஆங்கது. [2]செப்ப. [3]புயத்தவன். [4]உன்பால். [5]சொல்வது. [6]வீழ்கச். (1454)

237.—பத்துக்கவிகள் - கும்பகர்ண லட்சுமணர்களின் போரைத் தெரிவிக்கும்.

விண்ணி ரண்டுகூ [1]றுயது பிளந்தது வெற்பு
மண்ணி ரண்டுறக் கிழிந்ததென் றிமையவர் மறுகக்
கண்ணி ரண்டினுந் தீயுகக் கதிர்முகப் பகழி
எண்ணி ரண்டினோ டிரண் [2]டொரு தொடைதொடுத் தெய்தான்.

(இ-ள்.) (அப்போது கும்பகர்ணன்,—தனது) கண்ணிரண்டினின்றும் தீ வெளிப்பட, 'ஆகாயம் இரண்டு கூறாகியது: வெற்பு பிளந்தது; மண் இரண்டாகக் கிழிந்தது' என்றுகருதித் தேவர்கள் கலங்குமாறு, ஒளிவிடுகின்ற முனையையுடைய பதினெட்டு அம்புகளை ஒருதொடுப்பினில் தொடுத்து விட்டான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]ஆகியே. [2]கோத்தொருதொடை. (1455)

238. கொம்பு [1]நாலுடைக் [2]குலக்கரி கும்பத்திற் குளித்த
உம்பராற்றலை [3]யொதுக்கிய [4]வுருமெனச் [5]செல்வ
வெம்பு வெஞ்சினத் திராவணற் [6]கிளையவன் விட்ட
அம்பு [7]பத்திெனா டெட்டையும் நான்கினா லறுத்தான்.

(இ-ள்.) நான்கு தந்தங்களையுடைய சிறந்த (ஐராவதமென்ற) யானையின் மத்தகத்திற் பாய்ந்தனவும் தேவர்களின் வல்லமையைப்போக்கினவும் இடிபோலச் செல்வனவுமாகி வெம்புகின்ற கொடிய சினத்தையுடைய இராவணன்தம்பி கும்பகர்ணன்விட்ட பதினெட்டு அம்புகளையும் (இலட்சுமணன்) நான்கு அம்புகளினால் அறுத்திட்டான்; (எ-று)—பி-ம்:—[1]நான்குடைக். [2]குலக்கிரி, கொலைக்கிரி. [3]ஒடுக்கிய. [4]உருமினிற். [5]செல்ல. [6]தம்பிமேல். [7]நான்கினாற் பத்திெனாடெட்டையும். (1456)

239. அறுத்த காலையி னரக்கனு மமரரை நெடுநாள்
ஒறுத்த தாயிர [1]முருவது திசைமுக னுதவப்
பொறுத்த தாங்கொரு புகர்முகக் கடுங்கணை புத்தேள்
[2]இறுத்து [3]மாற்றிது வல்லையே யென்றுகோத் தெய்தான்.

(இ-ள்.) (அவ்வாறு இலட்சுமணன் தான் எய்த அம்புகளை) அறுத்துத்தள்ளியவளவில், கும்பகர்ணனும், நெடுநாள் அமரரை அடக்கியதும் ஆயிரமுருவத்தையுடையதும் பிரமதேவனுதவ (த் தான் பெற்று) வைத்துக்கொண்டிருப்பதுமான ஒளிவிடும் முகத்தையுடைய கொடியதோர் அம்பைத் தெய்வத்தைத் தங்கச்செய்து அப்போது (வில்லிலே) பூட்டி, 'வல்லமை யுடையவனானால் இதனை மாற்றுவாய்' என்று சொல்லிவிடுத்தான்; (எ-று.)—அஸ்திரத்தை அபிமந்திரித்துக் கும்பகர்ணன் விடுத்தா னென்றவாறு. பி-ம்:—[1]உருவின். [2]இறுத்தி. [3]மற்றிது. (1457)

240. புரிந்து நோக்கிய திசைதொறும் பகழியின் புயலால்
எறிந்து [1]செல்வதை நோக்கிய [2]விராமனுக் கிளையான்

தெரிந்து மற்றது தன்னையோர் தெய்வவெங் கணையால்
அரிந்து [3]வீழ்த்தலு [4]மாயிர வுருச்சர மற்ற.

(இ - ள்.) கண்கொண்டு பார்த்த இடமெங்கும் அம்புகளின் மழையினால் எரிந்துபோவதைக்கண்ட இளையபெருமாள், ஆராய்ந்து பின்பு அந்தக்கணையை ஒருகொடிய தெய்வக்கணையால் [அஸ்திரத்தினால்] அறுப்புண்டுவீழச் செய்தவளவில், ஆயிரமுருவத்தைக்கொண்ட அந்தக்கணை நீங்கிற்று; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]செல்வகை. [2]இராகவற்கு. [3]நீக்கலும் [4]ஆயிரஞ்சரங்களுமற்ற. (1458)

241. ஆறி ரண்டுவெங் [1]கடுங்கணை யனுமன்மே லழுத்தி
[2]ஏறு வெஞ்சர மிரண்டிளங் குமரன்மே லெற்றி
நூறு மைம்பது [3]மொருதொடை தொடுத்தொரு நொடியில்
[4]கூறு திக்கையும் விசும்பையு [5]மறைத்தனன் [6]கொடியோன்.

(இ - ள்.) (அப்போது) கொடியவனாகிய கும்பகர்ணன்,—கொடியவிசையுள்ள பன்னிரண்டு அம்புகளை அநுமன்மேற் பதியுமாறு செலுத்தியும், பாய்கின்ற கொடிய இரண்டு அம்புகளை இளையபெருமாள்மீது செலுத்தியும், ஒரு தொடுப்பினில் நூறும் ஐம்பதுமாக(ப் பாணங்களை)த் தொடுத்து ஒருநொடிப்போதிற் கூறுபட்டுள்ள திக்கையும் ஆகாயத்தையும் மறைத்தான்: (எ - று.) பி-ம்:—[1]சுடு. [2]வேறு...லேற்றி. [3]ஓர். [4]மாறு. [5]நிலத்தையும், மண்ணையும், வாளியான். [6]மறைத்தான். (1459)

242. மறைத்த வாளிக ளெவற்றையு மவற்றினான் மாற்றித்
துறைத்த லந்தொறும் [1]தலந்தொறும் நின்றுதேர் சுமக்கும்
பொறைக்க மைந்தவெங் கரி[2]பரி யாளிமாப் பூதந்
திறத்தி றம்படத் துணித்தவன் தேரையுஞ் [3]சிதைத்தான்.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணன்),- (ஆகாசம் திக்கு இவற்றையெல்லாம்) மறைத்துக்கொண்டிருந்த (கும்பகர்ணனது) அம்புகளையெல்லாம் (தனது) அம்புகளாற் போக்கி, பூட்டுதற்குஉரிய இடங்கள்தோறும் இடங்கள்தோறும் பூட்டப்பட்டு நின்று தேரைச் சுமக்கின்றனவும் சுமத்தற்றொழிற்கு ஏற்பட்டனவுமான கொடிய யானை பரி சிங்கம் பெரியபூதம் என்னும் இவற்றைத் திரள்திரளாகத் துணித்து அவன்தேரையும் அழித்தான்; (எ - று.)

தேரையுஞ்சிதைத்தான் என்னுமிடத்தில், அவ்விரதத்தின் அச்சு மச்சு குத்துக்கால் கொடுங்கை விட்டம் தூண் நாகவட்டம் இரிசு வட்டை இலை குடம் குடை மணி சிகரம் என்னும் இவ்வகையான உறுப்புக்களையெல்லாம் சின்னபின்னப்படுத்தினனென்று பொருள்விரித்துக் கூறுவர். பி - ம்:—[1]நிலந்தொறும். [2]அரி. [3]துணித்தான். (1460)

243. தேர ழிந்தது செங்கதிர்ச் செல்வனைச் [1]சூழ்ந்த
ஊர ழிந்தது போற் [2]றுரந் தூர்பவ ருலந்தார்
நீ[3]ர ழிந்திடா நெடுமழைக் குழாத்திடை நிமிர்ந்த
பாரவெஞ்சிலை யழிந்தெனத் [4]துமிந்ததப் பருவில்.

(இ - ள்.) (ஆயிரம்) செங்கிரணங்களைச் செல்வமாகக் கொண்ட சூரியனைச் சூழ்ந்திருந்த ஊர்கோள் அழிந்ததுபோலத் தேர் அழிந்தது; (அத்தேரிற்பூட்டிய குதிரை முதலியவற்றைச்) செலுத்தி நடத்தும் பாகர் அழிந்தனர்; நீர்நீங்கப்பெறாத மிக்க மேகத்திரளிலே உயர்ந்துதோன்றிய பெருமைபெற்ற வெவ்விய இந்திரதனுசு அழிவதுபோல அந்த(க் கும்பகர்ணனுடைய) பெரியவில் துண்டுபட்டது; (எ - று.)

நான்காமடியில், வெஞ்சிலை-விரும்பத்தக்க சிலையென்க. கும்பகர்ணனைத் தன்னுட்கொண்ட தேர் அழிந்ததற்குச் சூரியனைச் சுற்றித்தோன்றும் ஊர்கோள் அழிவதை யுவமை கூறினர். பி-ம்:—[1] சேர்ந்த. [2] துறந்தூர்பவர், துரந்துய்ப்பவர். [3] அழிந்திலா. [4] துணிந்தது, துமிந்தது. (1461)

244. செய்த போரினை நோக்கியித் தேரிடைச் சேர்ந்த
கொய்யுளை [1]கடுங் கோளரி முதலிய குழுவை
எய்து கொன்றனனோநெடு மந்திர மியம்பி
வைது கொன்றனனோவென வானவர் [2]மயர்ந்தார்.

(இ-ள்.) (அப்போது இலட்சுமணன்) செய்த போரைப் பார்த்து, 'இந்தக்(க்கும்பகர்ணனது) தேரிற்பூட்டிய குதிரை கொடிய வலிய யாளி முதலியவற்றின் கூட்டங்களை (இலட்சுமணன்) எய்துகொன்றானோ? சிறந்தமந்திரத்தைச் சொல்லிச் சபித்துக்கொன்றானோ?' என்று தேவர்கள் சொல்லிப் பிரமித்து நின்றார்கள்; (எ - று.)—இது தேவர்கள் இலட்சுமணனது கைத்திறமையைக்கண்டு வியந்துகூறியது. கொய்யுளை-அன்மொழி: இனி, அரிக்கு விசேடணமுமாம். பி-ம்:—[1] கொடுங். [2] மகிழ்ந்தார்.()

245. ஊன்று [1]தேரொடு சிலையிலன் கடல்கிளர்ந் தொப்பான்
ஏன்று மற்றவ னின்னுயிர் [2]குடிப்பனென் றுலகம்
மூன்றும் வென்றமைக் [3]கிடுகுறி யென்னமுச் சிகைத்தாய்த்
தோன்றும் [4]வெஞ்சுடர்ச் சூலவெங் கூற்றினைத் தொட்டான்.

(இ-ள்.) ஏறிய தேருடனே வில்லையும் ஒழியப்பெற்றவனாகிய கும்பகர்ணன்,—கடல்பொங்கினாற் போன்றவனாய், 'அந்த இலட்சுமணனுடைய இனிய உயிரைக் குடிப்பேன்' என்றுசொல்லி எதிர்த்து நின்று, உலகம்மூன்றையும் (தான்) வென்றதற்கு இட்ட அடையாளமென்னுமாறு மூன்றுகிளையை யுடையதாய்த்தோன்றும் கொடிய ஒளியையுடைய சூலப்படையாகிய கொடிய கூற்றினை(க் கையிற்) கொண்டான்; (எ-று.)—பின்னிரண்டடியில் தற்குறிப்பேற்றவணி காண்க. இது-சிலபிரதியில் 'தேரழிந்தது' (243) என்றபாடலின்பின். பி-ம்:—[1] தேரொடும். [2] குடிப்பல். [3] இடுகுறிக்கென்னும், இடுகுறிக்கென்றும். [4] வெங்கதிர்ச். (1463)

246. [1]இழியப் பாய்ந்தன னிருநிலம் பிளந்திரு [2]கூருக்
கிழியப் பாய்புனல் [3]கிளர்ந்தெனக் கிளர்சினத் தரக்கன்
பழியப் பாலிவன் [4]பதாதியென் றனுமன்றன் படர்தோள்
ஒழியப் பார்மிசை [5]யிழிந்துசென் றிளவலு முற்றான்.

(இ-ள்.) பாயுந்தன்மையுள்ளநீர்வடிவானகடல் பொங்கிவிழுந்தாற்போற்பொங்கியெழுகின்ற சீற்றத்தையுடையவனான கும்பகர்ணன்,—பெரிய பூமி பிளவுபட்டு இரண்டு பகுதியாகக் கிழியத் தாழப்பாய்ந்தான்; 'இவன் பதாதி (ஆகையால், நாம் அநுமான் தோளின்மீது இருந்தபடியே பொருதல்) இனி பழியைவிளைப்பதாம்' என்று கருதி, இளையபெருமாளும், அநுமானது பரவிய தோளைவிட்டுப் பூமியின்மீது இறங்கிப்போய்(ப் போர்செய்ய)ப் பொருந்தினன்; (எ-று)—பி-ம்:—[1]குழியப். [2]கூருய்ப். [3]கிளர்ந்தெழக். [4]பகருமென்று. [5]இளவலுமிழிந்து சென்றுற்றான். (1464)

247.—அப்போது இராவணன் கும்பகர்ணனுக்கு உதவுமாறுஏவிய பெரும்படைகள் இலட்சுமணனைச் சூழ்ந்து ஆரவாரித்தல்.

உற்ற காலையி னிராவணன் றம்பி [1]மா டுதவ
இற்ற தானையி னிருமடி [2]யிகற்படை யேவ
முற்றி [3]யன்னது முழங்குமுந் நீரென மூடுகிச்
சுற்றி[4]யார்த்தது சுமித்திரை சிங்கத்தைத் [5]தொடர.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணன் பூமியிற்) பொருந்தியபோது இராவணன்(தன்) தம்பியாகிய கும்பகர்ணனுக்கு அருகே(சென்று) உதவுமாறு அழிந்த சேனையினும் இருமடங்கு வலிமையுள்ள சேனையையேவ, அந்தச்சேனை நிரம்பி முழங்குகின்ற கடல்போலவிரைந்து சுமித்திரைபெற்ற சிங்கம்போன்ற இலட்சுமணனைத் தொடரச் சுற்றியாரவாரஞ் செய்தது; (எ-று.)—ஒற்றரால் சேனை அழிந்தமையையறிந்த இராவணன் கும்பகர்ணனுக்கு உதவுமாறு முன்னினும் இருமடங்கு சேனையை யனுப்பினனென்க. பி-ம்:—[1]மாட்டு. [2]கடற். [3]அன்னவை. [4]ஆர்த்தன. [5]தொடர்ந்து. (1465)

248.—வானரர் அஞ்சியோட, இலட்சுமணன் அந்த அரக்கச் சேனையைத் துணிக்குமாறு உட்புகுதல்.

[1]இரிந்து [2]வானர [3]மிரியலின் [4]மயங்கின [5]வெங்குஞ்
சொரிந்த வெம்படை துணித்திடத் தடுப்பருந் தொழிலால்
பரிந்த வண்ண லும் [6]பரிவில னெருபுடை [7]படரப்
புரிந்த [8]வந்நெடுஞ் சேனையங் [9]கருங்கடல் புக்கான்.

(இ-ள்.) (அதுகண்டு) நிலைகெட்டு வானரங்கள் ஓடுதலினால் (ஒன்றோடொன்று) தடுமாறின; எல்லாவிடத்தும் (வந்தசேனை) சொரிந்த கொடியபடைகளைத் துணிக்கும்படி தடுப்பதற்கு அரிய

தொழிலினேடு விரைந்துசென்ற பெருமைபெற்ற இலக்குமணனும், மனப்பரிவு இல்லாதவனுகி (வந்தசேனை யெல்லாம்) ஒருபுறமாகச் செல்லாநிற்கையில் (போர்செய்ய) விரும்பிய அந்த நெடிய சேனைக் கருங்கடலுட் புகுந்தான்; (எ-று.)

இலக்குமணன் பகைவர் பொழிந்த படைகளைத் துண்டித்த வண்ணம் அப்பகைவர்சேனைக்குட் புகுந்தானென்பதாம். இனி, பரிவு [இரக்கமென்பது] இல்லாதவனுன கும்பகர்ணன் ஒருபுடை படர, பரிவுகொண்டுள்ள அண்ணலாகிய இலட்சுமணனும் தடுப்பருந் தொழிலோடு அந்நெடுஞ்சேனைக்கடலுட்புக்கானென்றல் ஏற்கும்: "அரக்கன் மற்றொருதிசைநின்றுன்" (254) எனவருதல் காண்க. பரிந்த-விரைந்துசென்ற: (கும்பகர்ணனை) விட்டுச்சென்ற என்பாருமுளர். புரிந்த-சூழ்ந்தஎன்று உரைப்பினுமாம். பரிந்த வண்ணல் பரிவிலன்-தொடைமுரண். பி-ம்:—[1] இரிந்த. [2] வானவர். [3] இரியல்போய். [4] மயங்கிட, மயங்கினர். [5] எவரும். [6] பரிவினில். [7] படர்ந்து. [8] வன். [9] கடலிடைப். (1466)

249.—ஐந்துகவிகள் - படுகளச் சிறப்பு.

[1] முருக்கி னுண்மலர் [2] முகைவிரிந் தாலன முரட்கண்
அரக்கர் செம்மயிர்க் கருந்தலை [3] யடுக்கலி னணைகள்
[4] பெருக்கி னுற்பெருங் [5] கடலிடைப் பெய்துபெய் [6] தெருவை
[7] உருக்கி னுலன்ன குருதிநீ ராறுக [8] ளொதுங்க.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பலாசமரத்தின் அன்றலருந்தன்மைகொண்ட மலர் மொட்டு விரிந்தாற்போன்ற மாறுபாட்டைத்தெரிவிக்கின்ற கண்களையுடைய அரக்கரின் செம்மயிரைக்கொண்ட கருந்தலையாலியன்ற மலைகளாகிய அணைகள்மூலமாய்ச் செம்பையுருக்கினுற்போன்ற இரத்தநீராலாகிய யாறுகள் பெருக்கெடுத்தலோடு நாற்பெருங்கடலிடையே சேர்ந்துசேர்ந்து ஒதுங்க,—(எ - று.)—'கடந்திலநீத்தம்' என மேலைக்கவியோடு இயைக்க. 'பல்பிணப்பெருங் கரை கடந்தில நீத்தம்' என வருவதனுல், நாற்பெருங்கடலிடைப் பெய்து என்பதற்கு - ரத கச துரக பதாதிகளென்ற நான்காகிய படைப்பெருங் கடலிடையே தங்கிக் குருதியாறுகள் ஒதுங்குவனவாயின என்க. அடுக்கல் - மலை. பி - ம்:—[1] முருக்கு. [2] முகிழ். [3] அடுக்கிய. [4] பெருக்கினுல். [5] கனலிடைப். [6] உருவம், உருக. [7] உருக்குஞ் செம்பெனக். [8] ஓட. (1467)

250. கரியின் கைகளும் புரவியின் கால்களுங் [1] காலின்
திரியுந் தேர்களின் சில்லியு மரக்கர்தஞ் சிரமும்
சொரியுஞ் [2] சோரியின் [3] துறைதொறுந் துறைதொறுஞ் சுழிப்ப
நெரியும் பல்பிணப் பெருங்கரை கடந்தில நீத்தம்.

(இ - ள்.) யானையின் கைகளும், குதிரையின் கால்களும், காற்றுப்போல் (விரைந்து) திரிகின்ற தேர்களின் சக்கரங்களும்

அரக்கரின் தலைகளும்,—(அறுபட்ட உறுப்புக்களினின்று) பெருகு கின்ற இரத்தங்களுள்ள இடந்தோறும் சுழித்துக்கொண்டிருக்க, (இரத்த) வெள்ளங்கள் நெரிந்தபலபிணப்பெருங்கரையைக்கடந்து (அப்பாற் செல்லமாட்டாமற்) கிடந்தன; (எ - று.)

அறுபட்ட உறுப்புக்களினின்று பெருகிய இரத்தப்பெருக்கி னிடையிலே கைமுதலியவை சுழித்துக்கொண்டிருக்கையில், எம் மருங்கும் நெரியுண்டுவீழ்ந்து கிடக்கும் பிணக்குவியல் கரை போன்றிருக்க, அப்பிணக்குவியலினிடையே இரத்தப் பெருக்குக் கள் கிடந்தனவேயன்றி அப்பாற்செல்லமாட்டாதனவாயின வென்றவாறு. பி-ம்:—[1]காலில். [2]சோரியுந். [3]துறைமடுத், உறை தொறும். (1468)

251. கொற்ற [1]வாளெழுத் தண்டுவேல் [2]கோண்மழுக் குலிசம்
மற்றும் வேறுள படைக்கல மிலக்குவன் வாளி
சுற்று மோடுவ தொடர்ந்திடை துணித்திடத் [3]தொகையாய்
அற்ற துண்டங்கள் படப்படத் [4]துணிந்தன வனந்தம்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய வாள் இரும்புலக்கை தண்டு வேல் கோல் மழு வச்சிரப்படை இவையும் சுற்றும்ஓடுவனவான மற்றும்வேறுள்ள படைக்கலங்களும் ஆகியவற்றை இலக்குவன் வாளியானது தொடர்ந்துசென்று இடையே துண்டித்ததனால் பெருந்தொகையாக அற்ற (அப்படைக்கலத்) துண்டங்கள் படுந் தோறும் மற்றுந்துணிந்தவை மிகப்பல; (எ - று.)

இலட்சுமணன் அம்புகளால் துணிக்கப்பட்ட படைக்கலங்கள் படுவதனால் மற்றும்பலசேனைகள் துணிபட்டனவென்றவாறு. துண்டங்கள் படப்படத்துணிந்தன என்பதற்கு - துண்டங்களாக ஆகும்படி பல துணிந்தன என்பாருமுளர். முதலடிக்கு 'கொற்ற வாளெழுக்கோன் மழுத்தண்டுவேல் குலிசம்' என்று ஒருபிரதியில பாடம். பி - ம்:—[1]வான்மழுக். [2]கோல்முதல். [3]தொகைபோம், தொகையா, தொகைபோய். [4]துணிந்தனரனேகர், சாய்ந்தன ரனேகர். (1469)

252. குண்ட லங்களும் [1]மவுலியு மாரமுங் கோவை
தண்டை தோள்வளை கடகமென் [2]றினையன [3]தறுகண்
[4]கண்ட கண்டங்க [5]ளொடுங்கணை [6]துரந்தன கதிர்சூழ்
மண்ட லங்களை மாறுகொண் [7]டிமைத்தன [8]வானில்.

(இ - ள்.) குண்டலங்களும் கிரீடங்களும் ஆரங்களும் மணிச் சரங்களும் தண்டைகளும் தோள்வளைகளும் கடகங்களும் என்ற இவ்வாறான அணிகலங்கள், அஞ்சாமையோடு (இலக்குமண னெய்த) அம்புகள் துண்டமாகச்செய்த துண்டங்களோடுந் துரத் தப்பட்டனவாய், ஒளிசூழ்ந்த சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலம் நட்சத்திரமண்டலம் என்ற இவற்றோடு மாறுகொண்டு வானில்

விளங்கின; (எ - று.)—துரத்தல் - வேகமாகச் செலுத்தப்படுதல். பி - ம்:—[1]மோலியும். [2]இணையவும். [3]தயங்கக். [4]கண்டர். [5]ஒடுஞ் சரந், ஒடுங்கடுங்கணை. [6]திறந்தன, தூர்த்தன, துணிந்தன, துணித் திடக். [7]அமைத்தன. [8]வாளி. (1470)

253. பரந்த வெண்குடை சாமரை நெடுங்கொடி பதாகை
சரந்த ருஞ்சிலை [1]கேடகம் பிச்ச[2]மொய் சரங்கள்
துரந்து செல்வன குருதிநீ ராறுகள் தோறும்
நிரந்த பேய்க்கணங் கரைதொறுங் குவித்தன நீந்தி.

(இ - ள்.) பரந்தவெள்ளியகுடையும் சாமரையும் நெடுங்கொடியும் பெருங்கொடியும் அம்புகளை வெளிக்கக்குகின்ற விற்களும் கேடகமும் பீலிக்குடைகளும் நெருங்கிய அம்புகளும் குருதிநீராறுகள்தோறும் (பெருக்கினால்) செலுத்தப்பட்டுச் செல்பவற்றை, திரளாகிய பேய்க்கணங்கள் நீந்திக் கரைகளிலெல்லாம் குவித்தன; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]தண்டுவேணுந்தம். [2]எய். (1471)

254.—கும்பகர்ணன் வேறொருதிசையிற்போய்ச் சுக்கிரீவனோடு பொருதல்.

[1]ஈண்டு வெஞ்செரு விணையன [2]நிகழ்வுழி யெவர்க்கும்
நீண்ட வெள்ளெயிற் றரக்கன்மற் றொரு[3]திசை நின்றுன்
பூண்ட வெஞ்[4]செரு விரவிகான் முளையொடு பொருதான்
காண்ட கும்மென விமையவர் குழுக்கொண்டு கண்டார்.

(இ-ள்.) இங்குக் கொடியபோர் இவ்வாறு யாவர்க்கும் நிகழ்கையில்,—நீண்டவெள்ளியகோரப்பற்களையுடைய கும்பகர்ணன், மற்றொருதிசையிற் போய்நின்று கொடும்போரை மேற்கொண்ட சூரியனதுபுத்திரனாகிய சுக்கிரீவனோடும் போர்செய்தான்; (இப்போர்) காணத்தகுமென்றுகருதி, தேவர்கள் கூட்டமாக இருந்து காணலானார்கள்; (எ - று.)—ஈண்டுவெஞ்செரு இணையன நிகழ்வுழி-கும்பகருணனுக்கு உதவியாகவந்த இராக்கதசேனை போரில் இலக்குமணனாலழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது என்றபடி. பி - ம்:—[1]ஆண்டு. [2]நிகழ்வுறு மளவில். [3]தனி. [4]சமர். (1472)

வேறு.

255.—இனி ஐந்துகவிகள்-கும்பகர்ணனுக்கும் சுக்கிரீவனுக்கும் நிகழ்ந்த போரைக் கூறும்.

பொறிந்தெழு கண்ணினன் புகையும் வாயினன்
செறிந்தெழு கதிரவன் சிறுவன் சீறினன்
முறிந்தன வரக்கன்மா முரட்டிண் டோளென
எறிந்தனன் [1]விசும்பின்மா மலையொன் றேந்தியே.

(இ-ள்.) நெருங்கியெழுகின்ற கிரணங்களையுடையவனான சூரியனுடைய புத்திரனாகிய சுக்கிரீவன்,—தீப்பொறி கிளம்பி

யெழுகின்ற, கண்களையுடையவனும் புகைவெளிப்படுகின்ற வாயையுடையவனுமாகிச் சீறி, அரக்கனுடைய பெரிய மாறுபடுகின்ற வலிய தோள்கள் முறிந்தன என்று (கண்டோர்) கருதும்படி பெரியமலையொன்றையேந்தி வானத்தினின்று (அந்தக் கும்பகர்ணன்மீது) எறிந்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1] விசும்பிவர், விசும்புயர். (1473)

256. அம்மலை [1] நின்றுவந் தவனி யெய்திய
செம்மலை [2] யனையவெங் களிறுஞ் சேனையின்
வெம் [3] மலை வேழமும் பொருத வேறினி
எம்மலை [4] யுளதவற் கெடுக் [5] கொ ணாததே.

(இ-ள்.) அந்தமலையினின்றுவந்து பூமியையடைந்த செவ்விய மலைபோன்ற கொடியயானையும் (அரக்கர்) சேனையிலிருந்த கொடிய மலைபோன்ற வேழமும் பொரலாயின: (இப்படிப்பட்டமலையை யெடுத்தெறிந்த) அந்தச்சுக்கிரீவனுக்கு, இனி எடுக்கவொண்ணாததாய் வேறுஎம்மலைஉள்ளது? (எ-று)—எப்படிப்பட்ட மலையையும் பெயர்த்தெடுத்துஎறியும் வலியினன் சுக்கிரீவனென்றவாறு. பி-ம்:—[1] நின்றும். [2] ஆன. [3] முனை. [4] உள. [5] ஒணாதன. (1474)

257. [1] இவ்வகை நெடுமலை யிழிந்த மாசுணம்
[2] கவ்விய நிருதர்தங் [3] களிறுங் கட்டற
[4] அவ்வகை [5] மலையினை [6] யேற்றொ ரங்கையால்
வவ்வின னரக்கன்வா ளவுணர் வாழ்த்தினர்.

(இ - ள்.) இவ்வகையான நெடியமலையிலிருந்து இழிந்த மலைப்பாம்புகள் அரக்கரின்யானைகளும் வலிமையறும்படி (அவற்றைக்) கவ்வின; அப்படிப்பட்டமலையினைக் கும்பகர்ணன் ஏந்தி (த் தன் உள்ளங்கை யொன்றினாற் பற்றினான்: (அதுகண்ட) கொடிய அரக்கர் யாவரும் (அவனை) வாழ்த்தினார்கள்; (எ-று.)—அவுணரையும் அரக்கரையும் அபேதமாகக் கூறுதலுமுண்டு. அவுணர்-அசுரருமாம். பி - ம்:—[1] அவ்வரையிழிந்துவந்தழுந்த. [2] கவ்வின. [3] களிறு. [4] இவ்வகை. [5] மலையிலை. [6] ஏந்தி. (1475)

258 ஏற்றொரு கையினு லிதுகொல் நீ [1] யடா
ஆற்றிய குன்றமென் [2] றளவி லாற்றலான்
[3] நீற்றிய [4] னுணுகுறப் பிசைந்து நீங்கெனத்
தூற்றின னிமையவர் துணுக்க மெய்தினர்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத வல்லமையுடையவனான கும்பகர்ணன், ஒரு கையினால் (அம்மலையைத்) தாங்கி, 'அடா! நீ வலிமைகொண்டெறிந்தகுன்றம் இதுதானோ?' என்று (அலட்சியமாகச்) சொல்லி, நீற்றின் தன்மையதாய் நுண்ணியதாகப் பிசைந்து, போவென்று

சொல்லித் தூற்றிவிட்டான்:(அதுகண்ட)தேவர்,(அந்தக்கும்பகர்ணனுடைய பேராற்றலைக்கண்டு) அச்சங்கொண்டனர்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]எடா. [2]அளவினுற்றலால். [3]நீற்றினும். [4]நுணுகிற. ()

259. [1]செல்வனோ நெடுங்கிரி பின்னுந் [2]தேர்ந்தெனு
எல்லவன் கான்முளை யுணரு மேல்வையில்
கொல்லென [3]வெறிந்தனன் குறைவி லோன்பினோர்
சொல்லெனப் பிழைப்பிலாச் சூலஞ் சோர்விலான்.

(இ-ள்.) சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவன் 'இன்னொரு நெடியமலையைத் தேடிக்கொணரச்செல்வேனோ? [வேறுமலை தேடிச்செல்வதிற் பயனில்லையே!]' என்று எண்ணமிடுகையில், சோர்வில்லாத கும்பகர்ணன், 'கொல்' எனச்சொல்லி, குறைவிலாத தவத்தையுடையவரின் சாபச்சொல்போலத் தவறுதலில்லாத சூலத்தையெறிந்தான்; (எ-று.)—கொல்லென-கொல்லென்ற ஒலியுண்டாக என்பாருமுளர். எல்லவன்-சூரியன்: எல்-ஒளி. பி-ம்:—[1]செல்வனோர், செல்லவோர். [2]செலுத்தவென்று, தேர்ந்தளவு. [3]விடுத்தனன். (1477)

260.—கும்பகர்ணன் வீசியெறிந்த வேலை அநுமான் முறித்தெறிதல்.

[1]பட்டனன் பட்டன னென்று பார்த்தவர்
விட்டு[2]லம் பிடநெடு விசும்பிற் சேரலும்
எட்டின னதுபிடித் திறுத்து நீக்கினன்
ஒட்டுமோ மாருதி யறத்தை யோம்புவான்.

(இ-ள்.) (சுக்கிரீவன்) இறந்தான் இறந்தானென்று பார்த்தவரெல்லாம் கதறுமாறு (அந்தச்சூலம்) பரந்த ஆகாயத்திற் சேர்தலும்,(அநுமான்)(அதனை) எட்டிப்பிடித்து முறித்துப்போக்கினன்: அறத்தைப் பாதுகாப்பவனாகிய மாருதி, (சுக்கிரீவன்மேல் தாக்கப்) பார்த்திருப்பனோ? (எ-று.)

தருமத்தைப் பாதுகாத்தலின்பொருட்டே வந்துள்ளானாதலால்,அறத்திற்குத்துணையாக வந்துள்ள சுக்கிரீவனுக்கு யாதொரு தீங்கும் நேரிடாதவாறு கும்பகர்ணனெறிந்த சூலத்தைத் தாவிப்பிடித்து அநுமான் போக்கினனென்க. ஈற்றடி மற்றையடிகளைச் சமர்த்தித்தது, தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணி. பி-ம்:—[1]பட்டது பட்டது. [2]அழைத்திட. (1478)

261.—சூலமிற்றவோசை.

சித்திர வனமுலைச் சீதை செவ்வியால்
முத்தனார் [1]மிதிலையூ ரறிவு முற்றிய
[2]பித்தன்வெஞ் சிலையினை யிறுத்த பேரொலி
யொத்தது சூல[3]மன் றிற்ற வோசையே.

(இ - ள்.) அன்று சூலப்படை (அநுமானால்) முறிக்கப்பட்ட போதுதோன்றிய ஓசையானது,—வியக்கத்தக்க அழகுவாய்ந்த தனங்களையுடைய சீதாபிராட்டியின் அழகினால், முத்தியுலகத்திற்கு உரிய திருமாலின் அவதாரமான ஸ்ரீராமபிரான், மிதிலாபுரியிலே, அறிவுநிரம்பிய [ஸர்வஜ்ஞனான] பித்தனென்னும் பேரைக்கொண்ட சிவபெருமானது கொடிய சிலையை முறித்தபோது தோன்றிய பேரொலியை யொத்தது; (எ - று.)—பித்தன்வில், சீதையைமணப்பதற்குப் பணயமாக வைக்கப்பட்டிருந்ததாகும். சித்திரம் - தொய்யற்கோலமுமாம். வனப்பு முலையென்பது வனமுலையென்றாயிற்று. பி-ம்:—[1] முகுந்தனார் மிதிலைமுற்றுப. [2] பித்தனார்வெஞ்சிலை. [3] இன்று. (1479)

262.—கும்பகர்ணன் அநுமான் திறமையை வியந்துகூறல்.

நிருதனு [1] மனையவ னிலைமை நோக்கிநீ
கருதவு மியம்பவு [2] மரிதுன் கைவலி
அரியன முடிப்பதற் [3] கனைத்து நாட்டினும்
ஒருதனி [4] யுளையிதற் [5] குவமை யாதென்றான்.

(இ - ள்.) அரக்கர் குலத்தவனாகிய கும்பகர்ணனும், அவ்வநுமானது திறமையைப் பார்த்து 'எண்ணுதற்கும் சொல்லுதற்கும் அருமையானது உன் கைவலிமை; அருஞ்செயல்களை முடிப்பதற்கு எல்லா நாட்டினுள்ளும் ஒரு தனிப்பட்டவனாக உள்ளாய்; (உனது) இத்திறமை விஷயத்தில் உவமமாகக்கூறுதற்கு உரியது யாது உளது?' என்று (புகழ்ந்து) கூறினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1] இளையவன். [2] அலத்து, ஆவது. [3] அணைந்துகாட்டினும். [4] நீ. [5] உவமம். (1480)

263.—அநுமனைக் கும்பகர்ணன் அறைகூவ அநுமான் மறுத்தல்.

[1] என்னொடு பொருதியே [2] லின்னு [3] மியானமர்
[4] சொன்னன [5] புரிவனென் றரக்கன் [6] சொல்லலும்
[7] முன்னினி [8] யெதிர்க்கிலே [9] னென்று [10] முற்றிய
பின்னிகல் பழு [11] தெனப் பெயர்ந்து போயினான்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அநுமனை நோக்கிக்) கும்பகருணன், ('உன்னோடு பொருவதே போர்: என்னோடுபுரிந்த போரை இடையில்நிறுத்தி விட்டாயே: நீ) என்னோடும் பொருவாயானால் இன்னும் யான் போரில் (நீ) சொன்னவற்றை [சொல்லும் முறையின்படியே] போர் செய்வேன்' என்று சொன்னவளவில்,—(அநுமான்), 'முன்பு இனிது எதிர்க்கிலேனென்று (போரை) முடித்த பின்பு (உன்னோடு) பொருவது (சொன்னசொல்) தவறியதாகும்' என்று சொல்லித் (தான்) இருந்த இடத்தைவிட்டு (அப்பாற்)

சென்ருன்; (எ-று.) பி-ம்:—[1]என்ளெடும். [2]இன்னம். [3]நீ. [4]சொன்னது. [5]புரிதும், புரிவன். [6]சொல்லினன், உன்னெடும். [7]முன்சொன்னேன். [8]எதிர்கிலேன். [9]என்ன [10]ஓதினேன். [11]எனுப். (1481)

264.—நான்குகவிகள் - மீண்டு சுக்கிரீவனும் கும்பகர்ணனும் பொருகையில், சுக்கிரீவன் உணர்வு நீங்குதலைத் தெரிவிக்கும்.

அற்றது காலையி னரக்க னுயுதம்
பெற்றிலன் பெயர்ந்தில னனைய பெற்றியில்
பற்றினன் பாய்ந்தெதிர் பருதி கான்முளை
எற்றினன் குத்தின [1]னெறுழ்வெங் [2]கைகளால்.

(இ - ள்.) அந்தச் சூலப்படையற்ற காலத்தில், கும்பகர்ணன், வேருேராயுதத்தைப் பெருதவனுயிருந்தும், (அவ்விடத்தைவிட்டு) நிலைபெயராதிருந்தான்; அவ்வேளையில், சூரியபுத்திரனுன சுக்கிரீவன், எதிரேபாய்ந்து (கும்பகர்ணனைப்) பற்றி வலியகொடிய கைகளால் மோதிக்குத்தினுன்; (எ - று.)—அது அற்ற காலையிலென்க. பி - ம்:—[1]எரியும், எறியுங். [2]கண்ணினுன். (1482)

265. அரக்கனு [1]நன்றுநின் னுண்மை யாயினும்
தருக்கினி யின்ருெடு சமையுந் தானென
நெருக்கினன் பற்றின [2]னீங்கொ ணுவகை
யுருக்கிய [3]செம்பன வுதிரக் கண்ணினுன்.

(இ - ள்.) (சினத்தினுல்) உருக்கிய செம்புபோன்ற இரத்தம் குழம்பிய கண்களையுடையவனுன கும்பகர்ணனும்,—'நினது வீரம் நன்று; ஆயினும், இப்போது (கொண்டுள்ள) செருக்கு, இன்ருேடு அடங்கிவிடும்' என்று சொல்லி, நெருக்கி, (அப்பாற்) செல்லவொண்ணுதபடி பற்றினுன்; (எ - று.)—இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் "திரிந்தனர்" என்ற அடுத்தபாடலுக்குப்பின் உள்ளது. தான்-அசை. பி-ம்:—[1]நன்றுளது. [2]நீங்குரு. [3]செம்பென. (1483)

266. திரிந்தனர் [1]சாரிகை தேவர் கண்டிலர்
புரிந்தனர் நெடுஞ்செருப் புகையும் போர்த்தெழ,
[2]எரிந்தென [3]வுருமெலா மிருவர் வாய்களும்
[4]சொரிந்தன குருதிதா மிறையுஞ் சோர்ந்திலார்.

(இ - ள்.) (பற்றவும், சுக்கிரீவன் கும்பகர்ணனைப்பற்ற, பற்றினபடியே பின்பு அவ்விருவரும்),—பெரும்போரைச் செய்பவர்களாய், சாரிகைதிரிந்தார்கள்: தேவர்களும் (அப்போது இன்னர் இங்குள்ளாரென்று) காணமுடியாதவராயினர்: (அவ்விசையிற்பிறந்த தீயினுல்) புகையும் (திக்குக்களை யெல்லாம்) மூடிக்கொண்டு மேற்செல்ல இடிகளெல்லாம் எரிவனவாயின; இருவருடைய வாய்களும் குருதியைச் சொரிந்தன; (அப்படியிருந்தும்), தாங்கள் சிறிதும் சோர்வடைந்திலர்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]சாரியை. [2]எரிந்தன. [3]உரு. [4]சொரிந்தனர். (1484)

267. [1]உறுக்கின ரொருவரை யொருவ [2]ருற்றிகல்
முறுக்கினர் முறைமுறை யரக்கன் மொய்ம்பினால்
[3]பொறுக்கிலா வகைநெடும் புயங்க ளாற்[4]பிடித்து
[5]இறுக்கின [6]னிவன்சிறி துணர்வு மெஞ்சினான்.

(இ-ள்.) (இப்படி வெகுநேரந் திரிந்தபிறகு கும்பகர்ணன் சுக்கிரீவன் என்ற அவ்விருவரும்), ஒருவரையொருவர் பொருந்தி நின்று அதட்டினார்கள்: முறைமுறையாகப் போரைச் சினத்தோடு புரிந்தார்கள்: கும்பகர்ணன் வலிமையோடு பொறுக்க முடியாதபடி பெரியகைகளாற் (சுக்கிரீவனைப்)பிடித்தழுத்தினான்; இந்தச் சுக்கிரீவன் சிறிது அறிவும் நீங்கினான் [மூர்ச்சித்தான்]; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]ஒறுக்கிலர், [2]ஒற்று. [3]பொறுக்கலா. [4]பிணித்து. [5]இறுக்கினான். [6]அவன். (1485)

268.—கும்பகர்ணன் சுக்கிரீவனைத் தூக்கிக்கொண்டு ஊர்க்குச் செல்லத் தொடங்குதல்.

மண்டம ரின்றொடு மடங்கு [1]மன்னிலாத்
[2]தண்டலில் பெரும்படை [3]சிந்துந் தக்கதோர்
[4]எண்டரு கருமமற் றிதனி னில்லெனக்
கொண்டனன் போயின னிருதர் [5]கோநகர்.

(இ-ள்.) அரக்கர் தலைவனாகிய கும்பகர்ணன்,—'(நாம் இவனைத்தூக்கிக்கொண்டுபோய் விட்டோமானால்) நெருங்கிய போர் இன்றோடு முற்றுப்பெறும்: அரசனில்லாமையாற் கெடுதலில்லாத (வானரப்) பெருஞ்சேனையானது சிதறிவிடும்: (ஆகையால்), இதனைக்காட்டிலும் தக்கதாகிய ஆலோசித்துச் செய்தற்கு உரிய ஒருதொழில் இல்லை' என்று கருதி, (அந்தச் சுக்கிரீவனை) இலங்கைமா நகரத்தை நோக்கித் தூக்கிக்கொண்டு செல்லலாயினான்; (எ-று.) பி-ம்:—[1]மானிடர். [2]திண்டிறற். [3]சிந்தத்தக்கதே, இரிந்து சிந்திடும். [4]எண்டருங். [5]கோனகர் (1486)

269.—அதுகண்ட வானரர் துயருற, அரக்கர் ஆரவாரித்தல்.

[1]உரற்றின [2]பறவையை யூறு கொண்டெழச்
சிரற்றின [3]பார்ப்பினிற் சிந்தை [4]சிந்திட
விரற்றுறு கைத்[5]தலத் தடித்து வெய்துயிர்த்து
அரற்றின [6]கவிக்குல மரக்க ரார்த்தனர்.

(இ-ள்.) சத்தஞ்செய்துகொண்டிருந்த (தாய்ப்) பறவையை வல்லூறு பற்றிக்கொண்டு போய்விடப் பேரொலிபடக்கதறின குஞ்சுகள்போல, (சுக்கிரீவனைக் கும்பகர்ணன் தூக்கிக்கொண்டு சென்றபோது) கவிக்கூட்டங்கள், (தமது) மனம் முறிந்திட விரல் நெருங்கிய கையினாலடித்துக்கொண்டு வெப்பமாகப் பெருமூச்சு விட்டு வாய்விட்டுக்கதறின; அரக்கரோ, (மகிழ்ச்சியினாற்) பேராரவாரஞ் செய்தார்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]உரற்றினப், உரத்தினன். [3]பார்ப்பினை. [2]பறவையிற். [4]நொந்திட. [5]தலநெரித்து. [6]வானரம்,

270.—வானவரும் வானரத் தலைவர்களும் வருந்துதல்.

[1]நடுங்கின [2]ரமரரு [3]நாவுலர்ந்து வேர்த்து
ஒடுங்கினர் வானரத் தலைவ ருண்மகிழ்த்து
[4]இடுங்கின [5]கண்ணின [6]ரெரிந்த [7]நெஞ்சினர்
[8]மடங்கின வசமுயிர்ப் பென்னு [9]மாண்பினர்.

(இ-ள்.) அமரரும், நடுங்கினர்: வானரத்தலைவர், (உடலமெல்லாம்)வேர்த்து நாவுலர்ந்து மனம்மகிழ்ச்சிகுன்றி இடுங்கின கண்களை யுடையவரும் எரிந்தநெஞ்சையுடையவருமாகி, '(இவர்களின்) உயிர்ப்பும்நின்றிட்டன' என்று (காண்போர்) வருந்துமாறு (தம் மரசன் திறத்துஅன்பு சிறந்து) ஒடுங்கியிருந்தனர்; (எ - று.)

இடுங்கின கண்ணினனெரிந்த நெஞ்சினன், அடங்கினனுமுயர்ப்பென்னு மன்பினர் என்று பின்னிரண்டடிகளிற் பாடமான போது-(நம்முடைய அரசன்) இடுங்கின கண்ணினனும் எரிந்தநெஞ்சினனுமாகி உயிர்ப்பு அடங்கியவனானே என்று அன்புகொண்டவராயினர் வானரரென்க. பி-ம்:—[1]நடுங்கினன். நடுங்கின. [2]மாருதி. [3]நாவும்வேர்த்துலர்ந்து. [4]இடுங்கனற். [5]கண்ணினன். [6]எரியும். [7]நெஞ்சினன். [8]அடங்கினனும். [9]அன்பினர். ()

271.—இருகவிகள் - அரக்கன் தூக்கிச்செல்லும் சுக்கிரீவனது வருணனை.

புழுங்கிய வெஞ்[1]சினத் தரக்கன் போகுவான்
அழுங்கலில் கோண்முகத் தரவ மாயினான்
எழுங்கதி [2]ரிரவிதன் புதல்வ [3]னெண்ணுற
விழுங்கிய மதியென மெலிந்து தோன்றினன்.

(இ - ள்.) (மனம்) புழுங்குவதற்குக் காரணமான கொடுஞ் சினத்தையுடைய அரக்கன் போகுபவன், - வருந்துதலில்லாது [இலேசாகப்] பற்றுந்தன்மையைக்கொண்ட முகத்தையுடைய இராகுவென்னும் பாம்புபோலானான்; எழுகின்ற கதிரைக்கொண்ட சூரியனதுபுத்திரனாகிய சுக்கிரீவன் (யாவரும்) எண்ணுதல்பொருந்த (அரவத்தால்) விழுங்கப்பட்டசந்திரன் போல மெலிந்து தோன்றினன்; (எ-று.) பி-ம்:—[1]சமத்து. [2]த்தலைமகன். [3]எண்ணற, ஏணற, எண்ணரு, எண்ணிற. (1489)

272. திக்குற [1]விளக்குவான் சிறுவன் தீயவன்
[2]மைக்கரு நிறத்திடை மறைந்த தன்னுரு
மிக்கதுங் குறைந்தது மாக[3]மேகத்துட்
[4]புக்கதும் புறத்துமா மதியும் போன்றனன்.

(இ - ள்.) திக்குக்களெல்லாம் செவ்வனே விளங்குமாறு தோன்றுகின்ற சூரியனுடைய குமாரனான சுக்கிரீவன், தீயவனான கும்பகர்ணனுடைய மேகம்போற் கறுத்த உருவத்திலே மறைந்த தன்னுருவம் ஒருகால்மிக்கதும் ஒருகால்குறைந்ததுமாக (த்

தோன்றி), மேகத்திற் புக்கதும் புறத்ததுமான சந்திரனையும் போன்றனன்; (எ-று.)—இது "ஒருங்கமர்" என்ற அடுத்த (273) பாடலுக்குப்பின் ஒரு பிரதியில். பி-ம்:—[1]விளங்குவான். [2]தக்கரு. [3]மேகத்துப். [4]புக்கதுபுறத்ததா. (1490)

273.—அநுமான் கும்பகர்ணனோடு எதிர்த்துப் போர் செய்யாது அவன் பின்னே கைபிசைந்து கொண்டுசெல்லுதல்.

ஒருங்கமர் [1]புரிகிலே னுன்னொ டியா[2]னென
நெருங்கிய வுரையினை நினைந்து நேர்கிலன்
கருங்கடல் கடந்தவக் காலன் [3]காலன்வாழ்
பெருங்கரம் பிசைந்தவன் பின்பு சென்றனன்.

(இ-ள்.) கரியகடலைக்கடந்த அப்படிப்பட்ட காலையுடையவனாகிய அநுமான்,—'யான் உன்னுடன் பொருந்த (இனிப்) போர் புரியேன்' என்றுசமீபத்திற்கூறிய உரையினை நினைத்து எதிர்க்காதவனாய், யமன்வாழ்கின்ற (தன்) பெருங்கையைப் பிசைந்துகொண்டு அந்தக் கும்பகர்ணனுக்குப் பின்னே சென்றான்; (எ-று.)

கையிலகப்பட்டார் உயிரொடுங்குவதுபற்றி, 'காலன்வாழ் பெருங்கரம்' என்றது. கைபிசைதல், செய்வதறியாது திகைப்பார்க்குத் தோன்றும் மெய்ப்பாடு. பி-ம்:—[1]புரிகலன், புரிகிலன். [2]எனு. [3]காலின்சேய், காலின்காதலன். (1491)

274.—சுக்கிரீவனைக் கும்பகர்ணன் தூக்கிச்சென்ற செய்தியை வானரர் இராமபிரானுக்குத் தெரிவித்தல்.

ஆயிரம் [1]பெயரவ னடியில் வீழ்ந்தனர்
நாயக ரெமக்கினி யாவர்[2] நாட்டினில்
காய்கதிர்ச் [3]சிறுவனைப் பிணித்த கையினன்
போயின னரக்கனென் [4]றிசைத்த பூசலார்.

(இ-ள்.)(அப்போது வானரர்கள்,—இராமபிரானைநோக்கி),—'எரிக்கின்றகிரணங்களையுடைய சூரியனுடையபுத்திரனான சுக்கிரீவனைக் கட்டிய கையையுடையவனாய் [கையினாற் கட்டியெடுத்துக்கொண்டு] கும்பகர்ணன் போயினான்: இனி நாட்டில் எமக்கு நாயகர் யாவர்?' என்று பேரொலியோடு இசைத்தவராய், ஆயிரம் திருநாமங்களையுடையவனான இராமபிரானது பாதங்களில் வீழ்ந்தார்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]பேரவன். [2]நாட்டிடை. [3]புதல்வனைப். [4]உரைக்கும். (1492)

275.—இராமன் சினங்கொண்டு இலங்கைவாயிலை யடைதல்.

தீயினு முதிர்வுறச் சிவந்த [1]கண்ணினான்
காய்கணை சிலையொடுங் கவர்ந்த கையினான்

ஏயெனு [2]மளவினி னிலங்கை மாநகர்
வாயில்சென் றெய்தினன் மழையின் மேனியான்.

(இ - ள்.) மழைபோன்ற திருமேனியையுடையவனான ஸ்ரீராமன்,—தீயைக்காட்டிலும் விஞ்சச் செந்நிறமாய்விட்ட கண்களையுடையவனும், எரிக்கவல்ல அம்புகளை வில்லுடனே கொண்ட கையையுடையவனுமாகி, ஒரு நொடிப்போதில் இலங்கைமாநகரின் வாயிலைச் சென்று சேர்ந்தான்; (எ-று.)—பி - ம்:—[1] செங்கணன். [2] மாத்திரத்து. (1493)

276.—இராமன் சரக்கூடங்கட்டிக் கும்பகர்ணன் செல்லும் வழியைத் தடுத்தல்.

உடைப்பெருந் துணைவனை யுயிரிற் கொண்டுபோய்க்
[1]கிடைப்பருங் [2]கொடிநக ரடையிற் கேடெனத்
தொடைப்[3]பரும் பகழியின் மாரி [4]தூர்த்துற
அடைப்பனென் றடைத்தனன் விசும்பி னூறெலாம்.

(இ - ள்.) 'என்னுடைய சிறந்த நண்பனான சுக்கிரீவனை என்னுயிரைக்கொண்டுபோவதுபோற் கொண்டுபோய், கொடியோடு விளங்குகிற கிட்டுதற்கு அரிய நகரை யடைந்திடிற் கேடாகும்' என்று கருதி, 'தொடுத்தலைப்பொருந்தின பெரியஅம்புகளின் மழையினால்நிரப்பி நன்கு அடைப்பேன்' என்றுசொல்லி (அங்ஙனே பகழி மழையால்) ஆகாயவழியையெல்லாம் அடைத்தான், (ஸ்ரீராமன்); (எ-று.)—பகழிமழையால் விசும்பாற்றையடைத்தது- சரக்கூடங்கட்டி வானவழியாலும் அப்பாற்போகவொட்டாது தடுத்தல். பி-ம்:—[1]கிடைப்பெருங். [2]கடி. [3]பெரும். [4]தூர்த்திறை, தூர்த்துராய். (1494)

277.—இராமனது அம்புமழையால் ஆகாயவழியெல்லாம் அடைபடல்.

மாதிர மறைந்தன வயங்கு வெய்யவன்
[1]சோதியின் கிளர்நிலை தொடர்த லோவின
யாதும்வின் படர்கில வியங்கு [2]கார்மழை
மீதுநின் [3]றகன்றது விசும்பு [4]தூர்த்தலால்.

(இ-ள்.) (இராமனது அம்புகள்) விசும்பை நிரப்பியதனால் திக்குக்களெல்லாம் மறைந்தன: விளங்குகின்ற உஷ்ணகிரணனான சூரியனுடைய கிரணங்களின் விளங்கும் நிலையும், (பூமியில்) தொடர்ந்துபிரகாசித்தலொழிந்தது; எதுவும் வானத்திற்செல்ல மாட்டாதொழிந்தன; (வானத்திற்) சஞ்சரிக்கின்ற கருநிறமுள்ள மேகம் மேற்புறத்தினின்று அகன்றிட்டது; (எ-று.)—ஓவின = ஓவினது. பிம்:—[1]சோதியும். [2]கான்மழை. [3]அகன்றன. [4]தூர்ந்ததால், தூர்த்ததால். (1495)

278.—கும்பகர்ணன் அம்புமதிலைக்கிட்டி, கடக்கமுடியாது நிற்றல்.

மனத்தினுங் கடியதோர் [1]விசையின் வான்செல்வான்
இனக்கொடும் பகழியின் மதிலை யெய்தினான்
[2]நினைத்தவை [3]நீக்குத லருமை [4]யின்றெனச்
சினக்கொடுந் [5]திறலவன் திரிந்து நோக்கினான்.

(இ-ள்.) மனத்தினும்விரைவுள்ளதான ஓர்விசையோடு வான்வழியாச்செல்பவனாய், சினத்துடன் கொடியவலிமையையுடையவனாகிய கும்பகர்ணன் திரளாகவுள்ள கொடிய (இராம) பாணத்தினாலாகிய மதிலைக் கிட்டி, ஆராய்ந்து அவற்றை இப்போது போக்குதலருமை என்று கருதித் திரும்பிப் பார்த்தான்; (எ - று.)

திரிந்துநோக்கியது - பகழிமதில்எவ்வாறுஉண்டாயிற்றென்பதை யுணர்தற் பொருட்டாகும். பி-ம்:—[1]விசும்பின். [2]நினைத்தனன். [3]நீங்குதல். [4]நின்றனன், நின்றெனச், நின்றெனச். [5]தொழிலவன். (1496)

279.—கும்பகர்ணன் இராமனைக் காணுதல்.

கண்டனன் வதனம்வாய் கண்கை [1]காலெனப்
புண்டரீ கத்தடம் [2]பூத்துப் பொற்சிலை
மண்டலந் தொடர்ந்து [3]மண் வயங்க வந்ததோர்
கொண்டலிற் பொலிதரு கோலத் தான்றனை.

(இ-ள்.) தாமரைத்தடாகம்போல முகம் வாய் கண் கை கால் என்று வழங்குமாறு (தாமரைமலர்கள் தன்னிடத்துப்) பூக்கப்பெற்று அழகிய வில்வட்டம் தொடரப்பட்டு, பூமியில் விளங்குமாறு வந்துள்ளதொரு மேகம்போல் விளங்குகின்ற அழகியதிருமேனியை யுடையவனாகிய ஸ்ரீராமனைக் கண்டான்; (எ - று.)

வில்வட்டத்தைப்பெற்ற காளமேகம் கண் கை காலென்று பேர்பெற்ற தாமரைகளைக்கொண்டு பூமியில்தோன்றியதுபோல, இராமபிரான் தோன்றினனென்க: இல்பொருளுவமை பி - ம்:—[1]காலினப். [2]பூத்தொர்வார், பூத்தபொற். [3]வான், மின், பின்.(1497)

280.—கும்பகர்ணனது கொடுமை.

[1]மடித்தவாய் [2]கொழும்புகை வழங்க மாறிதழ்
[3]துடித்தன [4]புருவங்கள் [5]சுறுக்கொண் டேறிடப்
[6]பொடித்ததீ நயனங்கள் [7]பொறுக்க லாமையால்
இடித்தவான் றெழிப்பின லிடிந்த குன்றெலாம்.

(இ - ள்.) (அப்போது கும்பகர்ணனுடைய) மடித்த வாயானது கொழுவியபுகையை வெளிப்படுத்த மாறுபாட்டுடனே வாயிதழ்கள் துடித்தன; புருவங்கள் கோபக்குறிகொண்டு நெரிந்தேற, நயனங்கள் தீப்பொறியைக் கக்கின; (அவன்) கர்ச்சித்த பெரிய கர்ச்சனையினால் (அந்த உக்கிரத்தைப்) பொறுக்கமாட்டாமல்

குன்றுகளெல்லாம் இடிந்தன; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]மடித்து, வடித்து. [2]கொடும்புகைவயங்க. [3]துடித்தமர்ர். [4]புருவங்கண். [5]சுறுட். [6]பொடித்தன. [7]பொறுக்கிலாமை. (1498)

281 —ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்: கும்பகர்ணன் இராமனைக் கூழறுவன.

*மாக்கவந் தனும்வலி தொலைத்த வாலியாம்
பூக்கவர்ந் துண்ணியும் போலு [1]மென்றெனைத்
தாக்கவந் தனை[2]யிவன் றன்னை யின்னுயிர்
காக்கவந் தனை[3]யிது காணத் தக்கதால்.

(இ - ள்.) பெரியகவந்தனும் வலியற்ற வாலியாகிய பூவைப் பறித்துண்ணுந்தன்மையுள்ள குரங்கும் போலுவானென்றுகருதி இந்தச்சுக்கிரீவனுடைய இனியவுயிரைக்காக்குமாறுவந்துஎன்னைத் தாக்கவந்தாய்: இந்த உன் செயல் காணத்தக்கது? (எ - று) இது காணத்தக்கது என்றது - உன்னால் இவனை மீட்கலாகாது: வல்லமையுடையை யாயின் மீட்பாயாக, பார்ப்போமென்றவாறு.
பி-ம்:—[1]இன்றெனைத். [2]இனன்றனை. [3]எனக்கழறன்மேயினான். ()

282 உம்பியை முனிந்திலே னவனுக் கூர்தியாம்
[1]தும்பியை முனிந்திலேன் [2]தொடர்ந்த வாலிதன்
தம்பியை முனிந்திலேன் சமரந் தன்னிலியான்
அம்பியல் சிலையினாய் [3]புகழன் றாதலால்.

(இ-ள்.) அம்புபூட்டிய வில்லையேந்தியவனே! போரில் யான் உன்தம்பியை முனிந்தேனில்லை; அவனுக்கு வாகனமாயமைந்த தும்பிபோன்றவனை அநுமானை முனிந்தேனில்லை; (என்னைத்) தொடர்ந்துவந்தவாலியின் தம்பியாகிய சுக்கிரீவனை முனிந்தேனில்லை; (இவற்றிற்குக்காரணம் என்னையெனில்),—(அவர்களை வெல்வது) புகழ்ச்சியன்றாகையால்; (எ - று.)—தும்பி - வண்டு. பி-ம்:—[1]நம்பியை. [2]தொடர்ந்து, தோற்ற, நயக்கும். [3]புகழின்றாதலான், அழகன்றாதலால். (1500)

283. தேடினன் திரிந்தன னின்னைத் [1]திக்கிறந்து
[2]ஓடிய துன்படை யும்பி [3]யோர்ந்தொரு
பாடுற [4]நடந்தன னனுமன் பாறினன்
ஈடுறு மிவனைக்கொண் டெளிதி னெய்தினேன்.

(இ - ள்.) உன்னைத்தேடித் திரிந்தேன்; உன்படை திக்கைக் கடந்துஓடியது; உன்தம்பி (அதனை) அறிந்து ஒருபக்கமாகப் பொருந்த ஒதுங்கி நடந்தான்; அநுமன் வலிகெட்டுவிட்டான்; (என்னோடு எதிர்த்துப்பொருது) வலியொடுங்கிய இவனை எடுத்துக் கொண்டு எளிதாக அடைந்தேன்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]திக்கறிந்து. [2]ஓடினது. ஓடின. [3]நேர்ந்தொரு, ஓய்ந்தொரு. [4]மறைந்தனன். (

*நாஹம் விராதோ விஜ்ஞேய:-நகபந்த: கரோ நச | நவாலீ நச மாரீச: கும்பகர்ணோஹ மாகத: ||

284. காக்கிய வந்தனை யென்னிற் கண்டவென்
பாக்கியந் தந்தது நின்னைப் பன்முறை
ஆக்கிய செருவெலா மாக்கி [1]யெம்முனைப்
[2]போக்குவன் மனத்துறு காதற் புன்கணோய்.

(இ-ள்.) (நீ இந்தச்சுக்கிரீவனைக்) காக்கும்பொருட்டு வந்தா யென்னின், விளைந்த என்பாக்கியம் நின்னைத் தந்தது (என்ன வேண்டும்): (நான் முன்பு) பலமுறைசெய்துள்ள போரையெல் லாம் (இப்போது) செய்து எமது அண்ணனுடைய மனத்திலே பொருந்தியகாதலாகிய வருத்தந் தரும் நோயைப் போக்குவேன் [உன்னைக் கொன்று சீதையை யடையுமாறு செய்வேன்]; (எ-று.) —யான் செருவையாக்கிப்பிறகு மனத்துறுகாதல் புன்கணோ யோடுஎம்முனைப் போக்குவன் என்று ஒரு அமங்கலப்பொருள் தோன்றுமாறு பாடலமைந்திருத்தல் காண்க. பி-ம்:—[1]எம் முன்னை. [2]நோக்குவன். (1502)

285. [1]ஏதிவெந் திறலினோ யிமைப்பி லா [2]ரெதிர்
பேதுறு குரங்கையான் பிணித்த கைப்பிணி
[3]கோதைவெஞ் [4]சிலையினாற் கோடி வீடெனில்
சீதையும் [5]பெயர்ந்தனள் சிறைநின் ருமென்ருன்,

(இ-ள்.) படைக்கலத்தாற்செய்யுங் கொடியதிறமை வாய்ந்த வனே! தேவர்கள் முன்னிலையிலே மனங்கலங்கிய குரங்கை [சுக் கிரீவனை] யான் பிணித்த கைப்பிணிப்பை நாணியோடு கூடிய கொடிய அம்பினால் விடுதலைசெய்வாயாயின் சீதையும் சிறை யினின்று விடுபட்ட வளாவள் என்றுகூறி முடித்தான்; (எ - று.)

இந்தச் சுக்கிரீவனை என்கைப்பிணிப்பினின்று மீட்டுக் கொண்டு போதற்கு நினக்குவல்லமையுள்ளதாயின், அப்போது நீ சீதையை மீட்டுச்செல்லவல்லமையுடையா யென்பது தேற்ற மென்றவாறு. ஏதி=ஹேதி: வடசொல். பி-ம்:—[1]ஏதில்வெந்திறலி னால். [2]கண்முன். [3]கோதில். [4]சிலையினோய்கோள் விட்டேனெனில். [5]போந்தனள். (1503)

286.—இராமபிரான் கூறிய சபதம்.

என்றலு முறுவலித் திராம னியானுடை
இன்றுணை யொருவனை யெடுத்த [1]தோளெனும்
[2]குன்றினை யரிந்தியான் குறைக்கி லேனெனிற்
[3]பின்றின னுனக்குவிற் பிடிக்கி லேனென்ருன்.

(இ-ள்.) என்று (கும்பகர்ணன்) கூறியவுடனே, இராமன் புன்சிரிப்புச்செய்து, 'என்னுடைய இன்னுயிர்நண்பனை ஒருத் தனை [சுக்கிரீவனை]த்தூக்கிச்சென்ற தோளென்கிறகுன்றை யான் அரிந்து வெட்டிவீழ்த்தாவிடின், உனக்குத்தோற்றவனாய்(ப் பிறகு) வில்லைப் பிடிப்பதில்லை' என்று சபதங்கூறினான்; (எ-று.)

—பி-ம்:—[1]தோளிணைக், தோளினைக். [2]குன்றினுமுயர்ந்தன, குன்றினுமுயரிய. [3]பின்றுவன். (1504)

287.—இராமபிரான் கும்பகர்ணன்மீது அம்பு ஏவுதல்.

மீட்டவன் [1]கரங்களால் [2]விலங்க லாரையை
மூட்டற நீக்குவான் முயலும் வேலையில்
வாட்டலைப் [3]பிடர்த்தலை [4]வயங்கு வாளிகள்
[5]சேட்டக நெற்றியி னிரண்டு சேர்த்தினன்.

(இ-ள்.) அந்தக்கும்பகர்ணன் மீண்டு (தன்) கைகளால் குறுக்கேயமைந்த (அம்பு) மதிலைக் கட்டில்லாமல் நீக்கும்பொருட்டு முயல்கின்ற சமயத்தில்,-(ஸ்ரீராமன், தன்) பிடரியிடத்திலே[அம்பறூத்தூணியிலே] விளங்குகின்ற வாளின் தலைபோன்ற [கூரிய] அம்புகளிரண்டை உயர்ந்த பரந்த (அவனுடைய) நெற்றியிலே பிரயோகித்தான்; (எ-று.)—ஆரை - மதிள்.

[1]கரங்களால்விலங்கலானையேஎன்ற பாடத்துக்கு-(தன்) கைகளால்விலங்குச் சாதியினனாகிய சுக்கிரீவனை, மூட்டுஅற-தடையில்லாமல், நீக்குவான்-அப்புறப்படுத்தும் பொருட்டு, கும்பகர்ணன் முயல்கையி லென்க. பி-ம்:—[1]சரங்களாம், கரங்களாம். [2]விலங்கலானையே, விலங்கலாரலை. [3]விடர்த்தலை. [4]வயங்க. [5]சேட்டகம். ()

288.—இராமனம்பாலடிபட்ட கும்பகருண்ணன் வருணனை.

[1]சுற்றிய குருதியின் செக்கர் சூழ்ந்தெழ
நெற்றியி னெடுங்கணை யொளிர நின்றவன்
முற்றிய [2]கதிரவன் [3]முளைக்கு [4]முந்துவந்து
உற்றெழு [5]அருணன துதயம் போன்றனன்.

(இ-ள்.)(அம்புபட்டதனாலெழுந்து) சூழ்ந்த இரத்தத்தினாற் செவ்வானஞ் சுற்றிலுந் தோன்ற, நெற்றியிலே நீண்டகணைகள் விளங்காநின்ற கும்பகர்ணன், நிரம்பிய [ஆயிரமாகிய] கதிர்களையுடையவனான சூரியன் தோன்றுதற்குமுன்னேவந்து பொருந்தியெழுகின்ற அருணனது உதயத்தையொத்தான்;(எ-று.)

அருணனது உதயத்தையொத்தானென்று கூறினாராயினும், உதித்த அருணனையொத்தானெனக் கருத்துக்கொள்க. பி-ம்:—[1]செற்றிய. [2]வெய்யவன். [3]முளைக்க, முளைப்பின். [4]முன்பு. [5]காலையின், துகிரியின். (1506)

289.—சுக்கிரீவன் உணர்ச்சிபெறக் கும்பகர்ணன் மூர்ச்சையடைதல்.

குன்றின்வீ [1]ழருவியிற் குதித்துக் [2]கோத்திழி
புன்தலைக் குருதிநீர் முகத்தைப் போர்த்தலும்
இன்துயி [3]லெழுந்தென வுணர்ச்சி யெய்தினன்
வன்திறல் தோற்றிலான் மயக்க மெய்தினன்.

(இ-ள்) குன்றினின்று வீழ்கின்ற அருவிபோலப் புல்லிய தலையினின்று [கும்பகர்ணனது நெற்றியிலிருந்து] குதித்துக் கொண்டு கோத்துஇழிகின்ற இரத்தநீர் (சுக்கிரீவனுடைய) முகத்தை நிறைத்தலும், இனிய துயிலினின்று எழுந்தாலொப்ப உணர்ச்சியை (அவன்) அடைந்தான்; (இதுவரையில் தனது) வலிய திறல் தோற்கப் பெறாத கும்பகர்ணன், மயக்கத்தை யடைந்தான்;

கும்பகர்ணனது நெற்றியினின்று பெருகியஇரத்தநீர் படவே, நீர்தெளிக்கப்பெற்றான்போலச் சுக்கிரீவன் மூர்ச்சைதெளிந்தானென்றவாறு. இச்செய்யுளில் ஒருவன் துன்பமடைய, அதனால் மற்றொருவன் இன்பமடைதலாகிய உலகத்தன்மை கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. மூர்ச்சை கும்பகர்ணனையடைய, உணர்ச்சி சுக்கிரீவனை யடைந்த தென்ற இதில், மாற்றலணி தோன்றும். பி-ம்:—[1] அருவிபோற். [2] கோத்துழி [3] உணர்ந்தென, எழுந்தன. ()

290.—உணர்வுபெற்ற சுக்கிரீவன் இராமபிரானைக் காணுதல்.

நெற்றியி [1]னின்றொளி நெடி[2]து மைப்பன
கொற்றவன் சரமெனக் குறிப்பி[3]னுன்னினான்
சுற்றுற [4]நோக்கினன் தொழுது [5]வாழ்த்தினான்
[6]முற்றிய பொருட்கெலா [7]முடிவு ளான்றனை.

(இ-ள்.) (கும்பகர்ணனுடைய) நெற்றியிலே யூன்றிநின்று மிகவும் ஒளிகொண்டு விளங்குவனவற்றை வெற்றிபொருந்திய இராமனது சரமென்று (தன்)மனத்திற் கருதினவனாய், (சுக்கிரீவன்), சுற்றுறப்பார்த்து (உலகத்து) நிரம்பிய பொருட்கெல்லாம் முடிவாக அடைதற்குஉரிய பரம்பொருளின் அமிசமான இராமபிரானைக் கண்டு தொழுதுவாழ்த்தினான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]நின்றவை. [2] இமைப்பதை. [3] எண்ணினான். [4]நோக்கினுற். [5]நோக்கினான். [6] முற்றுறு. [7] முடிவிலான்றனை. (1508)

291.—சுக்கிரீவன் கும்பகர்ணனது மூக்கையும் காதையும் கடித்து எடுத்துக்கொண்டு தம்மவரோடு சேர்தல்.

கண்டன னயகன் றன்னைக் [1]கண்ணுறுத்
தண்டலின் மானமு நாணுந் தாங்கினான்
விண்டவ னாசியுஞ் செவியும் வேரொடும்
கொண்டன னெழுந்துபோய்த் தமரைக் [2]கூடினான்.

(இ-ள்.) (சுக்கிரீவன்),—தலைவனாகிய இராமபிரானைப் பார்த்தான்; பார்த்து நீங்குதலில்லாத ரோஷத்தையும் நாணத்தையும் தாங்கினவனாகி, பகைவனாகிய கும்பகர்ணனுடைய மூக்கையுஞ் செவியையும் வேரோடுங் கொண்டு எழுந்துபோய்த் தம்மவருடன் கூடினான்; (எ-று.)—பகைவன் கைப்பட்டமையால், நாண் தோன்றியதென்க. விண்டவன் - பகைவன். இனி, விண்டு - (கடித்து)

விள்ளச்செய்து எனினுமாம். பி-ம்:—[1]கண்ணுறத், கண்களாற். [2]கூட்டினன். (1509)

292.—வானரம் முதலியன மகிழ்ச்சியா லாரவாரித்தல்.

வானர மார்த்தன [1]மறையு மார்த்தன
தானர மகளிருந் [2]தவரு மார்த்தனர்
[3]மீனரல் வேலையும் [4]வெற்பு மார்த்தன
வானவ ரோடுநின் றறமு [5]மார்த்ததே.

(இ - ள்.) (சுக்கிரீவன் பகைவனது நாசியையும் செவியையும் வேரோடும் பறித்துக்கொண்டு எழுந்து தம்மிடம்வந்து சேர்ந்தது கண்டு), வானரங்களெல்லாம் ஆரவாரித்தன; வேதங்களும் ஆரவாரித்தன: தேவமாதரும் தவசியரும் ஆரவாரித்தனர்; மீன்கள் ஒலிக்கின்ற கடலும் மலையும் ஆரவாரித்தன; வானவருடனே (ஒரு சேரக்கூடி) நின்று தருமதேவதையும் ஆரவாரித்தது; (எ - று.)— பி-ம்:—[1]மழையும். [2]தவமுமார்த்தன, தமருமார்த்தனர். [3]மீனலர், மீனற. [4]விண்ணும். [5]ஆர்த்தன, ஆர்த்தவே. (1510)

293.—இராமபிரான் மகிழ்ச்சி.

[1]காந்திக லரக்கன்வெங் [2]கரத்துள் நீங்கிய
ஏந்தலை யகமகிழ்ந் தெய்த நோக்கிய
வேந்தனுஞ் சானகி யிலங்கை வெஞ்சிறைப்
போந்தன ளாமெனப் பொருமல் நீங்கினான்.

(இ - ள்.) கோபிக்குந்தன்மையுள்ள வலிமைபெற்ற அரக்கனாகிய கும்பகர்ணனுடைய கையிலிருந்து வெளிப்பட்ட தலைவனாகிய சுக்கிரீவனை (க்கண்டு) மனம்மகிழ்வுற்று (அவனிடத்துள்ள அன்பினால் அவனை) முற்றவும் நோக்கிய இராமபிரானும், (தன் மனைவியாகிய) சானகிப்பிராட்டியார் இலங்கையிற் கொடியசிறையினின்று மீண்டுவந்துசேர்ந்தன ளென்னுமாறு துன்பம் நீங்கி மகிழ்வுற்றான்; (எ - று.)—இது, இராமபிரான் தன்னைச் சேர்ந்தோரிடத்துப் பேரன்புகொள்பவனென்பதைப் புலப்படுத்தும். அன்றியும், "குரங்கையான் பிணித்தகைப்பிணி,...சிலையினாற்கோடி வீடெனில், சீதையும் பெயர்ந்தனள்சிறை" என்று கும்பகர்ணன் கூறியதனாலும் இவ்வாறு இராமபிரான் கருத இடமுண்டு. பி-ம்:— [1]காந்திய. [2]கரத்து. (1511)

294.—கும்பகர்ணனுடைய மூக்குச்செவிகளைச் சுக்கிரீவன் கவர்ந்துசென்றதுபற்றிய கவிக்கூற்று.

மத்தகம் பிளந்து [1]மா டுருவ வார்சிலை
வித்தகன் [2]சரந்தொட மெலிவு [3]தோன்றிய
சித்திரம் பெறுதலிற் செவியு மூக்குங்கொண்டு
[4]அத்திசை [5]போயின [6]னல்ல தொண்ணுமோ.

(இ - ள்.) நெற்றியைப்பிளந்து பக்கத்தில் உருவிச்செல்லுமாறு நீண்ட வில்லில் இராமபிரான் அம்புகளைத் தொடுத்துவிட்டதனால், (கும்பகர்ணன்) மெலிவையடைந்த அந்தத் தக்கசமயத்தைப் பெற்றதனால், (அவனுடைய) செவியையும் மூக்கையுங் கொண்டு (தமரிருந்த) அந்த இடத்தைப்போய்ச்சேர்ந்தான் (சுக்கிரீவன்: இவ்வாறு) தக்கசமயம் வாய்க்காவிட்டால் (சுக்கிரீவனால் அந்தக்கும்பகர்ணனது செவிநாசிகளைப்பறித்துச் செல்வதென்பது) முடியுமோ? (எ - று.)—பி - ம்:—[1]பாயுதிரம் வாழ்ந்தெழ, பாயுதிரம்வார்ந்தெழ, வாயுதிரம்வாரவே. [2]சிரந்தெற. [3]தோன்றியச். [4]அத்தலை, இத்திசை. [5]பெயர்ந்தனன். [6]அலாதமேயுமோ. (1512)

295.—மூர்ச்சை தெளிந்த கும்பகர்ணன் தன்மூக்குச் செவிகளைக் கவியரசன் கொண்டு சென்றுவிட்டமையை யுணர்தல்.

அக்கணத் தறிவுவந் தணுக வங்கைநின்று
உக்கனன் கவியர சென்னு முண்மையும்
மிக்குயர் [1]நாசியுஞ் செவியும் வேறிடம
[2]புக்கது முணர்ந்தன னுதிரப் போர்வையான்.

(இ - ள்.) அப்போது உதிரத்தாற்போர்க்கப்பட்டவனான கும்பகர்ணன் (மூக்கும் காதும் பறிப்புண்ட அதிர்ச்சியால்) அறிவு வந்துதோன்ற, கவிகட்கு அரசனான சுக்கிரீவன் (தன்) அகங்கையினின்று அப்பாற்சென்றனனென்ற உண்மையையும், மிக ஓங்கித்தோன்றுகிற (தன்னுடைய) நாசியும் செவியும் வேறிடம் புக்கதையும் அறிந்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]மூக்கொடு. [2]புக்கவும். (1513)

296.—உதிரம் ஒழுகப்பெற்ற கும்பகர்ணனது வருணனை.

[1]தாதுரா கத்தடங் [2]குன்றந் தாரைசால்
கூதிர் [3]கால் நெடுமழை சொரிய [4]கோத்திழி
ஊதையோ டருவிக ளுமிழ்வ [5]தொத்தனன்
மீதுறு குருதியா றொழுகு [6]மேனியான்.

(இ - ள்.) நெற்றியிலே பொருந்திய ஆறுபோன்ற குருதி ஒழுகப்பெற்ற உடம்பையுடையவனான கும்பகர்ணன்,—காவிக்கற்களின் செந்நிறத்தைக்கொண்ட பெரியமலையானது, தாரையாக மிக்க குளிர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்ற பெருமழைபொழிய வெள்ளம்பொருந்தி இழிகின்ற அருவிகளை ஊதையோடும் உமிழ்வதை யொத்தனன்; (எ - று.)

பெருமூச்சுவெளிப்பட இரத்தம் பெருகப்பெற்ற கரியபேருடலைக்கொண்ட கும்பகர்ணனுக்கு-ஊதையோடு அருவியிழியப் பெற்ற தாதுராகத்தடங்குன்றம் உவமையாம். தாதுராகத் தடங்

குன்றம் என்றது, அங்குநின்று இழியும் அருவி செங்கலங்கற் புதுவெள்ளம் என்றற்கு. தாது - இங்கே, காவிக்கல்; வடசொல். ராகம் - செந்நிறம். பி-ம்:—[1]சாதுராகத். [2]குன்றத். [3]வானொடு. [4]கோத்துழி. [5]ஒத்தன. [6]மேனியை. (1514)

297.—கும்பகர்ணன் சினங்கொள்ளுதல்.

எண்ணுடைத் [1]தன்மைய னினைய வெண்ணிலாப்
பெண்ணுடைத் [2]தன்மைய தாய பீடையால்
புண்ணுடைச் [3]செவியொடு மூக்கும் [4]பொன்றலால்
கண்ணுடைச் [5]சுழிகளுங் குருதி [6]கால்வன.

(இ - ள்.) ஆராய்தலைக்கொண்ட தன்மையுடையனான கும்பகர்ணன், இவ்வாறான நிலையினை எண்ணுதலில்லாமல் (இராவணன்) பெண்ணைக்கவர்ந்து கொண்ட தன்மையாகிய தவற்றினைச் செய்தமையால் (நேர்ந்தபோரிலேதனது) புண்ணையுடைய செவியுடனே மூக்கும் அழிதலால், (அக்கும்பகர்ணனுடைய) கண்ணுடை வட்டங்களும் குருதியைக் காலவனவாயின; (எ - று.)

இராவணன் ஆராய்ச்சியின்றி ஒருபெண்ணைக் கவர்ந்ததனாற் போர்நிகழ, அப்போரில் கும்பகர்ணனுக்குச் செவியொடுநாசியும் இழக்கநேர்ந்தது; அதனை நினையவே, இப்போது கும்பகர்ணனது கண்களில் ரோஷத்தினாற் குருதி வெளிப்படுவதாயிற்றென்பதாம். அறுபட்ட உறுப்புக்கள குருதியைக் கால்வது பொருத்தமே: அறுபடாத கண்களும் குருதியை வெளிப்படுத்தின என ஒருநயம் தோன்றக் கூறியவாறு. பி-ம்:—[1]தன்னிலையினைய, தன்மையவாய, தன்மையதாய. [2]தன்மைய. [3]செவிநெடு. [4]போனவாய்ப், போனவால், போனவன். [5]குழிகளும், துளைநெடுங். [6]கான்றவே. (1515)

298.—கும்பகர்ணன் அப்போது அடைந்த நிலை.

ஏசியுற் றெழும்விசும் பினரைப் பார்க்குந்தன்
நாசியைப் பார்க்குமுன் னடந்த [1]நாளுடை
வாசியைப் பார்க்கு [2]மிம் மண்ணைப் பார்க்குமால்
சீசி[3]யுற் றதுவெனத் தீயு [4]நெஞ்சினான்,

(இ-ள்.) (தனக்கு) நேர்ந்ததைக்குறித்து சீசி என்று சொல்லித் தீகின்ற நெஞ்சையுடையனான கும்பகாணன், ஏசிக்கொண்டு எழுகின்ற வானவரைப் பார்ப்பான்; தன் நாசியைப் பார்ப்பான்: கீழ் நடந்த நாளின் வாசியைப் பார்ப்பான்: இந்தப்பூமியைப்பார்ப்பான்; (எ-று.)—பூமியைப்பார்த்தல், நாணக்குறி. பி-ம்:—[1]நாணுடை, நானுடை. [2]பின். [3]உற்றுளதெனத். [4]சிந்தையான். ()

299.—பொருமாறு கும்பகர்ணன் கேடகமும் வாளுங் கொள்ளுதல்.

என்முகங் காண்பதன் முன்ன [1]மியானவன்
தன்முகங் [2]காண்பது சரதந் [3]தானெனப்

பொன்முகங் காண்பதோர் கேடகமும் போரிடை
வன்முகங் காண்பதோர் வாளும் வாங்கினன்.

(இ-ள்.) என்னுடைய முகத்தை (இராமன்) காண்பதற்கு முன்பே யான் அந்த இராமனதுமுகத்தை (இவ்வாறாக) [நாசியும் செவியும் அற்றதாக]க் காண்பது நலமென்று கருதி, பொன்மயமான முகத்தைக்கொண்டதொரு கேடகத்தையும் போரில் வலிய முகத்தைக்கொண்டு பொருவதான ஒருவாளையும் எடுத்துக்கொண்டான்; (எ-று.)—வாங்கினன் என்பதற்கு-பேய்கள் சுமந்து கொண்டுவர அவைகளிடத்தினின்று வாங்கிக்கொண்டான் என்று பொருள் கூறுவதுமுண்டு. சரதம்-ஸரஸம்: இதுவும் அடுத்தபாடலும் பலபிரதிகளில் இல்லை. பி-ம்:—[1]யானிவன். [2]காண்பதே. [3]நன்றெனப். (1517)

300.—ஏழுகவிகள்-கும்பகர்ணன் செய்யும் ஆர்ப்பாடங்கள்.

வீசினன் கேடகம் விசும்பின் மீனெலாம்
கூசின வமரரும் குடர்கு ழம்பினர்
காய்சின வரக்கனுங் [1]கனன்ற போதவன்
நாசியுஞ் செவியுமவெங் குருதி நான்றவே.

(இ-ள்.) கேடகத்தைக் (கும்பகர்ணன்) தூக்கியெறிந்தான்; வானத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களெல்லாம் (அதன்ஒளியைக்கண்டு) அச்சமடைந்தன: தேவர்களும் குடற்குழப்பங் கொண்டார்கள்; கோபிக்குஞ்சினத்தை இயற்கையாகவேகொண்ட கும்பகர்ணன் கோபத்தைமிகுதியாகக்கொண்டபோது அந்தக்கும்பகர்ணனுடைய மூக்குஞ்செவியும் இரத்தத்தை வெளிக்கக்கின; (எ-று.)—கோபித்ததனால், இரத்தம் பொங்கி அறுபட்ட நாசிசெவித்தொளைகள் வழியாக வழிந்தனவென்க.—பி-ம்:—[1]கன்னற் என்று படிப்பாருமுளர். (1518)

301. ஆயிரம் பேய்சுமந் தளித்த தாங்கொரு
மாயிருங் கேடக [1]மிடத்து வாங்கினன்
பேயிரண் டாயிரஞ் சுமந்து பேர்வதோர்
[2]காயொளி வயிரவாள் பிடித்த கையினன்.

(இ-ள்.) இரண்டாயிரம் பேய்கள் சுமந்துசெல்வதாகிய எரிக்கும் ஒளியையுடைய வயிரவாளைப்பிடித்த கையையுடையவனாகிய கும்பகர்ணன்,—ஆயிரம் பேய்சுமந்து ஆங்குவந்து கொடுத்ததாகிய ஒருமிகப்பெரிய கேடகத்தை இடப்புறத்தால் வாங்கினன்;(எ-று.)—பி-ம்:—[1]எடுத்து. [2]காயெரி. (1519)

302. விதிர்த்தனன் வீசினன் விசும்பின் மீனெலாம்
உதிர்த்தன னுலகினை யனந்த னுச்சியோடு
அதிர்த்தன னார்த்தன னுயி ரயபெரும்
கதிர்த்தலஞ் சூழ்வட வரையின் காட்சியான்,

(இ-ள்.) ஆயிரமென்கிற மிக்ககிரணங்களைக் கொண்ட சூரிய மண்டலம் சுற்றிவருகின்ற மேருமலையென்னத்தக்க தோற்றத்தை யுடையவனான கும்பகர்ணன்,—(கேடகத்தை)அசைத்து(மேல்)வீசி வானத்திலுள்ள மீன்களையெல்லாம் உதிர்த்தான்; (அன்றியும்), ஆதிசேஷனுடைய உச்சியுடனே இவ்வுலகினை அதிரச்செய்தான்; ஆரவாரஞ் செய்தான்; (எ-று.) (1520)

303. [1]வீசின கேடக முகத்து வீங்குகால்
கூசின குரக்குவெங் குழுவைக்கொண் டெழுந்து
ஆசைகள் தோறுயவிட் டெறிய வார்த்[2]தெழும்
ஓசை[3]யொண் கடலையுந் திடர்செய் தோடுமால்.

(இ-ள்.) வீசியெறிந்த கேடகத்தின்முகத்திலிருந்து மிக்குத் தோன்றிய காற்றானது, அச்சங்கொண்ட குரங்குகளின் கொடிய கூட்டத்தைக் கொண்டுசென்று திக்குக்கள்தோறும்விட்டு, அலை எறிவதனால் ஆர்த்தெழுகின்ற ஓசையைக் கொண்ட ஒள்ளிய கடலையும் திட்டாகச் செய்தவண்ணம் ஓடிற்று; (எ-று.)

இனி, கேடகத்தினின்று தோன்றியகாற்று வானரக்குழுக் களைத்திக்குக்கள்தோறும் விட்டெறிய, அவ்வானரக்குழுக்கள் கடலும் திட்டாகும்படி ஓடும் என்றுமாம். பி-ம்:—[1]வீசினன், வீசிய. [2]எழுந்து. [3]வெங். (1521)

304. போயின கேடகம் போக நோக்கினன்
ஆயிரம் பெயரவ னறியு முன்பவன்
பேயிரண் டாயிரம் பேணுங் கேடகம்
ஏயெனு மளவினி லெய்தச் சென்றதால்.

(இ-ள்.) ஆயிரந்திருநாமங்களையுடையவனான அந்த ஸ்ரீராமன், (பிறர்) அறிவதற்கு முன்பு, (வானத்திற்) சென்ற கேடகத்தைத் (தன்விற்றொழிலால்) போகச்செய்தான்: இரண்டாயிரம்பேய்கள் பேணிக்கொணர்ந்த (மற்றொரு) கேடகமானது ஏயென்னுமாத் திரத்திற்குள் (அவ்வரக்கனை) அணுகவந்தது; (எ-று)—அறியும் முன்பவன் எனபதற்கு-பகைவனாலறியப்பட்ட வலிமையை யுடையவனென்று உரைத்தலும் ஒன்று. இச்செய்யுள் பலபிரதிகளிலில்லை. (1522)

305. தோலிடைத் துரக்கவுந் [1]துகைக்க வுஞ்சுடர்
வேலுடைக் கூற்றினால் [2]துணிய வீசவும்
[3]காலுடைக் கடலெனச் சிந்திக் [4]கைகெட
வாலுடை நெடும்படை யிரிந்து மாய்ந்ததால்.

(இ-ள்.) (கும்பகர்ணன்) கேடகத்தை இடையே விரையச் செலுத்தலாலும், (தன்காலினால்) துகைத்தலாலும், சுடரையுடைய வேலின் வடிவத்தைக்கொண்ட யமனால் துண்டுபடவீசுவதனாலும்,

சண்டமாருதத்தினால் உடைதலைக்கொண்ட கடலைப்போல, வாலையுடைய மிக்க குரங்குச்சேனை, சிதறி (த் தம்) செயலற நிலைகெட்டு ஒழிந்தது; (எ-று.)—மாய்ந்ததால், ஆல்-அசை. பி-ம்:—[1]துதைந்தவெஞ். [2]வீசவீசவும். [3]காலிடைக். [4]கைக்கெடா. (1523)

306. ஏறுபட் டது[1]மிடை யெதிர்ந்து ளோரெலாம்
கூறுபட் டதுங்கொழுங் குருதிகோத் [2]திழிந்து
ஆறுபட் டதுநில மனந்த [3]னுச்சியும்
சேறுபட் டதுமொரு கணத்தில் [4]தீர்ந்தவால்.

(இ-ள்.) (ஆயுதம்) வீசப்படுதலைப்பொருந்தியதும், (அதனால்) போர்க்களத்திலெதிர்ந்துள்ளவரெல்லாம் துண்டந்துண்டமாகியதும், மிக்கஇரத்தம் (வெள்ளமாகக்) கோத்துக்கொண்டு பெருகி ஆறுதோன்றியதும், நிலத்துடனுள்ள அனந்தனுச்சி சேறுபட்டதும், (ஆகியயாவும்) ஒருகணப்போதில் நடந்து முடிந்தன; (எ-று) உச்சியும், உம்மை-உயர்வுசிறப்பு. பட்டதும், உம்மைகள் எண்ணுப் பொருளன. ஏறுதல்-வடுப்படுதல்: அதற்குக் கருவியாதலால், படைக்கலம் 'ஏறு' எனப்பட்டது என்றலுமாம். பி-ம்:—[1]மிடைந்து. [2]எழுந்து. [3]உச்சியில். [4]தீர்ந்ததால். (1524)

307.—அப்போது சாம்பவான் இராமபிரானிடம் கும்பகர்ணனை உபேட்சிக்க லாகாதெனல்.

[1]இடுக்கிலை [2]யெதிரினி யிவனை யிவ்வழித்
தடுக்கிலை யாமெனிற் குரங்கின் தானையை
ஒடுக்கினை [3]யரக்கரை யுயர்த்தி [4]யெனா
முடுக்கின னிராமனைச் சாம்பன் [5]முன்பினான்.

(இ-ள்.) 'இனி (இதற்குச்) சமானமான இக்கட்டான சமயம் (உண்டாகப்போவது) இல்லை: இப்போது இவனைத் தடுக்காமற் போவாயானால் குரங்கின்சேனையை ஒடுக்கி, அரக்கரை வலிகொள்ளும்படி செய்தவனாவாய்' என்று சொல்லி, இராமபிரானை வலிமையுள்ள சாம்பன் (போரத்) தூண்டினான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]இடுக்கினி. [2]எதிரிலை, எதிரினீ. [3]அரக்கனை. [4]என [5]முன்னியே. (1525)

308.—இராமபிரான் கும்பகர்ணனுள்ளவிடத்தை யணுக நடத்தல்.

அண்ணலுந் தானையி னழிவு மாங்கவன்
திண்டெடுங் கொற்றமும் வலியுஞ் சிந்தியா
நண்ணின னடந்தெதிர் நமனை யின்றிவன்
[1]கண்ணிடை நிறுத்துவ னென்னுங் [2]கற்பினான்.

(இ-ள்.) பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய இராமபிரானும்,—(வானரச்) சேனையினழிவையும், அப்போது அந்தக்கும்பகர்ண

னுக்கு உண்டான உறுதியான மிக்ககொற்றத்தையும் வலிமையையும் சிந்தித்து, '(இதுவரையில் அச்சத்தினால் மறந்துநின்ற) யமனை இன்றைக்கு இவனுடையகண்ணுக்கு எதிரே நிறுத்துவேன்' என்ற கருத்தைக் கொண்டவனாய், (அந்தக்கும்பகர்ணனுக்கு) எதிராக நடந்து கிட்டினான்; (எ-று.)—இது "ஆறினோடு" (309) என்ற அடுத்தபாடலுக்குப்பின் சிலபிரதிகளில். பி ம்—:[1] கண்ணெதிர். [2] கற்பினால், காட்சியால். (1526)

309.—ஐந்துகவிகள்-இராம கும்பகர்ணர்களின் போரைத் தெரிவிக்கும்.

ஆறினோ [1]டேழுகோ லசனி யேறென
ஈறிலா விசையன விராம னெய்தனன்
பாறுகு சிறையென விசும்பிற் பாறிட
[2] நூறினான் வாளினான் நுணங்கு [3]கல்வியான்.

(இ-ள்.) பதின்மூன்றுபாணங்கள் பேரிடிபோல எல்லையில்லாத வேகமுடையவற்றை இராமன் எய்தான்; நுட்பமான (போர்க்) கல்வியை யுணர்ந்தவனான கும்பகர்ணன், பருந்து உகுக்கின்ற இறகு சட்டைபோல ஆகாயத்திற் சிதறிடும்படி (அவற்றைத் தன்) வாளினாற் பொடியாக்கினான்; (எ-று.)-[1] ஆறு. [2] நூறினன். [3] கேள்வியான். (1527)

310. ஆடவர்க் கரசனுந் [1]தொடர வவ்வழிக்
கோடையிற் கதிரெனக் கொடிய கூர்ங்கணை
[2] ஈடுறத் துரந்தன னவையு மிற்றுகக்
கேடகப் புறத்தினாற் கிழியச் [3]சிந்தினான்.

(இ - ள்) புருஷோத்தமனாகிய ஸ்ரீராமனும், தொடர்ச்சியாக அப்போது கோடைக்காலத்துச்சூரியன்போற் கொடிய கூரியகணைகளை வலிமைபொருந்தச் செலுத்தினான்; அவைகளும் முற்பட்டு விழவும் கிழியவும் கேடகத்தின் பின்புறத்தினால் (கும்பகர்ணன்) சிந்தச்செய்தான்; (எ - று.) சிந்தினான்=சிந்துவித்தான். பி.ம்:—[1] அணுகி. [2] ஊடுற. [3] வீசினான். (1528)

311. சிறுத்ததோர் முறுவலுந் தெரியச் செங்கணான்
[1] மறித்தொரு வடிக்கணை [2]தொடுக்க [3]மற்றவன்
ஒறுத்தொளிர் வாளொடு முரவு நாகத்தை
[4] அறுத்தது கலுழனி னமர [5]ரார்க்கவே.

(இ - ள்.) சிறியதாகிய ஒப்பற்ற சிரிப்புத்தோன்ற, செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய இராமன், மீண்டு ஒருகூரியகணையைப் பிரயோகிக்க, (அது) அந்தக்கும்பகர்ணனுடைய வெட்டி விளங்குகின்ற

வாளென்கிற வலியநாகத்தை அமரர்கள் (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரஞ்செய்யக் கருடனைப்போல் அறுத்து வீழ்த்தியது; (எ - று.)—மற்று - அசை. சிறுத்தது என்று அடைமொழி வந்ததனால், முறுவல் சிரிப்பையே காட்டிற்று. முறுவலும் என்றஉம்மை, சினமேயன்றி என்றபொருளைக் காட்டும். பி-ம்:—[1]மறுத்து. [2]தொடுத்து. [3]மற்றதவ். [4]அறுத்ததக். [5]ஆர்த்தெழ, பார்க்கவே. (1529)

312. அற்றது தடக்கைவா ளற்ற தில்லென
மற்றொரு வயிர [1]வாள் கடிதின் வாங்கினான்
முற்றினன் முற்றின [2]னென்று முன்பு வந்து
உற்றன னூழித்தீ யவிய வூதுவான்.

(இ - ள்.) ஊழித்தீயவியும்படி பெருமூச்சுவிடுபவனாகிய அந்தக்கும்பகர்ணன்,—பெரிய கையிற்பிடித்த வாள் அறுப்புண்டதானது அற்றதில்லையென்று (கண்டவர்) கருதும்படி மற்றொரு வயிரவாளைக் கடிதாகக் கையிற்கொண்டு, (யாவரையும்) முடித்துவிட்டேன் முடித்துவிட்டேனென்று சொல்லியவண்ணம் முன்னே வந்துநின்றான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]வாட். [2]என்ன. (1530)

313. [1]அந்நெடு வாளையுந் துணித்த வாண்தகை
பொன்னெடுங் கேடகம் புரட்டிப் போர்த்ததோர்
[2]கன்னெடுங் கவசத்து நாம வெங்கணை
[3]மின்னொடு நிகர்ப்பன பலவும் வீசினான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பெரியவாளையும் (தன்னம்புகளால்) துண்டித்த ஆண்மைக்குணமுள்ளவனாகிய ஸ்ரீராமன்,—(அவனுடைய) பொன்னெடுங் கேடகத்தையும் வீழ்த்தி, (அவனுடலைப்) போர்த்துக்கொண்டிருந்ததொரு நல்ல நெடிய கவசத்திலே அச்சத்தை விளைக்கவல்லனவும் மின்னலையொப்பனவும் [மிகவிளங்குவனவும்] ஆன கொடிய அம்புகள் பலவற்றையும் சிந்தினான்; (எ-று.)—பி - ம்:—[1]அன்னெடு. [2]நன்னெடுங். [3]மின்னெனமிளிர்வன. ()

314 - அப்போது இராவணன் அனுப்பிய சேனை வந்துசேர்தல்.

அந்தர மன்னது நிகழு [1]மவ்வழி
இந்திரன் தமரொடு மிரிய [2]லெய்திடச்
[3]சிந்துவுந் தன்னிலை [4]குலையச் சேணுற
வந்தது தசமுகன் விடுத்த மாப்படை.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட கேடு நிகழ்கின்ற அச்சமயத்தில் தேவேந்திரனும் தம்மவரோடு நிலைகெட்டு ஓடவும், கடலும் தன்னிலைகுலைந்துபோகவும் தசமுகன் அனுப்பிய பெருஞ்சேனை வெகுதூரத்தினின்று (நெருங்க) வந்தது; (எ - று.)

சேணுற - வானத்திலுற என்பாருமுளர். பி - ம்:—[1] அவ்வயின், வேலையில். [2]போயிடச். [3]சிந்துரம். [4]நாணச்சேணுற, நாணச்சிறியே. (1532)

315.—சமயத்துச் சேனை வந்ததன் வருணனை.

[1]வில்வினை யொருவனு மிவனை [2]வீட்டுதற்கு
ஒல்வினை யிதுவெனக் கருதி யூன்றினன்
[3]வல்வினை [4]தீயன [5]வந்த போதொரு
நல்வினை யொத்தது நடந்த தானையே.

(இ - ள்.) விற்றொழிலில் ஒப்பற்றவனான இராமபிரானும்,—'இந்தக்கும்பகர்ணனைக் கொல்லுதற்குஏற்ற தொழில்செய்தற்குத் தக்ககாலம் இது' என்று மனத்திலாழ்ந்து கருதினன்; (அப்போது) நடந்துசேர்ந்த தானையானது, வலியதீயனவானவினை (ஒழிக்க) வந்தபோது (அவற்றைத் தடுக்கத்தக்க) ஒருநல்வினையை யொத்தது; (எ - று.)—[4]தீயென என்ற பாடத்துக்கு - (அழித்தற்குத்) தீப்போல வலிய தீவினை வந்தபோது அதனைத் தடுக்கத்தக்க நீரென்று சொல்லுதற்கு ஏற்பவந்த நல்வினையை யொத்ததென்க. பி-ம்:—[1] வில்வனை. [2]வீடுதற்கு. [3]பல்வினை. [5]பரந்த.(1533)

316.—வந்த சேனை கும்பகர்ணனைத்திரண்டு காக்க, இராமபிரான் அவற்றைப் போர்க்குக் கடிதுவருகவெனல்.

கோத்தது புடைதொறுங் குதிரை தேரொடாள்
[1]பூத்திழி மதமலை மிடைந்த போர்ப்படை
காத்தது [2]கருணனைக் [3]கண்டு மாயமாக்
[4]கூத்தனும் வருகெனக் கடிது [5]கூவினன்.

(இ - ள்.) குதிரையும், தேரும், ஆளும், தோன்றிப்பெருகுகின்ற மதநீரைக்கொண்ட மலைபோன்ற யானையும் ஆகிய நெருங்கியபோர் செய்ய வல்ல (சதுரங்க) சேனையும், பக்கங்களிலெல்லாம் சூழ்ந்ததாகிக் கும்பகர்ணனைக் காக்கத் தொடங்கிற்று; (அது) கண்டு மாயக் கூத்தனை திருமாலின் அவதாரமான ஸ்ரீராமனும் 'கடிதுவருக' என்று (அப்படையை) அழைத்தான்; (எ-று.)—மதமலை-அடையடுத்த உவமவாகுபெயர். பி-ம்:-[1]போர்த்தொழில். [2]கன்னனைக், கண்ணனைக். [3]கண்ட. [4]கூற்றினும். [5]கூடினன், கூறினன்.

317.—வந்த சேனையை இராமபிரான் எதிர்த்துநிற்றல்.

சூழிவெங் கடகரி புரவி தூண்டு [1]மால்
[2]ஆழியந் தேரொடு மிடைந்த வார்கலி
ஏழிரு கோடிவந் தெய்திற் றென்பரால்
ஊழியி னொருவனு மெதிர்சென் றூன்றினன்.

(இ-ள்.) முகபடாத்தையணிந்த விரும்பத்தக்க மதநீரொழுகப் பெற்ற யானையும்குதிரையும் தூண்டப்படுகின்ற பெரிய சக்கரத்தைக்கொண்ட அழகியதேருடனே நெருங்கிய பதினான்கு கோடிச் சமுத்திரஞ் சேனை வந்துசேர்ந்தது; ஊழிக்காலத்திலும் அழியாது நிற்பவனாகிய திருமாலினமிசமான ஸ்ரீராமனும், எதிரேபோய் எதிர்த்துநின்றான்; (எ-று.)-என்பர், ஆல்-அசைகள். ஆர்கலி-சமுத்திரம்: சமுத்திரம்-பேரெண் எண்களை ஒருமையாக்கொள்வது, வடமொழி நடை. இனி, சமுத்திரம் போன்ற பதினான்கு கோடிச் சேனையுமாம். பி-ம்:—[1]தேர். [2]ஆழியபெரும்படை, ஆழி வெம் பெரும்படை. (1535)

318.—கும்பகர்ணன் சூலப்படைகொண்டு பொரவருதல்.

காலமுங் காலனுங் கணக்கில் தீமையும்
[1]மூலமூன் றிலையென வகுத்து முற்றிய
ஞாலமும் [2]நாகமும் விசும்பு நக்குறும்
சூலமொன் றரக்கனும் [3]வாங்கித் தோன்றினான்.

(இ-ள்.) (ஆயுட்)காலவெல்லையும் யமனும் கணக்கில்லாத தீமையும் என்ற இந்தமூலகாரணம் மூன்று இலையாக அமைக்கப் பெற்று(ப்படையுருவம்) முற்றியுள்ளதும், மண்ணுலகம் பாதாளம் விசும்பு என்ற மூன்றையும் அழிக்கவல்லதுமான சூலமொன்றை அரக்கனும் கையிற்கொண்டு தோன்றினான்; (எ-று.)

சூலத்திற்குள்ள மூவிலைகள் காலம் முதலியனபோலுமென வருணித்தார்: **தற்குறிப்பேற்றவணி.** எதிர்ப்பவர்களைச் சித்திரவதை செய்து அவர்களின் ஆயுட்காலத்தை யமனுதவியாற்போக்குவது சூலமென்பது, முன்னிரண்டடிகளாற்கூறிய **தற்குறிப்பேற்றவணியின்** கருத்து. பி-ம்:—[1]மூலமுமிணை, மூலமுமிலை. [2]நாகரும். [3]ஏந்தித். (1536)

வேறு.

319.—இராமபிரானுடைய அம்புகளினாற் சேனைகள் மாண்டு ஒழிந்தமை, ஆறு கவிகளாற் கூறப்படுகின்றது.

[1]அரங்கி டந்தன வறுகுறை நடிப்பன [2]வல்லவென் றிமையோரும்
மரங்கி டந்தன மலைக்குவை [3]கிடந்தன வாமென மாறுடிக்
கரங்கி டந்தன காத்திரங் கிடந்தன கறைபடும்படி கவ்விச்
சிரங்கி டந்தன கண்டனர் கண்டில [4]ருயிர்கொடு திரிவாரை.

(இ-ள்.) இமையவரும்,—'போர்க்களத்திலே(இராமபாணத்தால்) அறுத்து வீழ்த்தப்பட்டனவான (தலை)அற்ற உடற்குறைகள் நடிப்பனவல்ல' என்றும், 'மரத்துண்டங்கள் கிடந்தனவாம், (அன்றி) மலைக்குவியல்கள் கிடந்தனவாம்' என்றும்மாறுடிக் (கூறுமாறு) கரங்களோடு கூடியனவான (வீரரின்) உடல்கள் கிடந்தன

வற்றையும், (இரத்தக்) கறைபடும்படி (மண்ணைக்)கவ்விக்கொண்டு (அவர்களின்) சிரங்கள் கிடந்தவற்றையும் காணலாயினர்: உயிர் கொடு திரிபவரைக் காணமாட்டாதவராயினர்; (எ - று.)

இராமசரத்தால் எதிர்ந்தார் தலையறுப்புண்ண, நடிப்பனவான அவ்வுடல்கள் 'அறுபட்ட அடிமரமோ? அல்லது மலைக்குவியலோ?' என்று தேவர்களும் மருளும்படி ஒருபுறம் இருக்க, அவர்களுடைய சிரங்களும் மண்ணைக்கவ்விக்கொண்டு உதிரக்கறையுடன் இருந்தன வென்றவாறு. கரங்கிடந்தன என்ற இடத்திலுள்ள கிடந்தன என்பது காத்திரத்திற்கு அடைமொழி. இனி, கரங்கிடந்தன-கரங்கிடந்தவற்றையும் என உரைப்பாருமுளர். அரங்கு-போர்க்களம்: இடத்தல்-அறுத்து வீழ்த்தப்படுதல். பி-ம்:—[1] அரங்கிடஞ்சேகம், அரங்கிடஞ்செய. [2] அல்லதொன்று. [3] கிடந்தெதன. [4] உயிரொடுங். ()

320 இற்ற வல்லவு மீர்ப்புண்ட வல்லவு [1] மிடையிடை முறிந் தெங்கும், துற்று வல்லவுந் [2] துணிபட்ட வல்லவுஞ் சுடுபொறித் தொகைதூவி, வெற்ற வெம்பொடி யாயின வல்லவும் வேறென்று நூறாகி, [3] அற்ற வல்லவுங் கண்டிலர் படைக்கல மடுகளந் திட [4] ராக.

(இ-ள்.) கொல்லுகின்ற போர்க்களம் மேடாகுமாறு, முறிந்து போயினவல்லாதனவும், (இரத்தப்பெருக்கால்) இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்டன வல்லாதனவும், இடையிடையே முறிந்து எல்லா விடங்களையும் தூர்த்தன வல்லாதனவும், துண்டுபட்டனவல்லா தனவும், சுடுகின்ற தீப்பொறித்திரளைச் சிந்தியவண்ணம் வெறுமை யாக வெவ்வியபொடியாகிப் போயினவல்லாதனவும்,வெவ்வேறான நூறுதுண்டுகளாகி அற்றுப் போயினவல்லாதனவுமான படைக் கலங்களை, (எவரும்) காணமாட்டாதவராயினர்; (எ-று.)

இறுதல்முதலியன அடைந்த அரக்கர்படைக்கலங்களால் அந்தஅமர்க்களம் பெருமேடாயிற்றென்றவாறு. அரக்கவீரர்களின் படைக்கலங்கள், இறுதல் முதலியவற்றுள் ஏதேனும் ஒருநிலையை யடையாது செவ்வனேயிருப்பது எதுவும் காணப்படவில்லை யென்க. பி-ம்:—[1] இடைமுறிந்தெங்கெங்கும். [2] துணிபட. [3] இற்ற. [4] ஆகி. (1538)

321. படர்ந்த கும்பத்துப் பாய்ந்தன பகழிகள் [1] பாகரைப் பறிந்தோடிக், குடைந்து வையகம் புக்குறத் [2] தேக்கிய [3] குருதியாற் குடம்சோரத், [4] தொடர்ந்து நோயொடுந் துணை [5] மருப் பிழந்துதங் காத்திரந் துணியாகிக், கிடந்த [6] வல்லது [7] நடந்தன கண்டிலர் கிளர் [8] மதக் கிரி [9] யெங்கும்.

(இ-ள்.) பரவிய (தமது) கும்பத்திலே பாய்ந்தனவான (இராம) பாணங்கள் குடைதலினாலே, பாகரைக் கைகடந்துஓடி, பூமியிலே மிகுதியாகப் புகுந்து தேங்குமாறுபெருகிய இரத்தத்தினாற் குடல்சோர மரணநோயோடும் தொடரப்பெற்று, இரட்டைத்

தந்தங்களையும் இழந்து, தமது உடலும் துண்டுபட்டுக்கிடந்தனவே யல்லாமல் (உயிருடன் இனிது) நடந்தனவான மிக்க மதநீரொழு கப்பெற்ற மலைபோன்ற யானைகளை எங்கும் கண்டிலர்; (எ-று.)

இதனால், யானைகள் பட்டமையைக் கூறினர். கும்பம் - யானை யின் தலைமீது (இரண்டு) பானைபோன்றிருக்கும் உறுப்பு. பி-ம்:—[1]பரந்தது, அபரத்தைப், பாதத்தைப், பாகத்தைப், பானத்தைப். [2]தாக்கிய. [3]குருதிய, குருதிகள். [4]தொடர்ந்தகையொடும். [5]மருப் பிளவொடும். [6]அல்லவும். [7]நடந்தது. [8]மதகரி, மதக்கரி, மதகிரி. [9]எல்லாம். (1539)

322. **வீழ்ந்த [1]வாயின [2]விளிவுற்ற [3]பதாகைய வெயிலுமி ழுயிலம்பு, போழ்ந்த [4]பன்னெடும் [5]புரவிய முறைமுறை யச்சொடும் [6]பொறியற்றுத், தாழ்ந்த வெண்ணிணந் தயங்கு [7]வெங் குழம்பி டைத் [8]தலைத்தலை மாருடி, [9]ஆழ்ந்த வல்லது [10]பெயர்ந்தன கண் டில [11]ரதிர்குரன் மணித்தேர்கள்.**

(இ-ள்.) அதிர்கின்ற ஓசையையுடைய மணித்தேர்கள்,-வீழ்ந்த வாய்ப்புறத்தையுடையனவும், அழிவற்ற பெருங்கொடிகளை யுடையனவும், ஒளியைவெளிவிடுகின்ற கூரிய அம்புகளாற் பிளக் கப்பட்ட பலநீண்ட குதிரைகளையுடையனவுமாய், முறைமுறையே அச்சுடனே இயந்திரமும் அற்று, இழிவான வெண்ணிணத்துடனே விளங்குகின்ற வெவ்விய (இரத்தக்) குழம்பினிடையிலே ஆங் காங்கு மாருடி ஆழ்ந்தனவல்லது (நல்ல நிலைமையுடனே) பெயர்ந் தனவற்றைக் கண்டிலர்; (எ - று.)—**தேர்களழிந்தமை** கூறப் பட்டது. பி - ம்:—[1]வாளின, வாளன, வாழிய, வாலன. [2]விரை வுற்ற, விளிவுறப், விரைவுறப். [3]பாகரை, பாகர்மேல். [4]புல்லிடும், புண்ணெடும். [5]புரவியை, புரவியும். [6]பொறியாகத். [7]செங். [8]தலை தடுமாருடி. [9]ஆழ்ந்தது. [10]பேர்ந்தன, பேர்ந்தது. [11]அணிநெடுந்தே ரெல்லாம். (1540

323. **ஆடல் [1]தீர்ந்தன வளைகழுத் தற்றன வதிர்பெருங் [2]குரல்நீத்த, தாடு ணிந்தன தறுகண்வெங் கரிநிரை தாங்கிய பிணத் தோங்கற், கோட மைந்தவெங் குருதி[3] நீ ராறுகள் சுழிதொறுங் [4]கொணர்ந்துந்தி, ஓட லன்றிநின் றுகள்வன கண்டில [5]ருருவெழு பரியெல்லாம்.**

(இ - ள்.) அழகுவிளங்குகின்ற குதிரைகளெல்லாம்,—வலிமை தீர்ந்தனவும் வளைந்தகழுத்து அற்றனவும், அதிர்கின்ற பெருங் குரலை விட்டனவும், தாள் துணியப்பெற்றனவுமாகி, அஞ்சாமையை யுடைய கொடிய யானைத்திரளால் தோன்றிய பிணமலையின் உச்சியினின்று பெருகிய உஷ்ணமான குருதிநீராறுகளாற்சுழிகள் தோறும்கொண்டு தள்ளப்பெற்று ஓடுவனவன்றி (உயிரோடு) நின்றுதிரிவனவற்றைக் கண்டிலர்; (எ - று.)—ஆடல் - அடல் என்பதன் நீட்டல். இனி, ஆடல் - கூத்தாடுதலுமாம். ஓங்கற்

கோடு - மலையுச்சி. குதிரைகளழிந்தமையைக் கூறியவாறு. பி-ம்:—[1]அற்றன. [2]குரநீத்த. [3]நீராற்றகன், நீரார்த்தன, [4]குரைத்துந்தி, [5]உயர்கெழு, ஒலிகிளர். (1541)

324. வேத நாயகன் வெங்கணை [1]வழக்கத்தின் மிகுதியை [2]வெவ்வேறிட்டு, ஓது கின்றதெ னும்பரு மரக்கர்வெங் களத்துவந் துற்றுரைக், காதல் விண்ணிடைக் [3]கண்டன ரல்லது [4]கணவர்த முடல்நாடும், மாதர் வெள்ளமே [5]கண்டனர் கண்டிலர் மலையினும் பெரியாரை.

(இ - ள்.) வேதங்களாற்பிரதிபாதிக்கப்பட்ட தலைவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான் கொடிய அம்புகளைப் பிரயோகித்ததன் மிகுதியை வெவ்வேறாகவகுத்துச் சொல்லவேண்டியது எதற்கு? (சுருக்கமாகச் சொல்லுமிடத்து), தேவர்களும், கொடிய போர்க்களத்திற் (பொருமாறுவந்து) பொருந்தியவரான அரக்கரை விரும்புதற்கு உரிய வானுலகத்திற் கண்டனரே யல்லாமல் மலையினும்பெரிய தோற்றமுடைய அவ்வரக்கரை (உயிரோடு போர்க்களத்துக்) காணமாட்டாதவராயினர்: கணவருடைய உடலைத்தேடிப்பார்க்கின்ற மாதர்வெள்ளத்தையே (போர்க்களத்திற்) கண்டனர்; (எ - று.)—பதாதிப்படை யொழிந்தமை கூறியவாறு. வந்த அரக்கர் யாவரும் மடிந்தனரென்பது, கருத்து. பி-ம்:—[1]வேகத்தின். [2]யாம். [3]கண்டவர். [4]கண்டகர். [5]கண்டது. [6]மலையெனும். (1542)

325.—இராமபிரான் தனிப்பட்ட கும்பகர்ணனை நோக்கிக் கூறலுறல்.

பனிப்பட் டா[1]னெனக் [2]கதிர்வரப் படுவது பட்டதப் படை பற்றார், துனிப்பட் டாரெனத் [3]துலங்கின ரிமையவ ரியாவர்க்குந் தோலாதான், இனிப்பட் டானென வீங்கின [4]வரக்கரு [5]மேங்கின [6]ரிவனந்தோ, தனிப்பட் டானென வவன்முக நோக்கியொன் றுரைத்தனன் தனிநாதன்.

(இ - ள்.) (வானத்தினின்று) வீழ்வதாகிய பனி சூரியன் வருகையில் ஒழிந்தாற்போல அந்த (அரக்க)ச் சேனை யொழிந்தது; பகைவர் (தோல்வியால்) வெறுப்படைந்தாரென்ற காரணத்தினால், தேவர்கள் விளக்கமுறலானார்கள்: யாவர்க்கும் தோலாதவனான கும்பகர்ணன் இனி இறந்திடுவானென்று கருதியதனால், (இது வரையில்) மகிழ்ச்சிமிக்கிருந்த அரக்கரும், ஏக்கமுற்றார்: ஐயோ? இந்தக்கும்பகர்ணன் தனிப்பட்டானென்று அவனுடைய முகத்தைப் பார்த்து ஒப்பற்றதலைவனான ஸ்ரீராமன், ஒன்றுகூறலானான்; (எ - று.)—இராமபிரான் கூறுவதை மேலிரண்டு கவிகளிற் காண்க. கதிர் - கதிரவனுக்கு, ஆகுபெயர். படுவது - ஒழிவது மாம். பி - ம்:—[1]அது. [2]கதிரின்வாய்ப். [3]துளங்கினர். [4]வானரம். [5]வெறினி. [6]இலன், இவன், இனி. (1543)

326.—இருகவிகள் - குளகம். இராமபிரான் கும்பகர்ணனை வினவியன.

[1]ஏதி யோடெதிர் [2]பெருந்துணை யிழந்தனை யெதிரொரு தனி நின்றாய், [3]நீதி யோனுடன் பிறந்தனை யாதலின் நின்னுயிர் நினக்கீவேன், போதி யோ [4]பின்றை வருதியோ வன்றெனிற் போர் [5]புரிந்திப்போதே, சாதி யோ [6]வுனக் குறுவது சொல்லுதி [7]சமைவுறத் தெரிந்தம்மா.

(இ-ள்.) (யான் சொல்வதைக்) கேள்; ஆயுதத்துடனே எதிர்க்க வல்ல பெருந்துணையான சேனையையும் இழந்தாய்: என்னெதிரே தன்னந்தனியாய் நின்றாய்; நீதிமுறைதவறாத வீபீடணனுடன் பிறந்தவனாதலால், உன்னுயிரை உனக்குத்தருவேன்; (இப்போது நகர்க்குப்) போய் அங்கேயே இருந்துவிடுகின்றாயா? (போய்ப்) பின்பு (மீண்டும்) வருகின்றாயா? இல்லையென்றால் இப்போதே போர் புரிந்து சாகின்றாயா? உனக்குப் பொருந்தியதை அமைவுடன் ஆராய்ந்து சொல்வாய்; (எ-று)—கேட்டலென்ற பொருளைக் குறிப்பிக்கும் அம்ம என்பது, நீண்டுவந்தது. இச்செய்யுள் "ஆளையாவுனக்கு" (முதற்-256) என்ற பாடலை நினைப்பூட்டுகின்றது. பி-ம்:—[1]ஏதியோடுடன். [2]பொருந். [3]நீதியானொடும். [4]நாளை. [5]பொருதிப் போதே, புரிந்திப்போழ்து. [6]நினக்கு. [7]தெரிவுறச் சமைந்து. (1544)

327. இழைத்த தீவினை யிற்றில தாகலி னியானுனை யிளையோனால், அழைத்த போதினும் வந்திலை யந்தக னாணையின் வழி நின்றாய், பிழைத்த தாலுனக் கருந்திரு நாளோடு பெருந்துயி னெடுங்காலம், உழைத்து விடுவ தாயினை யென்னுனக் [1]குறுவ தொன் றுரை யென்றான்.

(இ-ள்.) (நீ முன்பு) செய்துள்ள தீவினை நீங்கவில்லையாதலால், யான் உன்னை (உன்) தம்பியைக்கொண்டு அழைத்தபோதிலும் வந்திடாமல் யமனாணைக்குஉட்பட்டு நின்றாய் [இறக்கப் போகின்றவனாயுள்ளாய்]; (என்னையடைந்தால் உனக்குக் கிடைப்பனவாயிருந்த) வாழ்நாளுடனே அருமையான செல்வமும் உனக்குத் தவறிவிட்டது; பெருந்துயிலை நெடுங்காலஞ்செய்து இறப்பதற்குச் சமைந்துநின்றாய்: உன் மனத்திலுள்ள தொன்று எதுவோ அதனைச்சொல்வாயென்றான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]உற்றனவுரை. ()

328.—இதுமுதல் நான்கு கவிகள்-ஒருதொடர்: கும்பகர்ணன் கூறியவிடை.

மற்றெலா நிற்க வாசியு மானமு மறத்துறை வழுவாத
கொற்ற நீதியுங் குலமுதற் றருமமு மென்றிவை குடியாகப் [டும்
பெற்ற [1]நுங்களா லெங்களைப் பிரிந்துதன் பெருஞ்செவி மூக்கோ
அற்ற வெங்கைபோ லென்முகங் [2]காட்டிநின் றுற்றல [3]னுயிரம்மா.

(இ-ள்.) கேள்: (நீசொன்ன) மற்றவைகளெல்லாம் இருக்கட்டும்: (யாவரினும்) மிக்குத் தோன்றுகின்ற சிறப்பும் மானமும் வீரத்துறையினின்றும் தவறாத வெற்றியோடுகூடிய நீதியும் (க்ஷத்திரிய) குலத்திற்கு முதன்மையான (மற்றுமுள்ள) தருமங்களும் என்ற இவை குடியிருக்கு மிடமாகப்பெற்ற உங்களாலே, எங்களைப்பிரிந்து போய்த் தன்னுடைய பெரியசெவிகள் மூக்கோடும் அறுபட்ட எமது தங்கையைப்போல என்முகத்தைக் காட்டிக்கொண்டுநின்று உயிரோடிருக்கப் பொறேன்; (எ-று.)—என் தங்கைபோல, உங்களால் அறுபட்ட மூக்குச்செவிகளுடனே புவியில் மானமற்று வாழ்ந்திருக்கப்பொறேனென்கிறான் கும்பகர்ணன். பி-ம்:—[1] நுங்கள்பால், உங்களால். [2] ஆர்க்கினிக்காட்டுவது, காட்டிநின்றாற்றுவன். [3] உரையம்மா, உரையையா. (1546)

329. நோக்கி ழந்தனர் வானவ ரெங்களா [1] லவ்வகை நிலை நோக்கித், தாக்க ணங் [2] கனை யவள் [3] பிறர் [4] மனையெனத் தடுத்தனன் [5] தக்கோர்முன், வாக்கி ழந்ததென் றயர்வுறு வேன் [6] செரி தன்னொடு மாற்றாரால், மூக்கி [7] ழந்தபின் [8] மீளலென் றாலது முடியுமோ [9] முடியாதாய்.

(இ-ள்.) அழிவில்லாதவனே! எங்களால் வானவர்கள் ஒளியிழந்தார்கள்; அவ்வகைநிலைமையினைப் பார்த்துவிட்டு, (என் தமையனார்சீதையைக் கவர்ந்து வந்தபோது 'மனத்தைத்) தாக்கிவருத்துந்தன்மையுள்ள தெய்வப்பெண்போன்றவளான சீதை பிறர் மனைவி: (ஆதலால், இவளைக் கைப்பற்றலாகாது)' எனத் தடுத்தேன்: (அவன் என்பேச்சை யங்கீகரியாமையால்,) 'தக்கவர்க்கு முன்னே பேசுதற்குஉரிய வாக்குப்போய்விட்டது [பேசுவதற்கு முடியாதே!]' என்று வருந்துகின்ற யான் மாற்றலரால் செவியோடு மூக்கையும் இழந்தபின், (நகர்க்கு) மீள்வதென்றால், அது (எனக்கு) முடியுமோ? (எ - று.)

நியாயவாதிகள்முன்னே அநியாயஞ் செய்துவிட்டவர் பேசுதற்குமுடியாதென்ற கருத்தால், 'தக்கோர்முன்வாக்கிழந்ததென்றயர்வுறுவேன்' என்கின்றான். முன்னே வாக்குப்போக, இப்போது மூக்குச்செவிகளும் போயினவென்க. பி-ம்:—[1] உவகையினோக்கேயால், அதுபகைநோக்கேயாய்த். [2] அனையாள். [3] பிறன். [4] மனைவியை. [5] எனத்தக்கோர், எனத்தக்கோன், எனத்தக்கோய். [6] மற்றுமமரிடை, மறச்செருவிடை. [7] இழந்து. [8] மீள்வன். [9] முடியாதால். (1547)

330. உங்கள் தோள்தலை வாள்கொடு துணித்துயிர் குடித்தெம்மு னுவந்தெய்த, நங்கை நன்னலங் கொடுக்கிய வந்தநாள் வானவர் நகைசெய்யச்,செங்கை தாங்கிய [1] சிரத்தொடுங் கண்ணினீர் குருதியி னொடுதேக்கி,எங்கை போலெடுத் தழைத்துநான் வீழ்வனோ விராவண னெதி [2] ரம்மா,

(இ-ள்.) உங்களுடைய தோளையும் தலையையும் வாளைக் கொண்டு துணித்து உயிரைக்குடித்து, என் தமையன் மகிழ்ந்து அடையுமாறு சீதையின் அழகியநலத்தை (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்படி [பொருதற்குப் போர்க்களத்து) வந்த யான்,—வானவர் (பரிகசித்துச்) சிரிக்கும்படி, செவ்விய கையைத் தாங்கிய சிரத்துடனும் [தலையிற்கைவைத்தவண்ணம்] கண்ணீரை இரத்தத்துடனே தேங்கச்செய்து எனது தங்கை போல எடுத்தகுரலுடன் கூவிக் கொண்டு இராவணனெதிர் நான் வீழ்தற்கு உரியனோ? (எ-று.)— அம்மா-தனக்கு நேர்ந்த நிலைமையைக்கருதி வியந்தவாறு. தலையிற் கையை வைத்துக்கொள்ளுதல், துயர்க்குறி. பி-ம்:—[1]சிரத்தினன். [2]அம்ம. (1548)

331. [1]**ஒருத்தனீ**[2]**தனியுலகொரு மூன்றிற்கு மாயினும் பழியோருங்,கருத்தி னல்வருஞ்** [3]**சேவக னல்லையோ சேவகர்கட**[4]**னோராய்,** [5]**செருத்திண் வாளினற்** [6]**றிறத்திற னுங்களை** [7]**யமர்த்துறைச் சிரங் கொய்து, பொருத்தி னலது பொருந்துமோ தக்கது புகன்றிலை போசலென்றான்.**

(இ-ள்.) நீ ஒரு மூவுலகிற்கும் தனிப்பட்ட ஒப்பற்ற முதல்வனயினும், பழியை யாராய்ந்து அறியும்மனத்தோடு வருகின்ற வீரனல்லையோ? சேவகர்கடமையை அறியாதவன்போற் பேசுகிறாயே? போரில் வலியவாளினால் துண்டந் துண்டமாக உங்களைப் போர்க்களத்தில் தலையையறுத்துவிட்டுப் பொருந்தச்செய்தால் அது மீண்டும் பொருந்துமோ? தகுதியானதைச் சொல்லவில்லை யென்றான், (கும்பகர்ணன்); (எ-று.)

போல்-அசை. மானமுள்ள வீரனை யான் மூக்கறுபட்டபின் 'ஊர்க்குப் போய்வருகிறாயா?' என்று நீகேட்பது தகுதியன்றென்றவாறு. கொய்த சிரத்தைப் பொருத்தினாற் பொருந்த மாட்டாததுபோல, யான் இழந்த வீரத்தை இனிப் பெறலாகாதென்கின்றான். பி-ம்:—[1]ஒருத்தனே. [2]அவனுலகொரு, உலகொருங்கொரு. [3]சேவகரல்லரோ, சேவகனல்லைநீ. [4]நேர்வார், ஓர்வார். [5]செருக்கின். [6]திறத்திறங்களை. [7]மறத்துறச், அறத்துறச். (1549)

332-கும்பகர்ணன் குன்றொன்றையெடுத்துஇராமபிரான் மேல்எறிதல்.

என்று [1]**தன்னெடுஞ் சூலத்தை யிடக்கையின்** [2]**மாற்றினன் வலக்கையால், குன்று நின்றது** [3]**பேர்த்தெடுத் திரு**[4]**நிலக் குடர்கவர்ந் தெனக் கொண்டான், சென்று** [5]**விண்ணொடும்** [6]**பொறியொடுந் தீச்செலச் சேவகன்** [7]**சென்னிநேரே,** [8]**வென்று** [9]**தீர்கென விட்டன** [10]**னதுவந்து பட்டது மேலென்ன.**

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லித் தனது (வலக்கையிலிருந்த) நெடியசூலத்தை இடைக்கையிலே மாற்றிக்கொண்டு, (தன்) வலக்கையினாற் பெரிய நிலத்தின் குடலைக் கவர்ந்தாற்போலநின்ற தொரு குன்றத்தைப் பேர்த்தெடுத்துக் (கையிற்) கொண்டவனாய், வானத்திற் சென்று தீப்பொறியோடு தீயும் வெளிப்பட, மகா வீரனான இராமபிரானுடைய தலைக்கு நேராக 'வெற்றிகொண்டு முற்றுக' என்று சொல்லி விட்டனன்: அது வந்து (இராமபிரானது) மேலேபட்டது என்னுமாறு நெருங்க,—(எ - று.)—அடுத்த செய்யுளில் 'நூறிய புரவலன்...சிந்தினன்' எனமுடியும். பி - ம்:—[1]நன்னெடும். [2]மாற்றித்தன். [3]கோத்தெடுத்து. [4]நிலங். [5]விண்ணெடும். [6]திசையொடும், பொறியொடு. [7]மேற்சென்றே. [8]வென்றி. [9]தீர்க்கென. [10]பட்டது பட்டது. (1550)

333.—இராமபிரான் கும்பகர்ணனெறிந்த மலையை நீருக்கி அவன் கைச்சூலத்தையுந் துண்டித்தல்.

அனைய குன்றெனு மசனியை [1]யாவர்க்கு [2]மறிவருந் தனி மேனி, புனையு நன்னெடு நீறென நூறிய புரவலன் [3]போர்வென்று, நினையு [4]மாத்திரத் தொருகைநின் றொரு[5]கையி னிமிர்கின்ற நெடு வேலைத், தினையின் [6]மாத்திரைத் துணிபட [7]வரன்முறை சிந்தினன் சரஞ்சிந்தி.

(இ - ள்.) அந்தக் குன்றென்று பேர்கொண்ட இடியை எவர்க்கும் அறிவரிதாகிய ஒப்பற்ற (தன்) திருமேனியை அலங்கரிக்கும் நல்ல சிறந்த தூளியென்னும்படி பொடிபடுத்திய ஸ்ரீராமன், போரில் வெற்றியுற்று நினையும் மாத்திரத்தில் ஒருகையினின்று மற்றொரு கையில் நிமிர்ந்துதோன்றுகின்ற நெடியசூலப்படையைத் தினைப் பொழுதில் துணிபடுமாறு (யுத்தவீரர்) பொரவேண்டிய முறைப்படி சரங்களை மிகப்பொழிந்தான்: (எ - று.)

அறிவருந்தனிமேனி-சிவபெருமான் திருமேனியெனினுமாம்; மறிவரும் எனவும் பிரிக்கலாம். நீறு-விபூதி என்று பொருள் கூறவும் இடந்தரும். பி-ம்:—[1]அவ்வழி. [2]அறிவருமரன். [3]பொரவேறு, பொரவென்று. [4]மாத்திரை. [5]கையால். [6]மாத்திரத்த, மாத்திரை, மாத்திரங். [7]முறைமுறை. (1551)

334.—இராமபிரானம்புகள் கும்பகர்ணனது கவசத்தைப் பிளக்கமாட்டாமை.

அண்ணல் வீற்கொடுங் கால்விசைத் [1]துதைந்தன வலைகடல் [2]வறளாக, உண்ண விற்பன வுருமையுஞ் சுடுவன மேருவை யுருவிப் போய், [3]விண்ண கத்தையுங் கடப்பன [4]பிழைப்பிலா [5]மெய்யன மேற்சேர்ந்த, கண்ணு தற்பெருங் கடவுள்தன் கவசத்தைக் கடந்தில கதிர்வாளி.

(இ-ள்.) பெருமையிற் சிறந்த இராமபிரான் வில்லின் வளைந்த காலினின்று விசையுடனேசெல்லுமாறு விடுத்தனவும், அலைகடல் வறண்டதாகும்படி(அதன் நீரைப்) பருகும் வல்லமை பெற்றனவும், இடியையும் சுடவல்லனவும், மேருவையும் ஊடுருவிச் சென்று வானத்திடத்தையுங் கடப்பனவும், தவறுதலில்லாமல் நிச்சயமாகப் பயனை விளைப்பனவும், (கும்பகர்ணனுடைய) உடல்மீது சேர்ந்தனவுமான ஒளியுள்ள அம்புகள், சிவபிரான் ஈந்த (அந்தக் கும்பகர்ணன் பூண்ட) கவசத்தைத் துளைக்க மாட்டாவாயின; (எ-று.) பி-ம்:—[1]உதைத்தனன், உதைத்தன. [2]வளாகத்தை, அளருக. [3]விண்ணனைத்தையும். [4]பிழைப்பில. [5]வெய்யவன்மேற்சென்று, மெய்யன்றன் மேற்சேர்ந்த. (1552)

335.—இராமன் சங்கரன்கணையால் அறுத்துத்தள்ளக் கும்பகர்ணனது கவசம் அறுந்துவிழுதல்.

[1]தாக்கு கின் றன நுழைகில [2]தலையது தாமரைத் தடங்கண்ணான்
நோக்கி யிங்கிது சங்கரன் கவசமென் றுணர்வுற நுனித்துன்னி
ஆக்கி [3]யங்கவ னடுபடை தொடுத்துவிட் டறுத்தன னதுசிந்தி
வீக்கி ழந்தது வீழ்ந்தது [4]வரைசுழல் விரிசுடர் வீழ்ந்தென்ன.

(இ-ள்.) (தான் எய்த அம்புகள், கவசத்தை) மோதுகின்றனவாய் நுழையமாட்டாவாயின: தாமரைத் தடங்கண்ணனாகிய ஸ்ரீராமன், தலைமை[மேன்மை]பெற்றதான அக்கவசத்தைப் பார்த்து 'இங்கே இது சங்கரபகவானளித்தகவசம்' என்று உணர்விற்பட நுணுகியறிந்து, அந்தச் சங்கரபகவானது கொல்லுந்தன்மையுள்ள அஸ்திரத்தை அபிமந்திரித்து(அம்பை) வில்லிற் பூட்டிப்பிரயோகித்து(அந்தக்கும்பகர்ணன் கவசத்தை) அறுத்திட்டான்: அது கட்டுக்குலைந்ததாகி(உடலினின்று) வெளிப்பட்டுமேருமலையை வலம்வருகின்றசூரியன் (பூமியில்) வீழ்ந்தாற்போல (ப் பேரொளியுடனே மண்ணில்) வீழ்ந்திட்டது; (எ-று.)— அங்கு-அசை: அப்போது அல்லது அவ்விடத்து எனினுமாம். விரிசுடர்-அன்மொழித்தொகை. வீக்கு-கட்டு. பி-ம்: —[1]தாக்குகின்றில நுழைகில, தாக்குகின்றனனுழைகிலது. [2]அணையது. [3]ஆங்கவன், அன்னவன். [4]வடநெடுவரை, தொடர்சுடரிடை. (1553)

336.—கவசமற்ற கும்பகர்ணன் பெருஞ்சீற்றத்துடனே தண்டாயுதங் கொண்டு வானரப்படையை யரைத்தல்.

காந்து வெஞ்சுடர்க் கவசமற் றுகுதலுங் கண்தொறுங் கனல்
[1]சிந்தி, ஏந்து வன்னெடுந் தோள்புடைத் தார்த்தங்கொ [2]ரெழுமுனை
வயிரப் [3]போர், வாய்ந்த வன்னெடுந் தண்டுகைப் பற்றினன்
வானரப் படைமுற்றும், சாந்து [4]செய்குவ னுமென [5]முறைமுறை
யரைத்தனன் தரை யோடும்.

(இ-ள்.) ஒளிவீசுகின்ற உஷ்ணகிரணனான சூரியன்போன்ற (தன்) கவசம் அறுபட்டுச் சிந்தியவளவில், இருகண்களினாலும் கனலைச் சிந்தி, ஓங்கிய வலிய நெடிய தோளைத்தட்டி ஆரவாரித்து, அப்போது இருப்பு முனையையுடையதும் உறுதியானதும் போர்க்கு வாய்ப்பதுமான வலியநெடியவோர் தண்டாயுதத்தைக் கைவிற் கொண்டவனாய், வானரப்படை முழுவதையும் சாந்துபோல ஆக்கிவிடுவனென்று கருதுமாறு முறைமுறையே தரையோடும் அரைக்கலானான்; (எ-று)—பி-ம்:—[1]சிந்த. [2]எழுமுனை. [3]போர்ப்பாந்தள். [4]செய்தனன். [5]அரைத்தனன் முறைமுறை. (1554)

337.—இராமபிரான் சரமழையைப் பொழிகையிலும் கும்பகர்ணன் இலட்சியஞ் செய்யாது தண்டுகொண்டு சாரிதிரிதல்.

பறப்ப வாயிரம் படுவன வாயிரம் பகட்டெழி [1]லகன் மார்பம், திறப்ப வாயிரந் [2]திரிவன வாயிரஞ் சென்று[3]புக் குருவாது,மறைப்ப வாயிரம் வருவன வாயிரம் வடிக்கணை யென்றாலும், [4]பிறப்ப [5]வாயிடைத்[6]தெழித்துறத் திரிந்தனன் கறங்கெனப் பெருஞ்சாரி.

(இ-ள்.) (வானத்திற்) பறப்பவை ஆயிரமும் (பகைவன்மேற்) படுவன ஆயிரமும், (அவனது) பெருமைபெற்று எழுந்துதோன்று தலையுடைய பரந்தமார்பைப் பிளப்பவைகள் ஆயிரமும், (நாற்புறமும்) திரிவன ஆயிரமும், போய்உட்புகுந்து தொளைத்திடாமல் (மேலே) மறைப்பவை யாயிரமும், (வில்லினின்று வெளிப்பட்டு) வருபவை ஆயிரமும்(என இவ்வாறுஇராமபிரானது) கூரிய அம்புகள் (உள்ளன) என்றாலும்,—(ஒலி) பிறக்க (த்தண்டாயுதத்துடன்) அங்கே அதட்டிக்கொண்டு காற்றாடிபோலப் பெருஞ்சாரி மிகத்திரிந்தனன், (அந்தக் கும்பகர்ணன்); (எ-று.)—பி-ம்:—[1]வரை மார்பைத்,அவன்மார்பைத். [2]திர்வன.[3]புக்குருவெல்லாம். [4]சிறப்ப. [5]ஆயிரம். [6]தெழித்திடை, தெளித்துரை. (1555)

338.—ஸ்ரீராமன் தண்டாயுதத்தைத் துணித்துவிட, கும்பகர்ணன் வாளையும் கேடகத்தையும் எடுததுக் கொள்ளுதல்.

தண்டு கைத்தலத் துளதெனி னுளதன்று தானை[1] யென்றது [2]சாயக், கொண்ட லொத்தவன் [3]கொடுங்கணை பத்தொரு தொடையினிற் [4]றொடுத் தெய்தான், கண்ட [5]முற்றது [6]மற்றது [7]கருங்கழ லரக்கனுங் கனன்றாங்கோர், மண்ட லச்சுட [8]ராமெனக் கேடகம் வாங்கினன் வாளோடும்.

(இ-ள்.) தண்டாயுதமானது (இவனுடைய) கையிலுளதானால், (வானரச்) சேனை உயிருடனிருப்பதாகாதென்று கருதி, அது

அறியும்படி காளமேகத்தை யொத்தவனான ஸ்ரீராமன்,—கொடிய அம்புகள் பத்தை ஒரு தொடுப்பில் தொடுத்துவிட்டான்:(அதனால்), அந்தத் தண்டாயுதம் கண்டமாகி விட்டது: கரிய கழலையுடைய அரக்கனும்,—கோபித்து அப்போது பூமியில் விளங்குகின்ற ஓர் சூரியனென்னு மாறு வாளுடனே கேடகத்தையும கையிற் கொண்டிட்டான்; (எ-று.)—மற்று-அசை. பி-ம்:—[1]என்றவர். [2]சாற்றக். [3]கொலைக். [4]கோத்து. [5]உற்றன. [6]கண்டது, தண்டது. [7]கனை. [8]ஆடகக். (1556)

339.—கும்பகர்ணன் வாட்படையெடுத்தலும் வானரர் அஞ்சிக்குலைய, இராமன் வாட்படையெடுத்த கையைத் துண்டிக்கச் சரம்விடுதல்.

வாளெடுத்தலும் வானர வீரர்கள் [1]மறுகினர் வழிதோறும்
தாளெடுத்தனர் [2]கழிந்தனர் வானவர் தலையெடுத் திலர்தாழ்ந்தார்
கோளெடுத்தது மீளவென் றுரைத்தலுங் கொற்றவன் குன்றொத்த
தோளெடுத்தது துணித்தியென் றொருசரந் துரந்தனன்சுரர்வாழ்த்த.

(இ-ள்.) (கும்பகர்ணன்) வாட்படை யெடுத்தவுடனே, வானர வீரர்கள் மனங்கலங்கி, வழிதோறும் நால்திசைகொண்டவராய் ஓடி யப்பாற்சென்றனர்: வானவர் தலையைநிமிர்க்காமல் தொங்கப்போட்டனர்: மீள உயிர்க்கொள்ளை ஆரம்பித்திட்டதென்று (துணைவர்) கூறியவளவில்,—வெற்றிபொருந்திய இராமபிரான், (கும்பகர்ணனுடையவாளை) எடுத்ததான குன்றொத்ததோளைத் துணிப்பாயென்று ஒரு சரத்தை அமரர் வாழ்த்தச் செலுத்தினன்; (எ-று.) பி-ம்:—[1]மயங்கினர். [2]சமழ்த்தனர். (1557)

340.—கும்பகர்ணனது வலக்கை துணியக்கண்ட அரக்கரின் கலக்கம்.

அலக்க ணுற்றது தீவினை நல்வினை யார்த்தெழுந் ததுவேர்த்துக்,
கலக்க முற்றன ரிராக்கதர் காலவெங் கருங்கடற் றிரை போலும்,
வலக்கை யற்றது வாளொடுங் [1]கோளுடை [2]வானமா மதிபோலும்,
இலக்கை [3]யற்றதவ் விலங்கைக்கு மிராவணன் [4]தனக்குமென் றெழுந் [5]தோடி.

(இ-ள்.) (தனக்கு ஆதாரமாகவுள்ள கும்பகர்ணன்கை அறுபட்டதனால்), தீவினையானது, துன்பமடைந்தது: புண்ணியமானது (மகிழ்ச்சியினால்) ஆரவாரித்தெழுந்தது: இராக்கதர் (யாவரும், ஒரேவகையாக) யுகாந்தகாலத்துப் பொங்கியெழுகின்ற கொடிய கருங்கடலின் அலையைப் போலும் வலக்கையானது, இராகுவினாற் பற்றப் (பட்டுக் குறை) படுதலையுடைய வானத்து விளங்குகின்ற சந்திரனையொத்த வாட்படையோடும் அற்றது: (அதனால்) அந்த இலங்கைக்கும் இராவணனுக்கும் (இனிப்) பாது

காவல் ஒழிந்தது' என்று சொல்லியவண்ணம் எழுந்தோடி (உடல்) வேர்த்துக் கலக்கமடைந்தனர்; (எ - று.)

தீவினை, நல்வினை-அததற்கு உரிய கடவுளைக் காட்டும். இலக்கை-ரக்ஷா என்றவடசொற்றிரிபு. இராகுவினுற் பற்றப் பட்ட மதியம் வாளுக்கு வடிவிலுவமை. பி-ம்:—[1]கோளொடும், தோளொடும். [2]வானவிர்மதி, வானவர்பதி. [3]உற்றவவ், உற்றதவ். [4]தலைக்குமென்றெழுந்து, தலைக்குமேலெழுந்து. [5]ஓட. (1558)

341.—கும்பகர்ணன் அற்ற கையை இடக்கையாலெடுத்து மோத வானரர் மடிதல்.

மற்றும் வீரர்க ளுளரெனற் கெளிதரோ மறத்தொழி [1]லிவன்மாடு
பெற்று [2]நீங்கின ராமெனி னல்லது பேரெழிற் றோளோடும்
அற்று [3]வீழ்ந்தகை யருதவெங் கையினு லெடுத்தவ னார்த்தோடி
எற்ற வீழ்ந்தன [4]வெயிறிளித் [5]தோடின வானரக் [6]குலமெல்லாம்.

(இ - ள்.) மிக்குஎழுந்துவளர்தலையுடைய தோளுடனே அறு பட்டு வீழ்ந்த (தன்னுடைய) கையை அந்தக்கும்பகர்ணன் அறு படாத கொடியகையினுலெடுத்து ஆரவாரஞ்செய்துகொண்டு ஓடி மோதவே, பல்லை யிளித்துக்கொண்டு ஓடின வானரக்கூட்டங்க ளெல்லாம் (உயிரொழிந்து) வீழ்ந்தன: (இவ்வாறு இக்கும்பகர் ணன் வீரங்காட்டியதனுல்) இவனிடத்து (இரந்து வீரத்தொழிலை) அடைந்து நீங்கினுர் (வீரராக இருந்தால்) இருக்கலாமேயன்றி, வேறும் (இவனைக்காட்டிலும்) வீரர் உள்ளாரென்று சொல்லுதல் எளிமையானதோ? (எ - று)

'எனற்கு' என்ற இடத்து நான்காம் வேற்றுமை கருத்தாப் பொருளில் வந்தது. வீரரென்பவர் இவனிடத்து வீரத்தைப்பிச்சை யெடுக்க வேண்டுமென்று **உலகநவிற்சியணி**யாற் கும்பகர்ணனது வீரத்தைப் பாராட்டினுர். முன்னிரண்டடிகட்கு - மறத்தொழிலை யுடைய இந்தக்கும்பகர்ணனிடத்து உயிரைப்பிச்சைவாங்கிக் கொண்டு இருந்த வீரர் இருந்தால் இருக்கலாமேயன்றி எதிர்த்து நின்றவீரர் உளரெனல்முடியாது என்றுகருத்துக் கூறலுமுண்டு. எளிது என்றதன்பின், 'அர்' சாரியை: ஓகாரம் - வினு. பி-ம்:— [1]அவன். [2]நீங்கினது. [3]வீழ்ந்தன. [4]எயிறிரிந்து, எயிறிரித்து. [5]ஓடினுர். [6]குழு. (1559)

342.—கும்பகர்ணனது வீரங்கண்ட உலகோரின் அச்சம்.

வள்ளல் காத்துட னிற்கவும் வானரத் தானையை மறக்கூற்றம்,
கொள்ளை கொண்டிடப் [1]பண்டையின் மும்மடி குமைக்கின்ற [2]படி
நோக்கி, வெள்ள மின்றெடும் [3]வீய்ந்துறு மெனபதோர் விம்மலுற்
றுயிர்வெம்ப, உள்ள கையினு மற்றவெங் [4]கரத்தையே யஞ்சின
வுலகெல்லாம்.

(இ - ள்.) உதாரகுண முடையவனான ஸ்ரீராமன் வானர சேனையைக்காத்தவண்ணம் கூட இருக்கவும், கொடுமையையுடைய யமன் கொள்ளை கொள்ளும்படி முன்பு குறைத்ததைவிட மூன்று மடங்கு அதிகமாகக் (கும்பகர்ணன்) குறைக்கின்ற தன்மையை நோக்கி, உலகோரெல்லாம்,—'(வானர) வெள்ளமானது இன்றொரு நாளில் அழிந்துபோம்' என்று கருதுவதனாலான துன்பத்தைக் கொண்டு உயிர்துடிக்க, அற்றுப்போகாமலிருக்கின்ற கையைக் காட்டிலும் (கும்பகர்ணனது) அறுபட்ட கொடிய கையையே மிகவும் அஞ்சினர்; (எ - று.)

அற்ற வலக்கையை இடக்கையிலே கொண்டு மோதியடிக் கும்போது இறக்கும்படி செய்வது அற்ற கையே யாதலால், அறாதகையைவிட அற்றகையையே உலகோர் அஞ்சினரென்க; இது, விபாவனையணி. பி-ம்:—[1] தண்டினின், தண்டினம். [2] குறி. [3] வீந்தறும், வீந்தன. [4] கையையே. (1560)

343.—கும்பகர்ணன் ஸ்ரீராமனைக் குறித்து வானவழியாக ஓடல்.

மாறு வானரப் [1] பெருங்கட லோடத்தன் தோள்நின்று [2] வார் சோரி, [3] யாறு [4] விண்தொடும் [5] பிணஞ்சுமந் தோடமே யமரரு மிரிந்தோடக், [6] கூறு கூறுபட் டிலங்கையும் விலங்கலும் [7] பறவை யுங் குலைந்தோட, ஏறு சேவகன் மேலெழுந் தோடினன் மழைக்குல மிரிந்தோட.

(இ - ள்.) பகையாயுள்ள வானரப்பெருஞ் சேனைக்கடல் நிலை கெட்டோடவும் தன்தோளினின்று வடிகின்ற இரத்தநதி வானத்தை முட்டுகின்ற [முட்டுமாறு] பிணத்தைச் சுமந்து கொண்டு ஓடவும், வானத்திலுள்ள அமரரும் நிலைகெட்டோடவும், இலங்கையிலுள்ள வீரரும் மிருகங்களும் பட்சிகளும் (அவ்விரத்த நதியைக்கண்டு) பலபல வகையாகப் பிரிந்து நிலைகுலைந்தோடவும், (கும்பகர்ணன்), மழைக்குலம் நிலைகெட்டோட [வானவழியாக] மிகுக்கின்ற வீரத்தனமுள்ள ஸ்ரீராமன்மீது எழுந்தோடினன்;

மேலெழுந்து என்றெடுத்து பிணக்குவியலின்மீது எழுந்து என்று உரைப்பினுமாம். இலங்கையும் விலங்கலும்-இலங்கா நகரமும், அங்கிருக்கின்ற திரிகூடமலையும் எனினுமாம். பி-ம்:— [1] பெரும்படை. [2] வரு, வளர். [3] யாறும். [4] ஆணையின். [5] பிணக்குவை கொண்டு. [6] கூறுபட்டன விலங்கலுமிலங்கையும். [7] பரவையும், யானையும். (1561)

344.—இரண்டுகவிகள்-ஸ்ரீராமன் தேவர்களின் வேண்டு கோளாற் கும்பகர்ணனது மற்றைக்கையை யறுத்து வீழ்த்துதல் கூறும்.

[1] சுற்றுக் கையையு [2] மீக்கணத் [3] தரிதியென் றிமையவர் தொழு தேத்தத், தோற்றுக் [4] கையகன் றெழுந்தவ னுளவை [5] தொலையவுந்

தோன்றாத, கூற்றுக் கையமு மச்சமுங் கெடநெடுங் [6]கொற்றவன் கொலையம்பால், வேற்றுக் கையையும் வேலையி லிட்டனன் வேறு மோரணை [7]யாக.

(இ - ள்.) 'மற்றொருகையையும் இக்கணத்திலரிந்திடுவாய்' என்று (இரந்தவண்ணம்) இமையவர் கைதொழுது துதிக்க, (இராமபிரானுக்கு முன்னேவலிமை) தோற்று (வலக்)கைநீங்கி யொழியப் பெற்றவனை அந்தக்கும்பகர்ணனுடைய வாழ்நாட்கள் தொலையுமாறும், (இதுவரையில் அரக்கர்) கண்ணுக்குப் புலனாகா திருந்த யமனுக்குச் சந்தேகமும் அச்சமுங் கெடவும், மிக்கவெற்றி பெற்ற இராமபிரான்,—கொல்லுந்தன்மையுள்ள (தன்) அம்புகளி னால் மற்றொரு கையையும் (அறுத்து) வேறொரு அணையென்று தோன்றுமாறு கடலில் வீழ்த்தினான்; (எ - று.)

ஐயம் - 'இவ்வரக்கர் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டால் நம்மை என் செய்வார்களோ?' என்றசங்கை. சங்கையினால் அச்சமுண் டாகுமென்க. பி - ம்:—[1]ஏற்றுக. [2]கணத்தினில். [3]அரியும். [4]கைய தன்றழிந்தவனுடையநாள், கையொழிந்தொழிந்தவனுளவை. [5]தொலைவுனித்தோன்றாத. [6]கொலைபயிலயில். [7]மான, ஆன. (1562)

345.—கடலில் வீழ்ந்த கும்பகர்ணனது தோளின் வருணனை.

சந்திரப்பெருந் தூணொடுஞ் [1]சார்த்திய [2]தநிலொன்றுந் [3]தவ
அந்தரத்தவ ரலைகட லமுதெழக் கடைவுறு மந்நாளில் [ருகாது
சுந்தரத்தடந் தோள்வளை மாசுணஞ் சுற்றிய தொழில் காட்ட
மந்தரத்தையுங் [4]கடுத்தது மற்றவன் மணியணி வயிரத்தோள்.

(இ-ள்) அழகிய பெரிய தோளிலணிந்த வளையானது பாம்பு சூழ்ந்த தன்மையைத் தோற்றுவிக்க, அந்தக்கும்பகர்ணனுடைய இரத்தினாபரணத்தை யணிந்த வயிரத்தோள்கள்,—சந்திரனாகிய பெருந்தூணொடு சார்த்தியதாய்க் (கடைகின்ற) அந்த மத்தின் தன்மையினின்று சிறிதுங் குறைவுபடாது வானிலுள்ள தேவர்கள் அலையுந்தன்மையுள்ள பாற்கடலினின்று அமிழ்து தோன்றுமாறு கடைகின்ற அந்நாளில் மந்தரமலையையும் ஒத்தது; (எ - று.)

கடலினிடையே வீழ்ந்த தோள்வளை பூண்ட கும்பகர்ணன்கை, பாற்கடலிடையே நடப்பட்டு வாசுகியென்ற பாம்பாகிய கடை. கயிறு சுற்றிய மந்தரமலைபோன்றதென்க. சந்திரப்பெருந்தூ ணொடுஞ் சார்த்தியது என்பது, கடல்கடைந்தகாலத்ததான மந் தரத்துக்கு இயற்கை யடைமொழி. பி-ம்:—[1]சாத்தியது, சாத்தியே. [2]ஈதென. [3]தவிராமல், தவிராதலால். [4]ஒத்தது. (1563)

346.—இதுவும் அது.

சிவண வண்ண [1]வான் கருங்கடற் [2]கொண்டுய்த்த செயலினுஞ் செறி[3]கற்றைச், சுவணவெஞ் [4]சிறையுடைக் கடுவிசை [5]முடுகிய தொழிலாலும், [6]அவண வண்ணல தேவலி னியற்றிய [7]வமைவினு மயில் வாளி, உவண வண்ணலை [8]யொத்தது மந்தர மொத்ததவ் வுயர்பொற் றோள்.

(இ-ள்.) (தன்னைத் தானே) ஒத்திருக்க அழகிய மிகப்பெரிய கடலிலேகொண்டு சேர்த்த செயலினாலும், நெருங்கிய தொகுதியையும் பொன்னிறத்தையுங் கொண்ட விரும்பத்தக்க சிறகு கொண்ட கடுவிசையாய் விரைந்து சென்ற செயலினாலும், அவ்விடத்து அந்த இராமபிரானது நியமனப்படி ஏவிய தொழிற் செய்த தன்மையினாலும் (இராமபிரானுடைய) கூரிய அம்பு, கருடபகவானை யொத்தது; உயர்ந்த பொன்னணியணிந்த அந்தக் (கும்பகர்ணனது) தோள், (கருடபகவான் கொண்டு வந்திட்ட) மந்தரத்தை யொத்தது; (எ - று.)

இந்தச் செய்யுளைக் காணுமிடத்து, கருடபகவான் திருமாலின் கட்டளையால் பாற்கடலைக் கடைதற்பொருட்டு மந்தரமலையைப் பாற்கடலி லிட்டானென்று ஒரு சரிதமிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. திருமாலின் கட்டளையால் அநந்தனென்னும் நாகராசன் மந்தரமலையைப் பெயர்த்தெடுத்துத் தர அம்மலையோடு தேவர்கள் பாற்கடலை யடைந்தன ரென்று மஹாபாரதத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. பி-ம்:—[1]வன். [2]கொடுவந்த. [3]தாரைச். [4]சிறையிடைக். [5]மூடுக்கிய. [6]அவணவண்ணனன்று. [7]அளவினும். [8]ஓத்தன, நிகர்த்தன. (1564)

347.—இரு கையும் அற்ற கும்பகர்ணன் வானரக் கடலைக் கலக்குதல்.

பழக்க நாள்வரு மேருவை யுள்ளுறத் தொளைத்தொரு [1]பணையாக்கி வழக்கி னாலுல களந்தவ னமைத்ததோர்[2]வான்குணில் வலத்தேந்தி முழக்கி னா[3]லென முழங்குபே ரார்ப்பினன் வானர முந்நீரை உழக்கி னான்தசை [4]தோலெலும் பெனுமிவை குருதியொ டொன்றாக.

(இ-ள்.) பழக்கமாகச் சூரியன் (வலமாக) வருகின்ற மேருவை உள்ளே பொருந்தத் துளைத்து ஒருபறையாகச்செய்து, முறைமையினால் உலகையளந்தவனான திரிவிக்கிரமக்கடவுள் (அந்தமேருமலையாகிய பறைக்கு ஏற்ப) அமைத்ததாகிய பெரிய குணிலொன்றை வலத்தே யேந்தி முழக்கினாற் போல் முழங்குகின்ற பேராரவாரத்தை யுடையவனான கும்பகர்ணன் தசை தோல் எலும்பு என்கிற இவை குருதியோடும் சேர்ந்து ஒன்றுபடும்படி வானரப் படையாகிய சமுத்திரத்தை (வலக் காலாற்) கலக்கினன்; (எ-று.)

முதல் மூன்றடிகளில் பெருந்தோற்றமுடைய கும்பகர்ணனது பேரார்ப்பிற்கு, மேருமலையைப் பறையாக்கொண்டு முழக்கு

வதை யுவமை கூறினர்; இல்பொருளுவமை: தற்குறிப்பேற்றவணி யெனவும்படும். "வலத்தகாலைத்தடிந்தனன்" என்று மேற்கவியில் வருவதால், கலக்கினன் என்பதற்கு, வலக்காலால் எனக் கருவி வருவிக்கப்பட்டது. பி-ம்:—[1]மறை. [2]வன். [3]என்ன. [4]தோன் மயிரென்பொடு. (1565)

348.—இராமன் கும்பகர்ணனுடைய வலக்காலை அம்புகளா லறுத்தல்.

நிலத்த கால்கனல் புனல் [1]விசும் பிவைமுற்று நிருதன துரு[2]வா கிக், கொலத் [3]தகாததோர் வடிவு [4]கொண் டாலென [5]வுயிர்களைக் குடிப்பானைச், சலத்த [6]காலனைத் தறுகணர்க் கரசனைத் தருக்கினிற் பெரியானை, வலத்த காலையும் வடித்தவெங் கணையினுற் றடிந்தனன் தனுவல்லான்.

(இ-ள்.) நிலத்தோடு கூடிய காற்று நெருப்பு நீர் விசும்பு என்கின்ற இவையெல்லாம் அரக்கனது உருவடைந்து கொல்ல முடியாததொரு வடிவைக் கொண்டாற்போல (த்தோன்றி) உயிர் களை யழிப்பவனும், கோபத்தைக் கொண்ட யமன் போன்றவனும், அஞ்சாமையையுடையோரில் தலைவனும், செருக்கினல் மிக்கவனு மாகிய கும்பகர்ணனுடைய வலக்காலையும் கூரிய கொடியஅம்பி னல் வில்லாளியான இராமபிரான் அறுத்துத்தள்ளினன்; (எ-று.)

இவ்வுலகத்துப் பிராணிகளின் உடல்கள் - நிலம் முதலிய பஞ்சபூதங்களினலியன்றவையென்பது, நூற்கொள்கை. கும்ப கர்ணனுடையஉடல், இந்தப்பிரபஞ்சத்தி லடங்கியுள்ள பஞ்ச பூதங்கள் எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவெல்லாஞ்சேர்ந்து இயன் றாற் போன்றுள்ளதென முதலடியாற் கூறியவாறு; இது தற்குறிப் பேற்றவணி. இதனல், அந்தக் கும்பகர்ணனுடைய பெருந்தோற் றமும் பேராற்றலும் பெறப்படும். காலையும், உம்மை - இறந்தது தழுவியஎச்சம். பி - ம்:—[1]எனவிவை, எனுமிவை. [2]ஆக்கி. [3]தகாதன, தகாவன. [4]கொண்டான், கொண்டன. [5]உயிரினை. [6]காலனேர். (1566)

349.—கும்பகர்ணன் ஒற்றைக்காலால் நொண்டியபடி பொரவருதல்.

பந்தி [1]பந்தியின் பற்குல [2]மீன்குலம் [3]பாகுபா டுறப் [4]பாகத்து, இந்து [5]வெள்ளெயி றிமைத்திடக் குருதி[6]யா றொழுக்கல்கொண் டெழு செக்கர், அந்தி வந்தென வகனெடு வாய்விரித் தடி [7]யொன்று [8]கடி தோட்டிக், குந்தி வந்தன னெடுநிலங் குழிபடக் குரைகடல் [9]கோத் தேற.

(இ-ள்.) வரிசை வரிசையாகவுள்ள பற்களின்குலம் நட்சத்திரக் கூட்டம்போலப் பாகுபாட்டை [தனியேமிகவும் விளங்கித்தோன் றுதலை] அடையவும், பிறைச்சந்திரன் போன்று வெள்ளிய கோரப் பல் விளங்கவும், குருதியாற்றி னெழுக்கினலே எழுகின்ற செவ்

வானத்தையுடைய அந்திப்போது வந்தாற்போல அகன்ற நெடு வாயைவிரித்து, நெடிய நிலம் குழிபடவும் ஒலிக்கின்ற கடல் (பூமி குழிவதனால்) வெள்ளப்பெருக்குக்கொண்டு(நிலத்தின்மீது) பரவவும் ஒற்றையடியை விரைவாகச் செலுத்தி நொண்டிக்கொண்டு வந்தான்; (எ - று.)—ஒற்றைக் காலடி மேலெழுந்து மீண்டு பூமியில் ஊன்றும்போது உடற்பொறையில் நிலம் குழிபட்டுக் கடல் நிலத்துமீது கோத்தேறுமென்க. பி-ம்:—[1]பத்தியிற். [2]மீன்குலப். [3]பாடுபாடுறப், பாடுபாடுற. [4]பாகத்தின், பாதத்து. [5]எள்ளினின்று. [6]ஆமெக்கர். [7]ஒன்றில். [8]கடிதோடிக். [9]கொதித்தேற. ()

350.—கும்பகர்ணனது மற்றொரு காலையும் இராமபிரானறுத்தல்.

மாறு காலின்றி வானுற [1]நிமிர்ந்துமா [2]டுளவெலாங் [3]கடித்தேந்திச்
சூறைமாருத மாமெனச் [4]சுழித்துமேற் றொடர்கின்ற தொழிலானை
ஏறுசேவக னெரிமுகப் [5]பகழியா [6]லிருநிலம் பொறைநீங்க
வேறு [7]காலையுந் [8]துணித்தன [9]னறத்தொடு வேதங்கள் கூத்தாட.

(இ - ள்.) மற்றொருகாலில்லாமல் வானத்தையளாவ ஓங்கிப் பக்கத்துள்ளவைகளை யெல்லாம் கடித்து ஏந்திய வண்ணம் காற்றுப் போல வட்டமிட்டு மேலே தொடர்கின்ற தொழிலையுடையவனான கும்பகர்ணனை, ஸ்ரீராமன், நெருப்பை வாயிற் கொண்ட அம்பினாலே பெரிய பூமியின் பாரம் நீங்கும்படியும் அறத்தோடு வேதங்கள் கூத்தாடவும், மற்றொரு காலையும் துணித்தனன்; (எ - று.)—ஏறுசேவகன் - வளர்கின்ற வீரத்தை யுடையவன், ஸ்ரீராமன். பி-ம்:—[1]பாய்ந்து. [2]உளது. [3]பறித்து, வளைத்து. [4]சுழியின் மேற்றுரக்கின்ற. [5]பகழிகள். [6]இறைநிலம். [7]தாளுள. [8]காலையும். [9]துமித்தனன், துணித்தனன். (1568)

351.—கும்பகர்ணனுக்குச் சீற்றம் விஞ்சுதல்.

கையி ரண்டொடு கால்களுந் துணிந்தன [1]கருவரை பொருவுந்தன், மெய்யி ரண்டுநா ருயிரம் பகழியால் வெரிநுறத் தொளைபோன, செய்ய கண்பொழி தீச்சிகை யிருமடி [2]சிறந்தது தெழிப்போடும், [3]பெய்யும் [4]வானிடை யிடியினும்[5]பெருத்தது வளர்ந்தது பெருஞ்சீற்றம்.

(இ-ள்.) கையிரண்டுடனே காலிரண்டும் துணிந்தன; பெரிய மலையை யொத்த தன்னுடல் (இராமனுடைய) இருநூறுயிரம் அம்புகளால் முதுகு வழியே வெளிப்படத் துளையாகியது; செந்நிறக் கண்களினின்று வெளிப்படுகின்ற அக்கினிச்சுவாலை இருமடங்குமிக்கது: பெருங் கோபமானது ஆரவாரத்துடனே பெய்கின்ற வானத்தில் தோன்றுகின்ற இடியைக் காட்டிலும் மிக்கு வளர்ந்தது; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]கனவரை. [2]சிறந்தன, சிந்தின. [3]வையம். [4]வானிடிமழையினும், வானிடைமழையினும். [5]பெருத்தன. **(1569)**

352.—கும்பகர்ணன் வாயால் ஒரு மலையை யொடித்தெறிதல்.

பாதங் கைகளோ டிழந்தனன்[1]படியிடை யிருந்து[2]தன் பகுவாயால்
காத நீளிய மலைகளைக் கடித்திறுத் தெடுத்துவெங் கனல் [3]பொங்கி
[4]மீது மீதுதன் னகத்தெழு காற்றினால் விசைகொடு திசை செல்ல
ஊத வூதப்பட் [5]டுலந்தன வானர [6]முருமின்வீ ழுயிரென்ன.

(இ-ள்.) கைகளையும் பாதங்களையும் இழந்தவனாகிய கும்பகர்ணன்,—கொடிய (சீற்றக்) கனல்மிக்கு, பூமியிடத்திலிருந்து தன் பிளவுபட்ட [பெரிய] வாயினாலே காததூரம் நீண்டிருந்த மலைகளைக் கடித்து ஒடித்து எடுத்து மேன்மேலும் தன்னுள்ளிருந்து வெளிக் கிளம்புகின்ற காற்றினால் விரைவு கொண்டு திக்குக்களிற் செல்லுமாறு ஊதுந்தோறும், (அம்மலைகளினால்) வானரப்படை உருமினால் உயிரொழியும் பிராணிகள் போல உயிரொழிந்தன; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]பதியிடை. [2]வான், வன். [3]பொங்க. [4]மீது தன்னகத் தெழுங்கடுங். [5]உலர்ந்தன, அலந்தன, உருண்டன. [6]உருமு. (1570)

353.—கும்பகர்ணனது செயல் கண்டு இராமன் கைவிதிர்ப்புறல்.

தீயி னாற்செய்த கண்ணுடை யானெழுஞ் சிகையினாற் றிசை
தீய, வேயி னாற்[1]றிணி வெற்பொன்று நாவினால்விசும்புற வளைத்
தேந்திப், பேயி னார்ப்புடைப்[2]பெருங்கள [3]மெரிந்தெழப் பிலந்[4]திறந்
ததுபோலும், வாயி னாற்செல [5]வீசினன் வள்ளலு மலர்க்கரம் விதிர்ப்
புற்றான்.

(இ-ள்.) தீயினாற் செய்யப்பட்டாற் போன்ற கண்களை யுடையவனான கும்பகர்ணன்,—(தன்னிடத்துநின்று)எழுகின்ற அக்கினிச் சுவாலையினால் நாற்றிசையும் தீய, மூங்கிலினால் நெருங்கிய மலையொன்றை நாவினால் வானத்தைப் பொருந்த வளைத்தேந்தி, பேய்களின் ஆரவாரத்தைக் கொண்ட பெரியபோர்க்களம் எரிந்து போகக் குகை திறந்தாற் போன்றுள்ள வாயின் வலிமையினால் வெகுதூரஞ் செல்ல வீசியெறிந்தான்: (அதுகண்ட) இராமபிரானும், (தன்) தாமரைமலர் போன்ற கை நடுங்கப்பெற்றான்; (எ-று.)—கை விதிர்ப்புற்றது, மருட்கையினாலென்க. கை விதிர்ப்புற்றான்-கையை யசைத்து வாளி தொடுத்தானென்பாருமுளர். பி-ம்:—[1]தெரி. [2]பொரு. [3]இரிந்து. [4]துறந்தன. [5]ஊதினான். (1571)

354.—அப்போது கும்பகர்ணனுக்குத் தன் மனத்தினுள் உணர்வு தோன்றத் துயருறுதல்.

ஐயன் விற்றொழிற் காயிர மிராவண[1] ரமைவில ரந்தோயான்,
கையுங் கால்களு மிழந்தனன் வேறினி[2]யுதவலாந் துணைகாணேன்

மையல் [3]நோய்கொடு [4]முடித்தவா தானென்றும் வரம்பின்றி [5]வாழ்வானுக்கு, உய்யு மாறரி தென்றுத னுள்ளத்தி னுணர்ந் தொரு துயருற்றான்.

(இ-ள்.) 'பெரியோனாகிய இராமபிரானுடைய வீற்றெழிற் கோ, ஆயிரம் இராவணர் இருந்தாலும் (எதிர்த்தற்கு ஏற்ற வலிமை) அமையாதவராவர்; ஐயோ! யான் கையுங் கால்களும் இழந்துள்ளேன்; இப்போது வேறே உதவக்கூடிய வகையையும் காண்கிலேன்: (இப்படிப்பட்ட யான் என் செய்வேன்!) ஆசை யாகிய நோயானது (இராவணனைக்) கொண்டு முடித்த விதம் என் னேதான்!! என்றும் வரம்பின்றி வாழ வேண்டியவனான இராவ ணனுக்கு (இனி) உய்யும் வகை இல்லை' என்று தன் மனத்தி னுள்ளே யறிந்து ஒப்பற்ற துயரை யடைந்தான்; (எ - று.)

'இராமனது வில்லெய்யுந் திறன், இந்த இராவணன் போல ஆயிரவர் ஒருங்கே வந்தாலும் அவர்களை யெல்லாம் அழிக்க வல்லது: இவ்வாறான வில்லுக்கு என்னண்ணனைக்காட்டிக் கொடுக்கும்படியாயிற்றே' என்று கும்பகருணன் கவலுகின்றான். தன்னுயிர்போவது பற்றிச் சிறிதும் சிந்திக்காமல் அண்ணனிடத் துப் பற்றினால் கும்பகருணன் வருந்துவதனால், இவனது உடன் பிறப்பு விருப்பம் பாராட்டற்கு உரியது. பி-ம்:—[1]அமைகிலர். [2]உதவலன். [3]நோயோடு. [4]முடிந்தவனாளென்று, முடிந்தவென் முன்னவன், முடிந்தவாறாளென்று. [5]வாழ்ந்தானுக்கு. (1572)

வேறு.

355.—கும்பகர்ணன் இராமபிரானிடத்துச் சில கூறத் தொடங்குதல்.

சிந்துரச்செம் பசுங்குருதி திசைகள்தொறுந் [1]திரையாறா
எந்திரத்தேர் கரிபரியா ளீர்த்தோடப் பார்த்திருந்த
கந்தரப்பொற் [2]கிரியாண்மைக் [3]களிற்றனையான் கண்ணின்ற
சுந்தரப்பொற் றோளானை [4]முகநோக்கி யிவைசொன்னான்.

(இ - ள்.) சிந்துரப் பொடிப்போற் செந்நிறமுள்ள புதிய இரத்தம் திசைகள்தோறுந் திரை பொருந்திய ஆறாகி, எந்திர மமைந்த தேர் கரி பரி ஆள் என்ற சதுரங்கசேனைகளை யிழுத்துக் கொண்டு ஓடப்பார்த்திருந்தவனும் குகையைக்கொண்ட பொற்கிரி யையும் வீரமமைந்த களிற்றையும் ஒத்தவனுமான கும்பகர்ணன், —(தன்) கண்ணெதிரே நின்ற அழகிய பொன்னாபரணம் பூண்ட தோள்களை யுடையவனான ஸ்ரீராமபிரானின் முகம்நோக்கி இவ் வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; (எ-று.)—அவற்றை மேல் ஐந்து கவிகளிற் காண்க. மூன்றாமடி. 'கந்தரப்பொற்கிரியானைக் காகுத் தன் றனையுயர்ந்த' என்று ஒருபிரதியில். பி-ம்:—[1]சிறையாறாய், சிறையாறு. [2]களியாடல், தனியாண்மை. [3]கிரியனையான். [4]முகன்.()

356.—நான்கு கவிகள் - விபீடணனை யாதொரு தீங்கும் நேராதபடி பாதுகாக்கக் கும்பகர்ணன் இராமபிரானை வேண்டுதலைத் தெரிவிக்கும்.

புக்கடைந்த புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க
[1]மைக்கடங்கார் [2]மதயானை வாள்வேந்தன் வழிவந்தீர்
இக்கடன்க ளுடையீர்நீ ரெம்வினைதீர்த் தும்முடைய
[3]கைக்கடைந்தா னுயிர்காக்கக் கடவீ [4]ரென் கடைக்கூட்டால்.

ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (தன்னைச்) சரணமாக அடைந்த ஒரு புறுவின் பொருட்டினால் தராசு தட்டிலேறினவனும் கறுத்த மதநீரை மேகம்போற் பொழிகின்ற மதயானையையும் வாட்படையையு முடையவனுமான சிபிசக்கரவர்த்தியினது வமிசத்திற் பிறந்தவரே! அந்த(ச் சிபிசக்கரவர்த்திபோல) அன்பின் செயல்களை யுடையவரான நீங்கள், என்னுடைய பிரார்த்தனையினால், எங்களுடைய உறவினாலான தீவினையை யொழித்து உமது பக்கத்தைச் சேர்ந்தவனாகிய விபீடணனுடைய உயிரையும் பாதுகாக்கக் கடவீர்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]மைக்கடங்கா. [2]மதவானை. [3]கைக் கடந்தான், கைக்கடன்றான். [4]எங்களைக்கட்டால். (1574)

357. நீதியால் வந்ததொரு நெடுந்தரும நெறியல்லால்
சாதியால் வந்தசிறு நெறியறியா னென்தம்பி
[1]ஆதியா யுனையடைந்தா னரசருருக் கொண்டமைந்த
வேதியா [2]வின்னமுனக் [3]கடைக்கலமியான் வேண்டினேன்.

(இ - ள்.) முதற்கடவுளே! க்ஷத்திரிய வடிவைக் கொண்டு (உலகத்துத்) தோன்றிய வேதத்தினாற் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற கடவுளே! முறைப்படியே யமைந்ததான ஒப்பற்ற சிறந்த தரும சாஸ்திர வழியினாலல்லாமல் (இராட்சச)சாதிப் பிறப்பாலுண்டான அதரும நெறியை யறியாதவனாகிய என் தம்பி விபீடணன், உன்னை (அடைக்கலமாக) அடைந்துள்ளான்; மீண்டும் (அவனை) அடைக்கலப்பொருளாகக் காத்தலை யான் வேண்டினேன்; (எ - று.)—ஆதி ஆய் எனப்பிரித்து - முன்னமே யென்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]ஆதியானுனை. [2]இன்னும். [3]அடைக்கலந்தான். (1575)

358. வெல்லுமா நினைக்கின்ற வேலரக்கன் வேரோடும்
கல்லுமா முயல்கின்றா னிவ [1]னென்னுங் கறுவுடையான்
ஒல்லுமா றியலுமே லுடன்பிறப்பின் பயனோரான்
கொல்லுமா லவனிவனைக் [2]குறிக்கோடி [3]கோடாதாய்.

(இ - ள்) (நீதிநெறியிற்) கோணாது நடப்பவனே! வெல்லுமாறு நினைக்கின்ற வேற்படையை யுடையவனாகிய இராவணன்

'இவ்விபீடணன் (தன்னை) வேரோடும் கல்லும்படி முயல்கின்றானென்று (இவனிடம்) கறுக்கொண்டுள்ளான்; உடன்பிறப்பின் பயனை உணராதவனான அவ்விராவணன், கூடுமாறு நேருமானால் இவனைக்கொல்லுவான்; (ஆகையால்), இவனை ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக்கொள்; (எ - று.)—தான் அடைக்கலம் வேண்டியதற்குக் காரணங்காட்டுகின்றான். பி - ம்:—[1]எனலுங். [2]குறிக்கொணீ. [3]கோவிந்தா. (1576)

359· தம்பியென நினைந் [1]திரங்கித் [2]தவிரானத் தகவில்லான்
நம்பி [3]யிவன் றனைக்காணிற் கொல்லுமிறை நல்கானால்
உம்பியைத்தா னுன்னைத்தா னனுமனைத்தா னொருபொழுதும்
எம்பி [4]பிரி யானாக வருளுதி [5]யான் [6]வேண்டினேன்.

(இ - ள்.) அந்த நற்குணமில்லாதவனான இராவணன்,—தம்பியாயிற்றே என்று கருதி இரக்கங்கொண்டு விட்டிடான்; நற்குணம் நிறைந்தவனே! இவனைக் கண்டாற் கொல்வான்; சிறிதும் அருள் செய்யான்; உன் தம்பியையும் உன்னையும் அனுமானையுந்தான் ஒரு பொழுதும் என் தம்பி விபீடணன் பிரியாதிருக்குமாறு திருவருள்புரிவாய்; யான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்;

கீழ்ச்செய்யுளில் 'உடன்பிறப்பின் பயனோரான் ஒல்லுமாறியலுமேற் கொல்லுமால்' என்று கூறியதை 'இவன்றனைக் காணிற் கொல்லும்: இறைநல்கான்' என்று அநுவதித்து, 'குறிக்கோடி' என்று கூறியதை, இன்னவாறு குறிக்கொள்ளவேணுமென்று இச்செய்யுளின் பின்னிரண்டடிகளிற் கூறுகின்றான். நம்பி-அண்மைவிளி: நம்பியாகிய இவன் எனினுமாம். ஒவ்வொருத்தருடைய முக்கியத்துவத்தைத்தெரிவிக்க, 'உம்பியைத்தான்' 'உன்னைத்தான்' 'அனுமனைத்தான்' என மூவரிடத்தும் தான் என்பதைச் சேர்த்துக் கூறினார். பி-ம்:—[1] இரங்கல். [2]தவிராதான். [3]நயனிற். [4]பிரியலனாக. [5]யால். [6]யான்வேண்ட. (1577)

360.—கும்பகர்ணன் தன் கழுத்தை யறுத்துக் கடலிலிட வேண்டுதல்.

மூக்கிலா [1]முகமென்று முனிவர்களு மமரர்களும்
[2]நோக்குவார் [3]நோக்காமை நுண்கணையா லென்கழுத்தை
நீக்குவாய் நீக்கியபி னெடுந்தலையைக் கருங்[4]கடலுள்
போக்குவா யிது [5]நின்னை வேண்டுகின்ற பொருளென்றான்.

(இ-ள்.) 'முனிவர்களும் அமரர்களும், மூக்கில்லாத முகமென்று சொல்லி (என் முகத்தை)க் காட்சிகொண்பவர் (அங்ஙன்) காணாதபடி உன்னம்பினால் என் கழுத்தை (யறுத்து) நீக்குவாய்: (அவ்வாறு) நீக்கியபின் (என்)நெடிய தலையைக் கரிய கடலுக்குள்ளே போக்குவாய்; இதுவும், (யான்) உன்னை வேண்டிக்கொள்ளுகின்ற வரம்' என்று சொல்லி முடித்தான்; (எ - று.)—

'நோக்காமை' என்பது, 'நீக்குவாய், கடலுட் போக்குவாய்' என்ற இரண்டோடும் இயையும். பி-ம்:—[1]முகம்வந்து. [2]நோக்கலால். [3]நோக்காமுன்னொரு, நோக்காமேநோன். [4]கடலில். [5]எனக்கு. (1578)

361.—இராமன் கும்பகர்ணன் தலையை யறுத்துக் கடலி லிடுதல்.

வரங்கொண்டா [1]னினிமறுத்தல் வழக்கன்றென் றொருவாளி
உரங்கொண்ட [2]தடஞ்சிலையி [3]னுயர்நெடு [4]நா[5]ணுட்கொளுவாச்
சிரங்கொண்டான் கொண்டதனைத் திண்காற்றின் கடுப்படையால்
அரங்கொண்ட [6]கருங்கடலு ளழுவத்து ளழுத்தினன்.

(இ-ள்.) (அதுகேட்ட ஸ்ரீராமன் 'இந்தக் கும்பகர்ணன்) வரங் கேட்டுக்கொண்டான்: (ஆதலால்), இனிமறுத்தல் முறைமையன்று' என்று சொல்லி, வலிமைகொண்டபெரிய வில்லிலே சிறந்த நெடிய நாணைப் பூட்டி ஒரு அம்பைக் கொண்டு (கும்பகர்ணனது) சிரசைக் கொய்தான்; கொய்ததனை வலியகடிய வாயவ்யாஸ்திரத்தினால் பாதலம் வரையிலாழ்ந்துள்ள கரிய கடலின் நடுவில் அழுந்தி வீழச் செய்தான்; (எ-று.) அரம்-பாதாளம். அழுவம்-நடு. பி-ம்:—[1]இது. [2]நெடுஞ். [3]உற, உயிர். [4]ஞாண். [5]உடன்கொண்டான். [6]நெடுங். (1579)

362.—கடலினுள் கும்பகர்ணன் முகம் மூழ்குதல்.

மாக்கூடு படர்வேலை மறிமகரத் திரைவாங்கி
மேக்கூடு கிழக்கூடு மிக்கிரண்டு திக்கூடு
போக்கூடு [1]தவிர்த்திருகண் [2]புகையோடு புகை [3]யுயிர்க்க
மூக்கூடு புகப்புக்கு [4]மூழ்கியதம் முகக்குன்றம்.

(இ-ள்.) பலமிருகங்கள் கூடியுள்ள பரவிய மகரவேலையின் மடங்குகின்ற திரையை (அப்பால்) தள்ளி மேற்கிலும் கிழக்கிலும் மிக்குள்ள இரண்டு திக்கிலும் இடையே போதல் தவிர்த்து இரு கண்களின் புகையுடன் அஸ்திரப்புகையும் வெளிப்பட, அந்த முகக்குன்றம் (அறுந்த) மூக்கு வழியாக (நீர்) உட்புகப் புக்கு மூழ்கியது; (எ-று.)—மலைபோன்ற முகம் விழவே, சஞ்சாரமறும்படி கடலினீர் நான்கு திசையிலும் முதலில் விலக, அம்முகம், அறுந்த மூக்கின் வழியே நீர் புகப்பெற்றுப் பிறகு கடலி லமிழ்ந்துவிட்ட தென்பதாம். பி-ம்:—[1]கவித்து. [2]செவியூடும். [3]உயிர்க்கும். [4]மூழ்கியது, மூழ்கியதால். (1580)

363.—தேவர்கள் முதலியோர் மகிழ, அரக்கர் அச்செய்தியை இராவணனுக்கு உணர்த்தச் செல்லுதல்.

ஆடினார் வானவர்க [1]ளரமகளி ரமுதவிசை
பாடினார் [2]மாதவரும் வேதியரும் பயந்தீர்ந்தார்

கூடினர் [3]படைத்தலைவர் கொற்றவனைக் குடர் [4]கலங்கி ஓடினா ரடலரக்க ரிராவணனுக் [5]குணர்த்துவான்.

(இ-ள்.) வானவர்கள் ஆடினர்; அமரமகளிர் அமுதம் போன்ற இசைப்பாடலைப் பாடினர்; மாதவரும் வேதியரும் அச்சம் ஒழிந்தார்; படைத்தலைவராகிய வானரர் வெற்றிபெற்ற இராமபிரானைக்கூடினர்: வலிமைபொருந்திய அரக்கர்,—குடர் கலங்கி, (கும்பகர்ணன் இறந்த செய்தியை) இராவணனுக்கு உணர்த்தும்பொருட்டு ஓடினர்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]மகளிர்களும், அரம்பையர்கள். [2]வேதியரும் மாதவரும். [3]எனைத்தலைவர். [4]கலங்க. [5]உணர்த்துவார். (1581)

ஸ்ரீவான்மீகி முனிவர் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கூறியுள்ளது வருமாறு:—

தோல்வியுற்ற மனவருத்தத்தோடு போர்க்களத்தினின்று மீண்டஇராவணன் சிங்காசனத்திலுட்கார்ந்து, வந்த அரக்கரைப் பார்த்து, தான் ஒருமனிதனால் தோல்வி யடைந்ததற்கு மிக வருந்தியும் தனக்கு முன்பு நேர்ந்துள்ள சாபங்களை நினைந்து வருந்தியுங் கூறி, இலங்கையை வானரர்கள் புகாதவாறு காக்கும் படி சொல்லிக் கும்பகர்ணனை எழுப்புமாறு கட்டளையிட்டான்.

'அகாலத்தில் எழுப்பவேணுமே'என்ற சிந்தனையுடனே அந்த அரக்கர்கள் சென்று கும்பகர்ணனுடைய அரண்மனையையடைந்து அவனுடைய மூச்சுக்காற்றினால் தடுக்கப்பட்டு, அரிதில் நுழைந்தனர். மாமிசம் இரத்தம் கள் முதலிய உணவுப் பொருள்களைக் கும்பகர்ணன் எழுந்ததும் உண்ணவுதவுமாறு நிரப்பி வைத்து, அவ்வரக்கர்கள் பலவகைப் பறைகளை யடிப்பதும் பலவகைவாச்சியங்களை வாசிப்பதும், உலக்கை இருப்புத்தடி முதலியவற்றைக் கொண்டு அவன் மீது தாக்குவதும், குதிரை ஒட்டகம் முதலியவற்றை அவன்மீது நடத்துவதும், அவனைப் புரட்டிப் பார்ப்பதும், தலைமயிரைப்பிடித்து இழுப்பதும், ஜலத்தைக் காதிற்கொட்டுவதும் முதலியவாகப் பலவகை உபாயங்களைச் செய்து பார்த்தும் அந்தக் கும்பகர்ணன் கண்விழித்திலன். பெருஞ்சினத்துடன் அவ்வரக்கர்கள் இறுதியாக ஆயிரம் யானைகளை அந்தக் கும்பகர்ணன் மீது ஓட்டி மிதிப்பித்தனர். சிறிது துயிலுணர்ந்து அகாலத்திலெழுப்புவதனால் அச்சங்கொண்டு சோம்பல்முறித்து, கும்பகர்ணன், அருகேயிருந்தவர் மதுமாமிசாதிகளை மிகுதியாகத்தர அவற்றையுண்டு, பின்பு தன்னை யெழுப்பிய காரணத்தை வினவினன். யூபாட்சனென்பவன் செய்தி தெரிவிக்க, இப்பொழுதே பகை வெல்வேனென்று அந்தக் கும்பகர்ணன் செல்லத் தொடங்க, மகோதரன் 'ராக்ஷசராசனிடத்துச் சென்று அவன் சொல்வதைக் கேட்டுப் பிறகு செல்லலாய்' என்றனன்.

கும்பகர்ணனும் உடன்பட்டு ஸ்நானஞ்செய்து அலங்கரித்துக் கொண்டு இரண்டாயிரங் கட்குடங்களைப் பருகிவிட்டு அண்ண

ணிடத்துக்குப் பயணமாயினன். ராஜமார்க்கத்திற் செல்லும் அவனைக் கண்டு வானரர்கள் அஞ்சிக்கலங்கி ஆங்காங்கு ஓடலாயினர். ஸ்ரீராமன் பெருந் தோற்றமுடைய அந்தக் கும்பகர்ணனைக் கண்டு, விபீடணனை வினவி அவனுடைய செய்தியை யெல்லாமுணர்ந்தனன். பின்பு ஸ்ரீராமன் சேனாதிபதியான நீலனை நோக்கி, போருக்குப் பலவகை ஆயுதங்களையும் மலை மரம் முதலியவற்றையும் நிரப்பிவைத்துக் கொண்டு சேனைகளை அணிவகுத்து ஜாக்கிரதையாக இருக்கும்படியேவினன். இது நிற்க:

கும்பகர்ணன் இராவணனை யடைந்து வணங்கிப் பீடத்திலமர்ந்து 'தூங்குமென்னை எழுப்பக் காரணம் என்?' என்று வினவினன். இராவணன் இராமபிரானால் நேரிட்ட துயரத்தை யெடுத்து விரிவாகச் சொல்லி 'இத்துயரம் உன்னால்தான் ஒழியவேண்டும்' என்றனன். அதுகேட்ட கும்பகர்ணன் முன்னமே சீதையை விட்டிடவேண்டுமென்று சொன்னதைக் கேளாமை பற்றியும் துர்மந்திரிகளின் பேச்சைக்கேட்டு அரசநீதி நூலுக்கு மாறாக நடந்தது குறித்தும் வெறுத்துக்கூற, இராவணன் கும்பகர்ணன்மீது சினந்து நிஷ்டூரமாகக் கூறினான். கும்பகர்ணன் வார்த்தையைக் கேட்ட மகோதரன், நீதிநூல் கட்டுக்கு அடங்காது, அந்தக் கும்பகர்ணன் கூறியவற்றைக் கண்டித்து, 'மாயையால் இராமனை நாங்கள் கொன்றோம் என்று சொல்வித்துச் சீதையை வசப்படுத்துவதே இப்போது செய்யவேண்டிய செயல்' என்றனன்.

கும்பகர்ணன் அம்மகோதரன் கூறியதைக் கண்டித்துத் தான் ஒருவனே பகைவெல்வதாக உறுதி கூறித் தனியே செல்லத் தொடங்க, இராவணன் சேனைகளுடன் செல்லுமாறு படைகளையனுப்பினன். கும்பகர்ணன் போர்க்களங்குறுகிப் போர்செய்தலும் வானரர்கள் அஞ்சியோடத் தொடங்க, அங்கதன் பலபடியாகக் கூறி அவ் வானரர்களைப் போகவொட்டாமல் நிறுத்தினான். வானரர்கள் வெகு மும்முரமாகப் பொரலாயினர்: கும்பகர்ணன் தன் தண்டாயுதத்தால் தாக்கிக் கொல்லுவதும், சில வானரர்களைக் கையினாற்பற்றி உண்பதுமாகக் கடும்போர்புரிந்தான். அப்போது அநுமான் பர்வதங்களைக்கொண்டு போர்புரிந்து, கும்பகர்ணன் தன் சூலத்தால் மார்பிற்பிளக்க உயிரொடுங்கி நின்றான். வானரர்கள் அஞ்சியோடுகையில், நீலன், சேனைகளை நிலைநிறுத்திப் பொரலாயினன். இவனோடு ருஷபன் சரபன் கவாட்சன் கந்தமாதனன் என்பவர்களும், மலைகளையும் மரங்களையும் கொண்டு எதிர்த்துத் தோற்றனர். பின்னும் வானரமுக்யர்கள் விடாது அவன்மேல் ஏறி அவனைப் பல்லாற்கடிப்பதும் நகங்களாற் பீறுவதும் முட்டியாற் குத்துவதுமாக இமிசித்தனர். கும்பகர்ணன் அவர்களைப்பிடித்து வாயிற்கொள்ள, அவ்வானரர்கள் காதின் வழியாய் வெளிப்படலாயினர். அதுநோக்கிய அரக்கன் வானரர்களை முறித்து உண்ண, வானரர் வெருவி நிலைகெட்டோடி ஸ்ரீராமனைச் சரணமடைந்தனர். அப்பால் அங்கதன் கும்பகர்ணனை வலிகுலையச்

செய்து இறுதியில் அக்கும்பகர்ணனால் தாக்கப்பெற்று மூர்ச்சை யடைந்தான். பிறகு கும்பகர்ணன் சூலத்தைக் கையிற் கொண்டு சுக்கிரீவன்மேற் சென்றனன். இருவர்க்கும் நெருக்கமாகப் போர் நிகழ்கையில், சூலத்தைச் சுக்கிரீவன்மேலெறிய, ஆயிரம்பாரம் நிறையுள்ள அந்தச் சூலாயுதத்தை அருகேயிருந்த அநுமான் சுக்கிரீவன் மேல் தாக்காமற் பற்றி முறித்துப் போட்டனன். சூலம்முறிந்திடவே, கும்பகர்ணன் மலையைப்பறித்துச் சுக்கிரீவன்மேலெறிய, தாக்குண்ட சுக்கிரீவன் மூர்ச்சையடைந்தனன். அப்போது அந்தக் கும்பகர்ணன் சுக்கிரீவனை யெடுத்துக்கொண்டு போகலாயினன். அதுகண்ட அநுமான், 'சுக்கிரீவனை மீட்பதா?' என்று ஆலோசித்து, தான்விடுவிப்பது தலைவனுடைய மேன்மைக்கு இழுக்காமென்றும், சுக்கிரீவனே தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள வல்லவனென்றும் நிச்சயித்து, வானரர்களைத் தேற்றிக் கொண்டிருந்தான்.

ராஜமார்க்கத்திற் கும்பகர்ணனுக்கு நிகழ்ந்த சைத்யோபசாரங்களினால் மூர்ச்சை தெளிந்து, சுக்கிரீவன், ஆலோசித்து அவ்வரக்கனுடைய காதுகளைப் பீறியும் மூக்கைக் கடித்துக்கொய்தும் தோள் வயிறு கபோலம் என்ற இவற்றின் பக்கங்களைப் பிளந்தும் நின்றான். அதுகண்டுசினந்து அரக்கன் சுக்கிரீவனைத் தரையிலிட்டுத் துவைக்கலானான். சுக்கிரீவன் அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் வானத்திற்கிளம்பி ஸ்ரீராமனைச் சேர்ந்திட்டான்.

கும்பகர்ணன் மீண்டு இரணகளத்திற் புகுந்து வெறிகொண்டு வானரரைப் பட்சித்தவண்ணம் தொடர்ந்தோட, இலட்சுமணன் அம்பெய்தனன். அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் அவ்வரக்கன் இராமனைக் கிட்டுமாறு ஓட, ஸ்ரீராமன் ரௌத்ராஸ்திரத்தை விடுத்தனன். அதனால் அவ்வரக்கன் மெய்ம்மறந்து பரவசனானான். பின்னர்த்தேறி அரக்கன் வானரர் முதலியோரைப் பட்சிக்கத் தொடங்க, 'வானரர் முதலியோர் இவனைக் குறுக்கிட்டு இவன் மீது ஏறிக்கொள்ளின் அப்பாரத்தைப் பொறுக்க முடியாமல் கீழ் விழுந்திடுவான்' என்று இலட்சுமணன் ஆலோசனைகூற, அங்ஙனமே வானரர் முதலியோர் ஏறிக்கொள்ள, யாவரையும் அரக்கன் உதறித் தள்ளிவிட்டு வானரர்களைப் பட்சித்தவண்ணம் ஸ்ரீராமனைக் கிட்டலாயினன். ஸ்ரீராமன் கடும்போர் புரிந்து அஸ்திரங்களினால் அவ்வரக்கனது கால்களையும் கைகளையும் ஒவ்வொன்றாக அறுத்து வீழ்த்தி, இறுதியாக வானவரெல்லாம் மகிழ்ந்து வாழ்த்த அவ்வரக்கனது சிரத்தையும் கொய்து வீழ்த்தினன். கும்பகர்ணன் இறந்தொழிந்ததைக் கேட்டறிந்த இராவணன் பலபடியாகப் புலம்பி வருத்தந் தாங்கமாட்டாது மூர்ச்சித்தனன்.

கும்பகர்ணன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

16-ஆவது மாயாசனகப் படலம்.

(இராவணன் சீதையை இணக்குவிக்கக் கருதித் துராலோசனை செய்தபின், தன் வேண்டுகோளின்படி மகோதரனை) மாயையினுலுண்டாக்கிய சனகனைச் சீதைக்குக் காட்டியதைத் தெரிவிக்கும் படலமென்க.

கும்பகர்ணன் இராமனுதியரோடு போர்விளைக்கையில், சீதையைப் பெறும் வண்ணம் உபாயங் கூறுமாறு நகரத்திலிருந்த இராவணன் மகோதரனைக்கேட்க, மகோதரன் ஆலோசனை கூற, அம்மகோதரனுடைய மந்திராலோசனையின்படி செய்யச்சொல்லித் தான் சீதையிருக்குமிடஞ் சென்று தன் குறை கூறியிரக்க, சீதை அவ்விராவணனைத் துரும்பாகக் கருதியிகழ்ந்தாள். அதற்கு இராவணன் 'கடலைக்கடந்து இராமன் குரங்குச் சேனையுடன் இலங்கை வந்திட்டானென்று செருக்குக் கொள்ளாதே: அயோத்தி வீரரையெல்லாம் கொன்று வரும்படி வீரரையேவி யுள்ளேன். சனகனுகிய உன் தந்தை மீதும் வீரரை யனுப்பி யுள்ளேன்' என்று, அச்சமுறுத்த, அப்போது மகோதரன் மாயா சனகனைப் பற்றிக் கொணர, அவனைக்கண்டு சீதை பிரலாபித்தாள். இராவணன், 'இனியேனும் என்கருத்துக்கு இணங்குவாயாயின் எனது அரசச் செல்வத்தையெல்லாம் இந்தச் சனகனுக்குஅளிப்பேன்' என்று கூறிவேண்ட, அதுகேட்ட சீதை, இராவணனைக் கடிந்துகூற, இராவணன் சினங்கொண்டு சீதை மீது செல்ல, மகோதரன் விலக்கி 'தந்தை கூறினுல் இவள் இசைவாள்' என்றுன். பின்பு அவ்விராவணன் மாயாசனகனைக்கொண்டு சீதைக்குச் சில வார்த்தை கூறுவித்தான். அதுகேட்டசீதை அந்தச்சனகனை ஐயுற்றுச் சினங்கொண்டு வெறுத்துக்கூற, இராவணன், 'இவன் சனகனல்லவா? இருக்கட்டும்' என்று அந்தச் சனகனைக் கொல்லச் செல்ல, மகோதரன் விலக்கினுன். அச்சமயத்து இராமன் கும்பகர்ணனைக் கொன்றதனுல் மகிழ்ந்து வானவர்களும் வானரர்களுஞ் செய்த பேரொலி ஆண்டுச் செவியிற்படக் கேட்டு இராவணன் கலங்கினுன். அச்சமயத்தில் தூதர்வந்து கும்பகர்ணனது மரணத்தைத் தெரிவித்தனர். அது கேட்ட இராவணன் பிரலாபித்துச் சினத்துடனே அப்பாற்செல்ல, மகோதரனும் சனகனை வேருேர் சிறையில் வையுங்களென்று சொல்லி வேருேர் திசையாகச்செல்ல, அப்பால் சீதைக்கு மாயாசனகன் வரலாற்றைக் கூறித் திரிசடை தெளிவிக்க, சீதை துயர்நீங்கி மகிழ்ந்திருந்தமை இப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது.

கும்பகர்ணனைப் போர்செய்ய அனுப்புமாறு இராவணன் வருவித்தபோது, அவன் பிறர்மனைநயத்தலாகிய இராவணன் செயலைக் கண்டித்து வெறுத்துக் கூற, கும்பகர்ணன் வார்த்தையைக்கேட்ட மகோதரன் 'மாயையால் இராமனைக்கொன்றேம் என்று சொல்வித்துச் சீதையை வசப்படுத்தலே இப்போது செய்தக்க தொழில்' என்று கூறியதாக **ஸ்ரீவான்மீகத்தில்** வருவதன்றி மாயாசனகனைப்

பற்றிய பிரஸ்தாபம் காணப்படவில்லை. ஸ்ரீவான்மீகிபகவான் ஸ்ரீராமனுடைய மனத்தைப் பேதிக்குமாறு மாயா சீதையையும், சீதையின் மனத்தைப் பேதிக்குமாறு ஸ்ரீராமனது மாயாசிரஸையும் கூறியுள்ளார்: ஸ்ரீராமனது துண்டித்த மாயாசிரஸைக்கூற மனமில்லாமையாற் கம்பர் சீதையின் மனத்தைப் பேதிக்குமாறு மாயாசனகனைக் கற்பித்தாரென்ப.

வேறு.

1.—கவிக்கூற்று: கீழ்க்கூறியதனையும் இனிச் சொல்லப் போவதையும் இன்னவெனத் தெரிவித்தல்.

அவ்வழிக் கருணன் செய்த [1]பேரெழி லாண்மை யெல்லாம்
செவ்வழி [2]யுணர்வு தோன்றச் செப்பினஞ் சிறுமை தீரா
வெவ்வழி [3]மாயை யொன்று வேறிருந் தெண்ணி வேட்கை
இவ்வழி யிலங்கை வேந்த னியற்றிய தியம்ப [4]லுற்றும்.

(இ-ள்.) அந்த யுத்தகளத்தில் நேர்மையான வழியிலே [தருமமார்க்கமாக] கும்பகர்ணன் செய்த மிகவும் அழகிய பராக்கிரமங்களையெல்லாம் உணர்விலே விளங்குமாறு (கீழ்ப்படலத்திற்) கூறினோம்; இவ்விடத்தில் [அசோகவனிகையில்] இலங்கைவேந்தனை இராவணன்,—(பிராட்டியினிடமுள்ள) காதலினாலே கொடுமையான [அதருமமான] வழியாகிய சிறுமையினின்று நீங்காத ஒப்பற்ற மாயையை வேறாகத் தனியேயிருந்து ஆலோசித்து இயற்றியதை (இப்படலத்திற்) கூறத்தொடங்கினோம்; (எ-று.)

இராவணன் மாயையினால் வஞ்சிக்க முயல்வதை இனிக்கூறப் போவதால், கும்பகர்ணனது போர்த்தொழில் அப்படிப்பட்டதன்று என்பார் 'செவ்வழிப் பேரெழிலாண்மை' எனப்பட்டது. கருணன் - கும்பகருணன்: "நாமைகதேசே நாமக்ரஹணம்." செவ்வழி - நன்றாகவுமாம். மேற்பாடலில் "சிறுமையிற் றீருஞ் செய்கை யாதெனக்குணர்த்தி" என்கின்றானதலின், அதற்கு ஏற்பக்கவி, இந்தமாயையால் சிறுமை தீராது என்ற குறிப்புத் தோன்ற, 'சிறுமை தீராமாயை' என்றாரெனலாம். பி-ம்:—[1]போர். [2]உணர்ந்து. [3]மாயையாலே. [4]உற்றேன். (1582)

2.—ஆலோசனைமண்டபத்துக்கு வந்து மகோதரனைநோக்கி இராவணன் 'சீதையை அடையும் உபாயங் கூறுக' எனல்.

மாதிரங் கடந்த தோளான் மந்திர விருக்கை [1]வந்த
மோதர னென்னு நாமத் தொருவனை முறையி னோக்கிச்
சீதையை யெய்தி [2]யுள்ளஞ் [3]சிறுமையிற் றீருஞ் [4]செய்கை
[5]யாதெனக் [6]குணர்த்தி யின்றென் னின்னுயி ரீதி யென்றான்.

(இ-ள்.) திக்குக்களையெல்லாம் வென்ற தோள்வலியையுடையவனான இராவணன்,—ஆலோசனை மண்டபத்துக்கு வந்துசேர்ந்த

மகோதரனென்னும் பேரையுடையவனை ஒப்பற்றவனை முறையின் நோக்கி, '(யான்) சீதையைப் பெற்று (என்) மனத்துன்பத்தினின்று தீரும் உபாயம் எதுவோ, (அதை) எனக்குத் தெரிவித்து இன்று எனது இனிய உயிரைத்தருவாய்' என்று வேண்டினான்; (எ - று.) —மோதரன் = மஹோதரன்.

மகோதரனால் தன்னுயிர் பெறவேண்டுமெனக் கருதுகின்றானாதலால், இராவணன் தன்னைத் தாழ்த்தி, இழிந்தோன் கூறவேண்டிய சொல்லால் 'ஈது' என்கின்றான் எனவுணர்க. 'ஈயென்கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே' என்றார், தொல்காப்பியனார். துன்பத்தினால் மனம் குன்றுமாதலின், அதனை 'சிறுமை' என்றார். காரணத்தைக் காரியத்தினாற் கூறிய உபசாரவழக்கு. பி - ம்:—[1]வந்து, புக்கு. [2]உள்ளச், உள்ள. [3]சிறுமையை. [4]வண்ணம். [5]நீதியை. [6]உரைத்து நீயேயின். (1583)

3.—மகோதரன் 'சீதை உன்னை மணக்குமாறு ஒருபாயச் செயல் புரிவே'னென்று அதனைக் கூறல்.

உணர்த்துவ [1]னின்றே நன்றோ ருபாயத்தி னுறுதி மாயை
புணர்த்துவன் சீதை தானே புணர்வதோர் வினையம் [2]போற்றிக்
கணத்து [3]வன் சனகன் றன்னைக் கட்டினன் கொணர்ந்து [4]காட்ட
மணத்தொழில் [5]புரியு மன்றே மருத்தனை யுருவ மாற்றி.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) அந்த மகோதரன், இராவணனை நோக்கிக் கூறுவான்:—'இன்றே நல்லதாகிய ஒப்பற்ற உபாயத்தினாலே (உனக்கு) உறுதியாவதொரு பொருளைச் சொல்லுவேன்; சீதை தானே (உன்னைச்) சேர்வதாகிய மாயையை(யுக்தியாற்) செய்வேன்; ஒப்பற்ற வஞ்சனையை யாதரித்து, மருத்தனென்பவனை ஒரு நொடிப்போதில் (அரக்கவுருவம் நீங்கிச் சனகனது) உருவமாக மாறச்செய்து (அந்த) மாயாசனகனைக் கட்டிக்கொணர்ந்து (சீதைக்குக்) காட்ட, (அவனை அந்தக் கட்டினின்று விடுவிக்குமாறு சீதையானவள் உன்னைக்) கலியாணம் புரிஞ்செயலையும் விரும்புவாளன்றோ?' (எ-று.)

'மருத்தனென்பவனைச் சனகராசனுருவங் கொள்ளும்படி செய்து அவனைக் கட்டிச் சீதைக்குமுன் கொண்டு வருவேன்: அங்ஙனம் கட்டுப்பட்ட தன் தந்தையின் உருவத்தைச் சீதை காண்பாளாயின் 'நமது தந்தை கட்டுப்பட்டு விட்டானே! இவன் உயிர்க்கும் தீங்குநேருமோ?' என்று அஞ்சி, இவனை எவ்வகையாலாவது விடுவிக்கவேணுமென்ற நினைப்பினால் உன்னைத் தானே மணப்பள்' என, மகோதரன் தான் செய்யக் கருதிய உபாயத்தை இராவணனிடம் விரித்துக் கூறுகின்றானென்க. மாயாசனகனென்பார் 'வன்சனகன்' என்றார். பி - ம்:—[1]இன்று, அன்றே. [2]போக்கிக். [3]உயர். [4]காட்டின். [5]முடியும். (1584)

4.—மகோதரனைப் பாராட்டிப் பின் இராவணன் சீதை யிருக்குமிடம் போதல்.

எனவவ [1]னுரைத்த லோடு மெழுந்துமார் [2]பிறுகப் புல்லி
அனையவன் றன்னைக் கொண்டாங் கனுகுதி யன்ப [3]வென்னுப்
புனைமலர்ச் [4]சரளச் சோலை நோக்கின னெழுந்து போனுன்
[5]வினைகளைக் கற்பின் வென்ற விளக்கினை வெருவல் காண்பான்.

(இ-ள்.) என்று அந்த மகோதரன் சொன்னவளவில்,—(இராவணன், அந்த மகோதரனிடத்துப் பேருவப்புக் கொண்டு) தனது இருப்பிடத்தினின்று எழுந்து (அம்மகோதரனை) மார்பிறுல் இறுகத்தழுவி, (அவனை நோக்கி), 'அன்ப! அந்தமருத்தனை (மாயாசனக வேஷத்துடனே) அந்த அசோகவனிகையினிடம் (கட்டிக்) கொண்டு வந்து நெருங்குவாய்' என்று சொல்லிவிட்டு,—(எதிராளிகளின்) தீயசெயல்களை(த் தனது) கற்பினுல் பொருட்படுத்தாதிருந்த குலவிளக்காகிய சீதாபிராட்டியை அச்சுறுத்தும் பொருட்டு, அலங்கரிக்கின்ற மலர்களைக்கொண்ட இனிய அசோகவனிகை யென்னுஞ் சோலையை (அடைய) க்கருதினவனுய், (அந்த மந்திராலோசனைச் சபையினின்று) எழுந்து போனுன்; (எ - று.)

தன் கருத்தை முற்றுவிக்குமாறு உபாயங் கூறிய மாத்திரத்திலுண்டான மனமகிழ்ச்சியினுல், இராவணன் இருக்கை விட்டெழுந்து மகோதரனை மார்பிறுகப் புல்லினன். சீதாபிராட்டி பெருங்கற்பினளாயிருத்தலினுல்தான், அவட்கு இராவணனுகிய ரால்யாதொரு தீங்குஞ் செய்ய இயலவில்லை யென்பது, 'வினைகளைக் கற்பின் வென்ற விளக்கு' என்பதன் பொருள். ஸரளம்-வடசொல். வெருவல் காண்பான்-காணுதலாகிய சிறப்புவினை செய்தலென்ற பொருளது. பி-ம்:—[1]இசைத்தலோடும். [2]அழுந்தப். [3]என்று. என்றுன். [4]சனகச், அசோகச், தரளச், கானச். [5]வினையினை. (1585)

5.—இரண்டு கவிகள் - இராவணன் அசோகவனிகையை நோக்கிச் சென்றதன் வருணனை.

மின்னொளிர் மகுட கோடி [1]யிளவெயில் [2]விரித்து வீசத்
துன்னிரு [3]ளிரிந்து தோற்பச் சுடர்மணித் தோளிற் றோன்றும்
பொன்னரி மாலை நீல [4]வரையின்வீ ழருவி [5]பொற்ப
நன்னெடுங் களி[6]மா லியானை [7]நாணுற நடந்து [8]வந்தான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்), ஒளிவிளங்குகின்ற கிரீடங்களின் வரிசை இளவெயில்போன்ற ஒளியைப்பரப்பி (எங்கும்) வீசுதலினுல், நெருங்கிய இருளானது தோற்றுநிலைகெட்டு ஓடவும், ஒளியையுடைய இரத்தினபரணங்களை யணிந்த தோளின்மீது தோன்றும் பொன்னரிமாலை நீலமலையினின்று வீழ்கின்ற நீரருவியைப்

போல இனிது விளங்கவும், அழகிய உயர்ந்த மதமயக்கமுள்ள யானை நாணமடையும்படி நடந்துவந்தான்; (எ-று.)

சீதையுள்ள அசோகவனிகையை நோக்கி இராவணன் மத யானைபோல வெகு கம்பீரமான தோற்றத்துடன் நடந்து வந்தானென்க. அங்ஙனம் நடந்து வரும்போது அவ்விராவணனது பத்துக்கிரீடங்களின் ஒளியால் இருள் பரந்தோட, பொன்னரி மாலை அவ்விராவணனது தோளிலே நீலமணிக் குன்றில் நீரருவி போல விளங்கித்தோன்றிற் றென்றார். இளவெயில் படுகையில் நீரருவி பொன்னிறமாகத் தோன்றும். சுடர்மணி-தோளிலணியும் அணிக்கு, வினைத்தொகையன்மொழி. பொன்னரிமாலை-பூமாலை யைப் போலப் பொன்னாற்செய்த ஆபரணவிசேட மென்பர். இரிந்து தோற்ப-தோற்று இரிய; விகுதி பிரித்துக்கூட்டல். பி-ம்:—[1]வெயிலொளி, நெடுவெயில். [2]எரிந்து, விரிந்து. [3]துரந்த தெய்வச், துரந்துதேயச், இரிந்துபாறச். [4]மலையின். [5]போர்ப்ப, போல. [6]நல். [7]நாணுவ. [8]சென்றான். (1586)

6. விளக்கொரு [1]விளக்குந் தாங்கி [2]மின்னணி யரவிற் சுற்றி
இளைப்புறு [3]மருங்கு னோவ முலை சுமந் தியங்கு [4]மென்ன
முளைப்பிறை நெற்றி வான மடந்தையர் முன்னும் பின்னும்
வளைத்தனர் [5]வந்து சூழ வந்திகள் வாழ்த்த வந்தான்.

(இ-ள்.) முளைக்கின்ற பிறைச்சந்திரனை யொத்த நெற்றியை யுடைய தேவமாதர் 'விளக்கு ஒரு விளக்கைத் தாங்கிக்கொண்டு மின்னுகின்ற அணியை [மேகலையை] அரவிலே சுற்றி, இளைப் புப் பொருந்திய இடை நோகும்படி முலையைச் சுமந்து கொண்டு சஞ்சரிக்கும்' என்று வருணித்துக் கூறுமாறு (நின்) முன்புறத்தும் பின்புறத்தும் வளைத்துக்கொண்டு சூழவும், வந்திகள் வாழ்த்த வும் (அவ்விராவணன்) வந்தான்; (எ-று.)

வானமங்கையர் விளக்கை யேந்தி இராவணனை முன்புறத்தும் பின்புறத்துஞ் சூழ்ந்து நின்றாரென்க. இடைக்கு அரவை உவமை கூறுவது தமிழ்க் கவிகளின் மரபு ஆதலால்,இடையைத் தாத்ரூப்ய ரூபகமாக 'அரவு' என்றே கூறினார். பூண்ட அணிகலங்கள் விளக் குப்போலு மென்பதுபற்றி விளக்கந்தாங்கி என்றா ரென்றலு முண்டு. பி-ம்:—[1]விளக்கை. [2]மின்னணிந்தரவுசுற்ற, மின்னணிந் தரவுஞ்சுற்றி, மின்னணிகலாபஞ்சுற்றி. [3]மருங்குல். [4]ஆபோல், என்ன. [5]பரந்து. (1587)

7.—சீதையை இராவணன் காணுதல்.

பண்களாற் கிளவி செய்து பவளத்தா [1]லதர மாக்கிப்
பெண்க [2]ளா னார்க்குள் நல்ல வுறுப்பெலாம் [3]பெருக்கி [4]யீட்டி
எண்களா [5]லளவா மானக் குணந்தொகுத் தியற்றி னாளைக்
கண்களா [6]லரக்கன் கண்டா னவளையோர் [7]கலக்கங் காண்பான்,

(இ - ள்.) (வாயிலிருந்து வரும்) பேச்சுக்களை இராகத்தாற் செய்தும், உதடுகளைப் பவழத்தாற் செய்தும், பெண்ணுப் பிறந்தவர்களுள் (அமைந்த) அழகிய உறுப்புக்களை யெல்லாம் மிகுதியாகச் சம்பாதித்து உண்டாக்கியும், இலக்கத்தைச் சொல்லி எண்ணமுடியாத பேரளவுள்ள குணங்களை ஒன்றுகூடச் செய்தும் இயற்றப்பெற்றவளான சீதையை, இராவணன், (தனது கொடுங்) கண்களினுற் கண்டான்: (எதற்காக எனில்), அந்தச் சீதையை ஒருபெருங் கலக்கத்தைக் காணச்செய்வதற்காக; (எ-று.)

இராவணன் இப்போது சீதையைக் காண்பது, அந்தச் சீதையை மனங்கலங்கச் செய்வதற்காகவே என்பதாம். பெருந் துஷ்டனை இராவணனுடைய இருபது கண்கள் படும்போது அந்தக்கண்ணூற்றினுற் சீதைக்குக் கலக்கம் விளைவது முறையே யென்க. 'கணகளால்' என்ருர், கொடுங்கண் என்பதைக் குறிப்பித்தற்காக். கண்டான்...காண்பான்-தொடைமுரண். சீதையினழகையும் குணங்களையும் ஒருசித்திரவடிவிற் காட்டியதுபோல அமைத்த கவித்திறம், பாராட்டற்கு உரியது. காண்பான்=காண்பிப்பான்: பிறவினைப் பொருளில் வந்த தன்வினை: இனி, காண்பான் - செய்வான் என்று பொதுவினைப் பொருளதுமாம். சில பிரதிகளில் இச் செய்யுள் "எனவவன்" (4) என்பதன்பின். பி - ம்:—[1]தாமம். [2]ஆனுர்க்கு. [3]பெருக, பிறக்கி. [4]ஈட்ட. [5]அளவில். [6]ஆரக்கண்டான், கண்டான்காணு. [7]அலக்கண். (1588)

8.—இராவணன் சீதைக்குமுன் பீடத்திருந்து கூறத் தொடங்குதல்.

இட்டதோ [1]ரிரண பீடத் [2]தமரரை யிருக்கை நின்றும்
கட்டதோட் கானஞ் சுற்றக் கழ[3]லொன்று [4]கவானிற் ரேன்ற
வட்ட[5]வெண் கவிகை [6]யோங்கச் சாமரை மருங்கு வீசத்
[7]தொட்டதோர் [8]சுரிகை யாள [9]னிருந்தன னிணைய [10]சொன்னுன்:

(இ - ள்.) போடப்பட்டிருந்த ஓர் பொன்மயமான பீடத்திலே தேவர்களை இருப்பிடத்தினின்று அப்பாற்படுத்திய தோள்களின் தொகுதி சூழ்ந்திருக்கவும், ஒரு பாதம் தொடையிலே காணப்படவும், வட்டமாயுள்ள வெணணிறக்குடை (தலை) மீது பிடிக்கப் படவும்,—சாமரைகள் (இரு) புறத்திலும் வீசப்படவும்,—(இடையிற்) கட்டியதாகிய ஒரு கத்தியை யுடையவனுய், (இராவணன்), இருந்து இவ்வார்த்தைகளைக் கூறுபவனுனன்; (எ-று.)—இராவணன் கூறுவனவற்றை மேலிற் கவிகளிற் காண்க.

இரணபீடத்து இருந்தனன் சொன்னுன் என இயையும். இராவணன் சாமரை இருமருங்கு வீசக் காலின்மீது காலையிட்ட வண்ணம், சீதைக்குமுன்னேயிட்ட பொன்மயமானதொரு பீடத்திலே யிருந்து சொல்லலானுனென்க. இரணம்=ஹிரணம்: வடசொல். கானம் - தொகுதியென்ற பொருளில் வந்தது: "தாமரைக்

காடு" என்றதுபோல. பி - ம்:—[1] அரிண, இரற்றிண், இரத்ன. [2] அமரர்தமிருக்கைவென்று. [3] ஒன்ருேர். [4] காலிற்காண. [5] ஒண். [6] ஏந்தச். [7] தொட்டவன். [8] சுரிகைவாளன், சுரிகைவாளி. [9] இருந்தவன். [10] சொல்வான். (1589)

9.—எடடுக்கவிகள்-இராவணன் சீதையினிடம் கூறியன தெரிவிக்கும்.

என் றுதா னடிய னேனுக் கிரங்குவ திந்து வென்பான்
என் றுதா னிரவி யோடும் வேற்றுமை [1] தெரிவ [2] தென்பால்
என் றுதா [3] னனங்க வாளிக் [4] கிலக்கிலா திருத்த லாவது
என் றுதா [5] னுற்ற தெல்லா மியம்புவா [6] னெடுத்துக் கொண்டான்.

(இ-ள்.) 'அடியவனை என் நிமித்தம் (நீர் மனத்தில்) இரக்கங் கொள்வது என்றுதான்? என்னிடத்துச் சூரியனுடனே சந்திரன் வேறுபாடு அறியப்படுவது என்றுதான்? (நான்) மன்மதனுடைய அம்புகட்கு இலக்கு ஆகாமல் இருக்க முடிவது என்று தான்?' என்று தான் அடைந்துள்ள வருத்தங்களை யெல்லாம் சொல்லும்படி, (இராவணன்), எடுத்துக்கொண்டான்; (எ-று.)—இராவணன் சொல்வதை மேல் ஆறு கவிகளிற் காண்க.

காமோத்தீபகப் பொருள்களுள் ஒன்று ஆதலால், பிராட்டியினிடம்மோகங்கொண்ட இராவணனுக்கு இந்துவென்பான் தழற்கொழுந்து போன்று சுடுவது பற்றி, நீ இரங்கியையானல் சந்திரன் அப்போதுதான் குளிர்ந்து சூரியனைவிடச் சந்திரன் வேறு என்று உணரலாயிருக்குமென்பான் 'என்றுதான் அடியனேனுக்கு இரங்குவது இந்துவென்பான், என்று தான் இரவியோடும் வேற்றுமை தெரிவது என்பால்?' என்கின்ருன். உருவிலியான மன்மதன் கண்ணுக்குத் தெரியாமலே நின்று தாமரை முதலிய மலரம்புகளைத் தொடுத்து ஆடவர்க்கும் மகளிர்க்கும் ஆசைநோய் விளைப்பனென்று கூறுதல், மரபு. இரங்குவது என்றுதான்-(நீர்) இரக்கங் கொள்வது எந்நாளில்(நிகழுமோ?) என்று பொருள் படுதலால், இரங்குவது என்பதற்கு-இரங்கும்நாள் என்று இலக்கணையாகப் பொருள்கொள்ள வேண்டுவது இன்று. நிந்தனைப் படலத்துச் சீதையை இராவணன் செருக்குக்கொண்டு வேண்டுவதும், இங்குச் செருக்குக் குலைந்து வேண்டுவதும் சொற்போக்கில் தெரிவது ஊன்றி யுணரத்தக்கது. 'தான்'-நான்கனுள் முதல் மூன்றடிகளில் வருபவை-அசை: நான்காமடியில் வருவது-படர்க்கையொருமைப் பெயர். உற்றதெல்லாம்-ஒருமைப் பன்மைமயக்கம். பி-ம்:— [1] தெரிப்பது. [2] என்பான். [3] அநங்கன். [4] அலாது. [5] பட்டது [6] எழுந்து. (1590)

10. வஞ்சனே னெனக்கு நானே மாதரார் [1] வடிவு கொண்ட
நஞ்சு[2] தோ யமுத முண்பா னச்சினே னுளந் [3] தேய்ந்த
[4] நெஞ்சு [5] நே ரான தும்மை நினைப்புவிட் டாவி நீக்க
அஞ்சினே [6] னடிய னேனு மடைக்கல மமுதின் வந்தீர்.

இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) வஞ்சனாகிய யான் என்பொருட்டுச் சுயமாகவே பெண் வடிவங் கொண்ட விஷம்படிந்த அமிருதத்தை யுண்ண விரும்பினேன்; நாள்தோறும் இளைத்துவருகின்ற (என்)மனமும் (இப்போது செருக்குநீங்கி) நேர்மையடைந்துவிட்டது; உம்மை நினைப்பதை விட்டிட்டு உயிர்நீக்குவதற்கு அஞ்சினேன்; அமுதின் வந்தீர்! அடியவனான நான் உமது அடைக்கலப்பொருள்; (எ - று.)

மாதரைவிரும்புவது தவறு என்று உணர்ந்தும் அத்தீமையைச் செய்ய விரும்புவதனால், 'வஞ்சனேன் எனக்கு நானே மாதரார்வடிவு கொண்ட நஞ்சுதோயமுதமுண்பான் நச்சினேன்' என்கின்றான். பிரிந்த நிலையில் வெகு வருத்தத்தை விளைத்துச் சேர்ந்த நிலையில் பெருஞ்சுகத்தை விளைக்கு மென்ற கருத்தால், மாதராரை 'நஞ்சுதோயமுதம்' என்றும், மிக்க வருத்தத்திற்கு உள்ளாகாதபடி உம்மை மனத்தினாலும் எண்ணாது விட்டிடுவோமென்றால் அப்போது என்னுயிரே போகுமென்பான் 'உம்மை நினைப்பு விட்டு ஆவி நீக்க அஞ்சினேன்' என்றும் கூறுகின்றான். சீதை இலக்குமியினமிசமானவ ளென்பதை நம்பாதவனா யிருந்தும், 'அமுதின்வந்தீர்' என்று விளிப்பது, இலக்குமிபோன்ற பேரழகுடையவள் சீதை யென்பதைக் காட்டும். நெஞ்சு நேரானதும்மை என்ற இடத்து, நேரானதான நெஞ்சையுடைய உம்மை என்று பொருளுரைப்பினுமாம். 'பின்னர்' என்பதிற்போல, மாதர் என்பதில், அர் - அசை: ஆர் - உயர்வுப்பன்மைவிகுதி.
பி-ம்:—[1]வடிவம். [2]தோய்ந்து. [3]தேய்ந்து, நாளும், [4]நெஞ்சில். [5]நேரான நும்மை, நேரானவும்மை, நேர்ந்தும்மைநாயேன், ஓர்ந்தும்மைநாயேன், நேர்ந்துண்மையாக. [6]அஞ்சினேன். (1591)

11. தோற்பித்தீர் மதிக்கு மேனி சுடுவித்தீர் தென்றல் [1]தூற்ற
வேர்ப்பித்தீர் வயிரத் தோளை மெலிவித்தீர் வேனில் வேளை
ஆர்ப்பித்தீ ரென்னை யின்ன லறிவித்தீ ரமர ரச்சம்
தீர்ப்பித்தீ [2]ரின்ன மென்னென் செய்வித்துத் [3]தீர்தி ரம்மா.

(இ-ள்.) (எவர்க்குந்தோலாத என்னை நுமக்குத்)தோற்கும்படி செய்தீர்; சந்திரனால் (என்) உடம்பைச் சுடுமாறு செய்திட்டீர்; தென்றற்காற்றானது நீர்த்திவலையோடு வீச (அதனால் வெம்மையாகிய உடம்பை) வேர்க்குமாறு செய்தீர்: வயிரம்போலுறுதியான (என்) தோள்களை மெலியச் செய்தீர்: வேனிலைத் துணைவனாகக் கொண்ட மன்மதனை ஆர்ப்பாடஞ் செய்யுமாறு செய்திட்டீர்; (இது வரையில் துன்பமென்பது இன்னது என்று அறியாதிருந்த) என்னை, துன்பமென்பது இன்னபடியிருக்குமென்று உணருமாறு செய்திட்டீர்; தேவர்களை அச்சம் போக்குவித்தீர்; இன்னம் என்ன என்ன (விபரீதங்களைச்) செய்வித்துத் தீர்வீரோ? (எ-று.)—அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்: ஒரு மகாவீரனைத் தனிமையுடனுள்ள ஒரு அபலை [பெண்] படுத்துவிக்கும் பாட்டைக் குறித்து வியந்தவாறு,

தன்னை 'நான் உன்னடைக்கலம்' என்று சொல்லுமாறு செய்வித்ததனால் 'தோற்பித்தீர்' என்றும், சந்திரன் காமோத்தீபகனாக இருந்து வெதுப்புவதனால் 'மதிக்குபேனிசுடுவித்தீர்' என்றும், குளிர்தென்றலும் சந்திரன் போலவே வெம்மையுடையதாய் வீசுதலின் 'தென்றல் தூற்ற வேர்ப்பித்தீர்' என்றும், குன்றுபோல் ஓங்கியிருந்த தன் தோள்கள் மெலியப் பெறுவதால் 'வயிரத் தோளை மெலிவித்தீர்' என்றும், உருவிலியான மன்மதன் உற்சாகங்கொண்டு தன் மெல்லிய மலரம்புகளை யெய்யுமாறு ஆர்ப்பாடஞ் செய்வதால் 'வேனில்வேளை யார்ப்பித்தீர்' என்றும் இராவணன் கூறுகின்றான். செய்வித்துத் தீர்திர் என்ற இடத்து 'தீர்' என்றது-துணைவினையாக வந்தது: இனி, தனிச்சொல்லாகவே கொண்டு, என்னென் செய்வித்துத் தீர்திர்-என்னென்ன துன்பங்களை எனக்கு விளைவித்து (உமது மனவைரம்) தீர்வீரோ? என்று உரைப்பினுமாம். பி-ம்:—[1] தூர்த்த. [2] இன்னுமென்ன. [3] தீர்த்திர், தீர்திர். (1592)

12. பெண்ணெலா நீரே யாக்கிப் பேரெலா முமதே யாக்கிக்
கண்ணெலா நுங்க ளாக்கிக் காமவே ளென்னு நாமத்து
அண்ண [1]லெய் வானு மாக்கி [2]யைங்கணை யரியத் தக்க
புண்ணெலா [3]மெனக்கே யாக்கி விபரீதம் [4]புணர்த்துவிட்டீர்.

(இ-ள்.) (யான் விரும்பும்) பெண்களெல்லாம் நீரொருவரேயாகச் செய்தும், (யான் விரும்பிக் கூப்பிடுகிற) பெயர்களெல்லாம் உம்முடைய பெயரேயாகுமாறு செய்தும், (என்னுடைய) இருபது கண்களும் உம்மிடத்திலேயே யிருக்குமாறு செய்தும், காமவேளென்று பேரைக்கொண்ட பெருமையிற்சிறந்தவனை (என்மீது மலரம்புகளைத்) தொடுப்பவனாகச் செய்தும், (அந்த மன்மதன் தன்னுடைய) பஞ்சபாணங்களால (உடம்பை) அரிந்து உண்டாகக் கூடிய புண்களெல்லாம் எனக்கே யுண்டாகுமாறு செய்தும் மாறுபாடான நிலையை (எனக்கு) உண்டாக்கிவிட்டீர்; (எ - று)

'உம்மிடத்து விருப்பத்தினால் இவ்வாறு நான் வருந்தும் போது நீர் உபேட்சிக்கலாமோ?' என்பது, குறிப்பு. உம்மொருவரிடத்து எனக்கு விருப்புள்ளதேதவிர வேறு எந்த மகளிரிடத்தும் எனக்கு விருப்பில்லை யென்பது 'பெண்ணெலாம் நீரேயாக்கி' என்பதன் கருத்து. இராவணன் யாரைக் கூப்பிட வேணுமென்று நினைத்தாலும் இடைவிடாது சீதையை நினைத்துக்கொண்டிருத்தலால் அவள்பேரே தன்வாயில் வருகின்றதென்பது, 'பேரெலாமுமதேயாக்கி' என்பதன் பொருள். 'இப்போது மன்மதன் வேறொருவரிடத்துஞ் செல்லாது என்னொருவனையே யிலக்காகக்கொண்டு எய்கின்றானே?' எனக் கருதுமாறுஉள்ளது என்பது 'ஐங்கணை யரியத்தக்க புண்ணெலாமெனக்கேயாக்கி' என்பதன் கருத்து. மகாவீரனான தன்னுடம்பெல்லாம் மன்மதன் கணையாற்புண்ணாக்கிவிட்டது மாறுபாடான செயலாதலால் 'விபரீதம் புணர்த்து

விட்டீர்' என்றும், மகாவீரனுன என்னையும் புண்படுத்தின அவனது பெருமையே பெருமையென்ற வியப்புத்தோன்ற, அவனை 'காமவேளென்னும் நாமத்தண்ணல்' என்றும் கூறுகின்றான். இச்செய்யுளில் தன்னிடம் பல விபரீதங்களை விளைவித்ததைக் கூறிய இராவணன் - பல பெண்களிடத்திற் சென்ற நோக்கம் சீதையாகிய ஒருபொருளினிடத்தில்தானே விழுதல், பலரையும் எய்த காமன் தன்னொருவனையேயெய்தல், மெல்லிய மலர்கள் உடலெங்கும் புண்செய்தல் என்றவிபரீதங்கள் விளைந்தமையை இதிற்காட்டுகின்றா னெனினுமாம். ஐங்கணைகள் - தாமரைமலர் அசோகமலர் மாமலர் முல்லைமலர் குவளைமலர் என்பன. 'பி-ம்:— [1]எய்பவனும். [2]ஐங்கணைக்கு. [3]எமக்கே, எனதே. [4]புணர்த்தி. ()

13\. ஈசனே [1]முதலா மற்றை மானிட ரிறுதி [2]யாரும்
கூசமூன் றுலகுங் [3]காக்குங் [4]கொற்றத்தேன் வீரக் கோட்டி
பேசுவா [5]ரொருவற் [6]காவி தோற்றிலன் பெண்பால் வைத்த
ஆசைநோய் [7]கொன்ற [8]தென்றா லாண்மை [9]மாசுணு தன்றே.

(இ - ள்.) சிவபிரான் முதலாக மானுடர்வரையிலுமுள்ள யாவரும் அஞ்சும்படி, மூன்றுலகத்தையும் காக்கும் வெற்றி படைத்தயான், வீரருடைய வரிசையில் பேசப்படுபவர் எவர்க்கும் உயிர்தோற்றேனில்லை; [வீரர்யாவரையும் வெல்லவே வென்றேன் என்றபடி]: (அப்படிப்பட்ட என்னை), ஒரு பெண்ணிடத்திலே வைத்த ஆசையாகிய பிணி கொன்றுவிட்ட தென்றால், (என்னுடைய) வீரத்தன்மையானது குற்றப்படாதல்லவா? (எ - று)

பிறகுறிப்பு வகையால், 'ஆண்மை மாசுணுதன்றே' என்ற தொடர் - ஆண்மை மாசுண்ணவேயுண்ணும் என்ற பொருளைத் தந்தது. என ஆண்மை மாசுணுதவாறு என்னைக் காப்பீராக என்ற வேண்டுகோள் இங்குத் தொனிக்கும். ஆசைநோய் கொல்லுதல் - ஆசைநோய் வருத்துதல்; "ஒண்ணுதற் கோஒ உடைந்ததே ஞாட்பினுள், நண்ணாரு முட்குமென் பீடு" என்ற குறள், இங்குக் கருதத்தக்கது. பி - ம்:—[1]முதலினோர்கள். [2]ஆகக். [3]காத்த, கொண்ட. [4]தோற்றத்தென், கொற்றத்தோள். [5]ஒருவர்க்கு, ஒருவர் ஆக. [6]ஆக்கி. [7]கொண்டேன். [8]என்று. [9]மாசுண்ணுதோ தான். (1594)

14\. [1]நோயினை நுகர [2]வேயு [3]நுணங்கிநின் றுணங்கு மாவி
நாயுயி ராகு மன்றே நாள்பல [4]கழிந்த காலைப்
பாயிர [5]முணர்ந்த நூலோர் காமத்துப் பகுத்த பத்தி
ஆயிர [6]மல்ல போன வையிரண் [7]டென்பர் [8]பொய்யே.

(இ-ள்.) குறைந்துநின்று வாடுகின்ற (என்) உயிரானது காம நோயை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கையிலும், (இவ்வாறே) பல நாள் கழிந்த காலத்தில் [பலநாள் கழியுமாயின்] நாயுயிரென்று

(பலராலும்) இழித்துக்கூறப்படுமல்லவா? வரலாற்று முறையால் ஆராய்ந்தறிந்த நூலையுடையவர், காமத்திலே ஏற்படுத்திய (அவத்தையின்) வரிசை, பொய்யாகப் பத்து என்று கூறுவார்கள்; ஆயிர முள்ளன என்றுசொல்லவும் முடியாமல் அவ்வெண்ணையும் கடந்துள்ளன; (எ - று.)

நூலோர் மன்மதாவஸ்தை பத்து என்று கூறினரேயாயினும், நான் படுகின்ற அவஸ்தையை யுற்றுநோக்குமிடத்து அந்த மன்மதாவஸ்தை ஆயிரத்துக்கு மேலும் உள்ளனபோல் தோன்றுகின்றன. இவ்வவஸ்தையுடனே 'பல நாள் உயிரோடிருத்தல் முடியாது என, தன்னிடத்து இரங்கவேணு மென்ற குறிப்பினால் தனக்குள்ளநிலையை இராவணன் கூறுகின்றானென்க. மரணத்தைக் குறிப்பிக்குமாறு பேசியிருத்தலால், சாக்காடு என்னும் அவத்தையைக் கூறியது, இச்செய்யுளென்னலாம். பாயிரம் - நூலின் வரலாறு.

ஆணும் பெண்ணும் ஒருத்தரையொருத்தர் நேசிக்கும் நிலையில் தோன்றும் மன்மதாவத்தைகள் பத்தாகு மென்க: அவை "காட்சி வேட்கை யுள்ளுதல் மெலிதல், ஆக்கஞ்செப்பல் நாணுவரை யிறத்தல், நோக்குவ வெல்லா மவையே போறல், மறத்தல் மயக்கம் சாக்காடென்ற, ஐயிரண்டவத்தையும்" என்று இலக்கண விளக்கத்திலும், "காட்சி முதலாச்சாக்கா டீறாக், காட்டிய பத்தும்" என்று அகப்பொருள்விளக்கச் சூத்திரத்திலும், "ஒத்த கிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப," "வேட்கை யொருதலை யுள்ளுதல் மெலிதல், ஆக்கஞ்செப்பல் நாணுவரையிறத்தல், நோக்குவவெல்லாமவையே போறல், மறத்தல் மயக்கஞ் சாக்காடு" என்று தொல்காப்பியத்திலும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இவற்றுள் - **காட்சியாவது** - ஆடவரும் மகளிரும் ஒருவரையொருவர் காணுதல்: **வேட்கையாவது**-கண்டபொருளைப் பெறவேண்டு மென்னும் உள்ள நிகழ்ச்சி: **உள்ளுதலாவது** - விரும்பிய பொருளை இடைவிடாது நினைததல்: **மெலிதலாவது** - அங்ஙனம் நினைத்தலால் உடம்பு இளைத்தல்: **ஆக்கஞ்செப்பலாவது** - தன் நெஞ்சின்கண் வருத்தம் மிகுகின்ற படியைப் பிறாக்குஉரைததலெனறு ஒரு சாராரும், யாதாயினும் ஓரிடையூறு கேடடவழி அதனை ஆக்கமாக நெஞ்சிற்குக் கூறுத லென்று ஒரு சாராரும் கூறுவா. (வடமொழியிற் கூறியுள்ள மன்மதாவஸதை பத்தினோடு ஒப்பிட்டு ஊன்றிப் பார்க்குமிடத்து, வேட்கை செலுத்திய பொருளின் குணத்தைப்பற்றி வாய்பிதற்றுதல் என்று இத்தொடர்க்குப் பொருள கொள்ளலாமென்று தோன்றுகின்றது.) **நாணுவரையிறத்தலாவது**-நாணத்தி னெல்லையைக் கடத்தல: **நோக்குவ வெல்லா மவையே போறலாவது**-காணுமவை யெல்லாம் விருப்பத்திற்கு இடனுன பொருளின் உறுப்பைப போலுதலென்று ஒருசாராரும், பிறர் தம்மை நோக்கிய நோக்கமெல்லாம் தம் மனத்து மறைந்துள்ள காமவொழுக்கத்தை யறிந்து நோக்குகின்றாரெனத் திரியக் கோடலென்று மற்றொரு சாராரும் கூறுவர்: **மறத்தலாவது** - தனக்கு உரிய விளையாட்டு

முதலிய செயலை மறத்தல்: மயக்கமாவது - செய்திறனறியாது கையறுகை: சாக்காடாவது - மரணம்: மரணத்திற்கு முயலுதலென்றும், மரணத்திற்கு ஒத்தசெயலைச் செய்தலென்றும் இதன் பொருளை விரிப்பர். வடமொழியில், சக்ஷுஃப்ரீதி மநஸ்ஸங்கம் ஸங்கல்பம் ஜாகரம் க்ருஶதை அரதி ஹ்ரீத்யாகம் உந்மாதம் மூர்ச்சை மரணம் எனப்பத்து மன்மதாவஸ்தை கூறியுள்ளன இங்குக்கூறியவற்றில் அடங்குவதையூன்றி யுணர்க: பிற்காலத்து அலங்கார நூலார் மன்மதாவஸ்தை பன்னிரண்டென்று கூறியுள்ளார். பத்தி - வடசொல். பி - ம்:—[1]நோயிடை. [2]நச்சி,நாளும். [3]நுணங்கும். [4]கழித்த. [5]உணர்ந்து, முதல, முதலா. [6]அல்லவோ தான். [7]என்ப. [8]பொன்னே. (1595)

15. அறந்தருஞ் செல்வ மன்னீ ரமுதினு மினியீ ரென்னைப்
பிறந்திலை னுக்க வந்தீர் பே [1]ரெழின் மானங் கொல்ல
[2]மறந்தன [3]பெரிய போன [4]வரமெனு மருந்து தன்னால்
இறந்திறந் [5]துய்கின் றேன்யான் யாரிது தெரியு மீட்டார்.

(இ-ள்.) தருமமார்க்கத்தினால் கிடைத்தசெல்வத்தை யொத்தவரே! அமிருதத்தைக் காட்டிலும் இனிமை வாய்ந்தவரே! (என் திறத்து மனமிரங்காமையால்) என்னைப் பிறவாதவன் போலச் செய்ய வந்தீர்: (உம்முடைய) பேரழகானது (என்னுடைய) மானத்தைக் கெடுக்க, (யான் செய்த) பெருஞ்செயல்கள் மறந்துவிட்டன: யான், (உம்மிடத்திலுள்ள பெருவிருப்பத்தினால்)செத்தவன் போலப் பலமுறை யாகியும், (நான் பெற்றுள்ள) வரமாகிய மருந்தினால் பிழைத்தவனாகின்றேன்; (செத்துச் செத்துப் பிழைக்கின்ற) இத்தன்மையை யார் அறியுந் தன்மையுடையவர்? (எ - று.)

இங்ஙன் தன் நிலையை இராவணன் சீதையினிடம் தெரிவித்துக் கொள்கின்றான். இந்த நிலையினின்று நீக்கி நீர் பாதுகாப்பீராக என்றவேண்டுகோள் இதில் தொனிக்கும். இனி, உம்மிடத்து வைத்துள்ள காதலால் இறக்கின்ற எனக்கு, நீர் தரும் வரமே உயிர்பிழைக்க ஏதுவாகும்: ஆகையால் என்னிடத்து நீர் மனமிரங்கி யருளவேண்டுமென்கின்றானெனினுமாம். இவ்வாறான பொருளில்' அவ்வாறு வரம் தரவேணு மென்பதற்காகவே, பிராட்டியைக்கொண்டாடுகின்றானென்க. தனக்கு நேர்ந்துள்ள நிலையைக் கருதி, 'மானங்கொல்லப் பெரிய மறந்தன போன' என்றது. அறந்தருஞ்செல்வம், அழியாது நின்று இன்பமளித்தலில் உவமையாகும், அறந்தருஞ்செல்வம் என்பதற்கு-(எனது நல்வினைப் பயனாக) அறக்கடவுள் அருளிய செல்வம் என்று உரைத்தலும் ஒன்று. தான் பிறந்ததற்குப் பயன் சீதையை யணைதலேயென நினைக்கின்றானாதலால், அணையாத நிலையில் 'பிறந்திலனாக்க வந்தீர்' என்று பேசுகின்றான். பெரிய-குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். போன-முற்று. 'உய்கின்றேன்'—இயல்பினால்வந்த காலவழு

வமைதி. பி-ம்:—[1]எழிற்காமம், எழிற்காமன். [2]மறந்தனன். [3]என்னைத்தானே,உணர்வு நும்மை, பெரியோர்வந்து, பெரியோர் சொன்ன, போயபோன, பெரிய பொன்னே. [4]வருமெனும். [5]உய்கின்றேனல், உய்கின்றேனே. (1596)

16. அந்தர [1]முணரின் மேனு ளகலிகை யென்பாள் காதல்
இந்திர [2]னுரத்தைப் [3]புல்கி யெய்தின ளிழுக்குற் ருளோ
மந்திர மில்லை வேருேர் மருந்தில்லை மையல் நோய்க்குச்
சுந்தரக் குமுதச் செவ்வா யமுதலா லமுதச் சொல்லீர்.

(இ - ள்.) அமுதம் போன்ற சொல்லை யுடையவரே! நடுவுநிலைமையோடு ஆராய்ந்து பார்த்தால், முற்காலத்தில் அகலிகையென்பவள் அன்போடு தேவேந்திரனது மார்பைப் புல்லி (இன்பத்தை) அடைந்தவள் தாழ்மையை யடைந்தாளோ? (என்னுடையகாம) மயக்கத்தாலாகிய (இந்த) நோயைப் போக்குதற்கு அழகிய குமுதமலர்போன்ற (நுமது) வாயமுதமல்லாமல் வேருேர் மருந்தில்லை, மந்திரமில்லை; (எ-று.)

முன்னிரண்டடிகள்-பர புருஷனைக் கூடுவதனல் இழுக்குண்டாகாதென்பதை உதாரணமுகத்தால் விளக்கும். பின்னிரண்டடிகள், நீ எனக்கு இன்பந்தந்தால் எனது மையல்நோய் நீங்குமேயன்றி வேறுவழியால் நீங்காதென்பதைத் தெரிவிக்கும். விஷநோயைப் போக்கவல்லன மணிமந்திர ஔஷதங்கள் எனப்படும். அவற்றுள் மந்திரஔடதங்களைக் கூறி, மணியை உபலட்சணத்தாற் பெறவைத்தான். பி - ம்:—[1]உணரான், உணரீர், உணரா. [2]உணர்த்தப். [3]நல்கி. (1597)

17.—இராவணன் சீதையை நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்குதல்.

என்றுரைத் தெழுந்து [1]சென்றங் கிருபதென் [2]றுரைக்கு நீலக்
குன்றுரைத் தாலு நேராக் [3]குவவுத்தோள் நிலத்தைக் [4]கூட
மின்றிரைத் தருக்கன் றன்னை விரித்து [5]மீன் [6]தொக்கதொன்று
நின் [7]றிமைக் கின்ற தன்ன முடிபடி நெடிதின் வைத்தான்.

(இ - ள்.) என்று (இவ்வாறெல்லாஞ்) சொல்லி,(இராவணன்). அங்கு [சீதையினருகில்] எழுந்துபோய், இருபதென்று சொல்லுகின்ற நீலநிறமுள்ள மலையை உவமையாகச் சொன்னலும் (தமக்கு) ஒவ்வாதனவான திரண்ட தோள்கள் பூமியிற் சேர மின்னலைச்சுருட்டி, (அதன்மீது) சூரியன்தன்னை ஒளிபரப்புமாறு வைத்த நட்சத்திரங்களின் ஒருதிரள் நிலைத்துநின்று ஒளி விடுகின்றதுபோன்ற கிரீடத்தைப் பூமியின் மீது வெகுகாலம் வைத்தான்.

கீழ் தன் நிலைமையைத் தெரிவித்த இராவணன் பிராட்டியைத் திருவுளமிரங்குமாறு பூமியில் விழுந்து வணங்கினனென்க. ஸாஷ்டாங்கமாகத் தரையில்வீழ்ந்து வணங்கும்போது கையும்கிரீடமும் பூமியிற்படுதலை 'குவவுத் தோணிலத்தைக் கூடமுடிபடி

நெடிதின் வைத்தான்' என்றார். 'முடிபடி நெடிதின் வைத்தான்' என்றமையால்-இரங்குவேனென்று நீவரமருளினால்தான் எழுந்திடுவேனென்று கருதுமாறு வெகுநேரம் வணங்கினபடியே கிடந்தான் இராவணனென்பது, பெறப்படும். இவ்வாறுகிடத்தல் 'ப்ரணிபாதம்' எனப்படும். கிரீடம் தலைக்குச்சேர வளைந்திருத்தலால் 'மின் திரைத்து' என்றும், அக்கிரீடத்தினின்று வெளிவரும் ஒளி சூரியனது வெயில் போன்று வீசுதலால், 'அருக்கன் தன்னை விரித்து' என்றும், கிரீடங்களிற் பதித்துள்ள இரத்தினங்களைக் காணுமிடத்து நட்சத்திரங்கள் போன்று சொலிப்பது தெரிதலால், 'மீனை தொக்கதொன்று நின்றிமைக்கின்றதன்ன' என்றும் கூறினார். தொக்கது-தொகுதி. பி-ம்:—[1] சென்றவ். [2] இசைத்த, இசைக்கும். [3] தோளெலா நிலத்துக். [4] கூட்டி. [5] பின், முன். [6] உகுத்த போலும், தொகுத்துத்தோன்றி, தொகுத்தபோலும், [7] இமைக்கின்றவன்ன, இமைக்கின்றதென்ன, இமைக்கின்றதன்பொன், இமைக்கின்றதன்மை. (1598)

18.—சீதை கூறத்தொடங்குதல்.

வல்லிய மருங்கு கண்ட மானென மறுக்க [1] முற்று
மெல்லிய லாக்கை முற்று நடுங்கினள் விம்மு கின்றாள்
கொல்லிய வரினு [2] முள்ளங் கூறுவன் தெரிய வென்னாப்
[3] புல்லிய கிடந்த தொன்றை [4] நோக்கினள் [5] புகல்வ தானாள்.

(இ-ள்.) மென்மைத் தன்மையையுடைய சீதை,—(இராவணனைத் தன்னருகே கண்டதனால்), புலியைத் (தன்) பக்கத்திற் பார்த்த மான்போலக் கலங்குதலை யடைந்து உடல் முழுதும் நடுங்கப்பெற்றுப் புலம்புபவளாய்,—(பிறகு சிறிது தேறி, 'என்னைக்) கொல்லும்படி வந்தாலும், (என்) மனக்கருத்தை நன்கு அறியும்படி சொல்வேன்' என்று (தனக்குள் உறுதிகொண்டு) தரையிலே கிடந்த அற்பமானதொரு துரும்பைப் பார்த்தவண்ணம் சொல்லத் தொடங்கினாள்; (எ-று.)—சீதை கூறுவதை மேல் ஆறு கவிகளிற் காண்க.

பரபுருஷனுடன் நேரேபேசுவது தகுதியன்றென்று கீழே கிடந்ததொரு துரும்பைப் பார்த்தவண்ணம் இராவணனுக்கு மறுமொழி கூறலாயினள் சீதை. புல்லைப்பார்த்துக் கூறியதில் 'நீ ஒருசிறு துரும்புக்குச் சமானம்' என்ற கருத்துக் தோன்றும். மெல்லியல்-அன்மொழித்தொகை. புல்லிய=புல்லியது. பி-ம்:—[1] உற்ற. [2] உள்ள. [3] புல்லியல். [4] நோக்கினாள். [5] புகலலுற்றாள். ()

19.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்-சீதை கூறுவன.

பழியிது பாவ மென்று பார்க்கிலை பகரத் தக்க
மொழியிவை [1] யல்ல வென்ப துணர்கிலை முறைமை நோக்காய்
இழிகிலை நெஞ்சம் வஞ்சக் கிளையொடு மின்று [2] க றும்
[3] அழிகிலை யென்ற [4] போதென் கற்பெனும் அறந்தா னென்னும்.

ஏழுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) '(நீ விரும்பிய) இச்செயல், (இம்மையில் யாவராலும்) பழிக்கப்பட்டதாகும்: [மறுமையில்நரகம் விளையும்படி] பாவத்தை யுண்டாக்குவதாகும்' என்று ஆராய்கின்றாயில்லை: '(நீ பேசிய) இப்பேச்சுக்கள், சொல்லத்தக்க பேச்சுக்களல்ல' என்பதனையும் அறிகின்றாயில்லை; 'எவரிடத்து எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேணு மென்ற முறைமையையும் கவனிக்கின்றாயில்லை; (இவ்வாறு தகாத செயலைச் செய்தும் தகாதபேச்சுக்களைச் சொல்லியும், முறைமை தவறியு முள்ள நீ) நெஞ்சம்பிளவு (பட்டிருக்கவேணும்: அங்கன்) பட்டாயில்லை; (உன்) வஞ்சனைக்கு அநுகூலமாக இருக்கிற (உன்) சுற்றத்தாரோடும் (அழிந்திருக்கவேண்டும்:) இன்றைவரையிலும் அழிகின்றாயில்லை' என்றால், (உன் நெஞ்சைப்பிளந்தும் உன்னைச் சுற்றத்தாரோடும் மாய்க்காதுமுள்ள) என்கற்பு இருந்து என்ன பயன்? தருமந்தானிருந்து என்ன பயன்? (எ-று.)

பழிபாவத்தைச் சிறிதும் நினையாது முறைகேடாகத் தகாத வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறாயே: இவ்வாறான உன்னுடைய நெஞ்சு கிழிபட நீ வமிசநாசமாகப் போனாலல்லவோ, என்கற்பு பயன் பெற்றதாகவும் தருமம் உலகத்தில் மேம்பட்டதாகவும் ஆகு மென்று சீதை கூறினளென்க. நீ நெஞ்சம் கிழிகிலை-சினைவினை முதல்வினையோடு முடிந்தது. பி-ம்:—[1] அல்லது. [2] நாளை. [3] கழிகிலை. [4] போதுகற்பெனும். (1600)

20. [1]வானுள [2]மறத்திற் [3]றோன்றுஞ் [4]சொல்வழி [5]வாழு [6]மண்ணின், ஊனுள [7]வுடம்புக் கெல்லா முயிருள [8]வுணர்வு [9]முண்டால், தானுள பத்துப் பேழ்வாய் தகாதன வுரைக்கத் [10]தக்க, யானுளன் கேட்க வென்றா லென்சொல்லாய் [11]யாது செய்யாய்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தை யெட்டியுள்ள கொடுமையோடு தோன்றுகின்ற (உனது) சொல்லின்படியே வாழுமாறு (இந்த) நில வுலகத்திலுள்ள மாமிச மயமான உடல்படைத்த பிராணிகட் கெல்லாம் உயிருள்ளன: உணர்வும் உண்டு; (ஆயினும் அவ்வுயிர் கள் இவ்வாறான சொல்லைச் சொல்வதில்லை); தகுதியில்லாத சொற் களைச் சொல்லுதற்கு ஏற்பப் பிளவுபட்ட பத்துவாய்கள் உனக்கு (உள்ளன); (நீ சொல்வதைக்) கேட்பதற்கு (க் கதியற்ற) யான் இருக்கின்றேனென்றால், (நீ) எதைத்தான் சொல்லமாட்டாய்? எதைத்தான் செய்யமாட்டாய்? (எ - று.)—தான்-அசை.

'கொடிய உன் கீழ்ப்பட்டு வாழ்வனவாயிருந்தாலும், மண் ணுலகத்திலுள்ள பிராணிகள் தாம் உயிருள்ளனவா யிருப்பதற்கு ஏற்ப நல்லுணர்வு பெற்றிருக்கின்றன; நீயோ நல்லுணர்வென் பது சிறிது மில்லாமல் ஒன்றுக்குப் பத்தாகவுள்ள வாய்களால் வாய்க்கு வந்தபடியெல்லாம் உளறுகிறாய்; அவற்றைக்கேட்கும்படி யான் ஏற்பட்டேனென்றால், நீ எதைத்தான் சொல்லமாட்டாய்?' என்று அவ்விராவணன் தகாத சொற்களைக் கூறினமையைத்

தான் மனத்திற் பொறுக்காமை தோன்றக் கூறுகின்றாள் சீதை யென்க. 'வான் உள' என்ற தொடரையும் உடம்புக்கெல்லாம் என்பதனோடு இயைத்து-வானுள உடம்புக்கெல்லாம் உயிருள உணர்வு முண்டால் என்று கூட்டி யுரைப்பாருமுளர். உடம்பு-உடம்புள்ள பிராணிக்கு ஆகுபெயர். பி-ம்:—[1]வானுற. [2]வரத்தில், அறத்தில். [3]தேறுஞ், தோற்றஞ், தோற்றுன். [4]சொல்லுள. [5]வாழ்வு, வழுவா, வழாத, வாழ. [6]மன்னும். [7]உடம்பிற்கொல்லா. [8]உணவும். [9]உண்டே. [10]இங்கே, தக்காய். [11]ஏது. (1601)

21. வாசவன் மலரின் மேலான் மழுவலான் மைந்தன் மற்றைக்
கேசவன் [1]சிவனென் றிந்தத் [2]தன்மையோர் [3]தன்மை கேளாய்
பூசலி [4]னெதிர்ந்தே னென்றாய் போர்க்களம் புக்க போதென்
ஆசையின் கனியைக் கண்ணிற் கண்டிலை போலு மஞ்சி.

(இ - ள்.) இந்திரனும் தாமரை மலரின்மேல் வீற்றிருப்பவனாகிய பிரமதேவனும் மழுப்படையை யுடையவனான சிவபிரானது புதல்வனான குமரக்கடவுளும் பின்னும் திருமாலும் சிவனும் என்ற இப்படிப்பட்ட பெருமை பெற்றவர்களின் நிலையைக் கேட்டிடாமல் [இலட்சியஞ் செய்யாமல்] பெரும் போரில் எதிர்த்து வென்றேனென்று பெருமை பாராட்டுகின்றாய்; (இப்படிப் பெருமை பாராட்டுகின்ற நீ), என்னுடைய ஆசை பழுத்த பழம்போன்ற கணவனைப் போர்க்களத்திற் புகுந்திருக்கிற (இவ்)வேளையில் அஞ்சிக் கண்ணுற் காணவில்லை போலும்; (எ-று.)

'நீ இந்திரன் முதலியவர்களையெல்லாம் வென்றதாகப்பெருமை பாராட்டுகின்றாய்: அப்படிப்பட்ட நீ எனது ஆசைக்கனியான இராமனைப் போர்க்களத்தில் வந்துநிற்கிற இப்போது கண்ணுற்காணுதற்கும் அஞ்சி இங்கே வந்துள்ளாய்போல் தோன்றுகின்றது: உன் வீரம் மிக நன்று' என்று ஏசினளென்க. ஆசையின்கனி-என் விருப்பத்தின் பயனானவன். கண்ணிற் கண்டிலையென்றது-கண்களாற்கண்டிருந்தால்திகைப்புற்றுஅங்கேயேகிடந்திருப்பாயென்ற கருத்தோடுநீ நற்புத்தியையாவது பெற்றிருப்பாய் அல்லது அவனது சரத்திற்குஇலக்காகி மாண்டாவது இருப்பாயென்ற கருத்தையும் காட்டும் பி-ம்:—[1]என்னநின்ற, சிறுவனென் றித், சிறுவனென் றீது. [2]அமைதியோ. [3]தம்மைக்கேளாய், கிட்டிக்கண்டாய். [4]எதிர்ந்ததென்றாய், எதிர்ந்து நின்றாய். (1602)

22. ஊணிலா யாக்கை பேணி [1]யுயர்புகழ் சூடா துன்முன்
நாணிலா திருந்தே னல்லே னவையறு குணங்க ளென்னும்
பூணெலாம் [2]பொறுத்த மேனிப் புண்ணிய மூர்த்தி தன்னைக்
காணலா [3]மின்னு மென்னுங் காதலா லிருந்தேன் கண்டாய்.

(இ - ள்.) உணவின்றிக் கிடக்கிற இவ்வுடம்பை ஆதரித்து உயர்ந்த புகழைப்பெருமலும் உன் முன்னிலையில் வெட்கமில்லாமலும் இருந்தவளல்லேன்; குற்றமற்ற குணங்களென்கிற அணிகலன்களையெல்லாந்தாங்கிய திருமேனியையுடைய புண்ணிய

மூர்த்தியாகிற அந்த இராமபிரானை இன்னும் தரிசித்தல் கூடுமென்னும்* காதலால் உயிர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்; (எ - று.)—கண்டாய் - தேற்றப்பொருளைக் குறிப்பிக்கும்.

"இராமபிரானைப் பிரிந்ததனால் உடனே சீதை மாண்டாளென்று புகழ்ச் சொல்லைப் பெறுமாறு உயிரை விட்டேனானால், அப்போது இராமபிரானைக் காணமுடியாதே" என்ற இக்காரணத்தினால்தான், நான் இத்தனைநாள் வருந்தியும் உயிரை வைத்துக்கொண்டிருப்பது. நான் உயிரை வைத்துக்கொண்டு நீகாண இங்கு இருப்பது நாணமில்லாமையாலன்று, என்னுயிரில் விருப்பினாலுமன்று என்கின்றாள் சீதை யென்க. இதனால், சீதை தன்னிலும் இராமபிரானிடத்துக்கொண்டுள்ள விருப்பம் விளங்கும். 'சோற்றுலெடுத்தசுவர்' என்பவாதலால், ஊண்நிலாயாக்கைஎன எடுத்து - ஊணினால் நிலாவுகின்றயாக்கை யெனினுமாம். பி-ம்: —[1] உயிர் சொதுளதேயுன்முன், உயர் புகழ்கெடவேயுன்முன், உயிர்செகாதுளனுன்முன்னே, உயர்புகழ் சுடாதுன் முன்னே. [2] பொறுக்கும். [3] என்னுமந்தக். (1603)

23. சென்று [1] சென்றழியுமாவி [2] திரிக்குமாற் செருவிற் [3] செம்பொன்
[4] குன்றுநின் றனைய தம்பி [5] புறக்கொடை காத்து நிற்பக்
கொன்றுநின் றலைகள் சிந்தி யரக்கர்தங் குலத்தை முற்றும்
வென்று [6] நின் றருளுங் [7] கோலங் காணிய [8] கிடந்த வேட்கை.

(இ-ள்.) போர்க்களத்தில் செம்பொன்மயமான மேருமலை நின்றாற் போன்ற தம்பியான இலக்குமணன் (நீ) புறங்கொடுத்தோடுவதைத் தடுத்து நிற்க, (உன்னைக்) கொன்று, உன் தலையை(ப் பூமியிலே)வீழ்த்தி அரக்கருடைய கூட்டத்தை முழுதும் வென்று நிற்கப்போகின்ற (ஸ்ரீராமனது) திருமேனியினழகைக் காணவேணுமென்றுள்ள ஆசையானது, (துயரமிகுதியால் உடலை) விட்டுநீங்கி அழிவதாகின்ற (என்) உயிரைத் திரும்பிவிடச்செய்யும்; (எ-று.)

வெற்றித்திருவோடுவிளங்கும்ஸ்ரீராமனது திருக்கோலத்தைக் காணவேணுமென்ற வேட்கை என்னுவியைப் போகவொட்டாது தகையுமென்று, கீழ்க்கூறியதனையே, சீதை இங்கு வேறுவகையாகக் கூறுகின்றாள். நீ இராமபிரானால் அழிவது திண்ணமென்பதை மூன்றடிகளால் கூறுகின்றாள். இச்செய்யுள் - பூட்டுவிற்பொருள்கோளாம். திரிக்கும் - திரியுமென்பதன் பிறவினை, பி - ம்:—[1] நின்றிழியும். [2] திரியும், தரிக்கும், தெரிக்கும். [3] மேசமக். [4] கன்று. [5] புறக்கடை, பிறர்குடை, தனிக்குடை. [6] நின்றனைய. [7] காலங். [8] கிடக்க. (1604)

---

* "ஆஶாதந்துः குஸுமஸத்ருஶம் ப்ராயஶோ ஹ்யங்கநாநாம்— ஸத்ய: பாதி ப்ரணயிஹ்ருதயம் விப்ரயோகே ருணத்தி" என்று காளிதாசர்.

24. எனக்குயிர் [1]பிறிது மொன்றுண் டென்றிரே [2]லிரக்க மல்லால்
தனக்குயிர் வேறின் றாகித் தாமரைக் கண்ண தாகிக்
கனக்கரு மேக மொன்று கார்முகந் தாங்கி யார்க்கும்
[3]மனக்கினி தாகி நிற்கு மஃதன்றி வரம்பி லாதாய்.

(இ-ள்) நீதிமுறைமைக்குக் கட்டுப்படாதவனே! கருணையென்பதல்லாமல் தனக்கு உயிரென்பது வேறொன்றில்லாமலும் தாமரைபோன்ற கண்களையுடையதாகியும் நின்று, நெருங்கிய கருநிறமுள்ள மேகமொன்று வில்லைத் தாங்கி, யாவருடைய மனத்துக்கும் இனிமையைப் பயப்பதாய்நிற்கின்ற அந்த [இராமனெனப்படுகிற] பொருளேயல்லாமல், எனக்கு வேறும் உயிரொன்றுளதென்று எண்ணியிராதே; (எ-று.)

சீதாபிராட்டி தனக்கு உயிர் இராமபிரானே யென்கிறாளென்க. இதனால், இராமபிரான் இருக்குமளவும் சீதை தானும் இருப்பவளென்பதும் பெறப்படும். இரக்கத்தை யுயிராகப்பெற்றும், தாமரைக் கண்களைப் பெற்றுமுள்ள நீர் கொண்டகாளமேகமொன்று வில்லைத்தாங்கி நிற்குமாயின் அதுவே இராமபிரானுக்கு ஒப்பாகுமென்பது, இந்தச்செய்யுளிற் கூறிய உருவகத்தாற் பெறப்படும். பி-ம்:—[1]பிறிதுமுண்டோ...இரேல், பிறிதொன்றுண்டென்றெண்ணலை...,பிறிதுமொன்று...இரேன். [2]எனக்கும். [3]மனத்துளதாகி. (1605)

25.—இராவணன் சினங்கொண்டு சீதையின் கொள்கையைப் பரிகசித்தல்.

என்றன ளென்ற லோடு மெரி[1]யுறு கண்ணன் றன்னைக்
கொன்றன மானந்[2]தோன்றக்[3]கூற்றெனச் சீற்றங் கொண்டான்
வென்றெனை யிராம னுன்னை மீட்டபி னவனோ டாவி
ஒன்றென[4]வாழ்தி போலென் [5]றிடியுரு [6]மொக்க நக்கான்.

(இ-ள்.) என்று கூறிமுடித்தாள் (சீதை): என்றுசொன்னவளவில்,—(இராவணன்), நெருப்பைச்சிந்துகிற கண்களையுடையவனும், தனைக்கொல்ல முயல்வதனால் தோன்றியதுபோன்ற ரோஷமானது உண்டாக யமன்போலக்கோபங்கொண்டவனுமாகி,—(சீதையைநோக்கி),—'என்னைச் செயித்து இராமன் உன்னை மீட்டபின்பு அந்த இராமபிரானோடு (இருவருக்கும்) உயிரொன்றேயென்று தோன்றுமாறு (ஒருமித்து) வாழ்வாய்போலும்' என்று பேரிடிபோல(ப் பேரொலியுண்டாகுமாறு பரிகாசமாகச்) சிரித்தான்; (எ-று.)

'அசம்பாவிதமான செயலைத் திண்ணமாக நிகழுமென்று கருதுகின்றாயே; உன்னைப்போற் பேதைமையுடையவர்களும் உண்டோ'? என்று பரிகசித்துக் கூறினான் இராவணனென்க. போல் - ஒப்பில்போலி. இடியுருமு - ஒருபொருட்பன்மொழி. பி-ம்:—[1]உகு. [2]தோன்றிக். [3]கூற்றன. [4]வாழ்தியே. [5]உருமிடி. [6]உக்க, உட்க, பிடிக்க.
(1606)

26.—இதுவும் அடுத்தகவியும்-இராவணன் தான் இராமனை வெல்வது திண்ணமென்று கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

[1] **இனத்துளா ருலகத் துள்ளா ரிமையவர் முதலி னோரென்**
சினத்துளா [2] ரியாவர் தீர்ந்தார் தயரதன் [3] சிறுவன் றன்னைப்
புனத்துழாய் மாலை யானென் றுவக்கின்ற வொருவன் புக்குன்
மனத்துளா னெனினுங் கொல்வன் வாழுதி [4] பின்னை யன்றே.

மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பெருந்திரளாகவுள்ள இவ்வுலகத்தில் வசிப்பவரான மனிதரும் தேவர்களும் முதலியவரான என் கோபத்திற்கு இலக்கானவர்களில், யாவர் உயிர்தப்பிப் பிழைத்தார்கள்? (நீ) கொல்லையில் தோன்றுகின்ற துழாய்மாலையை யணிந்தவனாகிய திருமாலேயென்று சொல்லி (மனம்) மகிழ்வதற்குக் காரணமான ஒருத்தன் உன்மனத்திலே புகுந்துகொண்டு இருக்கின்றானென்றாலும், அந்தத் தசரதகுமாரனான இராமனை (யான்) கொன்றே தீருவேன்: பின்னை வாழ்ச்சிபெறுவாய்; (எ - று.)

நீ இராமனுடன் சேர்ந்துவாழ்வேனென்றல்லவா நினைக்கிறாய்; அந்த இராமன் உன் மனத்திற்குட் புகுந்து கொண்டானென்றாலும் அப்போதும் அவனை யான் கொல்வது திண்ணம்: ஆகவே, நீ, அவனுடன் வாழ்வேனென்று கருதுவது பேதைமையே யென்றவாறு. தான் அலட்சியமாகக் கருதுகின்றமை தோன்ற 'தயரதன் சிறுவன்' என்கிறான். இனத்துளாரென்பது, இமையவர் முதலினோரென்பதோடும் இயையும். தயரதன்=தஶரதன்: பத்துத் திசைகளிலுஞ் செல்லுந் தேரையுடையவன். துழாய்=துலஸீ.
—பி - ம்:—[1] எனைத்து. [2] ஆரே. [3] சிறுவனீயிப், சிறுவனீயப். [4] பின்னும். *(1607)*

27\. [1] **வளைத்தன மதிலை வேலை [2] வகுத்தன வரம்பு வாயால்**
உளைத்தன குரங்கு பல்கா [3] லென்றக முவந்த [4] துண்டேல் [லாம்
இளைத்தநுண் [5] மருங்குல் [6] நங்கா யென்னெதி ரெய்திற்றெல்
விளக்கெதிர் [7] வீழ்ந்த விட்டிற் [8] பான்மைய வியக்க [9] வேண்டா.

(இ - ள்.) சிறுத்து நுண்ணிய இடையையுடைய பெண்ணே! '(இராமசேனையாகிய) குரங்குகள், கடலை யணைகட்டின; (பின்பு இலங்கையை யடைந்து) மதிளை வளைத்தன: வாயாற் பன்முறைப் பேரொலிசெய்தன' என்று (உன்) மனமுவந்திருக்குமாயின், (அச் செயல்களைக் குறித்து) வியப்புக்கொள்ள வேண்டா: என்னெதிர்ப் பட்ட அந்தக்குரங்குகளெல்லாம், விளக்குமுன்னே (திரண்டு) வந்து வீழ்ந்த விட்டிற்பூச்சியின் தன்மையை யுடையனவேயாம்;

கடலை யணைகட்டிக் கடந்து இலங்கையைச்சேர்ந்து இலங்கா நகரத்தின் மதிளை முற்றுகைசெய்து ஆரவாரிப்பதனாலேயே குரங்குகள் வெற்றியடைந்தனவாகா; அவை விளக்கைக்கண்ட விட்டிற்பூச்சிகள்போல, என்னைக் கண்ட மாத்திரத்தில் தாமே

அழிந்துவிடுமென்கின்றான், இராவணன்: இராமன் வெல்வானென்று கருதுவது பேதைமையே யென்று சீதையை மருட்டிய வாறு. பி - ம்:—[1]வளைத்தனர். [2]வகுத்தனர். [3]என்றுகொண்டு. [4]உண்டால். [5]மருங்கு. [6]மங்காய். [7]வந்த. [8]பான்மையே. [9]வேண்டாம். (1608)

28.—இராவணன் தான் அயோத்தியிலும், மிதிலையிலும் வீரரைப் போக்கியிருப்பதாகச் சீதையை மருட்டுதல்.

கொற்றவா ளரக்கர் தம்மை யயோத்தியர் குலத்தை முற்றும்
[1]பற்றிநீர் [2]தருதி [3]ரன்றேற் பசுந்தலை [4]கொணர்திர் [5]பாரித்து
[6]உற்றதொன் [7]றியற்று வீரென் றுந்தினே னுந்தைமேலும்
[8]வெற்றியர் தம்மைச் [9]செல்லச் சொல்லினன் விரைவி னென்றான்.

(இ - ள்.) 'அயோத்திக்கு அரசரின் குலத்தை முழுவதும், பிடித்து நீர் கொண்டுவாருங்கள்: அன்றேல், (வெட்டிக்கொன்ற அவ்வயோத்தியரின்) புதிய தலைகளை (இங்குக்) கொண்டுவாருங்கள்: முயற்சிகொண்டு இவ்விரண்டனுள் ஏற்றதொரு செயலைச் செய்யுங்கள்' எனக் கட்டளையிட்டு, வெற்றி பொருந்திய வாட்படையையுடைய அரக்கர்களை (அயோத்தியிற்) செலுத்தி யுள்ளேன்; உனதுதந்தைமேலும், வெற்றிபொருந்திய வீரரை விரைந்து போகுமாறு சொல்லினேன் என்று கூறினான்; (இராவணன்); (எ - று.)

கீழ் மாயஞ்செய்து சீதையை யிணக்கவேண்டுமென்று தூராலோசனை செய்தமைக்கு ஏற்பவே, இராவணன், 'அயோத்தியிலுள்ள இராமனைச்சேர்ந்த பரதன் முதலியோரை உயிருடன்பற்றியோ அல்லது சிரங்களை வெட்டியோ கொணருமாறும், சனகனைப் பற்றிக்கொணருமாறும் வீரர்களை அயோத்திக்கும் மிதிலைக்கும் விரைவிலனுப்பியுள்ளேன்' என்றும் கற்பித்துக் கூறுகின்றானென்க. 'அயோத்தியர்' என்றது-இராமனுடைய குலத்தைச் சேர்ந்த பரதன் முதலியோரைக் காட்டிற்று. பி·ம்:—[1]பற்றினீர். [2]கொணர்திர். [3]அன்றே. [4]கொணர்ந்து. [5]பாரில். [6]உற்ற. [7]இபற்றுவீரே மிதிலையன். [8]வெற்றியோர். [9]சாரச். (1609)

29.—இராவணனது சொல்லைக் கேட்ட சீதையின் வருத்தம்.

என்றவ [1]னுரைத்த காலை யென்னை [2]யிம் மாயஞ் [3]செய்தாற்கு
ஒன்று [4]மிங் கரிய தில்லை யென்பதோர் துணுக்க முந்த
நின்றுநின் றுயிர்த்து நெஞ்சம் [5]வெதும்பினாள் நெருப்பை மீளத்
[6]தின்றுதின் றுமிழ்கின் றாரிற் றுயருக்கே சேக்கை யானாள்.

(இ-ள்.) என்று அவ்விராவணன் சொன்னபோது, '(இராமலட்சுமணர் பாதுகாவலினின்ற) என்னை இப்படி வஞ்சனைசெய்து சிறைப்படுத்திய இராவணனுக்கு, இப்போது (செய்வதற்குக் கூடாது) அருமையான செயல் ஒன்றும் இல்லை' என்று கருதுவதனால் ஓரச்சம் தாண்டவே, திகைத்து நின்றவண்ணம் மனம்

கொதித்தவளாய், நெருப்பை அடிக்கடி தின்று தின்று வெளிப்படுத்துபவர்போல (வெப்பமாக)ப் பெருமூச்சுவிட்டுத் துன்பத்திற்கே இருப்பிடமாயினள்; (எ - று.)

'என்னை வஞ்சனையாகக் கவர்ந்துவந்ததுபோலவே, இன்னும் என்ன வஞ்சனைசெய்ய நினைத்திருக்கின்றானோ இந்தப்பாவி?' என்று ஒருபால் திகைப்பும் ஒருபால் மனவெதுப்புங்கொண்டு சீதை பெருவருத்த முற்றனளென்க. துணுக்கம் முந்த என்றும் பிரிக்கலாம். பி-ம்:—[1] இசைத்த. [2] அம். [3] செய்தால். [4] அங்கு. [5] விம்மினள். [6] தின்றுமிழ்கின்றதென்னத். (1610)

30.—சீதை பின்னும் வருந்திக் கூறுதல்.

இத்தலை [1]யின்ன செய்த விதியினா [2]ரென்னை யின்னும்
அத்தலை யன்ன செய்யச் சிறியரோ [3]வலிய ரம்மா
பொய்த்தலை யுடைய தெல்லாந் தருமமே போலு மென்னாக்
கைத்தன ளுள்ளம் வெள்ளக் கண்ணினீர்க் [4]கரை யிலாதாள்.

(இ - ள்.) கண்ணினின்று வெள்ளமாகப் பெருகுகின்ற நீர்க்கு அளவைப் பெறாதவளான சீதை,—'என்னை இவ்விடத்துஇப்படிப் பட்ட செயலை [இராமனைப் பிரிந்து எதிராளியின் சிறையிலகப்பட்டு வருந்துமாறு] செய்த விதியினார் இன்னும் (அயோத்தி மிதிலை என்ற) அவ்விடங்களில் (இராவணன் சொன்ன) அச்செயலைச் செய்ய அற்பமானவரோ? வலியர், [ஊழ்வினை என்னை இப்பாடுபடுத்தி வைத்ததுபோலவே அயோத்தி முதலிய இடங்களிலிருப்பவர்க்கும் திங்குபுரியும் வல்லமையுடையதே யென்றபடி]; (இப்போது நிகழுந் தன்மையைப் பார்த்தால் நன்மையை விளைக்காது) பொய்க்குந்தன்மையைக் கொண்டிருப்பதெல்லாம் தருமமொன்றுமே போலத் தோன்றுகின்றது' என்று எண்ணி மனத்துக்குள்ளே வெறுத்துக் கொண்டாள்; (எ - று.)— அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்: விதியின் கொடுந்தன்மையை நினைந்து வியந்தவாறு.

தருமத்திலேயே நாட்டமாயிருப்பவர்க்கு வருத்தம் நிகழ்வதை நினைக்கவே, 'பொய்த்தலையுடைய தெல்லாந்தருமமேபோலும்' என்று வெறுத்துக் கூறுகின்றாள். உடையதெல்லாம்—ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். வாயினால் விவரமாகச் சொல்லக்கூசி 'அன்ன' என்கிறாள். 'அன்ன' என்றது 28-ஆஞ்செய்யுளிற் கூறியதைக் காட்டும். விதியினார் சிறியரோ வலியர்—இழிப்பினால்வந்த வழுவமைதி. பி-ம்:—[1] இன்னல். [2] இன்னமென்னை. [3] அளியர், அளியன். [4] கலுழ்வதானாள். (1611)

31.—மகோதரன் அப்போது மாயாசனகனுருவ மெடுத்த மருத்தனைச் சீதைமுன் கொணர, இராவணன் காணுதல்.

[1]ஆயதோர் காலத் [2]தாங்கண் [3]மருத்தனைச் சனக னாக்கி
வாய் [4]திறந் [5]தரற்றப் பற்றி மகோதரன் கடிதின் [6]வந்து

காயெரி யனையான் முன்னர்க் காட்டினன் [7]வணங்கக் கண்டாள்
தாயெரி வீழக் கண்ட பார்ப்பெனத் [8]தரிக்கி லாதாள்.

(இ - ள்.) மகோதரனென்ற அரக்கன்,—(இதுவே தக்க தருணம் என்று) அக்காலத்தில் அங்கே [இலங்கையில்] மருத்தனைச் சனகனுக்கி, (சனகன்வடிவுகொண்ட அவ்வரக்கன்)வாயைத் திறந்தவண்ணம் கதறிக்கொண்டிருக்க (அவனைச் சிறை) பிடித்துக் கொண்டு, விரைவிலேவந்து, சுவலிக்கின்ற நெருப்பை யொத்த வனை இராவணனெதிரே காட்டினன்; (அப்போது அந்த மாயா சனகன், அவ்விராவணனைப்) பணிந்து எழக்கண்ட சீதை தன் தாய்ப்பறவை நெருப்பில் வீழ்வதனைக்கண்ட பறவைக்குஞ்சு போல மனந்தாங்காதவளாயினுள்; (எ - று.)

சனகன் = ஜநகன்; மிதிலைக்கு அதிபதி; சீதையை வளர்த்த தந்தை. காட்டினன் - 'இதோ சனகனை மிதிலையினின்று சிறையாகப்பற்றிக் கொணர்ந்து விட்டேன்: பார்ப்பாயாக' எனக் காட்டினுனென்க. பார்ப்பு - பறவையினிளமைப்பெயர். பி-ம்:—[1]ஆயது, ஆயின. [2]ஆங்கே, ஆங்கோர். [3]அரக்கனை. [4]இழிந்து, அழிந்து. [5]இரங்க. [6]வந்தான். [7]வணங்கிக். வணக்கங். [8]தரிப்பு. (1612)

32.—அதுகண்ட சீதையின் வருந்தநிலை.

கைகளை நெரித்தாள் [1]கண்ணின் மோதினுள் கமலக் கால்கள்
நெய்யெரி மிதித்தா லென்ன நிலத்திடைப் பதைத்தாள் நெஞ்சம்
மெய்யென [2]வெரிந்தா ளேங்கி [3]விம்மினுள் நடுங்கி வீழ்ந்தாள்
பொய்யென வுணரா ளன்பாற் [4]புரண்டனள் பூச லிட்டாள்.

(இ-ள்.) (சனகன் மகோதரனுற் பற்றப்பட்டு வந்தது) பொய் யென்பதை யறியாதவளான சீதை, - அன்பாற் கைகளை நெரித் தாள்; (அத்துன்பநிலையைக் காணுமாறு கண்களுக்கு நேர்ந்தது பற்றிக்) கண்களிலே மோதிக்கொண்டாள்; (தனது) தாமரைமலர் போன்ற பாதங்கள் நெய்வார்க்கப்பட்டு எரிகின்ற அக்கினியை மிதித்தாற்போலப் பூமியின்மீது (தரித்திருக்க முடியாமல்) துடித் தாள்; மனம் (தன்)உடல்போல வேவப்பெற்றுள்; ஏக்கங்கொண்டு புலம்பினுள்; நடுங்கிக் கீழேவிழுந்தாள்; (துக்கத்தாற் இடை கொள்ளாமல்) புரண்டாள்; பேரொலிபடக் கதறினுள்; (எ-று.)

கைகளை நெரித்தல் முதலியன, துன்பத்தினுல் நிகழ்ந்தசெயல் கல். பொய்யென்று உணரின் அன்புபற்றி யெழுந்த துயரம்உண்டாகாதென்பார் 'பொய்யெனவுணரா ளன்பாற் புரண்டனள்' என்றுர். இச்செய்யுளில் அவலச்சுவை விளங்குதல் காண்க. நெஞ்சம் மெய்யென எரிந்தாள் என்பதற்கு - (தான் கண்டது) மெய்யென்று நம்பி மனங்கொதித்தாள் என்பாருமுளர். பி-ம்:— [1]கண்ணை. [2]இருந்தாள். [3]வீங்கினுளோங்கி. [4]புரண்டரும். (1613)

33.—மூன்றுகவிகள் - சீதை வாய்விட்டரற்றியதைத் தெரிவிக்கும்.

[1]தெய்வமே யென்னு மெய்ம்மை சிதைந்ததோ வென்னுந் தீய
[2]வைவலோ வுலகை யென்னும் வஞ்சமோ [3]வலிய தென்னும்
[4]உய்வலோ வின்ன மென்னு மொன்றல துயர முற்றாள்
[5]தையலோ தரும மேயோ [6]யாரவள் தன்மை தேர்வார்.

(இ - ள்.) (அந்தச் சீதையானவள்),—தெய்வமேயென்பாள்; 'சத்தியம் அழிந்ததோ!' என்பாள்; '(எனது அறக்கற்பால்) ஆறியிருப்பதை விட்டு மறக்கற்பால்) உலகைத் தீய்ந்துபோம்படி சபித்து விடட்டுமா?' என்பாள்; 'மாயச்செய்கையா (வெல்லுமாறு) வலிமை பெற்றது?' என்பாள்; 'இன்னமும் பிழைத்திருக்கக்கடவேனோ?' என்பாள்; (அப்போது அவள்) ஒரு படியாக வல்ல [பல படியாகத்] துன்பப்பட்டாள்: (அவ்வாறு துன்பமுற்றது), ஒரு பெண்ணோ? (அல்லது, சாட்சாத்தான) தருமந்தானோ? அந்தச் சீதையின் தன்மையை ஆராய்ந்தறிபவர் யாவர்? (எ - று.)

ஈற்றடி - கவிக்கூற்று: இது - சீதையென்பவள் சாதாரணமான ஒரு பெண்பிள்ளையல்லள்; தருமத்தின் வடிவமானவளென்ற கருத்தைக் காட்டும். 'தருமசொரூபியானவட்கும் இவ்வாறு துன்பம் நேர்ந்ததே!' என்று கவி இரங்கியமையும் இதிற் பெறப்படும், பி-ம்:—[1]தெய்வமோ. [2]வைவனோ. [3]வலிதே. [4]உய்வனோ. [5]ஐயவோ துன்பமேயோ, ஐயவோ துயரமேயோ. [6]ஆரதன் றன்மை யோர்வார். (1614)

34. எந்தையே யெந்தை யே[1]யென் பொருட்டினா லுனக்கு மிக்கோள், வந்ததே யென்னைப் பெற்று வாழ்ந்தவா றிதுவோ மண்ணோர்,[6]தந்தையே [2]தாயே செய்த தருமமே [3]தவமே யென்னும், வெந்துயர் [4]வீங்கித் [5]தீவீழ் [9]விறகென வெந்து [7]வீழ்வாள்.

(இ - ள்.) (பின்னுஞ்சீதை), 'என் தந்தையே! என் தந்தையே! (தருமானுஷ்டானத்திலேயே கண்ணுய்நிற்கின்ற துறவி போன்ற) உனக்கும் என்பொருட்டாக(ப் பகைவர்கையிலே) சிக்குண்டு நிற்பதாகிய இத்தன்மை நிகழ்ந்ததே!! என்னை (ப்பெண்ணாக) அடைந்து (நீ) வாழ்ந்தஆறு இதுவோ? மண்ணுலகத்தார்க்கெல்லாம் தந்தை போல நன்மையைநாடுபவனே! (அன்பினால்) தாயையொத்திருப்பவனே! (நற்பயனைவிளைப்பதில்) தவம்போன்றவனே!' என்பாள; கொடிய துயரம்மிகுந்து தீயினால் (விழுங்கப்பட்டு) விழுகின்ற விறகுபோல(த்துயரத்தினால்) மனம்வெதும்பிக் கீழே விழுவாள்; (எ-று.)

சோகாக்கினியினால் எரிக்கப்பட்டுக்கீழ்விழுந்த சீதைக்கு, நெருப்பினால் எரிக்கப்பட்டு வீழும் விறகை யுவமைகூறினார். பெற்ற மக்களால் இன்பத்தை யடையவேண்டியதாயிருக்கத் துன்பம் நேர்ந்தது பற்றி,'என்னைப்பெற்று வாழ்ந்தவாறிதுவோ?' எனவும், நற்குணமுடையோர்க்குப் பிறர்கையிற் சிறைப்பட்டு வருந்துவது தகுதியன் றென்பதுபற்றி, 'உனக்கும் இக்கோள்

வந்ததே!' எனவும் கூறுகிறாள். உனக்கும்,உம்மை - உயர்வுசிறப்பு ஜநகன் நற்சிலமுடையவனென்பது, பிரசித்தம். ஏகாரம்-இரக்கம். பி-ம்:—[1]இன்றென் பொருட்டு. [2]தயாவேயென்னும். [3]தகவே. [4]என்னுந், நீங்கித், ஏங்கித். [5]தீயில். [6]விராய். [7]வீழ்ந்தாள். (1615)

35. இட்டுண்டா யறங்கள் செய்தா [1]யெதிர்ந்துளோ ரிருக்கை யெல்லாம், [2]சுட்டுண்டா யுயர்ந்த வேள்வித் துறையெலாங் [3]கரை யுங்கண்டாய், மட்டுண்டார் மனிசர்த் [4]தின்ற வஞ்சரால் வயிரத் [5]திண்டோள், கட்டுண்டா [6]யென்னே யானுங் காண்கின் றேன் [7]போலுங் கண்ணால்.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (விருந்தினர்க்கு முதலில் உணவு) அளித்துப் (பிறகு நீயும்) உண்டாய்; (பலவகைத்) தருமகாரியங்களைச் செய்தாய்; (உன்னை)எதிர்த்த பகைவர்களின் ஊர்களை யெல்லாம் எரித்துவிட்டாய்; சிறந்த யாகத்துறைகளெல்லாவற்றிலும் முடிவுகண்டாய்: [எல்லா யாகங்களையும் செய்திட்டாயென்றபடி]; (அப்படிப்பட்ட சிறப்புப்பெற்ற நீ), கட்குடியராகி மனிதரைத்தின்பவரான வஞ்சகக் குணமுள்ள அரக்கரால் வயிரம்போன்ற உறுதியான தோள்கள் கட்டப்பட்டுள்ளாய்; (உனக்குநேர்ந்த இந்தநிலை)என்னேயோ! (உன்னுடைய புத்திரி யென்று பெயர்கொண்டுள்ள) நானும் (உன்னுடைய பெருமையைக்கண்டு களிக்க வேண்டிய)கண்களால் (உனக்கு நேர்ந்துள்ள இந்தத் தீயநிலைமையைக்) காண்கின்றேன்போலும்; (எ - று.)

இவ்வாறான நிலை அறத்தினாலும் வீரத்தினாலும் மேம்பட்ட உனக்கு நேர, யான் என்கண்களாற் காண்பது தகுதியன்று என்றபடி. என்னே - இரக்கக்குறிப்பு. பகைவரிருக்கையை யெரித்தல், புறத்திணையில் 'மழபுலவஞ்சி' எனப்படும். சுட்டுண்டாய், உண் - துணைவினை. கட்டுண்டாய், உண் - செயப்பாட்டு வினைப் பொருளது. **பி-ம்:—**[1]எதிருளோர். [2]சுட்டுண்டாட்டயர்ந்தாய், சுட்டுண்டாய் மறையோர். [3]தொலைவு. [4]தின்றார். [5]தோள்கள். [6]போலும், நீயும், நீயே, என்னை. [7]கொடிய, (1616)

36.—சீதை மீண்டும் அரற்றத்தொடங்குதல்.

[1]என்றின பலவும் பன்னி யெழுந்துவீழ்ந் [2]திடரிற் [3]றேய்ந் தாள், பொன்றினள் [4]போலு மென்னப் [5]பொறையழிந் [6]துயிர்ப்புப் போவாள், மின் [7]றனி நிலத்து வீழ்ந்து புரள்கின்ற தனைய [8]மெய் யாள், அன்றிலம் [9]பேடை போல வாய்திறந் தரற்ற லுற்றாள்.

(இ - ள்.) என்று இப்படிப்பட்டனவான பல வார்த்தைகளையும் விவரித்துச்சொல்லி, எழுந்து (துயரத்தைத் தாங்கமாட்டாமையினால் மீண்டும் பூமியில்) விழுந்து துன்பத்துள் அமிழ்ந்து, '(இவள்) உயிர்நீங்கினாள் போலும்' என்று (கண்டோர்) கருதும்படி (துன்பத்தைத்) தாங்குந்தன்மை கெட்டுப் பெருமூச்சு மிகுபவளாய், (சீதை),—மின்னலானது நிலத்து ஒன்றியாக வீழ்ந்து புரள்வதையொத்த உடம்பையுடையவளாய், அழகிய அன்றிற்

பறவை போல் வாய்விட்டுக் கதறத்தொடங்கினாள்; (எ-று.)—அதனை மேற் கவிகளிற் காண்க.

உயிர்ப்புப்போவாள் என்பதற்கு - மூச்சு அற்றவளாய் என்றுகூறி, மூர்ச்சையடைந்தா ளென்றலும் ஒன்று. வான்மீகி முனிவரும் அழுகின்ற சீதைக்குப் பெண்கிரௌஞ்சத்தைப் பல விடங்களில் உவமை கூறுவர். பி-ம்:—[1]என்றனள். [2]இடருற்று. [3]ஓய்ந்தாள், ஓழிந்து. [4]ஆகும். [5]பொறி. [6]உயிர்ப்பும். [7]திணி. [8]நீரால். [9]பேடையேபோல். (1617)

37.—இதுமுதற் பதினொருகவிகள் - சனகராசனைக்குறித்துச் சீதை அரற்றுதலைக்கூறும்.

பிறையுடை நுதலார்க் கேற்ற பிறந்த[1]விற் கடன்கள் [2]செய்ய
இறையுடை யிருக்கை மூதா ரென்றும்வந் [3]திறுக்க லாதீர்
சிறையிடைக் காண நீருஞ் [4]சிறையொடுஞ் சேர்ந்த வாறோ
[5]மறையுடை வரம்பு நீங்கா வழிவந்த [6]மன்னர் நீரே.

பன்னிரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) வேதத்திற் கூறியுள்ள முறைமையினின்று தவறாத சந்ததியிலே தோன்றிய அரசராகிய நீர், பிறைச்சந்திரன்போன்ற நெற்றியையுடைய மகளிர்க்கு ஏற்ற பிறந்தவீட்டவர் செய்யுங் கடமைகளைச் செய்வதற்காகவும் (எமது) தலைவருடைய [ஸ்ரீராமனுடைய] இருப்பிடமாகிய பழமையான ஊருக்குவந்து, எனறைக்கும் தங்காதிருப்பவரானீர்: (அப்படிப்பட்ட) நீரும் சிறையிலே (என்னைக்) காண்பதற்காகச் சிறையுடனே வந்த வகையோதான் (இது)? (எ - று.)

சனகராசன் அக்கினியை அவியாமல் வைத்துக்கொண்டு நித்தியாக்கினிஹோத்திரஞ் செய்பவனாதலால், பிறந்தகத்தார் பெண்ணுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்தற்காகவும் ஊரைவிட்டு வந்தவனல்லன்: அவனை நோக்கி, 'அப்படிப்பட்ட நீர் நான் சிறைப்பட்டிருப்பதைக் காண உமது கருமாநுஷ்டானங்களைத் தவிர்த்துச் சிறைப்பட்டு வந்தீரோ?' என்று சீதை புலம்புகின்றன ளென்க. இல் - பிறந்த வீட்டாரென்ற பொருளைக் காட்டிற்று; ஆகுபெயர். 'மூதூர் என்றும் வந்து இறுக்கலாதீர்' என்றதற்குக் காரணங் கூறுவாள் 'மறையுடை வரம்புநீங்கா வழி வந்த மன்னர் நீரே' என்கின்றாள்: கருத்துடையடைமொழியணி. பி-ம்:—[1]இக், அக். [2]பெற்ற. [3]இறுத்திலாதீர், இறுத்தலாகீர், இருத்தலாதீர். [4]சேர்ந்ததெவ்வாறு வேறோர், சேர்ந்த தெவ்வாறு செப்பும், சிறையிடைச்சேர்ந்தவாறோ. [5]மறையிடை. [6]மன்னநீரே, மன்னனீரே. (1618)

38\. வன்சிறைப் பறவை [1]யூரும் வானவன் வரம்பின் மாயப்
புன்சிறைப் [2]பொறையைத் [3]தீர்ப்பா [4]னுளனெனப் புலவர் நின்
என்சிறை [5]நீக்கு வாரைக் காண்கிலே னென்னில் வந்த [ருர்
உன்சிறை [6]விடுக்க வல்லா ரியாருள ருலகத் துள்ளார்.

(இ - ள்.) 'வலிய சிறகையுடைய கருடப்பறவையை யேறிச் செலுத்துகின்ற கடவுளாகிய திருமாலோ,—அளவிடமுடியாத மாயையின் காரியமான இழிவுபட்ட சிறையென்னும் [சமுசார பந்தமாகிய) பாரத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டு இருக்கின்ருன்' என்று சொல்லியவண்ணம் நல்லறிவுவாய்ந்த பெரியோர் நிச்சயித்துள்ளார்; (அவ்வளவே தவிர), என்னுடைய காவலில்வாழும் வாழ்க்கையைப் போக்க வல்லவரைக் காணப்பெற்றிலேன்; என் காரணத்திஞல் நேரிட்டுள்ள உம்முடைய சிறையை விடுக்கத்தக்க வல்லமையுடையவர், இவ்வுலகத்திலுள்ளவரில் யார் உளர்?

"திருமால், மாயத்திஞல் விளையும் சமுசாரபந்தத்தை யொழிக்கின்றவரென்று பிரசித்தமாகப் பெரியோர் கூறியுள்ளார்; விடுவித்தற்கு அரிய அந்தப்பந்தத்தைப் போக்கவல்ல திருமாலின் அமிசமாகிய இராமனுக்கு, எனக்கு நேர்ந்துள்ள இச்சிறையைப் போக்குதல் பெருந்தொழிலன்ருயினும், வலிய இச்சிறையை விடுவிக்குமாறு அவன் வரக் காண்கிலேன்; என் சிறையையே போக்குவாரில்லையாயின், என் நிமித்தமாகவந்து உமது சிறையைப் போக்கவல்லவர் யாவர்? எவருமில்லையே!" என்று சிதை வருந்துகின்றனளென்க. பி-ம்:—[1] ஊரும்மாயவன் வரம்பின், ஊர்திமழுவலான்மலரோன். [2] பிறவி, சிறையைத். [3] தீரார். [4] உளர்பிறர், உளரெனப். [5] தீர்க்குவாரை. [6] விடுக்கற்பாலார், தீர்க்கவல்லார், நீக்கற்பாலார். (1619)

39. [1] பண்பெற்ரு ரோடு [2] கூடாப் பகைபெற்ருய் பகழி பாய
விண்பெற்ரு யெனினு நன்ருல் வேந்தரா [3] யுயர்ந்த மேலோர்
எண [4] பெற்ருய் பழியும் பெற்ருய் இதுநின்ஞற் பெற்ற [5] தன்
பெண்பெற்ரு யதஞற் பெற்ரு [6] யாவர்நின் பேறு பேற்ருர். [ருல்

(இ - ள்.) நற்குணமுள்ளவரோடு சேர்தலில்லாத பகைவனை அடைநதீர்: (நீர் இப்படிப்பகைவன் கையிலகப்பட்டுச் சிறையுண்டு கிடைப்பதைக் காட்டிலும் பகைவனுடைய) அம்பு (உம்மீது) பாய்வதஞல் (இறந்து) வீரசுவர்க்கத்தை யடைந்தீ ரென்ருலும் நல்லதாகும்; (நீர்) வேந்தராகி மேம்பாட்டை யடைந்த பெரியோரில் எண்ணிக்கையையும் அடைந்தீர்; (இப்போது பகைவர் கையில் அகப்பட்டதஞற்) பழியையும் அடைந்தீர்; (பழிக்குக் காரணமாக நேர்ந்த) இந்த உமதுநிலை, நீரே தேடிக்கொண்டதன்று; (பின்னை எதஞல் வந்ததெனின்), பெண்ணுக (என்னை)ப் பெற்றீராதலால் அவ்வழியாகப் பெற்றீர்; உம்மைப்போல் (இவ்வாருன) பேற்றை [பகைவர்கையிற் சிககுண்டு பழிக்குப் பாத்திரமாவதை] அடைந்தவர் யாவர்? (எ - று.)

பண்புள்ள பகைவன் நேர்மைவழியில் நடப்பாஞதலால், அப்படிப்பட்ட பகைவனைப் பெற்ருலும் பெறலாம்; நற்குணமுள்ளவரோடு சேராத பகைவன் நோமையற ஒழுகுவான்: அப்படிப்பட்ட பகைவன் கையிலகப்பட்டுப் புகழை யிழப்பதைக் காட்

டினும் போரில் உயிரொழிந்து விட்டீ ரென்றாலும் நலமே; அப்போது பழிப்புக்கு இடனில்லை யன்றோ? உயர்ந்த வேந்தரோடு சேர்த்து எண்ணப்படும் பெருமைவாய்ந்த நீர், பகைவர்கையிற் சிக்குண்டதனாற் பழி யடைந்துவிட்டீரே; இந்தப் பழி நீர் தேடிக்கொண்டதன்று: சீதையாகிய என்னைப் பெற்றதனால் தோன்றியதாகுமென்று, சீதை வருந்திக் கூறுகின்றன ளென்க. பகழிபாய இறந்துவிடுவதில், பகைவர் கையிற் சிறைப்பட்டானென்ற ஈனச்சொல்லில்லாமல் வீரசுவர்க்கம் புகலாமாதலால், 'விண்பெற்றாயெனினும் நன்றால்' என்றது. 'யாவர் நின்பேறுபெற்றார்' என்ற வாக்கியம்-உம்மைப்போல் துர்ப்பாக்கியமுள்ளவர் எவருமிலரென்ற எதிர்மறைப் பொருளைக்காட்டும். பி-ம்:—[1]பண்பற்றாரோடு [2]கூடப்பகைபெற்று. [3]வந்தோர். [4]பற்றாய், பெற்றார். [5]என்றால். [6]யாரின்ன, யாரிந்தப் (1620)

40. [1]சுற்றுண்ட பாச [2]நாஞ்சிற் சுமையொடுஞ் சூடுண் [3]டாற்ற
எற்றுண்டு [4]மளற்று நீங்கா [5]விழுசிறு குண்டை யென்னப்
பற்றுண்ட நாளே மாளாப்[6] பாவியே னும்மை யெல்லாம்
விற்றுண்டே னெனக்கு மீளும் விதி [7]யுண்டோ நரகில் [8]வீழ்ந்தால்.

(இ-ள்.) கயிற்றினாற் கட்டப்பட்டுள்ள கலப்பையிலே (நுகத்தடிச்) சுமையுடனே சூடுண்டும் மிகவும் அடியுண்டும், சேறுயுள்ள கழனியைவிட்டு நீங்காமல் (அச் சேற்றிலேயே உழுதவண்ணம்) விழுந்தன்மையுள்ள சிறிய எருதுபோல,—(பகைவனாற்)பிடியுண்ட காலத்திலேயே உயிரை நீக்கமாட்டாமற்போன தீவினையை யுடையேனான நான் உங்களை யெல்லாம் விலைப்படுத்தி விட்டேன்: (நான் தீவினைப்பயனை அனுபவிக்கும்படி நேர்ந்து) நரகத்தினிடைப் பட்டால், (அந்த நரகத்தினின்று) மீளும்வகை எனக்கு உள்ளதோ? (எ - று.)

இருப்புச்சலாகையாற் சூடுண்டு ஏரிற்பூட்டிக்கோலால் அடிக்கவும்பட்டுச் சேற்றிலேயே உழுமாறு செலுத்தப் பெறுவதனாற் செல்லமாட்டாது அந்தக்கழனிச் சேற்றில் தானே விழுந்தன்மையைக்கொண்ட எருது போலப் பெரும் பாவியேன் யான் என்று, இராமனைப்பிரிந்து இராவணன் கையிற்சிக்குண்டு பலவகைத் தீச்சொல்லாற் பொத்தப்பட்டுச்சிறைப்பட்ட உயிருடனேயுள்ள தன்னை, சீதை, வெறுத்துக்கூறுகின்றாள். சனகன் இப்போது பற்றப்பட்டு இங்குவந்தது தன்னாலேயே யென்று கருதுபவளாதலால் 'உம்மை யெல்லாம் விற்றுண்டேன்,' என்கிறாள். உம்மை யென்றது-இவ்வரக்கர் கையிற் சிக்குண்டாரோ என்று ஐயுறுகின்ற அயோத்தியரையும் மிதிலையாரையும் உளப்படுத்துமென்னலாம். பற்றப்பட்ட போதே உயிரை நீத்திருந்தால் நான் சிறைத்துன்பத்தினின்று மீள்வதல்லாமல், உம்மையும் இவ்வாறான நிலைக்கு உள்ளாக்காமலிருக்கலாமே: அப்படிச் செய்யாமல் என்னைப் போலவே உங்களையுஞ் சிறைப்படுத்தியதனால் எனக்குநேரும்

பாதகம் மிகப்பெரிது என்பாள் 'எனக்கு மீளும் விதி யுண்டோ நரகில் வீழ்ந்தால்' என்கிருள். சூடுதல்-அடித்தலும், எற்றுதல்-தாற்றுக்கோலாற் குத்துதலு மெனினுமாம். பாசஞ் சுற்றுண்ட நாஞ்சில் என்க. பி-ம்:—[1]சுற்றுண்டாய். [2]நான்ற. [3]ஆற்ருது. [4]அளறு நீங்கா, ஏன்றுநீங்கா, என்றுநீங்கா, அளற்றினீங்காது. [5]உழு. [6]பாவியான். [7]உண்டே. [8]வீழ்ந்தார். (1621)

41. [1]இருந்துநான் [2]பகையை யெல்லா [3]மீறுகண் டளவி லின்பம்[ன்
பொருந்தினே னல்லே னெங்கோன் திருவடி புனைந்தே னல்லேன்
வருந்தினே னெடுநா ளும்மை [4]வழியொடு முடித்தேன் வாயால்
அருந்தினே னயோத்தி வந்த வரசர்தம் புகழை [5]யம்மா.

(இ-ள்.) நான், (இலங்கையிற் சிறையிலே) பகைவரை எல்லாரும் நாசமடையுமாறுசெய்து அளவில்லாத இன்பத்தை யடைந்தேனல்லேன்; எமது தலைவனுகிய இராமபிரானது திருவடிகளைச் சூடினவ ளல்லேன்; வெகுகாலமாக [பத்துமாசகாலமாக] (ச் சிறைப்பட்டு) வருத்தமடைந்தேன்; உம்மைவமிசத்தோடும் அழியச்செய்தேன்; அயோத்தியில் தோன்றியவரான அரசர்களுடைய கீர்த்தியையெல்லாம் (என்) வாயினுல் உண்டிட்டேன்; (எ-று.)—அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்.

'நான் சிறைப்பட்டவுடனே இறந்திடாமல் பத்துமாசம் வருந்தியிருந்தது பகைவரையெல்லாம் ஒழியக்கண்டு பெருமகிழ்வுற்று இராமபிரான் திருவடியைப் புனையலாமென்ற ஆசையினுலேயே: அவ்வாறு நேர்பட்டிருப்பின், அப்போது இந்தச் சிறைவாசமும் மேன்மைபெற்றதாகும்: என் சிறைப்பாடு அவ்வாறு நல்ல பயனைத் தராது, அதற்கு மாருக உம்மை வமிசத்தோடு முடிக்கவும் அயோத்தியர் புகழையெல்லாம் மிச்சமில்லாமல் ஒழிக்கவும் நேர்ந்ததே!' என்று வருந்துகின்ருள் சீதை யென்க. அழித்திட்ட பொருளை 'வாயிற்போட்டுக்கொண்டான்' என்ற வழக்குப்பற்றி, 'புகழை வாயாலருந்தினேன்' என்கிருள்: **உலக வழக்குநவிற்சியணி.** இனி, 'மானைப்பற்றித்தா' என்றது முதலிய தன்வாய்ச்சொற்களே கேட்டிற்குக் காரணமென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறினளுமாம். பி-ம்:—[1]இருந்தநான், இருந்தயான். [2]பகைத்தது, பகைத்தது. [3]இறுதி. [4]பழியொடும். [5]அந்தோ, ஐயா. (1622)

42. கொல்லெனக் கணவற் [1]காங்கோர் [2]கொடும்பகை கொடுத்தே னெந்தை, கல்லெனத் [3]திரண்ட தோளைப் பாசத்தாற் கட்டக் கண்டேன், இல்லெனச் சிறந்து நின்ற விரண்டுக்கு [4]மின்னல் சூழ்ந்தேன், [5]அல்லனே [6]வெளிய னுயா [7]னெளியத்தே [8]னிறக்க லாதேன்.

(இ-ள்.) (என்னுடைய) கணவனுர்க்கு, கொல்வாயென்று சொல்லி அங்கே [பஞ்சவடியில்] ஒரு கொடிய பகையை (உண்டாக்கி)த் தந்தேன்; (இப்போது இந்த)எனது தந்தையாகிய உமது மலைபோலத்திரண்ட தோள்களைக் கயிற்றினுற்கட்டியிருக்க(வும்,

அதனைவிடுவித்தற்குரிய உபாயத்தைத் தேடாமற்) பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தேன்: அகமென்பதற்குச் சிறப்பு வாய்ந்த (பிறந்தகம் புக்ககம் என்ற) இரண்டுக்கும் துன்பம் விளையுமாறு ஆலோசித்தவளாகேனோ? நான் சாமானியமானவளோ? (இந்நிலையிலும்) உயிரைப்போக்காது வைத்துக்கொண்டுள்ள யான் இரங்கத் தக்கவள்; (எ-று.)

'மாயமானைப்பிடித்துத்தா' என்றுஸ்ரீராமபிரானைக்கேட்டதே அவ்விராமன் என்னைப்பிரிந்து பெருந்துன்பத்திற்கு உள்ளாகக் காரணமானதனால், அச்சொல்லையே 'கொல்லெனக் கணவற்கு ஆங்கோர் கொடும்பகை கொடுத்தேன்' என்று சீதை கூறுகின்றாளுமாம்: பகைவனான இராவணன் கூடுமானால் கொல்வானாதலால, இவ்வாறு கூறியது என்ப: ஆங்கு - அசையுமாம். கணவன் தந்தை ஆகிய இருவர்க்கும் தீமை விளையத் தான் காரணமானதுபற்றி, 'இல்லெனச்சிறந்து நின்ற இரண்டுக்கும் இன்னல் சூழ்ந்தேன்' என்றது. 'அளியத்தேன்' என்று, தன்னிடத்துப் பழிப்பினாற் கூறுகின்றாள்: இது, அளிசெய்யத் தக்கவளல்லளென்ற கருத்தைப் புலப்படுத்தும். 'ஒல்லையிற் சடாயுவேந்த னுயிரினைக்குறைத்தேன் றாய' என்று ஒரு பிரதியில் இரண்டாமடி காண்கிறது: கவிராயர் வீட்டுப் பிரதியில், இது நான்காமடியாகக் காணப்பட, அல்லனோ என்று தொடங்கும் அடி இல்லை யென்பர். பி ம்—[1]ஈங்கு, இங்கு. [2]நெடும். [3]தடந்தோளீத்துப், சிறந்ததிண்டோள். [4]இறுதி. [5]அல்லளோ. [6]எளியளோ. [7]அளியற்றேன். [8]இருக்கலாமோ, அயர்க்கலாமோ, நிற்கலாமோ, நிற்கலாதேன். (1623)

43. இணையறு வேள்வி மேனாளியற்றியீன் றெடுத்த வெந்தை
[1]புணையுறு [2]திரள்தோள் [3]யாத்துப் பூழியிற் [4]புரளக் கண்டேன்
மணவினை முடித்தென் கையை மந்திர [5]மரபிற் றொட்ட
கணவனை [6]யினைய [7]கண்டா லல்லது [8]கழிகின் றேனோ.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில், ஒப்பற்ற யாகத்தைச் செய்து (என்னைப்) பெற்றுவளர்த்த என்தந்தையாகிய சனகராசனது மதப்பம்போலப் பொருந்திய [அடைந்தோர்க்கு ஆதரவாகிய] திரண்ட தோளை (ப் பகைவர்) கட்டியதனால் மண்ணிலே புரளக் கண்ட யான், கலியாணச் சடங்கை (ச் செய்து) முடித்து என்கையைவேத மந்திரத்திற் கூறிய முறைப்படி பிடித்த (என்) கணவனையும் இவ்வாறான செயலை[புழுதியிற் புரளுதலை]க் கண்டாலல்லாமல் (உயிர்) நீங்குவேனோ? (எ-று.)

பகைவர் என் தந்தையின் தோளைப் பிணித்துப் பூமியிற் புரட்டக் கண்டயான், என் கணவனுரையும் பகைவர் இங்ஙனஞ் செய்யக் காணும்படி நேரும்போலிருக்கிறதே! அதற்குள் என் பிராணன் போகக்கூடாதா? என்று இரங்கிக் கூறினள் சீதை யென்க. யாகத்தைச்செய்யஉழுதபோது உழுபடைச்சாலிற் கிடைத்தவளாதலால், அத்தன்மை தொனிக்க, 'இணையறுவேள்வி மேனாளியற்றி

யீன்றெடுத்த 'எந்தை' என்கிறாள். புணையுறு தோள் - தன்னை யடைந்தாரைத் தாங்கவல்ல வலிமையுடைய தோள் என்றவாறு. இனைய = இனையது, பி-ம்:—[1] புணையறு. [2] தடந்தோள். [3] ஆர்த்துப், ஆரப். [4] புரட்டக். [5] விதியால் [6] இன்னல், வினையேன், இனையேன். [7] காண்டலின்றியே. [8] கழிக்கின்றேனே. (1624)

44. [1] அன்னைமீ [2] ரையன் மீரே யாருயிர்த் தங்கை மீரே
என்னையீன் றெடுத்த வெந்தைக் [3] கெய்திய தியாது மொன்று
[4] முன்னநீ ருணர்ந்தி லீரோ வுமக்கும்வே றுற்ற துண்டோ
துன்னரு நெறியின் வந்து தொடர்ந்திலீர் துஞ்சி னீரோ.

(இ - ள்.) தாய்மார்களே! பெரியோர்களே! (என்னுடைய) அரிய உயிர்போன்ற தங்கைமார்களே! என்னைப்பெற்றெடுத்த என் தந்தைக்கு நிகழ்ந்துள்ள நிலையை யாதொன்றும் [சிறிதும்] நீர் மனத்தினல் (நினைந்து) அறிந்தீரில்லையோ? (அன்றி), உங்கட்கும், (இந்த என் தந்தைக்கு நேர்ந்தது போலவே) வேறு நிகழ்ந்த ஆபத்து (ஏதேனும்) உண்டோ? (நீங்கள்), கிட்டி நெருங்குவதற்கு அரிய வழியிலே வந்து தொடர்ந்தீரில்லை; (ஒருகால் நீங்களெல்லோரும்) இறந்துவிட்டீர்களோ? (எ - று.)

அன்னைமீர் என்றது-சனகனது மனைவி முதலியோரை யெனவும், ஐயன்மீர் என்றது-சநகனது தம்பியாகிய குசத்துவசன் புரோகிதராகிய சதாநந்தன் முதலியோரை யெனவும் கொள்ளலாம். 'ஆருயிர்த்தங்கைமீர்' என்றது-பரதன் முதலியோரின் மனைவியரான மாண்டவீமுதலியோரை. உடன் வந்திடாமையால், 'தந்தைக்கு நேர்ந்ததையறியாமலாவது இருக்கவேணும்: அன்றி, தந்தையைப் போலவே பிடியுண்டு கட்டுப்பட்டாவது இருக்கவேணும்: அல்லாக்கால், இறந்தாவது இருக்கவேண்டும்' என்கிறாள். துஞ்சுதல்-மங்கலவழக்கு. முன்னம்-மனம். பி-ம்:—[1] அன்னையே. [2] ஐயன்மீரென். [3] எய்திய துயரமேதும், ஏயதியாதுமொன்றும். [4] முன்னிநீர், உன்னலீர். (1625)

45. [1] மேருவிற் கும்பர்ச் சேர்ந்து விண்ணினை மீக்கொண் டாலும்
நீருடைக் காவன் மூதூ [2] ரெய்தலா நெறியிற் [3] றன்றால்
பேரிடைக் [4] கொண்டா ரேனும் வஞ்சனை புணர்த்தா ரேனும்
ஆருமக் [5] கறையற் பாலா ரனுமனு முளனோ [6] நும்பால்.

(இ - ள்.) மேருவின் மேலிடத்திற்போய் விண்ணுலகத்தைக் கைக்கொண்டாலும், நீரினாற் சூழப்பட்ட அரணைக்கொண்ட பழமையான (இந்த) இலங்காபுரமானது (பிறரால்) அடைதற்கு உரியவழியை யுடையதன்று; (நம் பகைவர், உம்மைச் சேர்ந்தோரின் உயிரைப்) போரிலே கொண்டாராலும் மாயச்செயலைச் செய்தாராலும், உமக்கு (நிகழ்ந்ததைச்) சொல்லக் கூடியவர், யாவருளர்? உம்மிடத்து அநுமானும் இருக்கின்றானோ? (எ-று.)

விண்ணுலகத்தைக்கைக்கொள்வதினும் இலங்கையையெய்தல் அருமையான தென்பது, முன்னிரண்டடிகளின் கருத்து. 'உம்மைச் சேர்ந்தார்க்கு இங்கு எந்தநிலை நேர்ந்தாலும் கடல் கடந்து இங்கு வந்து செய்தியறிந்து மீண்டு நுமக்கு அறிவிப்பாரில்லையே!' என்று சீதை வருந்தியவாறு. அநுமான் உம்மிடம் இருப்பானாயின், அவன் கடல் கடந்து இந்த ஊரையடைந்து இங்கு நிகழுஞ் செய்தியை யறிந்து மீண்டுசொல்ல வல்லவனென் பாள் 'நும்பா லனுமனும் உளனோ?' என்கிறாள். முன்பு அநுமான் தன்னிடத்து இருந்ததனால், ஸ்ரீராமன் அவனை விடுத்து இங்கு இருந்த என் நிலையையறிந்தான்: அதனால், ஸ்ரீராமன் இப்போது வந்துள்ளான்: அப்படிச் சனகனுக்கு நேரிட்டுள்ள விபத்தை யறிவித்தற்கு அநுமானைப்போன்ற ஒருத்தர் இல்லாமையால் தான் நீங்கள் செய்தியையே யறியமுடியாது வராமலிருக்கின் றீரோ? எனக்கருத்து விவரித்துக்காண்க. பி - ம்:—[1]மேருவின். [2]எய்துவர். [3]அன்றே. [4]கண்டால். [5]உரைக்கற், அறியற். [6]உம் பால். (1626)

46\. சரதமற் றிவனைத் தந்தார் தவம் [1]புரிந் தாற்றல் [2]தாழ்ந்த
பரதனைக் கொணர்தற் கேது மையுற வில்லைப் பன்னாள்
வரதனும் வாழ்வா னல்லன் தம்பியு [3]மனையன் வாழான்
விரதமுற் றறத்தி னின்றார்க் கிவைகொலாம் விளைவ மென்மேல்.

(இ - ள்.) இந்தச்சனகராசனை (ப்பற்றிப் பிடித்துக்கட்டி)க் கொணர்ந்த பகைவர், தவம்புரிந்து உடல்வலிமை குறைந்த பரத னைப் பற்றிக் கொண்டு வருதற்கு எதுவும் [சிறிதும்] சந்தேகம் இல்லை; நிச்சயம்: (பரதன் பகைவர் கைப்பட்டபின்பு, வேண்டு வார்) வேண்டியதை யெல்லாம் கொடுக்கவல்லவனான ஸ்ரீராமனும், —பலகாலம் (உயிருடன்) வாழ்பவனாக இரான்: (அவனுடைய) தம்பியும் [இலட்சுமணனும்], (அவ்விராமனையே) போன்றவனாய் உயிர் வாழமாட்டான்; விரதத்தை மேற்கொண்டு தரும வழியிலே யூன்றியிருப்பார்க்கு, மேல் மேல் விளையத்தக்கவை இவையேதாம்!

சனகனைப் பற்றிக்கொணர்ந்த பகைவர்க்குப் பரதனை இவ் வாறுபற்றிக் கொணர்தல் முதலியன செய்தலும் எளியதே. பரத னுக்கு ஆபத்து நேர்வதை யுணரின், இராமனும் மற்றைத் தம்பி மாரும் உயிர் வாழாரென்பது, திண்ணம். நன்னெறி மேற்கொண் டார் இவ்வாறு தீமையுறுதல் தக்கதோ? என்று புலம்பிக் கூறு கின்றனள் சீதை யென்க. தம்பியென்றது - சத்துருக்கனனையும் உணர்த்தும். விரதம் முற்று அறம் என்று பிரித்து - விரதமிருந்து முடிக்கப் டுகின்ற அறம் எனினுமாம். பி - ம:—[1]புரி. [2]சான்ற. [3]அனையவாழ்வான், அனையன்வாழா. (1627)

47\. அடைத்தது கடலை மேல்வந் [1]தடைந்தது [2]மிதிலை யாவி,
துடைத்தது பகையைச் சேனை யெனச்சிலர் சொல்லச் சொல்லப்,
படைத்ததோ ருவகை தன்னை வேறொரு வினயம் பண்ணி, உடை
த்தது விதியே யென்றென் [3]றுளைந்தன [4]ளுணர்வு [5]சோர் வாள்.

(இ-ள்.) '(வானர) சேனையானது, சமுத்திரத்தை யணைகட்டித் தடுத்தது; (இலங்காபுரத்தின்) மதிலை எதிர்த்துவந்து சேர்ந்தது; பகைவரை உயிரைப் போக்கிற்று' என்று சிலர் சொல்லுந்தோறும், (கேட்டு, யான்) அடைந்ததாகிய ஒப்பற்றமகிழ்ச்சியை, (என்) ஊழ்வினையே வேறொரு வஞ்சகத் தொழிலைச் செய்து போக்கிற்றென்றுபன்முறைகூறி வருந்தினவளாய், (சீதை) அறிவு ஒழிபவளானாள் [மூர்ச்சித்தாள்]: (எ - று.)—பி-ம்:—[1]அடர்த்தது. [2]பதியை. [3]உரைத்தனள், உயிர்த்தனள், உளைத்தனள். [4]உரையுங். [5]தீர்ந்தாள், தீர்வாள். (1628)

48.—'இப்போது வேண்டிக்கொண்டால், சீதை வசமாவாள்' எனக் கருதி இராவணன் கூறத் தொடங்குதல்.

ஏங்குவா ளினைய [1]பன்ன விமையவ [2]ரேற்ற மெல்லாம்
வாங்குவா ளரக்க னுற்ற மனமகிழ்ந் தினிதி னோக்கித்
தாங்குவா ளல்லள் துன்ப [3]மிவனையுந் தாங்கித் தானும்
[4]ஓங்குவா ளென்ன வுன்னி யினையன [5]வுரைக்க லுற்றான்.

(இ - ள்.) (துன்பத்தினால்) இரங்குபவளாய்(ச் சீதை) இவ்வாறான வார்த்தைகளைக் கூற, தேவர்களுடைய மேன்மையை யெல்லாம் வாங்கிய வாட்படையையுடைய இராவணன்,—மிகவும் மனமகிழ்ந்து, இனிமையாக [காதலோடு] பார்த்து, '(இந்தச்சீதை), துன்பம் தாங்குவாள் அல்லள்; (ஆகையால், இப்போது நாம் இவள் மனமுவக்கும்படி பேசினால்), இந்தச் சனகனையும் பாதுகாத்துத் தானும் துன்பம்நீங்கி மேம்பட்டிருப்பாள் [எனக்கு இணங்குவாள்] என்று நினைத்து, இவ்வாறான வார்த்தைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினான்; (எ-று.)—அவற்றை மேல் ஆறுகவிகளிற் காண்க.

"அடியனேனுமடைக்கல மமுதின் வந்தீர்" என்று, சீதையை மிக்க மரியாதையுடனே உயர்வுப்பன்மையாக உயர்த்திக் கூறிய இராவணன், இப்போது சோர்ந்திட்டாளென்றுகருதி ஒருமையாகவும் ஆசையுண்டாகவும் பேசுகின்றானென்பது கருதத்தக்கது. வாள்-இராவணன் கைலாயமலையின் கீழ் அகப்பட்டு நசுக்குண்டு சாமகானத்தினாற் சிவபிரானைத் தோத்தரித்தபோது மனமுவந்த அப்பிரானது அருளினாற்பெற்றது: சந்திரஹாஸ மெனப்படும். பி-ம்:—[1]பன்னி. [2]மாற்றம், மற்ற. [3]என்னையும், இவளையும். [4]ஓங்குவான். [5]உணர்த்தல். (1629)

49.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்-ஒரு தொடர்: இராவணன் மீண்டும சீதையை இணங்குமாறு வேண்டுதலைத் தெரிவிக்கும்.

காரிகை நின்னை யெய்துங் காதலாற் கருத [1]லாகாப்
பேரிட ரியற்ற லுற்றேன் பிழை[2]யிது பொறுத்தி [3]யின்னும்

**வேரற மிதிலை யோரை விளிகிலேன் விளிந்த போதும்
ஆருயி ரிவனை யுண்ணே னஞ்சலை யன்ன மன்னாய்.**

(இ-ள்.) அழகிய பெண்ணே! (நடையால்) அன்னப்பறவை போன்றவளே! உன்னைப் பெறவேணுமென்ற விருப்பினால் நினைத்தற்குங் கூடாத [மிகக்கொடிய] பெரியதுன்பத்தைச் செய்யத் தொடங்கினேன்; இந்த (எனது) குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்வாய்; பின்னும் மிதிலையிலிருப்பவரை வேரோடு அழிந்திடும்படி கொல்வதில்லை; (நான்) சாவதாயிருந்தாலும் இந்தச்சனகனுடைய அருமையான உயிரைக் கொல்வதில்லை, அஞ்சாதே; (எ-று.)

'காதலென்பது அறிவைக்கெடுப்ப தாதலால், 'இன்னது செய்யத்தக்கது, இன்னது செய்யத்தகாதது' என்ற விவேகமில்லாமல் உன் தந்தையைக் கட்டிக் கொணர ஏற்பாடுசெய்திட்டேன்: உன் மனம் நோவுமாறு இத்தொழில் புரிந்தது தவறென்று இப்போது ஏற்படுகின்றது: ஆதலால், இப்பிழையைப் பொறுப்பாய்; மிதிலையில் எவர்க்கும் ஒருதுன்பத்தையும் புரியேன்; இந்தச் சனகனை உயிர் கொள்ளாவிடின் என்னுயிர்போவது நிச்சய மென்று ஏற்பட்டாலும் அப்போதும் நான் இவனுயிரைக் கொல்லேன்: நீ அஞ்சாதே' என்று சீதை மனமுவக்கவேணு மென்ற கருத்தினால் இராவணன் கூறுகின்றனனென்க. விளிகிலேன் = விளிக்கிலேன்: தன்வினை பிறவினைப் பொருளில் வந்தது உயிருண்ணேன் - "உணடற்குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டது போலக்கூறலும் மரபே" என்றதனால் அமைந்தது. பி - ம்:—[1] ஆகப். [2] அது. [3] பின்னை. (1630)

50. இமையவ ருலகே [1]மேதா னிவ்வுல கேழு [1]மேதான், அமைவரும் புவன [2]மூன்றி லென்னுடை [3]யாட்சி யேதான், சமைவுறத் தருவன் [4]மற்றித் தாரணி [5]மன்னற் கின்னல், சுமையுடைக் காம வெந்நோய் துடைத்தியேற் றொழுது வாழ்வேன்.

(இ-ள்.) துன்பத்தை விளைக்கின்றதும் சுமையாகத்தோன்றுகின்றதுமான (என்) காமமாகிய கொடிய நோயைப் போக்குவாயானால்,—(அப்போது), இந்தப்பூமியில் (விதேக நாட்டுக்கு) அரசனாகிய சனகனுக்கு,—தேவருலகம் வேண்டுமானாலுஞ் சரி, ஏழு தீவாகவுள்ள இந்தப்பூலோகமுழுவதும் வேண்டுமானாலுஞ் சரி, பொருந்திய மூன்று உலகத்திலுமுள்ள என்னுடைய அரசாட்சிச் செல்வம் வேண்டுமானாலுஞ்சரி, சுவாதீனமாகும்படி கொடுப்பேன்; (அன்றியும், உன்னைக் கடவுள் போலத்) தொழுது வாழ்ச்சியுற்றிருப்பேன்;(எ-று.)

நீ மாத்திரம் எனது காமநோயைப் போக்குவாயானால், நான் எதுவேணு மென்றாலும் உனது தந்தையான இந்தச் சனகராசனுக்குத் தருவேன்: அன்றியும் உன்னையும் தொழுதவண்ணம் வாழ்ச்சியுற்றிருப்பே னென்றன னென்க, தொழுது என்பதற்கு -

இந்தச்சனகனைத் தொழுது எனினுமாம். தாரணி - தரணீ யென்ற வடசொல்லின் விகாரம்: பூமியென்பது பொருள்: இனி, தார் அணி - மாலையையணிந்த என்றுமாம். மற்று - வினைமாற்று. பி - ம்:—[1]ஓ. [2]மூன்றும். [3]மாட்சி. [4]பற்றித். [5]மன்னற்கேநான். (1631)

51. இலங்கையூ ரிவனுக் [1]கீந்து வேறிடத் [2]திருந்து வாழ்வேன்
நலங்கிளர் [3]நிதியி ரண்டு நல்குவ னுமத் தெய்வப் [தேள்
பொலங்கிளர் [4]மானந் தானே பொது [5]வறக் [6]கொடுப்பன் புத்
வலங்கிளர் வாளும் வேண்டில் [7]வழங்குவ னி[8]யாது மாற்றேன்.

(இ - ள்.) (நீ) வேண்டுவாயாயின், இலங்கையாகிய நகரை இந்தச் சனகனுக்குக் கொடுத்து, (நான் இந்த நகரத்தைவிட்டு)வேறோரூரிலிருந்து உயிர்வாழ்வேன்; நன்மை மிகுந்த (சங்கநிதி பதுமநிதி என்ற) இரு நிதிகளையும் (இவனுக்குக்) கொடுப்பேன்; பிரசித்தி பெற்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள அழகுவிளங்குகின்ற புஷ்பகவிமானத்தையும் பொதுமைநீங்க [இவனுக்கே உரியதாக]க் கொடுப்பேன்; வெற்றியோடு விளங்குகின்ற தெய்வ வாளையும் கொடுப்பேன்; (கேட்பது) எதனையும், (கொடுக்கமுடியாதென்று) மறுத்துச் சொல்லமாட்டேன்; (எ - று.)

மானம் - விமானம்: முதற்குறை. புத்தேள்வாள் - சிவபிரான் தந்த சந்திரகாசமென்ற வாள். பி - ம்:—[1]ஈந்தேன். [2]இருந்தியானும், இருப்பனீறில். [3]நிதியமூன்றும். [4]வீமானந். [5]உறக். [6]கொடுத்துப். [8]நல்குவன். [7]யாவும். (1632)

52. இந்திரன் [1]கவித்த மௌலி யிமையவ ரிறைஞ்சி யேத்த
மந்திர மரபிற் சூட்டி வானவர் மகளி ரியாரும்
பந்தரி னுரிமை செய்ய யா[2]னிவன் பணியி னிற்பன்
சுந்தரப் பவள [3]வாயா [4]லொருமொழி சிறிது [5]சொல்லின்.

(இ - ள்.) (சீதையே!) அழகிய பவழம்போன்ற (உனது) வாயினால் ஒருபேச்சைச் சிறிதே சொல்வாயானால், (பிறகு), யான்,— தேவேந்திரன் (தலையின்மீது) சூடியுள்ள கிரீடத்தைத் தேவர்கள் வந்து வணங்கித் துதிக்கும்படி வேதமந்திரத்தோடு (முன்னோரணிந்த) முறைப்படியே (இந்தச் சனகனுக்கு) அணிவித்து, தேவமகளிரெல்லாம் பந்தல்போல(க் கவிந்துகொண்டு) உரிய பணிகளைச் செய்து நிற்க, இவன் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நிற்பேன்;

தேவேந்திரபட்டத்தையே இவனுக்குக் கட்டவேண்டுமென்றாலும் அவ்வாறே செய்வேனென்கின்றான், இராவணனென்க. நீ பூர்ணசம்மதமுங்காட்ட வேண்டுவதில்லை யென்பான் 'ஒருமொழி சிறிது சொல்லின்' என்கிறான். பி-ம்:—[1]கவிக்க. [2]அவன். [3]வாயாய, வாயீர், வாயோர். [4]அருள். [5]சொல்லீர். (1633)

53. எந்தைதன் தந்தை தாதை யிவ்வுல [1]கீன்ற முன்னோன்
[2]வந்திவன் தானே [3]வேட்ட வரமெலாய [4]வழங்கும் [5]மற்றை
[6]அந்தக னடியார் செய்கை யாற்றுமா லமிழ்தின் வந்த
செந்திரு நீ[7]ரல் லீரே லவளுமவந் தேவல் செய்யும்.

(இ-ள்.) (நீர் என்வேண்டுகோட்கு இணங்குவீராஞற் பின்பு),—எனது தந்தையான விச்சிரவ முனிவனது தந்தையாகிய புலஸ்திய மகரிஷியின் தகப்பனும் இவ்வுலகங்களையெல்லாம் படைத்த பழமையானவனுமான அந்தப்பிரமன் தானேவந்து இந்தச் சனகன் வேண்டிய வரங்களெல்லாவற்றையும் கொடுப்பான்; மற்றும் (கொல்லுங் கடவுளாகிய) யமன் அடிமைப்பட்டவர் செய்யுங் குற்றேவல்களைச் செய்வான்; (பாற்கடல் கடைந்த காலத்தில்) அமிருதத்தோடு தோன்றிய அழகிய திருமகளாக நீர் இராமற் போனுல், அந்தத்திருமகளும் (உம்மருகே) வந்து (உமக்குக்) குற்றேவல் புரிவாள்; (எ-று.)

தன் விருப்பிற்குச் சீதை யிணங்கிஞற் பின்னும் பெறக்கூடியவை இவையெனப் பேசுகின்ருன், இராவணன். இலக்குமியே சீதையாய் வந்திருக்கின்ருள் என்று சொல்லக் கேட்டிருத்தலாலும், அந்தப்பேச்சில் பூர்ணநம்பிக்கை இல்லாமையாலும், 'அமிழ்தின் வந்த செந்திரு நீரல்லீரேல்' என்றது. பி-ம்:—[1]ஈன்ருனென்முன். [2]வந்திவண். [3]கேட்ட, விட்ட. [4]வழங்கி. [5]ஆற்ருல், ஆற்ருன். [6]அந்தமில்...ஆற்றுவேன். [7]இலீர். (1634)

54. தேவரே [1]முதலா மற்றைத் [2]திண்டிறல் நாகர் மண்ணோர்
[3]யாவரும் வந்து [4]நுந்தை யடிதொழு தேவல் [5]செய்வார்
பாவைநீ [6]யிவனின வந்த பயன் [7]பழு தாவ தன்ருல்
மூவுல காளுஞ் செல்வங் [8]கொடுத்து முடித்தி யென்ருன்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் முதலாக மற்றுமுள்ள மிக்க வலிமை பெற்ற பாதாளலோகவாசிகளும் மண்ணுலகத்தவரும் எல்லோரும் வந்து உன் தந்தையாகிய சனகனது பாதங்களை வணங்கி ஏவிய தொழிலைச் செய்வார்கள்; சித்திரப்பதுமை போன்றவளே! நீ இந்தச் சனகராசனிடத்தினின்று பிறந்ததனுற் பெறலாகும் நன்மை பழுதுபடாது; மூவுலகத்தையும் ஆளுகின்ற செல்வத்தை (இந்தச் சனகனுக்குக்) கொடுத்து (நீ இவனுக்கு மகளாகத் தோன்றிய) அந்தப் பயனை முடிப்பாய் என்று கூறி முடித்தான், (இராவணன்); (எ - று.)

'தன்னைப் பெற்றதனுல்தான் சனகராசனுக்குப் பகைவர் கையில் பிணிப்புண்ணுதல் நேர்ந்தது' என்று சீதைகருதியுள்ளாளாதலால், 'நீ இவனின் வந்த பயன் பழுது ஆவதன்று' என்கிருன். 'அது' என்பது-எனது அந்த வேண்டுகோளை யென்று உரைப்பாருமுளர். பி-ம்:—[1]முதலினோர்கள். [2]சிறியநாளிறுதியானோர், செறு

நரிற்சிறுகியானோர், சிறுநரரிறுதியானோர், அறிஞருஞ் சீரியோர்கள். [3]ஏவரும். [4]உன்றந்தை. [5]செய்யப். [6]இதனில். [7]பழுதாகா வண்ணம். [8]கொடுத்தனன், கொடுத்திது. (1635)

55.—இதுமுதல் ஐந்து கவிகள் - அதுகேட்ட சீதை சினத்தோடு கூறுவனவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

இத்திருப் பெறுகிற் பானு மிந்திர னிலங்கை நுங்கள்
பொய்த்திரு [1]பெறுகிற் பானும் வீடணன் புலவர் கோமான்
கைத்திருச் சரங்க ளுன்றன் [2]மார்பிடைக் கலக்கற் பால
மைத்திரு நிறத்தான் தாளென் தலைமிசை வைக்கற் பால.

(இ-ள்.) (நீ என் தந்தைக்குத்) தரப்போவதாகச் சொல்லுகின்ற இந்த (த் திரிலோகத்துக்குத் தலைவனாயிருக்கை யென்ற) செல்வத்தைப் பெறப்போகிறவனும், இந்திரனேயாவான்; (என் தந்தைக்குத் தர எண்ணிய)இலங்கையோடுகூடிய பொய்ம்மையைக் கொண்டுள்ள உங்களது செல்வத்தை அடையப்போகுபவனும், விபீடணனேயாவன்; உன்னுடையமார்பிலே சேர்தற்கு உரியன, தேவர்கட்கெல்லாந் தலைவனாகிய திருமாலின் அமிசமான ஸ்ரீராமனுடைய கையிலுள்ள அழகிய அம்புகள்;(அப்பிரானுடைய தேவியல்லள்): என் சிரசின்மீது வைத்தற்கு உரியவை அஞ்சனம்போன்ற அழகிய நிறத்தையுடையவனான அந்த இராமபிரானது திருவடிகள்; (நான் விரும்புவது இலக்குமி தேவியின் ஏவலை யன்று); (எ-று.)

'தன் வசப்படுத்துதற்காகவே இராவணன் மாயையால் இவ்வாறு புரிவித்திருக்கவேண்டும்' என்ற கருத்துத்தோன்றப் பெற்று, சீதை, மனத்தில் தைரியங்கொண்டு கூறலாயினளென்க. நீ இராமசரத்தாலிறக்க, இவ்விலங்கையை விபீடணனும் திரிலோகாதிபத்தியத்தைத் தேவேந்திரனும் பெறுவர்: நான் ஸ்ரீராமபிரானது திருவடித் தாமரைகளை முடியிற்சூடி அடிமை புரிவேனென்றவாறு. புலவர் கோமான் என்பதை விபீடணனுக்கு ஏற்றி 'மைத்திரு நிறத்தான்' என்பதை மத்திமதீபமாக்கி 'மைத்திரு நிறத்தான் கை' 'மைத்திருநிறத்தான்தாள்' என உரைத்தல் ஏற்கும். "முழுதுணர் புலவனே" என்று இலங்கைக் கேள்விப் படலத்து விபீடணனைக் கூறியது, இங்குக் காணத்தக்கது. பி-ம்:—[1]புணர்கிற்பானும். [2]மார்பினில், மார்பொடுங். (1636)

56. **நகுவன நின்னோ [1]டைய னுயக னுமை வாளி**
புகுவன [2]போழ்ந்துன் மார்பிற நிறந்தன புண்க ளெல்லாம்
[3]தகுவன வினிய சொல்லத் தக்கன சாப நாணின்
உகுவன மலைக [4]ளெஞ்சப் [5]பிறப்பன [6]வொலிக ளம்மா.

(இ-ள்.) (பகைவர்க்கு) அச்சம்விளைக்கத்தக்கனவான (எனது) தலைவனுடைய சிறந்த அம்புகள், உன்னோடு சிரிப்பனவாய்ப்

பிளந்து கொண்டு உன்னுடைய மார்பிலே புகுந்து புண்களை யெல்லாம் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாறு உண்டாக்கித் தகுதியை யுடையனவான நன்மை தரக்கூடியவற்றைச்சொல்லுதற்குத் தகுவனவாகும்; (கீழே) விழுவனவான மலைகளும் பின்வாங்கும்படி (அப்பெருமானுடைய) வில் நாணியிலிருந்து ஒலிகள் பிறக்கப் போகின்றனவாகும்; (எ - று.)—அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்; அம்புகளையும் நாணொலியையும் பற்றி வியந்து கூறியவாறு.

என் தலைவனாகிய இராமபிரானுடைய அம்புகள் உன் மார்பைத் துளைத்துப் புண்ணாக்கும்போதுதான் 'நாம் செய்தது தவறான செயல்' என்ற நற்புத்தி உனக்குத் தோன்றுமேயன்றி, அதற்கு முன் உனக்கு நல்லறிவுதோன்றாதென்பது, முதல் மூன்றடிகளின்கருத்து. வில்நாணியைத் தெறிக்கும் போது மலை வீழ்ந்தாற்போன்ற பேரொலி தோன்றுமென்பது, ஈற்றடியிற் கூறிய பொருள். நாமவாளி-தன்பெயர் [ராம என்ற பெயர்] பொறித்துள்ள அம்பு எனினுமாம். இனிய-பயனால் இனியன. பி-ம்:— [1]ஐயநாயகன். [2]போழ்ந்தபோதுன் மார்பினிற்றீர்ந்தபுண்கள், போழ்ந்துன் மார்பிற் புரிவனபுண்களெல்லாம். [3]தகுவனவினைய. [4]என்னப். [5]பிளப்பன. [6]ஒளிகள். (1637)

57\. சொல்லுவ மதுர மாற்றந் துண்டத்தா [1]லுண்டுன் கண்ணைக்
கல்லுவ காகம் வந்து கலப்பன கமலக் கண்ணன்
வில்லுமிழ் [2]பகழி [3]பின்னர் [4]விலங்கெழி லலங்கன் மார்பம்
புல்லுவ களிப்புக் [5]கூர்ந்து புலவுநா றலகை [6]யெல்லாம்.

(இ-ள்.) புண்டரீகாட்சனான ஸ்ரீராமனுடைய வில்லினின்று வெளிப்பட்டபாணங்கள், (உன்னுடைய)எழில் விளங்குகின்ற மாலையைத்தரித்த மார்பிலே வந்து கூடப்போகின்றன; காகங்கள்,—இனிய பேச்சுக்களைச் சொல்லுவனவாய் உன்னுடைய கண்களை மூக்கினாற் கொத்தித் தோண்டிப் புசிக்கப் போகின்றன; பின்னர்ப் புலால்நாற்றம் வீசுகின்ற பேய்கள் யாவும் மகிழ்ச்சிமிகுந்து உன் மார்பைத் தழுவப்போகின்றன; (எ - று.)

நான் காதல்கொண்டு இம்மொழிகள் கூறியவண்ணம் உன்னைத்தழுவுவேனென்று கருதாதே: நீ செய்த தீச்செயலின் பயனாகக் காக்கையும் பேயும் உன்னைக் கிட்டிப் பிடுங்கித்தின்னு மென்றவாறு. பிணத்தைப் பிடுங்கித்தின்டன வாதலால், அலகை புலவு நாறுவனவாயின. காகம் கர்ணகடூரமாகக் கத்துவனவற்றைப் பிறகுறிப்புவகையால் 'சொல்லுவ மதுரமாற்றம்' என்கிறாள். விலங்குதல் - விளங்குதல். இனி, குறுக்காகப்பரந்திருத்தலை யுடைய மார்பு எனினுமாம். துண்டம் - வடசொல். புல்லப் போகின்ற அலகையின் கருத்தால் 'விலங்கெழிலலங்கன் மார்பம்' என்றது; இத்தொடர்-மத்திமதீபம். இனி கலப்பன என்பதைக் குன்றிய வினையாகக் கொண்டு, 'உன்னோடு' எனவருவித்து, உன்னோடு கலப்பன என்று உரைத்தாருமுளர். உண்டு கல்லுவ என்பது கல்லி யுண்பன என விகுதி பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது: இனி,

அங்ஙனன்றி, துண்டத்தால் (உன் தசையைக் கொத்திப்) புசித்து உன்கண்களைத் தோண்டப் போகின்றன எனினுமாம். 'கலப்பன கமலக்கண்ணன் பகழி' என்பது அநுவாதம். 'புல்லுவ' என்பது, அலகையெல்லாம் என்பதற்குப் பயனிலையாய் நின்றது. பி-ம்:—[1]கொத்திக், உண்டே, உண்டு, உன்றன். [2]கணைகள். [3]வந்துன், உன்றன். [4]விலங்கலின். [5]கூர்வ, கூரப், சாலப், கூர்ந்த. [6]போலாம். ()

58. [1]விரும்பிநான் கேட்ப துண்டால் [2]நின்னுழை [3]வார்த்தை வீரன், [4]இரும்பியல் வயிர வாளி யிடறிட வெயிற்றுப் பேழ்வாய்ப், [5]பெரும்பியல் தலைகள் [6]சிந்திப் [7]பிழைப்பிலை முடிந்தா யென்ன, அரும்பியல் [8]துளவப் பைந்தா ரனுமன்வந் [9]தழைத்த வந்நாள்.

(இ-ள்.) 'ஸ்ரீராமனுடைய இரும்பின் தன்மையைக் கொண்ட உறுதியான அம்புகள் தள்ளுவதனால், கோரப்பற்களைக் கொண்ட பிளந்த வாயோடு கூடிய பெருத்த கழுத்திலே பொட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற (உன்) தலைகள் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டு, பிழைத்தலென்பது இல்லாதவாறு உயிர் நீங்கியே விட்டாய்' என்று (நீ இறந்த செய்தியைச் சொல்லித் தனது) அருமையான கழுத்திலே யணிந்த பசிய துளவமாலையை யுடைய அனுமான் (வந்து இராமபிரானிடத்து) அழைத்துச் செல்லப்போகின்ற அந்த நாளிலே உன்னைப் பற்றிய அவ்வார்த்தையை யான் விரும்பிக் கேட்கப் போவது உண்டு; (எ-று.)—ஆல்-தேற்றம்: அசையுமாம்.

நீ இப்போது கூறும்வார்த்தை யான் விரும்பிக்கேட்டற்கு உரிய தன்றென்பது, குறிப்பு. தலைவர்க்கு உரிய மாலையை அடியவர் சூடுதல் மரபு ஆதலால், 'அரும்பியல் துளவப் பைந்தார் அனுமன்' என்றாள். அரும்பு இயல் எனப்பிரித்து-அரும்பும் தன்மையுள்ள எனினுமாம். பி-ம்:—[1]விரும்பிய. [2]உன்னுடை. [3]விரும்பி. [4]இரும்பயில், இரும்பிகல், இரும்பையல். [5]பெரும்பெயர்த், பெரும்புயத். [6]சிந்த. [7]பிழைப்பில. தரளப், [8]ஆரப், சரளப். [9]அளிக்க, அளிக்கும். (1639)

59. புன்[1] மக கேட்டி கேட்டற் [2]கினியன புகுந்த போரின்
உன்மக னுயிரை [3]யெம்மோய் சுமித்திரை [4]யுய்ய வீன்ற
நன்மகன் வாளி நக்க [5]நாயவ னுடலை [6]நக்க
என்மக னிறந்தா [7]னென்ன நீயெடுத் தரற்ற லென்றாள்.

(இ-ள்.) அற்பனை சிறியோனே! (பின்னும் யான்) கேட்பதற்கு இனிமையானவற்றைக் கேட்பாய்: (அவை, இப்போது) நேர்பட்டுள்ள யுத்தத்திலே உனது புத்திரனுடைய பிராணனை எமது தாயான சுமித்திராதேவி (உலகோர்) நல்வாழ்வை யடையும்படி பெற்ற நற்குணமுள்ள மகனான இலக்குமணனுடைய அம்புகள் தீண்டி யொழித்தலினால் அவனுடலை நாய் நக்குகையில், 'என் புத்

திரன் [இந்திரசித்து] இறந்துபட்டானே!' என்று சொல்லிக் குர லெடுத்து நீ புலம்புதலேயாம்' என்று கூறி முடித்தாள், (அந்தச் சீதை; (எ - று.)

மகாபதிவிரதையாகிய சீதை, பதியினிடத்துப் பக்தியினால், இராவணனிடம் மனத்தைரியத்தோடு இங்குக் கூறியவை, மிகவும் பாராட்டற்பாலன; கேட்டற்கு இனியன, நீ யரற்றல் என முடியும். தன் கணவனுக்குத் தாய் கணவனுக்கு இளையதாய் என்ற இவர்களை, மருகி 'தாய்' என்று கூறுதல், இப்போதும் வழக்கி லுள்ளது. பி-ம்:—[1] மகன். [2] உரியது, உரியன. [3] எம்மை. [4] என்ன. [5] நரியவனுடலம், நாய்களவ்வுடலை. [6] உண்ண. [7] என்றீதெடுத் தெடுத்தரற்றல், என்னநீயெடுத்தழைப்பது. (1640)

60.—இராவணன் சினந்து சீதையினிடம் விரைந்து செல்ல, மகோதரன் தடுத்தல்.

வெய்யவ [1]னனைய கேளா வெயிலுக விழித்து வீரக்
கைபல பிசைந்து பேழ்வா [2]யெயிறுபுக் கழுந்தக் கவ்வித்
தையன்மே லோட லோடு மகோதரன் [3]தடுத்தா னின்ற
மொய்கழற் றாதை வேண்ட விசையுநீ முனிய லென்றான்.

(இ-ள்.) கொடியவனான இராவணன் அவ்வாறான வார்த்தைகளைக் கேட்டு வெம்மையான நெருப்புப்பொறி வெளிப்பட (க் கண்களை) மலரத்திறந்துபார்த்து, வீரத்தையுடைய (தனது) இருபது கைகளையும் பிசைந்துகொண்டும் பிளவுபட்ட வாயிலேயுள்ள பற்கள் போய் நன்கு அழுந்தும்படி (உதட்டைக்)கடித்துக்கொண்டும் (கொல்லுதல் குறித்துச்) சீதையின்மீது விரைந்துசென்றவளவில்,—மகோதரன் (இராவணன் செல்வதைத்) தடுத்து,—'நெருங்கிய வீரக்கழலை யணிந்த (கட்டுண்ட) ஈன்றவனான இந்தச் சனகன் வேண்டிக்கொண்டானானால் (பிறகு இவள் உனது வேண்டு கோட்கு) இணங்குவாள்; (ஆகையால்) நீ (இவள்மீது) கோபிக்க வேண்டா' என்று கூறினான்; (எ-று.)

சீதை கூறிய சொற்கள் சினத்தை மிகவும் மூள்வித்தலால், இராவணன் இவளைக் கொன்றுவிடுவோமா என்ற கருத்தோடு சீதையின்மேற் செல்லலானா னென்னலாம். வாய் எயிறு புக் கழுந்தக்கவ்வுதல் சீற்றத்தின் செயல். பி-ம்:—[1] இனைய. [2] எயிறுற. [3] தடுத்துத்தான்றன், தடுத்தானின்ற. (1641)

61.—இராவணன் தன்னாசனத்திருக்க, மாயாசனகன் சீதையைநோக்கிக் கூறத் தொடங்குதல்.

[1]என்றவன் [2]விலக்க [3]மீண்டா னாசனத் திருக்க வாவி
பொன்றின னாகு மென்னத் [4]தரையிடைக் கிடந்த பொய்யோன்
இன்றிது [5]நேரா யென்னி [6]னென்னை [7]யென் குலத்தி னோடுங்
கொன்றனை யாதி யென்னா வினையன கூற லுற்றான்.

(இ-ள்.) என்று சொல்லி அந்தமகோதரன் தடுக்க, மீண்டவனான இராவணன் (தன்னுடைய) ஆசனத்திலே தங்கியிருக்க, '(இவன்) உயிர் இறந்துவிட்டான்போலும்' என்று கருதுமாறு தரையிலே (கட்டுண்டு வீழ்ந்து) கிடந்த மாயாசனகன், 'இப்போது இந்த (இராவணனுடைய) வேண்டுகோட்கு இசையாமற் போவாயானால் என்குலத்தோடும் (நீ) என்னைக் கொன்றுயாவாய்' என்று சொல்லி இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினான்; (எ-று.)—அதனை, மேலிரண்டு கவிகளிற் காண்க.

நீ இவன் வேண்டுகோட்கு இசைந்தாயானால் என்னையும் மிதிலையாரையும் விட்டிடுவதாகவும் இல்லாவிடின் யாவரையும் கொல்வதாகவும் இவ்விராவணன் உறுதிகொண்டுள்ளானாதலால், உன் இசைவின்மையே நாங்கள் அழிவதற்குக் காரணமென்கின்றான், மாயாசனகனென்க. பி - ம்:—[1]அன்றவன். [2]தகைப்ப. [3]மீண்டாண்டு. [4]தரைமிசைக். [5]தீராய். [6]அன்னே. [7]உன். (1642)

62.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்: இராவணன் கொள்கைக்கு இணங்குமாறு மாயாசனகன் சீதையினிடம் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

பூவின்மே லிருந்த தெய்வத் தையலும் [1]பொதுமை யுற்றுள்
பாவியான் பயந்த நங்கை நின்பொருட் டாகப் பட்டேன்
ஆவிபோ [2]யழிதல் [3]நன்றே வமரர்க்கு [4]மரச னுவான்
தேவியா [5]யிருத்தல் [6]தீதோ சிறையிடைத் [7]தேம்பு கின்றாய்.

(இ - ள்.) மலர்மேல் வசிப்பவளான தெய்வத்தன்மையுள்ள பெண்ணாகிய இலட்சுமியும் (பலர்க்குப்) பொதுவாதலைப் பொருந்தியுள்ளாள்; பாவீ! யான்பெற்ற பெண்ணே! (நீ இணங்காமையால்) உனக்காகச் சிறைப்பட்டேன்: (இனியும் இணங்காயானால் நான் கொல்லப்பட என்னுயிர் போய்விடும்: அங்ஙன் நான்) உயிர்போய் அழிந்துவிடுதல் நல்லதோ? சிறையிலே யகப்பட்டு வருந்துபவளே? (நீ இச்சிறையினின்று நீங்கித்) தேவர்கட்குத்தலைவனாகவிருக்கின்ற இராவணனுக்கு மனைவியாயிருத்தல் தீதாகுமோ?

'நீ இணங்குவதில் இரண்டு நன்மையுள்ளன: என்னுயிர் தப்புதலென்பது ஒன்று: உன் சிறைத்துன்பம் நீங்கித் தேவர்க்கரசனது தேவியாகை என்பது மற்றொன்று: இவ்வாறு, பெற்ற தந்தையும் நீயும் துயர்நீங்கி இனிது இருக்கலாயிருக்க, இருவரும் துன்பத்திற்கு உள்ளாகுமாறு பிடிவாதம் கொள்கின்றாயே; இது என்ன பேதைமை! இப்பேதைமையை விட்டிடு' என்று கூறியவாறு. 'ஒருவர்க்கு உரிய மனைவி மற்றொருவனைச் சேர்தல் கூடுமோ?' என்ற ஐயத்தைப் போக்குவதற்காக, 'பூவின்மேலிருந்த தெய்வத்தையலும் பொதுமை யுற்றுள்' என்கிறான்: ஐசுவரியத்தின் அதிதேவதையான இலக்குமி திருமாலுக்கு மாத்திரமன்றிச் செல்வரானவர் யாவர்க்கும் உரியளென்பதுபற்றி, இவ்வாறு

கூறியது. (உன்னுடைய) ஆவிபோயழிவது நல்லதோ? என்றலு மொன்று. பட்டேன்-காலவழுவமைதியெனக்கொண்டு, விரைவில் இறந்திடுவே னென்றலுமாம். பி-ம்:—[1]புதுமை. [2]அழிகை, அழிய. [3]நன்றே. [4]அரசனுனன், அரசாவான்றன். [5]இருக்கை. [6]தீதே. [7]தேம்புகின்றீர். (1643)

63 என்னை [1]யென் குலத்தி னேடு மின்னுயிர் தாங்கி [2]யீண்டு
நன்னெடுஞ் செல்வந் [3]துய்ப்பே [4]னுக்கினை [5]நல்கி நாளும்
உன்னைவெஞ் சிறையி னீக்கி [6]யின்பத்து ளுய்ப்பா யென்னுப்
பொன்னடி [7]மருங்கு வீழ்ந்தா [8]னுயிருகப் பொருமு கின்றான்.

(இ-ள்.) உயிர்போய்விடுமோ என்னுமாறு புலம்புகின்றவ னுன அந்த மாயாசனகன்,—'கருணைபுரிந்து, என்னை என் குலத்தி னேடும் இனிய உயிரைத் தாங்கி, இவ்வுலகத்தில் நெடுநாள் நிற்கக் கூடிய சிறந்த செல்வத்தை யனுபவிப்பவனுகச் செய்து, உன்னை யும் கொடிய சிறையினின்றும் நீங்கச்செய்து எப்போதும் மகிழ்ச்சி யிலே உய்ப்பாய்' என்று கூறியவண்ணம் (சீதையின்) அழகிய பாதங்களிடத்தில் வீழ்ந்து வேண்டினுன்; (எ - று.)

எனக்கும் உனக்கும் நன்மையுண்டாகுமாறு இராவணன் கருத்துக்கு இசைவாயென்று சீதையின் பாதங்களில் மாயா சனகன் வீழ்ந்து வேண்டுகின்றன னென்க. உயிர் உக-பெருமூச்சு வெளிப்படஎன்பாரு முளர். இச்செய்யுள் சில பிரதிகளிலில்லை. [8]உருமுகப்பொருமுகின்றான் என்ற பாடம், பிராசமென்னுஞ் சொல்லணிக்கு ஏற்கும். பி-ம்:—[1]உன், உம். [2]யாண்டும். [3]துய்ப் பான். [4]ஆக்கியே, ஒக்கினை. [5]நல்கில். [6]ஓகைதந்தளிப்பாய், இன்பத்தோடளிப்பாய். [7]அருகு. [8]உயிருக்கே. (1644)

64.—சீதை மாயமென்று கருதிச்சினந்து மீண்டும் கூறத்தொடங்குதல்.

அவ்வுரை கேட்ட நங்கை செவிகளை யமையப் [1]பொத்தி
வெவ்வுயிர்த் தாவி [2]தள்ளி வீங்கினள் வெகுளி [3]பொங்கி
இவ்வுரை யெந்தை கூரு னின்னுயிர் வாழ்க்கை பேணிச்
செவ்வுரை யன்றி தென்னுச் [4]சீறின ளுளையச் செப்பும்.

(இ-ள்.) அந்தப் பேச்சைக்கேட்ட பெண்ணுகிய சீதை,—(தன் காதுகளை அழுந்த(த் தன் கைகளால்) மூடிக்கொண்டு வெம்மை யாகப் பெருமூச்சுவிட்டு(ப் பெருவருத்தத்தினுல்) உயிர்நீங்கி [மூர்ச்சித்து], (பிறகு தெளிந்து) கோபம் மிகக்கிளர்ந்து மேலெழப் பெற்று, 'என் தந்தையானவன், (தன்) இனிய உயிருடன் வாழ் வதையே முக்கியமாகக் கொண்டு இவ்வாறுன வார்த்தையைச் சொல்லான்; இது நேர்மையான வார்த்தை யன்று: [மாயத்தினுல் சனகனுருக் கொண்டு வந்தானுடைய பேச்சாகும்]' என்று கருதி,

சீற்றத்தை வெளிக்காட்டுபவளாய்(ச் சனகனுருக்கொண்டு வந்தவன் மனம்) வருந்தும்படி கூறுபவளானாள்; (எ-று.)—சீதை கூறுவதனை மேல் காண்க.

கேட்கப் பிடியாத வார்த்தையைக் கூறியதனால், சீதை, செவிகளைப்பொத்திக்கொண்டாள். உளைய - இராவணன் மனம்வருந்த எனினுமாம். பி - ம்:—[1]போற்றி. [2]துள்ள, தள்ள. [3]பொங்க. [4]சீறியகிளியிற் கூறும். (1645)

65.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்-ஒருதொடர்: சீதை மாயாசனகனைப்பற்றித் தான் சந்தேகிக்கின்றமை தோன்றக் கண்டித்துக் கூறுவன.

அறங்கெட வழக்கு நீங்க வரசர்த [1]மரபிற் [2]கான்ற
மறங்கெட [3]மெய்ம்மை தேய வசை[4]வர மறைகளோதும்
திறங்கெட வொழுக்கங் குன்றத் தேவரும் பேணத் தக்க
நிறங்கெட வினைய சொன்னாய் [5]சனகன்கொல் [6]நினையி னையா.

(இ - ள்.) தருமம் அழியவும், (தொன்றுதொட்டு நடந்துவந்த) முறைமை ஒழியவும், அரசர்களுடைய வமிசத்துக்குச் சிறந்த வீரத்தன்மை சிதையவும், சத்தியமென்பது குறையவும், பழிப்புப் பொருந்தவும், வேதங்கள் கூறுகின்ற கொள்கையும் தவறவும், நல்லொழுக்கம் குன்றவும், தேவர்களும் விரும்பத்தக்க சிறப்புத் தொலையவும் இவ்வாறான [இழிவான] வார்த்தைகளைச் சொன்னாய்; ஆராயுமிடத்து, ஐயனே! (நீ) சனகனோ? (எ - று.)

கொல்-ஐயம். தோற்றத்தால் சனகன்போலத் தோன்றினும் சனகனாயிருப்பவன், அறக்கேடு முதலியன தோன்றுஞ் சொற்களைக் கூறு ஞதலால், 'சனகன்கொல்' என்கிறுளென்க. பி ம்:—[1]மரபுக்கு, அமைவுக்கு. [2]ஆன. [3]வன்மை, மென்மை. [4]உற. [5]நீகொலாஞ். [6]நீயுமையா, சனகனென்பான். (1646)

66 *வழிகெட வரினுந் [1]தத்தம் வாழ்க்கை [2]தேய்ந் திறினு [3]மார்பம்*
கிழிபட வயில்வேல் வந்து [4]கிழிப்பினுஞ் [5]சான்றோர் கேட்கும்
மொழி[6]கொடு வாழ்வ தல்லான் முறைகெடப் [7]புறநின் றூர்க்கும்
பழிபட [8]வாழ்கிற் பாரும் பார்த்திப ருளரோ பாவம்.

(இ-ள்.) (தம்முடைய) சந்ததியே அழியும்படி நேர்ந்தாலும், தங்கள் தங்களுடைய உயிர்வாழ்க்கைகழிந்துபோவதானாலும், பெரியோர் (காதுகொடுத்துக்) கேட்பதற்கு ஏற்ற புகழ்மொழியைப் பெற்று வாழ்வதல்லாமல், நியாயமுறைநீங்க மறைவிலிருந்து (பலரும்) ஆரவாரித்துத் தூற்றக்கூடிய பழியுண்டாக வாழ்பவரான அரசரும் (உன்னையன்றி) உள்ளார்களோ? பாவம்! (எ - று.)

முன்னர் 'சனகன்கொல்?' என்று அயிர்த்துக் கூறிய சீதை, இனித்தோற்றத்தில் வேறுபாடு சிறிதுந்தோன்றாமை முதலிய

காரணங்களால் சனகனெனவே கொண்டு கூறுகின்றாளென்க. 'எப்படிப்பட்ட ஆபத்து நேர்ந்தாலும் புகழ்பெற வாழாது பழிபட வாழவிரும்புகின்ற அரசர் இல்லை: உனக்கு மாத்திரம் இவ்வாறான தீயபுத்தி தோன்றிற்றே! பாவம்!!' என்கிறாள் சீதை. பாவமென்பது-இரக்கப்பொருளைக் குறித்தது. பி - ம்:— [1] தந்தம். [2] தேய்ந்திடினும். [3] மார்பும். [4] கிடைப்பினும், கிடைக்கினும். [5] ஆன்றோர்கூறும். [6] பட. [7] புரை. [8] வாழுகின்றார், வாழுகின்ற, வாழ்தல்செய்யும். (1647)

67. நீயுநின் கிளையு [1] மற்றிந் நெடுநில [2] வரைப்பு நேரே
மாயினு முறைமை குன்ற [3] வாழ்வனோ வயிரத் திண்டோள்
ஆயிர நாமத் தாழி [4] யரியினுக் கடிமை [5] செய்வேன்
நாயினை [6] நோக்கு வேனோ நாண்துறந் [7] தாவி நச்சி.

(இ - ள்.) நீயும் உன்சுற்றத்தார்களும் பின்னும் இந்த நீண்ட பூமிப்பரப்பிலுள்ளாரும் (என்) கண்ணெதிரில்தானே மாய்ந்தாலும் (நான் ஒழுக்கத்தைக் கைவிடுதலால் அவர்களையெல்லாம் வாழ்விக்கலாமென்றாலும்) ஒழுக்கந்தவறும்படி வாழ விரும்புவேனோ? வயிரம்போலுறுதியான வலிய தோள்களையுடைய ஆயிரந்திரு நாமங்களைக்கொண்ட சக்கராயுதத்தை யேந்திய திருமாலின் அமிசமான ஸ்ரீராமபிரானுக்கு அடிமை செய்பவளாகிய யான், நாண் துறந்து உயிரோடு வாழ்வதை விரும்பி நாய்போன்ற இராவணனைக் கண்ணெடுத்துத்தான் பார்ப்பேனோ? (எ-று.)

என்றைக்கு இருந்தாலும் ஒருநாள் போகவேண்டிய உயிருக்காக அழியாப் பூஷணமான நாணைத் துறத்தல் மடவார்க்கு அழகன்று என்பது, 'நோக்குவேனோ நாண்துறந் தாவி நச்சி' என்றதன் கருத்து. புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமனோடுநோக்குமிடத்து நாய் போன்று கடைப்பட்டவனே இவ்விராவணனென்கின்றாள். 'நாயினை நோக்குவேனோ' என்றதனால், சீதை அந்த இராவணனை எவ்வளவு இழிவாக நினைத்திருக்கிறாளென்பது விளங்கும். இனி, கீழ்ச் சனகனை 'ஐயா' என்று விளித்துக்கூறிய சீதை, அந்தச் சனகன் குணம் மாறியதுபற்றி நாய்போற் கடைப்பட்ட உன்னைக் கண்ணெடுத்தும் பாரேனென்ற பொருளில் 'நாயினை நோக்குவேனோ' என்று கூறியதாகக் கொள்ளினுமாம்: அடுத்த பாடலில் 'நாயினுங் கடைப்பட்டோனே' என்று வருவதுங் காண்க. சீதை ஆறியிருந்தே தன்கற்பை வெளியிடுதலால், இவளது கற்பு, அறக்கற்பு ஆகும். பி-ம்:— [1] மற்ற. [2] வரைப்பின். [3] வாழ்வனே. [4] ஐயனுக்கு: [5] செய்தேன். [6] தீண்டுவேனோ, நச்சுவேனோ. [7] உயிரை. (1648)

68. வரிசிலை யொருவ னல்லான் மைந்தரென் மருங்கு [1] வந்தார், எரியிடை வீழ்ந்த விட்டி [2] லல்லரோ வரசுக் கேற்ற, அரியோடும் [3] வாழ்ந்த பேடை யங்கணத் தழுக்குத் தின்னும், நரியொடும் வாழ்வ துண்டோ நாயினுங் கடைப்பட் டோனே.

(இ-ள்.) நாயைக் காட்டிலும் தாழ்மைப்பட்டவனே! கட்டமைந்த வில்லையுடைய வீரனான இராமனே யல்லாமல் என்னருகே வந்த (வேறு) மைந்தர்கள், விளக்குச்சுடரில்வீழ்ந்திட்டவிட்டிற் பறவைபோல்உயிரொழிவாரன்றோ? (மிருகங்கட்கெல்லாம்) அரசு ஆகுந் தன்மைக்கு ஏற்ற ஆண்சிங்கத்துடனே வாழ்ந்திருந்த பெண்சிங்கம், சாக்கடையிற்கிடக்கும் அழுக்குப்பொருளைத் தின்னக்கூடிய நரியுடனே வாழ்வதென்பது எங்கேனும் நடக்குமோ? (எ - று.)

முன்னிரண்டடியிற் பொதுப்படக்கூறிய பொருள், தன் மருங்கு சார்ந்த இராவணன் தீபச்சுவாலையையடைந்த விட்டில் போலச் சாவானென்ற சிறப்புப்பொருளைக் காட்டிற்று. பின்னடியிற் கூறிய உபமானம்-ஸ்ரீராமனோடு வாழ்ந்த யான் இராவணனுடன் வாழ்ந்திருக்க உடன்படல் தகாது என்ற உபமேயப் பொருளைத்தெரிவிக்கும்; பிறிதுமொழிதலணி. "என்னெதிரெய்திற் றெல்லாம் விளக்கெதிர் வந்த விட்டிற் பான்மையே" என்று இராவணன் சொல்லக் கேட்டாளாதலால், சீதை, அதனைமாற்றி 'என்மருங்கு வந்தாரெரியிடை வீழ்ந்த விட்டிலல்லரோ' என்று தன் கற்பின் நிலை தோன்றக் கூறுகின்றாளென்க. இராவணனது விருப்பிற்கு இணங்குமாறு கூறியதனால், மாயாசனகனை 'நாயினுங் கடைப்பட்டோனே' என்று இழித்துக் கூறுகின்றாள். சிங்கத்தைக் குறிக்கும்போது, அரியென்பது ஹரியென்ற வடசொல்லின் திரிபேயாகும். பி-ம்:—[1]வந்தால். [2]அல்லவோ. [3]வாழும்பேடு. (1649)

69. [1]அல்லையே யெந்தை யானு [2]யாகத்தா னலங்க வீரன், வில்லையே [3]வாழ்த்தி மீட்கின் [4]மீளுதி மீட்சி யென்பது, இல்லையே லிறந்து [5]தீர்தி யிதுவலா [6]லியம் பலாகாச், சொல்லையே யுரைத்தா [7]யென்றும பழிகொண்டா யென்னச் சொன்னாள்.

(இ-ள்.) (நீ இவ்வாறு இழிகுணத்தைக்கொண்டு கூறியதனால்) என் தந்தையல்லை: தேற்றம்: (நீ உயர்குணமுடைய என்) தந்தையானால், வெற்றி மாலையை யணிந்த வீரனாகிய ஸ்ரீராமனது தநுசையே வாழ்த்துக்கூறி, (அவன்) மீட்டால் (பகைவர்கையிற் கட்டுண்பதினின்று) மீளுவாய்; (அவன் உன்னை) மீட்பதென்பது நிகழாதாயின், இறந்தொழிவாய்; இதுவேயல்லாமல், (வேறொன்று செய்யத்தக்கதன்று); சொல்லுதற்குத் தகாத சொல்லையே (இப்போது) சொன்னாய்; (அதனால்) எப்போதும் (நீங்காத) பழியையே பெற்றாய் என்று கூறினாள், (சீதை); (எ - று.)—தான்-அசை. தான்-சனகன் என்றலும் ஒன்று.

மாயாசனகனை உண்மைச்சனகனென்று நம்பிய சீதை 'எந்தையேயல்லை' என்று அவனுடைய உறவை யறுத்துப் பேசுகின்றாளென்க. இனி, ஆனயாகதான் என்று இயல்பான பாடத்தைக் கொண்டு, மீண்டும் மாயாசனகன் கூறியவற்றை நினைந்து, இவன் சனகனல்லனென்ற எண்ணமே மிக்க சீதை 'அல்லையே யெந்தை'

என்று கூறி, பிறகு 'உண்மைச் சனகன் தானோ?' என்று ஓரெண்ணமும் மீண்டும் உண்டானதனால் 'ஆனயாக' என்று கூறுகின்றாளென்க: ஆனைய் ஆக-உண்மைச் சனகனாகை (இருந்தால்) இருக்க என்று பொருள்; அப்போது செய்பவேண்டுவதை 'அலங்கல்... தீர்தி' என்பது வரையிற் கூறுகிறாள். இராமன் மூலமாக இந்த உன்னுடைய சிறைப்பிணிப்புத் தீர்ந்தால் தீரவேண்டுமே தவிர, வேறு வகையாகத் தீர்வதனினும் உன்னுயிர் மாளுதலே மேலென்றனள் சீதையென்க. ஒருசாரார் [4]மீளுதும் என்று பாடம் ஓதுவர். பி-ம்:—[1] அல்லையேல். [2]ஆகத்தால், அரக்கனுன். [3]தொழுது வாழ்த்தி, வாழ்க்திமீளின். [4]மீள்வது, மீள்வதும். [5]தீர்தும். [6]இயம்பலாத, தீயசொல்லை. [7]என்னும். (1650)

70.—அதுகேட்ட இராவணன் சீதையை யச்சுறுத்தக் கருதி அந்த மாயாசனகனை வெட்டுமாறு வாளுருவுதல்.

வன்றிற லரக்க னன்ன வாசக மனத்துக் [1]கொள்ளா
நின்றது நிற்க [2]மேன்மே னிகழ்ந்தவா நிகழ்க [3]நின்முன்
[4]இன்றிவ னல்லன் போலாஞ் [5]சனிகனிக் கணத்தின் [6]கண்ணே
கொன்றுயிர் குடிப்ப னென்னாச் [7]சுரிகைவா[8]ளுருவிக் கொண்டான்.

(இ-ள்.)கொடுமையான வலிமையயுடையஇராவணன்,(சீதை சொன்ன) அந்தக் கடுமையான வார்த்தையை(த் தன்) மனத்திலே கொண்டு '(நின் மனத்திலே) கொண்டது கொள்க; மேன்மேலும் நடந்தவாறு நடக்கட்டும்; உன் கண்ணெதிரில், இப்போது (இங்குள்ள) இவன் (தந்தை) அல்லன் போலுமென்கின்ற (இந்தச்) சனகனை இந்தக்கணத்தில்தானே வெட்டிக்கொன்று உயிரைப்பருகுவேன்' என்று சொல்லிச் சுரிகை யென்ற வாளை யுருவி யெடுத்துக் (கையிற்) கொண்டான்; (எ-று.)

நின்றது நிற்க மேன்மேல் நிகழ்ந்தவா நிகழ்க என்றது-யான் எதையும் இலட்சியஞ் செய்யேனென்றபடி. இவன்சனகன் அல்லன் போலாம் என்று மாற்றித் தனியே ஒரு முடிபு ஆக்குவாருமுளர். சுரிகைவாள்-இருபெயரொட்டு. நிகழ்ந்தவா - காலவழுவமைதி. பி-ம்:—[1]கொள்ளான். [2]மண்மேல். [3]நின்றான். [4]நின்றவன். [5]என்றனை. [6]இன்னே, நின்முன், முன்னே. [7]தடக்கை. [8]உரீஇக்கொண்டானல். (1651)

71.—சீதை சிறிதும் அஞ்சாது 'உன்னு லொன்றும் ஆகாது: முடிவில் இராமனம்பால் இறப்பாய்' எனல்.

என்னையுங் கொல்லா [1]யின்னே யிவனையுங் கொல்லா யின்னும்
உன்னை[2]யுங் [3]கொல்லாய் [4]மற்றிவ் வுலகையுங் கொல்லா யானே
[5]இன்னலு நீங்கி யென்றுங் கெடாப்புக [6]ழெய்து கின்றேன்
பின்னையு மெங்கோ [7]னம்பிற் கிளையொடும் பிழையா யென்றாள்.

(இ - ள்.) (நீ) என்னையுங் கொல்ல வல்லமையுடையா யல்லை; (அவ்வண்ணமே) இப்போது இவனையுங் கொல்லமாட்டாய்; பின்னும் (என்மீது பெருங்காதல் வைத்துள்ளதனால்) உன்னையும் கொன்றுகொள்ள மாட்டாய்; அன்றியும், இவ்வுலகத்தையும் கொல்லமாட்டாய்: பின்னும், எமது தலைவனாகிய இராமனுடைய அம்பினால் சுற்றத்தாருடனே பிழைத்திராமல் உயிர் நீங்குவாய்: யானோ (அப்போது என்) துன்பமும் நீங்கி என்றும் அழியாததான புகழை அடைவேன்' என்று கூறினாள்; (சீதை); (எ - று.)

அற்பசக்தியையுடைய உன்னால் என்னைக் கொல்லுதல் முதலியன முடியாதென்றபடி. எய்துகின்றேன்-காலவழுவமைதி. பி-ம்:—[1]இன்னம். [2]ஏ. [3]கொல்ல, கொல்வாய். [4]முற்றிவ். [5]இன்னுயிர். [6]ஏந்தி நின்றேன். [7]அம்பால். (1652)

72.—இராவணன் சனகனைக்கொல்லப்போனதை மகோதரன் விலக்கல்.

இரந்தனன் வேண்டிற் றல்லா லிவன்பிழை [1]யிழைத்த துண்டோ
புரந்தரன் செல்வத் தைய [2]கொல்கையோர் பொருளிற் றோதான்
பரந்தவெம் பகையை வென்றால் [3]னின்வழிப் படரு நங்கை
அரந்தைய ளாகு மன்றோ [4]தந்தையை [5]நினைவ தானால்.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) இந்திர செல்வத்தையுடைய தலைவனே! இந்தச் சனகன் (தன் மகளிடத்து) இரந்து (உன் கருத்துக்கு இசையுமாறு) வேண்டிக் கொண்ட தல்லாமல் (உனக்குச்) செய்த குற்றம் (ஏதேனும்) உளதோ? (இவனைக்) கொல்வது ஒரு பெருங்காரியமாகுமோ? பரவியுள்ள (உன்னுடைய) கொடிய பகைவனை [இராமனை] (நீ) வென்றால் உன்னதீனத்தில் வருபவளான (இந்தச்சீதையாகிய) பெண், (அப்போது) தந்தையைப் பற்றி நினைப்பது உண்டாகுமாயின், துன்பமுடையவளாவ ளன்றோ? (எ-று.)

இந்தச் சனகன் உனக்கு மாறாக எதுவும் செய்யவில்லை: அன்றியும், நீ பகை வென்றபோது உனக்குச் சுவாதீனையாகப் போகின்ற இவள், அப்போது தன் தந்தையை யிழந்த துன்பத்தை யடைந்திடுவாள்: ஆகையால், இவனைக்கொல்லவேண்டா என்று சொல்லித் தடுத்தனன் மகோதரனென்க. பி - ம்:—[1]இயற்றிற்று, இயம்பிற்று. [2]கொல்கையோ பொருந்திற்றோதான். [3]இவன், அவன். [4]தாதையை. [5]நலிவது, நினைப்பது. (1653)

73.—அப்போது தேவர்களின் ஆரவாரமும் வானரர்களின் ஆர்ப்பும் இராவணன் காதில் விழுதல்.

[1]என்றவன் விலக்க [2]மீண்டாண் டிருந்ததோ ரிறுதி யின்கண்
குன்றென [3]நீண்ட கும்ப கருணனை இராமன் கொல்ல
வன்றிறற் குரங்கின் [4]தானை வானுற [5]வார்த்த வோதை
[6]சென்றன செவியி னூடு [7]தேவர்க ளார்ப்புஞ் [8]செல்ல.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லி அந்த மகோதரன் (மாயாசனகனை இராவணன் வாள்கொண்டு வெட்டமுயன்றதைத்) தடுக்க, (இராவணன் அச்செயலைச் செய்யாது) திரும்பி அங்கு இருந்த ஒரு சமயத்தில்,—மலைபோல ஓங்கியுள்ள கும்பகருணனை இராமன் கொன்றதனால் மிக்க வலிமையுள்ள குரக்குச்சேனையானது வானத்தையளாவும்படி ஆரவாரித்த பேரொலியோடு தேவர்கள் செய்த பேரொலியும், (எங்கும்) பரவியதனால் (அவ்விராவணனுடைய) செவியில் விழுந்தன; (எ - று.)

இறுதியின்கண் சென்றன என இயையும். மகாகவியாகிய கம்பர், சீதையைப் பெறவேணுமென்று மகோதரனது மாயையினுதவியால் இராவணன் முயல்கையில் அவனுடைய உற்சாகத்தைக்கெடுக்குமாறு பெருஞ்சோகம் நிகழ்ந்ததை யுணர்ந்ததாகக் கதையைப் புணர்த்துள்ள நயம் பாராட்டத்தக்கது: நாடகத்திற் போல ஒரு சுவையை மற்றோர்சுவை மறைக்குமாறு கதைநிகழ்ச்சி கூறுவதனாலேயே இது கம்பநாடகமெனப்படுகின்றது. பி-ம்: — [1]என்றவண். [2]மீட்டு. [3]நின்ற. [4]சேனை. [5]வாரா. [6]சென்றது. [7]தேவர்தம். [8]சேர. (1654)

74.—'இந்தத் தேவ வானரர்களின் ஆரவாரம் தன் சேனையழியக் கும்பகர்ணன் தனிப்பட்டதனாலாகியது' என்றுகருதி இராவணன் வருந்துதல்.

உருந்திற லமரர் நாடும் [1]வானர [2]யூகத் தோரும்
[3]மிகுந்திறம் [4]வேறொன் றில்லா விருவர்நா ணொலியும் [5]விஞ்சத்
தகுந்திற [6]னினைந்தே [7]னெம்பிக் கமரிடைத் தனிமைப் [8]பாடு
புகுந்துள [9]துண்டென் றுள்ளம் பொருமல்வந் துற்ற போழ்தின்.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) '(ஒலிசெய்வதில்) மேம்படுந்தன்மை வேறொன்றற்கில்லாத [எல்லாப் பொருளினும் மேம்பட்ட ஒலியுள்ள] (இராமலட்சுமணர் என்ற) இருவருடைய வில்நாணியின் ஒலியையும், (எனக்கு முன்னே) வலிமை யழிந்த தேவரும் (போர்செய்ய) நாடுகின்ற அணியணியாகவுள்ள வானரரும், (இப்போது) விஞ்சுவதற்குத் தக்க காரணத்தை நினைத்துப் பார்த்தேன்: எனது தம்பியாகிய கும்பகர்ணனுக்குப் போர்க்களத்தில் (சேனையெல்லாம் இறந்திட்டதனால்) தனிமைப்பட்டிருப்பதென்பது நேர்ந்துள்ளது போலும்' என்று (இராவணன்) மனத்தில் துன்பம் வந்து நேர்ந்த சமயத்தில்,—(எ - று.)—"தூதர்...என்றார்" என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

இராமலட்சுமணர்வில்நாணி யொலியையும் விஞ்சத்தேவரும் வானரரும் ஆரவாரஞ்செய்யக் காரணம், கும்பகர்ணன் தன்சேனையொழியத் தனிமைப்பட்டா னென்றது கருதிய மகிழ்ச்சியினாலாகியதே யாகும் என்று துணிந்து, இராவணன் அவன் தனிமைக்கு யாது செய்வது என்பது குறித்துத் தன்மனத்திற் சிந்தை யடைந்தா

னென்றவாறு, கும்பகர்ணனை இராமலட்சுமணராற் கொல்லமுடியாது என்று திடமாக நம்பியிருக்கின்றுைதலால், இராவணன், இவ்வாறு நினைந்தான். பி-ம்:—[1]வானரர். [2]ஓகைக்காரும், யோகத்தாரும், ஓதத்தோரும். [3]நகுந்திறல். [4]தம்மின். [5]மாய்த்த, வீய்ந்த. [6]நினைத்தேன். [7]எம்பி. [8]பாடும். [9]என்றுநெஞ்சம். (1655)

75. கும்பகர்ணன் இறந்தமையைத் தூதுவர் இராவணனிடங் கூறுதல்.

புறந்தரு சேனை [1]முந்நீ [2]ரருஞ் [3]சிறைப் போக்கிப் [4]போதப்
[5]பறந்தன ரனைய தூதர் செவிமருங் கெய்திப் பையத்
திறந்திற [6]மாக நின்ற கவிப்பெருங் [7]கூடலைச் [8]சிந்தி
இறந்தன னும்பி யம்பிற் கொன்றன னிராம [9]னென்றார்.

(இ - ள்.) காக்கின்ற சேனுசமுத்திரமாகிய அரிய காவலைக் கடந்து மிகவும் விரைந்து வந்தவராகிய அந்தத் தூதர்கள்,— கிட்டி, (இராவணனுடைய) காதினிடத்திலே 'கூட்டம் கூட்டமாக இருந்த வானர சேனையாகியசமுத்திரத்தை அழித்து உமது தம்பியாகியகும்பகர்ணன்இறந்திட்டான்: இராமன் தன்னம்பினுற் கொன்றான்' என்று(கும்பகர்ணன் இறந்த செய்தியை) மெல்லத் தெரிவித்தார்கள்;(எ - று.)—பி-ம்:—[1]முன்னீர். [2]இருஞ். [3]சிறை. [4]பேரப். [5]பறந்தனனனையதூதன், பறந்தனவனையதூதன். [6]ஆகி. [7]சேனை. [8]நீந்தி. [9]என்றான். (1656)

76.—கும்பகர்ணன் இறந்தது கேட்டு இராவணன் பெருந்துயரத்தாற் பூமியில் விழுந்திடுதல்.

ஊரொடும் பொருந்தித் தோன்று மொளியவ னென்ன வொண்பொன்
தாரொடு [1]புனைந்த மௌலி தரையொடும் பொருந்தத் [2]தள்ளிப்
பாரொடும் பொருந்தி நின்ற மராமரம் [3]பணைக ளோடும
வேரொடும் பறிந்து மண்மேல் [4]வீழ்வதே போல வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஊர்கோளுடனே பொருந்திக்காணப்படுகின்ற சூரியன் போல அழகிய பொன்மாலையினுல் அலங்கரிக்கப்பெற்ற (தன்) கிரீடமானது பூமியிலே பொருந்தும்படி (துயரத்தினுல்) தள்ளப்பட்டு, பூமியிலேபொருந்தியுள்ள மராமரமானது வேரொடும் பறியுண்டு கிளைகளோடும் மண்ணின் மீது வீழ்வதையொப்ப (இராவணன் கையும் காலும் உடலும் தரையிற்படிய)விழுந்தான்;

பொற்றாரோடு கூடிய மோலிக்கு-ஊர்கோளுடன் கூடிய சூரியன் உவமை. இராவணன் இருபது கைகளுடன் வீழ்ந்தது, மராமரம் பணைகளோடும் வீழ்வதுபோலு மென்றார்:உவமையணி. மராமரம் வீழ்வதற்குக் காரணம், வேர் பறியுண்ணுதல். ஒளியவன்-ஆயிரங் கிரணங்களைப் பெற்றிருத்தலாற் பேரொளியுள்ளவன்: சூரியன். பி-ம்:—[1]பொலிந்த. [2]தள்ளப், தாழப். [3]பணையினோடும். [4]வீழ்ந்ததே. (1657)

77.—இராவணன் அரற்றத் தொடங்குதல்.

பிறிவெனும் [1]பீழை தாங்கள் [2]பிறந்தநாள் தொடங்கி யென்றும்
உறுவதொன் [3]றின்றி யாவி யொன்றென [4]நினைந்து நின்றான்
[5]எறிவரு [6]மமரிற் றம்பி தன்பொருட் டிறந்தா னென்ன
அறிவழிந் தவச னாகி யரற்றின னண்ட முற்ற.

(இ-ள்.) தாங்கள் பிறந்தநாள் தொடங்கிப் பிரிவு எனப்படுகின்ற துன்பந்தருஞ் செயல் ஒன்று எப்போதும் நேர்வதில்லாமல் [நேராமையால்] (இருவர்க்கும்) ஆவியொன்றே என்று நினைத்தவனான இராவணன்,—(படைக்கலங்களை) வீசியெறிகிற போரிலே (தன்) தம்பியாகிய கும்பகருணன் தன்பொருட்டாக இறந்தான் என்று (தூதர்) சொல்ல(க் கேட்டு) அறிவுகெட்டு(த் துக்க) பரவசனாகி(த் தன் குரல்) அண்டத்தின் மேல்முகட்டளவும் பொருந்த வாய்விட்டுக் கதறலானான்; (எ-று.)—இராவணன் அரற்றுதலை மேல் ஒன்பது கவிகளிற் காண்க.

'பிரி' என்பதுபோலவே, 'பிறி' என்னும் வினைப்பகுதியும் வழங்குகின்றது. இராவணனுக்கும் கும்பகர்ணனுக்கும் பிரிவு இதுவரையிலும் நேராமையால், இருவர்க்கும் ஆவியொன்றே என்றுகருதும்படியா யிருந்த தென்க. பிம்-:—[1]பீழைதங்கள், பொருளதொன்றும். [2]பிழையா. [3]இன்மை, அறியான். [4]உரைத்து, நினைத்து. [5]எறிபெருஞ். [6]சமரில். (1658)

வேறு.

78.—ஒன்பதுகவிகள்-ஒருதொடர்: இராவணன் அரற்றியது தெரிவிக்கும்.

தம்பியோ வானவராந் தாமரையின் [1]காடுழக்கும்
தும்பியோ நான்முகத்தோன் [2]சேய்மதலை தோன்றலோ
நம்பியோ [3]விந்திரனை நாமப் பொறிதுடைத்த
எம்பியோ யானுன்னை யிவ்வுரையுங் [4]கேட்டேனோ.

(இ-ள்.) தம்பியே! தேவர்களாகிய தாமரைக்காட்டைக் கலக்க வல்ல மதயானைபோல்பவனே! நான்குமுகங்களையுடைய பிரமனுடைய புத்திரன் புத்திரனுக்குப் புதல்வனாகத் தோன்றியவனே! ஆடவரிற் சிறந்தோனே! இந்திரனது பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருந்ததை(த் தெரிவிக்க வொட்டாமல்) மறையவடித்த என் தம்பியே! யான் உன்னைப் பற்றி இவ்வாறான வார்த்தையையும்[நீ இறந்தா யென்பதையும்]கேட்கும்படியானேனோ!! (எ-று.)

தம்பியோ முதலியவை-புலம்பல்விளி யாதலால், ஓகாரம் பெற்று வந்தன. 'இந்திரனை நாமப்பொறிதுடைத்த எம்பி' என்றது-இந்திரனது பெயர் எங்கும் பொறிக்கப்படாதவாறு [பொறித்தல்-செதுக்குதல்] அவன் மேன்மையைக்கெடுத்த தம்பியென்றபடி. யான் உன்னை இவ்வுரையுங் கேட்டேனோஎன்றது-இந்திரன்

முதலியோரை வென்ற மகாபராக்கிரமசாலி யென்று பிரசித்தி பெற்ற உன்னைக் குறித்து ஒரு மனிதனாற் கொல்லப்பட்டா யென்ற இந்தத்தீமொழியையும் கேட்குமவனானேனோ என்று இரங்கியவாறு: ஓகாரம்-இரக்கம். பி-ம்:—[1]கான். [2]தொன்மரபில். [3]வானவரை. [4]கேட்டேனே. (1659)

79. மின்னிலைய வேலோனே யானுன் விழிகாணேன்
[1]நின்னிலை யாதென்னே னுயிர்பேணி நிற்கின்றேன்
உன்னிலைமை [2]யீதாயி னோடைக் களிறுந்திப்
பொன்னுலக[3]மீளப் புகாரோ புரந்தரனார்.

(இ-ள்.) ஒளியைக்கொண்ட இலைத்தொழிலையுடைய வேற்படையை யுடையோனே! யான், (நீ இறக்குந்தருணத்தில்) உன் கண்ணுக்குப்புலனாகாதவனாகவும் 'உன் நிலைமை எவ்வாறு உள்ளது?' என்று வினவாதவனாகவு மிருந்து என்னுயிரைப் பாதுகாத்து நிற்கின்றேன்; (மகாபராக்கிரமசாலியாகிய) உன்னுடைய நிலை இவ்வாறு ஆகுமானால் [நீ இறந்துவிட்டாயானால்], நெற்றிப்பட்ட மணிந்த (ஐராவதமென்னும் தன்) மதயானையைச் செலுத்திக்கொண்டு, இந்திரன் சுவர்க்கலோகத்தில் மீண்டும் புகமாட்டானோ? (எ - று.)

உனக்கு ஆபத்துநேர்வதான காலத்தில் உன்னைக் கிட்டியிருந்து உனக்கு வேண்டிய துணையை விளைவிச் செய்யவேண்டியது என் கடமையா யிருக்கவும், யான் செய்யாது விட்டு என்னுயிரைப் பாதுகாத்துக்கொண் டிருக்கின்றேனே! இது எனக்குத் தகுமோ? நீயே காலதருமத்துக்கு உள்ளானாயானால், இனி, இந்திரன் அச்சமற்றுத் தன் சுவர்க்கலோகத்தை யாளச்செல்வானே!! என்று வருந்தியவாறு. புரந்தரனார் - இழிப்பினால் வந்த பால்வழுவமைதி. இச்செய்யுள் சில பிரதியில் "வன்னெஞ்சின்' என்ற அடுத்தசெய்யுளின்பின் உள்ளது. பி-ம்:—[1]என்னிலை யொன்றேனு முயிர்பேணி நிற்கிலேன், நின்னிலையூழென்றே வுயிர்பேணி நிற்கின்றேன், நின்னிலையா தென்னே னுயிர்பேணி நிற்கின்றேன், நின்னிலென வின்றென் னுயிர்பேணி நிற்கிலேன், என்னிலைமை யின்றென்னுயிர் பேணிநிறகிலேன், என்னிலைமையின்றே நிலைபேணி நிற்கிலேன். [2]ஈதேற்ற. [3]ஆளப், துற்ற. (1660)

80. [1]வன்னெஞ்சி னென்னை நீ நீத்துப்போய் வான[2]டைந்தால்
இன்னஞ் சிலரோ டொருவயிற்றி னியார்பிறப்பார்
மின்னஞ்சு வேலோய் விழி[3]யஞ்சி வாழ்கின்றார்
[4]தந்நெஞ்சந் தாமே தடவாரோ தானவர்கள்.

(இ-ள்.) மின்னலும் அஞ்சுகின்ற [மின்னலைக்காட்டிலும் ஒளிவீசுகின்ற] வேற்படையையுடையவனே! (கல்லைக்காட்டிலும்) வலிய நெஞ்சுபடைத்த என்னை நீயே விட்டுச்சென்று வீரசுவர்க்கஞ் சேர்ந்தால், இன்னம் சிலருடனே ஒருவயிற்றில் யார் பிறக்க விரும்புவார்? (உன்) கண்ணெதிரே வருதற்கும் அச்சங்கொண்டு

(மறைந்து) வாழ்கின்றவர்களான தனுவின் சந்ததியாரான அசுரர்கள், (நீ இறந்ததை அறிந்தபின்பு) தமது மார்பைத் தாமே தடவி(த் தாம்வீரரென்று கர்ச்சித்து)க் கொண்டு வரமாட்டாரோ?

நீயே உடன்பிறந்தவனிருக்க இறந்தாயானால், மற்றையோரைப்பற்றிக் கேட்பானேன்? இவ்வாருன உடன்பிறப்பினால் யாது பயன்? மூத்தவனான உடன்பிறந்தவனிருக்க இளையசகோதரன் இறப்பது என்பது ஏற்பட்டால், சகோதரன் வேண்டுமென்ற எண்ணமே உலகத்திற் போய்விடாதோ? என்பது முன்னிரண்டடியிற் கூறியபொருள். 'நீ' என்ற சொல் - அண்ணனை விட்டு ஒருபோதும் பிரியாதவனென்ற கருத்தைத் தரும். 'வன்னெஞ்சின்' என்பதை 'நீத்துப்போய்' என்பதனோடு சேர்த்துப் பொருள் கூறினுமாம். கீழ இந்திரன் தலையெடுத்துவிடுவானேயென்று வருந்திக்கூறினான்: இங்குப் பின்னிரண்டடிகளால், தானவர்கள் தலையெடுத்துவிடுவாரே என்று வருந்துகின்றானென்க. விழி-விழிப்பது என்ற காரணம்பற்றிக் கண்ணைக்காட்டும். விழியஞ்சி - விழிக்கு [கண்ணிற்கு] முன்னிற்க அஞ்சியென்றபடி: இனி, விழியென்பதை முதனிலைத்தொழிற்பெயராக்கொண்டு விழித்தலைக் கண்ணுற்பார்த்தற்கும் அஞ்சி என்றலும் உண்டு. தாமே என்றது - முனபுநமக்குத் தோற்றுப் பதுங்கி யிருந்தவரேயென்ற குறிப்பு. பி-ம்:—[1]வன்னெஞ்சாய்நீ, வன்னெஞ்சநீ, வன்னெஞ்சன். [2]அடைந்த. [3]அஞ்ச. [4]தன்னெஞ்சுதன்னைத், தன்னெஞ்சுதானே. (1661)

81. கல்லன்றோ நீராடுங் [1]காலத்துன் [2]கால்தேய்க்கும்
மல்லொன்று தோளாய் வடமேரு [3]மானுடவன்
வில் [4]லொன்று நின்னை விளிவித் [5]துளதென்னும்
சொல்லன்றோ வென்னைச் [6]சுடுகின்றது[7]தோன்றால்.

(இ-ள்.) பலம்பொருந்திய தோள்களையுடையவனே! வடக்கேயுள்ள மேருஎன்ற மலையானது, (நீ) ஸ்நானஞ்செய்கின்ற காலத்திலே உனது குதிகாலை (அழுக்குப்போகத்) தேய்ப்பதற்கு உதவுகின்றதல்லவோ? ஆண்களிற் சிறந்தவனே! (அப்படிப்பட்ட) உன்னை, '(ஒரு) மனிதன் (தனது) வில்லொன்றில் தொடுத்த பாணம் இறக்கும்படி செய்தது' என்கின்ற சொல்லல்லவா என்னை (மிகவும்) வருத்துகின்றது! (எ - று.)

மேருவானது நீ ஸ்நாநஞ்செய்கின்ற காலத்து உன் குதிகாலைத்தேய்க்கின்ற கல்லாக உதவுவதாகும். அப்படிப்பட்ட பெருமைபெற்ற நீ இறந்தாயே! நீ இறந்தாலும் இறக்கிருய்; ஒரு மானுடன் வில்லிலிருந்து எய்த அம்பினால் உனக்கு இறப்பு நேர்ந்ததுஎன்பதைக் கருதும்போது, உன்சாவு மிக்க வருத்தத்தைத் தருகின்றதென்று அரற்றுகின்றான், இராவணனென்க. பி - ம்:— [1]காலத்துட், காலத்துக். [2]காறேய்க்க. [3]மானிடன்கை. [4]ஒன்றாலுன்னை, ஒன்றினின்னை. [5]உளன். [6]சுடுவித்தது. [7]தோன்றல். ()

82. மாண்டன [1]வாஞ் சூலமுஞ் சக்கரமும் [2]வச்சிரமும்
தீண்டன[3]வா வொன்றுஞ் செய[4]லற்ற வாந்தெறித்து
மீண்டன[5]வா [6]மானிடவன் மெல்லம்பு மெய்யுருவ
நீண்டனவாந் [7]தாமின்ன நின்றாராந் தோள்நோக்கி.

(இ - ள்.) (சிவனுக்குஉரிய) சூலப்படையும் (திருமாலுக்கு உரிய) சக்கரப்படையும் (இந்திரனுக்குஉரிய) வச்சிரப்படையும் என்ற இவைகள் (முற்காலத்தில் உன்மீது ஏவப்பட்டு உன்னைத்) தீண்டினவாக, (அவை) ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாதனவாகி மழுங்கியனவாய்த் தெறித்து அப்பாற்போய்விட்டனவாம்; (அப்படியிருக்கையில்), மனிதனுடைய மென்மையான அம்புகள் (உன்) உடம்பைத் துளைத்துச்செல்லும்படி நீண்டு வந்தனவாம்: (அப்படியிருக்க), இராவணேசுவரனார் இன்னும் (தமது) தோளைப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தாராம்! (இது மிகவும் நன்று!!) (எ - று.)

'சிவபெருமானுடைய சூலம்முதலியன உன்னைத் தீண்டியதனால் மழுங்கி ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாதனவாகி மீண்டுபோக ஒருமனிதனுடைய அற்பமான அம்புகள் உன்னுயிரை வாங்கிவிட்டனவே! இது என்ன விபரீதம்! இவ்வாறான செயல் நிகழ்ந்த பின்பு இங்ஙன்செய்த மானுடனைத் தொலைக்கவோ அல்லது என்னுயிரை யிழக்கவோ இரண்டிலொன்று உடனே செய்யவேண்டியதாயிருக்க, எனக்குத்தோள்வலி மிகுதியாகவுள்ளது, என்று தோளவலியைப் பாராட்டியவண்ணம் இரண்டுக்கு இருபதாகவுள்ள தோளகளை யான்பார்த்துக் கொண்டிருத்தலால் யாது பயன்?' என்றுவருந்திக் கூறுகின்றான் இராவணனென்க. அம்பின் இழிவுதோன்ற 'மெல்லம்பு' என்கின்றான்; முதல்மூன்றடிகளிலுளள 'ஆம்' என்பன - ஐதிகியப்பொருளையும், நான்காமடியிலுள்ள 'ஆம்' என்பன - தகுதியின்மைப்பொருளையும் காட்டின. தாம்-தன்னைப் படர்க்கையாகக் கூறியது: பன்மை, இழிப்பினால் வந்தது. மாளுதல்-மழுங்குதல்: பி-ம்:—[1]ஓ. [2]வன்மழுவும். [3]ஓவொன்றுஞ், ஏயல்லால், போழ்தெல்லாஞ். [4]இற்றதோ, ஆற்றாவாங், ஆற்றாதாங், [5]ஓ,ஆ. [6]மானிடவர். [7]என்னின்றாரந்தோநின். (1663)

83. நோக்கறவு [1]மெம்பியர்கள் [2]மாளவுமிந் நொய்திலங்கை
போக்கறவு மாதுலனார் [3]பொன்றவுமென் பின்பிறந்தாள்
மூக்கறவும் வாழ்ந்தே னொருத்தி முலைக்கிடந்த
ஏக்கறவா லின்ன மிரேனோ வுனை [4]யிழந்தும்.

(இ-ள்.) எனது தம்பிமார் பார்ப்பதற்குமில்லாமற்போகும்படி இறந்து விடவும், இந்த இலங்கை இலேசாக(எதிரிகள் கை)ப்பட்டு விடவும், என்மாமனாகிய மாரீசன் இறந்துபோகவும், என் பின்பிறந்தவளான சூர்ப்பணகை மூக்குஅறுபடவும், ஒருபெண்ணினுடைய முலையினிடத்துக்கிடந்த ஆசையினால் (மானமின்றி) உயிருடனிருந்தேன்: உன்னையிழந்தும் இன்னும் இரேனோ? (எ-று.)

எம்பியர்கள் என்றது-கரன்முதலியோரை. ஒருபெண்ணினிடத்துக்கொண்ட பித்து என்னைச்சேர்ந்தவர்கள் என்னவாறு ஆயினரென்பதையும் கருதவொட்டாது என்னை என்னபாடு படுத்துகின்றது! என இரங்கியவாறு. பி-ம்:—[1]எம்பியர்தாம், எம்பிமார். [2]மாளவுமே, மாளவும்போய், மாளவும். [3]பொன்றவும், பொன்றிடவும். [4]இழந்து. (1664)

84. தன்னைத்தான் தம்பியைத்தான் தானைத் [1]தலைவனைத்தான்
மன்னைத்தான் மைந்தனைத்தான் மாருதத்தின் காதலைத்தான்
பின்னைக் கரடிக் கிறையைத்தான் பேர் [2]மாய்த்தாய்
என்னத்தான் [3]கேட்டிலே னென்னுன வா[4]றிதுவே.

(இ-ள்.) இராமனையும், (அவனது) தம்பியான இலட்சுமணனையும், சேனாதிபதியான நீலனையும், (வானரர்கட்கெல்லாந்) தலைவனான சுக்கிரீவனையும் (அவன்) புதல்வனான அங்கதனையும், வாயு புத்திரனான அனுமானையும், மற்றும் கரடிகட்கு அரசனான சாம்பவானையும், புகழழியச்செய்து (நீ) கொன்றாயென்று சொல்லக் (கேட்பேனென்று இருந்தேன்: அங்கன்)கேட்கப்பெற்றிலேன்; (அப்படியிருக்கையில், உனக்குத் தோன்றிய) இம்மரணம், எவ்வாறானது!!(எ-று.)

எதிரிகளிற் பெருமையுடையவராகக் கருதப்படுகின்ற இராமன் முதலிய எவரையேனும் நீ உயரொழிக்க, பிறகு அதனால் உனக்கு மரணம்நேரின், அது ஒருபடியாக மனத்துக்குச் சமாதானமாக இருக்கும்: அங்ஙனம் ஒன்றும் நிகழாதிருக்கையில்தானே உனக்கு மாத்திரம் மரணம் நேர்ந்ததெனின், இதனைப்பற்றி நாம் என்னென்று சொல்லுவது! என இராவணன் இரங்கியவாறு. இராமன் முதலியோரின் மேன்மை தோன்ற 'தன்னைத்தான் தம்பியைத்தான்' என இவ்வாறு தனித்தனி 'தான்' என்பதுசேர்த்துப் பிரித்துக் காட்டுகின்றான். புதல்வன் முறையானது குறித்து அங்கதனைச் சுக்கிரீவன் மைந்தனென்கிறான். காதல்-காதலனுக்கு ஆகுபெயர். பி-ம்:—[1]தலைவரை, [2]தொலைத்தான். [3]பெற்றிலனே. [4]இதுதான், இதுவோ. (1665)

85. ஏழை மகளி ரடிவருட வீர்ந்தென்றல்
வாழு மணியரங்கிற் பூம்பள்ளி வைகுவாய்
சூழு [1]மலகை துணங்கைப் பறை [2]துவைப்பப்
பூழி யணைமேல் [3]துயின்றனையோ போர்க்களத்தே.

(இ-ள்.) அறியாமைக்குணத்தையுடைய மகளிர் காலைப்பிடிக்க, குளிர்ந்த தென்றற்காற்று வாழ்ச்சிபெறவீசுகிற அழகிய நர்த்தனசாலையில் மலரணையிலே தங்கியிருப்பவனே! போர்க்களத்திற் சூழ்ந்துள்ள பேய்கள் துணங்கைக் கூத்திலே பறையடிப்பது போன்ற ஒலியைச்செய்ய, புழுதிப்படுக்கையில் நித்திரை புரிகின்றனையோ? (எ - று.)

ஓகாரம்-இரக்கம். மலரணையில் வைகியவனுக்குப்புழுதியணையிற் பள்ளிகொள்ளுமாறு நேர்ந்ததே என இரங்கியவாறு. இச்செய்யுளில், ஒருவனுக்கு நிலைமாறிய தன்மையைக் கூறியது-முறையிற் படர்ச்சியணியாம். இது, சிலபிரதியில் "செந்தேன்" என்ற அடுத்த பாடலின்பின் உள்ளது. பி-ம்:—[1]அலகைத். [2]துளங்கப், துவைக்கப், துகைப்பப். [3]கிடந்தனையோ. (1666)

86. செந்தேன் பருகித் [1]திசைதிசையு நீவாழ
[2]உய்ந்தே [3]னினியின்று நானு முனக்காவி
[4]தந்தேன் [5]பிரியேன் றனிபோகத் [6]தாழ்க்கிலேன்
[7]வந்தேன் றொடர மதக்களிறே வந்தேனால்.

(இ - ள்.) செந்நிறமுள்ள மதுவைக் குடித்து, (வெற்றியுடனே) பலதிசைகளிலும் (சென்று) நீ வாழ்ச்சி பெற்றிருக்க, (நான் சுகமாக) உயிர்வாழ்ந்திருந்தேன்; (நீ உயிரொழிந்த) இனிமேல் இப்போது நானும் (பிழைத்திராமல்) உனக்கு உயிரைத் தந்தவனாகி, (நீ) தனியேசெல்லத் தாமதிக்காதவனாய், பிரியாது (உன்னைத்) தொடரவந்திட்டேன்; மதயானைபோன்றவனே! வந்துவிட்டேன்; (எ - று.)

ஆல்-தேற்றம். ஆவிதந்தேன், வந்தேன் என்பன-விரைவினால், எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகக் கூறப்பட்ட காலவழுவமைதிகள். நானும் என்ற உம்மை-நீ எனக்கு உயிரைத்தந்தது போலவே என்ற பொருளைத் தழுவுவதனால், இறந்தது தழுவிய எச்சம். இன்று என்பதைக் கீழோடேகூட்டி, இன்று இதுவரையும், நீவாழஉய்ந்தே னெனினுமாம். பி-ம்:—[1] திசைகடொறுந்தீவாழ்வு, திசைகடொறுந்திவாழ, திசையுந்தித்தீவாழ்வு, திசையுந்தித்தீவாழ. [2]நந்தேன், [3]நனியென்றும். [4]நொந்தேன். [5]பிழையேன். [6]தாழ்கிலேன். [7]வந்தேனே. (1667)

87.—இராவணன் இவ்வாறு கதற, சீதை மகிழ்ச்சியடைதல்.

அண்டத் தளவு மினைய பகர்ந் [1]தழைத்துப்
பண்டைத்தன் நாமத்தின் காரணத்தைப் [2]பாரித்தான்
தொண்டைக் கனிவாய் துடிப்ப மயிர்பொடிப்பக்
கெண்டைத் தடங்[3]கண்ணா ளுள்ளே களிகளித்தாள்.

(இ - ள்.) (இராவணன்),—இவ்வாறான சொற்களைச்சொல்லி வானமுகடு வரையிலும் (குரலொலி எட்டும்படி) கூவி, பழமையான தனது பெயரின்காரணத்தைப் பலருமறியச்செய்தான்; கெண்டை மீன்போன்ற வடிவுகொண்ட பெரிய கண்களையுடைய சீதை,—கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாய்துடிக்கவும் மயிர்க்கூச்செறியவும் மனத்துக்குள்ளே தானே குதகலிப்புக்கொண்டாள்;(எ-று.)

இராவணனென்ற பெயர் - கதறியவனென்று பொருள்படுமாதலால், இப்போது வான்முகட்டளவும் தன்குரலொலி யெட்

டும்படி கதறித் தனது இராவணனென்றபேரின் பொருளைப் பலருமறியச் செய்தானென்றார்: கைலாயத்தின்கீழ் அகப்பட்ட போது எவ்வளவு கதறினானோ, அவ்வளவு பேரொலிபட இப்போதும் கதறினானென்க. துயரப்படுவார்க்கு எதிரே தம் மகிழ்ச்சியைக் காட்டுதல் கருணையுடையார்க்கு ஏற்றதன்றாதலால், உள்ளே கிளுகிளுத்தாளென்க. சீதை இராவணனுக்கு அஞ்சுபவளல்லளென்பது கீழே தெற்றெனவிளங்கியதால், அச்சத்தினால் உள்ளுக்குள்ளே மகிழ்ந்தாளென்னலாகாது. வாய்துடித்தல், மயிர்பொடித்தல்-மகிழ்ச்சிக்குறிகள். பி-ம்:—[1]அழைப்ப. [2]பாலித்தான், பாவித்தான். [3]கண்ணி. (1668)

88.—சீதையின் மகிழ்ச்சி.

வீங்கினாள் கொங்கை மெலிந்த மெலிவகல
ஓங்கினா ளுள்ள முவந்தா ளுயிர்[1] புகுந்தாள்
தீங்[2]கிலாக் கற்பிற் றிருமடந்தை [3]சேடியாம்
பாங்கினா ளுற்றதனை யாரே பகர்கிற்பார்.

(இ-ள்) (சீதையானவள்,—மகிழ்ச்சியினால்) தனம்பூரித்தாள்; (உடல்) இளைத்துப்போன இளைப்பெல்லாம்நீங்கப் பருத்தாள்: மனங்குளிர்ந்தாள்; (போனநிலையிலிருந்த) உயிர் மீண்டு வரப்பெற்றாள்; குற்றமற்ற பதிவிரதாதருமத்தோடுகூடிய இலக்குமி வேலைக்காரியாக இருத்தற்குஉரிய அழகை யுடையவளான அச்சீதை அடைந்தநிலையை அறிந்து சொல்லவல்லவர் யாவர்? (எ-று.)

மாயையாற் சனகனுருவமாக்கிக் கொணர்ந்து காட்டக் கண்டதும் இராவணன் கூறிய பொறுக்காதசொற்களைக் கேட்டதும் என்ற இவைமுதலியவற்றால் மிகமெலிந்து பெருந்துயரத்திலாழ்ந்திருந்த சீதைக்கு, கீழ்நிகழ்ந்தன எல்லாம் மாயச்செயலேயென்றும் இராமபிரானே வெற்றிபெற்று வருகின்றானென்றும் திண்ணமாக அறிந்த இந்நிலையில் தோன்றிய மகிழ்ச்சியை அளவிட்டுச்சொல்ல எவர்க்கும் ஆகாதென்பதாம். தீங்கிலாக்கற்பு-அறக்கற்பு: ஆரிய கற்பு. திருமடந்தை சேடியாம்பாங்கினாள் என்றதனால், சீதையினது பேரழகு பெறப்படும். சேடி.-சேடீ: வடசொல். பி-ம்:—[1]உயிர்த்தாள். [2]இல்லாக். [3]செங்கமலை, செங்கமலப். (1669)

89.—இதுவும் அது.

[1]கண்டாள் கருணைத்தன் கண்கடந்த தோளானைக்
கொண்டா ளொருதுணுக்க [2]மன்னவனைக் கொற்றவனார்
தண்டாத வாளி தடிந்த [3]தனிவார்த்தை
உண்டா ளுடல்தடித்தாள் வேறொருத்தி யொக்கின்றாள்.

(இ-ள்.) தன் கண்ணுக்கு அடங்காத (பேரழகுபடைத்த) தோளையுடையவனான இராமனையும் கும்பகருணனையும் (முன்னே)

கண்டு, ஒப்பற்ற அச்சங்கொண்டவளான சீதை, அந்தக்கும்பகர்ணனை வெற்றிபெற்ற இராமபிரானுடைய தவறுமலழிக்கவல்ல அம்பு வெட்டிவீழ்த்திய ஒப்பற்றவார்த்தையைக் (காதின் மூலமாகக்) கேட்டு உடம்புபூரித்து, வேறொருத்திபோன்றாள்; (எ-று.)

கும்பகர்ணன் பொரச்சென்ற செய்தி கேட்டு, இராமபிரானுக்கு முன்னே பெருவடிவுபடைத்த அரக்கன் நிற்பதாகப் பாவித்து 'இந்தப்பிரமாண்டத் தோற்றமுள்ள அரக்கனால் எம்பிரானுக்கு என்ன தீங்குநேருமோ?' என்ற அதிசங்கையினால் முதலிற் பெருந்துணுக்கங்கொண்டு, பிறகு அவனை இராமபிரான் வென்றமையைக் கேட்டறிந்து பெருமகிழ்ச்சியடைந்தாள் சீதையென்க. சிறைப்பட்டுள்ள சீதை கீழ் இராவணன் செய்த மாயச்செய்கையால் மனங்குன்றி அலமந்து மாழ்கித் தவிக்கின்ற நிலையிலே, கும்பகர்ணன் இறந்தசெய்தி தெரிந்து தன்முன்னே தானே அந்தஇராவணன் சோகித்து வருந்தித் திகைத்துக் கதறுவது கண்டு அவள்மனத்திற் பொங்கிய பெருமகிழ்ச்சியை யளவிட்டுச் சொல்லமுடியாதென்று கருதிய ஆசிரியர் தாம் அதனைக் கற்போர்க்கு ஒருவாறுஉணர்த்தவேண்டுமென்று இதனால் உணர்த்துகின்றாரென்க. இங்கு, அவலச்சுவையினின்று உவகைச்சுவை மாறியநிலை, கற்போராற் பாராட்டற்கு உரியது. கண்கடந்த தோளானை என்பதற்கு-கண்ணுக்கு அடங்காதபடி பேரளவு படைத்த தோளையுடையவனை எனினுமாம். பி-ம்:—[1] கண்டாளக்கண்ணனைத்தன்கண், கண்டாள்கருணனைக்கண். [2] அன்றவனைக், அவன்றனைக். [3] தனிப்புழுதி. (1670)

90.—இராவணன் சீறுதல்.

தாவரிய பேருலகத் [1] தின்றென் சரங்கோலி
யாவரைங் கொன் [2] றடக்கி யென்றும் [3] இறவாத
மூவரையு மேலைநாண் மூவா மருந்துண்ட
தேவரையும் வைப்பேன் சிறையென்னச் சீறினான்.

(இ-ள்.) 'கடத்தற்கு அரிய [மிகப்பரந்த] பெரிய இவ்வுலகத்திலே இன்று என்னம்பைச் செலுத்தி (என் தம்பி கொல்லப்படுதலைத் தடுக்காது விட்ட) எல்லாரையும் கொன்று அடங்கச்செய்து என்றைக்கும் அழியாத (பிரமன் விஷ்ணு சிவன் என்ற) மும்மூர்த்திகளையும், முற்காலத்தில் [பாற்கடலைக்கடந்து அமிருதத்தை யெடுத்தகாலத்தில்] சாவாமருந்தாகிய அமிருதத்தையுட்கொண்ட தேவர்களையும் சிறையில் வைத்திடுவேன்' என்று சீறினான், (இராவணன்); (எ - று.)

திறனற்றவர்க்குச் சீற்றந் தோன்றுதல் இயல்பே யாதலால், இராமபிரான்மீது எதிர்த்துப் பொரமுடியாத இராவணனுக்கு மண்ணுலகத்தார் முதலியோரிடத்துச் சீற்றமுளதாயிற்று: இது, அயரத்தால் தோன்றிய சீற்றம். மண்ணுலகத்தார் கொல்லக்

கூடியவராதலின் அவர்களைப்பற்றி, 'பேருலகத்து யாவரையும் கொன்றடக்கி' என்றும், திரிமூர்த்திகளும் அழியாதவ ராதலா லும் தேவர்கள் அமிருத முண்டதனாற் சாவாமை படைத்தவராத லாலும் அவர்களை 'சிறை வைப்பேன்' என்றுஞ் சொல்லிச் சீறி னன். தா அரிய-அழிதலில்லாத என்றுமாம். பி-ம்:—[1]எம்பிசவத் தோடும். [2]அடுக்கி. [3]பிறவாத. (1671)

91.—மந்திரியர்தேற்றத் தேறி, இராவணன் சினத்தோடு அங்குநின்று செல்லுதல்.

அக்கணத்து [1]மந்திரிய ராற்றச் சிறிதாறி
இக்கணத்து [2]மானிடவ ரீரக் [3]குருதியால்
முக்கைப் புனலுகுப்ப [4]னெம்பிக் கெனமுனியாத்
திக்கனைத்தும் போர்கடந்தான் போயினன் தீ[5]விழியான்.

(இ-ள்.) எல்லாத்திக்கிலும் (சென்று)போரில் வெற்றிபெற்ற வனாகிய இராவணன்,—அந்தக் கணத்தில் மந்திரிமார் சமாதானப் படுத்தச் சிறிது தணிந்து, (போரில் தொடர்பற்றவரை வதைப்ப தென்ற கருத்தைக் கைவிட்டு) மானுடரான இராமலட்சுமணரு டைய ஈரம்நீங்காத [அப்போதுதான் உடம்பிலிருந்துவெளிப் பட்ட] இரத்தத்தைக்கொண்டு'இக்கணத்தில்என் தம்பிக்கு மூன்று முறை கையால் நீரிறைப்பதாகிய தர்ப்பணத்தைச் செய்வேன்' என்று சொல்லிச் சினந்து, தீப்புறப்பட விழிக்குங்கண்களை யுடையவனாய், (சீதையிருந்த இடத்தைவிட்டு அப்பாற்)சென்றான்;

இறந்தோர்பொருட்டுத் தர்ப்பணஞ் செய்கையில் மூன்று முறை நீர்விடுதல் நூன்முறை. 'மந்திரியர்' என்றது-மகோதர னைக் காட்டுமென்னலாம்: அவனே உடனுள்ளவனாதலால்: இழிப் பினால் 'மந்திரியர்' எனப் பன்மையாற் கூறியதென்க. முனியா- இறந்தகாலவினையெச்சம். பி-ம்:—[1]மந்திரிமார், [2]மானிடர்கள். [3]குருதியினால். [4]என்ன முனிந்தெழா. [5]விழியா, விழிப்பான். ()

92.—மகோதரன் போகுதல்.

[1]கூறேன் [2]மினிநா மக்[3]கும்ப கருணனார்
பாருடு வெங்[4]களத்துப் பட்டா ரெனப் [5]பதையா
வேறோர் சிறையிவளை வைம்மின் [6]விரைந்தென்ன
மாறோர் திசைநோக்கிப் போனார் மகோதரனார்.

(இ-ள்.) 'இவ்வேளைநாம் (வேறொன்றுஞ்) சொல்லோம்: (ஏனெனில்), அந்தக் கும்பகர்ணனென்பவன் பருந்துகள் வட்ட மிட்டு உலாவுகின்ற கொடிய போர்க்களத்திலே இறந்திட்டான்' என்று சொல்லி வருந்தி, (அருகிலிருந்த பணியாளரைநோக்கி, 'சீதையைச் சிறையில்வைத்திருப்பதுபோல) இந்தச்சனகனை

வேருேர்சிறையிலே விரைவாக வையுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டு,—மகோதரன் (இராவணன் சென்ற திக்கினும்) வேருன திசையை நோக்கிப் போயினுன்;(எ-று.)

அவமானமடைந்துசெல்பவர் யாவரும் ஒருவழியாகச் செல்லாது மூலைக்கு ஒருத்தராக வெளிச்செல்வது இயற்கையே. மகோதரனுர் என்ற பன்மை-இழிப்புப்பற்றியது. பி-ம்:-[1] கூருே. [2] இனிநமக்கே, இனிநமக்கு, இனிநமக்கோர் 'இனிநமக்காய்க், நமக்கினியார். [3] கும்பஞ்செய்கன்னனுர். [4] களத்தே. [5] பதைத்தான், பறைந்தார், பதைப்பார். [6] எனவிளம்பா, எனவிளம்பி. (1673)

வேறு.

93.—அப்போது திரிசடைவந்து சீதையைத் தேற்றத் தொடங்குதல்.

[1] வரிசடை நறுமலர் வண்டு [2] பாடிலாத்
துரிசடை புரிகுழற் சும்மை சுற்றிய
ஒருசடை யுடையவட் குடைய [3] வன்பினுள்
திரிசடை தெருட்டுவா ளிவைய [4] செப்புவாள்.

(இ-ள்.) இரேகையமைந்த சிறகுகளையுடையனவும் நறுமணங்கொண்ட மலரில் மொய்க்குந்தன்மையுள்ளனவுமான வண்டுகள் தங்குதலில்லாத அழுக்கு அடைந்த முறுக்குள்ள கூந்தலின் தொகுதியை ஒருசடையாகச்சுற்றிவைத்துள்ள சீதையினிடத்தில் அன்புடையவளான திரிசடை யென்பவள், தேற்றுபவளாய் இவ்வாருன வார்த்தைகளைச் சொல்லினுள்; (எ - று.)

கணவனைப் பிரிந்த மகளிர் தலைவாருதல் முதலிய கோலமின்றியிருக்கவேண்டு மென்ற முறைமைப்படியே, சீதை ஒரு சடையாகக் கூந்தற்ருெகுதியைச் சுற்றிவைத்துள்ளா ளாதலால், அவளை 'குழற்சும்மைசுற்றியஒருசடையுடையவள்' என்ருர்.விபீடணனது திருமகளான திரிசடை தந்தையைப்போலநற்குணநற்செய்கைகளையுடையவளாய்ச் சீதை வருந்தும்போதெல்லாம் அப்பிராட்டியைத் தேற்றுபவளாதலால், இப்போதும் தேற்றலானுள். இச்செய்யுளில் முதலெழுத்து வேறுபட்டிருக்க இரண்டு முதலிய சில எழுத்துக்கள் ஒன்றிநின்று பொருள்வேறுபட்டது-திரிபு என்னுஞ் சொல்லணி. சடை-நிறமெனக்கொண்டு, வரி-அழகையும், சடை நிறத்தையும், நறு-நறுமணத்தையுங்கொண்ட, மலர் எனினுமாம். பி-ம்:—[1] பரிசுடை. [2] மாடிலாத். [3] அன்பினல். [4] செப்பினுள். (1674)

94.—திரிசடை சீதையைத் தேற்றும் மொழி.

உந்தையென் [1] றுனக்கெதி ருருவ [2] மாற்றியே
[3] வந்தவன் மருத்தனென் றுளனோர் மாயையான்
அந்தமில் கொடுந்தொழி லரக்க னுமெனுச்
சிந்தையி லுணர்த்தின ளமுதின் [4] செய்கையாள்.

(இ - ள்.) 'உன் தந்தையென்று சொல்லிக்கொண்டு உன்னெதிரிலே (தனது இயற்கையான) உருவத்தை மாற்றிக்கொண்டு வந்தவன், மருத்தனென்று பெயருள்ள ஒப்பற்ற மாயக்காரனாகி எல்லையில்லாத கொடுந்தொழிலையுடைய அரக்கனுவன்' என்று அமிருதத்தின் செயலையுடையவளான திரிசடை, (அந்தச்சீதையின் மனத்திற் படும்படி)தெரிவித்தாள்; (எ - று)

உயிர்போகுந் தருணத்தில் உண்மையை யுணர்த்திச் சீதையின் உயிரைப்போகாதவாறு பாதுகாப்பவளாதலின் திரிசடையை, 'அமுதின் செய்கையாள்' என்கிறார். பி-ம்:—[1]உன். [2]மாற்றினன். [3]வந்தனன். [4]செம்மையாள். (1675)

95.—கவிக்கூற்று: சீதை துயர் தவிர்ந்தாளாக, இராவணன் செய்ததை இனிச்சொல்வோ மெனல்.

நங்கையு மவளுரை நாளுந் தேறுவாள்
சங்கையு மின்னலுந் துயருந் தள்ளினாள்
இங்குநின் [1]றேகிய விலங்கைக் காவலன்
அங்குநின் றியற்றிய தறைகு வாமரோ.

(இ-ள்.) அந்தத் திரிசடையின் பேச்சை எப்போதும் நம்புபவளான சீதாபிராட்டியும் (தன்மனத்துக் கொண்டிருந்த) ஐயத்தையும் துன்பத்தையும் உடலில் தோன்றும் துயர்க்குறிகளையும் போக்கினாள்; (சீதையிருந்த) அவ்விடத்தினின்று சென்ற இலங்கைக் கரசனாகிய இராவணன் அங்கிருந்து செய்ததை இனிச் சொல்லுவோம்; (எ-று.)— அரோ-ஈற்றசை.

அந்தத் திரிசடைகூறுவதெல்லாம் வாய்மையேயாயிருக்கப் பலமுறை கண்கூடாகக் கண்டுள்ளாளாதலால், இப்போதும் இவள் சொல்வதுமெய்யே யென்று துணிந்து சீதை துயர்நீங்கினளென்க. இன்னல் துன்பம் என்று பரியாயச்சொல் இரண்டு வந்ததனால், ஒன்று - மனத்துயரத்தையும், மற்றொன்று - அத்துயரத்தினால் உடலில்தோன்றும் மெய்ப்பாடு ஆன கண்ணீர்வார்தல் முதலிய செயலையும் காட்டும். 'இலங்கைக்காவல னங்குநின் றியற்றிய தறைகுவாம்' என, மேற்படலத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு. சங்கை - ஶங்கா: வடசொல். பி-ம்—[1]எய்தியது. (1676)

மாயாசனகப்படலம் முற்றிற்று.

———

17 - ஆவது அதிகாயன் வதைப்படலம்.

அதிகாயனது வதையைக் கூறும்படல மென்று விரியும். அதிகாயனென்பவன் இராவணனுக்குத் தாந்யமாலினீ யென்ற மனைவியினிடம் பிறந்தவன். அதிகாயன் என்ற சொல் - பெருந் தோற்றமுள்ள உடல் படைத்தவனென்று பொருள்படும். சில பிரதியில் முதலாறு பாடல்களும் மாயாசனகப்படலத்தோடு சேர்ந்தனவாக, "நதிகாய்" (7) என்ற பாடல் முதற்கொண்டுதான் இப்படலம் தொடங்குகின்றது.

கும்பகர்ண னிறந்ததற்காகப் புலம்பிச் சென்ற இராவணன் கோபாக்கினியுடனே தன்னிருபுறத்தும் அருகேநிற்கிற அரக்கரைப் பார்த்துக் கடிந்து, 'என் தம்பியைப் பாதுகாவாமல் விட்டிட்டு உம்முயிரையே பெரிதாகக்கொண்டு வந்தும், நீர் வீரர்களென்றுமுழங்குவது எவ்வாறு? உங்களால் ஆகாதென்றாற் சொல்லிவிடுக: யான் என்வேலைக்கொண்டு மானிடரை வெல்வேன்: அமரில் வெல்லுவோமென்று தைரியமிருந்தாற் செல்லுக: இல்லாவிடின், மீள்க: நும் கருத்தைச் சொல்லுக' என்ன, அதிகாயன்மானமும் சீற்றமும் பொங்க எழுந்து,'எல்லாரையும் சாமானியமாகச் சொல்லலாகாது: நான் மானிடரையும் வானரரையும் வென்றுவருகிறேன்: நீர் இங்குத் தானே இனிதிரும்:உமக்கு இராமன் உண்டாக்கிய துன்பத்தை நான் இலட்சுமணனைக் கொன்று இராமனுக்கு உண்டாக்காவிடின் உம்முடைய புத்திரனல்லேன்' என்று கூற, இராவணன், 'நன்றுகூறினாய். நீ இலட்சுமணனைக்கொன்றுவிடு: பிறகு நான் இராமனைக்கொல்வேன்' என்று விடைகொடுத்து மிகப்பல சேனைகளையும் பல அரக்க வீரரையும் ஏவினான். விடைபெற்றஅதிகாயன், ஆயிரம்பரி பூண்ட தேரேறிப் போர்க்களஞ் சென்றான். கும்பனும் நிகும்பனும் அகம்பனும் தேரேறி அயல்செல்லப் பல்லாயிரஞ் சேமத்தேர்கள் உடன்வர, அதிகாயன், வெவ்வேறுவகைப் படைக்கலங்களுடன் போர்க்களஞ் சென்று, அங்கு முண்டமாய் வீழ்ந்திருக்குங் கும்பகர்ணனைப்பார்த்து வருந்திச் சினந்து, 'இங்ஙனம் புரிந்தவனுடைய தம்பியை இவ்வாறு போர்க்களத்தில் விழுமாறுபுரிந்து அண்ணனைத் துன்புறச்செய்து என்னிடராறுவேன்' என்று கொண்டு, மயிடனென்பவனைத் தூதுவிடுத்தான். அத்தூதின் கருத்தை யுணர்ந்த ஸ்ரீராமன், இலட்சுமணனுக்குப் பொருதற்குச் செல்லுமாறு விடைகொடுக்க, விபீடணன் 'தனியேஇலட்சுமணனைச் செல்லவிட வேண்டா' என்று சொல்லி, அதிகாயனுடைய வலிமையையும் மதுகைடபரில் மதுவென்பவனே கும்பகர்ணனாகவும், கயிடபனே அதிகாயனாகவும் பிறந்துள்ள வரலாற்றையும் கூற, ஸ்ரீராமன் இலட்சுமணனுடைய பராக்கிரமத்தைக்கூறி முடிவில் உடன்செல்லுமாறு விபீடணனுக்கு விடைதர, ஸ்ரீராமனநுமதியின்படி அவ்விலட்சுமணனுடன் விபீடணன் சென்றான். பின்னர் அரக்கர் வானரர் என்ற இருதிறத்தார்க்கும் நிகழ்ந்த போரில்

வானரசேனை பின் வாங்குவது கண்டு, ஆங்குச் சென்று சேர்ந்த இலட்சுமணன் தன் திறமையால் சதுரங்கசேனைகளையும் நாசஞ் செய்ய, தாருகனென்பவன் வந்து பொருது தலையறுப்புண்டு இறக்க, அப்பாற் பொங்கிச் சினத்து பெரும்போர்புரிந்த காலன் குலிசன் காலசங்கன் மாலி மருத்தன் என்ற ஐவரையும் இலட்சுமணன் கொன்றுவீழ்த்தினன். அதுகண்ட அதிகாயனுடைய சேனைவீரர் பெருங்கணக்கினவான யானைப்படையோடு மும்முறை வந்து எதிர்க்க, அப்படைகளை யெல்லாம் இலட்சுமணன் பொருதழிக்கையில் அநுமானும் உடன் உதவினன். அதுகண்ட தேவாந்தகன் அநுமானோடு எதிர்த்துத் தேரையும் பாகனையும் இழந்து தானும் மாண்டனன். பின்பு அதிகாயன் அநுமானை வீரவாதம் பேசியறைகூவ, அநுமான் திரிசிரனுடனே கூடி என்னுடன் பொரலாமென்றான். அதுகேட்ட திரிசிரன் பொங்கிவர, அநுமான் அவனுயிரைப் போக்கி, மேலைவாசலிற் போர் நிகழ்வது கேட்டு அங்குச் சென்றனன். பிறகு அதிகாயன் பிரமித்து அநுமான் திறமையை வியந்து, வந்த காரியத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று இலட்சுமணனோடு பொரலானான். இளையபெருமாள் அங்கதன்மேலேறிக்கொண்டு தேரோடு வந்துநின்ற அதிகாயனோடு பொரலாயினன். இருவரும் பலவகை அஸ்திரங்களைக் கொண்டு கடும்போர் புரிகையில், வாயுபகவான் 'பிரமாத்திரத்தாலன்றி இவ்வதிகாயன் தொலையான்' என்று இலட்சுமணனுக்குக் கூற, இளையபெருமாள் பிரமாத்திரத்தால் அதிகாயனை உயிரொழித்தனன். அப்பால் அங்கதனோடு நராந்தகனும் நீலனோடு மத்தனும், இடபனோடு வயமத்தனும், சுக்கிரீவனோடு கும்பனும், அநுமானோடு நிகும்பனும் பொருது மடிந்தனர். அக்கால், மற்றையரக்கர் பொரமாட்டாது சிதறுண்டோடினர். அதிகாயன் முதலியோரின் வதத்தைத் தூதுவர் அறிவிக்க, இராவணன் வருத்தமும் சினமும் பொங்கக் கிலேசித்தனன். தன்மகனது மரணத்தைக் கேட்ட தானியமாலினி புலம்ப, இலங்கை யெல்லாம் வருந்திற்று என்பது, இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றது.

1.—அமைச்சரை நோக்கிச் சினத்துடன் இராவணன் கூறத்தொடங்குதல்.

கொழுந்துவிட் டழன்றெரி மடங்கல் கூட்டற
எழுந்தெரி வெகுளியா னிரும ருங்கினும்
தொழுந்தகை யமைச்சரைச் [1]சுளித்து நோக்குறு
பொழிந்தன விடியொடு முகிலுஞ் [2]சிந்தவே.

(இ - ள்.) உக்கிரங்கொண்டு கொழுந்துவிட்டு எரிகின்ற ஊழித்தீயும் ஒப்பறும்படி எழுந்தெரிகின்ற சினத்தையுடையவனான இராவணன்,—இரு புறத்திலும் (தன்னைத்) தொழுந் தன்மையுள்ள அமைச்சரைச் சினந்துபார்த்து, இடியொடு முகிலுஞ் சிந்த மொழியலானான்; (எ-று.)—இராவணன் மொழிவதை மேல் ஐந்துகவிகளிற் காண்க.

'இடியொடு முகிலுஞ்சிந்தமொழிந்தனன்' என்றதனால், மொழியும்போது பெருங்குரல்படக் கடுஞ்சீற்றத்தோடு பேசலானானென்பது பெறப்படும். மடங்கலெரி-ஊழித்தீ. கூட்டு-ஒப்பு. அமைச்சரைக் கூறியது, அந்தரங்கராஞர்க்கும் உபலட்சணம்: அதிகாயன் முதலியோரை அமைச்சரெனினுமாம். இச்செய்யுள் சில பிரதியி லில்லை. பி-ம்:—[1] சுளிந்து. [2] அஞ்சவே. (1677)

2.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்-ஒருதொடர்: இராவணன் அமைச்சரைக் கடிந்து கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

எகுதி [1]ரெம்முகத் தெவரு [2]மென் னுடை
[3]யோகவெஞ் சேனையு [4]முடற் றும் முடைச்
சாகரத் தானையுந் தழுவச் சார்ந்தவர்
வேகவெஞ் [5]சிலைத்தொழில் [6]விலக்கி [7]மீள்கிலீர்.

(இ-ள்.) என்னுடைய உபாயம்வல்ல வெவ்விய சேனையும் உம்முடைய (பகையழிக்கவல்ல) கடல்போற் பரந்த சேனையுந் தழுவச் சார்ந்து, அந்தப்பகைவரின் வேகத்தோடு கூரிய வெவ்விய சிலையின் தொழிலை விலக்கி மீள மாட்டாதவரானீர்: (அதனால்), என்னெதிரினின்றும் எல்லீரும் (அப்பாற்) செல்லுங்கள்;(எ - று.) யோகம்-உபாயம். பி-ம்:—[1] எங்ஙனம். [2] உம்முடை, எம்முடை, எண்ணுடை. [3] மோக, ஓசை. [4] முதலவெம்முடைச், முதலவும் முடைச், முதலவும்படைச். உதவவும்படைச். [5] செருத்தொழில். [6] விலக்க. [7] வீட்டிரால், மீட்டிரால். (1678)

3. **எடுத்தவ [1]ரிருந்துழி யெய்தி யாரையும்**
[2]படுத்திவண் மீடுமென் றுரைத்த பண்பினீர்
[3]தடுத்திலீ ரெம்பியைத் [4]தாங்க கிற்றிலீர்
[5]கொடுத்திலீ [6]ரும்முயிர் வீரக் கோட்டியீர்.

(இ-ள்.) 'சேனைகொண்டு போருக்கு வந்தவரான இராமலட்சுமணர் முதலியோர் இருந்த இடத்திற்போய், யாவரையும் கொன்று இங்கே மீளுவோம்' என்று உரைத்த வீரப்பண்புடையோரே! எம்முடைய தம்பியை(ப்போர்க்குத் தனியே செல்லவொட்டாது) தடுக்காமற் போனீர்: (உடனுதவியாயிருந்து அவனுக்குத் தீங்கு நேராமல்) தாங்கும் வல்லமை யற்றவரானீர்; (அவனிறந்ததற்காக) உம்முயிரையாவது கொடுத்திருக்கலாமே, அதுவுஞ் செய்யாமற்போனீர்: (இப்படி யிருந்தும் நீங்கள்) வீரர்திரளிற் சேர்ந்துள்ளீர்; (எ-று.)— எடுத்தவர்-சேனைகொண்டு போருக்கு வந்தவர். பி-ம்—[1] இரிந்துழி. [2] படுத்தவன், படுத்தன. [3] தடுக்கிலீர். [4] தாங்குகிற்றிலீர் [5] கொடுக்கிலீர். [6] நும்முயிர். (1679)

4. **[1]உம்மையி னின்றுநா னுலக மூன்றுமென்**
வெம்மையி னுண்டது நீரென் வென்றியால்

[2] இம்மையி னெடுந்திரு வெய்தி னீரினிச்
செம்மையி [3] னின்றுயிர் [4] தீர்ந்து [5] தீர்திரால்.

(இ-ள்.) முன்னர்த் தொடங்கி நான் உலகம் மூன்றையும் ஆண்டது, எனது கொடிய பராக்கிரமத்தினால் (ஆகும்); நீங்கள் என்னுடைய வெற்றியால் இம்மையில் மிக்க செல்வத்தை யடைந்தீர்; இப்போதாவது (நீங்கள்) நேர்மையான வீரகுணத்தைக் கைக்கொண்டிருந்து உயிரைக்கொடுத்தாவது (உமது கடமையைச்) செய்து தீர்ந்தவராயின்; (எ-று.)—உம்மை-முன்னாள். பி-ம்:— [1] உம்வயினன்று, உம்மையும்நன்று, உம்மையினன்றி. [2] இன்மையின். [3] இன்னுயிர். [4] துறந்து. [5] தீர்கிலீர். (1680)

5. ஆற்றல மென்றிரே [1] லென்மின் யானவர்
தோற் [2] றலம் வந்துகத் [3] துரந்து தொன்னெடும்
[4] கூற்றல துயிரது [5] குடிக்குங் [6] கூர்த்தவென்
[7] வேற்றலை மானுடர் வெரிநிற் காண்பனால்.

(இ-ள்.) (அப்பகைவர் முன்னே நின்று பொர) வல்லமையுடையோமல்லோ மென்பீராயின், என்று சொல்லுங்கள்: அவர் தோற்றுத் துன்பமடைந்து வலிகெட, யான் பழைய நெடிய யமனேயன்றி உயிரைக் குடிக்கவல்ல கூர்மையையுடைய என் வேலின் நுனியை விரைவாகச்செலுத்தி, மானுடருடைய முதுகிற் காண்பேன்; (எ-று.)—அலம் வந்து உக-துன்பமடைந்து வலிசிந்த என்க. மார்பையூடுருவி முதுகுவழியால் வேல்நுனி வருதலால் இங்ஙன் கூறியது. பி-ம்:— [1] எனினும். [2] அலமந்துற, அலமந்துக, அலக்கண்ணுற. [3] துரந்த. [4] கூற்றலமரவுயிர், கூற்றலமெனவுயிர், கூற்றிலமெனவுயிர். [5] குடித்துக். [6] கூற்றென. [7] வேற்றலம். (1681)

6. அல்லது மூண்டுமக் குரைப்ப தாரமர்
[1] வெல்லுது மென்றிரேன் மேற்செல் வீரினி
[2] வல்லது [3] மடிதலே [4] யென்னின் [5] மாறுதிர்
சொல்லுநுங் கருத்தென [6] முனிந்து [7] சொல்லினான்.

(இ-ள்.) 'அல்லாமலும் உமக்குச் சொல்லவேண்டுவது உண்டு: அரிய அமரில் வெல்வோ மென்பீராயின், (போர்)மேற் செல்வீர்; இனி, (உமக்கு) ஆகக்கூடியது (போரில்) மடிதலே யென்றால், (போர்க்குச் செல்வதினின்று) மீளுமின்: (இவ்விரண்டில்) நுமது கருத்து யாது? சொல்லும்' என்று முனிவுடன் கூறினான், (இராவணன்);—(எ-று.)—பி-ம்—: [1] வெல்லினும். [2] அல்லது. [3] மடிதிரேல், மறிதிரேல். [4] எனினும். [5] மாறுவீர். [6] துணிந்து. [7] சொல்லென்றான்.

வேறு.

7.—அதிகாயன் கூறத்தொடங்குதல்.

நதிகாய்நெடு மானமு [1] நாணுமுரு
மதிகாய்குடை மன்னனை வைதுரையா

விதிகாயினும் வீரம் வெலற்கரியான்
அதிகாய னெனும்பெய ரானறைவான்.

(இ-ள்.) பிரமன் கோபித்தாலும் வெல்லமுடியாத வீரத்தையுடையவனான அதிகாயனென்னும் பெயரையுடையவன்,—நதி நீருஞ் சுடும்படியான மிக்க கோபமும் நாணமுமடைந்து, பூர்ண சந்திரனை வெல்லும் (வெண்கொற்றக்) குடையையுடைய இராவணனைப் பழித்துரைத்து(ப் பின் வருமாறு) கூறுபவனானான்; (எ-று.)—அதிகாயன் கூறுவதைமேல் ஆறுகவிகளிற் காண்க. விதி-விதிக்குங்கடவுள்: பிரமதேவன். இந்தப் பாடல்களை வஞ்சிவிருத்தமாக அலகிடாமல், நதிகாய் நெடுமா னமுநா ணுமுறு என்று அளவடிநான்கு கொண்ட கலிவிருத்தமாக அலகிடினுமாம். பி-ம்:—[1] நாணம். (1683)

8.—மூன்றுகவிகள்-அதிகாயன் தனது வீரத்தைப் பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கும்.

வானஞ்சுக வையக மஞ்சுக[1]மா
லானஞ்சு முகத்தவ னஞ்சுகமேல்
நா[2]னஞ்சின னென்[3] றுனை நாணுகபோர்
யானஞ்சின னென்று[4]மியம்புவதோ.

எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) வானத்திலுள்ளார் அஞ்சட்டும்; வையகத்திலுள்ளார் அஞ்சட்டும்; திருமாலவனும் ஐம்முகத்தவனான சிவபிரானும் அஞ்சட்டும்; பின்னும் நான் போருக்கு அஞ்சினேனென்று உன்னைப் பற்றி (நீயே)நாணங்கொள்க;(என்னைக்குறித்து) யான் (போருக்குச் செல்ல)அஞ்சினேனென்று இயம்புவதும் தகுதியுடையதோ?

எவரஞ்சினும் நான் போருக்கு அஞ்சிலேனென்றபடி. இராவணன் நிஷ்டூரமாகக் கூறியதனால், அதிகாயன் இவ்வாறு கூறினன். மால்-விஷ்ணு: 'ஆன்' விகுதி பெற்று 'மாலான்' என வந்தது. பி-ம்:—[1] மாலதானஞ்சுகசங்கரனஞ்சுகபோர், [2] அஞ்சினனேல், அஞ்சுகவென்று, அஞ்சினநன்று. [3] உரைநாணுகநாள், உனை நாணுகதான், உரைமேலுகநாள். [4] இயம்புமதோ. (1684)

9. வெம்மைப்பொரு தானவர் [1]மேல்வலியோர்
தம்மைத்தளை யிற்கொடு தந்திலனோ
[2] உம்மைக்குலை யப்பொரு மும்பரையும்
கொம்மைக் குய[3]வட்டனை கொண்டிலனோ.

(இ-ள்) கொடுமையாகப் பொருகின்ற தானவரில் மேலான வலிமை பெற்றவரைத் தளையிட்டுக் கொண்டுவந்து (உம்மிடத்துக்) கொடுத்திலேனோ? உம்மையும் நடுங்குமாறு போர்செய்த தேவர்களையும் மண்திரட்சியுள்ள குயவனுடைய சக்கரத்தைப் போலச் சுழலவடித்திலேனோ? (எ-று.)—ஈற்றடிக்கு-கொம்மை-

பருமையுள்ள, குயம்-அவர்கள் மார்பில், வட்டணைகொண்டில னோ-தாளம்போட்டிலேனோ? என்றுமாம். பி-ம்:-[1] மெய். [2] மும்மை. [3] வட்டணை. (1685)

10. காய்ப்புண்ட நெடும்படை கை[1]யுளதாத்
தேய்ப்புண்ட வனுஞ்சில சில்[2]கணையால்
ஆய்ப்புண்டவ னும்மவர் சொல்வலதால்
ஏய்ப்புண்டவ னும்மென [3]வெண்ணினையோ.

(இ-ள்.) காய்ச்சியடித்துக் கூராக்கப்பட்ட நெடியபடை (தன்) கையிடத்திலேதானே யிருக்கத் (தரையில்) தேய்க்கப்பட்ட வனான அட்சகுமாரனும், சிலவாகிய அற்பக் கணைகளால் உயி ரொடுங்கிப்போனவனான கும்பகர்ணனும், அவ்விராமலட்சுமணரின் புகழின் வல்லமையால் ஏய்க்கப்பட்டவனான விபீடணனுமென்று (என்னை) எண்ணினையோ? (எ-று.)—நான் அட்சன்முதலியவர்களைப் போல அல்லேன், எதிரிகளை வென்றே தீர்வேனென்றவாறு. ஆய்தல்-வலியோய்தல். பி-ம்:—[1] உளதாய், உளதால். [2] கணைமால். [3] எண்ணுதியோ, எண்ணினைபே. (1686)

11.—அதிகாயன் செய்யுஞ் சபதம்.

உம்பிக்குயி ரீறுசெய் தானொருவன்
தம்பிக்குயி ரீறு சமைத்தவனைக்
[1]கம்பிப்பதொர் வன்துயர் கண்டில[2]னேல்
நம்பிக்கொரு நன்மக னோவினி நான்.

(இ-ள்.) உன் தம்பியின் உயிர்க்கு இறுதி செய்தவனான ஒருவ னுடைய [இராமனுடைய] தம்பிக்கு [இலட்சுமணனுக்கு]ப் பிராணநாசஞ் செய்வித்து, அவ்விராமனை நடுங்கச்செய்யவல்ல ஒப் பற்றகொடுந்துயரை உண்டாக்காமற் போவேனாயின், இனி, நான் உனக்கு ஒப்பற்ற சிறந்த மகனாவேனோ? (எ-று.)—நான் உன் மகனாயிருந்தால் இலட்சுமணனுக்குமரணத்தையுண்டாக்கி, இராம னால் உனக்கு நேர்ந்ததுபோன்ற துயரத்தை அவ்விராமனுக்கு உண்டாக்குவேனென்றவாறு. நம்பிக்கு-முன்னிலையிற் படர்க்கை வந்தவழுவமைதி. பி-ம்:—[1] கம்பித்தது. [2] ஆல். (1687)

12.—அதிகாயன் தான் செய்யப்போவதாகக் கருதியதைக் கூறுதல்.

கிட்டிப்பொரு தக்கிளர் சேனையெலாம்
மட்டித்துயர் [1]வானரர் வன்றலையை
வெட்டித்தரை யிட்[3]டிரு வில்லினரைக்
கட்டித்தரு வன்னிது காணுதியால்.

(இ-ள்.) நெருங்கிப் போர்செய்து கிளர்ச்சிகொண்டுள்ள அந்த (வானர) சேனையை யெல்லாம் பிசைந்திட்டுச்சிறந்த வானர ர்களின் வலிய தலையை வெட்டித் தரையிற் போகட்டு, வில்லாளி

களான இராமலட்சுமணரிருவரையும் கட்டிக் கொணர்வேன்; இந்த (என) வலிமையைக் காண்பாயாக; (எ-று.) பி-ம்:—[1] வானர. [2] இகல். (1688)

13.—அதிகாயன் விடைவேண்டுதல்.

சேனைக்கட லோடிடை செல்கெனினும்
யானிப்பொழு தே[1] தனி யேகெனினும்
தா[2] னொத்தது சொல்லுதி தாவிடை [3] யென்
றூனித்திற முன்னி யரக்கர்பிரான்.

(இ-ள்.) 'சேனைக்கடலுடனே போர்க்களத்திற்குச் செல்க' என்று கட்டளையிட்டாலும், (அன்றி) 'தனியே [சேனையுட னல்லாமல்] செல்க' என்று கட்டளையிட்டாலும், யான் இப்பொழுதே (அவ்வாறே செய்வேன்); (இவ்விரண்டனுள் உனக்குச்) சம்மதமானதைச் சொல்லுவாய்: (எனக்குப் போர்க்குச் செல்ல) விடை தருவாய் என்று கூறி முடித்தான், (அதிகாயன்); இவ்வாறு (தன் மகன்) கூறியதனை நினைந்து, அரக்கர்தலைவனான இராவணன்,—(எ-று.)—'ஏவினனால்' (15) என்பதோடு முடியும். பி-ம்:—[1] இடையேகிடினும், கடிதேகெனினும். [2] ஒத்தன. [3] என்றானைத்,என்றனைத்.

14.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்-அதிகாயன் போர்க்குச் செல்லச் சித்தனாக இருப்பதுகண்டு, இராவணன் உவந்து கூறுவனவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

சொன்னாயிது நன்று [1] துணிந்தனை நீ
அன்னானுயிர் தந்தனை யாமெனின்யான்
பின்னாளை விராம னெனும் பெயரான்
தன்னாருயிர் [2] கொண்டு [3] சமைக்குவனால்.

(இ-ள்.) (நீ) செவ்வனே தீர்மானித்து இவ்வார்த்தையைக் கூறினாய்: நீ அந்த இலட்சுமணனுடைய உயிரைத் தந்தாயென்றால் யான், (அதன்) மற்றை நாள் அந்த இராமனென்ற பெயரை யுடையவனது அருமையான உயிரைக் கொண்டு முடிப்பேன்; (எ-று.)—பின் நாள் அ இராமன் என்று பிரிக்க. பி-ம்:—[1] துணித்தனை. [2] உண்டு, கொன்று. [3] செமிக்குவனால். (1690)

15\. **போவா யிதுபோது பொலங்[1] கழலோய்**
மூவாயிர [2] கோடிய ரோடுமுரண்
காவார்கரி தேர்பரிக் [3] காவலினென்று
ஏவாதன யாவையு மேவினனால்.

(இ-ள்.) பொன்னாலியன்ற வீரக்கழலையணிந்தவனே! மூவாயிரங் கோடி பதாதியரோடு மாறுபடுந்தன்மையைக்காத்தல் பொருந்திய யானையும் தேரும் குதிரையும் என்ற இவற்றின் காவலிலே (போர்க்குச்) செல்வாய் என்று (இதுவரையில்) ஏவாத

[மிகப்பல] சேனைகளை (அந்த அதிகாயனுடன் செல்லுமாறு) ஏவினன்; (எ-று.)—[3]காவலினின்று என்ற பாடத்திற்கு-காவலில் நின்று என்றல்லாமல், காவலின் இன்று எனப்பிரிப்பினுமாம். கா-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பி-ம்:—[1]கழலோர். [2]கோடிமுரட் படையார். [3]காவலனின். (1691)

16. கும்பக் கொடியோனு நிகும்பனும்வேறு
அம்பொற்கழல் [1]வீர [2]னகம்பனுமுன்
செம்பொற்பொலி தேரயல் [3]செல்குவரால்
உம்பர்க்கும் [4]வெலற்கரி யாருரவோர்.

நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (பின்னும் இராவணன் கூறுவான்):—தேவர்கட்கும் வெல்ல முடியாதவரும் வலிமையை யுடையவருமான கும்பனென்ற கொடியவனும் நிகும்பனும் வேறாகவுள்ள அழகிய பொற்கழலை யணிந்த வீரனாகிய அகம்பனும் உன்னுடைய செம்பொன்மயமாக விளங்குகின்ற தேரின் அயலிற் (பாதுகாவலாகச்) செல்வார்கள்; (எ-று)—பி-ம்:—[1]வீர. [2]அகம்பனொடும். [3]செல்லுதியால், செய்குவரால். [4]இலக்கரியாருரவோர், வெலற்கரிதாமுரவோய். (1692)

17. ஓரேறு சிவற்குள தொப்புளவாம்
வாரேறு வயப்பரி யாயிரம்வன்
போ[1]ரேறிட வேறுவ பூணுறுதிண்
தேரேறுதி தந்தனன் வெந்திறலோய்.

(இ-ள்.) கொடிய திறலையுடையவனே! வலிய போர் நடக்கையில் (போர்க்களத்தில்) மேன்மேற்செல்வனவும் சிவபிரானுக்கு உளதாகிய ஒரு இடபத்தை ஒப்பாகக் கொண்டனவுமான வார் பூண்ட வலிய குதிரைகள் ஆயிரம் பூட்டப்பெற்ற திண்ணிய தேரைத் தந்தேன்: (அதில்) ஏறுவாய்; (எ-று.)—பிரமதேவன் தந்த தேராதலால், 'திண்டேர்' என்றனனென்னலாம். இது, சிலபிரதியில் "ஆமத்தனை" என்ற அடுத்தபாடலின்பின். பி-ம்:—[1]ஏறிடின், ஏறிடி. (1693)

18. ஆமத்தனை [1]மாவுடை யத்தனைதேர்
சேமத்தன [2]பின்புடை செல்ல [3]வடுங்
கோமத்த [4]நெடுங்கரிக் கோடியொடும்
[5]போமத்தனை வெம் [6]புர விக்[7]கடலே.

(இ-ள்.) பொருந்திய அவ்வளவு [ஆயிரம்] குதிரையையுடைய அத்தனை சேமத்தேர் பின்புடை செல்லவும், கொல்லவல்லசிறந்த மதம்பிடித்த நெடிய கரிகள் கோடியுடனே அத்தனை வெவ்விய புரவித்தொகுதியும் உடன்வரும்; (எ - று.)—அத்தனை யென்றது -

கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறிய ஆயிர மென்றதைக்காட்டிற்று. இனி, இச் செய்யுளில் மூன்றாமடியில் வருகிற 'கோடி' என்பதைக் காட்டு மெனினுமாம். பி - ம்:—[1]தேருடையத்தனேயா, தேருடையத் தனேமா. [2]பின்பிடை. [3]நெடுங. [4]மதக்கரி. [5]போர்மத்தனொடும், போமத்தனொடும், போமத்தனெடும். [6]புடைசெல். [7]கடலீர். (1694)

19.—இராவணன் விடை கொடுக்க, அதிகாயன் போர்க்குச் சித்தனாகுதல்.

என்றேவிடை நல்க விறைஞ்சியெழா
வன்றாள்வயி ரச்சிலை கைக்கொடு [1]வாள்
பொன்றாழ்கவ சம்புகு தாமுகிலின்
நின்றானிமை யோர்கள் [2]நெளிந்தனரால்.

(இ-ள்.) என்றுசொல்லி விடை கொடுக்க,-(அதிகாயன் அவ் விராவணனை) வணங்கி யெழுந்து வலியமுனையையுடைய உறுதி யானசிலையைக்கைக்கொண்டுஒளிபொருந்திய பொன்னாற்செய்யப் பட்ட கவசத்தினுட்புக்கு மூகில் போல நின்றான்; (அதுகண்டு) இமையோர்களும் அஞ்சினர்; (எ-று.)—ஆல்-அசை,

நிறத்தோடு வில்லைக் கைக்கொண்டிருத்தலின், கார்முகில் உவமை. இது, சிலபிரதியி லில்லை. பொன்-கரும்பொன்: இரும்பு. **பி - ம்:—**[1]வான். [2]நெளித்தனரால். (1695)

20.—அதிகாயன் போர்க்களம் நோக்கிச் செல்லுதல்.

பல்வேறு படைக்கலம் வெம்பகலோன்
எல்வேறு [1]தெரிப்பகொ டேகினனால்
சொல்வேறு தெழிக்குநர் [2]சுற்றுறமா
வில்வேறு [3]தெரிப்புறு [4]மேனியினான்.

(இ - ள்.) யானையைக்காட்டிலும் வேறாக [பெரிதாக]த் தோன்றுகின்ற உடலையுடையவனான அதிகாயன்,—(தமது) பேச்சால் வேறாக [மிகக் கொடுமையாக] அதட்டுகின்ற வீரர் தன்னைச்) சுற்றிவர, பல்வகையான வெவ்வேறு படைக்கலங்கள் கொடிய சூரியனைக் காட்டிலும் வேறாக ஒளிவீசுபவற்றைக் கைக் கொண்டு சென்றான்; (எ - று.)—இவ்வாறு வீரரில் எவருங் கர்ச் சித்ததில்லை யென்பது, 'சொல்வேறு தெழிக்குநர்' என்றதன் கருத்து. **பி-ம்:—**[1]தெரிப்பதொடு. [2]சுற்றினரால், சுற்றமுமா, சுற்றுநரால். [3]தெரிக்கரு. [4]மேகமனான், மேகமனார், மேனியினார். ()

21.—களிறு முதலியவற்றின் ஒலி.

இழையஞ்சன மால் [1]களி றெண்ணிலரி
முழையஞ்ச முழங்கின மும்முறை[2] நீர்
[3]குழையஞ்ச முழங்கின [4]நாணொலி[5]கோள்
மழையஞ்ச முழங்கின மாமுரசே.

(இ-ள்.) ஆபரணம் பூண்ட மைபோன்ற மதமயக்கங்கொண்ட ஆண்யானைகள்; எண்ணில்லாத சிங்கங்கள் குகையில் அஞ்சிநிற்க முழங்கின, (வில்லின்) நாணியைத்தெறிக்கும் ஒலிகள், கடலும் குழைந்து அஞ்சும்படி முழங்கின; பெரிய முரசுகள் (நீரைக்)கொள்ளுதலுடைய மேகமும் அஞ்சும்படி முழங்கின; (எ - று.)

ஆக்கல் அளித்தல் அழித்தல் என்ற மூன்று தன்மையுள்ளதாதல் குறித்து முந்நீரென்று பெயரிருத்தற்கு ஏற்ப, இங்குக்கடலை 'மும்முறை நீர்' என்றார். அஞ்சுதல்-கீழ்ப்பட்டுப் போதல். சொற்பொருட்பின் வருநிலையணி. பி-ம்:—[1]களிறெண்ணரிவாழ், களிசேணரிவாழ். [2]நீர்க். [3]உழை. [4]ஞாணொலி. [5]கொள் எனவும் படிக்கலாம். (1697)

22.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்-சென்ற சேனைகளின் வருணனை.

ஆர்த்தார் [1]நெடு [2]வான நடுங்கவடிப்
பேர்த்தார் நிலமாமகள் [3]பேர்வளெனத்
தூர்த்தார் [4]நெடுவேலைகள் தூளியினால்
வேர்த்தா ரதுகண்டு விசும்புறைவோர்.

(இ-ள்.) (உடன்சென்றவீரர்கள்), நெடியவானம்நடுங்க ஆரவாரித்தார்: பூமாதேவியும் இடம்விட்டுப்பேர்வளென்னுமாறு காலை மாறிமாறிவைத்தனர்; நெடிய கடல்களை (விரைந்து செல்வதனாலெழுப்பிய) தூளியினால் தூர்த்தார்; அதுகண்டு விசும்பிலுறைபவரான தேவர்கள் உடல் வேர்த்தனர்; (எ-று.)

வேர்த்தல், அச்சத்தின்செயல். பி-ம்:—[1]நடு, அகல். [2]வானக மஞ்ச. [3]பேர்வதெனத், பேரவகந். [4]திரை, அலை. (1698)

23. **அடியோடு மதக்களி யானைகளின்**
பிடியோடு நிகர்த்தன [1]பின்புறமுன்
தடியோடு [2]துடக்கிய தாரையவெண்
கொடியோடு துடக்கிய கொண்மூவெலாம்.

(இ-ள்.) (தம்மிடத்து) மின்னலோடு பொருந்திய ஒழுங்கையுடையனவும் (யானைகளின்மீதுபிடிக்கப்படும்) வெண்ணிறக் கொடியோடு துடக்குண்டு செல்வனவுமான மேகங்களெல்லாம்,—முன்னே (தம்)கால் விசையாலோடுகின்ற மதக்களிப்புக்கொண்ட யானைகளின் பின்புறந்துச் செல்லும் பெண்யானைகளோடு ஒத்தன; (எ-று)—கொண்மு=கொண்மூ: குறுக்கல்.

யானைகளின்மீது பிடிக்கப்படும் வெண்கொடியோடு துவக்குண்டு அவ்யானைகளின்பின்னே செல்லும் மேகங்கள், மதயானைகளின்பின்னே செல்லும்பெண்யானைகளைப்போன்றனவென்பதாம்; **தற்குறிப்பேற்றவணி**; கொண்மூ பெண்யானையை நிகர்ப்ப,மின்னல்

பெண்யானைமீது ஏறிச்செல்லும் மகளிரை நிகர்க்கும் என்ப. மகளிர்பெண்யானைகளின்மீது ஏறிச்செல்வதாகக் கூறுதல்மரபு. தடி = தடித்: மின்னல். பி-ம்:—[1]பின்பிற. [2]தொடங்கிய, நிகர்த்தன. ()

24. தாருடின மால்கரி யின் [1]புடைதாழ்
மாருடின [2]மாமத மண்டு தலால்
ஆருடின பாய்பரி [3]யானைகளும்
சேருடின [4]சேனைறி சென்றவெலாம்.

(இ-ள்.) அங்குசத்தாற் குத்துண்ட மதமயக்கமுள்ள யானைகளின் (கன்னங்களுடைய இரு) புறங்களிலும் மாருடினவாய்த் தாழ்கின்ற [பெருகுகின்ற] மிக்க மதநீர் நெருங்குதலால் (தோன்றிய) ஆற்றிலே, பாயுந்தன்மையுள்ள குதிரைகளும் யானைகளும் மூழ்கின; (அதனால், சேனைகளும்) சென்றமிக்க தூரமெல்லாம் சேருய்விட்டன; (எ-று.) தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. மாருடின மதம்-ஒன்ருேடொன்று மாறுபட்டுப் பெருகுகின்ற மதநீரென்றவாறு. பி-ம்:—[1]புடைதான். [2]வார்மதம். [3]ஆள்களுடன், யானைகளின், யாழிகளும். [4]சென்றன. (1700)

25. தேர்சென்றன செங்கதிரோனெடு [1]சேர்
ஊர்சென்றன போ[2]லொளி யோடைகளின்
கார்சென்றன கார்நிரை சென்றனபோல்
பார்[3]சென்றில சென்றன பாய்பரியே.

(இ-ள்.) செங்நிறக்கிரணத்தையுடைய சூரியனேடுசேர்ந்த ஊர்கோள்சென்றனபோல, (அந்த அதிகாயனது இரதத்தையொட்டிப்பல) தேர்கள் சென்றன; (மின்னலோடு)மேகக்கூட்டங்கள் சென்றனபோல, ஒளிபொருந்திய நெற்றிப்பட்டத்தோடு கூடிய யானைகள் சென்றன; (சேனைகளிற்)சென்றனவான பாயுந்தன்மையுள்ள பரிகளோ பாரிற் சென்றில; (எ-று.)

பாயுங்குதிரைகள் சேனையுடன் சென்றனவாயினும், பெருவிசையோடு பாய்ந்து செல்லும்போது அவற்றின் கால்கள் பூமியிற்படுவது புலனாகாமையால், பாரிற்சென்றில என்றூர். பி-ம்:—[1]தேர். [2]ஒளிர். [3]சென்றனசென்றில, சென்றனசென்றன. (1701)

26.—அதிகாயன் போர்க்களத்திடைப் புகுதல்.

[1]மேருத்தனை வெற்பின [2]மொய்த்துநெடும்
பாரிற்செலு மாறுப டப்படரும்
தேர்சுற்றிட வேகொடு சென்றுமுரண்
போர்முற்று களத்திடை [3]புக்கனனல்.

(இ-ள்.) மேருவினளவுள்ள மலைகளின் கூட்டம் நெருங்கிப் பெரிய பூமியிற் செல்லுந்தன்மையொப்பச் செல்லுகின்ற தேர்கள்

சுற்றிநிற்கவே (முயற்சி) கொண்டு மாறுபடும் போர் முதிர்கின்ற போர்க்களத்திலே, (அதிகாயன்), போய்ச்சேர்ந்தான்; (எ-று) இச் செய்யுள் ஒரு பிரதியில் இல்லை. பி-ம்:—[1]மேரத்தனை, [2]மருத்தனி. [3]ஒத்து. [3]புக்கனரால், (1702)

27.—போர்க்களத்தைக்கண்டு அதிகாயன் மனம்புழுங்கி வருந்துதல்.

கண்டான விராம னெனுங்கனிமா
உண்டாடிய [1]வெங்கள னூடுருவப்
புண்டானுறு நெஞ்சு புழுக்கமுறத்
திண்டாடினன் வந்த சினத்திறலோன்.

(இ-ள்) அந்த இராமனென்கிற மதயானை (இராட்சசசேனை களையெல்லாம்) விழுங்கி விளையாடிய கொடிய போர்க்களத்தை முற்றவும் கண்டு, புண்பட்ட [மிகுவருத்தமடைந்த] (தன்) மனம் புழுங்கப்பொங்கியெழுந்த கோபமுடைய வலியவனான அந்த அதி காயன் வருந்தினான்; (எ-று)—போரில் இராமபிரானால் உயி ரொழிந்த அரக்கரின் அலங்கோலக்காட்சியைக் காணவே, அதிகாய னுக்கு மனம்புண்பட்டுப் பெருவருத்தம் தோன்றிற்று. பி-ம்:— [1]செங். (1703)

28.—அதிகாயன் தன் தாதை கும்பகர்ணனது தலையைக் காணாமைக்கு வருந்தல்.

[1]மலைகண்டன [2]போல்வரு [3]தோளோடு [4]தாள்
கலைகண்ட கருங்கடல் [5]கண்டுழல்வான்
நிலைகண்டன கண்டொரு தாதைநெடுந்
தலைகண்டில [6]னென்று சலித்தனனால்.

(இ-ள்.) மலையைக்கண்டாற்போன்ற (காட்சி) வருகின்ற தோளுடனே தாளும் கலைதல்பொருந்திய [ஒழியப்பெற்ற] கரிய கடலை [கும்பகர்ணனை]க் கண்டு வருந்துபவனான அதிகாயன்,— (அந்தக் கும்பகர்ணனுக்கு) நேர்ந்தனவான நிலைமைகளை (மனத்தி னால்) எண்ணி, ஒப்பற்ற அந்தத் தாதையினது நெடியதலையைக் கண்டிலேனென்று வருந்தினான்; (எ-று)—பி-ம்:—[1]அலை. [2]போல் வன. [3]வாளொடு. [4]தோள். [5]கண்டுளவாம், கண்டுடலின், [6]நின்று.

29.—கும்பகர்ணனது உடல்கண்டு அதிகாயன் வருந்துதல்.

மிடலொன்று சரத்தொடு மீதுயர்வான்
திடலன்று திசைக்களி றன்றெருதிண்
கடலன் [1]றிதெ னெந்தை கடக்கரியான்
உடலென் [2]றுயிரோடு முருத்தனனால்.

(இ-ள்.) 'இது, வலிமை பொருந்திய அம்புடனே மேடாக உயர்ந்திருக்கின்ற பெரிய திட்டு அன்று; திசைக்களிற்றினுடலும் அன்று; ஒரு திண்ணிய கடலன்று; எனது தந்தையாகிய மத மொழுகப்பெற்ற யானை போன்றவனான கும்பகர்ணனது உடலாகும்' என்று சொல்லிப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு கோபித்தான்; (எ-று.)—கடக்கரியான் என்பதற்கு-யானைச்சேனையை யுடையவனெனினுமாம். 'வான் திடலன்று, திசைக்களிறன்று' முதலியனவாகமறுத்ததனால், கும்பகர்ணன் உடல் திடல் முதலியவற்றைப்போலு மென்க. பி-ம்:—[1] இதுவெந்தை [2] உயிரோடு முகுத்தனால், உயிராலவுயிர்த்தனால். (1705)

30.—அதிகாயன் 'மானிடரைக் கொல்லாவிடின் இடர்தீராது' எனல்.

எல்லே யிவைகாணிய [1] வெய்தினனே
வல்லே [2] யுளராயின மானிடரைக்
[3] கொல்லேனொரு நானுயிர் [4] கோணெறியில்
செல்லேனெனி னிவ்விடர் தீர்குவனே.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) ஐயோ! இவ்வாறான நிலைகளைக்காண்பதற்கோ (இங்கு) வந்தேன்! விரைவாக, நான் ஒருத்தன், (இன்னும்)உயிருடனிருப்பவராகிய மானுடரைக் கொல்லாதவனும் என்னுயிரைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் நெறியிற் செல்லாதவனுமாக இருப்பேனானால் இவ்விடர் நீங்கப்பெறுவேனோ? (எ - று.)

நான் இம்மானுடரைக்கொன்று என்னுயிரையும் பாதுகாத்துக்கொண்டு மீண்டுசென்றால்தான் முண்டமான என்தந்தையை இப்போது காண்பதனால் எனக்குத்தோன்றுந் துயர் நீங்குமென்பதாம். எல்லே - இரக்கக்குறிப்பிடைச்சொல். பி-ம்:—[1] எய்தினன்யான், எய்தினயான். [2] உளராகிய, உளதாகிய. [3] கொல்லேனுயிர் நானொரு, கொல்லேனெனினுனுயிர், கொல்லேனெனினின்னுயிர். [4] கொன்னெறியில். (1706)

31.—இலட்சுமணனைக் கொல்வேனென்று நிச்சயித்து அதிகாயன் தூதுவனை நோக்கிக் கூறத்தொடங்குதல்.

என்னா முனியாவி திழைத்துளவன்
பின்னானையு [1] மிப்படிச் செய்துபெயர்ந்து
அன்னானிடர் [2] கண்டிட றாறுவனென் று
உன்னா வொருவற்கி துணர்த்தினனால்.

(இ-ள்.) என்று கூறிச்சினந்து, '(என் தந்தை தலைநீங்க உடல் மாத்திரம் இருக்கும்) இந்நிலையைச் செய்தவனான இராமனுடைய

பின்பிறந்தவனை இலட்சுமணனையும் இவ்வாறாகும்படிசெய்து போய், அந்த இராமனுடைய இடரைக்கண்டு (என்மனத்) துயரம் ஆறுவேன்' என்று (மனத்தினுட்) கருதி, ஒருதூதுவனை நோக்கி இதனை உணர்த்தலானான். (எ - று)—ஈற்றடியில் 'இது' என்பதனாற் சுட்டியதை மேல் 13-கவியிற் காண்க.

இப்படிச் செய்தல்-கைவேறு கால்வேறு தலைவேறு என இவ்வாறாக வெட்டிக்கொல்லுதல். ஒருவனென்றது மயிடனைக் குறிக்குமென்பது மேலைக்கவியால் விளங்கும். பி-ம்:—[1]அப்படி. [2]ஆற்றுவனென்றயல்வேறு, கண்டிடராற்றுவதென்றே. (1707)

32.—இலக்குமணற்கு மயிடனைத் தூது அனுப்பிச் சொல்லுமாறு அதிகாயன் கூறியவற்றை, இதுமுதல் நான்குகவிகள் தெரிவிக்கும்.

[1]வா நீ [2]மயி டன்னொரு வல்விசையில்
[3]போ நீய விலக்குவ னிற் [4]புகல்வாய்
நானீது துணிந்தன [5]னண்ணினனால்
[6]மேனீயி துணர்ந்து விளம்பிடுவாய்.

பதின்மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) மயிடனே! நீ வா: ஒப்பற்ற மிக்க விசையோடு புறப்பட்டுப்போ; (போய்), நீ அந்த இலக்குமணனிடத்திலே புகல்வாய்; நான் (இவ்வாறு இலட்சுமணனை முண்டமாகச் செய்துவிடுவதாகிய) இச்செயலை ஆராய்ந்து துணிந்துள்ளேன்: சிறந்த இதனை நீ யுணர்ந்து சொல்வாய்; (எ - று.)

'அவ்விலக்குவனிற் புகல்வாய்' என்று கூறியிருக்கவும், தான் செய்யத்துணிந்ததை மூன்றாமடியிற் கூறி, அதனைக் கூறவேணுமென்பதனை வற்புறுத்த 'மேனீயி துணர்ந்து விளம்பிடுவாய்' என்று பின்னுங் கூறுகின்றான். நண்ணுதல்-ஆராய்தல். பி - ம்:—[1]வானீள். [2]மயிடாநெடு. [3]போய். [4]புகலாய், புகுவாய். [5]நண்ணினனேல். [6]மேனீதியையுன்னி. (1708)

33. அந்தாரிள வற்கயர் வெய்தியழும்
தந்தாதை [1]மனத்திடர் தள்ளிடுவான்
[2]உந்தார் துயரோடு [3]முருத்தெரிவான்
வந்தானென [4]முற்சொல் வழங்குதியால்.

(இ - ள்.) 'தள்ளுகின்றமிக்க துயரோடும்கோபித்து எரிபவனான அதிகாயனென்பவன், அழகிய மாலையையணிந்த (தன்) தம்பிபொருட்டு [தம்பியிறந்ததன்பொருட்டு] மனவருத்தமடைந்து அழுகின்ற தம்தாதையின்மனத்து இடரைப் போக்குவதற்காக வந்துள்ளான்' என்று முதற்சொல் சொல்லுவாய்; (எ - று.)—மூன்றாம்அடியில், உந்து ஆர் துயர் - தள்ளுகின்ற மிக்க துயரமென்க. பி - ம்:—[1]மனத்துயர். [2]உந்தாரியரோடும், உந்தாதுயிரோடும். [3]உருத்தெதிர்வான். [4]முன்சொல். (1709)

34. கோ[1]ளுற்றவ னெஞ்சு சுடக்குழைவான்
நாளுற்ற [2]விருக்கையில் நாரொருவன்
[3]தாளற்றுரு ளக்கணை [4]தள்ளிடுவான்
சூளுற்றது முண்[5]டது சொல்லுதியால்.

(இ - ள்.) (துயரத்தினாற்) கொள்ளுதலைப்பொருந்தியவனாய் மனங்கொதிக்கவருந்துகின்றவனான இராவணனுடைய நாளோலக்கத்தில் ஒப்பற்ற இலக்குவன் தாளற்றுஉருளுமாறு அம்பைச் செலுத்தும்படி யான் [அதிகாயன்] சபதஞ் செய்ததுமுண்டு: அதனையுஞ் சொல்லுவாய்; (எ - று.)—ஆளுற்ற என்று பிரிப்பது ஏலாது. பி-ம்:—[1]உற்றவ. [2]இருக்கையினன்கொருதன், இருக்கையினங்கொருதன், இருக்கையில் யாமொருதன், இருக்கையிலாவொருவன், இருக்கையிலாவொருதன். [3]தாளிற்று, தாளுற்று. [4]தந்துசெய்வான். [5]இது. (1710)

35. [1]தீதென்றது சிந்தனை செய்திலனால்
[2]ஈதென்றிற மன்னெறி [3]யாமெனநீ
தூதென் [4]றிகழா [5]துன சொல்வலியால்
போதென்றுட னேகொடு போதுதியால்.

(இ - ள்.) (நான் செய்யக்கருதிய) அது தீமையானது என்பதைச் சிந்தைசெய்யேன்: இது என்தன்மையாம்: (இது) க்ஷத்திரிய தருமமுமாம் என்று சொல்லி(ப் பின்னும் அவ்வதிகாயன்) 'நீ (நாம் சொல்லப்போவது) தூது மொழிதானே' என்று இகழாமல் உன்னுடைய சொல்வலியால் 'போதுவாய்' என்றும் (இலட்சுமணனிடம்) சொல்லி (அவனை) உன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டுவருவாய்;(எ-று.)—பி-ம்:—[1]தீதென்றிவை, தீதொன்றது. [2]ஈதென்றறம், ஈதொன்றறம், ஈதன்றறம். [3]யானெனநீ,யானெதிர்நீ. யானெனநீள். [4]இகழாய். [5]உளசொல்வதலால், வினசொல்வலியால், முறைசொல்வதலால். (1711)

36.—இராமலட்சுமணரைக்கிட்டிப் போர்க்குவருவோரெல்லாம் வரட்டுமென்று கூறச்சொல்லுதல்.

செருவாசையி னார்[1]புகழ் தேடுறுவார்
[2]இருவோரையு நீவலை யுற்றெதிரே
பொருவோர்நம னூர்[3]பதி புக்குறைவோர்
வருவோரை யெலாம் [4]வருகென்னுதியால்.

(இ-ள்.) போரில் ஆசையுள்ளவரும் புகழைத்தேடுபவருமான (இராமலட்சுமணர்) இருவோரையும் நீ விரைவிற்கிட்டி 'எதிரே வந்துபொருபவர் யமனூர்பதியிலேபுக்கு உறையப்போகின்றவராவர்: (இவ்வாறிருப்பதையுணர்ந்து) போர்க்கு வருவோரெல்லாம் வருக' என்று சொல்லுவாய்; (எ-று.)—இது "சிந்தாகுலம்" என்ற அடுத்த பாடலின்பின் சிலபிரதிகளில். வருவோரை, ஐ-சாரியை.

பி.ம்:—[1] புகழ்தேடுவரால். [2] ஒருவோரையுநீயலது, ஒருவாரையு நீயுற, இருவோரையுநீவலி. [3] சிறைபுக்குறைவான். [4] வரலெண்ணுதியால். (1712)

37.—இலட்சுமணனை யழைத்துவருவாயெனின் பலவகைப் பரிசளிப்பேனென்று அதிகாயன் கூறியதை ஏழு கவிகள் கூறும்.

சிந்தாகுல மெந்தை [1] திரித்திடுவான்
[2] வந்தானென வென்னெதி ரேமதியோய்
தந்தா [3] யெனின் யானல தியார் தருவார்
[4] உந்தாரிய வுள்ள [5] வுயர்ந்தவெலாம்.

(இ-ள்.) அறிஞனே! என் தந்தையின்மனத்துயரத்தை (யான்) போக்கும் பொருட்டு, (இலட்சுமணன்) வந்தானென்று என்னெதிரிலே அழைத்து வருவாயானால், நீக்குதற்கு அரியனவாகவுள்ள உயர்ந்த பொருளை யெல்லாம் (உனக்கு) என்னையன்றி வேறு யார் தருவார்? (எ - று.)—[4] உந் தாரியவல்ல என்ற பாடத்திற்கு - உம்மால் தாங்குதற்கும்முடியாத [மிகுதியான] என்று உரைப்பினுமாம். முன்னைய பொருளில், உந்த அரிய என்பன-உந்தாரிய என்று விகாரம்பெற்றுவந்தன. பி-ம்:—[1] திருத்திடுவான், திருந்திடுவான், திரிந்திடுவான். [2] வந்தானலனென், வந்தானெனநின். [3] எனில் யானலதார். [4] உந்தாரியல்பல்ல, உந்தார்திருவல்ல. [5] உவந்த. (1713)

38. வேறேய விலக்குவ னென்னவிளப்பு
ஏறேவரு மேலிமை யோரெதிரே
கூறேபல செய்து [1] யிர் கொண்டுனையும்
[2] மாறேயொரு மன்னென வைக்குவனல்.

(இ-ள்.) அந்த இலக்குவனென்று வேருக (சிறப்பித்துச்) சொல்லப்படுகின்ற ஆண்சிங்கம் (போர்க்கு உன்னால் அழைக்கப்பட்டு இங்கு) வருமாயின் தேவர்களெதிரே பலதுண்டமாகச்செய்து (அவனது) உயிரையுங்கொண்டு, (நீ செய்த உபகாரத்திற்குப்) பிரதியுபகாரமாக உன்னையும் ஓர் அரசனுகச் செய்வேன்;(எ - று.) பி - ம்:—[1] கொடுத்து. [2] மாறேயுமொர். (1714)

39. விண்ணுடியர் விஞ்சைய [1] ரஞ்சொலினர்
[2] பெண்ணு ரமுதன்னவர் [3] பெய்தெவரும்
உண்ணுதன கூர்நற வுண்டதகும்பு
எண்ணுயிர [4] மாயினு மீகுவனல்.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணனை யழைத்துவந்த உனக்கு, பின்னும்) வானுலகத்தவரும் வித்தியாதரருமாகிய அழகியசொல்லினையுடைய பெண்டிருள் அரிய அமுதம்போன்றவரான மகளிர் எவரும்,

வார்த்து உண்ணுதனவான (சிறப்பு) மிகுந்த நறவைக்கொண்ட குடம் எண்ணுயிரம் வேண்டுமாஞலும் தருவேன்; (எ-று.)— பி-ம்:—[1]இன், மென். [2]உண்ணுர். [3]பெய்தவரும். [4]எண்ணன. ()

40\. உறைதந்தன செங்கதி ரோனுருவிற்
பொறைதந்தன [1]காசொளிர் பூணிமையோர்
திறைதந்தன தெய்வ நிதிக்கிழவன்
முறைதந்தன தந்து முடிக்குவஞல்.

(இ - ள்.) செந்நிறமுள்ள (ஆயிரங்) கிரணங்களைக்கொண்ட சூரியனுருவைப்போலப் பொருந்தியனவும் பாரமுள்ளனவும், இமையோர் திறைப்பொருளாகத்தந்தனவும், தெய்வத்தன்மையுள்ள (நவ) நிதிகட்குத் தலைவனுகிய குபேரன் முறைமைபற்றித் தந்தனவுமாகிய இரத்தினம் விளங்குகின்ற ஆபரணங்களைத் தந்திடுவேன்; (எ - று)—தந்துமுடிக்குவன், முடி-துணைவினை, செங்கதிரோனுருவின் உறைதந்தன என்க. உறைதந்தன, தா - துணைவினை. இனி, பூண் தந்து, முடிக்குவன்-முடியுஞ்சூட்டுவேன் என்றலுமொன்று. முறை-உடன்பிறந்தமுறையெனக்கொள்ளலாம். பி-ம்:—[1]காசொளி, சேரணி. (1716)

41\. மாருமத வாரிய வண்டினெடும்
பாருடு [1]முகத்தன பல்பகலும்
தேருதன [2]செங்களி வெங்கதமா
நூருயிர மாயினு நுந்துவஞல்.

(இ-ள்.) மாருத மதப்பெருக்கையுடையனவும், வண்டினுடனே பருந்துகள் பறக்கின்ற முன்புறத்தையுடையனவும், பல நாளும் தேருதனவும் [மத வெறி கொண்டிருப்பனவும்], மிக்க மதக்களிப்புடனே கொடிய கோபத்தையுடையனவுமான வீலங்காகிய யானை நூருயிரம் வேண்டுமாஞலும் தருவேன்; (எ-று)

மதமணத்திஞல் வண்டுகள் பறந்துவருதல், இயல்பு. மதயானை எதிர்ப்பட்ட பிராணிகளைக் கொல்லுமாதலால், தசையிலுள்ள நசையால் பருந்துகள் மதயானைசெல்லுகையில் அவற்றின் முன்புறத்துப்பறந்து செல்லுமென்க. பல்பகலுந் தேருதனஎன்பதை 'களிவெங்கதமா' என்ற தொடர் சமர்த்தித்து நின்றது; தொடர் நிலைச்செய்யுட்குறியணி. பி-ம்:—[1]முகத்தின. [2]செங்கண வெங்களிமா, வெங்களி செங்கதமா. (1717)

42\. செம்பொன்னி னமைந்து [1]சமைந்தனதேர்
உம்பர்நெடு வானினு [2]மொப்புறழாப்
பம்பும்[3]மணி தாரணி பாய்பரிமா
இம்பர் நடவாதன வீகுவஞல்.

(இ-ள்.) (அன்றியும்), செம்பொன்னிஞலியன்று உறுதி பொருந்தியனவான தேர்களும், மேலேயுள்ள நெடிய வாஞலகத்திலும் ஒத்த பொருளைப்பெருமல் நெருங்கிய இரத்தினங்கள் பதித்த கிங்கிணிமாலையைப் பூண்டு இவ்வுலகத்தே நடவாதனவாகி

[தாவிச்செல்வதனால் வானத்தில்தானே நடப்பன போலத் தோன்றுவனவாகி]ப் பாயுந் தன்மையுள்ள குதிரைகளும் தருவேன்; (எ - று.)—'இம்பர் நடவாதன' என்றவிடத்து அமங்கலப் பொருள் காண்க. கீழ்ச் செய்யுளிலிருந்து 'நூறுயிரம்' என்பதை வருவித்துக் கொள்ளலாம். பி-ம்:—[1]சமைந்துள. [2]ஒப்பிலவால், ஒப்புறமாப். [3]மணியாரணி. (1718)

43. நிதியின் [1]னிரை குப்பை [2]நிறைந்தனவும்
பொதியி[1]ன் மிளிர் காசு பொறுத்தனவும்
மதியின்னொளிர் தூசு வகுத்தனவும்
அதிகஞ்[3]சகடாயிர மீகுவனால்.

(இ - ள்.) நிதிகளின் தொகுதி குப்பைபோல் நிறைந்தனவும், மூட்டையாக விளங்குகின்ற இரத்தினங்களைத் தாங்கியனவும், சந்திரன்போல் விளங்குகின்ற வெண்பட்டினாலியன்ற ஆடை பலவகையைக் கொண்டனவுமான சகடங்களை ஆயிரத்தினும் மிகத் தருவேன்; (எ-று.)—சகடம்-வண்டி. பி-ம்:—[1]நிறைகுப்பை, நெறிதொகு. [2]நிறைத்தன, நிரைத்தன. [3]சுகமாயிரம். (1719)

44.—அதிகாயன் விடைகொடுத்தனுப்ப மயிட னேகுதல்.

மற்றும்[1]மொரு தீதின் [2]மணிப்பணிதந்து
[3]உற்றுன்னினை வியாவையு முந்துவனால்
பொற்றிண்கழ லாய்நனி [4]போவெனலோடு
எற்றுந்திரள் தோளவ னேகினனால்.

(இ-ள்.) பின்னும், ஒரு குற்றமற்ற மணியினாலியன்ற அணிகலனைத்தந்து, நீ வேண்டினவையாய்ப் பொருந்திய எல்லாவற்றையும் தருவேன்; பொன்னாலியன்ற திண்ணிய வீரக்கழலை யணிந்தவனே! சிறக்கப்போவாய் என்று கட்டளையிட்டவுடனே, (பகைவரை) மோதவல்ல திரண்ட தோளையுடையவனாகிய அம்மயிடன் செல்லலானான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]பொதி. [2]மணிக்கணிதந்து, மணித்திரள்தந்து, மணிக்கணிதம். [3]உற்றுன்னுமையாவையும், உற்றிந்நினையாதன, உற்றுந்துணையாவையும், உற்றந்துணையாவையும், உற்றின்னனயாவையும். [4]போகென லும். (1720)

45.—மயிடன் ஸ்ரீராமனை யடைய,வானரர் விரைந்து அவனைப் பற்றுதல்.

ஏகித்தனி சென்றெதி [1]ரெய்தலுறும்
காகுத்தனை யெய்திய [2]காலையின்வாய்
வேகத்தொடு வீரர் [3]விடைத்தெழலும்
ஓகைப்பொரு ளுண்டென வோதினனால்.

(இ - ள்.) (மயிடன் அங்குநின்று) புறப்பட்டுத் தனியேபோய் எதிரேவருகின்ற இராமபிரானைச் சேர்ந்தவளவில்,வேகத்துடனே (வானர) வீரர்கள் சினங்கொண்டு (வந்த அத்தூதனைப்பற்றுதற்கு) எழுதலும், உவகையை (உமக்கு)த் தரக்கூடிய பொருளொன்று

(இப்போது சொல்லவேண்டுவது) உள்ளது என்று சொல்லி(இராமபிரான், பின்னும்) கூறலானான்; (எ - று.)—அதனை, மேலே காண்க. இந்தத் தூதுவன் வந்தது ஒருபெருவீரன் போர்க்கு வரப் போகின்றானென்பதைக் குறிப்பிக்குமாதலால், 'ஓகைப்பொருளுண்டு' என்றான். பி-ம்:—[1]எய்துதலும். [2]காலையினால். [3]விசைத்து.

46.—இராமபிரான் தூதுவனை விட்டிடுங்களென்று கூறி, வானரர்களை விலக்குதல்.

போதம் முதல் வாய்மொழி [1]யேபுகல்வோன்
[2]ஏதும்[3]மறி யான்வறி தேகினனால்
தூதன்[4]னிவ னைச்சுளி யன்மினெனா
வேதம்முதல் நாதன் விலக்கினனால்.

(இ-ள்.) உணர்வுக்கு முதலாயிருப்பவனாகி வேதத்திற்கு முக்கியப் பொருளாய்த் தலைவனாகின்ற இராமபிரான்,—(விரைந்து பற்றிய வானரவீரர்களைநோக்கி, 'இவன் தன் தலைவன் கூறிய) வாய் வார்த்தையையே புகல்பவன்; (அதற்குமேல்) எதையும் அறியான்; படைக்கலமின்றி வந்துள்ளான்; தூதனுவன்; இவனைச் சினவாதீர்கள்' என்று கூறி (வானரவீரர்களையெல்லாம்) விலக்கினான்; (எ - று.) "ஒண்டாமரையாள் கேள்வ, னொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்றபடி உணர்வு என்பது திருமகள் கேள்வனையே நோக்குமாதலால், திருமாலினவதாரமான ஸ்ரீராமனை 'போதம்முதல்' என்றார். பி - ம்:—[1]பொய்புகலான், பொய்புகல்வான். [2]ஏதம். [3]மதியான். [4]அவனை. (1722)

47.—'நீ வந்தது யாது கருதி?' என்று இராமன் வினவ, மயிடன் இலட்சுமணனிடமே சொல்லவேண்டுமெனல்.

என்வந்த குறிப்ப தியம்பெனலும்
மின்வந்த வெயிற்றவன் [1]வில்வல[2]வுன்
பின்வந்த வனே[3]யறி பெற்றியதான்
மன்வந்த கருத்தென மன்னர்பிரான்.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (அவ்வாறு விலக்கிய இராமபிரான், 'நீ) வந்தகருத்து யாது பற்றியது? அதுசொல்வாய்' என்னலும்,—ஒளிபொருந்திய எயிறுகளையுடைய அந்த மயிடன், (இராமபிரானை நோக்கி) 'வில் வல்லோனே! மன்னர்பிரானே! எம்மரசனுக்குப் போந்துள்ள கருத்து உன் பின்னே தோன்றியஇலட்சுமணனே அறியவேண்டுவது' என்ன, (அதுகேட்டு),—(எ-று.)—"வினவ...நிகழ்த்தினன்" என அடுத்த கவியில் தொடர்ந்துமுடியும். மன்னர்பிரான்—அண்மைவிளி. பி - ம்:—[1]வில்வலி. [2]நின். [3]எறிபெற்றியெனா. ()

48.—இலட்சுமணன் வினவ தூதன் தான்வந்த செயலுரைத்தல்.

சொல்லாயது சொல்லிடு சொல்லிடென
வில்லாள [1]னிளங்கிளை யோன் வினவப்
பல்லாயிர கோடி [2]படைக்கடன்முன்
[3]நில்லாயென நின்று நிகழ்த்தினனால்.

(இ-ள்.) வில்லாளியான இராமபிரானது தம்பியாகிய இலட்சுமணன், 'சொல்வாய்: (நீ வந்த) அந்தக் கருத்தைச் சொல்லிடு, சொல்லிடு' என்று வினவ,—பல்லாயிரகோடிக்கணக்கான (அதிகாயனுடைய) சேனாசமுத்திரத்துக்கு முன்னர் (போர்புரியுமாறு) நிற்பாயென்று சொல்லி நின்று, (பின்னும்) கூறலானான்; (எ-று.) —தூதுவன் பின்னும் கூறியவற்றை மேல் மூன்று கவிகளிற் காண்க. பல்லாயிரகோடிப் படைக்கடலுடனே வந்து அதிகாயன் முன் நில்லாய் என்றுமாம். பி-ம்:—[1]விளங்கிளையோன், இலக்கிளையோன். [2]படைக்கலம், படைத்தலை. [3]நில்லாதவனின்று. (1724)

49.—மூன்றுகவிகள்-ஒருதொடர்: தூதுவன் பின்னும் கூறுவன தெரிக்கும்.

உன்மே லதிகாய னுருத்[1]துளனாய்
நன்மேருவி னின்றன னுடியவன்
[2]தன்மே லெதிரும்வலி [3]தக்குளையேல்
பொன்மேனிய [4]வென்னொடு போதுதியால்.

(இ-ள்.) உன்மீது அதிகாயன் கோபித்தவனாகி (உன்னை) நாடிச் சிறந்த மேருமலைபோல நிற்பவனானான்; அவன்மீது எதிர்ப்பதற்கு உரிய வலிமைபெற்றுள்ளாயானால், பொன்போன்றமேனியனே என்னோடும் வருவாய்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]எதிர்வான். [2]தன்னோர், தன்னோடு. [3]தாகுதியேல், தக்குதியேல், தாக்குளையேல். [4]எண்ணொடு. (1725)

50. சையப்படி வத்தொரு தந்தையைமுன்
[1]மெய்யப்படி செய்தன னுன்முன்விரைந்து
[2]ஐயப்பட லப்படி யிப்படியில்
செய்யப் படு[3]கிற்றி [4]தெரித்தனனால்.

(இ-ள்.) மலைபோன்ற வடிவத்தையுடைய ஒப்பற்ற தந்தையின் [கும்பகர்ணனது] உடம்பை உன்தமையன் முன்பு எப்படிச் செய்தனனோ, அப்படி இப்பூமியில் விரைந்து (நீ) செய்யப்படுவாய்: (இதிற்) சந்தேகப்படாதே:(இவ்விஷயத்தை உனக்கு நான்) தெரிவித்து விட்டேன்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]மெய்யை. [2]எய்யப். [3]நிற்றி, சிந்தை. [4]தெரிந்தனனால், தெரிந்தனமால். (1726)

51. கொன்றானொழி யக்கொலை கோ[1]ளறியா
நின்றாயொடு [2]நின்றதெ னேடியெனில்

தன்றுதை படுந்துயர் தந்தையைமுன்
வென்றுனை யியற்றுறும் [3]வேட்கையினுல்.

(இ-ள்.) (கும்பகர்ணனைக்) கொன்றவன் நீங்க, கொலைச்செய லைச் செய்யாதவனாய் நின்றவனை [இலட்சுமணனை] (அந்த அதிகாயன் பொருமாறு) தேடிநிற்பது எதனாலெனில்?—தன் தந்தை இராவணன் படுகின்ற துயரத்தை(த்தன் சிறிய)தந்தையை [கும்ப கர்ணனை] முன்பு (கொன்று) வென்றவனை அநுபவிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்கின்ற விருப்பத்தினாலே (என்றுகூறிமுடித்தான்), (தூதுவன்); (எ-று.)

இதனால், இலட்சுமணனோடு போர்புரியஅதிகாயன் தேடி வரக் காரணங்காட்டியவாறு. கொலைகோள்-கொலையைக் கொள்ளு தல்: கொலைத்தொழிலைச் செய்தல். பி-ம்:—[1]அறியான். [2]நின்ற தேனோ நெடியோன். [3]வேட்கையினான், வேட்கையென. (1727)

52.—இராமன் தன்னுடன்பாட்டைத் தெரிவித்தல்.

வானோர்களு [1]மண்ணினு ளோர்களுமற்று
ஏனோர்களு மிவ்வுரை கேண்மி [2]னிவன்
தானேபொரு வா[3]னைய லேதமர்வந்து
[4]ஆனோரு முடன்பொரு வானமைவான்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) வானிலுள்ளவர்களும் மண்ணிலுள்ளவர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் இவ்வுரை கேண்மின்; இவ்விலக்குமணன் தானே (அதிகாயனுடன் எதிர் நின்று) பொரப்போகின்றான்: (அவனுக்குப் பக்கபலமாக அவனைச்) சேர்ந்து வந்தவராயுள்ளவர் களுடனும் பொருதற்குச் சம்மதிப்பான்; (எ-று.)—என்று இலட்சு மணன் தனியே அதிகாயனுடன் பொருதற்குச்செல்லுமாறு ஸ்ரீராமன் உடன்பட்டதைச் சாட்சியத்துடன் கூறுகின்றான். அடுத்த பாடலைச் செருகு கவி யெனக் கொள்பவர் இச்செய்யுள் அதிகாயன் தன்னுடைய நிபந்தனைக்குச் சாட்சிவைத்தவாறாக உரை கொள்ளுவர். [2]பி-ம்:—[1]வானிலுளோர், [2]அவன். [3]அவனே. [4]ஆனாலுமுடன், தானேவுடனே. (1728)

53.—இராமன் சொல்லியபின் தூதன் பிதற்றுதல்.

என்றேயுல கேழினொடேழினையும்
தன்றாமரை போலிரு தாளளவா
நின்றானுரை செய்ய நிசாசரனும்
பின்றுவுரை யொன்று பிதற்றினனால்.

(இ-ள்.) என்றுபதினான்குலோகங்களையும் தனதுதாமரைமலர் போன்ற இருதாள்களினால் அளந்து நின்றவனான ஸ்ரீராமன்

சொல்ல, தூதுவனை நிசாசரனும் பின்ருத பேச்சொன்றைப் பிதற்றினன்; (எ - று.)—அது மேற்கவியிற் காண்க. இது பல பிரதிகளிலில்லை: இடைச்செருகலென்பர் சிலர். (1729)

54.—தூதுவன் சொல்லியது கேட்டு இலட்சுமணனைப் போர்க்குச் செல்லுமாறு இராமபிரான் விடைகொடுத்து அனுப்புதல்.

எழுவாயினி யென்னுட [1]னென்றெறியும்
மழு [2]வாய்நிகர் வெஞ்சொல் வழங்குதலும்
தழுவாவுட னேகுதி [3]தாழலெனத்
தொழுவார் தொழு தாளரி சொல்லுதலும்.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) 'இப்போது என்னுடனே எழுவாய் [பின்வாங்கி நிற்கவேண்டா]' என்று எரிகின்ற மழுவின் வாயையொத்த வெம்மையைக் கொண்டசொல்லை (த் தூதுவன்) சொன்னவுடனே,—தொழுவார் தொழத்தக்க தாள்களையுடைய ஸ்ரீராமன், (அந்த இலட்சுமணனை த்) தழுவிக்கொண்டு 'உடனே செல்வாய்: தாமதிக்காதே' என்று (சொல்ல), சொன்னவுடனே,—(எ-று.)—"எனு வீடணன் சொல்லாடினன்" (55) என முடியும். —பி-ம்:—[1]என்றிடலும். [2]வாணிகர். [3]தானெனவே, தாழ்கலென. (1730)

55.—கவிக்கூற்று: விபீடணன் அப்போது கூறியதை இனிக் கூறுவேமெனல்.

[1]எல்லாமுட னெய்திய பின் [2]னிவனே
வில்லாளொடு போர்செய வேண்டுமெனு
[3]நல்லாறுடை வீடண னாரணன்முன்
சொல்[4]லாடின னன்னவை சொல்லுதுமால்.

(இ - ள்.) நல்வழியிற் செல்லுதலையுடைய விபீடணன், '(நாம்) எல்லாம் உடன்போனபின்னர், இவனே வில்லாளியான அதிகாயனோடு போரபுரியட்டும்' என்று நாராயணனது அவதாரமாகிய ஸ்ரீராமனிடம் (அந்தஅதிகாயனைப்பற்றிய) விஷயங்களைப் பேசினன்; அவற்றைச் சொல்லுவோம்; (எ-று.)

'இலட்சுமணன் அதிகாயனுடன் போர்புரியட்டும்: ஆனல், நாம் எல்லோரும் சமயத்தில் உதவுமாறு உடன் செல்லவேண்டும்' என்று சொல்லிக் காரணத்தை விபீடணன் மேலே கூறுகின்ருன். பி-ம்:—[1]எல்லோம், எல்லேம், [2]அவனே. [3]நல்லோனெடு. [4]ஓதினனன்னது. (1731)

56.—இனி, இருபத்தொருகவிகள்-அதிகாயன் திறலையும் செய்தியையும் விபீடணன் கூறுவன.

வாரேறுக மூற்சின வாளரியெம்
போரேருெடு போர்புரி வானமையாத்

தேரேறுசி னக்கடு வெந்தறுகண்
காரேறென வந்த கதத்தொழிலோன்.

(இ-ள்.) (இவ்வதிகாயன்),—கச்சினுற் கட்டிய, வீரக்கழலே யணிந்த சினங்கொண்ட கொடிய சிங்கம்போன்றவனை போரில் வல்ல எமது இலட்சுமணனோடு போர்புரியுமாறு உடன்பட்டு, சினத்தையும் மிகக்கொடிய அஞ்சாமைக்குணத்தையுமுடைய தேரேறியுள்ள பெரிய மேகமென்னுமாறுவந்த கோபத்தொழிலே யுடையவன்; (எ - று.)—இச்செய்யுள் அனேகபிரதிகளிலில்லை. ()

57. ஓவாநெடு மாதவ மொன்றுடையான்
தேவாசுர ராதியர் செய்செருவில்
சாவானிறை யுஞ்சலி யாவலியான்
மூவாமுத னுன்முக னுர்மொழியால்.

(இ-ள்.) (இவன்),-ஒழியாத பெருந்தவமொன்றையுடையவன்; அழியா முதல் மூர்த்தியான பிரமனது வரத்தினாலே தேவாசுரர் முதலியோர் செய்த போரிற் சாவாமற் சிறிதுஞ் சலியாத வலிமை யுடையனானன்; (எ-று.) (1733)

58. [1]கடமேய் கயிலைக்கிரி கண்ணுதலோடு
இடமேல [2]வெடுத்தவ னேயிவனைத்
[3]திடமேயுல கிற்பல தேவரொடும்
வடமேரு வெடுக்க வளர்த்தனனால்.

(இ-ள்.) காடுகளைக்கொண்ட கயிலைக்கிரியைச் சிவபிரானுடனே (நின்ற) இடத்தினின்று அடியோடு பேர்த்து எடுத்தவனை இராவணனே உலகிற் பல தேவர்களுடனே வடமேருவைப்பேர்த்தெடுக்கவேண்டுமென்று கருதி அதற்கு ஏற்பத் திடமாக இவனை வளர்த்தான்; (எ-று.)

ஒருதேவனைக் கொண்ட கயிலையை யெடுத்த இராவணன் பல தேவர்களைக் கொண்ட வடமேருவைப் பேர்த்தெடுக்கவேணுமென்ற கருத்தோடு இவ்வதிகாயனை வளர்த்தா னென்று அதிகாயனுடைய பேராற்றலை விளக்கியபடி. ஏல எடுத்தவன் என்க. பி-ம்:—[1]கடமே. [2]எடுத்தனமின்று, எடுத்தனனென்று. [3]திடமேல். (1734)

59. [1]மாலாரொடு மந்தர மாசுணமும்
[2]மேலாகிய தேவரும் வேண்டு [3]மெனுது
ஆலாலமு மாரமிழ் தும்மமையக்
காலால்நெடு வேலை [4]கலக்கிடுமால்.

(இ-ள்) (இவன்),—திருமாலும் மந்தரமலையும் வாசுகியென்னும் பெரும்பாம்பும் மேலாகிய தேவரும் (கடைவதற்குத் துணையாக உதவ) வேண்டுமென்னுமல், ஆலாலமும் அரிய அமுதமும்

தோன்ற (த் தன்) காலினாலேயே பெரிய பாற்கடலைக் கலக்கவல்லான்; (எ-று.) பி-ம்:—[1]மாலார்நெடு. [2]மேலாயின. [3]என, என. [4]கலக்கினனால். (1735)

60. ஊழிக்கு [1]முயர்ந்தொரு [2]நாளொருவாப்
பாழித்திசை [3]நின்று சுமந்தபணைச்
சூழிக்[4]கரி தள்ளுதல் தோள்வலியோ
ஆழிக்கரி தள்ளுமொ ரங்கையினால்.

(இ-ள்.) பிரளயகாலத்திலும் (அழியாமல்) மேம்பட்டிருந்து ஒரு நாளும் நீங்காமல் வலிய திசைகளிலேநின்று சுமந்தனவும் பருத்தனவும் முகபடாத்தை யணிந்தனவுமான யானையை, சக்கரவாளமலையைத் தள்ளவல்லஅழகிய ஒப்பற்ற கையினால் வென்று தள்ளுதல் தோள்வலியாகுமோ? (எ-று.)—இவ்வதிகாயன் சக்கரவாளமலையைத் தன்னுடையதோள்வலியாற் பேர்த்துத்தள்ளிவிட்டானாதலால், இவனுடைய தோள்வலிக்கு முன்னே திக்கஜங்களை அவை உள்ளவிடத்தினின்று தள்ளிய இராவணனது தோள்வலி பாராட்டற்குரியதோ? என்றவாறு: இராவணனைக் காட்டிலும் வலிமை விஞ்சியவனென்றபடி. பி-ம்:—[1]உயர்ந்துள. [2]நாளொடும்வாழ், நாளொருவன். [3]நின்ற. [4]கிரி. (1736)

61. காலங்கள் கணக்கிற கண்ணிமையா
ஆலங்கொள் [1]மிடற்றவ னரழல்வாய்
வேலங் [2]கெறி யக்கொடு விட்டது [3]நீ
சூலங்கொ லெனப்பகர் சொல்லுடையான்.

(இ-ள்.) கணக்கில்லாத காலம் (சென்றாலும்) கண்ணிமைத்தலில்லாத விஷகண்டனான சிவபிரான் நிரம்பிய அழல்வாய்ந்த சூலத்தை(ப் போர்நேர்ந்து) அப்போது (இவன்மீது) எறிய, (அது தன்னைக் கையிற்) பற்றிக்கொண்டு (அப்பரமனெதிரேபோய்) நீ விட்டது (இச்) சூலமேயோ? என்று பகர்கின்றசொல்லையுடையவன், (இவ்வதிகாயன்); (எ-று.)—பி-ம்:—[1]மிடற்றவர், மிடற்றிவன். [2]ஒழிய, இரிய. [3]நீள். (1737)

62. பகையாடிய வானவர் பல் [1]வகையூர்
புகையாடிய நாள்புனை [2]வாகையினான்
மிகையாருயி ருண்ணென வீசியவெந்
தகையாழி [3]தகைந்த தனுத்தொழிலான்.

(இ-ள்.) (அன்றியும் இவன், தன்னோடு) பகைமை பாராட்டிய வானவரின் பல பகுப்புக்களையுடைய ஊரைச் சுட்டெரிக்கத் தொடங்கியகாலத்தில் (இவனை வெல்லக்கருதி,வெற்றிக்குஅறிகுறியாக) வாகைமாலைபுனைந்த திருமால் '(இவனது) குற்றமுள்ள நிறைந்த இனிய உயிரை உண்பாய்' என்றுசொல்லி யெறிந்த கொடுந்தன்மையுள்ள சக்கரத்தைத் தடுத்த விற்றொழிலை யுடையவன்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]பகை. [2]மாலையினான். [3]ததைந்த, (1738)

63. உயிரொப்புறு பல்படை [1]யுள்ளவெலாம்
செயி [2]ரொப்புறு மிந்திரர் சிந்தியநாள்
அயிரொப்பன நுண்ணுகள் செய்தவர்தம்
வயிரப்படை [3]தள்ளிய வாளியினுன்.

(இ-ள்.) உயிருக்குச் சமானமான பல்வகைப்பட்ட படையாக வுள்ளன எல்லாவற்றையும் சினம் பொருந்துதலையுடைய தேவர்கள் (தன்மீது) சிந்தினகாலத்தில், (அவற்றை, இவன்) மணலுக்கு ஒப்பான நுண்ணிய பொடிகளாக்கி அத்தேவர்களின் வச்சிராயுதத்தையும் பயனிலதாக்கிய அம்புகளை யுடையவன்; (எ - று.)

உயிரொப்புறு படையெனவே, தம் பகையழித்தல் தொழிலைத்தவருது செய்யவல்லதென்பது பெறப்படும். இனி, ஒப்புறு என்பதனை ஒப்புற என்பதன் விகாரமெனக்கொண்டு, உயிர் ஒப்புற-பகைவருயிரை யொழிக்கவல்ல என்பாருமுளர். இந்திரர்-தேவர்: "இந்திரர்தொழுமடி", "இந்திர ரமிழ்தம்" என்பனகாண்க. பி-ம்:—[1]உள்ளது. [2]ஒப்புற. [3]சிந்திய. (1739)

64. கற்ருன்மறை நூலொடு கண்ணுதல் [1]பால்
முற்ருதன தேவர் முரட்படை [2]தாம்
மற்ருரும் வழங்க [3]வலா [4]ரிலவும்
பெற்ருனெடி தாண்மை பிறந்துடையான்.

(இ-ள்.) (மற்றும் இவன்),—(தநுர்வேத) ரகசியத்தை (அதற்கு உரிய) சாஸ்திரங்களுடனே சிவபெருமானிடத்திற் கற்ருன்; (அங்ஙனம் கற்கும்போது) தேவர்கள் பழகாதனவும் பிரயோகிக்கத் தெரிந்தவர் மற்றும் எவரும் இல்லாதனவுமான வலிமையுடைய படைகளைப் பெற்ருன்: (அதனுலும்) மிக்க ஆண்மை தோன்றப் பெற்றுள்ளான்; (எ-று.)—தாம்-அசை. பி-ம்—[1]மால். [2]தான். [3]வல்லார். [4]இயல்பும். (1740)

65. அறனல்லது [1]அல்லது [2]மாறறியான்
மறனல்லது [3]பல்பணி [4]மற்றணியான்
[5]திறனல்லதொ ராருயி ருஞ்சிதையான்
உறனல்லது பேரிசை [6]யென் [7]றுணர்வான்.

(இ-ள்.) (இவன்),—அறனல்லாதது அன்றி வேறொன்று அறியான்; வீரமல்லது மாருன பல தொழிலையும் மேற்கொள்ளான்: வலிமையற்றதாகிய பொருந்திய பிராணி யொன்றையும் அழிக்கமாட்டான்; பெரும் புகழைப் பெறுதலையே நல்லதென்று உணர்வான்; (எ-று.)—இரண்டாமடி, வீரத்தையே ஆபரணமாகப் பூண்டவன் அதிகாயன் என்ற பொருளைத்தரும். பேரிசை உறல் நல்லது என்று மாறுக. முதலடியில், அல்லது வல்லதுஎனச் சந்தியிற்சேரும். பி-ம்:—[1]நல்லது. [2]மற்று. [3]பல்லணி. [4]மற்றறியான், மாறறியான், மாற்றறியான், மாறணியான். [5]உறநல்லன, உறநல்லது. [6]ஒன்று. [7]உடையான், உணரான், (1741)

66. காயத்துயி ரேவிடு காலையினும்
மாயத்தவர் கூடி [1]மலைந்திடினும்
[2]தேயத்தவர் செய்குதல் செய்திடினும்
[3]மாயத்தொழில் செய்ய [4]மதித்திலனால்.

(இ-ள்.) (இவ்வதிகாயன்),—(போரில்) உடலிலுள்ளஉயிரை விடவேண்டிய காலம் வந்தாலும்[சங்கடமான நிலை நேர்ந்தாலும்], வஞ்சனையுள்ளவர் கூடி(த் தன்னோடு) பொருதாலும், தேயத்திலுள்ளவர்களெல்லாம் கிரித்திரிமச் செயலை (த் தன் திறத்து)ச் செய்தாலும், மாயத்தொழிலைச் செய்யக்கருதமாட்டான்;

இவ்வதிகாயனை மாயமுணர்ந்தவனென்று முதனூல் கூறும். இதுவரையில் அதிகாயனுடைய திறமையைக்கூறிய விபீடணன், மேல் பத்துச் செய்யுள்களால் **அவனுடைய பூர்வ சரிதத்தைக் கூறுவன். பி-ம்:—**[1]மலைத்திடினும். [2]சேயத்தவர்செய்குதல், தேயத்தவர்செய்தது, தேயத்தவர்செய்யல, தேயத்தரசெய்துதல். [3]மாயத்திறல். [4]மதிக்கிலனால். (1742)

67. [1]மதுகைடவ ரென்பவர் வானவர்தம்
பதிகைகொடு [2]கட்டவர் பண்டொருநாள்
[3]அதிகைதவ ராழி யனந்தனையும்
[4]விதிகைம்மிக முட்டிய [5]வெம்மையினர்.

(இ-ள்.) பெருங் கபடமுடையவரான மது கைடபன் என்ற (இரு) தானவர்கள்,—வானவருடைய ஊரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு (அவர்களைக்) களைந்தெறிந்தவராய், முன்னொருகாலத்தில் விதியானது தூண்ட, பாற்கடலிலுள்ள அழிவற்ற கடவுளாகிய திருமாலையும் எதிர்த்த கொடுமையையுடையவராயினர்; (எ - று.) —அதிகைதவர் - மிக்க கபடமுள்ளவர்: வடசொல். ஆழி-கடல். பி-ம்:—[1]மதுகையிடவாரென, மதுகையிடரென்றுளர். [2]தொட்டவர். [3]அதுகைதவர். [4]விதிகைமுக. [5]வேட்கையினர், வெம்மையினன். (1743)

68. நீராழி யிழிந்து நெடுந்தகையைத்
தாராயமா ரென்றனர் [1]தாமொருநாள்
ஆராழிய வண்ணலும் அஃ[2]திசையா
[3]வாரா வமர் செய்கென [4]வந்தனனால்.

(இ - ள்.) அவர்கள், பாற்கடலிலே யிறங்கி ஒருநாள் பெருங் குணமுள்ள திருமாலை நோக்கி, 'அமர் தருவாய்' என்று கூறினர்; அரிய சக்கரப்படையையுடைய பெருமையிற் சிறந்த திருமாலும், அதற்கு உடன்பட்டு '(இதுவரையில்) நிகழ்ந்திராத அமரைச் செய்க' என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:— [1]தான். [2]இசைய. [3]வாராயமர். [4]வந்தனரால். (1744)

69. [1]வல்லாருரு வாயிர மாய்வரினும்
[2]நல்லார் முறை[3]வீசி நகுந்[4]திறலார்
மல்லா விளகாது [5]மலைந்தனன்மால்
அல்லாயிர மாயிர [6]மஃகினவால்.

(இ-ள்) வல்லமையுடையவர் ஆயிரம் உருக்கொண்டுவந்தாலும் (அவரை) நன்மைமிகுந்த போர்முறையால் வீசிச் சிரிக்குந் திறமையுள்ளவரான அந்த மது கைடபருடனே, திருமால், பின் வாங்காது மல்லயுத்தத்தாற் போர்புரிந்தான்; (அங்ஙனம் போர் புரிகையில்) பல்லாயிரக்கணக்கானநாட்கள் கழிந்தன; (எ-று.)-
பி-ம்:—[1]வல்லார் கரமாயிரமாய், எல்லார்படையாயிரமே, எல்லார் கரமாயிரமே. [2]நல்லான். [3]வீச. [4]தொழிலார். [5]மலைந்தனன்மாறு, மலைந்தனர்மற்று, மலைந்தனராண்டு. [6]ஆகினவால், அஃகினரால், அஃகினரால். (1745)

70. [1]தன்போல்பவ [2]ராரு மிலாததனிப்
பொன்போலொளிர் மேனிய னைப் [3]புகழோய்
[4]என்போல்பவர் சொல்லுவ [5]தெண்ணுடையார்
[6]உன்போல்பவ ரியாருள ரென்றுரையா.

(இ-ள்.) தன்னைப்போல்பவர் யாவரையும் பெற்றிராத தனிப் பட்ட பொன்போல் அருமையாகி யொளிர்கின்ற திருமேனியை யுடைய அந்தத்திருமாலைப்பார்த்து, (மதுகைடபர்கள், தனித் தனியே) 'புகழோய்! என்போல்பவர் சொல்லுதற்கு உரியது (யா தெனில்?—)மதித்தற்குஉரிய வலிமையை யுடையவரில் உன் போல் பவர் யாவருளர்?' (என்பது), என்றுகூறி.—(எ-று.)—இச்செய் யுளிலுள்ள 'உரையா' என்ற சொல், மேல் 72-ஆங் கவியிலுள்ள 'சொல்லுதலும்' என்றதனோடு இயையும் பி-ம்:—[1]தம். [2]தானல தாருமிலார், தானுமிலாததனிப், தாமுமிலாததனிப். [3]புகழா. [4]என்போர்பலசொல்லுவ, என்போல்பலபோலுவ. [5]என். [6]உன் போலியரார். (1746)

71. ஒருவோ முலகேழையு முண் [1]டுமிழ்வோம்
இருவோமொடு நீதனி யித்தனைநாள்
[2]பொருவோமொடு நேர்பொரு தாய்புகழோய்
தருவோம்நின் [3]மனத்தது [4]தந்தனமால்.

(இ-ள்) (நாங்கள்) ஒருத்தராகவே ஏழுலகங்களையும் உண்டு உமிழத்தக்க வல்லமையுடையோம்:(அப்படித் தனித்தனித் திறமை வாய்ந்த)போர் செய்கின்றவரான எங்கள் இருவரோடும் நீ தனியாக இத்தனைநாள் நேரே நின்று(பின்வாங்காமற்) போர்புரிந்தாய்; புக ழோய்! நின்மனத்தினால் வேண்டுவதாகியவரத்தைத் தருவோம்: தந்தேவிட்டோம்;(எ-று.)—'தருவோம்' என்றபின்பு 'தந்தனம்' என்றுகூறியது-தாம் விரைவில் தவறாதுகொடுப்போமென்று வற் புறுத்துதற்கு: காலவழுவமைதி. பி-ம்:—[1]உமிழ்வோய். [2]பொரு வோமெனவே, பொருவோமொடுநீ. [3]மனத்தன. [4]தானெனலும்.()

72. ஒல்லும்படி [1]நல்ல துனக்குதவச்
சொல்லும்படி என்றவர் [2]சொல்லுதலும்
வெல்லும்படி நும்மை [3]விளம்புகெனக்
[4]கொல்லும்படி யாலரி கூறுதலும்.

(இ-ள்.) (நீ வரமாக எங்களிடத்துச்) சொல்லும்விதம், உனக்கு நல்லது நேரும்படி (நாங்கள்) உதவும்பொருட்டே [உனக்கு நன்மை நேருமாறு வரங்கேட்டாற் கொடுப்போம் என்றபடி.] என்று அவர் சொல்லுதலும், 'உங்களை வெல்லும்படி (நீங்கள்) சொல்லுக [வருந்தருக]' என்று (அவர்களைக்) கொல்லும்படியாகத் திருமால் சொன்னவுடனே,—(எ - று.)—'நல்குதலும்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். பி-ம்:—[1]நல்ல. [2]சோறலுமே. [3]விளம்புமென. [4]கொல்லும்படியும். (1748)

73. இடையிற்படு கிற்கிலம் யாமொருநின்
றுடையிற்படு கிற்று மெனத்துணியா
[1]அடையச்செய கிற்றிய தாணையெனு
[2]நடையிற்படு நீதியர் [3]நல்குதலும்.

(இ-ள்.) 'நாங்கள் ஒப்பற்ற உனது தொடையிலே இறக்க வல்லோம்: வேறிடத்திற் சாகமாட்டோம்' என்று சொல்லித் (தம் முயிரைவிடத்) துணிந்து, '(உன் தொடைக்குள்ளே எங்களை) அடையும்படி செய்யவல்லவனுவாய்: அதுவே (நீ செய்யவேண்டிய எங்களுடைய) கட்டளை' என்று ஒழுக்கந்தவருமல் நடக்கின்ற முறையினையுடையரான அம்மதுகைடபர்கள் கூறுதலும், (எ - று.)—'இடத்துடையை விட்டான்' என அடுத்தகவியில் முடியும். பி-ம்:—[1]அடையிற்படகிற்றி, அடையப்படுகிற்றி, அடையப்படர்கிற்றி. [2]நடையிற்பொலி, நடையற்பொலம், நடையிற்பட. [3]நல்கினரால்.

74. விட்டா [1]னுலகி யாவையு மேலொடுகீழ்
எட்டா வொருவன்ற னிடத்[2]துடையை
ஒட்டாதவ [3]ரொன்றின [4]ரூழ்வலியால்
பட்டாரிது பட்டது பண்டொருநாள்.

(இ - ள்.) (மனோவாக்காயங்கட்கு) எட்டாத ஒப்பற்ற அத்திருமால், மேலோடு கீழுள்ள எல்லா வுலகங்களையும் (பொருந்த நெடுகச்செல்லுமாறு) தனது இடத்துடையை விட்டான்; பகைவராகிய மதுகைடபர்கள் ஊழின்வலியால் ஒருப்பட்டவராய் (அத்துடையில்) அகப்பட்டுக்கொண்டார்: இது முன்னொருகாலத்தில் நிகழ்ந்தது; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]உலகேழையும். [2]தொடையில், தொடையால். [3]ஏறினர். [4]ஊழ்வினையில். (1750)

75. தனிநாயகன் வன்கதை தன்கைகொளா
நனிசாட விழுந்தனர் நாளுலவாப்
[1]பனியாமது [2]மேதை படப்படர்மே
தினியானது பூவுல கெங்கணுமே.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற தலைவனாகிய திருமால், வலிய கதாயுதத்தைத் தன் கையிற்கொண்டு நன்கு மோத,(அந்த மதுகைடபர்கள், தமது) வாழ்நாளற்று இறந்தொழிந்தனர்; (இந்தப்) பரவிய பூமி முழுவதும், அஞ்சுதலென்பது சிறிதும் இல்லாத (அந்த)மது வென்பவனுடைய மேதசானது பட்டதனால், மேதினியென்ற பேருடையதாயிற்று; (எ - று.)

இந்த மதுவின் மேதசானது உலகு எங்கும் பட்டதனால்தான், இந்தப்பூமிக்கு மேதிநீ என்று பெயராயிற் றென்றவாறு. இச்செய்புள் சில பிரதியிலில்லை. பனியா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். பி-ம்:—[1]பனியாயது. [2]மேதையினிற்பட. (1751)

76. [1]விதியாலி வுகந்தனின் மெய்[2]வலியான்
மதுவானவ னெம்முன் மடிந்தனனால்
[3]கதிர் தானிகர் கைடவ னிக்கதிர்வேல்
அதிகாய [4]னிதாக வறைந்தனனால்.

(இ-ள்.) இந்த யுகத்தில் மெய்யாகிய வலிமைபடைத்துள்ள மது என்பவனை எனது தமையன் [கும்பகர்ணன்] விதியால் மாண்டான்; சூரியனையே நிகர்த்த கைடப னென்பவனே, இந்த ஒளியுள்ள வேற்படை தாங்கிய அதிகாயனவன்; இவ்வுண்மையை மனத்திற்படுமாறு கூறினேன்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]விதியாலுலகந் தனில், விதியானிவுகந்தனின். [2]வலிசால். [3]கதமேநிகர், கதிகானிவர், கதிகாணிமிர். [4]அதாகவலிந்தனனால், இதாகவறிந்தனனால், எனமுனறைந்தனனால். (1752)

77.—இவ்வாறு விபீடணன் சொல்ல, ஸ்ரீராமன் கூறத் தொடங்குதல்.

என்றான விராவண னுக்கிளையான்
[1]நன்றாகுக வென்றொரு நாயகனும்
மின்றா[2]னுமிழ் வெண்ணகை வேறுசெயா
நின்றானிது [3]கூற நிகழ்த்தினனால்.

(இ - ள்.) என்று அந்த இராவணனுக்குத் தம்பியாகிய விபீடணன் கூறினான்; நன்றாகுக என்று சொல்லி, ஒப்பற்ற தலைவனான இராமபிரானும், மின்னல்போலும் நிறத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற வெண்ணிறமான சிரிப்பை வேறாகச்செய்துநின்று இதனைக் கூறத் தொடங்கினான்; (எ-று.)—இராமன் கூறுவதை மேல் ஒன்பதுகவிகளிற் காண்க.

இது என்றது - இலக்குமணனுடைய பராக்கிரமத்தை. நன்றாகுக என்றது, சொல்லியதையெல்லாம் நன்குணர்ந்தேனென்று அங்கீகரித்தபடியாம். இராமபிரான் வெண்ணகைபுரிந்தது-இலட்சு

மணனது ஆற்றலுக்குமுன்னே அதிகாயனது திறமை செல்லாது என்றுதான் துணிந்துள்ளமையைக் குறிப்பிக்கும். பி-ம்:—[1]நன்ருக விது. [2]நிமிர். [3]கூறி. (1753)

78.—நான்கு கவிகள்-இலக்குமணனுடைய பராக்கிரமத்தை ஸ்ரீராமன் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

எண்ணுயிர கோடி யிராவணரும்
விண்ணுடரும் வேறு[1]ல கத்தெவரும்
நண்ணுவொரு மூவரு நண்ணிடினும்
கண்ணு[2]லிவன் விற்ருெழில் காணுதியால்.

(இ - ள்.) எண்ணுயிரங்கோடி யிராவணர்களும், விண்ணுட்டவரும், வேறுலகத்திலுள்ள எவரும், கிட்டுதற்கு அரிய மும்மூர்த்திகளும் பொருந்தினுலும் [எதிர்த்து நின்ருலும்], (அவர்களை யெல்லாம் எதிர்க்கின்ற) இந்த இலட்சுமணனது விற்ருெழிலைக் கண்ணுல் [பிரதியட்சமாகக்] காண்பாய்; (எ - று.)—பி-ம்;—[1]உலகத்தவரும். [2]அவன். (1754)

79. *வானென்பதென் வையக மென்பதென்பால்*
தானென்பதென் வேறுதனிச் [1]சிலையோர்
யானென்பதென் ஈசனெள் [2]வானவர்தம்
கோனென்பதென் எம்பி [3]கொதித்திடுமேல்.

(இ - ள்.) என் தம்பி கோபிப்பானுனுல்,—(அப்போது), வானத்தவர் என்று சொல்வதுதான் என்? வையகத்தவரென்பது என்ன? திருமால் என்பதுதான் என்ன? வேருன தனிப்பட்ட வில்லாளிகள் (என்பதென்ன?) யான் என்பதுதான் என்ன? சிவபெருமானென்பது என்ன? இமையோர் தலைவனுன இந்திரனென்பது என்ன? (எ - று.)

இந்த இலக்குமணனுடைய கோபத்திற்குமுன் ஒருவரையும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லை; இவன் சினந்திருக்கும்போது எவராலும் இவன்முன்னே நிற்க முடியாது என்றவாறு. சினத்தால் என்னிலும் விஞ்சியவனென்பான் 'யானென்பதென்' என்ருன். பி-ம்:—[1]சிலையோன். [2]இன்றிமையோர். [3]கொதித்திடிலே, கொதித்திடுமால். (1755)

80. *தெய்வப்படை யுஞ் சின முந்திறனும்*
[1]மையற்ருெழி மாதவம் மற்றுமெலாம்
எய்தற்குள வேயிவ னிச்சிலையில்
கைவைப்பள வே[2]யிறல் காணுதியால்.

(இ - ள்.) தெய்வத்தன்மையுள்ள படைக்கலங்களும் கோபமும் வல்லமையும் குற்றம் அற்ருெழிந்த பெருந்தவமும் மற்றுமுள்ளன எல்லாமும் (இவன்முன்னே) வந்து சேர்தற்குஉரிய

னவோ? இவ்விலக்குமணன் இச்சிலையிலே கை வைக்கும் அளவில் (அவை) முறிந்தொழிதலைக் காண்பாய்; (எ - று.)—பி.ம்:—[1]திறலுஞ் சினமும். [2]மையுற்றெழுமாயமும். மையற்றெழில்மாதவம். [3]இது. இப்பாடலின்பின் "நீரைக்கொடு" (83) என்ற பாடல் சில பிரதியில் உள்ளது. (1756)

81. என்றேவியை வஞ்சனை செய்தெழுவான்
அன்றேமுடி வானிவ னன்னவள்சொல்
குன்றேனென [1]வேகிய கொள்கையினால்
நின்றானுள [2]னாகி நெடுந்தகையாய்.

(இ - ள்.) மிக்க பெருமைக்குணமுள்ள விபீடணா! என் தேவியை வஞ்சனைசெய்து எடுத்துச்சென்றவனாகிய இராவணன் அன்றைக்கே முடிந்திருப்பான்; இவ்விலட்சுமணன் 'அவளுடைய [சீதையின்] சொல்லைமீறேன்' என்று (தான் பாதுகாத்திருந்த இடத்தைவிட்டிட்டு நான் உள்ள இடத்துக்கு) வந்தசெயலால் (அவ்விராவணன் இதுவரையில்) உயிருள்ளவனாய் நின்றான்; (எ - று.)—பி.ம்:—[1]எய்திய. [2]ஆயநெடுந்தகையான். (1757)

82.—இனி, ஐந்துகவிகள்-'நீயும் உடன்சென்று அதிகாயன்சிரத்தை இலட்சுமணன் கொய்துதள்ளுவதனைக் காண்' என்று விபீடணனுக்கு ஸ்ரீராமன் விடைகொடுத்தனுப்பியன.

ஏகாயுட னீயும் [1]எதிர்ந்துளனும்
[2]மாகாய னெடுந்தலை வாளியொடும்
ஆகாய மளந்து விழுந்ததனை
[3]காகாதிக [4]ணுங்குதல் காணுதியால்.

(இ - ள்) நீயும் இவனுடனே செல்வாய்;(இவனுடனே)எதிர்ந்துள்ளவனாகிய அதிகாயனுடைய பெரியதலை (எய்யப்பட்ட) அம்புடனே வானத்தை யளந்து (பூமியில்) விழுவதனைக் காகம் முதலிய பறவைகள் குத்தியுண்பதனைக் காண்பாய்; (எ-று.)

விழுதல் நுங்குவதற்கு முன்னிகழ்வதாதலால், 'விழுந்ததனை' என இறந்தகாலத்தாற் கூறியது. அதிகாயனை, 'மாகாயன்' என்றார். இச்செய்யுள் சில பிரதியில் "ஒன்றாயிரவெள்ளம்" (85) என்ற பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. பி.ம்:—[1]எதிர்ந்துளவன். [2]மாகாய நெடுந். [3]காகாதிய. [4]நுங்குவ. (1758)

83. நீரைக்கொடு நீரெதிர் [1]நிற்கொணுமே
[2]தீரக்கொடி யாரொடு தேவர் [3]பொரும்
போரைக்கொடு வந்து புகுந்தது [4]நாம்
ஆரைக்கொடு [5]வந்த[6]தறிந்திலையோ.

(இ - ள்.) நீரைத் துணையாகக்கொண்டு நீருக்கு எதிராக நிற்க முடியுமோ? மிக்க கொடியரான அரக்கருடன் தேவர்பொருட்டுப் பொரும் போரை மேற்கொண்டுவந்து நாம் புகுந்தது ஆரைத்துணையாகக்கொண்டு வந்து? அதனை (நீ) அறிந்ததில்லையோ? (எ - று.)

நீரை யெதிர்க்கவேணுமானால் அதனை வற்ற அடிப்பதற்கு உரிய உபாயத்தை யல்லவா கைப்பற்றவேண்டும்: அதைவிட்டு அந்நீரோடு வேறொரு நீர்ப்பகுதியை முட்டவிட்டால் முடியுமோ? அதுபோலவே, இந்த அரக்கரை வற்றச் செய்வதற்கு இலட்சுமணனாகிய என் தம்பிபோன்றவராலன்றி, மற்றைச் சாமானிய மானவரால் முடியுமோ? முடியாதென்றபடி. இவ்விஷயத்தை நீயறியவில்லைபோற் காண்கின்றதென்றான், இராமனென்க. இனி, இச்செய்யுட்கு - ஒருநீருடன் மற்றொருநீர் எதிர்த்துக் கூடாமல் நிற்குமோ? அதுபோலத் தருமத்துடன் தருமம் சேரும். இந்தப் பெருந்துஷ்டருடன் நாம் தேவர்கட்காகப் போர்புரியவந்தது அந்தத்தருமத்தைத் துணைப்பற்றியே யல்லாமல் வேறோருதவியினாலன்று என்றுமாம். பி - ம்:—[1]நிற்கினுமே, நிற்கொணுமேற். [2]வீரைக். [3]வெரூஉம். [4]நான், [5]நீயது, நீயும். [6]அயர்த்தனையோ. ()

84. சிவனல்ல னெனில்திரு வின்பெருமான்
அவனல்ல னெனிற்புவி தந்தருளும்
தவனல்ல னெனில்தனி யேவலியோன்
இவனல்ல னெனிற்பிற ரி[1]யாருளரோ.

(இ - ள்.) (அவ்வதிகாயனை வெல்வதற்கு உரியவன்), சிவன்: அவனல்லாவிட்டால், திருவுக்குத் தலைவனாகிய திருமால்; அவனல்லாவிட்டால், பூமியைப் படைத்தவனாகிய பிரமதேவன்: அவனல்லாவிட்டால். தனியே வலியுள்ளவனான இந்த இலட்சுமணன்: (இவனும்) அல்லாவிட்டால் பிறர் எவர்தான் உளர்? (எ - று.)— பி-ம்:—[1]யாருளரே. (1760)

85. ஒன்றுயிர வெள்ள மொருங்[1]குளவாம்
வன்[2]றானையர் வந்து [3]வளைந்தவெலாம்
கொன்றானிவ னல்லது [4]கொண்டுடனே
நின்றார்பிற [5]ரின்மை நினைந்திலையோ.

(இ-ள்.) ஓராயிர வெள்ளமாக ஒருங்கேயுள்ளனவாகிய வலிய சேனை வீரர்களாய் (க் கும்பகர்ணனுடனே) வந்து வளைந்த எல்லாரையும் கொன்றவன், இவனே யல்லாமல் (எதிர்த்து) இவனுக்குத்துணையாக நின்றவர் பிறரில்லாமையை நினைத்தில்லாய்போலும்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]உளதாம். [2]தானையின், தானைகள். [3]மலைந்த. [4]கொன்றுடனே. [5]உண்மை நினைந்தனையோ. (1761)

86. கொல்வானு மிவன் [1]கொடியோரையெலாம்
வெல்வானு மிவன் [2]அடல் விண்டுவென
ஒல்வானு மிவனுட னேயொருநீ
செல்வாயென வேவுதல் செய்தனனால்.

(இ - ள்.) கொடியாரை யெல்லாம் கொல்லப்போகின்றவனும் இவனே; (அங்ஙனம் கொன்று) வெற்றியையடையப்போகின்றவனும் இவனே; வலிமை பொருந்திய வீட்டுணுபோல எதிர்த்துப்பொருபவனும் இவனே; (ஆகையால்) ஒப்பற்ற நீ இவனுடனே செல்வாய் என்று (அந்த விபீடணனை ஸ்ரீராமன்) ஏவினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]கொடியோனை. [2]முதல். (1762)

87.—இராமபிரானை வணங்கிவிட்டு இலட்சுமணன் பொரச் செல்லல்.

அக்காலையி லக்குவ னாரியனை
முக்காலும் வலங்கொடு மூதுணர்வின்
மிக்கா[1]னடல் வீடணன் மெய்தொடரப்
புக்கானவன் வந்து புகுந்தகளம்.

(இ - ள்.) அப்போது இலட்சுமணன் ஸ்ரீராமபிரானை மும்முறையாக வலம்வந்து, பேருணர்வு மிக்கவனும் வலிமைபொருந்திய விபீடணன் தன்னுடன்தொடர, அவ்வதிகாயன் புக்க களத்திலே போய்ப் புகுந்தான்; (எ - று.)

பெருமாளுக்குத் தாம் சேஷமாயிருப்பதையும், பெருமாள் நியமனமே தமக்கு உத்தாரகமென்பதையும், தம்முடைய பாரதந்திரிய சொரூபத்தையும் பிரகாசப்படுத்தப் பெரியபெருமாளாகிய தமது ஆசிரியரை வாசிக காயிக மாநஸிகமாகிய மூன்று கரணங்களாலும் தண்டஞ்சமர்ப்பித்தார் இளையபெருமாளென்று முன்னிரண்டடிகட்குக் கருத்து விரிப்பர். பி-ம்:—[1]மதி, நெடு. (1763)

88.—இருசேனையும் கைகலத்தல்.

சேனைக்கடல் சென்றது [1]தென்கடல்மேல்
ஏனைக்கடல் வந்த [2]தெழுந்ததெனு
ஆனைக்கடல் தேர்ப்பரி யாள்மிடையும்
தானைக்கட லோடு தலைப்படலும்.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தென்கடலின்மீது ஏனைக்கடல் போர்க்கு எழுந்தது என்னும்படி ஆனைத்தொகுதியும் தேர் பரி ஆட்கள் இவையும் நிறைந்துவந்த (இராக்கத) சேனைக்கடலோடு (இலட்சுமணனுடன்) சென்றதாகிய (வானர) சேனைக்கடல், (போர்க்கு) யெதிர்த்தனித்தலும்,—(எ - று.)—'விரிந்த தூளி விசும்பையுங் கடந்தது' என அடுத்த கவியோடு முடியும். பி - ம்:—[1]திண். [2]எழுந்த. (1764)

வேறு.

89.—அப்போது விசும்பில் தூளிபரத்தல்.

பசும்படு குருதியிற் பண்டு சேறுபட்டு
[1]அசும்புற வுருகிய வுலகை [2]மார்த்தெழக்

குசும்பையி [3]னறு மலர்ச் சுண்ணக் குப்பையின்
விசும்பையுங் [4]கடந்தது விரிந்த தூளியே.

(இ - ள்) பச்சையிரத்தத்தினால் நீர்க்கசிவு பொருந்தியதனால் முன்பு சேறுபட்டுக் குழைந்த இரணகளத்தில் (இப்போது சேனைகள்) ஆரவாரித்துக்கொண்டு எழுதலால் விரிந்ததூளி,—குசும்பையென்ற நறுமலரின் சுண்ணத்தொகுதிபோல வானத்தையுங் கடந்தது; (எ - று.)—உலகம்-இங்கு, ரணகளம். பி-ம்:—[1] அசும்பற. [2] ஆர்ப்பெழக். [3] துறு. [4] கடந்தன. (1765)

90.—பலவகையோசை.

தாமிடித் தெழூம்பணை முழக்குஞ் சங்கினம்
ஆமிடிக் குமுறலு மார்ப்பி னோதையும்
ஏமுடைக் கொடுஞ்சிலை [1]யிடிப்பு மஞ்சித்தம்
வாய் [2]மடித் தொடுங்கின மகர வேலையே.

(இ - ள்.) தாம் அடிக்கப்பட்டு (எங்கும்) பரவுகின்ற பறைகளின்ஒலியும் சங்கினத்தினின்று தோன்றுகின்ற இடிக் குமுறலும், (வீரர்கள்) ஆரவாரித்தலாலான ஓசையும், ஏமமாக [பாதுகாவலாக]க் கொள்கின்ற கொடிய வில்லின் (நாணியைத் தெறித்தலாற் றோன்றுகின்ற) இடிப்பும் (ஆகிய இவற்றிற்கு) அஞ்சி, மகரங்களைக்கொண்ட கடல், தம் வாயை மடித்துக்கொண்டு ஒடுங்கின; (எ - று.)

பணைமுழக்கு முதலியவற்றிற்குமுன் கடலின்ஒலி குறைந்து தோன்றியதை, கடல் அஞ்சி வாய்மடித் தொடிங்கியதாகக் கற்பித்தார்: **ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** அப்போர்க்களத்தில் தோன்றிய ஓசைகள் கடலின்ஒலியினும் மிக்கிருந்தன என்க. பி-ம்:—[1]இடியுமஞ்சித்தம், இடிக்குமெஞ்சித்தன், எறியுமஞ்சித்தன். [2]மடுத்து. ()

91.—இனி அரக்கவானரர்கட்குக் கைகலந்து நடந்த போர் பத்துக்கவிகளிற் கூறப்படும்.

உலைதொறுங் குருதிநீ ரருவி [1]யொத்துக
இலைதுறு மரமெனக் கொடிக [2]ளிற்றுக
மலைதொறும் [3]பாய்ந்தென [4]மான யானையின்
தலைதொறும் [5]பாய்ந்தன குரங்கு தாவியே.

(இ - ள்.) (பாகரான அரக்கர்கள்) அழியும்போதெல்லாம் (அவர்களுடலினின்று) இரத்தநீர் அருவிநீரையொத்து வெளிப்படுகையில், இலைநெருங்கிய மரம்போலத் (தோன்றுதற்குக் காரணமான) துவசங்கள் (தண்டத்தினின்று) அற்றுவிழுந்து கொண்டிருக்க, குரங்குகள் மலைதோறும் பாய்ந்தாற்போலச் சினங்கொண்ட யானைகளின் தலைமீது தாவிப் பாய்ந்தன; (எ - று.)

அதிகாயனுடைய யானைச்சேனையிற் பாகராயிருந்தவர் அழியுந்தோறும் இரத்தத்தைத் கக்க, அது யானைமீதிருந்து பெருகுவது மலையிலிருந்து செந்நிறவருவிநீர் பெருகுவதுபோலவும், யானைகளின்மீது பிடிக்கப்பட்டிருந்த கொடிச்சீலைகள் தண்டத்தினின்று இற்று வீழ்ந்தது-மலைமீதுள்ள மரத்திலிருந்து இலை உதிர்வது போலவுந்தோன்ற, யானைகள்மீது வானரம்பாய்ந்தது-மலைமீது பாய்ந்ததை யொத்திருந்ததென்க: தற்குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:— [1]ஓடுவ. [2]இற்றன. [3]படர்ந்தன, பரந்தன, பாய்ந்தன. [4]மானை. [5]பரந்தன. (1767)

92. கிட்டின [1]கிளைநெடுங் [2]கோட்ட [3]கிழுகு
மட்டின [4]வருவியின் [5]மதத்த வானரம்
விட்டன நெடுவரை [6]வேழம் வேழத்தை
முட்டின [7]வொத்தன முகத்தின் வீழ்வன.

(இ-ள்.) பொருந்திய கிளைகளினாலே நீண்ட தந்தங்களைப் பெற்றனவும், கீழேசிந்துகின்ற தேன்கூட்டங்களாகிய அருவியினால் மதத்தைப் பெற்றனவுமாகி, வானரங்கள் (அரக்கரின் யானைப்படை மீது) எறிந்தனவான பெரிய மலைகள்,—வேழம் வேழத்தை முட்டின வொத்தனவாய்(ப் போர்) முகத்தில் வீழ்வனவாயின: (எ-று.)—உருவகவணியை யங்கமாகக் கொண்டு வந்த தற்குறிப்பேற்றவணி: மலையாகிய யானைக்குக் கோடும் மதமும் கூறியவாறு காண்க. மட்டு இனம்-தேன்கூட்டம். பி-ம்:—[1]கிளர். [2]கோட்டம், கோடு. [3]கிழுக. [4]அரும்பின. [5]மத்த. [6]வெம்மை [7]போன்றன. (1768)

93. இடித்தன வுறுக்கின விறுக்கி [1]யேய்ந்தன
தடித்தன வெயிற்றினற் றலைகள் சந்தறக்
கடித்தன கவிக்குலங் கால்கண் மேற்படத்
துடித்தன குருதியில் துரக ராசியே.

(இ-ள்.) கவிக்குலம்,—(அரக்கரின் சிலகுதிரைகளைக் கைகளால்) இடித்தன; (சிலவற்றைக்) கோபித்தன; (சிலவற்றைக்) கெட்டியாகப் பிடித்தன; (சிலவற்றை) வெட்டின; (சிலவற்றைப்) பற்களினால் தலைகளின் சந்திகள் அறும்படி கடித்தன; (இவ்வாறு செய்ததனால்), குதிரைக்கூட்டங்கள்,—கால்கள் மேற்புறமாகத் தூக்கிய வண்ணம் இரத்தவெள்ளத்தில் துடிப்பனவாயின; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]எற்றின, ஏந்தின. (1769)

94. அடைந்தன கவிக்குல மெற்ற வற்றன
[1]குடைந்தெறி கால்பொரப் [2]பூட்கைக் [3]குப்பைகள்
[4]இடைந்தன [5]முகிற்குல மிரிந்து [6]சாய்ந்தென
உடைந்தன [7]குலமருப் புகுத்த முத்தமே.

(இ-ள்.) அடைந்தனவான வானரக்கூட்டம் மோதுவதனால் (வலிமை) அற்றனவான யானைத்திரள்கள், குடைந்துகொண்டு வீசு

கின்ற பெருங்காற்று மோதுவதனால் முகிற்குலம் இடைந்து நிலை கெட்டுச் சாய்ந்தாற்போல் அழிந்தன; (அவற்றின்) சிறந்த தந்தங்கள் முத்துக்களைச் சிந்தின; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]குடைந்தன. [2]பூபக், பூளைச், பூழைக். [3]குப்பையின். [4]இடைந்தென, மிடைந்தென. [5]சூற்குலம், சூல்குலம். [6]சாய்ந்தன. [7]கரி, கரம், நகு. (1770)

95. [1]தோல்படத் துதைந்தெழு வயிரத் [2]தூண்நிகர்
காலபடக் கைபடக் கால பாசம்போல்
வால்படப் புரண்டனர் நிருதர் மற்றவர்
வேல்படப் புரண்டனர் கவியின் வீரரே.

(இ-ள்.) யானைகளும் இறக்கும்படி விரைந்தெழுகின்ற வயிரத் தூணை யொத்த (வானரர்களின்) கால்கள் படுவதாலும் கைகள் படுவதாலும் காலபாசம் போன்ற வால் படுவதாலும், நிருதர் புரண்டார்கள்; அந்நிருதரின் வேல் படுவதனால் கவியின் வீரர் புரண்டார்கள்; (எ - று.)—தோல்-யானை. மற்று - அசை. பி-ம்:—[1]தோலடைத்துதைந்தெழு, தோல்படப்புனைந்தெழு, தோல்படப் புனைந்தன, தோல்படத்துகைத்தெழு. [2]தூணணி. (1771)

96. [1]மரவமுஞ் [2]சிலையொடு மலையும் வாளெயிற்று
அரவமுங் கரிகளும் பரியு மல்லவும்
விரவின கவிக்குலம் வீச விம்மலால்
உரவருங் கானெனப் பொலிந்த தும்பரே.

(இ - ள்.) தொகுதியாய்க்கூடிய கவிக்குலம், மரவம் கற்களோடு கூடிய மலை வாள்போற்கூரிய பற்களையுடையபாம்புகள் யானைகள் குதிரைகள் என்ற இவற்றையும் இவைகளல்லாதன வற்றையும் (அரக்கரின்மீது) வீசியெறிய, (இவைகள்) மிக்கதனால், —மேலிடமானது, வலிமைபொருந்திய காடுபோல விளங்கிற்று; (எ-று.)—தற்குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—[1]மரநெடுஞ். [2]சிலைகளும்.

97. தடவரை [1]கவிக்குலத் தலைவர் தாங்கின
அடல்வலி நிருதர்த மனிக ராசிமேல்
விடவிட விசும்பிடை மிடைந்து [2]வீழ்வன
[3]படர்கட லிைமழை படிவ [4]போன்றவே.

(இ-ள்.) கவிக்குலத்தலைவர், (தாம்) தாங்கினவான பெரிய மலைகளை மிக்க வலிமையையுடைய அரக்கரின் சேனைத்தொகுதியின்மீது விடுந்தோறும், (அவைகள்),—ஆகாயத்தில் நெருங்கி(க் கடலில்) வீழ்வனவாகி, பரவிய கடலில் தொகுதியான மேகக்கூட்டங்கள் படிவனவற்றை யொத்தன; (எ - று.)—தற்குறிப்பேற்றவணி. அடல்வலி - ஒருபொருட்பன்மொழி. பி ம்:—[1]கவிக்குலத்தரசர். [2]வீழ்ந்தன. [3]படர்கலின்மழையென. [4]போன்றதே. (1773)

98. இழுக்கின [1]ரடிகளி னிங்கு [2]மங்குமா
மழுக்களு மயில்களும் [3]வாளுந் தோள்களும்
முழுக்கின [4]ருழக்கினர் மூரி [5]யாக்கையை
[6]ஒழுக்கினர் [7]நிருதரை யுதிர வாற்றினே.

(இ - ள்.) இங்குமங்குமாக (ஓடிக்) கால்கள் வழுக்கி விழுந்தவரான நிருதரை, (வானரர்கள், அவர்களின்) மழுக்களும் அயில்களும் வாளும் (இவற்றைத் தாங்கிய) தோள்களும் என்றவற்றை முழுகச்செய்து, (அவர்களின்) வலியயாக்கையைக் கலக்கி, உதிரவாற்றிலே செலுத்தினர்; (எ - று.)—இழுக்கினரான நிருதரை ஒழுக்கினரென்க. பி - ம்:—[1] அடிகணின்று. [2] அங்குமாய். [3] வாழுர். [4] முழுக்கினர். [5] யானையை. [6] ஓழுக்கின. [7] நிருதர்தம். (1774)

99. மிடலுடைக் [1] கவிக்குலங் குருதி வெள்ளநீர்
இடையிடை நீந்தின [2] விமைந்த யானையின்
திடரிடைச் சென்றவை [3] யொழுக்கச் சேர்ந்தன
கடலிடைப் புக்கன கரையுங் காண்கில.

(இ-ள்.) வலிமையுள்ள வானரக்கூட்டம்,—இரத்தநீர்வெள்ளத்தில் இடையிடையிலே நீந்தினவாக, (அங்குவிழுந்து) கிடக்கின்ற யானையாகிய திடரிற் சென்று, அவைவெள்ளத்தா லிழுக்கப்பட்டுச்செல்லச் சேர்ந்தனவாகிக் கடலிடையே புக்குக் கரைகாணமாட்டாதனவாயின; (எ - று.)—பி-ம்:—[1] கவிக்குலக். [2] எய்த, எய்த்த. [3] ஒழுக்கி, ஒழுகி. (1775)

100. கால்பிடித் தீர்த்திழி குருதிக் [1] கண்ணகட்
சேல்பிடித் தெழுதிரை யாற்றிற் றிண்ணெடும்
கோலபிடித் [2] தொழுகுறு குருடர் கூட்டம்போல்
வால்பிடித் தொழுகின [3] கவியின் மாலையே.

(இ - ள்.) வானரத் தொகுதிகள்,—காலைப்பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு பெருகுகின்ற இரத்தவெள்ளத்தனிடத்தனவாகி, கண்ணையொக்கின்ற சேல்மீனைக்கொண் டெழுகின்ற அலைகளையுடைய யாற்றில் வலிய நீண்ட கோலைப் பிடித்துக்கொண்டு செல்லுகின்ற குருடர் கூட்டம்போல, (யானைகளின்) வாலைப் பிடித்துக்கொண்டு சென்றன; (எ - று.)—இச்செய்யுள், சில பிரதியில் இல்லை. வால்பிடித்து - ஒருவர்வாலை ஒருவர்பிடித்து எனினுமாம். கட்சேல் - உவமைத்தொகை: எதிர்நிலை. பி - ம்:—[1] கண்ணகன். [2] ஒழுகிய, எழுகுறு. [3] குரங்கின். (1776)

101.—கவிக்குலம் வலிதோற்று ஓடுதல்.

பாய்ந்தது நிருதர்தம் பரவை பன்முறை
காய்ந்தது கடும்படை [1] கலக்கிக் கைதொறும்
தேய்ந்தது சிதைந்தது சிந்திச் சேணுறச்
சாய்ந்தது [2] தகைப்பெருங் கவியின் தானையே.

(இ - ள்.) அரக்கவீரர்களின் கடல், பன்முறை பாய்ந்து கொடிய (வானரப்) படையைக் கலக்கிக் கோபித்தது; (அப்போது) தகுதியுள்ள பெரிய வானரப்படை,—அணிதோறும் (வலிமை) தேயப்பெற்றதாய்ச் சிதறிச்சிதைந்ததாகி வெகுதூரத்திற் பொருந்தக் கெட்டோடிற்று; (எ - று.)

கடும்படை கலக்கி-(அரக்கர் தாம் கொண்ட) கொடிய படைக் கலங்களாற் கலங்கச்செய்து என்றும், சேணுறச் சாய்ந்தது - வானத்தையடையுமாறு மடிந்தது என்றுமாம். பி-ம்:—[1] விலக்கி. [2] தகைப்பரும். (1777)

102.—ஓடும் வானரப்படையை 'அஞ்சவேண்டா' என்று சொல்லி இலக்குமணன் வில்லின் நாணியை ஒலிப்பித்தல்.

அத்துணை யிலக்குவ னஞ்ச லஞ்சலென் று
எத்துணை மொழிகளு மியம்பி [1]யேற்றினன்
கைத்துணை வில்லினைக் [2]காலன் வாழ்வினை
[3]மொய்த்துணை [4]நாணினை முழங்கத் தாக்கினன்.

(இ - ள்.) அவ்வேளையில், இலட்சுமணன்,—'அஞ்சற்க, அஞ்சற்க' என்று எத்துணையோ (தேறுதலுண்டாகுஞ்) சொற்களைச் சொல்லி (வானரசேனைகட்கு) ஊக்கமுண்டாக்கி, யமன் வாழ்ச்சி பெறுதற்குநெருங்கிய துணையாய்(த் தன்) கைக்குத் துணையாயுள்ள [கையைவிட்டு நீங்காத] வில்லினுடைய நாணியை முழங்குமாறு தெறித்தான்; (எ - று.)

அஞ்சல்-வியங்கோள். உயிர்களைக் கொன்று தள்ளுதலால், இலக்குமணன்வில் காலன்வாழ்விற்குக் காரணமாம். இனி, வில்லினை, ஏற்றினன் - நாணேற்றினவனாய், காலன்வாழ்வினுக்கு மொய்த்துணையாக நாணினைத்தாக்கினனென்றுமாம். பி-ம்:—[1]ஏற்றதன், ஏற்றனன், ஏற்றத்தன். [2]கால வாழ்வினை. [3]மொய்த்துணர், மொய்த்தெழ [4]நாணொலி, ஞாணினை. (1778)

103.—நாணொலியின் வருணனை.

நான்மறைந் தொளிப்பினும் நுவன்ற பூதங்கள்
மேன்மறைந் தொளிப்பினும் விரிஞ்சன் [1]வீயினும்
கான்மறைத் [2]தொளிப்பிலாக் கடையிற் [3]கண்ணல்
[4]நான்மறை யார்ப்பன நடந்த தவ்வொலி.

(இ - ள்.) சாஸ்திரங்களெல்லாம் மறைந்துபோய் ஒளித்துக் கொண்டாலும், சொல்லப்படுகின்ற ஐம்பெரும்பூதங்களும் (தமது) காரணமாகிய மூலப்பிரகிருதியில் லயித்துப் புலனாகாதிருப்பினும், (படைத்தற்கடவுளாகிய) பிரமதேவனும் அழிந்திட்டாலும், யுகாந்தகாலத்தில் மறைந்தொளித்தலில்லாத இடமகன்ற நான்மறையின் ஆரவாரம்போல அவ்வொலி தோன்றிநடந்தது;(எ-று.)

யுகாந்தகாலத்தில் எல்லாப்பூதங்களும் அழிந்து பிரகிருதியில் இலயிக்க, அந்தப்பிரகிருதி பரம்பொருளுக்குத் திருமேனியாயமைய அந்நிலையில் நித்தியங்களான வேதங்கள் அப்பரம்பொருளைப் பேரொலிபடத் துதித்து நிற்குமென்க. இலட்சுமணன் வில்லை யெடுத்து நாணொலியை யெழுப்பியவுடனே அரக்கரதுவீரம்

இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்திட, இலக்குமணனது நாணொலியே யெங்குஞ்சென்றதென உவமப்பொருத்தங் காண்க. கான்மறைந்து, கால்-தமிழுபசருக்கம். பி-ம்:—[1]வீசினும். [2]ஒளிப்பினும், ஒளிக்கிலாக், [3]கண்ணுதல். [4]தானடைந்தார்த்தென. ()

104.—மூன்றுகவிகள்-இலக்குமணனுடைய அம்புகளின் செயல்களைக் கூறும்.

[1]துரந்தன சுடுசரந் [2]துரந்த [3]தோன்றல
[4]கரந்தன நிருதர்தங் [5]கரையில் [6]யாக்கையின்
[7]நிரந்தர நெடும்பிணம் விசும்பின் நெஞ்சுறப்
பரந்தன [8]குருதியப் பள்ள [9]வெள்ளத்தின்.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணனாற்) சுடுசரங்கள் செலுத்தப்பட்டன; (அவ்வாறு) துரக்கப்பட்டவை, (கண்ணுக்குத்) தெரியாமல் அரக்கருடைய அளவற்ற யாக்கையிலே மறைந்தன: (அப்போது) மிக்க (அரக்கப்) பிணங்கள் இடைவெளியில்லாமல் வானத்தின் நடுவிடத்திற் பொருந்த, (அவ்வுடலினின்று வெளிப்பட்ட) இரத்தங்கள் அந்தப்பள்ளமாகிய கடல்வெள்ளத்துப்பரந்தன; (எ-று.) பி-ம்:— [1] துரந்தனன். [2] துரந்தது. [3]ஒன்றல. [4]கரந்தனன். [5]கடையில். [6]ஆக்கைகள். [7]நிரந்தன. [8]குருதியிற், குருதியம். [9]வெள்ளத்தே. (1780)

105. யானையின் கரந் [1]துரந் திரத வீரர்தம்
வானுயர் முடித்தலை தடிந்து வாசியின்
காணிரை யறுத்துவெங் [2]கறைக்கண் [3]மொய்ம்பரை
ஊனுடை யுடல்பிளந் தோடு மம்புகள்.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணன் விடுத்த அந்த) அம்புகள்,—யானையின் துதிக்கைகளை அப்பாற்படுத்தியும், இரதவீரரின் மிகவுயர்ந்த கிரீடமணிந்ததலைகளைவெட்டியும், குதிரைகளின் கால்தொகுதிகளை அறுத்தும், கொடியஇரத்தக்கண்ணுள்ள வீரர்களின் தசையைக்கொண்ட உடலைப் பிளந்தும் ஓடுவனவாயின: (எ-று)—கறைக்கண் = குருதிக்கண். பி-ம்:—[1] துணிந்தெதிர்ந்த, துமிந்தார்த்த, துமித்தார்த்த. [2]கனற்கண், கரைக்கண். [3]முன்பரை, உம்பலை. ()

106. வில்லிடை யறுத்துவேல் [1]துணித்து வீரர்தம்
எல்லிடு கவசமு [2]மார்பு [3]மீர்ந்தெறி
கல்லிடை [4]யறுத்துமாக் கடிந்து [5]தேரழீஇக்
[6]கொல்லிய லியானையைக் கொல்லுங் [7]கூற்றினே.

(இ-ள்.) (பின்னும் அந்த அம்புகள்,—எதிரிகளான) வீரர்களின் விற்களை இடையிலே யறுத்தும், வேற்படைகளைத் துணித்தும், ஒளிவிடுகின்ற கவசமும் (அவற்றைப்பூண்ட) மார்பும் என்ற இவற்றை அறுத்தும், எறியப்படுகின்ற மலைகளை இடையிலே யறுத்தும், குதிரைகளைக் கடிந்தும், தேரை யழித்தும், கொல்லுந்தன்மையுள்ள யானைகளை யமன்போலக் கொல்லுவனவாயின;

சதுரங்கசேனைகளையும் இலட்சுமணன் விடுத்த அம்புகள் அழித்தமை, இரண்டுபாட்டுக்களாற் கூறப்பட்டது. பி - ம்:— [1] துணிந்த. [2] ஆர்ப்பும். [3] ஈர்த்தெறி. [4] நுறுக்கியாடடிந்து, நுறுக்கி மாத்தடிந்து. [5] தேர்கழீஇக். [6] கொல்லிய. [7] கோல்களே, கூற்றென. (1782)

107.—நான்கு கவிகள்-போரிற்பட்டவற்றின் வருணனை தெரிவிக்கும்.

வெற்றிவெங் கரிகளின் [1] வளைந்த வெண்மருப்பு
[2] அற்றெழு திசைகளி னும்ப [3] ரண்மின
[4] முற்றரு முப்பகற் றிங்கள் வெண்முளை
உற்றன விசும்பிடை பலவு [5] மொத்தன.

(இ-ள்.) வெற்றிபொருந்திய கொடியயானைகளின் வளைந்த வெள்ளியதந்தங்கள்,—அற்றெழுகின்ற திசைகளினால் வானத்தைச்சேர்ந்தனவாய், பூர்ணமாதலில்லாத திருதியையில் தோன்றும் வெள்ளிய பிறைச்சந்திரன் பலவும் வானத்தில் தோன்றிய ஒத்தன; (எ-று.) முப்பகல்–திருதியை.

வெண்மருப்பு-சுக்கிலபட்சத்துத் திருதியையில் தோன்றும் சந்திரனையொக்கும்: தற்குறிப்பேற்றவணி. [4] முற்றரு முற்பகல் என்ற பாடத்துக்கு-ஸ்ருஷ்டித்தல் நிறைவேறாத ஆதிகாலத்திலென்க. இதுமுதல் ஐந்துகவிகள், ஒரு பிரதியில் இல்லை. பி-ம்:—[1] வளைந்த. [2] அற்றது. [3] அண்ணின, வானமீன். [4] முற்றிருமுப்பகிற். [5] ஒத்ததே. (1783)

108. கண்டகர் நெடுந்தலை கனலுங் [1] கண்ணன
துண்டவெண் பிறைத் [2] துணை கவ்வித் தூக்கிய
குண்டல மீன்குலந் [3] தழுவிக் கோண்மதி
மண்டலம் [4] விழுந்தன போன்ற [5] மண்ணினே.

(இ-ள்.) இலட்சுமணனாலறுத்து வீழ்த்தப்பட்டுப் பூமியில் விழுவனவாகிக்) கனல்கின்ற [சீற்றந்தோன்றுகின்ற] கண்களையுடையனவான கொடியஅரக்கரின் நெடியதலைகள்,—கண்டமாயுள்ள இரண்டுவெண்பிறைச் சந்திரரைக் கவ்விக்கொண்டு (காதில்) அணிந்துள்ள குண்டலங்களாகிய நட்சத்திரக்குழாங்களை உடன்சேர்த்துக்கொண்டு, கிரகங்களைக் கொண்ட மதிக்கத்தக்க (வான) மண்டலம் பூமியில் விழுந்தன போன்றன; (எ-று.)

இலட்சுமணனால் துணிக்கப்பட்டுப் பூமியிலே விழுந்த அரக்கரின்கரிய சிரங்கள் - குண்டலங்கள் காதில்தோன்றச் சினக்குறியாக உதட்டை எயிறுகளாற் கவ்வியவண்ணம் இருத்தலால், வான மண்டலமே பூமியில் விழுந்திட்டது போலுமெனக் குறித்தார்; குண்டலமீன்குலம் என்ற உருவகத்தை அங்கமாகப்பெற்ற

தற்குறிப்பேற்றவணி. கனலும் கண், செவ்வானம் போலுமென்ன லாம். துணைப்பிறை - வளைந்த இரண்டுகோரப்பற்கள். கோள்மதி மண்டலம்-ஒளியையுடைய சந்திரனைக்கொண்டதான மண்டல மென்றுகொண்டு, வானமண்டலத்தைக்காட்டு மெனினுமாம். தலை கள் பல ஆதலால், வானமண்டலத்தைப்பன்மையாக 'விழுந்தன' என்றார். பி - ம்:—[1]கண்ணின, கண்ணகன். [2]துணி. [3]தழுவச். [4]வீழ்வன, விழுவன. [5]மண்ணின்மேல், மண்ணின. (1784)

109. கூர்மருப் பிணையன குறைந்த கையன
கார்மதக் [1]கனவரை கவிழ்ந்து வீழ்வன
[2]போர்முகக் குருதியின் புணரி புக்கன
[3]பாரெடுக் [4]குறுநெடும் பன்றி போன்றன.

(இ - ள்.) கூரிய இணைமருப்புக்களையுடையனவும் குறைந்த கையை யுடையனவுமான மதங்கொண்ட கரியபெரியமலைபோன்ற யானைகள் கவிழ்ந்து வீழ்பவை,—முனைமுகத்து இரத்தக்கடலிற் புக்கனவாய், (பிரளயக்கடலில்முழுகிய) பூமியையெடுக்கும் மஹா வராஹ மூர்த்தியையொத்தன; (எ - று.)

கையற்றமை, நெடும்பன்றியை வடிவினுலொத்தற்குக் கார ணம்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—[1]கனக்கிரி, கனகரி. [2]போர்முதற். [3]பார்மிசை. [4]எடுக்குறும், எடுப்புறும். (1785)

110. புண்ணுற வுயிருகும் புரவி பூட்டறக்
கண்ணகல் தேர்க்குலம் மறிந்த காட்சிய
[1]எண்ணுறு பெரும்பதம் வினையி னெஞ்சிட
மண்ணுற விண்ணின்வீழ் [2]மானம் [3]போன்றன.

(இ-ள்.) (அம்புதொளைத்த) புண்ணுற்றதனுல் உயிரொழிந்த குதிரைகள் பூட்டிய நிலையினின்று நீங்க, இடமகன்ற தேர்க்கூட் டங்கள்,—தலை கவிழ்ந்து வீழ்ந்த காட்சியையுடையனவாய், மதிக்கத்தக்க பெரியபதவி [சுவர்க்கானுபவம்] நீங்க வினைப்பய னுல் விண்ணினின்று மண்ணிற்பொருந்த வீழும் விமானங்களை யொத்தன; (எ - று.)

வினையினெஞ்சிட-புண்ணியங்குறைய எனினுமாம்.நல்வினைப் பயனுல் துறக்கத்தையடைந்து அங்கு விமானத்திற் சஞ்சரிப்பவர் அப்புண்ணியம்நீங்குகையில் விமானத்துடன் தரைப்பட, அந்தத் தரைப்பட்ட விமானத்தைப்போலும், அரக்கராற் போரிற்செலுத் தப்பட்டு இப்போதுமறிந்துகிடக்குந் தேர்த்தொகுதிகளென்க: தற்குறிப்பேற்றவணி. உபரிசரவசுவென்பவன் நல்வினைநீங்க விமானத்தோடு புவியில் வீழ்ந்திட்டசரிதை, இங்குக் கருதத் தக்கது. பி-ம்:—[1]விண்ணுறு. [2]விமானம். [3]போன்றதே. (1786)

111.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-கவந்தமாடுதலைப் பற்றிக் கூறும்.

[1]அடக்கருங் கவந்தம்நின் றாடு கின்றன
[2]விடற்கரும் வினையறச் சிந்தி [3]மெய்யுயிர்

கடக்கருந் துறக்கமே கலந்த [4]வாமென
உடற்பொறை யுவகையிற் [5]குனிப்ப வொத்தன.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணன் விடுத்த அம்புகள்) அட்டதனுற் கருநிறமுள்ள உடற்குறைகள் நின்றாடுவை,—விடுதற்குமுடியாத இருவினைகள் அறும்படி (அவற்றை) யொழித்த(த் தம்) உடலிலிருந்த ஆன்மாக்கள் செல்லுதற்கு அரிய துறக்கத்தைச் சேர்ந்துவிட்டனவாமென்று கருதி உவகையினால் அவ்வுடற் பொறைகள் கூத்தாடுமவற்றை யொத்தன: (எ - று.)

பலஆயிரர்மடிந்தால், கவந்தம்தோன்றியாடுமென்பது நூற்கொள்கை: "பேரொத்தவாயிரம் பேர்மடிந்தாற் பிறக்குங்கவந்தம், நேரொத்தவாடும்" என்றார், பிள்ளைப்பெருமாளையங்காரும். இலட்சுமணன்புரிந்த போரில் அங்ஙனம் உடல் ஆடியதற்கு-தம்முயிர்கள் வினையில்நீங்கித் துறக்கம்புக்கன என்ற மகிழ்ச்சியினாலாடுவதாமென ஒருகாரணங்கற்பித்துக் கூறினார்: **ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** துறக்கத்திற் செல்லவொட்டாது தடுத்திருந்தமை பற்றி 'உடற்பொறை' என்றது. பி-ம்:—[1]அடற். [2]இடர்ப்படர். [3]எம்முயிர், வெவ்வுயிர். [4]ஆறென. [5]குளிப்பவொத்தன, குளித்ததொத்ததே, குனிப்பவொத்தவே. (1787)

112. [1]ஆடுவ கவந்த [2]மொன் றொறெண் ணுயிரம்
வீடிய [3]பொழுதெனும் பனுவன் [4]மெய்யதேல்
கோடியின் [5]மேலுள [6]குனித்த [7]கொற்றவன்
[8]பாடினி யொருவராற் [9]பகரற் பாலதோ.

(இ - ள்.) பதினாலாயிரம்பேர்மடிந்தபோது ஒருகவந்தம் ஆடுவதாகுமென்ற நூற்கொள்கை மெய்யாயிருக்குமானால். (அப்போரில்) ஆடிய கவந்தங்கள், கோடியினும்மேலுள்ளன; இனி, வெற்றிபொருந்திய இலட்சுமணனுடைய பெருமை ஒருவரால் சொல்லத்தக்கதோ? (எ - று.)—ஆறெண்ணுயிரம் - நாற்பத்தெட்டாயிரமுமாம். பி - ம்:—[1]ஆடின. [2]ஓராறெண்ணுயிரம், எண்ணுறெண்ணுயிரர், எண்ணுறெண்ணுயிரம். [3]பொழுதினும். [4]மெய்யதே, மெய்யதோ. [5]மேலுளர். [6]பொருத. [7]கொற்றவர். [8]பாடியல்வு, பாடியல். [9]பகரப். (1788)

113.—உதிரப்பெருக்கத்தின் வருணனை.

ஆனையின் குருதியு மரக்கர் [1]சோரியும்
ஏனைவெம் புரவியி [2]னுதிரத் தீட்டமும்
கானினு [3]மலையினும் [4]பரந்த [5]காற்புனல்
[6]மானயா றுமெனக் கடன் [7]மடுத்தவே.

(இ-ள்.) யானைகளின் இரத்தமும், அரக்கரின் இரத்தமும் மற்றுமுள்ளவிரைவுள்ள குதிரைகளின் இரத்தபெருக்கமும், காட்டிலும் மலையிலும் பரந்த மழைக்கால்பொழிந்த நீரினால் தோன்றிய பெருமை பொருந்திய நதிபோலக் கடலிற் புகுந்தன;

பொருட்பின்வருநிலையணி காண்க. பி-ம்:—[1]சேனையும். [2]உதிர வீட்டமும், இரத்தத்தீட்டமும். [3]வரையினும். [4]பொழிந்த. [5]கார் மழை, கார்புனல். [6]வானயாறு, வானையாறு. [7]மடுத்தவே. (1789)

114.—மூன்றுகவிகள்-படுகளச்சிறப்பு.

தாக்கிய சரங்களிற் றலைகள் நீங்கிய
[1]ஆக்கைய புரசையோ [2]டணைந்த [3]தாளன
மேக்குய ரங்குசக் [4]கைய வெங்கரி
நாக்குவ கணிப்பில வரக்கர் நோன்பிணம்.

(இ-ள்.) தாக்கின அம்புகளால் தலைகள்நீங்கிய உடலையுடைய அரக்கரின் வலியபிணங்கள்,—யானைக்கழுத்திடுகயிற்றோடு சேர்ந்த கால்களையுடையனவும், மேலே தூக்கிய அங்குசத்தைக்கொண்ட கையையுடையனவுமாகிக் கொடிய யானைகளைச் செலுத்துவ, எண்ணில்லாதன; (எ - று)—பாகர்களுக்குத் தலையற்றபின்பும் யானை செலுத்துந்தொழில் முன்தொடர்ச்சிபற்றி நிகழ்ந்ததென்க. பி-ம்:—[1]ஆக்கிய. [2]அணைந்த. [3]தாளின. [4]கையர். (1790)

115. கோளுடைக் கணைபடப் [1]புரவிக் கூத்தன
தோளுடை நெடுந்தலை [2]துமிந்துந் [3]தீர்கில
ஆளுடைக் குறைத்தலை யதிர வாடுவ
வாளுடைத் தடக்கைய வாசி [4]மேலன.

(இ-ள்.) கொல்லுந்தன்மையுள்ள (இலட்சுமணனது) பாணம் பட்டதனால் தோளையுடைய [தோட்புறத்துக்கு மேலுள்ள] நெடிய தலைகள் வெட்டுண்டும், வாளையேந்திய பெரியகையை யுடையனவும் குதிரையின்மேலுள்ளனவுமான வீரரின் தலையற்ற உடற்குறைகள், குதிரைகளின் கூத்தைக்கொண்டனவாய் நீங்காது அதிர்ச்சியுண்டாக ஆடுவன; (எ-று.)

கூத்தாடுங்குதிரைகளின் மேலுள்ள தலையற்ற குதிரைவீரரி னுடல்கள் அக்குதிரைக்கூத்திற்கு ஏற்ப ஆடுவனவாயின வென்ற வாறு. வாசிமேலன ஆளுடைக்குறைத்தலை, புரவிக்கூத்தனவாய், தீர்கில அதிரவாடுவஎன்க. குறைத்தலை-குறைதலையடைந்த தலையையுடையது: கவந்தமெனப்படும். இச்செய்யுள், சில பிரதியில் "வைவன" (116) என்ற அடுத்த செய்யுளின்பின் உள்ளது. பி-ம்:—[1]புரவிகூத்தன, பருவக்கூற்றனர், புரவிக்கூத்தயர். [2]துமிந்து, துணிந்து. [3]தீர்ந்தில. [4]மேலெலன. (1791)

116. வைவன முனிவர்சொல் லனைய வாளிகள்
கொய்வன [1]தலைகொளக் குறைத்த லைக்குழாம்
கைவளை வரி[2]சிலைக் கடுப்பிற் [3]கைவிடா
எய்வன [4]வெனைப்பல [5]ரிரத வீரரே.

(இ-ள்.) சபிக்கின்றனவான முனிவரின் [சாபச்] சொற்களை யொத்த [தவறுமற் பயனை விளைப்பனவான] அறுக்குந்தன்மை யுள்ள (இலட்சுமணனுடைய) அம்புகள் தலைகளைக்கொள்ள,

(பின்பும்) இரதவீரரின் உடற்குறைகளின் தொகுதிகள் [கவந்தங்களின் கூட்டங்கள்], கையினால் வளைக்கப்படுகின்ற கட்டமைந்த சிலையினின்றும் (முன்கொண்ட) வேகத்தைக் கைவிடாமல் (அம்பை) எய்பவை மிகப்பல; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]தலைகளைக், தலைகடோள். [2]சிலைகடுப்பிற், சிலைபிடித்த. [3]கைவிடாது. [4]ஏனப்பல. [5]இரதமேலன, நிருதரீட்டமே. (1792)

117.—அரக்கர் மாண்டமை.

தாதையைத் தம்முனைத் தம்பி யைத்தனிக்
[1]காதலைப் [2]பேரனை மருக னைக்களத்து
ஊனதயி ஞெருகனை யுருவ மாண்டனர்
சீதையென் ஞெரு[3]கொடுங் [4]கூற்றந் [5]தேடினர்.

(இ-ள்.) சீதையென்று பேர்கொண்ட ஒருகொடிய யமனைத் தேடிக்கொண்டவரான அரக்கர்கள்,—தமப்பனையும் தமையனையும் தம்பியையும் ஒப்பற்ற அன்பிற்குஇடமாகிய புதல்வனையும் பேரனையும் மருகனையும் போர்க்களத்திலே சண்டமாருதம்போன்ற (இலக்குமணனது) ஒருகணை யூடுருவிச்செல்ல, (தாமும்) மாண்டனர்; (எ-று.)—ஊதையினொருகணை-வாயவ்யாஸ்திரமுமாம். பி-ம்:—[1]காதலன். [2]பெயரனை. [3]பெருங். [4]கூற்றைத். [5]தேடியே. (1793)

118.—கழுகுகள் பரவியதன் வருணனை.

தூண்டருங் கணைபடத் [1]துமிந்து துள்ளிய
தீண்டரு நெடுந்தலை தழுவிச் சேர்ந்தன
[2]பூண்டெழு கரதலம் பொறுக்க லாதன
ஆண்டலை நிகர்த்தன வெருவை யாடுவ.

(இ-ள்.) தூண்டுதல்வேண்டாத [இயற்கையாகவே மேன்மேற்பாயுந்தன்மையுள்ள] கணைபடுதலால் துணிப்புண்டு துள்ளின தீண்டுதற்குஅரியநெடியதலையைத் தழுவிச் சேர்ந்தனவாகிய கழுகுகள், (தாம்)கொண்டு எழுந்தன்மையுள்ள கரதலத்தைப் பெறாதனவான ஆண்டலையென்னும்பறவையையொத்து (எங்கும்) சஞ்சரிக்கலாயின; (எ - று.)—தற்குறிப்பேற்றவணி. ஆணின் தலைபோன்றதலையைப்படைத்தமையால் ஆண்டலையென்று பேர்பெற்ற பறவைக்குக் கைகளில்லாமையால் 'பூண்டெழுகரதலம் பொறுக்கலாதன' என்றார். எருவை-தலைவெளுத்து உடல்சிவந்துள்ளபருந்துவகையென்பாருமுளர். இச்செய்யுள் ஒருபிரதியிலில்லை. பி-ம்:—[1]துணிந்து. [2]பூண்டன. (1794)

119.—அரக்கர் பெருந்திரளாக இலட்சுமணனம்புகளா லிறத்தல்.

[1]ஆயிர வாயிர கோடி யாய்வரும்
தீயுமிழ் [2]நெடுங்கணை மனத்திற் செல்வன
பாய்வன [3]புகுவன நிருதர் பல்லுயிர்
[4]ஓய்வன நமனதமர் கால்க [5]ளோயவே.

(இ-ள்.) பல ஆயிரக்கோடிக்கணக்காய் (வில்லினின்று) வெளி வருவனவான தீயைக்கக்குகின்ற நெடியகணைகள், மனம்போல விரைந்து சென்று பாய்வனவாய் (உடலிற்) புக, (அதனால்) அரக்கர் பலரின் உயிர்களும் நமன் தமர்களின் கால்களோயுமாறு ஒழிவனவாயின; (எ-று.)

இறந்தஉயிர்களை யெடுத்துக்கொண்டு செல்லவேண்டியிருத்தலின், நமன்றமர்கால்களும் ஓய்ச்சலையடைந்தன வென்றார்: தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. நமன் தமர்-யமபடர். விரைந்துசெல்வதில், அம்புகட்கு மனம்உவமை. **பி-ம்:—**[1]ஆயிரமாயிர, ஆயிரமாயிரங். [2]கொடுங். [3]படுவன. [4]ஒய்வில. [5]ஒடியே, ஒய்வன. (1795)

120.—அரக்கரின்பிணங்கண்டு அமரர் தலைகுலுக்கலும், பூமி முதுகு நெளிதலும்.

விளக்குவான் கணைகளால் விளிந்து மேருவைத்
துளக்குவா ருடற்பொறை துணிந்து [1]துள்ளுவார்
[2]இளக்குவா ரமரர்தஞ் [3]சிரத்தை யெண்முதுகு
உளுக்குவாழ் நிலமகள் பிணத்தி னேங்கலால்.

(இ-ள்.) மேருவையும் அசைக்கவல்ல [பேராற்றல்படைத்த] வரான அரக்கர்கள், சுவலிக்கின்ற சிறந்த (இலட்சுமணனுடைய) அம்புகளால் இறந்து உடலாகிய சுமை துணிக்கப்பட்டுத் துடிப்பவராயினர்; (அதுகண்டு)அமரர் தமது சிரத்தை யசைப்பாராயினர்: பிணமலையால் பூமிதேவி மதிக்கத்தக்க முதுகு நெளிவாளாயினள்; (எ-று.)

எவ்வளவுபாரத்தையுந்தாங்கவல்ல முதுகும் நெளிபவளாயினள் பூமி தேவியென்பவர் 'எண்முதுகுஉளுக்குவாள் நிலமகள்' என்றார். இளக்குதல்-அசைத்தலாதலை "வெளிலிளக்குங் களிறுபோல" என்ற இடத்துங் காண்க. **பி-ம்:—**[1]துன்னுவார், துன்னலால். [2]இளக்குவான். [3]சிரத்தையேன். (1796)

121.—அப்போது தாருகன் வந்து இலட்சுமணனுடன் எதிர்த்தல்.

[1]தாருக னென்றுள னொருவன் [2]தானெடு
மேருவின் பெருமையா [3]னெரியின் [4]வெம்மையான்
[5]போருவந் [6]துழக்குவான் புகுந்து [7]தாங்கினான்
தேரினன் சிலையின னுமிழுந் தீயினன்.

(இ-ள்.) தான் நெடிய மேருமலைபோன்ற பெருந்தோற்றமுடையவனும் தீப்போன்ற வெம்மையையுடையவனுமாகிய தாருகனென்று உள்ளவனை ஒருவன், போரை யுவந்துசெய்யப் புகுந்து, தேரின்மீதேறி வில்லைக் கையிலேந்தி, (கண்ணினின்று) நெருப்புப்

பொறியைக்கக்குகின்றவனாய் (அவ்விலக்குமணனுடன்) எதிர்ந்து நின்றான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1] தாருதன். [2] தன்னொடு. [3] எரியும். [4] வெய்யவன், வெண்மையான். [5] போரில்வந்து. [6] ஒழுகுவான், உழல்குவான். [7] தாக்கினான். (1797)

122.—இலட்சுமணனுக்கும் தாருகனுக்கும் நடந்த போர்.

[1] துரந்தன [2] னெடுஞ்சர நெருப்பின் றோற்றத்த
பரந்தன [3] விசும்பிடை யொடுங்கப் பண்டுடை
வரந்தனின் வளர்வன வவற்றை [4] வள்ளலும்
சரந்தனன் கணைகளான் முனிவு காந்துவான்.

(இ-ள்.) முன்னே (தான்) படைத்துள்ள வரத்தினாலே மிகுவனவும் நெருப்பின் தோற்றத்தையுடையனவுமான நெடிய சரங்களை (அந்தத்தாருகன்) விடுத்தான்; (அவை), விசும்பினிடமும் குறைந்திடும்படி (எங்கும்) பரந்தன; அவற்றை, இலட்சுமணனும், சினத்தினாற் கொதித்தவனாய்த் (தன்)கணைகளால் ஒளிக்குமாறு செய்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1] துரந்தன. [2] சுடு. [3] விசும்பெலாம். [4] வானவன். (1798)

123.—தாருகன் இலட்சுமணன்கணையால் இறத்தல்.

அண்ணல்தன் வடிக்கணை துணிப்ப [1] வற்றவன்
கண்ணகல் நெடுந்தலை விசையிற் காரென
விண்ணிடை [2] யார்த்தது விரைவின் [3] மெய்யுயிர்
உண்ணிய வந்தவெங் கூற்று முட்கவே.

(இ-ள்.) பெருமையிற்சிறந்தவனான இலட்சுமணனது கூரிய கணைகள் விசையாகத் துண்டிக்க, அந்தத்தாருகனுடைய இடமகன்ற நெடியதலை,—அறுபட்டு விரைவாக அவ்வுடலிலுள்ள உயிரையுண்ணுதற்குவந்த கொடிய யமனும் அஞ்சும்படி மேகம்போல வானத்தில் ஆரவாரித்தது; (எ-று.)—பி-ம்—[1] அற்றன. [2] ஆர்த்தன. [3] வெவ்வுயிர். (1799)

124.—பின்பு காலன் முதலிய ஐவர் பொரவருதல்.

[1] காலனுங் குலிசனுங் [2] கால சங்கனும்
மாலியு மருத்தனு [3] மருவு மைவரும்
[4] சூலமுங் கணிச்சியுங் கடிது [5] சுற்றினர்
[6] பாலமும் பாசமு மயிலும் [7] பற்றுவார்.

(இ-ள்.) (பின்பு), காலன் குலிசன் காலசங்கன் மாலி மருத்தன் (என்று) பெயர் பொருந்திய ஐவரும், சூலப்படையையும் மழுப்படையையும் விரைந்துசுற்றுபவரும், பிண்டிபாலம் பாசாயுதம் அயில் என்னும் படைக்கலங்களைப் பற்றுபவருமானார்கள்;(எ-று.)

ஐவரும் முறையே சூலம் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டா ரென்றேனும், ஒவ்வொருத்தரும் ஐம்படைகளைக் கைக்கொண்டா ரென்றேனும் கொள்க. பி-ம்:—[1]காலன. [2]காலகங்கனும். [3]மருவுவார் கடாஞ். [4]பாலமும். [5]பற்றினர். [6]ஆலமும் பாசமும், சூழைமுமாலமும். [7]தூவுவார், தூவுவான், பற்றினர். (1800)

125.—இலட்சுமணன் அவர்களைத் தலைதுணித்துச் சேனையைச் சிதறவடித்தல்.

அன்னவ ரெய்தன வெறிந்த வாயிரம்
துன்னரும் படைக்கலந் [1]துணித்துத் [2]தூவினன்
நன்னெடுந் [3]தலைகளைத் துணித்து நால்வகைப்
பன்னெடுந் தானையைப் பாற நூறினன்.

(இ-ள்.) அவர் எய்தனவும் வீசியனவுமான ஆயிரக்கணக்கான நெருங்குதற்கு அரிய படைக்கலங்களை (இலட்சுமணன் அம்புகளைத்) தூவினவனாய்த் துணித்து, நல்ல [வலிய] நெடிய (அவர்கள்) சிரங்களைத் துணித்து, நால்வகைப்பட்ட பலவான பெருஞ் சேனையைச் சிதறவடித்தான்;(எ-று.) பி-ம்:—[1]துணியத். [2]தூவின, தூவினர். [3]தலைகளுந் தடிந்து. (1801)

126.—அப்போது அதிகாயன்சேனையோர் இலட்சுமணனை வளைந்துகொண்டு படைக்கலம் விடுதல்.

ஆண்டதி காயன்தன் சேனை [1]யாடவர்
[2]ஈண்டின மதகிரி யேழெண் ணாயிரம்
தூண்டினர் மருங்குறச் சுற்றினர் [3]தொகை
வேண்டிய படைக்கல [4]முறையின் [5]வீசுவார்.

(இ-ள்.) அப்போது அதிகாயனுடைய சேனைவீரர், நெருங்கின மதயானை ஏழெண்ணாயிரத்தைத் தூண்டிப் பக்கத்திற்பொருந்த வளைந்து கொண்டவராய், தொகுதியாகிய (தாம்) வேண்டிய படைக்கலங்களை முறையே வீசுபவராயினர் :(எ-று.)—பி-ம்:-[1]ஆண்டவர், ஆண்டவை. [2]ஈண்டினர், [3]தொக. [4]மலையின், மழையின். [5]வீசினர்.

127.—வளைந்தவர் வானரசேனையை யழித்தல்.

போக்கிலா [1]வகைப்புறம் வளைந்துப் பொங்கினர்
தாக்கினர் திசைதொறுந் தடக்கை மால்வரை
[2]நூக்கினர் [3]படைகளால் நுறுக்கி னர்குழம்பு
ஆக்கினர் கவிகள்தங் குழுவை [4]யார்ப்பினர்.

(இ-ள்.) (வானரர்கள்) தப்பிப்போகமுடியாதவகையிற் பக்கமெல்லாம் வளைத்துச் சீறினவராய், (அதிகாயன் சேனையோர்), தாக்கித் திக்குக்கள் தோறும் பெரியகைகளையுடைய பெருமலை

போன்ற யானைகளைச் செலுத்தினர்கள்: (அன்றியும்), படைக்கலங்களால் நுறுக்கிக் குரங்குகளின் கூட்டத்தைக் குழம்பாக்கி ஆரவாரஞ்செய்பவரானார்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]வகையுற. [2]தூக்கினர். [3]படைகளை, படைக்கலம். [4]ஆர்ப்பினுல். (1803)

128.—வானரர்க்கும் அதிகாயன் சேனைவீரர்க்கும் நிகழ்ந்த போர்.

[1]எறிந்தன வெய்தன வெய்தி யொன்றொடொன்று
அறைந்தன வசனியின் [2]விசையி னுசைகள்
நிறைந்தன மழையென நெருக்கி நிற்றலான்
மறைந்தன வுலகொடு திசையும் வானமும்.

(இ-ள்.) (வானரர்கள்) வீசியனவான மலைகளும் (அரக்கர்கள்) எய்தனவான அம்புகளும் ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொண்டனவாய், இடிபோன்ற விசையினோடு திக்குக்களில் நிறைந்தனவாகி மேகக்குழாம்போல நெருக்கிநிற்றலால், உலகங்களுடனே திசையும் வானமும் மறைந்திட்டன; (எ-று)—கீழ் 'மால்வரை நூக்கினர் படைகளால் நுறுக்கினர்' என்றபாடத்திற்கு ஏற்ப, 'எறிந்தன எய்தன' என்றதென்பர், ஒருசாரார். 'விசையினுசைகள் நிறைந்தன' என்பதை மழைக்கு அடைமொழியாகக்கொள்ளினுமாம். பி-ம்:—[1]வெறிந்தன. [2]விசையவாரியின், விசைய வாசைகள்.

129.—இலட்சுமணன் எதிரிகளின் படைக்கலங்களை யெல்லாம் துண்டித்து யானைப்படைகளைத் தாக்கியமை.

அப்படை யனைத்தையு மறுத்து வீழ்த்தவர்
துப்புடைத் [1]தடக்கைகள் துணித்துச் சுற்றிய
மூப்புடை மதமலைக் குலத்தை முட்டினன்
[2]எப்புடை மருங்கினு மெரியும் [3]வாளியான்.

(இ-ள்.) எரிகின்ற அம்புகளையுடையனை இலட்சுமணன்,—(எதிரிகள் வீசிய) அந்தப்படைக்கலங்களையெல்லாம் அறுத்துத் தள்ளி, அவருடைய வலிமையுடைய பெரியகைகளையறுத்து. (தன்னை)வளைந்த மும்மதங்கொண்ட யானைக்கூட்டங்களை எல்லாப் பக்கவிடங்களிலும் தாக்கினன்; (எ-று.)—'எப்புடை மருங்கினும்' என்னும் அடைமொழியை 'எரியும்' என்பதனோடு இயைத்தலுமொன்று. மலை - ஆகுபெயர். பி-ம்:—[1]கைகடாள். [2]எப்படை. [3]வாளியால். (1805)

வேறு.

130.—இனி எட்டுக்கவிகள்-இலட்சுமணன் யானைப் படைகளை வென்றமை.

[1]குன்றன மதகரி கொம்பொடு மரமற
வன்றலை துமிதர மஞ்சென மறிவன
[2]ஒன்றல வொருபது மொன்பது மொருகணை
[3]சென்றரி தரமழை [4]சிந்துவ மதமலை.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணனுடைய) ஒருகணை சென்று கொய்வதனால்,—குன்றையொத்த மதயானைகள் கொம்புகளுடன் கரங்களற வலிய தலைதுண்டித்து விழ மேகம்போல் வீழ்ந்து கிடப்பவை ஒன்றல்ல: மலைபோன்ற அவ்யானைகள் மதமழை சிந்துவனவான ஒருபதும் ஒன்பதுமாகும்; (எ - று.)

மலை - உவமவாகுபெயர். இலட்சுமணனெய்த ஒவ்வோர்கணையும் ஒன்பதும் ஒருபதுமாக மதயானைகளை வீழ்த்தின என்க. இச் செய்யுட்களில் குற்றெழுத்துப் பயின்றிருத்தலால், இவை குறுஞ் சீர்வண்ணம். பி-ம்:—[1]குன்றெனுர். [2]ஒன்றின பலதுமோரொருபதும், ஒன்றது வொருபது மிருபதும், ஒன்றென வொருபது மொன்பதும். [3]சென்றெறிதர, சென்றனசரம், சென்றெதிர்தர. [4]சிந்தின.

131. ஒருதொடை [1]விடுவன வுருமுறழ் கணைபட
இருதுடை புரசையொ [2]டிறுபவ ரெறிபடை
விருதுடை நிருதர்கண் மலையென விழுவர்கள்
[3]பொருதுடை வன[4]மத மழையென புகர்மலை.

(இ-ள்.) ஒருதொடுப்பினில் விடப்படுவனவான இடியையொத்த கணைகள் படுவதனால், எறிகின்ற படைக்கலங்களையும் விருதுகளையுமுடைய அரக்கர்கள்,—(தமது) இருதுடைகளும் யானைக்கழுத்திடு கயிற்ருேடு துண்டிக்கப்பட்டவராய், மலைபோல விழுபவராயினர்; மதம் மழையை யொத்திருக்கப்பெற்ற விளங்குகின்ற மலைபோன்ற (அவரேறிய) யானைகள்,—பொருது (தாமும்) உயிர்குலைவன; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]வருவன. [2]அறுபவர். [3]பொருதுடைசின. [4]மதமலையன, மதமழையென. (1807)

132. பருமமும் [1]முதுகிடு [2]படிகையும் வலிபடர்
மருமமு [3]மழிபட நுழைவன வடிகணை
[4]உருமினும் வலியன [5]வுருள்வன திசைதிசை
கருமலை நிகர்வன [6]கதமலை [7]கனல்வன.

(இ-ள்.) சீறுவனவாகிய சினங்கொண்ட யானைகள்,—இடியைக்காட்டிலும் வலியனவான கூரியகணைகள் நுழையப்பெற்றனவாகி, (தமது) கல்லணையும் முதுகிலிடப்பட்ட அம்பாரியும் வலிமை பொருந்திய மருமத்தானமும் அழிவடையாநிற்கத் திக்குக்கள் தோறும் உருண்டு, கருநிறமுள்ள மலையைநிகர்த்தன; (எ - று)

கதமலையென்பது-அடையடுத்த உவமவாகுபெயராய், யானையையுணர்த்திற்று. வலிபடர்படிகையும்என எடுத்து - (தவிசை) வலிமையுடன் கட்டிய படிந்த இறுக்கு வாரும் என உரைப்பர் ஒரு சாரார். பி - ம்:—[1]முதுகிடை. [2]படிவை [3]வழிபட. [4]உருமெனும், உருமென. [5]உருவின. [6]களிமலை, தனிமலை, கனியுடை. [7]மதமழை.()

133. இறுவன [1]கொடியவை [2]யெரிவன விடையிடை
துறுவன சுடுகணை துணிவன மதகரி
அறுவன வவையவை கடவினர் [3]தடிதலை
வெறுமைகள் கெடுவன விழிகுழி கழுதுகள்.

(இ - ள்) எரியுந்தன்மையுள்ளனவும் அவ்வவ்விடங்களிலே (இலக்குஎங்கே கிடைக்குமென்று தேடி) நெருங்குகின்றனவுமான சுடுந்தன்மையுள்ள (இலக்குமணனெய்த) அம்புகளால் (தம்மீது நாட்டிய) கொடிகள் இறுவனவாக, மதயானைகள் துண்டுபட்டன; (அன்றியும்) அவ்வவ்யானைகளைத் தூண்டிச்செலுத்தின பாகரின் தடித்த தலைகளும் அறுபட்டன; (அகனல்) விழிகுழிந்த பேய்கள், (தாம் உணவின்றி) வெறுமையாயிருந்ததிலை கெடுவனவாயின; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]கொடியன. [2]எறிவன. [3]அவரொடு, மதமலை, அமைதலை, அடிதலை, கடிதலை. (1809)

134. மிடலொடு விடுகணை மழையினும் [1]மிகையுள
படலொடு [2]முருமெறி பருவரை [3]நிலையன
உடலொடு [4]முருள்கரி யுதிரம துருகெழு
கடலொடு பொருதது கரியொடு கரியென.

(இ-ள்.) வலிமையுடனே விடப்பட்ட கணைகள் மழையைவிட மிகுதியாகவுள்ளவை படுதலோடும், இடிவிழப்பெற்ற பருத்த மலையின் நிலையையடைந்தனவாய் உடலோடும் கீழுருண்டுவிழுந்த யானைகளின் உதிரம்,—யானையோடு யானை பொருவதுபோல அச்சம்விளங்குகின்ற கடலொடு பொருவதாயிற்று; (எ-று.)

யானைகளிடத்தினின்று பெருகிய இரத்தம், கடலுக்கு முன்னே ஒரு கடல்போலத் தோன்றிற்றென்றபடி; தற்குறிப்பேற்றவணி. உதிரம் கடலோடு பொருவதற்கு 'கரியொடுகரியென' என்று உவமை காட்டினர். பி-ம்:—[1]மிகையன, மிகுவன. [2]உருமுறழ். [3]நிரையன, நிலையென, நிரையென. [4]உருள் திரியுரமது வுருகெழு. (1810)

135. மேலவர் [1]படுதலின் வீடுமுறை யிலமிடல்
ஆலமு மசனியு [2]மனையன [3]வடுகிரி
மாலுறு [4]களியன மறுகின மதமழை
போல்வன [5]தமதம வெதிரெதிர் [6]பொருவன.

(இ-ள்.) மேலிருக்கும்பாகர் இறந்ததனால் முறைமையாகச் செலுத்தப்படுதலில்லாதனவும் [தம்முடைய விருப்பின்படி செல்வனவும்], வலிமை பொருந்திய ஆலகாலவிஷமும் இடியும் போன்றனவுமான [உக்கிரத்தையும் ஆரவாரத்தையும் கொண்டனவுமான] கொல்லுந்தன்மையுள்ள யானைகள், மயக்கம்மிகுகின்ற மதக்களிப்பை யுடையனவாகிக் கலங்கி(த் தம்) மதம் மழை போல்வனவாக (ஒன்றோடொன்று) தம்தமது எதிர்க்கெதிர் போர் செய்வன; (எ - று.)

பாகரற்றமையால் இன்னாரோடு பொருவதென்பதை யறியாமல் மதமிகுதியால் யானைகள் தம்மினத்துயானைகளுடனே பொருவன என்க. கிரி - ஆகுபெயர். பி-ம்:—[1]மடிதலின். [2]அனையவன். [3]விடுகரி. [4]கிரியினின், கரியினின். [5]தமதமது, மதகரி, தமதமர். [6]பொருதன. (1811)

136. கால்சில துணிவன கரமறு வனகதழ்
வால்சில துணிவன வயிறுகள் வெளிபட
[1]நால்வன [2]குடரன நகழ்வன [3]சிலவரு
தோல்சில கணைபல சொரிவன [4]மழையென.

(இ-ள்.) மழையெனப் பலகணை (தம்மீது) சொரியப்பெற்றன வான சில வளருந்தன்மையுள்ள யானைகள், கால் துணிவன; சில கரம் அறுவன; சில, விரைவுள்ள வால் துணிவன; சில வயிறுகள் வெளிப்பட வெளித்தொங்குகின்றனவான குடலையுடையன: சில, தோல்வழுக்குண்டுபோவன; (எ - று.)—மழையெனக் கணைபல சொரிவன என்ற தொடரை 'சில' என்பவற்றோடெல்லாம், இயைக்க. சொரிவன - சொரியப்பட்டன: செயப்பாட்டு வினைப் பொருளில் வந்த செய்வினை. [4]மழையன என்ற பாடத்திற்கு - சில யானைகள் வீரிடுதலால் மழையை யொத்தன என்று பொருளுரைப்பர். தோல் - யானைகள். பி-ம்:—[1]நால்சில. [2]குடர்சில, குடரின. [3]சிலசில, சிலபொரு. [4]மழையின. (1812)

137. முட்டின [1]முட்டற முரணுறு திசைநிலை
[2]எட்டினு மெட்டரு [3]நிலையன [4]வெவையவன்
விட்டன விட்டன விடுகணை படுதொறும்
பட்டன பட்டன [5]படர்மத கரிபல.

(இ-ள்.) (தாம்) மாறுபடுதலைப் பொருந்திய திசைநிலை யெட்டினும் (சென்று) முட்டியனவான (இலட்சுமணனுடைய) அம்புகளால் தாக்குதலின்றி எட்டுதற்கு அருமையான நிலையையடைந்த யானைகள் எவை? [எவையும் இல்லை: யாவையும் இலட்சுமணனம்பால் தாக்குண்டன என்றபடி]; அவ்விலக்குமணன் பலமுறை விட்டனவான எய்யப்படும் அம்புகள் படுந்தோறும் (எதிர்ந்து) வருகின்ற பல மதயானைகள் மிகவும் இறந்தன; (எ - று.)—முட்டின - பெயர். [5]படர்பணை குவிவன அல்லது படர்பணைகுவையன என்ற பாடத்திற்கு, பணை - தந்தமென்க: பறையென்பாருமுளர். பி-ம்:—[1]முட்டின. [2]எட்டின வெட்டின, எட்டினுமெட்டற. [3]நிலையென, நிலையின. [4]எவையவர், எவையெவை, அவரவை, அவையவர், அவையவை. [5]படமதகரி, படுமதகரி. (1813)

138.—ஒன்பதுகவிகள் - மீண்டும் பகைவர் மதயானைப் படைகொண்டு எதிர்க்க, இலட்சுமணன் வென்றமை கூறும்.

[1]அறுபதின் முதலிடை நாலொழி யாயிரம்
[2]இறுதிய மதகரி யிறுதலு மெரியுமிழ்
[3]தறுகணர் [4]தகையறு [5]நிலையினர் சலமுறு
கறுவின [6]ரவனெதிர் கடவினர் கடலென.

(இ-ள்.) ஐம்பத்தாறுயிரம் என்றகணக்குள்ள மதயானை இற்றிடலும், எரியைக்கக்குகின்ற அஞ்சாமையுள்ளவரும் நற்

குணமற்ற நிலைமையையுடையவரும் கோபம்பொருந்திய கறுவைக் கொண்டவருமான அரக்கர், அந்த இலக்குமணனெதிர் கடல்போல (யானைச்சேனையையேமீண்டும்) செலுத்தினர்; (எ-று.)

அறுபதின்முதல்-அறுபதுஎன்பதில், இடை - பின்வாங்கிய, நால்-நான்கு என்ற எண்ணை, ஒழி-ஒழித்த, ஆயிரம்-ஆயிரமென்ற எண்ணை, இறுதிய-இறுதியாகவுடைய, கரி: எனவே, ஐம்பத்தாறுயிரம் யானையாயிற்று. அறுபதின் முதலிடை-அறுபது என்ற முதல்தொகையில் எனினுமாம். முதன்முறை 56-ஆயிரம் யானைச் சேனையைச் செலுத்திய அதிகாயனுடையசேனையரக்கர் முன்னினும்மிகுதியாக இலட்சுமணன்மீது யானைச்சேனையையே செலுத்தினரென்றவாறு: இவ்விரண்டாம்முறைசெலுத்திய யானைப்படைகளின்தொகை, நூறுயிரம் என்பது 148-ஆஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும். பி-ம்:—[1] அறுபது முதலினொடாறமை, அறுபதுமுதலினொடாறவை. [2] இறுவிய. [3] தறுகணை [4] தகைவரு. [5] நீலயன, நீலயென. [6] வரையெதிர், எதிரெதிர். (1814)

139. எல்லையின் மதகரி [1]யிரவின திணநிகர்
செல்வன [2]முடிவில தெறுதொழின் [3]மறவனை
வில்லியை [4]யினிதுற [5]விடுகணை [6]மழையினர்
கொல்லுதி யெனவெதிர் கடவினர் கொடியவர்.

(இ-ள்.) கொடியவரான இராக்கதர்கள்,—இனிதாக [எளிதாக]க் கணைகளை மழையென்னுமாறு ஏவுபவராய், முடிவில்லாமல் அழிக்குந் தொழிலை மேற்கொண்ட வீரனும் வில்லாளியுமான இலட்சுமணனைநோக்கி, 'கொல்லுவாய், (பார்ப்போம்)' என்று சொல்லியவண்ணம், இரவின்கூட்டத்தையொத்துச் செல்வனவான எல்லையில்லாத மதயானைகளை எதிராகச்செலுத்தினர்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1] இமகிரிநிகர்வன, விரவின வினனிகர், எறும்வலி விரைவொடு. [2] முடிவிலை. [3] மறவினை, மறமுறழ். [4] இனியிது, இனிவிடு. [5] கணைமழை. [6] எனவெமைக், எனவிமைக், மழையன, மழையெனக். (1815)

140. வந்தன மதகரி வளைதலின் மழைபொதி
செந்தனி யொருசுட ரென[1]மறை திறலவன்
இந்திர தனுவென வெழுசிலை [2]குனிவுழி
தந்தியி னெடுமழை சிதறின [3]தரையினில்.

(இ - ள்.) வந்தனவான மதயானைகள் வளைதலினால், மேகத்தால் மூடப்பெற்றுச் செந்நிறமுள்ள மிகவும்ஒப்பற்ற சூரியன் போன்று மறைக்கப்பெற்ற வல்லமையையுடையவனான இலட்சுமணன் இந்திரதனுசைப்போல் (அம்பு) எழுகின்ற சிலையை வளைத்தபோதே, (அம்பின்) நெடுமழைகள் தரையினிடத்துப் போல யானைகளின்மீது சிதறுவனவாயின; (எ - று.)—[3]சிந்தின என்ற பாடங்கொண்டு - மழைத்துளிகள் சிந்துவதுபோலத் தரையில் யானைகள் சிந்தின என்று உரைப்பாருமுளர். தந்தியின் நெடு

மழை சிதறின - யானைகளாகிய நெடிய மேகங்கள் சிதறின என்றலு முண்டு. பி-ம்:—[1]மலே. [2]குனிவழி, குனிதலும். [3]தரையின, தரையன. (1816)

வேறு.

141. [1]மையற்றழை செவி[2]முற்பொழி மழைபெற்றன மலையின்
மெய்பெற்றன [3]கடலொப்பன வெயிலுக்கன விழியின்
மொய்[4]பெற்றுயர் முதுகிற்றன முக[5]முக்கன [6]முரண்வெங்
கை[7]யற்றன மதமுற்றின [8]களியற்றில [9]கதமா.

(இ-ள்.) மதமயக்கத்தைக்கொண்டு தழைத்த(தஞ்) செவிமூலமாக (மதநீர்) மழைபொழியப்பெற்றனவும், மலைபோன்ற உடலைப் பெற்றனவும், கடல்போன்றனவும் [கறுத்தநிறத்தையுடையனவும்], கண்மூலமாகவெம்மையை வெளிப்படுத்துவனவுமான சீற்றங்கொண்ட யானைகள்,—வலிமைபெற்றுயர்ந்த முதுகு இற்றனவும் முகஞ்சிந்தினவும் மாறுபடுகின்றகொடிய கை அற்றனவுமாவன: ஆனால், மதத்தினால்மிக்க களிப்புமாத்திரம் நீங்கினவல்ல; (எ - று.)

மையல்=மயல்: கதமா - கறுவுள்ளமிருகம்: யானை கறு வைத்திருத்தல், யானையின் தன்மையிலொன்று. [8]கணிதத்தியல் என்ற பாடத்துக்கு-கணத்துக்குக்கணம் மாறு மியல்புள்ள என்று பொருளுரைப்பர். பி-ம்:—[1]மையற்றன. [2]முப்பொழி. [3]கடலொப்பென. [4]பெற்றன. [5]அற்றன. [6]முரணும். [7]உக்கன. [8]கதமற்றில, களியற்றன, களியுற்றில. [9]களிமா. (1817)

142 உண்ணின்றலை [1]கடல்நீருக விறுதிக்கடை யுறுகால்
எண்ணின்றலை நிமிர்கின்றன விகல்வெங்கணை யிரணப்
பண்ணின்பட்ர் தலையிற்[2]பட [3]மடிகின்றன [4]பலவாம்
மண்ணின்றலை [5]யுருள்கின்றன [6]மழையொத்துயர் மதமா.

(இ-ள்.) தன்னெல்லைக்குள் நின்று அலைவீசுகின்ற கடலின் நீர் (எல்லையினின்று வெளிப்பட்டுப்) பெருகுமாறு யுகாந்தகாலத்தில் பெருங்காற்றையொப்ப அளவுபட்ட எல்லையினின்று கடந்து வருகின்றனவான [எல்லையற்ற] (இலட்சுமணனுடைய)வலிய வெவ்விய அம்புகள், பொன்னாலியன்ற அலங்காரத்தையுடைய பரவியதலைகளிற் படுவதனால், மேகங்களையொத்து ஓங்கிய மத யானைகள் பூமியிலுருள்கின்றனவாகி மடிகின்றமை பல; (எ-று.)

எண் என்பது - இலக்கணையால், அளவு என்ற பொருளைக் காட்டிற்று. இரணம்-பொன். இரணப்பண்-போர்க்கு உரிய அலங்காரமுமாம்: இப்பொருளில், இரணம்-ரணமென்ற வடசொல் இகரம்முன்வரப் பெற்றது. [6]மழையொத்தன என்ற பாடத்துக்கு —மழையைப்போன்று கருநிறத்தோடு மதமழை பொழிந்த வண்ணம் மண்ணில் உருள்கின்றன என்பர். பி-ம்:—[1]அலே. [2]படர். [3]மடிகின்றனர். [4]பலவாய். [5]உகுகின்றன, புகுகின்றன. (1818)

143. பிறைபற்றிய வெனுநெற்றிய பிழையற்றன [1]பிறழுப்
பறையற்றமில் [2]விசைபெற்றன [3]பரியக்கிரி யமரர்க்கு
இறை[4]யற்றைய முனி[5]விற்படை யெறியப்[6]புடை யெழு
சிறையற்றன வென[7]விற்றன [8]சினமுற்றிய [9]மதமா. [பொற்

(இ-ள்.) பறவைபோல் (பறந்துசெல்கின்றன என்னுமாறு) குற்றமில்லாத விரைவைப் பொருந்தியனவான சினமுற்றிய மத யானைகள்,—தவறுதலில்லாதனவான (இலட்சுமணனது) அர்த்த சந்திரபாணங்கள் விளங்குவதனாற் பிறைச்சந்திரர்கள் பற்றியுள்ளன ரென்னுமாறு தோன்றுகின்ற நெற்றியை யுடையனவாகி, தேவர்கட்குத் தலைவனான இந்திரன் அப்போது கொண்ட சினத்துடனே (தன்) வச்சிராயுதத்தை வீசக் கிரிகள் (தம்) இருபக்கத்திலும் பொருந்திய அழகிய சிறையற்றுவீழ்ந்தாற்போல இரங்குமாறு உயிரொழிந்து கிடந்தன; (எ - று.)—பிழையற்றன - தவறுதலில்லாத அர்த்தசந்திரபாணங்கள். பறை-பறவை. அற்றம் -குற்றம். பரிய-இரக்கமுண்டாகுமாறு, இற்றன என்க. பி-ம்:— [1]பிறழாப்-பறை, பிறழ்வன்-றறை, பிறழா-வறை. [2]வசையற்றன. [3]அரியக். [4]பற்றிய. [5]நற்படை. [6]படை. [7]அற்றன. [8]எனமுற்றின, எனவற்றன, சிலமுற்றிய. [9]சிலமா. (1819)

144. கதிரொப்பன கணை[1]பட்டுள [2]கதமற்றில கதழ் [3]கார்
அதிரத்தனி [4]யதிர்கைக்[5]கரி யளவற்றன [6]வுளவா
[7]எதிர்பட்டனல் [8]பொழியக்கிரி [9]யிடறித்திசை யெழுகார்
உதிரத்தொடு [10]மொழுகிக்கடல் நடுவுற்றவு முளவால்.

(இ-ள்.) யானைகள் சூரியனுக்கு ஒப்பான (இலட்சுமணனது) அம்புகள் பட்டுள்ளவை, சினம் நீங்காது, விரைகின்ற மேகம் இடிக்க [மேகம் இடிப்பதுபோல] ஒப்பற்றுப் பேரொலிசெய்தலுடன் அளவற்றவை உள்ளனவாயிருக்க,—எதிர்ப்பட்டு அனல் வெளிப்பட மலைகளில் இடறிவிழுந்து திக்குக்களி லெழுகின்ற மிக்க இரத்த (வெள்ள) த்தோடும்போய்க் கடலினிடையிற் புகும் யானைகளும் உள்ளன; (எ-று.)

அளவற்ற யானைகள் கணைகள் தீண்டப்பெற்றுச் சினம்பொங்க வீரிட்டவண்ணம் இருக்க, சில யானைகள் கணைக்கு எதிர்ப்பட்டதனால் அக்கணையால் தாக்குண்டு அனல்பொழியத் தாங்கமாட்டாது மலையில் இடறிப்போய்க் கடலினிடைப் புக்கன வென்க. காருதிரம்-மிக்க இரத்தம்: கருநிறத்தை யடைந்த உதிரமுமாம். பி - ம்:—[1]பட்டில, பட்டுடல். [2]தரம். [3]காய். [4]திரள்கைக், திரளக். [5]கிரி. [6]அளவா, அளவாது, உளவால். [7]எதிர்ப்பட்டன, எதிர்பட்டன. [8]ஒழியக், மொழியக். [9]இவரித்திரை, இவறித்திரை. [10]முழுகி. (1820)

145. கண்ணின்றலை யயில்வெங்கணை [1]பட[2]நின்றன காணு
எண்ணின்றலை நிமிர்வெங்கத முதிர்கின்றன [3]வினமா
மண்ணின்றலை நெரியும்படி திரிகின்றன மலைபோல்
உண்ணின்றலை திருதக்கட[4]லுலறிட்டன வுளவால்.

(இ - ள்.) கண்ணினிடத்துக் கூரிய கொடிய அம்புகள் பட நின்றனவாய்க் காணமுடியாதவாறு அளவுக்கடங்காது நிமிர்கின்ற கொடுங் கோபம் முதிரப்பெற்றுள்ளனவான இனமாகிய யானைகள் பூமியினிடம் நெரியும்படி திரிகின்றனவாய்(த் தம்முடைய) இடத்தி லேயே மலைபோல நின்று [மாற்றாருள்ள விடத்துக்குச் செல்லா மல்] நிருதராகிய அலைகொண்ட கடலையே வற்றச்செய்தனவு முள்ளன;(எ-று.)

வருத்தமும் கோபமும்மிக்கதனால் தமக்குஅகப்பட்ட நிருதக் கடலையே சில மதயானைகள் உலறச்செய்தனவென்க. பி-ம்:—[1]படை. [2]நின்றவை. [3]இகன்மா, இதண்மா. [4]உழக்கிட்டவும், உழறிட்டன, உலறிட்டவும். (1821)

146. ஓராயிர மயில்வெங்கணை யொருகால்விடு தொடையில்
காராயிரம் விடுதாரையி னிமிர்கின்றன [1]கதுவுற்று
ஈராயிர மத[2]மால்கரி விழுகின்றன வினிமேல்
ஆராய்வதெ னவன்விற்றொழி லமரேசரு மறியார்.

(இ-ள்.)ஒருமுறை தொடுத்துவிடுகின்ற தொடுப்பினில் ஓராயி ரங்கூரிய கொடிய அம்புகள், கருமேகங்கள் ஆயிரக்கணக் கான தாரைகள் பொழிகின்றனபோல் நிமிர்கின்றனவாய்க் கவ்வுவ தனால், மதமயக்கங் கொண்ட ஈராயிரம் யானைகள் விழுகின்றன; அவ்விலக்குமணனது விற்றொழிலைத் தலைமைத்தேவர்களும் அறிய மாட்டார்கள்; இனி, மேலே ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுவது என்? (எ-று.)—'இனிமேல் ஆராய்வதென்' என்பதை'அவன் விற்றொழி லமரேசருமறியார்' என்ற சொற்றொடர் சமர்தத்தித்தது-தொடர் நிலைச்செய்யுட்குறியணி. மால்-மயக்கம். பி-ம்:—[1]கதழ்வுற்று. [2]மாகரி. (1822)

147.—அழிந்த யானையின் இரத்தப்பெருக்கு.

தேருந்தெறு கரியும்பொரு சின[1]மள்ளரும் வயவெம்
போரிற்றலை யுகள்கின்றன புரவிக்குல மெவையும்
[2]பேருந்திசை [3]பெறுகின்றில [4]பணையின்பிணை மதவெங்
காரின்றரு குருதிப்பொரு [5]கடல்நின்றன கடவா.

(இ - ள்.) தந்தங்களோடு மதம்பொருந்திய கொடிய கார் போன்ற யானைகளிலிருந்துபெருகுகின்ற குருதியினாலியன்ற கடல் நின்றனவற்றைக் கடக்கமுடியாதனவாய், (மற்றுமுள்ள) தேர் களும் அழிக்கவல்ல யானைகளும் பொருகின்ற சினம்பூண்ட வீரரும் குதிரைக்கூட்டம் எல்லாமும், வலியகொடிய போர்க்களத்தி னிடத்துப் புரள்வனவாய், பேர்ந்துசெல்லுந்திசையைப் பெறு வாயின; (எ-று.)—பணையின் மதம் பிணை வெங் கார் என்க. அதி காயனுடைய சதுரங்க சேனைகள் அவனது தனிப்பட்ட யானைச் சேனைகளின் இரத்தக்கடலைக் கடக்கமுடியாது அப்போர்க்களத்து அவ்விரத்தக் கடற் பெருக்கினுேனே யுகள்வனவாயின. பி - ம்:—

[1]மன்னரும். [2]தேரும். [3]பெருகுந்திறல், பிறையின்றலை. [4]பிணையின் பணை. [5]கடலின் கரை. (1823)

148.—இராவணன் மீண்டும் யானைச்சேனையை வரவிடுதல்.

நூறாயிர மதவெங்கரி யொருநாழிகை [1]நுவலக்
கூறாயின பயமுற்றெரு [2]குலைவாயின வுலகம்
தேறாதன [3]மலைநின்றன [4]தெரியாதன [5]சினமா
[6]வேறாயின வவையாவையு முடனேவர விட்டான்.

(இ-ள்.) வெவ்விய நூறாயிரம் மதயானைகள், ஒரு நாழிகை (சென்றதென்று) சொல்லுமளவில் துண்டுதுண்டாகிப் பட்டன: உலகத்துயிர்கள் அச்சங்கொண்டு ஒப்பற்ற நடுக்கமடைந்தன; (பின்னர் அதனை யொற்றராலறிந்த இராவணன்), தேறாதனவும் [மதமயக்கங்கொண்டனவும்] மலைபோல் நின்றனவும் (பிறரெவரும்) கண்டறியாதனவுமான சினம்பூண்டயானைகள் வேறாயிருந்த அவையெல்லாவற்றையும் உடனே வருமாறு அனுப்பினான்:(எ-று.) —இரண்டாம்முறை வரவிட்ட நூறாயிரம் யானைகளும் கூறுபட்டொழியவே, அத்தொகையினும்மிக ஒருகோடி மதயானைகளை மூன்றாம்முறை யேவிவிட்டனன் என்க. அதிகாயன் மற்றும் யானைகளை இலக்குமணன் பொருமிடத்துக்குச் செலவிட்டானென்பாரு முளர். பி-ம்:—[1]நுணுகிக். [2]கொலையாயின, குறைவாயின. [3]மலையென்றன, மலைகின்றன. [4]தெரியாவர. [5]சிலமா. [6]வேறாயுள. (1824)

149.—யானைகளை இளையபெருமாளுக்கு எதிரே வீரர் செலுத்துதல்.

ஒருகோடிய மதமால்கரி யுளவந்தன வுடன்முன்
பொருகோடியி லுயி[1]ருக்கன [2]வொழியப்பொழி மதயாறு
அருகோடுவ வரவுந்தின ரசனிப்[3]படி கணைகால்
இருகோடுடை [4]மதவெஞ்சிலை [5]யிளவாளரி யெதிரே.

(இ-ள்.) முன்பொருத போர்முனையில் உயிருக்கவையொழிய, உயிருள்ளனவாய் ஒருசேரவந்தனவர்ன பொழிகின்ற மதயாறுகள் அருகே ஓடப்பெற்ற பெரிய ஒருகோடி மதயானைகள், இடிபோல அம்புகளைக் கக்குகின்ற இருமுனையையுடைய வலிய கொடுஞ்சிலையைக் கொண்ட இளையபெருமாளுக்கு எதிரே வருமாறு (அதிகாயனைச்சார்ந்த (அரக்கவீரர்) தூண்டிச்செலுத்தினார்கள்; (எ-று.)— எழுவாய் வருவிக்க. பி-ம்:—[1]உக்கின. [2]பொழியப். [3]படுகணையால். [4]மழை. [5]வய. (1825)

150.—ஆறுகவிகள்-இலக்குமணன் மூன்றாம் முறையும் யானைச்சேனையை யொழித்தமை கூறும்.

உலகத்துள மலையெத்தனை யவையத்தனை யுடனே
[1]கொலநிற்பன பொருகிற்பன புடைசுற்றின குழுவாய்

அலகற்றன சினமுற்றிய வனலொப்பன வவையும்
தலையற்றன கர[2]மற்றன தனிவிற்றொழி[3]லதனால்.

(இ - ள்.) (செலுத்திய யானைகள்) உலகத்திலேயுள்ளனவான மலையெத்தனையோ, அவையத்தனையும் உடனே அழிக்குமாறு நிற்பவற்றை ஒப்பனவாகிக் கூட்டமாக (இலட்சுமணனது) பக்கத்திலே சுற்றின; கணக்கிறந்தனவும் சினம் முதிரப்பெற்றனவும் அனல் போன்றனவுமான அவ் யானைகள் யாவும், ஒப்பற்ற (இலக்குமணனது) விற்றொழிலால் தலையற்றனவும் கையற்றனவுமாயின; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]கொலை. [2]இற்றன. [3]அவனால். ()

151. [1]நாலாயிர நவயோசனை நனிவன்றிசை யெவையும்
மாலாயின மதவெங்கரி திரிகின்றன வரலும்
[2]தோலாயின வுலகெங்கணு மென[3]வஞ்சினர் துகளே
போலாயின வய[4]வானமு மாறுனது புவியே.

(இ - ள்.) முப்பத்தாறுயிர யோசனை தூரம் வலிய திசையெல்லாம் மதமயக்கங்கொண்ட வெவ்விய மதயானைகள் திரிகின்றனவாகி மிகவும் வரலும், உலகமுழுதும் யானைகளேயாய்விட்டன என்று (யாவரும்) அஞ்சினர்; வலிய வானமெல்லாம், துகள்போலாயின: பூமியோ, துகளற்றதாயிற்று; (எ-று.)

வானகம் மண்ணின் துகளாக, பூமி தூளியில்லாத வெறும் வெளியாயிற்று என்ற இதில், மாற்றலணி காண்க. நனி-மிகவும். பி-ம்:—[1]நாலாயிரமவை, நாலாயினநவ, நாலாயினவவை. [2]தோலாயினது. [3]அஞ்சின. [4]வானரமின்றுயது, வானரமன்றுயது, வானகமாறுனது, வானமுமளறுனது. (1827)

152. கடை[1]கண்டில தலைகண்டில [2]கழுதின் திரள் [3]பிணமா [யால்
இமை [4]கண்டன மலை[5]கொண்டென வெழுகின்றன [6]திரை
புடைகொண்டெறி குருதிக்கடல் புணர்கின்றன [7]பொறிவெம்
படைகொண்டிடை படர்கின்றன [8]மதயாறுகள் பலவால்.

(இ - ள்.) பேய்களின் கூட்டம், முடிவைக்காணுமலும் தொடங்குமிடத்தைக் காணுமலும் பிணமாய்விட்ட யானைகளை இடையிற்கண்டு, மலைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு செல்வனபோல (அவ்யானைப் பிணங்களைத்) தூக்கிக்கொண்டு செல்வனவாயின: (அன்றியும்), அலைகளினுற் பருத்த நிலையையடைந்து கொந்தளிக்கின்ற இரத்தக்கடலினிடையே தீப்பொறிபறக்கின்ற கொடிய படைகளை யடித்துக்கொண்டு பரவுகின்றனவான மதயாறுகள் பல சேர்வனவாயின; (எ-று.)

இன்ன இடத்தில் ஆரம்பித்து இங்கு முடிவுபெறுகின்றது என்பதில்லாமல், யானையின் பிணத்திரள் எங்கும் நெருங்கிக் கிடந்ததென்பது, 'கடைகண்டில தலைகண்டில' என்றதன் கருத்து:

இனி, இத்தொடர்க்கு-வாற்பக்கம் இது, தலைப்பக்கம் இது என்று காணுதனவாய் என்று உரைப்பாருமுளர். பிணம்மா - பிணமாய் விட்டமிருகம் [யானைகள்]. பி-ம்:—[1]கண்டன. [2]கழுகின். [3]பிண மாம், பிணமார். [4]கொண்டன. [5]கொண்டன, கண்டென. [6]துறை யால், துரையால். [7]பொறிவெய். [8]கறையாறுகள். (1828)

153. ஒற்றைச்சர மதனுேடொரு கரிபட்டுக [1]வொளிர்வாய்
வெற்றிக்கணை யுருமொப்பன வெயிலொப்பன வயில்போல்
வற்றக்கடல் சுடுகிற்பன மழையொப்பன பொழியும்
கொற்றக்கரி பதினுயிர மொருபத்தியிற் கொல்வான்.

(இ-ள்.) ஓரம்புக்கு ஒருயானைவீதம் இறந்துவிழ, இடியை யொத்து உக்கிரமாயிருப்பனவும் வெயிலொத்து விளங்குவனவும் வேற்படைபோல வற்றும்படி கடலைச் சுடவல்லனவுமான ஒளிர் கின்ற வாயையுடைய வெற்றிபொருந்திய அம்புகளால், மழையை யொப்பனவாய் (மதம்) பொழியும் வெற்றிபொருந்திய யானைகள் பதினுயிரங்களை ஒரு பத்தியாகக் கொல்பவனுனன், (இலட்சு மணன்); (எ - று.)—பி-ம்:—[1]ஒளி.

அயிலாற் கடல் வற்றிய வரலாறு:—உக்கிரபாண்டியன் முறை தவருது செங்கோல் நிகழ்த்திப் பல அசுவமேத யாகங்களைப் புரிந்து வந்தானுக, அதுகண்டு பொருமைகொண்ட இந்திரன் அப்பாண்டி யனது வளஞ்சிறந்த நாட்டை யழிக்குமாறு வருணனை யேவ, அத் தேவன் தன் வாழிடமான கடலின்நீரைப் பொங்கி யெழச்செய்து நாட்டை அழிக்கத் தொடங்குகையில், சிவபெருமான் அந்தப் பாண்டியராசனது கனவிலே சித்தராய்த்தோன்றிச் செய்தியறி வித்து வேலைக்கொண்டு கடல்மீது ஏவி வருணனை யடக்குமாறு பணிக்க, அரசன் விழித்தெழுந்து கடவுளருளை வியந்து துதித்து அக்கட்டளைப்படியேகடலைவற்றச்செய்து அடக்கினனென்பது. ()

154. மலையஞ்சின மழையஞ்சின வனமஞ்சின [1]பிறவும்
நிலையஞ்சின திசைவெங்கரி நிமிர்கின்றன கடலின்
[2]அலையஞ்சின பிறிதென்[3]சில [4]தனியையங்கர கரியும்
கொலை[5]யஞ்சுதல் [6]புரிகின்றது கரியின்படி கொளலால்.

(இ-ள்.) (இளையபெருமாள் யானைகளைத் தேடிக்கொல்வது கண்டு, யானைபோல் வடிவுள்ள) மலைகள் அஞ்சின; (அவ்யானை போலப்பெருந்தோற்றத்துடனே கருநிறமுள்ள) மேகங்களும் அஞ் சின: (அவ்வாறே கறுத்துள்ளமையால்) வனங்களும் அஞ்சின: (கீழ்ச்சொன்னவற்றின்) வேருன கொடிய திசைக்கரிகளும் (தம்) நிலையிலிருப்பதற்கு அஞ்சின; ஓங்குகின்றனவான கடலின் அலைக ளும் (தாம் மதயானைபோன்ற தோற்றமுடைமையால்) அஞ்சின; சிலவற்றைப்பற்றி வேருகக் கூறுவதென்? (கூறவேண்டுவதில்லை: ஏனெனில்),—ஒப்பற்ற ஐங்கரங்கொண்டவேழமும் [விநாயகக்

கடவுளும்] (தான்) யானையின் வடிவத்தைக் கொண்டிருத்தலால் கொலைக்காக [இலட்சுமணன் எங்குக்கொல்வானோ? என்று] அச்சத்தையடைகின்றது; (எ-று.)

தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. பிறவும் நிலையஞ்சின-பிற [யானை போன்ற பெருந்தோற்றமுள்ள] பொருள்களும் நிலையினின்றும் அஞ்சின: திசைவெங்கரி, (தம் இடத்தைவிட்டுச்) செல்வனவாயின என்று கூறுவாருமுளர். உடம்பிற் சிறந்த அங்கமான சிரசு யானை போன்று இருத்தலால் 'கரியின்படி கொளலால்' என்றது. பி-ம்:—[1]மறவோர். [2]தலையஞ்சின. [3]சிலை. [4]தனிவெங்கரிதிரியும், தனியைங்கரகிரியும். [5]அஞ்சலி. [6]புரிகின்றனன், புரிகின்றன. (1830)

155. காலேறின [1]சிலைநாணொலி [2]கடவேறுகள் படவான்
[3]மேலேறின [4]மிசையாளர்கள் தலைமெய்தொறு முருவக்
கோலேறின உருமேறுகள் குடியேறின [5]வெனலாய்
மா[6]லேறிய களியானைகண் மழையேயென மறிய.

(இ-ள்.) குதைகளிலேறியுள்ள வில்நாணியின் ஒலிகள் வனத்தில் வாழும் ஆண்சிங்கங்கள் இறந்தொழியும்படி வானத்தின் மேலாகவும் தோன்றின: (பின்பு) பேரிடிகள் குடியேறின என்னும்படி, அம்புகள்,—மதமயக்கம் மிக்க களிப்புக்கொண்ட யானைகள் பெருமழைபோல மடங்கிவிழவும், (அவ்யானைகளின்) மிசையிருப்பவரின் தலைகளிலும் உடம்புகளிலும் ஊடுருவவும் பாய்ந்து நின்றன; (எ-று.)—கோல் - அம்புகள். ஏறுதல் - பாய்ந்துநிற்றல். வில், இலட்சுமணனுடையது. கடவேறு - கடத்திலுள்ள ஆண் சிங்கம்: கடம் - காடு. கோல்,—உருவ, மறிய. ஏறினவென்க. பி-ம்:—[1]சில. [2]கடலேறுகள். [3]மேலேறினர். [4]மிகையாளர்கள். [5]எனலால். [6]ஏறின. (1831)

156—ஒன்பது கவிகள்-அநுமான் யானைப்படையைப் பொருதழித்தல்.

[1]இவ்வேலையி[2]னனுமான்முத லெழுவேலையு[3]மனையார்
வெவ்வேலவர் [4]செலவேவிய கொலையானையின் [5]மிகையைச்
[6]செவ்வேயுற நினையாவொரு செயல்செய்குவ[7]னென்பான்
[8]தவ்வேலென வந்தா[9]னவன் தனி[10]வேலெனத் தகையான்.

(இ-ள்.) இந்த வேளையில், முதன்மைபெற்ற ஏழு சமுத்திரங்களை யொத்தவரான கொடிய வேற்படையைக் கொண்ட அரக்கர் செல்லுமாறு ஏவிய கொலையானைகளின் மிகுதியை, அனுமான்,—செவ்வனே பொருந்த நினைந்து பார்த்து, 'ஒரு (வீரச்) செயலைச் செய்வேன்' என்று (தனக்குள்ளே) கருதியவனாகி, அவ்விலக்குமணனுடைய ஒப்பற்ற வேலென்னுந் தன்மையைமேற்கொள்பவனாய்த் திடீரென்று (ஆங்கு) வந்தான்; (எ-று.)

தவ்வேலென-திடீரென்று. [3]அனையான் என்ற பாடத்தைக் கொண்டு, எழுவேலையையொத்தவனான அநுமான் என்றும், வெவ்

விய வேலையுடைய இராக்கதர் செல ஏவிய யானையின் மிகுதியைக் கண்டு நினைந்து 'ஒப்பற்ற வீரச்செயலைச் செய்யப்போகின்றேன்' என்பவனாய்(ப் பின்னும்), தவ்வேல் - தாவிக்குதியாதேயுங்கள், என - என்ற வண்ணம்' என்றும் உரைப்பர். வேலெனத்தகை யானாய் வந்தானென்க. பி - ம்:—[1]அவ்வேலையின். [3]அநுமானு மொர். [4]மிசையேவிய, செலமேவிய, சிலவேவிய. [5]மிசையே. [6]செவ்வேசெல. [7]என்னாத். [8]தவ்வேனென, தவ்வேளென. [9]அவர், இவன், ஒரு. [10]வேலன. (1832)

157. **ஆர்த்தங்கனல் விழியா[1]முதிர் மதயானையை யனையான்**
தீர்த்தன்கழல் பரவாமுத லரிபோல்வரு திறலான்
வார்த்தங்கிய கழலானொரு மரனின்றது நமனார் [டான்.
போர்த்தண்டினும் [2]வலி தாயது கொண்டான் புகழ்கொண்

(இ - ள்.) முதிர்ந்த மதத்தைக்கொண்ட யானையை யொத்தவனும் முதன்மைப்பொருளான நரசிங்கமூர்த்தியை யொத்த திறலையுடையவனும் வாராற் கட்டிய வீரக்கழலைத்தாங்கியவனும் புகழ் கொண்டவனுமான அனுமான்,—அப்போது பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமபிரானது திருவடிகளைத்துதித்து ஆரவாரித்து அனல்புறப்பட விழித்து, (அயலில்)நின்றதும் யமனுடைய போர்த் தண்டினும் வலியதுமாகிய ஒருமரத்தை(ப் பொருமாறு) கைக் கொண்டான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]முழுமத. [2]வலியாயது. (1833)

158. **கருங்[1]கார்புரை நெடுங்கையன களி [2]யானைக ளவைசென்று**
[3]ஒருங்காயின வுயிர்மாய்ந்தன பிறிதென்பல [4]வுரையால்
வருங்[5]காலனும் பெரும்பூதமு மழைமேகமு [6]முடனாப்
பொருங்காலையின் மலைமேல்விழு [7]முருமேறெனப் புடைத்தான்.

(இ-ள்.) (அநுமான் கைக்கொண்ட அம்மரத்தினால், அழிக்குந் தொழில்) கைவந்த யமனும் பெரும்பூதமும் மழைமேகமும் ஒன்றாகி (உலகை)ப்பொருது அழிக்கும்போது [கற்பாந்தகாலத்தில்] மலை மேல்விழுகின்ற உருமேறுபோலத் தோன்றும்படி புடைத்தான்: (அதனால), கரிய மேகத்தையொத்து நெடியகையையுடையனவான மதயானைகள், (அவ்வநுமானெதிரே) திரள்திரளாகச்சென்று உயிர் மாய்ந்தன: வேறாகப் பல உரைத்து என்னபயன்? (எ-று.)—பி-ம்:—[1]காரன. [2]யானைகளொடு. [3]ஒருங்காய்ந்தன. [4]உரையா. [5]காலமும், காலமைம். [6]உடனாய்ப். [7]இடியேறெனப். (1834)

159. **மிதியாற்பல விசையாற்பல மிடலாற்பல [1]விடறும்**
கதியாற்பல [2]காலாற்பல [3]வாலாற்பல வாலின்
நுதியாற் பல நுதலாற் பல நொடியாற்பல [4]பயிலும்
குதியாற்பல குமையாற்பல கொன்று [5]னற நின்றான்.

(இ-ள்.) தருமத்தில் நிலைநின்றவனான அநுமான்,—(யானைகளில்) மிதித்த மிதியாற் பலவற்றையும், விசையாற் பலவற்றையும், வலிமையாற் பலவற்றையும், இடறும்நடையினாற் பலவற்றையும், காலினாற் பலவற்றையும், வாலாற் பலவற்றையும், வாலின்

நுனியாற் பலவற்றையும், நுதலாற்பலவற்றையும், நொடியாற் பலவற்றையும், பழகியகுதிப்பினாற் பலவற்றையும், குமைத்தலினாற் பலவற்றையும் கொன்றான்; (எ-று.)—நொடி-கைவிரலிரண்டைமுறுக்கித் தெறித்தல்:சிட்டிகை. பேச்சு என்றாருமுளர். **பி-ம்:—**[1]விறல்வெம், விடவெங். [2]தெழியாற்பல. [3]காலாற்பலவாலின், காலாற்பலகாலின். [4]நுவலுங். [5]தனிநின்றான். (1835)

160. **பறித்தான்சில பகிர்ந்தான்சில வகிர்ந்தான்சில பனை[1]போன்று**
இறுத்தான்சில விடந்தான்சில பிளந்தான்சில வெயிற்றால்
கறித்தான்சில கவர்ந்தான்சில [2]கரத்தாற்சில பிடித்தான்
முறித்தான்சில [3]திறத்தானையி னெடுங்[4]கோடுகண் முனிந்தான்.

(இ-ள்.) சினங்கொண்டவனான அநுமான்,—சிலயானைகளைப் பிடித்திழுத்தும், சிலவற்றை (இருகூறாகப்) பகிர்ந்தும், சிலவற்றை (நகங்களாற்) கீறியும், சிலவற்றை மூங்கில்போல முறித்தும், சிலவற்றைத் தோலுரித்தும், சிலவற்றைப் (பலதுண்டமாம்படி) பிளந்தும், சிலவற்றைப் பற்களாற் கடித்தும், சிலவற்றைக்கவர்ந்தும், சிலவற்றைக் கையாற்பிடித்தும், சில கூட்டமான யானைகளின் நெடியகோடுகளை முறித்தும் நின்றான்; (எ-று.)—**பி-ம்:—**[1]போல், ஒன்று. [2]கடித்தான். [3]திறந்தானையின், திறத்தானையன். [4]கோடுள. (1836)

161. **வாரிக்குரை கடலிற்புக [1]வெறியும்நெடு மரத்தாற்**
[2]சாரித்தலைத் துருட்டும்நெடுந் [3]தலத்திற்படுத் தரைக்கும்
பாரிற்பிடித் [4]தடிக்குங்குடர் பறிக்கும் [5]படர் விசும்பின்
ஊரிற்செல [6]வெறியும்மிதித் துழக்கும் [6]முகத் துதைக்கும்.

(இ-ள்.) (அவ்வநுமான்,—யானைகளை) நீர் நிறைந்த ஒலிக்குங் கடலிற்புகுமாறு எறிவான்: நெடியமரத்தைக்கொண்டு சாரிதிரிந்து அலைத்து உருட்டுவான்: நெடிய பூமியில் தள்ளி அரைப்பான்; பிடித்துப் பூமியிலே அடிப்பான்: குடலைப் பறித்துவிடுவான்; (பறித்தகுடரைப்) பரவிய வானத்தின் (மூலமாக) ஊரிற் செல்லும்படி வீசியெறிவான்: மிதித்துக்கலக்குவான்: முகத்தில் உதைப்பான்; (எ-று.)—விசும்பினூரில் - வானுலகத்து ஊரிலேயென்றலு மொன்று. **பி-ம்:—**[1]விலகும், வழங்கும், விலக்கும். [2]சாரித்தலத்து, சாரித்தலை. [3]நிலத்திற். [4]எற்றும். [5]நெடு. [6]வீசும். [7]மிதித்து. (1837)

162. **வாலால்வர வளைக்குந்நெடு மலைப்பாம்பென வளையா**
மேலாளொடு [1]மிடையும்[2]முழு [3]மலைமேற்செல [4]விலக்கும்
ஆலாலமுண் டவனேயென வகல்வாயினிட் டதுக்கும்
தோலாயிர [5]மிமைப்போதினி னரியேறெனத் [6]தொலைக்கும்.

(இ-ள்.) (பின்னும் அநுமான்,—தன்) வாலினால் (வெகுதூரமடங்க) நெடிய மலைப்பாம்புபோல வளைப்பான்: வளைத்து, (அவ்யானைகளின்) மீதுள்ள பாகனுடனே (அவ்யானைகளை) நெருங்கிய பெரியமலைமீது செல்லும்படி (மோதி உயிர்) விலகச் செய்வான்;

(மற்றும் சில யானைகளை) ஹாலாஹலவிஷத்தையுண்டவனுன சிவனே யென்னும்படி அகன்றவாயினிடத்திட்டு அதுக்குவான்; ஆண் சிங்கம்போல், ஆயிரம் யானைகளை இமைப்பொழுதிற்குள்ளே உயிரொழிப்பான்; (எ - று.)

அநுமான் சிவபெருமானது அமிசமாதலால், அதனை மெய்ப்பிக்குமாறு மேல்வந்த யானைகளை யொழித்தான்; சிவபெருமான் தன்மேற் சீறிவந்தயானையின்தோலை யுரித்துப் போர்த்தவனுதல் காண்க. தோல் - யானை. பி - ம்:—[1]பிசையும். [2]மழு. [3]யலையிற். [4]வீசும். [5]இறைப். [6]துகைத்தான், தொலைப்பான். (1838)

163. சையத்தினு முயர்வுற்றன தறுகட்களி மதமா
நொய்திற்[1]கடி தெதிருற்றன நூறுயிரம் மாறு
மையற்[2]கரி[3]யுயிரிற்றன [4]விண்புக்கன [5]மறையத்
தொய்யற்பட [6]ரழுவக்கொழுஞ் [7]சேருயுகத் [8]துகைத்தான்.

(இ - ள்.) (மற்றும் அநுமான்), மாறுத மதமயக்கங்கொண்ட யானைகள்—(சில) உயிரிற்று வானுலக மடைந்தனவாய் மறைய, மலையைக்காட்டிலும் ஓங்கியிருப்பனவான அஞ்சாமையுள்ள களிப்புடைய மதயானைகள் நூறுயிரம் மிகவிரைவாக எதிருற்றவை, குழம்பாய்ப்படர்ந்த நீர்நிலத்திலே கொழுவிய சேருய்ச் சிந்தத் துகைப்பவனுனன்; (எ - று.)—சில யானைகளை வெகுவிசையாய் வானிலெறிந்து, சிலவற்றைத் துகைத்தானென்க. பி-ம்:—[1]கடித் திறுத்தானவன். [2]கிரி. [3]உயிரிற்சில, உருவிற்சில, உகிரிற்சில. [4]விண்புக்குயிர், குழைபுக்குரு, சிலவற்றன. [5]மறியத், மழையத். [6]அழுவத்தொடு. [7]சேருயெழத். [8]துகைப்பான். (1839)

164. வேறுயின மதவெங்கரி யொருகோடியின் விறலோன்
நூறுயிரம் [1]படுத்தானிது நுவல்காலையி னிளையோன்
கூறுயின [2]வெனவன்னவை கொலைவாளியிற் [3]கொன்றுன்
[4]ஏறுநெடும் பயத்தால் [5]நெடுந் திசைக்காவல ரிரிந்தார்.

(இ - ள்.) வலிமையுள்ளவனுகிய அநுமான், (சாதாரண யானைகளைப்போல் அன்றி) வேறுன மதமுள்ள கொடிய ஒருகோடி யானைகளில் (இங்ஙனம்) நூறுயிரம் யானைகளை யொழித்தான்; இதனை விரும்பிச்செய்யும்போது இளையபெருமாள் (தமது) பாகமாகநிற்கின்றன என்று (அநுமான் கொல்லாதுவிட்ட) அந்தக் கரிகளைக் கொலைத்தொழிலைக்கொண்ட அம்புகளாற் கொன்றுன்: (அப்போது) பெருமைபெற்ற திக்பாலகர் மிக்கஅச்சம் ஏறப்பெற்று நிலைகெட்டு ஓடினுர்கள்; (எ - று.)—[5]நெடுநிசிகாவலர் என்ற பாடத்திற்கு - இரவில் வலிமைகொண்டு சஞ்சரிப்பவரான நெடிய அரசர்: எனவே, அரக்கராவர். இனி, ஏறு - போர்க்களத்திலேறுமல், இரிந்தாரென்றலுமொன்று. பி-ம்:—[1]படுத்தாடினன். [2]பெற. [3]அறுத்தான், குதைத்தான். [4]தேருததோர், ஈருய்நெடும், தேருநெடும். [5]பெருந்திசை. (1840)

165.—அரக்கர் அழிய, தேவாந்தகன் சினந்து திரிதல்.

இரிந்தார்திசை திசையெங்கணும் யானைப்பிண மெற்ற
நெரிந்தார்களும் நெரியாதுயிர் நிலைத்தார்களும் நெருக்கால்
[1]எரிந்தார்நெடுந் தடந்[2]தேரிழிந் தெல்லாருமுன் செல்லத்
திரிந்தா[3]னொரு தனியேநெடுந் தேவாந்தகன் [4]சினத்தான்.

(இ-ள்.) எல்லாத்திசைகளிலும் யானைப்பிணங்கள் மோதுதலினால் நெரிந்தவர்களும், நிலைகெட்டோடினார்: நெரிந்திடாமலே உயிர்நிலைத்தவர்களும் நெருக்கினால் எரிந்திட்டனர்: (இங்ஙனிருத்தலால்) எல்லாரும் நெடியபெரிய தேரிலிருந்து இழிந்து முன்னேவோட, நெடிய தேவாந்தகன்,—சினத்தோடு தன்னந்தனியே திரிந்தான்; (எ - று)—யானைப் பிணமெற்றுவதனால் தேருடன் ஓடமுடியாமல் பாதசாரிகளாய் அரக்கர் ஓடலானார். பி - ம்:— [1]தெரிந்தார். [2]தேரிழந்து, தேரொடும். [3]நெடுந்தனியேயொரு. [4]சினத்தால், செறுத்தான். (1841)

166.—ஆறுகவிகள்-தேவாந்தகன் அநுமானோடு பொருது மாண்டமை.

உதிரக்கடல் பிணமால்வரை யொன்றல்லன பலவாய்
எதிரக்[1]கடு நெடும்போர்க்களத் தொருதான்புகுந் தேற்றான்
கதிரொப்பன சிலவெங்கணை யனுமானுடற் கரந்தான்
அதிரக்[2]கடல் நெடுந்தேரினன் [3]மழையேறென வார்த்தான்.

(இ - ள்.) உதிரக்கடலும் பெரிய பிணமலைகளும் ஒன்றேயல்லாமல் பலவாகத் தோன்றியிருக்கையிலும், பெரிய தேரையுடையவனான தேவாந்தகன், கொடிய நெடிய போர்க்களத்திலே, தான் ஒருத்தனைப் புகுந்து எதிர்த்தவனாய். சூரியனை ஒப்பனவான சிலகொடிய கணைகளை அநுமானுடலினுட் செலுத்தி, கடலும் அதிரும்படி மழையிடிபோல ஆரவாரித்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:— [1]கரு. [2]தட. [3]மழையாமென. (1842)

167. **அப்போதினி லனுமானுமொர் மர[1]மோச்சிநின் றார்த்தான்**
இப்போதிவ னுயிர்போமென வுருமேறென வெறிந்தான்
வெப்போவென வெயில்[2]கால்வன வயில்வெங்கணை விசையால்
துப்போவெனத் [3]துணியாம்வகை தேவாந்தகன் [4]துரந்தான்.

(இ - ள்.) அப்போது அநுமானும்,—ஒருமரத்தை உயரவெடுத்துநின்று ஆரவாரித்தவனாய், 'இப்போது இவனுயிர் போய்விடும்' என்று சொல்லி, பேரிடிபோல எறிந்தான்: அக்கினியின் வடிவுதானோ என்று நினைக்குமாறு வெம்மையை வெளிப்படுத்துவனவான கூரிய வெவ்விய கணையின் விசையினால் (அம்மரத்தை 'இது ஒரு) வலியுடைய பொருளோ?' என்று சொல்லி (இலேசாகத்) துண்டுபடும்படி தேவாந்தகன் செலுத்தினான்; (எ - று.)—பி - ம்:— [1]ஏந்தி. [2]காய்வன. [3]துணியாநெடுந். [4]அறுத்தான். (1843)

168. மாருங்கொரு மலைவாங்கினன் வயவானரக் [1]குலத்தோர்க்கு
ஏருங்[2]கது எறியாதமுன் முறியாயுக வெய்தான்
கோருங்கிய சிலையானுடன் நெடுமாருதி கொதித்தான்
[3]பாருமெனப் புகப்பாய்ந்தவ னெடுவில்லினைப் பறித்தான்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய வானரக்குலத்தார்க்குத் தலைவனை அனுமான் அப்போது மாருக ஒருமலையை வாங்கினான்: அந்த மலையை அவ்விடத்து எறிவதற்கு முன்னமே முறிந்ததாய்ச் சிந்தும்படி (தேவாந்தகன்) அம்பெய்தான்: அம்பைத்தாங்கிய வில்லைக்கொண்ட அந்தத் தேவாந்தகனோடு பெருமைபொருந்திய மாருதி, சினந்து, அங்குப் பருந்து புகுந்தாற்போலப் பாய்ந்து அந்தத் தேவாந்தகனுடைய நெடிய வில்லைப் பறித்திட்டான்: (எ - று.) பாறு - பருந்து. பி - ம்:—[1]குலத்தோர். [2]அதும். [3]பாருங்கெனப். (1844)

169. பறித்தானெடும் [1]படைவானவர் [2]பலாரார்த்திடப்பலவா, முறித்தான[3]வன் வலிகண்டுயர் தேவாந்தகன் முனிந்தான், மறித்தாங்கொரு சுடர்த்தோமரம் வாங்கா[4]மிசை யோங்காச், செறித்தானவ னிடத்தோண்[4]மிசை யிமையோர்களுந் திகைத்தார்.

(இ-ள்.) (தேவாந்தகனது) நெடிய வில்லைப்பறித்த அநுமான், வானவர் பலர் (மகிழ்ச்சியினால்) ஆரவாரிக்கப் பலவாகமுறித்தான்; அவ்வநுமானது வலிமையைக்கண்டு (வீரத்தினால்) சிறந்த தேவாந்தகன் சினந்தவனாய்,— மீண்டும் அப்போது ஓர் ஒளிபொருந்திய தோமரமென்னும் படையை யெடுத்துமேலோங்கி அவ்வநுமானுடைய இடத்தோளின்மீது நெருக்குமாறு எறிந்தான்; (அது கண்ட) தேவர்களும் திகைத்தார்கள்; (எ - று.)— பி-ம்:—[1]பகையானவர், பகைவானரப். [2]பகைதிக்கிட, படையார்த்திட. [3]இவன். [4]மிக. (1845)

170. சுடர்த்தோமர [1]மெறிந்தார்த்தலுங் கனலாமெனச்[2]சுளித்தான்
[3]அடல்தோமரம் பறித்தான்[4]திரிந் துருமேறென [5]வார்த்தான்
புடைத்தா னவன் தடந்தேரொடு நெடுஞ்சாரதி [6]புரண்டான்
[7]மடத்தோகையர் வலிவென்றவன் வானோர்முக மலர்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய தோமரத்தை(த் தேவாந்தகன்) எறிந்து ஆரவாரித்தலும், மடமைக்குணமுள்ள மகளிரின் வலிமையைவென்ற[பெண்ணாசையை நீங்கிய]வனாகிய அனுமான்,— அக்கினிபோலக் கோபித்தவனாய், வலிமைபொருந்திய அத்தோமரத்தைப் பறித்துத் திரிந்து இடியேறு என்னும்படி ஆரவாரித்துப் புடைத்தான்; (அதனால்), அத்தேவாந்தகனது பெருந்தேருடனே நெடுஞ்சாரதி புரண்டான்; (அதுகண்டு) வானவர் முகம் மலரப்பெற்றார்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]எடுத்து, செறித்து. [2]சுளிந்தான். [3]அடர்தோமரம். அடத்தோமரம். [4]திரித்து, நிறத்து. [5]அடித்தான். [6]புரள. [7]மடல். (1846)

இங்கே ஒரு பிரதியிற் காணப்படுவதொரு செய்யுள் வருமாறு:-

* துள்ளிக்களி வயவானரரார்த்தாரவை தோன்றக்
கள்ளக்கடு நிருதக்குலங் கண்டப்படக் கண்டே
உள்ளக்கடு வேகத்தொடு தேவாந்தகனுரத்தே [டான்.
கொள்ளைப்படை யனையதொரு கொடுஞ்சூலங்கைக் கொண்

171\. **சூலப்படை தொடுவான்றனை யிமையாதமுன் [1]தொடர்ந்தான்**
ஆலத்தினும் [2]வலியானும்வந் தெதிரேபுகுந் [3]தடர்த்தான்
[4]காலற்கிரு கண்ணுன் [5]தன கையாலவன் கதுப்பின்
மூலத்திடைப் புடைத்தா[6] னுயிர் முடித்தான்சிர மடித்தான்.

(இ-ள்.) சூலப்படையைக் கைக்கொண்ட தேவாந்தகனைக் கண்ணிமைப்பதற்கு முன்னே (அநுமான்) தொடர்ந்து பொரலானான்; விஷத்தைக் காட்டிலும் கொடுவலிமையுடைய தேவாந்தகனும் வந்து எதிரேபுகுந்து பொருதான்; யமனுடைய இருகண்கட்கு ஒப்பான மாருதி தன்கையினால் அவனுடைய கதுப்பின் மூலபாகத்திலே புடைத்துச் சிரத்தை மடித்து உயிரை முடித்தான்; (எ-று.)—பி-:ம்—[1] துரந்தான். [2]கடியானும். [3]அடர்ந்தான், ஆர்த்தான். [4]காலத்திரு, காலற்றெரி. [5]தனிக். [6]உயிர்முடிந்தான் சிரமிடிந்தான், சிரமிடந்தானுயிர்முடிந்தான், உயிர்முடித்தான்சின முடித்தான். (1847)

172.—அதுகண்டு அதிகாயன் சினந்து அநுமானோடு பொர வருதல்.

கண்டானெதி ரதிகாயனுங் கனலாமெனக் கனன்றான்
புண்டானெனப் புனலோடிழி யுதிரம்விழி மொழிவான்
உண்டேனிவ னுயிரிப்பொழு தொழியேனென வுரையாத்
திண்டேரினைக் கடி[1]தேவெனச் சென்றா[2]னவ னின்றான்.

(இ-ள்.) அதிகாயனும், (தேவாந்தகன் இறந்ததைப்) பிரதியட்சமாகக் கண்டு கனல்போலக் கொதித்துப்புண்ணென்று தோன்றுமாறு திரவரூபமாயிழிகின்ற இரத்தத்தைக் கண்ணுற்கக்குபவனாய், 'இவனுயிரை இப்போதே உண்டேன்: விடமாட்டேன்' என்றுசொல்லி, 'வலியதேரினை விரைவாக ஏவு' என்று (சாரதிக்குச்) சொல்லி (அநுமானுள்ள இடத்துச்) சென்றான்: அவ்வநுமானும் (எதிராக) நின்றான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]ஓட்டினன். [2]இவன். (1848)

---

* (இ-ள்.) களிப்பும் வெற்றியும் பொருந்திய வானரர் (அது கண்டு) துள்ளி யாரவாரித்தனர்: அத்தன்மைகள் தோன்றவும், கள்ளத்தனமுள்ள கடிய நிருதக்குலம் சின்னபின்னமாக, அது கண்டு மனத்திற் கொடுங்கோபத்தோடு தேவாந்தகன் வலிமையால் (உயிரைக்)கொள்ளைகொள்ளும் (யமனது) படைக்கலம் போன்றதாகியகொடுஞ் சூலப்படையைக் கைக்கொண்டான்; (எ-று.)—இச் செய்யுள் பல பிரதிகளிலில்லை. ஆயினும், சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றது.

173.—அதிகாயன் வருவதுகண்டு சின்னபின்னப்பட்ட அரக்கச்சேனையிலுள்ளாரும் நெருங்குதல்.

அன்னான்வரு மளவின்றலை நிலைநின்றன வனிகம்
[1]பின்னானதும் முன்னானது பிறந்தார்களுஞ் செறிந்தார்
பொன்னாலுயர் [2]நெடுமால்வரை போல்வானெதிர் புக்கான்
சொன்னானிவை யதிகாய[3]னும் வடமேருவைத் துணிப்பான்.

(இ - ள்.) அவ்வதிகாயன் வருமளவில், (அரக்கச்) சேனைகள் நிலைத்துநின்றன; பின்னிட்டதும் முன்னிட்டதாயிற்று; பிரிந்து சென்ற வீரர்களும் (வந்து) நெருங்கினர்: வடமேருவையும் துணிக்கவல்ல அதிகாயனும்,—பொன்னாலியன்ற ஓங்கிய பெரு மலையான மேருவைப்போல்பவனான அனுமானெதிரே புகுந்தவனாய், இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்பவனானான்; (எ - று.)—அதிகாயன் சொன்னவற்றை மேலிரண்டு கவிகளிற் காண்க. பி - ம்:— [1]பின்னானது முன்னானதும். [2]வடமால்வரை. [3]அச்சுடர்மாருதி முன்னர். (1849)

174.—இதுவும் அடுத்தகவியும்-ஒருதொடர்: அதிகாயனுடைய வீரவாதம்.

தேய்த்தாயொரு தனியெம்பியைத் தலத்தோடொரு திறத்தால்
போய்[1]தாவினை நெடு[2]மாகடல் [3]பிழைத்தாய்கடல் புகுந்தாய்
வாய்த்தானையு மடித்தாயது கண்டேனெதிர் [4]வந்தேன்
ஆய்த்தாயது [5]முடிவின்றுனக் கணித்தாக[6]வந் தடுத்தாய்.

(இ - ள்.) (முன்பு) ஒப்பற்ற தனித்தஎன் தம்பியை [அட்சகுமாரனை] நிலத்தோடு தேய்த்து ஒப்பற்றவலிமையால் மிகப்பெரிய கடலைத் தாவிப்போய் உயிர்பிழைத்தாய்; (இப்போது ராட்சசசேனா) சமுத்திரத்திற்புகுந்து (வலிமை) பொருந்தியவனாகிய தேவாந்தகனையும் மடித்தாய்; அதுகண்டு உன்னெதிரே வந்துள்ளேன்; இன்று உனக்கு முடிவுநெருங்கிவிட்டது; (அதனால் என்) சமீபமாக வந்துள்ளாய்; (எ - று.)—ஆய்த்து ஆயது - ஒருபொருட்பன்மொழி: சிறிதே வேறுபட்டிருப்பதுபற்றி, அடுக்குத்தொடரென்னலாம்: கிட்டிவிட்டது என்றபடி. பி-ம்:—[1]தாயினை. [2]மால். [3]பிழைத்தாயெதிர், பிழைத்தாயனல், பிழைத்தாயிடை. [4]வந்தோன். [5]முடிவுன்றனக்கு. [6]வந்தணைந்தாய், வந்தடைந்தாய். ()

175. இன்றல்லது நெடுநாளுனை யொருநாளினு [1]மெதிரேன்
ஒன்றல்லது [2]செய்தாய்பல விளையோனையு [3]முனையும்
வென்றல்லது மீளாதவென் [4]மிடல்வெங்கணை மழையால்
கொன்றல்லது [5]செல்லேனிது கொள்ளென்றனன் கொடியோன்.

(இ - ள்.) இன்றைக்கு(க் கொன்றால்) அல்லது உன்னை (இனி வரும்) நெடுநாளில் ஒருநாளிலும் எதிர்க்கமாட்டேன்; (நீ) ஒரு தீங்கு அல்லாமல் பல தீங்குகளைச்செய்துள்ளாய்: (ஆகையால்), வெறன்றுமீளுதலில்லாத என்னுடைய வலியகொடிய கணைமழை

யால், (இராமனுக்கு) இளையவனாகிய இலட்சுமணனையும் உன்னையும் கொன்றல்லது மீளேன்: இதனை (மனத்திலுறுதியாக)க் கொள் என்றனன், கொடியவனாகிய அதிகாயன்; (எ-று)—பி ம்:—[1]எதிரே. [2]செய்தாயெமை. [3]முன்னை. [4]விறல். [5]கொல்லேனிது கொள்கென்றனன், கொல்லேனிதுகொல்லென்றனன். (1851)

176.—அதுகேட்டு அனுமான் திரிசிரனையும் யான் கொல்லும்படி அழைத்துக்கொள் எனல்.

பிழையாதிது பிழையாதெனப் பெருங்கைத்தலம் [1]பிணையா
மழையாமெனச் சிரித்தான்வட மலையாமெனு நிலையான்
முழை[2]வாளரி [3]யனையானையும் எனையும்மிக முனிவாய்
அழையாய்திரி சிரத்தோனையும் [4]நிலத்தோடு[5]மிட் டரைப்பான்.

(இ-ள்.) வடக்கேயுள்ள மேருமலை யென்னும்படி சலியாத நிலைமையையுடைய அநுமான்,—(அதுகேட்டு), 'குகையில் வாழ்கின்ற கொடிய சிங்கம் போன்றவனை இலக்குவனையும் என்னையும் மிகுதியாகக் கோபிக்கின்றாய்: (யான்) நிலத்தோடும் இட்டு அரைப்பதற்குத் திரிசிரனையும் அழைப்பாய்: (நான் சொல்லுகின்ற) இவ்வார்த்தை தவறாது, தவறாது' எனச்சொல்லி(த் தன்) பெரிய கைத்தலத்தைச் சேர்த்து [கையைத்தட்டி] மேகம்போல(ப் பேரொலிபட)ச் சிரித்தான்; (எ-று)—இருவரை முனிவதனால், உனக்குத் துணையாகத் திரிசிரத்தோனையும் கூட்டிக்கொள் என்றனன், அனுமன். பி-ம்:—[1]பிசையா. [2]வாழரி. [3]அனையாயினுமெனை நீ. [4]தலத்தோடும். [5]இட்டரைக்க, இட்டரைப்ப. (1852)

177.—அதுகேட்ட திரிசிரசு வந்துசேர, இருவரும் பொருதல்.

ஆமாமெனத் தலைமூன்றுடை யவனார்த்துவந் [1]தடர்த்தான்
கோமான்தனிப் பெருந்தூதனு மெதிரேசெருக் [2]கொடுத்தான்
காமாண்டவர் [3]கல்லாதவர் வல்லீரெனக் கழறா
நா[4]மாண்டற வயல்நின்றவர் நடுவேபுக நடந்தான்.

(இ-ள்) (அநுமான் கூறியதுகேட்டு), ஆம், ஆம் எனச் சொல்லி, மூன்று தலையையுடையவனான திரிசிரசு, ஆரவாரஞ் செய்துகொண்டு வந்து தாக்கினான்: இராமபிரானது ஒப்பற்ற பெருந்தூதனாகிய அநுமானும்,—எதிராகப் போர் கொடுத்து, 'காமத்தினால் மிக்கவரும் கல்லாதவருமான நீங்கள் (காமம்அற்றும் கற்றுமுள்ள என்னோடுபொர) வல்லவராவீர்' என்றுசொல்லி, அருகாக நின்றவர் நாக்குவற்றியொழிய நடுவேபுகுந்து நடந்தான்;

காமம் மாண்டவரென்பது - காமாண்டவரென விகாரப்பட்டு வந்தது ஜிதேந்த்ரியனும் கலைகளிலெல்லாம் வல்லவனுமான என் முன்னே அங்ஙனிராத உம்மால் வெல்ல முடியுமோ? முடியாதென்பது, மூன்றாமடியின் கருத்து. வல்லீர் - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இனி, வல்லீரென்பதற்கு - வல்லமையுடையவரல்லீ ரென்று உரைத்தற்கும் இடமுண்டு. இப்பொருளில் "வல்லாராயினும் வல்லுந

ராயினும்" என்றவிடத்து வல்லாரென்பது - படர்க்கையில் எதிர் மறைமுற்ருய் நின்றதுபோல, வல்லீ ரென்பது - முன்னிலைப் பன்மையில எதிர்மறைமுற்ருக வந்ததென்க. இவ்வாறன்றி, (உங்களைக்) காத்துக்கொள்ளும் வல்லமையைப் பெற்றிராத நீங்கள் பெருவீரரே யென்பது 'காமாண்டவர் கல்லாதவர் வல்லீர்' என்றதன் கருத்து என்பாருமுளர். இப்பொருளில், கா - காத்தல்: மாணடவர் - இல்லாதவர்: கல்லாதவர் - காத்துக்கொளளுந் தொழிலைக்கற்றிராதவர். ஈரம் வறளல், அச்சத்தினுலாகும். பி-ம்:—[1] அடர்ந்தான், அடைந்தான். [2] குறித்தான். [3] அல்லாதவர். [4] மாண்டவரயனின்றவர், மாண்டனரயனின்றுற, மாண்டறவர நின்றவர். (1853)

178.—திரிசிரசை நிலத்திலிட்டரைத்திட்டு அநுமான் மேற்றிசைவாயிலுக்குச் செல்லுதல்.

தேர்மேற்செலக் குதித்தான்திரி சிரத்தானையோர் திறத்தால்
[1] கார்மேல்துயின் மலைபோலியைக் கரத்தாற்பிடித் தெடுத்தான்
[1] பார்மேற்படுத் தரைத்தா[2]னவன் பழிமேற்படப் படுத்தான்
போர்மேற்றிசை நெடுவாயிலி னுளதாமெனப் போனுன்.

(இ - ள்.) (அந்தத் திரிசிரனுடைய) தேர்மேற் சேருமாறு குதித்து, மேகம்மீதுபடியப்பெற்ற மலைபோல்பவனுன திரிசிரசை ஒப்பற்ற வல்லமையாற் கையாற்பிடித்து எடுத்துப் பூமியின்மீது தள்ளி அரைத்து அவ்வரக்கனுக்குப் பழிப்புமிகும்படி கொன்ருன்; (பின்பு), போர் மேற்றிசைநெடுவாயிலிலுள்ளதென்று (அங்குப்) போனுன்; (எ - று.)— மேற்றிசைக்கு அநுமான் சென்றனனென வந்ததனுல், இந்தப்போர் இலட்சுமணனிருந்த வடதிசை வாயிலில் நிகழ்ந்ததென்க. 'கார்மேல்துயில்' என்பது, மலைக்கு இயற்கை யடைமொழி. பி-ம்:—[1] கார்போற். [2] அவர். (1854)

வேறு.

179.—அதிகாயன் அநுமானுடைய திறத்தை மனததினுள் வியததல்.

இமையிடை யாகச் சென்ரு னிகலதி காய னின்ருன்
[1] அமைவதொன் ருற்றல்தேற்ரு னருவியோ டழல்[2] கால் கண்ணுன்
உமையொரு [3] பாக னேயு மிவன்முனிந் துருத்த [4] போது
[5] கமையில னுற்ற [6] லென்னுக் [7] கதத்தொடுங் குலைக்குங் கையான்.

(இ - ள்) கண்ணிமைப் பொழுதிற்குள்ளாக (மேற்குத்திசை வாயிற்கு அநுமான்) சென்றிட்டான்; வலிமைபொருந்திய அதி காயன், தக்கதொரு செயலைச்செய்தற்கு அறியாமல், நீரருவியோடு நெருப்பையும் கக்குகின்ற கண்களுடையவனுகி(த் திகைத்து) நின்றவனுய், 'உமாதேவியை ஒரு பாகத்திலேயுடைய சிவபெருமா னும் இவ்வநுமான் முனிவுகொண்டு சீற்றத்தை வெளிக்காட்டும்

போது (அதனைப்) பொறுத்தற்கு வல்லமையுடையனல்லன்' என்று சொல்லிக்கோபத்தோடும் நடுங்குகின்ற கையை யுடைய வனுறன்; (எ - று.)

கமை - பொறுத்தற்கு, ஆற்றலிலன் என்க. பி-ம்:—[1] அமைவ தென்று...தேற்ருன், அமைவிதொன்ருற்றலேற்ருன். [2] காய். [3] பாகனேனும். [4] காலைக், போழ்து. [5] கமையுறற்பாலன், கமைவில ஞற்றல். [6] என்ருஞ். [7] சிரத்தொடுங், கரத்தொடுங். (1855)

180.—அதிகாயன் பொருமாறு இலட்சுமணன்மேற் செல்லுதல்.

பூணிப்பொன் றுடைய ஞகிப் [1]புகுந்தநான் புறத்து நின்று, பாணித்தல் வீர மன்ருற் பருவலி படைத்தோர்க் கெல்லாம், ஆணிப் பொன் [2]ஞனைன் தன்னைப் பின்னுங்கண் டறிவ னென்னுத், தூணிப் பொற் [3]புறத்தான் இண்டே ரிளவன்மேல் தூண்டச் சொன்னுன்.

(இ-ள்.) '(இலட்சுமணனை வதைப்பது என்று) ஒரு தீர்மானம் கொண்டவனுய்ப் புகுந்த நான் வேறொருகாரியத்திலே நின்று தாமதித்தல் வீரமன்ருகும்: தூணீரத்தைப் பொன்போன்ற புறத்திற் கட்டியவனும் பருத்தவலிமைபடைத்தோர்க்கெல்லாம் ஆணிப்பொன்போற் சிறந்தவனுமான இலட்சுமணனைப் பின்னுங் கண்டு (அவன் திறத்தை) அறியப்போகின்றேன் [பொருவேன]' என்றுசொல்லி, அதிகாயன், அந்த இளையபெருமாள்மீது வலிய (த் தன்) தேரைத் தூண்டுமாறு சொல்லினுன்; (எ - று.)

பருவலி...ஆணிப்பொன்ருனைன்தன்னைப் பின்னுங் கண்டறி வன்என்பதற்கு - இப்போது எடுத்துக்கொண்ட காரியம் முற்றிய பின்பு, அனுமானை மீண்டும் கண்டு அவன் திறத்தையறிவேன் எனக் கூறுதலுமாம். தூணிப்பொற்புறத்தான் என்பதை அதிகாய னுக்கு ஏற்றலுமாம். இச்செய்யுளையடுத்து "முழங்கின" (186) என்று தொடங்கும் பாடல் சில பிரதியிலுள்ளது. பி-ம்:—[1] புகுந் தனுன், புகுந்துதான், புகுந்துநான். [2] அனையான், அன்ஞன். [3] புயத்தான். (1856)

181.—அதிகாயன் சேனையுடன் சேர, இலட்சுமணனும் எதிரேநிற்றல்.

தேரொலி கடலைச் சீறச் சிலையொலி மழையைச் சீறப்
[1]போரொலி முரசி ஞேதை [2]திசைகளிற் புறத்துப் போகத்
தாரொலி கழற்கான் மைந்தன் தானையுந் தானுஞ் சென்ருன்
வீ, ஞு மெதிரே நின்ருன் விண்ணவர் விசயம [3]வேண்ட

(இ - ள்.) தேரொலியானது கடலைச்சீறவும், வில்லினொலி மழையைச்சீறவும், போரில் ஒலித்தலையுடைய முரசினேசை யானது திக்குக்களின் வெளியிற் செல்லவும், போர்மாலை தழைத்த கழலையணிந்த காலையுடைய மைந்தனை அதிகாயன் சேனையுங்

தானுமாகச் சென்றான்: தேவர்கள், ('வெல்க வெல்க' என்று) விசயத்தைவேண்ட, (இளைய)வீரனாகிய இலட்சுமணனும் அவனெதிரே நின்றான்; (எ - று.)—தார் - போர்மாலை. பி - ம்:—[1]பேரொலி. [2]திசைகளின் புறத்துஞ் செல்ல. [3]சொல்ல. (1857)

182.—அங்கதன் இலட்சுமணனைத் தன்தோளின்மீது ஏறிக்கொள்ளுமாறு வேண்டுதல்.

வல்லையி னணுக வந்து [1]வணங்கினன் வாலி மைந்தன்
சில்லியந் தேரின் மேலா [2]னவனமர் செவ்வி தன்றால்
வில்லியர் [3]திலத மன்ன நின்திரு மேனி தாங்கப்
[4]புல்லிய னெனினு மென்தோ ளேறுதி புனித வென்றான்.

(இ - ள்.) விரைவாகக்கிட்டிவந்து வணங்கியவனாகி, வாலி குமாரனான அங்கதன்,—'அந்த அதிகாயன் சக்கரத்தைக்கொண்ட அழகிய தேரின்மேலுள்ளான்; (அவனுடன் தரையிலிருந்தபடியே) பொருவது செம்மையுடையதாகாது: வில்லாளிகளுக்குத் திலகம் போன்ற உனது திருமேனியைத் தாங்குதற்கு இழிவுற்றவனே யானாலும் புனிதனே! என்தோளின்மேல் ஏறிக்கொள்வாய்' என்று வேண்டிக்கொண்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]வணங்கிய. [2]இவன். [3]திலகமன்னாய். [4]புல்லிய. (1858)

183.—அங்கதன் தோளின்மீது இலட்சுமணன் ஏறுதல்.

[1]ஆமென வமலன் தம்பி யங்கத னலங்கற் றோண்மேல்
தாமரைச் சரணம் வைத்தான் கலுழனிற் றாங்கி நின்ற
கோமக னாற்ற னோக்கிக் குளிர்கிலா ற மனத்த ராகிப்
பூமழை பொழிந்து [2]வாழ்த்திப் புகழ்ந்தனர் [3]புலவ ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) 'ஆம்' என்று அங்கீகரித்து, ஸ்ரீராமனது திருத்தம்பியாகிய இலட்சுமணன், அங்கதனுடைய பூமாலையை யணிந்த தோளின்மீது தாமரைமலர்போன்ற (தன்) கால்களை வைத்தான் [ஏறினான்]; கருடபகவான் (விஷ்ணுபகவானைத் தாங்குவது) போன்று (இலக்குவனைத்) தாங்கிநின்ற அரசகுமாரனான அங்கதனது வல்லமையை நோக்கித் தேவர்களெல்லாம் குளிர்ச்சியடைந்த மனத்தையுடையவராய்ப் பூமழை பொழிந்து, (வாழ்க வென்று) வாழ்த்திப் புகழ்ந்தார்கள்; (எ - று.)—பி-ம:—[1]ஆமென றுமன்னன், ஆமென்னுமண்ணல். [2]வாழ்த்துப்புகன்றனர், வானோர்போயதெம். [3]பொருமலென்றார். (1859)

184.—அங்கதன் திறம்.

ஆயிரம் புரவி பூண்ட வதிர்குர லசனித் திண்தேர்
போயின [1]திசைக ளெங்கும் கறங்கெனச் சாரி [2]போமால்
மீமொழி [3]னுயருந் [4]தாழிற் றுழும்விண் செல்லிற் செல்லும்
தீயெழ வுவரி நீரைக் கலக்கினான் சிறுவ னம்மா.

(இ - ள்.) பாற்கடல் நீரைத் தியெழக் கலக்கியவனான வாலியின் சிறுவனாகிய அங்கதன், ஆயிரங் குதிரைகள் கட்டியதும் அதிர்கின்ற குரலினால் இடியை யொத்ததுமான வலிய (அதிகாயனது) தேரானது சென்ற திசைகளிலெல்லாம் (தானும்) காற்றுடி போலச் சாரிபோவான்; மேலே (தேர்) எழுந்ததென்றால் (தானும்) உயர்வான்: தாழ்ந்தால் (தானும்) தாழ்வான்: வானத்திற் சென்றால் (தானும்) உடன் செல்வானானான்; (எ - று.)—வாலி கடலைக்கலக்கியது, அமுது பிறத்தற்காக. உவர் நீர் - பாற்கடல்: 'உப்புச்சாறு கிளர்வது எப்போதோ?' என்று வருதலுங் காண்க. உவரி என்ற சிறப்புப்பெயர். 'கடல்' என்ற பொதுப்பொருளில் வந்தது. பி-ம்:—[1]திசைகடோறும். [2]போவான். [3]மேலாம். [4]மேவின்மேவும். (1860)

185.—வானரர் அங்கதன் திறமையைக் கண்டு ஆரவாரித்தனராக, இலக்குமணன் சரமாரிபொழிதல்.

அத்தொழில் நோக்கி [1]யாங்கு வானரத் தலைவ ரார்த்தார்
இத்தொழில் கலுழற் கேயு மரிதென விமையோ ரெல்லாம்
கைத்தலங் குலைத்தா [2]ராகக் களிற்றினும் [3]புரவி மேலும்
தைத்தன விளைய வீரன் சரமெனுந் தாரை மாரி.

(இ - ள்.) (அங்கதனது) அத்தொழிலைப் பார்த்து அப்போது வானரத்தலைவர், ஆரவாரித்தனர்; 'இந்தத் தொழில்திறமை கருடனுக்கும் அரியது' என்று இமையவரெல்லாம் கைத்தலம் விதிர் விதிர்த்தனராக, யானைகளின மீதும் குதிரைகளின்மீதும் இளைய வீரனுடைய சரமென்கிற தாரையாகப்பொழிகின்ற மாரிகள் தைத்தன; (எ - று.)—சரமெனுந்தாரை மாரி - கைதவாபநுதி. பி-ம:—[1]ஆங்கண், ஓங்கும். [2]பின்னர்க், பின்று, பின்றார், அநதக். [3]தேரின். (1861)

186.—பலவகை முழக்கம்.

முழங்கின [1]முரசம் வேழ முழங்கின [2]மூரித் திண்டேர்
முழங்கின [3]முகரப் பாய்மா முழங்கின முழுவெண் சங்கம்
முழங்கின தனுவி னோதை முழங்கின கழலுந் தாரும்
முழங்கின தெழிப்பு மார்ப்பு முழங்கின முகிலின் மும்மை.

(இ - ள்.) முரசம் முழங்கின; வேழம் முழங்கின; மிக வலிய தேர் முழங்கின; கனைக்குந் தன்மையுள்ள குதிரை முழங்கின; முழுமையான வெளளிய சங்கம் முழங்கின; வில்லினோசை முழங்கின; வீரக்கழலும் கிண்கிணியும் முழங்கின; (வீரர்கள்) அதட்டும் ஒலிப்பும், ஆரவாரஞ் செய்தலும் முகிலினும் மும்மடங்கு (மிக்கு) முழங்கின; (எ - று.)—பாய்மா - குதிரை: சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி. பி-ம்:—[1]புரசை. [2]முரணத். [3]மூரிப், முரணப். ()

187.—இலக்குமணனெய்த அம்புமழையாற் சேனை மாய்தல்.

கரிபடக் காலாள் வெள்ளங் [1]களம்படக் [2]கலினக் கால்போல்
பரிபடக் கண்ட [3]கூற்றும் [4]பயம்படப் பைம்பொற் றிண்டேர்
எரிபடப் பொருத பூமி யிடம்பட [5]வெதிர்ந்த வெல்லாம்
முரிபடப் பட்ட வீரன் முரட்கணை மூரி மாரி.

(இ - ள்.) போர்க்களத்தில் யானைகள் இறக்கவும், காலாள்களின் கூட்டம் இறக்கவும், கல்லணை பொருந்திய காற்றுப்போற் செல்லுந்தன்மையுள்ள குதிரை இறக்கவும், (அந்தப் போரின் மும்முரத்தைக்) கண்ட யமனும் அச்சம் பொருந்தவும், பசும் பொன்னாலியன்ற வலிய தேர் எரிந்திடவும், பொருத யுத்தகளம் (சேனைகளற்றமையால்) விசாலமாய்த்தோன்றவும், எதிர்ந்த சேனைகளெல்லாம் முறிந்திடவும், வீரனுடைய வலிய அம்புகளாலாகிய பெருமழை மிகுதியாக உண்டாயின; (எ - று.)—உருவகமும் சொற்பின்வருநிலையும் சேர்ந்து வந்தன. பி ம்:—[1]களப்படக். [2]காலின்கால்போல், கலினக்காலப். [3]கூற்றம். [4]பயப்படப். [5]வீதியெல்லாம், எய்திற்றெல்லாம், ஏயிற்றெல்லாம். (1853)

188.—அதிகாயனை இலட்சுமணன் வினவுதல்.

மன்னவன் தம்பி [1]மற்றவ் விராவணன் மகனை நோக்கி
என்னுனக் [2]கிச்சை நின்ற [3]வெறிபடைச் சேனை யெல்லாம்
சின்ன பின் னங்கள் பட்டாற் பொருதியோ திரிந்து [4]நீயே
நன்னெடுஞ் [5]செருச்செய் வாயோ சொல்லுதி [6]நயந்ததென்றான்.

(இ - ள்.) இராமபிரானது திருத்தம்பியாகிய இலட்சுமணன், பின்பு அந்த இராவணன் மகனான அதிகாயனைப் பார்த்து, உன் விருப்பம் யாது? எறிதற்குஉரிய படைக்கலங்களைக் கொண்டு நிற்கின்ற சேனையெல்லாம் சின்னபின்னங்களாகிவிட்டால் (பிறகே) போர்செய்வாயோ? (இப்போதே முனைமுகத்தில்) திரிந்து நீயே நல்ல நெடிய போரைச் செய்வாயோ? (இவ்விரண்டில் நீ) விரும்பியதைச் சொல்வா யென்றான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]மற்றை. [2]இங்கு. [3]எரிகடற்றானையெல்லாம், பொருதியோசேனையோடும், எரிபடைச்சேனையோடும். [4]நீகின். [5]நகர்செல்வாயோ. [6]நயந்த. (1864)

189.—இதுவும், அடுத்தகவியும்-அதிகாயன் கூறும் மறுமொழியைத் தெரிவிக்கும்.

யாவரும் [1]பொருவ ரல்ல [2]ரெதிர்ந்துள [3]யானு நீயும்
தேவரும பிறருங் காணச் [4]செருவது செய்வ வெல்லாம்
ஏவல்வந் துன்னைக் காப்பார் [5]காக்கவு மமையும வேறே
[6]கூவிய தகனுக் கன்றோ வென்றனன் கூற்றின் [7]வெய்யோன்.

(இ - ள்.) யமனைக்காட்டிலும் வெவ்வியவனாகிய அதிகாயன், —யாவரும் பொருபவரல்லர்; தேவர்களும் மற்றுமுள்ளாருங் காணச்செய்யப்போவதெல்லாம், எதிர்ப்பட்டுள்ள யானும் நீயுமே

பொருவதென்பதாகும்; காவலாகவந்து உன்னைக் காப்பவர் காப்பினும்பொருந்தும் [உன்னைக்காத்தற் பொருட்டு எத்தனைபேர் உனக்குப் பலமாக ஏற்பட்டாலும் எனக்குச் சம்மதமே யென்றபடி]; வேறே (உன்னை ஆள்விடுத்து) அழைத்தது (உன்னுடன் பொருது வெல்லவேண்டுமென்ற) அதற்காகவேயல்லவோ? என்று கூறினன்; (எ - று.)

எப்படிப்பட்டவராலும் என்னிடத்தினின்று உன்னைக்காத்தல் முடியாதென்பது, மூன்றும் அடியின் கருத்து. செருவது, அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. பி - ம்:—[1]பொருவதில்லை. [2]எதிர்ந்துளன். [3]நீயுநானும். [4]செருப்பல செய்வதல்லாற், செருப்பல செய்வோமென்றான், செய்வது செய்வதெல்லாம். [5]காப்பவும். [6]கூவினந்தனுக்கேன். [7]மிக்கான். (186)

190. உமையனே காக்க [1]மற்றங் குமையொரு[2]கூறன் காக்க
இமையவ ரெல்லாங் காக்க வுலகமோ ரேழுங் காக்க
சமையுமுன் வாழ்க்கை [3]யின்றோ டென்றுதன் சங்க மூதி
[4]அமையுருக் [5]கொண்ட கூற்றை நாணெறிந் துருமி னார்த்தான்.

(இ - ள்.) 'உம்தமையனே காக்கட்டும்: அன்றி, உமையை ஒருபாகத்திற் கொண்டவனான சிவனே காக்கட்டும்: இமையவரெல்லாம்சேர்ந்து காக்கட்டும்; உலகம் ஓரேழும் காக்கட்டும்; இன்றோடு உன்வாழ்வு அடங்கிவிடும்' என்றுசொல்லித் தன்சங்கத்தையெடுத்து ஊதி,மூங்கிலுருக்கொண்ட யமனை [தன் வில்லை] நாணியைத் தெறித்து இடிபோல ஆரவாரித்தான்; (எ - று.)—அங்கு - அசை. அமை - மூங்கில். பி - ம்:—[1]மற்றை. [2]பாகன். [3]இன்றே. [4]மையுரு. [5]கொண்டவில்லை, கொண்டகூற்றும், கொண்டாலன்ன. ()

191.—இலட்சுமணன் அதிகாயனுக்குப் பதிலுரைத்துப் பொருதல்.

அன்னது கேட்ட மைந்த[1]னரும்பியன் முறுவல் தோன்றச்
[2]சொன்னவர் வாரார் யானே தோற்றினுந் தோற்கத் தக்கேன்
[3]என்னை நீ பொருது வெல்லி னவரையும் [4]வென்றி யென்றா
மின்னினு மிளிர்வ தாங்கோர் வெஞ்சரங் [5]கோத்து விட்டான்.

(இ - ள்.) அச்சொல்லைக்கேட்ட இளையபெருமாள்,—அரும்பின் தன்மையைக்கொண்ட புன்சிரிப்புத் தோன்ற, '(நீ) சொன்ன எமையன் முதலோர் வரமாட்டார்கள்: (ஒருகால்) நானே தோற்றாலும் தோற்கத்தக்கவனே; பொருது நீ என்னை வெல்வாயானால் அவரையெல்லாம் வென்றவனேயாவாய்' என்றுசொல்லி, மின்னலைக்காட்டிலும் விளங்குவதாகிய ஒரு கொடிய சரத்தை அப்போது கோத்துவிட்டான்; (எ - று.)—மைந்தன் விட்டான் என்க முறுவல் - எள்ளல்பற்றி வந்தது. அவரென்றது - கீழ்ச்செய்யுளில்

அதிகாயன் கூறிய உமையன் முதலானவரை. பி - ம்:—[1]அரும்பிய. [2]சொன்னவாவாராய். [3]என்னையும். [4]வென்றதென்றான். [5]தொடுத்து. (1867)

192.—பதின்மூன்று கவிகள்-அதிகாயனுக்கும் இலட்சுமணனுக்கும் நிகழ்ந்த போர்.

விட்டவெம் பகழி தன்னை [1]வெற்பினை வெதுப்புந் தோளான்
சுட்டதோர் [2]பகழி தன்னால் விசும்பிடைத் துணித்து [3]நீக்கி
எட்டினே டெட்டு வாளி யிலக்குவ விலக்கா யென்னாத்
[4]திட்டியின் [5]விடத்து நாக [6]மனையன [7]சிந்தி யார்த்தான்.

(இ - ள்.) மலையையும் வாட்டவல்ல தோளையுடையவனை அதிகாயன்,—(இலட்சுமணன்) விட்ட கொடிய அம்பைச் சுடுந் தன்மையான ஒப்பற்றகணையினாலே ஆகாயத்தினிடத்தே துணித்துப்போக்கி, (இலக்குமணனைப்பார்த்த), 'இலக்குவனே! (இவ் வம்புகளை) விலக்குவாய்' என்று சொல்லி, திட்டிவிடமென்ற நாகம்போல்வனவான பதினாறு அம்புகளைச் சிந்தி ஆரவாரித்தான்: (எ-று.)—திட்டி விடம் என்பது - பார்வையில் நஞ்சுகொண்ட ஒருநாகசாதி. பி-ம்:—[1]வெற்பினும் வீங்கு, வெற்பெனவீங்குந். [2]கணையினானே. [3]வீக்கி. [4]திட்டியும். [5]விடத்தினாலும். [6]இனையன. [7]சிதறி. (1868)

193. **ஆர்த்தவ னெய்த வாளி யனைத்தையு [1]மறுத்து மாற்றி**
வேர்த்[2]தொளி வயிர வெங்கோன் மேருவைப் [3]பிளக்கற் பால
தூர்த்தன னிராமன் தம்பி யவையெலாந் [4]துணித்துச் சிந்திக்
கூர்த்தன பகழி கோத்தான் குபேரனை யாடல் கொண்டான்.

(இ-ள்.) இளையபெருமாள்,—ஆரவாரித்து அந்த அதிகாயன் எய்த அம்புகளனைத்தையும் அறுத்துப்போக்கி, கோபித்து, மேருவையும் பிளக்க வல்லமை பெற்றனவான ஒலிக்கும் உறுதி யான கொடிய அம்புகளை நிரப்பினான்; குபேரனை வெற்றி கொண் டவனை அதிகாயன்,—அவை யெல்லாவற்றையும் வெட்டித் தள்ளி. கூர்மை பெற்றனவான பகழிகளைத்தொடுத்து விடுத் தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]அம்பினாலே. [2]ஒளிர். [3]விட்டாற்போலக், வீட்டற்பால, விசும்பை மூட்டத். [4]துணியத்தூவிக். (1869)

194 **எய்தன னெய்த வெல்லா மெரிமுகப் பகழி யாலே**
[1]கொய்தன [2]னகற்றி யார்க்கு [3]மரக்கனைக் குரிசில் கோபம்
செய்தனன் துறந்தான் [4]தெய்வச் செயலன்ன கணையை வெங்
[5]நொய்தவன் கவசஞ் கீறி நுழைவன பிழைப்பிலாத. [கோல்

(இ-ள்.) ஆண்களிற் சிறந்தவனை இலட்சுமணன்,—எய்தவ னை அதிகாயன் எய்த எல்லாவற்றையும் நெருப்பை முகத்திற் கொண்ட அம்பாலே அறுத்துப்போக்கி ஆரவாரிக்கின்ற

அரக்கனை அதிகாயனைச் சினந்தனனாகி, தெய்வச்செயலையொத்த கணைகளைத் துரந்தான்: கொடிய (அந்த) அம்புகளெல்லாம் தவறாது இலேசாக அவ்வதிகாயனது கவசத்தைக் கீறி நுழைவன; (எ-று.)

'வெங்கோல்' என்பதைக் கவசத்துக்கு அடைமொழியாக்கி விரும்பத்தக்க கோல்தொழிலமைந்த கவசம் என்றுகொண்டு, கவசத்தைக்கீறி நுழைவனவாய்ப் பிழைப்பில்லாத தெய்வச்செயலன்ன கணையைத் துரந்தான் என்று உரைப்பாருமுளர். தவறாது, பயன்விளைத்தலில், தெய்வச்செயல் கணைக்கு உவமையாம். பி-ம்:—[1] கொய்தவை. [2] நீக்கி மற்றக், நீக்கியாற்ற, நீக்கியார்க்கும். [3] குமாரனைக். [4] தேவர்செயலெனக்கணையை, தெய்வச்சிலையினிற்செங்கண், தெய்வச் செயலினசெங்கண, தெய்வச்செல்லெனக்கணையை. [5] நொய்தன. (1870)

195 நாறுகோல் கவசங் கீறி நுழைதலுங் குழைவு தோன்றத்
தேறமாந் துணையுந் தெய்வச் [1]சிலை நெடுந் தேரி னூன்றி
[2]ஆறின னது[3]காலத்தங் கவனுடை யனிக மெல்லாம்
கூறுகூ றாக்கி யம்பாற் கோடியின் மேலுங் கொன்றான்.

(இ-ள்.) நூறுபாணங்கள் (தன்னுடைய) கவசத்தைப்பிளந்துகொண்டு உட்புகவும், வருத்தந்தோன்ற, (அதிகாயன் தான்) தேறுமளவும் (தன்) தெய்வச்சிலையைப் பெரியதேரிலூன்றிக்கொண்டு இளைப்பாறியிருந்தான்; அக்காலத்தில் அங்கு அவ்வதிகாயனுடைய சேனையெல்லாவற்றையும் (இலட்சுமணன்) அம்பினாலே சின்னபின்னஞ்செய்து கோடிக்கும்மேலாக உயிரொழியச் செய்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1] சிலையொடும். [2] ஆறின. [3] காலத்தங்கவன்படை, காலத்தினங்கவன், காலத்தங்கன்னவன். (1871)

196. புடைநின்றார் புரண்ட வாறும் போகின்ற புங்க வாளி[டான்
கடை [1]நின்று கணிக்க வாங்கோர் [2]கணக்கிலா வாறுங் கண்
இடை[3]நின்ற மயக்கந் தீர்ந்தா னேந்திய சிலையன் காந்தித்
தொடைநிறை பகழி மாரி மாரியின் மும்மை தூர்த்தான்.

(இ-ள்.) நடுவேநேர்ந்த (தன்) மயக்கந்தீர்ந்த அதிகாயன்,—பக்கத்தில் நின்றவர் புரண்டுபோன வகையையும் செல்கின்ற கூரிய (இலட்சுமணனுடைய) அம்புகள் முழுதும்நின்று கணக்கிட ஒருகணக்கு இல்லாதவகையையும் கண்டவனாகி, ஏந்தியவில்லையுடையவனாய்க் கோபித்துத் தொடுக்கப்பெற்று நின்ற அம்பு மழையை மாரியினும் மும்மடங்குமிகுதியாக நிரப்பினான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1] நின்றுகளித்த, நின்று கணக்கில், சென்றுகழிந்தது. [2] கணிப்பிலா. [3] சின்று. (1872)

197. வானெலாம் பகழி [1]வானின் வரம்பெலாம் பகழி[2]மண்ணுந்
தானெலாம் பகழி குன்றின் தலையெலாம் பகழி [3]சார்ந்தோர்
ஊனெலாம் பகழி [4]யெண்டோ [5]நுயிரெலார் பகழி வேலை
மீனெலாம் பகழி யாக [6]வித்தினன் வெகுளி மிக்கோன்.

(இ-ள்.) வெகுளிமிக்கவனான அதிகாயன்,—ஆகாயமெல்லாம் பகழி, வானின்வரம்பு எல்லாம் பகழி, நிலவுலகில் எல்லாம்தானே பகழி, மலையின் சிகரங்களிலெல்லாம் பகழி, சேர்ந்திருப்பவருடைய உடம்பிலெல்லாம் பகழி, எதிர்ந்தோரின் உயிரிலெல்லாம் பகழி, கடலின் மீன்களிடத்திலெல்லாம் பகழி, இவ்வாறாக (அம்புகளை எங்கும்) விதைத்திட்டான்; (எ-று.)—சொற்பொருட்பின்வருநிலை. பகழி - அம்பு. அருவப்பொருளையும் பகழியடைந்ததாகக் கூறியது - உயர்வுநவிற்சி. பி-ம்:—[1] திக்கின். [2] மண்ணை [3] சாய்ந்தோர். [4] நின்றார். [5] உடலெலாம். [6] விதித்தனன், விதைத்தனன். (1873)

198. மறைந்தன திசைகளெல்லாம் வானவர் மனமே போலக். குறைந்தன சுடரின் மும்மைக் [1] கொழுங்கதிர் குவிந்தொன் றொன்றை, அறைந்தனபகழி வைய[2] மதிர்ந்தது விண்ணு மஃதே, நிறைந்தன பொறியின் குப்பை[3] நிமிர்ந்தது நெருப்பின் கற்றை.

(இ - ள்.) (அதிகாயன் வித்திய பகழிகளால்) திசைகளெல்லாம் மறைந்திட்டன; வானவரின் மனம்போல முச்சுடர்களின் கொழுவிய கதிர், (ஒளி) குன்றின; பகழிகள் குவிந்து ஒன்றை மற்றொன்று மோதலாயின; பூமி அதிர்ந்தது: வானமும், அவ்வாறே (அதிர்ந்தது): அனற்பொறித்தொகுதிகள் நிறைந்தன; நெருப்பின்கற்றை மிக்குத்தோன்றிற்று; (எ-று.) பி-ம்:—[1] கொழுங்கலிக். [2] அதிர்ந்தன, மாதிரம். [3] நிமிர்ந்தன. (1874)

199. முற்றிய தின்றே யன்றே [1] வானர முழங்கு தானை
மற்[2] றிவன் தன்னை வெல்ல வல்லனே வள்ளல் தம்பி
கற்றது [3] காலனோடோ கொலையிவ னொருவன் கற்ற
விற்றொழி [4] லென்னே யென்னாத் தேவரும வெருவ லுற்றார்.

(இ-ள்.) 'முழங்குகின்ற வானரசேனை, இன்றைக்கே முடிந்துவிடுமல்லவோ? இராமனது தம்பி, இவனை வெல்லவல்லனோ? இவ்வதிகாயன் கொலையைக் கற்றது யமனுடனே தானோ? ஒப்பற்ற இவன் கற்றுள்ள வில்வித்தை (இருந்தபடி) என்னே!' என்றுகூறி, தேவர்களும் அஞ்சத் தொடங்கினார்; (எ - று. — மற்று - அசை: வினைமாற்றுமாம். பி - ம்:—[1] வானரர். [2] அவன். [3] காலனோடே. [4] என்னுமென்னத். (1875)

200. அங்கத னெற்றி மேலுந் தோளினு மாகத் துள்ளும்
[1] புங்கமே [2] தோன்ற வண்ணம பொருசரம் பலவும் போக்கி
வெங்கணை யிரண்டு மொன் றும் வீரன்மே லேவி [3] மேகச்
சங்கமு மூதி விண்ணோர் தலைபொதி ரெறிய வார்த்தான்.

(இ ள்.) (அப்போது அதிகாயன்),—அங்கதனுடைய நெற்றிமேலும் தோளின்மீதும் மார்பினுள்ளும் அம்பின் நுனியும் தோன்றுதபடி (அழுந்தப்) பொருகின்ற அம்புகள் பலவற்றைச்செலுத்தி, கொடிய அம்புகள் மூன்றை இலட்சுமணன்மீதுஏவி, மேகம்போல

முழங்குகின்ற சங்கத்தையும் ஊதி, விண்ணவரின் சிரம் நடுக்க மடைய ஆரவாரித்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]புங்கமும். [2]தோன்றும். [3]மிக்க, வேகச். (1876)

201. வாலிசேய் மேனி மேலு மழைபொரு [1]குருதி வாரி
காலுயர் வரையிற் [2]செங்கே ழருவிபோ லொழுகக் கண்டான்
[3]கோலொரு பத்து [4]நூற்றுக் குதிரையின் [5]தலைகள் கொய்து
மேலவன் [6]சிரத்தைச் சிந்தி வில்லையுந் [7]துணித்தான் வீரன்.

(இ - ள்.) (சற்று) ஓங்கிய தாழ்வரையிலே செந்நிறமாக விளங்குகின்ற அருவிபோல் வாலிகுமாரனான அங்கதனது உடல் மேலும் மழைபோன்ற குருதிநீர் ஒழுகுவதைக் கண்டவனாய், வீரனான இலட்சுமணன்,—ஓராயிரம் அம்புகளால் (தேர்க்)குதிரைகளின் தலைகளைக் கொய்து தேர்மேலேயுள்ளவனான பாகனுடைய சிரத்தையும் போக்கி, (அதிகாயனுடைய) வில்லையும் துணித்திட்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]குருதிமாரி. [2]கீழ்வீழருவி. [3]கோலொன்று. [4]நூற்றுற். [5]தலையைக். [6]தரைச். [7]அறுத்தான். (1877)

202. மாற்றொரு தடந்தே ரேறி [1]மாறொரு சிலையும் வாங்கி
[2]ஏற்றவல் லரக்கன் தன்மே [3]லெரிமுகற் கடவு ளென்பான்
ஆற்றல்சால் படையை விட்டா னரிய னரக்க னம்மா
வேற்றுள [4]தாங்க வென்னு வெய்யவன் படையை விட்டான்.

(இ - ள்.) மற்று ஒருதடந்தேரின்மீது ஏறி வேறு ஒருசிலையையும் எடுத்துக்கொண்டு எதிர்த்த வலிய அரக்கன்மீது, இலட்சுமணன்,—அக்கினிபகவானது வலிமைபொருந்திய படைக்கலத்தை [ஆக்நேயாஸ்திரத்தை]ப் பிரயோகித்தான்; அரக்கனும் 'தாங்குக' எனறுசொல்லி, வேருக உள்ளதொரு ஆக்கினேயாஸ்திரத்தை விடுத்தான்; (எ - று.)

அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்; சலிக்காது அதிகாயன் வேறொரு வெய்யவன்படையை விடுத்ததுகுறித்து வியந்தவாறு. தாங்க - அகரவீற்றுவியங்கோள். வெய்யவன்படை - சூரியாஸ்திரமென்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]மற்றொரு, மாற்றொரு. [2]ஏற்றயலரக்கன், ஏறுவாளரக்கன். [3]எரிமுகக். [4]தாங்காய். (1878)

203. பொருபடை யிரண்டுந் தம்மிற் [1]பொருதன பொருதலோடும்
எரிகணை யுருமின் வெய்ய விலக்குவன் துரந்த மார்பை
உருவின வுலப்பி லாத [2]வுளைகில னுற்ற லோயான் [சொல்லான்.
சொரிகணை மழையின் மும்மை [3]சொரிந்தனன் தெழிக்குஞ்

(இ - ள்.) பொருகின்ற அந்த அஸ்திரங்களிரண்டும் தம்மிற் பொருதன; பொருகையில், (பின்னும்) இலக்குமணன் எய்த உருமினும் வெம்மையையுடைய எரிகணைகள், அழிவில்லாதனவாய் (அதிகாயனுடைய) மார்பை ஊடுருவின; வருந்தாதவனும் வலிமை

குறையப்பெருதவனுமாகி அதட்டுகின்ற சொல்லையுடையவனுன அதிகாயன், (இலக்குமணன்) சொரிந்த கணைமழையினும் மூன்று மடங்கு கணைகளை மிகுதியாகச் சொரிந்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]பொருந்தின. [2]உலைகிலன். [3]துரந்தனன். (1879)

204. பின்னின்ருர் முன்னின் ருரைக் காணலாம் பெற்றித் தாக
[1]மின்னின்ற வயிர வாளி [2]திறந்தன மேனி முற்றும்
[3]அந்நின்ற [4]நிலையி னுற்றல் [5]குறைந்தில னுவி நீங்கான் [லான்.
பொன்னின்ற வடிம்பின் வாளி [6]மனமழையெனப் பொழியும் [7]வில்

(இ - ள்.) (பின்னும் இலக்குமணன் பிரயோகித்த) ஒளி பொருந்திய உறுதியான பாணங்கள், பின்னே நிற்பவர்கள் முன்னே யிருப்பவரைக் காணலாம்படி (அவ்வதிகாயனுடைய) மேனிமுற்றும் (சல்லடைபோலத்) தொளையாக்கி விட்டன; அவ்வாறு நின்ற நிலைமையிலும் (அதிகாயன்) வல்லமை குறையப்பெருதவனும் ஆவி நீங்கப்பெருதவனுமாகி, பொன்போல்நின்ற கூர்மையைக் கொண்ட அம்பை மழைபோலப் பொழிகின்ற வில்லையுடையவனுனன்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]முன்னின்ற. [2]துரந்தனன். [3]அன்னின்ற. [4]நிலையவாற்றல். [5]துறந்திலன். [6]உருமெனப். [7]கையான், வில்லி. ()

205.—வாயுதேவன் தோன்றிப் பிரமாஸ்திரத்தை விடுமாறு இலக்குமணனுக்கு உரைத்தல்.

கோன்முகந் தள்ளி [1]யள்ளிக் கொடுஞ்சிலை நாணிற் கோத்துக்
கான்முகம் குழைய வாங்கிச் [2]சொரிகின்ற காளை வீரன்
பான்முகந் [3]தோன்ற நின்று காற்றினுக் கரசன் பண்டை
நான்முகன் [4]படையா லன்றிச் சாகில னம்ப வென்ருன்.

(இ - ள்.) அம்புகளை அள்ளியள்ளி முகந்து கொடியசிலையின் நாணியிலே கோத்து, விற்கால்முகங்குழையும்படி வளைத்துச் சொரிபவனுன காளைபோன்ற இளையவீரனிடத்து, வாயுதேவன், (தன்) முகந்தோன்ற(ப் பிரதியட்சமாய்வந்து) நின்று, 'நம்பனே! பழமையான பிரமனைத் தேவதையாகக்கொண்ட அஸ்திரத்தினுல் [பிரமாஸ்திரத்தினுல்] அல்லாமல் (இவன்) சாதலிலன்' என்று கூறினுன்; (எ-று.)—வீரன்பால், பால் - ஏழனுருபு. பி-ம்:—[1]அள்ளுங், உளளுங். [2]பொழிகின்ற. [3]தோன்றி. [4]படையின். (1881)

206.—அதிகாயன்சிரத்தை இலக்குமணன் பிரமாத்திரத்தா லறுததல்.

நன்றென [1]வுவந்து வீரன் நான்முகன் படையை வாங்கி
மின்றனி [2]திரண்ட [3]தென்னச் சரத்தொடுங் கூட்டி விட்டான்
குன்றினு முயர்ந்த [4]தோளான் [5]தலையினைக் [5]கொண்டவ் வாளி
சென்றது விசும்பி னூடு தேவருந் தெரியக் கண்டார்.

(இ - ள்.) வீரனான இலக்குமணன்,—நல்லதென்றுசொல்லி மகிழ்ந்து பிரமாஸ்திரத்தையெடுத்து, மின்னல் தனியே திரண்டதென்னுமாறு அம்புடனே சேர்த்துவிட்டான் [பிரமாஸ்திரத்தையபிமந்திரித்து அம்புதொடுத்து விட்டான்]; அந்த அம்பானது மலையினும் உயர்ந்த தோள்களையுடையவனான அதிகாயனது தலையைக்கொண்டு ஆகாயத்தினிடமாகச்சென்றது; தேவரும், (கங்) கண்ணுக்குப்புலனாக (அதனைக்) கண்டார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]உணர்ந்து. [2]திரண்ட. [3]அன்ன. [4]தீயோன். [5]தலையினிக். [6]கொண்ட.

207.—வானவர்முதலியோர் மகிழ்ச்சிமுதலியனவற்றை அடைய, இலக்குமணன் அங்கதன் தோளினின்று இறங்குதல்.

பூமழை பொழிந்து [1]வானோர் போயதெம் பொருமலென்றார்
தாமழைத் தலறி [2]யெங்கு மிரிந்தன ரரக்கர் தள்ளித்
தீமையுங் [3]களிப்பும் நீங்கித் [4]திகைத்தனர் குரக்குச் [5]சேனை
கோமகன் தோளி னின்றுங் குதித்தனன் கொற்ற [6]வில்லான்.

(இ-ள்.) வானவர் மலர்மழைசிந்தி 'எம்முடையவருத்தம் நீங்கிற்று' என்றனர்; அரக்கர் தாங்கள் கதறிக் கூவியவண்ணம் (ஒருவரையொருவர்) தள்ளிக்கொண்டு எங்கும் நிலைகெட்டு ஓடினர்; வானர சேனையார் துன்புறுதலும் களித்தலும் நீங்கித் திகைப்புற்றனர்; வெற்றிபொருந்திய வில்லாளியான இலக்குமணன், அங்கதன் தோளினின்று குதித்திறங்கினான்; (எ - று.)—கோமகன் - அரசகுமாரன். இங்கே, அங்கதன். பி-ம்:—[1]விண்ணோர். [2]ஏங்கிச்சரிந்தனர். [3]தகைப்பும், தனிமை, தன்மை. [4]திகைத்தன, தெளிந்தது. [5]சேனைக். [6]வில்லி. (1883)

208.—இலக்குமணன் வென்றதுகண்ட வீடணன், இந்திரசித்தும் இறப்பானென்று நிச்சயித்தல்.

[1]வெந்திறற் சித்தி கண்ட வீடணன் வியந்த நெஞ்சன்
அந்தரச் சித்த [2]ரார்க்கு மமலையுங் கேட்டான் ஐயன்
மந்திர சித்தி [3]யன்ன சிலைத்தொழில் [4]வலியீ தாயின்
[5]இந்திர சித்தி னார்க்கு மிறுதி[6]யே யியைவ தென்றான்.

(இ - ள்.) (இலக்குமணனது) கொடியவலிமை பயன்விளைத்ததைக்கண்ட விபீடணன், வியப்புக்கொண்ட நெஞ்சமுடையவனாய், வானத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற சித்தர் ஆரவாரிக்கின்ற ஆரவாரத்தையும் கேட்டான்; (பின்பு) 'ஐயனுடைய [இலக்குமணனுடைய] மந்திரசித்தியை யொத்த வில்தொழிலின் வலி இவ்வாறுள்ளதாயின், இந்திரசித்துக்கும் மரணமே பொருந்துவது' என்று கூறினான்; (எ - று)—பி - ம்:—[1]வெந்திறச். [2]ஆர்ப்பும். [3]அன்னான். [4]வலியதாயின், வலியிதானால். [5]இந்திரசித்தனுற்கும். [6]ஏயியல்வது, இங்கிவனால். (1884)

209.-இதுவும் அடுத்த கவியும் நராந்தகன் வருதலைக் கூறும்.

ஏந்தெழி லாகத் தெம்மு னிறந்தன [1]னென்று நீநின்
சாந்[2]தகன் மார்புதிண்டோள் [3]நோக்கிநின் தனுவை [4]நோக்கிப்
போந்தகைக் [5]குரியை யனாருல் போகலை போக லென்னு
[6]நாந்தக மின்னத் [7]தேரை நராந்தகன் [8]நடத்தி வந்தான்.

(இ - ள்.) 'மிக்க அழகையுடைய ஆகத்தைக்கொண்ட எமது அண்ணன் இறந்திட்டானென்று நீ உனனுடைய சந்தனமணிந்த பரந்த மார்பையும் வலியதோளையும் பார்த்துக்கொண்டும், உனனுடைய வில்லைப்பார்த்துக்கொண்டும் போகின்ற தகுதிக்கு உரியவனல்லை: போகாதே, போகாதே' என்று (இலட்சுமணனை நோக்கிச்) சொல்லிக்கொண்டு, கத்தி (பளபளவென்று) ஒளிவிட, நராந்தகனென்பவன் தேரைச்செலுத்திவந்தான்; (எ-று.)—மார்பு முதலியன நோக்குதல், 'நாம் வென்றிட்டோம்' என்ற செருக்கைக் காட்டுதற்கு. பி-ம்:—[1]என்றே. [2]அகன்மார்பிற், அகலாத. [3]நோக்கினன். [4]தாங்கிப். [5]உரியது. [6]நாந்தகப்பரிசை, நாந்தகமின்னும், நாந்தகமினனு. [7]வீசி, வீச. [8]நடந்து. (1885)

210. தேரிடை நின்று கண்கள் தீயுகச் சீற்றம் [1]பொங்கப்
[2]பாரிடைக் கிழியப் பாய்ந்து பகலிடைப் பரிதி யென்பான்
ஊரிடை [3]நின்ரு னென்னக் கேடக மொருகை தோன்ற
[4]நீருடை முகிலின் மின்போல் [5]வாளொடு நிமிர வந்தான்.

(இ - ள்.) (அந்த நராந்தகன்),—கண்களினின்று நெருப்புப் பொறி சிந்தவும் சீற்றம் கிளாந்துதோன்றவும் தேரினின்று பூமியினிடம் கிழிய இறங்கி, பகலிற் சூரியன் ஊர்கோளினிடையே நின்ருனென்னுமபடி கேடகம் ஒருகையில் தோன்ற, நீர்பொருந்திய முகிலில் மினனுப்போல் (மற்ருருகையில்) வாளுடனே நிமிர்ந்து வந்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]செல்லப். [2]பாரிடை. [3]நின்ருனன்ன, நினருலனன. [4]நீரிடை. [5]வாளிடை, வானிடை. (1886)

211.—அங்கதன் நராந்தகன் வருவதைக் காணுதல்.

வீசின மரமுங் கல்லும் [1]விலங்கலும் வீற்று வீற்ருய்
ஆசைகள் தோறும [2]சிந்த வாளின லறுத்து மாற்றித்
தூசியு மிரண்டு கையு நெற்றியுஞ் சுருண்டு [3]நீர்மேல்
பாசியி னொதுங்க [4]வந்தா னங்கத னதனைப் பார்த்தான்.

(இ - ள்) (அதுகண்டு வானரவீரர்கள்) வீசிய மரமும் கல்லும் மலைகளும் தனித்தனியே திக்குக்கள்தோறுஞ் சிதறும்படி வாளினலறுதது (அவற்றைப்) போக்கி, (வானரப்படையில்) முன்னணிப் படையும இருபக்கத்துச் சேனையும் நெற்றிச்சேனையும் சுருண்டு போய நீர்மேறபாசி (ஒதுங்குவது) போல ஒதுங்கிவழிவிட்டிட, (அந்த நராந்தகன) வந்தான; அங்கதன் (அவன்) வருவதைப் பாாத்தான; (எ - று.)—பி - ம:—[1]வீற்றுவீற்ருகவீழ. [2]வீசி, வீச. [3]மெனமேற். [4]சென்ருன். (1887)

212.—அங்கதன்பொருது நராந்தகனைக் கொன்றமையை மூன்று கவிகள் கூறும்.

மரமொன்று [1]விரைவின் வாங்கி வாய்மடித் [2]துருத்து வள்ளல்
சர[3]மொன்றிற் கடிது சென்று தாக்கினான் தாக்கினான்தன்
கரமொன்றில் திரிவ தாருங் [4]காண்கிலா ததனைத் தன்கை
அரமொன்று வயிர வாளா லாயிரங் கண்டங் கண்டான்.

(இ-ள்.) ஒருமரத்தை விரைவிலே வாங்கி வாயை மடித்துக் கொண்டு கோபித்து, இராமபிரானுடைய ஒப்பற்ற சரம்போல விரைவுடனேபோய், (அங்கதன் நராந்தகனைத்) தாக்கினான்; தாக்கின அங்கதனுடைய கரமொன்றிலே (மரமொன்று) சுழல்வதை யாரும் காணாதவண்ணம் (மிகவிரைவிலே) அம்மரத்தை (நராந்தகன்) தன் கையிலுள்ள அரத்தினாலராவிச் செய்த உறுதியான வாட்படையால் ஆயிரந்துண்டாக்கினான்; (எ - று.)—பி-ம்:— [1]விசையின். [2]உறுக்கி. [3]ஒன்றுகடிதிற். [4]காண்கிலாதானை, காண்கிலரதனை. (1888)

213. அவ்விடை வெறுங்கை நின்ற வங்கத னாண்மை யன்றால் [னர்
இவ்விடை [1]பெயர்த லென்னா விமையிடை [2]யொதுங்காமுன்
[3]வெவ்விட மென்னப் பொங்கி யவனிடை [4]யெறிந்த வீச்சுத்
[5]தவ்விட [6]வுருமிற் புக்கு வாளொடு தழுவிக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்து வெறுங்கையுடனே நின்ற அங்கதன் 'இப்போது பெயர்ந்துபோதல் ஆண்தன்மையன்று' என்று கருதி, இமைப்பொழுது கழிகற்குள்ளே கொடிய விஷம்போலச் சீறி அந்த நராந்தகனிடத்திலே அவனெறிந்த வாள்வீச்சு இனி ஒழியுமாறு இடிபோற்புகுந்து வாளுடனே (அவனைத்) தழுவிக்கொண்டான்; (எ-று.)—பி-ம்—[1]பெயர்வது, போர்வது. [2]ஒருங்கா, அடங்கா. [3]வெவ்விடை. [4]எழுந்துவீசிக். எரிந்துவீழுந், எறிந்துவீசுந், அறிந்துவீசுந், இரிந்துவீசுந். [5]கவ்விடை, கவ்வடை. [6]உருவிற். (1889)

214. அத்தொழில் கண்ட வானோ ராவலங் கொட்டி யார்த்தார்
இத்தொழி [1]லிவனுக் கல்லா [2]லீசற்கு மியலா தென்பார் [டான்
குத்தொழித் தவன்கை [3]வாள்தன் கூருகிர்த் தடக்கை கொண்
ஒத்திரு கூறாய் [4]வீழ வீசிவா னுலைய வார்த்தான்.

(இ - ள்.) (அங்கதனுடைய) அச்செயலைக் கண்ட வானவர், செருக்குத் தோன்றக் கைகொட்டியாரவாரித்து, 'இச்செயல் இவனுக்கு(ச் செய்ய) இயன்றதேயல்லாமல் உருத்திரமூர்த்திக்குஞ் செய்யவியலாது' என்பவரானார்; (அங்கதன்), குத்துதல் தொழிலைச் செய்யாதுவிட்டு அந்நராந்தகன் கைவாளை(ப் பிடுங்கித் தனது) கூரிய உகிரையுடைய பெரியகையிற் கொண்டவனாய், (அவன்) ஒக்க இருபாதியாக (உயிரொழிந்து) விழும்படி அந்த வாளைவீசி, வானவரும் அஞ்சும்படி (மகிழ்ச்சியினால்) ஆரவாரஞ்செய்தான்; (எ-று.) பி-ம்:—[1]அவனுக்கு. [2]யாவர்க்கும். [3]வாட்டன், வாடன். [4]வீசிவிண்ணவர், வீழவீசினான். (1890)

215.—போர்மத்தன் நீலனுடன் பொருது ஒழிந்தமையைப் பதின்மூன்று செய்யுள்கள் கூறும்.

கூர்மத்தின் [1]வெரிநின் வைத்து வானவ ரமுதங் கொண்ட
நீர்மத்தி னிமிர்ந்த தோளான் நிறைமத்த மதுவைத் தேக்கி
[2]ஊர்மத்த [3]முண்டா லன்ன மயக்கத்தா [4]னுருமைத் தின்பான்
போர்மத்த னென்பான் வந்தான் புகர்மத்தப் பூட்கை மேலான்.

(இ - ள்.) யாமையின் முதுகிலேவைத்து வானவர் அமுதத்தைப் பெறக்காரணமான கடலைக்கடைந்த மத்தான (மந்தர) கிரி போல நிமிர்ந்ததோளையுடையவனும், இடியையும் உட்கொள்ள வல்ல (கொடுமை வாய்ந்த)வனுமான போர்மத்தனென்பவன்,— நிறைந்தமதத்தை யுண்டாக்கவல்ல மதுவைத்தெவிட்டக் குடித்து, ஊமத்தங்காயை யுண்டாலொத்த மயக்கமுடையவனும் முகப் புள்ளியையும் மதத்தையுமுடைய யானைமீதேறியவனுகி வந்தான்;

யுத்தோந்மத்தனென்பது மகோதரனுக்குப் பெயரென்று வால்மீகத்தால் விளங்கும்: அப்பெயரே போர்மத்தனென்று வழங்கப் பட்டதாகத் தோன்றுகின்றது. உந்மத்தனென்று வழங்குவதும் உண்டு: 228-ஆஞ் செய்யுளைக்காண்க. மத்தனென்றபெயர் 'போர' என்று அடைபெற்றுவந்ததென்பர், ஒருசாரார். மகோதர மகா பாரிசுவர் இராவணனுக்குத் தம்பிமுறையாகுபவர். மகோதரனுடைய யானை சுதரிசன மெனப்படும். நீர்-கடலுக்கு, இலக்கணை. மத்த மது - வடசொற்றொடர். ஊர்மத்தம் - ஊமத்தமென்பதன் விரித்தல். பி-ம்:—[1]முதுகின், முதுகு. [2]ஊர்மத்தை. [3]உண்டானென்ன. [4]உருமுத். (1891)

216. **காற்[1]றன்றேற் கடுமை யென்னுங் [2]கடலன்றேன் முழக்க மென்னும், கூற்றன்றேற் கொலைமற் றென்னு முருமன் றேற் கொடுமையென்னும் சீற்றந்தா னனறேற் சீற்றம வேறென்று தெரிப்ப தெங்கே, மாற்றமற் றிலைமற் [3]றென்னே மத்தன்றன் மத்த யானை.**

(இ - ள்.) போர்மத்தனென்பவனுடைய மதம்பிடித்த யானை,—காற்றன்றாயின், விரைவு எப்படிவரும்! கடலன்றாயின், முழக்கம் எப்படிவரும்? யமனன்றாயின், கொலைத்தொழில் எப்படி வரும்? இடியன்றாயின், கொடுமை எப்படிவரும்? சீற்றமே ஒரு வடிவு படைத்துவந்ததன்றாயின், வேறொரு சீற்றத்தைத் தெரிவிப்பது எவ்வாறு? மலையோ இதற்கு ஒப்பானதன்று; பின்னர் (இதை) என்ன என்று (நாம் வருணித்துச்) சொல்வது? (எ-று.)— இதுவும், அடுத்த கவியும் - போர்மத்தனது யானையின் தன்மையைக் கூறும்.

போர்மத்தனதுயானை காற்றுமுதலியவற்றைப்போற் கடுமை முதலியவை பொருந்தியிருந்ததென்க. மத்தனென்பது, போர்

மத்தனென்பதன் ஏகதேசம்போலும். (ஸ்ரீவான்மீகிமுனிவர், மகா பாரிசுவனை, மத்தனென்றும் மத்தானீக னென்றுங்கூறுவர்.) பி-ம்:—[1]அன்றே, அன்றோ. [2]கனல். [3]யாம்தோ, ஏதோ, எங்கே. ()

217. [1]வேகமாக் கவிகள் வீசும் வெற்பினம் [2]விழுவ மேன்மேல்
பாகர்காற் சிலையிற் றூண்டு முண்டையா மெனவும் [3]..ற்று
மாகமா மரங்க ளெல்லாங் [4]கடாத்திடை வண்டு [5]சோப்பி
ஆகினு [6]மாம தன்றேற் கரும்[7]பென்றே யறைய லாமால்.

(இ - ள்.) வானரங்கள் வேகமாக வீசுகின்ற வெற்பினம் மேன்மேல்விழுபவை, பாகர்காலிலே சிலையினின்று தூண்டுகின்ற உண்டையாகு மென்பதற்குந் தக்கனவல்ல; (அவைகள் வீசுகின்ற) வானுறவோங்கிய பெரியமரங்களெல்லாம், (யானையின்) கன்னத்திலே வண்டையோட்டுவதாகினும் ஆம்: அது உவமையாகாதென்றால், கரும்பு என்றே சொல்லலாம்; (எ - று.)

எதிர்நிலையுவமையணி. மரங்கள் கரும்புபோல் எளிதில்முறிந்தனஎன்றவாறு. "வேகமாக்கவிகள்வீசும்' என்றதொடரை,மரங்களோடும் ஒட்டுக. ஈச்சோப்பிபோல், 'வண்டுசோப்பி' என்றார். பாகர்காற்சிலையிற்றூண்டும் உண்டையாமெனவும்பற்றா-பாகர்கள் இருமுனைகொண்ட சிலையிலேவைத்துத் தூண்டுகின்ற உண்டையாகுமென்பதற்கும் பற்றாது என்பாரு முளர். பி - ம்:—[1]வேகமாய். [2]வீழ்வ. [3]பற்ற. [4]கடத்திடை. [5]சேர்வது. [6]ஆகும், ஆக. [7]என.

218. காலிடைப் பட்டும் மானக் கையிடைப் பட்டுங் கால
வாலிடைப் பட்டும் [1]வெய்ய மருப்பிடைப் பட்டும் மாண்டு
நாலிடைப் பட்ட சேனை [2]நாயகன் தம்பி யெய்த
கோலிடைப் [3]பட்ட தெல்லாம் [4]பட்டது குரங்குச் சேனை.

(இ - ள்.) குரங்குச்சேனை,—அப்போது, (அந்தயானையினது) காலின் கீழகப்பட்டும், பெருமைபொருந்திய துதிக்கையிலே யகப்பட்டும், காலனையொத்த வாலினிடத்திலே யகப்பட்டும், கொடிய தந்தங்களிலே அகப் ட்டும் உயிரொழிந்து, இளையபெருமாளெய்த அம்பினிடத்தே யகப்பட்ட நாலாகப் பொருந்திய ராட்சசசேனை பட்டபாட்டையெல்லாம் அடைந்தது; (எ - று.)—சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி. பி-ம்:—[1]மாண்ட. [2]நம்பிதன். [3]பட்ட. [4]பட்டன, பட்டதக. (1894)

219. தன்படை [1]பட்ட தன்மை நோக்கினன் தரிக்கி லாமை
அன்படை யுள்ளத் தண்ண [2]லனலின்றன் புதல்வ னூழி
வன்படை யனைய தாங்கோர் மராமரஞ் சுழற்றி வந்தான்
பின்படை [3]செல்ல [4]நள்ளார் பெரும்படை யிரிந்து [5]பேர.

(இ - ள்) தன்சேனை யடைந்ததன்மையை நோக்கினவனும் அன்பைப் பெற்ற மனத்தைக்கொண்ட பெருமையிற்சிறந்தவனும் அக்கினி குமாரனுமான நீலன்,—(மனந்) தரியாமல், ஆங்கு ஒரு மராமரத்தையெடுத்து, (தன்) சேனை பின்னே தொடர்ந்துவரவும்

பகைவரின் பெருஞ்சேனை நிலைகெட்டு ஓடவும், வலிய ஆழிப்படை போல்வதாகச் சுழற்றிக்கொண்டு வந்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]உற்ற [2]அனலன்றன், அங்கிதன், அங்கியின். [3]பட்டு. [4]நண்ணார். நன்னீர்ப். [5]போக. (1895)

220. சேறனுங் களிற்றின் மேலான் றிண்டிற லரக்கன் செவ்வே
ஆறிரண் [1]டம்பி னாலந் நெடுமர மறுத்து [2]வீழ்த்தான்
வேறொரு குன்ற நீலன் வீசின னதனை [3]விண்ணின்
நூறுவெம் [4]பகழி தன்னால் நுறுக்கினன் [5]களிறு நூக்கி.

(இ-ள்.) (அவ்வாறு நீலன் தன்மீது) வரவும், களிற்றின்மேலே யுள்ளவனாகிய மிகவலிமையுள்ள அரக்கன்,—நேரே பன்னிரண்டம்பினால் அந்த நெடியமரத்தைத் துண்டித்துவீழ்த்தினான்; நீலன் வேறொருமலையை வீசினான்; அதனை யானையை முன்செலுத்திய வண்ணம் நூறு கொடிய அம்புகளினால் வானத்திலேயே பொடியாக்கிவிட்டான்; (எ - று.)—ஊறுவெம் பகழி தன்னால் என்று பிரித்தாரு முளர். பி-ம்:—[1]அம்பினாலேயந். [2]விட்டான். [3]வென்றி. [4]பகழியாலே. [5]கரியை. (1896)

221. [1]பின்னெடுங் குன்றந் தேடிப் பெயர்குவான் பெயரா வண்ணம்
பொன்னெடுங் குன்றஞ் சூழ்ந்த பொறிவரி யரவம் போல
[2]அந்நெடுங் கோப யானை யமரரும் [3]வெயர்ப்ப வங்கி
தன்னெடு மகனைப் [4]பற்றிப் பிடித்தது தடக்கை [5]நீட்டி.

(இ - ள்.) பின்பு பெரிய மலையைத்தேடிக்கொண்டு செல்பவனை நீலன், செல்லமுடியாதபடி, மந்தரமலையைச்சுற்றிய படப்புள்ளிகளையும் உடற் கோடுகளையுமுடைய (வாசுகியென்னும்) நாகம்போல, அந்த நெடிய சினமுள்ள யானை,—தேவர்களும் (அஞ்சி) உடல்வெயர்க்குமாறு, சிறந்த அக்கினி குமாரனை அந்த நீலனைப் பெரியகையை நீட்டிப் பற்றிப் பிடித்தது; (எ - று.)—நீலனுக்குக் குன்றும், தடக்கைக்கு அரவும் உவமை. பி - ம்:—[1]பின்னரும். [2]அன்னெடுங். [3]அஞ்ச, வியப்ப. [4]சுற்றி. [5]தாக்கி, தாங்கி. (1897)

222. ஒடுங்கின னுரமு மாற்ற லூற்றமு முயிரு மென்னக்
கொடும்படை வயிரக் கோட்டாற் குத்துவான் [1]குறிக்குங்காலை
நெடுங்கையுந் தலையும் [2]பிய்யா நொய்தினி னிமிர்ந்து போனான்
நடுங்கின ரரக்கர் விண்ணோர் நன்றுநன் றென்ன நக்கார்.

(இ-ள்.) (அப்போது நீலன்),—வலிமையும் வல்லமையாலாகிய ஊக்கமும் உயிரும் ஒடுங்கினானென்று (கண்டோர்) கருதும்படி வளைந்த அரிவாள் போன்ற [கூரிய] வயிரப்பூண்கட்டிய தந்தத்தினாற் குத்துமாறு (அவ்வரக்கனது யானை) எண்ணுமளவில்,—(அதனது) நீண்டகையையும் தலையையும் பிய்த்துக்கொண்டு விரைவில் மேலோங்கிச்சென்றான் அரக்கர் நடுங்கினார்; விண்ணவர் 'நன்று, நன்று' என்று; சொல்லிச் சிரித்தனர்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]குறுகுங்காலை, குறுகும்வேலை, [2]பாற, பிய்ய, வீய. (1898)

223. [1]தறைத்தலை யுற்றா னீலனென்பதோர் காலந் தன்னில்
[2]நிறைத்தலை வழங்குஞ் சோரி [3]நீத்தத்து நெடுங்குன் றென்னக்
குறைத்தலை வேழம் விழ [4]விசும்பின்மேற் கொண்டு நின்றான்
[5]பிறைத்தலை வயிர வாளி மழையெனப் [6]பெய்யுங் [7]கையான்.

(இ-ள்.) நீலன் பூமியிற் பொருந்தின னென்னுமளவுக்குள், நிறையத் தலையைக்கொண்டு ஓடுகின்ற குருதிவெள்ளத்திலே பெருமலையென்னுமாறு குறைதலையடைந்த தலையைக்கொண்ட [தலையற்ற] (அவ்) வேழம் விழ, (அதன் மேலேயிருந்த போர்மத்தன்),—விசும்பின்மேலேநின்றவனாய், அர்த்தசந்திர பாணங்களை மழைபோலப்பொழிகின்ற கையையுடையவனானன்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]தறையினினுற்றானுற்றான், தறைத்தலையுற்றானுற்றான். [2]நிறத்தலை. [3]நீர்த்தது. [4]விசும்பை. [5]பிறத்தலை. [6]பொழியும். [7]வில்லான்.

224. வாங்கிய சிரத்தின் மற்றை வயிர [1]வான் [2]கோட்டை [3]வவ்வி, வீங்கிய [4]விசையி னீல னரக்கன்மேற் செல்ல விட்டான், ஆங்கவ [5]னவற்றை [6]யாண்டோ ரம்பினா லறுத்தோ ரம்பால், [7]ஓங்கல்போற் புயத்தி னான்ற [8]னுரத்திடை [9]யொளிக்க வெய்தான்.

(இ-ள்.) நீலனானவன், வாங்கியசிரத்திலுள்ள அந்தவயிரம்போன்ற உறுதியுள்ள பெரியதந்தங்களைப் பறித்து மிக்கவிசையுடனே அரக்கன்மேற் செல்லுமாறுவிட்டான்; அந்தஅரக்கன் அப்போது அத்தந்தங்களை ஓரம்பினாலறுத்திட்டு, ஓரம்பினால் மலைபோன்றபுயத்தையுடையவனான நீலனுடைய மார்பிலே ஒளிக்குமாறுஎய்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]வாட். [2]கோடு. [3]வாங்கி. [4]விசையால். [5]அத்தை. [6]ஆங்கோர். [7]ஓங்கலம். [8]உரத்தின்மேற். [9]குளிப்ப, ஒளிப்ப. (1900)

225. எய்தது கால மாக [1]விளிந்தில தியானை யென்னக்
கையுடை மலையொன் [2]றேறிக் காற்றெனக் கடாவி வந்தான்
வெய்யவ [3]னவனைத் தானு மேற்கொளா வில்வி னோடு[ம்] னர்.
மொய்பெருங் [4]களிற்றி னிட்டான் [5]மும்மதக் களிற்றின் முன்

(இ-ள்.) எய்த அக்காலத்திலே (கண்டோர்) யானை இறந்திடவில்லை யென்றுகருதுமாறு (அரக்கன்), வேறொருயானைமீதேறிக் காற்றுப்போல்விசையாகத்தூண்டிக்கொண்டு வந்தான்; கொடிய வீரமுள்ளவனான நீலன், அவ்வரக்கனையும் வில்லுடனே வலிய பெரிய யானையினின்றும் மேலேகொண்டு[தூக்கி] மும்மதங்கொண்ட (அவ்) யானையின் முன்புறத்திலிட்டான்; (எ-று.)—அவனைத்தானும், உம்மை-இறந்தது தழுவியது. பி-ம்:—[1]விழுந்திலதியானை, விழுந்தில யானை. [2]ஏந்தி. [3]அதனைத், தன்னைத். [4]களத்தின். [5]மொய்தரு. (1901)

226. [1]இட்டவ னவனி நின்று மெழுவதன் முன்ன மியானை
கட்டமை வயிரக் கோட்டாற் களப்பட [2]வீழ்த்திக் காலால்
[3]எட்டிவன் தடக்கை தன்னா [4]லெடுத்தெங்கும விரைவின வீசப்
பட்டிலன் தானே [5]தன்போர்க் [6]கரியினைப் படுத்து வீழ்த்தான்.

(இ-ள்.) இடப்பட்ட அந்தப்போர்மத்தனென்பவன் பூமியினின்று எழுவதற்குமுன்னம், (மதவெறியால் அவனைத் தன்தலைவனென்று உணராமையால்) யானையானது பூண்கட்டுப்பொருந்திய கிம்புரிக்கோட்டாற் களத்தில் விழும்படி தளளிக் காலினால்எட்டி [மிதித்து] (பலமுறை) வலிபெரியகையினால் எடுத்துப் பலவிடத்திலும் விரைவாகவீசவும் இறவாதவனாய்த் தானேதன் போர்யானையைக்கொன்று வீழ்த்தினான்; (எ - று.)—தன்யானையே தன்னைச் செய்த இம்சையைப் பொறுக்கமாட்டாமற் போர்மத்தன் அவ்வுபத்திரவம்நீங்கத் தன்யானையைத் தானே கொன்றனனென்க. பி-ம்:—[1] இட்டனன். [2] வீழ்த்துக். [3] வெட்டி. [4] எடுத்தெடுத்தெங்கும், எடுத்தங்குமிங்கும். [5] தன்கைக், தன்பொற். [6] களிற்றினைப். (1902)

227. தன்கரி தானே கொன்று தடக்கையாற் [1] படுத்து [2] வீழ்த்தும்
மின்கரி தென்ன [3] மின்னு மெயிற்றினான் வெகுளி நோக்கிப்
பொன்கரி தென்னுங் கண்கள் [4] பொறியுக நீலன் புக்கான்
வன்கர முறுக்கி மார்பிற் குத்தினன் மத்தன் மாண்டான்.

(இ-ள்.) பெரியகையினால் தன்யானையைத்தானே உயிரொழியக் கொன்றுவீழ்த்தியமின்னலுங் கரியதென்னும்படி மின்னுகின்ற எயிற்றை யுடையனான போர்மத்தனது வெகுளியைப் பார்த்து, நீலன், பொன்னுங்கரிய தென்னுமாறு (தன்) கண்களினின்று தீப்பொறிவெளிச்சிந்தப்புகுந்து, வலிய கரத்தை முறுக்கி (அவனது) மார்பிலே குத்தினன்; (அதனால்), போர்மத்தன் மாண்டான்; (எ - று.)—படுத்துக்கொன்று-ஒருபொருட்பன்மொழி. வீழ்த்தும் எயிற்றினான் என்க. பி-ம்:—[1] தடிந்து, தடித்து. [2] வீழ்த்த. [3] நின்ற. [4] புகை. (1903)

228.—இனி, இடபவயமத்தர்கள் போர்புரிகையில் வயமத்தன், இறந்தானென்ற விஷயம் ஒன்பது கவிகளிற கூறப்படும்.

உன்மத்தன் வயிர மார்பி னுருமொத்த கரஞ் சென் [1] றுற்ற
வன்பத்தைக் கண்டும் மாண்ட மதமத்த மலையைப் [2] பார்த்தும்
சன்மத்தின் தன்மை யானுந் தருமத்தைத் தள்ளி வாழ்ந்த
கன்மத்தின் கடைக் கூட்டானும் வயமத்தன் [3] கடிதின் வந்தான்.

(இ - ள்.) மாண்ட மதங்கொண்ட மத்தமலையை [யானையை]ப் பார்த்தும், உன்மத்தனது வயிரம்போ லுறுதியான மார்பிலே உருமையொத்த கை சென்று பொருந்திய வலிமையைக்கண்டதனாலும், பிறவியின் தன்மையாலும் [உடன்பிறப்பாலும்], தருமத்தை நீக்கி வாழ்ந்துவந்த தீவினையினால்நேர்ந்துள்ள முடிவுகாலத்தாலும் [சாகுங்காலம் தனக்குக் குறுகியதாலும்], வயமத்தனென்பவன் விரைவில்போர்க்கு வந்தான்; (எ-று.)—உன்மத்தன் =யுத்தோன்மத்தன்: இதனைப் பெயராக்கொள்ளாமல், போர்பித்துகொண்ட அரக்கனென்பாருமுளர். மகோதரனை யுத்தோன்மத்த

னென்றும் கூறியதுபோல, மகாபாரிசுவனை மத்தனென்றும், மத்தாநீகனென்றும் முதனூல்கூறும்: அவனையே கம்பர் வயமத்தனென்று குறித்துள்ளாரென்று தோன்றுகின்றது. பி - ம்:—[1]ஊன்ற. [2]பார்த்துச், கண்டும். [3]கடைக்கூட்டானமலே, கடைக்கூட்டாலுமலே. [4]கடிது, கனன்று. (1904)

229 பொய்யினும் பெரிய மெய்யான் பொருப்பினைப் பழித்த தோளான், வெய்யனென் றுரைக்கச் சாலத்[1]திண்ணியான் வில்லின் செல்வன், பெய்கழ[2]லரக்கன சேனை யார்த்தெழப் பிறங்கு பல்பேய், ஐயிரு நூறு பூண்ட வாழியந் தேரின் மேலான்.

(இ - ள்.) (அந்தவயமத்தன்),—பொய்யைக்காட்டிலும் பெரிய உடல்படைத்தவன்: மலையைப்பழித்த தோளை யுடையவன்: வெய்யவனென்று உரைக்குமாறு மிகவும் திண்மையையுடையவன்; வில்வித்தையைச் செல்வமாகக் கொண்டவன்: (அவன்),—பூண்ட வீரக்கழலையுடைய இராவணன் சேனை (மகிழ்ச்சியினால்)ஆரவாரித்தெழ, விளங்குகின்ற பல்லைக்கொண்ட பேய் ஆயிரம் பூண்ட சக்கரத்தைக்கொண்ட அழகியதேரின்மீது ஏறியுள்ளான்; (எ - று.) —அவ்வரக்கனிடம் எவ்வளவு பொய் யுள்ளதோ அதனினும்மிக்கது அவனுடலென்பது, 'பொய்யினும் பெரிய மெய்யான்' என்பதன் பொருள். பி ம்:—[1]தண்ணியான். [2]அரக்கர் தானை. (1905)

230. ஆர்க்கின்ற னுலகை யெல்லா மதிர்க்கின்ற [1]னுருமு மஞ்சப்
பார்க்கின்றான் பொன்றி னுரைப் பழிக்கின்றான் கழி மாரி
தூர்க்கின்றான் குரங்குச் சேனை துரக்கின்றான் துணியை நோக்கி
ஏற்கினா ரில்லை யென்னு [2]விடபன் வந் தவனோ டேற்றான்.

(இ-ள்.) ஆரவாரஞ்செய்பவனும், (அதனால்) உலகத்தையெல்லாம் அதிரச்செய்பவனும், இடியும் அஞ்சும்படி (கொடுமையாகப்) பார்க்கின்றவனும், இறந்தவரை யெல்லாம் பழிக்கின்றவனும். அம்புமாரியை(ப் போர்க்களம்) தூருமாறு பொழிகின்றவனும், குரங்குச்சேனையை யோட்டுகின்றவனுமான அந்த வயமத்தனது துணிவினைப் பார்த்து, (இவனை) எதிர்ப்பவரில்லையேயென்று இடபனென்ற வானரவீரன் வந்து அவனோடு எதிர்த்தான்;(எ - று.) —பி ம்:—[1]அசனியென்னப். [2]இடவன். (1906)

231. சென்றவன் தன்னை நோக்கிச் சிரித்துநீ சிறையை யுன்னை, வென்றவ [1]மும்மை யெல்லாம் விளிப்பனோ விரிஞ்சன் [2]தானே, என்றவ னெதிர்ந்த போது மிராவணன் மகனை யின்று, கொன்றவன் தன்னைக் [3]கொன்றே குரங்கின்மேற் [4]கொதிப்பனென்றான்.

(இ - ள்.) சென்றுசேர்ந்தவனான இடபனைப்பார்த்து (அந்தவயமத்தன், பரிகாசமாகச் சிரித்து, 'நீ சிறியவன்: உங்களையெல்லாம் வெல்வதால் (பயனில்லை:) வீணேயாம்: உம்மையெல்லாம் (போர்க்கு) அழைப்பேனோ? விரிஞ்சன் [பிரமதேவன்] தானே என்று சொல்லுமாறுள்ள அநுமன் எதிர்த்தபோதும், இராவண

குமாரனான அதிகாயனை இன்று கொன்றவனான இலட்சுமணனைக் கொன்றபின்பே அக்குரங்கின்மீது கோபங்கொள்வேன்' என்று கூறினான்; (எ - று.)—வென்று அவம் - வெல்லுதல் வீண் என்க. அநுமான் பிரமபட்டத்தைப் பெறப்போகின்றவனாதலால், அவனை, 'விரிஞ்சனன்றோனே யென்றவன்' என்றான். பி-ம்:—[1]என்று போரின்விளிகிலன், என்றுநின்மேல் விளிகிலன், உம்மை...விளிவனே. [2]என்பான். [3]கொன்று. [4]கொதிப்பது. (1907)

232. வாய்[1]கொண்டு [2]சொற்றற் கேற்ற வலி[1]கொண்டு பலியுண் வாழ்க்கைப், பேய்[1]கொண்டு வெல்ல வந்த பித்தனே மிடுக்கைப் [3]பேணி, நோய்[4]கொண்டு மருந்தைச் செய்யா [5]வொருவநின் னோன்மை [6]யெல்லாம், ஓய்கின்றாய் காண்டி யென்னா வுரைத்தன னிடப னோல்கான்.

(இ - ள்.) 'வாய்கொண்டு சொல்லுதற்குஏற்ற வலிமையைக் கொண்டும் [உண்மையான வலிமையின்றி வாயாடித்தனமாகச் சொல்லுதற்கு உரிய வலிமையேபெற்றும்] பலியையுண்ணும் வாழ்க்கையையுடைய பேயைக்கொண்டும் வெல்லவந்துள்ள பித்தனே! வலிமையைப் பாராட்டியவண்ணம் நோயைக்கொண்டிருந்தே மருந்து செய்யமாட்டாத ஒருவனே! உன் வலிமையெல்லாம் ஓயப்போகின்றாய்: (அதனைக்) காண்பாய்' என்று பின்வாங்காதவனாய் இடபனென்ற (வானர) வீரன் கூறினான்; (எ-று.)

வாயாடித்தனத்தாலும் பேய்ப்பரிவாரங்களைக் கொண்டும் வெல்லலாமென்று கருதுகின்றது பைத்தியக்காரத்தனமென்பான் 'பித்தனே' என்றான். 'நோய்கொண்டுமருந்து செய்யாவொருவ' என்றது-உன்னை வெல்லவே நாங்கள் சித்தமாக இருந்தும்எங்களை வெல்லும் வழியை நாடாது இருப்பவனே! என்றபடி. இனி, சீதையைவிட்டிடுதலே இப்போரை யொழிக்கவழி யென்று அறியாதவனே! எனினுமாம். பி - ம்:—[1]கொண்டும். [2]சொற்றற்கொத்த, சொற்றகொற்ற. [3]பேணின். [4]கண்டு. [5]ஒருவனின், ஒருவநீ. [6]நோனாய். (1908)

233. [1]ஓடுதி யென்ன [2]வோடா துரைத்தியே லுன்னோ [3]டின்னே
[4]ஆடுவன் விளையாட் டென்னா வயிலெயிற் றரக்கனம்பொன்
கோடுறு வயிரப் போர்விற் காலொடு புருவங் [5]கோட்டி
ஈடுற விடபன் மார்பத் தீரைந்து பகழி யெய்தான்.

(இ - ள்.) கூரிய பற்களையுடைய வயமத்தனென்பவன், '(நீ) ஓடிவிடுவாயென்று (நான்) நினைக்கையில், ஓடாமல் (மாறு) சொல்லுகின்றாயானால், உன்னோடு இன்றைக்கு விளையாட்டுப் புரிவேன்' என்றுசொல்லி, அழகிய பொன் மலையான மேருவுக்குச் சமமான உறுதியுள்ள போர்வில்லின் முனைகளோடு (தன்) புருவத்தையும் வளைத்து, இடபனுடையமார்பிலே பதியுமாறு பத்து அம்புகளை விடுத்தான்; (எ - று.)

விற்காலொடு புருவங்கோட்டி என்றது - உடனவிற்சியணி: இங்கு விற்காலுக்கும் புருவத்துக்கும் கோடுதல் கூறியது, படிப்போரின் உள்ளத்து மகிழ்ச்சி விளைத்தல் காண்க. நான் என்முழு வலிமையோடு உன்னிடம் போர்புரிய வேண்டியதில்லையென்ற கருத்தினால், இடபனிடத்து 'விளையாட்டாடுவன்' என்கிறான். கோடு - சிகரம்; மலைக்கு, ஆகுபெயர். அப்பொற்கோடு - மேரு. உறு - உவமவுருபு. இச்செய்யுள் சிலபிரதியிலில்லை. பி-ம்:—[1]ஓடுவாய். [2]ஓடாவுரைத்தியே. [3]என்னே. [4]ஆடுவான். [5]காட்டி. (1909)

234. அசும்புடைக் குருதி பாயு மாகத்தான் [1]வேகத் தாலத், [2]தசும்புடைக் [3]கொடுந்தேர் தன்னைத் தடக்கையா லெடுத்து விசப், பசுங்[4]கழற் [5]கண்ண பேயும் பறந்தன பரவை [6]நோக்கி, விசும்பிடைச் [7]செல்லுங் காரின் தாரைபோல் நான்றமெய்யான்.

(இ - ள்.) வெள்ளமாகவுள்ள இரத்தம் பாய்கின்ற உடம்பையுடையவனாய், (இடபன்) வேகத்தோடு கலசத்தைக்கொண்ட அந்தக்கொடியதேரைப் பெரியகையாலெடுத்து எறிய, (அத்தேடனே) பசியகழற்சிக்காய்போன்ற கண்ணையுடைய பேயும் கடலை நோக்கிப் பறந்தன; (அப்போது அத்தேரிலிருந்த வயமத்தன்), ஆகாயத்திற் செல்லுகின்ற மேகத்தினொழுங்குபோல் தொங்குகின்ற உடம்பையுடையவனானான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]வேகத்தாய். [2]தசும்பிடைக். [3]தடந். [4]கனற். [5]கண்ணின். [6]பாய, பாய்ந்து, போக்கி. [7]சேரும். (1910)

235. தேரொடுங் கடலின் வீழ்ந்து சிலையுந்தன் தலையு [1]மெல்லாம்
நீரிடை யழுந்திப் பின்னு [2]நெருப்பொடு [3]நிமிர வந்தான்
பாரிடைக் குதியா முன்ன மிடபனும் பதக நீபோய்
ஆரிடைப் புகுதி யென்னு வந்தரத் தார்த்து [4]வந்தான்.

(இ - ள்.) தேருடனே கடலிலேவிழுந்து வில்லும் தன்தலையும் எல்லாம் நீரிலேயழுந்திப் பின்னும் கோபத்தோடும் (கடலின் நீரினின்று) மேலெழுந்து வந்தவனை வயமத்தன் பூமியிலே குதிப்பதற்கு முன்னம், இடபனும் 'பாதகா! நீபோய் எங்கே புகுந்து கொள்ளப்போகிறாய்?' என்று போர்க்களத்திலே ஆரவாரஞ் செய்துகொண்டு வந்தான்; (எ - று.)—அந்தரம் = இடம்: இங்கே, போர்க்களம்: ஆகாயமுமாம். பி - ம்:—[1]சோரி. [2]நின்றவன், நின்றவா, நெருப்பினும். [3]நிமிர்ந்துநீண்டான். [4]சென்றான். (1911)

236. அல்லினைத் தழுவி நின்ற பகலென வரக்கன் தன்னைக்
கல்லினும் வலிய தோளாற் கட்டியிட் டிறுக்குங் காலைப்
[1]பல்லுடைப் பில[2]வா யூடும் பசும்பெருங் குருதி பாய
[3]வில்லுடை மேக மென்ன விழுந்தன னுயிர்விண் செல்ல.

(இ - ள்.) இரவினைத் தழுவிநின்ற பகலைப்போல (இடபன்) அரக்கனைக் கல்லைக்காட்டிலும் வலிய தோளினால் கட்டியிட்டு நெருக்குகிறவளவில், (அந்த வயமத்தன்),—பல்லைக்கொண்ட பிலம்போன்ற வாயின் வழியாகப் பச்சை யிரத்தம் மிகுதியாகப்

பாய, (தன்) உயிர் விண்ணிற்செல்ல, வில்லைப் பூண்ட மேகம் போல(ப் பாரில்) விழுந்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]பல்லிடைப். [2]வாயோடு, வாயோடும். [3]வில்லிடை. (1912)

237.—இதுமுதற் பத்துக்கவிகள்-சுக்கிரீவனும் கும்பனும் பொருதலைக் கூறும்.

[1]குரங்கினுக் கரசும் வென்றிக் கும்பனுங் குறித்த வெம்போர்
அரங்கினுக் கழகு [2]செய்ய வாயிரஞ் சாரி [3]போந்தார்
மரங்[4]கொண்டுந் தண்டு கொண்டு மலையென மலையா நின்றார்
[5]சிரங்களுங் கரமு மெல்லாங் [6]குலைந்தனர் கண்ட தேவர்.

(இ - ள்.) குரங்குகட்குத் தலைவனான சுக்கிரீவனும் வெற்றி பொருந்திய கும்பனென்பவனும் (அப்போது) செய்த கொடிய போரைக்கொண்ட களத்திற்கு அழகுதோன்ற ஆயிரம்முறை வலசாரி இடசாரியாகச் சுற்றிச் சுற்றிவருபவராகி மரத்தைக் கொண்டும் தண்டாயுதத்தைக் கொண்டும் மலைபோல(ப் பெருந் தோற்றத்துடன்) பொரலானார்: (அதனைக்) கண்டதேவர்கள், சிரமும் கரமும் எல்லாம் நடுக்கங்கொண்டனர்; (எ - று.)—பி-ம்:— [1]குரங்கினக்கிறையும், குரங்கினுக்கிறையும். [2]செய்யும். [3]போர்த் தார். [4]கொடுங். [5]கரங்களுந்தலையும். [6]குலைத்தனர். (1913)

வேறு.

238\. கிடைத்தா ருடலிற் [1]கிழிசோ ரியைவாரித்
துடைத்தார் விழியிற் [2]றழன்மாரி சொரிந்தார்
உடைத்தாெடு பைங்கழ லார்ப்ப வுலாவிப்
புடைத்தார் பொருகின் றனர் கோளரி போல்வார்.

(இ - ள்.) போர்புரிகின்றவராகிய வலிய சிங்கத்தையொத்த சுக்கிரீவ கும்பர் என்னும் இருவரும்,—(ஒருவரையொருவர்) கிட்டியவராய் உடலிற்கிழிந்து பெருகுகின்ற இரத்தத்தை வாரித் துடைத்தார்: கண்களினின்று நெருப்புமழையைப் பொழிந்தார்; (தாம்) பூண்டுள்ள பொன்னரிமாலையுடனே பசும்பொன்னாற் செய்த வீரக்கழல் ஆரவாரிக்க, உலாவி (ஒருவரை யொருவர்) புடைத்தார்கள்; (எ-று) இச்செய்யுள் சில பிரதியில் "தண்டங் கையின்" என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. பி - ம்:— [1]கெழு. [2]கனல். (1914)

239\. தண்டங்கையின் [1]வீசிய தக்க வரக்கன்
அண்டங்கள் [2]வெடிப்பன வென்ன வடித்தான்
கண்டங்கது மாமர மேகொடு காததான்
விண்டங்கது தீர்ந்தது மன்னன் வெகுண்டான்.

(இ - ள்.) தண்டத்தைக் கையிலெடுத்துச் சுற்றிய (போர்த்) தகுதியுள்ள கும்பன் அண்டங்கள் வெடிப்பன என்னுமாறு

[பேரொலியுண்டாக] அடிக்கான்; அப்போது அதுகண்டு பெரிய மரத்தைக்கொண்டு (சுக்கிரீவன் தண்டத்தின் வீச்சு தன்மீது படாதபடி) தடுப்பவனானான்; அப்போது அதுவும் முறிந்து ஒழிந்திட்டது; (அதனால் அந்த) சுக்கிரீவமன்னன் கோபங்கொண்டான்; (எ - று.)—பி-ம:—[1]வீசியதாக. [2]வெடித்தன. (1915)

240. பொன்றப் பொருவேனினி யென்று பொருதான்
ஒன்றப் புகுகின்றதொர் கால முணர்ந்தான்
நின்றப் பெரியோ னினையாதமு னீலன்
குன்றொப்பதொர் தண்டு கொணர்ந்து கொடுத்தான்.

(இ-ள்.) '(நீ) இறக்குமாறு இனிப் பொருவேன்' என்றுகூறி (மனப்) பொருதவனான சுக்கிரீவன் மூண்டுபொரப்போகின்ற தொரு காலத்தை யுணர்ந்தவனாய்நின்று, அந்தப் பெருமையுள்ள சுக்கிரீவன் நினையாததற்கு முன்னம், நீலனென்பவன், மலையை யொப்பதாகிய ஒருதண்டாயுதத்தை (அந்தச் சுக்கிரீவனுக்கு)க் கொணர்ந்து கொடுத்தான்; (எ-று.)—அரக்கனைக் கொல்ல நினைந்து கையிற் படையில்லாமையாற் சுக்கிரீவன் சிந்திக்கையில், நீலன் தண்டு கொண்டு கொடுத்தானென்க. (1916)

241. அத்தண்டு கொடுத்தது கைக்கொ டடைந்தான்
ஒத்தண்டமு மண்ணு நடுங்க வுரைத்தான்
[1]பித்தன்தட மார்பொடு தோள்க ளுளைந்தான்
சித்தங்கள் நடுங்கி யரக்கர் திகைத்தார்.

(இ-ள்) (நீலன்) கொடுத்ததாகிய அந்தத் தண்டாயுதத்தைக் கைக்கொண்டு (பொருதற்குப்) பொருந்தியவனான சுக்கிரீவன்,— மண்ணும் விண்ணும் ஒத்து நடுங்கக் கோபித்து, (போர்ப்)பித்துக் கொண்டவனான கும்பனுடைய பரந்த மார்புடனே தோள்களைப் பிளந்திட்டான்: அரக்கர்கள் மனம்நடுங்கித் திகைத்தனர்;(எ-று) பி-ம்:—[1]பித்தன்றன். (1917)

242. அடியுண்ட வரக்க னருங்[1]கனன் [2]மின்ன
இடியுண்டதொர் மால்வரை யென்ன [3]விழுந்தான்
முடியும்மிவ னென்பதொர் [4]முன்னம் [5]வெகுண்டான்
ஒடியுபமுன தோளென மோதி [6]யுடன்றான்.

(இ-ள்.) அடிபட்ட அரக்கன் பெருங்கனல் மின்னும்படி இடியுண்டதான ஒரு பெருமலையென்னுமாறு விழுந்து, இவன் முடிவானென்று கருதுவதற்குச் சிறிது முன்னமே, வெகுண்டவனாய, உன் தோள் ஒடியுமென்று (சுக்கிரீவனை நோக்கிச்) சொல்லி மோதி(ப் பின்னுஞ்) சினம் காட்டினான்; (எ-று)—பி-ம்:—[1]கலன். [2]வீழ, மின்ன. [3]இருந்தான். [4]முன்னின். [5]முனிந்தான். [6]உயர்ந்தான, உணர்ந்தான். (1918)

213 தோளிற் [1]புடை யுண்டயர் சூரியன் மைந்தன்
தாளி னடுமாறல் தவிர்ந்து [2]தகைந்தான்
[3]வாளிக் கொடு வலவிசை யா[5]லெதிர் மண்டி
ஆளிக் [6]தொழிலன்னவன் மார்பி னலைந்தான்.

(இ-ள்.) தோளிலே யடியுண்டு வருந்துகின்ற சூரியகுமாரனை சுக்கிரீவன், (தன் போர்) முயற்சியில் தடுமாறுதலொழிந்து, அம்பு போன்ற மிக அதிகமான வேகத்தோடு (அரக்கனுடைய) எதிரே நெருங்கி, தகைந்து, சிங்கம்போன்ற வீரச்செயலையுடைய அவ்வரக்கனுடைய மார்பிலே மோதினான்; (எ - று)—பி-ம்:—[1]புடை கொண்டு. படையுண்டு. [2]தகைத்தான். [3]வாளிப்படு. [4]வால். [5]அவன். [6]திறலானவன், தொழிலானவன். (1919)

244. அடிய யிர கோடியின் மேலு மடித்தார்
[1]முடிவாரவ ரியாரென வானவர் மொய்த்தார்
இடியோ [2]டிடி கிட்டிய தென்ன விரண்டும்
பொடியாயின தண்டு பொருந்தினர் புக்கார்.

(இ-ள்) ஆயிரகோடிக்குமேலும் (அதிகமாக) அடிகளை(த் தண்டாயுதத்தால்) அடித்துக்கொண்டார்: (அப்போது 'வெற்றியை) முடிவாகப் பெறுவர் யார்?' என்று அறிய வானவர் நெருங்கினார்கள்: இடியோடு இடி கிட்டிய தென்னுமாறு இரண்டு தண்டாயுதமும் (ஒன்றோடொன்று தாக்கிப்) பொடியாயின; (அவ்விருவரும்) பொருந்தி(மல்லயுத்தம் பொரத்) தொடங்கினார்;(எ-று.)—பி-ம்:—[1]முடிவாரவர், முடிவானவன், முடிவாரினி, முடியாரினி. [2]இடியேறெனவின்ன. (1920)

245. மத்தச்சின [1]மால்களி றென்ன மலைந்தார்
பத்துத்திசை யுஞ்செவி டெய்தின பல்கால்
தத்தித் தழுவித்திரள் தோள்கொடு தள்ளிக்
[2]குத்தித்தனிக் குத்தென மார்பு [3]கொடுத்தார்.

(இ-ள்.) (சுக்கிரீவன் கும்பன் என்ற இருவரும்) மதம் பிடித்த சினமும் மதமயக்கமுமுள்ள ஆண்யானைகள்போலப் பொரத் தொடங்கினா: பத்துத்திக்குக்களும் செவிடாயின: பலமுறை பாய்ந்து தழுவியும், திரண்ட தோளைக்கொண்டு (ஒருவரையொருவர்) தள்ளியும், (ஒருத்தர் தாம்) குத்தித்தனிக்குத்து(க் குத்துவாய்) என்று மார்பு கொடுத்தும் (மல்லயுத்தப்) புரிந்தனர்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]மா. [2]குத்தத. [3]கொடுத்தான். (1921)

246. நிலையிற்கூட ரோன்மகன் [1]வன்கை நெருங்கக்
[2]கலையிற்படு கம்மியர் கூட மலைப்ப
[3]உலையிற்ப [4]டிரும்பென [5]வன்மை [6]யொடுங்க
மலையிற்பிள [7]வுற்றது தீயவன் மார்பம்.

(இ - ள்.) (பொருகின்ற) நிலையிலே சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவனுடைய வலிய கை (முஷ்டியாக) நெருங்கியதனால், தொழிலிற் பயின்ற கம்மியரின் சம்மட்டி மோதுவதனால் உலைக்களத்திற் பொருந்திய இரும்புபோல வலிமையொடுங்க, தீயவனான அந்தக் கும்பனது மலைபோன்ற மார்பு பிளவுபட்டது; (எ-று.)—பி-ம்:— [1]அங்கை. [2]வலையிற். [3]உலையிட்ட. [4]இரும்பன. [5]வண்மை. [6]ஒடுங்கி. [7]உற்றன. (1922)

247.—சுக்கிரீவனாற் கும்பன் மாளுதல்.

செய்வாயிக லென் [1]றவ னின்று சிரித்தான்
ஐவா யரவம் முழைபுக்கென வையன்
கைவாய்வழி சென்றவ னாருயிர் கக்கப்
பைவாயநெடு நாவை முனிந்து பறித்தான்.

(இ-ள்.) (அப்போதைப்) அவ்வரக்கன் 'இகல் செய்வாய்' என்று சிரித்து நின்றான்; (அவ்வேளையில்) ஐவாய்ப்பாம்பு குகையிற் புகுந்தாற்போல, சுக்கிரீவன் (தன்) கையை (அரக்கன்) வாயினுள்ளே செலுத்தி அவன் ஆருயிரைக் கக்குமாறு பைபோன்ற (அவனது) நெடுநாவை முனிந்து பறித்திட்டான்; (எ-று.)—சென்று-காரணப் பொருட்டில் வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம். சென்று-செலுத்தி: பிறவினைப்பொருளில் வந்த தன்வினையெனினுமாம். பி-ம்:—[1]இவனென்று. (1923)

248.—இரண்டுகவிகள்-அங்கதன் நிகும்பனுடனே பொருதல்.

அக்காலை நிகும்ப [1]னனற்சொரி கண்ணன்
புக்கானினி யெங்கட [2]போகுவ தென்னா
மிக்கானொடு மங்கத னுற்று வெகுண்டான்
எக்காலமு மில்லதொர் பூசல் [3]விளைத்தார்.

(இ - ள்.) அப்போது நிகும்பனென்பவன் நெருப்பைச் சொரிகின்ற கண்களையுடையவனாய்ப் புகுந்து 'இனி எங்கடா போகுவது?' என்று சொல்லிக்கொண்டு நெருங்கினான்: அவனைத் தப்ப அங்கதன் போய்ச் சினந்தான்: (இருவரும்) எக்காலமும் நிகழாத போரை நிகழ்த்தினார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]அனற்சொரி. [2]போகுதியென்ன. [3]இழைத்தார். (1924)

249. சூலப் [1]படை யானிடை வந்து தொடர்ந்தான்
ஆலத்தினும் வெய்யவ னங்கத னங்கோர்
[2]தாலப்படை [3]கைக்கொடு சென்று [4]தடுத்தான்
நீலக்கிரி [5]மேனிமிர் பொற்கிரி நேர்வான

(இ - ள்.) சூலப்படையையுடையவனான நிகும்பனிடத்தே, நஞ்சினும் கொடுமைமிக்கவனான அங்கதன், வந்து தொடர்ந்து,

அங்கே ஒருபனைமரமாகிற படையைக் கையிற்கொண்டு சென்று தடுத்தவனாய், நீலகிரிமேல் நிமிர்ந்துசெல்கிற பொற்கிரிபோல் பவனானான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]படைமின்னிட, படையின்னிடை. [2]கோலப்பனை, சாலப்பனை, தாலப்பனை. [3]கையொடு. [4]குதித்தான். [5]மேலிகல், மேனிகர், போனிகர். (1925)

250.—இருகவிகள்-நிகும்பன் சூலப்படைவிடுவதை அநுமான் தடுத்து, அவனை அறைந்து கொன்று போடுதல்.

[1]எறிவானுயர் சூல மெடுத்தலு மிஃனே
முறிவா[2]னிக லங்கத னென்பதன [3]முன்னே
அறிவானடல் மாருதி யற்ற முணர்ந்தான்
பொறி[4]வானுறு தீயென வந்து புகுந்தான்.

(இ - ள்.) எறியும்பொருட்டுச் சிறந்த சூலப்படையை (நிகும்பன்) எடுத்தலும்,—வலிமை பொருந்திய அங்கதன் இன்றே முறிந்திடுவானென்பதற்கு முன்னே, வலிமைபொருந்திய அநுமான் (அதனை) அறிபவனாய்ச் சமயமறிந்து பொறியை மிகுதியாகச் சிந்துகின்ற தீப்போல வந்துபுகுந்தான்; (எ - று.)—அங்கதன் இகல முறிவானென்று இயைப்பினுமாம். பி-ம்:—[1]எறிவானிகல், எறிவானிவர், எறிபாலுயர். [2]இவன். [3]முன்னர், முன்னம். [4]வானுறு. (1926)

251. தடையேதுமில் சூல [1]முனிந்து சலத்தால்
விடையேநிக ரங்கதன் மேல்விடு வானை
இடையேதடை கொண்டுதன் ஏடவி[2]ழுங்கைப்
புடையேகொடு [3]கொன்றடன் மாருதி போனான்.

(இ-ள்.) (உயிரைக் கொள்வதில்) தடையேதுமில்லாத சூலப்படையைச்சினந்து விடையையொத்த அங்கதன்மீது கொடுமையோடு விடுதற்கு முயல்பவனை நிகும்பனை, நடுவே (சென்று) தடுத்துத் தன்னுடைய இதழ் அவிழப்பெற்றதாற்போல் தோன்றும் அழகிய கையினாற் புடைத்தலைசெய்து கொன்று, வலிமைபொருந்திய மாருதி சென்றிட்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]துணிந்த. [2]செங்கைப். [3]கொன்றனன், (1927)

252.—அரக்கர் பின்னிட, வானரர் மரங்களைச் சுழற்றி வீசி அரக்கர்சேனையைக் குறைத்தல்.

நின்றார்கள் [1]தடுப்பவ ரின்மை [2]நெளிந்தார்
பின்றாதவர் பின்றி யிரிந்து [3]பிரிந்தார்
வன்றாண்மரம் வீசிய வானர வீரர்
கொன்றார் [4]மிகுதானை யரக்கர் [5]குறைந்தார்.

(இ - ள்.) (இதுவரைப்) பின்னிடாது நின்ற அரக்கவீரரும் (வானரசேனையைத்) தடுப்பவரில்லாமையால் தத்தளித்து, பின்

னிட்டு நிலைகெட்டுப்போயினர்; அந்த வானரவீரர் வலியதாளைக் கொண்ட மரத்தை வீசிக்கொன்றார்: மிக்க சேனையையுடைய அரக்கர் (உயிர்) குறையப்பெற்றனர்; (எ-று.)—வீசி அவ்வானர வீரர் என்க: இனி, வீசிய என எடுப்பினுமாம். குறைந்தார் - பலரும் மாண்டதனால் தொகையிற் குறைந்தாரெனினுமாம். பி - ம்:—[1]எதிர்ப்பவர். [2]நினைந்தார். [3]பெயர்ந்தார். [4]நிமிர். [5]குலைந்தார். (1928)

253.-எட்டுக்கவிகள்-அரக்கரின் நிலைமையைத் தெரிவிக்கும்.

ஓடி புகு வாயி [1]னெருக்கி னுலைந்தார்
கோடிககதி [2]கத்தினு மேலுளர் [3]குத்தால்
பீடிப்புறு புண்ணுட லோடு பெயர்ந்தார்
பாடித்தலை யுற்றவ ரெண்ணிலர் பட்டார்.

(இ-ள்.) ஓடிப்புகுகின்ற (நகரின்) வாயிலினிலே நெருக்கத்தினால் அழிந்தவர் கோடிக்கும் மிகவும் மேலாகவுள்ளார்; குத்தாற் பீடிக்கப்படுகிற புண்ணுடலுடனே அப்பாற்போய்ப் படைவீட்டிலே யுற்றவராகி இறந்தவர் எண்ணில்லாதவர்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]நெருக்கியுலைந்தார். [2]கணிதத்தினும். [3]குத்திற். (1929)

254. தண்ணீர் [1]தருகென்றனர் [2]தாவுற வோடி
உண்ணீரற வாவி [3]யுலர்ந்தன ருக்கார்
கண்ணீரொடு மாவி [4]கலுழ்ந்தனர் [5]காலால்
மண்ணீரமுறக் [6]கடி தூர்புக வந்தர்.

(இ-ள்.) 'தண்ணீர் தருக' என்று வேண்டியவர் தாவுதலுற ஓடி நாவினுள்ளும் நீர்வற்ற வரண்டு உயிர் ஒழிந்தார்; கண்ணீர்ப் பெருக்குடனே உயிருக்கு வருந்தியவராய், (சிலர் சென்று) காலின் வழியாகப் பெருகுகின்ற (அக்கண்ணீரின்) ஈரம் மண்ணிற் பொருந்த விரைவாக ஊர்புகவந்தனர்; (எ-று)—உள் நீர் அற என்று பிரிக்க. பி - ம்:—[1]தருகென்றன. [2]தாவற. [3]உலந்தனர். [4]இழந்தனர். [5]காலின். [6]தமதூர் (1930)

255. விண்மேல்நெடி தோடின ராருயிர் விட்டார்
மண்மேல்நெடு மால்வரை யென்ன [1]மறிந்தார்
எண்மேலும [2]நிமிர்ந்துள ரீருள்த யங்கப்
புண்மேலுடை மேனியி னூர்திசை போனர்.

(இ - ள்) விண்ணின்மீது நெடுந்தூரம் ஓடி அரிய உயிரை விட்டவராய்ப் பூமியின்மீது நெடிய பெரியமலை (கிடக்கின்றன) என்னும்படி மடங்கிக் கிடந்தவரும், ஈரல் வெளிக்தெரியப் புண்ணைமிக்குடைய மேனியராகித் திசையிலோடிச் சென்றாரும் எண்ணுக்கு அடங்காமல் மிக்குள்ளார்; (எ - று.)

'எண்மேலுநிமிர்ந்துளர்' என்றதொடர், 'மறிந்தார்' 'போனார்' என்ற இரண்டோடும் இயையும்: மத்திமதீபம். ஈருள் - ஈரல். பி - ம்:—[1] மடிந்தார். [2] நிமிர்ந்தனரீரறயங்கும், நிமிர்ந்ததமீர றயங்கி, நிமிர்ந்தனசீருடனெங்கும். (1931)

256. அறியும்மவர் தங்களை [1] ஐயவி வம்பைப்
பறியுமெென வந்து பறித்தலு மாவி
பிறியுமவ ரெண்ணிலர் [2] தம்மனை பெற்றார்
குறியும் [3] மறி கின்றிலர் சிந்தை குறைந்தார்.

(இ - ள்.) (தமக்கு) அறிமுகமாயிருப்பவரை நோக்கி, 'ஐய! இந்த அம்பைப் பறித்திடும்' என்றுசொல்ல, (அவர்) வந்து பறித்தவுடனே (தம்) ஆவிநீங்கியவர், எண்ணில்லாதவராவர்; தம்மனையையடைந்தவர், (வீட்டாரால்) அடையாளமும் அறியப்பெறாதவராய் மனம் ஒடுங்கினாரும், (எண்ணிலா); (எ - று)—எண்ணிலர்-மத்திம தீபம். குறியும் அறியப்பெறாமைக்குக் காரணம், அம்புகள் பொத்தினமை. பி-ம்:—[1] ஏயவர். [2] தம்முனை. [3] பறிகின்றிலர், அறிகின்றில.

257. பரி [1] பட்டு விழச் சிலர் நின்று பதைத்தார்
கரிபட்டு [2] ழுளச்சிலர் [3] கால்கொடு சென்றார்
நெரிபட் [4] டழி தேரிடையே [5] சிலர் நின்றார்
எரிபட்ட [6] மலைக் கணிருந்தவ [7] ரென்ன.

(இ-ள்.) குதிரை இறந்துவீழ, சிலர் (ஒன்றுந்தோன்றாது) நின்று பதைத்தார்கள்; (தம்முடைய) யானை அடிபட்டுஉழுண்டுவிட, சிலர்காலினாற் சென்றார்கள்; எரிபட்டுப் போன மலையின்மேலிருந்தவரென்னும்படி நெரிபட்டு அழிந்த தேரினின்றுந் தில்தானே சிலர் நின்றார்கள்; (எ - று) - பி - ம்:—[1] விட்டு. [2] விழ. [3] காலொடு. [4] இழிதேருடையார். [5] பலர். [6] மனைக்கண், மனைக்குள். [7] ஏய்த்தார், ஒத்தார். (1933)

258. [1] மண்ணின்றலை வானரர் [2] மேனியர் வந்தார்
புண்ணின்ற வுடற்பொறை யோர் [3] சிலர் புக்கார்
கண்ணின்ற குரங்கு கலந்தன வென்றே
உண்ணின்ற வரக்கர் மலைக்க [4] வுலந்தார்.

(இ - ள்.) புண்பட்ட உடற்சுமையையுடையோரான சில அரக்கர்,—பூமியின்மேல வானரமேனியராய்வந்து புகுந்தாராக, 'குரங்குகள் கண்ணெதிரே நின்றனவாய் (நம்மிடத்திற்) சேர்ந்தனவே' என்று உள்ளேயிருந்த அரக்கர் பொர, உயிரொழிந்தார்; (எ-று.)

தம்மை வானரர் பார்க்காதிருக்கவேணுமென்ற கருத்தினால் அரக்கர் வானரவுருவைக் கொண்டனராக, அன்னார்வானரமென்றே கருதப்பட்டு அரக்கராலேயே யுயிர்மாய்ந்தன ரென்க. உயிர்மாய்க்கப்பெறாதிருக்க வானரவுருக்கொண்டும் மாய்வு நிகழ்ந்ததாகக்கூறியது தகுதியின்மையணி. பி-ம்:—[1] மண்ணின்றன. [2] மேனியின். [3] உறை. [4] உலைந்தார். (1934)

வேறு.

259. இருகணுந் திறந்து நோக்கி [1]யயலிருந் திரங்கு கின்ற
உருகுதகங் காதலோரை யுண்ணு நீ ருதவு மெனாநர்
வருவதன் முன்னம் மாண்டார் [2]சிலாசிலர் வந்து [3]தண்ணீர்
[4]பருகுவா ரிடையே பட்டார் [2]சிலர்சிலர் பருகிப் பட்டார்.

(இ-ள்.) (தாம்) இருகண்ணையுந் திறந்துபார்த்து, அயலிலிருந்து (தம் நிலைக்கு) இரங்குகின்றவரும் மனமுருகுந்தன்மையருமான (தம்) காதற்கு இடமானவரை 'உண்ணும் நீர் தாருங்கள்' என்று வேண்டினவராய், (அவர்கள் உண்ணுநீரைக்கொண்டு) வருவதன் முன்னே சிலர் மாண்டார்; வந்த தண்ணீரைப் பருகத் தொடங்கியவராய் நடுவே யிறந்திட்டார் சிலர்; சிற்சிலர் பருகி மாய்ந்தார்; (எ-று.)—காதலர் - மக்களென்னலாம். நான்காமடியில் 'சிலர் சிலர்' என்ற அடுக்கு - மிகச்சிலர் என்று பொருள்படுமெனக்கொண்டு, தண்ணீர் வருவதன் முன்மாய்ந்தவரினும், பருகியவராய் இடையே பட்டாரினும், பருகிப்பட்டார் மிகச்சிலரென்று உரைப்பர். பி-ம்:—[1] இல். [2]சிலசிலர். [3]நனீர், தெண்ணீர். [4]பருகுவான், பருகுவ. (1935)

260. மக்களைச் சுமந்து செல்லுந் [1]தாதையர் வழியி லாவி
உக்கன ரென்ன வீசித் தம்மைக்கொண் டோடிப் போனார்
[2]கக்கினர் குருதி [3]வாயாற் கண்மணி [4]சிதறக் காலால்
திக்கொடு நெறியுங் காணார் திரிந்து[5]சென் றுயிருந் [6]தீர்ந்தார்.

(இ-ள்.) (போரிற் புண்பட்ட தம்) மக்களைச் சுமந்துசெல்கின்ற தாதையர், வழியிலே (அம்மக்கள்) ஆவியொழிந்தவராக (அவ்வுடலை எறிந்திட்டுத் தம்மைக்கொண்டு ஓடிப்போய், (துயர் மிகுதியால்) குருதியை வாயாற்கக்கிக் கண்மணி தெறித்துவீழ்தலால் திக்கும்வழியும் தெரியாதவராய், காலினால்(தடவியவண்ணம்) வழிமாறிப்போய்த் தம்முயிரும் தீர்ந்தார்கள்; (எ-று)—பி-ம்:—[1]தாயரும். [2]கக்கின. [3]வாயார். [4]சிதறி. [5]வந்து. [6]தீர்வார். (1936)

261.—அரக்கர் கோற்றசெய்தி தெரிவித்தற்காகத் தூதர் இராவணனை யடைதல்.

இன்னதோர் தன்மை யெய்தி யிராக்கத ரிரிந்து சிந்தி
பொன்னகர் புக்கார் இப்பாற் பூசல்கண் டோடிப் [1]போன
துன்னருந் தூதர் சென்றார் தொடுகழ ரைக்கர்க் கெல்லாம்
மன்னவ னடியில் வீழ்ந்தார் மழையினீர் வழங்கு கண்ணார்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்டதொரு நிலையையடைந்து, இராக்கதர், —நிலைகெட்டுச் சிதறிப்போய் அழகிய இலங்காநகரத்திற் புக்கார்; இவ்விடத்திற் போரைக்கண்டு விட்டு (அப்பூசலின் செய்தியைக் கூறும் பொருட்டு) ஓடிப்போன நெருங்குவதற்கு அரிய தூதுவர்

சென்று, மழைபோல நீரைவெளிவிடுகின்ற கண்களையுடையராய், வீரக்கழலைக்கொண்ட அரக்கர்தலைவனான இராவணனது பாதங்களில் விழுந்தனர்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]போனார், போய. (1937)

262.—அதிகாயன் முதலியோர் இறந்தமை தூதுவர் தெரிவித்தல்.

நோக்கிய விலங்கை [1]வேந்த னுற்றது [2]நுவன்மி [3]னென்றான்
போக்கிய சேனை [4]தன்னிற் புகுந்[5]துள [6]விறையும் போதா
ஆக்கிய[7] [8]போரி னைய வதிகாயன் [8]முதல்வ ராய
கோக்குல[9]க் குமர ரெல்லாங் கெடுத்தன ராவி யென்றார்.

(இ-ள்.) (தூதுவர் காலின்கீழ் விழுந்ததைக்) கண்ட இலங்கைக்குத் தலைவனான இராவணன்,—'நிகழ்ந்துளளதைக் கூறுங்கள்' என்று வினாவினான்; ('நீ) அனுப்பிய சேனைகளில் மீண்டுவந்துள்ளவை சிறிதுஎனறு சொல்லுவதற்கும்போதா [மிகச்சொற்ப சேனையே மீண்டுவந்தது]; நடந்த போரில், ஐயனே! அதிகாயனை முதலாகவுடைய அரசகுலத்துக்குமரரெல்லாம் உயிர்நீங்கினார்' என்று (அத்தூதுவர்) கூறினார்கள்; (எ - று.) —பி - ம்:—[1]வேந்தும். [2]நுவறிர், நுவலும். [3]இன்னே, என்ன. [4]தம்மிற். [5]உளது. [6]தறையும். [7]செருவின். [8]முதலாயுள்ள. [9]மைந்தர். (1938)

263.—அதிகாயன் முதலியோர் இறந்ததுகேட்ட இராவணன் தன்மை.

ஏங்கிய விம்மன் மான மிரங்கிய விரக்கம் வீரம்
ஓங்கிய வெகுளி துன்ப மென்றிவை [1]யொன்றற் [2]கொன்று
தாங்கிய தரங்க மாகக் [2]கரையினைத் தள்ளித் தள்ளி
வாங்கிய கடல் [3]போல் நின்றா னருவிநீர் வழங்கு கண்ணான்.

(இ-ள்.) (அரக்கர்குலக்குமாரர் இறந்ததைக் கேள்வியுற்றதனால்) நீரருவியைவெளிவிடுகின்ற கண்களையுடையவனான இராவணன்,—ஏக்கங்கொள்ளுதற்குக்காரணமான அழுகை மானம் இரங்குகின்ற இரக்கம் வீரம் மிகுகின்ற வெகுளி துன்பம் என்ற இவை ஒன்றற்கொன்று (மேன்மேல்) தள்ளப்பட்டு வருகின்ற அலை போன்றிருக்க, (அலைகள்) கரைவரையில் தள்ளித் தள்ளி மீளுகின்ற கடல்போல் நின்றான்; (எ - று.)

குமரர் இறந்ததை நினைத்தலினால் விம்மலும் துன்பமும் பலரும்மடிந்ததைக் கேள்வியுற்றதனால் அவர்களைச்சேர்ந்தவர்க்கு வருத்தம் நிகழுமே என்பதை நினைக்க இரக்கமும், தாம் தோற்க எதிரிகள் வென்றமையால் மானமும், அதுபற்றி அவர்மீது வெகுளியும், எதிரிகளை வென்றேதீரவேணுமென்று வீரமும், ஒன்றற்கு ஒன்று மேம்பட்டு இராவணனுக்குத் தோன்றுவனவாயின. தாங்குதல்-தள்ளப்பட்டுவருதல். பி-ம்:—[1]ஒன்றுக்கொன்று. [2]தரையினைத், திரையினைத். [3]போல்வானெருப்பு, போல்வந்தானருவி. (1939)

264.—இதுவும் அடுத்தகவியும்-வருக்தம் முதலியவற்ருல் இராவணன் செய்த செயல்களைக்கூறும்.

[1]திசையினை [2]நோக்கும் நின்ற தேவரை நோக்கும் [3]வந்த
[4]வசையினை நோக்குங் கொற்ற வாளினை நோக்கும் [5]பற்றிப்
பிசையுறுங் [6]கையை மீசை சுறுக்கொள [7]வுயிர்க்கும [8]பேதை
நசையிடைக் [9]கண்டா னென்ன நகும்அழூம் முனியும் நாணும்.

(இ-ள்.) (பின்பு இராவணன்),—திக்குக்களையெல்லாம் நோக்குவான்; நின்ற தேவர்களை நோக்குவான்; (தனக்கு) நிகழ்ந்த பழிப்பினை நோக்குவான்; வெற்றிபொருந்திய வாளினை நோக்குவான்; கையைப் பற்றிக்கொண்டு பிசைவான்; மீசை தீந்துபோகுமாறு பெருமூச்செறிவான்: நசையினுற் பேதைமைக்குணத்தையடைந்தான்போல நகுவான், அழுவான், முனிவான், நாணங் கொள்வான்; (எ-று)

அவலச்சிரிப்பினை, 'பேதை நசையிடைக்கண்டானென்ன நகும்' என்ருர். தேவர்களை நோக்கித் திக்கினையும் நோக்கினது-தேவரும் திசையிலுள்ளாரும் காண வசைநேரிட்டதே! என்ற கருத்தினுல். அதற்குப்பரிகாரஞ்செய்யலாமா என்று வாளினை நோக்கும். ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாத நிலையிற் கையைப்பிசைதல், இயல்பு. பேதை நசையிடைக்கண்டான் என்பதற்கு மனைவியைத் தீயநசையில் [கணவனல்லாதவனோடு கூடியிருக்கும் நிலையில்] கண்டவன் என்று உரைத்தாருமுளர். பி-ம்:—[1]திசைகளை. [2]நோக்குகின்ற. [3]செய்த, திரா. [4]வசைகளை. [5]வாரிப். [6]கைகள், [7]உறுக்கும், முறுக்கும். [8]பேச. [9]கண்டால். (1940)

265. மண்ணினை யெடுக்க வெண்ணும் [1]வானினை யிடிக்க வெண்ணும், எண்ணிய வுயிர்க [2]ளெல்லா மொருகணத் தெற்ற வெண்ணும, பெண்ணெனும் [3]பெயர வெல்லாம் பிளப்பனென் றெண்ணு [4]மெண்ணிப், புண்ணிடை யெரிபுக் கென்ன மானத்தாற் [5]புழுங்கி னையும்.

(இ-ள்.) (பின்னும் இராவணன்),—மண்ணினை யெடுக்க எண்ணுவான; வானத்தை யிடிக்க வெணணுவான்; ("ஊர்வபதினென்ரும்" என்று) எண்ணப்பட்டுள்ள உயிர்களையெல்லாம் ஒருகணத்தில் எற்றக் கருதுவான்; பெண்ணென்கிற பெயரைக் கொண்ட பொருள்களையெல்லாம் பிளப்பேனென்று எண்ணுவான்; (அவ்வாறு) எண்ணிப் புண்ணிலே நெருப்புப்புகுந்தாற் போல மானத்தினுற் புழுங்கிவருந்துவான்; (எ-று.)

சீதையின்மூலமாகவே இத்துணைத்துன்பம் நேர்ந்ததுபற்றிப் பெண்பாலிடத்திலேயே முதலிற்சினங்கொண்டு பெண்ணெனும் பெயரவெல்லாம் பிளப்பனென்று கருதினையினும், சீதையைப் பிளத்தலைக் கருதும்போது அவளைப்பெருமையென்றதுன்பத்தோடு இத்துன்பமும் சேர்ந்து இராவணனுக்குப் புண்ணிடை

யெரிபுக்காற் போலாயின. பி - ம்:—[1]வானிடைமடிக்க. [2]யாவும். [3]பெயரை, பெயர்கள். [4]பேராப், எண்ணில். [5]புழுங்குகின்றான். ()

266.—இனி, எட்டுக்கவிகள் - தன் மகனிறந்ததையறிந்த தானியமாலினி புலம்பிக்கொண்டு அரக்கன தாளில் வீழ்ந்து முறையிடுதலைக் கூறும்.

ஒருவரு முரையார் வாயி னுயிர்த்திலர் ருள்ள [1]மோய்வார்
வெருவருந் [2]தகைய ராகி விம்மின ரிருந்த வேலைத்
தரு[3]வன மணைய தோளான் தன்னெதிர் [4]தானி மாலி
இரிய [5]விட் டலறி யோயாப் பூசலிட் டேங்கி வந்தாள்.

(இ-ள்.) (அங்கிருந்தவர்களில்) ஒருவரும் வாயினல் (ஒன்றும்) உரையாதவர்களும் மூச்சுவிடாதவருமாகி மனமோய்ந்து அஞ்சிய தன்மை யுடையவராய் அழுதுகொண்டிருந்தபோது, தருக்க ளடர்ந்த வனம்போன்ற தோளையுடையவனை இராவணனுக்கு எதிரில் தானியமாலினி (யென்றஅவ்விராவணன் மனைவி) நிலை கெட்டு அலறி ஓயாதபேராரவாரஞ்செய்து அழுதுகொண்டு வந்தாள்; (எ-று)—தானிமாலி-தாந்யமாலினீ யென்பதன்சிதைவு. பி-ம்:—[1]ஓர்வார். [2]தகைய. [3]அமைந்தனைய. [4]தானமாலி, தானு மாலி [5]உற்று. (1942)

267. **மலைக்குவட் டிடிவீழ்ந் தென்ன [1]வளைகளோ டார [2]மேங்க**
முலைக்குவட் டெற்றுங் கையாள் முழை[3]திறந் தன்ன வாயாள்
தலைக்குவட் டணைந்த செக்கர் சரிந்தன [4]குழல்கள் தத்தி
உலைக்குவட் டுருகு செம்பொத் [5]துதிர நீர் [6]வழங்குங் கண்ணாள்.

(இ-ள்.) (அங்ஙனம்வந்த தானியமாலினி),—மலையுச்சியிலே இடி விழுந்தாற்போல(க் கை) வளைகளுடனே (கழுத்திலணிந்த) ஆரமும் ஒலிக்க முலைமுகத்திலே மோதிக்கொள்ளுங்கையையுடைய வளும், முழை திறந்தாற்போன்ற வாயையுடையவளும், மேற்சிக ரத்திலேபொருந்திய செவ்வானம் சரிந்தாற்போன்ற (செம்பட்ட மயிர்க்) குழல்கள் அவிழ்ந்து எங்கும்பரவ உலைக்களத்திலே வட்டு உருகின செம்பையொத்து இரத்தநீர் வழங்குகின்ற கண்களை யுடையவளு மானாள்; (எ-று)—முலைமுகட்டிலே கையாலெற்று தல், மலைக்குவட்டில் இடிவீழ்ந்தது போலுமென்க. தத்தி= தத்த. உலைக்கு-உருபுமயக்கம். வட்டு-திரண்டவடிவுள்ளது. பி-ம்:— [1]மணிகளோடு. [2]வாங்க, ஓங்க. [3]திறந்தனைய. [4]குழல்கடாங்கி, குழலாடத்தி, குழலாள்கத்தி. [5]அருவி. [6]உமிழுங், ஒழுகுங். (1943)

268. **வீழ்ந்தன ளரக்கன் தாள்மேன் மென்மைத்தோள் [1]நிலத்தை [2]மேவப், [3]போழ்ந்தனள் பெரும்பாம் பென்னப் புரண் டனள் [4]பொருமிப் பொங்கிச், சூழ்ந்தனை [5]கொடியா யென்னுத் துடித்தருந் துயர வெள்ளத்து, ஆழ்ந்தனள் புலம்ப லுற்று ளழக் கண்டு மறிந்திலாதாள்.**

(இ-ள்.) (இதுவரையில்) பிறர் அழுவதைப் பார்த்தும் அறிந்திராதவளான தானியமாலினி,—மென்மையுடையதோள் நிலத்தைப்பொருந்த இராவணன் தாளின்மீது வீழ்ந்து துக்கம் பொங்கியழுது, (வாயைப்) பிளந்துகொண்டு பெரும்பார்புபோலப் புரண்டு, 'கொடியனே! (எனக்குக் கேடு) சூழ்ந்தாய்' என்று சொல்லித் துடித்து (க் கடத்தற்கு) அரிய துயர வெள்ளத்திலே யாழ்ந்து புலம்பத் தொடங்கினாள்; (எ-று.)—தானியமாலினி புலம்புவதை மேல் ஐந்து கவிகளிற் காண்க. இலங்கையில் அழ வேண்டிய அவசியமில்லாமையால், அழுவதைக்கண்டும் அறியாதவளென்றார். பி-ம்:—[1]நிலத்துத். [2]தோயப். [3]போழ்ந்தன. [4]நோக்கித் துன்பம். [5]கொடுமை. (1944)

வேறு.

269. மாட்டாயோ விக்காலம் [1]வல்லோர் வலிதீர்க்க
மீட்டாயோ வீரம் மெலிந்தாயோ தோளாற்றல்
கேட்டா [2]யுணர்ந்திலையோ [3]வென்னுரையுங் கேளாயோ
காட்டாயோ வென்னுடைய கண்மணியைக் காட்டாயோ.

(இ-ள்.) இப்போது வலியோரின் வலிமையைத்தீர்க்க மாட்டாயோ? வீரம் மீளப்பெற்றாயோ? தோள்வலிமை மெலியப்பெற்றாயோ? (நான் சொல்வதைக்) கேட்டு உணர்ந்திலையோ? (அன்றி) என்னுரையையே செவி கொடுத்துக் கேளாயோ? என்னுடைய கண்மணியை [புதல்வனான அதிகாயனை]க் காட்டமாட்டாயோ? (எ-று.)—பி-ம்:—[1]வல்லாரை. [2]அறிந்திலையோ. [3]என்னுயிரும். ()

270. இந்திரற்குந் [1]தோலாத நன்மகனை யீன்றாளென்று
[2]அந்தரத்து வாழ்வாரு மேத்து மெளியத்தேன்
மந்தரத்தோ ளானமகனை மாட்டா மனிதன்றன்
உந்து சிலைப்பகழிக்கு உண்ணக் [3]கொடுத்தேனே.

(இ-ள்.) இந்திரனுக்கும் தோற்காத நல்ல [வலிமையுள்ள] புத்திரனைப் பெற்றாளென்று வானத்தில் வாழுந்தேவர்களும் கொண்டாடுகின்ற கொண்டாட்டத்திற்குப் பாத்திரமான நான், மந்தரம் போன்ற தோளைக்கொண்ட என்மகனை, (இயற்கையில்) வலிமையற்ற மானுடவர்க்கத்திற்சேர்ந்தவனான ஒருத்தனுடைய செலுக்கும் வில்லினம்புக்கு உண்ணுமாறு பறிகொடுத்தேனே! (எ-று.)—ஏகாரம்-இரக்கப. பி-ம்:—[1]தோலா. [2]அந்தரத்தின்வான வருப. [3]கொடுத்தாயே. (1946)

271. அக்க னுலந்தா னதிகாயன் [1]தான்பட்டான்
மிக்கதிறத் [2]துள்ளார்க ளெல்லாரும் வீடினார்
பக்களினி [3]னிலைறுளான் [4]மண்டோ தரிமகனே
திககு விசய மினியொருகாற் [5]செய்வாயோ.

(இ-ள்.) அட்சகுமாரன் (முன்னமே) அழிந்துவிட்டான்; அதிகாயனும் இறந்திட்டான்; மிக்கதிறமையுடனுள்ளார்கள் எல்

லாம் அழிந்தார்கள்; (உன்னுடைய) மக்கட்குள் உயிருடனிருப் பவன் மண்டோதரிமகனேயாவான்; இனி, ஒரு முறை திக்கு விசயஞ் செய்ய மாட்டுவாயோ? (எ - று.)

முன்பு அக்கன்முதலிய மக்கள் துணையாயிருந்தமையால் திக்குவிசயஞ் செய்தாய்: இனி, அங்ஙனுள்ளவரில் இந்திரசித்து தவிர மற்றையோரெல்லாம் இறந்திட்டமையால், திக்குவிசயஞ் செய்வது இயலாதென்றவாறு. [5]செய்வாயோ என்றபாடத்தில், மூன்றுமடி-மண்டோதரிமகனை நோக்கிய விளியெனக் கொண்டு, 'நீயாவது திக்குவிசயஞ்செய்து வரமாட்டாயோ?' என்று தன் மகனைக் கொன்றவரைப் பழிக்குப்பழி வாங்கத் தானியமாலினி கூறுகின்றாளெனக் கொள்வாரும் உளர். பி-ம்:—[1] தானுலந்தான், நாளுலந்தான். [2] உள்ளார். [3] யாருள்ளார், நின்றுளார். [4] வண் டோதரி. [5] செல்லாயோ. (1947)

272. ஏதையா சிந்தித் [1]திருக்கின்று யெண்ணிறந்த
கோதையார் [2]வேலரக்கர் பட்டாரைக் கூவாயோ
[3]பேதையாய்க் காமம் [4]பிடி பாய் பிழைப்பாயோ
சீதையா லின்னம் வருவ சிலவேயோ.

(இ-ள்.) ஐயா! ஏது சிந்தித்திருக்கின்றாய்? (வெற்றி) மாலை சூடிய வேற்படையைக் கொண்ட எண்ணிறந்த அரக்கர் இறந்த வரைத் (திரும்பி வருமாறு) கூப்பிடமாட்டாயோ? அறிவற்றுக் காமத்தைப்பற்றிய நீ பிழைப்பாயோ? சீதையால் வரவேண்டியவை இன்னும் சில உளளனவோ? (எ-று)—கோதையார் வேலரக்கர்-மக ளிர்க்குக் கணவராகிய வேற்படையையுடைய அரக்க ரெனினு மாம். தான் கீழ்க்கூறியதற்கு மறுமொழி கூறாமையால், 'ஏதையா சிந்தித்திருக்கின்றாய்' என்கிறாள். பி-:ம்—[1] இருக்கின்றது. [2] வில், வல். [3] பேதையாய். [4] பிடித்தார்பிழைப்பாரோ. (1948)

273. உம்பி யுணர்வுடையான் சொன்ன வுரை [1]கேளாய்
நம்பி குலக்கிழவன் கூறு நலமோராய்
கும்ப கருணனையுங் கொல்வித் தென் கோமகனை
அம்புக் கிரையாக்கி யாண்டா யரசைய.

(இ-ள்.) உணர்வுடையவனான உன்தம்பி [கும்பகர்ணன்] சொன்ன உரையைக் கேளாதவனாய்; குலத்திற்குரிய விபீடண நம்பி கூறிய நல்வழியைச் சிந்தியாதவனாய்; கும்பகர்ணனையுங் கொல்வித்து என்சிறந்த குமாரனையும் அம்புக்கு இரையாக்கி, ஐயனே! (நன்கு) அரசு புரிந்தாய்: (எ - று.)—துயரமிகுதியால் கணவனென்பதையும் மறந்து அந்நியனை விளிப்பதுபோல 'ஐய!' என விளிப்பது, கவனித்தற்கு உரியது. உணர்வுடையான் என்பது விபீடணனையும், குலக்கிழவன் என்பது மாலியவானையும் காட்டு மெனக் கொள்ளினுமாம்: அவ்வாறு கொள்ளுமிடத்து, கும்ப

கருணனையும் மென்பதற்கு-விபீடணனைப்போல நன்மதி கூறிய கும்பகருணனையும் எனஉரைப்பர். பி-ம்:—[1]கொள்ளாய், உள்ளாய்.

274.—முறையிடுந் தானியமாலினியை உருப்பசியும் மேனகையும், அரண்மனைக்கு இட்டுக்கொண்டுபோதல்.

என்று பலபலவும் பன்னி யெடுத்தழைத்துக்
கன்று பட [1]பிழைத்த தாய்போற் [2]கவல்வாளை
நின்ற வுருப்பசியு மேனகையு நேர்ந்தெடுத்துக்
குன்று புரையும் [3]நெடுங்கோயில் கொண்டணைந்தார்.

(இ-ள்.) என்று பலபலவும் கூறிக் குரலெடுத்துக் கதறி' கன்று இறக்கப்பிழைத்திருக்கிற தாய்ப்பசுப்போலக் கவல்கின்றவளான தானியமாலினியை (அங்கு) நின்ற உருப்பசியும் மேனகையும் அணுகி வந்து எடுத்து மலையையொத்த பெரிய அரண்மனைக்குள்ளே கொண்டு சேர்த்தார்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]கதறும், பதைத்த. [2]கனல்வாளை. [3]மணிக்கோயில், நெடுங்கோவில். (1950)

275.—யாவரும் வருந்துதல்.

[1]தான நகரத் தரக்கர் தலைமயங்கிப்
போன மகவுடையார் [2]போலப் புலம்பினார்
ஏனை மகளிர் நிலையென்னும் [3]போயிரங்கி
வான [4]மகளிருந்தம் வாய்திறந்து மாழ்கினார்.

(இ-ள்.) (முதன்மைத்) தானத்தைப்பெற்ற இலங்காநகரத்திலே அரக்கர் ஒன்றுசேர்ந்து (தம்) மகவுபோகப்பெற்றவர் போலப் புலம்பினார்கள்; (அப்புலம்பலைக்கேட்டு) வானவமகளிரும் மிகவும் இரக்கங்கொண்டு வாய்திறந்து [கதறி] வருந்தினார்கள்; அங்ஙனமாயின் மற்றமகளிரின்நிலை என்னும்? (எ - று.)

இலங்கையிலுள்ளவரின் சோகத்தைக் கண்டு வானவமகளிரே வருந்தினரென்றால், மற்றையோரின் வருத்தத்தை அளவிட்டுக் கூறமுடியாதென்றவாறு. ஏனைமகளிர்-அரக்கமகளிர் என்னலாம். பி-ம்:—[1]தானை நகரந்தளரத். [2]எல்லாம். [3]எண்ணிறந்த. [4]மகளிர்களும். (1951)

276.—இலங்கையின் வருத்தத்தின் வருணனை.

தாரகலத் தண்ணல் தனிக் [1]கோயில் தாசரதி
பேரவுல குற்ற துற்றதாற் பேரிலங்கை
ஊரகல மெல்லா மரந்தை யுவாவுற்ற
[2]ஆர்கலியே [3]யொத்த தழுத குரலோசை.

(இ-ள்.) பெரிய இலங்கையானது, மாலையையணிந்த மார்பையுடைய தசரதசக்கரவர்த்தியின் ஒப்பற்ற கோயிலிலிருந்து தாசரதி (வனத்திற்குப்) போந்துசெல்ல, உலகு அடைந்த வருத்தத்தை யடைந்தது; ஊர்ப்பரப்பு முழுவதும் உண்டான பெருங்

துன்பத்தால் தோன்றிய அழுதகுரலோசையானது, பூர்ண சந்திரனைக்கண்ட கடலின் ஓசையையே யொத்தது; (எ-று.)-அண்ணல்-இராமனுமாம். பி-ம்:—[1] கோயிருள்சாத்தி. [2] ஆர்கலியோடு. [3] ஓத்த.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்துச் சரிதையை ஸ்ரீவான்மீகி கூறியவிதம் வருமாறு:—இராவணன் கும்பகர்ணனிறந்ததற்காகப் புலம்புகையில், அவனது புதல்வனான திரிசிரனென்பவன்தேற்றி, தான் போர்வென்றுவருவதாகக்கூற, இராவணன் தேறினன். பின்பு, தேவாந்தகன் நராந்தகன் அதிகாயன் என்றஇராவணபுத்திரர்களும் தாம் தாம் போர்க்குச்செல்ல ஊக்கங்கொண்டனர். இராவணன் அப்புதல்வர்களை வாழ்த்திப் போர்க்குச்செல்ல விடையளித்து, அவர்களின் பாதுகாப்பின் பொருட்டுத் தன்தம்பிமாரான யுத்தோன்மத்தன் மத்தன் என்னப்படுகின்ற மகோதரமகாபார்சுவர்களை விடுத்தனன். அவ்வரக்கர் யாவரும் பெருஞ்சேனைசூழப் புறப்பட்டுப் போர்க்களங் குறுகி, வானரசேனையைக் கண்டனர். இருதிறத்தார்க்குங் கைகலந்த போர் நடந்தது. அப்போரில் அரக்கச்சேனைகள் வானரசேனைகளாற் பின்வாங்குவது கண்டு, நராந்தகனென்பவன், கடுவிசையுள்ள குதிரைமீதேறி வானரரைத் தலையெடுக்கவொட்டாது மிகவும் உக்கிரமாகப் பொர, அதுகண்டு சுக்கிரீவன் அவனோடு பொருமாறு அங்கதனை யேவ, இருவருக்கும் நிகழ்ந்த போரில் அங்கதன் முஷ்டியால் மோதி நராந்தகனைக் கொன்றனன். அதுகண்டு மகோதரன் திரிசிரஸ் தேவாந்தகன் என்ற மூவரும் அங்கதனைத் தாக்கலாயினர்: அங்கதனும் மூவருடனும் பொர, அநுமானும் நீலனும் துணையாய்வந்து பொரலாயினர். அப்போரில் தேவாந்தகனை அநுமான் முஷ்டியால் தலையில் மோதிக்கொன்றான்; நீலன் பெருமலையால் மகோதரனையும் அவனேறிவந்த களிற்றையும் மாய்த்தனன். அநுமான் திரிசிரனுடன் பொருது இறுதியில் அவன் கையிற்கொண்டிருந்த கத்தியைப் பறித்து, அதனால் அவ்வரக்கனுடைய சிரசைக் கொய்தனன். பின்னர் மகாபார்சுவன் பெருஞ்சீற்றத்துடன் தண்டாயுதத்தை யேந்திக்கொண்டு வானரர்களின் மீது பாய, இடபனென்பவன் எதிர்த்துப் பெரும்போர் நிகழ்த்தி முடிவில் அவ்வரக்கன் கொண்டிருந்த கதாயுதத்தைப்பறித்து அதனாலேயே அவனையடித்து உயிரொழித்தனன். அதுகண்டு, கரையைக்கடந்த கடல்போல அரக்கச்சேனை பறந்தோடிற்று.

பின்பு அதிகாயன், தன்னுடன்பிறந்தோர்களும் சிற்றப்பன்மாரும் இறந்ததையும் தன்சேனை கலங்கிவருத்தமுற்றிருப்பதையுங் கண்டு பெருஞ்சினங்கொண்டு நாணொலியையெழுப்பியும் சிங்கம் போற்கர்ச்சித்துக் கொண்டும் புகுந்தான். வானரர்கள் அவ்வொலிகளைக் கேட்டும் அவனது பேருருவத்தைக்கண்டும் நடுநடுங்கி இராமபிரானைச் சரணமடைந்தனர் ஸ்ரீராமன் அதிகாயனைப்பற்றி விபீடணனை வினவ, 'இவன் இராவணனுக்குத் தானியமாலினியிடம் பிறந்தவன்: பிரமனை நோக்கித் தவம்புரிந்து தேவாசுரர்களாற் சாவில்லாமையையும் இந்தத்திவ்யகவசத்தையும் இரதத்

தையும் பெற்றான்: பலமுறை தேவதானவயட்சர்களை வென்றுள்ளான்' என்று இவை முதலாக அவனுடைய வல்லமையையும் தன்மையையும் எடுத்துக்கூறி, 'இவனை விரைவில் வெல்ல முயல்க' என்றனன். அப்போது அதிகாயன் வானரசேனையிற் புக, குமுதன் மைந்தன் துவிவிதன் நீலன் சரபன் முதலியோர் அவனையெதிர்த்தனர். அரக்கன் வானரர்களை முறியடித்துக் கலங்கச்செய்து, ஸ்ரீராமனைக்கிட்டி 'நான் வில்லுடன் நிற்கின்றேன்' அற்பருடன் பொரவிரும்புகின்றிலேன்; வலிமையுள்ளவர் போர்க்கு வரட்டும்' என்றுகூறினன். அதுகேட்டு இளையபெருமாள் வெகுண்டு பொருதற்குவர, அரக்கன் 'நீ பாலன்: என்னுடன் பொர வல்லமையுடையையல்லை' என்றாற்போன்று இலட்சுமணனைக் குறைத்தும் தன்னைப்புகழ்ந்தும் பேச, இலட்சுமணன் 'வெற்றுப்பேச்சினாற் பயனில்லை: தொழிலினால் திறமையைக் காட்டவேண்டும்' என்று சொல்லிப்பொரலாயினன். இலட்சுமணன் விடுத்த அம்புகளைக் கண்டு அவனதுதிறமையை அதிகாயன் மெச்சிப் பெரும்போர் செய்தான்: அவ்விருவர்க்கும் நிகழ்ந்த போரில் பல அம்புகளும் அத்திரங்களும் இருவீரர்களாலும் விடப்பட்டன. இறுதியாக வாயுபகவானுடைய பேச்சினால் இலட்சுமணன் பிரமாத்திரத்தைத் தொடுத்து அதிகாயன் தலையைக் கொய்து அவனுயிரைப் போக்கினான். அரக்கச்சேனை நிலைகலங்கியோடிற்று. தூதுவரால் அதிகாயன் முதலியோர் இறந்ததுகேள்வியுற்ற இராவணன், பெருந்துயரமடைந்து புலம்பி, ஸ்ரீராமாதியரின் பராக்கிரமத்தில் திகைப்புக்கொண்டு, இலங்கையைச் செவ்வனே பாதுகாக்குமாறு ஏவி, பெருந்துயருடன் அரண்மனையில் நெட்டுயிர்ப்பு எறிந்தவண்ணம் இருந்தனனென்பது.

———

அதிகாயன்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

18-ஆவது நாகபாசப்படலம்.

நாகபாசத்தைப்பற்றிக்கூறும் படலமென விரியும். நாகபாசம் என்ற வடசொல்தொடர் - நாகாத்திரமாகிய பாசமென இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை; கயிற்றைப்போலக் கட்டுப்படுக்கலின் நாகாத்திரம் பாசமெனப்பட்டது. இந்தப்படலத்துக்கு இந்திரசித்து நாகபாசப்படலம் என்று ஒரு பிரதியிற் பெயர் காணப்பட்டது.

அரக்கமாதர் அலங்கோலநிலையுடன் மார்பிலடித்துக்கொண்டு அழுவதுகண்டு, இந்திரசித்து 'இவ்வாறுணநிலை நேரக் காரணம் யாதோ?' என்று பெருங்கலக்கத்துடனே சென்று, அதிகாயன் முதலிய வீரர்கள் இறந்த பின்பு புத்திரசோகத்தாலும் இராக்கத வீரர் பலரும் போரில் மாண்டதாலும் மிக்கதுயரமுற்ற இராவணனையடைந்து செய்திதெரிந்து போர்க்குச்செல்ல அவனிடம்

விடைபெற்ருன்: இந்திரசித்து தன்தம்பியான அதிகாயனைக் கொன்ற இலக்குமணனைத் தான் தவருமற் கொல்வதாகச் சபதஞ்செய்து, யுத்தசந்நத்தரைய் இராக்கதசேனையோடு போர்க் களங் குறுகினன். அதுகண்ட இளையபெருமாள் விபீடண ஞல் இந்திரசித்தினது வல்லமையையுணர்ந்து அவனேடு பொரத் துணையுடன் செல்லவேண்டுமென்ற விபீடணன் பேச்சை நன்றென்ருன். அப்போது இலட்சுமணன்மீது இந்திரசித்து வருவதை யுணர்ந்து அநுமன் தன்வாயிலைவிட்டு அவ்விடத்திற்கு நணுகினன்: அங்கதன் முதலியோரும், பெருஞ் சேனையுடன் சுக்கிரீவனும் முன்பேசென்றிருந்தனர். இருதிறத்துச் சேனைக்கும் பெரும்போர் நிகழ்கையில், அரக்கர்சேனை குரங்குச் சேனையால் தளர்தல்கண்டு இந்திரசித்து தனியே பொருது பகை வென்றுநிற்க, சுக்கிரீவன் அநுமான் நீலன் அங்கதன் முதலியோர் பொருதும் குரக்குச்சேனை பலபடியழிந்தது. அதுகண்ட இலக்கு மணன், தானே சென்று பகைவெல்லாது முந்துறக் குரங்குச் சேனையைப் பொரவிட்டதுகுறித்து நொந்துகூறினன். இவ்வேளை யில் ஒற்றரால் இலட்சுமணனை இந்திரசித்து வினவியறிய, பல இராக்கதர் திரண்டு இலக்குமணனை யெதிர்த்துத் தோற்றனர்: பின்னர் இலட்சுமணனை இந்திரசித்து நெருங்க, அப்போது அநு மான் அங்குவந்து தன் தோளின்மீது ஏறிக்கொண்டு பொருமாறு வேண்ட, இலட்சுமணன் அவ்வண்ணமே அநுமனது தோளி லேறிக்கொண்டு பொரலாயினன்: இருவர்க்குங் கைகலந்த போர் நிகழ்கையில், இலட்சுமணன் திறலைக்கண்டு இந்திரசித்துவியந் தனன். இருதிறத்தார்க்கும் மும்முரமானபோர் நேர்ந்தபோது, இலட்சுமணன் இந்திரசித்தின்கவசத்தைப் பிளந்தாகை, உடற் காப்புவேறின்மையால், அம்புபட்டு அவ்விந்திரசித்து மூர்ச்சித் தனன். அக்காலையில், தூமிராக்ஷனும் மகாபார்சுவனும் இலட்சு மணனுடன் பொருது தோற்றனர். அப்போது சூரியாத்தமனமாக, விபீடணன்வார்த்தையால் இலட்சுமணன் இந்திரசித்தைக் கொல்லமுயன்று அவனதுதேரை யழிக்க, இந்திரசித்து தன் மாயையினல் ஆகாயத்தில் மறைந்து நாகாத்திரத்தினல் லக்ஷ்மண னையும் வானர வீரர்களையுங் கட்டிவீழ்த்துச் சென்று தன் தந்தை யினிடம் நிகழ்த்திய செய்தியுரைத்து அரண்மனைசேர்ந்தனன். இலட்சுமணன் நாகாஸ்திரத்தாற் கட்டப்பட்டு வீழ்ந்தது கண்டு விபீடணன் எண்ணுதனஎண்ணி வருந்திப் பிரலாபிக்க, அனலன் அவ்விபீடணனைத்தேற்றி இராமபிரானிடம்வந்து இலட்சு மணனுக்கு நேர்ந்த நிலையைக் கூற, ஸ்ரீராமன் அப்பேரிரு ளில் ஆக்கினேயாத்திரத்தாற் பேரொளியுண்டாக்கி இலட்சு மணனைத் தேடிக்கண்டு மனந்தியங்கிவருந்த, விபீடணன் தேற்றி னன். ஸ்ரீராமபிரான் நாகாத்திரத்தின் வரலாறுமுதலியவற்றைக் கேட்க, விபீடணன் அவற்றையெல்லாம் தெரியச் சொல்ல, ஸ்ரீராமன் பகைவர் மீதுசினமும் இலட்சுமணனுக்கு நேர்ந்த நிலையைக்குறித்து வருத்தமும் தோன்றப் பலபடிகூறினன் அப் போது கருடபகவான் வந்து ஸ்ரீராமபிரானைத் துதித்து

அந்நாகபாசத்தை நீக்கினமைக்கு, அந்தக் கருடபகவானுக்கு ஸ்ரீராம பிரான் முகமன் கூறி அவனை வினவ, அன்னவன் தான் கருட னென்பதையும் பழைய நண்பனென்பதையும் உணர்த்தி விடை பெற்றுச்சென்றான். அப்பால் அநுமான் ஆலோசனையால் வானரர்கள் பேராரவாரஞ்செய்தனர். அதுகேட்டு இராவணன் இந்திர சித்து பகைவென்றேனென்றது பொய்போலுமென்று எள்ளி அவனது அரண்மனையை யடைய, வந்த காரணத்தை இந்திரசித்து வினவ, இராவணன் 'இலக்குமணன் வில்நாணியின் ஒலியும் வானர ரார்ப்பும் கேட்டிலையோ?' என்ன, அவ்வேளையில் தூதர் நிகழ்ந்தன கூற, இராவணன் கருடனையிகழ்ந்து இந்திரசித்தை நோக்கி 'நீயேசென்று பகைவெல்வாய்' என்ன, மீண்டும் பகைவெல்ல இந்திரசித்து உடன்பட்டான் என்ற செய்தி இப்படலத்துக் கூறப்படும்.

வேறு.

1.—அரக்கியரழுவதுகண்டு இந்திரசித்து சங்கித்துப் புறப்படுதல்.

குழுமிக் கொலைவாட்க ணரக்கியர் கூந்தல் தாழத்
[1]தழுவித் தலைப்பெய்து தங்கைகொடு மார்பு [2]னெற்றி
அழுவித் தொழிலியாதுகொ லென்றொரு [3]ஐயுறவெய்து முற்றான்
[4]எழிலித் தனிபோ றெனவிந் திரசித் தெழுந்தான்.

(இ - ள்) இந்திரசித்தானவன்,— (அரக்கியரழுகல் கண்டு),—'கொல்லுதல் தொழிலுள்ள வாளபோன்ற கண்களையுடைய இராக்கதமாதர்கள் (தம்மில்) ஒன்றுகூடித் திரண்டு தலைவிரி கோலமாய் (ஒருவரை யொருவர்) கட்டிக்கொண்டும், தங்கள் கைகளால் மார்பிலடித்துக்கொண்டும் அழுகிற இச்செய்கை என்ன காரணத்தினலாகியதோ?' என்றுஒரு சந்தேகத்தையும் அடைந்தவனாய்,—மேகத்தில் தோன்றும் ஒப்பற்ற [மிகப்பெரிய] இடி போலப் புறப்படுதலுஞ் செய்தான்; (எ - று.)

அயிர்ப்பும், உம்மை 'எழுந்தான்' என்பதை நோக்கிய எதிரது தழுவிய எச்சம்; இசைநிறையுமாம். எழிலி - வானத்தில் எழுதலை யுடையதெனப் பொருள்படுங் காரணக்குறி. ஏறு என்பது - இடியாதலை - "ஏறிடிமுதனளாகுமிடபமோ டெருது மப்பேர்" என்ற சூடாமணி நிகண்டினலும் அறிக. குழுமி - திரண்டு.

இந்திரஜித் என்ற வடமொழிப்பெயர் - இந்திரனைச் சயித்தவனென்று பொருளபடும். இராவணனுக்கு மந்தோதரியினிடம் பிறந்த புதல்வனான மேகநாதனுக்கு, இப்பெயர், இந்திரனைச் சிறைமீட்கவந்த பிரமன் அளித்தது: இராவணன் திக்குவிசயஞ் செய்கையிற் சுவர்க்கலோகத்தையடைந்து இந்திரனைச் சயிக்க முடியாத சமயத்தில், அவன் மகனான மேகநாதன் மாயையால் மறைந்துபொருது இந்திரனைக் கலங்கச்செய்து அவனை மாயைப் பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டுபோய் இலங்கையிற் சிறைவைத்திட,

அதனையுணர்ந்த பிரமதேவன் தேவர்கள் சூழ அங்குவந்து இராவணனைக் கண்டு 'இந்திரனைச்சயித்ததனால், உன் மகனுக்கு, இனி 'இந்திரசித்' என்று பெயர் வழங்குக' என்று உபசாரவார்த்தை கூறி அம்மகனுக்கு வரமும் அளித்து இந்திரனைச் சிறைமீட்டனனென்க. பி-ம்:—[1] தழுமித். [2] எற்ற. [3] அயிர்ப்பம். [4] எழுமித். (1953)

2.—இந்திரசித்து கொண்ட சங்கையின் விவரம்.

எட்டாகிய திக்கையும் வென்றவன் இன்றும் ஈடு
பட்டான்கொ லதன்றெனிற் பட்[1]டழிந் தான்கொல்[2] பண்டு
சுட்டானி வகன்பதி யைத்தொடு வேலை யோடும்
கட்டான்[3]கொ லிதற்கொரு கார ணமென்கொ லென்றான்.

(இ - ள்.) 'எட்டுத்திக்குக்களிலுமுள்ளார் யாவரையும் சயித்தவனான இராவணன், (முதல்நாட்போரிற்போலவே) இன்றைக்கும் (போரிற் பகைவனுக்குத் தோற்றுப்) பெருமை யொழியப் பெற்றானோ? அவ்வாறன்றாயின், (போர்க்களத்தில்) இறந்தொழிந்தானோ? (அல்லாவிடின்), முன்பு (இவ்விலங்காபுரியை) எரியூட்டியவனான அநுமான், (சகரபுத்திரர்களால்) தோண்டப்பட்ட (தும் இவ்வூர்க்கு அரணாக அமைந்துள்ளதுமான) கடலோடும் இடமகன்ற இவ்விலங்கைத் தீவை (இப்பொழுது) பேர்த்துவிட்டானோ? இவ்வாறு (அரக்கியர்) புலம்புதற்கு உரியதொருகாரணம் யாதாயிருக்குமோ?' என்று (பலவாறு) சந்தேகிப்பவனானான்;

அப்போது அங்கு இருந்த கலக்கநிலை—இலங்கைக்கேயோ, அன்றி அதன் அரசனான இராவணனுக்கேயோ, பெருந்தீங்கு விளைந்துள்ளது என்று கருதும்படி இருந்ததென்க: இச்செய்யுளுக்கும், கீழ்க்கவியிலுள்ள 'இந்திரசித்து' என்பதே எழுவாய். 'இவகன்பதியை' என்பதை மத்திமதீபமாக, 'கட்டான்' என்பதோடுங் கூட்டுக. (கீழ்க் கடலில் வடக்குப் பகுதி சகரபுத்திரரால் தோண்டப்பட்ட மாத்திரத்தைக் கொண்டு, கடலுக்கு 'தொடு' என்ற அடைமொழி கொடுத்தலும், கடலைச் சாகரமென வழங்குதலும், கவிமரபு)

உயர்திணை அஃறிணை என்ற பகுப்பிற்குக் காரணம் முறையே அறிவின் நிறைவும் குறைவுமாதலால், அவ்வறிவிற் குறைவின்றி ஐம்பொறியறிவோடு பகுத்தறிவையுங்கொண்டு மனிதர்போலவே தொழில்திறமமைந்த தெய்வக்குரங்கை உயர்திணையின்பாற்படுத்துதல் ஒக்குமாதலால், விலங்கினத்தைச் சேர்ந்த அனுமானை 'அகன் பதியைச் சுட்டான்' என்றது; இத்தன்மை, மற்றை வானரர்களுக்கும் கரடியாகிய ஜாம்பவானுக்கும் கழுகுகளாகிய ஜடாயு ஸம்பாதி என்பவர்க்கும் பொருந்தும்: தொல்காப்பியத்து மரபியலில் உரைகாரர் "மாவும் மாக்களும் ஐயறிவினவே" என்ற சூத்திரத்தின்கீழ்க் குரங்கை விலங்கினமென்று பொதுவகையாற் கூறினவர் தாமே "மக்கள் தாமே ஆறறிவுயிரே" என்ற அடுத்த சூத்திரத்தினகீழ் 'குரங்குமுதலாகிய விலங்கினுள் அறிவுடையன

எனப்படும் மனவுணர்வுடையன உளவாயின் அவையும் ஈண்டு ஆறறிவுயிராய் அடங்கும்' என்றமை காண்க. 'ஓரேவழி அஃறிணைப் பொருள்கள் மொழியாற் பேசுவன உளவாயின் அது தெய்வத்தன்மை முதலிய விசேடத்தானன்றிப் பொருட்டன்மையானன்மையின், அமைத்துக் கொள்வது' என்ற இலக்கண விளக்கச் சூறாவளியுள் இங்கு காணத்தக்கது. பி-ம்:—[1] ஒழிந்தான், ஒழிந்தது. [2] பண்டூர். [3] கொலிவன். (1954)

3.—இந்திரசித்து சென்று இராவணனைக் காணுதல்.

கேட்டா னிடை [1]யுற்றதெ னென்று [2]கிளத்தலி யாரும்
மாட்டாது நடுங்கினர் மாற்றம் மறந்து நின்றார்
[3]ஓட்டா நெடுந்தேர் [4]கடிதோட்டி யிமைப்பி னுற்றான்
காட்டாதன காட்டிய தாதையைச் [5]சென்று கண்டான்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து), 'இவ்விடத்தில் [இலங்கையில்] (இவ்வளவு துயரத்துக்குக் காரணமாக) நிகழ்ந்த செய்தி யாதோ?' என்று (எதிர்ப்பட்டவர் யாவரையும்) வினவினான்; (அதற்கு) அவர்கள் யாவரும் (துயரமிகுதியால் நாக்குளற) வாயவிட்டுச் சொல்ல முடியாமல் (உள்ளமும் உடலும்) நடுங்கிச் சொற்சோர்வுபட்டு நின்றார்கள்; (அப்பொழுது அவ்விந்திரசித்து அழுகைக் காரணத்தை இன்னதென்று அறியக் கவலைமிக்கவனாய்), தூண்டிச்செலுத்த வேண்டிய அவசியமில்லாத [இயல்பிலேயே மிக விரைந்துசெல்லுந் தன்மையுள்ள] (தனது) பெரியதேரை வேகமாகச்செலுத்தி (இராவணனுள்ளவிடத்திற்) கணப்பொழுதிற் போய்ச்சேர்ந்து, (பிறரால் செய்து) காட்டமுடியாத செயல்களைச் செய்துகாட்டிய (தன்) தந்தையான இராவணனைக் கண்டான்;

அழுகைக்குக் காரணத்தையறிய, இந்திரசித்து, தன்தேரை இராவணனரண்மனைக்குச் செலுத்தினான்: அங்கு இராவணனைக் கண்டானென்க. பேச நாவெழாது சொற்சோர்வுபட்டுத் திகைத்து நடுங்கினது, அவலத்தின் மெய்ப்பாடு. இடையுற்றது = இடையூறு எனினுமாம்; (காரியசித்திக்குத் தடையாக) நடுவில் நேர்ந்தது. தேரிற்கட்டிய சிங்கத்தின் தொழிலைத் தேரின்மேலேற்றி 'ஓட்டா நெடுந்தேர்' என்றது: உபசாரவழக்கு. மிக விரைந்து செல்லுந் தேரைப் பின்னும்வேகமாகச் செலுத்தினது, துயர்க்காரணத்தை அறிவதிலுள்ள பரபரப்புப்பற்றி. 'ஓட்டா நெடுந்தேர்கடிதோட்டி' என்பதற்கு - ஓட்டுதற்கு அரிய பெரியதேரை விரைவாகச் செலுத்தி எனினுமாம். ஓட்டா நெடுந்தேர் கடிதோட்டி, காட்டாதன காட்டிய - தொடைமுரண். இந்திரசித்தின் தகப்பனான இராவணன், தன் தலையைத்தானே கொய்து ஓமஞ்செய்தல் கைலாசமெடுத்தல் முதலாகப் பிறர்க்குச் செய்ய முடியாத அரும்பெருஞ் செயல்கள் பலவற்றைச் செய்துள்ளமைபற்றி, 'காட்டாதன காட்டிய தாதை' எனப்பட்டான். காட்டாதன என்பது - எதிர்மறைப்பொருளையுணர்த்தாது அருமையை யுணர்த்தி நின்றது; 'காட்டாதனவெல்லாம் காட்டி' என்றவிடத்திற்போல. இனி,

காட்டாதன காட்டிய என்பதற்கு - இதுவரையில் ஒரு நாளும் காட்டாத சோகக்குறிகளை (இப்பொழுது) காட்டிய என்று பொருள் கொள்ளுதலும் பொருந்தும். பி - ம்:—[1]உற்றவென் னென்று. [2]கிளத்த. [3]ஓட்டாய். [4]கடிதென்றோர். [5]கண்ணிற். ()

4 —இராவணன் இந்திரசித்தினிடம் கலக்கத்தின் காரணம் கூறுதல்.

கண்டா [1]னிறையாறிய நெஞ்சினன் கைகள் [2]கூப்பி
உண்டாயதெ [3]னிவ்வுழி யென்றலு மும்பி மாரைக்
கொண்டா னுயிர்காலனுங் [4]கும்ப நிகும்ப ரோடும்
விண்டா னடைந்தா னதிகாயனும் வீர வென்றான்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து இராவணனைப்) பார்த்து, சிறிது துயரந்தணிந்த மனமுடையவனாய், (அவனை நோக்கி) கைகளைக் குவித்து(த் தொழுது), 'இப்பொழுது [இவ்விடத்து] நேர்ந்த அயர்க்காரணம் யாது?' என்று வினவியவுடனே,—(இராவணன், —இந்திரசித்தை நோக்கி) 'வீரனே! யமனும் உன் தம்பியரை உயிர் வாங்கினான்: கும்பன் நிகும்பன் என்ற இருவருடனே அதிகாயனும் (இறந்து) மேலுலகஞ் சென்றான்' என்றான்; (எ - று.)

அரக்கியரின் அழுதரலைக்கேட்டதும் 'இராவணனே பட்டொழிந்தானோ?' என்னுஞ் சங்கைகொண்ட இந்திரசித்து, அவனை உயிருடனிருக்கக் கண்டதனால் சிறிது ஆறியநெஞ்சினனாயினனென்க 'உம்பிமார்' என்றது, தேவாந்தகன் நராந்தகன் திரிசிரஸ் என்பவர்களை. வலிமையில் மிக்கோனாதலால், அதிகாயனைத் தனியே யெடுத்துக்கூறினான். பொருது இறந்தவர்களாதலால் வீரசுவர்க்கஞ் செல்லவேண்டியவர்களாயினும், உடலினின்று உயிர் பிரித்தல் யமனதுதொழி லாதலால், 'கொண்டானுயிர் காலன்' என்றார். காலனும், உம்மை-நம்மிடத்துத்தோற்று இதுவரையும் அஞ்சியிருந்த யமனும் என இழிவுசிறப்புப்பொருளது. பி-ம்:—[1]ஆடர். [2]கூப்பா. [3]இவ்வழி. [4]கும்பநிகும்பனோடும். (1956)

5.—இந்திரசித்து கேட்டுக் கோபித்தலும் வருந்துதலும்.

சொல்லாத முன்னஞ் சுடரைச் சுடர்தூண்டு கண்ணான்
பல்லா லதரத்தை யதுக்கிவிண் மீது பார்த்தான்
எல்லாரு மிறந்தன ரோவென வேங்கி [1]நைந்தான்
வில்லாளரை யெண்ணில் [2]விரற்கு முனனிற்கும் வீரன்.

(இ-ள்.) வில்வீரர்களை எண்ணத்தொடங்கினால் (ஐந்து)விரல்களுள் முதல்விரலில் நிற்கும் வீரனாகிய இந்திரசித்து,—(தனது தம்பியர்களின் மரணத்தை இராவணன்) சொல்லுதற்குமுன்னமே கோபாக்கினியானது தீப்பொறிகளைக் கக்கச் செய்கின்ற கண்களையுடையவனாய், பற்களால் உதட்டைக்கடித்து (அண்ணாந்து) ஆகாயத்தைநோக்கி, 'யாவரும் இறந்தொழிந்தனர் அந்தோ!' என்று ஏக்கமுற்று வருந்தினான்; (எ-று.)

செய்வது இன்னதென்று அறியாது திகைத்து நிற்கும் பொழுது ஆகாயத்தை நோக்குதல், இயல்பு. சிறந்த வில்வீரர்களை அவரவர்களின் தகுதிக்கு ஏற்ப முறைப்படுத்தி எண்ணத் தொடங்கினால் இந்திரசித்து எல்லாரினும் மிக்க வீரனாக முதலில் வைத்து எண்ணப்படுந் தகுதியுடையவன் என்பது, ஈற்றடியின் கருத்து. சுடரைச் சுடர் தூண்டு கண்ணான் - அக்கினியையும் எரிக்கும்படியான [கோபாக்கினிச்சுவாலையை மிகுதியாகவுடைய] கண்களையுடையவனாய் என்றுமாம். விரற்கு - வேற்றுமைமயக்கம். பி - ம்:—[1]நின்றான். [2]வீரர்க்கு. (1957)

6.—அதிகாயன் முதலியோரைக் கொன்றவர் இன்னாரின்னாரென்று இராவணன் இந்திரசித்துக்குக்கூறுதல.

> ஆர் [1]கொன்றவ[2]ரென்றலும் பேரதி காய னென்னும்
> பே ர்[3]கொன்றவனை வென்றி யிலக்குவன் [4]பின்பு நின்றார்
> ஊர்கொன் றவனுற் பிற ரா[5]லென வுற்ற வெல்லாம்
> தார்கொன் றையினான் கிரிசாய்த்தவன் தானு ரைத்தான்.

(இ-ள்.) (இவ்வாறு ஏங்கிவருந்திய இந்திரசித்து, இராவணனை நோக்கி, அதிகாயன் முதலிய வீரர்களைக்) கொன்றவர் யாவர்?' என்று வினவலும்,—கொன்றைமாலையைத் தரித்த சிவபிரானது (கைலாச) மலையைப்பெயர்த்துச்சாய்த்தவனான இராவணன்,—'பெருமையுள்ள அதிகாயனென்னும் பெயருடையவனைக் கொன்றவன், வெற்றியையுடைய இலக்குமணன்; அதிகாயனொழிந்த மற்றையோர் [தேவாந்தகன் நராந்தகன் திரிசிரஸ் கும்பன் நிகும்பன் என்பவர்], இவ்விலங்காபட்டணத்தை எரித்தழித்தவனான அநுமானாலும் பிறராலும் [சுக்கிரீவன் அங்கதன் என்பவராலும்] (கொல்லப்பட்டனர்)' என்று நடந்தவை முழுவதையும் உரைத்தான்; (எ - று.)—தான் - அசை.

இலக்குவன் - லக்ஷ்மணன் என்ற வடமொழிப்பெயரின் சிதைவு: இப்பெயர் - உத்தமபுருஷலக்ஷணங்கள் பலவற்றையுமுடையவனென்றும், (பகவத்கைங்கரிய) லக்ஷ்மியோடு கூடியவனென்றும் காரணப் பொருள்படும். 'கொல்லப்பட்டனர்' என ஒருசொல் வருவிக்கப்பட்டது. அநுமான், தனது வாலின் நெருப்பினால் இலங்கையை எரித்து அழித்தவனாதலால், 'ஊர் கொன்றவன்' எனப்பட்டான். பி-ம்:—[1]கொன்றனர். [2]என்றலுமே. [3]கொன்றனன். [4]பின்னை நின்றது. [5]பிறர்க்குற்றது. (1958)

7.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-இந்திரசித்து இராவணனை நோக்கி நிஷ்டூரவார்த்தை கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

> கொன்றாரவரோ கொலைசூழ்கென நீகொடுத்தாய்
> வன்றானையர் மாளிடர் [1]வன்மை [2]யறிந்தும் மன்னா
> [3]என்றானு [4]மெனைச்செல வேவலையிற்ற தென்னா
> நின்றான நெடிதுன்னி முனிந்து நெருப்பு யிர்ப்பான்.

(இ - ள்) (இந்திரசித்து இராவணனை நோக்கி) 'அரசனே! வலிய சேனையையுடையவர்களாகிய மனிதர்களின் [ராமலக்ஷ்மணரின்] வல்லமையை அறிந்திருந்தும், (அவர்களோடு போர் செய்ய மகா வீரனான) என்னை(ப் போர்க்குச்) செல்லும்படி சிறிதும் ஏவினாயில்லை; (அதிகாயன் முதலிய சிறுவர்களை நீ அனுப்ப அவர்கள் இறந்தார்கள: ஆதலால், அவர்களைக்) கொன்றவர் அப் பகைவர்களோ? [அவரல்லர்;] (பகைவர்களை நோக்கி 'நீங்கள்) கொலைசெய்யுங்கள்' என்று நீயே (அவர்களைக்) காட்டிக்கொடுத்தாய்; (அதனால் நம் பக்கத்து வலிமை) அழிந்துபட்டது' என்று கூறி, வெகுவாகச் சிந்தித்துக் கோபங்கொண்டு, நெருப்புப்போல [வெம்மையாக]ப் பெருமூச்சுவிடுபவனாய் நின்றான்; (எ-று.)

நீ இராமலக்ஷ்மணர் முதலிய பகைவரின் வல்லமையைப் பலபடி கண்டிருந்தும் அவர்களை வலியடக்கிவெல்லுந்திறமுள்ள என்னை அவர்களோடு போர் செய்ய ஏவாது, அதிகாயன் முதலிய இளைஞர்களை ஏவினது, ஏவின உனது பிழையேயாகுமாதலால், போர்செய்யச் சிறுவரை ஏவிவிட்டுப் பின்பு அவர் இறந்ததற்காக நீ வருந்துதல் பேதைமையேயாமென இராவணனை நோக்கி இந்திரசித்து கூறினனென்க. அவரோ, ஓகாரம்-ஒழியிசை. பி-ம்:—[1]வண்மை. [3]உணர்ந்தும். [3]ஒன்றானும், எனறாலும். [4]எனை... யுற்றவென்னா, எனை...யுற்றவென்னா, எனை...எண்ணா, இனிச் செலவுற்றதுன்வாழ்க்கையென்னா. (1959)

8. அக்கப் பெயரோனை நிலத்தொ டரைத்துளானை
[1]விக்கற்கொரு [2]வெவ்வுரைத் தூதுவ னென்று விட்டாய்
புக்கத் தலைப்பெய்தல் நினைந்திலை புந்தி யில்லாய்
மக்கள் துணையற்றனை யிற்றதுன் வாழ்க்கை மன்னே.

மூன்று கவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) அக்ஷகுமாரனைத் தரையில்தேய்த்தழித்தவனான அநுமானை (நான் பிரமாஸ்திரத்தினால் கட்டிக்கொணர்ந்தபோது) கொல்லுதற்கு (மாறாக) (எதிரியின்) விருப்பமானபேச்சைச் சொல்லுந் தூதனென்று (பரிவுகாட்டி) விட்டிட்டாய்; (அவனைக் கொல்லாதுவிட்டதனால் இவ்விடத்திலுள்ள செய்திகள் யாவும்) எதிர்ப் பக்கத்திற்சென்று சேர்தலை நினைத்தாயில்லை: (பின் விளைவதை ஆலோசியாது அப்போது) அறிவுகெட்டாய்; (அக் குற்றத்தினால் இப்பொழுது), (மற்றைப்) பிள்ளைகளின் உதவியையும் இழந்தாய்: (அதனால்), உனதுவாழ்வும் குலைந்தது; (எ-று.)— மன் ஓ-ஈற்றசைகள்; இரக்கப்பொருளனவுமாம்.

'அநுமான் முன்பு கடல்கடந்து இலங்கைபுக்குச் சீதையைக் கண்டு பேசியபின் தன்வருகையைஉனக்கு அறிவிக்கும்படி அசோக வனத்தை யழிக்க, அதனைக் கேள்வியுற்றுக் கோபங்கொண்ட நீ ஏவியனுப்பிய பல இராக்கதவீரரையும் அவ்வநுமான் கொன்று கடைசியில் உனது மகனான அக்ஷகுமாரனையும் தரையில் தேய்த்

துக் கொல்ல, பின்பு நான் அவ்வநுமானைப் பிரமாஸ்திரத்தினற் கட்டிக் கொணர்ந்தேனே; அப்பொழுதே அவனைக்கொன்றிருந்தால் அவன் மறுபடி கடல்கடந்துசென்று இராமனுக்குச் சீதையின் செய்தி முதலியவற்றைச் சொல்லியிருப்பனே? அவ்விராமன் முதலியோர் பெரும் படையைக்கொண்டு போர்க்குத்தான் வந்திருப்பார்களோ? அப்பொழுது நமது உட்பகைவனுன விபீடணனது வார்த்தையைக் கேட்டுத் தூதனைக்கொல்லலாகாதென்று பரிந்தாய்: மகனையும் உளப்படக்கொன்றதனுல் உபேக்ஷிக்கத் தகாத அவ்வநுமனை உயிருடன் விட்டாய்; அதனுலன்றோ இவ்வளவு ஆபத்து! பின்விளைவதைப் பற்றி அப்பொழுதே ஆலோசியாதது உனது அறிவீனமே' என்று இந்திரசித்து சோகத்தினுல் இராவணனைப்பழித்துக்கூறினனென்க.

நிலத்தோடு அரைத்து-வேற்றுமைமயக்கம். [1]விக்கற்பொரு என்றபாடம், தூதனுடைய எளிமையை விளக்கும். 'புந்தியில்லாய்' விளியுமாம். தானொருவனிருக்கவும், பிள்ளைகளிற்பலரும் இறந்தது பற்றி, 'மக்கள் துணையற்றனை' என்றான்: இற்றது உன் வாழ்க்கை- காலவழுவமைதி; வெறுப்பினுற்கூறியது. விக்கல்= வீக்கல், அழிக்தல்; (வீக்கல்-வீ என்பதன் பிறவினையான வீக்கு-பகுதி:) இனி, அவிக்கல் என்பதன் விகாரமுமாம் பி-ம்:—[1]மிக்கற்பொரு, விக்கைக் கொரு. [2]வேவுரைத் தூதுவனென்று, தூதுவனென்றுவிளம்பி. (1960)

9.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்-இலக்குமணனைக் கொல்வேனென்று இநதிரசித்து சபதஞ் செய்தலைக் கூறும்.

என்னின்று [1]நினைந்து மியம்பியு மெண்ணி யுந்தான்
கொன்னின்ற படைக்கலத் தெம்பியைக் கொன் றுளானை
[2]அந்நின்ற நிலத்தவ னுக்கையை [3]நீக்கி யல்லால்
மன்னின்ற நகர்க்கினி [4]வாரலன் வாழ்வும வேண்டேன்.

(இ-ள்) இப்பொழுது (நடந்துபோனவற்றைப்பற்றிச்) சிந்தித்தும் (உன்மீதுகுறை) கூறியும் (இனி என்ன நடந்துவிடுமோ என்ற) ஆலோசிததும் யாதுபயன்? கொலைத்தொழில் பொருந்திய ஆயுதங்களையுடைய எனது தம்பியான அதிகாயனைக் கொன்றவனுன அவ்விலக்குமணனது உடம்பை, அவன்நின்ற அப்போர்க்களத்திலேயே உயிர்பிரித்தல்லாமல், பெருமை பொருந்திய அவ்விலங்காநகரத்துக்கு (இனிமீண்டு) வரமாட்டேன் [கொன்றே வருவேன் என்றபடி]; (நான் சொன்னபடி செய்யத் தவறினேனுனல் எனது) உயிர்வாழ்க்கையும் விரும்பேன் [இறந்துபடுவேன்]; (எ - று.)—தான் - அசை.

இனி வீண்காலங்கழியாது பகைவனைக்கொல்வே னென்று இந்திரசிதது சபதஞ்செய்தன னென்க. என் + இன்று; என்னின்று என்றும் பிரிககலாம். பி - ம்:—[1]சினைத்தும். [2]அன்னின்ற. [3]வீட்டியல்லால். [4]வார்கிலென். (1961)

10. மாற்றருவுயி ரெம்பியை மாற்றிய மானுடன்றன்
ஊற்றார் குருதிப்புனல் பார்மக ளுண்டிலாளேல்
[1]ஏற்று னிகலிந்திர னிரிநுகாலெனக்கே [ருன்.
தோற்றான் [2]தனக்கென நெடுஞ்சேவகந் [3]தோற்க வென்

(இ - ள்.) '(பிறரால்) நீக்கமுடியாத உயிரையுடைய என் தம்பியை உயிர் நீக்கிய [கொன்ற] மனிதனாகிய இலக்குமணனது சுரக்குந்தன்மையுள்ள இரத்தப்பெருக்கைப் பூமிதேவி குடியா விட்டால் [அவனைக்கொன்று அவனிரத்தம் பூமியிற் பெருகி வெள்ளமாம்படி நான் செய்யாமற் போவேனேயானால்], போரில் எதிர்த்து எனக்கே (ஒருமுறை) தோற்றவனான இந்திரனுக்கு எனது பெரியபராக்கிரமம் நான்குதரம் தோற்றதுபோலாகக் கடவது' என்று சபதங்கூறினான்; (எ - று.)

இலக்குமணனைப் பெயர்கூருது 'மானுடன்' என்று கூறினது, அவனிடத்து இந்திரசித்துக்கொண்டுள்ள வெறுப்பையும் அலட்சியத்தையும் விளக்கும். இச்செய்யுள் "வெங்கண்" என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின் சில பிரதியிலுள்ளது. பி-ம்:—[1]ஏற்று. [2]தனக்கே நெடுவெஞ்சமர். [3]தோற்கவேயான். (1962)

11. வெங்கண் ணெடுவானரத் தானையை வீற்று வீற்றுப்
பங்கம் [1]முறநூறி யிலக்குவனைப் படேனேல்
அங்கந் [2]தரவஞ்சியென் னாணை கடக்கலாத
செங்கண் ணெடுமான் முதற்றேவர் [3]சிரிக்க வென்னை.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கொடுந்தன்மையையுடைய பெரிய குரங்குச்சேனையைத் தனித்தனித் துண்டுபட்டு முறியும்படி அழித்து இலக்குமணனையும் கொல்லாது விடுவேனானால்,—உடம்பைக்கொண்டு (என் எதிரில்) வருவதற்கும் பயந்து எனது கட்டளையை மீற மாட்டாத சிவந்த கண்களையுடைய பெரிய திருமால் முதலிய தேவர்கள், என்னைச் சிரிக்கட்டும்; (எ - று.)

என்னிடத்து அஞ்சி நடுங்குமவர்களும் என்னைப் பரிகசித்துச் சிரிப்பார்களாக வெனச் சபதம் கூறியவாறு. பங்கம்முற-தோல்வியடைய அல்லது நிணச்சேறுபட என்றும், அங்கம் தர - போரிற் புறங்கொடாது மார்புகாட்டி முன்னிற்க என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பி-ம்:—[1]பட, இற. [2]தரமஞ்சி. [3]சிரிப்ப. (1963)

12. பாம்பிற் றருவெம்படை பாசு பதத்தி னோடும்
[1]தேம்பற் பிறைசென்னி வைத்தான்றரு தெய்வ வேதி
ஓம்பித்[2]திரிந்தேற் கினியின் றுதவாது போமேல்
சோம்பித்[3]துறப்பன் [4]னுயிர் சோறு [5]முவந்து வாழேன்.

(இ-ள்.) நாகத்தின் வடிவமாய்ப்பொருந்திய கொடிய அஸ்திரத்தை[நாகாஸ்திரத்தை]யும், பாசுபதமென்னும் அஸ்திரத்தினோடு, குறைதலையுடைய பிறைச்சந்திரனை முடியில் தரித்த

சிவபிரான் தந்த தெய்வத்தன்மையுள்ள வாட்படையையும் காத்துக் கொண்டு காலங்கழித்துவந்த எனக்கு, இனிமேல், இன்றைத் தினத்திற் செய்யும்போரில், (அவைகள்) பயன்படாது வீணாகுமானால், சோம்பலடைந்து [எல்லாமுயற்சியையும் விட்டு] என் உயிரை விட்டிடுவேன்; சோற்றையும் விரும்பியுண்டு வாழேன்;

நாகாஸ்திரத்தினால் இலக்குமணனைக் கட்டிக்கொல்லப்போவதைக் குறிப்பித்தவாறு. பாசுபதம் - பசுபதி சம்பந்தமானது; தத்திதாந்தநாமம்: பசுபதி-சிவன். தனதுவீரம் தட்டுத்தடையின்றி எங்குஞ் செல்வதனால் ஒருவரிடத்தும் அச்சமின்றிப் பேருற்சாகங்கொண்டு 'என்னுடன் போருக்குவருபவர் யாரேனும் உண்டோ?' என்று தேடிச்செல்பவன் தான் என்பான், 'திரிந்தேற்கு' என்றான். 'இனி' என்பதை, 'சோம்பித் துறப்பன்' என்பதனோடு கூட்டியும் உரைக்கலாம். சோறு - மற்றை உண்ணப்படுபொருள் கட்கும் உபலக்ஷணம். பி-ம்:—[1]தெம்பொற. [2]திரிந்தேனெனக்கு. [3]திரிவேன். [4]இனிச். [5]உகந்து. (1964)

13. மருந்தே நிகரெம்பிதன் னாருயிர் வவ்வினானை
விருந்தே யெனவந்தகற் கீந்திலன் வில்லு மேந்திப்
[1]பொருந்தேவர் குழாநகை செய்திப் போந்துபாரின்
இருந்தேனெனி[2]னானவ் விராவணி[3]யல்ல வென்றான்.

(இ-ள்.) தேவாமிருதத்தையேயொத்த எனது தம்பியான அதிகாயனது அருமையான உயிரைக் கவர்ந்தவனை இலக்குமணனை யமனுக்கு விருந்தாகக்கொடாமல் (என்னோடு) போர்செய்யுந்தன்மையுள்ள [எனக்குப் பழம் பகைவர்களான] தேவர்களின் கூட்டம் சிரிக்கும்படி வில்லையும் (வீணே) சுமந்துபோய்ப் பூமியிற் (பாரமாகப்) பொருந்தியிருந்தேனானால், நான் அந்த இராவணனது மகனல்லேன் என்று (இந்திரசித்து சபதஞ்) கூறினான்; (எ-று.)

நான் மகாவீரனாயுள்ள இராவணனுக்குப் பிறந்த புதல்வனாக இருப்பின், அவனது வீரத்தன்மைக்கு ஏற்ப, என் தம்பியைக் கொன்றவனை இலக்குமணனைக் கொல்லாதுவிடேனென்று இந்திரசித்து சபதஞ் செய்தனன். ராவணி-ராவணன்மகன். பி-ம்:—[1]பெருந்...போர்ந்து. [2]யானும். [3]அல்லன். (1965)

14.-இராவணன் இந்திரசித்தை நோக்கி, 'இலக்குமணனை நாகபாசத்தால் கட்டி வீழ்த்தி என் மனத்துயரத்தைப்போக்கு' எனல்.

[1]ஏகா விதுசெய் தெனவின்னலை[2] நீக்கிடெந்தைக்கு
ஆகா தனவும்[3] முளவோ[4] வெனக்காற்ற லார்மேல்
மாகால் வரிவெஞ்[5] சிலையோடு[6] வளைத்த போது
சேகாகு மென்றெண்ணி[7] யிவ் வின்னலிற் சிந்தை[8] செய்தேன்.

இதுவும் அடுத்தகவியும்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (இராவணன் இந்திரசித்தைநோக்கிக் கூறுவான்:— 'யுத்தகளத்திற்குச்) சென்று, (நீ கூறியபடியே நாகபாசத்தால் இலக்குமணனைக் கொல்வதாகிய) இத்தொழிலைச் செய்து என்னுடைய மனத்துன்பத்தை நீக்குவாயாக:, உனக்குச் செய்யமுடியாத காரியங்களும் இருக்கின்றனவோ? [எப்படிப்பட்ட தொழிலும் உன்னால் எளிதிற்செய்ய முடியும்]; (பொறுக்க முடியாத) புத்திர சோகம் நேரிட்ட இக்காலத்தில்,-எனக்குப்பகைவர்கள் மீது, (நீ சென்று), பெரிய கழுந்தையுடைய கட்டமைந்த கொடிய(உனது) வில்லையும் (பகைவர்களையும்) வளைத்தகாலத்தில் [வளைத்தால்], (எனக்கு) உறுதியுண்டாகுமென்று எண்ணி (உன்னை) நினைத்தேன்';(எ - று.)

'என்றானை' என அடுத்தகவியோடு தொடரும். 'நான் புத்திர சோகத்தால் மனமழுங்குகிற இச்சமயத்தில் நீ சென்று பகை தீர்த்து என் மனத்துயரத்தைநீக்கி எனக்குத்தேறுதலையுண்டாக்குதல் தகுதியே' என்று சொல்லி இராவணன் மகனுக்கு விடை கொடுத்தனனென்க. சேகு-மரவைரம்: இங்கு, உறுதி யென்னும் பொருளது பி-ம்:—[1]ஏகாய் [2]நீக்க. [3]உளதோ. [4]அவர்க்காற்றலாமே. [5]சிலையோயை, சிலையோரை. [6]மதித்தபோதே. [7]உவப்பினிற். [8]செய்தார். (1966)

15.—இந்திரசித்து தந்தையின் அநுமதிப்படி போர்க்குச் சித்தனாதல்.

என்றானை வணங்கி [1]யிலங்கையில் [2]வாளு மார்த்திட்டு
ஒன்றா னுமரு வுருவா வுடற்காவ லோடும்
[3]பொன்றாழ் கணையின்னெடும் புட்டில் புறத்து வீக்கி
வன்றாள் வயிரச்சிலை வாங்கினன் வானை வென்றான்.

(இ-ள்.) என்று கூறிய இராவணனை, வானுலகத்தவரைச்சயித்தவனான இந்திரசித்து, நமஸ்கரித்து,—(ஆயுதம்) ஒன்றினாலும் அறுக்கமுடியாததும் (அம்புகளால்) ஊடுருவிச்செல்லமாட்டாததுமான கவசத்துடனே விளங்குகின்ற கூரிய உடைவாளையும் அணிந்துகொண்டும்,—பொன்மயமானவையும் உள்ளாழ்ந்தவையுமான பெரிய அம்பறாத்தூணிகளை(த் தோள்களின்) பின்புறத்திற் கட்டிக்கொண்டும்,—வலிய குதையையுடைய உறுதியான வில்லை எடுத்துக்கொண்டான்; (எ - று.)—உடற்காவல்-கவசம் கணைப்புட்டில்-அம்பறாத்தூணி. பி-ம்:—[1]இலங்கிலை. [2]யாதும். [3]பின்றாழ், பின்றா. (1967)

16 —இந்திரசித்து எடுத்துக்கொண்ட வில்லின் வரலாறு.

வயிரந் நெடுமால்வரை கொண்டு மலர்க்கண் வந்தான்
செயிரொன் றுருவகை யிந்திரற் கென்று செய்த
உயர்வெஞ் சிலையச்சிலை பண்டவன் றன்னை யோட்டித்
துயரின் தலை [1]வைத் திவன்கொண்டது தோற்ற மீதால்.

(இ-ள்.) (இந்திரசித்து கையிற் பிடித்த) அவ்வில்லானது,—(திருமாலின் நாபீ) கமலத்தில் தோன்றியவனான பிரமன், (பகைவர்களால்) துன்பம்சிறிதும் உண்டாகாதபடி, இந்திரனுக்காக, உயர்ந்த பெரிய வச்சிரமலையைக்கொண்டு செய்த சிறந்த கொடிய வில்லாகும்; முற்காலத்தில், அவ்விந்திரனைத் தோற்கச்செய்து (அவனைத்) துன்பத்துக்கு உள்ளாக்கி இவ்விராவணகுமாரன் (வலியக்) கவர்ந்து கொண்டது; (அவ்வில்லின்) வரலாறு இதுவாம்; (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

இந்திரசித்து, போர்க்களங் குறுகி, அங்கு அக்கினியில் ஓமஞ் செய்து அந்த அக்கினியினின்று பிரமாஸ்திரம் முதலியவற்றைப்பெற்றன னென முதனூல் கூறுகின்றது. இந்திரற்கென்று, என்று-அசை; நான்காம்வேற்றுமைச் சொல்லுருபு எனினுமாம்; 'ஆக' என்பதுபோல. துயரின்தலைவைத்து - சிறைவைத்து என்றபடி. பி-ம்:—[1]வைத்தவற், வைத்தவர்க். (1968)

17.—இந்திரசித்தின் அம்பறுத்தூணிகள்.

தோளிற் கணைப்புட்டிலு மிந்திரன் தோற்ற [1]நாளே
ஆளித் திறலன்னவன் [2]கொண்டன ஆழியேழும்
மாளப் புனல்வற்றினும் வாளி யறாத [3]வன்கண்
[4]கூளிக் கொடுங்கூற்றினுக் காவதோர் [5]கூடு போல்வ.

(இ-ள்.) தோள்களிற்கட்டப்பட்ட அம்பறுத்தூணிகளும், இந்திரன் தோற்றுச் சிறையில் அகப்பட்ட அந்நாளிலேயே யாளி போன்ற வலிமையையுடைய அவ்விந்திரசித்து (அவனிடமிருந்து) கவர்ந்து கொண்டனவாம்; (அவை) ஏழுகடல்களும் இல்லையாமபடி [முழுவதும்] நீர்வற்றினாலும் பாணங்கள் ஒழியப்பெறாதன; (அன்றியும்), தாட்சிணியமில்லாத கொல்லுதற்றொழிலுடையனான கொடியயமன் தங்குவதற்குஉரிய ஒருகூண்டை ஒத்துள்ளன;

உயிர்களைக் கொல்லுங் கணைகளிருக்கும் தூணியைக் கூற்றினுக்கு உரிய கூடாகக்குறித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. ஏழுகடல்களும் வறண்டாலும் அம்புகள் எடுக்கஎடுக்க வறளா என்று தூணியின் சிறப்புக் கூறியவாறு. ஆளி-சிங்கம் போன்றதும் துதிக்கையையுடையதுமாகிய மிருகவிசேடம்; சிங்கமுமாம். ஆழியேழு-உவர் நீர், கருப்பஞ்சாறு, கள, நெய், தயிர், பால், நன்னீர் இவற்றின் மயமானவை. 'புனல்' என்றது-உவர்நீர் முதலியவற்றை யுணர்த்தி நின்றது: இலக்கணை கூளி-கொலைத்தொழிலை யுடையவன்; "கூளியர் நணைபா பூதகணவீரா கொலைத்திறத்தோர்," என்பது சூடாமணி. 'கூளிக் கடுங்கூற்றினுறைதத்தொரு கூடு' என்ற பாடத்திற்கு-கூளிகளும் கொடியயமனும் ஆகியவற்றின் உணவுகளமைந்ததொரு கூடு என்று உரைப்பாருமுளர். கூளிகளின் இரையாகியபிணங்களையும் கூற்றினுணவாகியஉயிர்களையும் தனித்தனி தொகுக்கின்ற அம்புகள், ஒற்றுமை நயத்தால் அவ்வுணவெனப்

பட்டன வென்க. பி-ம்:—[1]ஞான்றே. [2]கொண்டனன், கொண்டனல். [3]வன்கைக். [4]கூளிக்... ஊணுயதொர். [5]கூடம். (1969)

18.-இந்திரசித்து மற்றும் ஆயுதங்களைத்தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுதல்.

பல்லாயிர கோடி படைக்கலம் பண்டு தேவர்
எல்லாரு [1]முனைத்தலை யாவரு மீந்த மேரு
[2]வில்லாளன் கொடுத்த விரிஞ்ச னளித்த [3]மெய்ம்மை
அல்லாற் புரியாதன யாவையும் ஆய்ந்து கொண்டான்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் எல்லாத் தேவர்களும் (எதிர்த்துச்) சண்டை செய்த) போர்க்களத்தில் (இவனிடத்துத் தோற்றவர்களான அத்தேவர்கள் எல்லாரும்) கொடுத்தவையும், மகாமேருவை வில்லாகக்கொண்டவனை சிவபிரான் கொடுத்தவையும், பிரமன் கொடுத்தருளியவையும் (தங்கள்) இயற்கைத் தொழிலான கொலையையல்லாமல் (கொல்லாதுபழுதுபடுதலை இதுவரையிற்) செய்யாதவையுமான மிகப்பல ஆயுதங்களெல்லாவற்றையும் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டான், (இந்திரசித்து); (எ - று.)

இந்திரசித்து தவஞ்செய்து சிவபெருமானிடத்தும் பிரமதேவனிடத்தும் பல ஆயுதங்களைப் பெற்றனனென்றும், இந்திரன்முதலிய தேவர்களைத் தோற்கடித்து அவர்களிடத்தினின்று பல ஆயுதங்களை வலியக் கவர்ந்து கொண்டனனென்றும் அறிக. படைக்கலத்திற்கு மெய்ம்மை-பழுதுபடுதலின்றி இலக்கைத் தவறுது அழித்தல். பி-ம்: —[1]முனித்தலை. [2]வில்லாளர். [3]வெம்மை, மேன்மை. (1970)

19.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்-இந்திரசித்தின் தேர்ச்சிறப்பு.

நூறுயிரம் [1]யாளியி னேன்மை தெரிந்து சீயத்து
ஏறுமவை யன்னவை யாயிரம் பூண்ட [2]வென்ப
[3]மாறுயொ ரிலங்கை நிகர்ப்பது வானு ளோரும்
தேருதது மற் [4]றவ னேறிய தெய்வ மாத்தேர்.

(இ-ள்.) அவ்விந்திரசித்து ஏறின தெய்வத்தன்மையுள்ள பெரியதேரானது,—லக்ஷம்யாளிகளின் வலிமையை(த் தனித்தனி) கொண்ட அப்படிப்பட்ட ஆயிரம் ஆண்சிங்கங்கள் பூட்டப்பெற்றது: வேறாக ஓர் இலங்காபட்டணத்தை யொத்துள்ளது; தேவர்களாலும் (இத்தன்மையது என) அறியப்படாதது; (எ-று.)-என்ப, மற்று-அசைகள். இந்திரசித்தின்தேர் கோவேறு கழுதை பூண்டது என முதனூல் கூறும். தெரிதல்-இங்கே, பெற்றிருத்தல்: இலக்கணை. பி-ம்:—[1]ஆளரி, யாளியும். [2]என்ன. [3]மாறு. [4]இவன். ()

20. பொன்சென் றறியா வுவணத்தனிப் புள்ளி னுக்கும்
மின்சென் றறியா மழுவாளன் விடைக்கு மேனுள்
பின்சென்ற [1]தல்லாற் பெருகுஞ்சிறப் புற்ற [2]போதும்
முன்சென் றறியாதது [3]மூன்றுல கத்தி னுள்ளும்.

(இ-ள்.) (அத்தேர்,—நிறத்தினால்) பொன்னும் உவமையாகச் செல்லுதலை அறியப்பெறாத [ஒப்பாகமாட்டாத] (திருமாலின் வாகனமான) கருடனென்கிற ஒப்பற்ற பறவைக்கும், மின்னலும் ஒப்பாகமாட்டாத மழு வென்னும் ஆயுதத்தையேந்திய சிவபிரானது (வாகனமாகிய) ரிஷபத்துக்கும், முற்காலத்தில், (எப்பொழுதும் தான் வெற்றிபெறுதலால் அவைகள் முன்னிற்க மாட்டாது புறங்கொடுத்துப்போக அவற்றைத் துரத்திக்கொண்டு தான் அவற்றின்) பின்னே சென்றதே யல்லாமல், (அவை ஒப்பற்ற துணைவலி முதலிய) மிகுஞ்சிறப்பைப் பெற்றகாலத்திலும், (சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதாளம் என்ற) திரிலோகத்தினுள்ளும் (தான் தோல்வியடைதலால் அவைகள் பின்னே துரத்திவர அவைகளின்) முன்னே சென்றறியாதது; (எ - று.)

இந்திரசித்தின் ஊர்தியான இத்தேர், திருமாலின் ஊர்தியான கருடனுக்கும் சிவபிரானது ஊர்தியான விருஷபத்துக்கும் வலிமை முதலிய எவ்வாற்றாலும் எப்பொழுதும் எவ்விடத்திலும் கீழ்ப்படாது மேம்பட்டேயுள்ள தென்பது கருத்து இந்திரசித்து தெய்வத்தன்மையுள்ள இத்தேரி லேறிப் போர்செய்வதனால்தான் ஒருபோதும் தோல்வியடையாது வெல்லவல்லனாகின்றனனென்க. தேவேந்திரனுக்குத் தம்பியாகி அவனைக் குறைவில்லாது காக்க உடன்வசிக்கும் விஷ்ணுவின் அமிசமான உபேந்திரன், தேவர்கட்கெல்லாந் தலைவனாகிய இந்திரனுடன் திக்குவிசயஞ்செய்யப் புறப்பட்ட அவ்விராவணன் போர்செய்யவந்த காலத்து அவ்விந்திரனைக் காவாதுவிட்டதனாலும், அஷ்டதிக் பாலகர்களிலொருவனான ஈசானனும் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களில் ஏகாதசருத்திரருமாகிய சிவபிரானது மூர்த்திகள் மேற்குறித்த போரில் இந்திரனுக்குப் பக்கபலமாய்நின்று வெற்றிபெறாமற்போனதனாலும், அவ்விந்திரனை வென்ற இந்திரசித்தினால் தோற்கடிக்கப்பட்டவராயினரென்னலாம். இனி, இச்செய்யுளுக்கு இத்தேர் விரைவு வலிமை முதலியவற்றால், திருமாலின் வாகனமான கருடனும் சிவபிரானது வாகனமான விருஷபமும் ஆகிய இவ்விரண்டற்கும் பிற்படுமேயன்றி, மூன்று உலகத்திலும் [மற்றுஎவையும்] எவ்வளவு சிறப்புற்றகாலத்தும் தனக்கு முற்படப்பெறாதது என்றுமாம்.

உவணன்-ஸுபர்ணன் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு; அழகிய இறகுகளையுடையவனென்று பொருள்படும். இவன், காசியபமுனிவரது மனைவியருள் விநதையென்பவளது மகன்; சூரியன் சாரதியான அருணனது தம்பி; விஷ்ணுவுக்கு எப்பொழுதும் வாகனமாயிருப்பவன்; இதுபற்றி, இவனுக்கு வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் 'பெரியதிருவடி' என்று பெயர். பி-ம்:—[1] அல்லாததொர்பெருஞ், அல்லாதவோர்பெருஞ். அல்லதொருமாண், அல்லாலொர் பெருஞ். [2] போரின். [3] மூவுலகத்தின். (1972)

21. ஏயாத் தனிப்போர் வலிகாட்டிய விந்தி ரன்தன்
சாயாப் பெருஞ்சாய் கெடத் [1] தாம்புக ளால்த டந்தோள்

பேயார்க்கவன் வந்தனன் வந்தன னென்றுபூசல்
பேயார்த் [2]தெழுந்தாடு [3]நெடுங்கொடி [4]பெற்ற தம்மா.

(இ - ள்.) (அத்தேர்),—'ஒப்பில்லாத சிறந்த போர்த்திறமையைக்காட்டி யுத்தஞ்செய்த இந்திரனுடைய (யார்க்கும்) அழியாத மிக்க வலிமை அழியும்படி (எதிர்த்துச் சென்று) கயிறுகளால் (அவனுடைய) பெரிய தோள்களைக் கட்டிய மகாவீரன் வந்தான் வந்தான்' என்று பேராரவாரத்தையுடைய பேய் இரைத்துஎழுந்து கூத்தாடப்பெற்ற பெரியதுவசத்தைப் பெற்றது; (எ - று.)

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்: பேயின் பேராரவாரமே எதிரிகளைக் கலங்கச்செய்கின்றதுஎன அத்தேரின் கொடுமையை வியந்தவாறு: இதனால், இந்திரசித்தின்தேர் பேய்க்கொடியுடையதென்பதுபெறப்படும். சாய் - சாயா: வடசொல்; ஒளி: இங்கே, வலிமையை யுணர்த்தி நின்றது; புகழுமாம். தாம்பு - இங்கே, மாயைப் பாசம். இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் "செதுகை" என்ற அடுத்த பாடலின் பின் உள்ளது. பி-ம்:—[1]பாம்புகளாற். [2]எழுந்தாட, எழுந்தாடுவ. [3]பொற்கொடி. [4]பெய்ததம்மா, பெற்றியம்மா. ()

22. செதுகைப் பெருந் [1]தானவ [2]ரூனெடுந் [3]தேய்த்த நேமி
யதுகைத் திசையானையை யோட்டிய தென்ன லாமே
மதுகைத் தடந்தோள்வலி காட்டிய வான வேந்தன்
முதுகைத் தழும்பாக்கிய [4]மொய்யொளி [5]மொட்ட தம்மா.

(இ - ள்.) (பின்னும் அத்தேர்), பொருதலையுடைய பெரிய அசுரர்களை(க் கீழேதள்ளி அவர்களுடைய) உடம்புகளைத் தேய்த்தழித்த சக்கரங்களை யுடையது; வெற்றியுற்ற (தனது) பெரும் புஜபலத்தைக் காட்டிய சுவர்க்கத்துக்குத் தலைவனான இந்திரனது முதுகை ஊறுபடுத்திய நிறைந்த ஒளியையுடைய மொட்டு என்ற உறுப்பையுடையது; (இவ்வாறு சிறப்புப் பெற்றிருக்க), துதிக்கையையுடைய திக்கஜங்களை வென்று துரத்தியது என்று சொல்லுதல் (அத்தேர்க்கு ஒரு) சிறப்பாமோ? (எ - று.)

இத்தேரின் உறுப்புகளுள் ஒன்றான சக்கரம் அசுரர்களையும், மற்றொருறுப்பான மொட்டு தேவர்தலைவனான இந்திரனையும் ஊறுபடுத்தி வென்றிருக்க, இத்தேர் திக்கஜங்களை வென்று துரத்தியது என்று கூறுதலிற் சிறப்பில்லை யென்றவாறு. செதுகை - வைரமுமாம். மொட்டு - தாமரைமலரின் வடிவமாகச் செய்து தேரின் முன்னிடத்து வைக்கப்படுவதோர் உறுப்பு: இதனைக் கொடிஞ்சி யென்று கூறுதலும் உண்டு. இராவணனும் அஞ்சி ஒன்றுஞ்செய்ய மாட்டாது திகைக்கும்படி இந்திரன் போர்செய்தனனாதலால், 'மதுகைத் தடந்தோள் வலிகாட்டிய வானவேந்தன்' என்றார். இந்திரசித்து வென்று இந்திரனைச் சிறைபிடித்துக்கொண்டுபோன போது தேரின் மொட்டிற் சேர்த்து அவனைக் கட்டினமையால், அவன்முதுகு தழும்புபட்டதென்க. மதுகை - வெற்றி. பி-ம்:—

[1]தானவன். [2]தன்னொடுந், ஊரொடுங். [3]செய்த. [4]மெய்யொளி. [5]மொட்டிது. (1974)

23.—இந்திரசித்து தேர்மீதுஏறிப் போர்க்குப் புறப்படுதல்.

அத்தேரினை யேறிய தோப்பன வாயி ரந்தேர்
ஒத் தேய்வன [2]சேமம தாய்வர வுள்ளம் வெம்போர்ப்
பித்தேறின னென்ன [3]நடந்தனன் [4]பின்ப லான்மற்று
எத்தே வரையும் முகங்கண் [5]டறியாத வீட்டான்.

(இ-ள்.) எல்லாத்தேவர்களையும் (தோற்றோடச்செய்து) பின்புறத்தை(க் கண்டதே) யல்லாமல் (அவர்கள் தனக்குஎதிராய் நின்று) முகத்தை(க் காட்ட) [முகங்கொடுத்துப்போர்செய்ய]ப் பார்த்திராத வலிமையுடையவனான இந்திரசித்து,—அந்தத்தேரின் மேலேறிக் கொண்டு, அத்தேரை ஒத்துள்ளவையான ஆயிரந்தேர் (தம்மில்) நெருங்கியுள்ளவையாய்ப் பாதுகாவலாய் உடன்வர, மனத்திற் கொடிய போர்வெறி கொண்டவனென்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி (போர்க்களத்துக்குச்) சென்றான்; (எ - று.)—மற்று - அசை; வினைமாற்றுமாம்.

போரிற்கொண்டுள்ள மிக்கஊக்கம் தோன்றும்படி தேரை விரைவாகச் செலுத்தி உக்கிரந்தோன்றச்சென்றன னென்பார் 'வெம்போர்ப் பித்தேறினனென்ன நடந்தனன்' என்றார். 'பின்பலால் மற்றெத்தேவரையும் முகங்கண்டறியாத ஈட்டான்' என்றதனால், எல்லாத்தேவர்களையும் எதிர்நிற்க வொட்டாது முதுகு காட்டி யோடச் செய்யும் இந்திரசித்தின் வீரச்சிறப்பு வெளியாம். சேமம் - க்ஷேமம். இதனால், சேமத்தேரெனப்படுகிற உதவித்தேர் பலவற்றின் உடன் வரவு கூறப்பட்டதெனினுமாம். முதலடியில் ஏறி அது எனப்பிரிக்க. பி - ம்:—[1]ஏறின. [2]சேமம்வரத்தனது, செம்மை வைத்தான்றனது. [3]நடந்தன. [4]பின்பிலான்மற்று, பின்பலாமற்று. [5]அறியாதுவிட்டான். (1975)

24.—இந்திரசித்தினது சேனையின் மிகுதி.

அன்னானொடு [1]போயின தானை [2]யறிந்து கூற
என்னா லரி [3]தேனு மியப்பு [4]வான் மீக னென்னும்
நன்னான் மறையானது நாற்பது வெள்ள மென்னச்
[5]சொனனன் பிறரி [6]யாரஃ துணர்ந்து தொகுக்க வல்லார்.

(இ-ள்.) (பக்கபலமாக) அவ்விந்திரசித்தினுடனே சென்ற சேனையினளவை(இவ்வளவென்று) தெரிந்துசொல்ல(எளியனாகிய) என்னால் முடியாதாயினும்,—(மகிமையால் யாவராலும்) சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுகிற வான்மீகி யென்னப்படுகின்ற சிறந்த நான்கு வேதங்களையும் அறிந்த முனிவன், 'அச்சேனை, நாற்பது வெள்ளம்' என்று கூறினான்; (ஆகையால், யானும் அவ்வாறேகூறுவேன்);

வேறுயாவர்தாம், அஃது (இவ்வளவென்று) அறிந்து கணக்கிட்டுக் கூற வல்லமையுடையவர்? (எ - று.)

இயம்பு-பிரமதேவனது அநுக்கிரகத்தாலும் நாரதமுனிவனது உபதேசத்தாலும் முதனூலைக் கூறிய எனினுமாம். வான்மீகன்—வால்மீகி; வடமொழித் தத்திதாந்தநாமம். இப்பெயர்-புற்றினின்று பிறந்தவனென்று பொருள்படும்; வல்மீகம்-புற்று. இவன் முதலில் பிருகுவமிசத்தவரான ருக்ஷருக்குப் புத்திரனாய்த்தோன்றித் தக்க பருவம்வந்தபின்பு ஒருகுறப்பெண்ணைக்காமுற்று அவளைக்கூடி மக்களைப்பெற்றுமகிழ்ந்து அக்குடும்பசம்ரக்ஷணத்தின்பொருட்டு வழிபறித்து ஜீவனஞ்செய்து வருகையில், அவ்வழியேசென்ற ஸப்த ரிஷிகளின் பொருள்களையும் அடித்துக் கவர்ந்து ஓரிடத்தில் வைக்க, அவர்கள் 'இப்பொருள்களை இங்கேயேவைத்துப் போய் உன்பெண்டுபிள்ளைகளைக் கண்டு 'நான் உங்களைப் பாதுகாத்தற்காகச் செய்யும் பாவத்திற் பங்கு உங்களுக்கு உண்டோ?' என்று கேட்டுவா; பின்பு இப்பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டுபோகலாம்' என்றுசொல்ல, இவனும் போய் அங்ஙனமே கேட்க, அவர்கள் 'ஓஹோ! இது என்ன பைத்தியம்! பாவத்திலும் பங்குக்கு வருவார் உண்டோ' என்ன, அதுகேட்ட இவன் திடுக்கிட்டுச் சென்று அவ்விருடியரைச் சரணம்புகவே, அவர்கள் கருணைகூர்ந்து தமது திவ்யஞானத்தினால் இவனது ஜந்மகர்மங்களை யுணர்ந்து ராம மந்திரத்தைத்தலைகீழாக 'மரா' என்று இவனுக்கு உபதேசித்துச் செல்ல, இவனும் வெகுகாலம் சலியாமல் தூண்போலநின்று தவஞ் செய்ய, இவன்மேற் புற்று மூடிக்கொண்டது; அது ஒருகாலத்தில் மழைபெய்து கரைய, அதனினின்று இவன் வெளிப்பட்டமை பற்றி, வால்மீகியெனப் பெயர்பெற்றனன். இவனை வருணகுமாரனென்பதும் இதுபற்றியே. வான்மீகி நாற்பது வெள்ள மென்று சொன்ன இடம், விசாரிக்கத்தக்கது. பி-ம்:—[1] போகிய. [2] அளந்து. [3] என்னும். [4] வன்மீக னென்பானன்னுளறைவானது. [5] சொன்னார். [6] யாவர். (1976)

25.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-குளகம்: இந்திரசித்து சேனையோடு போர்க்களஞ் சேர்தலைத் தெரிவிக்கும்.

தூமக்க ணரக்கனுந் தொல் [1]லமர் யார்க்குந் [2]தோலா
மாபக்க னு மந்நெடுந் தேர்மணி யாழி [3]காக்கத்
தாமக் குடைமீ துயரப் பெருஞ்சங்கம் விம்ம
[4]நாமக் கடற்பல்லிய நாற்கடன் [5]மேலு மார்ப்ப.

(இ-ள்.) புகைநிறமான கண்களையுடைய இராக்கதனும் [தூமிராக்ஷனும்] பழைய [முன் நடந்த] போர்களில் எவர்க்கும் தோல்வியடைந்திராத மகாபார்சுவனென்பவனும் அந்த [தான் ஏறிய] பெரிய தேரினது அழகிய சக்கரங்களைப் பாதுகாக்கவும், ஒளியையுடைய (வெண்கொற்றக்) குடைமேலே பொருந்தி

விளங்கவும், பெரிய சங்கவாத்தியங்கள் முழங்கவும், (தமது பேரொலியாற் பகைவர்க்கு) அச்சத்தைத் தருகின்ற பலவகைவாத்தியங்களின் கூட்டங்களை நான்கு கடல்களினும் அதிகமாகப் பேரொலிசெய்யவும்,—(எ - று)—'சென்றனன்' என அடுத்த கவியோடு தொடர்ந்து முடியும்.

இராவணன் முதலில் தோற்பதற்கு முன்னமே தூம்ராட்சன் அநுமானாற் கொல்லப்பட்டானென்றும், மகாபார்சுவன் அதிகாயனுடன் துணையாக அனுப்பப்பட்டு இருஷபனென்னும் வாநரனாற் கொல்லப்பட்டானென்றும் முதனூல் கூறும்; தூம்ராக்ஷனும் மகாபார்சுவனும் முறையே இராவணனுக்கு மாமன்முறையிலும், உடன்பிறந்தவன் முறையிலும் நிற்பவர்: இவர் வேறு எனக் கொள்ளலுமொன்று. யுத்தத்தில் பல்லியம் முழங்குதல், போர்வீரர்க்கு மனக்கிளர்ச்சியை வளர்த்தற்காக. பல்லியம்-கொட்டுவனவும் ஊதுவனவுமாகிய தோற்கருவி, துளைக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, நரப்புக்கருவி எனப்படும் பலவகைவாத்தியங்கள். ஆர்ப்ப-பொதுவினை. 'நாற்கடல் மேலும் ஆர்ப்ப'-உயர்வுநவிற்சியணி. பி-ம்:—[1]அமரர்க்கும். [2]தோலான். [3]காப்ப. [4]நாயப்பெயரும், நாகக்கடும். [5]போலும். (1977)

26. தேராயிரமாயிரகோடி தன்மாடு செல்லப்
போரானை புறத்தி னவற்றி னிரட்டி போகத்
தாரார் புரவிக்கடல் [2]பின்செலத் தானை [3]வீரப்
பேராழி முகஞ்செலச் சென்றனன் பேர்ச்சியில்லான்.

(இ-ள்) ஆயிரத்தாற்பெருக்கிய ஆயிரகோடியென்னுந் தொகையளவான தேர்கள் தனது அருகிலே [உள்ளணியாகச் சூழ்ந்து] வரவும், அத்தேர்த்தொகையினும் இருமடங்கான [இரண்டாயிரம் ஆயிரகோடி] போர்க்குச் சிறந்த யானைகள் (அவ்வுள்ளணியின்) புறத்திலே [புறவணியாகச் சூழ்ந்து] வரவும், அணிவகுப்புப் பொருந்திய குதிரைக் கூட்டங்கள் பின்னே [பின்னணியாக] வரவும், பதாதிவீரரது சேனையாகிய பெருந்திரள் முன்னே [முன்னணியாகச்] செல்லவும்,—நிலைகலங்குதலில்லாதவனான இந்திரசித்து, (போர்க்களத்துக்குச்) சென்றான்; (எ - று)

கடல்-கூட்டமென்ற பொருளில் வந்தது; "இவுளிக்கடல்" என்ற சிந்தாமணியிற்போல. கடல், பேராழி என்பவற்றைப் பெருந்தொகை குறிக்கும் பெயர்களெனினுமாம்; படைத்தொகை வகைகளில் 'சமுத்ரம், வெள்ளம்' என்பனபோல. பி-ம்:—[1]போகத். [2]முன். [3]வீரர். (1978)

வேறு.

27.—இராவணனே, இந்திரசித்தோ, பொர வரக்கூடுமென்று போர்க்களத்தில் இலக்குமணன் இருத்தல்.

நின்றன னிளக்குவன் களத்தை நீங்கலன்
பொன்றின னிராவணன் புதல்வன் போர்க்கினி

அன்றவ னல்லனே லமரர் வேந்தனை
வென்றவன் வருமென விரும்புஞ் சிந்தையான்.

(இ-ள்.) 'இராவணபுத்திரனான அதிகாயன் இறந்தான்; இனிமேல் வைரங்கொண்ட அவ்விராவணன் அல்லது இந்திரசித்து போர்க்குவருவான்' என்று கருதி (அவர்கள்வரவை) ஆசையோடு எதிர்நோக்கிய மனமுடையவனாய், இலக்குமணன், போர்க்களத்தை விட்டுநீங்காது (அங்கேயே) நின்றனன்; (எ - று.)

'அன்றவன்' என்பது-வினைத்தொகை: அன்றுதல்-கோபித்தல். இச்செய்யுளினால், இலக்குமணனுக்கு யுத்தஞ்செய்தலிலுள்ள உற்சாகம் நன்கு விளங்கும். இனி, அன்று நின்றனன்-அன்றைக்கு நின்றானெனினுமாம். 'அன்று'-அசையுமாம். நீங்கலன், சிந்தையான்-முற்றெச்சங்கள். (1979)

28.—'வருபவன் யார்?' என்று இலக்குமணன் விபீடணனைக் கேட்க, அவன் 'இந்திரசித்து' என்று தெரிவித்தல்.

[1]யாரிவன் [2]வருபவ னியம்பு வாயென
வீரவெந் [3]தொழிலினான் [4]வினவ வீடணன்
ஆரிய [5]விவனிக லமரர்வேந்தனைப்
போர்கடந் தவ[6]னின்று [7]வலிதுபோ ரென்றான்.

(இ-ள்) (அப்போது சேய்மையிலே இந்திரசித்து வருதலைக் கண்டு), கொடிய வீரச்செயலை யுடையவனான இலக்குமணன் (விபீடணனை நோக்கி) 'இதோ வருகின்றவன் யார்? சொல்வாய்' என்று வினாவ,—(விபீடணன் இலக்குவனைநோக்கி), 'சிறந்தவனே, இவன் போர்வலிமையுள்ள தேவேந்திரனைப் போரிற் சயித்தவனான இந்திரசித்து: (இவன் போர்க்கு வருவதனால்), இன்றைக்கு நடக்கும்போர் மிகவலிமையுள்ளதாகும்' என்று மறுமொழி கூறினான்; (எ-று.)

இராவணனோ இந்திரசித்தோ வரட்டுமென்று பேருக்கங் கொண்டு போர்க்களத்தில் நின்ற இலக்குமணனது வீரத்திறலை வியந்து, அவனை 'வீரவெந்தொழிலினான்' என்றார். பி-ம்:—[1]ஆரிவன், யாரிவண். [2]வருமவன். [3]திறலினான். [4]விளம்ப. [5]இவன்கொலாமமர. [6]இவன். [7]புரிந்துயர்ந்தவன். (1980)

29.—நான்கு கவிகள் 'துணைவலிகொண்டே இந்திரசித்துடன் பொரவேண்டும்' என்று விபீடணன் இலக்குமணனுக்குத் தெரிவித்தல்.

[1]எண்ணின துணர்த்துவ துளதொன் றெம்பிரான்
கண்ணகன் பெருமபடைத் துணைவர் [2]காத்திட

[3]நண்ணின [4]துணையொடு [5]பொருதல் [6]நன்றிது
[7]திண்ணிதி னுணர்தியாற் [8]றெளியுஞ் சிந்தையால்.

ஐந்து கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (விபீடணன் இலக்குமணனை நோக்கிச் சொல்வான்:—) எமதுதலைவனே! (நான்) எண்ணினது ஒன்று (உன் பக்கல்) தெரிவிக்கவேண்டியது உண்டு: (அதுயாதெனில்,—) இடமகன்றபெரிய சேனையின் தலைவர்களாகிய போர்த்துணைவர்கள் (சோர்வுபடாது) காவல்செய்ய, பொருந்திய அத்துணைவலிமையுடன் (கூடிநின்றே இவ்விந்திரசித்தோடு) போர்செய்தல், நல்லது; இச்செய்தியை ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கவல்லமனத்தினால் உறுதியாக ஆலோசிப்பாய் [தீர்க்காலோசனை செய்வாயாக என்றபடி]; (எ-று)— ஆல்-அசை.

நண்ணினன் துணையொடு என்று பாடங்கொண்டு, பெரும்படைத்துணைவர்காத்திட நண்ணினனென்றமாம். பி-ம்:—[1]எண்ணினன் [2]காத்துடன். [3]நண்ணினன். [4]நந்துணை, துணையொடும். [5]பொருகை. [6]நன்றென [7]திண்ணியதுணர்ந்தினன், திண்ணென வுணர்தியால். [8]தெரியுஞ்சிந்தையான். (1981)

30. மாருதி சாம்பவன் வான ரேந்திரன்
தாரைசேய் நீலனென் றினைய [1]தன்மையார்
வீரர்வந் துடனுற விமல நீநெடும்
போர்செயத் தகுதியாற் புகழின பூணினாய்.

(இ-ள்.) குற்றமற்றவனே! புகழை அழகிய ஆபரணங்களாகக் கொண்டவனே! அநுமானும் ஜாம்பவானும் சூரக்கரசனான சுக்கிரீவனும் தாரையின் மகனான அங்கதனும் நீலனும்என்ற இவர்கள் போன்றதன்மையை யுடையவரான வீரர்கள் வந்து உன்னுடன் (துணையாகப்) பொருந்த நீ பெரிய போரைச்செய்தல் தகுதி; (எ-று.)

மாருதி - வாயுவின் குமாரன்; வடமொழித்தத்திதாந்தநாமம்; மாருதன் - வாயு. கேசரியென்ற வானரவீரனது மனைவியாகிய அஞ்சநாதேவியினிடத்தில் வாயுதேவனுக்கு இவ்வநுமான் தோன்றினனென உணர்க; இவன் - வாயுவினமிசத்தோடு ருத்திராமிசமுமுடையான். சாம்பவன் - ஜாம்பவான்; ஒருகால் பிரமன் வாய் திறந்து கொட்டாவிவிட்டபோது அதனினின்று அப்பிரமதேவனது அமிசமாய்த் தோன்றினன்; கரடிகளுக்கு அரசன். வானரேந்திரன் - சுக்கிரீவன். தாரை - வாலியின்மனைவி; தாரா என்பது, ஆவீறு ஐயாயிற்று. பி-ம்:—[1]தன்மையாம். (1982)

31. பஃபதி னாயிரந் தேவர் [1]பக்கமா
எல்லையில் [2]சேனைகொண் டெதிர்ந்த விந்திரன்
ஒல்லையி னுடைந்தன னுயிர்கொண் [3]டுய்ந்துளான்
[4]மல்லலந் தோளினு [5]யமுதின் வன்மையால்.

(இ - ள்) பெருமைபொருந்திய அழகிய தோள்களையுடையவனே! பல பதினாயிரக்கணக்கான தேவர்கள் (தனக்குப்) பக்கபலமாயிருக்க, அளவற்ற [மிக அதிகமான] சேனையை உடன்கொண்டு, இவ்விந்திரசித்தனோடு) எதிர்த்துப் போர்செய்த இந்திரன் (இவனைமுன்) விரைவில் தோற்றவனாகி, (தான் முன்பு பானம் பண்ணின) அமிருதத்தின் பலத்தினாலேயே உயிருடன் தப்பிப் பிழைத்தான் [இந்திரன் அமிருதமுண்ணாமலிருந்தால் அப்பொழுதே இவ்விந்திரசித்தால் இறந்திருப்பன என்றபடி]; (எ - று.)

'துணையொடு பொருதல் நன்று' என்று கீழ்க்கூறியதற்கு ஏற்ப அவன் வலிமையுடையவனென்பதை விளக்கவேண்டிய இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவ்வலிமையின்காரியமாகிய இந்திரசயத்தைக் கூறினதனால், இது, காரியப்புனைவிலிபுகழ்ச்சியணி: இவ்வணி, பிறிதுமொழிதலென்ற பெயராலும் வழங்கும்: வடநூலார் அப்ரஸ்துதப்ரசம்ஸா என்பர். இது மேல்வருவதற்குந் தொக்கும். இந்திரசித்தின் வீரச்செயலை இவ்வாறு விபீஷணன் கூறுவது, இவனோடு துணைவலியின்றிப் போர்செய்யலாகாதென்று வற்புறுத்துதற்கு. பி - ம்:— [1]பக்கமார். [2]தானே. [3]உய்ந்தனன். [4]மல்லெனும். [5]வரத்தின்வன்மையால். (1983)

32\. [1]இனியவை மறையுமோ விந்திரன்புயப்
பணி[2]வரையுளநெடும் [3]பாசப் பஃறழும்பு
அனுமனைப் பிணித்துளனை போதிவன்
தனு[4]மறை வித்தகஞ் [5]சாற்றற் பாலதோ.

(இ - ள்.) இந்திரனுடைய தோள்களாகிய இமயமலையிற் பொருந்திய (இவன்கட்டிய) நீண்ட (மாயைக்) கயிற்றினாலாகிய அந்தப் பல தழும்புகள், இனி மறையுமோ? (அன்றியும், இவன்), அநுமானையும் (பிரமாத்திரத்தினால்) கட்டினவனாயிருக்கையில் [கட்டினதனால் என்றபடி], இவ்விந்திரசித்தினது தநுர்வேதப் பயிற்சியிலுள்ள திறமை சொல்லப்படுந் தன்மையுடையதோ?

விபீஷணன், இந்திரசித்தினது திறமையை விளக்குதற்பொருட்டு, விண்ணுலகத்தில் இந்திரனை வென்றதையும், மண்ணுலகத்தில் அநுமானை வென்றதையும் உதாரணமாகக் கூறினனென்க. இனி, தழும்பு அவை மறையுமோ - இந்திரனைத் தழும்புபடுத்திய இவனது அவ்வீரச்செயல்கள் உலகமுள்ளளவும் அழியாது நிற்குமென்றபடி. அனுமன் = ஹநுமாந்: இவன், பிறந்தவுடனே இளஞ்சூரியனைக் கனிந்த பழமென்றுகருதிப் பிடிக்கப் பாய்ந்தபொழுது, அதனையறிந்து கோபங்கொண்ட இந்திரனது வச்சிராயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்டுச் சிதைந்த கன்னமுடையவனானதனால், இவனுக்கு இப்பெயர் வந்தது. இப்பெயர்- கன்னத்தில் விசேஷமுடையவனென்று பொருள்படும். இவனுக்கு இப்பெயர், இந்திரனால் இடப்பட்டது. பல் + தழும்பு = பஃறழும்பு. தநுமறை- தநுர்வேதம்: அதாவது-வில் முதலிய ஆயுதங்களிற் பயிலும் வகை

களையும் பகைவெல்லுதற்குஉரிய மந்திரம் முதலிய பிரயோகங்களையும் அறிவிக்கிற ஆயுதசாஸ்திரம். உபவேதம் நான்கனுள் ஒன்றாதலால் 'தனுமறை' எனப்பட்டது; மற்றவை- ஆயுர்வேதம், காந்தர்வவேதம், தந்த்ரவேதம் என்பன. பி-ம்:—[1] இனியது. [2] வரையுன்னெடும், வரைவன்னெடும், வரையன்னெடும். [3] பாசத்தாலுறை, பாசத்தாலுற, பாசத்தார்த்தடல். [4] முறை. [5] தடுக்கற்பாலதோ. (1984)

33.-இதுவும் அடுத்தகவியும்-அநுமான் அங்குவருதலைத் தெரிவிக்கும்.

என்றவ [1]னிறைஞ்சலு மிளைய வள்ளலும்
[2]நன்றென மொழிதலு நணுகி னானரோ
வன்றிறன் மாருதி யிலங்கைக் [3]கோமகன்
சென்றன னிளவன்மே லெனனுஞ் சிந்தையான்.

(இ-ள்.) என்றுகூறி அவ்விபீடணன் (இலக்குமணன்) வணங்கினவுடனே, இளையபெருமாளும் 'நல்லது' என்று சொல்லி உடன்பட்டவளவிலே,- கொடிய வலிமையையுடைய வாயுகுமாரனான அநுமான்,—'இளையபெருமாள்மீது இலங்கையரசனாகிய இராவணனது மகனான இந்திரசித்து (போர்செய்யச்) சென்றான்' என்னுங் கவலையுடையவனாய (அவ்விடத்தில்) வந்துகிட்டினான்; (எ-று.)

இராமலட்சுமணர்க்கு யாதொருதீங்கும் நேரிடாதபடி குறிக்கொண்டு பாதுகாக்கும் இயல்புடைய இவ்வநுமான், இந்திரசித்தின் பலபராக்கிரமங்களை யநுபவித்தறிந்தவனாதலால், அவன்வருகையை யறிந்தவளவிலே இலக்குமணனுக்கு உதவியாக அங்கு வந்து சேர்ந்தனனென்க. பி-ம்:—[1] இயம்பலும், இறைஞ்சினான். [2] நன்றன. [3] கோன்மகன். (1985)

34. கூற்றமுங் கட்புலம் புதைப்பக் கோத்தெழு
[1]தோற்றமு மிராவணி துணியும் நோக்குறா
மேற்றிசை [2]வாயிலை விட்டு வெங்கடும்
காற்றென [3]வணுகினான் கடிதின் [4]வந்தரோ.

(இ-ள்.) யமனும் (அஞ்சிக்) கண்மூடிக்கொள்ளும்படி யுத்தசன்னைகங் கொண்டு எழுகின்ற இராவணகுமாரனான இந்திரசித்தின் தோற்றத்தையும் துணிச்சலையும் பார்த்து, (அநுமான்,—இலங்கையின் தான் இருந்த) மேற்குத்திக்கின் வாயிலைவிட்டுக் கொடிய பெருங்காற்றுப்போல விரைவாக வந்து (இலக்குமணனைச்) சேர்ந்தான்; (எ-று.)—அரோ-ஈற்றசை.

கீழ்க்கவியிற்கூறிய அநுமான் வந்தானென்ற செய்தியையே இக்கவியில் வேறுவகையாக விவரித்துக் கூறியதனால், கூறியதுகூறலென்னும் குற்றத்துக்கு இடமின்மையுணர்க. கண்புதைத்

தல்-அச்சக்குறி. கட்புலம்-கண்ணாகியபுலமென இருபெயரொட்டு. புலமென்றது-இங்குப்பொறியென்னும் பொருளில் வந்தது: ஒருவகை இலக்கணவழக்கு. இச்செய்யுள் சிலபிரதியிலில்லை. கூற்றமும்...கோத்தெழுதோற்றமும் - இராவணியுடன் சென்றசேனைகளின் தோற்றமுமாம். பி - ம்:—[1]தேற்றமும். [2]கீட்டிசை. [3]அணுகினர். [4]காக்கவே. (1986)

35.—சுக்கிரீவன் முதலியோர் இலக்குமணனுக்குத் துணையாதல்.

அங்கதன் [1]முன்னரே யாண்டை யானயல்
துங்க[2]வன் தோளினு ரெவருஞ் சுற்றினர்
செங்கதி ரோன்மகன் முன்பு சென்றனன்
சங்கநீர்க் கடலெனத் தழீஇய [3]தானையான்.

(இ - ள்) அங்கதன் முன்னமே அவ்விடத்திலேயே [இலக்குமண னருகில் தானே] வந்துசேர்ந்திருந்தான்; உயர்ந்தவலிய தோள்களையுடைய (மற்றை) வானர வீரர்களெல்லாரும், (இலக்குமணனது) பக்கத்தில்வந்து (அவனுக்குத் துணையாகச்) சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; சிவந்தகிரணங்களை யுடையனான சூரியனது மகனாகிய சுக்கிரீவன் சங்குகளையுடைய நீர் நிறைந்த கடல்போல(த் தன்னை)ச் சூழ்ந்து பரந்துள்ள சேனையையுடையவனாய், (இலக்குமணனுக்கு) முன்னே சென்றான்; (எ - று.)

இராமலட்சுமணர்க்கு அருகிலே சேனைமுகத்தில் நிற்றல், முன்பு சுக்கிரீவனுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருத்தலை யுணர்க. பி - ம்:—[1]முன்னதாயாண்டமசேனையிற். [2]வெந்தொழிலினர். [3]தானையே. ()

36 —இருதிறத்துச் சேனைகளின் தோற்றம்.

இருதிரைப் பெருங்கட லிரண்டு [1]திக்கினும்
பொருதொழில் [2]வேட்டெழுந் தார்த்துப் [3]பொங்கின
வருவன [4]போன்றன மனத்தி னாற்சினம்
திருகின வெதிரெதிர் செல்லுஞ் சேனையே.

(இ - ள்.) கோபாவேசத்தினால் மனம்மாறுபட்டனவாய் எதிர்க்கு எதிராகச் செல்லுகின்ற (இராக்கதசேனை வானரசேனை என்ற இருதிறத்துச்) சேனைகளும்,—அலைகளையுடைய பெரிய இரண்டுகடல்கள் போர்செய்யுந்தொழிலை விரும்பி உற்சாகங்கொண்டு, இரண்டு திக்கிலிருந்தும் ஆரவாரித்துப் பொங்கிவருவனவற்றைப் போன்றன; (எ - று.)

இல்பொருளுவமையணி. மனம் சினத்தினால் திருகின என உருபு பிரித்துக்கூறப்பட்டது; அன்றி மனத்திற் கோபத்தால் மாறுபாடு கொண்டன என்றுங் கொள்ளலாம்; இவ்வுரைக்கு, 'மனத்தினால்' என்பது - உருபுமயக்கம். பி - ம்:—[1]திக்கெனப். [2]வேட்டுவந்து. [3]பொங்கியே. [4]போல்வன. (1988)

37.—தேவர்கள் போர்காணுதற்கு வானத்தில்வந்து திரளுதல.

கண்ணினுன் மனத்தினுற் கருத்தினுற் றெரிந்து
எண்ணினுற் [1]பெறுபய னெய்து மின்றென
நண்ணினு ரிமையவர் நங்கை மாரொடும்
விண்ணினு டுறைவிடம் வெறுமை கூரவே.

(இ - ள்.) தேவர்கள், 'கவனத்துடன் ஆலோசித்து அறியுமிடத்துக் கண்களினுலும் மனத்தினுலும் பெறுவதற்குஉரிய பிரயோசனம் இன்றைக்குக் கைகூடும்' என்று எண்ணிக்கொண்டும் சொல்லிக்கொண்டும்,—சுவர்க்கலோகமாகிய (தங்கள்) வாழுமிடம் வெறுமை மேலிடும்படி (அதனை அனைவரும் விட்டிட்டுத் தங்கள் தங்கள்) மனைவிமார்களுடனே (யுத்தகளத்திற்கு நேரே ஆகாயத்தில்) வந்து நெருங்கினுர்கள்; (எ - று.)

அளவிறந்த பெருஞ்சேனைத்திரள் பொருவதைக்காணுதலால் கண்கட்கும், வாயினுல் இவ்வளவென்று கணக்கிட்டுச் சொல்லுதற்கு அரிய பெருந்தொகையை நினைத்தலால் மனத்துக்கும் மகிழ்ச்சியுண்டாகுமென்க. தெரிந்து எண்ணினுல்—எண்ணித் தெரிந்தால்: விகுதிபிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. மனம் ஓரிடத்தும் கண் ஓரிடத்துஞ் செல்லாது இரண்டும் ஒருசேர ஓரிடத்திலேயே செல்லவேண்டுமென்பார், 'கருத்தினுற் றெரிந்தெண்ணியல் கணணினுல் மனத்தினுல் பெறுபயனெய்தும்' என்ருரெனினுமாம். இனி, கண்ணினுல் கருத்தினுல் தெரிந்து - கண்களால் கருத்துடன் உற்றுப்பார்த்து, மனத்தினுல் எண்ணினுல் என்று நிரனிறைப் பொருள்கோளமையப் பொருள் கூறலுமாம். 'மனத்தினுற்கருத்தினுல்...எண்ணினுல்' என மேல் நோக்கில் ஒரேபொருளையுடைய சொற்கள் வந்ததுபோலத்தோன்றி ஆழ்ந்துநோக்கப் பொருள் வேறுபட்டிருப்பது, கூறியதுகூறல்விளைந்தழிவு என்னுஞ் சொல்லணியாம்: வடநூலார் புநருகதவதாபாஸாலங்காரமென்பர். நிலவுலகத்தில் விசேஷமான போர் நடக்கும்போது தேவர்கள் அதனை மேலிருந்து கண்டு மகிழ்ந்து கொண்டாடுவரென்றல், கவிசமயம். எல்லாத்தேவர்களும் போர் காண ஆகாயத்திற்கு வந்திட்டதனுல், தேவலோகம்முழுவதும் வெற்றிடமாயிற்று. பி ம்:—[1]பெறும். ()

38.—இருகவிகள்-சேனைகளின் ஆரவாரத்தைத் தெரிவிக்கும்.

ஒத்திரு தானையு முடற்ற வுற்றுழி
அத்தனை வீரரு மார்த்த [1]வார்கலி
நத்தொலி முரசொலி நடுக்க லாற்[2]றலே
பொத்தினர் [3]செவிகளைப் [4]புரந்த ராதியர்.

(இ-ள்.) இருதிறத்துச் சேனைகளும் (தம்மில்) நெருங்கிப் போர் செய்யப் பொருந்தியபோது,—(அவ்விருசேனைகளிலுமுள்ள)

எல்லா வீரர்களும் கர்ச்சித்தலினா லுண்டான பேராரவாரமும், சங்குகளின் ஓசையும், முரசவாத்தியங்களினோசையும் நடுங்கச் செய்தலினால் [செவிடுபடச்செய்தலினால்], (ஆகாயத்திற் போர் காணவந்த) இந்திரன் முதலான தேவர்கள், (தங்கள்) காதுகளை (க்கைகளினால்) மூடிக்கொண்டார்கள்; (எ-று.)

தலைபொத்தினர், தலை-தமிழுபசருக்கம். புரந்தராதியர்-தீர்க்க சந்திபெற்ற வடமொழித்தொடர். புரந்தரன்-(பகைவர்களது) பட்டணங்களைப்பிளப்பவனென்று காரணப்பொருள்படும். நத்தொலி-மென்றொடர் வன்றொடராயிற்று. பி-பா:—[1] அவ்வொலி. [2] செவி. [3] இமையவர், செவித்துளை. [4] புரந்தராதிபர். (1990)

39. எற்றுமின் பற்றுமி னெறிமி னெய்மி னென்று
[1] உற்றன வுற்றன வுரைக்கு மோதையும்
முற்றுறு கடையுகத் திடியின் முமமடி
பெற்றன பிறந்தன சிலையின் பேரொலி.

(இ-ள்.) 'அடியுங்கள், பிடியுங்கள், (ஆயுதங்களை) எறியுங்கள், (அம்புகளை) எய்யுங்கள்' என்று அவ்வச்சமயங்களுக்கு ஏற்றனவாக, (இருதிறத்து வீரர்களும்) சொல்லுதலினாற் பிறந்த ஓசைகளும், வில்லினின்று உண்டானவையான [வில்நாணியின்] மிக்க ஒலிகளும், (யாவும்) அழியுங் கல்பாந்த[பிரளய] காலத்தி லுண்டாகும இடியோசையினும மூன்று மடங்கு அதிகமாக எழுந்தன; (எ-று.)—யுகம்-வடசொல். இங்கே, ஊழிக்காலத்தின் மேலது. பி-ம்:—[1] உற்றனருற்றனர். (1991)

40,—ஒன்பதுகவிகள்-இருசேனையும் கலந்து பொருவதைத் தெரிவிக்கும்.

கற்[1]பட மரம்படக் கால வேல்பட
விற்படு கணை பட வீழும் வீரர்தம்
எற்[2]படு முடல்பட விரண்டு [3]சேனையும்
பிறபட [4]நெடுநிலம் பிளந்து பேருமால்.

(இ-ள்.) இருதிறத்துச் சேனைகளும் பின்னிடும்படி (ஒருவர் மேல் ஒருவர் எறிகிற) கற்கள் படுதலினாலும், மரங்கள் தாக்குதலினாலும், யமன் போன்ற வேலாயுதங்கள் ஊடுருவிச் செல்லுதலினாலும், வில்லினின்று பிரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகள் தைத்தலினாலும் இறந்துவிழுகிற (இருதிறத்திலுமுள்ள) வீரர்களுடைய ஒளிபொருந்திய உடம்புகள் (தன்மேற்) பொருந்துவதனால், பெரிய பூமியானது, (அச்சுமையையும் அதிர்ச்சியையுந் தாங்கமாட்டாது) தளர்ந்து நிலைகுலையும்; (எ-று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

உயர்வுநவிற்சியணி எல்படும் உடல் என்பதற்கு - இரட்டுற மொழிதலால், (கருநிறத்தால்) இரவையொத்த (இராக்கதவீரரது)

உடம்பும் மேனியின் விளக்கத்தாற் பகலையொத்த (வானரவீரரது) உடம்பும் என்றும் பொருள் கூறலாம்; எல்-இரவு பகல் என்னும் இரண்டுக்கும் பொதுப்பெயர். கல்லும் மரமும் வானரருடையவை: வேலும் கணையும், இராக்கதருடையவை. பி-ம்:—[1]படை. [2]படர். [3]தானையும், [4]இரு. (1992)

41\. எழுத்தொடர் மரங்களா லெற்ற வுற்றிய
விழுத்தலை முழுவதுஞ் சிதறி வீழ்ந்தன
[1]அழுத்திய பெருஞ்சினத் தரக்கர் யாக்கைகள்
கழுத்துள தலையில களத்தி னாடுவ.

(இ-ள்.) வளைதடிகளாலும் இருப்புச் சங்கிலிகளாலும் மரங்களாலும் (வானரவீரர்கள்) தாக்கியதனால் உயிரொழிந்தனவும், சிறந்த தலைகளெல்லாம் அடியோடு அற்று வீழ்ந்தனவுமான (தம்மை) பேலிட்ட மிக்க கோபத்தையுடைய இராக்கதவீரரின் உடல்கள், கழுத்துக்களுடன் கூடித் தலையில்லாதனவாய் [கபந்தங்களாய்]ப் போர்க்களத்திற் கூத்தாடுவன; (எ - று.)

இதனால், அரக்கரழிந்தமை கூறினார். எழுதொடர் மரங்களால்-இருப்புத்தூண் போன்ற [வலிய பெரிய] மரங்களினால் என்றலுமாம்: தொடர்-உவமவுருபு. முற்றுதல்-முடிதல், உயிரொழிதல். கழுத்துள தலையில-தொடைமுரண். பி-ம்:—[1]அழுத்தினர். (1993)

42\. வெட்டிய [1]தலையன நரம்பு வீசமேல்
முட்டிய குருதிய [2]குரங்கின மொய்[3]யுடல்
சுட்டுயர் நெடுவனந் [4]தொலைந்த பின்னெடும்
கட்டைக ளெரிவன போன்று காட்டுவ.

(இ-ள்) (அரக்கர்களால்) வெட்டப்பட்ட தலையையுடையவையும் (அறுபட்ட) நரம்புகள் வீசுவதனால் மேல்நோக்கிப் பாய்கிற இரத்தத்தையுடையவையுமான குரங்குகளின் வலியவுடம்புகள்,— ஓங்கி வளர்ந்த பெரிய காடு (நெருப்பினால்) சுடப்பட்டு வெந்தொழிந்த பின்பு பெரிய கட்டைகள் எரிவனவற்றைப் போன்றுதோன்றுவன; (எ-று.)

இதனால், வானரங்களழிந்தமை கூறினார். குரங்குகள் தலையறுபட்டபிறகு கழுத்துநரம்புகள் செந்நிறமான இரத்தத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு நின்ற தோற்றம், காட்டின் மேற்புறம் முழுவதும் எரிந்தபிறகு கட்டைகள் நின்று எரிந்துகொண்டிருப்பதை யொக்குமெனக் குறித்தார்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. சுட்டு-சுடப்பட்டு. பி-ம்:—[1]தலைகளின, தலையின. [2]குருதுகள. [3]உடற். [4]தொலைத்த. (1994)

43\. பிடித்தன நிருதரைப் பெரிய [1]தோள் பெயர்த்து
ஒடித்தன கால்விசைத் [2]துகைத்த வுந்தின

கடித்தன கழுத்தறக் கைகளா லெடுத்து
அடித்தன வரைத்தன வார்த்த வானரம்.

(இ-ள்.) குரங்குகள்,—இராக்கதர்களை (க் கைகளால் இறுகப்) பிடித்தும், (அவர்களது) பெரிய[1]தோள்களைப் பேர்த்துஒடித்தும், கால்களினால் விசைகொண்டு உதைத்துத் தள்ளியும், கழுத்து அறும்படி (பற்களால்) கடித்தும், கைகளால் தூக்கியெடுத்து (நிலத்திலே) மோதியும், (கீழே) தேய்த்தும் ஆரவாரஞ் செய்தன; (எ - று)—இதனால், மீண்டும் அரக்கரழிந்தமைகூறினர். இச் செய்யுளில், 'பிடித்தன' முதலியவை - முற்றெச்சம். பி - ம்:— [1]தோள்களை. [2]உதைத்து. (1995)

44. வாள்களிற் கவிக்குல வீரர் [1]வார்கழல்
தாள்களைத் துணித்தனர் தலையைத் தள்ளினர்
தோள்களைப் [2]பிரித்தன ருடலைத் [3]துண்டவன்
[4]போழ்களிற் புரட்டினர் [5]நிருதர் [6]பொங்கினர்.

(இ - ள்.) அரக்கர்கள்,—வாள்களால், வானரசாதிவீரர்களின் நீண்ட வீரக்கழலையணிந்த கால்களை வெட்டியும், தலையை(யறுத்து)த் தள்ளியும், தோள்களை (வெட்டி) வேறாக்கியும், உடம்புகளைத் துண்டுபட்ட வலியபிளவுகளாகப் புரட்டித்தள்ளியும் மகிழ்ச்சி பாராட்டினார்கள்; (எ - று)

இதனால், மீண்டும், வானரங்களழிந்தமை கூறினர். உடலைத் துண்டவன் போழ்களிற்புரட்டினர்-வானரர்களின் உடம்பைத் துண்டுதுண்டாம்படி பிளந்துதள்ளின ரென்றபடி. போழ் - பிளக்கப்பட்டது. பி ம்:— [1]வனகழற், வால்களிற். [2]துணித்தனர், குறைத்தனர். [3]துண்டமிட்டு [4]ஆழ்கடற். [5]அரக்கர். [6]ஆர்த்தனர்.

45. [1]மரங்களி லரக்கரை மலைகள் போன்றுயர்
சிரங்களைச் [2]சிதறின வுயிரைச் சிந்தின
கரங்களைக் [3]கழலகளை [4]பொடிபடக் காதின
குரங்கெனப் பெயர்கொடு திரியுங் கூற்றமே.

(இ-ள்.) குரங்கென்று பெயரிட்டுக்கொண்டு திரிகின்ற யமன்கள்,—மரங்களினால் இராக்கதவீரர்களது மலைகள்போலுயர்ந்த தலைகளைச் சிதறடித்தும், (அவர்களது) உயிரைப்போக்கியும், கைகளையும் கால்களையும் ஒடியும்படி மோதியடித்தும் பொருதன;

இதனால், வானரங்கள் அரக்கரையழித்தல், மீண்டுங்கூறப் பட்டது. கழல் - ஆகுபெயரால், கால்களைக் குறிக்கும் ஈற்றடி - வஞ்சகவொழிப்பணி: இங்கு, கொல்லுதல் தொழிலில யமனுக்கும் குரங்குக்கும் ஒப்புமை வெளியாம் பி ம்:— [1]மரங்களால். [2]சிதறின ருடலைச்சிந்தனர். [3]முறித்தன, முறித்தனர், குறைத்தனர். [4]கண் சூணைச்சூன்றன, கணணைச்சுழந்தனர், கண்ணைச்சூழ்ந்தன. (1997)

46. சுடர்ந்தலை நெடும் ¹பொறி சொரியுங் ²கண்ணன
³அடர்த்தலை நெடுமர மற்ற கையன
⁴உடர்த்தலை வைரவே ⁵லுருவ ⁶வுற்றவர்
மிடற்றினைக் ⁷கடித்துடன் ⁸விளிந்து போயின.

(இ - ள்.) ஒளியைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பெரிய நெருப்புப்பொறிகளைக் (கோபத்தால்) கக்குகின்ற கண்களை யுடையனவான சில வானரர்கள்,—(எதிரிகளை) நெருக்கி வருத்துதலைச் செய்கிற (தமது கையிற்கொண்ட) பெரிய மரங்களுடனே அறுபட்ட கைகளையுடையனவாய், (தமது) உடம்பில் (எதிரிகள் பிரயோகித்த) உறுதியான வேலாயுதம் ஊடுருவிச் சென்று கொண்டிருக்கவும், (தம்மேல் அவ்வேற்படையை) எறிந்தவர்களது கழுத்தைக் கடித்துவிட்டு அவருடன் (தாமும்) இறந்துபட்டன; (எ - று.)

அரக்கரும் வானரங்களும் ஒருங்கு அழிந்தமை, இதில் கூறப்பட்டது. சிலகுரங்குகள், கைகள் அறுபட்டு உடம்பில் வேலைதைத்துக்கொண்டிருக்கவும் சிறிதும் சலியாது தம்பகைவரைக் கடித்துக் கொன்றே தாமும் இறந்தொழிந்தன வென அவற்றின் வீரச்சிறப்புக் கூறியவாறு. உடர்—உடல்: போலி; சுடர் என்பதுபோல். உற்றவர் - (எறிதல்தொழிலைப்) பொருந்தியவர். பி - ம்:—¹கனல். ²கண்ணின. ³அடற்றலை. ⁴உடற்றலை. ⁵உருவி ⁶அற்றவர். ⁷தடிந்துடன். ⁸விரிந்துபோயின, விளிந்தவானரம். (1098)

47. அடர்ந்தன ¹கிரிகளை யசனி ²யேறெனத்
³தொடர்ந்தன ⁴மழைபொழி தும்பிக் ⁵கும்பங்கள்
இடந்தன மூளைகளினிதி னுண்டன
கடந்தன ⁶பசித்தழல் கரடி ⁷காதுவ.

(இ - ள்.) போர்செய்வனவான கரடிகள்,—மலைகளைச்சார்ந்து அழிக்கின்றனவான பேரிடிகள் போலத் தொடர்ந்து சென்று (மத) மழையைச் சொரிகின்ற யானைகளின் மத்தகங்களைக் கீண்டனவாய் (அவற்றின்) மூளைகளை இனிமையாகத்தின்று பசியாகிய அக்கினியை ஒழிந்தன [பசியாறின]: (எ - று.) கரடிகள் மூளையைத் தின்றனவாகக் கூறியபொருள் ஆராயத்தக்கது.

ஜாம்பவானைச் சேர்ந்தவையான கரடிகள் பொருதல், இதிற் கூறப்பட்டது. இடிகளினால் மலைகள் அழிதல்போல, கரடிகளினால் அரக்கரின் பக்கத்து யானைகள் அழிந்தனவென்க; உவமையணி. 'தொடர்ந்தன' என்பது தும்பிக்கு அடைமொழியாகவுமாம். தொடர்ந்த மழை பொழி-தொடர்ச்சியாக [இடைவிடாது] மதநீர்ப்பெருக்கைச் சொரிகிற எனினுமாம். வயிற்றிற் காந்துதலை யுண்டாக்குதலாலும், இடப்பட்ட உணவுகளைப் பஸ்மமாக்குதலாலும், பசி, தழலாக உருவகப்படுத்தப்பட்டது: அன்றியும், வயிற்றிலுள்ள ஜாடராக்னியென்னும் அக்கினியே பசிக்குக் காரணமாதலையும் உணர்க. காதுவ - பெயர். பி-ம்:—¹கரிகளை. ²ஏறனற்.

[3]தொடர்ந்தது. [4]மழையெனத், மழைமதத். [5]கொம்புகள். [6]சிகளைக், பரிகளைக். [7]காந்துவ, காதிமே. (1999)

48. கொலை [1]மத கரியன குதிரை [2]மேலன
[3]வலமணித் [4]தேரன வாளின் மேலன
[5]சிலைகளின் குடுமிய [6]சிரத்தின் மேலன
மலைகளிற் பெரியன குரங்கு வாவுவ.

(இ - ள்.) (வடிவிலும் வலியிலும்) மலைகளினும் பெரியவையான வானரங்கள்,—தாவுவனவாய்,— கொல்லுதல்தொழிலுள்ள மதம் பிடித்த (அரக்கர்களுடைய) யானைகளின்மேற் பாய்பவையும் குதிரைகளின்மேற் பாய்பவையும், உறுதிப்பாருந்திய மணிகள் கட்டிய தேர்களின்மேற் பாய்பவையும், வாளாயுதங்களின்மேற் பாய்பவையும், விற்களின் நுனியின்மேற் பாய்பவையும், (அவர்களது) தலைகளின்மேற் பாய்பவையும் ஆயின; (எ - று)

ப்லவங்கமென்ற தம்பெயர் உண்மையாகும்படி தாவிப் பாய்ந்து செல்லும் இயல்பினவான வானரங்கள் அரக்கர்களுடைய யானை முதலியவற்றின்மேல் ஒன்றிலிருந்து ஒன்றுக்கு விரைவிற் பாய்ந்து அவற்றை யெலாம் அழிக்குந்தன்மையை இதிற் கூறினார்; **தன்மைநவிற்சியணி** பி-ம்:—[1]மதக. [2]மேலன. [3]அலர்பணித், அலைபணித். [4]தோளனவாளி. [5]சிலைகளிற். [6]சித்திரத்தின்மேல். ()
வேறு.

49.—இரத்தவெள்ளம்.

தண்டுகொண் டரக்கர் தாக்கச் [1]சாய்ந்துகு நிலைய சந்தின்
துண்டங்க ளாக [2]வாளிற் [3]றுணிந்தபே [4]ருடலைத் தூவிக்
கொண்டெழு மலைக ளோடுங் குரக்கினப் பிணத்தின் குப்பை
மண்டுவெங் குருதி [5]யாறய் மறிகடல் மடுத்த மாதோ

(இ-ள்.) குரங்குக்கூட்டங்களின் பிணக்குவியல்களினின்று நெருங்கிப் பெருகுகின்ற வெவ்விய இரத்தங்கள்,—ஆறாகி,—இராக்கதர்கள் கதாயுதங்களைக் கொண்டு மோதியதனாற் சாய்ந்து விழுந்தன்மையையுடையனவும் (அவர்களது) வாளாயுதங்களினால் தறிபட்டவையுமாகிய பெரிய உடம்புகளைச் சந்தனமரத்தின் துண்டுகளாகச் சிந்திக்கொண்டு, கிளர்ந்தெழுகின்ற அலைகளோடும், (அலைகள்) மடங்கப்பெற்ற கடலையும் நிறைத்து விட்டன; (எ - று.)

மலையிலிருந்து பெருகும் யாற்றின்வெள்ளம் (காட்டின்வழியாக வருதலால் அங்குள்ள) சந்தனமரங்கள் முறிந்து துண்டுகளாக, அவற்றை வீசிக்கொண்டு பெரிய அலைகளையுடையனவாய்ச் சென்று கடைசியில் கடலிற் சேர்தல்போல, யுத்தத்தில் வீரர்களுடைய மலைபோன்ற உடம்புகளிலிருந்து பெருகுகிற இரத்தவெள்ளங்கள், துணிபட்ட உடல்துண்டங்களை வீசிக்கொண்டு அலைகளையுடையனவாய்க் கடலிற்சேர்ந்தன வென்று இரத்தவெள்

ளத்தை வருணித்தவாறு; உருவகவணி. அரக்கர்சேனை உருத்தெரியாதபடி மிகவும் சின்னபின்னப்பட்டுக் குலைந்துபோனதனால், வானரங்களின் பிணங்களையும் உடல்துண்டுகளையுமே கூறினார். சந்தின் துண்டு-சந்தன மரத்தின் துண்டு. மாதுஓசை - சற்றசை. பி-ம்:—[1]தகர்ந்துடற்றலைகடள்ளித், தகர்ந்துகு...டள்ளி. தகர்ந்துடைதலையொடள்ளித். [2]வாளாற். [3]துணித்த. [4]உடல்கடுங்கக். [5]ஆறம். (2001)

50.—அநுமான் பகைவர்சேனையைக் கலக்குதல்.

பணிவென்ற பதாகை யென்றும் பல்லுளைப் பரிமா வென்றும்,
தனுவென்றும் வாளி யென்றுந் தண்டென்றுந் [1]தனிவே லென்றும்,
சினவென்றி மதமா வென்றுந் தேரென்றுந் தெரிந்த தில்லை,
[2]அநுமன்கை வயிரக் [3]குன்றா [4]லரைப்புண்ட வரக்கர் தானை.

(இ-ள்.) அநுமானுடைய கைகளாகிய உறுதியான மலைகளினால் (தரையில்) தேய்க்கப்பட்ட இராக்கத சேனையில்,—அஞ்சுதலை வென்றுள்ள [பகைவர்களிடத்தில் அஞ்சாது வெற்றி பெற்றமையைத் தெரிவிக்கிற] கொடிகளென்றும், பலவாகிய பிடரிமயிர்களையுடைய குதிரைகளென்றும், விற்களென்றும், அம்புகளென்றும், கதாயுதங்களென்றும் ஒப்பற்ற வேலாயுதங்களென்றும், தேர்களென்றும், கோபத்தையும் வெற்றியையுமுடைய மதம்பிடித்த யானைகளென்றும், தேர்களென்றும் தெரியவில்லை;

அநுமான் தன்கையில் அகப்பட்டவற்றையெல்லாம் அழித்ததனால், அவைகள் ஒருசேர நொறுங்கி உருத்தெரியாது அழிந்தனவென்க. மிகவிரைவில் அழித்தலால், இப்பொழுது இதனை அழிக்கின்றானென்று தெரிந்து கொள்ளவும் முடியாதாயிற்று என்றுங் கொள்ளலாம். பதாகை - பெருங்கொடி. அநுமன் கைவயிரக்குன்றால் என்பதற்கு - அநுமான் கையிற்கொண்டுள்ள வலியமலையினால் என்று உரைப்பினும் பொருந்தும். பணிவென்ற - (வெண்ணிறத்தால்) பனியைவென்ற என்றுமாம். சிலபிரதியில் இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் "எடுத்தது" (53) என்ற பாடலின்பின் உள்ளன. பி-ம்:—[1]வட்டென்றும். [2]அநுமன்றன் [3]தண்டால். [4]அரைப்புண்டது. (2002)

51 —அங்கதன் அரக்கர்சேனையைச் சிதைத்தமை.

பொங்குதேர் புரவி யானை [1]பொருபுல் நிருத [2]ரென்னும்
சங்கைய [3]மில்லா வண்ணந் [4]தன்னுளே சுழலுங் கூற்றம்
எங்குள வுயிரென றெண்ணி [5]யிகலைக்கையாற் [6]கிளர்ந்த தென்ப
அங்கதன் மரங்கொண் டெற்ற [7]வளாறப் [8]பட்டழிந்த தானை.

(இ-ள்.) அங்கதனென்பவன் மரத்தினால் தாக்கச் சேருகி அழிந்தனவான மிக்க தேர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் போர் செய்யும் வீரக்குழலையணிந்த இராக்கதர்களும் என்று சொல்லப்படுகிற [சதுரங்கத்தையுடைய] சேனைகளில்,—கூற்றம்—, தன்

மனத்திலே (இதுவரையில் அரக்கரிடத்துக் கொண்டுள்ள) அச்சத்தை இப்பொழுது சிறிதுங்கொள்ளாமல் [அச்சமில்லாமற்] பொருந்தி, (தனக்கு இரையான) உயிர்கள் எங்கேனும் (தப்பி) உள்ளனவோ என்று நினைத்து, (த்தனது) இரண்டு கைகளாலும் கிளறிப்பார்த்தது; (எ - று.)

நால்வகைச்சேனையும் அளறுபட்டழிந்ததனால், தான்கொண்டு போக வேண்டிய உயிரைக் கூற்றத்துக்குக் கிளறிப் பார்க்க வேண்டியதாயிற்று. உயிர் எங்கு உள என்று எண்ணி - உயிர்கள் எங்கு உள்ளன என்று நாடி யென்றலும் ஒன்று. பி - ம்:— [1]பொருதொழில். [2]என்னச், என்றுஞ். [3]இலாத. [4]தன்னுள்ளே, தன்னுவளர். [5]இணைக்கைகள, இணைத்துடன். [6]கிளைப்பதன்ன, திளைததென்ப, எழுந்ததென்ன. [7]அழிவு, அழிந்து. [8]ஒழிந்த. ()

52.—தேவருஷிகள் போர்த்திறத்தை வியத்தல்.

தாக்கிய திசைகள் தோறுந் தலைத்தலை மயங்கித் [1]தம்மில்
நூக்கிய களிறுந் தேரும் [2]புரவியு நூழில் செய்ய
ஆக்கிய செருவை நோக்கி யமரரோ டசுரர் போரைத்
[3]தூக்கினர் முனிவ [4]ரென்னை யிதற்கது [5]தோற்கு மென்றார்.

(இ - ள்.) எதிர்த்துப்போர்செய்கின்ற (எல்லாத்) திக்குகளிலும் தமக்குள்ளே அவ்வவ்விடங்களிற் கலந்து எதிர்த்த யானைகளையும் தேர்களையும் குதிரைகளையும் (வானரங்கள்) அழித்துக் குவிக்க, (இவ்வாறு) செய்த (இப்) போரைப் பார்த்து,— தேவர்களோடு அசுரர்கள் செய்த போரை (இதனோடு) ஒப்பிட்டுப்பார்த்த தேவவிருடிகள், 'இந்த யுத்தத்தின்முன்னே அந்தத்தேவாசுர யுத்தம் எவ்வளவு? (அது, இப்போர்க்கு ஈடாகாது) தோற்றுவிடும்' என்றார்; (எ - று.)— இந்த யுத்தத்துக்குத் தேவாசுரயுத்தம் சிறிதும் ஈடாகாதெனத் தேவருஷிகள் வியந்தனரென்க. போர் நிகழ்கையில், தேவர்களோடு தேவருஷிகளும் ஆகாயத்தில் நின்று காணுதல் இயல்பு. பி - ம்:—[1]பின்னும். [2]பரிகளும். [3]தூக்கிய. [4]என்னை. [5]தோற்றம். (2004)

53.—அரக்கர்சேனையால் நிலைகலங்கிய வானரசேனையை வானரவீரர் காத்தல்.

எடுத்தது நிருதர் தானை யிரிந்தது குரங்கி னீட்டம்
தடுத்தனர் [1]முகங்கள் தாங்கித் தனித்தனித் தலைவர் தள்ளிப்
படுத்தன ரரக்கர் வேலை [2]பட்டது படவும் [3]பாரார்
கடுத்தனர் [4]படுத்த பின்னுங் [5]காத்தனர் கவியின் வீரர்.

(இ - ள்.) இராக்கதசேனை, (முதலில்) தலையெடுத்தது: (அதனால்) குரங்குகளின் கூட்டம், (முன்னிற்கமாட்டாமல்) புறங்கொடுத்தோடிற்று; (அப்போது வானரசேனைத்) தலைவர்கள், (அரக்கருக்குப் புறங்கொடாமல் அவர்க்கு) முன்னின்று [எதிர்க்கும் முகங்களையுடையவர்களாய்] ஒவ்வொருவரும் (ஓடிப்போகவொட்டாது

வாநரங்களைத்) தடுத்தார்கள்; இராக்கதர்கள், கடல்போலப்பரந்த (வாநர) சேனையை (மீண்டும்) வீழ்த்திக் கொன்றார்கள்; (அவ்வாறு பல வாநரர்கள்) அழிந்தவுடனே, (எஞ்சிநின்ற வாநரர்கள்) ஓட்டமெடுத்தார்கள்; வாநரசேனைத்தலைவர்கள், (தம்பக்கத்துச்சேனைகள்) அழிந்திறக்கவும் (அதனைச்) சிறிதும் பொருள் செய்யாதவராய், ஓடின வாநரங்களைப் பின்னும் தடுத்து நிறுத்தினார்கள்;

தள்ளிப்படுத்தல் - வீழ்த்திக்கொல்லுதல். (வேலை) பட்டதும் கடுத்தனர்; கவியின்வீரர் படவும் பாரார் கடுத்த(வற்றைப்) பின்னும் காத்தனரென்க. இனி, தலைவர் கடுத்தனராய்(ப் பகைவர்களைப்) படுத்தனர்; அரக்கர் வேலை - (தமது) சேனாசமுத்திரம், பட்டதும் - இறந்ததையும், படவும் - இறந்துகொண்டிருப்பதையும், பாரார் - லக்ஷியம் பண்ணாதவர்களாய், கடுத்தனர் - (வாநரசேனைகளின்மீது) கோபித்தார்கள்; கடுத்தபின்னும் - கோபித்தபின்னும், (சிறிதும் அஞ்சாது) கவியின்வீரர் காத்தனர் என்றலும் ஒன்று. பி-ம்:—[1]முகங்கடோறும். [2]பட்டது. [3]பாராக். [4]அரக்கர். [5]காய்ந்தனர், காந்தனர். (2005)

54.—நீலனென்னும் வாநரனது போர்த்திறம்.

சூலமும் மழுவுந் தாங்கித் தோளிரு நான்குந் தோன்ற
மூலம்வந் துலகை யுண்ணு [1]முருத்திர மூர்த்தி [2]யென்ன
நீலனின் றுழியே நின்றா [3]னிந்தரங் கணங்க ளோடும்
காலனென் றொருவ னியாண்டும் பிரிந்திலன் பாசக் கையான்.

(இ-ள்) சூலாயுதத்தையும் மழுவையும் (கைகளில்) ஏந்திக்கொண்டு எட்டுத்தோள்களும் விளங்க முதற்கடவுளான திரிமூர்த்திகளில் (ஒருவனைப்) பொருந்தி உலகத்துயிர்களை யழித்தொழிக்கிற [அழித்தற்கடவுளான] பயங்கரசொரூபமுள்ள சிவபிரான்போல, நீலன் (தான் போர்செய்து அழித்து) நின்றவிடத்திலேயே, யமனென்று சொல்லப்படுகிற ஒரு தேவன் (தனது) பரிவாரங்களுடனே பாசமென்னும் ஆயுதத்தைக் கைக்கொண்டவனாய் எவ்விடத்துக்கும் பிரிந்து செல்ல இயலாதவனாய் எப்பொழுதும் நின்றான்; (எ - று.)

கீழ் 'காத்தனர் கவியின்வீரர்' என்றதனால் அக்கவியின் வீரர் திறத்தைச் சில பாடல்களாற் பேசுகின்றனர். சர்வசங்காரகாலத்தில் சிவபிரான் எண்டோளுடையனாய், உலகங்களையெல்லாம் அழிப்பனென்பது, நூல்துணிபு. மிக்க சினங்கொண்டு பலவுயிர்களை ஒருசேரக்கொல்லுதலால், நீலனுக்கு உருத்திரமூர்த்தி உவமை. நீலன் நின்ற விடத்திலேயே உயிர் கொள்ளுங் கடவுளான யமன் நின்றானென்றதனால், அவ்வீரன் அளவின்றிப் பகைவரை அழித்தமை விளங்கும். பி-ம்—[1]உருத்திரர். [2]என்பான், என்னும். [3]நிரந்தரக், நிரந்ததங். (2006)

55.—குமுதனது போர்த்திறம்.

காற்[1]றல்லன் [2]புனலை[1]வல்லன் கனலல்ல னிரண்டு கையால்
ஆற்றலை யாற்று கின்ற [3]வருஞ்சம ரிதுவே யாகில்
ஏற்றமே பலவுஞ் சொல்லி யென்பது [4]மிழந்தே னென்னக்
கூற்றமும் [5]குலுங்கி யஞ்ச [6]வெங்கதக் குமுதன் [7]கொன்றான்.

(இ-ள்.) (கொலைத்தொழிலுக்கென்றே (ஏற்பட்ட) யமனும், 'எனது அதிகாரத்தொழிலை யிழந்தேன்' என்றுசொல்லி (உடல்) நடுங்கிப்பயப்படும்படி, கடுங்கோபத்தையுடைய குமுதனென்னும் வானரவீரன்,—(பகைவர் சேனையைத் தானே ஒருசேர) அழித்திட்டான்; (அவ்வீரன்),—(வீசியடித்து ஒருசேர அழிக்குந் தன்மையை யுடைமையாற் காற்றாயிருக்கலாமோவெனின் அக்) காற்றல்லன்; (வீழ்த்திக்கொல்லுந் திறமுடைமையால், நீராயிருக்கலாமோ வெனின் அந்) நீருமல்லன்; (மிக்க உக்கிரங்கொண்டு எதிர்த்தழித்தலால் அக்கினியாயிருக்கலாமோவெனின் அந்த) அக் அக்கினியு மல்லன்; மனம் பொருந்தவனாய் (ஆயுதமின்றித் தனது) இரண்டு கைகளாலேயே செய்கின்ற (பிறர்க்குச் செய்தற்கு) அரிய போர் இத்தன்மைத்தே: என்றால், (அவ்வீரனது போர்த்திறமையைப் பற்றி மற்றும்) பலவாறு சொல்லுதலாற்சிறப்பு யாது?

மகாவீரனாகிய குமுதனது போர்த்திறம் எவ்வகையிலும் சொல்லி முடியாதென்பதுகருத்து. கொலைத்தொழிலை இக் குமுதன் மேற்கொள்ளுதலால், தனது அதிகாரம் ஒருவேளை போய் விடுமோ என, யமன் அஞ்சி நடுங்குவானாயினனென்க. 'காற்றல்லன்' முதலிய மூன்றும், மெய் தெரிபொருளின்மேல் அன்மையை வைத்துக் கூறித் திணைவழுவாமற் காத்தனவாம். காற்றல்லன் புனலோவல்லன் கனலல்லன்-விலக்கணி; குமுதன் போர்செய்து அழிக்குந்திறம் காற்றுமுதலியவற்றின் செய்கையை ஒத்துள்ளது என்க. பி-ம்:—[1]அலன். [2]புனலும். [3]வஞ்சகம். [4]இழப்பனென்று. [5]வெருவியஞ்ச. [6]வெஞ்சினக். [7]சொன்னான். (2007)

56.—இடபனது வீரத்தொழில்.

மறிகடல் புடைசூழ் வைப்பின் மானவன் வாளி போன
செறிபணை மரமே நின்ற மரங்களிற் றெரியச் செப்பும்
குறியுடை மலைகள் தாமிற் குலவரைக் குலமே கொள்ளா
எறிதலோ டறைதல் [2]வேட்ட [3]விடவனன் றெடுத்தி லாத.

(இ-ள்.) (கையிற்) கொண்டு வீசியெறிதலையும் மோதுதலையும் விரும்பிய இடபனென்னும் வானரவீரன் அன்று (வேரோடுபிடுங்கி) எடாமல் விட்டவை,—(அலை) மடங்குகிற கடலாற் பக்கங்களிற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்திலுள்ளனவான மரங்களுக்குள்ளே ஸ்ரீராமபிரானது அம்பு ஊடுருவிச்சென்று துளைக்கப்பெற்றவையும் நெருங்கின கிளைகளை யுடையவையுமான (ஏழு) மராமரங்களே;

(பலரும்) அறியும்படி சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிற பெயர்களை யுடைய மலைகட்குள்ளே குலபருவதங்களின் வருக்கமே; (எ-று.)

ரிஷபனென்னும் வானரவீரன் ஏழமராமரங்களன்றி மற்றெல்லாமரங்களையும், குலபர்வதங்களன்றி மற்றெல்லாமலைகளையும் பிடுங்கிவீசியெறிந்து அடித்துப் போர்செய்தனனென்றவாறு. தங்கள் தலைவனை இராமபிரானது ஆற்றலுக்கு அறிகுறியாதலால் ஏழுமராமரங்களையும், தங்கட்கு வாழும்இடமான பூமிக்கு ஆதாரமாதலால் குலபருவதங்களையும் குமுதன் களைந்திடாது விட்டனன் போலும் வைப்பு - பூமிக்குத்தொழிலாகுபெயர். மாநவன்-மநுகுலத்திற் பிறந்தவன்; வடமொழித் தத்திதாந்தநாமம். விவஸ்வாந் என்னும் ஒருபெயருள்ள சூரியனது குமாரனையிய மநுவென்பவன், அக்காரணத்தால், வைவஸ்வதமநுவென்று கூறப்படுவான்; இவன்தான் இராமபிரானது வமிசத்துக்கு ஆதிபுருஷன். பி-ம்:—[1]கொளக, கொள்ள. [2]வேணடி. [3]இடபனைனெடுத்திலாத, இடவவன்றெடுத்திலாத, இடவவன்றெடுததிலாதான். (2008)

57.—ஜாம்பவானது வீரம்.

வாம்பரி மதமா மாண்டேர் வாளெயிற் றரக்கர் [1]மானப்
பாம்பினும் வெய்யோர் சாலப் [2]படுகுவர் [3]பயமின் [4]றின்றே
[5]தூம்புறழ் குருதி மண்டத் [6]தொடர் நெடு மரங்கள் சுற்றிச்
சாம்பவன் கொல்லச் சாபு [7]மென்றுரை யமரா தநதார்.

(இ-ள்.) 'தாவிச்செல்கின்ற குதிரைகளையும் மதம்பிடித்த யானைகளையும் குதிரைபூட்டிய தேர்களையுமுடையவர்களும் சினமுள்ள பாம்பைக்காட்டிலும் கொடியவர்களுமான வாள்போன்ற பற்களையுடைய இராக்கதர்கள், மிகுதியாக இறந்தொழிவார்கள்; (இனி நமக்கு அரக்கரால் உண்டாகும்) பயம் இல்லையாம்: மதகுகளினின்று வெளிவருவதுபோன்ற [மிக அதிகமான] இரத்தம் மிகும்படி (கிளைகள்) நெருங்கியுள்ள பெரிய மரங்களைச் சுழற்றி ஜாம்பவானென்னும் வீரன் கொல்வதனால் இன்றையொருநாளிலேயே (அரக்கர்கூட்டம் யாவும்) இறந்தொழியும்' என்று (ஆகாயத்திற் போர்காணும்) தேவர்கள், சொன்னார்கள்; (எ-று.)

தேவர்கள், முதலில் ராக்ஷசநாசத்தால் தமக்குநேரும் இலாபத்தைக் கூறி, பின்னர் அவ்வரக்கர்கள் அழிதலின் காரணத்தை 'சாம்பவன் கொல்லச் சாம்பும்' என்றதனால் தெரிவித்தார். பி-ம்:— [1]மாளப், மாயப். [2]பல்குதல். [3]பயனை. [4]எய்த்த, எய்த, என்னத். [5]தூம்புள. [6]சுடர். [7]ஏன்றுகொண்டமரரார்த்தார், என்றனரமரர் சாய்ந்தார். (2009)

58.—பனசனது போர்த்திறம்.

பொருங்குலப் புரவி [1]யான நிரைகளுங் [2]கலம்பொற்றேரும்
இருங் [3]களி யானை யான [4]மகரமு மிரியல் போக

நெருங்கிய படைக ளான மீன்குல [5]மிரிந்து சிந்தக்
கருங்கடல் கலக்கு மத்திற் பனச னுங் கலக்கிப் புக்கான்.

(இ - ள்.) மோதுகின்ற குதிரைகளின் கூட்டமாகிய அலைகளும் அழகிய தேர்களாகிய மரக்கலங்களும் பெரிய மதக்களிப்பையுடைய யானைகளாகிய சுறுமீன்களும் (கலக்கத்தாற்) பின்னிடவும், கூட்டமான பலவகை ஆயுதங்களாகிய பலவகை மீன்களின் கூட்டங்கள் கலங்கிச் சிதறவும், பெரிய (திருப்பாற்)கடலைக் கலக்கின(மந்தரமென்னும்) மத்துப்போல, பனசனென்னும் வானர வீரனும், (அரக்கரது சேனைக்கடலைக்) கலக்கிக்கொண்டே புகுந்தான்; (எ - று.)

ஈற்றடி-உவமையணியும், மற்றை மூன்றடிகளும் - உருவகவணியுமாம். இங்கு உவமையணி உருவகவணியை அங்கமாகக் கொண்டு வந்ததனால், கலவையணி கருங்கடல் என்பதற்கு-தன்னிடத்திற் பள்ளிகொண்டுள்ள திருமாலின் திருமேனியின் நிழலீட்டினாற் கருநிறமாய்த் தோன்றுகின்ற பாற்கடலெனினுமாம்; "நீலக் கடல்கடைந்தாய்" என்ற பெரியாரருளிச்செயல் இங்குக் காணத்தக்கது. இனி, இராக்கதசேனை கருநிறமான தோற்றமுடையதாதல் பற்றி, இல்பொருளுவமையாக 'கருங்கடல்கலக்கும் மத்தில்' என்றாராகவுமாம். மகரம் - முதலையுமாம். பி - ம்:— [1]பொற்றார்த்திரள்களும். [2]பொலம். [3]கலயானை. [4]மலைகளும். [5]நெரிந்து. (2010)

59.—மயிந்தன் முதலியோரது வீரச்செயல்.

மயிந்தனு [1]மிளவல் தானு மலைமுக்குலங் [2]கிழித்து வானத்து
உயர்ந்தெழு மெருவை வேந்த ருடன்பிறந் தவரை யொத்தார்
கயங்குடைந் தாடும் வீரக் களிறொத்தான் கவயன் காலில்
பெயர்ந்தில னுற்ற தல்லாற் கேசரி [3]பெரும்போர் பெற்றான்.

(இ-ள்.) மயிந்தனென்னும் வானரனும் (அவனது) தம்பியான த்விவிதனென்பவனும்,—மேகங்களின் கூட்டங்களைக் கிழித்துக்கொண்டு மேலுலகத்தைநோக்கி உயரமாகப் பறந்துசென்ற சகோதரராகிய (சம்பாதி சடாயு என்னும்) கழுகரசர்களையொத்தார்; கவயனென்னும் வானரன், நீர்நிலையில் மூழ்கிக் கலக்கி விளையாடுகிற வீரத்தன்மையுள்ள ஆண்யானையையொத்தான்: கேசரியென்னும் வானரன், நிலைத்திருந்தலன்றி அடியெடுத்துவைத்து அப்பாற் செல்லாமல் [ஓரிடத்திலேயே உறுதியாய்நின்று] பெரிய போரைச் செய்தான்; (எ - று.)

வானத்தில் எழுந்து போர்செய்தலால் மயிந்த த்விவிதர்க்கு வானத்திற் பறந்துசென்ற சம்பாதிசடாயுக்களையும், அரக்கர்கூட்டத்தினிடையே புக்கு மிக்கவீரத்துடன் அவர்களைக் கலக்கியழித்தலால் கவயனுக்குக் கயந்துடைந்தாடுங் களிற்றையும் உவமை கூறினார். முன் ஒருகாலத்தில் அருணனது புத்திரராய் ரம்பையென்னுந் தேவமாதினிடந்தோன்றியவரான சம்பாதி சடாயுஎன்

னும் கழுகரச ரிருவரும் தேவலோகத்தைக் காணுங்கருத்துக் கொண்டு மேல்நோக்கிப் பறந்துசென்றனரென்பது, வரலாறு. கேசரி - சூரியன்கொடுத்த வரத்தினால் சுவர்ணரூபமான சுமேரு வென்று பிரசித்திபெற்ற ஒரு பருவதத்தில் அரசாண்டுகொண் டிருந்த வானரவீரன்; அநுமனுக்குத் தாயான அஞ்சனாதேவியின் கணவன். பி - ம்:—[1] துமிந்தன்றானும். [2] கிழிய. [3] பெரும்பொற் றேளான். (2011)

60.—அரக்கச்சேனை குரக்குச்சேனையால் தளர்தல்கண்டு இந்திரசித்து தான் தனியேநின்று பொருதல்.

பெரும்படைத் தலைவ ரியாரும் பெயர்ந்திலர் பிணத்தின் குப்பை
வரம்பில [1] பரம்பி யார்த்து மலைகின்ற பொழுதின் வந்துற்று
இரிந்தன கவியுங் [2] கூடி யெடுத்தன; வெடுத்த வோடும்
[3] சரிந்தது நிருதர் தானை [4] தாக்கின னரக்கன் தானே.

(இ - ள்.) பெரிய (வானர) சேனாதிபதிகளெல்லாரும் சலியாத வர்களாய் (அரக்கரது) பிணக்குவியல்கள் எல்லையில்லாதனவாய் மிகும்படி ஆரவாரித்துப் போர்செய்கின்ற சமயத்தில்,—(முன்பு) தோற்றோடின வானரங்களும், மீண்டுவந்து உடன்சேர்ந்து போர் செய்யத்தொடங்கின: (அவைகள் அவ்வாறு) போர்தொடங்கின வுடனே அரக்கர்சேனை நிலைதளர்ந்தது; (அப்பொழுது, இராக்கத வீரனான இந்திரசித்து, (தான்) தனியாகவே (நின்று) போர் புரிய வனான்; (எ - று.)— இச்செய்யுள் ஒருபிரதியி லில்லை. பி - ம்:—[1] பரப்பி. [2] ஈண்டி. [3] சரிந்தன. [4] தாங்கினன், தாக்கினான். (2012)

வேறு.

61.—எட்டுக்கவிகள்-இந்திரசித்தின் யுத்தங் கூறும்.

பூணெறிந்தகுவடனைய தோள்களிருபுடை [1] பரந்துயர [2] வடல்வலித் தூணெறிந்தனைய விரல்கள் கோதையொடு [3] சுவடெறிந்த தொரு தொழிலடச், சேணெறிந்துநிமிர் திசைகளோடுமலை செவி டெறிந்துடைய [4] மிடல்வலோன், நாணெறிந்துமுறை முறைதொ டர்ந்து கடலுலகமியாவையு நடுக்கினான்.

(இ - ள்.) வலிமைமிக்கவனான இந்திரசித்து,— ஆபரணங்கள் ஒளிவீசப்பெற்ற மலைச்சிகரங்களை யொத்த (தனது) தோள்கள் (கோபாவேசத்தாற் பூரித்துப் பருத்து) இருபக்கத்திலும் பரவி யுயரவும்,—மிக்க வலிமையையுடைய தூண்கள் பொருந்தினாற் போன்ற கைவிரல்கள் வரிசையாகத் தழும்புபடுதலாகிய ஒரு தொழிலைப் பொருந்தவும்,— நெடுந்தூரம் பரவிப் பரந்த திக்குக் களும் மலைகளும் செவிடுபட்டு அழியவும், வரிசையாகத் தொடரும் படி வில்நாணினை(க் கைவிரலால்) தெறித்து (ஒலிசெய்து), கடல்சூழ்ந்த உலகம் முழுவதையும் (அப்பேரொலியால்) நடுங்கச் செய்தான்; (எ - று.)

பூணெறிந்த குவடனைய தோள்கள்-இல்பொருளுவமை. போ ரென்றால் தோளகள் பூரித்தல், வீரர்களின் இயலலக. 'கோதை

-யொடு சுவடெறிந்ததொரு தொழில்பட' என்பதற்கு - விரற் சட்டையால் தழும்பை நீக்குதலாகிய ஒருதொழிலைப் பொருந்தவும் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்; இப்பொருளில் கோதை - கோதா என்னும் வடசொல்லின் திரிபு. (கோதா - உடும்பு; அதன் தோலினாலாகிய விரற்சட்டைக்கு, ஆகுபெயர்.) முன்னைப் பொருளில் கோதை - வரிசை. முறைமுறை தொடர்ந்து - தாமொருவனை எல்லா வானரவீரர்களையும் ஒருவரொருவராகப் போர்தொடர்ந்து என்றலும் ஒன்று. இவ்விருத்தம் முடியுமளவும் பெரும்பாலும் ஒவ்வொருபாடலிலும் பிராசம் என்னுஞ் சொல்லணி யிருத்தல் காண்க. பி - ம்:—[1]பெயர்ந்துயர. [2]மிடைவலத், மிடல்வலத். [3]சுவடெறிந்தது, சிலையறிந்தது, செவிசெடறிந்தது, தொடர்வறிந்தது. [4]விறல்வலோன், விறல்விலோன். (2013)

62 சிங்கவேறு கடல் போன் [1]முழங்கிநிமிர் தேர்கடாய்நெடிது சென்றென, [2]அங்கதாதியர் நுங்க வானவர்க ளஞ்ச வெஞ் [3]சின மனந்தமாச் சங்கபால குளிகாதி [4]வாலெயிறுகுந்த[5]தீவிட முமிழ்ந்து [6]சார், [7]வெங்க ணாகமென வேகமா[8]யுருமு வெவ்வ வெங்கணைகள் சிந்தினான்.

(இ - ள்.) ஆண்சிங்கம்போன்றவனான இந்திரசித்து.—கடல் போலப் பேராரவாரஞ்செய்து, 'உயர்ந்த தேரைச் செலுத்திக் கொண்டு (பகைவர்சேனையின் நடுவே) நெடுந்தூரம் விரைந்து செல்வாயாக' என்று (தனது சாரதியை நோக்கிக்) கட்டளையிட்டு.— அங்கதன் முதலிய வானரர் மனமழுங்கவும், தேவர்கள் அச்சமடையவும், இடியும் (இவ்வம்புகளின் கொடுமைக்குத் தான் ஈடாக மாட்டாமல்) வெட்கமடையவும், வெள்ளிய பற்களினின்று வெளிப்படுகிற கொடிய விஷத்தைக் கக்கிக்கொண்டுவருகின்ற சங்கபாலன் குளிகன் முதலிய கொடுந்தன்மையையுடைய நாகங்களென்று சொல்லும்படி, கொடிய அம்புகளை உக்கிரமான கோபத்துடனே மிகப்பலவாக விரைவாகப் பொழிந்தான்; (எ - று.)

'இந்திரசித்து' என்று தோன்று எழுவாய் வருவித்து, ஆண் சிங்கமும் கடலும்போல முழங்கி [கர்ச்சித்து] எனினுமாம். இந்திரசித்தின் கொடுமையை நோக்கி, 'இவனால் இராமபிரான் பக்கத்தில் என்ன தீங்குவிளையுமோ?' என்று தேவர்கள் அஞ்சுவராயினரென்க. அஷ்டமகாநாகங்கள் - வாசுகி, அநந்தன், தக்ஷகன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடகன் என்பன. பி - ம்:—[1]முழக்கி. [2]அங்கதாதிபன். [3]சினவனந்தன்மாச். [4]வாளெயிறுகைத்து, வாளெயிறதுங்கி. [5]வெவ்விடம். [6]சால், சேர். [7]செங். [8]உருமுசிந்து, உருமுமஞ்ச. (2014)

63. சுற்றும் வந்து கவி வீரர் வீசிய சுடர்த்[1]தடங்கல்வரை [2]தோய்மரம், இற[3]றெரிந்து பொடியாயு திர்ந்தன [5]வெழுந்து சேணிடை பிழிந்த [6]போல், வெற்றி வெங்கணை படப்படத்தலைமண் ணினின் றுந்திசை மீதுபோய், அற்றெழுந்தன விழுந்து மண்ணிலடை யழுந்து கின்றன வலந்தமால்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்தினது) வெற்றிபொருந்திய கொடிய அம்புகள் மிகுதியாக மென்மேற்படுதலினால்,—வானரவீரர்கள் (இந்திரசித்தை) நான்கு பக்கங்களிலுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு, (அவன்மேல்) எறிந்த ஒளியையுடைய பெரிய கல்மயமான மலைகளும் (வானத்தை) அளாவிய மரங்களும், முறிந்துபோய் எரிபட்டுப் பொடியாகிச் சிதறிவிழுந்தன; அறுபட்டு எழுந்தனவான (வானர வீரர்களது] மிகப்பல தலைகள், (பறவைகள்) ஆகாயத்திற்கிளம்பிக் கீழிறங்குவனபோல ஆகாயத்திற் (பல) திக்குக்களிலுஞ் சென்று (பூமியில்) விழுந்து (விழுகிறவிசையினால்) மண்ணில் அழுந்துகின்றனவாயின; (எ - று.)

இந்திரசித்தின் கைப்பழக்கத்தினால் படுவதுந்தெரியாமல் தலைகளை அம்புகள் அறுத்துத்தள்ளுவன வென்பார் 'சேணிடையெழுந்து இழிகபோல' என்றார்; பறவைகள் இயல்பாக வானத்திலெழுந்து நெடுந்தூரஞ் சென்று மீண்டும் இழிதலில், உவமை. பி - ம்:—[1] கடங்கன. [2] மாமரம், தொன்மரம். [3] ஒடிந்து. [4] ஒடுங்கன, உடைந்தன. [5] எரிந்துமண்ணிடை. [6] போய், போர். (2015)

64. சிலைத்தடம்பொழி வயக்கடும்[1]பகழி செல்லவொல்கினர் சினத்தினால், உலைத்தெறிந்திட வெடுத்த[2]குன்றுதொறுடற் பரங்கள்கொடொதுங்கினார், [3]நிலைத்து[4]நின்றுசின முந்து செல்லவெதிர் சென்று[5]சென்றுற[6]நெருக்கலான, மலைத்[7]தலங்களொடுரத்தலங்[8]கழலவூடு[9]சென்றபலவாளியே.

(இ - ள்.) (சில வானரவீரர்கள்,—இந்திரசித்தின்) வில்லினின்று மிகுதியாக வெளிப்படுகிற வலிமையையும் வேகத்தையுமுடைய அம்புகள் (தம் உடம்பின்மேற்) பாய்தலால் தளர்ந்தவர்களாய் (இந்திரசித்தின்மீது உண்டான) கோபத்தினாற் பீடிக்கப்பட்டு, (அவன்மேல்) எறிதற்காகத் (தாம்) கையிற்கொண்டுள்ள மலைகள்தோறும் பெரிய (தங்கள்) உடம்பை (ச்சுருக்கிக்கொண்டு பதுங்கிமறைந்தார்; (தளர்ச்சியொழிந்து) நிலைபெற்று நின்று (அவன்மீது தாம் கொண்டுள்ள) கோபம் (தம்மையிழுத்துக்கொண்டு) முன்னே செல்ல (மீண்டும் மேன்மேல் அவனது) எதிரிற் போய்ப் போய (அவனை) மிகவும் சமீபிக்கவே, (மீண்டும் அவனது வில்லினின்று புறப்பட்ட வேறு) பல அம்புகள்,—(அவர்கள் கையிலேந்தியுள்ள) மலைகளையும் (அவற்றில் மறைந்து நிற்கிற அவர்களுடைய) மார்புவழியாக வெளிப்படும்படி (அவற்றில்) ஊடுருவிச் சென்றன; (எ - று.)

இந்திரசித்தின் வில்லினின்று மிகுதியாகப்புறப்பட்ட அம்புகள் தடையறத் தம்முடம்பில் மேன்மேற்படுதலால் அவனெதிரில் நிற்கவும் அவனை யெதிர்த்து முன்செல்லவும்மாட்டாது தளர்ந்துபோன வானரவீரர்கள் தாம் கோபத்தோடு அவன்மேல் எறிதற்பொருட்டுக் கையிலேந்தியுள்ள மலைகளைக் கேடகம்போல உபயோகித்துத் தம் பேருடம்பைச் சுருக்கிக்கொண்டு அவற்றின் மறைவிலே பதுங்கிநின்று தந்திரமாகத் தப்பி, மீண்டும் கோபந்

தூண்ட அங்ஙனம் பதுங்கினவண்ணமாகவே அவனெதிரில் மேன்மேற் சென்று அவனைச்சமீபித்து நெருக்கியவளவிலே, மீண்டும் அவன் எய்த கூரிய அம்புகள் அம்மலைகளைத் துளைத்து அவற்றின் மறைவிலிருந்த வானரர்மார்பையுந்துளைத்து அப்பாற்சென்றன என்பதாம். போரிற் பகைவனுக்கு முன்நிற்கமாட்டாத வானரர்கள் உயிர்நீங்காது உடம்போடிருத்தலை ஒருபாரமாகக் கருதினரென்பதும், அவர்கட்கு அப்பொழுது உடம்பும் ஒருபாரமாம்படி சோர்வுஉளதாயிற்று என்பதும் தோன்ற, 'உடற்பரங்கள்கொடு' என்றாரென்னலாம். பி-ம்:—[1]கணைகள். [2]குன்றுகொடுடற்பரங்கள் கொடொடுங்கினர். [3]நினைத்து. [4]நின்ற [5]சென்றிடை. [6]நெருக்கினன். [7]கரங்களொடு. [8]கிழிய. [9]போனபல வாளியால். (2016)

65. முழுத்தமொன்றி லொருவெள்ள வானர [1]முடிந்து மாள்வன [2]தடிந்து போய்க், கழுத்த கையநிமிர் கால வாலபல கண்ட மானபடி கண்டுநேர், எழுத்[3]தொடர்ந்தபடர் [4]தோள்களா லெறிய வெற்ற [5]வுற்றன [6]வெழுந்துமேல், விழுத்த பைந்தலைய வேணு மால் [7]வரைகள் வீசி வீசி[8]யுடன் [9]வீழுமால்.

(இ - ள்.) ஒரு முகூர்த்தகாலத்திலே ஒருவெள்ளமென்னும் தொகையுள்ள வானரங்கள் (ஆயுள்) முடிந்து (இந்திரசித்தின் அம்புகளினால்) துணிக்கப்பட்டுப்போய் ஒழிவனவான கழுத்தையுடையனவும் கைகளையுடையனவும் நீண்டகால்களையுடையனவும் வாலையுடையனவுமாகிப் பல துண்டங்களான விதத்தைப் பிரதியட்சமாகப்பார்த்து, இருப்புத்தூண்போன்ற பெரிய (தங்கள்) கைகளினால் (அவன்மேல் மலைகளை) எறிதற்கும் (அவனை) மோதுதற்கும் (அவனுக்குநேரே வானத்திற்) பாய்ந்தெழுந்து சென்றவையான (வேறுசில) வானரங்கள்,—(அந்நிலையில் அவனம்புகளினால் தாம் துணிபட்டு), அவன்மேல் தள்ளின பசுமையான தலைகளையுடையனவாய்(த் தாம் கையிலேந்தியுள்ள) மூங்கிற்காட்டையுடைய பெரியமலைகளையும் (அவ்விந்திரசித்தின்மேற்) போகட்டுப் போகட்டு (அத்தலைகளோடும் மலைகளோடும்) தாமும் ஒருசேர (அவன்மேல்) விழுவனவாயின; (எ - று.)

இந்திரசித்து இடைவிடாது மேன்மேலெய்துவருகிற அம்புகளினாற் கழுத்தற்றவையும் கையற்றவையும் காலற்றவையும் வாலற்றவையுமாய்ப் பற்பலவாறு சின்னபின்னப்பட்டு ஒரு முகூர்த்தகாலத்தில் ஒருவெள்ளம் வானரங்களழிந்ததைக் கண்கூடாகக்கண்டு கோபங்கொண்ட வேறுசில வானரங்கள், தாம் கைக்கொண்டுள்ள மலைகளை அவன்மேலெறியவும் அவனைத் தமது நீண்ட பெரியவலிய கைகளால் அடிக்கவுங்கருதிக் கிளம்பி அவனுக்கு நேரேமேலே வானத்திற்சென்று பாய்ந்தன; அங்ஙனம் பாய்ந்தவை அந்நிலையில் அவனம்புகளால் தாம் துணிபட்டு, அங்கு நின்று விழுமளவில் முந்தின முயற்சியின் தொடர்ச்சியால், தம் தலையை அவன்மேல் தள்ளித் தம்கையிலுள்ள மலையையும் அவன்மேல் வீசியெறிந்து அவற்றோடு தம் உடம்பினாலும் அவன்மேல்

விழ்ந்து இவ்வாறு சாம் இறந்துபோம்போதும் இயன்றவளவு அவனுக்கு ஊறுசெய்தன வென்பதாம். இதில், அவ்வாநரங்களுடைய ஊக்கமும் போர்முயற்சித் திறமும் நன்குவிளங்கும். "அடிசில பகழிதொடுத்து விடப்புதமள விணிலயமெதிர் விட்டவர் வெட்டினர், உடல்சில விருதுணி பட்டன பட்டபி ஞெருதுணி கருதுமிலக்கை யழிக்குமே" என்றது முதலியன காண்க. 'வரைகள் வீசி வீசியுடன் வீழும்' என்ற சொற்போக்கினால், வானரங்கள் மலைகள்போன்ற பேருடம்புடையன வென்பது தொனிக்கும். முழுத்தம் - முஹூர்த்த மென்ற வடசொல்லின் சிதைவு: அது, இரண்டு நாழிகைக்கொண்ட காலம். மாளுதல் - ஒழிதல். மேல் விழுத்ததலைய - தலையை மேல்விழுத்தியன. பி - ம்:—[1]முடிந்துள்ளன. [2]கடிந்து. [3]தொடர்ந்தவடர், தொடர்ந்தபல, தொடர்ந்த நிமிர். [4]தோளர்போனெறிய [5]அற்றன. [6]விழுந்து. [7]தலைகள்வீச வீச. [8]உடல். [9]வீயுமால், மீளுமால். (2017)

66 அற்ற பைந்தலை யரிந்து [1]சென்றன வயிற்க டுங்கணை [2]வெயிற்கள்போற் புற்[3]ற டைந்தகொடு வெவ்[4]வ ராவினொடு நாக லோகமது [5]புக்கவால், வெற்ற வெள்ளிடை [6]விரிந்து போவதொரு மேடு பள்ளம்வெளி யின்மையால், உற்ற[7] செங்குருதி வெள்ள [8]முள்ளதிரை யோத [9]வேலையொடு மொத்ததால்.

(இ - ள்) (தம்மால்) அறுபட்ட (வாநரங்களின்) பசிய தலைகளை (உருவிச்சென்று புழுவதும்) அரிந்துகொண்டு (அப்பாற்) சென்றனவாகிய கூர்நுனியையும் வேகத்தையுமுடைய (இந்திரசித்தின்) அம்புகள், (சிறுதுவாரங்களினுள்ளும் தரைவெடிப்புகளினுள்ளும் நுழைந்து கீழ்ச்சென்று விளங்கும்) வெயில்கள் போலவும், புற்றில் நுழைந்த மிகக்கொடிய பாம்புகள் போலவும், ஆழ்ந்துள்ள பாதாளலோகத்தைச் சேர்ந்தன; மேடும் பள்ளமும் இவ்விரண்டுமில்லாத சமபூமியும் என்ற வேறுபாடு சிறிதும் இல்லாதபடி (செய்துகொண்டு அவ்) வெட்டவெளியிற்பரந்து செல்வதாகிய (செயற்கையாய்ப்) பொருந்திய சிவந்த இரத்தப்பெருக்கானது, (இயற்கையாய்) உள்ள அலைகளையும் பொங்குதலையுமுடைய கடலோடும் ஒத்தது; (எ - று.)

தொடர்புயர்வுநவிற்சியணியை யங்கமாகக் கொண்டுவந்த உவமையணி. வாநரங்களின் தலைகளை யறுத்து உருவிச்சென்று கழுத்து முழுவதையும் அரிந்து கீழ்விழுந்த பின்பும் வேகத்தோடு தரையில் தொளை செய்துகொண்டு கீழுலகமளவும் நெடுந்தூரம் நுழைந்துசென்ற அம்புகட்கு அங்ஙனம் சிறுபுழைகளின் வழியாகக் கீழ்நோக்கி நெடுந்தூரஞ்சென்று விளங்குகின்ற சூரியகிரணங்களும், புற்றில் நுழைந்து தமது உலகத்துச்செல்லும் பாம்புகளும் உவமையாம். சிறுவெள்ளத்துக்கு அன்றிப் பெருவெள்ளம் பாய்ந்து பரவுதற்கு மேடுபள்ளம் வெளி [சமநிலம்] என்ற வேறுபாடு இல்லாமையால், 'ஒருமேடுபள்ளம் வெளியின்மையால் வெற்றவெள்ளிடைவிரிந்து போவது' எனப்பட்டது. பி - ம்:—

[1]சிந்தின. [2]வெயிற்கொள்பொற். [3]அடர்ந்தகொரு. [4]அராவிரொடு. [5]புக்கதால் [6]இரிந்து [7]படாங். [8]அனருந்திரை. [9]நிலையினை (2018)

67 விழிக்கு மேல்[1]விழிய நிற்கின் [2]மார்பிடைய [3]மீளு மேன் [4]முதுக மேனிய. [5]கழிக்கு மேலுயர வோடு மேனடிய [6]கால வீசினி மிர்கையவாய்த் தெழிக்கு மேலகவு நாவ சிந்தை [7]யின வுனனுமேற் சிகர மியாவையும், பழிக்கு மேனிய [8]குரக்கின் மேலவன விடுங் [9]கொடும் பகழி [10]பாயவே.

(இ - ள்.) மலைகளையெல்லாம் (தமக்கு ஒப்பாகாவென்று) பழிக்கும்படியான [மலைகளினும் மிகப்பெரிய வலிய] உடம்பையுடையனவான குரங்குகளின்மேல், அவ்விந்திரசித்து எய்த கொடிய அம்புகளானவை, (தாம்) பாயும்போது, அவ்வானரங்கள் கண்களை) விழித்துப்பார்த்தால் அவ்விழிகளின்மேல் விழுகின்றனவும், (எதிர்த்து) நின்றால் மார்புகளின்மேற் பாய்கின்றனவும், (எதிர்த்துப் போர்செய்யமுடியாது) புறங்காட்டியோடுமானால் முதுகுகளின்மேல் தாக்குகின்றனவும், (அப்பாணங்களைத் தம் உடம்பிற் படாதபடி) விலகித் தப்பமுயற்சிசெய்யுமாயின் அவ்வுடம்பிலெங்கும் (தவறாது) பொத்துகின்றனவும், உயரப்பாய்ந்து ஓடுமானால் நீண்ட கால்களின்மேற் பற்றுகின்றனவும், (கைகளை) வீசுமாயின் உயர்ந்த கைகளில் தைக்கின்றனவும், (வாயினால்) அதட்டுமாயின் அசைகின்ற நாக்குக்களிற் பொத்துகின்றனவுமாகி, (மனத்தினால்) நினைக்குமாயின் அம்மனத்தின்மேலுஞ் செல்லுகின்றன ஆயின; (எ - று.)

இந்திரசித்தினால் அளவின்றி மேன்மேற் சொரியப்படுகிற பாணங்கள், வானரங்களின் உடலுறுப்புக்கள்தோறும் தவறாது பாய்தலின் இயற்கையைச் சமத்காரமுண்டாகக் கூறினது, தன்மை நவிற்சியணி. எய்யப்படுதற்கு உரியதல்லாத மனத்தையும் எய்ததாகக் கூறியது, அம்புகளின் எய்தற்றொழிற்சிறப்பை விளக்க வந்த தொடர்புயர்வுநவிற்சியணியாம். சிந்தை-இதயத்தானமுமாம்.
பி - ம்:—[1]விழியினிற்கும். [2]மார்பிடையின், மார்பிடையும். [3]வீழுமேன். [4]முதுகைமேனியைக். [5]கிழிக்குமேலுயிரிலொடும், கிழிக்குமேலுயிரைவெருப். [6]கால்கள்வீசில், காலபாச. கால்கள்வீசி, காலைவீசி [7]எனவுண்ணுமேற். [8]குரங்கு, குரங்கின். [9]கடும். [10]பாயுமே ()

68. மொய்யெடுத்தகணை மாரியாலிடை முடிந்த தொன்று [1]முறை கண்டிலார், [2]எய்விடத்தெறியு நாணியோசையல தியாது [3]மொன்றுசெவி யுற்றிலார், பெய்யெடுத்தகவி வெள்ளமியாவையும் [4]விழுந்துபோனவெனு மவிம்பலாற், வை[5]யெடுத்தன குரங்கினோடு முலைற [6]கண்டு தேவர்கள் கலங்கினர்.

(இ - ள்.) (ஆகாயத்திற் போர்கண்டு நின்ற) தேவர்கள்,— (இந்திரசித்தாகிய) காளமேகம் சொரிந்த) வலிமைமிக்க அம்பு மழையினால், நடுவில் நிகழ்ந்த செயல்களுள் ஒன்றையேனும் முறையே கண்டாரில்லை; (இந்திரசித்து) அம்பு எய்யும்பொழுது (கைவிரலினால்) தெறிக்கின்ற வில்நாணியினின்று உண்டாகிற

ஓசையையேயல்லாமல் வேறு எந்த ஓசையையும் கேட்டுணர்ந்தாரில்லை; 'உடம்பெடுத்துள்ள வானரக் கூட்டங்களெல்லாம் இறந்தொழிந்தன' என்ற விசனத்தினால் கைகளை மேலெடுத்தனவான (எஞ்சிநின்ற சில) வானரங்களின் ஓடுந்தன்மையையே கண்டு கலங்கினார்; (எ - று.)

தேவர்கள், கண்டிலார், செவியுற்றிலார்; ஓடுமுறைகண்டு கலங்கினார் என்க. இடைமுடிந்தது என்பதற்கு - அவ்விடத்தில் நிகழ்ந்தது என்று பொருள்கொண்டு, எல்லாப் பக்கத்திலும் பரவி மறைத்ததனால் அவ்விடத்து நிகழுஞ் செயல்கள் தேவர்களாலும் கண்டறியமுடியாவாயின வென்றலும் ஒன்று. வானரசாதியாயுள்ளவையனைத்துமென்ற பொருளில, 'மெய்ம்படுத்த கவிவெள்ளம் யாவையும்' எனப்பட்டது. இறந்தொழிதலென்ற பொருளில் 'விழுந்துபோதல்' என்னுஞ் சொல்வழக்கை உலகவழக்கத்திலுங் காண்க. பி - ம்:—[1] ஆம்பட. [2] எய்யுபவிற்லகவெறி, எய்விடத்தினெறி. [3] ஒன்றுமிடை. [4] விளிந்துபோன. [5] அடித்தன. [6] கண்ட. ()

69.—இதுவும், அடுத்தகவியும்-இந்திரசித்து பகைவென்று நின்றமைகண்ட சுக்கிரீவன் மராமரங்கொண்டு பொருதலைக் கூறும்.

கண்டவானர மநந்த கோடி முறை கண்ட மானபடி கண்டவக், [1]கண்டன் மா[2]றொருவ ரின்மை கண்டுகணை மாறி நின்[3]றுவிடுதலின் மையாயக் கண்ட காலையில் விலங்கி னரசி [4]காதல் காதுவ தோர் காதலால், கண்ட கார்சிலைதய மீ[5]துயர்ந்தொளிர் மராமரஞ் சுலவு கையினான்.

(இ-ள்.) (தன்) கண்ணுக்கெதிர்ப்பட்ட அளவிறந்த கோடிக் கணக்கான வானரங்களை முறையே துண்டங்களானதைப் பார்த்த கொடியவனான அந்த இந்திரசித்து (தன்னோடு) எதிர்ப்பவர் ஒருவரும் இல்லாமையைப்பார்த்துப் பிரயோகித்தலில்லாமல் அம்புகளை மாற்றி [போர்நிறுத்தி] நின்றான்; (அப்பொழுது), தூரத்தில் நின்றவனான சூரியபுத்திரனாகிய சுக்கிரீவன்,— (அவனைப்) பாதத மத்திரத்தல (அவனைப் பகைத்துத்) தாக்கவேண்டுமென்ற ஒரு விருப்பத்தினால், காணப்படுகிற மேகங்கள் சின்னபின்னமாம்படி மேலோங்கி விளங்குகின்ற ஒருமராமரத்தை(ப் பிடுங்கிக்கொண்டு) சுழற்றுகின்ற கையையுடையவனாய், (எ - று.;—'எய்து' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

கண்டன் - கண்டகன்: முள்போற்கொடியவன். கார்சிலைதயச் சுலவு என இயையும்; சுக்கிரீவன் கையிற்கொண்டு மராமரத்தைச் சுற்றும் விசையினால் வானத்து மேகங்கள் சிதறுமென்க. மராமரம்-ஸாலவிருக்ஷம்: (ஒருவகை) ஆச்சாமரம். பி ம்:—[1] கண்ட. [2] ஒருவன். [3] விடுதலனைதாற், விடுதலகண்ணினுற். [4] காதலன்சயர்செய். [5] உயர்ந்ததொர். (2021)

70. உடைந்து தன்படை யுலைந்து [1]சிந்தியுயி ரொல்க வெல் செரு வுடற்றலாற், [2]கடைந்து தெள்ளமுது கொள்ளும் [3]வள்ள லென மேன்மி மிர்ந்ததொர் [4]கறுப்பினை, [5]இடைந்து சென்றவனை யெய்தி யெய்தரிய காவல் [6]பெற்றிக லியற்று வான, மிடைந்து நின் றபடை வேலை கால்தளர வீசி ளுனிருதர் கூசினர்.

(இ - ள்.) தனது (வாநர) சேனை வலிகெட்டுவருந்திச் சிதறி உயிரொழியும்படி (இந்திரசித்து) வெல்கின்றபோரை முயன்று செய்ததனால்,—(பாற்கடலைக்)கடைந்துதெளிவான தேவாமிருதத் தைப்பெற்ற உதாரகுணமுடையனை வாலிபோல மேன்மேற் பொங்குகிற கோபத்தையுடையவனாய்,—(போரைநிறுத்தி) விலகிப் போகின்றவனை அவ்விந்திரசித்தைக் கிட்டி,—(பிறர்) கிட்டு தற்கு முடியாத காவலாகப்பொருந்திப்போர்செய்தற்கு நெருங்கி நிலைநின்று (அரக்கனது சேனாசமுத்திரம்) நிலைகுலையும்படி (அம் மரத்தைச்சுழற்றி) வீசிப்போர்செய்தான்; (அதனால்), அரக்கர்கள் கூச்சங்கொண்டார்கள; (எ-று.)—பி-ம:—[1]சிந்த [2]கடைந்த. [3]வண் ணமென. [4]கடுப்பினன். [5]அடைந்து. [6]மேலிகலியற்றுவான், பெற்றுகலியற்றுவான். (2022)

71.—சுக்கிரீவனெறிந்த மராமரத்தை இந்திரசித்து துணித்தல்.

[1]சுற்று நின்றபடை சிந்தி யோடவொரு மராம ரங்கொடு [2]துகைத்துளான், வெற்றி கண்டுவலி நன்று நன்றென வியந்து வெங்கணை [3]தெரிந்தவன், நெற்றி யின்தலை யிரண்டு மார்பிடை யொ ரஞ்சு நஞ்சென [4]நிறுத்தவன, பற்றி வந்தமரம் வேறு [5]வேறுற நொருக்கி நுண்பொடி [6]பரப்பினன்.

(இ-ள்) (இந்திரசித்து),—(தன்னைச்) சூழ்ந்துநின்றசேனைகள் சிதறியோடும்படி ஒருமராமரத்தைக்கொண்டு தாக்கிவருத்தினவ னை சுக்கிரீவனது வெற்றியைப்பார்த்து, '(இவனது) பலம் மிக வும் நன்றாயிருக்கின்றது' என்று (அவனைக் கொண்டாடி, (பின்பு) விஷத்தைப்போலக் கொடியபாணங்களைச் சிறந்தனவாக)த் தேர்ந் தெடுத்து,—அவனது நெற்றியினிடத்தில் இரண்டுபாணங்களையும் மார்பினிடத்தில் ஐந்து பாணங்களையும் அழுந்தும்படிபிரயோ கித்து, அச்சுக்கிரீவன் கையிற்கொண்டுவந்த மராமரத்தைத் துண்டு துண்டாம்படி நொறுக்கிச் சிறியபொடிகளாய்ப் பரவச் செய்தான்; (எ-று.)

'துகைத்தளான் வெற்றிகண்டு வலி நன்றுநன்றெனவியந்து' என்றதனால், வலியபகைவனும் வியந்துகொண்டாடும்படி சுக்கிரீவ னது வீரச்செயல் மிகச்சிறப்புற்றிருந்ததென்பது விளங்கும். பி-ம:—[1]சுற்றி. [2]தொலைந்துளான். [3]விரைந்தவன். [4]நிறுத்தினன், நிறுத்தபின். [5]கூறுற. [6]படுத்தினன். (2023)

72.—அநுமான் இந்திரசித்தின்மேல் ஒருமலையையெறிய, அதனை அவன் தூளாக்குதல்.

அக்கணத்தனுமனாலகால மெனலாய கோர வெகுளி [1]யாயினன், புக்கனைத்துலக முங்குலுங்க[2] நிமிர் தோள்புடைத்துருமு போலுரு, [3]இக்கணத்தவ[4]னிறக்கு மென்பதொரு குன்றெடுத்து மிசை யேவினான், உக்கதக்கிரி சொரிந்த வாளிகளி னூழிலாத சிறு பூழியாய்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அநுமானானவன், ஆலாகலவிஷமென்று சொல்லும்படியுண்டானதொரு [மிகக்கொடிய] கோபத்தைக் கொண்டவனாய், (அங்கு) வந்து, எல்லாவுலகமும் அஞ்சி நடுங்கும்படி (தனது) உயர்ந்த தோள்களைத்தட்டி, இடிபோலப் பொருந்தி [பெருமுழக்கமுண்டாம்படி கர்ச்சித்துக்கொண்டு], 'இப்பொழுதே அவ்விந்திரசித்து (இதனால்) இறந்தொழிவான்' என்று (கண்டோர் யாவரும்) சொல்லும்படி (மிகப்) பெரியதொரு மலையையெடுத்து (அவ்விந்திரசித்தின்) மேல் எறிந்தான்; (அப்பொழுது, அவ்வரக்கன்) பொழிந்த பாணங்களினால், அம்மலை, முறைமையில்லாத [மிக நுண்ணிய] சிறிய துகளாகிச் சிதறிவிட்டது: (எ - று.)—பி-ம்:—[1]ஆயவன், அண்மினற், அண்ணினன். [2]உயர். [3]இக்கணத்தனில. [4]இறக்கும். (2024)

73.—ஐந்துகவிகள்-இந்திரசித்துக்கும் அனுமானுக்கும் நடந்த வீரவாதம.

[1]நில்லடா சிறிது [1]நில்லடா வுனை நினைந்து வந்தனன் முனைக்கு நான், வில்லெடாமை நின தாண்மை பேசியுயிரோடு நின்றுவிளை யாடினாய், [2]கல்லடா நெடு [3]மரங்களோ வுரு கருத்தின் மேன்வலி [4]கடப்பவோ, [5]சொல்லடா வென விளம்பினானிகலரக்கனைய[6]னிவை சொல்லினான்.

(இ - ள்.) (அநுமானெறிந்த பெரியமலை இங்ஙனம் பொடிப்பொடியான அப்பொழுது), போர்வலிமையையும் பகைமையையுமுடைய அரக்கனாகிய இந்திரசித்து,—(அநுமானை நோக்கி), 'நில் அடா: சற்றே நில் அடா: நான் (இந்தப்) போர்க்களத்துக்கு உன்னை (உன்னோடு போர்செய்வதை) உத்தேசித்து வந்தேன்; (நீ), வில்லெடுத்துப் போர்செய்யாமலே, உனது பராக்கிரமத்தைப் புகழ்ந்து சொல்லிக்கொண்டு உயிருடன் இருந்து விளையாடுகிறாய்; (உன்னுடன் போர்புரிய) வரும் எண்ணமுடையவனாகிய எனது வலிமையை அடக்க வல்லவைகள், கல்லும் பெரியமரங்களுந்தாமோ? அடா; அடா! (நீ) சொல்வாயாக' என்று (இகழ்ச்சிதோன்ற) கூறினான்; (அதற்கு), பெரியோனாகிய அநுமான், இவ்வார்த்தைகளைக் கூறலுற்றான்; (எ - று.)—அவற்றை மேல் இரண்டு கவிகளிற் காண்க.

அடா - ஆண்பால் அண்மை விளிப்பொருளில்வரும் இகழ்ச்சிக்குறிப்பிடைச்சொல். தனது தம்பியாகிய அக்ஷகுமாரனை முன்பு கொன்றமைபற்றி அநுமானிடத்தும் இந்திரசித்து மிக்க கறுக்

கொண்டுள்ளானாதலால், 'உனை நினைந்து வந்தனன் முனைக்கு நான்' என்றான். 'விலவீரனாகிய என்னோடு வில்லெடுத்துப் போர் செய்தலை தகுதி; கல்லையும் மரங்களையும் கொண்டு பொருதல் தகுதியன்று' என இந்திரசித்துக் கூறினனென்க. மரங்களோ, ஓகாரம் - வினா: கடப்பவோ, ஓ-அசைநிலை; ஓகாரத்தைப் பிரித்து, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு எனினுமாம். விளையாடினாய் - இயல்பினால், நிகழ்காலம் இறந்தகாலமாக வந்தது. பி-ம்: -[1]வில்லெடா. [2]கல்லெடா. [3]மரங்களோடிருகரத்தினேன், மரங்களோ விருகரத்தினேன். [4]கடக்குமோ, கடக்கவோ. [5]சொல்லெடா. [6]இது. (2025)

74 வில்[1]லெ டுக்க[2]வுரி யார்கள் வெய்யசில வீ ரிங்குமுளர் [3]மெல்லி யோய், கல்லெ டுக்க[4]வுரி யானு நின்றனனை தின்று நாளை யிடை [5]காணலாம் எல்லெடுத்த[6]படை யிந்தி ராதிய ருனக் [7]கிடைந் துயிர்கொ [8]டேகுவார். புல்லெடுத்தவர்க ளல்லம [9]வேறு சிலபோ[10]ரெ டுத்தெதிர் புகுந்துளேம்.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எமது பக்கத்திலும் வில்லெடுத்துப்போர்செய்யத் தக்கவர்களான கொடிய சிலவீரர் இருக்கின்றனர்; மெல்லியோய்! கல்லெடுத்துப் போர்செய்ய வல்லவனும் நிற்கின்றான்; அவ்வாறு இருக்கலை இரண்டொரு நாளிலேயே காணலாம்; ஒளியையுடைய ஆயுதங்களை யேந்திய இந்திரன் முதலிய தேவர்கள, உனக்குத் தோற்று உயிர்கொண்டு செல்வார்கள்: (நாங்களோ, அவ்விந்திராதியர்போலப்) புல்லை வாயினாற் கௌவினவர்க ளல்லோம்: வேறு சிலபோர்வகைகளைத் தொடங்கி உன்னெதிரில வந்துளளோம்;

இருவரே வில்லெடுப்பவராக இருப்பவும் இவ்வரினும் மிக்கவர் வில்லெடுப்பவருளரென்று தோன்றுமாறு 'சில வீரர்கள்' என்றது. 'சிலவீரர்' என்றது, இராமலக்ஷ்மணர்களை. 'சில' என்றது, இரண்டின்மேலும் நிற்கும். இந்திரசித்து அநுமானை இகழ்ந்து கூறிய தற்கு எதிரே, 'மெல்லியோய்' என இகழுகின்றான். நாம் இந்திரனை வென்றோம் என்று நீ செருக்குக் கொள்கிறாய்! உன்னுடன் வில் லெடுத்து எய்துபொருபவர்க்குமுன்னே உனது வலியின்மை பெறப்படும் என்பது, 'வெய்ய சிலவீர ரிங்குமுளர் மெல்லியோய்' என்ற இடத்துப் பெறப்படும். 'சிலவில்வீரருளர்: கல்லெடுக்கவுரி யானும் நின்றனன்: அது இன்றுநாளையிடை காணலாம்' என்று அநுமான் உத்தரங் கூறினனென்க: உனக்கு வில்வீரம் சிறிதும் இலலாமை விரைவிலே வெளியாமென்பது, இதன்கருத்து. போரில் தோற்றவர் வாயினாற் புல்லைக்கௌவுதல், மரபு. உனக்கு இடைந்து உயிர்கொடு ஏகுவாராய்ப் புல்லெடுத்தவர்களான இந்தி ராதியரல்லம் யாம் என்க. இந்திராதியர்க்கு 'எல்லெடுத்தபடை' என்ற அடைமொழி கொடுத்து 'அவர்களல்லம்யாம்' என்ற இதில், உனக்குத் தோற்றுப் புறகவ்வி அரிதில் தப்பிப்பிழைத்த இந்திரா தியர் ஏந்திய வச்சிரம் முதலிய ஆயுதங்கள் போல அலங்காரமாக இராமல் நாங்கள் கைக்கொள்ளும் படைகள் மேம்பட்டுப் போரில்

எங்களுக்கு வெற்றியைத்தரு மென்னுங் கருத்து விளங்கும். கல்லெடுக்கவுரியானும் நின்றனன் என்பது, நீ வில்வீரர்க்குத் தோற்று இறக்க, உனக்குக் கல்லெடுத்தலாகிய சவச்சடங்கைப் புரிய உரியவனான விபீடணனும் இங்கு உள்ளா னென்றும், உங்களோடு கல்லெடுத்து [மலையையெடுத்து]ப் போர்புரிதற்கு உரிய யானும் (மற்றும் வானரர்களோடு) நின்றேனென்றும் இருபொருள்படும். சிலேடை யென்னும் பொருளணி: முதற்பொருளில், கல்லெடுத்தல் - பாஷாணத்தை யெடுத்துவந்து நட்டுச் சடங்கு செய்தல்; இனி, கல்லெடுத்தல் - பாஷாணோத்வாசன மெனப்படும் இறுதிச்சடங்கைக் காட்டு மென்றும், இலக்கணையால், அத்தொடர் - பாஷாணஸ்தாபனம் [கல்நடுதல்] முதல் அதனை யெடுத்தெறிதல் வரையும் நடக்கும் சடங்கைக் காட்டுமென்றும் கொள்ளினுமாம். கல்லெடுப்பு என்று உலகவழக்கிலும் சவச்சடங்கைக் குறிப்பது காணக. இந்திரசித்தைச் சார்ந்த மற்றையரக்கர் யாவரும் இறக்க, விபீடணனொருவனே எஞ்சிநிற்றலால், அரக்கனாகிய இந்திரசித்துக்குக் கல்லெடுப்புச் சடங்கைச் செய்தற்கு உரியவன் விபீடணனென்றுகருதி, இங்ஙனம் கூறினான். உரியான் - உரியவன்: ஒருசொல்: படர்க்கை. மற்றொரு பொருளில் உரியான் = உரிய யான்: இருசொல்: குறிப்புப்பெயரெச்சம் தன்மைப்பெயரோடு தொடர்ந்தது: இன்று நாளையிடை - இரண்டொரு நாளிலென்றபடி. வேறுபோர் - (உனக்கு) மாறாகச் செய்யும் போர்: இந்திராதியர் போரினும் மாறுபட்ட போர். பி-ம்:—[1]எடுக்கவும். [2]உரித்தெமையர் சிலர், உரித்தெமை சில, உரியார்களெம்மையர், உரியார்களையசில. [3]மெல்லியோங. [4]உரியோமுமின்றனம். [5]காண்கலாம். [6]பதி. [7]உடையது. [8]ஏகினர், ஏகுநாட். [9]வவன்றுசில. [10]எடுத்திடை. (2026)

75 என்னொடே பொருதியோ வதன்றெனி னிலக்குவப்
[1]பெயரி னெம்பிரான், றன்னொடே பொருதியோ [2]வுந்தைதலை
தள்ள நின்றதனி வள்ளலாம், மன்னொடே பொருதியோ வுரைத்
தது மறுக்கிலே மென வழங்கினான், பொன்னொடே [3]பொருவினல்ல
தோளனொடு பொதுப்படாவுயர் புயத்தினான்.

(இ-ள்.) (நீ) என்னுடனே போர்செய்வாயோ? அப்படியல்லாவிட்டால், இலக்குமண னென்னும் பெயரையுடைய எமது தலைவனுடனே போர்செய்வாயோ? (அது அன்றெனின்). உனது தந்தையின் [இராவணனுடைய] தலைகளை(த் துணித்து)த் தள்ளுவதற்காக வந்துள்ள ஒப்பற்ற வள்ளலாகிய தன்மையானான இராமபிரானுடனே போர்செய்வாயோ? (நீ) எதைச் சொன்னாலும் அதை மறுக்கமாட்டோம் (யாம்) என்று கூறினான்: (யாவனெனின்).— பொன்மலையான மகாமேருகிரியுடனே ஒத்தாலல்லாமல், வேறொரு பொருளோடு பொதுத்தன்மை பொருந்தமாட்டாத [ஒப்புமையற்ற] உயர்ந்த தோள்களையுடையவனாகிய அநுமான்; (எ-று.)

'த்வந்த்வயுத்தமாக நீ யாரோடு போர்செய்ய விரும்புகிறாய்? சொல்' என இந்திரசித்தை அநுமான் வினவினான். அநுமான்

தத்துவஞானமுடையவனாதலால், இராவணசங்காரத்திற்காகவே திருமால் இராமபிரானாகத் திருவவதரித்துள்ளமையை யுணர்ந்து, அதனை 'உனுங்கைதலை தள்ளநின்ற தனிவள்ளல்' என்றதனால் வெளியிட்டனனென்க. வேண்டுவோர் வேண்டியபடி வழங்கும் வண்மையுடையார் விரும்புமாறுபோல விஞவி 'உரைத்தது மறுக்கிலேம்' என்றனனென்பார், 'வழங்கினன்' என்றார். பின்னர் இராமனுக்கு 'உனுங்கைதலை தள்ளநின்ற' என அடைமொழி கொடுத்ததனால், இலக்குவன் இந்திரசித்தின் தலையைத் துணிக்க வந்தவன் என்று தொனிக்குமாறும் அறிக. பி - ம்:—[1]பெயரென். [2]சொல். [3]பொருவதன்றிவேறொரு பொருப்படா, பொருவிலன்றி வேறொரு பொருப்படா. (2027)

73. எங்கு நின்றன னிலக்குவப்[1]பெயரவ் வேழை யெம்பி யதிகாயனும், சிங்கம[2]வந்தவனை வென்று தன்னுயி ரெனக்கு வைத்ததோர் சிறப்பினன், அங்க வன்றனை மலைந்து கொன்றுமுனி வாற வந்தனன[3]தன்றியும், உங்கள் தன்மையி னடங்குமோவுல கொடுக்கும் வெங்கணை [4]தொடுப்பினே.

மூன்று கவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து அநுமானை நோக்கிக்கூறுவான்).— எனது தம்பியாகிய அதிகாயனென்னும் (போர்செயயவந்த) சிங்கம் போன்றவனைச் சயித்துத் தனது உயிரை நான் கொல்லுதற்கென்று வைத்துள்ளதொரு சிறப்பையுடையவனாகிய இலக்குமணனென்னும் பெயரையுடைய அந்த அறிவுகேடன் எங்கே நிற்கிறானே, அவ்விடத்திலேயே அவனைப்பொருது கொன்று கோபந் தணிதற்காகவே (நான்) வந்துளேன்; அதுவல்லாமலும், உலகங்களை யெல்லாம் ஒடுங்கச்செயயவல்ல கொடிய அம்புகளை (நான்) பிரயோகித்தால், உங்கள் (வீரத்) தன்மையினால் (அவை) அடங்குமோ? [அடங்கமாட்டாவன்றோ?] (எ - று.)

அதிகாயனைக்கொன்ற இலக்குமணனை உயிர்நீக்கிப் பழிக்குப் பழி வாங்குவேனென்று இந்திரசித்து உறுதிகொண்டிருந்தமை, இங்குப் புலனாம். 'இலக்குவப்பெயரினெம்பிரான் றன்னொடு' என்று அநுமான் பெருமைப்படுத்தி இலட்சுமணனைக் கூறியதற்கு மாறாக 'இலக்குவப்பெயரவ் வேழை' என்று இந்திரசித்து மாறாகக் கூறியது கவனிக்கத்தக்கது. 'அதிகாயனைக்கொன்று அதனால் தன்னுயிர்க்குத் தீங்கைத் தானே தேடிக்கொண்ட அறிவினன் இலக்குமணன்' என்பான், அவனை இந்திரசித்து, 'ஏழை' எனறான்: செருக்குமொழி. பகைவனாற் கொல்லப்பட்டவிடத்தும் அதிகாயனை 'சிங்கம்' என்றது, இந்திரசித்துக்கு அவனிடமுள்ள பேரபிமானத்தை விளக்கும். சிறப்பினன் - மிகுதிறப்புவகையால், சிறப்பிலானென்றவாறு. மகாவீரனைக் கொன்றமையபற்றித் தன்னைச் சிறப்புடையானாகக் கருதியிருப்பவனெனினுமாம். தன் உயிர் எனக்கு வைத்ததொர்சிறப்பினன் - தனது உயிரை எனக்கு வரி

சைப்பொருளாக வைத்துள்ளவனெனினுமாம். உங்கள் தன்மையி னடங்குமோ - நீங்கள் மூவரும் ஒருங்குசேர்ந்துவந்தாலும் உங்கள் வீரம் என்னொருவனது வில்வீரத்துக்குச் சிறிதும் ஈடாகாது என்றபடி: யான் வெங்கணை தொடுத்தால் அது உங்களைக் கொன்ற வளவிலடங்குமோ? உலகனைத்தையும் ஒடுக்குமே என்றுங் கொள்க; இவை இந்திரசித்தின் வீரவாதம். பி-ம்:—[1]பெயரன். [2]வந்ததனை. [3]அன்றியே. [4]தொடுக்கினே, தொடுக்கிலே. (2028)

77. [1]ஆரு மென்[2]படைஞ ரெய்த[3]லின்றியயலேக யானு
[4]மிகல் வில்லுமோர், தேரினின் றுமை யடங்க லுந்திரள் சிரந்து
ணிப்ப[5]னிது திண்ணமால், வாரு[6]முங்களுடன் வானுளோர்களையு
மண்ணுளோரையும் வரச்சொலும், போரு மின்றொரு பகற்[7]க
ணே பொருது வெல்வன் வென்றலது போகிலேன்.

(இ-ள்.) எனது சேனைவீரர் எவரும் (எனக்குத் துணையாக) வருதலில்லாமல் (விலகி) அப்புறஞ் சென்றுவிட, (தனியனான) நானும் (எனது) வலிமையுள்ள வில்லும் (அந்த) ஒரே தேரில் (உறுதியாக) நின்று உங்களெல்லாரையுங் கூட்டமாகத் தலை துணித்துவிடுவேன்; இது நிச்சயம்; (நீங்கள்யாவரும் போர்செய்ய) வாருங்கள்; உங்களோடு [உங்களுக்குப்பக்கபலமாக] தேவலோகத்திலுள்ளவர்களையும் பூமியிலுள்ளவர்களையும் (போர்புரிய) வரும்படி சொல்லுங்கள்; இன்றை ஒருபகற்பொழுதினுள்ளேயே (யாவரோடும்) போர்செய்து யுத்தத்தில் வெற்றியையும் அடைவேன்: (நான் யாவரையும்) சயித்தன்றி (இவ்விடம் விட்டுப்) பெயரேன் [எல்லாரையும் வென்றபின்பே மீண்டுசெல்வேன் என்றபடி]; (எ - று.)— ஆல் - அசை.

விண்ணுலகத்தாரும் மற்றும் மண்ணுலகத்தாரனைவரும் உங்கட்குப் பக்கபலமாய்ச்சேர நீங்கள் எல்லீரும் போர்புரிந்தாலும் ஓர்துணையுமின்றி உங்களனைவரையும் வெல்லலும் அசகாயசூரன் யானென்ன இந்திரசித்து விடையிறுத்தவாறு. யானும் வில்லும் நின்று துணிப்பனென - சிறப்பினால்வந்த பாலவழுவமைதி. பி-ம்:— [1]யாரும். [2]படைஞர். [3]அன்றி [4]ஒரு [5]இவை. [6]உங்களொடு. [7]கணே.

78.—இந்திரசித்து அநுமான்மேல் அம்பெய்ய, அநுமான் மலையை யேந்திக்கொண்டு அவனெதிரில் ஒன்று கூறத் தொடங்குதல்

என்று வெம்பகழி யேழுநூறு[1]மிருநூறும் வெஞ்[2]சிலைகொ
டேவினன், குன்று நின்றனைய வீரமாருதிதன் மேனி மேலவை
குழங்களாய்ச், சென்று சென்றுநவ லோநீள் வாளெயிறு தின்று
[3]சீறியொரு சேமவன், குன்று நின்றது [4]பறித்தெடுத்தவனை யெய்தி
[5]நொய்தினிது கூறினான்.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லி, (இந்திரசித்து,—தனது) கொடிய வில்லைக்கொண்டு, கொடிய தொள்ளாயிரம் அம்புகளை (அநுமான்

மீது) செலுத்துகின்றன்; அப்பாணங்களானவை தனதுஉடம்பின் மேல் பெருந்தொகுதிகளாக மேன்மேற்சென்று தைத்தவளவில்,—(பெரியதொரு) மலை நின்றாற்போன்ற வீரத்தன்மையையுடைய அநுமான், (தனது) ஒளியுள்ள பற்களைக்கடித்துக்கோபித்து, (அங்கே) நின்றதாகிய (தனக்கு) உறுதி தருமென்று நினைத்தற்கு இடமான வலிய (ஒரு) மலையைப் பேர்த்தெடுத்துக்கொண்டு, அவ்விந்திரசித்தின்முன் நின்று அலட்சியமாக இவ்வார்த்தையைக் கூறுபவனானான்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

சேமக்குன்று - தக்க சமயத்தில் உதவவேண்டுமென்பதை நோக்கிப் பாதுகாவலாகப் பத்திரமாய்வைக்கப்பட்டிருந்த மலை; சேமவில், சேமத்தேர், சேமப்பொருள் என்றாற்போலக்கொள்க.
பி-ம்:—[1]ஏழு [2]சிலையினையினான். [3]நின்றதொருசேவகன். [4]பிடித்தெடுத்து. [5]ஐயனிவை, நொய்தினிவை. (2030)

79.—அநுமான் கூறிய வீரவாதம்.

தும்பி யென்றுலகி னுள்ள யாவை[1]யவை யேவை யுந்
[2]தொகுபு துள்ளுநாள், [3]வெம்பு வெஞ்சின மடங்க [4]லொன்றின்
வலி தன்னை நின்றெளிதின் [5]வெல்லுமோ. நம்பி தம்பி[6]யென
தெம்பிரான்வரு துணைத்[7]தரிக்கிலை [8]நலித்தியேல், அம்பின் முந்தி
யுன தாவி [9]யுண்ணுமிது [10]காவடா சிலைவ லாண்மையால்.

(இ - ள்.) உலகத்தில் யானையென்று சொல்லப்பட்டுள்ளவை எத்தனை உள்ளனவோ அவையாவும் (ஒருங்கே) திரண்டாலும், குதித்துப் பாயுந்தன்மையுள்ள கால்களையும் கொதிக்கின்ற கொடியகோபத்தையுமுடைய ஒரு சிங்கத்தின் பலத்தை (அதன் முன்) நின்று எளிமையாய் வெல்லமாட்டுமோ? [வெல்லமாட்டாவன்றோ!] ஸ்ரீராமபிரானது திருத்தம்பியும் எங்கள் தலைவனுமாகிய எனது இலக்குமணப்பெருமாள் வருமளவும் (தாமசித்திருக்கப்) பொறாமல் (என்னை) வருத்துவாயானால் [என்னுடன் போர் செய்வாயானால்], (உனது) அம்பு (நான் பேசகடும் அம்மலையை அழிக்க) வருவதற்கு முன்னம் இம்மலை உன் பிராணனை ஒழித்துவிடும்; வில்வித்தையிற் பயின்று வல்லமைபெற்றுள்ள (உனது) பௌருஷத்தினால், அடா! (இம்மலை உனது உயிரை அழிக்கவொட்டாது) பாதுகாத்துக் கொளவாயாக (என்று அநுமான் ஒருமலையையெறிந்தான்); (எ-று.)

இராக்கதர்களாகிய நீங்களெல்லோரும் ஒருசேரத்திரண்டு பொருதாலும், என்னொருவனது வலிமையை உங்களால் வெல்லமுடியாதுஎன்ற உபமேயத்தை உபமானமுகத்தாற்பெறவைத்ததனால், முன்னிரண்டடிகளை பிறிதுமொழிதலென்னும் அணியாம். "நீ இலக்குமணனுடன் போர்புரிய விரும்பினதனால், யான் வெறுமனேயிருந்தேனேயன்றி உன்னுடன் பொரத் திறமையற்றவனாயன்று; இப்பொழுது நீ அவ்விலக்குமணன் வருமளவுந்தாழ்த்

திருக்கப்பொறாமல் என்மீது பாணங்களைத் தொடுத்தமையால், உனது உயிரைப் போக்குமாறு யான் இம்மலையை உன்மீது எறிகின்றேன்; உனக்கு வில்லாண்மையிருப்பின் இது உனது உயிரை உண்ணாதவாறு இதனைக் கணைகொண்டு தடு; பார்ப்போம்' என அநுமான் கோபமூண்டு வீரவாதங்கூறி மலையையெறிந்தனனென்க. மடங்கல் - (பிடரிமயிர்) மடங்குதலுடையது என ஆண்சிங்கத்துக்குக் காரணக்குறி. இப்மலை ஆவியுண்ணும் - உண்ணாதது உண்பதுபோலவும் உண்ணப்படாதது உண்ணப்படுவது போலவும் கூறிய மரபுவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]எவையாவையுந். அவையாயிரத் [2]தொகுதியாயினும், தொகுதியுளதாள், தொகுதியுள்ளதார். [3]வெம்பியஞ்சின். [4]ஒன்றைவெகுநாய்கள்மற்றதனை. ஒன்றைவலியுடையுமற்றவைகள். [5]வெல்லுமேல். [6]என்தம்பிரான். [7]தருக்கிலை. [8]நடத்தியேல், சலித்தியல். [9]உண்பதிது. [10]காவெடா. (2031)

80.—அநுமானெறிந்த மலை இந்திரசித்தின் மார்பிற்பட்டுப் பொடியாதல்.

செருப்பயிற்றிய தடக்கை யாளிசெல விட்ட குன்றுதிசை யானையின், [1]மருப்பையுற்றதிரள் தோளிராவணன் மகன்றன் [2]மார்பினுயர் வச்சிரப், பொருப்பையுற்றதொர் பொருப்பெனக்கடி தொடிந்திடிந்துதிசை போயதால், நெருப்பையுற்றதொ ரிருப்பு [3]கூடமுற நீறுபட்டது [4]நிகர்த்ததால்.

(இ - ள்.) போரிற்பழக்கப்படுத்தியுள்ள பெரிய கைகளையுடைய யாளிபோன்றவனான அநுமான (இங்ஙனம் வீரவாதஞ்செய்து இந்திரசித்தின்மீது) செல்லும்படி விட்ட மலையானது,— திக்கஜங்களின் தந்தங்களைப் பொருந்தியுள்ள திரண்ட தோள்களையுடைய இராவணனது மகனான இந்திரசித்தின் மார்பிலே உயர்ந்த வச்சிரமயமானதொருமலைமீது பட்டதொரு மலைபோல, விரைவிலே பிளந்து இடிபட்டு(த் தூளாய்) த்திக்குகளிற் (சிதறிப்) போயிற்று; (அன்றியும்) நெருப்பிற் பழுக்கக்காய்ந்ததோர் இரும்பானது சம்மட்டியினால் அடிபட்டமாத்திரத்திற் பொடியாய்ச் சிதறினதையும் ஒத்தது; (எ - று.)

தடக்கையாளி என்பதற்கு - பெரியகைகளை யாள்பவன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இராவணன் திக்விஜயஞ்செய்தபொழுது திக்கஜங்களோடு பொருகையில் அவனதுமார்பு தோள் முதலிய இடங்களில் அவ்யானைகளின் தந்தங்கள் பொடிந்தொடிந்துவிட்டன என்ற வரலாறுபற்றி, 'திசையானையின் மருப்பையுற்ற திரடோளி ராவணன்' என்றார். தான் பிறிதொன்றினாற் பேதிக்கப்படாமலே பிறவற்றையெல்லாம் தான் பேதிக்கவல்லதாதல், வச்சிரத்தின் இயல்பு. வச்சிரப்பொருப்பையுற்றதோர் பொருப்பென - இல்பொருளுவமை. சம்மட்டி - இந்திரசித்தின் மார்புக்கும் பழுக்கக்காய்ச்சின இரும்பு - அநுமானெறிந்த மலைக்கும் உவமை.

பி-ம்:—[1] மருப்புகுத்த. [2]மார்பினெடு, மார்பினிடை. [3]கூடமென. [4]நிகர்த்தவால். (2032)

81.—இந்திரசித்து அநுமான்மேல் மற்றும் பல அம்பு தொடுத்தல்.

விலங்கன் மேல்வர [1]விலங்க வீசிய [2]விலங்க னீறுபடு [3]வேலையிற்
[4]சலங்கை மேனிமிர வெஞ்சி னந்திருகி வஞ்சன் [5]மேனிமிர் தருக்கினன்
வலங்கொள் பே[6]ருலகை மேருவோடென மதிக்கு மாருதிதன்[7]வாசநாறு
அலங்கன் [8]மார்பினொடு [9]தோளி னூடுருவ வாயி ரஞ்சர மழுத்தினன்.

(இ - ள்.) (தனது) மலைபோன்ற மார்பின்மேல் தாக்கும்படி தூர(நின்ற அநுமான்)எறிந்த மலைபொடிபட்டபொழுதில்,—வஞ்சனைக்குணமுள்ளவனான இந்திரசித்து, கறுவு (தன்னிடத்தில்) மேன்மேல் அதிகப்படக் கொடிய கோபத்தினால் மாறுபட்டு மிக விஞ்சிய செருக்குக் கொண்டவனாய்,—உறுதிகொண்ட பெரிய உலகத்தையும் மேருமலையையும் பேர்த்தெடுக்கவல்ல அநுமானது மணம்வீசுகின்ற மாலையையணிந்த மார்பிலும் தோள்களிலும் ஊடுருவிச்செல்லும்படி ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளைப் பிரயோகித்தான்; (எ - று.)

இந்திரன் அநுமானுக்கு வரமளித்தபோது கொடுத்த ஒரு பொற்றாமரைமாலையை அவ்வநுமான் தரித்துள்ளதனால், 'வாசநாறலங்கன் மார்பினொடு தோளின்' எனப்பட்டது; அலங்கல் - போர்க்கு அறிகுறியாக அணிந்த தும்பைப்பூமாலையுமாம். மேருவோடென - ஓடு எண்ணுப்பொருளது: என - அசை. பி - ம்:—[1]விலங்கல்வீசிய, விலங்கிமற்றது. [2]விலங்கினின்றுபடும், விலங்கினின்றுபடும். [3]எல்லையிற். [4]கலங்க. [5]மேனிகர் தருக்கினால். [6]உலகமேருவொவெனமதிக்கும், உலகைமேருவோடுடன்மறிக்கும். [7]வாசமெல். [8]மார்புழையர். [9]தாளுமூடுருவ, தோளினோடுருவ. (2033)

82.—அநுமானுக்குத் துணையாக நீலனென்னும் வாநரன் வருதல்.

ஒன்று போல்வனவொ ராயி ரம்பகழி யூடு போயுருவ[1]வாடகக்,
குன்று[2]காற்குடைய மேலு யர்ந்திடை[3]குலுங்கு கின்றனைய
கொள்கையான், மன்று நாறுதட மேனி மேலுதிர வாரி சோர[4]வரு
மாருதி, நின்று தேறுமள வின்கண்[5]வெங்கண் விழி நீலன் வந்
திடை நெருக்கினன்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்தினுடைய) ஒன்றையொன்று ஒத்தனவான [ஒரேதன்மையவான] ஆயிரம்பாணங்கள் (தனது உடம்பில்) ஊடுருவிச்செல்ல,—பொன்மயமான மேருமலை (பெருங்) காற்றுத்தாக்கிக் குடைந்துவருந்த வெளித்தோற்றத்துக்கு மாத்திரம் உயர்ந்து (காணப்பட்டு) உள்ளிடம் கலகலத்தது போன்ற தன்மையையுடையவனாகி, (அணிந்துள்ள மாலையினால்) வாசனை வீசப்பெற்ற பெரியஉடம்பின்மேல் ரத்தவெள்ளம் பெருகப்பெற்ற

அநுமான், (ஒன்றும்செய்யமாட்டாது) நின்று (என்செய்யலாமென்று) ஆலோசிப்பதற்குள்ளாக, கொடுமையானகண்களையுடைய நீலனென்னும் வாநரன் அவ்விடத்தில்வந்து (இந்திரசித்தை) வருத்தத்தொடங்கினன்; (எ - று.)

யாதாயினும் ஒன்றினால் ஊறுபட்டவளவிலே உடல்நிமிர்ந்து இடைகுலுங்குதல் பெருவிலங்கின் இயல்பு ஆதலால், அதனை மலைமேலேற்றி, 'மேலுயர்ந்திடை குலுங்குகின்றனைய கொள்கையான்' என்றார். குலுங்குகின்ற = குலுங்குகின்றது என்பதன் தொகுத்தல். பி - ம்:—[1]வாட்டடக். [2]காலெறிய மேலிழிந்திடை, கால்குலையமேலுலைந்திடை. [3]குலுங்கநின்றனைய. [4]வய. [5]அடல். ()

83.—நீலன் ஒரு மலையை இந்திரசித்தின்மேல்எறிய, அதனைத் தனது பாணங்களால் அவன் அழித்தல்.

நீலனின்றதொரு நீலமால்வரை நெடுந்தடக்கையி[1]னிடந்துநேர்
மேலெழுந்[2]தெரிவிசும்பு செல்வதொரு வெம்மை யோடு[3]வர வீசலும்
சூல மந்தக[4]னெறிந்த தன்னது துணிந்து சிந்தவிடை [5]சொல்லுறுங்
கால மொன்றுமறி யாம லம்புகொடு கல்லினு [6]னெடிய வில்லினன்.

(இ-ள்.) நீலன் பக்கத்திலிருந்ததாகிய நீலநிறமுள்ள பெரிய ஒரு மலையை நீண்டபெரிய (தனது) கைகளினாற் பேர்த்தெடுத்து, அக்கினியானது மேலேயெழும்பி ஆகாயத்திற் செல்வதுபோன்ற ஒப்பற்றகொடுமையோடு போம்படி (இந்திரசித்தின்மேல்) நேராக வீசியெறிந்தவுடனே,—பெரிய வில்லையேந்திய இந்திரசித்து,— யமனால் எறியப்பட்டதாகிய சூலாயுதம் போன்ற அம்மலை துண்டுபட்டுச் சிதறிப்போம்படி நடுவிற் (கணக்கிட்டுச்) சொல்லக்கூடிய காலம் சிறிதும் தெரியாதபடி [மலையையெறிந்த அந்தக்ஷணத்திலேயேமிகவிரைவில்] (தனது) அம்புகளினால் அழித்திட்டான;

நீலன் மலையை யெறிந்ததற்கும் இந்திரசித்து அதனைவீழ்த்த அம்பு எய்ததற்கும் இடையிற் சிறிதுபொழுதும் இல்லையாம்படி என்பது, 'இடை சொல்லுறுங் காலமொன்று மறியாமல்' என்பதன்கருத்து. பி-ம்:—[1]இடைந்து. [2]அரி. [3]செல. [4]எறிந்தனன்னது. [5]சொல்லிறுங், செல்லுறுங். [6]வலிய. (2035)

84.—நீலன் இந்திரசித்தின் பாணங்களினால் நடுக்கமடைதல்.

ஏக மெங்கு[1]முயி ரோடு நின்றனவு மோட வானவர்க ளுள்ளமும்
[2]மோக மெங்குமுள வாக மேருவினு மும்மடங்கு [3]வலி[4]திண்மைசால்
ஆக மெங்குமவெளி யாக வெங்குருதி யாறு பாயவன லஞ்சுவாய்
நாக[4]வெங்கணகு வாளி பாய்தொறு நடுங்கி னானமலை பிடுங்கினான்.

(இ - ள்.) (இறந்தவையொழிய) உயிரோடிருப்பனவான மற்றை வாநரங்களனைத்தும் எல்லாப்பக்கங்களிலுஞ் சிதறியோடும்படியும், தேவர்களுடைய மனத்திலும் மற்றையோர் மனத்

திலும் திகைப்பு உண்டாகும்படியும், மகாமேருகிரியைக்காட்டிலும் மூன்றுமடங்கு அதிகமான மிக்கஉறுதிபொருந்திய (நீலனுடைய) உடம்புமுழுதும் (மிகத்துளைபட்டுச் சல்லடைக்கண்போல) வெட்டவெளியாகவும், கொடிய இரத்தவெள்ளம் பெருகவும், கூர்நுனியை யுடையனவும் பாம்பின்கொடுமை விளங்குகின்றனவுமான அக்கினியும் அஞ்சும்படியுள்ள (இந்திரசித்தின்) அம்புகள் விரைந்துவருந்தோறும், மலையைப் பெயர்த்து (இந்திரசித்தின் மீது) எறிந்தவனான (அந்த) நீலன், நடுங்கினான்; (எ - று.)

'நடுங்கினான் மலைபிடுங்கினான்'—மலையையும் அலட்சியமாகப் பேர்த்தெடுக்கவல்ல மகாவீரனான நீலனும் அஞ்சிப்பின்னிட்டு நடுநடுங்கும்படியாயிற்று என, இந்திரசித்தின் விற்போர்த்திறமையை வியந்தவாறு. வெங்கண்நதல்-கொடுமை விளங்குதல். பி-ம்:— [1]உயிரோட. [2]மோகவெங்கடலின்வீழ்க. [3]முதிர், நிமிர். [4]தன்மையான், திண்மையான். [5]வெங்கணைகளமாரி. (2036)

85.—அங்கதன் மலைகளையெறிய, இந்திரசித்து அவைகளை அம்புகளாற் பொடியாக்குதல்.

மேரு மேருவென வல்ல வல்லவென வேரினோடு நெடு[1]வெற்பெலாம், [2]மார்பின் மேலுமுயர் தோளின் மேலும்[3]வர வாலி காதலன் வழங்கினான், சேரு மேயவை தனுக்கை நிற்கவெதிர் செல்லு மேகடிது செல்லினும், பேருமே[4]கொடிய வாளி யான்முறி[5]பெருக்கலா[6]வகை நுறுக்கினான்.

(இ - ள்.) (இது) மேருமலையே மேருமலையே என்று (சிலர்) சொல்லும்படியும் (ஆராய்ந்துபார்த்த வேறுசிலர்) மேருவன்று [வேறு மலை] என்று சொல்லும்படியும் (ஒரு மலைக்குப்பின் ஒரு மலையாக) பெரிய மலைகளையெல்லாம் வேரினோடு(பெயர்த்தெடுத்து, இந்திரசித்தின்) மார்பின்மேலும் உயர்ந்த தோள்களின்மேலும் தாக்கும்படி வாலியின் அன்பிற்கிடமுள்ள மகனான அங்கதன் மிகுதியாக வீசியெறிந்தான்: (இந்திரசித்தின்) கையில் வில் இருக்கையிலே, அம்மலைகள் (அவனுடலில்) நெருங்கிச் சேருமோ? (அவனுடைய) எதிரில்தான் செல்ல மாட்டுமோ? (ஒருகால்) விரைவாக (அவனெதிரிற்) சென்றாலும் (அவனது அம்புக்கு இலக்காகாமல) தவறுமோ? (அவ்விந்திரசித்து, தனது) கொடிய அம்புகளினால், துண்டு என்ற தன்மையையும் அடையாதபடி [பொடிப்பொடியாம்படி] (அம்மலைகளை) நொருங்கச்செய்துவிட்டான்;

அங்கதன் இந்திரசித்தின்மீது வீசியெறிந்த மலைகள் மிகப்பெரிய தோற்றமுடையனவாயிருந்ததனால்,கண்டவர், 'மேருவோ, அல்லவோ,' என்று சந்தேகிக்கும்படியாயிற்று என்பது முதலடியின் கருத்து. 'சேருமேயவை தனுக்கைநிற்க வெதிர்செல்லுமே கடிது செல்லினும் பேருமே' என்ற தொடர்-கவிக்கூற்று. பி-ம்:— [1]வெற்பன. [2]மாரின். [3]உற. [4]கடிய. [5]பொறுக்கொண. [6]அவை. ()

86.—இந்திரசித்தின் அம்புகளினால் அங்கதன் சோர்ந்து விழுதல்.

நெற்றி மேலுமுயர் தோளின் மேலுநெடு மார்பின் மேலுநிமிர் தாளினும், புற்றி லூடுநுழை நாகமன்னபுகை வேக வாளிகள் புகப் புகத், தெற்றி வாயெயிறு தின்றுகைத்துணை பிசைந்து கண்களெரி தீயுக,[1]வற்றி யோடுதிர வாரிசோர்வுற மயங்கினா[2]னில முயங்கினான்.

(இ - ள்.) (அங்கதனது) நெற்றியிலும் உயர்ந்த தோள்களிலும் பரந்த மார்பிலும் நீண்ட கால்களிலும், புற்றிலே நுழைகின்ற பாம்புகள் போன்றவையாய்ப் புகைகின்ற [உக்கிரமான] வேகத்தையுடைய (இந்திரசித்தின்) பாணங்கள் பலபடியாகப் பாய,—(அங்கதன்),—தடுமாறி, ஒளியுள்ள பற்களைக் கடித்து, இன்னது செய்வதென்று அறியாது திகைத்து(த் தனது) இரண்டு கைகளையும் பிசைந்து, கண்களினின்று எரிகின்ற தீப்பொறி சிந்தவாடி, (தனது உடம்பிலிருந்து வெளியே) விரைந்துவருகின்ற இரத்தவெள்ளம் பெருகும்படியேயிருக்க, மயக்கமடைந்து தரையிற்சோர்ந்துவிழுந்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]வற்றிறோடு, வற்றியூடு, உற்றிலாது. [2]நிலை. (2038)

87.—தன்பக்கத்துச்சேனை பலபடியாக அழிந்தமைகண்ட இலக்குமணன் விபீடணனை நோக்கி ஒன்று கூறத்தொடங்குதல்

[1]மற்றை வீரர்கள் தம் மார்பின்மேலுமுயர் தோளின் மேலுமழை மாரிபோல், கொற்ற [2]வெங்கணை[3]யுலக்க வெய்தவைகுளிப்ப நின்றுடல் குலுங்கினார், இற[4]ற விந்தன பெரும்ப தாதியுயி[5]ருள்ள வெங்கணு [6]மிரிந்தவப், பெற்றி கண்டிளைய வள்ள[7]லொள்ளெரி பிறந்த கண்ணனிவை [8]பேசினான்.

(இ - ள்.) (அநுமான் நீலன் அங்கதன் தவிர) மற்றைவாநர வீரர்களும், தமது மார்பின்மேலும் உயர்ந்த தோள்களின்மேலும் மழைத்தாரைகளைப்போல அழியும்படி (இந்திரசித்தினால்) எய்யப்பட்டனவாகிய வெற்றிபெற்ற கொடிய அம்புகள் உட்புகுந்து வருத்த, நின்றநிலையிலே (திகைத்து) உடல் நடுங்கினார்கள்; பெரிய காலாட்சேனையான வாநரசேனைகள், இறந்தொழிந்தன; அரிதில் தப்பி) உயிர் பிழைத்தவைகளோ, எல்லாப்பக்கங்களிலும் சிதறி போயின; அத்தன்மையைக்கண்டு, (இராமனுக்கு) இளையவனான உதாரகுணமுள்ள இலக்குமணன், ஒள்ளிய தீப்பொறி பறக்குங் கண்களை யுடையவனாய்(ப் பெருங்கோபங்கொண்டு விபீடணனை நோக்கி), இவற்றைக் கூறுபவனானான்; (எ - று.)—அவற்றை அடுத்தகவியிற் காண்க.

பதாதி - (வாகனமில்லாமல்) கால்களினால் நடந்துசெல்லும் காலாட்படை. பி-ம்:—[1]மற்று, மற்ற. [2]வன்கணை. [3]உலக்கதெய்தன,

இலக்கமெய்தவை. [4]அவிந்தது. [5]உள்ளது. [6]இரிந்ததப், உயர்ந்தவப். [7]ஒள்ளரி. [8]பேசுவான். (2039)

வேறு.

88 —விபீடணனை நோக்கி இலக்குமணன் கூறிய வார்த்தை.

பிழைத்தது கொள்கை [1]போதப் பெரும்படைத் தலைவர் யாரும்
[2]உழைத்தனர் குருதி வெள்ளத் [3]துலந்தது முலப்பிற் றன்றே
அழைத்திவன் தன்னை யானே யாருயிர் [4]கொளப்ப டாதே
இழைத்தது பழுதே[5]யன்றோ [6]வீடண வென்னச் சொன்னான்.

(இ-ள்.) (இலக்குமணன் விபீடணனை நோக்கி), விபீடணனே, (நாம் கொண்ட)கொள்கை மிகவும் தவறி விட்டது;(எங்ஙனமெனின்,) (நமது) பெரிய சேனைத்தலைவர்களெல்லோரும், இரத்தப் பெருக்கில் அழுந்தி வருந்தினார்கள்; இறந்த (நமது) சேனையும், குறைவுடையதன்று [மிக்க பெருந்தொகையுடையதே]: இவ்விந்திரசித்தை(ப் போருக்கு) அழைத்து நானே (இவனது) அரிய உயிரை வாங்கியிருக்கக்கூடாதா? (அவ்வாறு செய்யாமல்) (இவ்வாறு) செய்தது [நமதுசேனைத்தலைவர்களையும் சேனையையும் இவனோடு போர் செய்யவிட்டது], வீணையன்றோ!' என்று கூறினான்;(எ-று.)

கொள்கை-இந்திரசித்துடன் இலக்குமணன் தானே போர் செய்யாமல் வானரவீரர்களை உடன்கொண்டு போர்செய்யவேண்டுமென்றுகொண்ட எண்ணம்:"நண்ணின துணையோடு பொருதனன்று' எனக்கீழ் (29-ஆஞ் செய்யுளில்) விபீடணன கூற்றாக வந்திருத்தல் காண்க. உலந்ததும் உலப்பிற்றன்றே என்பதற்கு-(அழிந்தது போக) மிச்சமாய் நின்றதும் வலியழிவுள்ள தாயிற்றன்றோ என்று உரைத்தலுமாம். போத-மிகவும். கொளப்படாதே, ஏ-வினா. பி-ம:—[1]போகப், போயப். [2]உழைத்ததுங். [3]உலைந்ததும். [4]கோட்படாதே. [5]என்னோ, என்றோ. [6]வீடணா. (2040)

89.—விபீடணன் இலக்குமணனது வார்த்தையை அங்கீகரித்தல்.

ஐய [1]வீ தன்ன தேயா [2]லாயிர கோடித் தேவர்
எய்தின [3]ரெய்தி னாரே யீடுபட் [4]டிரிந்த தல்லால்
செய்தில ரிவனை [5]யொன்றும் நீயிது தீர்ப்பி னல்லால்
உய்[6]திற னுண்டோ [7]வேறிவ் வுலகினுக் [8]குயிரோ டென்றான்.

(இ-ள்.) (தலைவனே) (நீ கூறிய) இது உண்மையே; (முன்னொரு காலத்தில், இவ்விந்திரசித்தின்முன் போர் புரிதற்கு) மேன்மேல் வந்தவர்களாகிய மிகப்பல தேவர்கள் (தங்கள்) வலிமையொழிந்து சிதறிப்புறங்கொடுத்து ஓடியதல்லால், (தாங்கள் மிகப் பலராயிருந்தும்) இவனொருவனை யாதொன்றும் செய்யமாட்டாதவ

ராயினர்; (இவனால் நேர்ந்த) இத்துன்பத்தை நீ நீக்கினாலல்லா மல் [நீ இவனைக் கொன்றாலன்றி] இவ்வுலகத்துப்பிராணிகட்கு உயிரோடு பிழைக்கும் வழி வேறே உள்ளதோ? [ஒருவழியுமில்லை யன்றோ]' என்று (இலக்குமணனை நோக்கி விபீடணன்) கூறினன்;

மிகப்பல தேவர்களே ஒருங்கு திரண்டுவந்தும் இவன்முன் நிற்கமாட்டாது சிதறியோடினரென்றால், இவ்வானரங்கள் இவ னுக்கு எம்மாத்திரம் என்பது, இரண்டாவது வாக்கியத்தின் கருத்து. பதினான்குவருஷம் நித்திரையின்றியிருந்த ஒருவனாலன்றி மற்று எவராலும் கொல்லமுடியாதபடி வரம் பெற்றிருக்கும் இந் திரசித்தை, அங்ஙனமே வனத்தில் இராமபிரானுக்குப் பாதுகாவ லாகும் பொருட்டுத் துயிலின்றியிருந்த இலக்குமணனே கொல்ல வல்லவனென்பான், நீ 'இது தீர்ப்பினல்லால் உய்திறனுண்டோ வேறு இவ்வுலகினுக்கு உயிரோடு' என்றான். பி-ம்:—[1]கேள். [2]ஆயிரங். [3]எய்தினர்களீடு, எய்தினரெய்தி [4]இருந்தது. [5]இன்று. [6]திறம், திறல். [7]மற்றிவ். [8]உயிர்கொடு, உயிர்கொண்டு. (2041)

90.—இந்திரசித்து ஒற்றனைவினவி இலக்குமணனை யறிதல்.

> என்பது சொல்லக்கேட்ட விந்திர வில்லி னோடும்
> [1]பொன்பொரு மேக மொன்று வருவது போல்கின் றானை
> [2]முன்பனை முன்பு நோக்கி யிவன்கொலாம் பரதன் முன்னோன்
> தன்பெருந் தம்பி யென்றான் ஆமெனச் சாரன் சொன்னான்.

(இ-ள்.) என்று (விபீடணன்) சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டவனாகிய பொன்னையொத்த [பொன்னிறமுடைய] ஒரு மேகம் இந்திர தநுசோடு வருவதையொப்பவனும் வலிமையுடைய வனுமான இலக்குமணனை (இந்திரசித்து தனது) எதிரிலே பார்த்து, (ஒற்றனை நோக்கி), 'பரதனது தமையனான இராம னது பெரிய தம்பியாகிய இலக்குமணன் இவன்தானோ?' என்று வினவினான்; (அதற்குவிடையாக), ஒற்றன் 'ஆம்' என்று சொன் னான்; (எ - று.)

சிலசமயங்களிலே காலை மாலைகளிற் சூரியனுக்கு எதிராக வானத்துமேகத்தினிடத்தில் விற்போல்வளைந்து பல நிறத்துடன் காணப்படும் வடிவத்தை 'இந்திரவில்' என்றல், மரபு: மேகத் திற்கு அதிபதி இந்திரனாதலால், அதிற் காணப்படுகிற இவ்வில் லுருவத்தை 'இந்திரதநுசு' எனக்கூறுகின்றனர் போலும். பரதன் என்னும் பெயர் - (இராமன் வனவாசஞ் செல்லுங்காலத்தில் இராச்சியபாரத்தைப்) பரிக்கும் வல்லமையுடையானென்று, முன் னமே ஞானதிருஷ்டியினாலுணர்ந்த வசிஷ்டரால் தசரதனது இரண்டாவது புதல்வனுக்கு இடப்பட்டது. 'பெருந்தம்பி' என இலக்குமணனைக் கூறினது, இவனுக்குப் பின்பிறந்தவனாகிய சத்துருக்கனனை விலக்கும் பொருட்டு; தமையனை விட்டுப்பிரி யாது உடன்வந்த பெருமையுடைய தம்பியுமாம். பி - ம்:—[1]பொன் புரை, பொன்புணர். [2]முன்பனும். (2042)

91.—பல இராக்கதசேனைத்தலைவர்கள் ஒருங்குதிரண்டு இலக்குமணன்மேற் செல்லுதல்.

தீயவ னிளவல் [1]தன்மேற் [2]செல்வதன் முன்னஞ் செல்கென்று
ஏயின ரொருவ ரின்றி யிராக்கதத் தலைவ ரெங்கள்
நாயகன் மகனைக் கொன்றாய் [3]நண்ணினை நாங்கள் காணப்
போயினி யுய்வ தெங்கே யென்றெரி விழித்துப் புக்கார்.

(இ - ள்.) கொடியவனான இந்திரசித்து இளையபெருமாள்மீது செல்வதற்குமுன்பே,—('நீங்கள் இலக்குமணனோடு போர்செய்யச்) செல்லுங்கள்' என்றுசொல்லி (த்தங்களை) ஏவினவர் ஒருவருமில்லாமலே படைத்தலைவராகிய இராக்கதர்கள், (இலக்குமணனை நோக்கி), 'எங்கள் தலைவனான இராவணனது மகனை [அதிகாயனை]க் கொன்றவனே! நாங்கள் காண [எங்கள் கண்ணெதிரில்] வந்து அகப்பட்டுக்கொண்டாய்: இனிமேல் (நீ எங்களினின்று தப்பிப்) பிழைத்துப்போவது எவ்வாறு?' என்று நெருப்புப்போல் (உக்கிரமாக) விழித்துப்பார்த்து(ப் போர்செய்ய) நெருங்கினார்கள்;

இலக்குமணனுக்கு உபபலமாகவந்த வானரர் பலஅரக்கருடன் வரும் இந்திரசித்தோடு தாம் முந்திப் பொருகதுபோல், இந்திரசித்துக்கு உபபலமாக வந்த அரக்கர் முந்தி இலக்குமணனுடன் பொரத் தொடங்கினரென்க. பி - ம்:—[1]தன்னை. [1]சேர்வதன். [2]நண்ணின.()

92.—இலக்குமணனது வெற்றி.

கோடிநூ [1]றமைந்த கூட்டத் திராக்கதர் [2]கொடித்திண் டேரும்
ஆடன்மாக் களிறும் மாவுங் [3]கடாவின ரார்த்து மண்டி
மூடினார் மூடி னாரை முறைமுறை [4]துணித்து வாகை
சூடினா னிராமன் பாதஞ் சூடிய தோன்றல் தம்பி.

(இ - ள்.) நூறுகோடிக்கணக்காகத் திரண்ட பெருங்கூட்டமான இராக்கதர்கள்,—துவசங்கள்கட்டிய வலியதேர்களையும் பலம்பொருந்திய பெரியயானைகளையும், குதிரைகளையும் (இலக்குமணன்மீது) செலுத்தினவர்களாய் ஆரவாரஞ்செய்து நெருங்கி (அவனை இடைவிடாது)வளைந்து கவிந்து சூழ்ந்தார்கள்;(அவ்வாறு தன்னை) வளைந்துகொண்ட அரக்கர்களை இராமபிரானது திருவடிநிலையை (த் தனதுமுடிமேற்) சூடியவனான பரதனது தம்பியாகிய இலக்குமணன் முறைப்படியாகத் துணித்துக்கொன்று வெற்றிமாலையைச்சூடினான்; (எ - று.)

வாகை-போரிற் பகைவென்றார் அணிதற்கு உரியது. பரதன் காட்டிலிருந்து இராமனைமீட்டுவருதற்காகச் சித்திரகூடஞ்சென்று அங்கு எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீராமனை அயோத்திக்குத் திரும்பி வரும்படி வணங்கிவேண்ட, அப்பெருமான் அதற்கு இசையாமல்

பதினான்கு வருடங்கழிந்ததும் வருவேனென்று உறுதிகூறித் தனக்குப்பிரதிநிதியாகத் தன் மரவடியை அப்பரதனுக்குக் கொடுத்தருள, அவன் அதனைத் தலையால் தாங்கிச்சென்று, அதற்கு இராச்சியபட்டாபிஷேகமுஞ் செய்தனனென்பது வரலாறு. பி-ம்:—[1] இயைந்த. [2] கோடித்திண்டேர். [3] அடங்கலும் மடங்கலூர்ந்து. [4] முனிந்து. ()

93.—அப்பொழுது உலகத்திலுண்டான குழப்பம்.

அதிர்ந்தன வுலக [1]மேழு மனற்பொறி யசனி யென்னப்
பிதிர்ந்தன [2]மலையும் பாரும் பிளந்தன பிணத்தின் [3]மேன்மேல்
உதிர்ந்தன தலைகள் மண்டி யோடின வுதிர நீத்தம்
விதிர்ந்தன வமரர் கைகள் [4]விளைந்தது [5]கொடிய வெம்போர்

(இ-ள்.) (இலக்குமணனெய்த அம்புகளின் உக்கிரத்தன்மையால்), ஏழுலோகங்களும் அதிர்ச்சிபெற்றன; தீப்பொறிகளையுடைய இடி (விழுந்தாற்)போல, மலைகளும் தூளாகிச் சிதறின; பூமியினிடங்களும் பிளவுபட்டன; (போர்க்களத்தில் இறந்து விழுந்துகிடந்த) பிணங்களின்மீது, (அம்புகளால் துணிபட்டுத்) தலைகள் மேன்மேல் விழுந்தன; இரத்தவெள்ளம் மிக்குப்பெருகின; (இவற்றைக்கண்ட) தேவர்களுடைய கைகளும் நடுநடுங்கின; (இவ்வாறாக இலக்குமணனது) மிககொடிய யுத்தம் மூண்டது; (எ-று) —இச்செய்யுள் - போரின் மிக்ககொடுமையை விளக்கவந்த தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. பி-ம்:—[1] எங்கும். [2] மழையும். [3] குன்றத்து, குன்றம. [4] விளைந்தன. [5] கோடி. (2045)

94.—இலக்குமணனது அம்புகளின் சிறப்பு.

[1]விட்டனன் [2]விசிகம் வேகம் [3]விடாதன [4]வீரன் மார்பில்
பட்டன வுலகமெங்கும் [5]பரந்தன பதாகைக் காட்டைச்
சுட்டன துரகராசி துணித்தன [6]பனைக்கைம் [7]மாவை
அட்டன கூற்ற மென்ன [8]வடர்ந்தன வனந்த மம்பு.

(இ-ள்.) மகாவீரனான இலக்குமணன் (எப்பொழுதும்) வேகத்தை நீங்காதனவான எல்லையில்லாத அம்புகளைப் பிரயோகித்தான்; (அவ்வம்புகள், இராக்கதர்களுடைய) மார்பில் தைத்தன; உலகமுழுவதும் பரவின; (இவர்களுடைய) கொடிகளின் தொகுதியையெரித்தன; குதிரைக்கூட்டத்தைத் துண்டித்தன; பனைமரம்போன்ற துதிக்கையையுடைய யானைகளைக் கொன்றன; யமன்போல(க் கொலைத்தொழிலைச் செய்துகொண்டு போர்க்களமுழுதும்) நெருங்கின; (எ-று.)— அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்; இலக்குமணனது அம்புகளின் செயலை வியந்தவாறு.

மேல் 100-ஆம் செய்யுள்முதல்தான் இந்திரசித்துக்கும் இலக்குமணனுக்கும் போர் கூறுகின்றார்; ஆதலால், இது, அவனுக்கு முன் எதிர்த்துவந்த இராக்கதசேனைத்தலைவர்களோடு இலக்குமணன் செய்த போரைக்கூறியதாம். காடு-இங்கு, தொகுதியென்னும் பொருளது. 'அனந்தம்' என்பது, விசிகம் என்பதனோடு

இயையும். பி - ம்:—[1]விட்டன. [2]விசிகை. [3]வீழ்ந்தன. [4]வீரர். [5]படர்ந்தன. [6]டணககை. [7]வேழம். [8]பட்டன. (2046)

95.—பல அரக்கரழியவும், இலக்குமணனது அம்புமழைச் சிறப்பும்.

[1]உலக்கின்றா ருலக்கின் றாரை யென்னுவா னுற்ற [2]விண்ணோர்
கலக்குறு கண்ண [3]ராகிக் கடையுறக் [4]காண லாற்றார்
விலக்கரும் பகழி மாரி [5]விளைக்கின்ற வினைவை [6]யுன்னி
இலக்குவன் [7]சிலைகொடே கொ[8]லெழுமழை[9] பயின்ற[10] தென்றார்.

(இ - ள்.) (இலக்குமணனுடைய அம்புகளால்) மிகுதியாக இறக்கும் அரக்கர்களைக் கணக்கிடத்தொடங்கின தேவர்கள்,—(வரம்பின்றியிருத்தலால்) கலக்கம் மிக்க கண்பார்வையுடையவர்களாய் முடிவுவரையிற் காணமாட்டாதவரானார்கள்; (மற்றும், ஒருவராலும்) விலக்கமுடியாத அம்புமழையை (இலக்குமணன்) உண்டாக்குகிற செய்தியை உள்ளத்திற்கொண்டு, 'ஏழுமேகங்களும் (இடைவிடாது பொழியுந் தன்மையைப்) பழகியது, இலக்குமணனது வில்லினிடத்தில் தானோ!' என்றுவியந்து கூறினார்கள்;

இலக்குமணனது ஒற்றைவில்லினின்று பல்லாயிரம் பாணங்கள் இடைவிடாது வெளிப்பட்டு மிக்கபகைவர்களை வெகுவிரைவில் அழித்தன வென்றவாறு. முன்னிரண்டடி - தன்மைநவிற்சியணியும், பின்னிரண்டடி- தற்குறிப்பேற்றவணியுமாம். ஏழுமேகம் - ஸம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புஷ்கலாவர்த்தம், சங்கிருதம், துரோணம், காளமுகி, நீலவர்ணம் என்பன. பி - ம்:—[1]உலக்குநர். [2]வானோர். [3]நோக்கிக். [4]காணலாறு. [5]வீழ்கின்ற [6]நோக்கி. [7]தலைகொண்டேயோ, சிலையொடேகோல். [8]எழிலியும். [9]ஈன்றது. [10]என்பார். (2047)

96.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - படுகளச்சிறப்பு.

[1]ஒளியோண் [2]கணைகள் தோறு முந்திய வேழ மொற்றை
வாளியின் [3]தலைய பாரின் [4]மறிவன மலையிற் சூழ்ந்த
[5]ஆளியின் றுபபின் வீரர் [6]பொருகளத் தசர்த்த வாழித்
தூளியின் [7]தொகைய வள்ளல் [8]சுடுகணைத் தொகையு[9]மம்மா.

(இ-ள்.) (இலக்குமணன் பிரயோகித்த) வரிசையான ஒள்ளிய அம்புகளொவ்வொன்றினாலும் தாக்கிவீழ்த்தப்பட்ட யானைகள், (ஒவ்வொன்றும்) ஒவ்வோர் அம்பின் நுனியையுடையனவாய், பூமியில் இறந்துவிழுந்து மலைகள்போல(ப் போர்க்களமெங்கும் இராசியாகக்) குவிந்துகிடந்தன; சிங்கம் போன்ற வலிமையையுடைய வீரர்கள போர்செய்கின்ற (அந்த) யுத்தகளத்திலே இலக்குமணனது கொல்லுந் தன்மையனவான அம்புகளின் எண்ணிக்கையும் ஆரவாரஞ்செய்கின்ற கடலிலுள்ள மணல்களின் தொகையையுடையன; (எ - று.)—அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்.

இலக்குமணன் ஒவ்வொருயானைக்கு ஒவ்வோரம்புவீதமாக அளவிறந்த அம்புகளை யெய்து பல்லாயிரம் யானைகளைக் கொன்று மலை மலையாகக் குவித்தன னென்றவாறு. ஒளி - வரிசை. பி - ம்:— [1]மீளி [2]கணைகளோடும். [3]தலைகள். [4]மறிந்தவன்மலையிற். மறிந்தினமலையிற், மறிவனமழையிற். [5]ஆளியின்றுழனி, ஆளியிற்றுளக்கு, பூளையிற்றுளக்கி. [6]அமர்க. [7]தொகையும். [8]-சாரி. [9]அஃதே. (2048)

97. பிறவியிற் பெரிய [1]நோக்கிற் பிசிதமுண் டுழலும் [2]பெற்றிச்
[3]சிறையன வென்ன நோக்கித் தேவருந் [4]திகைக்கத் [5]தேற்றித்
துறைதொறுந் தொடர்ந்து வானம் வெளியறத்துவன்றி வீழும்
பறவையிற் பெரிது[6] பட்டார் பிணத்தின்மேற்[7] படிவ மாதோ.

(இ - ள்.) '(இவை),—பிறப்பிலேயே [இயற்கையிலேயே] பெரிய தோற்றத்தையும் மாமிசத்தையேயுண்டு திரியுந்தன்மையையும் இறகுகளையுமுடையனவான பறவைகளேயாம்' என்று தேவரும் பார்த்துத்திகைப்படைய, '(பறவைகளல்ல, பாணங்களே' என்று அவர்களைத்) தெளியவிளக்கி,—(இலக்குமணனெய்த பாணங்கள்,— போர்க்களத்திற்) பலவிடங்களிலும் நிறைந்து, ஆகாயத்தில் இடைவெளியில்லாமல் நெருங்கி(த் தரையிற்கிடக்கிற பிணங்களின் மாமிசத்தைத் தின்னும்படி அவற்றின்மேல்) விழுகிற பறவைகளைப் பார்க்கிலும் மிகுதியாக இறந்தவர்களுடைய பிணங்களின்மேற் (பொத்துண்டு) கிடப்பனவாயின;

இறகுகளோடும் கூடிப் பிணங்களைக்கவ்விக்கொண்டு பெருந்தோற்றத்தோடிருந்த அம்புகளுக்கு, இறகுகளோடுகூடிப் பிணங்களை அலகினாற் குத்திக்கொண்டு பேருருவமுடையனவாயுள்ள பறவைகள் உவமையாம்; விரைந்து செல்லும்பொருட்டு அம்புகட்கு இருமருங்கிலும் இறகுகள்கட்டுதல், மரபு: இதுபற்றி, வடமொழியில் அம்புக்கு 'பத்ரீ' என ஒருபெயர். பிசிதம்-வடசொல். இனி இச்செய்யுளுக்கு - தோற்றத்திற் பருத்தவடிவத்தையும் ஊனைத்தின்று திரியுந் தன்மையையும் இறகுகளையும் உடையன என்று (தம்மை) நோக்கித் தேவர்களும் மிகவியக்கும்படி (தம்மைக்) காட்டிக்கொண்டு, (இலக்குமணனம்புகள), போர்க்களத்திலெங்குஞ் சென்று வானத்தில் இடைவெளியில்லாதபடி (மறைத்துக் கொண்டு) நிறைந்து நெருங்கிக் கீழிறங்கும் (கழுகுமுதலிய) பறவைகள்போல மிகுதியாக இறந்துவிழுந்த அரக்கர்களுடைய உயிர் நீத்த உடலிற் பற்றிப்படிந்து கிடப்பனவாயின வென்றும் உரைகொள்ளலாம். பி-ம்:—[1]நோய்க்கு. [2]தோற்றம். [3]சிறையன, சிறியவே, சிறையவே. [4]திகைத்துத், திகைப்பக். [5]தெற்றித், தோற்றிக். [6]பட்ட. [7]படியுமம்மா, பகழியாதோ. (2049)

98. இறந்தரு வியின் சேனை செறிகழல் [1]நிருதன் சீற
[2]இறந்தன வி ந்த வென்ன எழுபதிற் [3]பாதி மேலும்
பறந்தலை முழுதும் பட்ட வஞ்சகர் படிவ [4]மூட
[5]மறைந்தன [6]குருதி யோடி மறிகடல் [7]மடுத்த லாத.

(இ - ள்.) கட்டிய வீரக்கழலையுடைய இராக்கதனாகிய இந்திரசித்து கோபித்துப் போர்செய்ததனால், வலிமைமிக்க வானரசேனைகளெழுபத்தைந்து வெள்ளத்திறகுமேலும் இறந்துகீழ்விழுந்து கிடந்தவை, போர்க்களம் முழுவதும் இறந்த அரக்கர்களின் உடம்புகள் மூடுதலால், மறைந்தன; (அங்குப்பெருகிய) இரத்த வெள்ளங்கள் பாய்ந்தோடிச்சென்று அலைமடங்குகின்ற சமுத்திரத்தல் அடங்காவாயின; (எ - று.)

வெள்ளம் எழுபதிற் பாதிமேலும்-நாற்பதுவெள்ளம் என்னலாம்; "ஐய அமைத்தலை, நீயு நாற்பதுவெள்ள நெடும்படை, மாய வெங்கணை மாரி வழங்கனை" என மேல்வருவது காண்க. கடலினுமமிக்கது இரத்தப்பெருக்கு என்பது, ஈற்றடியின் கருத்து. பி-ம்:—[1]நிருதர், அரக்கர். [2]இறந்தது. [3]பாகமென்னப், பரக்குமென்னப். [4]மூடி. [5]மறைந்தது. [6]குருதியோடு. [7]மடுத்தமாதோ. (2050)

99.—அரக்கர்களின் தோல்வி.

கையற்றார் கால்க ளற்றார் கழுத்தற்றார் கவச மற்றார்
மெய்யற்றார் குடர்கள் [1]சோர விசையற்றார் [2]விளிவு மற்றார்
[3]மையற்றார்க் கரியுந் தேரும் வாசியு மற்று மற்றார்
உய்யச் [4]சாய்ந் தோடிச் சென்றா ருயிருள்ளா ராகி யுள்ளார்.

(இ-ள்.) (அரக்கர்களிற்பலர்), கைகள் அறுபட்டார்கள்; கால்கள் அறுபட்டார்கள்; கழுத்து அறுபட்டார்கள்; கவசம் அறுபட்டார்கள்; உடம்பு [மார்பு] அறுபட்டார்கள்; குடல்கள் அறுபட வேகம்ஒழிந்தார்கள்; (ஒருவரையொருவர்) கூப்பிடுகிற சக்தியும் ஒழிந்தார்கள்; மதமயக்கத்தையும் கிண்கிணிமாலையையுமுடைய யானைகளும் தேர்களுங்குதிரைகளும் மற்றுமுள்ள ஆயுதம் முதலியவைகளும் ஒழியப்பெற்றார்கள்; (இவர்கள் இவ்வாறாக), உயிருடனிருப்பவர்களாகிய அரக்கர்கள், (தாம்) உயிர் தப்பும்படி, நிலைகெட்டு [முதுகுகாட்டி] ஓடிப்போனார்கள்; (எ-று.)—கவசம்-இரும்புமுதலியவற்றாலாகிய உடம்பினமேற்சட்டை. மையல் தார் கரி என்றுபிரிக்க. பி-ம்:—[1]அற்றார். [2]விழியும். [3]மையற்றார்கரியும். [4]சார்ந்தோடியுற்றார். (2051)

100.—இலக்குமணனை இந்திரசித்துநெருங்க, அநுமான் அங்குவருதல.

வற்றிய கடலுள் நின்ற மலையென மருங்கின் யாரும்
சுற்றின ரின்றித் தோன்றுந் தசமுகன் [1]தோன்றல் துள்ளித்
[2]தெற்றின புருவத் தோன்றன் மனமெனச் செல்லுந் [3]தேரான்
உற்றன [4]னிளைய கோவை யனுமனு முடன்வந் துற்றான்.

(இ-ள்.) நீர்வற்றியகடலுள் (தனியே) நின்ற மலைபோல், (தனது) பக்கங்களிற் சூழ்ந்துநின்றவரொருவருமில்லாமல் [தன்னந்தனியனாய்க்] காணப்படுகிற பத்துமுகங்களையுடைய

வனான இராவணனது மகனாகிய இந்திரசித்து, (தன்பக்கத்தில் யாவரும் இறந்ததனால் வருந்தித்) துடித்து, (கோபத்தினால்) நெறித்த புருவத்தையுடையவனாகி, தனது மனம்போல (மிக விரைந்து) செல்லுகின்ற தேரின் மேலுள்ளவனாய், இளையபெருமாளை நெருங்கினான்; (அவ்வளவில்) உடனே அநுமானும், (அங்கு) வந்துசேர்ந்தான்; (எ-று.)—தன்பக்கத்து வீரரெல்லாரும் ஒழியத் தன்னந்தனியனாய்ப் போர்க்களத்தில் நின்ற இந்திரசித்துக்கு, நீரெல்லாம்வற்றிய கடலின் நடுவில் நின்ற மலை உவமை. பி-ம்:— [1]தனையனுள்ளம். [2]தெற்றியபுருவத்தோளான். [3]தேர்மேல். [4]இளவறன்னை. (2052)

101.—இந்திரசித்தும் அநுமான்மீதுஏறிய இலக்குமணனும் ஒருவர்மீது ஒருவர் அம்புசொரிதல்.

தோளின்மே லாநி யைய வென்றடி தொழுது நின்றான்
ஆளி [1]போன் மொய்ம்பி னானு மேறின னமர ரார்த்தார்
[2]காளியே யனைய காலன் கொலையன கனலின் வெய்ய [னார்.
வாளிமேல் வாளி தூர்த்தார் மழையின் மேன் மழை [3]வந் தன்

(இ-ள்) (அநுமான் அங்குவந்தவுடனே இலக்குமணனை நோக்கி) 'தலைவனே! (எனது) தோளின்மேல் ஏறியருள்வாய்' என்றுகூறி (அவனது) பாதங்களில் வணங்கிநின்றான்; சிங்கம் போன்ற வலிமையுடைய அவ்விலக்குமணனும் (அவன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அவ்வநுமான்தோளில்) ஏறினான்; (அதுகண்டு களித்து) தேவர்கள் ஆரவாரஞ்செய்தார்கள்; (உடனே). ஒரு மேகத்தன்மீது மற்றொருமேகம் (போர்செய்ய) வந்தாற்போன்ற தன்மையுடையரான (இலக்குமணன் இந்திரசித்துஎன்ற), அவ்விருவரும்,—காளியை யொத்துப் பகைவெல்லுந்தன்மையனவும் யமன் (போலக்) கொல்லுந்தன்மையுடையனவும் நெருப்பைக்காட்டிலும் கொடுமையுடையனவுமான அம்புகளை, பாணங்களின்மீது பாணங்களாக (ஒருவர் மீதுஒருவர் மேன்மேல்) தூர்த்தார்;

அம்புமழையை இடைவிடாதுசொரிகிற இவ்விரண்டுவீரர் எதிர்த்து நின்றதற்கு, நீர்சொரிகிற இரண்டுமேகங்கள் எதிர்த்து நிற்றலை இல்பொருளுவமையாகக் கூறினார். தேரிலேறிய இந்திரசித்து, அநுமான்மீதுஏறிய இலக்குமணன் என்ற இவ்விருவர்க்கும் தனித்தனி மேகத்தின்மீதுவரும் மேகம் உவமையெனவுங் கொள்ளலாம்; வாதிகளுக்கு மேகம் விரைந்து செல்வதில் உவமையாம். காளி - மகிஷாசுரமர்த்தனஞ் செய்வதற்காகப் பார்வதி கொண்டதோர் அவதாரவிசேஷம்; இப்பெயர், கருநிறமுடையவளென்று பொருள்படும்; (காளி - விஷமும், பாம்பின் நச்சுப்பல்லில் ஒன்றுமாம்.) பி-ம்:— [1]ஏய். [2]கூளியே, காளியை. [3]விழ்ந்தென்ன. (2053)

102.—இதுமுதல் இருபத்துநான்குகவிகள் - இந்திரசித்து இலக்குமணன் என்ற அவ்விருவர்க்கும் நேர்ந்த போரைத் தெரிவிக்கும்.

இடித்தன சிலையி னாண்க [1]ளெரிந்தன திசைக [2]ளிற்று
வெடித்தன [3]மலைகள் விண்டு பிளந்தன [4]விசும்பு மேன்மேல்
[5]பொடித்தவிவ் வுலக மெங்கும் [6]பொழிந்தன பொறிகள் பொங்கிக்
கடித்தன [7]கணைக ளோடு கணைகள்தம் மயில்வாய் கவ்வி.

(இ - ள்.) (அவ்விருவரின்) வில்லின்நாணிகள் இடியிடித்தாற்போலப் பேரொலிசெய்தன; (அவ்வொலியின்மிகுதியால்) திக்குக்கள் இற்று நிலைகெட்டன; மலைகள் விண்டு வெடிபட்டன; மேலுலகங்கள் பிளவுபட்டன; (அச்செயல்களால்) இவ்வுலகமுழுதும் தோன்றியவையான தீப்பொறிகள் மிக அதிகமாக நிறைந்தன; (ஒருவர் எய்த) அம்புகளை (மற்றொருவர் எய்த) அம்புகள் தங்கள் கூரியவாயினாற் கவ்விச் சீறிக்கடித்தன; (எ - று.)

முதல் மூன்றடிகள் - உயர்வுநவிற்சியணி இது, நாணொலியின் கடுமையை விளக்கும். ஈற்றடியில், அம்புகள் ஒன்றின்மேலொன்று பாய்தலை, அயில் வாய்கவ்விப்பொங்கிக் கடிபன்னவாகக்குறித்தார். வாய் - இங்கு, நுனி 'பொடித்த' (என்பதற்கு - அந்நாணொலியினாலாகிய அதிர்ச்சியினால்) மயிர்ச்சிலிர்ப்படைந்த என்றாவது, (அதனால்) பொடியாக்கப்பட்ட என்றாவது பொருள்கொண்டு, இவ்வுலகம் என்பதற்கு அடைமொழியாக்கினுமாம். முன்னைய வுரையில், இவ்வுலகமெங்கும்பொடித்த பொறிகள் மேன்மேற் பொழிந்தன என்க. இடித்தன சிலையின் நாண்கள் என்பதற்கு—வில்நாணிகள் ஒன்றோடொன்று இடித்தன: (அதனால்), பொடித்த பொறிகள் இவ்வுலகமெங்கும் பொழிந்தன என்பாருமுளர். ஒன்றோடொன்று தாக்கும்போது சிற்சில பொருள்களில தீப்பொறியுண்டாதல், இயற்கை. அவ்வாறே, வெடித்தல் பிளவுபடுதல் என்ற செயல்களிலும் தீப்பொறிபிறத்தலுண்டு. பி - ம்:— [1]எரிந்தன, எறிந்தன. [2]அற்று [3]அண்டம். [4]விசும்புமென்னப். [5]பொடித்தன. [6]பொரிந்தன. [6]கணைகளோடும். (2054)

103. அம்பினோ டம்பொன் றொன்றை [1]யறுக்கமற் றறுக்கிலாத
[2]வெம்பொறி கதுவ விண்ணில் வெந்தன கரிந்து [3]வீழ்ந்த
உம்பரு [4]முணர்வு சிந்தி யொடுங்கினா ருலக மியாவும்
[5]கம்பமுற் [6]றுலைந்த வேலைக் [7]கலமெனக் கலங்கிற் [8]றண்டம்

(இ - ள்.) அம்புகளோடு எதிரம்புகள் (தாக்கும்போது) ஒன்றையொன்று அறுக்க, அங்ஙனம் (ஒன்றையொன்று) அறுக்கமாட்டாதனவான (வேறுசில) அம்புகள், கொடிய தீப்பொறிகள் பற்ற ஆகாயமார்க்கத்திலே வெந்துகருகிக் கீழ்விழுந்தன; (அக்கொடுமையைப் பார்த்துப் பொறுக்காத) தேவர்களும் அறிவு கலங்கி யொடுங்கினார்கள்; உலகங்களெல்லாம் நடுக்கங்கொண்டு

வருந்தின. உலகவுருண்டை, கடலிற்செல்லுங் கப்பல்போல அசைந்துநடுங்கிற்று; (எ - று.)

மற்று - வினைமாற்று. பி-ம்:—[1] அறுத்தனவறுக்கிலாத, அறுத்தவற்றறற்றிலாத, அறுக்கற்றவற்றிலாத. [2] வெம்புவெஞ்சரங்கடம்மில், வம்புகெம்பொறிகடுனளி, கெம்புவபொறிகடுன்னி. [3] வீய்ந்த. [4] பிறநர்க்கியோங்கின, உணர்வுநீங்கியொடுங்கினார். [5] கம்பமிற்று. [6] எழுந்தவேலைக், உலைந்து காலிற், உலைந்தவேலை. [7] கடல்களும், கடலெனக். [8] அன்றே. (2055)

104. அரியினம் பூண்ட தேரு மனுமனு [1]மனந்த சாரி
[2]புரிதலி னிலங்கை யூருந் [3]திரிந்தது புலவ ரேயும்
எரிகணைப் படல [4]மூட [5]இலருள ரென்னுந் தன்மை
தெரிகிலர் செவிடு செல்லக் [6]கிழிந்தன திசைகளெல்லாம்.

(இ-ள்.) சிங்கக்கூட்டங்கள் பூட்டப்பட்டுள்ள (இந்திரசித்தின்) தேரும் (இலக்குமணனுக்கு வாகனமாய்நின்ற) அநுமானும், (போருக்கு ஏற்ற) அளவிறந்த சாரி சுழன்றுவருதலால் (தோன்றிய அதிர்ச்சியினால்), இலங்காபுரியும் சுழலலுற்றது; (இருவரும் எய்த) எரியுந்தன்மையுள்ள அம்புகளின்கூட்டம் (எங்கும்) மூடிக்கொண்டதனால், (இலக்குமணன் இந்திரசித்து என்ற அவ்விருவரும்) இலரோ உளரோ என்ற தன்மையை, (இமையாக்கண்களையும் விசேஷ புத்தியையுமுடைய) தேவர்களும் அறியமாட்டிலர்; எல்லாத்திக்குக்களும், (அப்போரிலுண்டாகிய பேரொலியால் ஆங்காங்கு உள்ளபிராணிகள்) செவிடுபடத் தாம் பிளவுபட்டன;

சாரி-வலசாரி, இடசாரி மண்டலம், பவுரி, முதலியன. புலவர் - விபுதர் என்ற வடசொல்லின் பொருள்கொண்ட பெயர்; புலம், அல்லது புலமை - அறிவு. அதனையுடையவர். பி-ம்:—[1] அனந்தஞ். [2] புரிதலும். [3] புரிந்தது. [4] மூடி. [5] இவருளர், யாரிவர். [6] கிழிந்தது. ()

105. நாண்பொரு வரிவிற் செங்கை நாமநூல் நவின்றகல்வி
மாண்பொரு வகையிற் றன்று [1]வலிக்கிலை யவதி [2]வானம்
[3]சேண்பெரி தென்று சென்ற தேவரு மிருவர் செய்கை
[4]காண்பரி தென்று [5]காட்சிக் கையுற வெய்திற் [6]றன்றே.

(இ-ள்.) 'நாணிபூட்டப்பட்ட கட்டமைந்த வில்லினது புகழ்பெற்ற நூலை [வில்வித்தையை]த் (தமது) சிவந்தகைகளால் (இவ்விருவரும்) பயின்றுபழகிய கல்வியின் பெருமை, ஒருவகைப்பட்டதன்று [பலவகையிலுஞ் சிறப்புற்றதாம்]; (இவர்களது தேக) பலத்துக்கும் எல்லையில்லை; (இவர்களது வலிமை), வானத்திலும் மிகப்பெரியது; (ஆகையால் இவர்களுடைய போரைக்காண வேண்டுவது அவசியம்)' என்றுநினைத்து (வானத்துப் போர்காண) வந்ததேவரும், 'இவ்விருவரது போர்செயல்வகை காண்பதற்கு முடியாது' என்றுசொல்லி விட்டதனால், காட்சிப்பிரமாணத்துக்கும் சந்தேகம் உண்டாய்விட்டது; (எ-று.)— அன்றே - வியப்பிடைச்சொல்.

மிகப்பிரசித்தமான இவ்விருவருடைய வில்வல்லமையையும் தேகபலத்தையும் கண்கூடாகக் காணவேண்டு மென்று அவாக் கொண்டுவந்த தேவர்கள், இவர்களது செய்தொழில்விரைவினால் அவற்றைச் சிறிதும்காணமாட்டாராயின ரென்பது, கருத்து. காட்சி அநுமானம் ஆகமம் முதலாகப் பிரமாணங்கள் பலவகையாம்; அவற்றுள், காட்சி என்பது- பிரதியட்சமாகக் கண்டறிதல்: இப்பிரமாணமே, சந்தேகத்திற்கு இடமற்றிருப்பதால், மற்றைய பிரமாணங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்தது: அவ்வாறாயுள்ள காட்சிப்பிரமாணத்திலும் ஐயமுண்டாம்படி இமையாக்கண்ணரான தேவர்களும் அவ்விருவர் செய்கையை நன்கு காணமாட்டாதவராயின ரெனக் கவி வியந்து கூறியவாறு. பி-ம்:—[1]வலிக்கில்லை. [2]வானச். [3]சேண்பரிசென்றுசென்ற, சேண்பொருளென்றுநின்ற. [4]காண்பொருளன்றென். [5]காட்சிகையுறவு. [6]அன்றே, அம்மா. ()

106 என்செய்தா ரென்செய் தாரென் [1]றியம்புவா [2]ரினைய தன்மை, முன்செய்தா ரியாவ ரென்பார் முன்னேது பின்னே தென்பார், கொன் [3]செய்தார் வீர ரின்ன திசையின ரென்றுங் கொள்ளார், பொன் செய்தார் மவுலி விண்ணோ ருணர்ந்திலர் [4]புகுந்த தொன்றும்.

(இ - ள்.) பொன்மயமான (கற்பகமலர்) மாலையை முடியிலணிந்த தேவர்கள்,—(செய்தொழில் விரைவினால் அங்கு) நிகழ்ந்த தொன்றையும் (நன்கு) அறியமாட்டாதவர்களாய்,— '(இச்செயலை யறியமுடியவில்லையே! இவ்விரு வீரரும்) யாது செய்தார்கள்! யாது செய்தார்கள்!' என்று (வருத்தமும் வியப்புந் தோன்றக்) கூறுவார்கள்; 'இதுபோன்ற விற்போர்ச்செயலை, (இதற்கு) முன்பு 'யாவர் தாம் செய்திருக்கின்றார்?' என்று சொல்வார்கள்; '(இத்தன்மைய கடும்போர்) முன்னுமில்லை. பின்னுமிராது' என்று சொல்வார்கள்; (தமது போர்த்தொழிலால்) அச்சத்தையுண்டாக்குபவரான (அவ்விரு) வீரரை இன்னதிசையிலுள்ளார்களென்று அறியவும்மாட்டாதவரானார்கள்; (எ - று.)

'என்செய்தார் என்செய்தார்' என்ற அடுக்கு, வியப்புப்பற்றியது. முன் ஏது பின் ஏது - இத்தன்மைய போரை முன்னே செய்தவர்களு மில்லை, இனிச் செய்யப்போகின்றவர்களு மில்லை யென்றபடி. கொன் - அச்சமுணர்த்தும் இடைச்சொல். பொன்னுலகமான தேவருலகத்திலுள்ளவையாவும் பொன்மயமென்பது நூற்கொள்கை யாதலால், 'பொன்செய்தார்' என்றார்: பொன் செய்து ஆர் மவுலி என்று பிரித்து, பொன்னினாற் செய்யப்பட்டு அமைந்த கிரீடம் எனினுமாம். பி-ம்:—[1]இயம்பினார். [2]இன்ன. [3]செய்வேல். [4]புரிந்தது. (2058)

107. ஆயிர கோடி பல்ல மயிலையிற் றரக்க னெய்தான்
ஆயிர கோடி பல்லத் தவை [1]துணித் தறுத்தா னையன்
ஆயிர கோடி நாகக் கணைதொடுத் தரக்க னெய்தான்
ஆயிர கோடி நாகக் [2]கணைகளா லறுத்தா [3]னண்ணல்.

(இ-ள்.) கூரிய பற்களையுடைய இராக்கதனாகிய இந்திரசித்து, ஆயிர கோடிக்கணக்கான பல்லங்களைப் பிரயோகித்தான்; இளைய பெருமாள், ஆயிர கோடி பல்லங்களினால் அவற்றைத் துணித்து ஒழித்தான்; இந்திரசித்து ஆயிரகோடி நாகக்கணைகளை (வில்லில்) தொடுத்துப் பிரயோகித்தான்: பெருமைபெற்றவனான இலக்குமணன், ஆயிரகோடி நாகக்கணைகளினால் (அவற்றை) அறுத்தொழித்தான்; (எ-று.)

பல்லம்-அம்புவிசேடம்: வடசொல். நாகக்கணை என்பது, நாகம் போலும் வடிவமுள்ள அம்புவிசேடம். பி-ம்:—[1]தொடுத்து. [2]கணை தொடுத்து, கணையையும். [3]ஐயன். (2059)

108. [1]கோட்டியின் தலைய கோடி கோடியம் பரக்கன் [2]கோத்தான்
[3]கோட்டியின் தலைய கோடி கோடியாற் குறைத்தான் கொண்டல்
மீட் [3]டொரு கோடி கோடி வெஞ்சினத் தரக்கன் விட்டான்
[4]மீட்டொரு கோடி கோடி கொண்டலை தடுத்தான் வீரன்.

(இ-ள்.) இந்திரசித்து, துன்பமூட்டுபவையான பலகோடி அம்புகளைத் தொடுத்துவிட்டான்: மேகத்தையொத்தவனான இலக்குமணன், கோட்டியின் தலைய கோடி கோடியால் (அவ்விந்திரசித்து எய்த பாணங்களைத்) துணித்தான்; கடுங்கோபத்தையுடைய இந்திரசித்து, மீண்டும் ஒருகோடி கோடி பாணங்களையெய்தான்; இலக்குமணன் மீண்டும் ஒருகோடி கோடி பாணங்களினால் அவ்வம்புகளைத் தடுத்தான்; (எ-று.)

கொண்டல் - நீர்கொண்டமேகம்: உவமையாகுபெயராய், இலக்குமணனைக்குறித்தது: இடைவிடாது பாணவர்ஷம் பொழிதலில் உவமை. கோடி கோடி-எண்ணலளவாகுபெயர்: கோடியினாற் பெருக்கிய கோடி; மிகப்பல என்க. கோடி-அம்புவிசேடமுமாம். கோட்டியின் தலைய-துன்பத்தினைத் தம்மிடத்துக்கொண்டனவான. பி-ம்:—[1]கோட்டிய. [2]எய்தான். [3]இருகோடி. [4]மீட்டவை. (2060)

109. கங்கபத் திரமோர் கோடி கைவிசைத் தரக்க னெய்தான்
கங்கபத் திரமோர் கோடி [1]கணை தொடுத் திளவல் காத்தான்
திங்களிற் பாதி கோடி யிலக்குவன் தெரிந்து விட்டான
திங்களிற் பாதி கோடி [2]தொடுத்தவை யரக்கன் தீர்த்தான்.

(இ-ள்.) இந்திரசித்து, ஒருகோடிக்கணக்கான கங்கபத்திர மென்னும் பாணவிசேடங்களைக் கைவேகங்கொண்டு எய்தான்: இளையவீரன் [இலக்குமணன்], ஒருகோடிக் கங்கபத்திரபாணங்களைத்தொடுத்து (அவற்றைத் தன் மீது படவொட்டாமல்) தடுத்து (அழித்துத் தன்னை)க் காத்துக்கொண்டான்; இலக்குவன், கோடி அர்த்தசந்திர பாணங்களைச் சிறந்தனவாகத் தொடுத்து விட்டான்: இந்திரசித்து, அப்பாணங்களைக் கோடி அர்த்த சந்திர பாணங்களைத் தொடுத்து நீக்கினான்; (எ-று.)

கங்கபத்ரம்-வடசொல்; கழுகின்சிறகுகளையுடையது எனப் பொருளபடும்: கங்கம்-கழுகு, பத்ரம்-சிறகு. திங்களிற் பாதி-அர்த்தசந்திரபாணம். பி-ம:—[1]கணைகளால், கைவிசைத்து. [2]தெரிந்தவை, தெறித்தவை. (2061)

110. **கோரையின் தலைய கோடி கொடுங்கணை யரக்கன் கோத்தான்**
கோரையின் தலைய கோடி தொடுத்தவை யிளவல்[1] கொய்தான்
பாரையின் தலைய கோடி பரப்பின[2]னிளவல் [3]பல்கால்
பாரையின் தலைய கோடி யரக்கனும்[4] பதைக்க வெய்தான்.

(இ-ள்.) இந்திரசித்து, கோரைபோன்ற நுனியையுடையனவான கோடி கொடிய அம்புகளைப் பிரயோகித்தான்; இளையபெருமாள், கோடிக்கோரைத்தலையம்புகளைத் தொடுத்து அவ்விந்திரசித்தின் அம்புகளை யறுத்தான்: இளையபெருமாள, பாரைபோன்ற தலையையுடையனவான கோடிப்பாணங்களைப் பலதரம் தூவினன்: இந்திரசித்தும், கோடிப் பாரைத்தலையம்புகளை, விரைவாக (அவற்றிற்கு எதிரே) பிரயோகித்தான்; (எ-று.)—கோரை-ஒருவகைப் புல். பாரை-ஒருவகைமீன்; குழிகல்லுங் கருவியுமாம். பி-ம:—[1]கொன்றான். [2]பாயப். [3]பார்மேற், பால்வாய். [4]பரக்க, பாய, பதைப்ப. (2062)

111. **தாமரைத் தலைய வாளி தாமரைக் [1]கணக்கிற் [2]சார்ந்த**
[3]தாம்வரத் துரந்து முந்தித் தசமுகன் தனய னார்த்தான்
தாமரைத் தலைய வாளி தாமரைக் [4]கணக்கிற் [5]சார்ந்த
[6]தாம்வரத் தடுத்து வீழ்த்தான் தாமரைக் கண்ணன தம்பி.

(இ-ள்.) இராவணனது புதல்வனான இந்திரசித்து, தாமரையரும்புபோன்ற முனையையுடைய அம்புகள் பதுமமென்ற பேரெண் பொருந்தியவையாய்த் தாம் (தன் வில்லினின்று) வெளிக்கிளம்ப முதலிற் பிரயோகித்து ஆரவாரித்தான்: தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களையுடையவனான இராமபிரானது தம்பியாகிய இலக்குமணன் தாமரையரும்புபோன்ற முனையையுடைய அம்புகள் தாம் பதுமமென்னும் பேரெண்ணையுடையவையாய்த் (தன்வில்லினின்று) வெளிவர (அவற்றால் அவ்விந்திரசித்தின் பாணங்களை)த் தடுத்து, (பயனிலவாய்) விழச்செய்தான்; (எ - று.)

தாமரைத் தலைய வாளி-வடமொழியில் 'நாளீகாஸ்த்ரம்' எனவும், தமிழில் 'மொட்டம்பு' எனவும்படும்: தாமரைக்கணக்கு வடமொழியில் 'பத்மம்' எனப்படும். அதாவது கோடியினாற் பெருக்கிய கோடி: கோடாகோடி. ஒன்று, பத்து, நூறு, ஆயிரம், பதினாயிரம், நூறாயிரம் [லக்ஷம்]. பத்துலக்ஷம், நூறுலக்ஷம் [கோடி], பத்துக்கோடி, நூறுகோடி, ஆயிரங்கோடி, பதினாயிரங்கோடி, லக்ஷங்கோடி, பத்துலக்ஷங்கோடி, நூறுலக்ஷங்கோடி, என முறையே எண்வகுப்புக் காண்க. இங்ஙனம் ஒன்றுமுதற் பதினைந்தாவது

தானமான (100000000000000) நூறுலக்ஷங்கோடியே - பதுமம், தாமரை, கோடாகோடி என வழங்கும. பி - ம்: [1]கணத்தில். [2]சாரத். [3]தாமரைக்கணத்திற்சிந்தி, தாமரைக்கணத்தினுந்தி, தாமரைத்துரந்துமுந்தி. [4]சார்ந்து, சாரத், தாமரைத்தடுத்து, தாமரைக் கணத்து, தாம் வரத்தடிந்து. (2063)

112. வச்சிரப் பகழி கோடி [1]வளை யெயிற் றரக்க னெய்தான்
வச்சிரப் பகழி கோடி துரந்தவை [2]யனகன் மாய்த்தான்
முச்சிரப் பகழி கோடி யிலக்குவன் [3]முடுக விட்டான்
முச்சிரப் பகழி [4]கோடி தொடுத்தவை [5]தடுத்தான் முன்பன்.

(இ - ள்.) வளைந்த (கோரப்)பற்களையுடைய இந்திரசித்து, கோடிககணக்கான வச்சிரமென்ற பாணங்களை எய்தான்: குற்றமற்றவனான இலக்குமணன், கோடிக்கணக்கான வச்சிரமென்னும் பாணங்களைப் பிரயோகித்து அவ்விந்திரசித்தின் அம்புகளை அழித்தான; இலக்குவன் கோடிக்கணக்கான 'த்ரிசிரஸ்' என்னும் பாணங்களை வேகமாய்ச் செல்லவிட்டான்: வலியவனான இந்திரசித்து முச்சிரப்பகழிகோடியைத் தொடுத்து அவ்விலக்குமணனெய்த அம்புகளைத் தடுத்தான்; (எ - று.)

வச்சிரப்பகழி - பலதலைகளையுடைய வச்சிரத்தின்வடிவமானதொரு பாணம். முச்சிரப்பகழி-மூன்றுமுனையையுடையதொரு பாணம். பி-ம்:—[1]வாளெயிற்று. [2]இளவல். [3]முடுக்கி, முடுகி. [4]கோடியாற்கண்டன். [5]முறையிற்கொய்தான், தடுத்தான் மொய்ம்பன். (2064)

113. அஞ்சலி யஞ்சு கோடி தொடுத்திக லரக்க [1]னெய்தான்
அஞ்சலி யஞ்சு [2]கோடி தொடுத்தவை [3]யறுத்தானையன்
குஞ்சரக் [4]கன்னங் கோடி யிலக்குவன் சிலையிற் கோத்தான்
குஞ்சரக் [5]கன்னங் கோடி தொடுத்தவை யரக்கன் [6]காத்த ன்

(இ - ள்.) வலிமையையுடையவனாகிய இந்திரசித்து, ஐந்து கோடியென்னும் அளவினவான அஞ்சலியென்னும்பாணங்களைத் தொடுத்து எய்தான்: இலக்குமணன், அவ்விந்திரசித்து எய்த பாணங்களை அஞ்சலி அஞ்சுகோடி தொடுத்து அறுத்தான; இலக்குவன், கோடியென்னும் அளவான குஞ்சரக கன்னம்என்னும் பாணங்களை(த் தனது) வில்லில் தொடுத்துஎய்தான்; அரக்கன், அவைகளைக் கோடிக்குஞ்சரக்கன்னம் தொடுத்துத் தடுத்தான்;

அஞ்ஜலி-கூப்பியகை போன்றிருப்பதொரு பாணம்: வடசொல்: இது, அஞ்ஜலிகமெனவும் வழங்கும். குஞ்சரககன்னம் - குஞ்ஜரகர்ணம்: வடசொல்; கஜகர்ணமெனவும் வழங்கும்: யானையின காதுபோன்ற தோற்றமுடையதோர் அம்பு. (குஞ்சரம் -

புதரில் மகிழ்வது என யானைக்குக் காரணக்குறி.) பி - ம்:—[1]ஆர்த்தான். [2]கோடியாற்றடுத்து, கோடிதொடுத்திலை. [3]தடுத்தான். [4]கன்னகோடி. [5]கொய்தான். (2065)

114. எய்யவு மெய்த வாளி விலக்கவு முலக [1]மெல்லாம்
மொய்கணைக் கான [2]மாகி முடிந்தது முழங்கு வேலை
பெய்கணைப் [3]பொறிக ளாலே [4]வளர்ந்தது பிறந்த கோபம்
கைமமிகக் கனன்ற தல்லால் தளர்ந்திலர் காளை வீரர்.

(இ - ள்.) (இப்படி இளையபெருமாளும் இந்திரசித்தும் ஒருவர் மேலொருவர் அம்புகளைப்) பிரயோகித்தலினாலும் பிரயோகித்த அம்புகளை(த் தம்மேற்படவொட்டாது அம்பெய்து) தடுத்தலினாலும், உலகமுழுவதும் நெருங்கிய அம்புக்கூட்டத்தை யுடையதாயிற்று; ஒலிக்கின்ற கடல், பொழிகின்ற அம்புகளின் தொகுதிகளால் வளர்ச்சியுற்றது; (அங்ஙனமாகவும்), இளவெருதுபோன்ற அவ்விருவீரர்களோ, (மனத்தில்) உண்டான கோபம் மேன்மேல் அதிகமாக மூளப்பெறுதலின்றி, (சிறிதும்) தளர்ச்சியுற்றாரில்லை;

பிறந்தகோபம் கைம்மிகக் கனன்றதல்லால் என்பதற்கு - கோபமானது கைத்தொழில் மிகுந்தோறும் மூண்டதேயல்லாமல் என்றும் பொருள்கூறலாம். காளைவீரர் கோபம் தளர்ந்திலர் - அஃறிணைப்பண்புப்பெயர் உயர்திணை யெழுவாயைத்தொடர்ந்து அம்முடிபு ஏற்றது. பி-ம்:—[1]எங்கும். [2]ஆக. [3]பொறிகளாலே. [4]பறந்தது, பெயர்ந்தது, வறண்டது. (2066)

115. வீழியின் கனிபோன் மேனி இழிபட வனுமன் [1]வீரச்
சூழ்முழு வனைய தோண்மே லாயிரம் பகழி தூவி
ஊழியி [2]னிமிர்ந்த செந்தீ யுருமினை யுமிழ்வ தென்ன
ஏழிரு நூறு வாளி யிலக்குவன் கவசத் தெய்தான்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்தானவன்),—வீழிப்பழம்போல அநுமானது உடம்பு இழி டும்படியாக, (அவனது) வீரத்தையுடைய திரண்ட இரும்புத்தூண்போன்றதோள்களின்மேல் ஆயிரம் அம்புகளைச்சொரிந்து,—பிரளயகாலத்தில் உயரவெழுந்த மேகங்கள் சுமந்த நெருப்புமயமான இடியை வெளிப்படுத்துவதுபோல, ஆயிரத்து நானூறு பாணங்களை இலக்குமணனுடைய கவசத்திலே எய்தான்; (எ - று.)

இழ்ப் பலசெய்யுட்களில், இந்திரசித்தும் இலட்சுமணனும் ஒத்துப்பொருததைக் கூறிய கவி, இந்திரசித்து போர்த்தொழிலிற் சிறிது முற்பட்டதை இதிற் காட்டுகின்றார். வீழியின்கனி - இரத்தஞ் சூழும்பிய அநுமான் மேனிக்குச் செந்நிறத்தில் உவமை. வீழி - ஓர் செடி; அதன்பழம் செக்கிறமுடையது. நிமிர்ந்த - பெயர். பி ம்:—[1]வீரஞ். [2]எழுந்த. (2067)

116. முற்கொண்டா னரக்க னென்று முளரிவாண் [1]முகங்கள் தேவர், பிற்கொண்டா ரிளைய கோவைப் [2]பியற்கொண்டான் பெருந் [3]தோ ளின்றும், கற்கொண்டார் [4]கிரியின் நாலு மருவிபோற் குருதி கண்டார், [5]விற்கொண்டா னிவனே யென்று வெருக்கொண்டார் [6]முனிவர் மேலோர்.

(இ-ள்.) மேலிடத்து உள்ளவராகிய தேவர்கள், 'ராக்ஷசனாகிய இந்திரசித்து, ([?]போர்த்தொழிலில்) கைவிஞ்சினன்' என்று எண்ணி, தாமரைமலர் போன்ற ஒளியுள்ள (தமது) முகங்களைத் திருப்பிக் கொண்டார்கள்: தேவரிஷிகளும்,—இளையபெருமாளை(த் தனது) பிடரியின்மேல் ஏறவைத்துக் கொண்டுள்ளவனான அநுமானுடைய பெரியதோள்களினின்று (பெருகுகின்றதாகிக்) கற்களினால் நிறைந்துள்ள மலையிலிருந்து பெருகுகின்ற அருவி போன்ற இரத்தத்தைப் பார்த்தவராகி, 'வில்வீரர்களிற் சிறந்தவன் இவ்வரக்கனே' என்றுகூறி, ('தமதுபக்கத்துக்குக் குறைவு நேருமோ?' என்று) அச்சங்கொண்டார்கள்; (எ-று.)

அவ்வரக்கன் போர்த்தொழிலில் இலக்குமணனை முந்தியது கண்டு மனம்பொறுக்க மாட்டாமையாலும், நாணத்தினாலும், தேவர்கள், தமது முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டனரென்க. இளைய கோவைப் பியல்கொண்டான்-இலக்குமணனுக்கு வாகனமாய் அமைந்து நின்றவன். [5]விற்கொண்டார் என்ற பாடத்திற்கு-வீற்கு ஒள் தார் இவனே என்று எடுத்து-அழகிய மாலையை யணிந்த இவனே வில்தொழிலுக்குச் சிறந்தவன் எனக் கூறினும் பொருந்தும் தேவர்களும் மேலுலகத்தவரான தேவரிஷிகளும் முகங்களைப்பிற்கொண்டார் வெருக்கொண்டார் என்று இரண்டு எழுவாய்கட்கும் இரண்டு பயனிலையும் கூட்டினுமாம். பி-ம்:—[1]முகங்கொள் [2]பெயர்கொண்டான். பெயற்கொண்டான்; பெயர்கொண்டார். [3]தோள்நின்றும். [4]கிரியின்மேல்வார். [5]விற்கொண்டால். [6]விண்ணோரெல்லாம். (2068)

117. [1]சீறுநூ லறிந்த சிந்தை யிலக்குவன் சிலைக்கை வாளி
நூறுநூ [2]றேவி [3]நொய்தி னுடங்குளை [4]மடங்கன் மாவும்
வேறு[5]கூ றியற்றி வீரக் கொடியையு மறுத்து வீழ்த்தி
ஆறுநூ றம்பு செம்பொற் கவசமுங் கழுந்த வெய்தான்.

(இ-ள்.) கோபித்துச்செய்யும் போர்த்தொழிலைப்பற்றிய சாத்திரத்தை [வில்வித்தைமுதலியவற்றை] யுணர்ந்த மனத்தையுடைய இலக்குமணன், (தனது) கையிலுள்ள வில்லினின்று பல நூற்றுக்கணக்கான அம்புகளைப் பிரயோகித்து, மடங்கியுள்ள பிடரிமயிரையுடைய (அவ்விந்திரசித்தின் தேரிற் கட்டிய) சிங்கங்களையும் விரைவில் வெவ்வேறு துண்டாகச் செய்து, வீரத்துக்கு அறிகுறியான துவசத்தையும் அறுத்துத் தள்ளி, (அவனணிந்துள்ள) செம்பொன்மயமான கவசத்திற் புகுந்து (உடம்பில்) தைக்கும்படி அறுநூறு அம்புகளையும் எய்தான்; (எ-று.)

இந்திரசித்து வீரத்துச் சிறிதுமூற்பட்டது கண்டு, அம்மூற் பாட்டைத் தடுக்குமாறு நூலறிஞனை இலக்குமணன் தொழில் செய்தானென்க. நூலையறிந்து போர்செய்பவருடைய கோபத்தை நூலின்மேலேற்றி, 'சீறும் நூல்' என்றார்; உபசாரவழக்கு. வீரக் கொடியையும் என்ற உம்மையால், பாகனையும் அறுத்து வீழ்த்திய மையைக் கொள்க; 119-ஆஞ் செய்யுளில் பாகனை யறுத்து வீழ்த் திடமையை அநுவாதமுகத்தாற் கூறுவது காண்க. பி-ம்:—[1]சீறி. [2]ஏவ. [3]வெய்தின். [4]அடங்கன்மாவும். [5]வேறியற்றி, நாறியற்றி.()

118. காளமே கத்தைச் சார்ந்த கதிரவ னென்னக் காந்தித்
தோளின்மேல் மார்பின் மேலுஞ் சுடர்விடு [1]கவசஞ் சூழ
[2]நீளநீள் பவள வல்லி [3]நிரையொளி [4]நிமிர்வ தென்ன
வாளிவாய் தோறும் வந்து [5]பொடித்தன [6]குருதி வாரி.

(இ-ள்.) காளமேகத்தைச் சார்ந்த சூரியன்போலப் பிரகா சித்து, (இந்திரசித்தின்) தோள்களின் மேலும் மார்பின்மேலும் (பொருந்தி)ஒளிவிடுகிறகவசத்தைச் சுற்றிலும,நீளமாகநீண்டுள்ள [மிகநீண்ட]பவழக்கொடிகளின் வரிசைகள் ஒளியோடுவெளித் தோன்றுவனபோல, இரத்தப்பெருக்குகள் (இலக்குமண னெய்த) அம்புகள் தைத்த இடந்தோறும் வந்துவெளிப்பட்டன; (எ - று.)

இந்திரசித்தின் கரிய உடலின்மேற் பொருந்திய பொன்மய மான கவசத்திற்குக் காளமேகத்தைச்சார்ந்த கதிரவன் உவமை. இலக்குமணனது அம்புகள்தைத்த இடந்தோறும் வெளிவருகிற செந்நீர்ப்பெருக்கை, பவழக்கொடி தனது ஒளியை வெளிவிட்டுக் கொண்டு தோன்றுவதுபோலுமென்றார்; செந்நிறம்பற்றியஉவமை. காளமேகத்தைச் சார்ந்த கதிரவனையும் இந்திரசித்தினுடம்பி லெங் கும்வெளிச்சொரிகிற செந்நீர்ப்பெருக்குக்கு உவமையாகக்கொள்ள லாம். பி-ம்:—[1]கவசத்தூடு, கவசச்சூழல். [2]நீளுநீர், நீளணி. [3]நிரைத்தன, நிரைத்தெதன. [4]வீழ்ப்ப, வீழ்ப, வீழ்ப்பன். [5]பொடித் தது. [6]உதிரவாரி. (2070)

119. பொன்னுறு தடந்தேர் பூண்ட மடங்கன்மாப் புரண்ட போதும்
மின்னுறு பதாகை யோடு சாரதி [1]வீழ்ந்த போதும்
[2]தன்னிறத் துருவ வாளி தடுப்பில சார்ந்த போதும்
இன்னதென் றறியா னன்னு னிணையதோர் மாற்றஞ் சொன் [னான்.

(இ-ள்.) (இலக்குமணனது அம்புகளால்)—பொன்மயமான பெரிய (தனது) தேரிற் பூட்டப்பட்டுள்ள சிங்கங்கள் கீழ்விழுந்து புரண்டு இறந்த காலத்திலும், ஒளிபொருந்திய கொடியுடனே தேர்ப்பாகன் இறந்து கீழ் விழுந்தகாலத்திலும், தனது மார்பில் ஊடுருவும்படி பாணங்கள் தடுக்க முடியாதனவாய் நெருங்கின காலத்திலும்,—அவ்விந்திரசித்து, இன்னதென்று (ஒன்றும்) உண ராதவனாய், இத்தன்மையதான ஒரு வார்த்தையைச் சொல்பவ னானான்; (எ-று.)—அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

பகைவனைக்குறித்துப் புகழ்தலால், இந்திரசித்து தன்னைத் தான் மறந்து கூறலானு னென்றூர். தேர்ப்பாகனிறந்தமையை யநுவாதத்தாற் பெறவைத்தார். பி-ம்:—[1] வீய்ந்த. [2] தன்னிறந்துருவி. ()

120. [1] அந்நர னல்ல னுகின் நாரண னனைய [2] னன்றேல்
[3] பின்னரன் பிரம [4] னென்பார்ப் பேசுக பிறந்து வாழும்
மனனர் [5] நம் [6] பதியின் வந்து வரிசிலை [7] பிடித்த கல்வி
[8] இந்நரன் தன்னெ டொப்பா ரியாருள [9] ரொருவ ரென்றுன்.

(இ - ள்.) '(இவ்விலக்குமணன்),—அந்த நரனேயாவன்: அவன் அல்லாவிட்டால் நாராயணனை ஒப்பன்; அவனும் அல்லனுயின், பின்பு சிவன் பிரமன் என்ற தேவர்களை (உவமையாகச் சொல்க; நமது ஊரில்வந்து கட்டமைந்த வில்லை(ப் போர்செய்யும்படி) கையிற்கொண்ட வில்வித்தையில் தேர்ச்சிபெற்ற இம்மனிதனேடு ஒப்பவர், (பூமியிற்) பிறந்துவாழ்கிற அரசர்களுள் எவர் ஒருவர் இருக்கின்றனர்?' என்று இந்திரசித்து இலக்குமணனது வீரத்தைப்) புகழ்ந்து கூறினுன்; (எ - று)

இவ்விலக்குமணனுக்குத் திரிமூர்த்திகள் ஒப்பாவரே யன்றி, அரசராய்ப் பெருமைபெற்றுவாழ்கிற மனிதரெவரும் ஒப்பாகாரென்பது கருத்து. முன்னொருகாலத்தில் குருசிஷ்யக்கிரமத்தை உலகத்தில் அனைவர்க்கும் விளக்கும்பொருட்டுத் திருமால் தானே நரனென்னுஞ் சிஷ்யனும் நாராயணனென்னுங் குருவுமாகப் பதரிகாச்சிரமத்தில் தோன்றிச் சிஷ்யனுக்குக் குரு தத்துவப்பொருளை உபதேசிப்பதாக வீற்றிருந்தமை யுணர்க. என்பார்ப் பேசுக - "இயல்பின் விகாரம்". 'நரன்' என்ற சொல் இரண்டனுள், முன்னது - திருமாலின் அவதாரவிசேஷமாகிய ஓர் இருடியையும், பின்னது - மனிதனையும் உணர்த்தும். பகைவனும் கொண்டாடத்தக்க வலிமையையுடையான் இலக்குமணனென்பது, இங்கு வெளியாம். "நெடும்புன லுள்வெல் லு முதலை யடும்புனலி னீங்கி னதனைப் பிற" என்றபடி. எல்லாரும் தம்நிலத்தில் வலியரென்பதற்கு மாருக, சாதாரணமனிதனுன இவ்விலக்குமணன் தன்னிடத்தை விட்டு மிகக்கொடியரும் மகாசூரரும் அரக்கருமாயுள்ள மாற்ருராகிய நமது ஊரில் வந்து சலியாது எதிர்நின்று பொருது வெல்லுவதே! இவனது வில்வீரம் இருந்தபடியென்!!' என இலக்குமணனைப் பாராட்டிக் கூறுவான், 'நம்பதியின்வந்து வரிசிலைபிடிக்த கல்வி யிந்நரன தன்னே டொப்பார் யாருளர்'' என்றுன். பி-ம்:—[1] அன்னரன். [2] அல்லாற் [3] பின்னரப். [4] என்பார் பேசுக. [5] தம். [6] விதியால். [7] வடித்த விளைத்த. [8] இன்னான். [9] இணையர். (2072)

121. வாயிடை நெருப்புக் கால [1] வுடனெடுங் குருதி [2] வாரத்
தீயிடை நெய்வார்த் தன்ன வெகுளியா னுயிர்நீந் தாலும்
ஓய்விட மிளையான் வல்லை [3] யோரிமை யொடுங்கா முன்னம்
ஆயிரம் புரவி பூண்ட வாழியந் [4] தேரி னுனுன்.

(இ-ள்.) (தனது) உயிர்போவதா யிருந்தாலும் (போர்த் தொழிலை) ஒழியாதவனாகிய இந்திரசித்து,—வாயில் நெருப்பு வெளிப்படவும், உடம்பில்மிக்க இரத்தம்வழியவும், நெருப்பில் நெய்யைவார்த்தாற்போன்ற [மிகப்பொங்குகின்ற] கோபத்தை யுடையவனாய், விரைவாக ஒருதரம் இமைமூடுவதற்குமுன்னே [ஒருநிமிஷத்திற்குள்] ஆயிரங் குதிரைகள் பூண்டதும் [வலிய] சக்கரங்களையுடையதுமான அழகிய வேறொரு தேரின்மேல் ஏறிக் கொண்டான்; (எ - று.)

இலக்குமணனது வீரச்செயலைப் பாராட்டிய இந்திரசித்து, அவனது அம்புகளால் தன்தேரிற்கட்டிய சிங்கம்கொடி முதலிய அழிந்த இப்போது தான் செய்யவேண்டிய செயல் இன்ன தென்று நினைவு தோன்ற, ஆயிரங் குதிரைபூண்ட வேறொரு தேரின்மீது ஏறினனென்க. இயற்கையாயுள்ள இந்திரசித்தின் கோபத்தை மிகுவிக்கின்ற இலக்குமணனது அம்புகளுக்கு,தீயிடை வார்க்கும் நெய்யை உவமை கூறினார். 'உயிர்தீர்ந்தாலும் ஓய்விட மில்லான்' என்றதில், இந்திரசித்தினது சுத்தவீரத்தன்மை விளங் கும். பி - ம்:—[1]உடலெழுங். [2]மண்டத். [3]ஓரிமம். [4]தோன். (2073)

வேறு.

122. ஆசையெங்கணு மம்புக வெம்புபோர்
ஓசை விம்ம [1]வுருத்திர னும்முடல்
கூச வாயிர கோடி கொலைக்கணை
வீசி விண்ணை வெளியில தாக்கினான்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து),—உக்கிரமானபோரினது ஆரவாரம் மிகவும், (அழித்தற்றொழிற்கடவுளான) சிவபிரானும் (அப்போரின் கொடுமையைப் பொறாமல்) உடம்பு நடுங்கவும், எல்லாத்திக்குக் களிலும் அம்புகள் சிந்தும்படியும், பலகோடிக்கணக்கான கொல் லுதற்றொழிலையுடைய பாணங்களைப் பிரயோகித்து ஆகாயத்தை வெற்றிடமில்லையாம்படி செய்தான்; (எ - று.)

அம்புகவெம்புபோர் - பிராசமென்னுஞ் சொல்லணி. கொடு மையையுடைய கடவுளென்பார், 'உருத்திரன்' என்றார்; இது ஸாபிப்பிராய விசேஷ்யம்: கருத்துடையடைகொளியணி. பி ம்:— [1]உருத்திரரும். (2074)

123. [1]அத்தி றத்தி [2]லனக னுமாயிரம்
பத்திப் பத்திபி [3]னெய்குவ பல்கணை
சித்தி ரத்தினிற் சிந்தி யிராவணன்
புத்தி ரற்குமோ ராயிரம் போக்கினான்.

(இ-ள்.) குற்றமற்றவனாகிய இலக்குமணனும், அப்பொழுது வரிசைவரிசையாகப் பிரயோகிப்பனவாகிய பல ஆயிரம் அம்புகளை (க் கண்டோர்)ஆச்சரியமடையும்படி செலுத்தி, (இந்திரசித்தின் அம்புகளைத்துண்டித்து) இராவணன் மகனான இந்திரசித்தின்

மேலும், ஆயிரம்பாணங்களைச் செலுத்தினன்; (எ-று.)—பத்திப் பத்தி-அடுக்கு, பன்மைகுறிக்கது சித்திரம்-ஆச்சரியம். பி-ம்:— [1]அத்திறத்தினன், அத்திறத்தினில். [2]ஐயனும். [3]எய்துவ,எய்துறும்.

124. ஆயி ரங்கணை [1]பாய்ந்தன வாற்றரும்
கா[2]யெரித்தலை நெய்யெனக் [3]காந்துருத்
[4]தூய வன்சுடர் சூழொளி நெற்றியில்
தீய வெங்கணை நூறு செலுத்தினன்.

(இ-ள்.) (இலக்குமணனது) ஆயிரம் அம்புகளும்(இந்திரசித்தின்மேற்) பாய்ந்தன; (அதனால் இந்திரசித்து), பொறுக்கமுடியாத சுடுகின்ற நெருப்பில் நெய்யை(ச் சொரிந்தால் அந்நெருப்பு மூண்டெரியுமாறு) போல, (மனங்) கொதித்து, பரிசுத்தமூர்த்தியான இலக்குமணனது மிக்கஒளிநிறைந்த நெற்றியின்மேல் மிகக் கொடிய நூறு பாணங்களை எய்தான்; (எ-று.)

தமையனான இராமபிரானுக்கு அடிமைத்தொழிலை எப்பொழுதும் தனக்குரியபணியாகக்கொண்டு செய்யும் நற்குணத்தனாதலால், இலக்குமணனை, கீழ்க்கவியில் 'அநகன்' என்றும், இக்கவியில் 'தூயவன்' என்றுங் கூறினர். ஆயிரங்கணை என்றவிடத்து, முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. சுடரொளி சூழ்நெற்றியில் என்க. பி-ம்:—[1]பாய்தலும். [2]எரிப்படு [3]காந்தினன். [4]தீயவன் பெருஞ்சேவகன்சென்னிமேல் - தூயவெங்கணை நூறுடன்றூவினன், தீயவன்......நூறுடன்றாணடினன். (2076)

125. நெற்றி [1]மேலொரு நூறு நெடுங்கணை
உற்ற போதினு மியாதுமொன் றற்றிலன்
[2]மற்ற வன்தொழி லோன்மணி மார்பிடை
முற்ற வெங்கணை நூறு முடுக்கினன்.

(இ-ள்.) (தனது) நெற்றியின்மேல் (இந்திரசித்தினது) நூறு பெரியஅம்புகள் தைத்தபொழுதிலும், (இலக்குமணன்), சிறிதும் வருந்தாதவனாய், கொடுந்தொழிலையுடையவனான அந்த இந்திரசித்தினது அழகியமார்பினிடம் முழுவதிலும் (ஊடுருவிச்செல்லும்படி) கொடிய நூறு அம்புகளை விரைவிற்செலுத்தினான்; (எ-று.) —மற்று-வினைமாற்று; பின்பு எனினுமாம். அவன் தொழிலோன்-தொகுத்தல். பி-ம்—[1]மேலுமோர். [2]மற்றவ்வெவ். (2077)

126.—இந்திரசித்து பொரமாட்டாது வில்லூன்றிக் கொண்டிருத்தல்.

நூறு வெங்கணை மார்பி [1]னுழைதலின்
ஊறு சோரியொ டுள்ளமுஞ் சோர்தரத்
தேற லாந்துணை யுஞ்சிலை யூன்றியே
ஆறி நின்றன னாற்றலிற் றேற்றிலான்.

(இ-ள்.) வல்லமையில் (இதுவரை ஒருபொழுதும்) பின்வாங்காதவனான இந்திரசித்து,-(இலக்குமணனது) கொடிய நூறு அம்புகள் (தனது) மார்பில் தைத்ததனால், (மேன்மேற்) சுரக்கின்ற இரத்தம் பெருகுதலுடனே மனமும் சோர்வடைய, (இளைப்புநீங்கித்) தேறுதலுண்டாகுமட்டும் (தனது) வில்லை (ஊன்றுகோல் போலக்கொண்டு) ஊன்றிநின்று (யாதொருதொழிலுஞ்செய்யாது) தணிந்திருந்தான்; (எ-று.)—இச்செய்யுள் சிலபிரதியி லில்லை.

ஊறுசோரியொடு உள்ளமுஞ்சோர்தர-சிலேடைமூலமாக வந்த உடனிகழ்ச்சியணி: வடிதல் தளர்தல்என்று தனித்தனி பொருள்படும் 'சோர்தர' என்பதை, ஒற்றுமைப்படுத்தி, ஒருசேர, சோரி என்பதிலும் உள்ளம் என்பதிலும் சென்று இயையும்படி வைத்த நயம் பாராட்டத்தக்கது. சிலையூன்றி ஆறிநின்றனன்-இந்திரசித்து நாணேற்றி அம்பெய்தற்குஉரிய வில்லையே அதுசெய்யாமற் களைப்பின்மிகுதியால் ஊன்றுகோலாகக் கொண்டுநின்றனனென்றபடி. பி-ம்:—[1] நுழைதலும். (2078)

127.—இலக்குமணனது வாகனமாகிய அநுமான் இந்திரசித்தின் தேர்க்குதிரையைக்கொன்று தேரையுருட்டியமை.

புதையு நன் [1]மணிப் பொன்னுரு ளச்சொடும்
சிதைய வாயிரம் பாய்பரி சிந்திட
வதையின் மற்றொரு [2]கூற்றன மாருதி
உதையி னாலவன் தேரை யுருட்டினான்.

(இ-ள்.) கொலைத்தொழிலில் வேறொருயமனையொத்த அநுமான்,—(பூமியில்) அழுந்துந்தன்மையுள்ள சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்துச்செய்த பொன்மயமான சக்கரங்கள் அச்சுக்களுடனே சிதைவுபடவும், தாவிச் செல்வனவான ஆயிரங்குதிரைகளும் வீழ்ந்திறக்கவும், (ஒரு) உதையினாலே அவ்விந்திரசித்து ஏறிய தேரை உருட்டித் தள்ளினான்; (எ - று.)

இலக்குமணனது வாகனமான அநுமான் இந்திரசித்தினது தேரினுடைய அச்சையும் சக்கரங்களையும் முறித்துக் குதிரைகளைக் கொன்றுவீழ்த்தி அத்தேரையும் உதைத்து உருட்டித்தள்ளினனென்றவாறு. யமன்போலக்கொலைத்தொழில்செய்யும் அநுமானை வேறொரு யமனாகக் குறித்தார்: இதில், பிரசித்தனான யமன் அநுமானுக்கு ஈடாகானென்பதும் தோன்றும். பி - ம்:—[1] மணி. [2] கூற்றென. (2079)

128—வேறொருதேரேறி இந்திரசித்து இலக்குமணன்மீது அம்புபொழிதல்.

பேயோ ராயிரம் பூண்டது பெய்ம்மணி
ஏய [1]தேரிமைப் பின்னிடை யேறினான்

தூய வன் [2]சுடர்த் [3]தோளிணைமேற் [4]சுடர்
தீய வெங்கணை யைம்பது சிந்தினன்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து),—ஓர் ஆயிரம்பேய்கள் கட்டியதும் நெருக்கமாய்வைத்துப்பதித்த இரத்தினங்கள் பொருந்தியதுமான (வேறோர்) இரதத்தின்மீது ஒருநிமிஷகாலத்தில் ஏறினவனாய்,— பரிசுத்தனாகிய இலக்குமணனது ஒளியையுடைய இரண்டு தோள்களின்மேலும் விளங்குகின்ற மிகக்கொடிய ஐம்பதுபாணங்களைப் பொழிந்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]தேரினிமைப்பிடை, தேரொரிமைப்பிடை. [2]துணைத். [3]தோளிணை. [4]செலத், சுடத். (2080)

129.—இந்திரசித்து தேரேறிவருந்தோறும் இலக்குமணன் அத்தேர்களை யழித்தமை.

ஏறி யேறி [1]யிழிந்ததல் லாலிகல்
வேறு செய்திலன் [2]வெய்யவன் வீரனும்
ஆறு கோடி பகழியி [3]னையிரு
நூறு [4]தேரொரு நாழிகை நூறினன்.

(இ - ள்.) கொடியவனாகிய இந்திரசித்து,—(தானேறுந்தோகளையெல்லாம் இலக்குமணன் அம்புகொண்டு அழிப்பதனால் பல தேர்களில்) ஏறியேறி இழிந்துகொண்டிருந்தானேயல்லாமல் வேறே யுத்தஞ் செய்யவில்லை; (இங்ஙனமாகும்படி), வீரனான இலக்குமணனும், ஆறுகோடி அம்புகளினால் (அவ்விந்திரசித்தின்) ஆயிரந்தேர்களை ஒருநாழிகைப்பொழுதினுள் அழித்தான்; (எ-று.)

இந்திரசித்து தேரேறுகிறதும் உடனே இளையபெருமாள் அதனைச்சிதைக்கிறதும் என இவ்வாறே இருவர்க்கும் போர் நடந்ததென்பதாம். நாழிகை - விநாடி அறுபதுகொண்டது. பி - ம்:— [1]இழிவது, அழிதல், இழந்தது. [2]வெய்யவவ்வீரனும். [3]ஐயறு. [4]தேரரை. (2081)

130.—தேவர்களின் மகிழ்ச்சி.

ஆசி கூறின ரார்த்தன ரால்மலர்
வீசி வீசி வணங்கினர் விண்ணவர்
வாசஸ் நீங்கின ருத்தரி கத்தொடு
[1]தூசு வீசினர் நன்னெறி துன்னினார்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து ஏறுந் தேர்களையெல்லாம் இலக்குமணன் சிதைப்பதுகண்ட) வானத்து நெருங்கி நிற்பவராகிய விண்ணவர்,—(மகிழ்ச்சியினால் அவ்விலக்குமணனுக்கு) ஆசீர்வாதஞ் சொன்னார்கள்; ஆரவாரஞ்செய்தார்கள்; பூக்களை (இலக்குமணன்மேல்) மிகுதியாகத்தூவி (அவனை)த் தொழுதார்கள்; ஆய்ந்த மனத்தடுமாற்றம் நீங்கப்பெற்றனர்; மேலாடையுடன் இடையாடையையும் (உயர) வீசினார்கள்; (எ - று.)

தேவர்கள் ஆசிகூறியது, இலக்குமணனிடத்திலுள்ள பேரன்பினால்; பூக்களைத் தூவி வணங்கியது, தமதுபக்கத்துக்கு வெற்றியைக் கண்டமையாலுண்டான மகிழ்ச்சியினால்; அன்றியும், அத்தேவர்கள் தமது மெய்யுணர்வினால், ஆதிசேஷனே திருமாலாகிய இராமபிரானுக்குப் பலவகைப் பணிவிடைகளையும் புரிய இலக்குமணனாய்த் தோன்றியுள்ளானென்பதையறிந்திருத்தல் பற்றியுமாகலாம். ஊசல் - மனத்தடுமாற்றத்திற்கு, உவமையாகுபெயர். ஆரவாரஞ்செய்தலும், உத்தரீயத்தையும் அரையாடையையும் விசிறுதலும், வெற்றியாலாகிய களிப்புப்பற்றி. உத்தரிகம் = உத்தரீயம்; வடசொல்: மேலாடை யென்பது, பொருள். தூசு - வஸ்த்ரம்: இங்கு அரையாடை; அது - அந்தரீயம் எனப்படும். ஆகாயத்திற்கு, 'ஸத்பதம்' என்றுஒருபெயரிருத்தலால், போர்காணவந்த தேவரை 'நன்னெறிதுன்னினர்' என்றார். இனி, நன்னெறியிலே [நன்னடக்கையிலே] நிற்பவர் [விண்ணவர்] எனக் கூறுவாருமுளர். பி-ம்:—[1] தூது. (2082)

131.—இந்திரசித்தின் பக்கத்தார் இலக்குமணனை யெதிர்த்தல்.

[1] அக்கணத்தி னோராயிர மாயிரம்
மிக்க வெங்க [2] ணரக்கரவ் வீரனோடு
ஒக்க [3] வின்ப மொருவழி யூணினர்
[4] புக்கு முந்தினர் போரிடைப் [5] பொன்றுவார்.

(இ - ள்.) அப்பொழுதில்,—அவ்விந்திரசித்தோடு சமமாக [ஒருதன்மையாக]ச் சௌக்கியத்தையும் உணவையுமுடையவராகிய மிக்க கொடுமையையுடைய பத்துலக்ஷம் இராக்கதர்கள்,—அழிபவர்களாய், யுத்தகளத்திற் புகுந்து முன்வந்து (இலக்குமணனை) எதிர்த்தார்கள்; (எ - று.)

ஒருவழிமுந்தினர் என இயைத்து, ஒருசேர எதிர்த்தார்கள் எனினுமாம். இலக்குமணனை யெதிர்க்கவந்த இராக்கதர்கள் எல்லாவகையிலும் இந்திரசித்தை யொத்தவர்கள் என்பது,மூன்றுமடியின் கருத்து. இப்பொழுது இலக்குமணனை யெதிர்க்கவந்த அரக்கர்கள் இந்திரசித்துக்குப் பக்கபலமாகச் செல்லும்படி இராவணனாற் கட்டளையிடப்பட்டவரென்க. இன்பம் ஊணினார் - இன்பம் நுகர்தலையுடையவ ரெனினுமாம். போர் - போர்க்களத்துக்கு, இலக்கணை. பி-ம்:—[1] அக்கணத்தினில். [2] அரக்கர்தம். [3] வந்துற்றொருவழிநணணினார். [4] புக்கிழிந்தனர், புக்கமுந்தினர். [5] பொன்றுவான், ஆற்றுவார். (2083)

132 —எதிர்த்த அரக்கரின் தன்மை.

தேரர் [1] தேரி னிவுளியர் [2] செம்முகக்
காரர் காரி [3] னிடிப்பினர் கண்டையின்
தாரர் தாரணி யுமவிசும் புந்தகழ்
பேரர் பேரி முழக்கன்ன பேச்சினர்.

(இ - ள்.) ஆலோசிக்குமிடத்து,—தேர்வீரர்களும் குதிரை வீரர்களும் செம்புள்ளிகளுள்ள முகத்தையுடைய மேகம்போன்ற [கருநிறத்தையுடைய] யானைவீரர்களுமான அவ்வரக்கர்கள்,— மேகம்போலக் கர்ச்சிப்பவர்களும் கிண்கிணிமாலையையுடையவர் களும் பூமியிலும் வானத்திலும் படர்ந்த உடம்பையுடையவர் களும் பேரிகைவாச்சியங்களின் ஒலியையொத்த பேச்சையுடையவர் களுமாக இருந்தார்கள்; (எ - று.)—கண்டைத்தார் - வீரர்கள் தம் வீரத்திற்கு அறிகுறியாகக் கழுத்தில் அணிந்துகொள்வதோர் ஆபரணவிசேட மென்ப. இச்செய்யுளின் நான்கடியிலும் முதலில் மடக்கணி காண்க. பேரம் - உடல்: அதனையுடையவர் - பேரர். தாரணியும் விசும்புந் தவழ்பேரர் என்பதற்கு - மண் விண் என்ற ஈரிடத்திலும் புகழ் படைத்தவரெனினுமாம். பி - ம்:—[1]பாயும். [2]செந்நிறக். [3]இடியினர் கண்டையின், இடிப்பினர்கண்டையர், இடிப்பன கண்டையர், இடிப்பன காட்சியர். (2084)

133.—இரண்டு கவிகள் - பலவகையோசைகளைக் கூறும்.

பார்த்த பார்த்த திசைதொறும் பன்மழை
போர்த்த [1]வான மெனவிடி போர்த்தெழ
ஆர்த்த [2]வோசையு மம்பொடு வெம்படை
தூர்த்த [3]வோசையும் விண்ணினைத் [4]தூர்த்தவால்.

(இ - ள்.) கண்டகண்ட திக்குக்களிலெல்லாம் பலமேகங்கள் சூழ்ந்து கொள்ளப்பெற்ற ஆகாயம்போலக் கர்ச்சனை பரந்து உண்டாகும்படி (வீரர்கள்) ஆரவாரஞ்செய்தலினால் தோன்றிய ஓசையும், அம்புகளையும் கொடிய (மற்றை) ஆயுதங்களையும்மிகுதி யாகப் பிரயோகித்தலாலுண்டாகிய ஓசையும், வானத்தை நிறைத் தன [ஆகாயமெங்கும்பரவின]; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]வானத்திடி யெனப் போர்த்தன. [2]ஓதையும். [3]தூர்த்ததால். (2085)

134\. ஆளி யார்த்தன வாளரி யார்த்தன
கூளி யார்த்தன [1]குஞ்சர மார்த்தன
வாளி யார்த்தன [2]தேரிவர் [3]மண்டிலம்
தூளி [4]யார்த்தில தாற்பிணந் [5]துன்னலால்.

(இ - ள்.) (அவ்வரக்கர்சேனையில்) யாளிகள்கட்டியவையும் சிங்கவேறுகள் கட்டியவையும் பேய்கள்கட்டியவையும் யானைகள் கட்டியவையும் மண்டலாகியாகச் செல்லுங்குதிரைகள் கட்டிய வையுமான தேர்கள் நெருங்கிச்செல்லப்பெற்ற யுத்தகளம், பிணம் நெருங்கியதால் தூளியெழப்பெற்றிலது; (எ - று.)

தேரிவர் மண்டிலம் என்றது - தூளியெழுந்து வானத்தில் நிறையவேண்டுமென்ற கருத்தைவிளக்கும் கருத்துடையடை மொழி. யாளிகளும் சிங்கங்களும் பேய்களும் அவர்களேறிற் பூட் டியவை. ஆர்த்திலது = ஆர்ந்திலது: ஒலித்தல். ஒருபொருளுள்ள ஆர்த்த என்ற சொல் பலமுறை வந்து-சொற்பொருட்பின்வரு

நிலை. பி - ம்:—[1] குதிரைகள், குதிரையும். [2] வானவர், தேவர்தம். [3] மண்டலம். [4] ஆர்த்தில. [5] துன்னவே, துன்றலால். (2086)

135.—ஐந்துகவி - இந்திரசித்தும் அவன் பக்கத்தாரும் எதிர்த்துப் பொருகையில் இலக்குமணன் தன்திறலைக் காட்டியமை தெரிவிக்கும்.

வந்[1]த ணைந்ததொர் வாளரி வாவுதேர்
இந்தி ரன்தனை வென்றவ னேறினன்
[2]சிந்தி னன்சர மாரி திசைதிசை
அந்தி [3]வண்ணனொ ரம்பி னகற்றினன்.

(இ - ள்.) இந்திரசித்து (தம்மவரால் கொணரப்பட்டு அங்கு) வந்து சேர்ந்ததாகிய கொடியசிங்கங்கள் (பூட்டப்பட்டு அவை) தாவிச்செல்லப்பெற்றதொரு தேரின்மேல் ஏறி அம்புமழைகளைத் திக்குக்களிலெல்லாம் பொழிந்தான்: சந்தியாகாலத்தின் (செவ் வானத்தின்) நிறம்போன்ற நிறமுடையவனான இலக்குமணன் (தனது) அம்பு ஒன்றினாலேயே (அவற்றை யெல்லாம்) நீக்கிவிட் டான்; (எ - று.)—சரமாரி சிந்தினன் - உருவகம். இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியிலில்லை. பி - ம்:—[1] அணைந்தன. [2] சிந்தினன்சரம் மாருதி மேற்செல, சிந்திநன்...வரும். [3] வண்ணனும். (2087)

133. சுற்றும் வந்து [1]பரந்து தொடர்ந்தவர்
எற்று இன்றன [2]வெய்தவெறிந்தன
அற்று திர்ந்தன வாயிரம் வன்றலை
ஒற்றை வெங்கணை யோடு [3]முருண்டவால்.

(இ - ள்.) (இலக்குமணனைச்) சுற்றிநின்று பரவித்தொடர்ந் துள்ள இராக்கதர்கள் மோதுகின்றவையும் பிரயோகித்தவையும் மேல் வீசியவையுமான எல்லா ஆயுதங்களும், (இலக்குமண னுடைய அம்புகளால்) அறுபட்டுப் பொடியாய்ச் சிதறின; ஆயிரம் (அரக்கர்களின்) வலிய தலைகள் (இலக்குமணனெய்த) ஒரே கொடிய பாணத்தோடும் கீழுருண்டு விழுந்தன; (எ - று.)— ஆல்-ஈற்றசை.

இலக்குமணன் தன்னம்புகளால் எதிரிகளின் ஆயுதங்களை யெல்லாம் நீறுக்கி ஒரே அம்புகொண்டு ஆயிரவர்முடிகளையறுத் துத்தள்ளினனென்பதாம். ஈற்றடி - உடனவிற்சியணி. எற்று இன்றன - தண்டாயுதம்போன்றவை. எய்த-பிறைக்கணை போன் றவை. எறிந்தன - வேல்போன்றவை. பரந்து-பரபரப்புக்கொண்டு எனினுமாம். பி - ம்:—[1] படர்ந்து. [2] எய்து. [3] உருட்டினன். (2088)

137. குடர் [1]கிடந்தன பாம்பெனக் கோண் [2]மதி
திடாகி டந்தன சிந்தின தேர்த் [3]திரள்
படர் [4]கிடந்தனர் பல்படைக் [5]கையினர்
கடர்கி டந்தன [6]போன்ற களத்திலே.

(இ-ள்.) சமுத்திரம் கிடந்தாற்போன்ற [மிகப்பரந்த] போர்க் களத்திலே—குடல்கள், பாம்புபோன்ற வடிவத்துடன் விழுந்து

கிடந்தன; வலிமையையுடைய மதயானைகள், குன்றுகள்போல விழுந்துகிடந்தன; தேர்களின் கூட்டங்கள் (பொடியாய்ச்) சிந்தின; பல ஆயுதபாணிகளாகிய வீரர்கள் (தங்கள் உடல் இலக்குமண னுடைய பாணங்களாற் புண்பட்டுத்) தன்பத்தில் ஆழ்ந்தார்கள்;

சொற்பொருட்பின்வருநிலையணியும் உவமையணியுஞ் சேர்ந்து வந்த சேர்வையணி. [2]மதித்திடர்-என்ற பாடத்துக்கு, யானையாகிய குன்று என்று பொருள்: பண்புத்தொகையில் மிக்கதுஎன்க. மதத்தையுடையது மதி என யானைக்கு வடமொழிக் காரணக்குறி; தமிழில் ஈயீறு இகரமாயிற்று. படர் - துன்பம். மூன்றுமடிக்கு—பல்படைக்கையினர் - பலவகை ஆயுதங்களையேந்திய கைகளை யுடையவர்களான, படர் - போர்வீரர்கள், கிடந்தனர் - (இறந்து விழுந்து) கிடந்தார்கள், என்றும் உரைக்கலாம்; படர்-வடசொல். கடர் - கடல்: போலி. பி - ம்:—[1]கிடந்தது. [2]மதத். [3]திரட். [4]கிடந் தன. [5]கையன. [6]போன்று. (2089)

138\. குண்ட லங்களு மாரமுங் கோவையும்
[1]கண்ட நாணுங் கழலுங் கவசமும்
சண்ட மாருதம் வீசத் தலத்துகும்
[2]விண்ட லத்தினின் [3]மீனென [4]வீழ்ந்தவால்.

(இ - ள்) (அரக்கர்களுடைய) குண்டலங்களும் முத்துமாலை களும் அணிவடங்களும் கண்டசரங்களும் வீரக்கழல்களும் கவச மும் ஆகிய எல்லாம்,—(சங்காரகாலத்துக்) கொடும்பெருங்காற்று வீசுதலால் ஆகாயத்திலிருந்து பூமியில் விழுகின்ற நட்சத்திரங்கள் போல (லக்ஷ்மணனுடைய பாணங்களால் அற்றுக) கீழ்விழுந்தன; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை. பி - ம்:—[1]கண்டை. [2]விண்டலஞ் செறி, விண்டலத்துள. [3]மீனும், மீனின். [4]விளங்குமால், விழுந்த வால். (2090)

139\. அரக்கன் [1]மைந்தனை [2]யசரிய [3]னம்பினால்
கரக்க நூறி யெதிர்பொரு கண்டகர்
சிரக்கொ டுங் [4]குவை குன்று [5]திரட்டினான்
இரக்க[6]மெய்திவெங் காலனு[7]மெஞ்சவே.

(இ - ள்.) இலக்குமணன், (தனது) பாணங்களினால்,—இரா வணன்மகனான இந்திரசித்தை, (உருவம்) மறையும்படி எய்து,— கொடிய யமனும் மனமிரங்கிப் பின்னிடையும்படி எதிர்த்துப்போர் செய்கிற துஷ்டர்களான அரக்கர்களுடைய கொடியதலைகளின்குவி யல்களாகிய மலையைக் குவித்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]மைந்தன். [2]அடுங்கணை, அடுகணை, அடுசிலை. [3]யானையும். [4]குலக். [5]திரட்டி னர். [6]எய்த. [7]எங்கவே, ஓங்கவே. (2091)

140\.—நான்குகவிகள்-இலட்சுமணன் வாகனமாகிய அனுமான்செய்த போரைத்தெரிவிக்கும்.

[1]சுற்றி வால்கொடு தூவந் துவைக்குள் விட்டு
எற்றும் வாளி னெடுத்தெறி யும்மெதிர்

உற்று மோது [2]முதைக்கு [3]முறுக்குமால்
கொற்ற வில்லி [4]யன் றேறிய கூற்றமே.

(இ-ள்.) வெற்றிபொருந்திய வில்வீரனான இலக்குமணன் அப்பொழுது ஏறியிருக்கப்பெற்ற யமன்போன்ற அநுமான்,—(அரக்கர்களைத்தனது) வாலினாற் சுற்றி(க்கட்டி வாரி)த் தூவுவான்; (கால்களால்) மிதிப்பான்; நெட்டித்தள்ளிவிடுவான்; ஆகாயத்தில் தூக்கியெறிவான்; எதிர்சென்று அறைவான்; உதைப்பான்; வெருட்டுவான்; (எ-று.)

கீழ் இலக்குமணன் அரக்கரையழித்து வந்ததைக் கூறியவர், இப்போது அப்பிரானுடைய வாகனத்தின் வீரச்செயலைக் கூறுகின்றார். கொல்லுதற்றொழிலொப்புமையால், அநுமானைக் கூற்றமாக உருவகஞ் செய்தார்; அடுத்த மூன்று கவிகளிலும், யானையாகவும் சிங்கமாகவும் குதிரையாகவும் உருவகப்படுத்திக் கூறுதலுங் காண்க. அநுமான்செய்த வீரச்செயலைக் கற்றோருள்ளம் மகிழும்படி கூறியுள்ளது, தன்மைநவிற்சியணி. இச்செய்யுளில் உருவகமும்தன்மை நவிற்சியும் திலதண்டுலநியாயத்தாற்சேர்ந்து வந்தது, சேர்வையணியாம். பி-ம்:—[1]சுற்றும். [2]உருட்டும். [3]உழக்குமால், உதைக்குமால். [4]இன்று. (2092)

141. பார்க்கு மஞ்ச வுறுக்கும் [1]பகட்டினால்
தூர்க்கும் வேலையைத் தோள் [2]புடை கொட்டிநின்று
ஆர்க்கு மாயிரந் தேர்பிடித் தங்கையால்
ஈர்க்கு மையனன் றேறிய யானையே.

(இ-ள்.) இலக்குமணன் அப்பொழுது ஏறியிருந்தயானைபோன்ற அநுமான்,—(எதிரிகள்) அஞ்சும்படி விழித்துப்பார்ப்பான்; அதட்டுவான்; யானைகளை வீசியெறிந்து (அவற்றால்) கடலைத் தூர்ப்பான்; தோள்களினிடங்களைத் தட்டி ஆரவாரஞ்செய்து நிற்பான்; (தனது) அழகிய கைகளால் ஆயிரந்தேர்களைப் பிடித்திழுப்பான்; (எ-று)—இதுவும்-உருவகமும் தன்மைநவிற்சியுஞ் சேர்ந்துவந்த சேர்வையணியே. வாகனமாய் நிற்றலும் வலிமையும் பெருந்தோற்றமும்பற்றி, அநுமானை யானையாக உருவகஞ்செய்தார். பி-ம்:—[1]பகட்டுமால். [2]புடைத்தொட்டி. (2093)

142. மாவு [1]மியானையும் வாளுடைத் தானையும்
பூவு நீரும் புனைதளி ருமமெனத்
தூவு [2]மள்ளிப் பிசையுந் துகைக்குமால்
சேவ கன்தெரிந் தேறிய சீயமே.

(இ-ள்.) வீரனான இலக்குமணன் ஆராய்ந்துஏறியிருந்த சிங்கம் போன்ற அநுமான்,—குதிரைகளையும், யானைகளையும், வாளாயுதத்தையுடைய காலாட் சேனைகளையும், பூக்களும் நீரும் அழகிய தளிர்களும்போல(மிக இலேசாக எடுத்து)த்தூவுவான்; வாரிப் பிசைவான்; துகைப்பான்; (எ-று)

மா-குதிரையையுணர்த்திற்று. குதிரைகளைப் பூப்போலக் கொண்டு தாவுவான்; யானைகளை நீர்போலக்கொண்டு அள்ளு வான்; காலாட்சேனைகளைத் தளிர்போலக் கொண்டு பிசைந்து துகைப்பான் என இயைத்து, முறைநிரனிறைப்பொருள்கோள் என்னலுமாம். தெரிதல்-எதிரியான இந்திரசித்து தேரேறி நிற்க, தான்காலாளாயிருந்து போர்புரிதல் கூடாதென்று ஆலோசித்தல். பலபராக்கிரமங்களால் மிக எளிதிற் பெரும்பகை யழித்தல்பற்றி, அநுமானைச் சிங்கமாக உருவகஞ் செய்தார். பி-ம்:—[1] ஆனையும். [2] அள்ளும். (2094)

143. உரகம் பூண்ட வுருளை பொருந்தின
இரத மாயிர [1]மேயெனு மாத்திரை
சரத மாகத் தரைப்படச் சாடுமால்
வரத னன்றுவந் தேறிய வாசியே.

(இ-ள்.) இலக்குமணன் அப்பொழுது மனமகிழ்ந்து ஏறியுள்ள குதிரை போன்ற அநுமான்,-பாம்புகள் பூட்டப்பட்டவையும் (வலிய) சக்கரங்கள் பொருந்தியவையுமான ஆயிரந்தேர்களை, மிக்க விரைவில் நிச்சயமாகத் [தவறாமல்] தரையில் வீழ்ந்து அழியும் படி மோதுவான்; (எ-று)

தேர்களிற் கயிறுகட்டவேண்டிய இடங்களிலும், அத்தேர்க் குதிரைகட்கு வார்முதலியன வேண்டுமிடங்களிலும் பாம்புகள் உபயோகிக்கப்பட்டிருந்தனவென்க. ஏயெனல் விரைவுக்குறிப்பு. வரதன்-வேண்டுவார்க்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுப்பவன். விரைந்துசெல்லும் வாகனமாயினமைபற்றி, அநுமானைக் குதிரையாக உருவகஞ்செய்தார் சரதம்-விளையாட்டுமாம். இச்செய்யுள் சில பிரதிகளிலில்லை பி-ம்:—[1] எய்யெனும். (2095)

144 —இந்திரசித்தின் அம்பினால் மூர்ச்சித்த வானரர் மூர்ச்சை தெளிந்தெழுதல்.

அவ்வி டத்தினி லாய்மருந் தா[1]ளமுல்
வெவ்வி டத்தினை யுண்டவர் மீண்டென
எவ்வி டத்தினும [2]வீழ்ந்த வினத்தலைத்
தெவ்வ டக்கும் வலியவர் தேறினர்.

(இ-ள்.) (அநுமான் அங்ஙன் அழித்துக் கொண்டிருந்த) அப் பொழுது,—வெப்பங்கொண்ட கொடியவிஷத்தை உண்டு மயங்கின வர் சிறந்த மருந்தினாற் பிழைத்து எழுந்தாற்போல, (போர்க்களத் திற்)பலவிடங்களிலும்(இந்திரசித்தின் பாணங்களினால் மூர்ச்சித்து விழுந்துகிடந்தவர்களாகிய (அவ்வநுமானுடைய) இனத்தில் [வானரக் கூட்டத்தில்] உள்ளவர்களான பகையடக்கும்வல்லமை யுடைய வீரர்கள், (சிறிதுநேரங் கழிந்ததும் தாமாகவே) மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்தார்கள்; (எ-று.)

கொடுவிஷத்தினால் மூர்ச்சையடைந்தவர் நல்லமருந்தினால் அம்மூர்ச்சை தெளியப்பெற்று எழுந்திருத்தல்போல, இந்திரசித்தின் கொடிய அம்புகளால் மூர்ச்சித்த வாநரவீரர்கள் அம்மூர்ச்சை தெளியப்பெற்று எழுந்தனா: உவமையணி. அழல் விடம்-வினைத்தொகை: உவமைத்தொகையாகவும் விரிக்கலாம். 'வலியவர்' என்றது, இலக்குமணன் இந்திரசித்துடன் போர்புரியுமுன் அவ்விந்திரசித்துக்குத் தோற்றுவிழுந்த வாநரர்களை. பி-ம்:—[1] உழல் [2] வீழ்ந்த வினைத்தலை, வீழ்ந்தவரெண்ணிலர், வீழ்ந்தவரெண்ணிலாத்.(2096)

145.—மூர்ச்சை தெளிந்த வானரரின் போர்.

தேறினார்க ணெருப்புகச் சீறினார்
ஊறினார்வந் திளவலை யொன்றினார்
[1]மாறு மாறு மலையு மரங்களும
நூறு மாயிர முங்கொடு [2] நூறினர்.

(இ - ள்) தெளிந்து எழுந்த அவ்வாநர வீரர்கள்,—நெருப்புப் பொறிபறக்கும்படி கோபித்து, மேன்மேல் நெருங்கிவந்து இளைய பெருமானையடுத்து, எதிரியான இந்திரசித்துக்கு மாறாக (எதிர்நின்று) மலைகளையும் மரங்களையும் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் (கைகளிலேந்திக்) கொண்டு (எதிரிகளை) அழித்தார்கள்; (எ - று)

ஊறினார்-ஊற்றில் நீர்சுரப்பதுபோல (வாநரவீரர்கள்) மேன்மேல் இலக்குமணனைச் சேர்ந்தனரென்க; இனி, ஊறினார்-வலிமையுடையவர்களாய் என்றும், (பகைவர்க்கு) ஊறுசெய்பவர்களாய் என்றும் உரைக்கலாம்: ஊறு-இடையூறு, தழும்பு, தீங்கு, கொலை. மாறு - மாற்றான், பகைவன். இனி, மாறுமாறு - மாற்றிமாற்றி என்றுங் கொள்ளலாம். தேறினார் கண் நெருப்பு உக சீறினார் என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம். பி-ம்:—[1]மாறிமாறி, மாறுமற்றை. [2] நூறினன். (2097)

146.—வானரர்வீசிய மரங்களினாலும் குன்றுகளினாலும் சிதைந்த இரதங்களின வருணனை.

விகட [1]முற்ற [2]மரனொடு வெற்பினம்
[3]புகட [4]வுற்ற பொறுத்தன போவன
துகட வத்தொழில் [5]செய்துறைக் கம்மியர்
சகட மொத்தன [6]தாரணி தேரெலாம்.

(இ - ள்.) வேறுபாடு பொருந்திய [பலவேறு வகைப்பட்ட] மரங்களையும் மலைகளின் கூட்டத்தையும் (வாநரவீரர்) வீசி மேலெறிய (அவைபடுதலால் தமக்கு) நேர்ந்த ஊறுபாடுகளைக் கொண்டவையாய் அழிந்தொழிவனவான கிண்கிணிகள் கட்டப்பட்டுள்ள தேர்களெல்லாம்,—கம்மாளரின் குற்றமில்லாமல் வேலைசெய்கிற இடங்களிலுள்ள [வேலைமுற்றுப்பெறாத] தேர்களையொத்தன; (எ - று.)

வானரவீரர்கள் மரங்களையும் மலைகளையும் எறிதலால் உறுப்புக்கள்சிதைந்துபோன அரக்கரது தேர்கள், சிற்பிகளால் அரைகுறையாக வேலைசெய்யப்பட்டுத் தொழில்முற்றுப்பெறுமல் அவர்கள்கைத்தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தேர்களைப் போலு மெனக் குறித்தார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. விகடம் - கரடுமுரடுமாம். புகட - புகவிட என்பதன் மரூஉ; இது, போகடஎனவும் மருவிவரும். துகள்தவ எனப்பிரியும். தவ-தப: நீங்க. கர்மம் - தொழில்: அதுசெய்பவன், கர்மீ; வடசொல்: அது, கம்மியென விகாரப்பட்டது: அதன்பன்மை கம்மியர். கம்மியர் - இங்கு, மரத்தச்சர் பி-ம்:—[1] அற்ற. [2] மராமரம். [3] பொகட. [4] உற்றுப். [5] செய்துறைகம்மியர். [6] தாரணித்தேரரோ. (2098)

147.—மூன்றுகவிகள்-அங்கதன் இந்திரசித்தைவென்றதைத் தெரிவிக்கும்.

வாலி மைந்தனொர் [1]மாமரம் வாங்கினான்
[2]காலின் [3]வந்த வரக்கனைக் காவிது
போலு முன்னுயி ருண்பது புக்கெனு
[4]மேல்நி மிர்ந்து நெருப்புக வீசினான்

(இ - ள்.) வாலியின் புதல்வனான அங்கதன் ஒருபெரிய மரத்தைப் பெயர்த்துக் (கையிற) கொண்டு, தேரில்வந்த இந்திரசித்தை (நோக்கி), 'இம்மரம்வந்து உனதுஉயிரை அழிக்கும்: இதனை (அங்ஙனம் செய்யவொட்டாது) பாதுகாத்துக் கொள்வாயாக' என்றுசொல்லி, உயரஎழுந்து (மிக்கவேகத்தால்) நெருப்புப்பொறி பறக்க வீசினான்; (எ - று.)

கால்-தேர்ச்சக்கரம்: இங்குச் சினையாகுபெயராய்த் தேரைக் குறித்தது. 150-ஆஞ் செய்யுளில் 'அழிந்த தேரினின்று' என வருவதனால் இந்திரசித்து இப்போது பதாதியாய் வந்தானென்று கொள்ள இடனின்று. இனி, 'காலின் வந்த' என்பதற்கு- காற்றுப் போல (வேகமாய்த் தேரில்) வந்த என்றுமாம். போலும் - ஒப்பில் போலி பி-ம்:—[1] மால்வரை, மாமலை. [2] காலன். [3] வந்தவ். [4] மேலிவர்ந்து, மேனிரந்து. (2099)

148. எரழிந்தது செய்தவ னீண்டெழில்
சீரழிந்தவ னாமெனத் [2]தேவர்கள்
ஊரழித்த [3]வுயர்வரைத் தோளவன்
தேரழித்த திமைப்பினிற் சென்றதால்.

(இ - ள்.) '(இவ்வங்கதன்), அழகுகெட்டதை [தீத்தொழிலை]ச் செய்தவனாகிய இராவணனுடைய நெருங்கிய வலிமையின் சிறப்பை அழிக்கவல்லவான்' என்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி, (அங்கதன் எறிந்த அம்மரம்), தேவர்களின் இருப்பிடமான சுவர்க்கலோகத்தை யழித்தவனும் உயர்ந்தமலை போன்ற தோள்களையுடையவனுமான இந்திரசித்தின் தேரை ஒருநொடிப்பொழுதில் அழித்துச்சென்றது; (எ-று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

தேவர்கள் முதலியோரை வருத்துதல், பிறர்மனை நயத்தல் முதலிய சிறப்பற்ற இழிதொழில்களைச் செய்தவனாதலால், இராவணனை 'ஏரழித்தது செய்தவன்' என்றார். ஏரழித்தது - சாதியொருமை. அங்கதன் மிக்க உக்கிரங்கொண்டு மரத்தையெடுத்து எறிந்தபோது, அம்மரத்தின்விசை, 'இராவணன் பக்கத்துக்கு இதனால் தோல்வி விளைவது நிச்சயம்' எனக் கண்டோர் சொல்லும்படியிருந்த தென்க. இனி, செய் தவன் எழில் சீர் அழித்தவன் என - செய்ததவமுடையோனான [அல்லது படைத்தற்கடவுளான] பிரமனது அழகின்சிறப்பை (அவனது ஐந்து முகங்களில் ஒன்றைக் கொய்ததனால்) அழித்தவனான உருத்திரமூர்த்திபோல, ஏர் அழித்தது - அழகையழித்து, தேர் அழித்தது எனக் கூறலுமொன்று. பி-ம்:—[1] அழித்தவாதாலெனத். [2] தேவர்தம். [3] உயர்வலித். [4] அழிக்தொரிமைப் பிடைச். (2100)

149. அந்த வேலையி னார்த்தெழுந் தாடினார்
சிந்தை [1] சீரி னுயர்ந்தனர் தேவர்கள்
தந்தை [2] தந்தைபண் [3] டுற்ற [4] சழக்கெலாம்
எந்தை தீர்த்தன னென்பதொ [5] ரேமபலால்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது தேவர்கள்,—மனத்தில் மிக்கபெருமை பாராட்டியவர்களாய், 'முன்னே பாட்டனாகிய இந்திரன் (இவ்விந்திரசித்தினால்) அடைந்த அவமானத்தையெல்லாம் எமது ஐயனாகிய இவ்வங்கதன் தீர்த்தனன்' என்று கருதுதலினாலாகிய ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரித்து எழுந்து கூத்தாடினார்கள்;

இந்திரன் இந்திரசித்தினிடத்துத் தோற்றதனாலாகிய அவமானத்தை இந்திரன் பேரனாகிய அங்கதன் அவ்விந்திரசித்தை வென்றதனால், தீர்ப்பானாவன். தந்தைதந்தை - தந்தைக்குத் தந்தை; பாட்டன்: பிதாமஹன். அங்கதன் தந்தையாகிய வாலிக்கு, இந்திரன் தந்தையாதலறிக. பி - ம்:—[1] சாலவுவந்தனர். [2] தாதையன்று [3] உள்ள. [4] சமழ்ப்பெலாம். [5] ஏமலால். (2101)

150 — வென்ற அங்கதனை இந்திரசித்து நெருங்குதல்.

அழிந்த தேரினின் றந்தரத் தக்கணத்து
எழிந்து மற்றொ ரிரதமுற் றேறினன்
கழிந்து போகலை நில்லெனக் [1] கைக்கணை
பொழிந்து சென்றனன் [2] தீயெனப [3] பொங்கினான்.

(இ - ள்.) (தன்தேர் அழிந்த) அச்சமயத்தில் (இந்திரசித்து), அழிந்த (அந்த) இரதத்திலிருந்து ஆகாயத்திற்கிளம்பி வேறோர் இரதத்தைச் சார்ந்து ஏறி அக்கினிபோற்கொதித்து, (அங்கதனை நோக்கி, 'அப்பால் (உயிர்தப்பிச்) செல்லாதே: நில்' என்றுகூறி, கையினால், (வில்லினின்று) அம்புகளைச் சிந்தி நெருங்கினான்; (எ - று.) கழிந்துபோகலை-உயிர்தந்துபோ என்றபடி. பி-ம்:—[1] கார்க்கணை. [2] கனலெனப். [3] பொங்குவான். (2102)

151 —இதுவும் அடுத்தகவியும் - இந்திரசித்தைவளைந்து கொண்டு பலவானரங்கள் பொருதமையைக் கூறும.

இந்தி ரன்மகன் மைந்தனை யின் னுயிர்
தந்து போகெனச் [1]சார லுற் றான்தனை
வந்து மற்றைய வானர வீரரும்
முந்து போர்க்கு முறைமுறை [2]முற்றினர்.

(இ - ள்.) இந்திரன் புதல்வனான வாலியினுடைய பிள்ளையாகிய அங்கதனை (நோக்கி), '(உனது) இனிய உயிரை (எனது அம்புகளுக்கு இலக்காக)க் கொடுத்துச்செல்வாய்' என்றுகூறி (அவ்வங்கதனை)க் கிட்டினவனாகிய இந்திரசித்தை, மற்றுமுள்ள வானர வீரர்களெல்லாம், போர் செய்யும்பொருட்டு அடைந்து விரைவாக வரிசைவரிசையாய்ச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; (எ - று.)

'இளவரசனாகிய அங்கதனுக்கு இந்திரசித்தினால் என்னதீங்கு நேருமோ!' என அஞ்சி, அவனுக்குத் துணையாகப்போர்புரியுமாறு மற்றை வானரவீரர்கள் இந்திரசித்தைச் சூழ்ந்தன ரென்க. இந்திரசித்து அங்கதனை 'உயிர்தா' என்றான், தன்னோடொத்த வீரனாகக் கருதினானாதலால். முந்துபோர் - சிறப்பாகச் செய்யும் போர் எனினுமாம். பி-ம்:—[1]சாற்றல். [2]முன்னினர். (2103)

152. மரமுங் குன்று மடிந்த வரக்கர்தம்
சிரமுந் தேரும் புரவியும் இண் [1]கரிக்
கரமு மாளியும் [2]வாரிக் கடியவன்
சரமுந் தாழ்தர வீசினர் [3]தாங்கினர்.

(இ - ள்) (இந்திரசித்தைச்சூழ்ந்துகொண்ட வானரவீரர்கள்),—மரங்களையும் மலைகளையும் இறந்துபோன ராக்ஷசர்களின் தலைகளையும் தேர்களையும் குதிரைகளையும் வலிமையுள்ள யானைகளின் துதிக்கைகளையும் சிங்கங்களையும் (கைகளால்) வாரியெடுத்து, கொடியவனாகிய இந்திரசித்து (எய்கிற) அம்புகளின் வேகமும் (இவைகளின் வேகத்திற்கு மிகவும்)பின்னிடும்படி வீசினர்;(எ று.)

இந்திரசித்தின் அம்புகளைக்காட்டிலும் மிக்க விசையுடையனவாயிருந்தன, வானரவீரரெறிந்த மரங்கள் முதலியன என்றவாறும். கரி-கரத்தையுடையது என யானைக்குக் காரணக்குறி. கடியவன்சரமுந்தாழ்தர என்பதற்கு - இந்திரசித்தின் பாணங்களும் தம்மால் வலியற என்று கூறினுமாம். வாரித் தாங்கினர் வீசினர் என்க. வீசிஎறிந்தார்கள் எனினுமாம். பி - ம்:—[1]கிரிக். [2]வாரிக்கடிந்தவனேவிய, வாளியும்வாரிக்கடியவன். [3]தாங்கினன்.()

153.—இலட்சுமணன் லக்ஷக்கணக்கான அரக்கர்களின் உயிரைப் போக்குதல்.

அனைய காலையி னாயிர மாயிரம்
வினைய வெங்க ணரக்கரை விண்ணவர்

நினையு மாத்திடத் [1]தாருயிர் நீக்கினன்
[2]மனையும் வாழ்வு முறக்கமு மாற்றினன்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்தில், மாளிகையையும் அரசவாழ்க்கையையும் தூக்கத்தையும் நீக்கியுள்ளவனாகிய இலக்குமணன்,—போர்த்தொழிலையும் கொடுமையையுமுடைய பத்துலக்ஷக்கணக்கான ராக்ஷசர்களை, தேவர்கள் நினைக்கும் பொழுதிற்குள்ளே [தேவர்களும் மனத்தினால்எண்ண முடியாதபடி மிக்கவிரைவாக], அருமையான உயிரைப்போக்கினன் [கொன்றான்]; (எ - று.)

மனையும் வாழ்வும் உறக்கமும் மாற்றினன் - சர்வேசுவரனும் தனது தமையனும்முள்ள ஸ்ரீராமபிரானுக்கு, ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் அடிமைத்தொழில் செய்வதற்காக நாடுதுறந்து அப்பிரானுடனே காடுபுகுந்து நாட்டின்பங்களையெல்லாங் கைவிட்டு ஜாகரூகனாய் எல்லாக் காலத்திலும் சகல விதகைங்கரியமுஞ் செய்யும் இளையபெருமாளென்க. ஈற்றடியில் உடனவிற்சியணி காண்க. பி - ம்:—[1]ஆக்கையை. [2]மனையின் வாழ்வும். (2105)

154.—தோல்வியுற்ற இந்திரசித்து சீறுதல்.

ஆனையுந் [1]தடந் தேருந்தன் னாருயிர்த்
தானையும பரியும்[2] பட்ட தன்மையை
மானவெங்க ணரக்கன [3]மனக்கொளாப்
போன வென்றியன் தீயெனப் பொங்கினன்.

(இ - ள்.) அகங்காரத்தையும் கொடுந்தன்மையையுமுடைய இந்திரசித்து,—யானைகளும் பெரியதேர்களும் தனது அரியஉயிர் போன்ற காலாட்சேனைகளும் குதிரைகளும் அழிந்த விதத்தை மனத்தில் எண்ணி(க் கவலைகொண்டு), நீங்கியவெற்றியுடையவனாய் [அபஜயமடைந்து] நெருப்புப்போலச் சீறினன்; (எ - று.)

'ஆருயிர்த்தானை' என்ற இதனால், இந்திரசித்து சேனையின் மேல்வைத்திருந்த பேரபிமானமும், சேனையின் இன்றியமையாமையும் விளங்கும். 'போனவென்றியன்' - வடமொழிநடை. பி-ம்:—[1]அடர். [2]படும். [3]மகன். (2106)

155.—தேர்ச்சக்கரக் காவலாளரான தூமிராட்ச மகாபாரிசுவரை இந்திரசித்து காணுதல்.

[1]சேர்த்த டம்பெருஞ் சில்லியந் [2]தேரினர்
காத்து நின்ற விருவரைக் கண்டனன்
[3]ஆர்த்த தமபெருஞ் சேனைகொண் [4]டண்டமேல்
ஈர்த்த சோரிப் பரவை[5] நின் றீர்த்தலால்.

(இ - ள்.) ஆரவாரஞ்செய்த தம் பக்கத்து (இராக்கதரது இறந்த) பெரியசேனைகளை வாரிக்கொண்டு அண்டமுகட்டில் முட்டிய இரத்தக்கடல் (பரவி) நின்று (இந்திரசித்தின்தேரையும்)

இழுத்தலால் (அங்ஙனம் இழுக்கவொட்டாதபடி] பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்த சிறந்த மிகப்பெரிய அழகிய (தனது) தேர்ச்சக்கரத்தை யடுத்துள்ளவர்களான (தூம்ராக்ஷன் மகாபார்சுவன் என்ற) இருவரையும் (இந்திரசித்து), கண்டான்; (எ - று)

சில்லியந்தேரினர் - அந்தேரின்சில்லியர்என விகுதிபிரித்துக் கூட்டல். இனி, இச்செய்யுளுக்கு - இரத்தவெள்ளம் பரவிநின்று (தம்மையும்) இழுத்தலால் (அங்ஙனம் தம்மை இழுக்கவொட்டாதபடி இந்திரசித்தின்) மிகப்பெரிய தேரைப்பற்றுக்கோடாகப்பற்றிக் கொண்டவர்களாய்த் தம்மைப்) பாதுகாத்து நின்ற (அத்தேர்க் காவலாளரான) இரண்டு அரக்கர்களையும் (இந்திரசித்து) கண்டான் என உரைகூறுவாருமுளர். பி - ம்:—[1]தேர்த்தடம். [2]தேரினைக் [3]ஆர்த்தகப், ஆர்த்தவப், ஆர்த்துநும். [4]அண்மினீர். [5]நின்றேற்றலான், நின்றேறிரால். (2107)

156.—தேர்செல்லமாட்டாமையால் அவ்விரண்டரக்கரும் ஓரிடத்தில்தானே இருத்தல்.

நேர்செலாதிடை [1]நின்றனர் நீணெடும்
கார்செலாவிருள் [2]கீறிய கண்ணகல்
தேர்செலாது [3]விசும்பிடைச் செல்வதோர்
பேர்செலாது பிணத்தின் [4]பிறக்கமே.

(இ - ள்.) (அப்போர்க்களத்தில்), பிணங்கள் மலைபோலக் குவிந்திருந்தலால்,—(அதற்குநேராக மேலே) மிகப் பெரிய மேகங்களும் செல்லமாட்டா; இருளையழிக்கின்ற (சூரியனுடைய) இடமகன்ற தேரும் செல்லமாட்டாது; ஆகாயத்தேற்செலலுந்தன்மையுள்ள (ஜந்துக்களில்) ஒருஜந்துவும் செல்லாது; (இவ்வாறு பிணங்கள் நெருங்கியிருத்தலால அவ்விரு வீரர்களும்), நேராகப் பெயர்ந்து செல்லமாட்டாமல் (நின்ற) இடத்திலேயே நின்றார்கள்;

ஓர்பேர் - ஒருஜந்து. பிறக்கம் - (உயர்ச்சியால் நெடுந்தூரத்திலும்) பிறங்குவது [விளங்குவது] என மலைக்குக் காரணப் பெயர். பிணத்தின் பிறக்கம் - பிணமலை. பிணங்கள் மலைபோலக் குவிந்து தன்மீது ஒன்றையுஞ் செல்லவொட்டாது கடுக்குமெனக் கூறி, அதன் மிகுதியை விளக்கினார்: தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. பி - ம்:—[1]நின்றன. [2]சிறிய. [3]விசும்பினில். [4]பிறங்கலால், பிறங்கலே. (2108)

157.—இந்திரசித்து தூமிராட்சமகாபாரிசுவர்களிடத்து இலக்குமணனதிறலை வியந்துகூறுதல்.

அன்று தன்னயல் நின்ற வரக்கரை
[1]ஒன்று வாண்முக நோக்கி யொருவிலான்
நன்று நம்படை நாற்பது வெள்ளமும்
கொன்று நின்ற படியெனக் கூறினான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, (இந்திரசித்து),—தனது பக்கத்தில் நின்ற (அவ்விரண்டு) அரக்கர்களது ஒளிபொருந்திய முகத்தைப் பார்த்து, 'வில்லையேந்திய ஒருவனான லக்ஷ்மணன் நமதுசேனை நாற்பதுவெள்ளத்தையும் அழித்து நின்ற விதம் வியக்கத்தக்கது!' என்று சொன்னான்; (எ - று.)

இந்திரசித்து, இலக்குமணனது அஸஹாயசூரத்தன்மையை அவ்வரக்கர்களிடத்து வியந்துகூறினனென்க. பி - ம்:—[1]ஒன்ற நோக்கி யொருவில்லி னாற்றலான். (2109)

158.—அவ்வரக்கர் 'உம்மிருவர்திறலும் ஒருதிறத்தன'.எனல்.

ஆய வீரரு மைய வமர்த்தலை
நீயு நாற்பது வெள்ள நெடும்படை
மாய வெங்கணை மாரி வழங்கினை
[1]ஓய்வில் வெஞ்செரு வொக்குமென் றோதினர்.

(இ-ள்.) (அதுகேட்ட) அவ்விருவீரரும்,—(இந்திரசித்தை நோக்கி),—'சிறந்தவனே! போர்க்களத்தில் நீயும் (எதிரிகளுடைய) நாற்பதுவெள்ளக்கணக்கான பெரிய (வாநர) சேனை அழியும்படி, கொடிய அம்புகளை மழைபோலச் சொரிந்தாய்: (ஆகையால்), இடைவிடாதுசெய்த(உனது) கொடியபோர் (அவ்விலக்குமணன்போரோடு) ஒத்ததேயாம்' என்றார்கள்; (எ - று.)

'இலக்குமணனும் நமது நாற்பதுவெள்ளஞ்சேனையைக் கொன்றான்; நீயும் எதிரிகளுடையசேனையில் நாற்பதுவெள்ளங் கொன்றாய்: ஆதலின், இருவருடையபோரும் ஒத்திருத்தலால், நம்பக்கத்துத் தோல்வி நேரிட்டதெனக் கவலைப்படக் காரணமில்லை' என இந்திரசித்துக்கு அவ்விருவரும் தேறுதல் கூறியவாறு. பி ம்:—[1]ஓயும். (2110)

159.—இந்திரசித்தும் இலட்சுமணனும் மீண்டும் பொருதல்.

வந்து [1]நேர்ந்தனர் மாருதி மேல்வரும்
அந்தி வண்ணனு மாயிர மாயிரம்
சிந்தி னான்[2]கணை தேவரை வென்றவன்
[3]நுந்த நுந்த முறைமுறை நூறினான்.

(இ-ள்.) (இலக்குமணன் இந்திரசித்து என்ற இருவரும்,—போர்புரிய மறுபடி)வந்து கூடினார்கள்; (அவர்களில்), அநுமான் மீது ஏறிவந்த செவ்வானம்போன்ற நிறமுடையவனான இலக்குமணனும், ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளைப் பொழிந்தான்; தேவர்களை சயித்தவனான இந்திரசித்து,—(இலக்குமணன்) எய்யுந்தோறும் (அவ்வம்புகளைத் தான் அம்புகளெய்து) முறைமுறையே நீறாக்கினான்; (எ - று.)

நுந்தநுந்த, அடுக்கு-தொறுப்பொருளது. முறைமுறை-அடுக்கு, இடைவிடாமை விளக்கும். இது "ஆறுமேழும்" என்ற

அடுத்த செய்யுளின்பின் சிலபிரதியிலுள்ளது. பி-ம்:—[1]நேர்ந்தனன். [2]சரம். [3]முந்துபோர்க்குமுறைமுறைமுந்தினன், நுந்த... நோக்கினன். (2111)

160.—இந்திரசித்து வானரர்களை யழித்தல்.

ஆறு மேழு மறுபது [1]மைம்பதும்
நூறு மாயிர முங்கணை நூக்கிவந்து
ஊறி னாரை யுணர்வு தொலைத்துயிர்
தேறி னாரை [2]நெடுநிலஞ் சேர்த்தினன்.

(இ-ள்.) (இந்திரசித்து), ஆறும் ஏழும் அறுபதும் ஐம்பதும் நூறும் ஆயிரமும் (இவ்வாறாகப்) பாணங்களைச் செலுத்தி, வலிமைகொண்டு, பொரவந்தவரை மூர்ச்சையடையச்செய்து, (முதலில் மூர்ச்சையடைந்து பின்பு) உயிர் தேறியவர்களாய்வந்து மேன்மேல்நெருங்கியவர்களான வானரவீரர்களையழித்துப் பெரிய நிலத்திலே விழச்செய்தான்; (எ-று.)

'ஊறினாரையுணர்வுதொலைத்து' என்றது, 145-ஆங் கவியின் முன்னிரண்டடியின் அநுவாதம். பி-ம்:—[1]எண்பதும். [2]நெடுஞ்சரஞ். (2112)

161.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - இந்திரசித்தும் அவனது சேனையும் வலிதோற்க, இலட்சுமணன் அம்புமழை பொழிதலைத் தெரிவிக்கும்.

கதிரின் [1]மைந்தன் முதலினோர் [2]காவலார்
உதிர வெள்ளத்தி னுலகி யொதுங்கலும்
எதிரி னின்ற விராவணி [3]யீடுற
வெதிரின் காட்டெரி போற்சரம [4]வித்தினன்.

(இ-ள்.) சூரியன்மகனான சுக்கிரீவன்முதலியோரான (வானரப்படைக்) காவலவீரர்கள் சோர்ந்து இரத்தப்பெருக்கில் ஒதுங்கினவுடனே,—(இலக்குமணன்).—தனதெதிரில்நின்ற இந்திரசித்து தளர்ச்சியடையுமாறு மூங்கிற்காட்டிற் பற்றிய நெருப்புப்போலப் பாணங்களைச் சொரிந்தான்; (எ-று.)

மூங்கிற்காட்டில் நெருப்புப்பிடித்தால் அக்காட்டை யெரிப்பதுபோல, இலக்குமணனது அம்புகள் பகையழிக்குந் தன்மையன வென்க. காவலார்-(பக்கபலமாக இலக்குமணனுக்குப்) பாதுகாவலாய் நின்றவருமாம். ஈடு-குறைவு. 'வித்தினன்' என்றதனால், இலக்குவன் பாணங்கள் மேன்மேல் விளையுந்தன்மையன வென்பது, போதரும். பி-ம்:—[1]மைந்தர். [2]காந்தனர், காதினா. [3]ஏடுற. [4]விசினன். (2113)

162\. உளைவு [1]தோன்ற விராவணி யொள்கினன்
கிளையி னின்ற விருவர் [2]கிளைத்தனும

அளவில் சேனை மடிதர வாரியற்கு
இளைய வீரன் சுடுசர மேவினான்.

(இ-ள்.) (அப்பொழுது), இந்திரசித்து வருத்தமுண்டாகத் தளர்ச்சியடைந்தான்; (பின்பு, மரத்தினிருபுறத்துக்) கிளைபோல் (இந்திரசித்தி னிருபக்கத்தும் அடுத்து) நின்ற (தூம்ராக்ஷன் மகாபார்சுவன் என்னும்) இரண்டு அரக்கரும் உற்சாகங்கொண்டு எதிர்த்துப் போர்தொடங்கியவளவிலே இராமபிரானுக்குத் தம்பியாகிய இலக்குமணன் அளவில்லாத (ராக்ஷச) சேனை அழியும்படி கொல்லுந் தன்மையுள்ள அம்புகளைப் பிரயோகித்தான்; (எ-று)—ஒரு பிரதியில் ஈற்றடி முதலடியாகத்தொடங்கி,— மூன்றாவது இரண்டாவதாகவும், இரண்டாவது மூன்றாவதாகவும், முதலது நான்காவதாகவும் மாறிக் கிடக்கின்றன. பி-ம்:—[1]தோன்றி. [2]கிளைத்தரும், கிளக்கரும், கிளத்தரும், கிளத்தலும். (2114)

வேறு.

163 —இதுமுதல் ஏழுகவிகள்-இலக்குமணனம்புகளால் ஊறுபட்ட அரக்கர்களின் நிலைமையைத் தெரிவிக்கும்.

தெரிகணை மாரி[1]பெய்யத் தேர்களுஞ் [2]சினக்கைம் மாவும்
பரிகளுந் [3]தாமு மன்று[4]பட்டன கிடக்கக் [5]கண்டார்
இருவரு நின்றார் [6]மற்றங் கிராக்கத ரென்னும் [7]பேரார்
ஒருவரு நின்று ரில்லை யுள்ளவ ரோடிப் போனார்.

(இ - ள்.) (இலக்குமணன்) ஆராய்ந்தெடுத்த அம்புகளை மழைபோலச் சொரிய, (அதனால், அரக்கரின்) தேர்களும் துதிக்கையாகிய உறுப்பையுடைய யானைகளும் குதிரைகளும் அப்பொழுது இறந்து விழுந்துகிடப்பதைக் கண்டவரான அந்த இரண்டு அரக்கர்மாத்திரமே (போர்க்களத்தில்) நின்றார்கள்; அவ்விடத்தில், இராக்கதரென்னும் பேருடையார் வேறொருவரும் (உயிருடன்) நிற்கவேயில்லை; (இறந்தவரொழிய) உயிருள்ளவரான சில அரக்கர்களோ, (அவ்விடத்தைவிட்டு) ஓடிப்போனார்கள்;(எ - று.) —மற்று - வினைமாற்று. பி-ம்:—[1]பாயத. [2]சினக், சிலைக். [3]அரக்கர் தாமும். [4]பட்டவர். [5]கண்டாங்கு. [6]மற்றை, மற்ற. [7]பேர்கள. ()

164. [1]ஓடினா ரரக்கர் தண்ணீ ருண்ணசை [2]யுலர்ந்த நாவர்
தேடினா [3]ரெதிர்ந்து கையான் [4]முகிலினை முகந்து [5]நக்கிப்
பாடுறு [5]புண்கள்தோறும் பசும்புனல் பாயப் பாய
விடினார் சிலவர் [6]சில்லோர் பெற்றிலர் விளிந்து [7]வீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம்) ஓடினவர்களாகிய ராக்ஷசர்களில் சிலர் தண்ணீர் பருகவேண்டுமென்ற விருப்பினால் நாவுலரப்பெற்றவர்களாய், (தண்ணீரைத்) தேடி மேகங்களை நெருங்கி(த் தமது) கைகளால் (அம்மேகங்களிலுள்ள தண்ணீரை) வாரிக்குடித்து, (அம்புதைத்தலாலுண்டான) துன்பம்பொருந்திய புண்களில்

தண்ணீர் மிகுதியாக ஊறுவதனால், இறந்தார்கள்; சில்லோர், (நீர்) கிடைக்கப்பெறாதவர்களாய்(த் தாகத்தால்) இறந்துவிழுந் தார்கள்; (எ - று.)

தண்ணீர்பருகியும் பருகாதும் இருவகையாலும் மாண்டன ரென்க. தேக்குதல்-நிறைய உட்கொள்ளுதல். தாகத்தையுடை யவர்கள் தண்ணீர்குடித்தும் இறந்தது, விரணசன்னிபாதத்தினு லென்க. புண்களதோறும் புனல்பாய வீடினார்-குடித்தநீர் உடம்பி லுள்ள நரம்புகளின் வழியாக அம்புகளாலுண்டான புண்கள் தோறும் ஊறி விரணவலியெடுத்து இறந்தார்கள். பி-ம்:—[1]ஓடிய. [2]உற்றநாவர், உலந்தவாயர். [3]தெரிந்து, திரிந்து. [4]மூடின. [5]புண்க ளெல்லாமப், புண்களோடும்பசும். [6]சில்பேர். [7]போனார். (2116)

165. வெங்கணை இறந்த மெய்யர் விளிந்திலர் விரைந்து சென்றார்
செங்குழற் கற்றை சோரத் தெரிவைய [1]ராற்றத் தெய்வப்
பொங் [2]கிரும் பள்ளி [3]புக்கா ரவருடல் பொருந்தப் புல்லி
அங்கவ ராவி யோடுந் தம்முயிர் போக்கி யற்றார்.

(இ - ள்.) கொடிய அம்புகளினாற் பிளக்கப்பட்ட உடம்பை யுடையவரான சிலஅரக்கர்கள்,—இறவாது விரைந்துசென்று (தமது) மனைவியரான ராக்ஷசிகள் (தங்கள்) செம்பட்டமயிர்த் தொகுதி அவிழ (ஓடிவந்து) உபசரிக்க, அம்மனைவியரது உடம்பை அழுந்தத்தழுவினபடியே அவ்விடத்தில் அம்மனைவியரது உயி ருடன் தம்முயிரையும் ஒழித்து இறந்தவர்களாய், (வீர சுவர்க் கத்தில்) தெய்வத்தன்மையுள்ள அழகிய பெரியபடுக்கையைச் சேர்ந்தார்கள்; (எ - று.)

சில அரக்கர், உடம்புமுழுதும் அம்புகளாற் சல்லடைக்கண் களாய்த் தொளைபட்டும் அப்போர்க்களத்திலேயே இறவாமல், தம் மனைவியரிடத்துள்ள மிக்க அன்பினால் அவர்களிடத்தை நோக்கிச் செல்ல, அவர்களும் தம் கணவர் ஊறுபட்டுவருவதையறிந்து வருத்தத்தோடு தம் செம்பட்டமயிர்க் கூந்தல் அவிழ்ந்துபுரள ஓடி எதிர்கொண்டு அக்கணவர்க்குப் பலவகையுபசாரங்களைச் செய்து தேற்ற, சிறிதுதேறுதலடைந்த அவ்வரக்கர்கள் தமது மனைவியரைத் தழுவிக்கொண்டு அங்ஙனே இறக்க, அம்மகளிரும் தம்கணவரிறந்த துக்கத்தினால் உடனுயிர்துறக்கவே, அவ்விரு பாலாரும் ஒருங்கு வீரசுவர்க்கத்தையடைந்து இன்பமநுபவித்தன ரென்றவாறு. கணவனுடனே இறக்கும் மகளிர் கணவனடைகிற உலகத்தைச் சேர்ந்து அவனோடு இன்புறுவர் என்பது நூற் கொள்கை. தெய்வப்பொங்கிரும் பள்ளி - வீரசுவர்க்கத்திற் கற்பக மலர்களாலாகிய படுக்கை. பி - ம்:—[1]எதிர்ப்பத், அரற்றத் [2]பூர். [3]புக்கங்கு. (2117)

166. பொறிக்[1]கொடும் பகழி [2]மார்பர் போயின விடங்கள் புக்கார்
மறிக்கொளுஞ் சிறுவர் தம்மை [3]மறுறுள சுற்றந் தம்மைக்

[4]குறிக்கொளு [5]மென்று கூறி யவர்முகங் குழைய நோக்கி
நெறிக்கொளுங் கூற்றை நோக்கி யாருயி [6]ரொறுத்து நீத்தார்.

(இ - ள்.) தீப்பொறியுமிழ்கின்ற கொடியஅம்பு தைத்த மார்பை யுடையரான சில அரக்கர்,—(யுத்தகளத்தைவிட்டுப்) போய்(த் தமது) இருப்பிடத்திற்புகுந்து, பின்பு (தமக்கு) உள்ள சுற்றத்தார்களை நோக்கி, '(காலைக்கட்டி) மடக்குகிற (இந்த எமது) மக்களை (நீங்கள்) கருத்துடன் 'பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லி, அந்த(த் தமது) மக்களின் முகத்தைக் கனிவாய்ப் பார்த்து, (தங்களுயிரைத் தன்) வசப்படுத்திக்கொண்டு போகவந்த யமனைக் கோபித்துப் பார்த்து அருமையான தம்முயிரைத் துறந்தார்கள்; (எ - று.)

குழையநோக்குதல்-'இவர்களைவிட்டு இறக்கின்றோமே, இனி இவர்கள்கதி என்னாகுமோ?' என்ற இரக்கத்துடனே பார்த்தல். கூற்றையொறுத்து நோக்கி என்க. இறக்குந் தருணத்திலும் யமனைக் கோபித்தனரெனர் என்றதனால், அவர்களுடைய அஞ்சாநெஞ்சுறுதி பெறப்படும். போயினர்- முற்றெச்சம். ஒறுத்து-வெறுத்து எனினுமாம். பி-ம்:—[1]கொளுப். [2]பாயப். [3]மற்றுள்ள சுற்றத்தாரை. [4]தறிக்கொளும். [5]என்னக். [6]நெடிதின், நெடிது. (2118)

167 தாமரைக் கண்ணன் தம்பி தன்மையீ தாயின் [1]மெய்ம்மை
வேமரைக் கணத்தி னிவ்வூ ரிராவணி விளிதன் முன்னம்
மாமரக் கானிற் குன்றின் [2]மறைந்திரு [3]மறைய [4]வல்லை
போமெனத் தமரைச் சொல்லிச் [5]சிலருடல் துறந்து போனார்.

(இ - ள்.) சில அரக்கர்கள்,—'செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவனான இராமனது தம்பியாகிய இலக்குமணனுடைய வீரத்தன்மை இவ்வாறு கொடியதாயிருக்குமாயின் [கொடியதாயிருத்தலினால்] இந்த லங்காபுரியானது நிச்சயமாய் அரைநொடிப்பொழுதில அழிந்துவிடும்; (ஆகையால்), இந்திரசித்து இறப்பதற்கு முன்னமே, பெரிய மரங்களையுடைய காடுகளிலும் மலைகளிலும் (நீங்கள் உயிருய்ய இலக்குமணன்கைக்கு அகப்படாமல்) மறைந்திரும்: (அவ்வாறு) மறைந்து வசிப்பதற்கு, விரைவில் ஓடிச்செல்லுங்கள்' என்று தமது உறவினரைநோக்கி இதஞ்சொல்லி, உடம்புநீங்கிச் (சுவர்க்கஞ்) சேர்ந்தார்கள்; (எ-று.)

இந்திரசித்து இறந்தானாயின் பிறகு இலக்குமணன் தடையின்றி உங்களையே இலக்காகக் குறித்துவருவானாதலால், அங்ஙனம் வருவதற்குமுன்னமே விரைவில் நீங்கள் மறைந்து தப்பிப்பிழையுங்களென்று, இறக்கும்அரக்கர்கள் உற்றஉறவினர்க்கு உறுதிமொழிகூறினரென்க. போமரைக்கணத்தெம் முள்ளீரெனச் சொல்லி யாவிபோனார் என்று சிலபிரதியில் நான்காமடி. பி-ம்:—[1]மெய்யே. [2]மறைந்திடும், மறைந்துநீர். [3]உறைய. [4]வல்லே. [5]தமது, தம். (2119)

168. வரையுண்ட மதுகை மேனி மருமத்து [1]வள்ளல் வாளி
இரையுண்டு துயிலச் சென்றார்[2]வாங்கிடி[3]னிறப்ப மென்பார்
பிரையுண்ட பாலி னுள்ளம் பிறிதுறப் பிறர்முன் சொல்லா
உரையுண்ட[4]நல்லோரென்ன வுயிர்த்[5]துயிர்த்[6]துழைப்பதானார்.

(இ-ள்.) (தங்களது) மலைபோன்ற வலிமையுடைய உடம்பின் மருமத்தானத்தில் இலக்குமணனது அம்புகள் (தைத்து) ஆகாரத்தையுண்டு கிடக்க (அம்புகள் தைத்தபடியே) சென்ற சில அரக்கர்,-'(இந்த அம்புகளைப்) பிடுங்கினால் இறந்துவிடுவோம்' என்று எண்ணி, பிரைகுத்தினபால்போல(த் தமது) மனம் வேறுபட [மயங்க], பிறரிடத்துச்சொல்லாத சொற்களைக்கொண்ட (மௌனவிரதம் பூண்ட) பெரியோர்போல [ஒன்றும் வாய்விட்டுப் பேசமாட்டாதவர்களாகி]ப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு வருந்துபவரானார்கள்; (எ-று.)

வரையுண்ட, உண்ட - உவமவுருபு. அம்புகள் மருமத்தில் தைத்து மாமிசத்தைக்கவ்விக்கொண்டு தங்கியிருத்தலை இரையுண்டு துயின்றதாகக் கூறினது, ஒருவகைக்கவிசமத்காரம்; செய்யாததைச் செய்ததுபோலக்கூறிய பரபுமொழிமைதி. மருமம் - உயிர்நிலை: மார்பு. பிரை - பாலின் தன்மையை மாற்றுதற்கு உரிய பொருள். பிறர்முன்சொல்லா உரையுண்ட நல்லோர் என்ன என்பதற்கு - (அருகரல்லாத) பிறர்க்கு உபதேசிக்கத்தகாத சிறந்த திருமந்திரத்தை மனத்திற்கொண்டுள்ள பெரியோர்போல(மௌனமாய்) என்றுபொருள் கூறுவாருமுளர் பி-ம்:—[1]வாளிபாய [2]இகல்கிட்டி [3]சிறப்பவென்பார், இறப்பனென்றார், இறப்பமென்றார். [4]பெரியோர். [5]உயிர்ப்பு. [6]உளைப்பது. (2120)

169. தேரிடைச் செல்லார் மானப் புரவியிற் செல்லார் செங்கண்
காரிடைச் செல்லார் காலிற் கடுவெனச் செல்லார் காவல்
ஊரிடைச் செல்லார் நாணு [1]லுயிரின்மே லுடைய வன்பால்
போரிடைத் [2]திரியா நின்று நடுங்கினர் புறத்தும் போகார்.

(இ-ள்.) (மற்றும் அரக்கர்), தேரின்மேலேறிச்செல்லாமலும், ரோஷமுள்ள குதிரையின் மேலேறிச்செல்லாமலும், சிவந்த கண்களையுடைய மேகம்போன்ற யானையின்மீ தேறிச்செல்லாமலும், காற்றுப்போலே [வேகமாகக்] காலினால் நடந்துசெல்லாமலும், வெட்கத்தினாலே காவலையுடைய இலங்காபட்டணத்திற் செல்லாமலும், யுத்தகளத்தின் வெளியே ஓடிப்போகாமலும், (தங்கள்) உயிரின்மேலுள்ள விருப்பத்தினாலே போர்க்களத்திற் சஞ்சரியாமல் (ஒருசார் பதுங்கி) நின்று நடுங்கினார்கள்; (எ - று.)

'தேர்முதலியவாகனங்களி லேறியாயினும் கால்களினால் நடந்தாயினும் இலங்காபுரியிற்சென்றால் இலக்குமணன் என்ன தீங்குசெய்வானோ?' என்னும் அச்சத்தால் அவ்வரக்கர்கள் அவ்வாறு செய்யாமலும், 'இலங்கையினுட்சென்றால் தோற்று அஞ்சி ஓடிவந்ததற்காக ஊரிலுள்ளார் இகழ்வரே!' என்ற நாணத்

தால் அங்குஞ்செல்லாமலும், அங்காணத்தினாலேயே புறத்திலுஞ் செல்லாமலும், உயிரின்மேல் அன்புமிகுதியாயிருத்தலால் 'எங்கு மரணம் நேருமோ?' என்று சங்கைகொண்டு போரில் வெளிப்படாமலும், அப்போர்க்களத்திலேயே ஒருசார் பதுங்கியிருந்துகொண்டு நடுநடுங்கின ரென்றவாறு. 'செங்கண்கார்' எனவே, யானையாயிற்று. 'நாஞல்' என்பதை 'புறத்தும்போகார்' என்பதனோடுங் கூட்டுக. பி-ம்:—[1] உயிரிடை. [2] செல்லார், போகார். (2121)

170.—இலக்குமணன் இந்திரசித்தின் கவசத்தைப் பிளத்தல்.

நொய்தினிற் சென்று கூடி [1]யிராவணி யுளவை நோக்கி
வெய்தினிர் [2]கொன்று வீழ்ப்ப லென்பதோர் வெகுளி [3]வீங்கிப்
பெய்துழிப் பெய்யு மாரி[4]யனையவன [5]பிணங்கு கூற்றின்
கையினிற் [6]பெரிய வம்பாற் கவசத்தைக் [7]கழித்து வீழ்த்தான்.

(இ-ள்.) பெய்தவிடத்திலேயேபெய்யும் மேகத்தை யொத்தவனை இலக்குமணன்,—விரைவாகச் சென்று நெருங்கி, இந்திரசித்தின் உளவைக் கண்டறிந்து, '(இவனை) விரைவிற் கொன்று தள்ளுவேன்' என்று ஒரு கோபம்மிக்கு, மாறுபாடுகொள்ளும் யமன்போன்ற (தன்) கையிலுள்ளபெரிய அம்புகளால் (அவ்விந்திரசித்தின்) கவசத்தை வெட்டித்தள்ளினன்; (எ-று.)

இராவணியுளவு நோக்குதல் - இந்திரசித்தைக்கொல்லும் உபாயத்தை ஆலோசித்து அறிதல். [1] இராவணியுளைவைநோக்கி என்றபாடம் - இந்திரசித்து தளர்ச்சியடைந்தமையைப் பார்த்து என்று பொருள்படும்; கீழ் 162-ஆஞ் செய்யுளில் "உளைவுதோன்ற விராவணி யொல்கினன்" என்றது காண்க. இந்திரசித் தொருவன் மீது பலமுறை அம்புகளைப்பொழிதலால், இலக்குமணனை 'பெய்துழிப் பெய்யுமாரி யனையவன்' என்றார். பி-ம்:—[2] துணித்து. [3] வீங்கப். [4] அனையன. [5] பிறங்கு. [6] கடிய. [7] கிழித்து. (2122)

171.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - தூமிராக்ஷனும் மகாபாரிசுவனும் இலக்குமணனை எதிர்த்துப் பொருதலைத் தெரிவிக்கும்.

கவசத்தைக் [1]கழித்து வீழ்ப்பக் காப்புறு [2]கடனின் றாகி
அவசத்தை யடைந்த [3]வீர னறிவுவந் தடையு முன்னம்
துவசத்தின் புரவித் திண்டேர் [4]கடிதுறத் தூண்டி யாமித்
திவசத்தி னமுடித்தும் வெம்போ ரெனச்சினந் திருகிச் சென்றார்.

(இ-ள்.) (இலக்குமணன் இந்திரசித்தின்) கவசத்தை வெட்டித்தள்ள, (அம்புபடாது) காக்கும்படியான இன்றியமையாப் பொருள் வேறொன்றுமில்லாமையால், தன்வசந்தப்பின [மூர்ச்சையடைந்த] இந்திரசித்து, உணர்வு தெளிந்து எழுவதற்கு முன்னே, (தூமிராக்ஷன் மகாபார்சுவன் என்ற இருவரும்), துவசத்தையுடையதும் குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றதுமான வலியதேரை விரைவாகச்

செலுத்தி 'நாங்கள் இக்கத்தினத்திற் (பொருதுவென்று) கொடிய போரை முடித்திடுவோம்' என்றுகூறிக் கோபத்தினால் மாறுபட்டு (இலக்குமணனெதிரிற்) சென்றார்கள்; (எ - று.)

காப்புறுகடன் இன்று ஆகி - தன்னைத்தான் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் முறையில்லாமல் எனினுமாம். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளிலில்லை. பி - ம்:—[1] கிழித்து. [2] கடையினின்றார். [3] வீரனறிவுறுந் துணையின் வீரத், அண்ணலறிவுறுந் துணையும் வீரத். [4] கடிதினில். ()

172\. மாருதி மேலு மையன் மார்பினுந் தோளின் மேலும்
[1] தேரின ரிருவர் சென்றார் [2] செந்தழற் பகழி தூவி
ஆரியன் [3] வாகை வில்லு மச்சுடைத் தேரு மத்தேர்
[4] ஊர்குவா ருயிருங் [5] கொண்டான் புரவியி னுயிரு [6] முண்டான்.

(இ - ள்.) தேர்வீரரான அவ்விரண்டு அரக்கர்களும்,—அநுமான்மீதும் இலக்குமணனது மார்பின்மீதும் தோள்களின்மீதும் செந்நிறமுள்ள அக்கினிமயமான அம்புகளைத் தூவியவண்ணம் (எதிர்த்துப்) போனார்கள்; இலக்குமணன், வெற்றியைத்தரவல்ல (அவர்களது) வில்லையும், அச்சையுடைய தேரையும் அந்தத் தேரைச்செலுத்தும் பாகரது உயிரையும் கவர்ந்து கொண்டான்: அந்தத் தேர்க்குதிரைகளின் உயிரையும் வாங்கினான்; (எ - று.)

வாகைவில்-மன்புவெற்றியையுடையதாயிருந்த வில். பி-ம்:—[1] தேரினினிருவர், தேரினின் றிருவர். [2] சிந்தினபகழிசிந்தி. [3] அவர்கள். [4] ஊர்குவான், ஊருவான். [5] பூட்டுப், உண்டான். [6] கொண்டான். ()

173.—அந்த இரண்டு அரக்கரும் அநுமானுடன் பொரத்தொடங்கி, உயிர் துபபியோடுதலை இரண்டு கவிகள் தெரிவிக்கும்.

இருவரு மிழந்த வில்ல ரெழு [1] மூளை வயிரத் [2] தண்டர், உருமெனக் கடிதி னோடி யநுமனை யிமைப்பி னுற்றார், பொருகனற் பொறிகள் சிந்தப் புடைத்தனர் புடைத்த லோடும், பருவலிக் கரத்தி னாற்றண் டிரண்டையும் பறித்துக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) விற்களையிழந்தவர்களான அவ்வரக்கரிருவரும், எஃகினாற்செய்த பூண்களையுடைய மூங்கிலினாலாகிய உறுதியான கதாயுதத்தைதேந்தியவர்களாய், இடிபோல [மிக்க கொடுமையுடன] விரைவாகச்சென்று, அநுமானை ஒருகணப்பொழுதிலே நெருங்கி, நெருங்கிய தீப்பொறிகள் சிதும்படி புடைத்தார்கள்; (அங்ஙனம்) அடித்தவளவிலே, (அவ்வநுமான்), பருத்த வலிமையுடைய (தனது) கைகளினால் அந்த இரண்டு கதாயுதங்களையும் பிடுங்கிக்கொண்டான்; (எ - று.)

மூளை-மூங்கில். எழு-எஃகினாலாகிய பூணுக்கு ஆகுபெயர். எழு மூளை - வளர்ந்த மூங்கில் எனினுமாம். பி - ம்:—[1] மூனை. [2] தண்டால். (2125)

174. தண்டவன் கைய தாய [1]தன்மையைத் [2]தறுகணாளர், [3]கண்டனர் [4]கண்டு செய்ய [5]லவதொன் றானுங் காணார், [6]கொண்டனனெறிந்து நம்மைக் கொல்லுமென் றச்சங் கொண்டார், உண்டசெஞ் [7]சோறு நோக்கா ருயிருக்கே யுதவி செய்தார்.

(இ - ள்) அஞ்சாமையையுடைய அவ்வரக்கரிருவரும், (தாம் கைக்கொண்டிருந்த) தண்டாயுதம் அவ்வநுமான் கையிலகப்பட்ட தன்மையைக் கண்டார்கள்; கண்டு (தம்மால் அச்சமயத்தில் அவனுக்கு மாறாகச்) செய்யக் கூடியதொழில் ஒன்றையேனும் அறியாதவர்களாய், '(நமது தண்டைப்) பறித்துக்கொண்ட இவ்வநுமான் வீசி (அவ்வாயுதத்தினாலேயே) நம்மைக் கொல்வான்' என்றுஅச்சங் கொண்டவர்களாய், (தாம் இதுவரையிற்) புசித்த செவ்விய சோற்றைப்பற்றியும் ஆலோசியாதவராய், தங்களுயிரைக் காப்பதற்கே துணைபுரிபவரானார்கள் [உயிர் தப்புமாறு ஓடினார்கள்];

"தஞ்சமென வொருவர்சோறுண்ட தாளாண்மை, வெஞ்சமரிலன்றி விளிவரோ" என்றபடி ஒருவனது சோற்றையுண்டவர்கள் நன்றிமறவாமையினால் தமது உயிரினாலும் அவனுக்கு உதவிபுரிவது கடமையாயிருக்க, இவ்வரக்கர்கள் அவ்வாறுசெய்யாது ஓடிப்போயின ரென்பது, ஈற்றடியின் கருத்து. சோற்றுக்குச் செம்மையாவது - அன்போடு அளிக்கப்படுதல். தண்டு கையது - சாதியொருமை; தண்டு இரண்டும் தனித்தனி அவன்கையிலிருப்பதென்பது தேர்ந்தபொருள். பி - ம்:—[1]தகைமையை. [2]தறுகண்ணாளர். [3]கண்டவர். [4]ஆண்டு. [5]ஆவதோவென்றும். [6]கொண்டிவன். [7]சோற்றை. (2126)

175.— மூன்றுகவிகள்-மூர்ச்சித்துவீழ்ந்த வானரவீரர்கள் தெளிந்தெழுந்து போர்செய்தலைத் தெரிவிக்கும்.

காற்றுவந் [1]தசைத்த லாலுங் கால [2]மல் லாமை யாலும்
[3]கூற்றுவந் [4]தாவி கொள்ளுங் [5]குறியின்மை [6]குறித்த லாலும்
தேற்றம்வந் தெய்தி நின்ற மயக்கமு நோவுந் தீர்ந்தார்
ஏற்றமும் வலியும் பெற்றா ரெழுந்தனர் வீர ரெல்லாம்.

(இ-ள்) (இந்திரசித்தினால் மூர்ச்சையடைந்திருந்த வானர)வீரரெல்லாரும்,—(இனிதாக அச்சமயத்தில்) குளிர்ந்தகாற்று வந்து வீசியதனாலும், (அது தாங்கள் இறப்பதற்கு உரிய) கால மல்லாததனாலும் [ஆயுள்முடியாமையாலும்],யமன்வந்து (தமது) உயிரைக் கொள்ளுதற்குஉரிய அடையாளமொன்றும் இல்லாமை தெரிதலாலும் [மரணவேதனை சிறிதும் இல்லாமையாலும்], தெளியுந் தன்மை வந்து பொருந்தி, (முன்பு) இருந்த மயக்கமும் வருத்தமும் நீங்கினவர்களாய், மிக்கஊக்கத்தையும் வலிமையையும் அடைந்தவர்களாகி(ப் போர்க்கு) எழுந்தார்கள்; (எ - று.)

ஏதுவணி; இதன் இலக்கணம்-காரணத்தையும் காரியத்தையும் அழகுபடச் சேர்த்துச்சொல்லுவது. இரண்டாமடிக்கு - யமன்

இவர்களுயிரைக் கொள்ளவேண்டுமென்றுவந்து அதற்குத்தக்க நிமித்தமின்மையைத்தெரிந்து கொள்வதனாலும் என்றும்பொருள் கூறலாம். பி-ம்:—[1] இசைத்தலாலும். [2] அன்றுதலாலும். [3] கூற்றம். [4] உயிரைக். [5] கோளின்மை. [6] கொடுத்தலானும். (2127)

176. அங்கதன் குமுத னீலன் சாம்பவ னருக்கன் மைந்தன்
பங்கமின் மயிந்தன் தம்பி சதவலி பனசன் [1] முன்னாச்
சிங்கவே றனைய வீரர் யாவருஞ் [2] சிகரி யேந்தி
மங்கலம் வானோர் [3] சொல்ல மழையென வார்த்து வந்தார்.

(இ-ள்.) அங்கதன் குமுதன் நீலன் ஜாம்பவான் சூரியகுமாரனாகிய சுக்கிரீவன் குற்றமற்ற மயிந்தன் அவன்தம்பியாகிய த்விவிதன் சதவலி பனசன் (ஆகிய இவர்கள்) முதலாக ஆண்சிங்கத்தையொத்த வாநரவீரர்களெல்லாரும், தேவர்கள் மங்கல வாழ்த்துக்கூற, மலைகளையெடுத்துக்கொண்டு மேகம்போலக் கர்ச்சித்துக்கொண்டு வந்தார்கள்; (எ-று.)—பங்கம்-தோல்வியுமாம். சிகரம்-கொடுமுடி; அதனையுடையது-சிகரி. பி-ம்:—[1] முன்னோர், முன்னான். [2] சிகரம். [3] கூற. (2128)

177. [1] அத்தனை யோருங் குன்ற [2] மளப்பிலா [3] வசனி யேற்றோடு
ஒத்தன நெருப்பு வீச முருமென வொருங்க வுய்த்தார்
இத்தனை போலுஞ் செய்யு மிகலென முறுவ [4] லெய்திச்
சித்திர [5] வில்வ லோனுஞ் சின்னபின் னங்கள் செய்தான்.

(இ-ள்.) அத்தனைவாநரவீரர்களும், பேரிடி போன்றவையாகிய மலைகளை நெருப்பைக்கக்கும் இடிபோல [இடி நெருப்பைச்சொரிவதுபோல] அளவில்லாமல் ஒருசேர எறிந்தார்கள்; (மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்திருந்த) அழகிய வில்லின்திறமுடையவனாகிய இந்திரசித்தும், '(இவர்கள) செய்யும்போர் இவ்வளவே போலும்' என்று புன்சிரிப்புக்கொண்டு, (அவர்களெறிந்த மலைகளை) அறுத்தும் பிளந்தும் பொடியாக்கினான்; (எ-று.) அலட்சியம் பற்றி, 'இத்தனை போலு மிகல்' என்றான். இங்கு, முறுவல்-நால்வகை நகைகளுள் எள்ளல்பற்றியது. பி-ம்:—[1] அத்தனைவோரும். [2] அளப்பில், அளவில. [3] ஆனியேறொடு. [4] செய்த. [5] வில்வினானும். (2129)

178. சூரியாஸ்தமன வருணனை.

மரங்களு மலையுங் [1] கல்லு மழையென வழங்கி வந்து
நெருங்கினர் [2] நெருங்கு மாகண் டொருதனி நெஞ்சும வில்லும்
சரங்களுந் துணையாய் நின்ற நிசாசரன் தனிமை நோக்கி
இரவிநு னென்ன மேல்பாற் குன்றுபுக் [3] கருக்க [4] னின்றான்.

(இ-ள்.) (வாநரவீரர்கள் மீண்டும்) மரங்களையும் மலைகளையும் கற்களையும் மழைபோல மிகுதியாகச் சொரிந்துகொண்டு, (இந்திரசித்தினருகில்) வந்து நெருங்கினார்; (அவர்கள் அவ்வாறு) நெருங்கு

வதைப் பார்த்து, (வேறொருவரும் துணையில்லாமல்) தனது தன்னந் தனியான மனமும் வில்லும் பாணங்களுமே (தனக்குத்) துணையாய் நிற்கின்ற அரக்கனாகிய இந்திரசித்தனுடைய தனிமையைப் பார்த்து, மனத்தில் இரக்கங்கொண்டவன் போலச் சூரியன் மேற்கிலுள்ள அஸ்தமனகிரியைச் சார்ந்து நின்றான்; (எ - று.)

இயற்கையாகச் சூரியன் மறையலுற்றதை, பலவானரவீரர்கள் ஒருங்குதிரண்டு மரங்கள் முதலியவற்றையெறிந்து போர் செய்ய, இந்திரசித்து தனியனாய் அகப்பட்டுக்கொண்டு நின்றதற்குச் சூரியன் மனமிரங்கி, 'இரவில் வலிமைகொண்டு சஞ்சரிப்பவனாதலால் அது வருவதற்கு நாம் தடையாக இராமல் விலகுவோம்' என்று மறையத்தொடங்கியதாகக் காரணங்கற்பித்துக்கூறியது- ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணியாம். நிசாசரன் - கருத்துடையடைகொளி. மலையும் கல்லும்-மலைகின்ற [போர் செய்தற்கு உரிய] கற்களையும் என்றுமாம். பி-ம்:—[1]ஏந்தி, அம்பும். [2]நெருங்கக்கண்டும். [3]இரவி. [4]சென்றான். (2130)

179.—இருள் பரவுதல்.

வாழிய வேத நான்கு [1]மனுமுதல் வந்த நூலும்
[2]வேள்வியு மெய்யுந் தெய்வ வேதியர் [3]விழைவு மஃதே
[4]ஆழியங் கமலக் கையா னாகிய பரம னென்னா
ஏழைய ருள்ள [5]மென்ன விருண்டன திசைக ளெல்லாம்.

(இ-ள்.) 'வாழ்ச்சிபெற்ற நான்குவேதங்களும் மநுஸ்மிருதி முதலாகப் பொருந்திய தருமசாஸ்திரங்களும் யாகங்களும் சத்தியமும் தெய்வத்தன்மையுடைய அந்தணர்கள் விரும்பும் அந்தப்பேறும் ஆகிய இவை யெல்லாம்), சங்கராயுதமேந்திய அழகிய தாமரைமலர் போன்ற கையையுடைய பரம்பொருளான ஸ்ரீமந் நாராயணனது சொரூபமே' என்று உணராத அறிவீனரின் மனம் (அஜ்ஞானத்தால் இருளடைதல்) போல, எல்லாத்திக்குக்களும் இருளடையவாரம்பித்தன; (எ-று)

வேதம்-பரம்பொருளின் சுவரூபம் முதலியவற்றைப் பிரதிபாதித்தலாலும், மனு முதல்நூல்-வேதப்பொருளை யுணர உதவுவதாலும், வேள்வி-பரம்பொருளின் ஆராதன சொரூபமாதலாலும், மெய்-பரம்பொருள்போல் என்றும் ஒருபடியாக இருத்தலாலும், வேதியர் விழையும் பேறு-பரம்பொருளே யாதலாலும் 'வேத நான்கும்...பரமன்' என்றார். மனு-கருத்தாவாகுபெயர். மனுமுதல் வந்தநூல்-மநுவிடத்தினின்று தோன்றிய சாஸ்திர மெனினுமாம். விழைவு அஃது உம் என மாற்றுக. உவமையணி. பி-ம்:—[1]மனுமுறை, மறைமுறை. [2]வேள்வியுமேய, வேள்வியுமஃதே, வேள்வியும்மாறும். [3]வினையும், விளையும். [4]ஆழியக்கமலக்கண்ணனாதியம், ஆழியங்கமலக்கையனாதியம். [5]போல. (2131)

180.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - விபீடணன் வார்த்தையால் இலட்சுமணன் இந்திரசிதைதக் கொல்ல முயலுதலைத் தெரிவிக்கும்.

நாகமே யனைய [1]நம்ப நாழிகை [2]யொன்று நான்கு
பாகமே கால மாக படுத்தியேற் பட்டா னன்றேல்
வேக[3]வா ளரக்கர் காலம் விளைந்தது விசும்பின் [4]மீதா
ஏகுமேல் [5]வெல்வ னென்ப திராவணற் கிளவல் சொன்னான்.

(இ - ள்.) '(பகைவர்மேற்) பாம்புபோற் சீறுந்தன்மையுள்ள சிறந்தவனே! ஒருநாழிகையின் நான்கிலொருபாகமே காலமாக [கால்நாழிகைப்பொழுதிலே] கொன்றால்தான் (இவ்விந்திரசித்து) இறப்பான்; அங்ஙனமன்றாயின் [அகற்குட்கொல்லாவிட்டால்], விரைந்து தொழில்செய்யவல்ல கொடிய அரக்கர்கள் (தமது மாயையைச் செய்தற்குஉரிய இராக்) காலம் வந்திடும்; (அக்காலம் வந்திட்டால், இவன், மாயையைச் செய்யும்பொருட்டு) ஆகாயத்தின்மேற் செல்வான்: அங்ஙனஞ்சென்றால், வெற்றிபெறுவான்' என்ற இவ்வார்த்தையை இராவணனது தம்பியான விபீடணன் (இலக்குமணனை நோக்கிக்) கூறினான்; (எ - று.)

லக்ஷ்மணன் ஆதிசேஷனது அமிசமாதலால், 'நாகமேயனைய நம்ப' என விளித்தற்குஉரியன். இனி, நாகம் - யானையும், மலையுமாம். விளைந்தது-விரைவு பற்றிய காலவழுவமைதி -அரக்கர்காலம் - இராத்திரி; அதுவே அவர்கள் வலிமையோடு சஞ்சரிக்குங் காலம். பி - ம்:—[1]நம்பி. [2]ஒன்றின். [3]வேல். [4]வஞ்சன், மீதில். [5]வெல்லுமென்ன. (2132)

181. **அத்தனை வீரர் மேனு மாண்டகை யனுமன் மேலும்
எத்தனை கோடி வாளி மழையென வெய்யா நின்ற
வித்தக வில்லினானைக் கொல்வது [1]விரும்பி வீரன்
சித்திரத் தேரைத் தெய்வப் பகழியாற் சிதைத்து வீழ்த்தான்.**

(இ - ள்.) (தன்னை நெருங்கிய) அத்தனை வாநரவீரர்களின் மேலும் ஆண்மைக்குணமுடைய அநுமான்மேலும் எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான [மிகப்பலவான] அம்புகளை மழைபோலச் சொரிகிற வியக்கத்தக்க வில்திறமுடையவனாகிய இந்திரசித்தைக் கொல்லுதலை விரும்பி, இலக்குமணன் (அவ்வரக்கனது) அழகிய தேரை(த் தனது) தெய்வத்தன்மையுள்ள அம்பினால் அழித்துத் தள்ளினான்; (எ - று.)—பகழிக்குத்தெய்வத்தன்மை-பழுதுபடாமல் இலக்கையழித்தல். பி-ம்:—[1]கருதி. (2133)

182.—இந்திரசித்து நாகாஸ்திரத்தாற்கட்ட நினைந்து ஆகாயத்துச் செல்லுதல்.

அழித்ததே [1]ரழுந்தா முன்ன மம்பொடு கிடந்து [2]வெம்பி
உழைத்துயிர் விடுவ தல்லா [3]லுறுசெரு வென்றோ மென்று

பிழைத்திவர் ⁴போவ ரல்லர் பாசத்தாற் ⁵பிணிப்பே னென்று
விழித்திமை யாத முன்னம் வில்லொடும் விசும்பிற் சென்றான்.

(இ - ள்) (இந்திரசித்து)—(இலக்குமணனால்) அழிக்கப்பட்ட (தனது) தேர் கீழ்விழுதற்குமுன்னே,—'நாகபாசத்தால் (நான் இவர்களைக்) கட்டிவிட்டால், (இலக்குமணன் முதலிய) இவர் அம்பினாற் கட்டப்பட்டுக் கீழ்விழுந்து தவித்துவருந்தி உயிரையிழக்க வேண்டுமேயன்றிப் பெரும்போரில் வெற்றி கொண்டோமென்று செருக்கி உயிர்தப்பிச்செல்லமாட்டார்' என்று ஆலோசித்து, கண்மூடித் திறப்பதற்குள் (தனது) வில்லுடனே ஆகாயத்துச் சென்றான்; (எ - று.)

⁵பிணிப்பன் என்ற பாடத்திற்கு-'நான் இங்கே சும்மா இருந்தால் இலக்குமணனம்பினால் நான் வருந்தி உயிர்விடவேண்டி வரும்: மேலும், இவர்களோ சயித்தோமென்று பிழைத்துப்போவதனோடு நில்லார்: ஆகையால், நாகபாசத்தாற் கட்டுவேன்' எனக் கருதி இந்திரசித்து சென்றன னென்க. அழுந்தாமுன்னம் சென்றான் என்று இயையும். விழித்து இமையாத முன்னம் = இமைத்து விழியாத முன்னம். பி - ம்:—¹அழியா. ²மண்டி. ³இனிச்செயலொன்றோ வென்னப், உறுபகை வென்றோமென்று, உறுபகை வேண்டோமென்று. ⁴போகாவண்ணம், போகாமுன்னம். (2134)

183.—இந்திரசித்து வானத்துமறைந்ததுகண்டு தேவர்கள் அஞ்சிச சிதறியோடுதல்.

பொன்குலா மேனி மைந்தன் றன்னொடும் புகழ்தற் ¹கொத்தான்
வன் ²கலா ³மியற்றி நின்றான் மற்றொரு மனத்த னாகி
மின்குல ங் கழற்கால் வீரன விண்ணிடை ⁴விரைந்த தன்மை
என்கொலா மெனன வஞ்சி ⁵வானவ ரிரியல் போனார்.

(இ - ள்) 'பொன்போலவிளங்குகின்ற திருமேனியையுடைய இலக்குமணனுடன் வலியபோரைச்செய்து நின்றவனும், (வில்வன்மையில யாவராலும்) புகழ்தற்குத்தக்கவனும், ஒளிவிளங்குகின்ற வீரக்கழலையணிந்த பாதங்களையுடைய வீரனுமான இந்திரசித்து, மனம் மாறுபட்டு, ஆகாயத்தில் வேகமாகச்சென்ற தன்மை யாதாய் முடியுமோ!' என்று அஞ்சித்தேவர்கள் சிதறியோடினார்கள்; (எ - று.)

இதுவரையில் இலக்குமணனுடன் போர்செய்திருந்த இந்திரசித்து திடீரென்று ஆகாயத்திற் சென்றதனால் என்ன விளையுமோவென்று தேவர்கள் அஞ்சிக்கலங்கினரென்க. கலாம்-கலஹம்: வடசொல். தேவர்தலைவனை இந்திரனையுமுள்பட வென்றவனாதலால், இந்திரசித்தை 'புகழ்தற்கொத்தான்' என்றார். என்கொல ஆம், கொல-இரக்கம்: ஆம-அசை; என் ஆம்கொல் என்று மாற்றினுமாம். பி-ம்:—¹ஒத்த. ²காலாம். ³இயற்றுகின்றான், இயற்றுகின்றான், எயிற்றுகின்றான். ⁴மறைந்த. ⁵விண்ணவர், இமையவர். ()

184.—இந்திரசித்து நாகபாசம்விடுக்க ஆகாயத்துச் செல்லுதல்.

தாங்குவிற் கரத்தன் றூணி தழுவிய புறத்தன் [1]தன்னின்
ஓங்கியுற் றெரியா நின்ற [2]வெகுளிய [3]னுயிர்ப்பன் றீயன்
தீங் [4]கிழைப் பவர்கட் கெல்லாஞ் சீரியன் மாயச் செல்வன்
வீங்கிருட் பிழம்பி னும்பர் [5]மேகத்தின் மீதி னானான்.

(இ - ள்.) வில்லைத்தாங்கிய கையையுடையவனும் அம்பறாத் தூணியைக்கட்டிய முதுகையுடையவனும் இயல்பாகவே மிகப் பொங்கியெரிகிற கோபாக்கினியையுடையவனும் பெருமூச்சை யுடையவனும் கொடியவனும் பொல்லாங்குசெய்பவர் யாவரினுஞ் சிறந்தவனும் மாயத்தைச் செல்வமாக வுடையனுமான இந்திர சித்து,—(வானத்தில்) மிகுதியான இருளின் திரட்சியிலே மேகத் தின்மேற் செல்பவனானான்; (எ - று.)

புறம் - முதுகு. உலகத்தவர் செல்வத்தை விரும்பியீட்டிப் பாதுகாத்தல்போல, இந்திரசித்து மாயங்களை விரும்பிப் பயின்று பாதுகாத்தன னென்க. பி-ம்:—[1]தன்னுள். [2]வெகுளியின். [3]உயிர்ப் புத்தியன், உயிர்ப்பிற்றீயன். [4]இழைப்பவரையெண்ணில், இழைப்ப வருக்கெல்லாம். [5]வேகத்தின். (2136)

185.—இந்திரசித்து நுண்ணியவடிவினனாதல்.

தணிவறப் பண்டு செய்த தவத்தினுந் தருமத் தானும்
பிணி [1]யறுப் பவரிற் பெற்ற வரத்தினும் பிறப்பி னானும்
மணிநிறத் தரக்கன் [2]செய்த மாயமந் திரத்தி னானும்
அணுவெனச் சிறிய தாங்கொ ராக்கையு முடைய னானான்.

(இ - ள்.) நீலமணிபோன்ற நிறமுடைய இந்திரசித்து,—அப் பொழுது முன்பு குறைவில்லாமற்செய்துள்ள தவத்தினாலும், (முற்பிறப்பிற் செய்துள்ள) தருமங்களினாலும், அஜ்ஞானப் பிணிப்பை யொழிப்பவர்களான பிரமன் முதலியோரிடத்திற் பெற்றுள்ள வரங்களினாலும், (தனது) இராக்கத சாதியின் உரிமை யினாலும், செய்கிற மாயத்திற்குஉரிய மந்திரபலத்தினாலும், அணுப்போலச்சிறியதான ஒருசரீரத்தையு முடையனானான்;

இந்திரசித்து 'என்னை இருளும் மேகமும்மறைப்பதுபோதாது: இலட்சுமணன் ஆக்கினேயாஸ்திரத்தால் வெளிச்சமுண்டாக்கிக் கண்டுபிடித்திடக்கூடும்' என்று அவ்வாற்றானும் கண்ணிற் காண முடியாதபடி தவம் முதலிய பலவகைப்பலங்களினாலும் அணுச் சரீரமும் கொண்டானென்றவாறு. அணு - மிகச்சிறுபொருள். ஆக்கையுமுடையனானான் என்ற உம்மை - இறந்தது தழுவிய எச்சம். பி-ம்:—[1]அறுப்பவனில். [2]கற்ற. (2137)

186.—இந்திரசித்து அஸ்திரத்தையபிமந்திரித்து எடுத்தல்.

வாங்கினுன் மலரின் [1]மேலே [1]வானவன் வானக் கங்கை
தாங்கினு னுலகந் [2]தாங்குஞ் சக்கரத் தவனென் ருலும்
வீங்குவான் [4]தோளை வீக்கி [5]வீழ்த்தலான் [6]மீள்கி லாத
ஓங்குவா ளரவி னுமத் தொருதனிப் படையை [7]யுன்னி.

(இ - ள்.) (அவ்விந்திரசித்து), (திருமாலின் நாபித்) தாமரை மலரின்மேலுள்ள பிரமதேவனும் ஆகாசகங்கையைத் (தன்சடைமுடியில்) தரித்தவனுன சிவபிரானும் (துஷ்டநிக்கிரகஞ் செய்து) சிஷ்டர்களைக் காக்கிற சக்கராயுதத்தையுடையவனுன திருமாலுமே ஆயினும் (அவர்களையும்) பருத்தபெரியதோளகளை யிறுக்கிக் கட்டித் தள்ளி யலலாமல் திரும்பாததான [கட்டி வீழ்த்தியே மீள்வதான] சிறந்த கொடிய நாகத்தின் பெயரைக்கொண்ட ஒப்பற்றதோர் அஸ்திரத்தைச் சிந்தித்து [அபிமந்திரித்து] எடுத்தான்; (எ - று.)

'உலகந்தாங்குஞ்சக்கரத்தவன்' என்பதற்கு - ஆதிகூர்மரூபியாய்க்கீழிருந்து உலகங்களைத்தாங்குகின்ற திருமாலென்றுமாம்; மூவுலகத்தையும் பாதுகாக்கின்ற ஆஜ்ஞாசக்கரத்தையுடையவனுன இந்திரனென்றும் பொருள் கூறலாம். முதல்மூன்றடிகள் - அஸ்திரத்தின் சிறப்பை விளக்கக்கூறியன. இச்செய்யுளில் 'உன்னி வாங்கினுன்' என ஈற்றுமொழி முதல்மொழியோடு இயைந்துமுடிந்தது, **பூட்டுவிற் பொருள்கோள்** இச்செய்யுள் "அதுகணத்து" (188) என்றதன்பின் சிலபிரதியிலுள்ளது.
பி - ம்:—[1]மேலான். [2]வானகமணிநீர்க்கங்கை. [3]தாவும். [4]தோளின் வீக்கின், தோளினூக்கின். [5]வீழ்த்தன்றி. [6]வீழ்க்கலாத. [7]உன்ன ()

187.—இந்திரசித்து தோற்றேடிவிட்டதாக வானரரும் இலக்குமணனும் மகிழ்ந்திருத்தல்.

ஆயின காலத் தார்த்தா ரமர்த்[1]தொழி லஞ்சி யப்பால்
போயின னென்ப துன்னி [2]வானர வீரர் போல்வார்
நாயகற் கிளைய கோவு மன்னதே [3]நினைந்து [4]நக்கான்
மாயையைத் தெரிய வுன்னுர்[5]போர்த்தொழில் மாற்றி நின்றுர்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது, வாநரவீரர்கள்,—(இந்திரசித்தின்) மாயச்செய்கையை நினைத்தறியாதவர்களாய்,—(இந்திரசித்து),—'போர்செய்தற்குப்பயந்து அப்பால் ஓடிப்போயினன்' என்று நினைத்து, (மகிழ்ச்சியினுற்) பேராரவாரஞ்செய்து, போர்செய்தலை நீங்கிநின்றுர்கள்; இராமபிரானது இருத்தம்பியாகிய இலக்குமணனும், அவ்வாநரவீரர்கொண்ட எண்ணத்தையே தானும்கொண்டு சிரித்தான்; (எ - று.)

வானரவீரர்போல்வார்- ஒப்பில்போலி: "நெய்போல்வதூஉம்" என்னும் நாலடியாரிற் போல; வாக்கியாலங்காரம்; வாநரவீரர்

முதலியோரென்ற கருத்துங் கொள்ளலாம். பி-ம்:—[1]தொழிற்கு. [2]வானரப்பெரியோர்தாமும். [3]நயந்தான், நயந்து. [4]தியை. [5]அமர்த் தொழின்மாறி. (2139)

188.—இலட்சுமணன் போரொழிந்து இளைப்பாறுதல்.

அதுகணத் தனுமன் றோள்நின் றையனு மிழிந்து வெய்ய
[1]கதுவலிச் சிலையை வென்றி யங்கதன் கைய தாக்கி
முதுகுறச் சென்றுநின்ற கணையெலா முறையின் வாங்கி
[2]விதுவிதுப் [3]பாற்ற லுற்றான் விளைகின்ற [4]துணர்ந்தி லாதான்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்தில் இலக்குமணனும் (அப்பொழுது) நடப்பதைச் (சிறிதும்) உணராதவனாய்,—அனுமானுடைய தோளி லிருந்து கீழிறங்கி, கொடியவலிமைபொருந்திய (தனது) வில்லை வெற்றியையுடைய அங்கதன் கையிலுள்ளதாகச்செய்து (தனது) மார்பின்வழியாக முதுகில் நன்றாகப் பாய்ந்திருந்த (பகைவரது) அம்புகளையெல்லாம் முறைமையாகப் பறித்தெறிந்து இளைப்பாறத் தொடங்கினான்; (எ - று.)

கதுவு வலி=கதுவலி: தொகுத்தல்: கதுவுதல்-நீங்காதுபற்று தல். விதுவிதுப்பு-இரட்டைக் கிளவி; போர்செய்ததனால் நேர்ந்த இளைப்பு. பி-ம்:—[1]கதிவலி, கதிர்வலி. [2]விதிர்விதிர்ப்பு. [3]ஆற்றி. [4]உணர்விலாதான், உணர்கிலாதான். (2140)

189.—இந்திரசித்து நாகபாசத்தைவிடுக்க, அது இலக்குமணன் தோளைச் சுற்றிக் கொள்ளுதலைத் தெரிவிக்கும்.

விட்டன னரக்கன் வெய்ய படையினை [1]விடுத்த லோடும்
[2]எட்டினோ டிரண்டு திக்கு மிருள் [3]திரிந் திரிய வோடிக்
கட்டின தெம்ப மன்னோ காகுத்தற் கிளைய வாளை
வட்ட[4]வான் வயிரத் திண்டோள் [5]மலைகளை யுளைய வாங்கி.

(இ - ள்.) இந்திரசித்து, கொடிய அந்நாகாஸ்திரத்தைப் பிர யோகித்தான்: (அவ்வாறு) விட்டவுடனே, (அப்படை),பத்துத்திக் குக்களிலும் இருள் திரிந்து பகைவர் நிலைகெட விரைந்துசென்று, இராமபிரானது தம்பியாகிய இலக்குமணனுடைய திரண்ட பெரிய உறுதியானவலிமையுள்ள மலைகள்போன்ற தோள்களை வருந்தும்படி வளைந்து சுற்றிக்கொண்டது; (எ - று.)

பத்துத்திக்குக்கள்-நான்குபெருந்திசைகளும், நான்குமூலைத் திசைகளும், மேல் கீழ் என்னும் இரண்டுமாம். காகுத்ஸ்தன் என்ற வடசொல்-ககுத்ஸ்தனென்னும் அரசனது மரபிற் பிறந்த வனென்று காரணப்பொருள் படும்; சூரியகுலத்துப் புரஞ்சய னென்ற அரசன் தன் விருப்பத்தின்படி தனக்கு வாகனமாகி எருதுவடிவங் கொண்ட இந்திரனது முசுப்பின்மேல் ஏறி வீற்

திருந்து பகைவரைப் பொருது அழித்தசனால் கருத்ஸ்தன் என்று பெயர்பெற்றான். பி ம்:—[1]விடுதலோடும். [2]எட்டுமோர். [3]இரிந்திரிய, எழுந்திரிய. [4]ஆண் [5]மலையிளையுலைய. (2141)

190.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்-நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டவர்களின் நிலைமையைத் தெரிவிக்கும்.

[1]இறுகுறப் பிணித்த லோடு மியாவையு மெதிர்ந்த போதும்
[2]மறுகுறக் கடவா னல்லன் மாய [3]மென் [4]றுணர்வா னல்லன்
[5]உறுகுறைத் துன்ப மில்லா னெடுங்கினன் செய்வ தோரான்
[6]அறுகுறைக் களத்தை [7]நோக்கி யந்தர மதனை நோக்கும்.

(இ - ள்.) எல்லாப்பிராணிகளும் (திரண்டு ஒருசேர) எதிர்த்த காலத்திலும் மனங்கலங்கத்தக்கவனல்லாதவனும் (மனத்திற்) பொருந்திய குறையாகிய துன்பமில்லாதவனுமான இலக்குமணன், (அங்நாகாஸ்திரம் தன்னை) இறுகக் கட்டினவளவில், ('இது இந்திரசித்தின்) மாயச்செய்கை' என்று அறியாமல் இன்னது செய்வதென்று உணராமல் வலிமை குன்றினவனாய், உடற்குறைகளையுடைய போர்க்களத்தைப்பார்த்து ஆகாயத்தையும் பார்ப்பான்; (எ - று.)

'யாவையுமெதிர்ந்தபோதும் மறுகுறக்கடவானல்லன்-இலக்குமணன் எல்லா வுலகங்களையும் ஒருசேர வெல்லவல்ல திறமையுடைய னென்றபடி. உறுகுறைத்துன்பமில்லான் - போரில் துன்புறுதலாகிய குறையை இதுவரையிற் கண்டறியாதவன். இந்திரசித்து மாயையால் ஆகாயத்தில்மறைந்து நாகாஸ்திரங்தொடுத்ததையறியாமல், இலக்குமணன், திடீரென்று தன்தோள் கட்டப்பட்டதைக்கண்டு 'போர்க்களத்துவந்து யாரேனும் அம்புதொடுத்தனரோ?' என்று முதலிற்களத்தைப்பார்த்து, அங்கு ஒருவரையுங்காணாமையால் ஒருவேளை 'வானத்திலிருந்துபோர் செய்யக்கூடும்' என்று ஆகாயத்தைப்பார்த்தனனென்க. அறுகுறை - அறுபட்ட உடல் துண்டு. பி - ம்:—[1]இறுக்குறை. [2]மறுக்குற. [3]ஒன்று. [4]உணரானல்லன், உணரவல்லான். [5]உறுக்குற. [6]அறுககுறை. [7]நோக்கும். (21 2)

191. காலுடைச் சிறுவன் மாயக் கள்வனைக் கணத்தின் காலை
மேல்விசைத் [1]தெழுந்து நாடிப் பிடிப்பனென் றுறுக்கும்வேலை
[2]ஏன்புடைப் பாச மேனு ளிராவணன் புயத்தை வாலி
வால்[3]பிணித் தென்னச் [4]சுற்றிப் பிணித்தது வயிரத் தோளை.

(இ-ள்.)வாயுவின் புதல்வனான அநுமான்,—'(இவ்வாறு) மாயையைச்செய்கின்றகள்ளத்தன்மையுடையவனைக் கணப்பொழுதினுள் ஆகாயத்தில் வேகமாகக்கிளம்பியெழுந்து தேடிப்பிடிப்பேன்' என்று உக்கிரங்கொண்டு தொடங்குஞ் சமயத்தில்,—தாக்கிவருத்துதலையுடைய அங்நாகபாசமானது, முற்காலத்தில் இராவணனது தோள்களை வாலியினதுவால் கட்டினதுபோல (அநுமானது) உறுதியான தோள்களைச் சூழ்ந்து கட்டியது; (எ-று.)

காலுடை, கால்-காற்று; உடை-உடைய என்னும் ஆறனுருபின் தொகுத்தல். இன்னுனென்று அறியமுடியாதபடி மறைந்து நின்று வருத்துதலால் 'மாயக்கள்வன்' என்றார். இச்செய்யுள் "மற்றையோர்" என்ற அடுத்தபாடலின் பின் சில பிரதியிலுள்ளது.

வாலி இராவணன்தோளைப் பிணித்த கதை:— திக்குவிசயஞ்செய்யப் புறப்பட்டுப் பலரையும்வென்ற இராவணன், ஒருகாலத்தில் கிஷ்கிந்தா நகரத்தையாண்ட வாநரராசனுன வாலியோடு போர்செய்யும்பொருட்டுக் கிஷ்கிந்தையைச்சேர்ந்து, அப்பொழுது அவன் அங்கு இல்லையென்றும் வழக்கப்படி நாற்கடலிலும் நீராடி நித்தியகருமம் முடிக்கச் சென்றுள்ளானென்றும் அறிந்து, தென் கடற்கரைக்குச் சென்று, அங்கு மந்திர ஜபம் செய்துகொண்டிருந்த வாலியைப்பார்த்து, அவனைத் தந்திரமாக எளிதிற் பிடித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு அடிஓசைப்படாமல் மெதுவாய்நடந்து அவன்பின்னே சேர, அதனைக் கீழ்க்கண்ணுற்கண்ட வாலி, முன் ஜாக்கிரதைப்பட்டு, கிட்டவந்து தன்னைக் கட்டத்தொடங்கியவுடனே இராவணனைக் கக்கத்தில் இடுக்கி வாலினுற் சுற்றிக்கொண்டபடியே ஆகாயமார்க்கமாய்ச்சென்று மற்றைக்கடல்களிலுஞ்சேர்ந்து நியமங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு தனது நகரமடைந்து இராவணனைக் கீழேயுதற, அவன் தன்வரலாறுகூறித் தன்குற்றம் பொறுக்கவும் தன்னை நட்பாகக்கொள்ளவும் வேண்டி அவனது நட்பைப் பெற்றனனென்பதாம். பி - ம்:—[1]எழுந்த. [2]ஏல்வப், ஏலுடைப், ஏல்வுடைப். [3]பிடித்து, புடைத்து [4]பற்றிப்.

192. மற்றையோர் [1]தமையு மெல்லாம் வாளெயிற் றரவம் வந்து
சுற்றின வயிரத் தூணின் [2]மலையினிற் பெரிய தோள்கள்
இற்றன விற்ற வென்ன விறுக்கின விளகா வுள்ளம்
தெற்றன வுடைய வீர [3]ரிருந்தனர் செய்வ தோரார்.

(இ - ள்.) (அந்நாகாஸ்திரத்தாலுண்டான) வாள்போன்ற பற்களையுடைய பாம்புகள், மற்றைவாநரவீரர்களெல்லோரையும் வந்துசூழ்ந்து கொண்டு, வச்சிரஸ்தம்பங்கள்போலவும் மலைகளபோலவும் பெரியனவான (அவ்வாநரவீரர்களின்) தோள்களை 'முறிந்துபோயின முறிந்துபோயின' என்று (அவர்கள்) முறையிடும்படி அழுத்திப்பிணித்தன; (அப்போது, ஐயப்பிலை) சலியாத [தைரியமான] மனத்தைத் தெளிவாகவுடைய அவ்வீரரெல்லாரும், செய்வது இன்னதென்று அறியாது திகைத்திருந்தார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]தம்மை. [2]மலையெனப், மலைகளிற. [3]இரிந்தனர்.

193. மலையென [1]வெழுவர் விழ்வர் மண்ணிடைப் புரள்வர் வானில்
தலைகளை யெடுத்து நோக்கித் தழலெழ விழிப்பர் தாவி
அலைகிளர் வாலாற் பாரி னடிபடர்வால் மடிப்ப ராண்மைச்
சிலையவற் கிளைய கோலை நோக்குவ ருள்ளந் [2]தீவர்.

(இ - ள்.) (நாகாஸ்திரத்தாற் கட்டுப்பட்ட வானரவீரர்கள்), மலைகள (மேலெழுந்தாற்) போலக் கிளம்புவார்கள்: கீழே வீழுவார்கள: தரையிற புரள்வார்கள்: தலைகளைத் தூக்கி ஆகாயத்தைப்பார்த்து நெருப்புப்பொறி பறக்கக் கண்களை விழிப்பார்கள்; பாய்ந்து அலைகின்ற விளங்குகின்ற (தங்கள்) வால்களினாற் பூமியில் அடிப்பார்கள்: உதடுகளைக் கடிப்பார்கள்: ஆண்தன்மையையுடைய வில்லையேந்திய இராமபிரானது தம்பியான இலக்குமணனைப்பார்த்து (எமக்கு நேர்ந்தது இவ்வீரனுக்கும் நேர்ந்ததே யென்று) மனங்கொதிப்பார்கள்; (எ - று.)

எழுதலும் வீழ்தலும் புரளுதலும் - இந்திரசித்து ஏவிய நாகங்கள் இறுக்குதலால் தோன்றிய வருத்தம் பொறுமையாலும், தழலெழவிழித்தலும் வாலாலடித்தலும் வாய்மடித்தலும்-வெகுளியினாலும், உள்ளநீதல் - சோகத்தினாலும் நிகழ்ந்தன. பி - ம்:—[1]வீழுவர்வீழ்வர், வீழ்வர்வீழா. [2]தீய்வார், தீர்வார். (2145)

194. வீடணன் முகத்தை நோக்கி வினை [1]யுண்டோ யிதனுக் கென்பர்
மூடின கங்குன் மாலை யிருளினை முனிவர் [2]மொய்ம்பில்
ஈடுறத் தக்க போலாம் நம்மெதி [3]ரென்னு ஏந்தல்
ஆடகத் தோளை நோக்கி [4]நகைசெய்வர் விழுவ ரஞ்சார்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அவ்வானரவீரர்கள்),—விபீடணனது முகத்தைப்பார்த்து, 'இதற்கு (ஏதாவது பரிகாரச்) செயல் உளதோ?' என்று வினவுவார்கள்; (நாகபாசம் தம்மைக் கட்டுதற்கு உதவியாய்) இரவிலே கம்மிக்கொண்ட திரட்சியான இருளைக் கோபிப்பார்கள்;'நமது கண்ணெதிரிலே (இவை வலிமையிற் குறையத்தக்கனவோ!' என்று இரங்கிக்கூறி, இலக்குமணனது பொன்போன்ற தோள்களைப் பார்த்துச்சிரிப்பார்கள்; விழுவார்கள்: (அங்கிலையிலும் இயற்கைவீரத்தால்) அஞ்சாதிருப்பார்கள்; (எ - று.)

அம்புஎய்ததனைக் கண்டுபிடிக்கவொட்டாது தடைசெய்தலால் இருளை முனிவாராயினர். யாதொருதவியுஞ் செய்யமுடியாது இலக்குமணனது வருத்தத்தைக் காணும்படிநேர்ந்த விதியைப் பற்றி வானரவீரர் இகழ்ந்து நகைத்தனரென்க. இங்கு நகைப்பு, இகழ்தல் பற்றியது. யாலை - திரட்சி. ஏந்தல்-பெருமையிற் சிறந்தவன்; ஆண்பாற்சிறப்புப்பெயர். பி - ம்:—[1]உண்டோ. [2]மொய்ம்பன். [3]என்று, என்னே, என்ன. [4]நொந்துநொந்துருகினைவார், நொந்துநொந்தழுங்கினைவர். (2146)

195. ஆரிது [1]தீர்க்க வல்லா ரஞ்சனை பயந்த வள்ளல்
மாருதி பிழைத்தான கொல்லோ என்றனர் மறுகி நோக்கி
வீரனைக் கண்டு [2]பட்ட திது [3]கொலா மென்று விம்மி
வார்கழற் றம்பி தன்மை காணுமோ வள்ள [4]லென்பார்.

(இ - ள்.) (மற்றும் வானரவீரர்கள்),—'இப்பொழுதுநேர்ந்துள்ள வருத்தத்தை நீக்கவல்லவா யாவர்? அஞ்சனாதேவி பெற்ற உபகாரியான அநுமான் (இதற்குத் தப்பிப்) பிழைத்துள்ளானோ?' என்று கூறினவர்களாய், மனங்கலங்கிப்பார்த்து,—(நாகபாசத்தாற் கட்டுண்ட) இலக்குமணனைப்பார்த்து, 'நேர்ந்த நிலைமை இதுவோ!' என்றுகூறிப் புலம்பி,—'இராமபிரான் நீண்ட வீரக்கழலையணிந்த (தனது) தம்பியான இலக்குமணனுக்குநேர்ந்த (இந்) நிலைமையைக் கண்டு பொறுப்பனோ!' என்றும் கூறுபவரானார்கள்; (எ - று.)

அநுமான் தவிர, மற்றெவராலும் இதற்குப் பரிகாரஞ்செய்ய முடியாதென்று கருதினராதலின், 'அவன் பிழைத்துள்ளானோ?' என்றும், 'இப்போதுள்ள இலக்குமணனது நிலைமையைக் கண்டால் அவனிடத்து மிக்க அன்புள்ள இராமபிரான் என்னிலைமையடைவானோ?' என்ற அச்சத்தால் 'தம்பிதன்மைகாணுமோ' என்றும் கூறலானார். பி - ம்:—[1]திர. [2]பட்டவிது. [3]கொலோ. [4]என்றார். (2147)

196.—நாகாஸ்திரம் வானரர்மீது பாய்ந்ததைப்பற்றிய கவிக்கூற்று.

என்[1]சென்ற தன்மை [2]சொல்லி னெறுழ்வலி யரக்க னெய்தான்
மின் [3]சென்ற தன்ன வானத் துருமினம் [4]வீழ்வ வென்னப்
பொன்சென்ற [5]வடிம்பின் வாளி புகையொடு பொறியுஞ்[6]சிந்தி
முன்சென்ற [7]முதுகிற் பாயப் பின்சென்ற [8]மார்ப முற்ற.

(இ-ள்.) (அச்சமயத்தில்) நிகழ்ந்தவைவான அந்தக்கலக்கங்களை (விரித்துச்) சொல்லின் யாதுபயன்? மிக்கவலிமையுடைய அரக்கனாகிய இந்திரசித்து, ஆகாயத்திலே (நின்று) மின்னல் அமைந்தது போன்றனவான (பல) அம்புகளைப் பிரயோகித்தான்; பொன்னினாலமைந்த நுனியையுடைய அந்த அம்புகள், இடியின்கூட்டம் வீழ்வனபோலப் புகையையும் தீப்பொறிகளையுஞ் சிந்திக்கொண்டு மார்பில் தைத்தவை ஊடுருவி முதுகிலே பாய முதுகில் தைத்தவை ஊடுருவி மார்பிலே பாய்ந்தன; (எ - று.)

வானரவீரர்களிற் சிலர் நிமிர்ந்தும் சிலர் கவிழ்ந்தும் விழுந்து கிடந்தன என்றுகொண்டு, ஏற்றடிக்குப் பொருள் காண்க. பொன் சென்ற வடிம்பின் வாளியாதலால், 'மின்சென்றதன்ன' எனப்பட்டது. பி-ம்:—[1]செய்ததன்மை, சென்றதன்ன, சென்றதென்ன. [2]சொல்லி, சொல்வது, உன்னி. [3]சென்றதென்ன. [4]வீழ்ப. [5]வடிவின். [6]சிந்த. [7]பின்புசெல்லமுதுகுற, முதுகிற்செல்லப்பின் சென்ற. [8]மார்பை. (2148)

197.—அந்த நாகாஸ்திரத்தால் வானரர்பட்ட துன்பம்.

[1]மலைத்தலைக் காலமாரி மறித்தெறி வாடை மோதத்
தலைத்தலை மயங்கி [2]வீழ்ந் தனமையிற [3]றலைகள் சிந்தும்

கொலைத்தலை வாளி [4]பாயுங் [5]குன்றன குவவுத் தோளார்
[6]நிலைத்தில ருலைந்து சாய்ந்தார் நிமிர்ந்தது குருதி நீத்தம்.

(இ-ள்.) மடக்கியடிக்கின்ற கடுங்காற்று வீசுதலினால், மலைகளினிடத்தில் தங்கியுள்ள கறுத்த நீர்கொண்ட மேகங்கள், அவ்வவ்விடங்களிற் சிதறிவிழுந்தன்மைபோல,—தலைகளைத் துணித்துத் தள்ளவல்ல கொல்லுதற்றொழிலைத் தம்மிடத்துக்கொண்ட (இந்திரசித்தின்) பாணங்கள் ஊடுருவிச் செல்லப்பெற்ற மலை போன்ற திரண்டதோள்களையுடையவர்களான வாநரவீரர்கள், (ஓரிடத்தில்) நிலைத்திருக்கமாட்டாது வருந்திச்சாய்ந்தார்கள்; (அவர்களுடைய) இரத்தவெள்ளம் மிக்குப்பெருகிற்று; (எ-று)

கடுங்காற்றினால் மேகங்கள் சிதறிவிடுவதுபோல, இந்திரசித்தின் அம்புகளினால் வாநரவீரர்கள் ஓரிடத்தில் நிலையாது புரண்டு சிதறின ரென்க; உவமையணி. காலம் - கறுப்பென்னும் பொருள்படுவதொரு வடசொல். காலமாரி-கார்காலத்து மேகமுமாம். பி - ம்:—[1]யலைத்தலைதாவு. [2]வீழ்ந்த. [3]தழல்கள். [4]பாயக். [5]குன்றென, குன்றெனும். [6]நிலைத்தலைகுலைந்து, நிலைத்திலருலந்து.

198.—அநுமானுடைய தன்மை.

ஆயிர கோடி மேலு மம்பு [1]தன் னுகைத் தூடு
போயின போது மொன்றுந் துடித்திலை [2]பொடித்து [3]மானத்
தீயெரி [4]சிதறுஞ் செங்க ணஞ்சனை சிங்கம் [5]மேனி
நாயகன் தம்பிக் குற்ற துயர்சுட நடுங்கு கின்றான்.

(இ-ள்.) ரோஷத்தினால் எரிகிற நெருப்புத்தோன்றிப் பொறிப் பொறியாகச்சிந்துகின்ற சிவந்த கண்களையுடையவனாகிய அஞ்சனா தேவிபெற்ற சிங்கம்போன்ற அநுமான்,—ஆயிரங்கோடிக்கும் அதிகமாக அம்புகள் தனது உடலில் தைத்துச்சென்ற பொழுதிலும், சிறிதும் வருந்தினானில்லை; இராமபிரானது தம்பியான இலக்குமணனுக்கு நேர்ந்த துன்பம் (தன்னை) வருத்தியதனால், உடம்பு நடுநடுங்குபவனானான்; (எ - று)

சிங்கம்-உவமையாகுபெயர். மேனி நடுங்குகின்றான் என இயையும். அநுமான் தன்மீது கோடிக்கணக்கான அம்புபொத்துதலை இலட்சியஞ்செய்யாது இலக்குமணனுக்குத் துயர்நேர்ந்தது தன் மனத்தைச் சுட, நடுங்குவனானான். பி-ம்:—[1]தன்னுகத்தோடு. [2]பொடித்த, பொடித்திண். [3]மானக். [4]சிந்தும். [5]தெய்வ. (2.50)

199.—மற்றை வானரவீரர் அங்கதன் இவர்களின் நிலைமை.

வேறுள வீர ரெல்லும் வீழ்ந்தன ருருமின் வெய்ய
நூறுமா யிரமும் வாளி யுடலிடை [1]நுழையச் சோரி
ஆறுபோ லொழுக [2]வண்ண லங்கத [3]வனந்த வாளி
ஏறின மெய்ய னேனு மிருந்தன னிடைந்தி லாதான்.

(இ-ள்.) மற்றுமுள்ள வாநரவீரர் யாவரும், இடியைக்காட்டிலுங் கொடியனவான அம்புகள் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் (தங்கள்) உடம்புகளில் நுழைவதனால், (தம்தம் உடம்பினின்று) இரத்தம் ஆறுபோலப்பெருக(த் தம்வசந்தப்பி)க் கீழ்விழுந்து கிடந்தார்கள்; பெருமையிற்சிறந்தவனாகிய அங்கதன் அளவில்லாத அம்புகள் தைத்த உடம்பையுடையவனாயிருந்தும், சோர்வடையாமலிருந்தான்; (எ - று.)

'சோரி ஆறுபோலொழுக' என்பதைப் பிந்தின வாக்கியத்துக்குங் கூட்டலாம். பி - ம்:—[1]நுழைப்ப. [2]ஐயன். [3]அனந்தம். (2151)

200.—வானரராசனான சுக்கிரீவன் நிலை.

கதிரவன் காதன் மைந்தன் கழலிளம் பசுங்[1]கா யன்ன
எதிரெதிர் பகழி தைத்த யாக்கைய னெரியுங் கண்ணன்
வெதிர்நெடுங் கான மென்ன வேகின்ற மனத்தன் [2]மெய்யன்
உதிர[3]வெங் கடலுள் தாதை [4]யுதிக்கின்றான் தனையு மொத்தான்.

(இ-ள்.) சூரியனது அன்பிற்கு உரிய மகனான சுக்கிரீவன்,— அம்புகள் நேர்நேராகத் தைத்ததும் (அதனால்) இளமையான பசிய கழற்காயை யொத்ததுமான உடம்பையுடையவனும், தீப்பொறி பறக்கின்ற கண்களையுடையவனும், பெரியமூங்கிற்காடு (எரிந்தாற்)போலப் பற்றியெரிகின்ற மனத்தையும் உடம்பையுமுடையவனுமாய், கொடிய இரத்தக்கடலில், உதயமாகின்ற (தனது) தந்தையாகிய சூரியனையும் போன்றான்; (எ - று.)

சுக்கிரீவன் இரத்தவெள்ளத்தினிடையே கிடந்து விளங்கினனென்க. 'தந்தையே மகனாகப்பிறக்கின்றான்' என்னும் நூல் வழக்குப்பற்றி, சுக்கிரீவனுக்கு அவன் தந்தையான சூரியனை உவமை கூறுதல் ஏற்கும். மேலே முட்கள் நிரம்பப்பெற்ற கழற்காய், மேலே அம்புகள் நிறையப்பெற்ற உடலுக்கு உவமை. பசுங்காயன்னயாக்கை யென்க. பி - ம்:—[1]காயென்ன. [2]வெய்ய. [3]ஒண்கடலில். [4]உதிக்கின்ற தன்மை, உதிக்கின்றான்றன்னை. ()

201.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-நாகபாசத்தாற் கட்டுண்ட இலட்சுமணன் வருணனை.

வெப்பாரும் பாசம் [1]வீக்கி வெங்கணை [2]வளைக்கு மெய்யன்
ஒப்பாரு மில்லான் தம்பி யுணர்ந்திருந் தின்ன லுய்ப்பான்
இப்பாச [3]மாய்க்கு மாய மியான்வல்ல னென்ப தோர்ந்தும்
[4]அப்பாசம் [5]விச வாற்ற தழிந்த [6]நல் லறிவு போன்றான்.

(இ - ள்.) (தனக்கு) உவமையாக ஒருவரையும் பெறாதவனாகிய இராமபிரானது தம்பியான இலக்குமணன்,— கொடுமைநிறைந்த நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டு கொடிய அம்புகள் சூழ்ந்துள்ள உடம்பையுடையவனாய், (தனக்கு அதனையொழிக்கும் வல்லமையிருப்பதை) அறிந்திருந்தும் துன்பத்தை யனுபவிப்பவனாய்,—'இந்தச்சமுசார

பந்தத்தை நீக்கவல்ல திறமையுடையேன்யான்' என்பதை உணர லாயிருந்தும், அந்தப்பாசங்களை நீக்கமுடியாது (உணர்வு) கெட்ட சிறந்த ஆன்மாவை ஒத்திருந்தான்; (எ - று.)

ஒருவன் சமுசாரபந்தத்தினின்றுநீங்கி நன்னெறிபெறும் ஆற்றலை யடைந்திருந்தும் விதிவசத்தால் அவ்வாறுசெய்யாது அந்தச் சமுசாரத்திலேயே உழைத்து வருந்துதல்போல, சருவசக்தனை லக்ஷ்மணன் தான் அந்த நாகபாசத்தை எளிதில் ஒழிக்கும் வல்லமையுடையனா யிருப்பதை யுணர்ந்திருந்தும் மநுஷ்ய பாவனையால் அவ்வாறுசெய்யாது அந்நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டு வருந்துபவனானான் ஆதிசேஷனது அமிசமான இலக்குமணன் தான் கொண்டுள்ள மானுடத்தன்மைக்கு ஏற்ப இவ்வாறு நாகபாசத்தால் வருந்தினனென்க. உபநிஷத்துக்களில் ஆன்மாவை 'ஞானம்' என்று கூறியிருத்தலும், வியாசமுனிவர் உத்தரமீமாம்சையில் "தத்குண ஸாரத்வாத் தத்வ்யபதேஶ: [=ஞானகுணத்தையே முக்கியமாகக் கொண்டிருத்தலால் ஆன்மாவை ஞானமென்கிறது] என்று கூறியிருத்தலும்பற்றி, ஆன்மாவை, "அறிவு" என்றார்; "ஒண்டாமரையாள்கேள்வ, னொருவனையே நோக்கும் உணர்வு" என்றார் பெரியாரும்: சித், சேதநம்என்ற அதன் பரியாயப் பெயர்களையுங் காண்க. ஒப்பு ஆருமில்லான் எனவே, தன்னினும் மிக்கா ரொருவருமில்லாதவனென்பது தானே பெறப்படும். பாசம் - கயிறு; பரமாத்மவிஷயத்திற் புத்தியைச் செல்லவொட்டாது தடுத்து மனத்தைப் பிணித்தல்பற்றி, சமுசாரம், பாசமெனப்படும்; உவமவாகுபெயர். மாயம்-உபாயம். பி-ம்:—[1]வீக்க. [2]துளைக்கும், துளங்கும். [3]மாய்க்குந்தன்மை...தேர்ந்தும், மாய்க்கும்...வல்லேனென்னத்தேர்ந்தும், மயக்குமாயமெய்திய வின்னல்தேரான் [4]பொய்ப்பாசம். [5]வீசல். [6]நல்லறிவும். (2153)

202. அம்பெலாங் கதிர்க ளாக [1]வழிந்தழிந் திழியு மாகச்
செப்புனல் வெயிலிற் றோன்றத் திசையிரு ளிரியச் [2]சீறிப்
பம்பு[3]பே ரொளிய நாகம் பற்றிய படிவத் தோடும்
உம்பர்நா [4]டிறந்து வீழ்ந்த வொளியவ னேயு மொத்தான்.

(இ - ள்.) (அவ்விலக்குமணன், தன்னுடம்பில் தைத்துள்ள) அம்புகளெல்லாம் கிரணங்களாகவும், உடம்பு நையநையப் பெருகுகிற இரத்தம் வெயில்போலத்தோன்றவும், எல்லாப்பக்கத்திலும் நிறைந்த இருட்டைநிலைகெட்டோடும்படிகோபித்து[ஓட்டி]நிறைகிற பெரிய ஒளியையுடையதும் பாம்பினாற் பிடிக்கப்பட்டதுமான உருவத்துடனே தேவலோகத்தினின்று தவறிக் கீழ்விழுந்த சூரியனையும் ஒத்தான் ;(எ - று.)

பலஅம்புகள்தைக்க இரத்தம்வழிய நாகாஸ்திரத்தாற் கட்டுப்பட்டுக் கீழ்விழுந்துகிடந்த இலக்குமணனுக்கு, ஆயிரங்கிரணங்களோடுகூடி வெயில்வீசப் பாம்பினாற்பிடிக்கப்பட்டு வானத்திலிருந்து தவறிக் கீழ்விழுந்த சூரியனை உவமைகூறினார். உருவகத்தை

அங்கமாகக்கொண்டுவந்த தற்குறிப்பேற்றவணி. ஒளியபடிவம், பற்றியபடிவம் என இயையும். சூரியனது பெயர்களுள் 'பாஸ்வாந்' என்ற வடமொழிப்பெயரின் பொருளமைய, 'ஒளியவன்' என்றார்; ஒளியுடையவனென்க. 'நாகம்பற்றியபடிவத்தோடும்' என்பதைச் சூரியனுக்கும் இயைக்க; பூமியின் சாயை சந்திரனைமறைத்தலாலும் சந்திரனது சாயை சூரியனைமறைத்தலாலும் நேர்கிற கிரகணங்களை, ராகு வென்னும் கரும்பாம்பும் கேதுவென்னுஞ் செம்பாம்பும் சந்திரசூரியரைப்பற்றுதலா லாவனவாகக்கூறுதல், மரபு. ஆகம்-உடல்: செம்புனல்-இரத்தம். பி - ம்:—[1]அலைந்தலைந்ததிருமாழிச், அழிந்தழிந்தலைக்குமாழிச், அழிந்தழிகதிர்க்குமாழிச். [2]சீய்க்கும். [3]பேரொளிகொள். [4]இழிந்து. (2154)

203.—இதுவும் அடுத்தகவியும்-ஒருதொடர்: இந்திரசித்து இராவண னரண்மனையைச் சேர்தலைத் தெரிவிக்கும்.

மயங்கினான் வள்ளல் தம்பி மற்றையோர் முற்றும் மண்ணை
முயங்கினார் மேனி யெல்லாம் மூடினா னரக்கன் [1]மூரித்
தயங்கு[2]பே ராற்ற லானுந் தன[3]னுடல் தைத்த வாளிக்கு
உயங்கின னுளைந்தான் வாயா லுதிர நீ [4]ருமிழா நின்றான்.

(இ-ள்.) இராமபிரானது தம்பியாகிய இலக்குமணன் மயங்கிக்கிடந்தான்; மற்றையெல்லாவீரரும் (விழுந்து) தரையைத் தழுவிக்கிடந்தார்கள்; (அவர்களுடைய) உடம்புகளையெல்லாம் (அம்புகளால்) மறைத்தவனும் வலிமையினால் விளங்குகின்ற மிக்க திறமையையுடைய அரக்கனுமாகிய இந்திரசித்தும் தனது உடம்பில் (முன்னமே) தைத்துள்ள (இலக்குமணனது) அம்புகளுக்கு மனந்தளர்ந்து வருந்தி, வாயினால் இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு,—(எ - று.)—'என்றுவெண்ணினான்' என அடுத்த கவியில் முடியும். ஆற்றலான் அரக்கனும் என, உம்மைபிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. அந்த உம்மை, இறந்ததுதழுவிய எச்சப்பொருளது. பி - ம்:—[1]மூரி, மைந்தன். [2]போராற்றலானும், பேரம்பாற்றானும், போரம்பாற்றானும். [3]உடற்றைத்த. [4]உமிழ்வதானான். ()

204. *சொற்றது முடித்தே னென்று [1]யென்னுடற் சோர்வை நீக்கி*
மற்றது முடிப்ப [2]னென்று வெண்ணினான் [3]மனிதன் வாழ்க்கை
இற்றது குரங்கின் தானை [4]யிறந்ததெனா இரண்டு பாலும
கொற்ற[5]மங் கலங்க ளார்ப்ப விராவணன் கோயில் புக்கான்.

(இ-ள்.) 'சொன்னதை நிறைவேற்றினேன்; எனதுஉடம்பின் தளர்ச்சியைப் போக்கிக்கொண்டு நாளைக்கு மற்றதையும் நிறைவேற்றுவேன்' என்று நினைத்து, 'மனிதனதுவாழ்வு (இன்றோடே) அழிந்தது: குரங்கின்சேனை ஒழிந்தது' என்று (தனது) இரண்டு பக்கங்களிலும் வெற்றிக்கு அறிகுறியாக மங்கலவொலி முழங்க, இராவணனது அரண்மனையிற் போய்ச் சேர்ந்தான்; (எ-று.)

சொற்றது - "வெங்கண்ணெடுவானரத்தானையை வீற்றுவீற்றுப் பங்கமுறநூறி யிலக்குவனைப்படு"த்தல். மற்றது - எஞ்சி

நின்ற இராமன்முதலியோரை யழித்தல். இலக்குமணன் முதலியோர் தன் நாகபாசத்தால் இறந்தனரென்று கருதின னாதலால், 'சொற்றது முடித்தேன்' என்றான் மநுஜன் என்பது, மனிதன் எனத்திரிந்து நின்றது. மனிதன் வாழ்க்கை இற்றது-இராமனது வலத்தோளென்னத்தக்க லக்ஷ்மணன் ஒழிந்தா னென்றபடி. பி - ம்:—[1]என்னுடைச்சோர்வு. [2]என்னும். [3]மனிதர். [4]இழிந்தது. [5]மங்கலநின்று. (2156)

205.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-இந்திரசித்து சென்ற வகை தெரிவிக்கும்.

[1]ஈர்க்கடை பகழி மாரி யிலக்குவ னென்ன நின்ற
[2]நீர்க்கடை மேகந் தன்னை [3]நீக்கியுஞ் செருவி னீங்கான்
வார்க்கடை மதுகைக் கொங்கை மணிநகுறு முறுவன் மாதர்
[4]போர்க்கடைக் கருங்கண் வாளி [5]புயத்தொடு பொழியப் புக்கான்.

(இ - ள்.) ஈர்க்குப்போல அடர்ந்த அம்புமழையைக் கொண்ட இலட்சுமணனென்று சொல்லப்பட்டுநின்ற நற்குணத்தைக் கொண்ட மேகத்தை யொழித்தும்,(இந்திரசித்து) போரினின்று நீங்காதவனாய், கச்சைக் கடத்தலையுடைய வலிமையைக் கொண்ட தனங்களையும் அழகியபுன்சிரிப்பையுமுடைய மகளிரின் போர்செய்தலையுடைய கருநிறமுள்ள கடைக்கண்வாளி புயத்தில் பொழிந்து கொண்டிருக்கப் புக்கான்; (எ - று.)

மேற்செய்யுளில் இராவணன்கோயில்புக்கானென்றகவி, இச்செய்யுளில், அங்ஙனம் அவ்விந்திரசித்து செல்லும்போது மகளிர் புன்முறுவல்செய்து கடைக்கண்பார்வையைச் செலுத்தித் தமது காமக்குறிப்பைத் தெரிவிக்கச் சென்றானென்கிறார். வீரப்போர்க்கு உள்ளானவன் இப்போது காமப்போர்க்கு உள்ளானானென்று கூறியவாறு. நீர்க்கு=நீரை; உருபுமயக்கம்; நீர்-நற்குணம் மூன்றாமடியில், கடை-கடத்தல்: தொழிற்பெயர். எதுகைநோக்கி 'வார்க்கடை' எனக் ககரவொற்று இரட்டித்துவந்தது. இச்செய்யுளில், திரிபு என்னுஞ் சொல்லணி காண்க. இரண்டாமடியில் நீர்க்கடை மேகம் - நீரையுடைய யுகாந்தகாலத்துமேகம் என்று உரைப்பாருமுளர். பி-ம்:—[1]ஈர்க்கடைப், ஈர்கிடைப். [2]நீர்கிடை. [3]நீங்கியுஞ் செருவை. [4]போர்கடைக். [5]புயந்தொறும். (2157)

206. ஐயிரு கோடி செம்பொன் மணிவிளக் கங்கை யேந்தி
மையறு வான நாட்டு மாதரு மற்றை நாட்டுப்
பையரவல்கு லாரும் பலாண் டிசை பரவத் தங்கள்
[1]கையல ரறுகு தூவி வாழ்த்தினர் தழுவச் சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) (அப்போது இந்திரசித்து),—செம்பொன்னினிடையே இரத்தினங்களபதித்துச்செய்த விளக்குக்களை அழகியகையிலேந்திக்கொண்டு குற்றமற்ற சுவர்க்கலோகத்து மாதர்களும் மற்றையுலகத்து அரவின் பையையொத்த அல்குலையுடையவரான

மாதர்களும் பத்துக்கோடித் தொகையினர் இசையுடனே பல்லாண்டு பாட, அரக்கமகளிர் அறுகைத்தூவி வாழ்த்தினவராய் உடன்வர, (இராவணனரண்மனையைச்) சேர்ந்தான்; (எ - று.)—
பி-ம்:—¹தையலாராறு. (2158)

207.—இராவணனுக்குச் செய்தி தெரிவித்து, இந்திரசித்து தன்னிருப்பிடஞ்சேர்தல்.

தந்தையை யெய்தி ¹யன்றாங் குற்றுள தன்மை ²யெல்லாம்
சிந்தையி ³னுணரக் கூறித் ⁴தீநதி யிடர்நீ யெந்தாய்
⁵நொந்தன னியாக்கை நோய்தீ ⁶ராறிமே லுவல்வ னென்றாப்
புந்தியி லனுக்கந் ⁷தீர்ப்பான் தன்னுடைக் கோயில் புக்கான்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து),—தகப்பனான இராவணனைச்சேர்ந்து அன்றைத்தினத்திலே அப்போர்க்களத்தில் நடந்துள்ளசெய்திகளையெல்லாம் (அவன்) மனத்திலறியும்படி [தெளிவாகச்] சொல்லி,—'எனது தந்தையே! நீ துன்பம் நீங்குவாயாக: (யான்) உடல்வருந்தினேன்: விரைவில் இளைப்பாறி, மேல் (நடக்கவேண்டியதைப்பற்றிப் பிறகு) சொல்வேன்' என்றுகூறி (அவனைத்தேற்றி), (தன்) மனத்து உண்டாயிருந்த அயர்ச்சியைத் தீர்த்துக்கொள்ளும்பொருட்டுத் தனது இருப்பிடத்திற்போய்ச் சேர்ந்தான்; (எ - று.)—
பி-ம்:—¹ஒன்னார்க்கு. ²சாரச். ³உணர்த்திமற்றார். ⁴தீயிடர் தீர்த்து நீங்கி, தீயிடர்தீரநோக்கி. ⁵நொந்தனனாக்கை. ⁶ஆற்றி. ⁷தீர்வான்.

208.—இலக்குமணனுக்கு நேர்ந்த ஆபத்தை நினைத்து விபீடணன சோர்ந்து விழுதல்.

இத்தலை யின்ன லுற்ற விடண ¹னிழைப்ப ²தோரான்
மத்துறு ³தயிரி னுள்ளம் மறுகினன் மயங்கு கின்றான்
அத்தலை கொடிய னென்னை யட்டில னெளியத் தேனான் [தான்.
செத்திலன் வலியன் ⁴நின்றே னென்றுபோய் வையஞ் சேர்ந்

(இ - ள்.) இந்தப்பக்கத்தில் (இலக்குமணனுக்கு நேர்ந்ததைப்பற்றி) வருத்தமடைந்த விபீடணன்,—செய்வது (இன்னதென்று) அறியாது மத்தினாற் கடையப்பட்ட தயிர்போல மனங்கலங்கினவனாய்த் தெளிவு குலைகின்றவனாகி,—'எதிர்ப்பக்கத்திலுள்ள (வானரர்களையெல்லாங் கொன்ற) கொடியவனாகிய இந்திரசித்து, என்னைக்கொன்றானில்லை: இரங்கத்தக்க எளிமையடைந்தவனான நான், (சுபமாக) இறந்தேனுமில்லை; வலியனாய் நின்றுள்ளேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டுபோய் (மிகுதுயரத்தால்) தரையில் விழுந்திட்டான்; (எ - று.)

கொடியன் என்னை அட்டிலன் - இவர்களைக்கொன்றதுபோல என்னையுங்கொன்றிருந்தால் யான் இத்துயரங்களையெல்லாங் கண்டு வருந்தாதிருத்தல் கூடுமன்றோ? என்றபடி. பி - ம்:—
¹இழைசப்ப. ²தேறான். ³தயிர்போல். ⁴இன்றேயென்று, என்றென்றழன்று. (2160)

209.—இலட்சுமணன் நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டதற்காக விபீடணன் கதறத்தொடங்குதல்.

பாசத்தா [1]லனகன் தம்பி [2]பிணிப்புண்ட [3]படியைக் கண்டு
நேசத்தா ரெல்லாம் வீழ்ந்தா ரியானொரு தமிய னின்றேன்
தேசத்தா ரென்னை [4]யென்னே சிந்திப்பா ரென்று [5]நையும்
வாசத்தார் மாலை மார்பன் வாய்திறந் தரற்ற லுற்றான்.

(இ - ள்.) 'இராமனது தம்பியாகிய இளையபெருமாள் நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டவகையைக் கண்டு (அவனிடத்தில்) அன்பு கொண்டவர்களான வாநரவீரர்களெல்லாம் விழுந்திட்டார்கள்: நான் மாத்திரம் தனியனாய் இறவாது நிற்கின்றேன்; உலகத்தவர் என்னைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்களோ!' என்று (துயரத்தினால்) வாடுகின்றவனான வாசனையால் நிறைந்த பூமாலையை யணிந்த மார்பையுடைய விபீடணன்வாய்விட்டுக் கதறுபவனானான்;(எ-று) —அவன்கதறுவதை, அடுத்து மூன்று கவிகளிற் காண்க.

இலக்குமணன்போலவே வானரரும் நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டு, வீழ்ந்து கிடப்பவும், அவர்கள் இலக்குமணனிடமுள்ள நேசத்தாற்பரிதாபமுற்று வீழ்ந்திட்டதாக விபீடணன் கூறுகின்றான். இதற்குக் காரணம், தன்னையும் நாகபாசம்கட்டிவீழ்த்தாது போயிற்றே யென்றமனவெறுப்பு என்க. சாவிற்சாதல் நோவில் நோதல் முதலியன நண்பர்க்குஉரிய இலக்கணமாதலால், சாவிற் சாகாத தன்னைக் குறித்து, தேசத்தாரென்னை யென்னே சிந்திப்ப ரென்று நைபவனானான். பி ம்:-[1]ஐயன். [2]பிணிப்புற்ற. [3]படியேபட்ட. [4]என்னென், என்னை. [5]தியும். (2161)

210 — மூன்றுகவிகள்-விபீடணன் புலம்புதலைத் தெரிவிக்கும்.

கொல்வித்தா னுடனே[1]நின்றங் கென்பரோ கொண்டு போனான்
வெல்வித்தான் மகனை யென்று பகர்வரோ வினைவிற் கெல்லாம்
நல்வித்தாய் நடந்தான் முன்னே யென்பரோ நயந்தோர் தந்தம் [ல்.
[2]கல்வித்தாம வார்த்தை [3]யென்று கரைவித்தா[4] னுயிரைக் [5]கண்போ

(இ - ள்) (என்னைக்குறித்து, 'வஞ்சனையால் நல்லவன் போலத் தன்னைக்காட்டிக்கொண்டு) கூடவேயிருந்து (லக்ஷ்மணனை இந்திரசித்தைக்கொண்டு அப்போர்க்களத்தில்) கொல்லும்படி செய்தான்' என்பார்களோ? '(இந்திரசித்தினிடத்தில்) அழைத்துச்சென்று (தனக்கு) மகன்முறையான அவ்விந்திரசித்தை வெற்றிபெறும்படி செய்தான்' என்பார்களோ? 'நேர்ந்த தீமைகட்கெல்லாம் (தான்) முக்கியமாம்பொருட்டு முன்பு பணிவாய்நடந்து கொண்டான்' என்பார்களோ? (இராமன்பக்கல்) அன்புடையரான உலகத்தவர்(ஆராய்ந்து) கூறும் மொழியும் அவரவரின் கல்வியளவினதாய் (ப் பலவகைப்பட்டு) நிற்கும்' என்றுகூறி (த்தனது) கண்களைப்போலவே உயிரையும் கரைந்துருகும்படி செய்தான், (விபீடணன்); (எ - று.)

இராமன் பக்கல் அன்பினால் உலகத்தார் யாவரும் தன்னைத் தோன்றியவாறெல்லாம் பலபடியாகப் பழிப்பார்களே யென்று வீபீடணன் கண்ணீர் விட்டுக் கதறி வருந்துகிறான். வித்து-(மரமுண்டாதற்குக் காரணமாகிய) விதை; இலக்கணையால், இங்கு, காரணமென்ற பொருளில் வந்தது [2]கல்வித்தாய் வார்த்தை என்ற பாடத்திற்கு - 'புத்திமான்கள் தங்கள் தங்கள் கல்வியினளவே தாங்கள் ஆராய்ந்து கூறும் வார்த்தையும்' என்ற உலகச்சொல்லுக்குத் தக்கபடியே தன்னுடைய கற்பனாசக்தியினளவாக இவ்வாறு புலம்பிக் கரைவித்தானென்று பொருளுரைப்பர். விளைவிற்கெல்லாம் நல்வித்தாய் நடந்தான் முன்னே - இங்ஙனம்நேர்ந்த காரியங்கட்கெல்லாம் நல்ல காரணமாய் முதலிலே இலங்கையினின்று இங்குவந்து சேர்ந்தான் எனினுமாம். பி - ம்:—[1]நின்றான். [2]கல்விக்காம். [3]என்னைக். [4]உடலைக். [5]கண்ணால். (2162)

211. போரவன் புரிந்த போதே பொருவரு வயிரத் தண்டால்
தேரொடும் புரண்டு[1] வீழச் [2]சிந்தியென் சிந்தை [3]செப்பும், [4]வீரமுன்
தெரித்தே னல்லேன் விளிந்திலேன் [5]மெலிந்தே னிஞ்ஞான்று,
ஆருற வாகத் தக்கே [6]னளியத்தே னழுந்து கின்றேன்.

(இ - ள்.) அவ்விந்திரசித்து போர்செய்த அப்பொழுதே (எனது) ஒப்பில்லாத உறுதியையுடைய (இந்தத்) தண்டாயுதத்தால் (அவனைத்) தேருடனே புரண்டு விழும்படி சிதறடித்து, (இப்போது) எனது மனம் தெரிவிக்கின்ற [என்மனத்தில்தோன்றுகிற] வீரச்செயலை முன்னமேசெய்துகாட்டினேனில்லை; (அவ்விந்திரசித்தினால்) மடிந்தேனுமில்லை; இப்பொழுது தளர்ந்து போனேன்; இரங்கத்தக்க எளிமையடைந்தவனாகிய யான் (துயர வெள்ளத்தில்) முழுகுகின்றேன்! யார்க்குத்தான் (யான்) உறவாகத்தக்கவன்? (எ - று.)

ஆருறவாகத்தக்கேன் - இராவணனுடன் பகைத்து அவனைத் துறந்து இங்குப்போந்ததனால் அத்தலைக்கும் வேண்டாதவனாயினேன்: இங்கும் இலக்குமணனுக்குத் தீமையுண்டாம்படி உபேக்ஷித்து இந்திரசித்தை வெல்லும்படி விட்டதனால் இத்தலைக்கும் வேண்டாதவனாயினேன்; இவ்வாறு இருதிறத்தாரிடத்தும் மாறாக நடந்ததனால் யான் யார்க்குத்தான் வேண்டியவன்? ஒருவருடனும் உறவுபாராட்டாத மிக்க கொடியேனாயினேன்யான் என்றபடி. 'சிந்தைசெப்பும்வீரம்' என்பதற்கு - மனத்திற்கொண்டுள்ள இராமன் பக்கலுறவான விசுவாசமெனினுமாம். பி - ம்:— [1]சாயச். [2]சீறி. [3]செப்ப, செய்ய. [4]வீரமுந்தெரிந்தேன். [5]மெலிவுமில்லேன், மெலிந்தேனல்லேன், மெலிந்தேனிங்ஙன். [6]அளியென்றேன். (2163)

212. ஒத்[1]தனைத் தொடக்க [2]விடி யுய்யி னூ [3]முய்ந்தெ னுள்ளம்
கைத்தலை நெல்லி [4]யொப்பக் காட்டிலேன் [5]கழிந்து மில்லேன்
அத்தலைக் கல்லேன் யானிங் கபயமென் றடைந்து நின்ற
இத்தலைக் கல்லே னல்லே னிருதலைக் [6]கொள்ளி யொப்பேன்.

(இ - ள்.) (வானரவீரர்களோடு) ஒப்பப் (பகைவர்களை) அலைத்து (இறக்கும்படி நேரிட்டால் அவ்வீரர்களோடு) ஒக்க (நானும்) இறந்து, பிழைப்பதாயினும் (நானும்) பிழைத்து, எனது மனக்கருத்தைக் கையிலுள்ள நெல்லிக்கனியைப் போல [நன்கு விளங்க]க் காட்டினேனில்லை; (இவர்கட்குநேர்ந்த ஆபத்தைக் கண்டு நான்) இறந்துபோகவுமில்லை; யான் எதிர்ப்பக்கத்துக்கு ஆகாதவனாயினேன்; இங்குவந்து சரணமென்று சேர்ந்த இந்தப் பக்கத்துக்கும் ஆகாதவனாயினேன்: நல்லவன் (யான்); (இருதிறத்தார்க்கும் வேண்டாதவனாய்விட்டபடியால்) இரண்டு பக்கத்திலும் நெருப்பையுடைய கொள்ளிக்கட்டை போல்வேன் (யான் என்று விபீடணன் புலம்பினான்); (எ - று.)

மேல்தோற்றத்தினால் உள்விதையின்வரைகளைத் தெரிவிக்கின்ற கையிலுள்ள நெல்லிக்கனி - புறத்தோற்றத்தினால் 'உள்நிலையை யறிவித்தலில் உவமை. கைத்தலநெல்லி-கரதலாமலகம். இருதலைக்கொள்ளி – இரண்டு பக்கத்தார்க்கும் வேண்டாதவனாயிருத்தற்கு உவமை. நல்லேன் - பிறகுறிப்பு: அல்லேன் அல்லேன் என்றேஎடுத்து, தேற்றப்பொருள்பட அடுக்கு வந்ததெனினுமாம். பி-ம்:—[1] அலைந்து. [2] வீடியுய்வினும், ஓடியுய்வினும். [3] உய்ந்தே, உய்வித்து. [4] என்னைக், தன்னிற். [5] கழிந்துமேலேன். [6] சூலம்போல்வேன். (2164)

213.—அனலன் விபீடணனைத் தேற்றுதல்.

[1] அனையன பலவும் பன்னி யாகுலித் தரற்று வானை
[2] வினையுள பலவுஞ் [3] செய்யத் தக்கன வீர நீயும்
நினைவிலார் போல [4] நெஞ்சம் நெகிழ்தியோ [5] நீத்தி யென்னா
இனையன சொல்லித் தேற்றி யனலன்மற் [6] றினைய [7] செய்தான்.

(இ-ள்.) இவைபோன்ற பலவார்த்தைகளையுஞ் சொல்லி வியாகுலமடைந்து வருந்திக் கதறுகின்றவனான விபீடணனைநோக்கி, (விபீடணனது மந்திரியான) அனலனென்னும் அரக்கன், 'வீரனே! (இப்பொழுது பரிகாரமாகச்) செய்யத்தக்கவையான தொழில்கள் பலவும் உள்ளன; (அவற்றைச் செய்யமுடியாமல், பேரறிவுடையவனாகிய) நீயும், அறிவில்லாதவர்போல மனந்தளரக்கடவையோ? (அங்ஙனம் மனம்வருந்துதலை)விட்டிடுவாய்' என்று இவைபோன்ற வார்த்தைகளைக் கூறித்தேற்றுதலைச் செய்து, பின்பு இதனைச் செய்தான்; (எ-று.)—அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

அனலன் - இராமனைச்சரணமடைதற்கு விபீடணன் வந்தபொழுது அவனுடன்வந்த மந்திரியர்நால்வரில் ஒருவன். நீயும். உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. பி-ம்:—[1] அனையவன். [2] வினையனை. [3] சொலத்தக்கனை. [4] நின்றுநினைத்தியோ, நின்றுநெகிழ்தியோ. [5] மன்னவென்னா, ஐயவென்னா, உள்ளமென்ன, நீயுமென்னா. [6] இதுவும். [7] சொன்னான். (2165)

214.—இலக்குமணனுக்குநேர்ந்த ஆபத்தைச் சென்ற அனலன்கூற, அறிந்த இராமன் துயருளாழ்தல்.

நீ[1]யினி திருத்தி யான்போய் நெடியவற் குரைப்ப னென்னாப்
போயின னனலன் [2]போயப் புண்ணியன் பொலன்கொள் பாதம்
மேயினன் வணங்கி யுற்ற வினை [3]யெலா [4]மியம்பி [5]நின்றான்
ஆயிரம் [6]பெயரி னானு மருந்துயர்க் கடலு ளாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) 'நீ (இங்கேயே வருந்தாது) இனிதாக இருப்பாயாக; நான் சென்று தலைவனான இராமபிரானுக்கு (இச்செய்தியை)ச் சொல்லிவருவேன்' என்று சொல்லி, அனலன், (இராமனிருக்குமிடத்தைநோக்கிச்) சென்றான்: போய், புண்ணியமே வடிவெடுத்தாற்போன்ற [தர்மஸ்வரூபியான] அந்த இராமபிரானது அழகு கொண்ட திருவடிகளைச் சேர்ந்து நமஸ்கரித்து(ப் போர்க்களத்து) நடந்த தொழில்களையெல்லாங்கூறி நின்றான்; (அதுகேட்டு), ஆயிரந்திருப்பெயர்களையுடையனான [திருமாலின் திருவவதார மூர்த்தியாகிய] இராமபிரானும், (கடத்தற்கு) அரிய துன்பக் கடலில் மூழ்கினான்; (எ - று.)

தலைவனிடம் அடியார்பேசும்போது முதலில் வணங்கிப் பின்னர்ப்பேசுதல் முறைமையாதலால், 'வணங்கி யுற்றவினையெலாமியம்பி நின்றான்' என்றது. ஆயிரம்பெயர் - ஸஹஸ்ரநாமம். திருமாலின் அவதாரமூர்த்தியாகிய இராமபிரான் தான் கொண்டுள்ள மநுஷ்ய பாவனைக்குத் தக இங்ஙனம் வருந்தினனென்பது, ஈற்றடியில் தொனிக்கும் பி - ம்:—[1]இவண். [2]யானைப், சென்றப். [3]எல்லாம். [4]விளங்கச், விதியிற். [5]சொன்னான். [6]நாமத்தானும், நாமத்தண்ணல். (8166)

215.—இராமபிரானது துயர நிலை.

உரைத்திலனொன் றுந் தன்னை யுணர்ந்திலனு [1]யிரு மோடக்
கரைத்திலன் [2]கண்ணினீரைக் கண்டில னியாதுங் கண்ணால்
அரைத்திலன் [3]உலக மெல்லா மங்கையாற் பொங்கிப் பொங்கி
இரைத்திலனுளனென் [4]றெண்ணி யிருந்தனன் விம்மி யேங்கி.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்),—புலம்பி வருந்தி (உணர்வுடனே) உயிரும் ஒழிய (மூர்ச்சித்ததனால்), ஒன்றையும் (வாய்திறந்து) சொல்லாமலும் தன்னையும் அறியாமலும், கண்களினின்று நீரைச் சொரியாமலும், ஒன்றையும் கண்ணால் திறந்து பாராமலும் கோபம்மிகுந்து (தனது) அழகிய கைகளால் உலகங்களையெல்லாம் அழித்திடாமலும், வாய்விட்டுக் கதறாமலும் நின்று, (மூர்ச்சை சிறிது தெளிந்தவளவில் இலக்குமணன்) இருக்கின்றானென்றே எண்ணியிருந்தான்; (எ - று.)

இராமபிரான் சோகமிகுதியால் திகைத்து உணர்வொழிந்து 'எனது தம்பிக்கும் இவ்வாறு நேர்ந்திருக்குமோ? நேர்ந்திராது' என்ற இரெண்ணத்தையும் ஒருசார்கொண்டன னென்றவாறு.

மிக்க துயரச் செய்தியைக் கேட்டபோது முதலில் இன்னதென்று உணராது திகைத்துத் துன்பத்திற்குக்காரணமாய் நிகழ்ந்ததை நிகழாததாகச் சிறிதுபொழுது எண்ணுதல் உலகவியல்பாதலை யுணர்க. கண்ணீர்விடுதல்முதலிய அவலத்தின் மெய்ப்பாடுகள், எல்லை கடந்த துக்கச்செய்தியைக் கேட்டபொழுது முதலில் தோன்றாவென்க. தனதுகையால் உலகங்களையெல்லாம் பொடி யாக்கவல்ல இராமபிரானும் ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாது இவ்வாறு துயருற்றனனென்றால், சோகம் எவர்க்குங்கடத்தற்கு அரியது என்பது பெறப்படும். இவ்வாறு மிக வருந்துவதனால், இராமபிரானது தன் தம்பியினிடத்துக் கொண்டுள்ள பேரன்பு இனிது விளங்கும். ஈற்றடியில் செத்தொழிந்தேனில்லையே! இன்றும் உயிரோடு இருக்கின்றேனே என்று பெருவருத்தத்தோடு நினைத் திருந்தானென்றலுமாம். [2]கண்ணினீரில் என்று பாடங்கொண்டு, கண்ணீரிலே உயிரைக் கரைந்தோடும்படி கரைத்தானில்லை யென் பாருமுளர். இனி, இராமன் விம்மியேங்கினதால் உயிரோடு இருக்கின்றானென்று அனலன் எண்ணும்படி யிருந்தான் என்றுங் கூறுவர். பி-ம்:—[1]ஒன்றும். [2]விம்மிவிம்மிக். [3]உலகை. [4]எண்ண. ()

216.—ஸ்ரீராமன் எழுந்து போர்க்களத்தினிடத்துச் சேர்தல்.

விம்மினன் வெதும்பி வெய்துற் றேங்கின னிருந்த [1]வீரன்
இம்முறை யிருந்து [2]செய்வ தியாவது மில்லென் [3]றெண்ணிப்[னான்
[4]பொம்மென வெழுந்து நொய்திற் பொருக்கென [5]விசையிற் போ
தெம்[6]முறை துறந்து வென்ற [7]செங்கள மருங்கிற் [8]சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) புலம்பிக் கன்றி மனந்தவித்து ஏக்கமுற்றிருந்த இராமபிரான், 'இவ்வகையில் [இவ்வாறு புலம்பிக்கொண்டு] (இங்கு) இருந்து செய்யத்தகுவது ஒன்றுமில்லை' என்று நினைத்து, விரைவாகத். திடீரென்றுகிளம்பி மிக்க விரைவாகப் போய்ப் பகைவன் முறைதவறிச் சயித்த (இரத்தத்தாற்) சிவந்த போர்க் களத்தினிடத்திற் சேர்ந்தான்; (எ - று.)

இலக்குமணன் போரொழிந்து நிராயுதபாணியாயிருக்கும் போது இரவில் வானத்தில்மறைந்து இந்திரசித்து அவனையும் மற்றெல்லாரையும் எதிர்பாராதிருக்கையில் நாகபாசத்தாற் கட்டி வீழ்த்தி வென்றது முறைமையன்றாதலால், 'தெம் முறைதுறந்து வென்ற' என்றார். பொம்மென, பொருக்கென - விரைவுக்குறிப்பு. தெவ்+முறை=தெம்முறை. பி - ம்:—[1]வேந்தன். [2]செய்யலாவ தொன்றிலமென்று, செய்யல்...இலமென்று. [3]என்ன. [4]பொம்மலி னெழுந்து, பொம்மலோடெழுந்து, பொம்மெனவிம்மலோடும். [5]எழுந்து. [6]முனை. [7]செங்களமதனிற். [8]சென்றான். (2168)

217.—இருள் நெருங்கியதன் வருணனை.

இழிந்தெழுங் கார மேக மெறிகட லனைய மற்றும்
ஒழிந்தன நீல வண்ண முள்ளன வெல்லா [1]மொக்கப்

[2]பிழிந்தது [3]கால மாகக் [4]காளிமைப் பிழம்பு போதப்
பொழிந்தது[5]போன்ற [6]தன்றே பொங்கிருட் கங்குற் போர்வை.

(இ - ள்.) மிக்க இருட்டாகிய இரவின்போர்வையானது,—(கடலில்) இறங்கி (நீர்குடித்த) மேலெழுகிற கருமேகங்களையும் (அலை) வீசுகின்ற கடலையும் மற்றும் (சொல்லாது) ஒழிந்துள்ளனவான அத்தன்மைய நீலநிறமுடைய எல்லாப்பொருள்களையும் ஒருசேரப்பிழிந்து, அவ்விரவையே (பொழிதற்கு உரிய) காலமாகக் கருதி (அவற்றிலிருந்துவந்த) கருமையின் தொகுதியை மிகுதியாகச் சொரிந்ததைப் போன்றது; (எ-து.)—அன்றே - அசை: தேற்றமுமாம்.

தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. இரவில் இருள்மிகவும் அதிகமாயிருத்தலை இங்ஙனங் குறித்தார். காளமேகம், காளிமா - வடசொற்கள். இரவில் இருட்டு எங்கும் மூடியிருத்தல்பற்றி, அதனைப் போர்வையாக உருவகப்படுத்தினார். அனைய நீலவண்ணமுள்ளனமைம் முதலியன. பி-ம்:—[1]ஒக்கும் [2]கழிந்தது, பிழிந்தன. [3]காலமாண்ட. [4]காளிமப், காளியம், பெருநீற். [5]போன்ற. [6]அந்தப், அன்ன, என்னப். (2169)

218.—ஸ்ரீராமன் ஆக்நேயாஸ்திரத்தால் இருளை யோட்டுதல்.

ஆரிரு [1]ளன்னதாக வாயிர நாமத் தண்ணல்
சீரிய [2]வனலித் தெய்வப் படைக்கலந் [3]தெரிந்து வாங்கிப
[4]பாரிய [5]விடுத்த லோடும் பகையிரு ளிரிந்து பாறச்
சூரிய னுச்சி யுற்று [6]லொத்ததவ் வுலகின் சூழல்.

(இ - ள்.) நிறைந்த இருள் அவ்வாறாயிருக்க, (அதனைநீக்கும் பொருட்டு), ஆயிரந்திருநாமங்களையுடைய மிகச்சிறந்தவனை அவ்விராமபிரான்,—சிறந்த தெய்வத்தன்மையுள்ள ஆக்நேயாஸ்திரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து (எல்லாவற்றையும்) காணும்படியாகப் பிரயோகித்த வளவில்,—(பார்ப்பதற்குப்) பகையாயிருந்த இருள் அழிந்தொழிய, அப்போர்க்களத்தின் சுற்றிடம்முழுதும் சூரியன் உச்சி வானத்தையடைந்தாற் போன்றது [மிக்கவெளிச்ச மடைந்தது என்றபடி]; (எ - று.)

"அங்கியினெடும்படை வாங்கி யங்கது, செங்கையிற் கரியவன் றிரித்து மெல்லையிற், பொங்கிரு ளப்புறத்துலகம் புக்கது, கங்குலும் பகலெனப் பொலிந்தகாட்டிற்றே" என்ற ஆரணியகாண்டச் செய்யுளோடு இதனை ஒப்பிடுக. போர்க்களத்தைச் சேர்ந்த இராமபிரான் அந்த ஒன்றையுங் காணவொண்ணாது பகையாயிருந்து தடுத்த அவ்விருள் நீங்கி வெளிச்சமுண்டாகுமாறு ஆக்நேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தனனென்க: உச்சிக்காலத்தில் வெயில் மிகுதியாக ஒளிமிக்கிருத்தல், அநுபவசித்தம். பாரிய-'பார்' என்ற முதனிலையடியாகப்பிறந்த செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். 'அவ்வுலகு' என்றது, போர்க்களத்தை; "மறையோன் றரைப்பன்" என்ற சிந்தாமணிச்செய்யுளில் 'உலகாளும்' என்ற

விடத்து ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் 'உலகு' என்னுஞ்சொல், மண்ணுலகு முழுதுமேயன்றித் தன்கட் கூறுபட்ட நிலங்களையும் உணர்த்துமென்பது "மாயோன் மேய காடுறையுலகமும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தான் உணர்க' என்று உரைத்தது இங்கு அறியத்தக்கது. சூழல்-தொழிலாகுபெயர். பி-ம்:—[1]அனையது [2]அனலின். [3]சிலையிற்சேர்த்திப். [4]பாரின்மேல். [5]அடுத்தலோடும். [6]ஒத்ததால், ஒத்தன. (2170)

219.—ஸ்ரீராமன் போர்க்களத்தைக் காணுதல்.

படையுறு பிணத்தின் [1]பம்மற் [2]பருப்பதந் துவன்றிப் பல்வேறு
இடையுறு குருதி வெள்ளந் தெறி[3]கட லெழுநீர்த் தும்பி
[4]உடையுறு தலைக்கை யண்ண லுயிரெலா [5]மொருங்கி யுண்ணுங்
கடையுறு காலத் தாழி யுலகன்ன களத்தைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) ஆயுதங்கள்தைத்த பிணங்களின் திரளினாலாகிய மலைகள் நிறைந்து, பல்வேறுவிதமாக இடையிடையே பொருந்திய இரத்தவெள்ளமாகிய (அலை)வீசுகின்ற கடலின்பொங்குகின்ற தன்மையினால், யானைத்தோலாகிய ஆடைபொருந்தியவனும் (பிரமனது) தலையோட்டைக் கையிலேந்தியவனுமான சிவபெருமான் எல்லாவுயிர்களையும் ஒன்றுசேர்த்து அழிக்கின்ற சருவசங்கார காலத்திலே (பிரளயப்பெருங்) கடலினாற் கைக்கொள்ளப்பட்ட, உலகத்தைப்போன்றுள்ள (அந்தப்) போர்க்களத்தை, (ஸ்ரீராமன்), கண்டான்; (எ - று.)

இராமன் ஆக்நேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து இருளையோட்டி ஒளியையுண்டாக்கிப் போர்க்களத்தைக் கண்டனனென்க. பிணங்கள் நெருங்கிக் குருதிநீர்பரந்த போர்க்களத்துக்கு, பிராணிகளெலலாம் அழிந்து பிரளயக்கடல் கொண்ட உலகை உவமைகூறினார். இவ்வுவமையால், போர்க்களத்திற் பிராணிகள் அளவில்லாதிறந்தனவென்பதும், அக்களம் காண்பதற்கு அச்சந்தருந் தோற்றமுடையதாயிற்றென்பதும் பெறப்படும். ஒருங்கி= ஒருக்கி. பிரளயகாலத்திற் சிவபிரான் அனைத்துயிரையும் அழிப்பனென்பது, நூற்கொள்கை. பி-ம்:—[1]பம்பற். [2]பருவதந். [3]கடலெழுநீர் பொங்கி, கடலதனிற்றும்பி. [4]உடைபுலித்தடக்கை. [5]ஒருங்க, ஒடுங்க. (2171)

220.—ஸ்ரீராமன் போர்க்களத்திற்சென்று இலக்குமணனைக் காணுதல.

பிணப்பெருங் குன்றி னூடுங் குருதி[1] நீர் பெயரப் பேரும்
நிணப்பெருஞ் சேற்றி னூடும் படைக்கல நெருக்கி னூடும்
மணப்பெருங் [2]களத்தின மோடி மங்கல வாழ்க்கை [3]வைப்பிற்
கணத்தினும் பாதிப போதில் தமபியைச் சென்று கண்டான்.

(இ - ள்.) துர்க்கையினது மங்கலவாழ்க்கைக்குஉரிய இடமாகிய (புலால்) நாற்றத்தையுடைய பெரியபோர்க்களத்திலே

பிணங்களாகிய பெரிய மலைகளின்நடுவிலும் இரத்தவெள்ளம் பெருகுதலால் இடம்விட்டுப்பெயர்கின்ற பிணங்களினலாகிய மிக்கசேற்றின்நடுவிலும் (கீழ்விழுந்துள்ள) ஆயுதக்கூட்டங்களின் நடுவிலும், அரைக்கணத்திற் போய், (இராமபிரான்), தம்பியாகிய இலக்குமணனைக் கண்டான்; (எ - று.) நிணம் - கொழுப்பு.

போர்க்களத்திற்செல்வது அரிதாயிருந்தும் தம்பியைக்காண வேண்டுமென்னும் பேரவாவினல் இராமபிரான் விரைந்துசென்றனனென்க. மோடி - துர்க்கை: பார்வதியின் அமிசமானவள்; இவள் போர்க்களத்துக்கு அதிதேவதையாதலால், போர்க்களத்தை 'மோடி மங்கலவாழ்க்கைவைப்பு' என்றார். பி-ம்:—[1]நீர்ப்பெருக்கினூடும். [2]காகமோடி மங்கலப்பளாகை. [3]வைப்பைக். (2172)

221.-ஐந்துகவிகள்-ஸ்ரீராமனுடைய துயரநிகழ்ச்சிகளைத் தெரிவிக்கும்.

[1]அய்யவ னுக்கை தன்மேல் விழுந்துமார் பழுந்தப் புல்லி
[2]உய்யல னென்ன [3]வாவி யுயிர்த்துயிர்த் [4]துருகு கின்றான்
பெய்யிரு தாரைக் [5]கண்ணன் பெருந்துளி பிறங்க வானின்
வெய்யவன் தன்னைச் சேர்ந்த [6]நீனிற மேக மொத்தான்.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்), இலக்குமணனது உடம்பின்மேல் விழுந்து (தனது) மார்புஅழுந்தும்படி (அவனைத்)தழுவி, '(இனி இவன்) பிழையான்' என்று (தன்னைக் கண்டவர்) சொல்லும்படி பெருமூச்சை மிகஎறிந்து உருகி நீர்சொரிகிற இரண்டுகண்களையுமுடையவனாய், பெரிய மழைத்துளிகள் வெளிப்பட்டுக்கொண்டிருக்க ஆகாயத்தில் (விளங்குகிற) சூரியனைச்சேர்ந்த நீலநிறமுள்ள மேகத்தைப் போன்றான்; (எ - று.)

அய்யன்என்பது விரித்தல்விகாரம் பற்று 'அய்யவன்' என நின்றது; காதம்-காவதம்என்றாற்போல. இனி ஐ அவன் என்பது சந்தியும் போலியும் பெற்று 'அய்யவன்' என நின்றதாகக்கொண்டு அழகிய அவ்விலக்குமணனது என்றும் பொருள்கூறலாம். ஐ-திருமாலின் அவதாரமான ஸ்ரீராமன் எனினுமாம். உய்யலன் என்ன - (இவ்விலக்குமணன்) பிழைக்கமாட்டான் என்றெண்ணி எனக் கொளளலும் ஒன்று பிறங்கச் சேர்ந்த மேகம்என இயையும். இலட்சுமணன் செந்நிறமும் ஸ்ரீராமன் நீலநிறமுமுள்ளவரென்பதை இங்குக் கருதுக. நீல் - நீலமென்பதன் கடைக்குறை. பி - ம்:—[1]ஐயன்றனவன்மேல் வீழ்ந்தானழுந்துறமார்பிற், ஐயன்றனவன்றன மேல் விழ்ந்தழுந்துயிரழுந்தப். [2]உய்யலேன், உய்யிலேன். [3]வாடி. [4]உயங்குகின்றான். [5]கண்ணீர்ப். [6]நீணிற. (2173)

222. **உழைக்கும்வெய் துயிர்க்கு மாவி யுருகும்[1]போ யுணர்வு சோரும்,இழைக்குவ[2]தறிதல்தேற்றா னிலக்குவா விலக்குவாவென்று, உழைக்குந்தன கையை [3]வாயின் மூக்கின் [4]வைத் தயர்க்கு மையா, பிழைத்தியோ [5]வென்னும் மெய்யே பிறந்தேயும் பிறந்தி லாதான்.**

(இ-ள்.) உண்மையாகப் பிறந்திருந்தும் (ஒருபொழுதும்)பிறப்பில்லாத கடவுளாகிய இராமபிரான்,—வருந்துவான்; வெம்மையா

க்பெருமூச்சுவிடுவான்; உயிர் கரைவான்; அறிவுநீங்கித் தளர்வான்; செய்குவதை இன்னதென்று அறியாதவனாய், 'லக்ஷ்மணா!' என்று பலமுறை கூப்பிடுவான்; தனது கையை (இலக்குமணனது) வாயிலும் மூக்கிலும் வைத்து (மூச்சுக்காற்று உளதா? என்று பார்த்து) வருந்துவான்; 'ஐயனே! பிழைப்பாயோ!' என்று கூறுவான்; (எ-று.)

இங்குக் கூறுவனயாவும், அவலத்தின்மெய்ப்பாடுகள். ஜீவாத்மாக்கள் தேவ திர்யங் மநுஷ்ய ஸ்தாவர ரூபங்களாய்ப் பிறப்பது கருமவசத்தினாலென்றும், திருமால் இராமகிருஷ்ணாதி அவதாரங்கள் செய்வது அவ்வாறன்றித் தன் இச்சையினாலென்றும் அறிக. பிறந்தேயும் - (இராமகிருஷ்ணாதியராகப்) பிறந்திருந்தும், பிறந்திலாதான் - கருமவசத்தினாற் பிறவாதவன் என்றவாறு: இது, அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே [= (காமத்தினாற்) பிறவாதவனாயிருந்தும், (தனது இச்சையினால்) பலபடியாகப் பிறக்கின்றான்] என்ற உபநிஷத்தின் கருத்துக்கொண்டது. திருமால் கருமத்தினாலன்றித் தன் விருப்பத்தினால் திருவவதரிக்கின்றானென்ற இவ்வுண்மையை யுணர்தல், 'அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம்' எனப்படும். பி-ம்:—[1]பேருணர்வு [2]அரிதிற்றேறா, அரிதுறம்பற்றா [3]மூக்கின்வாயில். [4]வைத்தறியும், வைத்தணைக்கும். [5]இன்னுமெனனும், என்னுமாவி, என்னுமென்னும். (2174)

223 தாமரைக் [1]கையாற் றாளைத் தைவருங் குறங்கைத் தட்டும்
[2]தூமலர்க் கண்ணை நோக்கும் மார்பிடைத் துடிப்புண் [3]டென்னா
ஏமுறும் விசும்பை நோக்கு [4]மெடுக்குந்தன் மார்பினேற்றும்
பூமியில் வளர்த்தும் கள்வன் போயகன் றானே யென்னும்

(இ - ள்.) (பின்னும் இராமபிரான்),— (தனது) தாமரைமலர் போன்ற கைகளினால் இலக்குமணனது கால்களைத் தடவுவான்; (இலக்குமணனது) துடையைத் தட்டுவான்; பரிசுத்தமான தாமரை மலர்போன்ற (இலக்குமணனது) கண்களைப் பிரித்துப் பார்ப்பான்; (இவனது) மார்பில் துடித்தல் [படபடவென்று அடித்துக்கொள்வது] உள்ளது என்று மனமகிழ்வான்; ஆகாயத்தைப் பார்ப்பான்; (அவ்விலக்குமணனைத்) தூக்கியெடுத்துத் தனது மார்பிற் சார்த்திக்கொள்வான்; பூமியிற்படுக்கவிடுவான்; 'மாயச்செய்கையையுடையவனான இந்திரசித்து போய்விட்டானோ? என்பான்; (எ - று.)

தாளைத்தடவுதல் முதலியன - அன்பினாலும், உயிருண்டோ இல்லையோவென்று ஆராய்தற்பொருட்டுஞ் செய்த தொழில்கள். விசும்பைநோக்கினது - இந்திரசித்து இன்னும்மறைந்துளானோ என்ற ஐயம்பற்றி. துக்கம் சிறிது குறையச் சினம் விஞ்ச 'கள்வன் போயகன்றானோ' என்றது: இது, அவனுக்கு எதிர்செய்யக்கருதியமை குறிப்பிக்கும். தன்மைநவிற்சியணி. ஏமமுறும் என்பது ஏமுறும் எனத் தொக்கது. தைவரும், தைவா - பகுதி. பி - ம்:— [1]தாளைக்கையாற்றைவரும். [2]தூயமலர். [3]என்னும். [4]எடுக்குந்தன் கையாலேந்தும், எடுத்தெடுத்துருகப்புல்லும். (2175)

224. வில்லினை நோக்கும்பாச [1]விசிப்பினை நோக்கும் வியா, அல்லினை நோக்கும் வானத் தமரரை நோக்கும் பாரைக், கல்லுவன் வேரோ டென்னுஞ் பவளவாய் [2]கறிக்கும் கற்றோர், சொல்லினை நோக்கும் [3]தன்போற் [4]புகழினை நோக்குந் தோளான்.

(இ - ள்.) தன்னைத்தானே ஒத்தவனான புகழையேயவிரும்பு கின்ற தோள்களையுடையவனாகிய இராமபிரான்,—(தன் கையிற் கொண்டுள்ள) வில்லைப் பார்ப்பான்; நாகபாசத்தினது கட்டுக் களைப்பார்ப்பான்; விடியாத இரவைப் பார்ப்பான்; ஆகாயத்தி லுள்ள தேவர்களைப் பார்ப்பான்; 'பூமியை அடியோடு பெயர்த்து விடுவேன்' என்பான்; பவழம்போன்ற (தனது) வாயுதடுகளைப் கடிப்பான்; கற்றறிந்த பெரியோர் கூறியுள்ளசொற்களை ஆலோ சித்துப்பார்ப்பான்; (எ - று.)

'கைக்குச்சுமை மாத்திரமாய்க்கிடக்கும் இவ்வில்லினால் யாது பயன்? இவனுக்கு இப்பேரிடர் நேர்ந்ததே!' என்ற கருத்தினால், இராமபிரான் தன்கைவில்லையும், தம்பி நாகாஸ்திரத்தாற் கட் டுண்டிருப்பதையும் பார்ப்பவனாயினன். அவ்வேலைநோக்கியது, கைவ னுக்கு வலிமையுண்டாக்கி மறைந்து மாயஞ்செய்யத் துணையாய் நின்ற காரணம்பற்றி அதன்மேற்கொண்ட சினத்தினால் கொள்க. தேவர்களை நோக்கினதற்குக் காரணம்-இந்திரசித்துக்குப் பலவகை வரங்களையுங் கொடுத்துக் கங்கட்கும் தனதுதம்பிக்கும் தீமையை யுண்டாக்கியதோடு, அவன் வருந்திய காலத்திலும் அதற்குப் பரி காரஞ் செய்ய முயலாது வானத்தில் நின்று வேடிக்கை பார்த் துக்கொண்டிருந்தமையாம். மூன்றாமடியிற் கூறியவை, துயரத் தினால் தோன்றிய சினத்தின் செயல்கள். கற்றோர்சொல் - "அறம் வெல்லும் பாவந்தோற்கும்" என்றது: அதனை நோக்கினது, பெரி யோரது அச்சொல்லும் பழுதுபட்டதே யென்னும் ஏக்கத்தினால். இனி, 'கற்றோர்சொல்லினை நோக்கும்' என்பதைத் தோளானுக்கு அடைமொழியாக்கி, முனிவர்சொல்லுந் துதிமொழிகளையேற்றுக் கொள்ளும் இராமபிரான் எனக் கூறலும் ஒன்று. தன்போற் புகழினை நோக்குந்தோளான் என்பதற்கு - தன்னைப்போலவே [தனது உயிரைப்போலவே] தனதுபுகழையும் (இன்றியமையாத தெனக்) கருதிப் பாதுகாக்கின்ற தோளவலிமையுடையானென் றும் பொருள் கொள்ளினும் அமையும். [3]தன்பொற்புகழினை என் றும் படிக்கலாம். பி-ம்:—[1]வீக்கினை. [2]அதுக்கிக், கடிக்கும். [3]தன் கைப். [4]பகழியை. (21/6)

225 வீரரை யெல்லாம்[1]பார்க்கும் விதியினைப்[1]பார்க்கும் வீரப், [1]பாரவெஞ் சிலையைப் [1]பார்க்கும் பகழியைப் [1]பார்க்கும் [2]பாரில், யாரிது பட்டா [3]ரென்போ லெளிவந்த வண்ண மென்னும், நேரிது [4]பெரிதென் றேது மளவையி [5]னிமிர நின்றான்.

(இ - ள்.) பிரமாணங்களைக்கடந்து நின்றவனாகிய இராம பிரான்,—(கீழ்வீழ்ந்து கிடந்த) வானரவீரர்களை யெல்லாம் பார்ப் பான்; (மனைவியைப் பிரிந்ததன்றித் தம்பியையும் துணைவர்களை

யும் இழக்கநேர்ந்த) விதியைப்பற்றி ஆலோசிப்பான்; வீரத்துக்கு உரிய பெரிய கொடிய (தனது) வில்லை(ச் சமயத்திற்பயன்படவில்லையேயென்று) பார்ப்பான்; (இனி இவைகளால் யாதுபயன்? என்று தனது அம்பறாத்தூணியில் நிறைந்துள்ள) அம்புகளைப் பார்ப்பான்; (இப) 'பூமியில என்னைப்போல இவ்வாறு எளிமைத் தன்மையை [பெருந்துன்பங்களை] வேறுயாவர் அடைந்தார்?' என்பான்; '(எனக்கு) நேர்ந்துள்ள, இத்துன்பம் மிகவும் நேராயுள்ளது;' என்று கூறுவான்; (எ - று.)

"தனக்குந் தன்றன்மை யறிவரியான்" என்றபடி ஸர்வஜ்ஞனை தனாலும் அறியவொண்ணாதவனை திருமால் எத்துணை ஞானமுடையார்க்கும் ஒருவகையாலும் அறியமுடியாதவனாயிருத்தலால, 'அளவையின் மிகநின்றான்' என்றார். அளவை - பொறிகளாற் காணுதலாகிய காட்சியும், குறிகளால் உய்த்துணர்தலாகிய அநுமானமும், செய்யாமொழியாகிய ஆகமமும், முதலியன. இதுபெரிது நேர் - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; நேரிது - நேரியதன்றென்றபடி. நேரிது என்று ஒருசொலலாகவும் கொள்ளலாம்; இனி, ஈற்றடிக்கு - நேராக இதுபெரிது என்று சொல்லப்படுகிற [மிகப்பெரிய] அளவைககாட்டிலுங் கடந்துநின்றவன் என உரைப்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]நோக்கும. [2]பாரின். [3]யானேயெளிவந்த, என்போலழிவந்த, என்போலளிவந்த. [4]பரிது. [5]நிமிர்ந்து. (2177)

226.—இராமன் விபீடணனை நோக்கி நிஷ்டூரமாகக் கூறுதல்.

எடுத்தபோ ரிலங்கை வேந்தன் மைந்தனோ டிளைய [1]கோவுக்கு
[2]அடுத்த [3]தென் றென்னை வல்லை யழைத்திலை [4]யரவின் பாசம்
தொடுத்தகை [5]தலையி னோடுந் துணித்துயிர் [6]துடைக்க வென்னைக்
கெடுத்தனை வீடணா நீ யென்றனன் [7]கேடி லாதான்.

(இ - ள்.) 'இலங்கையினரசனாகிய இராவணனது மகனான இந்திரசித்துககும் இலக்குமணனுக்கும் பெரும்போர் நேரிட்டது' என்றுசொல்லி நாகபாசத்தைப் பிரயோகித்த (இந்திரசித்தினது) கைகளை (அவனது) தலையுடனே அறுத்துத்தள்ளி (அவனது) உயிரையும்போக்கும்படி என்னைவிரைவில் அழையாமற் போனாய்; (ஆதலால்), விபீடணனே! நீ என்னைக் கெடுத்துவிட்டாய்' என்று (நிஷ்டூரமாகக்) கூறினான்: (யாவனெனில்,—என்றைக்கும்) அழிவில்லாதவனாகிய திருமாலின் அவதாரமான இராமபிரான்; (எ - று.)— பி-ம்: —[1]கோவுற்று, கோவுங். [2]அடுத்த, தடுத்தது. [3]போழ்தென்னையிங்கே. [4]அமரர். [5]சரத்தினோடுங், சிரத்தினோடுங், சரத்தினூடும். [6]குடிப்பன், குடிக்க, குடிப்ப. [7]கேதமுய்ப்பான். (2178)

227.—'என்னை யழைத்திலை' என்றதற்கு விபீடணன் கூறிய சமாதானம.

அவ்வுரை யருளக் [1]கேட்டா னழிகின்ற வரக்கன் தம்பி
இவ்வழி [2]யவன்வந் தேற்ப [3]தறிந்தில மெதிர்ந்த போதும்

வவ்வழி யவனே தோற்கு [4]மென்பது விரும்பி நின்றேன்
தெய்வ[5]வன் பாசஞ் செய்த செயலிந்த [6]மாயச் செய்கை.

ஆறு செய்யுட்கள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) இவ்வார்த்தையை (இராமபிரான்) கூறக்கேட்டவனாய் மனந்தளர்கின்ற இராவணனது தம்பியான விபீடணன், (பின்வருமாறு கூறுபவனானான்): 'இப்போர்க்களத்தில் அவ்விந்திரசித்தே வந்து எதிர்த்துப்போர்புரிவானென்பதை (நாங்கள் முன்னப்) அறிந்திலோம்;(இலக்குமணனுடன் அவன்) எதிர்த்துப்போர் செய்கிறபொழுதும் [போர்செய்வதை நான் உணர்ந்தபிறகும்] தன் மார்க்கமாகிய அவ்விந்திரசித்தே தோற்பானென்பதையேவிரும்பி எதிர்நோக்கியிருந்தேன்; (அதனைத்தான் இப்போர்ச்செயலைத் தேவரீருக்குத்தெரிவித்திலேன்), இந்த வஞ்சனைச்செய்கை, தெய்வத் தன்மையுள்ள வலிய நாகபாசத்தால் விளைந்த வினைவாம்; (எ-று.)

இச்செய்யுளில் 'அரக்கன் தம்பி' என்ற எழுவாய், மேல் 232-ஆம் செய்யுளில், 'கலுழிக்கண்ணன் என்னச்சொல்லி வணங்கினான்' என்று முடியும். இலக்குமணனுக்கு நேர்ந்த தீங்கைப்பற்றி முன்னமே வருந்தியிருந்த விபீடணன் இராமபிரானது நிஷ்டூர வார்த்தையைக்கேட்டுப் புண்ணிற்புளிப்பெய்தாற்போல முன்னினும் மிகவருந்திப் பதில் கூறலாயினனென்க. 'அறிந்திலம்' என்றது - போர்க்களத்திலுள்ள தம்பக்கத்தார்யாவரையும் உளப்படுத்திய தன்மைப்பன்மை. பி-ம்:—[1]கேட்டங்கழுகின்ற. [2]இவன். [3]அறிந்திலேன். [4]என்பதை. [5]வான். [6]மாயை. (2179)

228.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் -நிகழ்ந்த வரலாறுகளை விபீடணன் விவரித்துக் கூறுவன.

அற்றதி காய னுக்கை தலையில தாக்கி [1]யாண்ட
வெற்றிய [2]னைய வீரன் மீண்டில னிலங்கை மேனாள்
பெற்றவ னெய்து [3]மென்னும் பெற்றியை யுன்னிப் பிற்போது
உற்றனன் மைந்தன் தானை நாற்பது வெள்ளத் தோடும்.

(இ - ள்.) அதிகாயனது உடம்பு அறுபட்டுத் தலையில்லாத தாம்படி செய்து பெற்ற சயத்தையுடையவனாகிய இலக்குமணன், —முற்காலத்தில் இலங்கையை(க் குபேரனிடத்தினின்று) பெற்றவனை இராவணன் (போர்க்கு) வருவான் என்னுந் தன்மையை நினைத்து, (இப்போர்க்களத்தைவிட்டு) நீங்காது (இங்கேயே) நின்றான்; பின்பு (இராவணனது) புதல்வனாகிய இந்திரசித்து, நாற்பது வெள்ளஞ் சேனையுடனே (போர்புரியுமாறு) வந்துசேர்ந்தான்;

இற் 27-ஆஞ் செய்யுளில் "போர்க்கினி, யன்றவனல்லனே லமரர்வேந்தனை, வென்றவன் வருமென விரும்புஞ்சிந்தையான்" என்று கூறியிருக்க, இங்கு 'இலங்கை மேனாள் பெற்றவன்எய்தும்' என்று கூறியது குன்றக்கூறலாகாதோவெனின், பகைவரனைவை எதிர்நோக்கியிருந்தா னென்று கூறவேண்டுவதே விபீடணனது நோக்கமென்க.

இராவணன் இலங்கைபெற்ற விவரம்:—விஷ்ணுவினால் துரத்தப்பட்டுப் பாதாளத்திற் பதுங்கியிருந்த இராவணனது மாதாமகனான சுமாலியானவன் தன் மகளின் புதல்வர்கள் வரம்பெற்று மேம்பட்டிருப்பதை யறிந்து களிப்போடு மந்திரிமாரையுங்கூட்டிக் கொண்டு இராவணனைக்கிட்டி 'நீ நல்வரத்தைப் பெற்றிருக்கின்றாயாதலால், ஆதியில் நமதாயிருந்த இலங்காபட்டணத்தைக் குபேரனிடத்தினின்று கைப்பற்றவேண்டும்' என்று சொல்லவும், இராவணன் தடுத்துச்சொல்லவே, அந்தச்சுமாலி ஒன்றும் பேசாதே செல்ல, அவன் மைந்தனாகிய பிரகத்தன் வந்து 'குபேரனிடத்தில் தமையன் முறை பாராட்டுதல் தக்கதன்று: முன் பிறந்தவர்களான அசுரர்களைத் தேவர்கள் விஷ்ணுவைக்கொண்டு வென்று மூவுலகத் தாட்சியையும் பெறவில்லையோ?' என்று கூற, அது மனத்திற் பதிந்த இராவணன் அவனையே தூதனாக அனுப்பி இலங்கையைக் குபேரனிடத்தினின்று கவர்ந்துகொண்டனனென்பதாம். பி-ம்:—[1]ஆண்டவ். [2]ஆக்கி, ஆவி, ஆக. [3]எய்தும். (2180)

229. ஈண்டுநஞ் சேனை வெள்ள [1]மிருபதிற் றிரட்டி மாளத்
தூண்டினன் பகழி மாரி [2]தலைவர்கள் தொலைந்து சோர
மூண்டெழு போரிற் பாரின் [3]முறைமுறை[4]முடித்தான் பின்னர்
ஆண்டகை யோடு [5]மேற்று னாயிர மடங்கற் றேரான்.

(இ-ள்.) ஆயிரஞ்சிங்கங்கள் பூட்டியதேரையுடையவனாய் வந்த இந்திரசித்து, உக்கிரமாய்ச்சொரிகின்ற யுத்தத்தில் நெருங்கிய நமது சேனைகளில் நாற்பது வெள்ளம் உயிரழியவும், (வானர சேனைத்) தலைவர்கள் தரையில் வருந்திச்சோர்ந்துவிழவும், அம்பு மழை சொரிந்து முறை முறையாக அழித்திட்டான்; பின்பு, ஆண்மைக்குணமுடையனான இலக்குமணனுடனும் எதிர்த்துப் போர்செய்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]எழுபதினிரட்டி, எழுபதிற் பாகம். [2]தலைவரைத்தொலைத்துச். [3]மும்முறை. [4]முடித்தான். [5]உற்றான். (2181)

230. அனுமன்மேல் நின்ற [1]வைய னாயிரந் தேரு[2]மாயத்,
தனு[3]வலங் காட்டிப் [4]பின்னை நாற்பது வெள்ளத் [5]தானை, [6]பனி
யெனப் படுவித் தன்னோன் [7]பலத்தையுந் தொலைத்துப் பட்டான்,
[8]இனியென வயிரவாளி [9]யெண்ணில [10]நிறத்தி னெய்தான்.

(இ-ள்.) (இரதாதிபதியோடு பதாதியாய் நின்று போர்செய்ய லாகாதென்று) அநுமான்மீது ஏறிநின்ற இலக்குமணன், (இந்திர சித்தின்) ஆயிரம் தேர்களும் (அவ்வப்பொழுதே) அழியும்படி (தனது) விற்றிறமையைக் காட்டி, மற்றும் (அவனது) நாற்பது வெள்ளம்சேனையையும் (சூரியன்முன்) பனிபோல அழியச்செய்து அவனது பலத்தையுங் குலைத்து, 'இப்பொழுதே (இந்திரசித்து) இறந்திட்டான்' என்று கண்டவர்) சொல்லும்படி கணக்கில்லாத உறுதியான அம்புகளை (அவனது) மார்பிற பிரயோகித்தான்;

தானைக்குப் பனியை உவமைகூறினதற்கு ஏற்ப, இலக்குமணனுக்குச் சூரியனை உவமையாகக்கொண்டாம். பட்டான் — தெளிவு பற்றிய காலவழுவமைதி. அன்னான்பலத்தையுந் தொலைத்து என்பதற்கு - அவனுக்குப்பக்கபலமாய்வந்த மகாபார்சுவன் தூமிராக்ஷன் இவர்களையும் வலியழித்துத்துரத்தி யென்று உரைத்தலுமாம். பி - ம்:—[1]உள்ளல். [2]மாலத்துத், மாளத். [3]வலி. [4]பின்னர். [5]தானைப். [6]பனியினைப். [7]வலத்தையும், பிலத்தையும். [8]இனையன. [9]எண்ணிலா. [10]திறத்தின். (2182)

231. [1]ஏவுண்ட பகு[2]வா யோடிங் குருதிநீ [3]ரிழிய நின்றான்
தூவுண்ட தானை முற்றும் படவொரு தமியன் [4]சேர்வான்
போவுண்ட தென்னி னைய[5]புணர்க்குமா மாய [6]மென்று
பாவுண்ட கீர்த்தி யானுக் [7]குணர்த்தினன் பரிதி பட்டான்.

(இ-ள்.) அம்புகள் தைத்த பிளந்த இடங்களிலெல்லாம் இரத்தநீர் பெருகும்படி நின்றவனாகிய இந்திரசித்து, (அம்புகளால்) தொழியப்பட்ட எல்லாச்சேனைகளும் அழிய, தன்னந்தனியனாய்நின்று வருந்துபவனானான்; 'ஐயனே! (இவன்) தப்பிப்போவது நேர்ந்தால், மிக்க மாயங்களைச் செய்வான்' என்று பரவுதல் பொருந்திய கீர்த்தியையுடையவனான இலக்குமணனுக்குத் தெரிவித்தேன்; (அவ்வளவில்), சூரியன் அஸ்தமித்துவிட்டான்; (எ-று.) —பரிதிபட்டான் - இராப்போதுவந்திட்டதென்றபடி. பாவுதல்- பரவுதல். பி ம்:—[1]ஏவுண்டு. [2]வாயூடு [3]எய்த. [4]சேர்வால். [5]புணர்க்குவன. [6]என்னட். [7]உணர்த்தினன். (2183)

232 மாயத்தா லிருண்ட தாழி யுலகெலாம் வஞ்சன் வானிற், போயத்தா னுடைய வஞ்ச வரத்தினு லொளித்துப் [1]போயிவ், [2]வாயத்தார்ப் பாசம் [3]வீசி யயர்வித்தா [4]னம்பின் [5]வெம்பும, [6]காயத்தா னென்னச் சொல்லி வணங்கினான் [7]கலுழிக் கண்ணான்.

(இ-ள்.) 'கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகம் முழுதும் மாயைசெய்தற்கு அநுகூலமாக இருண்டுபோயிற்று; (அப்பொழுது, இலக்குமணனது அம்புகளினால் தவிப்படைந்த சரீரமுடையவனாகிய மாயம் வல்லவனான இந்திரசித்து, ஆகாயத்திற் சென்று தான் பெற்றுள்ள அந்த வஞ்சனைசெய்தற்கு அநுகூலமான வரபலத்தால் மறைந்து நின்று, இவ்வானரக்கூட்டத்தாரை நாகபாசத்தை வீசித் தளரும்படி செய்தான்' என்று (நடந்தவரலாறுகளையெல்லாம் விவரமாக இராமபிரானுக்குக்) கூறி, நீர்பெருகுகின்ற கண்களையுடையவனாய், (இராமபிரானை) வணங்குகின்றான்; (எ - று.)

கலுழி-கலுழ்தலென்னும் வினைச்சொல்லின் சிதைவு; கலங்கினநீர் என்று பொருள். பி-ம்:—[1]பொய்யின. [2]ஆயத்தார். [3]மேவி. [4]நம்ப. [5]வெம்பக். [6]காய்வித்தான். [7]கலுழும். (2184)

233.—எவரும் உயிர்துறக்கவில்லை யாதலால் பாசம் நீங்கினால் யாவரும் உயிர்பெற்றெழுவரென்று விபீடணன் ஸ்ரீராமனைத் தேற்றுதல்.

[1]பின்னையு மெழுந்து பேர்த்தும் [2]வணங்கியெம் பெருமா யாரும்
இன்னுயிர் [3]துறந்தா ரில்லை யிறுக்கிய பாச மிற்றால்
புன்னுனைப் [4]பகழிக் கோயுந் தரத்தரோ புலம்பி [5]யென்னை
இன்னலுற் றயரல் வெல்லா [6]வறத்தினைப் பாவ மென்றான்.

(இ-ள்.) (விபீடணன்),—மீண்டும் எழுந்துநின்று மறுபடியும் (இராமபிரானை) நமஸ்கரித்து, 'எமது தலைவனே! (இவர்களில்) எவரும் இனிய உயிர் நீங்கினவர்களல்லர்; (இவர்களைக்) கட்டியுள்ள நாகபாசம் ஒழிந்தால், (யாவரும் வலியுடனெழுவார்கள்:) புல்லிய நுனியையுடைய அம்புகளுக்கு வலியழியுந் தன்மையுடையரோ(இவர்கள்)? அழுது என்னபயன்? துன்பப்பட்டு வருந்தற்க; பாவச்செயல்கள் தருமத்தை வெல்லமாட்டா' என்றான்; (எ-று.)

'அறத்தினைப் பாவம் வெல்லா' என்றதனால், தருமத்தில் நடக்கிற நமக்குப் பாவிகளான அரக்கரால் தோல்வி நேராது: விரைவிலேயே யாவரும் பாசமொழிந்து பிழைத்து எழுவரென்றவாறும்; இது-தேற்றமொழி. இறுக்கியபாசமிற்றால் இன்னுயிர் துறந்தாரில்லையென்று கூட்டியுரைப்பாருமுளர். இனி, இறுக்கிய பாசம் இற்று என்று எடுத்து, கட்டியபாசம் இத்தன்மையது என்றும் பொருள்கூறலாம்: ஆல்-ஈற்றசை. அயரல்-எதிர்மறை வியங்கோள்; "மகனெனல்" என்பதிற்போல. இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில்லை. 'வெல்லா அறத்தினைப் பாவம்" என்ற பொதுப்பொருள், கருடன் வரப்போவதைக் குறிப்பித்தல் காண்க. பி-ம்:—[1]பின்னரும். [2]வணங்கியேதுர். [3]பிழைச்சிலன், பிழைத்திலம். [3]இறந்தாரில்லை. [4]பகழிகொல்லுந்தரத்ததோ, பகழிகொய்யுந்தரத்தரோ. [5]உள்ளம். [6]தருமத்தைப். (2185)

234.—நாகபாசத்தைப்பற்றிய விவரத்தை ஸ்ரீராமன் வினவ, விபீடணன் கூறத்தொடங்குதல்.

யாரிது கொடுத்த [1]தேவ னென்னை [2]யீ திதனைத் [3]தீரும்
காரண மியாது நின்னா லுணர்ந்தது கழறிக் காணென்று
ஆரியன் [4]வினவ வண்ணல் [5]வீடண னமல சாலச்
சீரிதென் றதனை யுள்ள [6]பரிசெலாந் [7]தெரியச் சொன்னான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பாசத்தை(இவ்விந்திரசித்துக்குக்) கொடுத்த தேவன் யாவன்? இதன் தன்மை என்ன? இதிலிருந்து தப்பிப் பிழைக்கும் உபாயம் என? (இவற்றைப்பற்றி) நீ அறிந்துள்ளதைச் சொல்வாயாக' என்று இராமபிரான் (விபீடணனைக்)கேட்க, —பெருமை பொருந்திய விபீடணனானவன், (இராமபிரானை நோக்கி), 'குற்றமற்றவனே! மிகவும்நல்லது' என்று அந்நாக

பாசத்தைப்பற்றி(த் தான்) அறிந்துள்ள எல்லாவிவரங்களையும் தெரியும்படி சொல்லலானான்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த மூன்று கவிகளிற் காண்க.

கழறிக்காண்-ஒருசொல்தன்மைப்பட்டது. 'சாலச்சிறிது' என்றது, அங்கோரவார்த்தை. பி - ம்:—[1] தேவர். [2] அது, ஈங்கு. [3] இரக்குங். [4] அருள. [5] அடிமலர்வணங்கியண்மிச, மலரடிசரணஞ்சார்ந்து. [6] ஆறு. [7] செப்பலுற்றான். (2186)

235.—மூன்றுகவிகள்-ஒருதொடர்: நாகபாசத்தைப்பற்றிய விவரத்தை விபீடணன் இராமபிரானிடம் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஆழியஞ் செல்வ [1] பண்டிவ் வகலிட மளித்த [2] வண்ணல்
வேள்வியிற் [3] படைத்த தீசன் வேண்டினன் பெற்று வெற்றி
[4] தாழ்வறு [5] சிந்தை யோர்க்குத் தவத்தினு லளித்த தாணை
யூழியி [6] னிமிர்ந்த காலத் துருமின தாற்ற மீதால்.

(இ - ள்.) சக்கராயுதத்தையுடைய அழகிய செல்வனே! முற்காலத்தில் இந்த உலகத்தைப்படைத்தபிரமன், (தான்செய்தஒரு) யாகத்தில் உண்டாக்கியது; சிவபெருமான் (அப்பிரமனிடத்தினின்று) வேண்டிவாங்கி வெற்றிபெற்று(ப்பிறகு) தாழ்தலில்லாத மனத்தை யுடையவனான இந்திரசித்துக்கு (அவன் செய்த) தவத்தின் பயனாகக் கொடுத்தது; (இதன்வரலாறு இது; இது) உண்மை: கல்பாந்த காலத்திலுண்டாகிற இடிபோன்ற தன்மையுடையது; (இதன்) வலிமை, இப்படிப்பட்டது; (எ - று.)

அகலிடம் - பூமி: வினைத்தொகையன்மொழி. இரண்டாம் அடியில் இனவெதுகை: பி - ம்:—[1] பண்டிங்கு. [2] செல்வன. [3] படைத்த. [4] தாழ்வுறு. [5] சிந்தையோனுக்களித்தனன் றவத்தினைய, சிந்தையோற்கு...அளித்தானைய. [6] உயர்ந்த. (2187)

236. *[1] அன்னத [2] னாற்ற லன்றே யாயிரங் கண்ணி னானைப் [ன்னி*
பின்னுற வயிரத்திண்டோள் பிணித்தது பெயர்த்தொன் [3] றெ
ன்னினி யனுமன் றோளை யிறுக்கிய திதனு [4] லன்றோ
பொன்னுல காளுஞ் செல்வந் [5] துறந்தது புலவ ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) ஆயிரங்கண்களையுடையவனை இந்திரனது மிக்க வலிமையமைந்தோள்களைப் பின்னேபொருந்தும்படி கட்டினது, அந்நாகபாசத்தினது வலிமையன்றோ? அப்பொழுதும் [அநுமான் இலங்கையிற் சீதையைத் தேடச்சென்றபொழுதும்] அநுமானது தோள்களை (இவ்விந்திரசித்து) இறுகக்கட்டியதும் இந்நாகபாசத்தாலேயே; தேவர்கள் யாவரும் சுவர்க்கலோகத்தை யாளுகின்ற சிறப்பைஇழந்ததும், இதன் வலிமையினாலேயே (நேர்ந்தது); (ஆகலால்), இனி (இதன்வலிமையைப்பற்றி) மற்றும் வேறே என்னி

யாது பயன்? (எ-று)—'இகளுல்' என்பதை இறுதிலாக்கியத்தோடும கூட்டுக பி-ம்:—[1] அன்னேதின். [2] ஆற்றறன்றால். [3] எண்ணல். [4] யாண்டும். [5] தந்தது. (2188)

237. தான்விடில் [1]விடுமீ தொன்றே சதுமுகன் முதல்வ[2]ராய
வான்விடில் விடாது மற்றிம்[3]மண்ணினை யெண்ணி யென்னே
[4]ஊன்விட வுயிர் [5]போய் [6]நீங்க நீங்கும் [7]வே றுய்தி யில்லைத்
தேன்விடு துளவத் தாரா யீதுவிதன் செய்கை [8]யென்றான்.

(இ-ள்) தேன்சொரிகின்ற திருத்துழாய்மாலையை யுடையவனே! ஒப்பற்ற இந்நாகபாசமானது, தானே விட்டால்தான் விடும்: பிரமனை முதலாகவுடையரான வானுலகத்தவர் விடுவித்தாலும் விட்டுநீங்காது; இந்த மண்ணுலகத்தவரைப்பற்றி '(இவர் விடுவிப்பார்?' என்று) எண்ணித்தான் என்ன பயன்? (இது, தான் பற்றியவர்களது) உடல்ஒழியவும் உயிர்போகவுந் தான் நீங்கும்; (இதிலிருந்து) வேறுபிழைக்கும்வழி இல்லை; இந்நாகபாசத்தினது செயல் இதுவாகும் என்று கூறினான், (விபீடணன்); (எ-று.)

வான், மண் என்பன-அவ்வுலகத்தார்க்கு இடவாகுபெயர்கள். 'சதுமுகன் முதல்வராய வான் விடில்விடாது மற்றிம்மண்ணினை யெண்ணியென்னே' என்றது - தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட் பேறணி. சதுமுகன் - சதுர்முகன்; நான்கு முகங்களையுடையவன். மற்று-வினைமாற்று. ஊன்விட உயிர்போய்நீங்க நீங்கும்-உடம்பை விட்டு உயிர் நீங்கினால் தான் நீங்கும் என்றபடி. பி-ம்:—[1] விடுவதல்லாற், வீடுத்தலல்லாற், விடுதலன்றிச். [2] ஆய்ந்த. [3] மன்னனீ. [4] ஊனிடை. [5] போல். [6] நீங்குமுள்ளம். [7] வேறுல், வேறுய்வது. [8] ஆன. (2189)

238.—மூன்றுகவிகள்-தான் செய்யத்தக்கதைப்பற்றிப் பலவகையாக எண்ணுவதை ஸ்ரீராமன் விபீடணனிடம் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஈந்துள தேவர்மேலே யெழுகேனோ வுலகமீ யாவும்
தீந்துக நூறி [1]யானுந் [2]தீர்கேனோ விலங்கை சிந்தப்
பாய்ந்தவர் [3]சுற்ற [4]முற்றும் படுப்பனோ [5]வியன்ற பண்போடு
ஏய்ந்தது பகர்தி யென்றா னிமையவ ரிடுக்கண் தீர்ப்பான்.

(இ-ள்.) தேவர்களின் துன்பங்களைத் தீர்ப்பதற்காகத் திருவவதரித்தவனாகிய இராமபிரான், (விபீடணனை நோக்கி, 'இந்நாகபாசத்தை இந்திரசித்துக்குக்) கொடுத்துள்ள தேவர்களின்மீது கிளம்பிப் போர்செய்வேனோ? எல்லாவுலகங்களும் சாம்பராய்ப் போம்படி அழித்து நானும் அழிவேனோ? இலங்காபட்டணம் அழியும் டி (அதன்மீது) பாய்ந்து (அதிலுள்ள அரக்கர்களை) அவர்கள் சுற்றத்தாருடனே ஒருசேரக்கொல்வேனோ? (இவற்றில இச்சமயத்துக்கு) ஏற்றதகுதியோடு பொருந்தியதைச் சொல்வாய்' என்று வினவினான்; (எ-று.)

இராவணன்முதலிய இராக்கதர்களின் உபத்திரவம்பொறுக்க மாட்டாமல் தேவர்கள் பாற்கடலில் பாம்பணையிற் பள்ளிகொண் டருளிய பரமனைச்சரணமடைந்து பிரார்த்திக்க, அப்பெருமான் தசரதன்மகனாய்த்தோன்றித் துயர் தீர்ப்பதாக அருளிச்செய்து, அங்ஙனமே திருவவதரித்தனனாதலால், இராமபிரானை 'இமையவ ரிடுக்கண் தீர்ப்பான்' என்றார். இடுக்கண் = இடுங்குகண்: துன்ப முண்டாங் காலத்திற் கண் இடுங்குதல்பற்றி வந்தபெயர்; காரி யத்தைக் காரணமாக்கூறிய உபசாரவழக்கின்பாற்படும். ஓகாரங் கள் - விகற்பப்பொருளன. எழுகென் - தன்மையொருமை முற்று; க் - எதிர்காலவிடைநிலை. பி - ம்:—[1]வானுந். [2]தீக்கெகோ. [3]சுற்றும். [4]முற்றப்படுக்கெகோ. [5]இயல்வுபண்டே, இயற்றும் பண்போடு. (2190)

239. வரங்கொடுத் திணையபாசம் [1]வழங்கினுன் தானே நேர்வந்து
இயங்கிடத் தக்க துண்டே [2]யிகழ்கிலெ னில்லை யென்னின்
உரங்கெடுத் துலக மூன்று மொருவனே ரம்பிற் சுட்ட [இன்.
புரங்களிற் [3]றீய்த்துக் காண்பன் பொடியொரு கடிகைப் போழ்

(இ-ள்.) (இந்திரசித்துக்கு) வரத்தைக்கொடுத்து இத்தன் மையதான நாகபாசத்தையும் அளித்தவன் தானாகவே (எனது) எதிரில்வந்து மனமிரங்கி அருள்செய்வது உண்டானால் (நான்) உபேக்ஷிப்பதில்லை [விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வேன்]; (அங்ஙனஞ்) செய்யாமற்போனால், மூன்று உலகங்களையும், வலியழித்து, ஒப் பற்ற சிவபெருமான் ஒரே அம்பினால் கட்டழித்த திரிபுரங்களைப் போலக் கொளுத்தி, ஒருநாழிகைப்பொழுதினுள் நீறாக்குவேன்;

திருமாலாகிய அம்பைக்கொண்டு திரிபுரம் அழிக்கப்பட்ட தனால், 'ஓரம்பிற்சுட்டபுரங்கள்' என்றான். பி - ம்:—[1]வழங்கினார் தாமே நேர்வந்து, வழங்கினார் தாமேவந்தாற்று. [2]இகழிலனில்லை யென்னில், இகழ்கின்றேனில்லையெனணினக. [3]இரக். (2191)

240. எம்பியே யிறக்கு [1]மென்னி லெனக்கினி யிலங்கை வேந்தன்
தம்பியே புகழ்தா [2]னென்னை பழி[2]யென்னை யறந்தானென்னை
[3]நம்பியே யென்னைச் சேர்ந்து [4]நண்பரி னைவ வாமே
[5]உம்பரு முலகத் துள்ள [7]வுயிர்களு [8]முதவி பார்த்தால்.

(இ-ள்.) இலங்காராஜனை இராவணனது தம்பியாகிய விபீடணனே! எனது தம்பியாகிய இலக்குமணனை இறப்பானு னால, எனக்கு இனி (ச்செய்யுந்தொழில்) புகழுடையதாகவென்று ஆலோசிக்க வேண்டுவதுதான் என்ன? பழியுடையதென்று கவலைப்படவேண்டுவதுதான் என்ன? தருமமுடையதா, அதரும முடையதா? என்று தான் ஏன்பார்க்கவேண்டும்? (மற்றும்,— இவர்கள் கைம்மாறு கருதாது எனக்குச்செய்துள்ள) உதவியை ஆலோசித்துப்பார்த்தால், மேலுலகத்திலுள்ள உயிர்களும் இவ் வுலகத்திலுள்ள உயிர்களும் நம்பிக்கைகொண்டு எனனையடைந்த இந்த நண்பராகிய வானரவீரர்களிலும் நல்லவராவரோ?(எ-று.)

எனது தம்பியும் நண்பரும் இறந்தபடியால், யான்பழிபாவங்கட்கு அஞ்சாமலும் அறத்தையும்நோக்காமலும் எல்லாவுலகத்து உயிர்களையும் ஒருசேர அழித்திடுவேனென்பது கருத்து. பி-ம்:—[1]ஆதலினியெனக்கு, ஆதுமென்னிலிவ், ஆயினென்னிலிவ். [2]என்ன. [3]நம்பியர். [4]நம்பரின், நண்பரும். [5]நல்லவாமேல், அல்லவாமேல். [6]உம்பர்க்கும் [7]உயிர்கட்கும். [8]உதவியென்னை, உதவிப்பார்க்க, உதவிப்பார்க்கில். (2192)

241.—தம்பிக்காக உலகமழிதல் முறையன்றென்று இராமன் கருதுதல்.

என்றுகொண் டியம்பி யீண்டிங் [1]கொருவ[2]னிங் கிடுக்கண் செய்ய
வென்[3]றரு முலகை [4]மாய்த்தல் விதியன்றா லென்று [5]விம்மி
நின்றுநின் றுன்னி [6]யுன்னி நெடிதுயிர்த் தலக்க ணுற்றான்
தன்றுணைத் [7]தம்பி தன்மேற் றுணைவர்மேற் றாழ்ந்த [8]வன்பான்.

(இ - ள்.) தனக்குத்துணையான தம்பியாகிய இலக்குமணன் மீதும் நண்பர்களான வானரர்களின்மீதும் மிக்க அன்பையுடையவனான இராமபிரான்,—என்றுசொல்லி 'இப்பொழுது இவ்விடத்து ஒருவன் இவ்வாறு துன்பத்தையுண்டாக்க (அதற்காக), அருமையான உலகத்தைவென்று அழித்தல் முறையன்று' என்று ஏங்கி நின்றுநின்று நினைத்துநினைத்துப் பெருமூச்சுவிட்டு வருந்தம் அடைந்தான்; (எ - று.)

'ஒருவன்' என்றது, இந்திரசித்தை, "ஏக: பாபாநிகுருதே, பலம்புங்க்தே மஹாஜநா: [ஒருவன் பாவஞ்செய்யப் பலர் அதன் பயனை அனுபவிக்கின்றனர்]" என்றபடி ஒருவன் தீங்குசெய்ய உலகத்தோரெல்லாம் அழிவது என்ற இது அறமன்று என்று கருதி விம்மிவருந்தினனென்க. கொண்டு, ஆல்-அசைகள். 'இங்கு' என்பதையும் அசையென்னலாம். [7]தம்பிமேலும் என்ற பாடத்திற்கு - தம்பியினிடத்திற்காட்டிலும் நண்பர்களிடத்து மிக்க அன்பை யுடையவன் என்று உரைக்க. பி - ம்:—[1]ஒருவர். [2]ஓர். [3]இவண், அவன், அவம். [4]மாய்த்தால். [5]விம்மும். [6]மீண்டும். [8]அன்பால். (2198)

242.—நாகபாசத்தால் தம்பியிறப்பின் ஸ்ரீராமன் தானும் இறப்பதாகத் துணிதல்.

மீட்டும்வந் திளைய வீரன் வெற்பன்ன [1]விசயத் தோளைப்
[2]பூட்டுறு பாசந் தன்னைப் பன்முறை புரிந்து நோக்கி
வீட்டிய தென்னிற் [3]பின்னை வீவெனென் றெண்ணும் [4]வேதத் [துன்.
[5]தோட்டியின் றொடக்கில் நிற்குந் [6]துணைக்கைம்மா வனைய

(இ - ள்.) வேதமாகிய அங்குசத்தின் கட்டுக்கு அடங்கி நிற்கின்ற இரண்டு துதிக்கைகளையுடையதொரு பெரிய யானையையொத்தவனான இராமபிரான்,—மறுபடியும்வந்து, இளையபெருமானுடைய மலைபோன்ற வெற்றியையுடைய தோள்களைக்கட்டி

யுள்ள நாகபாசத்தைப் பலமுறை உற்றுப்பார்த்து, '(இது இலக்குமணனைக்) கொன்றதானால் உடனே (யானும்) இறப்பேன்' என்று எண்ணுவானானான்; (எ - று.)

இராமபிரான் தம்பியிறந்தால் தானுமிறப்பதாகக்கூறினது, இலக்குமணனிடத்து அவனுக்குஉள்ள பேரன்பைக் காட்டும். அஸஹாயசூரனான இலக்குமணனுக்கும் ஊறுசெய்ததுபற்றி, இராமபிரான் நாகபாசத்தைப் பன்முறைநோக்கினனென்க. வேதத் தோட்டியின் தொடக்கில்நிற்கும் துணைக்கைம்மால்யானையன்னான் - யானை அங்குசத்துக்கு வசப்பட்டிருத்தல்போல வேதங்கட்கு வசப்பட்டு நிற்பவன்; வேதமந்திரங்களால் வசீகரிக்கத்தக்கவன்: வேதங்களால் அறியத்தக்கவனென்றபடியுமாம். 'துணைக்கைமால் யானை' என்றது இல்பொருளுவமை; "இருகைவேழத்திராகவன்" எனாரர். கடவுள் வாழ்த்திலும். உபமானமாகிய யானைக்கு 'துணைக் கை' என்ற அடைமொழிகொடுத்தது, உபமேயமாகிய ஸ்ரீராமபிரானது இரண்டு புயங்களும் துதிக்கைபோலுமென்றற்கு. பி-ம்:— [1]வைரத். [2]பூட்டிய. [3]பின்னர்விப்பன். [4]பாகன். [5]தோட்டியிற் றுலக்கி, தோட்டியிற்றுடக்க. [6]றுளைக். (2184)

வேறு.

243.—இதுமுதல் ஏழுகவிகள்-கருடனது வருகையைக் கூறும்.

இத்தன்மை யெய்து மளவின்க [1]ணின்ற விமையோர்க ளஞ்சி யிதுபோய்,எத்தன்மை யெய்தி முடியுங்கொ லென்று குலைகின்ற வெல்லை[2]யதன்வாய், அத்தன்மை கண்டு புடைநின்ற வண்ணல் கலுழன்ற னன்பின் [3]மிசையால், சித்தந் [4]நடுங்கி யிது[5]தீர மெள்ள விருளூடு வந்து தெரிவான்.

எட்டுக்கவிகள் - குளகம்.

(இ-ள்.) (இராமபிரான்) இந்நிலையயடையுஞ்சமயத்தில், (வானத்துவந்துபோர்கண்டு) நின்றிருந்தவர்கள்பயந்து '(இராமனது) இந்நிலைமை முதிர்ந்து எவ்வகையாய்ச்சென்றுமுடியுமோ?' என்று எண்ணி நடுங்குகின்றசமயத்தில்,—(இராமபிரானது) அந்நிலைமையைப்பார்த்து, தேவர்பக்கத்திலே நிற்கின்ற பெருமையிற் சிறந்தவனான கருடபகவான்,—(இராமபிரான்மீது) தான்கொண்டுள்ளமிக்க அன்பினால் மனம்நடுங்கி, (அப்பெருமானது) இத்துயரம்நீங்கும்படி மெல்ல இருட்டில்வந்துதோன்றி விளங்குபவனும், —(எ-று.)—(கு-ப்). "பணிவான் [பணிந்து]" (249) "இன்னபன்னி மொழிவான்" (250) எனத்தொடர்ந்து முடியும். இங்ஙனமே அடுத்த செய்யுளையும் முடித்துக்கொள்க.

இதுபோய் எத்தன்மையெய்திமுடியுங்கொல் - இராமனே முடிவனோ, உலகமே அழியுமோ, என்ன எவ்வாறாய்முடியுமோ? என்க. பதினொன்தேவகணங்களுள் கருடனும் ஒருவனாகவிளாதலால்,

'புடைநின்ற கலுழன்' என்றுரென்னலாம். இனி, திருமால் திரு வவதாரங்கொள்ளும்போது இலக்குமி பஞ்சாயுதங்கள் திருவனந் தாழ்வான் கருடன்முதலியோர் வேற்றுருவத்துடனுவது மறைந் தாவது உடனிருப்பரென்பது ஓருசார்கொள்கையாதலால், 'புடை நின்ற கலுழன் என்றுருமாம். கலுழன்-கருடன். அன்பு-இங்கே, பக்தி. கருடபகவானது வருகையால் நாகபாசம் நீங்குதலின், 'இது திரத்தெரிவான்' என்றூர். அண்ணல், கருடன்-ஒருபொருளின் மேல்வந்த பல பெயர். பி-ம்:—[1] வந்த. [2] இதன்வாய். [3] விசையாற். [4] கலக்கி, கலங்கும். [5] தீர்ப்பனென்ன, தீர்வனென்ன. (2195)

244. அசையாத சிந்தை[1] யரவா லனுங்க வழியாத வுள்ள மழி வான், [2] இசையா விலங்கை யரசோடு மண்ண லருளின்மை கண்டு [3] நயவான், விசையா லனுங்க வடமேரு வைய மொளியால் விளங்க விமையாத், திசையானை கண்கள் முகிழா வொடுங்க நிறைகால் வழங்கு சிறையான்.

(இ-ள்.) (எதற்குங்) கலங்காத (இராமனது) மனம் (தம்பி முதலியோரைக் கட்டிவருத்துகிற) நாகபாசத்தாற் கலங்கின தனுல் [கலங்கினதைக் கண்டு] (ஒருபொழுதும்) வருத்தமடையாத (தனது) மனம் வருந்துபவனும்,—(நல்வழிக்கு) உடன்படாத இலங்காராசனுன இராவணனோடு (மற்றெல்லோரிடத்திலும்) இராமபிரானது திருவருளில்லாமையைக்கண்டு விரும்பாதவனும், —(தன் மேனியின்) காந்தியினுல் நிலவுலகம்விளங்கவும், (தனது) வேகத்தினுல் வடக்கிலுள்ள மகாமேருவும் நிலைகுலையவும், (ஒரு காலத்தும்) கண்ணிமைத்தலில்லாத திக்கஜங்களும் கண்களை மூடிக்கொண்டு ஒடுங்கவும், மிக்க காற்றை வீசுகின்ற சிறகுகளை யுடையவனும்,—(எ - று.)

தலைவனுன இராமபிரானது கலங்காததிருவுள்ளங்கலங்கின தனுல், அடியவனுனகருடன் தானும் மனங்கலங்குவானுயினன். 'அரசோடும்' என்ற உம்மையால், 'மற்றெல்லோரிடத்திலும்' என்று வருவித்து உரைக்கப்பட்டது இராவணன்முதலிய ராக்ஷச ரிடத்தில் மாத்திரமேயன்றி "உலகமூன்றும்... தித்துக்காண்பன் பொடியொரு கடிகைப்போழ்தின்" என - நிரபராதிகளான மற்றை யோர் விஷயத்திலும் கருணைக்கடலான இராமபிரானுக்குக் கோபம் மூண்டதனுல், அந்நிலையைக் கருடன் விரும்பாதவனு யினன். விபீடணன் முதலியோர் பலவகையாக நல்லறிவுகூறியும், அநுமானும் அங்கதனும் இராமதூதர்களாய்ப்பேசியும் இரா வணன் சீதையைக் கொடுக்க உடன்படாதிருந்ததுபற்றி, அவனை 'இசையாவிலங்கையரசு' என்றூர். திக்கஜங்கள் தெய்வத்தன்மை யுள்ளனவாதலால், அவைகளும் தேவர்கள்போலவே கணணி மைக்கு மியல்புடையன வலவென்க. பின்னிரண்டடி-தொடர் புயர்வுநவிற்சியணி. பி-ம்:—[1] அயர்வால். [2] அசையா. [3] பெயர்வான்.

245. காதங்கள் கோடி கடைசென்று காணு நயனங்கள் வாரி கலுழக், கேதங்கள் கூர வயர்கின்ற வள்ளல் திருமேனி கண்டு கிளர்

வான், சிதங்கொள் வேலை [1]யலைசிந்த [2]ஞால மிருள்சிந்த [3]வந்த [4]சிறையான், வேதங்கள் பாட வுலகங்கள் யாவும் வினைசிந்த நாகமெலிய.

(இ-ள்.) துன்பங்கள் அதிகப்படச்சோர்கின்ற இராமபிரானது திருமேனியைப்பார்த்து, கோடிக் காததூரமளவும் (பார்வை) சென்று (ஆங்காங்குள்ளவற்றையெல்லாங்) காணவல்ல (தனது) கண்களில் நீர்வழிய(நாகாஸ்திரத்தை யொழித்தலில்) ஊக்கம்மிகுபவனும்;—குளிர்ச்சிகொண்ட கடல் அலைகளைச் சிதறவும் உலகங்கள் இருளை ஒழியவும் [உலகத்தைமூடியஇருள்சிதறி விலகிப் போகவும்] (அடித்துக்கொண்டு) வந்த இறகுகளினால் வேதங்களின் ஸ்வரத்தோடு கூடிய ஒலியுண்டாகவும், எல்லாவுலகங்களும் பாவங்களைநீங்கவும், (இந்திரசித்தினாற்பிரயோகிக்கப்பட்ட) நாகங்கள் தளர்ச்சியடையவும்;(எ - று.)

வெகுதூரத்திலுள்ளவற்றையும் பார்த்தறிகிற வல்லமை பறவைகட்கு உண்டென்பது பிரசித்தம். இராமபிரானது வருத்தத்தைக் காணுதலாற் கருடபகவான் கண்ணீர்பெருக்கினான். இனி, கண்ணீர்-ஆநந்தபாஷ்பமுமாம். கருடன் வேதஸ்வரூபியாதலால், அவன் இறகடிக்கும்போது எழும் ஒலியை வேதவொலியாகவே கூறினார். சிறகுகளினின்று உண்டாகுங் காற்றின் விசையாற் கடலலைகளும், பொன்மயமான அச்சிறகுகளின் ஒளியால் உலகத்துப்பரவிய இருளும் சிதறுவனவாயின; வேதமயமான கருடபகவான் பறந்துவரும்போது அவனது இறகுகளினின்று வெளிவீசுங் காற்றுப் பரிசுத்திகரமானதனால், அக்காற்றுப்பட உலகம் வினைசிந்துவதாயிற்றென்க. 'பாம்பிற்குப் பகை கருடன்' ஆதலால், கருடன்வரும்போது அந்நாகங்கள் மெலிவனவாம்.
பி-ம்:—[1] திசை. [2] ஞாலவிருள். [3] உந்து. [4] சிறையால். (2197)

246. அல்லைச் சுருட்டி வெயிலைப் பரப்பி யகலாசை யெங்குமழியா. வில்லைச் செலுத்தி நிலவைத் திரட்டி விரிகின்ற சோதிமிளிர, எல்லைக் குயிற்றி யெரிகின்ற மோலி யிடைநின்ற மேருவெனுமத் தொல்லைப் பொருப்பின் [1]மிசையே விளங்கு [2]சுடரோனின் மும்மை சுடர.

(இ - ள்.) அகன்றுள்ள திக்குக்களிலெல்லாம் இடையறாத சோதியைப் பரவச்செய்தலின் மூலமாக இருளை நீக்கி (அவ்விருளிருந்தவிடத்துச் செம்மேனி)சூரியனது ஒளியைப்பரப்பவும்(வெண்காழ்க்கு) சந்திரகாந்திபோன்றஒளியைக்கூட்டமாக உண்டாக்கவும் (இவ்வாறு இருவகைப்) பரவுகிற ஒளி விளங்கவும்;—(தன்றெளியார்) கற்பகபூனையுண்டாக்கி விளங்குகின்ற கிரீடம் (ஜம்பூத்வீபத்தின்) நடுவிலுள்ள மேரு என்ற பெயரையுடைய அந்தப் பழமையான மலையின்மேலே விளங்குகின்ற சூரியனைக்காட்டிலும் மும்மடங்கதிகதியாகப் பிரகாசிக்கவும்,— (எ-று.)

கருடபகவானது பொன்னிறமுள்ள மேனியினின்று ஒளி உண்டாய்ப்பரவுவதை 'அல்லைச்சுருட்டி வெயிலைப்பரப்பி யகலாசை யெங்குமழியா விலைச்செலுத்தி' என்றும், வெண்ணிறமுள்ள கழுத்தினின்று ஒளி தோன்றிப்பரவுவதை 'நிலவைத் திரட்டி' என்றுங் கூறினார். மேருமலை-கருடபகவானது உடம்புக்கும், அம் மலையினுச்சியில்தோன்றும் சூரியன்-அப்பகவான் திருமுடியிலணிந் துள்ள கிரீடத்துக்கும் உவமையென்க. சோதி-ஜ்யோதிஸ். மேரு மலை பூமிக்கு இடையிலுள்ளதுஎன்பது நூற்கொள்கையாத லால், 'இடைநின்ற மேரு' என்றார். குயிற்றல்-செய்தல். பி-ம்:— [1]மிகையே. [2]சுடரோரின். (2198)

247. *தன்பால் விளங்கு மணிகோடி யோடு [1]தளிர்போது செம்பொன் [2]முதலாத், தன்பா லியைந்த நிழல்கொண் டமைந்த [3]தழுவாது வந்து தழுவ, மின்பா [4]லியன்ற தொருகுன்றம் வானின் [5]மிளிர்கின்ற தென்ன வெயிலோன், தென்பா லெழுந்து வடபால் நிமிர்ந்து வருகின்ற செய்கை தெரிய.*

(இ - ள்.) அழகிய (கழுத்தின்) இடத்தில் விளங்குகின்ற கோடிக்கணக்கான ரத்நஹாரங்களோடு குளிர்ந்த பூமாலைகளும் சிவந்த பொன்னரிமாலைகளும் முதலியனவாகத் தன்னிடத்திற் பொருந்திய காந்தியோடுகூடிய ஆபரணங்களெல்லாம் (தான் [கருடன்] சிறகடித்துக்கொண்டு மிக்க விரைவுடன் வருதலால் தனது மார்பிற்) படாதனவும் படுவனவுமாய்ப் பொருந்தவும்,— மின்னலினாலே உண்டானதாகிய ஒருமலை ஆகாயத்தில்தோன்றி விளங்குகிறது என்று சொல்லாநிற்கையில், சூரியன் தெற்கே உதித்து வடக்கே உயர்ந்து வருகின்ற தன்மை விளங்கவும்,—;

விலங்காகிய கருடன் குறுக்காகவரும் வீசையால், அவன் கழுத்திலணிந்துள்ள ஆபரணங்கள் அவன்மார்பிற் பெரும்பாலும் படாதனவும் சிறுபான்மை படுவனவு மாயின வென்க. எப்பொழு தும் பெருமாளுக்கு நேரே எதிரிற் பணிவொடு நிற்றல், கருட னியல்பு; அங்ஙனமே இலங்கைநோக்கித் தெற்குமுகமாய்நின்ற இராமபிரானது எதிரிலே கருடன் வடக்குமுகமாய் அருகில் வந் தனனென்று உணர்க. பின்னிரண்டடி இல்பொருளுவமையணி. பால் - பால்போன்ற வெள்ளொளியையுடைய கழுத்துக்குஉவமை யாகுபெயரெனினுமாம். மணி, போது, பொன் என்பவை - அவ்வ வற்றாலாகிய ஆரத்துக்குக் கருவியாகுபெயர். அமைந்த - பெயர். பி - ம்:— [1]நளி. [2]நனிசால். [3]தகையாவும்வந்துதவழ. [4]அமைந்த, அமைந்தது. [5]விழுகின்ற. (2199)

248. *பன்னகர் சென்னி மணி[1]கோடி கோடி பலகொண்டு செய்த வகையா, மின்னு [2]லியன்ற தெனலாய் விளங்கு மிளிர்பூண் [3]வயங்கும் வெயில்கால், பொன்னு [4]லியன்ற நகையோலை பொங்க வனமாலை மார்பு புரளத், தொன்னாள் பிரிந்த துயர்தீர வண்ணல் திருமேனி கண்டு தொழுவான்.*

(இ - ள்.) சர்ப்பங்களின் தலைகளிலுள்ள மிகப்பலகோடிக் கணக்கான மாணிக்கங்களைக் கொண்டு செய்துள்ளபடியால் மின்னலினும் செய்யப்பட்டுள்ளதென்று சொல்லும்படி மிகவிளங்குகின்ற ஆபரணங்களும், விளங்குகிற சூரியகாந்திபோன்ற ஒளியை வெளிவீசுகின்றபொன்னாலாகிய பொலிவையுடைய நெற்றிப்பட்டமும் மிகுதியாகப் பிரகாசிக்கவும்,—வனமாலையானது மார்பிற்புரளவும் (வந்து),—நெடுநாளாகப் பிரிந்ததனாலுண்டான துயரம்நீங்க இராமபிரானது திருமேனியைக்கண்டு (சேய்மையிலிருந்தே) கைகுவிப்பவனும்,—(எ - று.)

பன்னகர் என்பது, பன்னகரென்பதன் நீட்டல்; இனி, பல்நாகர் - பலநாகர் என்றும், பற்களையுடைய நாகர் என்றும் உரைக்கலாம். பூண் - சாதியொருமை. தொன்னாள் - கௌசலையின் கர்ப்பத்தில் வந்து பொருந்திய நாள் முதலாக என்றபடி. வனமாலை - பலவகைத் தழைகளைக்கொண்டு தொடுத்த மாலை: இது திருமாலுக்கு உரியது ஆதலால், அவனடியவனான கருடனுக்கும் உரியதாயிற்று. வனமாலை துளசிமாலை என்றாருமுளர்.

பாட, சிந்த, மெலிய (245), மிளிர, சுடர (246), தழுவ, என்னத்தெரிய (247), பொங்க, புரள, (வந்து), துயர் தீரக் கண்டு தொழுவான் (248) என்க. பி-ம்:—[1]கோடியோடுபணி. [2]இயன்ற. [3]வயங்க. [4]இயைந்த. (2200)

249. முடிமேல் [1]நிமிர்ந்த முகிழேறு கையன் முகின்மேல் நிமிர்ந்த வொளியான், அடிமேல் விழுந்து பணியாமல் நின்ற நிலையுன்னி யுன்னி யழிவான், [2]கொடிமே [3]லிருந்திவ் வுலகேழொ டேழு தொழ நின்ற கோளு மிலனாய்ப், படிமே லெழுந்து வருவான் விரைந்து பலகால் நினைந்து பணிவான்.

(இ - ள்.) தலையின்மேல் உயர்ந்து பொருந்திய குவிதலைக் கொண்ட [கூப்பிய] கைகளையுடையவனும்,—காளமேகத்தைக் காட்டிலும் மிக்க நீலவொளியுடையவனாகிய அத்திருமாலின் திருவடிகளில் (வெகுநாளாக) விழுந்துவணங்காமல் நின்ற (தனது) நிலைமையை நினைத்துநினைத்து வருந்துபவனும்,—(அப்பெருமானது) துவசத்தின்மேலிருந்து இந்தப்பதினான்கு உலகத்தாரும் (தனனை) வணங்கும்படி நின்ற பெருமையும் இல்லாமல் எழுந்து வேகமாய்த்தரைமீது வருகின்றவனுமாய்,—பலமுறை மனப்பூர்வமாக வணங்கி,—(எ - று.) 'இன்னபன்னி மொழிவான்' என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

முகின்மேல்நிமிர்ந்த ஒளியான் அடிமேல் விழுந்து பணியாமல் நின்ற நிலை உன்னி உன்னி அழிவான்—"பழுதே பலபகலும் போயினவென்றஞ்சி, யாழ்தேன்" என்றார் பெரியாரும். எல்லா உலகத்தாரும் வணங்கும்படி திருமாலின் திருமுன்னர்த் துவசத்தின் மேலிருப்பவன் இப்பொழுது அத்திருமாலுடனின்றித் தனியே வருபவனாயினனென்க. கருடபகவான் திருமாலுக்கு

வாகனமும், கொடியுமாவன். பி - ம்:—[1] திமிர்ந்து. [2] தொடி. [3] இருந்த. (2201)

250.—கருடபகவான் ஸ்ரீராமனைத் தேற்றித் துதிக்கத் தொடங்குதல்.

[1]வந்தான் மறைந்து பிரிவால் [2]வருந்து மலர்மே லயன்தன் முதலோர், தந்தாதை[3] தாதை யிறைவா [4]மறைந்து[5]விளையாடு கின்ற தனியோய், சிந்தா குலங்கள் களைவாய் தளர்ந்து துயர்கூர லென்ன செயலோ, எந்தாய் வருந்த லுடையாய் வருந்த லெண விள்ன பன்னி [6]மொழிவான்.

(இ-ள்.) '(திருமால் இராமனாதற்கு ஏற்ப ஆதிசேஷனுயிருத்தலைவிட்டுத் தம்பியான லக்ஷ்மணனாகித் தான் வந்து இயற்கைவடிவம்) மறைந்து அவதரித்தவனது பிரிவைப்பற்றி (மனம்) வருந்துகின்றவனும் தாமரைமலரில்வாழ்கிற பிரமன் முதலியோர்க்குங் காரணனுமான தலைவனே! (சொரூபத்தை) மறைத்துக்கொண்டு (மனிதவுருவத்துக்கு ஏற்ப) நடிக்கின்ற ஒப்பற்றவனே! (சரணமடைந்தவர்களின்) மனோவியாகுலங்களை நீக்குபவனே! (இத்தன்மையனாணநீயும்) மனந்தளர்ந்து துன்பமிகுதல் என்னசெய்கையோ? (இது உனக்குத் திருவிளையாடலேயாயினும் இச்செயல் எங்களைத் துன்புறுத்துகின்றது; ஆதலால்), எனது தலைவனே! வருந்தாதே; ஸர்வஸ்வாமியே! வருந்தாதே' என்று சொல்லி இத்தன்மையனவான பலவார்த்தைகளைக் கூறுபவனானான்; (எ - று)—அவற்றை மேல்பதினொருகவிகளிற் காண்க.

கருடபகவான் உண்மையைத் தெரிவித்து இராமனைப் பலவாறு தேற்றுபவனானான். பிரிவால் வருந்தும்-(இந்திரசித்தின்நாகபாசத்தாற்கட்டுண்டு இலக்குமணன்) உயிர்நீங்கினனே யென்று வருந்துகிற என்றபடி. தாதைதாதை - பிதாமஹன். அயன் தன் முதலோர் தம் தாதைதாதை - படைத்தற் கடவுளான பிதாமகனென்னும் பெயருடைய பிரமன் முதலியோர்க்கும் பிதாமகனாய் [படைத்தற் கடவுளாய்] நிற்பவ னென்றபடி; இங்கு 'தாதைதாதை' என்றது, லக்ஷிதலக்ஷணை. தேவர்களால் அழிக்க முடியாதபடி வரம்பெற்றுள்ள இராவணன் முதலிய ராக்ஷசர்களைச் சங்கரிக்கும் பொருட்டு அத்தேவர்களின் வேண்டுகோளினால் திருமாலும் அப்பெருமானது சயனமாகிய ஆதிசேஷனும் பிராதாக்களாகப் பிறந்து தாம் கொண்டுள்ள மனிதவுருவத்துக்கு ஏற்ப ஒருவரைவிட்டு ஒருவர் பிரிந்ததற்குவருந்துதல் முதலியன எம்பெருமானது இச்சையினாலேயே யாதலால், 'மறைந்து விளையாடுகின்ற' என்றார். சரணமடைந்தவர்களின் மனத்துன்பங்களையெல்லாம் ஒரு சிறிதுமின்றி யொழிக்கும் இயல்பினனாகிய நீயே இங்ஙனம் வருந்துவது உனது பெருமாயமே யென்பது, மூன்றாம் அடியின் கருத்து. பி-ம்:—[1] வந்தாய். [2]வருந்தியயர்வாய். [3] எந்தை. [4]பிறந்து, மறந்து. [5] விளையாடுகின்ற விறைவா, விளையாடுகின்றல்தவிராய். [6] அழிவான். (2202)

251.—இதுமுதற் பதினெருகவிகள்-கருடாழ்வான் இராமபிரானைத் துதித்தலைத் தெரிவிக்கும்.

தேவாதி தேவர் பலரா லு [1]முந்து திருநாம மோது [2]செயலோய்
[3]மூவாதெ நாளு முலகேழொ டேழு மரசாளு [4]மேன்மை [5]முதல்வா
மேவாத வின்ப மவை [6]மேவி மேவ நெடுவீடு [7]காட்ட முடியாய்
[8]ஆவாய் வருந்தி யழிவாய்கொ லாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.

இதுமுதற் பன்னிரண்டு கவிகள்-ஒரு தொடர்.

(இ-ள்.) தேவ(ர்) அதிதேவர்பலராலும் முந்து திருநாமம் ஓது செயலோய்-தேவர்களும் (பிரமருத்திரேந்திராதியரான) தலைமைத்தேவர்களும் ஆகிய பலராலும் சிறந்த திருநாமங்களைச் சொல்லித் துதிக்கும்படியாகவுள்ள செய்கையையுடையவனே! எந்நாளும் மூவாது உலகு ஏழோடுஏழும் அரசு ஆளும் மேன்மை முதல்வா - எப்பொழுதும் இளமையுடையனாயிருந்து பதினான்கு உலகங்களையும் பாதுகாக்கின்ற மேன்மையையுடைய தலைவனே! மேவாத இன்பம் அவைமேவி - (உனக்கு அடிமைப்பட்ட உயிர்கள் (பிறரால்) அடையமுடியாத [பெறுதற்கு அரிய] இன்பங்களை யடைந்து (பின்பு), மேவ - (பரமபதத்தில் உன்னை) அடையும்படி, நெடு வீடு காட்ட - பெரிய முத்தியுலகத்தை (அவர்கட்குக்) கொடுத்தற்கு, முடி ஆய் ஆவாய் - முதற்றலைவனாயிருப்பவனே! (அத்தன்மையுடைய நீ), வருந்தி அழிவாய்கொல் - (மனம்) வருந்தித் தளரக் கடவையோ! இ அதிரேகம் மாயை அறிவார் ஆர் - (உனது) இந்த மிக்க மாயையை அறியவல்லவர் யாவர்? (எ - று.)

தேவாதிதேவர் - தேவர்களினும் மேம்பட்டவராய்ப் பரமபதத்தில் வாழ்கின்ற நித்தியசூரிகளுமாம். 'எல்லாவுலகங்களையும் பாதுகாக்கின்ற நீ தம்பிக்கு அழிவு நேர்ந்ததென்று இங்ஙனம் வருந்துவதுபோல நடிப்பது என்ன பெருமாயமோ?' எனக் கருடன் இராமபிரானது முன்னிலையில் அவனது உண்மை நிலைமையுரைத்தவாறு. இச்செய்யுளினால், நலமந்தமில்லதோர்நாட்டில் நித்யமுக்தர்க்குப் போக்கியனாய்க்கொண்டு வீற்றிருந்து ஏழுலகும் தனிக்கோல் செலுத்தும் பரத்வத்தன்னிலைமை கூறப்பட்டதென்னலாம். 'எநாள்' தொகுத்தல். அதிரேகம் - மிகுதி: வடசொல். இச்செய்யுள் "தானந்தமில்லை" (255) என்ற செய்யுளின்பின் சில பிரதிகளில். பா-ம்:—[1] ஆடு. [2] செயலால். [3] மூவாதவாய, மூவாதநாளும். [4] எம்மை. [5] முதலாய். [6] மேவிமேவி. [7] கண்டுமுடியா, கண்டுமுடியார். [8] ஆவா. (2203)

252 **எழுவா யெவர்க்கு முதலாகி யீறு முடையாகி யெங்கு**
முளையாய், [1]வழுவாத வர்க்கும் வரமீய வல்ல பவரால் வரங்கள்
பெறுவாய், தொழுவா புணர்ச்சி தொடராத தன்மை [2]யுருவாய்
மறைந்து துயரால், அழுவா யொருத்த [3]னுளைபோலு மாரிவ்
வதிரேக மாயை யறிவார்.

(இ - ள்.) எவர்க்கும்-எல்லாவுயிர்கட்கும், முதல்ஆகி-படைக்குங் காரணனாகியும், ஈறு - அழிக்குங்காரணனாகியும், இடை ஆகி - காக்குங்காரணனாகியும், எழுவாய்-(ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்தர்களாய்த் திருப்பாற்கடலில்) தோன்றுவாய்; எங்கும் உளை ஆய் - எல்லாவிடத்திலும் வியாபித்து நின்று, வழுவாது - தவறாமல், அவர்க்கும் - உபாசகர்கட்கெல்லாம், வரம் ஈயவல்லை - (வேண்டிய) வரங்களைக் கொடுக்கும் வல்லமையுடையாய்; (இங்ஙனம் வல்லமை பெற்றிருந்தும்), உணர்ச்சி தொடராத தன்மைஉரு ஆய் மறைந்து - முற்றுணர்வு உண்டாகப்பெறாத தன்மையையுடைய மனிதவடிவைக்கொண்டு (உனது சொரூபத்தை) மறைத்து நின்று, தொழுவாய்- (உன்னினுங்கீழ்ப்பட்ட தேவர்களை)வணங்கி, அவரால் வரங்கள் பெறுவாய் - அத்தேவர்களால் (உனக்கு வேண்டும்) வரங்களைப் பெறுவாய்; துயரால் அழுவாய் - துன்பத்தினால் வருந்துவாய்; ஒருத்தன் உளை போலும் - (இவ்வாறு ஆச்சரிய சக்தியையுடையனாய் நீ) ஒருத்தன் இருக்கின்றாய்போலும்; இ அதிரேகம் மாயை அறிவார் ஆர்—? (எ - று.)

திருமாலினது வியூகமூர்த்திகளில் ஸங்கர்ஷணரென்பவர் ஆமோதமென்னும் இடத்தில் ஜ்ஞானம் பலம் என்ற இரண்டு குணங்களை முக்கியமாகத் தம்மிடத்திற்கொண்டு அழித்தற்றொழிலையும், ப்ரத்யும்நரென்பவர் ப்ரமோதமென்னும் இடத்தில் ஐசுவரியம் வீரியம்என்ற இரண்டுகுணங்களை முக்கியமாகத் தம்மிடத்திற்கொண்டு படைத்தற்றொழிலையும், அநிருத்தரென்பவர் ஸம்மோதமென்னும் இடத்தில் சக்தி தேஜஸ் என்ற இரண்டு குணங்களை முக்கியமாகத் தம்மிடத்திற்கொண்டு காத்தற்றொழிலையும் மோக்ஷமளித்தலையும் செய்கின்றனரெனவும், இம்மூன்று வியூகமூர்த்திகளும் உபாஸகர்களுக்கு வேண்டும்வரங்களை அளிக்கின்றன ரெனவும், பிரமவிஷ்ணு ருத்திரரென்னுந் திரிமூர்த்திகட்கு இம்மூவரும் அதிஷ்டான தேவரெனவும் நூல்கள் கூறும். நித்தியமான ஆத்மாவைப் படைத்தல் அழித்தல் என்பன, பிரகிருதியின் விகாரமான சரீரத்துடன் சேர்க்கையும் அதனினின்று பிரிக்கையுமாம்.

திருமால் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலையுஞ் செய்யுமாறு ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்த ஸ்வரூபியாகி, பயன்கருதி வழிபடும் உபாஸகர்களுக்குத் தக்கவாறு அநுக்கிரகஞ் செய்துநிற்கும் வியூகநிலையை 'எழுவாயெவர்க்குமுதலாகியீறிடையாகி வழுவாதவர்க்கும் வரமீயவல்லை' என்றதனாலும், "கரந்தசிலிடந்தோறு மிடந்திகழ்பொருடொறுங், கரந்தெங்கும் பரந்துளன்" என்றபடி எல்லாப்பொருள்களும் நிலைபெறுமாறு எள்ளினுள் எண்ணெய்போல அவற்றினுள் மறைந்து பரந்து நிற்கும் அந்தர்யாமி நிலையை 'எங்குமுளையாய்' என்றதனாலும், துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்து தருமத்தை நிலைநிறுத்துந் தன்மையதான விபவாவதாரநிலையை 'அவரால் வரங்கள் பெறுவாய்...... அழுவாய்' என்றதனாலுங் குறித்தன ரென்னலாம்.

அவரால் வரங்கள் பெறுதலை, வருணனை வேண்டுதல் முதலிய இடங்களிற் காண்க. உணர்ச்சிதொடராத தன்மையுருவாய் மறைந்து - தான் முற்றுணர்ந்தவனாயிருந்தும் கருமவசத்தினால் உண்மையறிவு குலையப்பெற்றிருக்கும் மனிதர்களோடு ஒக்க ஒன்றும் அறியாதவன்போல் நின்று என்றபடி. படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என முறைபடக்கூறும் முத்தொழிலில் காத்தல்நடுவணதாதலால், அதனை, 'இடை' என்றார். போலும் - உரையசைப் பொருளது. 'உளை' - முன்னது - வினையாலணையும் பெயர்: பின்னது - குறிப்பு முற்று. அவர்க்கு, அவரால் என்ற சுட்டுக்கள்-தகுதிபற்ற அவ்வப் பொருளின்மேல் நின்றன.

இனி, முன்னிரண்டடிக்குப் பிறவாறும் உரை கூறப்படும்; அது வருமாறு:—பிரமருத்திரேந்திராதிய செல்லார்க்கும் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹார கர்த்தாவாகிய எங்கும் வியாபித்தவனாய் எழுவாய்; அவர்கட்குத்தவறாது வரங்களை யருளவும் வல்லை: அங்ஙனமிருந்தும் விபவாவதாரத்தில் அவர்களைத் தொழுது அவர்கள் பக்கல் வரம்வேண்டிப்பெறுகின்றாய் என்பதாம். பி - ம்:—[1] வழுவா தெவர்க்கும். [2] உறவாய். [3] எனலாம். (2204)

253. உன்னொக்க வைத்த விருவர்க்கு மொத்தி யொருவர்க்கு முண்மை யுரையாய், முன்னொக்க நிற்றி யுலகொக்க [1] வொத்தி [2] முடிவொக்கி [3] னொன்று [4] முடியாய், என்னொக்கு மின்ன செயலோ வி [5] தென்னி லிருளொக்கு மென்று [6] விடியாய், [7] அந்நொப்ப மேகொல் பிறிதேகொ லாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.

(இ - ள்.) உன் ஒக்க வைத்த இருவர்க்கும் ஒத்தி - (காத்தல் தொழிலைக்கொண்ட) உன்னோடு சமானமாக (ஆக்கல் அழித்தல் தொழில்களுக்கென்று) நீ அமைத்துவைத்த (பிரமருத்திராகிய) இருமூர்த்திகளுடனும் (சேர்ந்து அயன் அரி அரன் என்று எண்ணும்படி நீ) பொருந்தியிருக்கின்றாய்: ஒருவர்க்கும் உண்மை உரையாய் - (அங்ஙனமிருந்தும் அவ்விருமூர்த்திகளில்) ஒருவர்க்காயினும் (உனது) உண்மைநிலையைத் தெரிவிக்கின்றாயில்லை; முன் ஒக்க நிற்றி - (மும்மூர்த்திகளுள்ளும் நீயே) முதல்மூர்த்தியாக நிற்கின்றாய்: உலகு ஒக்க ஒத்தி - உலகத்துப் பொருள்களுடன் அந்தர்யாமியாய்க் கலந்து நிற்கின்றாய்; முடிவு ஒக்கின் ஒன்றும்-(இப்பிரபஞ்சங்களை) அழிக்கவேணுமென்று (நீ) திருவுளங்கொண்டால் (நினைத்தபொழுதே அவற்றிற்கு அவ்வழிவு) பொருந்தும்; முடியாய் - (நீயோ ஒருபொழுதும்) அழிதலின்றியிருப்பாய்; இன்ன செயல் இது என் ஒக்குமோ என்னில்- (உன்னுடைய) இத்தன்மையான இச்செய்கை எத்தன்மைத்தோ என்று (ஒருவர்) ஆராயப்புகுந்தால், இருள் ஒக்கும் என்று விடியாய் - (அவர்களுடைய மனம்) இருண்மையுள்ளதென்று சொல்லும்படி விளக்கந்தராது நிற்பாய்; (இங்ஙனம் உனது செய்கை அறியப்படாமலிருத்தற்குக் காரணம்) அ நொப்பமேகொல் - (ஆராய்ச்சியற்ற) அப்புத்தியின் சிறுமையோ? பிறிதே கொல் - வேறு காரணமோ? இ அதிரேகம் மாயை ஆர் அறிவார்—? (எ - று)

படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலையும் திருமால் வ்யூகமூர்த்திகளாய்நின்று செய்கின்றாரெனக் கீழ்க்கவியிற்கூறி, இங்குப் பிரமருத்திரர் படைத்தலழித்தல்களைச் செய்கின்றாரெனல் மாறுகொளக் கூறலாகாதோ வெனின்,—ஆகாது: ப்ரத்யும்நனாயிருந்து பிரமனைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டியையும், ஸங்கர்ஷணனாயிருந்து ருத்திரனைக்கொண்டு ஸம்ஹாரத்தையும் நடத்துகின்றனனென்பது கருத்தாதலால், உன்னொக்கவைத்த இருவர்க்கு மொத்தியொருவர்க்கு முன்மை யுரையாய்,—"ஒத்தவிடையனும் நான்முகனுமுன்னை யறியாப் பெருமையோனே" என்றார், பெரியாரும். மூன்றொக்கநிற்றி - "முதலாவார் மூவரே யம்மூவருள்ளும், முதலாவான் மூரி நீர்வண்ணன்", "முதலாந்திருவுருவ மூன்றென்பர் ஒன்றே, முதலாரும் மூன்றுக்கு மென்பர்" என்பன காண்க. முடிவொக்கின்றொன்று முடியாய்-"காற்றை முன்னுடைப் பூதங்களவை சென்று கடைக்கால், வீற்றுவீற்றுற்று வீவுறும் நீயென்றும் வீயாய்" என்பர் மேல். உனது செய்கை எத்தன்மையோர்க்கும் உணரலரிது என்பது, மூன்றாமடியின் கருத்து. நொப்பம் = நொய்ப்பம்; நொய்ம்மை. பி - ம்:—[1]நிற்றி. [2]முடிவத்தில். [3]என்றும். [4]முடிவாய். [5]என்ன. [6]விடியா. [7]அன்றைப்பம். (2205)

254. **வாழ்நா ளளித்தி முடியாமல் [1]நீதி வருநாளு நிற்றி மறையோய், [2]பேணாயுனக்கோர் பொருள் வேண்டு மென்று பெறுவா னருத்தி [3]பிழையாய், ஊணாயுயிர்க்கு முயி[4]ராகி நிற்றி யுணர்[4]வாய பெண்ணி னுருவாய், ஆணா[4]கி [5]மற்று மலி[4]யாகி யாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.**

(இ - ள்.) மறையோய்-வேதங்களால் துதிக்கப்படுபவனே! வாழ்நாள் அளித்தி - (பிரபஞ்சத்திலுள்ள ஜீவராசிகளுக்கெல்லாம் அவ்வவற்றின் வினைக்குத்தக்கபடி) வாழ்நாளைக்கொடுக்கின்றாய்; முடியாமல் நீதி வரு நாளும் நிற்றி - அழிவடையாமல் இயல்பாகவே எதிர்காலத்திலும் நிற்கின்றாய்: உனக்கு ஓர்பொருள் வேண்டும் என்று பேணாய் - (நீ எல்லாவற்றாலுங் குறைவின்றியிருப்பதனால்) உனக்கு (ஏதேனும்) ஒருபொருள் வேண்டுமென்று விரும்புகின்றாயில்லை: பெறுவான் அருத்தி பிழையாய் - (உன் அடியவர்கள்) பெறுதற்கு ஆசைப்படும்பொருளைத் தவறாது அளிப்பாய்: ஊண் ஆம் - நுகர்தற்கு உரிய பொருளாகியும், உயிர்க்கும் உயிர் ஆகி - அந்தராத்மாவாகியும், உணர்வு ஆய - காட்சியறிவுக்கு இலக்காகிற, பெண்ணின் உரு ஆய் - பெண்வடிவமாகியும், ஆண் ஆகி - ஆண்வடிவமாகியும், மற்றும் - அன்றியும், அலி ஆகி - அலிவடிவமாகியும், நிற்றி-நிற்கின்றாய்: இ அதிரேகம் மாயை ஆர் அறிவார்—? (எ - று.)

வினைக்குத்தக்க பயனளித்தலும், அழிவின்மையும், மறைகளாலுணர்த்தப்படுந்தன்மையும், எல்லாப் பொருளுமுடைமையும், அடியார்கள்வேண்டுவன அளித்தலும், "உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையு மெல்லாங் கண்ணன்" என்றபடி நுகரப்

படுமியல்பும், அக்ஷரங்க்வமும், ஸர்வவஸ்துஸ்வரூபத்வமு மாகிய எம்பெருமானது பண்புகள், இச் செய்யுளிற் குறிக்கப் பட்டன. 'கனையா' என்பதற்கு - அக்ஷரமயமாகிய உடம்பாகி யென்று உரைப்பாரு முளர். பி - ம்: — [1]நீ வெறுமாணிற்றி, நீற் றிவருநாளிறக்தி. [2]வேறு. [3]பிடியாய். [4]ஆதி. [5]மற்றை. (2206)

255. தானந்த மில்லை பலவென்று மொன்று தனியென்று மொன்று தவிரா, ஞானந் தொடர்ந்த சுடரென்று மொன்று நயனந் [1]தொடர்ந்த வொளியால், வானந் [2]தொடர்ந்த பதமென்று [3]முன்னை [4]மறைநாலின் வந்த முறையால், ஆனந்த மென்று [5]மயலென்று மாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.

(இ - ள்) உன்னை - உனது சொரூபத்தைப்பற்றி,—மறை நாலின் - நான்கு வேதங்களிலும், ஒன்று - ஒருசுருதி, தான் - (திரு மாலின் சொரூபம்) தான், அந்தம் இல்லை பல என்றும் - எல்லை யில்லாது பலபடிப்பட இருக்குமென்று சொல்லும்; ஒன்று - மற் றொருசுருதி, தனி என்றும் - ஏகமூர்த்தியென்று சொல்லும்: ஒன்று - வேறொருசுருதி, தவிரா ஞானம் தொடர்ந்த சுடர் என் றும் - (அகக்கண்ணுக்குப் புலனாகின்ற) நீங்காத ஞானம்பொருந் திய ஒளிமயமானது என்று சொல்லும்; (ஒன்று)-பின்னுமொரு சுருதி, நயனம்தொடர்ந்த ஒளியால் வானம்தொடர்ந்த பதம் என் றும் - புறக்கண்ணுக்குப்புலனாகிற ஒளிவடிவத்துடன் [சூரிய ஸ்வரூபியாய்] ஆகாயத்தைப் பொருந்திய இடமாகக் கொண்டுள் ளது என்று சொல்லும்; (ஒன்று)—, வந்த முறையால் ஆனந்தம் என்றும் - வந்த முறைப்படியே ஆனந்தமயமென்று சொல்லும்; (மற்றொன்று), அயல் என்றும் - (வாக்குக்கும் மனத்துக்கும்) எட்டாதது என்று சொல்லும்; இ அதிரேகம் மாயை அறிவார் ஆர்—? (எ - று.)

வேதங்களே உனதுசொரூபத்தை இத்தன்மையதுதானென்று கட்டியுணர்த்தாது பலபடியாகக் கூறுமாயின், வேறுயாவர்தாம் உன்மாயையை அறிய வல்லவர்? என்பது, கருத்து. தைத்திரீயத் தில், பரப்பிரஹ்மஸ்வரூபத்தை ஆராயப்புக்கு, முதலில் 'அந்நம்' எனவும், பின்பு 'ப்ராணன்' எனவும், பின்பு 'மநஸ்' எனவும், அதன் பின்னர் 'விஜ்ஞாநம்' எனவுங்கூறிக் கடைசியில் 'ஆநந்தம்' என்று கூறினமையால், 'வந்த முறையால் ஆனந்தமென்றும்' என் றான். இச்செய்யுளிற் குறித்த மறைப்பொருளாகிய சுருதிவாக்கியங் களையும், அவற்றின் ஆழ்பொருளையும் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. பி-ம்: — [1]கடந்தவொளியாய். [2]துறந்த. [3]ஒன்று. [4]மறை நாலுமந்த மறியாது. [5]அறிவு. (2207)

256. மீளாத வேத முடிவின்கண் [1]நின்னை மெய்யாக மெய்யி னிலையும், [2]கேளாத வென்று பிற [3]வென்று சொன்ன கெடுவார்கள் சொன்ன [4]கடவான், மாளாத நீதி [5]யிகழாமை நின்க ணைமோன [6]மில்லை யறிவோர், ஆளாயும் [7]வாழ்தி யரசன்றி யாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.

(இ - ள்.) மீளாத - மீளுதலில்லாத [பொய்படாத], வேதம்- வேதங்கள்,—முடிவின் கண் - (தமது) முடிவில் [உபநிஷத்துக் களில்], நின்னை - உன்னை, மெய் ஆக - உண்மைப்பொருளாக [உண்டு என்று], மெய்யின் நினையும் - (தமது) உண்மையுணர்வினால் ஆராய்ந்து கூறும்; (அங்ஙனமிருக்கவும்), கேளாத என்று - (கடவுள் முதலியன 'யான் கண்ணுற்கண்டுள்ளேன் எனப் பார்த்தவ ரொருவர் சொல்லக்) கேட்டிராதவை' என்றும், பிற என்று - (இவை) வேறு காரணம் பற்றியவை என்றும் [தெய்வம் முதலியன உண்மையில் இல்லை; உலகம் இனிது நடத் தற்பொருட்டுத் தந்திரசாலிகளான பண்டிதர்கள் செய்த கட்டுப்பாடேயாகும் அவை என்றாற்போன்று], சொன்ன—, வறியோர் - அறிவில்லாதவர்களான நாஸ்திகர்கள், சொன்ன கடவால் - (தாம்) கூறிய சொற்களுக்குத் தகுதியாக, மாளாத நீதி இகழாமை நின்கண் அபிமானம் இல்லை கெடுவார்கள் - (ஒருபோதும்) பழுதுபடாத (சாஸ்திரங்களிற்கூறிய) முறைமை பிறழாதபடி உன்னுடைய திருவருட் பார்வைநோக்கத்தை (ஒரு பொழுதும்) பெறாமல் நரகத்தில்வீழ்ந்து அழுந்தி வருந்துவார்கள்; (உண்மைப்பொருளாகிய நீயோ), ஆள் ஆயும் வாழ்தி - (பக்தியுள்ள அடியார்கட்கு) ஏவலாள்போன்று எளியவனாயும் வாழ்கிறாய்; அரசு ஆள்தி - (அனைவரையும்) அரசாளுதலுஞ்செய்கிறாய்; இ அதிரேகம் மாயை அறிவார் ஆர்—? (எ - று.)

முதல்மூன்றடிகளில், 'வேதவிரோதிகளாய் கடவுளும் மறு பிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலியன இல்லை' என்று சொல்லும் நாஸ்திகர்களை நிரஸித்து, நான்காமடியில் எம்பெருமானுடைய சௌலப்பியத்தையும் பரத்வத்தையும் வெளியிட்டார். ஆளாயும் வாழ்தி அரசாள்தி—"பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக் கரிய, வித்தகன்" என்றார் பெரியாரும். "அறிவிலா ரென்னுடைய ரேனுமிலர்" ஆதலால், அறிவில்லாதவரை 'வறியோர்' என்றார். அபிமானம் - வடசொல்; இங்கு அருணோக்கம் என்ற பொருளைத் தந்தது. ஆள் - ஆளப்படுபவன்; அடியவன். 'ஆள்தி' - உகரச் சாரியை, தொகுத்தல். நின் கண் அபிமானம்-நினதுகண்ணோட்ட முமாம். பி - ம்:—[1] நின்றவ்வர மெய்யின் மெய்யின்வினையின். [2] கேளாகிசிற்றி, கேளாகசிற்றி. [3] வேறு பேசும். [4] கடவாய். [5] இக ழாமல். [6] உள்ளவறிவோர்க்கு. [7] ஆதி. (2208)

257. சொல் [1] லொன் றுரைத்தி பொருளாதி தூய மறையுந் [2] துறந்து திரிவாய், வில்லொன் றெடுத்தி சரமொன் றெடுத்தி மிளிர் [3] சங்க மங்கை யுடையாய், கொல்லென் றுரைத்தி கொலையுண்டு நிற்றி கொடியாயுன் மாயை யறியேன், அல்லென்று நிற்றி பக லாதி யாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.

(இ-ள்.) ஒன்று சொல் உரைத்தி-ஒப்பற்றதான சப்தஸ்வரூபி யாகச் சொல்லப்படுகின்றாய்; பொருள் ஆதி-(அச்சொற்களின்)

பொருளுமாகின்றாய்; தூய மறைஉம் துறந்து இரிவாய்-பரிசுத்தமான [ஸ்வயம்பிரமாணமாகிற] வேதங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டுநிற்பாய்; (பகையழித்தற்காக), வில் ஒன்று எடுத்தி சரம் ஒன்று எடுத்தி-ஒப்பற்றவில்லைக் கையிலேந்தி (அதில்தொடுத்தற்கு) ஒப்பற்ற அம்பையும் எடுக்கின்றாய்: மிளிர் சங்கம் அம் கை உடையாய்-(தனது முழக்கத்தினாலேயே பகையழிக்கவல்ல) பிரகாசிக்கிற சங்கத்தை அழகியகையிலுடையாய்; கொல் என்று உரைத்தி-(அரக்கர்க்குப் பகைவனாய் நின்று) 'கொல்' என்று சொல்லுகின்றாய்; கொலையுண்டு நிற்றி-(அரக்கராய் நின்று) கொல்லப்பட்டுங்கிடக்கின்றாய்; கொடியாய்-(இங்ஙனம்) மாறுபாடுடையவனே! உன் மாயை அறியேன்-(எவ்வாற்றாலும்) உனதுமாயையை அறிகின்றேனில்லை; அல் என்று நிற்றி-இரவாகவும் நிற்கின்றாய்; பகல் ஆதி-பகலுமாகின்றாய்; (இப்படிஒன்றுக்கு ஒன்றுமாறான இரட்டைப்பொருளாய் நிற்கின்ற உனது), இ அதிரேகம் மாயை அறிவார் ஆர்—? (எ - று.)

எல்லாம் கடவுளின்சொருபமே யாதலால், சொல்லாகவும் பொருளாகவும், கொலைசெய்கிறவனாகவும் கொலையுண்பவனாகவும், இரவாகவும் பகலாகவும் நிற்கின்றாய் என்றார்: இது, முரண்விளைந்தழிவணியின்பாற்படும்; வடநூலார் விரோதாபாஸாலங்காரமென்பர். சொல்லும் பொருளும் நீயே என மேல்நோக்கில் மாறுபடுகின்றமையும், பகவான் ஸர்வஸ்ரூபி யென்ற உட்கருத்தை நோக்க மாறுபாடில்லாமையுங் காண்க. 'கொல்' எனல்-வீரவாதம்.

பி-ம்:—[1] என்றுநிற்றி. [2] அறிந்துதொடரா. [3] சங்கை, [4] மாயம். [5] அறியார். (2209)

258. மறந்தாயு மொத்தி மறவாயு மொத்தி [1]மயலாரும் யாது மறியேம, துறந்தாயு மொத்தி துறவாயு மொத்தி யொருதன்மை [2]சொல்ல வரியாய், பிறந்தாயு மொத்தி பிறவாயு மொத்தி பிறவாமல் நல்கு பெரியோய், அறந்தா னிறுத்த [3]லரிதாக வாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.

(இ-ள்.) பிறவாமல் நல்கு பெரியோய் - (அடியவர்கள் மீளப்) பிறவாதபடி (அவர்கட்கு முத்தியை) அளிக்கின்ற பெருமைக்குணமுடையோனே! (நீ), மறந்தாய்உம் ஒத்தி (இப்பொழுது பலவாற்றுக் கவலைப்படுவதனால் உனது ஸ்வரூபத்தை) மறந்தவன்போன்றுமிருக்கின்றாய்: மறவாய்உம் ஒத்தி-(அவதாரத்தின் பயனாகத் துஷ்டர்களை யழிக்க உத்தேசித்தலினால் உனது ஸ்வரூபத்தை) மறவாதவன்போன்று மிருக்கின்றாய்; மயல்-(உனது) மாயையை, ஆரும்-(உலகத்தவர்) யாவரும், யாம்உம்-நாமும், அறியேம்-அறியும் வல்லமையுடையோமல்லேம்; துறந்தாய்உம் ஒத்தி-(உயிர்நிலை பற்றற்றிருத்தலால்) துறந்தவன் போன்று மிருக்கின்றாய்: துறவாய்உம் ஒத்தி-(நாகபாசத்தினாற் கட்டுண்டவரைநோக்கி மிக இரங்குதலால்) துறவாதவன்போன்று மிருக்கின்றாய்; ஒரு தன்மை சொல்ல அரியாய்-(மறத்தல் மறவாமை,

துறத்தல் துறவாமை என இவ்வாறு மாறுன தன்மைகளை ஒருங்கே கொண்டுள்ளதனால்) ஒரு தன்மையில் அடக்கிச்சொல்ல அரியவனயிருக்கின்றாய்; அறம் தான் நிறுத்தல் அரிது ஆக-தருமத்தைத் தாறுன தன்மையில் (இருந்து கொண்டே) நிலைநிறுத்தல் முடியாமையினுல், (அதனை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு அவதாரஞ் செய்து), பிறந்தாய்உம்ஒத்தி-(உலகத்திற்) பிறந்தவன் போன்றுமிருக்கின்றாய்: பிறவாய்உம் ஒத்தி-(உலகத்தார்போலக் கருமவசத்தாற் பிறவாமையால்) பிறவாதவன் போன்றுமிருக்கின்றாய்; இ அதிரேகம் மாயை அறிவார் ஆர்—?(எ-று.)

முரண்விளைந்தழிவணி. உலகத்தில் அதருமம் மேலிட்டுத் தருமம் நிலைகுலையும்போதெல்லாம் திருமால் திருவவதரித்துத் துஷ்டர்களை யழித்துத் தருமத்தைச் சீர்பெறச் செய்தலினுல் 'அறந்தானிறுத்தலரிதாகப் பிறந்தாயுமொத்தி'என்றும், எம்பெருமானது திருவவதாரம் அவனது ஸங்கல்பத்தினுல் நிகழ்வதேயன்றி உலகத்தவர் பிறப்புப்போலக் கருமத்தினுல் நிகழாமையால் 'பிறவாயு மொத்தி' என்றுங் கூறினன்: "மெய்யே பிறந்தேயும் பிறந்திலாதான்" என்றார் கீழும். 'அறந்தானிறுத்த லரிதாக'என்பதை, முன்னிரண்டடிகளோடுங் கூட்டலாம். பி-ம்:—[1]மயலாகி மற்றெவ்வினையும். [2]சொல்லரிதால். [3]அரிதாகும், அரிதாகி. (2210)

259. வினைவர்க்க முற்று முடனே படைத்தி யவை [1]யெய்தி [2]யென்றும் [3]விளையா, நினைவர்க்கு நெஞ்சி னுறுகாம முற்றி [4]யறியாமை நிற்றி [5]மனமா, முனைவர்க்கு [6]முத்தி யமரர்க்கு [7]மற்றிம் முழுமூட [7]ரென்னு முதலோர், அனைவர்க்கு மொத்தி [8]யறியாமை யாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.

(இ-ள்.) வினைவர்க்கம் முற்றும்-(ஒவ்வோருயிர்களின் புண்ணியபாவருபங்களான இரு) வினைகளின் தொகுதிகட்கெல்லாம் (ஏற்ப), உடனே-ஒருசேர, படைத்தி-(அவ்வுயிர்களை) உடலெடுக்கச் செய்கிறாய்: நினைவர்க்கு-(உன்னைத்)தியானிப்பவர்கட்கு, அவை எய்தி என்றும் விளையா(மல்) அவ்விருவினைகள் (தம்மைக்) கிட்டி எப்போதும் [ஒருபோதும்] பயனை விளைக்காதபடி (செய்து), நெஞ்சின் உறுகாமம்உம்-(அவர்களின்) மனத்திலுள்ளேயிருக்கிற (எவ்வகை) விருப்பத்தையும், முற்றி-நிறைவேற்றி, அறியாமை-(நீயே விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவிப்பவனென்பது வெளிக்குப்) புலனுகாதவாறு, மனம் ஆ நிற்றி-(அவரது) மனமாகவும் (மறைந்து) நிற்கின்றாய்: முனைவர்க்குஉம்-முனிவர்கட்கும், முத்தி அமரர்க்குஉம்-மோட்சலோகத்துள்ள நித்தியசூரிகட்கும், மற்று-அன்றியும், முதலோர்-முதல் மூர்த்தியரான பிரமருத்திரர், முழுமூடர்—,என்னும்-என்கின்ற, இ அனைவர்க்குஉம்-இந்த எல்லார்க்கும், அறியாமை-அறியமுடியாமலிருத்தலாகிய தன்மையில், ஒத்தி—: இ அதிரேகம் மாயை அறிவார் யார்—? (எ-று.)

முதலடியின் முற்பகுதி-ஆன்மாக்கள் உரைமெழுக்கிற்பொன் போலப்பிரகிருதியிலே இலயித்துக்கிடக்கும்போது ஸர்வேசுவரன்

'இவைகள் இறகொடிந்த பட்சிபோல் இங்ஙன் கிடக்கவொண்ணாது, கரசரணாதி அவயவங்கள்பெற்று நம்மைப்பற்றி ஈடேற வேண்டும்' என்று தோன்றிய சங்கற்பத்தினால் ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி செய்தமையைத் தெரிவிக்கும். படைத்த உயிர்களில் இருவினைப் பயனை நுகர்ந்து அலைச்சற்படுவதினின்று நீங்கி ஈடேறவேணு மென்று எவரேனும்நினைப்பின் அவரை அங்ஙனமே கடாட்சித்து இருவினைகளைத் தொலைத்து அவர்களின் மனோபீஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்து முத்தியை யளிக்கின்றாய்: இவ்வாறு செய்யினும், நீ செய்வது வெளிக்குப் புலனாவதில்லை. இவ்வாறு அவர் கருது வதற்குக் கருவியான மனமும் நீயே: உன்னை யறியமுடியாமல் நிற்பதில் ருஷிகளோடு பிரமருத்திராதியரோடு முழுமூடரோடு வாசியில்லையென்பதாம். பகவான் இந்திரியங்களில் தான் மன மாக நிற்பனென்பதை "இந்த்ரியாணாம் மநச்சாஸ்மி" என்று ஸ்ரீகீதையில் அருளிச்செய்திருத்தலும் காண்க. நினைவர்க்கும் என்ற உம்மை பிரித்துக் காமம் என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது.

பி-ம்:—[1]செய்தி. [2]ஒன்றும். [3]விழையாய், பிழையாய். [4]அறியாமல், அறிவாகி, அறிவாக. [5]நெறியார். [6]ஒத்தி. [7]என்றிம். [8]அறியாமல்.()

260. ***எறிந்தாரு மேறு படுவாரு மின்ன பொருள்கண் டிரங்கு பவரும், [1]செறிந்தாரி னுண்மை யெனலாய தன்மை தெரிகின்ற துன்ன திடையே, பிறிந்தார் பிறிந்த [2]பொருளோடு போதி பிரியாது நிற்றி பெரியோய், அறிந்தா ரறிந்த பொருளாதி யாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.***

(இ-ள்.) பெரியோய்-பெரியவனே! எறிந்தார்உம்-(ஆயுதங்களை) எறிந்தவர்களும், ஏறு படுவார்உம்-(அவ்வாயுதங்களால்) ஊறுபடுபவர்களும், இன்னபொருள் கண்டு இரங்குபவர்உம்-இத் தன்மையைப் பார்த்து மனமிரங்குபவர்களும், (ஆகிய), செறிந் தாரின்-(இங்கு) நெருங்கியிருக்கின்றவர்களுள், உண்மை எனல் ஆய தன்மை-(நீ) கலந்திருக்கின்றாயென்ற விஷயம், உன்னது இடையே-உன்னிடத்திலே, தெரிகின்றது-(அறிஞர்க்கு) விளங்கு கின்றது; பிறிந்தார் பிறிந்த பொருளோடு போதி-அறிவினர் நீங்கியுள்ள ஞானமாகிய பொருளோடு (நீயும் அவர்களை விட்டுப்) பிரிந்திடுகின்றாய்: பிறியாது நிற்றி-(அங்ஙனமே பிரிந்திருந்தாலும் அவர்களிடத்தும் அந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு) பிறியாமல் நிற்கின் றாய்: அறிந்தார் அறிந்த பொருள் ஆதி-தத்துவஞானமுடையார் (தமது உண்மையுணர்வினால்) ஆராய்ந்தறிந்த மெய்ப்பொருளுமா கின்றாய்; இ அதிரேகம் மாயை அறிவார் ஆர்—? (எ-று.)

எறிந்தார்-அரக்கர்கள்; ஏறுபடுவார்-இலக்குமணன் முதலி யோர்; இன்னபொருள் கண்டிரங்குபவர்-தேவர்கள் முதலியோர்: இவர்களிடத்தெல்லாம் சிறிதும் வேறுபாடின்றி ஒருதன்மையாகக் கலந்திருக்கின்றா யென்பது, முன்னிரண்டடிகளின் கருத்து. பிறிந் தார்பிறிந்தபொருளோடுபோதி- உண்மையறிவினர்க்கேபுலப்படுந் தன்மையனான நீ அஜ்ஞர்களுக்கு அறிவின்மையால் விளங்கமாட்

டாய் என்றபடி. பரமாத்மாவை யுணராதவரிடத்தும் அப்பரமாத்மாவின் அந்தர்யாமித்வம் ஒழிவின்றில தென்ற உண்மை, மூன்றாமடியில் விளக்கப்பட்டது. 'பிறிந்தார் பிறிந்த பொருளோடு போதி' என்பதற்கு-மாறுபட்டவர்களான பகைவர்களிடத்து மாறுபாட்டுடனே எதிர்த்துச்செல்கின்றாயென்று உரைப்பாருமுளர்; பிறிந்த பொருள்-பிறிதற்குக் காரணமான பொருள்: எனவே,மாறுபாடாம். ஏறு-ஆயுதங்கள் ஏறுவதனால் உண்டாவது என மாறுபாட்டுக்குக் காரணக்குறி: இச்சொல் இப்பொருளில் வருதலை "வாளேறு" முதலிய இடங்களிலும் காண்க. இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியிலில்லை: பி-ம்:—[1]செறிந்தாய. [2]பொருளேயளித்தி.

261. *பேராயிரங்க ளுடையாய் பிறந்த பொருள்தோறு நிற்றி [1]பிரியாய், தீராய் [2]பிரிந்து திரிவாய் [3]திறந்தொ றவைதேறு [4]மென்று [5]தெளியாய், கூராழி யங்கை யுடையாய் திரண்டோ [6]ருருவாதி கோட லுரிபோல், ஆராயி னேது மிலையாதி யாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.*

(இ-ள்.) பேர் ஆயிரங்கள் உடையாய்-ஆயிரந் திருநாமங்களை யுடையவனே! பிறந்த பொருள்தோறும்-தோன்றியபொருள்களெல்லாவற்றினிடத்தும், பிரியாய் நிற்றி-நீங்காமற் கலந்துநிற்கின்றாய்: தீராய்-அழிவில்லாய்: பிரிந்து திரிவாய்-(பலவகை அவதாரங்கள் கொண்டு உனது நிஜரூபத்தினின்று) பிரிந்து வந்து திரிகின்றாய்: திறம் தொறு அவை தேறும் என்று தெளியாய் - அவ்வவதாரவகைகளிலெல்லாம் அவ்வவ்வினங்கள் (உன்னைத் தம்மினமென்று மயங்குதலன்றி உனதுநிலைமையை) அறியுமென்று தெளியப்படாதவனா யுள்ளாய்; கூர் ஆழி அம் கை உடையாய் - கூரிய சக்கராயுதத்தை யேந்தும் அழகிய திருக்கையை யுடையவனே! திரண்டு ஓர் உரு ஆதி - விராட்ஸ்வரூபமாய்த்திரண்டு ஓர் உருவமாகிறாய்; ஆராயின் கோடல் உரி போல் ஏதும் இலை ஆதி - (உனது தன்மையை) ஆராயுமிடத்து வெண்காந்தட் கிழங்கை யுரித்தால் உள்ளே ஒன்றுமில்லாதவாறுபோல் ஒன்றும் விளங்காதவனாகிறாய்; இ அதிரேகம் மாயை அறிவார் ஆர்—? (எ - று.)

திருமால் மீனம் முதலிய திருவவதாரங் கொள்ளும்போது அவ்வவ்வடிவத்துக்குத் தக்கவாறு குணந்தொழில்களை மேற்கொண்டு நடப்பதனால் இவ்வுலகத்துப் பொருள்கள் அவனது நிலையைத் தேறாதுநிற்குமென்பது, 'திறந்தொறவைதேறுமென்று தெளியாய்' என்பதன் கருத்து. 'கோடலுரிபோலாராயி னேது மிலை' என்றவிடத்து, "உரிக்கின்ற கோடலின் றுந்து கந்தமென வொன்றுமின்றி, விரிக்குந்தொறும் வெறும் பாழாய்விடும்" என்றது அறியத்தக்கது. இதுவரை பதினொரு செய்யுள்கள் - 'ஆரிவ் வதிரேகமாயை யறிவார்' என்பதை மகுடமாக்கொண்டு வந்தன. பி - ம்:—[1]பெரியோய். [2]பிறிந்து, பிறந்து. [3]பிறந்தவவைதேயும். [4]ஒன்று. [5]சிதையாய். [6]உருவாகிக். (2213)

262.—கருடன் இராமனை நெருங்குதல்.

என்றின்ன பன்னி யழிவா [1]ரெறிந்த வெறிசோதி [2]கீற விருள்போய்ப், பொன்றுன்னி யன்ன வெயில்வீசு கின்ற பொருள்கண்டு நின்ற புகழோன், நின்றுன்னி யுன்னி யிவன்யாவ னென்று [3]நிமிர்கின்ற வெல்லை நிமிரச், சென்[4]றுன்னு முன்ன ருடனாயி னானிவ் வுலகேழு மூடு சிறையான்.

(இ - ள்.) என்று இத்தன்மையனவான துதிச்சொற்களைக் கூறி (நெஞ்சு) உருகுபவனான கருடன் (தான் விரைந்துவரும்போது) வீசிய விளங்குகின்ற (அவனது தேக) காந்தி கிழித்தழித்தலால் இருட்டு நீங்கிப் பொன்னினொளி பொருந்தினாற்போன்ற சிவந்த ஒளி பரவுகிற தன்மையை, நிலைபெற்ற கீர்த்தியை யுடையவனான ஸ்ரீராமன் பார்த்துநின்று, '(இங்ஙனம் ஒளிவீசிவருகிற) இவன்யார்?' என்று எண்ணியெண்ணித் தலை நிமிர்ந்துநிற்கிற சமயத்தில், இந்த ஏழுலகங்களையும் மறைக்கத்தக்க [மிகப்பரந்த] சிறகுகளையுடையவனான அக்கருடன், நேராகப்பாய்ந்துசென்று, நினைக்குங்காலத்திற்குள் (அவ்விராமபிரானிடம்) சேர்ந்தான்;

'உலகேழுமூடு சிறையான்' என்றது-சிறகின்பரப்பை விளக்க வந்த தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. கருடனது உடம்பு பொன்மயமானதனால், "பொன்றுன்னியன்ன வெயில்வீசுகின்ற' என்றார். வெயில்-சூரியகாந்தி: அதுபோலவிளங்குகின்ற சிவந்தவொளிக்கு வந்த இலக்கணை. உடனாதல் - கூடுதல். பி-ம்:— [1] கீறத்தவெரி. [2] சீறியிருளைப். [3] நினைகின்ற. [4] உன்னிமுன்னம். (2214)

263.—கருடன் சமீபித்ததனால் நாகபாசம் நீங்குதல்.

வாசங் கலந்த மரைநாள நூலின் வகையென்ப தென்னை மழையென்று, ஆசங்கை கொண்ட கொடைமீளி யண்ணல் [1]சடையன்றன் [2]வெண்ணெய் யனையாரும், தேசங் கலந்த மறைவாணர் செஞ்சொ லறிவாள ரென்றி முதலோர், பாசங் கலந்த பசிபோ லகன்ற பதகன் துரந்த வுரகம்.

(இ - ள்.) பாவியான இந்திரசித்து பிரயோகித்த (அஸ்திரத்தொலாகிய) நாகங்களானவை,—மேகமென்று சந்தேகங்கொள்ளுதற்கிடமான ஈகையையுடைய வலிமைகொண்ட பெருமையிற் சிறந்த சடையப்ப முதலியாரது வெண்ணெயென்ற சொல் முன்னே பொருந்தப்பெற்ற ஊர்க்கு [திருவெண்ணெய்நல்லூர்க்கு] வந்துசேர்ந்த வேதம்வல்ல அந்தணர்களும் செவ்விய சொற்களமைந்த நூல்களில் தேர்ந்த அறிவுடையவர்களான புலவர்களும் என்னும் இவர் முதலானோரது சுற்றத்தார்கள் அடைந்துள்ள பசி (அவ்வள்ளல் வரையாது கொடுத்தலால் நீங்குதல்) போல (இருந்த இடந்தெரியாதபடி) ஒழிந்துவிட்டன; (அங்ஙனந் துணிபட்ட நாகங்களை), வாசனைபொருந்திய தாமரையினது தண்டினுள்ளேயுள்ள (மெல்லிய) நூலின் தன்மையையுடையன என்று சொல்வது என்ன சிறப்பு? (எ - று.)

அந்நாகபாசம் இருந்த இடமுந் தெரியாது முழுதும் அழிந்தமையால், அதற்குத் தாமரைத்தண்டின் நூலும் உவமை கூறத்தகாததாயிற் றென்க. கைம்மாறுகருதாது கொடுக்குங் கொடைமிகுதியை யுடைமையால், சடையப்பனுக்கு 'மழையென்று ஆசங்கைகொண்ட' என அடைமொழி கொடுத்தார். 'சரராமன் என்ற பாடத்திற்கு, சரராமன்-வெண்ணெய்நல்லூர்ச் சடையப்ப முதலியாரது தம்பி; கண்ணப்ப முதலியார்க்குப் பின்பிறந்தவ ரென்ப: சடையப்ப முதலியார்க்கே இப்பெயரென்பதும் உண்டு.

இதிகாசமாயும் பகவானுடைய சரித்திரமாயுமுள்ள இவ்விராமாயணத்தில் நரஸ்துதி செய்யலாமோ எனின், கம்பர் இராமணம்பிராயம் முதல் நெடுநாளாகத் தமக்கு அந்நவஸ்திராதிகள் கொடுத்து இவ்விராமாயணத்தைத் தம்மைப் பாடுமாறுசெய்த மகாபுருஷரைக் கூறுவது உபகாரஸ்மிருதிக்கு அறிகுறியாதலாற் குற்றமாகாதென்ப: அன்றியும், ப்ரஸ்துதமாகிய உபமேயமுகத்தால் அவ்வள்ளலைக் கூறாது அப்ரஸ்துதமாகிய உபமானமுகத்தாற் கூறினதும் ஒருபரிகாரமாம். இவ்வாறே புகழேந்திப்புலவர் தமது நளவெண்பாவில் முரணைநகர்ச்சந்திரன் சுவர்க்கியையும், வில்லிபுத்தூரார் தமது பாரதத்தில் வரபதியாட்கொண்டானையும் ஆங்காங்குச் சிறப்பித்துக் கூறுவதையும் அறிக: வடமொழியிலும் இவ்வழக்கமிருத்தலை 'ராகவபாண்டவீயம்' முதலிய நூல்களிற் காணலாம்.

மரை-முதற்குறைவிகாரம். 'செஞ்சொல்' என்றது-நூலுக்கு, அடையடுத்த ஆகுபெயர். 'மறைவாணர்' என்றது - வடமொழிப் புலவர்களையும், 'செஞ்சொல் அறிவாளர்' என்றது - செந்தமிழ்ப் புலவர்களையுங் குறிக்கும். முதலோர் என்றது - கூத்தர், பாணர் முதலியோரை. பாசம் - கயிறு; அதுபோலப் பிணிப்பையுண்டாக்கும் அன்புக்கு ஆய், அது அவ்வன்பிற்கு இடமான சுற்றத்தாரைக் குறித்தலால், இருமடியாகுபெயராம். மறைவாணர் முதலியோரது சுற்றத்தாரின் பசி நீங்குதல் கூறவே, அம்மறைவாணர் முதலியோரின்பசி நீங்குதல் அருத்தாபத்தியாற் பெறப்படும்: "அழுக்கறுப்பான் சுற்றம்...கெடும்" என்னுமிடத்திற் போல. அகன்ற - முற்று. பதகன் = பாதகன். பி-ம்:—[2] வெண்ணெ.

264.—இதுவும் அது.

பல்லா யிரத்தின் முடியாத பக்க மலைவீச வந்து படர்கால்,
செல்லா நிலத்தி [1] னிருளாதல் செல்ல வுடனின்ற வாளி [2] சிதறுற்று,
எல்லா விதத்து முணர்வோடு [3] நண்ணி யிவனே பிழைக்கு மென
வோர், வல்லா னெருத்த னிடையே படுத்த வடுவான மேனி வடுவும்.

(இ - ள்.) பல ஆயிரக்கணக்கிலும் அடங்காத [மிகப்பலவான இறகு சட்டைகளையுடைய] (அந்தக்கருடபகவானது இரண்டு) சிறகுகளும் (அடித்துக்கொள்ளுதலால்) வந்துபரவுகின்ற காற்றானது (வீழ்ந்தோரின் உடற்குவியலாற்) செல்லமுடியாததான

பூமியிற்பொருந்திய இருட்டு நீங்கும்படி வீசுதலினால், (இலக்குமணன் முதலியோருடைய) உடம்புகளில் தைத்திருந்த அம்புகள் சின்னபின்னமாய்ப்போய், (அவர்களுடைய) உடல்களில் (நாகபாசத்தால் உண்டான) தழும்புகளும், "எவ்வகையிலும் அறிவோடு பொருந்திய இவனும் (நன்னெறியினின்று) தவறுவனோ?" என்று (யாவருஞ்) சொல்லும்படி தெளிந்த வல்லமையுடையவனான ஒரு ஞானியினிடத்து(முக்குணவசத்தால்) நடுவில் நேர்ந்த பாவத்தையொத்து நீங்கின; (எ - று.)

ஞானநுஷ்டானமுடையாரிடத்து நிகழும் பாவம் கடவுளருளால் நீங்குவதுபோல, இவ்வீரர்களுக்கு நாகபாசத்தோடு அப்பாசத்தாலுண்டான தழும்புகளும் கருடபகவானது சிறகுகளின் காற்றினால் முற்றும் நீங்கினவென்க. தத்துவஞானமுடையனாய்க் கடவுளையே ரக்ஷகனாக நம்பி நன்னெறியிலேயே நடக்கும் ஒருவனிடத்து அபுத்தி பூர்வகமாக ஏதேனும்பாவம்நேர்ந்தால் அதனைக் கடவுள் பொறுத்தருளுகின்றானென்பது, நூற்றுணிபு. ஆன - முற்று; உவமவுருபு. வடு-குற்றமும்,தழும்பும். பெரியதிருவடியினது இருபக்கத்துச் சிறகுகளும் அநேக இறகுச்சட்டைகள் நிறைந்தனவாயிருத்தலை, உயர்வுநவிற்சியணி வகையால் 'பல்லாயிரத்தின்முடியாத பக்கம்' என்றார். பக்கம் - பக்ஷம்; வடசொல். இருளாதல், ஆதல் - முதல்வேற்றுமைச் சொல்லுருபின் தன்மையது. ஓர் வல்லான் - வினைத்தொகை; ஓர்தல் - ஆராய்ந்துதெளிதல். நண்ணியிவன்=நண்ணிய இவன் என்பவற்றின் தொகுத்தல்.

இச்செய்யுளுக்கு விநோதரசமஞ்சரியிற் காணப்படுகின்ற பாடமும் பொருளும் வருமாறு:—

"பல்லாயிரத்தின்முடியாத பக்கமவை வீச வந்த படர்கால்,
செல்லாநிலத்தி னருளோடுசெல்ல வுடனின்ற வாளி சிதறுற்று,
எல்லாமவித்து முணர்வோடு மெண்ணி யறனேவிளக்கு முரவோன்,வல்லாறொருத்தனிடையே படுத்த வடுவான மேனிவடுவும்.

இதன்பொருள்:—பன்னகவைரியென்றுசொல்லப்பட்ட கருடனுடைய ஆபத்துசகாயன் திருப்பாற்கடலிலிருந்து கிருபையுடனே அநேகமாயிரங்காலங்கழிந்தாலும் ஓரிறகேனும் உதிராது அழியாதிருக்கின்ற தனது நெடிய சிறகைத் திகந்தமட்டும்விரித்து அசைத்துக்கொண்டு அதிவேகமாய்ப் பறந்துவர, அந்தச் சிறகடிகாற்றானது யுத்தபூமியிற்பிரவேசிக்க,அதனால் அங்குள்ளவர்களுடைய சரீரத்தை யிறுக்கி ஒடுக்கி நிலைபெயரவொட்டாமற் கட்டியிருந்த நாகபாசங்கள் பட்டுப்பட்டென்று அற்றுப்போயின; அற்றவுடனே, சகல இந்திரியங்களையும் அடக்கி மூவாசைகளும்பற்றறவிட்டு ஆத்ம உஜ்ஜீவநம் இதுவேயென்று விவேகத்தோடு நிச்சயித்து யதி-ஆச்சிரமதர்மத்தையே மேன்மேலும் வளர்க்கின்ற திடசித்தமுடைய ஒருதத்துவஞானி விஷயத்தில் மூடாத்மாக்கள் அகங்காரத்தால் விளைக்கும் பழிபாவங்கள் அவனை யணுகாது மாயுந்தன்மைபோல, அந்நாக பாசத்தாற் கட்டுப்பட்ட இளைய

பெருமாள் முதலானவர்களுடைய திருமேனிகளுக்குந்தோன்றாமல் மாறிப்போயின" என்பதாம்.

கம்பர் தமது இராமாயணத்தை ஸ்ரீரங்கத்தில் அரங்கேற்றச் சென்றபோது, அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் 'தில்லைமூவாயிரவரது அங்கீகாரத்தோடு வந்தால் அரங்கேற்றலாம்' என்று சொல்லியனுப்பிவிட, அதற்காகக் கம்பர் சிதம்பர தலத்திற் போய்ச் சிலதினங்கள் வசித்து முயன்றும் அத்தில்லைமூவாயிரவாக ளெல்லாரும் ஒருங்குகூடாததைக் குறித்து வருந்தியிருக்கையில் ஒருநாள், அத்தீக்ஷிதர்களிலொருவரது மகன் பாம்புகடித்து இறக்க, அவ்வுடலைச் சம்ஸ்காரஞ்செய்தற்கு அவர்களனைவரும் ஒருங்கே கூடியிருக்குஞ் சமயம்பார்த்துக் கம்பர் இராமாயணத்துடன் அங்குச்சென்று தாம் வந்தகாரணத்தைத் தெரிவித்து, இந்திரசித்து இலக்குமணன் முதலானவர்கள்மீது பிரயோகித்த நாகபாசம் துணிபட்ட செய்தியைக் கூறும் இச்சந்தர்ப்பத்திற் சில செய்யுள்களை யெடுத்துச் சொல்லி வேறு மூன்று வெண்பாக்களையும் பாடின மாத்திரத்தில், கடித்த பாம்பு அங்குத்தோன்றி விஷத்தை மீட்டுக்கொண்டு செல்ல, அப்பிள்ளை உயிர்பெற்றெழுந்தது என்ற ஐதிஹ்யம் இங்குக் கூறுவர். பி-ம்—[1]அருளாளர், இருளோடு. [2]சிதைவுற்று. [3]எண்ணியறனே யிழைக்குமுரவோன். (2216)

265.—வானரங்களெல்லாம் பிழைத்தெழ, அரக்கர் பிழைத்திடாமை.

தருமத்தி னொன்று மொழுகாத செய்கை தழுவிப் புணர்த்த [1]தகையால், உருமொத்த வெங்கண் [2]வினைதீய வஞ்ச ருட[3]லுய்ந்த தில்லை யுலகின், கருமத்தி னின்ற கவிசேனை வெள்ள மலர்[4]மேலவ் வள்ளல் கடைநாள், [5]நிருமித்த வென்ன வுயிரோ டெழுந்து நிலைநின்ற தெய்வ நெறியால்.

(இ - ள்.) தருமமார்க்கத்திற் சிறிதும் நடவாத செய்கையைப் பொருந்தியுள்ள தன்மையினால், இடிபோன்ற கொடுங்கண்ணை யுடைய தீவினைகளையுடைய அரக்கர்களின் (உயிர்நீத்த) உடம்புகள் உயிர் பெற்றெழுந்தனவில்லை; தாமரைமலரில்வாழ்கிற அந்தப் பிரமதேவன் பிரளயமுடிவான பிற்காலத்தில் [ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில்] (மீளவும்) படைத்த பிராணிகள்போல லோக (ஸம்ரக்ஷண) காரியத்திலே முயன்றுநின்ற வானரசேனை வெள்ளங்கள் தெய்வ சங்கற்பத்தால் உயிர்பெற்றெழுந்து ஊக்கங்கொண்டு நின்றன;

அரக்கர் அதருமத்தையே மேற்கொண்டு ஒழுகுபவராதலால், அவர்களிலிறந்தவர் பிழைத்தற்கு யாதொருவகையும் நேர்ந்திடவில்லை; இராமனது பக்கத்தாரோ அறநெறி தவறாதவராதலால் அதன்பயனாகத் தெய்விகமாய்க் கருடபகவான் வந்துசேரப் பிழைத்தெழுவாராயினரென்றவாறு. பி-ம்:—[1]வகையால். [2]அரவஞ்ச. [3]உய்த்தது. [4]மேலை. [5]நிருமித்தது. (2217)

266.—இராமனது மகிழ்ச்சி.

இளையா னெழுந்து தொழுவானை [1]யன்பி னிணையார மார்பி
னணையா, விளையாத துன்பம் விளைவித்த தெய்வம் வெளிவந்த
தென்ன வியவாக், [2]இளையாரி னின்ன துணையோரை யாவி
[3]கெழுவா வெழுந்து தழுவா, [4]முளையாத திங்க[5]ளுகிரான் முன்வந்து
முறைநின்ற வீரன் மொழிவான்.

(இ-ள்.) நீதிவழியில்நிற்கின்ற வீரனாகிய இராமபிரான்,—(உணர்வுபெற்று) எழுந்து(தன்னை) வணங்குபவனான இலக்குமணனை அன்பினால் ஹாரங்கள்பொருந்தப்பெறுகிற(தனது) மார்பில் இறுகத்தழுவி,—'நேரிடத்தகாத [மிகக்கொடிய] துன்பத்தையுண்டாக்கின தெய்வந்தானே (அதனை நீக்கக் கருடவடிவத்தைக் கொண்டு) பிரதியட்சமாக வந்தது' என்று கொண்டாடி,—சுற்றத்தவர்போன்ற [அன்பிற்சிறந்த] இந்த (வானரவீரர்களாகிய) சிநேகிதர்களை உயிரைத் தழுவுதல்போன்றுஎழுந்துதழுவி, மேன்மேல்வளருந் தன்மையில்லாத [எப்பொழுதும் ஒரேதன்மை கொண்டு விளங்குகின்ற] சந்திரனைப்போன்ற நகங்களையுடையவனாகிய கருடபகவானது எதிரில் வந்து (பின்வருமாறு) கூறுபவனாயினன்;(எ-று.)—அதனை, அடுத்த மூன்றுகவிகளிற் காண்க.

கருடபகவான் பிரதியட்சமாகவந்து நாகபாசத்தாலுயிர்ப்பின்றி யிருந்த யாவரையும் பிழைப்பித்துத் தனது மனத்துயரை நீக்கியதனால், அவனை, இராமபிரான் 'விளையாத துன்பம்விளைவித்த தெய்வம் வெளிவந்தது' என வியப்பானாயினன். துன்பத்திலும் விட்டுப் பிரியாது உடனிருந்து தாமும் அதனை அனுபவிக்கின்ற உற்றஉறவினரை, தன் திறத்தில் உயிரைத்துறந்தும் உதவிபுரியும் பிராண சிநேகிதரான வானரர்கட்கு உவமை கூறினர். துணையோரைத்தழுவா எனஇயையும். இணையாரமார்பு-தனக்கு ஏற்ற ஆரத்தைத் தரித்த மார்புமாம்: எழுந்துதொழுவான் இளையானை என உருபு பிரித்துக் கூட்டுக. முளையாததிங்கள்-இல்பொருளுவமை. பிறைச்சந்திரன்-நகத்திற்கு, நிறமும் வடிவும்பற்றிய உவமை. பி-ம்:—[1]அன்பொடு. [2]கிளையார்களன்ன. [3]கெழுவத் தொடர்ந்து. [4]மூளையான. [5]எயிறுன். (2218)

வேறு.

267.—மூன்றுகவிகள்-ஸ்ரீராமன் கருடபகவானுக்கு முகமன் கூறுவன.

ஐயநீ [1]யாரை யெங்க ளருந்தவப் [2]பயத்தின் வந்திங்கு
எய்தினை யுயிரும் வாழ்வு மீந்தனை யெம்ம னோரால்
கையுறை கோடற் கொத்த காட்சியை யல்லை மீட்சி
செய்திற [3]மினையா லென்றான் தேவர்க்குந் [4]தெரிக்கி லாதான்.

(இ-ள்.) தேவர்கட்கும் (தனது உண்மைநிலையை) அறியாதவனான இராமபிரான், (கருடபகவானைநோக்கி), 'ஐயனே! நீ யார்? எங்களது அருமையான தவத்தின் பயனால் (நாங்கள் இருக்கும் இடந்தேடி) இங்கு வந்துசேர்ந்தாய்; (நாகபாசத்தாலழிந்தவர் யாவர்க்கும் அத்துன்பத்தை நீக்கி) உயிரையும் வாழ்க்கையையுங் கொடுத்தாய்; எம்போலியரிடத்திற் காணிக்கைப்பொருளைப் பெற்றுக் கொள்ளுதற்குத் தக்க தோற்றமுடையவனல்லாதவனா யிருக்கின்றாய்[பெருந்தன்மையுடையவனா யிருக்கின்றாய்என்றபடி]; (நீ செய்த இப்பேருபகாரத்திற்கு ஈடாகப்) பிரதியுபகாரஞ்செய்யும் வகை (எங்கட்கு) இல்லை' என்றான்; (எ-று.)

எம்மவர்க்கு உயிர்கொடுத்ததோடுநில்லாமல் அவரவர்களது உடம்பிலுண்டான வடுக்களையுந் தீர்த்து அவர்களெல்லாரும் அக்கணத்திலேயே மீண்டும் உற்சாகங்கொண்டு போர்தொடங்குமாறும் புரிந்தமையால், 'உயிரும்வாழ்வு மீந்தனை' என்றனனென்க. கையுறை-கையில் உறுவது [பொருந்தியுள்ளது]: சிறியார் பெரியாரைக்காணும்போது கையிற்கொண்டு செல்லும் பொருள். மீட்சி-பிரதியுபகாரம்: மீட்சிசெய் திறமிலை-நீ செய்தது நாங்கள் முன் உனக்கு ஓர் உதவியுஞ்செய்யாதிருக்கத் தக்ககாலத்திற் பயன் தூக்காது புரிந்த பேருதவியாதலால், அதற்குஏற்ற கைம்மாறு எங்களாற் செய்யமுடியாது என்றபடி. பி-ம்:— [1]யாரே. [2]பயத்தினான்வந்து. [3]இல்லை. [4]தெரிக்கொணாதான். (8219)

268. [1]பொருளினி யுணர வேறு [2]புறத்துமொன் றுண்டோ புந்தித்
தெருளினை [3]யுடைய ராயிற் செயலருங் கருணைச் செல்வம்
[4]அருளினை [5]வரவின் வந்த வாழ்க்கையீ தாகின் வாயால்
அருளினை யென்னி னெய்த வரியன வுளவோ வைய.

இதுவும் அடுத்தகவியும்-ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (பின்னும் அக்கருடபகவானைநோக்கி இராமபிரான் கூறுவான்):—தலைவனே! பிறர்க்கு அருளமுடியாத அருட்செல்வத்தையுதவி (நீ) வந்ததனாலுண்டான (எங்களுடைய) வாழ்க்கையானது இது [சாவுநீங்கி இன்ப வாழ்க்கைபெறுதல்] ஆனால், வாயினாலும் அருள்கொண்டு வரந்தந்தாயென்றால் எங்களாலடையமுடியாத பேறும் உளதோ? அறிவின்தெளிவையுடையவர் ஆலோசிக்குமிடத்து, இப்பொழுது (இவ்வாறுள்ள உனக்கு உபமானமாகிய) பொருள் (இவ்வுலகத்திலல்லாமல்) வேறு உலகத்திலுந்தான் அறிந்து சொல்வதற்கு ஒன்று உளதாகுமோ? (எ-று.)

[4]மருளினை யிரவின்வந்த என்று பாடங்கொண்டு, மருள் இனை-மயங்கி வருந்துதற்கிடமான [மருளின் நை என்றும் பிரிக்கலாம்.] இவ்விரவில் வந்து எங்களை உயிர் பிழைப்பித்ததே பேரருளின் செயலாயிருக்கவும் அதனோடு நில்லாது உபசாரமொழியுங் கூறுகின்றாய். எவ்வுலகத்தும் ஒப்பில்லாத உனக்கு எங்களாற் செய்யத்தக்க கைம்மாறு யாது உளது? என்றுகூறுதலும் ஒன்று. இனி,

'பொருளினியுணர வேறுபுறத்து மொன்றுண்டோ' என்பதற்கு-நீ செய்த இப்பேருதவிக்கு உரிய கைம்மாருகக் கொடுக்கத்தக்க பொருள் எவ்வுலகத்திலுமில்லை யென்றுமாம். வாயால் அருளினை யென்னின் எய்த அரியன உளஓ என்பதற்கு-(நீ இன்றுஎனன் பதை உனது)வாயினுல் (எங்கட்கு) அருளிச்செய்தனையாஞல் எங் கட்குப் பெறுதற்கு அரியனவும் உள்ளனவோ என்று கூறுவாரு முளர். 'செயலருங் கருணைச்செல்வ' என்று எடுத்து, கருடபக வானைக்குறித்தவிளி யெனலுமாம்: "அருட்செல்வஞ் செல்வத் துட் செல்வம் பொருட்செல்வம், பூரியார் கண்ணுமுள" என்ற திருக்குறளிற் பரிமேலழகர் 'அருளான் வருஞ் செல்வமாவது-உயிர்களையோம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுதல் என்றது, இங்கு உணரத்தக்கது. இதற்கு மாருக ஒருவர் கருதுவாராயின் அது அவருடைய பேதைமையேயாமென்பார், 'புங்கித்தெருளினை யுடையராயின்' என்ருருமாம். பி-ம்:— [1]பொருளினை.[2]புறத்திறன். [3]உடையையாகிச், உடையராகிற். [4]மருளினில். [5]வரவில், வரவே.

239. [1]கண்டிலை முன்பு சொல்லக் [2]கேட்டிலை கடனென்[3]றெம்பால்
[4]கொண்டிலை கொடுப்பதல்லாற் குறையிலை யிதுநின் கொள்கை
உண்டிலை யென்ன நின்ற வுயிர் தந்த வுதவி யோனே
பண்டிலை நண்பு நாங்கள் செய்வதென் பகர்தி [5]யென்ருன்.

(இ - ள்.) உண்டோ இல்லையோ என்று சந்தேகிக்கும்படி நின்ற (இலக்குமணன் முதலியோரின்) உயிர்களைக்கொடுத்த மகோபகாரியே! (உனக்கும் எங்கட்கும்) பழமையான சிநேக மில்லை; (இதுவரையில் எங்களை நீ) பார்த்தது மில்லை; முன்பு (எங்களைப்பற்றிப் பிறர்) சொல்லக் கேட்டு மிருக்கமாட்டாய்; (நீ எங்கட்குக்) கொடுப்பதேயல்லாமல் எம்மிடத்தில் கடனுகவும் யாதொன்றையும் பெற்றுக்கொண்டாயில்லை; (நீ) ஒருகுறையையு முடையாயில்லை: உனது தன்மையோ இவ்வாறிருக்கின்றது; நாங்கள் (உன்திறத்துச்) செய்தற்குரிய கைம்மாறு யாது? சொல் வாயாக என்று கூறினுன்; (எ - று.)

உலகத்தில் நண்பர் ஒருவர்க்கொருவர் உதவுவது இயற்கையே; அவ்வாறு நண்பில்லாவிடினும், பரிசயமுடையோர் பரஸ்பரம் உப காரஞ்செய்து கொள்வதுமுண்டு; அஃதின்றியிருப்பினும், கேள்வி மூலமாக அறிந்தவர் உதவுவதும் ஒரு பரியாயமாம்; எங்கட்கும் உனக்கும் இவ்வாறு ஒருவகைத் தொடர்பும் இல்லையாகவும், எங்க ளால் ஆகவேண்டுவதொரு குறைபாடும் உனக்கு இல்லாமலிருக்க வும் இதற்குமேம்பட்ட உதவியில்லையென்று சொல்லத்தக்க உயி ரளித்தலாகிய பேருதவியை நீ புரிந்தாயென்ருல், உன்திறத்து யாங்கள் செய்வதுயாதோ? என இராமபிரான் கருடனுக்கு முகமன் கூறினனென்க. 'கடனென்றெம்பாற்கொண்டிலை' என் பதைப் பின்வரும் 'குறையிலை' என்பதுசாதித்தலால், தொடர் நிலைச்செய்யுட்குறியணியாம். 'பாடத்தின் முறைமையினும் பொருண்முறைமை வலியுடைத்து' என்ற நியாயம்பற்றி, 'பண்டு நண்பிலை' என்றது, முன்னாகக் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது; பிறவிடங்

கட்கும் இஃது ஒக்கும். கொடுப்பதல்லாற் குறையிலையென்று இயைத்து உரைப்பினுமாம். பி - ம்:—[1]கண்டிலம். [2]கேட்டிலம். [3]உம்பாற். [4]கொணடிலம். [5]என்றார். (2221)

270.—கருடன் இராமனிடம் விடைபெற்றுச் செல்லுதல்.

பறவையின் குலங்கள் காக்கும் [1]பாவகன் பழைய நின்னோடு
உறவுள தன்மை யெல்லா முணர்த்துவ [2]னரக்க னோடம்
மறவினை முடித்த பின்னர் வருவ[3]னின் னுழையன் [4]மாயப்
பிறவியின் பகைஞ நல்கு விடையெனப் பெயர்ந்து போனான்.

(இ - ள்.) பறவைக்கூட்டங்களைப் பாதுகாக்கின்ற (பக்ஷிராஜனாகிய) பரிசுத்தமாக்குந் தன்மையுடைய கருடபகவான், (ஆராமபிரானைநோக்கி) 'மாயத்தையுடையபிறப்புக்குப்பகைவனே! (நீ கூறியவாறு நான் அன்னியனல்லேன்); இராக்கதனாகிய இராவணனோடு (நேர்ந்துள்ள) அந்தப் போர்த்தொழிலை (நீ) முடித்தபின்பு [ராவணவதஞ்செய்த பின்பு], (நான்) உன்னிடத்து வந்து உன்னோடு (எனக்கு) உள்ள பழமையான உறவின் தன்மை முழுதையும் விளங்கச்சொல்வேன்; (எனக்கு இப்பொழுது) விடைகொடுப்பாயாக' என்று சொல்லி (விடைபெற்றுக்கொண்டு அவ்விடம்) விட்டு நீங்கிச்சென்றான்; (எ - று.)

இராமபிரானிடத்துக் கருடனுக்கு உள்ள பழையஉறவு - தானுனதன்மையில் வாகனமாகவும் கொடியாகவும் இருத்தல். பிறவிக்கு மாயமாவது - தன்னிடத்துச் சிறிதும் ஸாரமில்லாதிருக்கவும் ஸாரமுள்ளதுபோலத் தோன்றி மருட்டுந்தன்மை. மாயப்பிறவி - மாயையினாலாகிய பிறப்புமாம். தன்னைச் சரணமடைந்தவர்க்கு அப்பிறவியைநீக்கி முக்தியளிக்கும் முதற்கடவுளேயென்பான், 'பிறவியின்பகைஞ' என்று விளித்தான். பாவகன் - வடசொல். பி - ம்:—[1]பாரகன். [2]அரக்கரோட்டை, அரக்கனோடிம். [3]என்றுரைத்து, என்றுணர்த்தி, என்னுழையின். [4]மாயாப். (2222)

இங்கே ஒருபிரதியில் செய்யுளொன்று காணப்படுவது வருமாறு:—

பறவைநா யகன்று னேகப் படருறு துயரம் நீங்கிக்
கறவையுங் கன்றும் போலக் களிக்கின்ற மனத்த ராகி
இறைவனு மிளைய கோவும் யாவரு மெழுந்து நின்றார்
மறையொரு நான்கும் பணணும் வானமு மகிழ்ந்த மாதோ.

271.—இராமபிரான் கருடாழ்வானைச் சிலாகித்தல்.

ஆரிய னவனை நோக்கி யாருயி ருதவி யாதும்
காரிய மில்லான் போனான் கருணையோர் [1]கடன்மை யீதால்
பேரிய லாளர் செய்கை யூதியம் [2]பிடித்து மென்னூர்
மாரியை நோக்கிக் கைம்மா றியற்றுமோ வைய மென்றான்.

(இ - ள்.) சிறந்தவனாகிய இராமபிரான், (கண்ணுக்குப் புலனாகும் வரையும் அன்புடன் விடைபெற்றுச்சென்ற) அக்கருடபகவானைப்பார்த்து, (அவன் மறைந்தபின் பக்கத்திருந்தவர்களை நோக்கி),— (நம்மிடத்திற்பெறும்) காரியம் எதுவும் இல்லாதவன் '(போர்க்களத்தில் நாகபாசத்தால் விழுந்துகிடந்த வீரர் யாவர்க்கும்) அருமையான உயிரை அளித்துப் போனான்: பேரருளுடையோரது தன்மை இவ்வாறேயிருக்குமன்றோ? பெருந்தன்மையையுடைய நன்மக்கள் (தாம்) செய்த உபகாரத்திற்குப் பிரதிபலனைப் பெறுவோமென்று கருதார்; இவ்வுலகத்தவர் (தங்கட்கு மழைபெய்து உதவுகின்ற) மேகத்தைக் குறித்துப் பிரதியுபகாரஞ் செய்யவல்லரோ? என்றான்; (எ - று.)

கருடபகவான் நாகபாசத்தால் மூர்ச்சித்துவிழுந்துகிடந்த யாவரையும் உயிர்பிழைப்பித்துப் பிரதிபலனொன்றும் விரும்பாது சென்றானென்னுஞ் சிறப்புப்பொருளை, 'கருணையோர்கடன்மை ஈது' என்ற பொதுப்பொருள்கொண்டு சாதித்ததனால், முன்னிரண்டடி - வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியின்பாற்படும். கருணையோர் கடன்மையீது' என்றதை மூன்றுமடியால் விவரித்தார். உலகத்து உயிர்கள் யாதொரு கைம்மாறுஞ் செய்யாவாகவும் அவற்றிற்குஉபயோகமாக மேகம் மழைபெய்து உதவுதல்போல, பெரியோர்களும் கைம்மாறு நோக்காது உதவுவரென்பது, பின்னிரண்டடியின்கருத்து. "கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டென்னாற்றுங்கொல்லோவுலகு" என்ற திருக்குறளின் பொருள் முழுதும் இங்கு அமைந்துள்ளது. கைம்மாறு - தாம் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம் அவர்கையினின்று மீண்டும் தம்கைக்குமாறுவது என்பதுபற்றிவந்தபெயர். செய்கையென்பதன்பின், நான்கனுருபு தொக்கு நின்றது: மூன்றனுருபு தொக்கது என்பாருமுளர். பி-ம்:—[1]கருமம், கடமை. [2]பிடித்துமென்றான், பிடிப்பரன்றால். ()

272.—அனைவரும் ஆரவாரஞ்செய்ய அநுமதியளிக்குமாறு அநுமான் ஸ்ரீராமனை வேண்டுதல்.

இறந்தன னிளவ [1]லென்றே விறைவியு மிடுக்க ணெய்தும்
மறந்தன ருறங்கு கின்ற [2]வஞ்சரு மறுகி மீளப்
பிறந்தன ரென்று [3]கொண்டோர் பெரும்பயம் பிடிப்ப ரன்றே
அறந்தரு சிந்தை [4]யன்ப வார்த்துமென் றநுமன் சொன்னான்.

(இ - ள்.) அநுமன்,—(இராமபிரானை நோக்கி), 'தருமம் பொருந்திய மனத்தில் அன்புடையவனே! (நாம் இப்பொழுது மகிழ்ச்சிக்குஉரிய செய்கையொன்றுஞ் செய்யாது வாளாவிருந்தால்), இலக்குமணன் இறந்தானென்று எண்ணித் தலைவியாகிய சீதையும் துன்பமடைவள்; (நாம் வாளாவிராமல் பேராரவாரஞ் செய்தாலோ, கவலையின்றி) மெய்ம்மறந்து தூங்குகின்றவஞ்சனைக் குணமுள்ள அரக்கர்களும் '(போர்க்களத்து இறந்த வாநரர் யாவரும்) மீளவும் உயிர்பெற்றெழுந்தார்கள்' என்று மனங்கலங்கிப்

பெரியதோர் அச்சங்கொள்வரர்களன்றோ; (ஆதலின், நாம்) பேரார வாரஞ் செய்வோம்; அனுமதி தருக' என்று சொன்னான்;

அரக்கர்கள் போர்க்களத்தில் அவ்வப்பொழுது நிகழும் தங்கள் வெற்றிகளைச் சீதையினிடந் தெரிவிப்பார்களாதலால், அவர்கள்மூலமாக இலக்குமணன் முதலியோரின் ஆபத்தை யறிந்து சீதை மனங்கலங்குவாளாதலின் அவளது அக்கலக்கத்தையொழித்தற்பொருட்டும், வானரவீரர்களுடன் இலக்குமணனும் இறந்தானென்று கவலையற்று உறங்குகிற அரக்கர்கட்குப் பேரச்சமுண்டாக்குதற்பொருட்டும், நம்பக்கத்து வீரர்கள் இறவாது உயிருடனிருக்கின்றார்களென்பதை யறிவிக்குமாறு யாவரும்பேராரவாரஞ் செய்ய அநுமதி தருக என அநுமன் இராமபிரானிடத்து விண்ணப்பித்தனனென்க. இறைமை-தலைமை; அதனையுடையவள், இறைவி. 'இறந்தவர் மீண்டும் உயிர்பெற்று எழுந்திறமகிமை இவர்களிடத்து உள்ளதனால், இனி, நாம் என்செய்தாலும் இவர்கள் நாசமுறாது மீளவுங் கிளர்ந்தெழுவரே! நாம் இதற்கு என்செய்வது!' என்று அரக்கர்கள் முன்னினும் மிகுதியாக அச்சங்கொள்வரென்பான், 'ஓர் பெரும்பயம்பிடிப்பர்' என்றான். பி - ம்:—[1] என்றால். [2] வஞ்சகர். [3] சாலப், கொண்டே. [4] ஐய. (2224)

273.—ஸ்ரீராமபிரான் வானரர் ஆர்க்க அனுமதிதருதல்.

அழகிதென் றண்ணல் கூற வார்த்தனர் கடல்க ளஞ்சிக்
[1] குழைவுற வனந்த னுச்சிக் [2] குன்றுநின் றண்ட கோளம்
[3] எழுமிசை யுலக மேண்மே லேங்கிட விரிந்து [4] சிந்தி
மழைவிழ மலைகள் கீற மாதிரம் [5] பிளக்க மாதோ.

(இ-ள்.) பெருமையிற்சிறந்தவனாகிய இராமபிரான் ('நீ சொல்வது) தகுதியே' என்று (உடன்பட்டுக்) கூற, (உடனே, வானர வீரர்கள்,)—(ஏழு) கடல்களும் அஞ்சிக்கலங்கவும், (கீழிருந்து பூமியைத்) தாங்கினின்ற ஆதிசேஷனது மலைபோன்ற தலைகளிலிருந்து உலகவுருண்டை மேலெழவும், உலகத்தார்யாவரும் (பேரொலிக் குக்காரணம் தெரியாது) மிகுதியாக ஏக்கங்கொள்ளவும், மேகங்கள் நிலைகுலைந்து [கருவழிந்து] சிதறிவிழவும், மலைகள் விள்ளவும், பெரியதிக்குக்கள் பிளவுபடவும், பேராரவாரஞ் செய்தார்கள்;

'அழகிது' - அங்கீகாரவார்த்தை. இச்செய்யுள், ஆரவாரத்தின் மிகுதியை விளக்கவந்த தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. இந்தப்பாடல் முதற்கொண்டே சிலபிரதிகளில் படைத்தலைவர்வதைப்படலம் என்று காண்கிறது. ஒரு பிரதியில் இந்தச்செய்யுளில் நாகபாசப் படலம் முடிய, அடுத்த செய்யுளில் மேற்படலம் தொடங்குகின்றது. பி-ம்:—[1] குழையுற. [2] குன றினின்று. [3] எழுமிழ, எழினிரை. [4] சிந்த. [5] பிளப்ப. (2225)

274.—அப்பேரொலியை இராவணன் கேட்டல்.

பழிப்பருஞ் [1] சிந்தை யாள்பாற் சிந்தனை படரக் கண்கள்
[2] விழிப்பிலன் மேனி சால வெதும்பின [3] னீசன் வேலும்

குழிப்பரி தாய [4]மார்பை மன்மதன் கொற்ற வாளி
[5]கிழிப்புற வுயிர்ப்பு [6]விங்கிக் கிடந்தவா னரக்கன் கேட்டான்.

(இ - ள்) பழிப்பில்லாத மனத்தையுடையளான சீதையினிடத்தில் (தனது)மனஞ் சென்றதனால்; (ஒருபொருளையும்) கண்கள் கொண்டுதிறந்து பார்த்தலுஞ் செய்யானாய், உடம்பு மிகத்தாபமடையப்பெற்று,சிவபிரான திருசூலாயுதமும் துளைத்தற்கு அரியதான [மிகவலிய] (தனது) மார்பை மன்மதனது வெற்றியையுடைய மலரம்புகள் ஊடுருவிச்செல்லப்பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டுகிடந்த வாளாயுதமேந்திய அரக்கனாகிய இராவணன், (வாநரவீரர்களசெய்த அப்பேராரவாரத்தைக்) கேட்டான்; (எ - று.)

இராவணன் தன்னைச்சிறைப்படுத்திப் பலவகையாக வேண்டியும் அச்சமுறுத்தியும் வசமாக்கிக்கொள்ள முயலவும், சீதைமனம் சிறிதுஞ்சலியாது, தனக்கு அரக்கரூரில் நேர்ந்த மிக்க துன்பநிலையிலும் தனதுகணவனையே நினைத்திருந்த உத்தமியாதலால், அவளை 'பழிப்பருஞ்சிந்தையாள்' என்றார். 'பழிப்பருஞ்சிந்தையாள்பாற் சிந்தனைபடர' என்றதனால், சீதை தன்னைத்திருணமாக எண்ணிக் கண்ணெடுத்துப்பார்த்தலுஞ் செய்யாதிருக்கையிலும் இராவணன் இடைவிடாது அவளிடத்துக் காதல்கொண்டிருந்தனனென்பது எடுத்துக்காட்டப்பட்டது; இந்த ஒருதலைக்காமத்தை ரஸாபாஸமென்பர், அலங்காரநூலுடையார். 'ஈசன்வேலும் குழிப்பு அரிதாயமார்பு' என இராவணனதுமார்பின் வலியைச் சிறப்பித்துக் கூறியவாறு. "ஒண்ணுதற்கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினுள், நண்ணாருமுட்குமென் பீடு" என்ற திருக்குறள், இச்செய்யுளின் பின்னிரண்டடிகளுக்கு மேற்கோளாம். மன்மதனது பாணங்கள் - தாமரைமலர் மாமலர் அசோகமலர் முல்லைமலர் நீலோற்பலமலர் என்பன. இவை மலருருவமாய் மிகமெல்லியனவா யிருந்தும், மூவுலகையும் வென்ற மகாவீரனாகிய இராவணனையுங் கலங்கச்செய்ததனால், 'கொற்றவாளி' எனப்பட்டன. 'விழிப்பது முகிழ்ப்பதாகி வெதுப்பின மேனி மேலும்' என்று ஒருபிரதியில் இரண்டாமடி காணகிறது. பி - ம்:—[1]மேனியாள்பாற். [2]விழிப்பவன். [3]ஈசனுலும். [4]மார்பு, மார்பின். [5]கிழித்திட, கிழித்துற. [6]நீங்கிக். (226)

275.—இலங்கையில் இராவணனும்சீதையுமே அவ்விரவில் துயிலாதிருத்தல்.

தாதைசொற் றலைமேற் கொண்ட தாபதன் தரும மூர்த்தி
[1]ஈதைகள் தீர்க்கு நாமத் திராமனை யெண்ணி யேங்கும்
சீதையும் அவளை யுன்னிச் [2]சிந்தனை [3]தீர்ந்துந் தீராப்
பேதையு மன்றி யவ்வூ [4]ரியாருளர் துயில்பெ றாதார்.

(இ - ள்.) (தனது) தந்தையின் கட்டளையை மேன்மையாக அங்கீகரித்த தவவடிவத்தையுடையவனும் தருமத்தை நிலைநிறுத்தத் திருவவதரித்தவனும் (சொன்னமாத்திரத்தில் அச்சொன்னவர்களுடைய) துன்பங்களையெல்லாம் நீக்கவல்ல பேரையுடையவனு

மான இராமனை (எப்பொழுதும்) தியானித்துவருந்துகிற சீதையும் அச்சீதையையே நினைத்து மனமகிழ்ந்தும் (அவளிடத்துள்ள மோகத்தினாலும்விதிவலிமையினாலும்)உயிர்நீங்காதமூடனான இராவணனுமன்றி அவ்விலங்கையில் தூங்காதவர் எவர்? (எ-று.)

சிந்தனை தீர்ந்துந் தீராப் பேதை என்பதற்கு - சீதைநமக்குக் கிட்டமாட்டாளென்று மனத்தில் ஆசையொழிதற்குக் காரணம் உறுதியாக உண்டாயிருந்தும் அவளிடத்து ஆசைநீக்காது அவள் நிமித்தமாகத் தனக்குத்தானே கேடுவிளைத்துக்கொள்ளும் அறிவிலி என்று கருத்துப்படப் பொருளுரைப்பினுமாம் கீழ் 'வாளரக்கன் கேட்டான்' என்று கூறியதற்கு ஏற்ப, இச்செய்யுளினால், அதற்குக் காரணமான அவன்விழித்திருத்தல் ஏதுவுடன் உரைக்கப்பட்டது. இராவணன் தன்மை கூறுவார், வேறொன்றையும் மனத்தில் நினையாது தன் கணவனாகிய இராமனையே இடைவிடாது நினைத்திருக்கும் மகாபதிவிரதையாகிய சீதையின் செய்தியையும் உடன்கூறினர். சீதை துயர்தீர்வளென்று கீழ்க்கூறியதற்குஏற்ப, அவளுறங்காமைக்குக் காரணமுங் கூறப்பட்டதென்றுமாம். தலைமேற்கொள்ளல்-சிரஸாவகித்தல். தருமமூர்த்தி என்றதற்கு - தருமமே ஓருருவெடுத்தாற்போன்றவன் எனினுமாம். ஈதை = ஈதுஎன்னும் வடசொல் திரிபு. ஈதைகள் தீர்க்கும் நாமம்—"தின்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே, சென்மமும் மரணமு மின்றித் திருமே இம்மையே யிராமவென் றிரண்டெழுத்தினால்." பி-ம்:—[1] ஈதிகள், ஏதமே. [2] சிந்தையுள். [3] துயரம், திரிந்து. [4] ஆருளர். (2227)

276.—இந்திரசித்து பகைவென்றேனென்றது குறித்து இராவணன் பரிகசித்தல்.

சிங்கவே [1] றசனி யேறு கேட்டலுஞ் [2] சீற்றச் சேனை
பொங்கிய தென்ன மன்னன் பொருக்கென வெழுந்து போரில்
மங்கினர் பகைஞ ரென்ற [3] வார்த்தையே வலிய தென்னா [கான்.
அங்கையோ டங்கை [4] கொட்டி யலங்கல் தோள் [5] குலுங்க நக்

(இ-ள்.) அரசனாகிற ஆண்சிங்கம்போன்ற இராவணன்,— பேரிடிபோன்றஅவ்வாரவாரத்தைக் கேட்டவுடனே,—'கோபத்தையுடைய (வாநர) சேனை (போர்க்குக்) கிளர்ந்தெழுந்தது' என்று (உட்கொண்டு)விரைவாகப் படுத்தலைவிட்டு)எழுந்து, 'பகைவர்கள் போரில் இறந்தனர்' என்று (இந்திரசித்து)கூறிய வார்த்தையோ மிக்கவலிமையுடையது!' என்று இகழ்ந்து, உள்ளங்கையோடு உள்ளங்கை (சேரத்)தட்டி, (வெற்றி) மாலையையணிந்த (தனது) தோள்கள் குலுங்கும்படி சிரித்தான்; (எ - று.)

இந்திரசித்தின்சொல்லை நம்பிப் பகைவர்களிறந்தார்களென்று கவலையற்றிருந்த இராவணன், எதிர்பாராதநிலையில் வாநரர்கள் மகிழ்ச்சியோடுசெய்யும் பேராரவாரத்தைக் கேட்டவுடனே திடுக்கிட்டெழுந்து 'தன் மகனது வார்த்தை பொய்யாயிற்றே!' என்பது

பற்றிய பரிகாசத்தினால் கைகொட்டிச் சிரித்தான். பெருநகை செய்யும்போது தோளகுலுங்குதல், இயல்பு. மன்னன் சிங்கவேறு எனக்கூட்டுக. சிங்கவேறு என்பது பொருளால் உயர்திணையாதலின், 'நக்கான்' என்னும் உயர்திணை முடிபு கொண்டது. சிங்கவேறாகிய மன்னன் என்று கூட்டியுரைப்பினுமாம். வார்த்தையே, ஏ-இகழ்ச்சி.வலியது-பிறகுறிப்புவகையால், சிறிதும் வலியிலது என்ற இகழ்ச்சிப்பொருளை வற்புறுத்தும்: எதிர்மறையிலக்கணை. பி-ம்:— [1]இடித்ததென்ன. [2]சீற்றத்தெய்வம். [3]வார்த்தையை. [4]தாக்கி. [5]துலங்க. (2228)

277.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-இராவணன் தன்னில் தானே சொல்லுதலைத் தெரிவிக்கும்.

[1]இடிக்கின்ற வசனி யென்ன [2]விரைக்கின்ற திராமன் போர்வில்
வெடிக்கின்ற தண்ட மென்னப் படுவது தம்பி வில்நாண்
அடிக்கின்ற [3]தென்னை வந்து செவிதொறு மனுமனார்ப்பு
பிடிக்கின்ற துலக மெங்கும் பரிதிசே யார்ப்பின பெற்றி.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) இராமனதுபோர்செய்தற்குஉரியவில்லானது, இடிக்கின்றஇடிபோலப் பேரொலிசெய்கின்றது; (அவனது) தம்பியாகிய இலக்குமணனுடைய வில்லினது நாணியோ, இவ்வண்டகோளம் வெடிக்கின்றதோ என்று சந்தேகிக்கும்படிஒலிக்கின்றது; அநுமானுடையஆரவாரமோ, என்னையடுத்து (என்) செவிதோறும் அறைந்தாற்போலத் தாக்குகின்றது; சூரியகுமாரனை சுக்கிரீவனது ஆரவாரத்தின் தன்மை உலகம்முழுதும் பரவுகின்றது;

இராவணன் அநுமானது வீரச்செயலை முன்னமே நன்கு கண்டிருத்தல் பற்றி அவனிடத்து மிக்க அச்சங்கொண்டுள்ளானாதலால், அவனதுஆர்ப்பை'அடிக்கின்றதென்னைவந்துசெவிதொறும்', எனக்கூறுவானாயினன். இராவணனுக்குச் செவிகள் இருபது ஆதலால், 'செவிதொறும்' எனப்பட்டது. வில்லினது ஓசை, டங்காரம்எனப்படும்; அது, வில்லின் நாணியைக் கைவிரலால் தெறித்தலாற் பிறக்கும். முதன் மூன்றடிகளில் உவமையணியிருத்தல் காண்க. இரண்டாமடியில், படுதல-ஒலித்தல். பி-ம்:— [1]இடிக்கின்றது. [2]இசைக்கின்ற, விசைக்கின்ற. [3]என்ன. (2229)

278. **அங்கத [1]னவனோ வார்த்தா [2]னந்தர மார்க்கின் றானும்**
வெங்கத நீலன் [3]மற்றை வீரரும் வேறு வேறு
பொங்கின ரார்த்த வோசை [4]யண்டத்தும் புறத்தும் போன
சங்கை[5]யொன் றின்றித் தீர்ந்தார் [6]பாசத்தைத் தரும[7]நல்க.

(இ-ள்.) அவ்வங்கதனும் ஆரவாரிக்கின்றான்; கடுங்கோபத்தையுடைய நீலனும் ஆகாயத்திலொலியெழுமாறு கர்ச்சிக்கின்றான; (இவர்களன்றி)மற்றைவாநரவீரர்யாவரும், தனித்தனியே(மனத்தில்) உற்சாகங்கொண்டுஆரவாரித்ததனா லுண்டான ஒலிகளா

னவை, இவ்வண்டகோளத்திலும் வெளியிலுஞ் சென்றுபரவின; (ஆதலால்),—தருமதேவதை ஆணைநின்றதனால், சிறிதுஞ் சந்தேகமின்றி (எதிரிகளெல்லாம்) நாகபாசத்தினின்று தப்பிப்பிழைத்தார்;

ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய வில்நாணொலியையும் வாநரவீரர்களுடைய ஆரவாரத்தையுங்கேட்டு, இராவணன் 'நாகபாசத்தால் உயிரிழந்தவர்யாவரும் அறக்கடவுளின் உதவியால் நிச்சயமாகப் பிழைத்திருக்கவேண்டும்' என ஊகித்தறிந்தனனென்க. இராமனது பக்கத்தார் பகைவரும் மதிக்கும்படி பேரறத்திணையுடையாரென்பது, 'தருமநல்க' என்ற இராவணனது பேச்சினால் விளங்கும். 'வேறு பொங்கினரார்த்த ஓசை' என்றதனால், ஒவ்வொருவருடைய ஆரவாரமும் தனித்தனிதெரியும்படி தெளிவாகவுள்ளது, என்றபடி. பாசத்தை=பாசத்தினின்று என வேற்றுமைமயக்கம். அவனோ,ஓகாரம்-சிறப்பு. பி-ம்:—[1]அவனும். [2]அனந்தரம். [3]மற்ற. [4]அண்டத்தின். [5]ஒன்றில்லை. [6]பாவத்தை. [7]மாய்க்க. (2230)

279.-இராவணன் இந்திரசித்தின் மாளிகைக்குச் செல்லுதல்.

என்பது சொல்லிப் [1]பள்ளிச் [2]சேக்கைநின் [3]றிழிந்து வேந்தன்
ஒன்பது கோடி வாட்கை [4]யரக்கர்வந் [5]துழையர் [6]சுற்றப்
பொன் [7]பொதி விளக்கங் கோடிப் பூங் [8]குழை மகளி ரேந்தத்
தன்பெருங் கோயில் நின்று மகன்தனிக் கோயில் சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) என்று (தன்னிலேதான் இவ்வாறு) சொல்லிவிட்டு,—இராவணன்,—(இனிச்செய்யவேண்டுவதைப்பற்றி ஆலோசித்துப்) படுக்கையினின்று இறங்கி, வாளேக்கையிலேந்தியவர்களான ஒன்பது கோடிராக்ஷஸர்கள் (தன்) பக்கத்தவர்களாய்ச் சூழ்ந்துவரவும், அழகிய காதணியையுடைய கோடிக்கணக்கான மாதர்கள் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட விளக்குக்களை யேந்திவரவும், தனது பெரிய அரண்மனையிலிருந்து (புறப்பட்டுத் தன்) மகனான இந்திரசித்தினது ஒப்பற்றமாளிகைக்குப் போய்ச்சேரலானான்; (எ-று.)

மகளிர் விளக்கையேந்தி உடன்வருதலும், மெய்க்காவலரான வீரர்கள் ஆயுதபாணிகளாய் உடன்செல்லுதலும், அரசர்கட்கு உரிய மரியாதையாம். வந்து சுற்ற - சுற்றிவர. பி - ம்:—[1]பன்னி. [2]சேக்கையின். [3]எழுந்து. [4]அரக்கரோடு. [5]உழையிற். [6]சுற்றிப். [7]பொலி, பதி. [8]குழல். (2231)

280.—நான்குகவிகள்-இராவணன் சென்றபோது மகளிர் உடன்சென்றதைக் கூறும்.

தாங்கிய துகிலார் [1]மெள்ளச் சரிந்துவீழ் [2]குழலார் [3]தாங்கி
வீங்கிய வுயிர்ப்பார் விண்ணை விழுங்கிய முலையார் [4]மெல்லத்
தூங்கிய விழியார் தள்ளித் துளங்கிய நடையார் [5]வல்லி
வாங்கிய மருங்குன் மாதர் [6]அனந்தரான் மயங்கி வந்தார்.

(இ - ள்.) (துவட்சியாலும் நுணுக்கத்தாலும்) கொடியும் ஒப்பாகாது) பின்வாங்கிய இடையையுடையரான மகளிர்.—

(அவிழ்ந்திருத்தலால் கையினால்) தாங்கிய சேலையையுடையவரும், (முடிக்கப்படாதிருத்தலால்) மெல்லச்சோர்ந்துதொங்குகின்ற கூந்தலையுடையவரும், தடைபட்டு(ப் பின்) மிகுதியாக வெளிப்படுகின்ற பெருமூச்சையுடையவரும், வானத்தை இடைவெளி யில்லாமற் செய்கின்ற தனங்களையுடையவரும், மெதுவாக [அரைகுறையாக]த் தூங்கிய கண்களையுடையவரும், தட்டுத்தடுமாறிய நடையையுடையவருமாகித் தூக்கமயக்கத்துடன் (இராவணனருகில்) வந்தார்கள்; (எ - று.)

இச்செய்யுளில் தூக்கமயக்கத்தோடு மகளிர் சென்றமையை அழகுபடக் கூறியிருப்பது - தன்மைநவிற்சியணியாம். பி - ம்:— [1]மெல்லச். [2]குழலைத். [3]தாக்கி. [4]ஆடித், விம்மித். [5]வள்ளி. [6]அனந்தராய், அனந்தலாய். (2232)

281. **பானமுந் துயிலுங் கண்ட கனவும் பண் [1]கனிந்த பண்ணைக்**
கானமுந் [2]தள்ளத் தள்ளிக் களியொடுங் [3]கள்ளங் கற்ற
மீனினும் பெரிய வாட்கண் விழிப்பது முகிழ்ப்ப தாக
வானவர் மகளிர் போனார் மழலையஞ் சதங்கை [4]மாழ்க.

(இ-ள்.) தேவமாதர்கள்,—மதுபானமுந் தூக்கமும் (தாங்கள் அப்பொழுது) கண்ட கனாக்களும் (தாம் இராவணன் புகழ்பாடும்) இசையினிய பாட்டுக்களும் (தம்மைச்சுழற்றித்) தள்ளவும், மதக்களிப்புடன் (பொருந்திய) வஞ்சனையைப் பழகி மீனினுஞ்சிறந்த வாள்போன்ற (தமது) கண்கள் திறப்பதும் மூடுவது மாகவும்,— (தமது) காலிலணிந்த கிரம்பாவொலியையுடைய அழகியசதங்கைகள் சிறிதே ஒலிக்கவும், தடுமாறி (இராவணனுடன்) சென்றார்கள்; (எ - று.)

இங்கு 'வானவர் மகளிர்' என்றது-வானுலகத்தை வென்றபொழுது இராவணனால் அங்குநின்று கவரப்பட்டு அவன்குறிப்பின்படியொழுகுகிற தெய்வமகளிரை. நள்ளிருட்பொழுதிற் செல்லுகையில், குடிமயக்கமும் குறைத்தூக்கமும் கண்டகனவின் தொடர்ச்சியும் பரவசப்பட்டு இராவணன் புகழைப் பாடும் பாடலும் தம்மைச்சுழற்றித் தள்ள, தூக்கம்நன்குதெளியாததனால் கண்கள்முகிழ்ப்பதும் விழிப்பதுமாகிடக்க, இராவணனுடன் மெல்ல வானவர் மகளிர் தள்ளாடிச்சென்றனரென, அம்மாதர் சென்றமையை வருணித்தார்; தன்மைநவிற்சியணி. தள்ளுதல் தொழிலில் ஒவ்வொன்றுமே போதுமான காரணமாயுள்ள பானம் முதலியவற்றை ஒருங்கேகூறினது, கூட்டவணி. அரக்கரது சேர்க்கையால், அவர்க்கு ஏவல்பூண்ட வானவமகளிரும் மதுபானஞ் செய்வாராயினரென்க. வானவமகளிர் கனாக்கண்டுகொண்டிருக்கையிலும் இராவணனிடத்து அச்சத்தால் எழுந்துசென்றனராயினும், கனாமுற்றுமையால் தள்ளாடுவாராயினர். இனி, இராவணன் செல்லும்போது இன்னிசைவல்ல மாதர்கள் மங்கலவாழ்த்துப்பாடலை பாடிக்கொண்டு உடன்செல்ல, மிக இனிய சங்கீதத்தைக் கேட்கையால் வானவமகளிர் மெய்ம்மறந்து சோர்ந்

தாருமாம். பானம்முதலியவற்ருல் தள்ளாடிக்கொண்டு செல்கின்றமைபற்றி, அம்மகளிரணிந்துள்ள சதங்கையினின்று உண்டாகும் ஒலியும் தளர்ச்சிப்பட்டுத்தோன்று மென்பார், 'சதங்கை மாழ்க' என்ருர்.

களிப்பு-காதற்குறிப்பு. மகளிர் தாம் காதலையுடையராயிருந்தும் ஆடவர்நோக்கும்பொழுது தமது உள்ளக்குறிப்பைப் புலப்படுத்தாதுவேற்றிடத்துத் தமது பார்வையைச் செலுத்தியும், அங்ஙனம் நோக்கின ஆடவர் தமது பார்வையை வாங்கினபொழுது தாம் அவரைநோக்கி மகிழ்ந்தும் நிற்பராதலால், அவரது கண் 'கள்ளங்கற்ற கண்' எனினுமாம். மழலை - நிரம்பாமென்சொல்; அது-இங்கு, இலக்கணையால், அதுபோன்ற ஒலியை யுணர்த்திற்று.

'அநிமேஷர் இமையோர் முதலிய பெயர்களை இமையாநாட்டமுடைமையாற்பெற்றுள்ள வானவமகளிர் கண் விழிப்பதும் முகிழ்ப்பதுமாகப்போயினர் எனக் கூறியது என்னையோ?' எனின்,— இங்கு, 'விழிப்பதுமுகிழ்ப்பதாகப் போனர்' என்றது, எல்லாம் உறங்கும் நள்ளிருட்டுப்பொழுதாகையினுல் வானவமகளிரும் தூக்கக்குறி தமது கண்களிற்பொருந்தப்போயின ரென்ற மாத்திரைப்பொருளையே குறிக்குமென்பது; மண்ணுலகத்தில் அரக்கர்களுடன் நெடுநாட்பழகியதனுல், வானவமகளிர் தமது தெய்வத்தன்மையழிந்து இங்ஙனமாயின ரென்றலும் ஒன்று; அன்றியும், "நிரங்குஶா: கவய: [கவிஞர் தட்டுத்தடையில்லார்]" என்ற நியாயம்பற்றி, தேவமாதர் கண்கட்கு முகிழ்ப்பதும் விழிப்பதும் கூறினர் எனினுமாம். பி-ம்:—[1] கனிந்தபாடற், களித்தவாயும். [2] தளளத்தள்ளக். [3] கழறக்கற்ற. [4] கொஞ்ச. (2233)

282 மழை [1] யினை நீல மூட்டி வாசமும் புகையு [2] மாட்டி [றென்னுப்
உழையுழை [3] சுருட்டி மென்பூத் [4] தொடுத்திடைக் கிடையூ [ய்
[5] பிழையுடை [6] விதியார் செய்த பெருங் [7] குழல் கருங்கட் செவ்வா
இழை [8] யணி மகளிர் [9] சூழ்ந்தா ரனந்தரா விடங்கள் தோறும்.

(இ - ள்.) மேகத்திற்கு நீலநிறத்தை யேற்றி, வாசனையையும் (அகில்) புகையையும் ஊட்டிச்சுருட்டி இடையிடையே மெல்லிய மலர்களைச்செருகி '(நுண்ணிய) இடைக்கு(ப் பாரமிகுதியால்) நாசம் (உண்டாகுமே)' என்று கருதாத பிழையையுடைய பிரமனுர் படைத்த பெரிய கூந்தலையும் கறுத்தகண்களையும் சிவந்தவாயையுமுடைய ஆபரணமணிந்த மாதர்கள், தூக்கத்தோடு (இராவணனது) பக்கங்களிலெல்லாம் நெருங்கினுர்கள்; (எ - று.)

மேகத்தினுங் குழல் வேறுபட்டிருக்கவும் அதனை 'மழையினை ...விதியார்செய்த பெருங்குழல்' என மேகத்தினுலியன்றதாக் கூறியது, பிரிநிலையுயர்வுநவிற்சியணி. மேகத்திற்கு இயற்கையாயுள்ள நிறத்தினும் மிக்கநீலநிறமும் இயற்கை நறுமணமும் அகிற்

புகைமுதலியவற்றாலாகிய செயற்கைமணமும் சுருட்டிமுடித்தலும் இடையிடையே பூவைச்செருகுதலும் கூந்தற்கு உள்ளதனால், உவமைப்பொருளாகிய மேகத்திற்கு அவற்றையெல்லாம் கூட்டிச்சொல்ல வேண்டிற்றென்க. முடி, குழல், தொங்கல், பனிச்சை, சுருள் என்ற கூந்தலின் வகை ஐந்தனுள், சுருட்டிப் பின்னேசெருகுதலாகிய சுருளுக்கு ஏற்ப, 'சுருட்டி' எனப்பட்டது. 'இல்லையுண்டென்று ஐயுறுமாறுமிக நுண்ணியஇடை இத்துணைப் பெரும்பாரமேற்றினால் முறிந்துபடுமேஎன்ற ஆலோசனை சிறிதுமின்றிப் பிரமன் கூந்தற்பாரத்தைப் படைத்தனன்' என, இடையினது மிக்க நுண்மையையும் கூந்தலின் பெருந்தொகுதியையும் விளக்கியவாறு. படைத்தற்கடவுளெனப் பெரும்பெயரிட்டுக் கொண்டு இங்ஙனஞ்செய்த பேதைமைபற்றி, 'விதியார்' என இகழ்ச்சி தோன்றக்கூறினார். கருங்கட் செவ்வாய்-தொடைமுரண். பி - ம்:—[1]விழை. [2]ஊட்டி. [3]சூட்டி, சுட்டி [4]குவித்து. [5]பிழையுணர். [6]நுதலார். [7]கயல். [8]இழை. [9]தாழ்ந்தார். (2234)

283. [1]தேனிடைக் கரும்பிற் பாலி லமுதினிற் கிளவி தேடி
[2]மானிடைக் கயலில் வாளில் [3]மலரிடை நயனம் வாங்கி
மேனடை யனைய மற்றும் நல்[4]வழி நல்க வேண்டி
[5]வானுடை யண்ணல் செய்த மங்கையர் [6]மருங்கு [7]சென்றார்.

(இ - ள்.) சத்தியலோகத்துக்குத் தலைவனான பிரமதேவன், (இயற்கையான படைப்பினுஞ்)சிறந்தவகையாற் படைக்கவிரும்பி,—தேனினிடத்தும் கரும்பின் சாற்றினிடத்தும் பாலினிடத்தும் தேவாமிருதத்தினிடத்துமுள்ள (இனிமைக்கூறுகளைப்) பேச்சுக்களாகத் தேடியமைத்தும்,—மானினிடத்தும் கயல்மீனினிடத்தும் வாளாயுதத்தினிடத்தும் தாமரைமலரினிடத்தும் (உள்ள சிறந்த கூறுகளைக்) கண்களாக நாடியமைத்தும், மற்றும் அத்தன்மையனவாகிய மேன்மையான நல்லவகைகளைக்கொண்டும் படைத்த இளமகளிர்,—(இராவணனது) பக்கங்களிற் சென்றார்கள்; (எ - று.)

மிக்க இனிமைதருதலில் மகளிரது பேச்சுக்குத் தேன்முதலியவற்றை உவமையாகக் கூறுதல், கவிமரபு. 'மேனடையனையமற்றும் (கொண்டும்)' என்றதனால், அம்மகளிரது மற்றையவுறுப்புக்களும் சாயல்முதலியனவும் அவ்வவற்றிற்குஉரிய உபமானப் பொருள்களின் ஸாரங்கொண்டு அமைக்கப்பட்டனபோலுமென்பது பெறப்படும். இம்மகளிரது பேச்சுக்கள் முதலியன மிக்க சிறப்புடையனவென்பதைக் குறித்தற்கு, இங்ஙனம் கூறினார். கரும்பு- அதன்சாற்றுக்கும், மான் - அதன் நோக்கத்திற்கும் முதலாகு பெயர்கள். வான் - சத்தியலோகம். பி - ம்:—[1]தேனினில். [2]மானினில். [3]மலரினில். [4]விழி. [5]வானிடை. [6]மருங்கில். [7]வந்தார். (2235)

284.—பேரோசைகேட்டு அரக்கரும் அரக்கியரும் ஒடுங்கியமை.

தொடங்கிய வார்ப்பி னோசை செவிப்புலந் தொடர்த லோடும்
இடங்கரின் வயப்போத் தன்ன வெறும்வலி யரக்க ரியாரும்

மடங்கலின் முழக்கங் கேட்ட [1]வான்கரி யொத்தார் மாதர்
அடங்கலு மசனி கேட்ட வளையுறை யரவ மொத்தார்.

(இ - ள்.) (வானரவீரர்கள்) தொடங்கிச்செய்த பேராரவாரம் காதுகளில் நுழைந்தமாத்திரத்தில், இடங்கரின் வலிமையை யுடைய ஆண்போன்ற மிக்கவலிமையையுடைய இராக்கத ரெல்லாரும், சிங்கத்தின் கர்ச்சனையைக்கேட்ட பெரிய யானைகளைப் போன்றார்கள்: இராக்கத ஸ்திரீகளெல்லாரும், இடிமுழக்கத்தைக்கேட்ட புற்றில்வசிக்கும் பாம்புகளைப் போன்றார்கள்; (எ - று.)

இடங்கர் - நீர்வாழ்பிராணிகளுள் முதலைபோன்ற ஒரு ஜந்து. இடங்கரின் ஆண் 'போத்து' எனப்படும். இடியோசையைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் பாம்புகள் அஞ்சிநடுங்கி யொடுங்கு மென்பது, நூல் துணிபு. மனையகத்துவாழுமியல்பினரான கொடிய இராக்கத மாதர்க்கு, அளையுறைபாம்பை உவமைகூறினது ஏற்கும். எறும் வலி-ஒருபொருட்பன்மொழி. பி-ம்:—[1]வனகரி. (2236)

285.—இராவணன் இந்திரசித்தைப் பார்த்தல்.

அரக்கனு மைந்தன் வைகு மாடகத் தமைந்த மாடம்
பொருக்கெனச் சென்று புக்கான் [1]புண்ணினீர்க் குமிழி பொங்கத்
[2]தரிக்கிலன் மடங்க லேற்றாற் [3]றொலைப்புண்டு [4]சாய்ந்து போன
கருக்கிளர் மேக [5]மன்ன களிறனை யானைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) இராவணனும்,—(தனது) மகனை இந்திரசித்து வசிக்கின்ற பொன்னினாலாகிய மாளிகையில் விரைவாகச்சென்று சேர்ந்து,—(இலக்குமணனது அம்புகளினால் துளைக்கப்பட்ட தன் உடம்பின்) புண்களினின்று (இரத்தம்) நீர்க்குமிழிபோல வெளிப்பட, (வேதனையைப்) பொறுக்கமாட்டாதவனாகி, நீர் கொண்டமேகம்போன்ற (உருவத்தோற்றமுடைய)வனாய், ஆண் சிங்கத்தினால் வலியழிக்கப்பட்டுச் செயலற்று ஒடுங்கினதாகிய ஆண் யானையைப்போன்றவனாயுமுள்ள இந்திரசித்தைக் கண் டான்; (எ - று.)

இலக்குமணனால் வலியொடுங்கி விழுந்துகிடக்கிற இந்திரசித் துக்கு, சிங்கத்தினால் வலியழிந்து விழுந்துகிடக்கிற யானை உவமம். இந்திரசித்தினாற்கட்டுண்டு வலியொடுங்கிய இலக்குமணனுக்குச் சிங்கத்தை உவமைகூறியது இந்திரசித்து இயற்கைவலிமையினா லன்றி மாயையினால் இலக்குமணனைக்கட்டி வென்றமை நிலை யின்றி யழிந்ததனாலும், இலக்குமணனம்பினால் இந்திரசித்து புண்பட்டு வருந்தி விழுந்துகிடத்தல் நிலைநிற்றலினாலும் பொருந் தும். "அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே" என்பவாதலால், காரைக் களிறனை யானுக்கு உவமையாக்குக. கரு - உள்ளிருக்கும் பொருள்; இங்கே, நீர். பி-ம்:—[1]புண்ணினிற். [2]தருக்கிலன். [3]அலைப் புண்டு, தொலைவுண்டு. [4]சோர்ந்து. [5]என்னக். (2237)

286.—இராவணன் இந்திரசித்தைநோக்கி விழுந்து கிடப்பதன் காரணத்தை வினவல்.

எழுந்தடி வணங்க [1]லாற்றா னிருகையு மரிதி னேற்றித்
தொழுந்தொழி லானை நோக்கித் [2]துணுக்குற்ற [3]மனத்தன் தோன்றல்
[4]அழுங்கினை வந்த தென்னை [5]யடுத்ததென் றடுத்துச் [6]சொன்னான்
புழுங்கிய [7]புண்ணி னானு மினையன [8]புகல லுற்றான்.

(இ - ள்.) எழுந்து (தன் தந்தையின்) பாதங்களை வணங்கு தற்கும் மாட்டாதவனாய், (கிடந்தபடியே தனது) இரண்டு கைகளையும் மிக்க வருத்தத்துடனே தலைமேற்கொண்டு வணங்குந் தொழிலுடையவனான இந்திரசித்தைப் பார்த்து, (இராவணன்), திடுக்கிட்ட மனமுடையவனாய், 'மகனே! (நீ) மிகவருந்தினாய்; (உனக்குச்) சமீபித்ததாய் என்னதீங்கு வந்தது!' என்று பலமுறை வினவினான்; தவிப்படைதற்குக்காரணமான புண்களை யுடையவனாகிய இந்திரசித்தும், இவ்வார்த்தைகளைக் கூறத்தொடங்கினான்;(எ-று.)—அவற்றை அடுத்த நான்குகவிகளிற் காண்க.

கைகளைத் தலைமேற்கொண்டு குவித்து வணங்குதலும் இந்திரசித்துக்கு அப்பொழுது எளிதிற்கூடாததாயிருந்த தென, அவனது உடற்புண்களினால் நேர்ந்த வருத்தமிகுதியைக் கூறியவாறு. வானரர் முதலியோரான பகைவர் செய்த ஆரவாரத்தைச் செவியுற்றதனால் மனமழுங்கின இராவணன், இந்திரசித்தையுசாவிப் பகைவெல்ல உபாயஞ்செய்யவேண்டுமென்றுவந்த விடத்து, எதிர்பாராது அவன் விழுந்துகிடப்பதைக் கண்டதனால், 'இவனுக்கு இப்பொழுது பகைவர்களால் யாதேனும் தீங்கு நேர்ந்ததோ?' என்று திடுக்கிட்டு 'என்னை அடுத்தது வந்தது?' என வினவுபவனாயினனென்க. தான் வினவியதற்கு இந்திரசித்து வருத்தமிகுதியால் மறுமொழிகொடாது கிடந்ததுபற்றி, இராவணன் அதன்காரணத்தையறியவேண்டுமென்னும் அவாவினால், அடுத்தடுத்து வினவவேண்டுவதாயிற்று. தோன்றல்-அண்மைவிளியாதலின் இயல்பு. பி-ம்:—[1]உற்றான். [2]துளக்குற்ற, துயருற்ற. [3]மனத்தனாகி. [4]அழுந்தினை. [5]அடுத்துச்சென்றெடுத்து, அடுத்ததென்றெடுத்து, அடுத்தவனெடுத்து. [6]கேட்டான். [7]உள்ளத்தானும். [8]புகறலுற்றான், புகல்வதானான். (2235)

287.—நான்குகவிகள் - இந்திரசித்தின் விடை.

உருவின [1]வுரத்தை முற்று மூலப்பில வுதிரம் வற்றப்
பருகின வளப்பி லாத பகழிகள் கவசம் [2]பற்றற்று
[3]அருகின பின்னைச் சால [4]வலசின னைய கண்கள்
செருகின [5]வன்றே யானும் மாயையிற் [6]றீர்ந்தி லேனேல்.

மூன்று கவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) ஐயனே! (இலக்குமணனது) அளவில்லாத[மிகப்பல] அம்புகள், (எனது) மார்பை முழுதும் ஊடுருவிச்சென்று

துளைத்தனவாகி, அழிவில்லாத (எனதுஉடம்பின்) இரத்தத்தை வற்றிப் போம்படி குடித்துவிட்டன; (எனதுஉடம்பின்மேலணிந்த) கவசங்கள், (அந்த அம்புகளினுற்) பற்றுவிட்டு அழிந்தன; பிறகு, மிகவும் தளர்ந்தேன்; (எனது) கண்கள் சொருகிவிட்டன: மாயையினுல் தப்பி மறைந்திலேனுயின், யானும் அப்பொழுதுதானே (இறந்திருப்பேன்); (எ - று.)

'இறந்திருப்பேன்' என ஒருசொல் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது; இது, அவாய்நிலை. 'இறந்திருப்பேன்' எனத் தன்மரணத்தை வாயினுற் சொல்லுதற்குக் கூசி அம்மொழியை இந்திரசித்து கூருதுவிடுத்தனன்போலும். இலக்குமணனம்புக்கு உயிர் தப்பிப் பிழைத்தது, நான் கற்றிருந்த மாயையின் வலிமையினுலென்றவாரும். பகழிகள் உதிரம்வற்றப் பருகின-செய்யாதன செய்தனபோலச் சொல்லப்பட்ட மரபுவழுவமைதி. இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளிலில்லை. பி-ம்:—[1] உதிரம். [2] பற்ருது, பற்றத். [3] தறுகின. [4] அலசினகளேகணைய. [5] அன்ருே, அன்றவ். [6] தீர்ந்திலேனுல், தீர்ந்திலேனே. (2239)

288. இந்திரன் விடையின் பாகனெறும்வலிக் [1]கலுழ [2]னேறும்
சுந்தர னருக்க னென்றித் தொடக்கத்தார் தொடர்ந்த [3]போரில்
நொந்தில [4]னிளைய தொன்றும் நுவன்றிலன் மனித னேன்மை
மந்தர மனைய தோளாய் வரம்புடைத் தன்று [5]மன்னே.

(இ - ள்.) மந்தரபருவதத்தையொத்ததோள்களை யுடையவனே! தேவேந்திரனும் இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்டு ஏறிநடத்துஞ் சிவபிரானும் மிக்க வலிமையையுடைய கருடன்மீது ஏறிச்செல்லும் அழகியவனுன திருமாலும் சூரியனும் என்ற இவர் முதலியோர் (என்னுடன்) தொடர்ந்துசெய்த போரில் (நான் சிறிதும்) வருந்தினேனில்லை; இப்பொழுது (நான்) சொல்லுவதுபோன்ற எளிமையான வார்த்தையொன்றையும் சொன்னதுமில்லை; (ஒன்றுக்குந்தளராத என்னையும் இவ்வாறு வருந்திக் கூறும்படி செய்துவிட்டதனுல்), (தேவர் அசுரர் அரக்கர்யாவரினும் வலிமைகுறைந்தவரென்று எண்ணியிருந்த) மனித வகுப்பைச்சேர்ந்த இலக்குமணனது வலிமை, ஓர் எல்லையுடையதன்று; (எ - று.)—யன், ஓ-ஈற்றசைகள்; வியப்பை விளக்குவனவுமாம்.

'இந்திரன்முதலிய பலதேவர்கள் திரண்டுபொருகையிலும் பின்வாங்காத நான், மிகவுந்தாழ்ந்த வலிமையினரான மனிதவர்க்கத்திற் சேர்ந்த இந்த இலக்குமணனெருவன் தனித்துச்செய்த போரில் இங்ஙனம் தளர்ந்துவருந்துமாருயிற்றே!' என இந்திரசித்து தன் எளிமையை நொந்து கூறியவாறு. மந்தரம்-அஷ்டகுலபர்வதங்களில் ஒன்று. இச்செய்யுள் "இளையவன்" என்ற அடுத்தபாடலின்பின் சில பிரதியில். பி-ம்:—[1] கருடன். [2] ஏறிச். [3] போது. [4] ஐய, அனைய. [5] மன்னு. (2240)

289. இளையவன் தன்மை யீதா லிராமனை தாற்ற லெண்ணின்
தளையவி ழலங்கன் மார்ப நம்வயிற் [1]றங்கிற் றன்றால்
விளைவுகண் [2]டுணர்த லல்லால் [3]வென்றிமேல் விளையு மென்ன
[4]உளையதன் றென்னச் சொன்னா [5]னுற்றுள துணர்ந்தி லாதான்.

(இ-ள்.) முறுக்குஅவிழ்ந்த மலர்களாலாகிய மாலையையணிந்த மார்பையுடையவனே! தம்பியான இலக்குமணனது வலிமையே இத்தன்மைத்து; (அவனது தமையனான) இராமனது வல்லமையைப் பற்றி நினைத்தால் (அவ்வெண்ணுதல்தானும்) நம்மிடத்திற் பொருந்தியதாகாது [நம்மால் எண்ணவும் முடியாதுஎன்றபடி]; மேல் எங்ஙனம் முடியுமோ அதனைப்பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமேயன்றி, வெற்றியே இனி (நமக்கு) உண்டாகுமென(நீ) நினைத்திருக்கிறாயே, அங்ஙனம் எண்ணுவது தகாது என்று கூறினான்: (யாவனெனில்,—அப்பொழுது) நேர்ந்துள்ளதை[இலக்குமணன் முதலியோர் பாசம்நீங்கி யெழுந்ததை] அறியாதவனான இந்திரசித்து; (எ - று.)

இலக்குமணனோடு பொருது வென்ற இவ்வளவைக்கொண்டே நமக்கு மேன்மேல் வெற்றியுண்டாகுமென்று நீ துணிந்திருக்க வேண்டா; இராமனோ நம்மால் நினைக்கவும்முடியாத அத்தனைப் பேராற்றலுடையவன்; ஆதலால், அவனுடனும் பொருதபின்னர் நமது வெற்றிதோல்விகளை முடிவுகொண்டே அறியவேண்டுமென்பதாம். நம்வயின் தங்கிற்று அன்று - (அத்தனை பாற்றல்) நம்மிடத்து உள்ளதன்று எனினுமாம். 'உற்றுள துணர்ந்திலாதான்' என்பது - நேர்ந்ததையுணர்ந்திருப்பின் இந்திரசித்து இலக்குமணன் முதலியோரைத் தான் வென்றமைதோன்ற இங்ஙனங்கூறானென்ற கருத்தைப் புலப்படுத்தும்; கருத்துடையடைகொளியணி. பி-ம்:—[1] தக்கது. [2] உணர்வது. [3] வென்றிமேல்விளையுமென்பது,வென்றியும்விளையுமன்றோ,வென்றியேவிளைவதென்றல். [4] உளவது, உளைவது. [5] உற்றனவுணாஇலாதான். (2241)

290. வென்றது பாசத் தாலு மாயையின் [1]விளைவி னாலும்
[2]கொன்றது குரக்கு வீரர் [3]தம்மொடக் [4]கொற்றத் தோனை
நின்றன னிராம [5]னின்னு நிகழ்ந்தவா [6]நிகழ [7]மைமேல்
என்றன [8]னெனனக் கேட்ட விராவண [9]னிதனைச் சொன்னான்.

(இ - ள்) வாநரவீரர்களுடனே வெற்றியையுடைய அவ்விலக்குமணனை (நான்) கொன்றதும் வெற்றிபெற்றதும் நாகபாசத்தினாலும் (எனது) மாயையின் நிகழ்ச்சியினாலுமேயாம்; இன்னும் இராமனொருவன் எஞ்சி நிற்கின்றான்; மேன்மேல் நடக்கிறபடி நடக்கட்டும் என்று (இந்திரசித்து) கூறினான்; என்று கூறக்கேட்ட இராவணன், இதனைச் சொன்னான்; (எ - று.)— இராவணன் சொன்னதனை, அடுத்தகவியிற் காண்க. பி - ம்:—[1] விளையினாலும். [2] கொன்றதக். [3] தம்முடைக், தம்மொடுங். [4] கொற்றத்தாரை. [5] இப்பால். [6] நிகழும். [7] மேலால். [8] அதனைக். [9] இனைய. (2242)

291.—இந்திரசித்தின்மொழிகேட்ட இராவணன் 'பகைவர் செய்த பேரொலியைக் கேட்டிலைபோலும்' எனல்.

[1]வார்கழற் கால மற்றவ் விலக்குவன் வயிர [2]வில்லின்
பேரொலி யரவம் [3]விண்ணைப் பிளந்திடக் குரங்கு [4]போந்த
[5]காரொலி [6]மடங்க வல்லை [7]கம்பிக்கக் களத்தி னார்த்த
[8]போரொலி யொன்று மைய வறிந்திலை போலு மென்றான்.

(இ-ள்.) நீண்ட வீரக்கழலையணிந்தகாலையுடைய இந்திரசித்தே! ஐயனே! (நீ சொல்லுவதற்கு) மாறாக அந்த இலக்குமணனது உறுதியான வில்லினுடைய மிகப்பெரிய ஆரவாரம் மேலுலகைப் பிளக்க, வானரங்களினின்று எழுந்ததாகி மேகங்களின் இடியோசை யுங்கீழ்ப்படும்படியும் (கேட்டபிராணிகளெல்லாம்) உடனே அஞ்சி நடுங்கும்படியும் போர்க்களத்தில் ஆரவாரித்த போர்க்கு அறிகுறியான ஓசையை (நீ) சிறிதும் உணர்ந்தாயில்லைபோலும் என்று கூறினான் (இராவணன்); (எ-று.)—மற்று - வினைமாற்று. போந்த ஆர்த்த ஒலி என்க. பி - ம்:—[1]வார்கலிக்கழற்கால்வீர, வாரொலி கழற்கால்மற்றை [2]வில்லிற், வல்விற். [3]விண்ணும். [4]போந்து, போர்ந்தது. [5]ஆர்கலி. [6]அடங்கவேலை. [7]கம்பித்த. [8]ஆர்கலியைய வொன்றும். (2243)

292.-இராவணனது பேச்சில் இந்திரசித்து ஐயமுற்றுக் கூறல்.

[1]ஐயவெம் பாசம் தன்னா லார்ப்புண்டா ரசனி யென்னப்
பெய்யும்வெஞ் சரத்தான் மேனி பிளப்புண்டா ருணர்வு பேர்ந்தார்
[2]உய்யுந ரென்று ரைத்த துண்மையோ [3]வொழிக்க வொன்றோ [ன்
[4]செய்யுமென் [5]றெண்ணத் [6]தெய்வஞ் சிறிதன்றோ தெரியி [7]னென்றா

(இ - ள்.) தந்தையே! (இலக்குமணன் முதலிய பகைவர்கள்), கொடிய நாகபாசத்தினாற் கட்டுப்பட்டார்கள்: (அன்றியும்) இடிபோற்சொரிந்த (எனது) கொடிய அம்புகளால் உடல்பிளக்கப் பட்டார்கள்; உணர்வு ஒழிந்தார்கள்; (இச்செயல்கள் நான் கண்ணாற் கண்டவை: இலக்குவன் வில்லொலியும் குரங்குகளின் ஆர்ப்பொலியும் கேட்டன என்கிறாய்: அழிந்த அவர்களைப்) பிழைத்துள்ளார்களென்று (நீ) கூறியது உண்மையாமோ? (அவர்களைக் கட்டியிருந்த நாகபாசமானது) ஒழிப்பதற்கு (உரிய) ஒரு பொருளாகுமோ? [யாவராலும் அழிக்கமுடியாததொன்றல்லவோ?] ஆலோசித்துப்பார்க்குமிடத்து, (பிறிதொன்று இப்பாசத்தைப் பழுதுபடச்) செய்யும் என்று நினைத்தால் (இப்பாசத்தை எனக்கு அளித்த) தெய்வம் சிறுமைப்பட்டுவிடுமன்றோ? என்று (இந்திரசித்து மறுமொழி) கூறினான்; (எ - று)

இலக்குமணன் முதலியோர் நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டு வீழ்ந்திட்டதை இந்திரசித்து தன்கண்களாற் கண்டான். இராவணனே வில்நாணொலியையும் குரங்குகளினார்ப்பொலியையும் செவியாரக் கேட்கின்றனன் என்றான். 'செவியாற்கேட்டு ஊகிப்பதைவிடக் கண்களாற்கண்டது வலிது' என்ற காரணத்தால், தன் தந்தை

யின் வார்த்தையையும் நம்பாமல் இங்ஙனம் இந்திரசித்து கூறுகின்றான்: இதனால், நாகபாசம் ஒருவராலும் அழிக்க வொண்ணாததென்றும் அதனாலிறந்தவர்கள் ஒருவாற்றாலும் பிழைக்கமாட்டார்களென்றும் எண்ணி இந்திரசித்து தனது வெற்றியில் மிக்க நம்பிக்கை கொண்டிருந்தன னென்பது வெளியாம். தெய்வம்சிறிதன்றோ என்றதற்கு-இதனையளித்த தெய்வம் மிகப்பெரியதாதலின் ஒருபொழுதும் நாகபாசத்தைப்பற்றி இவ்வாறு நினைக்கக்காரணமில்லை யென்பது கருத்து. பி-ம்:—[1]ஐயகேள். [2]உய்யுமாறுணர்ந்து போந்தது, உய்யுமென்றுரைத்தபோதது. உய்யுமென்றுரைத்த போது. [3]ஒழிக, ஒழிகில். [4]செய்யுநம், செய்வமென்று. [5]எண்ணில். [6]தெய்வஞ்சிறியதோ, தெய்வச்செயலொன்றாா். [7]அம்மா. (2244)

293.—தூதர்கள் இலக்குமணன் முதலியோரது வரலாற்றைக் கூறத்தொடங்குதல்.

ஈதுரை நிகழும் வேலை [1]யெய்திய தறியப் போன
தூதுவர் விரைவின் [2]வந்தார் புகுந்தடி தொழுத லோடும்
யா [3]தவ ணிகழ்ந்த தென்ன விராவண னியம்ப [4]வீறின்று
[5]ஓதிய கல்வி யாளர் புகுந்துள துரைக்க லுற்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு (இராவணனுக்கும் இந்திரசித்துக்கும்) சம்பாஷணை நடந்துகொண்டிருக்குஞ்சமயத்தில்,—(போர்க்களத்தில்) நேர்வதை அறியும்படி (இராவணனாலேவப்பட்டுச்) சென்றிருந்த தூதர்கள், விரைவாகவந்து சேர்ந்து (அவனுடைய) பாதங்களில் வணங்கினவளவில், இராவணன், (அவர்களை நோக்கி), 'அவ்விடத்தில் [போர்க்களத்தில்] நடந்தவரலாறு யாது?' என்று வினவ, (உடனே) எல்லையில்லாது படித்துத்தேர்ந்த கல்வியுடையவர்களாகிய அத் தூதர்கள், நேர்ந்துள்ளதைச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள்; (எ-று.)—அதனை அடுத்த கவிகளிற் காண்க.

இந்திரசித்து இராவணன்பேச்சை நம்பாத நிலையில் நாடக நிகழ்ச்சி போலத் தூதுவர் மூலமாக இந்திரசித்தின் ஐயத்தை நீக்கவைத்த கதைப்புணர்ப்பு, பாராட்டத்தக்கது. ஈறுஇன்று ஓதிய கல்வியாளர் - தூதரின் தொழிலுக்கு வேண்டிய கல்வியறிவிற் சிறிதும் குறைபாடின்றித் தேர்ச்சியுடையவர். பி - ம்:—[1]எய்துவதறியப்போய, எய்தியதெதிரேநின்ற. [2]வந்து. [3]இவண். [4]ஈறில், வீறி. [5]ஆதிய. (2245)

294.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்: தூதர் தாம் அறிந்துவந்த செய்திகூறுதலைந் தெரிவிக்கும்,

பாசத்தாற் பிணிப்புண் டாரைப் பகழியாற் [1]களைப்பட் டாரைத்
தேசத்தா [2]ரரசன் மைந்த [3]னிடையிருள் சேர்ந்து [4]நின்றே
[5]ஏசத்தா னிரங்கி [6]யேங்கி யுலகெலா [7]மெரிப்ப னென்றான்
வாசத்தார் மாலை மார்ப வானுற கலுழன் வந்தான்.

(இ - ள்.) வாசனையினால் நிறைந்த மலர்மாலையையணிந்த மார்பையுடையவனே! கோசல நாட்டிலுள்ளார்க்குத் தலைவனாகிய

தசரதனது புத்திரனான இராமன்,—நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டவர்களாய் அம்பு தைத்தலாற் போர்க்களத்தில் ஊறுபட்டவர்களை நள்ளிரவில் சேர்ந்து நின்று (கண்டவர்) பரிகசிக்கும்படி (இறந்தோர் பொருட்டுத் தான் பரிதவித்து (முதலில்) அழுது (பின்பு) 'எல்லாவுலகங்களையும் எரித்தழித்துவிடுவேன்' என்று மிகச் சினந்தான்; (அச்சமயத்து உலகம் அழிந்துவிடாதபடி தடுப்பவன் போல), மேலுலகத்தில் வசிக்கின்ற கருடன் (அங்கு) வந்துதோன்றினான்; (எ-று.)—இருள்-இரவிற்கு ஆகுபெயர். பி-ம்:—[1] அறப்புண்டாரை. [2] ஈசன், நேசன். [3] வந்திடைசினத்து. [4] நோக்கி, கண்டே. [5] ஏசற்றுன். [6] பின்னை. [7] அவிப்பன், வீப்பன். (2246)

295. அன்னவன் வரவு காணா வயிலெயிற் றரவு மெல்லாம்
சின்னபின் னங்க ளான [1] புண்ணொடு [2] மயர்வு தீர்ந்தார்
முன்னையின் வலிய ராகி [3] மொய்க்கள [4] நெருங்கி மொய்த்தார்
இன்னது நிகழ்ந்த தென்று [5] ரரக்கனீ தெடுத்துச் சொன்னான்.

(இ-ள்.) அந்தக்கருடனது வருகையைக்கண்டு, (இலக்குவன் முதலியோரைக் கட்டியிருந்த) கூரியபற்களையுடைய நாகங்கள் யாவும் கண்டதுண்டங்களாய் நீங்கின; (அவர்கள்யாவரும்) புண்களும் தளர்ச்சியும் நீங்கப்பெற்றுப் (பாசத்தாற் கட்டுப்படுதற்கு) முன்பு இருந்ததனினும் மிக்கவலிமையுடையவர்களாய்ப் போர்க்களத்தில் திரண்டு நெருங்கினார்கள்: நடந்த வரலாறு இதுஎன்று (ஒற்றர்கள்) கூறினார்கள்: (அப்பால்), இராவணன் இதனை யெடுத்துக் கூறலானான்; (எ-று.)—அதனை, அடுத்த நான்கு கவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—[1] பின்னொடு. [2] மோகந், மயக்கந். [3] மொய்கொள, முனைக்களம். [4] நெருங்க. [5] இராவணனினைய. (2247)

296.—மூன்றுகவிகள் - இராவணன் கருடனைப்பற்றிக்கூறும் பரிகாசவார்த்தை.

[1] ஏத்தருந் தடந்தோ [2] ளாற்ற லென்மக னெய்த பாசம் [மின்
[3] காற்றிடை [4] கழித்துத் தீர்த்தான் கலுழனுங் காண்மின் [5] காண்
வார்த்தையீ தாயி [6] னன்றே யிராவணன வாழ்ந்த வாழ்க்கை
மூத்தது [7] கொள்கை போலா [8] மென்னுடை முயற்சி யெல்லாம்.

நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (ஒருவராலும்) புகழ்தற்கு முடியாத பெரியபுயங்களின் வலிமையையுடைய எனதுகுமாரன் இந்திரசித்து, (பகைவர்கள்மேற்) பிரயோகித்த நாகபாசத்தைக் கலுழன் (தனது இறகின்) காற்றினால் அழித்து நீக்கிவிட்டானும்! (இப்புதுமையைப்) பாருங்கள்! பாருங்கள்!! இச்செய்தி இவ்வாறாகுமானால், இராவணனாகிய நான் வாழ்ந்த வாழ்வு மிகநன்றாயிருந்தது! (பகைவெல்லச் செய்துள்ள) எனது பிரயத்தனமுழுதும் முதுமையடைந்ததுபோலும் [வலிமை முடிந்திட்டதுபோலும்]; (எ-று)

இச்செய்யுளில் 'ஆம்' என்பன-வியப்புப்பொருளோடு அலட்சியத்தையும் குறிக்கும். காண்மின் காண்மின் என்ற அடுக்கு,

நன்று என்றது-பிறகுறிப்பு: நன்றன்று என்றபடி. இராவணன் தன்னைப் பிறன்போலப் படர்க்கையாகக் கூறினது, அவன் தன்னைப்பற்றித் தான்கொண்டிருந்த பெருமிதத்தைப் புலப்படுத்தும், இடவழுவமைதி. ஏ தரும் என எடுத்து, உயர்வுபெற்ற எனினுமாம்; ஏ - உயர்வுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல். இன வெதுகை. பி-ம்:—[1]ஏற்றரும். [2]அண்ணல். [3]காத்திடைக். [4]கழற்றி. [5]சால. [6]நன்றும். [7]கொள்க. [8]என்னினி. (2248)

297. உண்டுல கேழு மேழு முமிழ்ந்தவ னென்னு மூற்றம் [டான்
கொண்டவ னென்றே டேற்ற செருவினின் மறுக்கங் கொண்
மண்டலந் திரிந்த போது மறிகடன் [1]மறிந்த போதும்[னல்,
கண்டிலன் போலுஞ் சொற்ற கலுழனன் றென்னைக் கண்

(இ-ள்.) பதினைன்கு உலகங்களையும் (பிரளயகாலத்தில்) உட்கொண்டு (மீண்டும் சிருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே) வெளிப்படுத்தினவனென்ற நிலையான புகழைப் பெற்றுள்ளவனை விஷ்ணு, அந்நாளில் [முன்னர்] என்னுடன் எதிர்த்துச்செய்த போரிற் கலக்கங்கொண்டவனாய்(ப் புறங்கொடுத்தோடி) உலகமெங்குஞ் சுற்றித் திரிந்தபொழுதும்,(அலை) மடங்குகின்ற கடலில் ஒளித்தபொழுதும் (இவர்கள் எடுத்துக்) கூறிய கருடன் என்னைக் கண்களாற் பார்த்திலன்போலும்! (எ-று.)

முன்பெல்லாம் எனது ஆற்றலை நேரிற்கண்டும் ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாத அக்கருடன், இப்பொழுது எனக்கு எதிராகத் தனது தலைவனுக்கு எங்ஙனம் உதவவந்தனனென்க. ஊற்றம் - ஊன்றி [நிலைபெற்று] நிற்பதான புகழ். சொற்ற கலுழன் - (திருமாலுக்கு வாகனமாகச்) சொல்லப்படுகிற கருடன். பி-ம்:— [1]மறித்த, மடுத்த, கடந்த. (2249)

298. கரங்களி னேமி சங்கந் தாங்கிய கரியோன் காக்கும்
புரங்களு [1]மழியப் போன [2]பொழுதிலென் சிலையிற் [3]பொங்கி
உரங்களின் [4]முதுகிற் றோளி [5]னுறையுறு [6]சிறையி னுற்ற
சரங்களு நிற்க வேகொல் [7]வந்ததவ் வருணன் றம்பி.

(இ - ள்.) கைகளிலே சக்கரத்தையும் சங்கத்தையும் ஏந்தியுள்ள கரியநிறமுடையவனை விஷ்ணு காக்கின்ற பட்டணங்களும் அழிந்து போம்படி (நான்போர்க்குச்) சென்ற அப்பொழுது, —எனது வில்லினின்று மிக்குக்கிளம்பி(க் கனது) மார்புகளிலும் முதுகிலும் தோள்களிலும் (தன் பக்கங்களிற்) பொருந்திய சிறகுகளிலும், சென்றுபாய்ந்த அம்புகள் நிலைத்திருக்கவும் அருணனது தம்பியான அக்கருடன்வந்து (என்மாற்றாருக்கு) உதவிசெய்ததோ?

கரியோன் காக்கும் புரங்கள் என்றது-விஷ்ணு உபேந்திராவதாரங்கொண்டு இந்திரனுக்குத் துணையாக நின்று பாதுகாக்கின்ற தேவலோகத்திலுள்ள அமராவதி முதலிய பட்டணங்களை. விஷ்ணுவுக்குரிய பஞ்சாயுதங்களுள் இரண்டைக் கூறினது - மற்றையவற்றிற்கும் உபலக்ஷணம். சங்கம் திருமாலுக்கு ஆயுதமா

வது, பகைவரைத் தனதுமுழக்கத்தால் அஞ்சுவித்து அழித்தல் பற்றி. திருமால் வலக்கையிற் சக்கரமும் இடக்கையிற் சங்க முந்தாங்குவன். பொங்கி உற்ற என இயையும். 'சரங்கள் நிற்கவே யும் வந்ததுகொல்' என்றது-'எனது அம்புகளினால்நேர்ந்த வருத் தந்தீரா திருக்கையிலும் கருடன் போரிற்பகைவர்க்கு உதவவந் தானோ? முன்பட்டபாடு அவனுக்கு நினைவில்லைபோலும்;' என அக்கருடனை யிகழ்ந்தபடி. அருணன் - காசியபமுனிவர்க்கு விந தையினிடம் பிறந்தவன். இடைக்குக் கீழ்ப்பட்ட அவயவங்க ளில்லாதவன்; சூரியன் சாரதி. இங்குக் கருடனை 'அருணன் தம்பி' எனக் கூறினது, இராவணன் இவனிடத்துக்கொண்டுள்ள இகழ்ச்சியைத் தொனிப்பிக்கும். நித்திய சூரியரிற்சேர்ந்த கருடன் ஒருகால் அருணனுக்குத் தம்பியாய் விநதைக்குப் புதல்வனாய்த் தோன்றினனென்க.

காக்கும்புரங்களும் அழிய-தான் காக்கின்ற நகரங்களும் (என் னால்) அழிய (விட்டு), போனபோழ்தில் - (என்முன் போர்க்கு நிற்கமாட்டாது) ஓடிப்போன பொழுதில் என்றுமாம். 'முதுகினிற் சரங்கள்' என்றது, அவன் புறங்கொடுத்தோடினமை காட்டும்; முன்பு மந்திராலோசனைச்சமயத்தில் இராவணன் செருக்கிப் பேசியபோது "பித்தநைகியவீசனுமாலுமென்பெயர் கேட், டெய்த்த சிந்தையரேகுழியேகுழியெல்லால், கைத்தவேற்றினுங் கடாவிய புள்ளினு, முதுகிற்றைத்தவாளிகணின்றுள குன்றின் வீழ்தடித்தின்" என்றதுங்காண்க. பி-ம்:—[1] இழிய. [2] போழ்தினன். [3] போன, கோதி. [4] மார்பிற். [5] உறைவன. [6] சிறகின். [7] வந்தனன். ()

299.—இராவணன் இந்திரசித்தை மீண்டும் பொரத் தூண்டுதல்.

[1]ஈண்டது கிடக்க மேன்மே லிசைந்தவா [2]றிசைக வெஞ்சி
மீண்டவர் தம்மைக் கொல்லும் [3]வேட்கையை வேட்கு மன்றே
ஆண்டகை நீயே[4]யின்னு[5]மாற்றுதி யருமைப் போர்கள்
[6]காண்டலு [7]நாணு மென்றான் மைந்தனுங் கருத்தைச் சொன்னான்.

(இ-ள்.) 'இப்பொழுது அது கிடக்கட்டும்; இனி, முடிந்த படியே முடியட்டும்; (இறவாது) உயிர்தப்பிப் பிழைத்தவர்களை (மீண்டும் பிழைத்திடாதபடி) கொல்லவேண்டுமென்கின்ற விருப் பத்தைக் கொள்ளக்கடவோமன்றோ? அருமையான போரைச் செய்யக்கடவாய்; (ஒருகால் இறந்தவர்களைப் பிழைப்பித்தவனான அக்கருடன், நீ அங்ஙனம் அழிக்கக்) கண்டவுடனே வெட்கப்படு வான்' என்று கூறினான், (இராவணன்); (அப்பொழுது), (அவனது) மகனான இந்திரசித்தும் (தன்)கருத்தை வெளியிட்டுச் சொல்பவனா னான்; (எ - று.)— அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க. அன்றே-தேற் றம்: கண்டதுகிடக்க-நடந்தசெய்தியைப்பாராட்டவேண்டாஎன்ற படி. வேட்கும், கும்-விகுதி. பி-ம்:—[1] ஈண்டிது. [2] இயைக, இசைய. இகழ்ச்சியை வற்புறுத்தும். காற்றிடை - வேற்றுமைமயக்கம். [3] வேட்கையேவேண்டும், வேட்கையேவேட்டும். [4] அன்னான், இன்

றும், பின்னும். [5]ஆற்றுவதருமைப்போர்கள். [6]காண்டிடும், காண்டது. [7]யானும், நாணம், யானே. (2251)

300.-இந்திரசித்து 'உன்விருப்பின்படி நாளைப்போர்புரிவேன்' எனல்.

இன்றொரு பொழுது [1]தாழ்த்தெ னிகற்பெருஞ் சிரம [2]நீங்கிச்
சென்றொரு கணத்தி னானை நான்முகன் [3]படைத்த தெய்வ
வென்றிசெய் படையி னாலுன் மனத்துயர் மீட்ப னென்றான்
நன்றென [4]வரக்கன் போய்த்த [5]னளிமலர்க் [6]கோயில் புக்கான்.

(இ-ள்.) (இந்திரசித்து இராவணனை நோக்கி), 'இன்றை யொரு நாள் மாத்திரம் தாமதித்துப் போரிலுண்டான எனது பெருவருத்தம் நீங்கப்பெற்று நாளைக்கு(ப் போர்க்களத்திற்) போய், ஒரு கணப்பொழுதிலே பிரமனாற் படைக்கப்பட்ட தெய்வத்தன்மையுள்ள வெற்றிபெற்ற கொடிய அஸ்திரத்தினால் [பிரமாஸ்திரத்தினால்] உனது மனத்துன்பத்தை யொழிப்பேன் [பகைவர்களைக்கொல்வேன்]' என்று கூறினான்; (அதுகேட்டவளவில்), இராவணன் 'அவ்வாறேசெய்' என்று உடன்பட்டுக்கூறிப் போய் மலர்மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற தனது பெரிய மாளிகையிற் சேர்ந்தான்; (எ - று.)—ஒருபிரதியில் இந்தப்பாடல் முடிந்ததும் பாசப்படலம் முற்றிற்று என்று எழுதியுள்ளது.—பி-ம்:—[1]தாழ்த்தே. [2]நீக்கிச். [3]அளித்த. [4]அவனும். [5]நளிர்மதிக், நகரினிற். [6]சென்று. (2252)

நாகபாசப்படலவரலாறு முதனூலிற் கூறியவிதம்:—"இராமபிரான் வானரசேனையுடனே இலங்கையை முற்றுகைசெய்தபொழுது வானரர்க்கும் அரக்கர்க்கும் தொந்தயுத்தம் நிகழ்கையில், சூரியன் அஸ்தமித்தான். அப்பொழுது இராப்போர் நேர்ந்தது. அதில் இந்திரசித்து அங்கதனால் தனது தேர்முதலியவற்றையிழந்துதோற்று மாயையினால் ஆகாயத்தே மறைந்து நின்று இராமலக்ஷ்மணர்மீது நாகாஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்க, அவர்கள் உடனே மூர்ச்சித்துக் கீழ்வீழ்ந்தார்கள். அதுகண்டு சுக்கிரீவன் விபீடணன் முதலியோர் மிகவும் சோகித்துநிற்கையில், இந்திரசித்து இராமலக்ஷ்மணரைக் கட்டிவென்றோமென்னும் பெருமிதத்தோடு வானர வீரர்களையெல்லாம் அம்புகளால் வருத்திச் சென்றனன். அந்நிலையிலிருந்த இராமலக்ஷ்மணரை நோக்கிக் கலங்கிய சுக்கிரீவனை அவரது முகத்தெளிவு முதலிய நற்குறிகளைச் சுட்டிக்காட்டி விபீஷணன் தேற்றி, சிதறியோடிய வானரர்களையும் நிலைநிறுத்தினான். இந்திரசித்தோ, தனது தந்தையினிடஞ்சென்று இராமலக்ஷ்மணர்களைத் தான் நாகபாசத்தாற் கட்டிவந்த செய்தியைக் கூற, உடனே இராவணனிட்ட கட்டளையினால் அரக்கியர் சீதையைப் புஷ்பகத்தின்மீது ஏற்றிப்போர்க்களங்குறுகி இராமலக்ஷ்மணரது நிலைமையை அவட்குக் காட்ட, அதுகண்ட அவள் பலவாறுபுலம்ப, விபீடணன்மகள் திரிசடை இராமன் பிழைத்தற்கு உரிய நற்குறிகளை அச்சீதைக்கு எடுத்துக்காட்டித்தேற்றி

ளுள். பிராட்டி ஒருவாறுதேறி, மீண்டும் அரக்கியரால் அசோக வனத்திற்சென்று சேர்ந்து துயருற்றிருந்தனள்: பின்பு கட்டுப்பட்டிருப்பினும் இராமன் மிக்கதைரியமும் தேகபலமுமுடைய னாதலின் கண்விழித்தவனாய்ப் பக்கத்தில் வீழ்ந்துள்ள இலக்குமணனது நிலைமையைக் கண்டு பலபடிசோகித்தான். அப்பொழுது அங்குவந்து அவ்விராமலக்ஷ்மணரை நோக்கிக்கலங்கின விபீடணனைச் சுக்கிரீவன் தேற்றித் தன் மாமனாராகிய சுஷேணனை நோக்கி 'நீ வாநரவீரர்களுடன் இராமலக்ஷ்மணரைக் கிஷ்கிந்தைக்கு அழைத்துக்கொண்டு சென்றால், நானொருவனே இவ்விராவணனை வமிசநாசமாக்கிச் சீதையை மீட்டுவருவேன்' என்றுகூற, அதற்குச் சுஷேணன் 'முன்னே தேவாசுரயுத்தத்தில் இறந்த தேவர்களைப் பிருகஸ்பதியானவர் பிழைப்பித்த சஞ்சீவகரணி முதலியமூலிகைகள் தேவர்களாற் பாற்கடலிடையேயுள்ள சந்திரம் துரோணம் என்னும் பருவதங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளன: இப்பொழுது, அவற்றைக் கொணர அநுமான் செல்க' என்றான். அச்சமயத்திற் கருடபகவான் அங்குத்தோன்றவே, இராமலக்ஷ்மணர்களை அம்பு வடிவமாய்க்கட்டியிருந்த நாகங்கள் சின்னபின்னப்பட்டொழிந்தன. அப்பால் அந்தக் கருடன் அவர்களைத் தழுவினமாத்திரத்தில், இராமலக்ஷ்மணர்கட்கு அம்புகளாலுண்டான விரணங்களெல்லாம் நீங்க, தேககாந்தி பலம் முதலியவை முன்னையினும் இருமடங்காயின. அப்பொழுது இராமபிரான் அக்கருடனிடத்து அவனதுவரலாற்றை வினவ. அதற்கு அவன் 'நான் உனது உயிர்நண்பனாகிய கருடன்; நீங்கள் நாகாஸ்திரங்களாற் கட்டுப்பட்டதைக்கேள்வியுற்று அவற்றை விடுவிக்க வந்தேன்; அரக்கர்கள் மாயமறிந்தவராதலின், அவர்களுடன் ஜாக்கிரதையாகப்போர்புரிக; எனக்கு விடைகொடுக்க: யான் உனக்கு எவ்வாறு நண்பினனென்பது நீ இராவணசங்காரஞ் செய்தபின்பு உனக்கே தெளிவாம்' என்றுகூறி விடைபெற்றுச் சென்றனன். பின்பு, வானரர்கள் பெருமகிழ்ச்சியோடு சிங்கநாதஞ் செய்தார்கள். நள்ளிரவில் அப்பேராரவாரத்தைக்கேட்டு இராவணன் துணுக்குற்றுத் தூதர்களால் இராமன்செய்தியையறிந்து தூம்ராக்ஷனை அவர்களுடன்போர்புரியுமாறு ஏவினன்'' என்பதாம்.

கும்பகர்ணன் அதிகாயன் இவர்களின் வதத்திற்கு முன்னமே நாகபாசவரலாறு நிகழ்ந்ததெனவும், அதிகாயன்வதத்தின்பின்னர் இராவணனது சோகத்தைக்கண்ட இந்திரசித்து பிரதிஜ்ஞை செய்துசென்று இராமலக்ஷ்மணாதியரைப் பிரமாஸ்திரத்தாற் கட்டிச்செல்ல, பின்பு ஜாம்பவான் சொல்லியபடி அநுமான் மருந்துமலையைக் கொணர, அதிலுள்ள மூலிகைகளின் காற்றுப் பட்டமாத்திரத்தில், இறந்தவர்போன்று கிடந்த யாவரும் யாதோரூறுபாடுமின்றித் துயிலுணர்ந்தவர்போ லெழுந்தனரெனவும் முதனூலால் அறியப்படும்.

நாகபாசப்படலம் முற்றிற்று.

யுத்தகாண்டம் முற்பகுதி முற்றுப்பெற்றது.

யுத்தகாண்டத்துமுதற்பகுதியின் செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி

பிழைத்திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
36	43	மறுந்தல்	மறுத்தல்
74	8	னின்றுள	ணின்றுள
,,	13	னிமையவர்	ளிமையவர்
,,	39	யிற்பசி	ப்யிற்சி
163	17	ஙிணக்	ஙினக்
164	36	ஆசிரிரிய	ஆசிரியரி
181	25	நெறிதைத்	நெறியை
,,	26	பாராட்டய	பாராட்டத்
205	1	விபீடணடை	விபீடணனடை
231	13	மோஷ	மோக்ஷ
254	6	குறித்தோ	குறித்ததோ
258	32	பேரொளி	பேரொலி
259	25	விடபீணனை	விபீடணனை
267	9	மேலுலகத்	மேலுகத்
,,	23	ஞக்கித்	ஞகித்
279	8	தொப்தபும்	தொகுப்பும்
282	20	நோக்கிய	நோக்கியே
287	30	அதங்கன்	அந்தகன்
290	23	தசமுமக	தசமுக
291	24	பிறர்கென்றுங்	பிறர்க்கென்றுங்
319	20	எரின்ற	எரிகின்ற
229	12	சிளங்	சினங்
350	13	வள்ளுய	வள்ளிய
363	5	முகுத்தநர்	முகுத்தநீர்
379	27	துய்ப்பி	துய்ப்ப
484	16	பூதபதி	யூதபதி
508	22	கெல்ல	கெல்லா
577	23	வேற்றிட	வெற்றிட
580	41	கூரு	கூறு
594	9	தவகற்கள்	தவக்கற்கள்
622	2	ஞரம்	ஞரம
624	29	லக்ஷ்சும	லக்ஷ்ம
635	19	நெருகிய	கெருங்கிய
659	27	றலைத்தி	றலைத்த
717	35	தோனை	தோளை
722	36	கழுங்	கழுத்
743	15	மயம்ப	மியம்ப
756	31	நேர்ததை	நேர்ந்ததை
858	23	தோளோடு	தோளொடு

868	25	மூன்	முன்
876	19	ஈசனெள்	ஈசனென்
880	23	தொடிங்கி	தொடுங்கி
885	24	இலட்சுணன்	இலட்சுமணன்
890	11	ஊனத	ஊதை
891	17	வாழ்	வாள்
912	41	வெறன்து	வென்றல்லது
955	3	ஓரேவழி	ஓரோவழி
962	41	கொன்டது	கொண்டது
979	2	சுடர்ந்தலை	சுடர்த்தலை
983	19	தாகிங்த்	தாங்கித்
984	15	அக்	—
1014	18	கடிபக்ன	கடிப்பன
1030	14	ளெல்லாம்	லெல்லாம்
1060	38	வனந்த	னனந்த
1102	11	இராம	இளம்
,,	12	னம்பிராயம்	பிராயம்

1124—ஈற்றடியில் 'அடுக்கு' என்பதன்பின் "இகழ்ச்சியை வற்புறுத்தும். காற்றிடை - வேற்றுமை மயக்கம்" எனக் கூட்டிக் கொள்க.

சிலவிடங்களில் எழுத்துக்கள் மாறியும், புள்ளிகள் விழாமலும் இருக்கின்றன. இடமறிந்து சரிசெய்துகொண்டு படிக்கவும். மற்றும் பிழைகள் காணப்படினும் திருத்திக் கொள்ளவும்.

—★—